LIBRI I MORMONIT

DOKTRINA E BESËLIDHJE

PERLA ME VLERË TË MADHE

Libri i Mormonit

NJË DËSHMI TJETËRE JEZU KRISHTIT

Doktrina e Besëlidhje

E KISHËS SË JEZU KRISHTIT

TË SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME

Perla me Vlerë të Madhe

BOTUAR NGA

KISHA E JEZU KRISHTIT

E SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME

SALT LAKE CITY, UTAH, U.S.A.

© 2004 nga Intellectual Reserve Inc.
Të gjitha të drejtat rezervohen
Shtypur në Gjermani 8/2004
19932004
Translation of the Book of Mormon, Doctrine and Covenants, and Pearl of Great Price
Albanian

PËRMBAJTJA

Libri i Mormonit

Doktrina e Besëlidhje

Perla me Vlerë të Madhe

Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta

- Parathënia
- Renditja alfabetike e temave
- Pjesë të zgjedhura nga përkthimi i Biblës prej Joseph Smith-it
- Kronologjia e historisë së Kishës, hartat dhe fotografitë
- Harta dhe fotografi të Biblës

SHKURTIME DHE EMËRTIME NË SHËNIMET DHE UDHËZUESIN E SHKRIMEVE TË SHENJTA

Dhjata e Vjetër

Zan.	Zanafilla
Eks.	Eksodi
Lev.	Levitiku
Num.	Numrat
LiP.	Ligji i Përtërirë
Joz.	Jozueu
Gjy.	Gjyqtarët
Rut.	Ruthi
1 Sam.	1 Samuelit
2 Sam.	2 Samuelit
1 Mbr.	1 Mbretërve
2 Mbr.	2 Mbretërve
1 Kro.	1 Kronikave
2 Kro.	2 Kronikave
Esd.	Esdra
Neh.	Nehemia
Est.	Esteri
Job.	Jobi
Psa.	Psalmet
Fja.	Fjalët e Urta
Pre.	Predikuesi
KiK.	Kantiku i Kantikëve
Isa.	Isaia
Jer.	Jeremia
Vaj.	Vajtimet
Eze.	Ezekieli
Dan.	Danieli
Ose.	Osea
Joe.	Joeli
Amo.	Amosi
Abd.	Abdia
Jon.	Jona
Mik.	Mikea
Nah.	Nahumi
Hab.	Habakuku
Sof.	Sofonia
Hag.	Hagai
Zak.	Zakaria
Mal.	Malakia

Dhjata e Re

Mt.	Mateu
Mr.	Marku
Llu.	Lluka
Gjo.	Gjoni
Vep.	Veprat e Apostujve
Rom.	Romakëve
1 Kor.	1 Korintasve
2 Kor.	2 Korintasve
Gal.	Galatasve
Ef.	Efesianëve
Fil.	Filipianëve
Kol.	Kolosianëve
1 The.	1 Thesalonikasve
2 The.	2 Thesalonikasve
1 Tim.	1 Timoteut
2 Tim.	2 Timoteut
Tit.	Titit
Fim.	Filemonit
Heb.	Hebrenjve
Jak.	Jakobit
1 Pj.	1 Pjetrit
2 Pj.	2 Pjetrit
1 Gjo.	1 Gjonit
2 Gjo.	2 Gjonit
3 Gjo.	3 Gjonit
Jud.	Judeut
Zbu.	Zbulesa

Libri i Mormonit

1 Ne.	1 Nefi
2 Ne.	2 Nefi
Jakob	Jakobi
Enosi	Enosi
Jar.	Jaromi
Omni	Omni
FeM.	Fjalët e Mormonit
Mosia	Mosia
Alma	Alma
Hel.	Helamani
3 Ne.	3 Nefi
4 Ne.	4 Nefi
Morm.	Mormoni
Eth.	Ethëri
Moro.	Moroni

Doktrina e Besëlidhje

DeB	Doktrina e Besëlidhje
DZ—1	Deklarata Zyrtare—1
DZ—2	Deklarata Zyrtare—2

Perla me Vlerë të Madhe

Mois.	Moisiu
Abr.	Abrahami
JS—M	Joseph Smith—Mateu
JS—H	Joseph Smith—Historia
NeB	Nenet e Besimit

HEB	Një përkthim tjetër i Hebrenjve.
DMTH	Një shpjegim i idiomave dhe ndërtimeve të vështira.
OSE	Tregon që fjalë të tjera pasojnë për të qartësuar një shprehje të vjetëruar.

Libri i Mormonit

NJË DËSHMI

TJETËR

E

JEZU KRISHTIT

Libri i Mormonit

NJË RRËFIM I SHKRUAR

MBI FLETË NGA

DORA E MORMONIT

NXJERRË NGA FLETËT E NEFIT

Prandaj, është një përmbledhje e shkurtuar e analit të popullit të Nefit dhe gjithashtu e Lamanitëve—Shkruar për Lamanitët, të cilët janë një mbetje e shtëpisë së Izraelit, si dhe për Judenj dhe Johebrenj—Shkruar me urdhërim dhe gjithashtu nëpërmjet shpirtit të profecisë dhe të zbulesës—Shkruar dhe vulosur dhe fshehur te Zoti, që të mund të mos shkatërrohej—Që të vijë në dritë nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë dhe për interpretimin e tij—Vulosur nga dora e Moronit dhe fshehur te Zoti, që të dalë në dritë në kohën e duhur nëpërmjet Johebrenjve—Interpretimi i tij nëpërmjet dhuratës së Perëndisë.

Gjithashtu, një përmbledhje e marrë nga libri i Ethërit që është një anal i popullit të Jaredit që u shpërnda në kohën kur Zoti ua ngatërroi gjuhën njerëzve, kur ata po ndërtonin një kullë për të arritur në qiell—Ky anal është për t'u treguar atyre që mbetën nga shtëpia e Izraelit çfarë gjërash të mëdha kishte bërë Zoti për etërit e tyre dhe që ata të mund të dinë besëlidhjet e Zotit, që ata nuk janë braktisur përgjithmonë—Dhe gjithashtu për bindjen e Judenjve dhe Johebrenjve se Jezusi është Krishti, Perëndia i Amshuar, që ua shfaqi veten të gjitha kombeve—Dhe tani, në qoftë se ka gabime, ato janë gabime të njerëzve; prandaj mos dënoni gjërat e Perëndisë, që të mund të gjendeni pa njollë në fronin e gjykimit të Krishtit.

Përkthim origjinal nga fletët në anglisht
nga Joseph Smith, i Riu

Botimi i parë në anglisht publikuar në
Palmyra, New York, SHBA, më 1830

PARATHËNIA

Libri i Mormonit është një vëllim shkrimesh të shenjta i krahasueshëm me Biblën. Ai është një anal i marrëdhënieve të Perëndisë me banorët e lashtë të kontinentit Amerikan dhe përmban tërësinë e ungjillit të përjetshëm.

Libri u shkrua nga shumë profetë të lashtë nëpërmjet shpirtit të profecisë dhe të zbulesës. Fjalët e tyre, të shkruara në fletë ari, u cituan dhe u përmblodhën nga një profet-historian i quajtur Mormon. Anali përmban një rrëfim të dy qytetërimeve të mëdha. Njëri erdhi nga Jeruzalemi në vitin 600 para K. dhe më vonë u nda në dy kombe që njihen si Nefitët dhe Lamanitët. Tjetri erdhi shumë kohë më parë, kur Zoti ngatërroi gjuhët në Kullën e Babelit. Ky grup njihet si Jareditët. Pas mijëra vjetësh, të gjithë u shkatërruan me përjashtim të Lamanitëve të cilët janë paraardhësit kryesorë të Indianëve të Amerikës.

Ngjarja kurorëzuese e shënuar në Librin e Mormonit është shërbesa personale e Zotit Jezu Krisht mes Nefitëve, pak kohë pas ringjalljes së tij. Aty shpjegohen doktrinat e ungjillit, theksohet në vija të përgjithshme plani i shpëtimit dhe u tregohet njerëzve se ç'duhet të bëjnë që të arrijnë paqe në këtë jetë dhe shpëtim të përjetshëm në jetën që do të vijë.

Pasi Mormoni përfundoi shkrimet e tij, ia dorëzoi përmbledhjen të birit, Moronit, i cili shtoi pak fjalë nga vetja e tij dhe i fshehu fletët në kodrën Kumorah. Më 21 shtator 1823 i njëjti Moroni, në atë kohë një qenie e lavdishme dhe e ringjallur, iu shfaq profetit Joseph Smith dhe e udhëzoi në lidhje me analin e lashtë dhe mbi përkthimin e tij të destinuar në gjuhën angleze.

Në kohën e duhur, fletët iu dorëzuan Joseph Smithit i cili i përktheu nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë. Ky anal është botuar tani në shumë gjuhë si një dëshmi e re dhe plotësuese që Jezu Krishti është i Biri i Perëndisë së gjallë dhe se të gjithë ata që vijnë tek ai dhe që u binden ligjeve dhe ordinancave të ungjillit të tij, mund të shpëtohen.

Në lidhje me këtë anal, Profeti Joseph Smith ka thënë: "Unë u thashë vëllezërve se Libri i Mormonit ishte më i sakti nga ndonjë libër mbi tokë dhe gurthemeli i besimit tonë, dhe se një njeri do t'i afrohet më shumë Perëndisë duke iu bindur porosive të tij, se nga ndonjë libër tjetër."

Përveç Joseph Smithit, Zoti bëri të mundur për njëmbëdhjetë të tjerë të shihnin me sytë e tyre fletët e arit dhe të jenë dëshmitarë të veçantë të vërtetësisë dhe të hyjnisë së Librit të Mormonit. Dëshmitë e tyre të shkruara, përfshihen këtu si "Dëshmia e Tre Dëshmitarëve" dhe "Dëshmia e Tetë Dëshmitarëve."

Ne ftojmë të gjithë njerëzit kudo, të lexojnë Librin e Mormonit, të mendojnë në zemrat e tyre mesazhin që ai mban dhe pastaj t'i

kërkojnë Perëndisë, Atit të Amshuar, në emrin e Krishtit, në qoftë se libri është i vërtetë. Ata që do të ndjekin këtë udhë dhe kërkojnë me besim, do të marrin, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë një dëshmi të vërtetësisë dhe të hyjnisë së tij. (Shih Moroni 10:3–5.)

Ata që marrin këtë dëshmi hyjnore nga Shpirti i Shenjtë, do të mësojnë gjithashtu, nga e njëjta fuqi, se Jezu Krishti është Shpëtimtari i botës, se Joseph Smithi është zbuluesi dhe profeti i tij në këto ditë të fundit dhe se Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është mbretëria e Zotit e ngritur sërish mbi tokë, për të përgatitur për ardhjen e dytë të Mesias.

DËSHMIA E TRE DËSHMITARËVE

Le t'u bëhet e njohur të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve te të cilët do të vijë kjo vepër: Se ne, nëpërmjet hirit të Perëndisë, Atit dhe Zotit tonë Jezu Krishtit, kemi parë fletët të cilat përmbajnë këtë anal që është një anal i popullit të Nefit dhe gjithashtu i Lamanitëve, vëllezërve të tyre, si dhe i njerëzve të Jaredit që erdhën nga kulla, për të cilën është folur. Dhe ne e dimë gjithashtu se ato u përkthyen nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë, pasi zëri i tij na e deklaroi këtë; prandaj, ne e dimë me siguri se vepra është e vërtetë. Dhe ne gjithashtu dëshmojmë se kemi parë gdhendjet që janë mbi fletët; dhe ato na u treguan nëpërmjet fuqisë së Perëndisë dhe jo të njeriut. Dhe ne deklarojmë me fjalë solemne, se një engjëll i Perëndisë zbriti nga qielli dhe ai solli dhe vuri para syve tanë, që ne vështruam dhe pamë fletët dhe gdhendjet në to; dhe ne e dimë se është nëpërmjet hirit të Perëndisë, Atit dhe të Zotit tonë Jezu Krisht, që ne pamë dhe dëshmojmë se këto gjëra janë të vërteta. Dhe është e mrekullueshme në sytë tanë. Megjithatë, zëri i Zotit na urdhëroi që ne duhet të dëshmojmë për të, prandaj, që të jemi të bindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë, ne dëshmojmë për këto gjëra. Dhe ne e dimë se po të jemi besnikë te Krishti, ne do të pastrojmë rrobat tona nga gjaku i të gjithë njerëzve dhe do të gjendemi pa njolla para fronit të gjykimit të Krishtit dhe do të jetojmë me të përjetësisht në qiej. Dhe nderimi qoftë i Atit dhe i Birit dhe i Frymës së Shenjtë, që është një Perëndi. Amen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

DËSHMIA E TETË DËSHMITARËVE

Le t'u bëhet e njohur të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve te të cilët do të vijë kjo vepër: Se Joseph Smith i Riu, përkthyesi i kësaj vepre, na i tregoi fletët për të cilat është folur, të cilat kanë pamjen e arit; dhe të gjitha ato fletë, të cilat vetë Smithi përktheu, ne i mbajtëm me duart tona; dhe ne pamë gjithashtu gdhendjet në to, që kanë pamjen e një pune të lashtë dhe të një mjeshtërie të çuditshme. Dhe këtë ne e dëshmojmë me fjalë solemne se vetë Smithi na i tregoi ato; pasi ne i pamë dhe i ngritëm dhe e dimë me siguri se vetë Smithi i kishte fletët për të cilat kemi folur. Dhe ne ia japim emrat tanë botës, që t'i dëshmojmë botës atë që kemi parë. Dhe ne nuk gënjejmë, Perëndia dëshmon për të.

Christian Whitmer	Hiram Page
Jacob Whitmer	Joseph Smith, Plaku
Peter Whitmer, i Riu	Hyrum Smith
John Whitmer	Samuel H. Smith

DËSHMIA E PROFETIT JOSEPH SMITH

Fjalët e vetë Profetit Joseph Smith mbi daljen në dritë të Librit të Mormonit, janë:

"Mbrëmjen … e njëzet e një shtatorit [1823]… pasi isha shtrirë në shtrat për të fjetur, unë u përfshiva në lutje dhe përgjërim ndaj Perëndisë së Plotfuqishëm. . . .

"Ndërsa isha duke i thirrur Perëndisë, zbulova një dritë që u shfaq në dhomën time, e cila vazhdoi të rritej derisa dhoma ishte më e shndritshme se në mesditë, kur papritur një personazh u shfaq pranë shtratit tim, duke qëndruar në ajër, sepse këmbët e tij nuk e preknin dyshemenë.

"Ai kishte një rrobë të çlirët të bardhësisë më të jashtëzakonshme. Ishte një bardhësi përtej gjithçkaje tokësore që kisha parë ndonjëherë; as nuk e besoj që ndonjë gjë tokësore mund të bëhet që të shfaqet kaq jashtëzakonisht e bardhë dhe e shndritshme. Duart e tij ishin të zhveshura dhe krahët e tij gjithashtu, pak mbi kyç; kështu, edhe shputat e këmbëve të tij ishin të zbathura, po ashtu edhe këmbët deri pak mbi kyçe. Edhe koka dhe qafa e tij ishin të zbuluara. Munda të zbuloj se ai nuk kishte asnjë veshje tjetër përveç kësaj rrobe, ngaqë ishte e hapur, kështu që unë mund ta shihja kraharorin e tij.

Jo vetëm rroba e tij ishte jashtëzakonisht e bardhë, por e tërë qenia e tij ishte e lavdishme përtej çdo përshkrimi dhe pamja e fytyrës së tij me të vërtetë si një vetëtimë. Dhoma ishte tepër e ndriçuar, por jo aq e shndritshme sa menjëherë përreth qenies së tij. Kur për herë të parë hodha vështrimin mbi të, pata frikë; por frika shpejt m'u largua.

"Ai më thirri me emër dhe më tha se ishte një lajmëtar i dërguar nga prania e Perëndisë për mua dhe se emri i tij ishte Moroni, se Perëndia kishte një punë për mua për ta bërë dhe se emri im do të mbahej për mirë e për keq mes të gjitha kombeve, fiseve dhe gjuhëve, ose që do të flitej si për mirë, edhe për keq mes gjithë popujve.

"Ai tha se një libër ishte fshehur, i shkruar mbi fletë të arta, që jepte një rrëfim të banorëve të mëparshëm të këtij kontinenti dhe burimin nga dolën ata. Ai gjithashtu tha se plotësia e Ungjillit të përjetshëm përmbahej në të, sikurse iu dha nga Shpëtimtari banorëve të lashtë;

"Gjithashtu, që kishte dy gurë të vendosur në harqe të argjendta—dhe këta gurë, të lidhur te një parzmore, përbënin atë që quhet Urimi dhe Thumimi—të depozituara me fletët; dhe zotërimi dhe përdorimi i këtyre gurëve ishin ato që përbënin "shikuesit" në kohët e lashta ose të mëparshme; dhe se Perëndia i kishte përgatitur ata për qëllimin e përkthimit të librit.

* * * * * * *

"Përsëri, ai më tha se, kur t'i merrja ato fletë për të cilat ai kishte folur—sepse koha që do të merreshin, nuk ishte përmbushur ende—nuk do t'ia tregoja ato askujt, as parzmoren me Urimin dhe Thumimin, vetëm atyre të cilëve do të urdhërohesha t'ua tregoja; në qoftë se e bëja, do të shkatërrohesha. Ndërsa po bisedonte me mua rreth fletëve, vegimi u hap në mendjen time, kështu që unë mund të shihja vendin ku u depozituan fletët dhe kaq qartë e dallueshëm, sa e njoha vendin përsëri, kur e vizitova atë.

"Pas këtij komunikimi, unë pashë dritën në dhomë të fillonte të mblidhej menjëherë përreth këtij personi i cili më kishte folur mua, dhe ajo vazhdoi ta bënte atë derisa dhoma u la përsëri e errët, përveçse vetëm përreth tij; kur, për një çast pashë, siç u duk, një shtyllë të hapej drejt qiellit dhe ai u ngjit, derisa u zhduk tërësisht dhe dhoma u la sikurse kishte qenë përpara se kjo dritë qiellore të ishte shfaqur.

"Unë mbeta i shtangur nga skena e pazakonshme dhe i habitur shumë me atë çka më ishte thënë nga ky lajmëtar i jashtëzakonshëm; kur, në mes të meditimit tim, papritur zbulova se dhoma ime përsëri filloi të merrte dritë dhe për një çast, siç u duk, i njëjti lajmëtar qiellor ishte përsëri pranë shtratit tim.

"Ai filloi të flasë dhe përsëri tregoi po të njëjtat gjëra që kishte bërë në vizitën e tij të parë, pa ndryshimin më të vogël; të cilën pasi e bëri, më informoi për gjykimet e mëdha që po i vinin tokës, me shkretimet e mëdha nga uria, shpata e murtaja, dhe se këto gjykime të ashpra do t'i vinin tokës në këtë brez. Pasi i kishte treguar këto gjëra, ai përsëri u ngjit, sikurse kishte bërë më parë.

"Deri në këtë kohë, kaq të mëdha ishin përshtypjet e lëna në mendjen time, sa gjumi më ishte larguar nga sytë dhe unë u shtriva i pushtuar nga habia e asaj që kisha parë e dëgjuar. Por sa e madhe ishte habia ime kur përsëri pashë të njëjtin lajmëtar pranë shtratit tim dhe e dëgjova atë të më ritregojë ose të më përsërisë prapë të njëjtat gjëra sikurse më parë; dhe të shtonte një paralajmërim për mua, duke më thënë se Satani do të përpiqej të më tundonte mua (si pasojë e rrethanave të varfra të familjes së atit tim), t'i merrja fletët për qëllim pasurimi. Këtë ai ma ndaloi, duke thënë se nuk duhej të kisha asnjë qëllim tjetër në mendje në marrjen e fletëve, përveçse të përlëvdoja Perëndinë dhe nuk duhej të ndikohesha nga ndonjë motiv tjetër përveç atij të ndërtimit të mbretërisë së tij; përndryshe nuk mund t'i merrja ato.

"Pas kësaj vizite të tretë, ai përsëri u ngjit në qiell sikurse më parë dhe unë përsëri u lashë të përsiatja të pazakontën e asaj që sapo kisha përjetuar; kur pothuajse menjëherë pasi lajmëtari qiellor ishte larguar prej meje për herën e tretë, gjeli këndoi dhe unë mësova se dita po afrohej, kështu që bashkëbisedimet tona duhej të kishin zënë të gjithë atë natë.

"Pas pak u ngrita nga shtrati dhe, si zakonisht, shkova të kryeja punët e nevojshme të ditës; por, në përpjekje për të punuar sikurse herët e tjera, e pashë se isha kaq shumë i rraskapitur sa u bëra tërësisht i paaftë për të punuar. Ati im, që po punonte së bashku me mua, zbuloi se diçka nuk shkonte me mua dhe më tha të shkoja në shtëpi. Unë fillova të eci me qëllim që të shkoja në shtëpi, por, në përpjekje për të kapërcyer gardhin e fushës ku ishim, fuqia më la tërësisht dhe unë rashë i pafuqishëm përtokë e për njëfarë kohe isha krejtësisht i pandërgjegjshëm për gjithçka.

"E para gjë që më kujtohet, ishte një zë duke më folur, duke më thirrur në emër. Ngrita sytë dhe pashë të njëjtin lajmëtar duke qëndruar mbi kokën time, i rrethuar nga drita si më parë. Atëherë ai më tregoi përsëri gjithçka që më kishte treguar natën e mëparshme dhe më urdhëroi të shkoja tek ati im dhe t'i tregoja atij për vegimin dhe urdhërimet që kisha marrë.

"Unë u binda; u ktheva tek ati im në fushë dhe ia tregova të gjithë çështjen atij. Ai m'u përgjigj se ishte nga Perëndia dhe më tregoi të shkoja e të bëja ashtu siç më kishte urdhëruar lajmëtari. E lashë fushën dhe shkova tek vendi ku lajmëtari më kishte treguar se ishin depozituar fletët; dhe për shkak të dallueshmërisë së vegimit që kisha patur lidhur me të, unë e njoha vendin menjëherë sapo arrita atje.

"Pranë fshatit të Manchester-it, konteja e Ontario-s, New York, ndodhet një kodër e një madhësie të konsiderueshme dhe më e lartë se ndonjë tjetër në ato rrethina. Në anën perëndimore të kësaj kodre, jo shumë larg nga maja, nën një gur me madhësi të konsiderueshme, ndodheshin fletët, të depozituara në një kuti guri. Ky gur ishte i trashë dhe i rrumbullakosur në mes në pjesën e sipërme e më i hollë drejt anëve, kështu që pjesa e mesit të tij ishte e dukshme mbi tokë, por të gjitha anët e tij ishin të mbuluara me dhe.

"Pasi e hoqa dheun, mora një levë, të cilën e fiksova nën buzën e gurit dhe me pak mundim e ngrita atë lart. Pashë brenda dhe atje me të vërtetë pashë fletët, Urimin dhe Thumimin dhe parzmoren, sikurse të përmendura nga lajmëtari. Kutia në të cilën ato ndodheshin, formohej nga gurë të vendosur së bashku në njëfarë çimentoje. Në fund të kutisë shtriheshin dy gurë në mënyrë diagonale me kutinë dhe mbi këta dy gurë ndodheshin fletët dhe gjërat e tjera me to.

"Bëra përpjekje t'i nxirrja ato, por m'u ndalua nga lajmëtari dhe përsëri u njoftova se koha për t'i sjellë ato në dritë nuk kishte arritur ende dhe as nuk do të vinte deri katër vite më pas; por ai më tha se unë duhej të shkoja në atë vend pikërisht pas një viti nga ajo ditë dhe se ai do të takohej me mua e unë do të vazhdoja ta bëja këtë derisa koha të vinte për t'i marrë fletët.

"Në përputhje me atë që më ishte urdhëruar, unë shkova në fund të çdo viti dhe çdo herë e gjeta atje të njëjtin lajmëtar dhe mora udhëzime e dituri prej tij në secilën prej bashkëbisedimeve tona, lidhur me atë që Zoti do të bënte dhe se si e në çfarë mënyre mbretëria e tij do të udhëhiqej në ditët e fundit.

* * * * * * *

"Më vonë erdhi koha për të marrë fletët, Urimin dhe Thumimin dhe parzmoren. Në ditën e njëzetedytë të shtatorit, një mijë e tetëqind e njëzet e shtatë, pasi kisha shkuar si zakonisht në fund të një viti tjetër në vendin ku ato ishin depozituar, i njëjti lajmëtar qiellor m'i dorëzoi ato me këtë urdhër, se unë do të isha përgjegjës për to; që, në qoftë se do t'i lija pa kujdes ose pas dore, unë do të flakesha; por, nëse do t'i përdorja të gjitha përpjekjet e mia për t'i ruajtur ato, derisa ai, lajmëtari, të vinte për t'i marrë, ato do të ishin të mbrojtura.

"Shpejt mësova arsyen përse kisha marrë urdhëra kaq të forta për t'i mbajtur ato të sigurta dhe përse ndodhi që lajmëtari kishte thënë se, kur të kisha bërë atë që kërkohej nga dora ime, ai do të vinte për t'i marrë ato. Sepse sapo u mësua se i kisha ato, menjëherë përpjekjet më të pazakonta u përdorën për të m'i marrë ato. Çdo lloj strategjie që mund të shpikej, u përdor për atë qëllim. Përndjekja u bë më e hidhur dhe më e ashpër se përpara dhe turmat ishin vigjilente vazhdimisht për të m'i marrë ato, nëse ishte e mundur. Por nëpërmjet urtësisë së Perëndisë, ato mbetën të sigurta në duart e mia, derisa unë të përfundoja me to atë që ishte kërkuar nga dora ime. Kur, në përputhje me marrëveshjet, lajmëtari erdhi për to, unë ia dorëzova atij; dhe ai i ka ato në ngarkim deri në këtë ditë, që është dita e dytë e majit, një mijë e tetëqind e tridhjetë e tetë."

Për analin e plotë shih Joseph Smith—Historia, në Perla me Vlerë të Madhe, dhe *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Historia e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme), vëllimi 1, kapitujt 1–6.

Kështu, anali i lashtë i sjellë në dritë nga toka, si zëri i një populli që flet nga pluhuri dhe i përkthyer në gjuhën moderne nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë, sikurse u vërtetua nga konfirmimi Hyjnor, u botua për herë të parë në botë në anglisht në vitin 1830 si The Book of Mormon.

NJË SHPJEGIM I SHKURTËR MBI

Librin e Mormonit

Libri i Mormonit është një anal i shenjtë i popujve në Amerikën e lashtë dhe ishte gdhendur mbi fletë të holla metali. Në këtë libër flitet për katër lloje fletësh prej metali:

1. *Fletët e Nefit,* që ishin dy llojesh: Fletët e Vogla dhe Fletët e Mëdha. Të parat, më në veçanti u kushtoheshin më shumë çështjeve shpirtërore, shërbesës dhe mësimeve të profetëve, kurse të dytat kishin të bënin më shumë me historinë laike të atyre popujve (1 Nefi 9:2–4). Megjithatë, që nga koha e Mosias, fletët e mëdha përfshinë edhe çështje me rëndësi të madhe shpirtërore.
2. *Fletët e Mormonit,* që përmbajnë një përmbledhje nga Mormoni të Fletëve të Mëdha të Nefit, me shumë komente. Këto fletë përmbanin gjithashtu një vazhdim të historisë nga Mormoni dhe shtesa nga i biri, Moroni.
3. *Fletët e Ethërit,* që paraqesin një histori të Jareditëve. Ky anal u përmblodh nga Moroni, i cili përfshiu komente të tija dhe e bashkoi analin me historinë e përgjithshme, nën titullin "Libri i Ethërit."
4. *Fletët prej tunxhi,* të sjella nga njerëzit e Lehit nga Jeruzalemi në vitin 600 para K. Këto përmbanin "pesë librat e Moisiut, . . .Dhe gjithashtu, një anal të Judenjve që nga fillimi, deri në fillimin e mbretërisë së Zedekias, mbret i Judës; Si dhe profecitë e profetëve të shenjtë" (1 Nefi 5:11–13). Shumë citime nga këto fletë, që përmendin Isaian dhe profetë të tjerë biblikë dhe jobiblikë shfaqen në Librin e Mormonit.

Libri i Mormonit përfshin pesëmbëdhjetë pjesë ose ndarje kryesore, të njohura, me një përjashtim, si libra, secili i emërtuar me emrin e autorit të tij kryesor. Pjesa e parë (gjashtë librat e parë, duke mbaruar me Omnin) është një përkthim nga Fletët e Vogla të Nefit. Mes librave të Omnit dhe të Mosias është një përfshirje e quajtur Fjalët e Mormonit. Kjo përfshirje lidh analin e gdhendur në Fletët e Vogla me përmbledhjen e Mormonit të Fletëve të Mëdha.

Pjesa më e gjatë, nga Mosia te Mormoni, duke përfshirë kapitullin 7, është një përkthim i përmbledhjes së Mormonit të Fletëve të Mëdha të Nefit. Pjesa përfundimtare, nga kapitulli 8 i Mormonit deri në fund të vëllimit, u gdhend nga biri i Mormonit, Moroni, i cili pasi mbaroi analin e jetës së atit të tij, bëri një përmbledhje të analit të Jareditëve (si Libri i Ethërit) dhe më vonë shtoi pjesët e njohura si Libri i Moronit.

Në ose rreth vitit 421 pas K. Moroni, i fundit i profetëve-historianë Nefitë, vulosi analin e shenjtë dhe e fshehu te Zoti, që të sillet në dritë në ditët e mëvonshme, si qe parashikuar nga zëri i Perëndisë nëpërmjet profetëve të tij të lashtë. Më 1823 pas K. i njëjti Moron, atëherë një qenie e ringjallur, vizitoi Profetin Joseph Smith dhe më pas ia dorëzoi fletët e gdhendura atij.

EMRAT DHE RADHA E LIBRAVE NË

Librin e Mormonit

Emri	*Faqe*
Libri i Parë i Nefit	1
Libri i Dytë i Nefit	63
Libri i Jakobit	140
Libri i Enosit	162
Libri i Jaromit	165
Libri i Omnit	167
Fjalët e Mormonit	170
Libri i Mosias	172
Libri i Almës	247
Libri i Helamanit	443
Nefi i Tretë	490
Nefi i Katërt	557
Libri i Mormonit	561
Libri i Ethërit	584
Libri i Moronit	620

Libri i Parë i Nefit

MBRETËRIMI DHE SHËRBESA E TIJ

Një rrëfim i Lehit dhe gruas së tij, Sarias dhe katër djemve të tij, që quheshin (duke filluar nga më i madhi) Laman, Lemuel, Sam dhe Nefi. Zoti paralajmëron Lehin që të largohet nga toka e Jeruzalemit, sepse ai u profetizon njerëzve në lidhje me paudhësinë e tyre dhe ata përpiqen të shkatërrojnë jetën e tij. Ai bën tri ditë udhëtim me familjen e tij në vendin e shkretë. Nefi merr me vete vëllezërit e tij dhe kthehet në tokën e Jeruzalemit për të marrë analin e Judenjve. Rrëfimi i vuajtjeve të tyre. Ata marrin për gra të bijat e Ishmaelit. Marrin me vete familjet e tyre dhe nisen për në vendin e shkretë. Vuajtjet dhe mjerimet e tyre në vendin e shkretë. Drejtimi i udhëtimeve të tyre. Ata arrijnë tek ujërat e mëdha. Vëllezërit e Nefit ngrenë krye kundër tij. Ai i huton ata dhe ndërton një anije. Ata e quajnë emrin e vendit Begati. Përshkojnë ujërat e mëdha për në tokën e premtuar dhe kështu me radhë. Kjo është sipas rrëfimit të Nefit; ose me fjalë të tjera, unë, Nefi e shkrova këtë anal.

KAPITULLI 1

Nefi fillon analin e popullit të tij—Lehi sheh në vegim një shtyllë zjarri dhe lexon nga një libër profecish—Ai lavdëron Perëndinë, parashikon ardhjen e Mesias dhe profetizon shkatërrimin e Jeruzalemit—Persekutohet nga Judenjtë. Rreth 600 para K.

UNË, [a]Nefi, duke qenë i lindur nga [b]prindër të [c]mirë, si rezultat u [d]mësova disi në të gjithë diturinë e atit tim; dhe pasi kisha parë shumë [e]vuajtje gjatë ditëve të mia, megjithatë, duke qenë jashtëzakonisht i favorizuar nga Zoti në të gjitha ditët e mia; po, duke patur një njohuri të madhe të mirësisë dhe të [f]mistereve të Perëndisë, kështu që unë bëj një [g]anal të ngjarjeve të mia në ditët e mia.

2 Po, unë bëj një anal në [a]gjuhën e atit tim, e cila përbëhet nga ajo që mësojnë Judenjtë dhe gjuha e Egjiptianëve.

3 Dhe e di, se anali që unë bëj është i [a]vërtetë dhe unë e bëj me dorën time; dhe unë e bëj sipas njohurisë sime.

4 Pasi ndodhi që në fillim të vitit të [a]parë të mbretërimit të

[1 NEFI]
1 1*a* USH Nefi, Bir i Lehit.
b DeB 68:25, 28.
USH Prindër.
c Fja. 22:1.
d Enosi 1:1; Mosia 1:2–3.
USH Mësoj, mësues.
e USH Mjerim.
f USH Mistere të Perëndisë.
g USH Shkrime të shenjta.
2*a* Mosia 1:2–4; Morm. 9:32–33.
3*a* 1 Ne. 14:30; Mosia 1:6; Eth. 5:1–3; DeB 17:6.
4*a* USH Kronologji—598 para K.

[b]Zedekias, mbret i Judesë (ati im, Lehi, pasi kishte jetuar gjithë ditët e tij në [c]Jeruzalem); dhe po atë vit erdhën shumë [d]profetë, duke profetizuar te njerëzit se ata duhej të pendoheshin, ose qyteti i madh i [e]Jeruzalemit duhej të shkatërrohej.

5 Kështu, ndodhi që ati im, [a]Lehi, ndërsa doli iu lut Zotit, po, madje me gjithë [b]zemrën e tij në emër të popullit të tij.

6 Dhe ndodhi që ndërsa ai iu lut Zotit, aty erdhi një [a]shtyllë zjarri dhe qëndroi mbi një shkëmb para tij; dhe ai pa dhe dëgjoi shumë; dhe për shkak të gjërave që pa dhe dëgjoi, u rrënqeth dhe u drodh pa masë.

7 Dhe ndodhi që ai u kthye në shtëpinë e tij në Jeruzalem dhe e lëshoi veten mbi shtratin e tij, duke qenë i [a]mposhtur nga Shpirti dhe nga gjërat që kishte parë.

8 Dhe ndërsa ishte kështu i mposhtur nga Shpirti, iu shfaq një [a]vegim, madje që ai pa [b]qiejt e hapur dhe mendoi se pa Perëndinë të ulur në fronin e tij, të rrethuar nga një mori e panumërt engjëjsh që po i këndonin dhe po lavdëronin Perëndinë e tyre.

9 Dhe ndodhi që ai pa Një duke zbritur nga mesi i qiellit dhe pa se [a]shkëlqimi i tij ishte mbi atë të diellit në mesditë.

10 Dhe ai pa gjithashtu [a]dymbëdhjetë të tjerë duke e ndjekur atë dhe shkëlqimi i tyre e kalonte atë të yjeve të qiellit.

11 Dhe ata zbritën dhe u shpërndanë mbi sipërfaqen e tokës; dhe i pari erdhi dhe qëndroi përpara atit tim, dhe i dha një [a]libër, dhe e urdhëroi se duhej të lexonte.

12 Dhe ndodhi që, ndërsa lexoi, ai u mbush me [a]Shpirtin e Zotit.

13 Dhe ai lexoi, duke thënë: Mjerë ti, mjerë ti Jeruzalem, pasi unë kam parë [a]neveritë e tua! Po, dhe shumë gjëra lexoi ati im në lidhje me [b]Jeruzalemin—se ai do të shkatërrohej me gjithë banorët e tij; shumë do të mbaronin nga shpata dhe shumë do të [c]merreshin robër dhe do të dërgoheshin në Babiloni.

14 Dhe ndodhi që, kur ati im kishte lexuar dhe parë shumë gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme, ai shpërtheu në thirrje të shumta ndaj Zotit, të tilla si: Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, O Zot, Perëndi i Plotfuqishëm! Froni

4*b* 2 Kro. 36:10; Jer. 52:3–5; Omni 1:15.
c 1 Kro. 9:3.
d 2 Mbr. 17:13–15; 2 Kro. 36:15–16; Jer. 7:25–26. USH Profet.
e Jer. 26:18; 2 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
5*a* USH Lehi, atë i Nefit.
b Jak. 5:16.
6*a* Eks. 13:21; Hel. 5:24, 43; DeB 29:12; JS—H 1:16.
7*a* Dan. 10:8; 1 Ne. 17:47; Mois. 1:9–10; JS—H 1:20.
8*a* 1 Ne. 5:4. USH Vegim.
b Eze. 1:1; Vep. 7:55–56; 1 Ne. 11:14; Hel. 5:45–49; DeB 137:1.
9*a* JS—H 1:16–17.
10*a* USH Apostull.
11*a* Eze. 2:9.
12*a* DeB 6:15.
13*a* 2 Mbr. 24:18–20; 2 Kro. 36:14.
b 2 Mbr. 23:27; 24:2; Jer. 13:13–14; 2 Ne. 1:4.
c 2 Mbr. 20:17–18; 2 Ne. 25:10; Omni 1:15.

yt është lart në qiejt dhe fuqia, dhe mirësia, dhe mëshira jote janë mbi të gjithë banorët e tokës; dhe sepse ti je i mëshirshëm, ti nuk do të lejosh që ata që do të [a]vijnë te ti, të mbarojnë!

15 Dhe, sipas kësaj mënyre ishte gjuha e atit tim, në lavdërimin e Perëndisë së tij; pasi shpirti i tij u gëzua dhe gjithë zemra e tij ishte mbushur, për shkak të gjërave që kishte parë, po, të cilat Zoti ia kishte treguar.

16 Dhe tani unë, Nefi, nuk bëj një rrëfim të plotë të gjërave që ati im ka shkruar, pasi ai ka shkruar shumë gjëra që i pa në vegime dhe në ëndrra; dhe gjithashtu ka shkruar shumë gjëra që [a]profetizoi dhe u tha fëmijëve të tij, për të cilat unë nuk do të bëj një rrëfim të plotë.

17 Por, do të bëj një rrëfim të veprimeve të mia në ditët e mia. Vini re, unë bëj një [a]përmbledhje të [b]analit të atit tim mbi fletë të cilat i kam bërë me duart e mia; kështu që, pasi të kem përmbledhur analin e atit tim, atëherë do të bëj një rrëfim të jetës sime.

18 Prandaj dua që të dini se, pasi Zoti i kishte treguar kaq shumë gjëra të mrekullueshme atit tim, Lehit, po, përsa i përket [a]shkatërrimit të Jeruzalemit, vini re, ai shkoi midis njerëzve dhe filloi të [b]profetizonte dhe të shpallte gjërat të cilat si i kishte parë ashtu dhe i kishte dëgjuar.

19 Dhe ndodhi që Judenjtë u [a]tallën me të, për shkak të gjërave që ai dëshmoi për ta; pasi ai me të vërtetë dëshmoi për ligësinë e tyre dhe neveritë e tyre; dhe ai dëshmoi se gjërat që pa dhe dëgjoi dhe gjithashtu gjërat që lexoi në libër, tregonin qartë ardhjen e një [b]Mesie dhe gjithashtu shëlbimin e botës.

20 Dhe, kur Judenjtë i dëgjuan këto gjëra, ata u zemëruan me të; po, madje ashtu si me profetët e lashtë të cilët i [a]dëbuan dhe i zunë me gurë dhe i vranë; dhe ata gjithashtu kërkuan të merrnin jetën e tij. Por, vini re, unë, Nefi, do t'ju tregoj se [b]mëshirat e dhembshura të Zotit janë mbi të gjithë ata që ai ka zgjedhur, për shkak të besimit të tyre, për t'i bërë ata të pushtetshëm, madje, deri në fuqinë e çlirimit.

KAPITULLI 2

Lehi merr familjen e tij në vendin e shkretë, pranë Detit të Kuq—Ata lënë pronën e tyre—Lehi i ofron një sakrificë Zotit dhe u mëson të bijve të zbatojnë urdhërimet—Lamani dhe Lemueli mërmërisin kundër atit të tyre—Nefi është i bindur dhe lutet me besim; Zoti i flet dhe ai është zgjedhur të

14*a* Alma 5:33–36; 3 Ne. 9:14.
16*a* 1 Ne. 7:1.
17*a* 1 Ne. 9:2–5.
b 1 Ne. 6:1–3; 19:1–6; 2 Ne. 5:29–33; DeB 10:38–46.
18*a* 2 Ne. 25:9–10; DeB 5:20.
b USH Profeci, profetizoj.
19*a* 2 Kro. 36:15–16; Jer. 25:4; 1 Ne. 2:13; 7:14.
b USH Mesia.
20*a* Hel. 13:24–26.
b Alma 34:38; DeB 46:15.
USH Mëshirshëm (i), mëshirë.

drejtojë mbi vëllezërit e tij. Rreth 600 para K.

Pasi, vini re, ndodhi që Zoti i foli atit tim, po, madje në një ëndërr, dhe i tha: I bekuar je ti Lehi, për shkak të gjërave që ke bërë dhe sepse ti ke qenë besnik dhe i shpalle këtij populli gjërat që unë të urdhërova, vër re, ata përpiqen të [a]marrin jetën tënde.

2 Dhe ndodhi që Zoti [a]urdhëroi atin tim, madje në një [b]ëndërr, që ai duhej të [c]merrte familjen e tij dhe të nisej për në vendin e shkretë.

3 Dhe ndodhi që ai ishte i [a]bindur ndaj fjalës së Zotit, kështu që bëri atë që Zoti e urdhëroi.

4 Dhe ndodhi që ai u nis për në vendin e shkretë. Dhe ai la shtëpinë e tij dhe tokën e trashëgimit dhe arin e tij, dhe argjendin e tij, dhe gjërat e tij të çmueshme dhe nuk mori asgjë me vete, me përjashtim të familjes së tij dhe furnizimeve e çadrave dhe u [a]nis për në vendin e shkretë.

5 Dhe zbriti afër kufijve pranë bregut të [a]Detit të Kuq dhe udhëtoi në vendin e shkretë gjatë kufijve që janë pranë Detit të Kuq; dhe udhëtoi në vendin e shkretë me familjen e tij, që përbëhej nga nëna ime Saria dhe nga vëllezërit e mi më të mëdhenj, që ishin [b]Lamani, Lemueli dhe Sami.

6 Dhe ndodhi që pasi kishte udhëtuar tri ditë në vendin e shkretë, ai ngriti çadrën në një [a]luginë në anën e një lumi me ujë.

7 Dhe ndodhi që ai ndërtoi një [a]altar prej [b]gurësh dhe i bëri një flijim Zotit, dhe i dha [c]falënderime Zotit, Perëndisë sonë.

8 Dhe ndodhi që ai e quajti emrin e lumit Laman dhe ai derdhej në Detin e Kuq; dhe lugina ishte në kufijtë pranë grykëderdhjes së lumit.

9 Dhe kur ati im pa se ujërat e lumit derdheshin në burimin e Detit të Kuq, ai i foli Lamanit duke thënë: O, ti qofsh si ky lumë vazhdimisht duke rendur drejt burimit të të gjithë drejtësisë!

10 Dhe ai i foli edhe Lemuelit: O, ti qofsh si kjo luginë, i vendosur dhe i qëndrueshëm dhe i patundur në zbatimin e urdhërimeve të Zotit!

11 Tani, ai foli kështu për shkak të kokëfortësisë së Lamanit dhe të Lemuelit, pasi vini re, ata [a]mërmëritën për shumë gjëra kundër [b]atit të tyre, sepse ai ishte njeri [c]vegimtar dhe i kishte nxjerrë nga toka e Jeruzalemit, duke lënë tokën e trashëgimit të tyre dhe arin e tyre, dhe argjendin e tyre, dhe gjërat

2 1*a* 1 Ne. 7:14.
2*a* 1 Ne. 5:8; 17:44.
b ush Ëndërr.
c Zan. 12:1; 2 Ne. 10:20; Eth. 1:42; Abr. 2:3.
3*a* ush Bindje, bindur (i), bindem.
4*a* 1 Ne. 10:4; 19:8.
5*a* 1 Ne. 16:14; DeB 17:1.
b ush Laman.
6*a* 1 Ne. 9:1.
7*a* Zan. 12:7–8; Eks. 24:4; Abr. 2:17.
b Eks. 20:25; LiP. 27:5–6.
c ush Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
11*a* 1 Ne. 17:17. ush Mërmëritje.
b Fja. 20:20.
c 1 Ne. 5:2–4.

e çmueshme të tyre, për të mbaruar në vendin e shkretë. Dhe këtë, thonin ata, ai e kishte bërë për shkak të imagjinatave të marra të zemrës së tij.

12 Dhe kështu Lamani dhe Lemueli, duke qenë më të mëdhenj, mërmëritën kundër atit të tyre. Dhe mërmëritën, sepse nuk i [a]dinin veprimet e atij Perëndie që i kishte krijuar ata.

13 Dhe as nuk besonin se Jeruzalemi, ai qytet i madh, do të mund të [a]shkatërrohej sipas fjalëve të profetëve. Dhe ata ishin sikurse Judenjtë që ishin në Jeruzalem, të cilët kërkuan t'i merrnin jetën atit tim.

14 Dhe ndodhi që ati im u foli atyre në luginën e Lemuelit, me [a]fuqi, duke qenë i mbushur me Shpirtin, derisa trupat e tyre u [b]drodhën përpara tij. Dhe ai u foli në mënyrë që ata nuk guxuan të nxirrnin zë kundër tij, kështu që ata bënë ashtu siç ai i urdhëroi.

15 Dhe ati im jetonte në një çadër.

16 Dhe ndodhi që unë, Nefi, duke qenë shumë i ri, megjithatë duke qenë i madh në shtat dhe gjithashtu duke pasur dëshira të mëdha për të ditur [a]misteret e Perëndisë, prandaj i thirra Zotit dhe vini re, ai më [b]vizitoi dhe ma [c]zbuti zemrën, saqë unë [d]besova të gjitha fjalët që ishin thënë nga [e]ati im; prandaj unë nuk ngrita krye kundër tij, si vëllezërit e mi.

17 Dhe i fola Samit, duke i bërë të ditur gjërat që Zoti më kishte shfaqur me anë të Shpirtit të tij të Shenjtë. Dhe ndodhi që ai besoi në fjalët e mia.

18 Por vini re, Lamani dhe Lemueli nuk donin t'ua vinin veshin fjalëve të mia; dhe duke qenë i [a]pikëlluar nga ngurtësia e zemrave të tyre, i thirra Zotit për ta.

19 Dhe ndodhi që Zoti më foli, duke thënë: I bekuar je ti, Nefi, për shkak të [a]besimit tënd, sepse më ke kërkuar me zell dhe me përulësinë e zemrës.

20 Dhe, derisa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, do të [a]përparoni dhe do të udhëhiqeni në një [b]tokë të premtimit; po madje, një tokë që e kam përgatitur për ju; po, një tokë që është e zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera.

21 Dhe derisa vëllezërit e tu do të ngrenë krye kundër teje, ata do të [a]flaken nga prania e Zotit.

22 Dhe derisa ti do t'i zbatosh urdhërimet e mia, ti do të bëhesh një [a]sundimtar dhe një mësues mbi vëllezërit e tu.

12*a* Mois. 4:6.
13*a* Jer. 13:14; 1 Ne. 1:13.
14*a* USH Fuqi.
b 1 Ne. 17:45.
16*a* USH Mistere të Perëndisë.
b Psa. 8:4; Alma 17:10; DeB 5:16. USH Zbulesë.
c 1 Mbr. 18:37; Alma 5:7.
d 1 Ne. 11:5.
e USH Atë, i vdekshëm; Profet.
18*a* Alma 31:24; 3 Ne. 7:16.
19*a* 1 Ne. 7:12; 15:11.
20*a* Joz. 1:7; 1 Ne. 4:14; Mosia 1:7.
b LiP. 33:13–16; 1 Ne. 5:5; 7:13; Mois. 7:17–18. USH Tokë e premtuar.
21*a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 9:13–15; 38:1.
22*a* Zan. 37:8–11; 1 Ne. 3:29.

23 Por, vër re, atë ditë që ata do të ngrenë krye kundër meje, unë do t'i [a]mallkoj, madje me një mallkim të rëndë dhe ata nuk do të kenë fuqi mbi farën tënde, veçse nëse edhe ata do të ngrenë krye kundër meje.

24 Dhe nëse është kështu, që ata ngrenë krye kundër meje, ata do të jenë një [a]ndëshkim i farës tënde, për t'i [b]nxitur ata në udhët e kujtesës.

KAPITULLI 3

Bijtë e Lehit kthehen në Jeruzalem për të marrë fletët prej tunxhi—Labani refuzon të japë fletët—Nefi kështillon dhe inkurajon vëllezërit e tij—Labani vjedh pronën e tyre dhe përpiqet t'i vrasë—Lamani dhe Lemueli godasin Nefin dhe Samin dhe qortohen nga një engjëll. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që unë, Nefi, pasi fola me Zotin, u ktheva në çadrën e atit tim.

2 Dhe ndodhi që ai më foli mua, duke thënë: Shiko, unë kam ëndërruar një [a]ëndërr, në të cilën Zoti më ka urdhëruar që ti dhe vëllezërit e tu duhet të ktheheni në Jeruzalem.

3 Pasi, vër re, Labani ka analin e Judenjve si dhe një [a]gjenealogji të stërgjyshërve të mi, të cilat janë të gdhendura në fletë prej tunxhi.

4 Kështu që, Zoti më ka urdhëruar që ti dhe vëllezërit e tu duhet të shkoni në shtëpinë e Labanit dhe të kërkoni analet dhe t'i sillni këtu në vendin e shkretë.

5 Dhe tani, vër re, vëllezërit e tu mërmërisin, duke thënë se është një gjë e vështirë ajo që u kam kërkuar; por shiko, atë nuk ua kam kërkuar unë, por është një urdhërim i Zotit.

6 Prandaj shko, biri im, dhe ti do të favorizohesh nga Zoti, sepse ti [a]nuk ke mërmëritur.

7 Dhe ndodhi që unë, Nefi, i thashë atit tim: Unë [a]do të shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar, pasi e di se Zoti nuk u jep [b]urdhërime fëmijëve të njerëzve pa [c]përgatitur një udhë për ta, që ata të mund të plotësojnë gjënë, që ai i urdhëron.

8 Dhe ndodhi që, kur ati im kishte dëgjuar këto fjalë, ai ishte jashtëzakonisht i gëzuar, pasi e dinte se unë kisha qenë i bekuar nga Zoti.

9 Dhe unë, Nefi, dhe vëllezërit e mi nisëm udhëtimin nëpër vendin e shkretë, me çadrat tona, për të vajtur në tokën e Jeruzalemit.

10 Dhe ndodhi që, kur iu afruam tokës së Jeruzalemit, unë dhe vëllezërit e mi u kështilluam me njëri-tjetrin.

23*a* LiP. 11:28; 1 Ne. 12:22–23; DeB 41:1.
24*a* Joz. 23:13; Gjy. 2:22–23.
b 2 Ne. 5:25.
3 2a USH Ëndërr.
3*a* 1 Ne. 5:14.
6*a* USH Përkrahje e udhëheqësve të Kishës.
7*a* 1 Sam. 17:32; 1 Mbr. 17:11–15. USH Besim; Bindje, bindur (i), bindem.
b USH Urdhërime të Perëndisë.
c Zan. 18:14; Fil. 4:13; 1 Ne. 17:3, 50; DeB 5:34.

11 Dhe [a]hodhëm short—kush nga ne do të shkonte në shtëpinë e Labanit. Dhe ndodhi që shorti i ra Lamanit dhe Lamani shkoi në shtëpinë e Labanit dhe foli me të, ndërsa ai ishte ulur në shtëpinë e tij.

12 Dhe donte nga Labani analet që ishin gdhendur në fletët prej tunxhi, të cilat përmbanin [a]gjenealogjinë e atit tim.

13 Dhe vini re, ndodhi që Labani u zemërua dhe e përzuri nga prania e tij; dhe ai nuk donte që t'i kishte analet. Kështu që, ai i tha: Shiko, ti je një grabitës dhe unë do të të vras.

14 Por, Lamani u largua me vrap nga prania e tij dhe na tregoi gjërat që kishte bërë Labani. Dhe ne filluam të ishim jashtëzakonisht të brengosur dhe vëllezërit e mi ishin gati të ktheheshin tek ati im në vendin e shkretë.

15 Por, vini re, unë u thashë atyre se: Ashtu si Zoti jeton dhe ashtu si ne jetojmë, ne nuk do të kthehemi tek ati ynë në vendin e shkretë, derisa ne të kemi plotësuar gjënë që Zoti na ka urdhëruar.

16 Prandaj, le të jemi besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Zotit; prandaj, le të kthehemi në tokën e [a]trashëgimit të atit tonë, sepse vini re, ai ka lënë ar dhe argjend dhe çdo lloj pasurie tjetër. Dhe, të gjithë këtë ai e ka bërë për shkak të [b]urdhërimeve të Zotit.

17 Sepse e dinte se Jeruzalemi duhet të [a]shkatërrohet, për shkak të ligësisë së njerëzve.

18 Pasi, vini re, ata [a]hodhën poshtë fjalët e profetëve. Prandaj, në qoftë se ati im do të banonte në këtë tokë, pasi u [b]urdhërua të largohej nga ajo, vini re, edhe ai do të mbaronte. Prandaj, ishte e domosdoshme që ai të largohej nga kjo tokë.

19 Dhe vini re, është urtësia e Perëndisë, që ne duhet t'i marrim këto [a]anale, që të mund t'u ruajmë fëmijëve tanë gjuhën e etërve tanë.

20 Dhe gjithashtu që të mund t'u [a]ruajmë atyre fjalët që janë thënë nga goja e të gjithë profetëve të shenjtë, të cilat u janë dhënë atyre, nëpërmjet Shpirtit dhe fuqisë së Perëndisë, që nga fillimi i botës, madje deri në këtë kohë.

21 Dhe ndodhi që unë duke u folur me këtë gjuhë, i binda vëllezërit e mi, që ata të mund të jenë besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë.

22 Dhe ndodhi që ne zbritëm në tokën e trashëgimit tonë dhe mblodhëm së bashku [a]arin tonë dhe argjendin tonë dhe gjërat tona të çmueshme.

23 Dhe, pasi i kishim mbledhur këto gjëra së bashku, u ngjitëm përsëri në shtëpinë e Labanit.

11*a* Neh. 10:34; Vep. 1:26.
12*a* 1 Ne. 3:3; 5:14.
16*a* 1 Ne. 2:4.
b 1 Ne. 2:2; 4:34.
17*a* 2 Kro. 36:16–20; Jer. 39:1–9; 1 Ne. 1:13.
18*a* USH Kryengritje.
b 1 Ne. 16:8.
19*a* Omni 1:17; Mosia 1:2–6.
20*a* USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta për t'u ruajtur.
22*a* 1 Ne. 2:4.

24 Dhe ndodhi që shkuam te Labani dhe i thamë se donim prej tij që të na jepte analet, të cilat ishin gdhendur në [a]fletët e tunxhit, për të cilat ne do t'i jepnim arin tonë dhe argjendin tonë dhe të gjitha gjërat tona të çmueshme.

25 Dhe ndodhi që kur Labani pa pasurinë tonë, e cila ishte jashtëzakonisht e madhe, ai ishte i [a]etur ta kishte atë, kaq shumë, sa na flaku jashtë dhe dërgoi shërbëtorët e tij që të na vrisnin, që ai të mund të siguronte pasurinë tonë.

26 Dhe ndodhi që ne u larguam me vrap nga shërbëtorët e Labanit dhe ishim të detyruar të linim pas pasurinë tonë dhe ajo ra në duart e Labanit.

27 Dhe ndodhi që ne ikëm me vrap në vendin e shkretë dhe shërbëtorët e Labanit nuk na kapën dhe ne u fshehëm në zgavrën e një shkëmbi.

28 Dhe ndodhi që Lamani u zemërua me mua dhe gjithashtu me atin tim; po kështu edhe Lemueli, pasi ai u vuri veshin fjalëve të Lamanit. Kështu që, Lamani dhe Lemueli na thanë shumë fjalë të [a]rënda neve, vëllezërve të tyre të vegjël, dhe madje na goditën me një shufër.

29 Dhe ndodhi që ndërsa po na rrihnin me një shufër, vini re, një [a]engjëll i Zotit erdhi dhe qëndroi para tyre dhe ai u foli, duke thënë: Pse e goditni me një shufër, vëllanë tuaj më të vogël? A nuk e dini se Zoti e ka zgjedhur atë, që të jetë një [b]sundimtar mbi ju dhe kjo për shkak të paudhësive tuaja? Vini re, ju duhet të ngjiteni përsëri në Jeruzalem dhe Zoti do t'ju dorëzojë Labanin në duart tuaja.

30 Dhe pasi [a]engjëlli na foli, ai u largua.

31 Dhe pasi engjëlli u largua, Lamani dhe Lemueli përsëri filluan të [a]mërmëritnin, duke thënë: Si është e mundur që Zoti do të dorëzojë Labanin në duart tona? Vini re, ai është një njeri i fuqishëm dhe mund të urdhërojë pesëdhjetë vetë, po madje ai mund edhe të vrasë pesëdhjetë e pse jo, ne?

KAPITULLI 4

Nefi vret Labanin me urdhër të Zotit dhe pastaj me dredhi siguron fletët prej tunxhi—Zorami zgjedh të bashkohet me familjen e Lehit në vendin e shkretë. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që unë u fola vëllezërve të mi, duke thënë: Le të ngjitemi përsëri në Jeruzalem dhe le të jemi [a]besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Zotit; sepse, vini re, ai është më i fuqishëm se e gjithë toka, atëherë pse jo më i [b]fuqishëm se Labani dhe pesëdhjetë njerëzit e tij, po, madje dhjetëra mijërat e tij?

2 Prandaj, le të shkojmë; le të

24*a* 1 Ne. 3:3.
25*a* USH Lakmoj.
28*a* 1 Ne. 17:17–18.
29*a* 1 Ne. 4:3; 7:10.
USH Engjëj.
b 1 Ne. 2:22.
30*a* 1 Ne. 16:38.
31*a* USH Mërmëritje.
4 1*a* USH Guxim, guximtar; Besim.
b 1 Ne. 7:11–12.

jemi të [a]fortë si [b]Moisiu, pasi ai me të vërtetë u foli ujërave të [c]Detit të Kuq dhe ato u ndanë andej e këtej dhe etërit tanë dolën përmes, jashtë robërisë, në tokë të thatë, dhe ushtritë e Faraonit i ndoqën pas, dhe u mbytën në ujërat e Detit të Kuq.

3 Tani, vini re, ju e dini se kjo është e vërtetë dhe ju gjithashtu e dini se një [a]engjëll ju ka folur; prandaj, a mund të dyshoni? Le të ngjitemi; Zoti është në gjendje të na çlirojë, madje ashtu si etërit tanë dhe të shkatërrojë Labanin, madje ashtu si Egjiptianët.

4 Tani, kur unë u thashë këto fjalë ata ishin ende të zemëruar dhe vazhduan të mërmërisnin përsëri; megjithatë, ata më ndoqën derisa arritëm jashtë mureve të Jeruzalemit.

5 Dhe ishte natë dhe unë i bëra të fshiheshin jashtë mureve. Dhe, pasi u fshehën, unë, Nefi, u zvarrita në qytet dhe u drejtova për në shtëpinë e Labanit.

6 Dhe unë isha i [a]udhëhequr nga Shpirti, duke mos [b]ditur më parë gjërat që unë duhet të bëja.

7 Megjithatë, vazhdova të ecja dhe kur arrita afër shtëpisë së Labanit, vura re një burrë dhe ai kishte rënë përdhe, para meje, pasi ai ishte dehur me verë.

8 Dhe kur iu afrova, unë zbulova se ishte Labani.

9 Dhe pashë [a]shpatën e tij; dhe e nxora nga milli dhe doreza e saj ishte prej ari të kulluar, dhe mjeshtëria e punimit ishte jashtëzakonisht e mirë, dhe pashë se tehu ishte prej çelikut më të çmueshëm.

10 Dhe ndodhi që unë u [a]detyrova nga Shpirti që unë duhej të vrisja Labanin, por thashë në zemrën time: Kurrë ndonjëherë s'kam derdhur gjak njeriu. Dhe unë u sprapsa dhe do të doja të mos e vrisja.

11 Dhe Shpirti më tha përsëri: Shiko, [a]Zoti ta ka dhënë atë në duart e tua. Po, gjithashtu, unë e dija se ai ishte përpjekur të merrte jetën time, po, dhe se nuk do t'i dëgjonte urdhërimet e Zotit dhe ai gjithashtu na kishte [b]marrë pasurinë tonë.

12 Dhe ndodhi që Shpirti më tha përsëri: Vrite, pasi Zoti e solli në duart e tua;

13 Vër re, Zoti [a]vret të [b]këqijtë për të realizuar qëllimet e tij të drejta. Është më [c]mirë që të mbarojë një njeri, sesa një komb të bjerë dhe të mbarojë në mosbesim.

14 Dhe tani, kur unë, Nefi, dëgjova këto fjalë, unë kujtova fjalët e Zotit që më foli në vendin e shkretë, duke thënë që: [a]Derisa fara jote do të zbatojë [b]urdhërimet e mia, ata do

2*a* LiP. 11:8.
b USH Moisi.
c Eks. 14:21; 1 Ne. 17:26; Mosia 7:19.
3*a* 1 Ne. 3:29–31; 7:10.
6*a* USH Frymë e Shenjtë; Frymëzim, frymëzoj.
b Heb. 11:8.
9*a* 2 Ne. 5:14; DeB 17:1.
10*a* Alma 14:11.
11*a* 1 Sam. 17:41–49.
b 1 Ne. 3:26.
13*a* 1 Ne. 17:33–38; DeB 98:31–32.
b USH Lig (i), ligësi.
c Alma 30:47.
14*a* Omni 1:6; Mosia 2:22; Eth. 2:7–12.
b USH Urdhërime të Perëndisë.

të [c]përparojnë në [d]tokën e premtimit.

15 Po, dhe unë gjithashtu mendova se ata nuk do të mund t'i zbatonin urdhërimet e Zotit sipas ligjit të Moisiut, nëse ata nuk do të kishin ligjin.

16 Dhe unë e dija edhe se [a]ligji ishte gdhendur në fletët e tunxhit.

17 Dhe përsëri e dija se Zoti e kishte dorëzuar Labanin në duart e mia për këtë qëllim—që unë të merrja analet sipas urdhërimeve të tij.

18 Prandaj unë iu binda zërit të Shpirtit dhe kapa Labanin nga flokët e kokës dhe ia preva kokën me [a]shpatën e tij.

19 Dhe, pasi ia preva kokën me shpatën e tij, unë mora rrobat e Labanit dhe i vesha ato në trupin tim; po, madje çdo gjë dhe ngjesha në brez armët e tij.

20 Dhe pasi e bëra këtë gjë, u drejtova për te thesari i Labanit. Dhe ndërsa po shkoja në drejtim të thesarit të Labanit, vini re, unë pashë [a]shërbëtorin e Labanit që kishte çelësat e thesarit. Dhe e urdhërova, në zërin e Labanit, që ai duhej të vinte me mua te thesari.

21 Dhe ai kujtoi se unë isha zotëruesi i tij, Labani, pasi ai pa rrobat dhe shpatën e ngjeshur në brez.

22 Dhe më foli për pleqtë e Judenjve, duke e ditur se zotëruesi i tij, Labani, kishte qenë gjatë natës mes tyre.

23 Dhe unë i fola sikur të kishte qenë Labani.

24 Dhe unë gjithashtu i thashë atij se duhej të merrja gdhendjet që ishin në [a]fletët e tunxhit e t'i çoja te vëllezërit e mi më të mëdhenj që ishin jashtë mureve.

25 Dhe unë gjithashtu e urdhërova që ai të më ndiqte mua.

26 Dhe ai, duke kujtuar se unë fola për vëllezërit e kishës dhe se isha me të vërtetë ai Laban të cilin unë e kisha vrarë, si rrjedhim ai më ndoqi.

27 Dhe ai më foli shumë herë në lidhje me pleqtë e Judenjve, ndërsa unë shkoja në drejtim të vëllezërve të mi që ishin jashtë mureve.

28 Dhe ndodhi që kur Lamani më pa, u frikësua jashtëzakonisht, ashtu edhe Lemueli dhe Sami. Dhe ata ia mbathën nga prania ime, pasi kujtuan se ishte Labani dhe se ai më kishte vrarë dhe po përpiqej të merrte edhe jetën e tyre.

29 Dhe ndodhi që unë u thirra nga pas dhe ata më dëgjuan; prandaj ata pushuan së ikuri nga prania ime.

30 Dhe ndodhi që, kur shërbëtori i Labanit pa vëllezërit e mi, filloi të dridhej dhe qe gati t'ia mbathte nga unë dhe të kthehej në qytetin e Jeruzalemit.

31 Dhe tani unë, Nefi, duke qenë njeri me shtat të madh dhe pasi kisha marrë shumë [a]fuqi nga Zoti, si rrjedhim, mbërtheva

14*c* 1 Ne. 2:20.
d 1 Ne. 17:13–14; Jakobi 2:12.
16*a* USH Ligj i Moisiut.
18*a* 1 Sam. 17:51.
20*a* 2 Ne. 1:30.
24*a* 1 Ne. 3:12, 19–24; 5:10–22.
31*a* Mosia 9:17; Alma 56:56.

shërbëtorin e Labanit dhe e mbajta që të mos ikte.

32 Dhe ndodhi që unë fola me të, që nëse ai do t'i dëgjonte fjalët e mia, ashtu si Zoti jeton dhe ashtu si unë jetoj, madje kështu, nëse ai do t'i dëgjonte fjalët tona, ne do t'ia falnim jetën.

33 Dhe unë i fola, madje duke iu [a]betuar se ai s'kishte pse të frikësohej; se ai do të ishte një njeri i lirë sikurse ne, nëse do të zbriste me ne në vendin e shkretë.

34 Dhe unë gjithashtu i fola atij, duke thënë: Siguristh Zoti na ka [a]urdhëruar ta bëjmë këtë gjë; dhe a s'duhet ne të jemi të zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Zotit? Prandaj, në qoftë se ti do të zbresësh në vendin e shkretë tek ati im, ti do të kesh vend me ne.

35 Dhe ndodhi që [a]Zorami mori kurajo nga fjalët që unë fola. Tani, Zoram ishte emri i shërbëtorit; dhe ai premtoi se do të zbriste në vendin e shkretë tek ati ynë. Po, dhe gjithashtu na u betua se do të qëndronte me ne, nga ajo ditë e tutje.

36 Tani, ne donim që ai të rrinte me ne për këtë arsye, që Judenjtë të mos dinin për largimin tonë në vendin e shkretë, që të mos na ndiqnin dhe të na shkatërronin.

37 Dhe ndodhi që, kur Zorami na u [a]betua, frika jonë për të pushoi.

38 Dhe ndodhi që ne morëm fletët e tunxhit dhe shërbëtorin e Labanit dhe u nisëm për në vendin e shkretë dhe udhëtuam për në çadrën e atit tonë.

KAPITULLI 5

Saria ankohet kundër Lehit—Të dy gëzohen për kthimin e të bijve—Ata ofrojnë flijime—Fletët e tunxhit përmbajnë shkrime të Moisiut dhe të profetëve—Fletët e identifikojnë Lehin si një pasardhës të Jozefit—Lehi profetizon në lidhje me farën e tij dhe ruajtjen e fletëve. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që pasi ne kishim zbritur në vendin e shkretë tek ati ynë, vini re, ai ishte mbushur me gëzim dhe gjithashtu nëna ime [a]Saria ishte jashtëzakonisht e gëzuar, sepse ajo me të vërtetë kishte vajtuar për shkakun tonë.

2 Pasi ajo kishte kujtuar se kishim mbaruar në vendin e shkretë; dhe gjithashtu ishte ankuar kundër atit tim, duke i thënë se ai ishte një njeri vegimtar, duke thënë: Vër re, ti na nxore nga toka e trashëgimit tonë dhe bijtë e mi nuk janë më dhe ne mbarojmë në vendin e shkretë.

3 Dhe, me këtë gjuhë ishte ankuar nëna ime kundër atit tim.

4 Dhe kishte ndodhur që ati im i foli asaj, duke thënë: Unë e di se jam një njeri [a]vegimtar, pasi nëse nuk do të kisha parë gjërat e Perëndisë në një [b]vegim,

33*a* USH Betim.
34*a* 1 Ne. 2:2; 3:16.
35*a* 1 Ne. 16:7; 2 Ne. 5:5–6.
USH Zoram, Zoramitë.
37*a* Joz. 9:1–21; Pre. 5:4.
USH Betim.
5 1*a* USH Saria.
4*a* 1 Ne. 2:11.
b 1 Ne. 1:8–13.
USH Vegim.

nuk do ta kisha njohur mirësinë e Perëndisë, por do të kisha qëndruar në Jeruzalem dhe do të kisha mbaruar me vëllezërit e mi.

5 Por vër re, unë mora një [a]tokë të premtimit, në gjërat e së cilës unë gëzohem; po, dhe e [b]di se Zoti do t'i shpëtojë djemtë e mi nga duart e Labanit dhe do t'i sjellë ata përsëri te ne, në vendin e shkretë.

6 Dhe me këtë gjuhë, ati im, Lehi, e ngushëlloi nënën time, Sarian, në lidhje me ne, ndërsa ne udhëtonim në vendin e shkretë për në tokën e Jeruzalemit, që të merrnim analin e Judenjve.

7 Dhe kur ne u kthyem në çadrën e atit tim, vini re gëzimi i tyre ishte i plotë dhe nëna ime u qetësua.

8 Dhe ajo foli duke thënë: Tani unë e di me siguri se Zoti e ka [a]urdhëruar burrin tim të largohej në vendin e shkretë; po, gjithashtu unë e di me siguri se Zoti ka mbrojtur bijtë e mi dhe i ka shpëtuar nga duart e Labanit dhe u ka dhënë fuqi me anë të së cilës ata mund të [b]plotësonin gjënë që Zoti i ka urdhëruar. Dhe, me këtë gjuhë foli ajo.

9 Dhe ndodhi që ata u gëzuan jashtëzakonisht dhe ofruan [a]flijime dhe olokauste ndaj Zotit; dhe i dhanë [b]falënderime Perëndisë së Izraelit.

10 Dhe pasi falënderuan Perëndinë e Izraelit, ati im, Lehi, mori analet që ishin gdhendur në [a]fletët e tunxhit dhe i shqyrtoi ato që nga fillimi.

11 Dhe ai vuri re se ato përmbanin pesë [a]librat e Moisiut, që jepnin një rrëfim të krijimit të botës dhe gjithashtu të Adamit dhe të Evës, të cilët qenë prindërit tanë të parë;

12 Dhe gjithashtu një [a]anal të Judenjve që nga fillimi, madje që nga fillimi i mbretërimit të Zedekias, mbretit të Judesë;

13 Dhe gjithashtu profecitë e profetëve të shenjtë që nga fillimi, madje që nga fillimi i mbretërimit të [a]Zedekias; si dhe shumë profeci që janë thënë nga goja e [b]Jeremisë.

14 Dhe ndodhi që ati im, Lehi, gjeti gjithashtu në [a]fletët e tunxhit një gjenealogji të etërve të tij; kështu që ai e dinte se ishte [b]pasardhës i Jozefit; po, madje i të njëjtit Jozef që ishte biri i [c]Jakobit që u [d]shit në Egjipt, dhe që u [e]ruajt nga dora e Zotit, që ai të mund të ruante atin e tij,

5*a* 1 Ne. 2:20; 18:8, 22–23. USH Tokë e premtuar.
b USH Besim.
8*a* 1 Ne. 2:2.
b 1 Ne. 3:7.
9*a* Mosia 2:3; 3 Ne. 9:19–20. USH Ligj i Moisiut.
b USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
10*a* 1 Ne. 4:24, 38; 13:23. USH Fletë tunxhi.
11*a* 1 Ne. 19:23. USH Pentateuk.
12*a* 1 Kro. 9:1. USH Shkrime të shenjta.
13*a* 2 Mbr. 24:18; Jer. 37:1.
b Esd. 1:1; Jer. 36:17–32; 1 Ne. 7:14; Hel. 8:20.
14*a* 1 Ne. 3:3, 12. USH Fletë tunxhi.
b 2 Ne. 3:4; Alma 10:3. USH Jozef, bir i Jakobit.
c USH Jakob, bir i Isakut.
d Zan. 37:29–36.
e Zan. 45:4–5.

Jakobin, dhe gjithë familjen e tij, që të mos mbaronin nga uria.

15 Dhe ata gjithashtu u [a]nxorën nga robëria dhe toka e Egjiptit, nga i njëjti Perëndi që i kishte ruajtur ata.

16 Dhe kështu, ati im, Lehi, zbuloi gjenealogjinë e etërve të tij. Dhe Labani gjithashtu ishte pasardhës i [a]Jozefit, kështu që, ai dhe etërit e tij kishin mbajtur analet.

17 Dhe tani, kur ati im i pa të gjitha këto gjëra, ai u mbush me Shpirtin dhe filloi të profetizonte në lidhje me farën e tij—

18 Që këto fletë prej tunxhi duhej të shkonin në të gjitha kombet, fiset, gjuhët dhe popujt që ishin të farës së tij.

19 Kështu që, ai tha se këto fletë prej tunxhi nuk do të shkatërroheshin [a]kurrë; as nuk do të veniteshin më me kalimin e kohës. Dhe ai profetizoi edhe shumë gjëra në lidhje me farën e tij.

20 Dhe ndodhi që deri atëherë, unë dhe ati im kishim zbatuar urdhërimet, me të cilat Zoti na kishte urdhëruar.

21 Dhe ne kishim marrë analet, të cilat Zoti na kishte urdhëruar t'i merrnim, dhe i shqyrtuam dhe gjetëm se ato ishin të dëshirueshme; po, madje me një [a]vlerë të madhe për ne, saqë ne të mund t'i [b]ruanim urdhërimet e Perëndisë te fëmijët tanë.

22 Kështu që ishte urtësia e Zotit, që ne duhet t'i merrnim ato me vete, ndërsa udhëtonim në vendin e shkretë, drejt tokës së premtimit.

KAPITULLI 6

Nefi shkruan për gjërat e Perëndisë—Qëllimi i Nefit është që të bindë njerëzit që të vijnë te Perëndia i Abrahamit dhe të shpëtohen. Rreth 600–592 para K.

Dhe tani unë, Nefi, nuk e jap gjenealogjinë e etërve të mi në [a]këtë pjesë të analit; dhe as nuk do ta jap ndonjëherë mbi këto [b]fletë që unë po i shkruaj, pasi është dhënë në analin që është mbajtur nga [c]ati im, kështu që unë nuk e shkruaj këtu.

2 Pasi mua më mjafton të them se ne jemi pasardhës të [a]Jozefit.

3 Dhe s'ka rëndësi për mua që unë të jap veçanërisht një rrëfim të plotë për të gjitha gjërat e atit tim, pasi ato nuk mund të shkruhen mbi [a]këto fletë, pasi dua ta ruaj vendin, që të mund të shkruaj për gjërat e Perëndisë.

4 Sepse i gjithë qëllimi im është që të mund të [a]bind njerëzit, që të [b]vijnë te Perëndia i Abrahamit, dhe te Perëndia i Isakut,

15*a* Eks. 13:17–18; Amo. 3:1–2; 1 Ne. 17:23–31; DeB 103:16–18; 136:22.
16*a* 1 Ne. 6:2.
19*a* Alma 37:4–5.
21*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b 2 Ne. 25:26.
6 1*a* 2 Ne. 4:14–15.
b 1 Ne. 9:2.
c 1 Ne. 1:16–17; 19:1–6.
2*a* 1 Ne. 5:14–16.
3*a* Jakobi 7:27; Jar. 1:2, 14; Omni 1:30.
4*a* Gjo. 20:30–31. Shih faqen e titullit të Librit të Mormonit.
b 2 Ne. 9:41, 45, 51.

dhe te Perëndia i Jakobit, dhe të shpëtohen.

5 Prandaj, gjërat që i [a]pëlqejnë botës unë nuk i shkruaj, por gjërat që i pëlqejnë Perëndisë dhe atyre që nuk janë të botës.

6 Kështu që do t'i jap urdhërim farës sime, që të mos i zënë këto fletë me gjëra pa vlerë për fëmijët e njerëzve.

KAPITULLI 7

Bijtë e Lehit kthehen në Jeruzalem dhe ftojnë Ishmaelin dhe njerëzit e shtëpisë së tij të bashkohen me ta në udhëtimin e tyre—Lamani dhe të tjerë ngrenë krye—Nefi i nxit vëllezërit e tij të kenë besim te Zoti—Ata e lidhin me litarë dhe planifikojnë shkatërrimin e tij—Ai çlirohet nga fuqia e besimit—Vëllezërit e tij kërkojnë falje—Lehi dhe bashkudhëtarët e tij ofrojnë flijime dhe olokauste. Rreth 600–592 para K.

Dhe tani, dua që ju të dini se pasi ati im, Lehi, mbaroi [a]profetizimin në lidhje me farën e tij, ndodhi që Zoti i foli atij përsëri, duke i thënë se nuk ishte e drejtë për atë, Lehin, të merrte familjen e tij në vendin e shkretë vetëm; por që bijtë e tij duhet të merrnin [b]gra, që të mund t'i rrisnin farë Zotit në tokën e premtimit.

2 Dhe ndodhi që Zoti e [a]urdhëroi atë që unë, Nefi, dhe vëllezërit e mi, duhet të ktheheshim përsëri në tokën e Jeruzalemit dhe të sillnim në vendin e shkretë Ishmaelin dhe familjen e tij.

3 Dhe ndodhi që [a]përsëri unë, Nefi, me vëllezërit e mi, shkuam nëpër vendin e shkretë për t'u ngjitur në Jeruzalem.

4 Dhe ndodhi që shkuam në shtëpinë e Ishmaelit dhe fituam dashamirësi në sytë e Ishmaelit, kaq shumë saqë i thamë atij fjalët e Zotit.

5 Dhe ndodhi që Zoti zbuti zemrën e Ishmaelit dhe të familjes së tij kaq shumë, sa u nisën me ne nëpër vendin e shkretë për në çadrën e atit tonë.

6 Dhe ndodhi që, ndërsa udhëtonim nëpër vendin e shkretë, vini re, se Lamani dhe Lemueli dhe dy nga bijat e Ishmaelit, dhe dy [a]bijtë e Ishmaelit dhe familjet e tyre, ngritën krye kundër nesh; po, kundër meje, Nefit, dhe Samit dhe atit të tyre Ishmaelit, dhe gruas së tij, dhe tri bijave të tjera të tij.

7 Dhe ndodhi që, në këtë rebelim ata dëshironin të ktheheshin në tokën e Jeruzalemit.

8 Dhe tani unë, Nefi, duke qenë i [a]hidhëruar nga ngurtësia e zemrave të tyre, u fola atyre, po, madje Lamanit dhe Lemuelit, duke u thënë: Vini re, ju jeni vëllezërit e mi më të mëdhenj dhe si është e mundur që jeni kaq të ngurtë në zemrat tuaja dhe kaq të verbër në mendjet tuaja sa të keni nevojë që unë, vëllai juaj më i vogël, duhet t'ju flas juve, po, dhe të bëhem një shembull për ju?

5*a* 1 The. 2:4; FeM. 1:4.
7 1*a* 1 Ne. 5:17–19.
b 1 Ne. 16:7;
USH Martesë, martoj.
2*a* 1 Ne. 16:7–8.
3*a* 1 Ne. 3:2–3.
6*a* 2 Ne. 4:10.
8*a* Alma 31:2; Mois. 7:41.

9 Si është e mundur që ju, nuk i keni dëgjuar fjalët e Zotit?

10 Si është e mundur që ju, keni [a]harruar se keni parë një engjëll të Zotit?

11 Po, dhe si është e mundur që keni harruar çfarë gjërash të mëdha ka bërë Zoti për ne, duke na [a]shpëtuar nga duart e Labanit dhe gjithashtu që ne të mund të merrnim analin?

12 Po, dhe si është e mundur që ju keni harruar se Zoti është në gjendje t'i bëjë të gjitha [a]gjërat sipas vullnetit të tij për fëmijët e njerëzve, në qoftë se ndodh që ata ushtrojnë [b]besim në të? Prandaj, le të jemi besnikë ndaj tij.

13 Dhe nëse është që ne jemi besnikë ndaj tij, do të marrim [a]tokën e premtimit; dhe ju do të dini në një kohë të ardhme, se fjala e Zotit do të përmbushet, në lidhje me [b]shkatërrimin e Jeruzalemit; pasi të gjitha gjërat që Zoti ka thënë në lidhje me shkatërrimin e Jeruzalemit, duhen të përmbushen.

14 Pasi vini re, Shpirti i Zotit shpejt pushon së përpjekuri me ta; pasi vini re, ata kanë [a]hedhur poshtë profetët dhe [b]Jeremian e kanë flakur në burg. Dhe janë përpjekur t'i marrin [c]jetën atit tim, derisa e detyruan të ikte nga ai vend.

15 Tani, vini re, unë ju them se, në qoftë se ju do të ktheheni në Jeruzalem, edhe ju do të vdisni me ta. Dhe tani, në qoftë se keni zgjedhur të ktheheni në atë vend, mbani mend fjalët që po ju them, se po të shkoni, ju gjithashtu do të vdisni; pasi Shpirti i Zotit më shtyn t'jua them këto.

16 Dhe ndodhi që kur unë, Nefi, u fola këto fjalë vëllezërve të mi, ata u inatosën me mua. Dhe ndodhi që më kapën, pasi, vini re, ata ishin jashtëzakonisht të zemëruar dhe më [a]lidhën me litarë, sepse ata kërkuan të merrnin jetën time, duke më lënë në vendin e shkretë që të më hanin kafshët e egra.

17 Por, ndodhi që unë iu luta Zotit, duke thënë: O Zot, sipas besimit tim që është te ti, a do të më shpëtosh nga duart e vëllezërve të mi; po, madje më jep fuqinë që t'i [a]këpus këta rripa me të cilët jam i lidhur.

18 Dhe ndodhi që kur thashë këto fjalë, vini re, që rripat ranë nga duart dhe këmbët e mia dhe qëndrova para vëllezërve të mi dhe u fola atyre përsëri.

19 Dhe ndodhi që ata ishin të zemëruar përsëri me mua dhe u përpoqën të më kapnin; por, vini re, një nga [a]bijat e Ishmaelit, po, dhe gjithashtu nëna e saj dhe një nga djemtë e Ishmaelit, u përgjëruan me vëllezërit e mi, kaq shumë sa ua zbutën zemrat atyre; dhe ata i ndaluan përpjekjet për të më marrë jetën.

10*a* LiP. 4:9; 1 Ne. 3:29; 4:3.
11*a* 1 Ne. 4.
12*a* 1 Ne. 17:50; Alma 26:12.
b 1 Ne. 3:7; 15:11.
13*a* 1 Ne. 2:20.
USH Tokë e premtuar.
b 2 Mbr. 25:1–21; 2 Ne. 6:8; 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
14*a* Eze. 5:6; 1 Ne. 1:18–20; 2:13.
USH Kryengritje.
b Jer. 37:15–21.
c 1 Ne. 2:1.
16*a* 1 Ne. 18:11–15.
17*a* Alma 14:26–28.
19*a* 1 Ne. 16:7.

20 Dhe ndodhi që ata ishin të mjeruar për shkak të ligësisë së tyre, kaq shumë sa u përkulën para meje dhe m'u përgjëruan që unë t'i falja për gjërat që kishin bërë kundër meje.

21 Dhe ndodhi që, unë ua [a]fala çiltërsisht të gjitha ato që kishin bërë kundër meje dhe i nxita që t'i luteshin Zotit, Perëndisë së tyre për falje. Dhe ndodhi që ata e bënë këtë gjë. Dhe pasi iu lutën Zotit, u vumë përsëri në udhëtim për në çadrën e atit tonë.

22 Dhe ndodhi që arritëm te çadra e atit tonë. Dhe, pasi unë dhe vëllezërit e mi dhe e gjithë shtëpia e Ishmaelit, arritëm te çadra e atit tim, ata i dhanë [a]falënderime Zotit, Perëndisë së tyre; dhe ata ofruan [b]sakrifica dhe olokauste ndaj tij.

KAPITULLI 8

Lehi shikon një vegim të pemës së jetës—Ai ha frutin e saj dhe dëshiron që familja e tij të bëjë të njëjtën gjë—Ai sheh një shufër hekuri, një shteg të ngushtë dhe të ngushtuar dhe mjegullat e errësirës që mbështjellin njerëzit—Saria, Nefi dhe Sami hanë nga fruti, kurse Lamani dhe Lemueli refuzojnë. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që ne kishim mbledhur së bashku të gjitha llojet e farave të çdo tipi, si të çdo lloj drithi, ashtu edhe të çdo lloj fruti.

2 Dhe ndodhi që ndërsa ati im qëndroi në vendin e shkretë, na foli duke na thënë: Vini re, unë kam [a]ëndërruar një ëndërr; ose me fjalë të tjera kam parë një [b]vegim.

3 Dhe vini re, për shkak të gjërave që kam parë, kam arsye të gëzoj te Zoti për shkak të [a]Nefit dhe gjithashtu Samit; pasi kam arsye të mendoj se ata dhe gjithashtu shumë nga fara e tyre, do të shpëtohen.

4 Por vini re, [a]Laman dhe Lemuel, kam jashtëzakonisht frikë për ju; pasi shikoni, m'u duk se pashë në ëndrrën time një vend të shkretë, të errët dhe të zymtë.

5 Dhe ndodhi që pashë një njeri dhe ai ishte veshur me një [a]rrobë të bardhë; dhe ai erdhi dhe qëndroi para meje.

6 Dhe ndodhi që ai më foli dhe më urdhëroi që ta ndiqja.

7 Dhe ndodhi që, ndërsa po e ndiqja, pashë se gjendesha në një humbëtirë të errët dhe të zymtë.

8 Dhe pasi kisha ecur për shumë orë në errësirë, fillova t'i lutesha Zotit, që të kishte [a]mëshirë për mua, sipas numrit të madh të mëshirave të tij të dhembshura.

9 Dhe ndodhi që, pasi iu luta Zotit, pashë një [a]fushë të gjerë dhe të madhe.

21*a* ush Fal.
22*a* ush Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
b 1 Ne. 5:9.

8 2*a* ush Ëndërr; Zbulesë.
b 1 Ne. 10:17.
ush Vegim.
3*a* 1 Ne. 8:14–18.

4*a* 1 Ne. 8:35–36.
5*a* JS—H 1:30–32.
8*a* ush Mëshirshëm (i), mëshirë.
9*a* Mt. 13:38.

10 Dhe ndodhi që pashë një [a]pemë, [b]fruti i së cilës ishte i dëshirueshëm për ta bërë dikë të lumtur.

11 Dhe ndodhi që unë shkova përpara dhe hëngra nga [a]fruti i saj, dhe vura re se ishte më i ëmbël se gjithçka që kisha shijuar ndonjëherë më parë. Po, dhe vura re se fruti i saj ishte i bardhë, mbi çdo [b]bardhësi që kisha parë ndonjëherë.

12 Dhe ndërsa po haja frutin e saj, ai ma mbushi shpirtin tim me një [a]gëzim jashtëzakonisht të madh; prandaj fillova të [b]dëshiroja që familja ime të hante nga ai gjithashtu, se e dija që ishte i [c]dëshirueshëm mbi çdo frut tjetër.

13 Dhe, ndërsa hodha sytë rreth e qark se ndoshta mund të zbuloja gjithashtu familjen time, unë vura re një [a]lumë me ujë; dhe ai rridhte përgjatë dhe ishte pranë pemës nga e cila isha duke ngrënë frutin.

14 Dhe unë shikova që të vija re prej nga vinte; dhe pashë kreun e tij pak më tutje; dhe te kreu unë vura re nënën tuaj, Sarian, dhe Samin dhe Nefin; dhe ata qëndruan sikur nuk dinin nga duhej të shkonin.

15 Dhe ndodhi që u bëra shenjë të afroheshin; dhe u thashë me një zë të lartë, se ata duhej të vinin tek unë dhe të hanin frutin që ishte më i dëshirueshëm mbi çdo frut tjetër.

16 Dhe ndodhi që ata erdhën tek unë dhe hëngrën gjithashtu frutin.

17 Dhe ndodhi që unë dëshiroja që edhe Lamani dhe Lemueli të vinin dhe të hanin frutin; prandaj hodha sytë në drejtim të kreut të lumit se ndoshta mund t'i shihja ata.

18 Dhe ndodhi që i pashë, por ata [a]nuk deshën të vinin tek unë dhe të hanin frutin.

19 Dhe vura re një [a]shufër hekuri dhe ajo shtrihej gjatë bregut të lumit, dhe të shpinte te pema pranë së cilës unë qëndroja.

20 Dhe vura re gjithashtu një shteg të [a]ngushtë dhe të ngushtuar që shtrihej përgjatë shufrës së hekurit, madje deri te pema pranë së cilës unë qëndroja; dhe ai gjithashtu të çonte pranë kreut të burimit, te një [b]fushë e gjerë dhe e madhe, si të kishte qenë një botë.

21 Dhe pashë grumbullime të panumërta njerëzish, shumë prej të cilëve po shtyheshin përpara, që të siguronin [a]shtegun që të udhëhiqte drejt pemës pranë së cilës unë qëndroja.

22 Dhe ndodhi që ata erdhën përpara dhe filluan të ecnin në shtegun që të çonte te pema.

23 Dhe ndodhi që atje u ngrit

10*a* Zan. 2:9; Zbu. 2:7; 22:2; 1 Ne. 11:4, 8–25. USH Pemë e jetës.
b Alma 32:41–43.
11*a* Alma 5:34.
b 1 Ne. 11:8.
12*a* USH Gëzim.
b Alma 36:24.
c 1 Ne. 15:36.
13*a* 1 Ne. 12:16–18; 15:26–29.
18*a* 2 Ne. 5:20–25.
19*a* Psa. 2:9; Zbu. 12:5; PJS, Zbu. 19:15; 1 Ne. 8:30; 11:25; 15:23–24.
20*a* Mt. 7:14; 2 Ne. 31:17–20.
b Mt. 13:38.
21*a* USH Udhë.

një [a]mjegull errësire; po, madje një mjegull errësire jashtëzakonisht e madhe, aq e madhe, saqë ata që kishin filluar të ecnin nëpër shteg, e humbën rrugën e tyre, sa ata nuk dinin se ku ishin dhe humbën.

24 Dhe ndodhi që unë vura re të tjerë që po shtyheshin përpara dhe ata erdhën përpara dhe u kapën pas fundit të shufrës së hekurit; dhe shkuan përpara përmes mjegullës së errësirës, duke u mbajtur fort pas shufrës së hekurit, madje derisa arritën dhe hëngrën nga [a]fruti i pemës.

25 Dhe, pasi hëngrën nga fruti i pemës, ata hodhën sytë përreth, sikur të ishin të [a]turpëruar.

26 Edhe unë gjithashtu hodha sytë rreth e qark dhe vura re nga ana tjetër e lumit të ujit një ndërtesë të [a]gjerë dhe të madhe që qëndronte sikur të ishte në ajër lart mbi tokë.

27 Dhe ishte mbushur me njerëz, si pleq dhe të rinj, si meshkuj dhe femra dhe mënyra e tyre e veshjes ishte jashtëzakonisht e mirë; dhe ata ishin [a]duke u tallur dhe duke treguar me gisht drejt atyre që kishin ardhur te pema dhe po hanin frutin.

28 Dhe pasi ata kishin [a]shijuar nga fruti, u [b]turpëruan për shkak të atyre që po i përqeshnin; dhe ata u [c]larguan nëpër shtigje të ndaluara dhe humbën.

29 Dhe tani unë, Nefi, nuk i them të [a]gjitha fjalët e atit tim.

30 Por, që të mos zgjatem në të shkruar, vini re, ai pa turma të tjera, duke u shtyrë përpara; dhe ato erdhën dhe u kapën fort pas fundit të [a]shufrës prej hekuri dhe u shtynë gjithnjë e më përpara, duke u mbajtur vazhdimisht me vendosmëri te shufra e hekurit, derisa arritën dhe ranë dhe hëngrën nga fruti i pemës.

31 Dhe ai pa gjithashtu [a]turma të tjera, duke kërkuar rrugën e tyre drejt ndërtesës së gjerë dhe të madhe.

32 Dhe ndodhi që shumë u mbytën në thellësitë e [a]burimit dhe shumë u zhdukën nga sytë e tij, duke u endur nëpër udhë të panjohura.

33 Dhe e madhe qe turma që hyri në atë ndërtesë të çuditshme. Dhe pasi hynin në atë ndërtesë, na [a]përqeshnin dhe na tregonin me gisht, mua dhe gjithashtu të tjerë që po hanin nga fruti; por ne nuk ua vumë veshin.

34 Këto janë fjalët e atit tim: Pasi të gjithë ata që ua [a]vunë veshin, u zhdukën.

35 Dhe [a]Lamani dhe Lemueli nuk morën nga fruti, tha ati im.

36 Dhe ndodhi që, pasi ati im i kishte thënë të gjitha fjalët e ëndrrës apo vegimit të tij, të cilat

23*a* 1 Ne. 12:17; 15:24.
24*a* 1 Ne. 8:10–12.
25*a* Rom. 1:16; 2 Tim. 1:8; Alma 46:21; Morm. 8:38.
26*a* 1 Ne. 11:35–36; 12:18.
27*a* USH Kryelartësi, krenari.
28*a* 2 Pj. 2:19–22.
b Mr. 4:14–20; 8:38; Llu. 8:11–15; Gjo. 12:42–43.
c USH Braktisje.
29*a* 1 Ne. 1:16–17.
30*a* 1 Ne. 15:23–24.
31*a* Mt. 7:13.
32*a* 1 Ne. 15:26–29.
33*a* USH Përndjek, përndjekje.
34*a* Eks. 23:2.
35*a* 1 Ne. 8:17–18; 2 Ne. 5:19–24.

ishin shumë, ai na tha se për shkak të këtyre gjërave që pa në vegim, ai kishte jashtëzakonisht frikë për Lamanin dhe Lemuelin; po, ai kishte frikë se ata do të dëboheshin nga prania e Zotit.

37 Dhe pastaj ai i këshilloi ata me gjithë ndjenjën e një [a]prindi të dhembshur, që t'u vinin veshin fjalëve të tij, se ndoshta Zoti do të ishte i mëshirshëm ndaj tyre dhe nuk do t'i dëbonte; po, ati im u predikoi atyre.

38 Dhe pasi u predikoi atyre dhe gjithashtu u profetizoi për shumë gjëra, ai u bëri thirrje që të zbatonin urdhërimet e Zotit dhe pushoi së foluri atyre.

KAPITULLI 9

Nefi bën dy lloj analesh—Secili quhet fletët e Nefit—Fletët më të mëdha përmbajnë një histori laike; ato më të voglat kanë të bëjnë kryesisht me gjëra të shenjta. Rreth 600–592 para K.

Dhe të gjitha këto gjëra ati im i pa dhe i dëgjoi, dhe i tregoi, ndërsa banonte në një çadër, në [a]luginën e Lemuelit, dhe gjithashtu një mori gjërash të tjera të cilat nuk mund të shkruhen mbi këto fletë.

2 Dhe tani, si kam thënë në lidhje me këto fletë, vini re, se ato nuk janë fletët mbi të cilat unë bëj një rrëfim të plotë të historisë së popullit tim; pasi [a]fletëve, mbi të cilat bëj një rrëfim të plotë të popullit tim, u kam dhënë emrin e Nefit; prandaj ato quhen fletët e Nefit, sipas vetë emrit tim; edhe këto fletë gjithashtu quhen fletët e Nefit.

3 Megjithatë, kam marrë një urdhërim nga Zoti, që unë duhet t'i bëj këto fletë, për [a]qëllimin e veçantë se duhet të ketë një rrëfim të gdhendur të [b]shërbesës së popullit tim.

4 Mbi fletët e tjera duhet të gdhendet një rrëfim i mbretërimit të mbretërve dhe i luftërave dhe i përpjekjeve të popullit tim, prandaj këto fletë janë në pjesën më të madhe për shërbesën dhe fletët e [a]tjera janë në pjesën më të madhe, për mbretërimin e mbretërve, për luftërat dhe përpjekjet e popullit tim.

5 Prandaj, Zoti më ka urdhëruar që t'i bëj këto fletë për një qëllim të [a]urtë në të, qëllim të cilin unë nuk e di.

6 Por, Zoti i [a]di të gjitha gjërat që nga fillimi; prandaj, ai përgatit një rrugë për plotësimin e të gjitha punëve të tij mes fëmijëve të njerëzve; pasi vini re, ai ka gjithë [b]fuqinë, që të plotësojë të gjitha fjalët e tij. Dhe kështu është. Amen.

37 *a* usH Familje; Prindër.
9 1 *a* 1 Ne. 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.
2 *a* 1 Ne. 19:2, 4; Jakobi 3:13–14; FeM. 1:2–11; DeB 10:38–40. usH Fletë.
3 *a* DeB 3:19.
b 1 Ne. 6:3.
4 *a* Jakobi 1:2–4; FeM. 1:10.
5 *a* 1 Ne. 19:3; FeM. 1:7; Alma 37:2, 12, 14.
6 *a* 2 Ne. 9:20; DeB 38:2; Mois. 1:6, 35. usH Gjithëdijshëm (i).
b Mt. 28:18.

KAPITULLI 10

Lehi parashikon që Judenjtë do të merren robër nga Babilonasit—Ai tregon për ardhjen mes Judenjve të një Mesie, të një Shpëtimtari, të një Shëlbuesi—Lehi tregon gjithashtu edhe për ardhjen e atij, që do të pagëzojë Qengjin e Perëndisë—Lehi tregon për vdekjen dhe ringjalljen e Mesias—Ai krahason shpërndarjen dhe mbledhjen e Izraelit me një pemë ulliri—Nefi flet për Birin e Perëndisë, për dhuratën e Frymës së Shenjtë dhe mbi nevojën e drejtësisë. Rreth 600–592 para K.

Dhe tani unë, Nefi, vazhdoj duke dhënë një rrëfim mbi [a]këto fletë të veprimeve të mia dhe mbretërimit tim dhe shërbesës sime; kështu, për të vazhduar me rrëfimin tim, do t'ju flas disi për gjërat e atit tim dhe gjithashtu të vëllezërve të mi.

2 Por vini re, ndodhi që pasi ati im mbaroi së thëni fjalët e [a]ëndrrës së tij dhe gjithashtu së nxituri që ata të ishin të zellshëm, ai u foli atyre në lidhje me Judenjtë—

3 Se pasi ata do të shkatërroheshin, madje ai qytet i madh i [a]Jeruzalemit, dhe shumë prej tyre të jenë [b]marrë robër në [c]Babiloni, në kohën e caktuar të Zotit, ata do të [d]kthehen përsëri, po, madje do të lirohen nga robëria; dhe pasi të lirohen nga robëria do të zotërojnë përsëri tokën e trashëgimit të tyre.

4 Po, madje [a]gjashtëqind vjet nga koha që ati im u largua nga Jeruzalemi, një [b]profet, Zoti Perëndi do të nxjerrë nga mesi i Judenjve—madje një [c]Mesia, ose me fjalë të tjera një Shpëtimtar të botës.

5 Dhe ai foli gjithashtu në lidhje me profetët, sesa shumë prej tyre kishin [a]dëshmuar për këto gjëra, në lidhje me këtë Mesia për të cilin ai kishte folur, ose për këtë Shëlbues të botës.

6 Kështu që, i tërë njerëzimi ishte në një gjendje të humbur dhe të [a]rënë dhe gjithmonë do të ishte ashtu, nëse nuk do të mbështetej në këtë Shëlbues.

7 Dhe ai foli gjithashtu për një [a]profet, i cili duhej të vinte para Mesias, për të përgatitur udhën e Zotit—

8 Po, madje ai do të shkojë dhe do të thërrasë në vendin e shkretë: [a]Përgatitni udhën e Zotit; dhe bëjini shtigjet e tij të drejta; pasi është një mes jush, të cilin ju nuk e njihni; dhe ai është më i fuqishëm se unë, lidhëset e këpucëve të të cilit unë nuk

10 1*a* 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6; Jakobi 1:1–4.
2*a* 1 Ne. 8.
3*a* Est. 2:6; 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
b 2 Ne. 25:10.
ush Kronologji—587 para K.
c Eze. 24:2; 1 Ne. 1:13; Omni 1:15.
d Jer. 29:10; 2 Ne. 6:8–9.
4*a* 1 Ne. 19:8; 2 Ne. 25:19; 3 Ne. 1:1.
b 1 Ne. 22:20–21.
c ush Mesia.
5*a* Jakobi 7:11; Mosia 13:33; Hel. 8:19–24; 3 Ne. 20:23–24.
6*a* ush Rënie e Adamit dhe e Evës.
7*a* 1 Ne. 11:27; 2 Ne. 31:4.
8*a* Isa. 40:3; Mt. 3:1–3.

jam i denjë t'i zgjidh. Dhe ati im foli shumë në lidhje me këtë gjë.

9 Dhe ati im tha se ai do të pagëzojë në [a]Bethabara, matanë Jordanit; dhe tha gjithashtu se ai do të [b]pagëzojë me ujë; madje që ai do të pagëzojë Mesian me ujë.

10 Dhe, pasi të kishte pagëzuar Mesian me ujë, ai do të shihte dhe do të dëshmonte se kishte pagëzuar [a]Qengjin e Perëndisë, i cili do t'i hiqte mëkatet botës.

11 Dhe ndodhi që pasi ati im i tha këto fjalë, ai u foli vëllezërve të mi në lidhje me ungjillin që duhet të predikohet midis Judenjve, si dhe në lidhje me [a]rënien e Judenjve në [b]mosbesim. Dhe pasi ata të kenë [c]vrarë Mesian i cili do të vijë dhe pasi ai të jetë vrarë, ai do të [d]ngrihet së vdekuri dhe do t'u shfaqet Johebrenjve, nëpërmjet [e]Frymës së Shenjtë.

12 Po, madje ati im foli shumë në lidhje me Johebrenjtë dhe gjithashtu në lidhje me shtëpinë e Izraelit dhe se ata duhet të krahasoheshin me një [a]pemë ulliri, degët e së cilës do të thyheshin dhe do të [b]përhapeshin në të gjithë faqen e dheut.

13 Kështu që, tha ai, ne duhej të drejtoheshim njëzëri në [a]tokën e premtimit, për të përmbushur fjalën e Zotit që ne do të shpërndaheshim në tërë faqen e dheut.

14 Dhe pasi shtëpia e Izraelit të shpërndahet, ata duhet të [a]mblidhen tok përsëri; ose në fund, pasi [b]Johebrenjtë të kenë pranuar plotësinë e Ungjillit, degët natyrale të [c]pemës së ullirit ose të mbeturit e shtëpisë së Izraelit, duhet të shartohen në të, ose të vijnë në njohurinë e Mesias së vërtetë, Zotit të tyre dhe Shëlbuesit të tyre.

15 Dhe me këtë lloj gjuhe ati im u profetizoi dhe u foli vëllezërve të mi, dhe u tha edhe shumë gjëra të tjera që unë nuk i shkruaj në këtë libër; pasi unë kam shkruar aq shumë prej tyre, sa ishin të dobishme për mua në librin [a]tjetër.

16 Dhe, të gjitha këto gjëra për të cilat ju fola, ndodhën ndërsa ati im banonte në një çadër në luginën e Lemuelit.

17 Dhe ndodhi që pasi unë, Nefi, i kisha dëgjuar të gjitha [a]fjalët e atit tim në lidhje me gjërat që ai pa në një [b]vegim dhe gjithashtu gjërat që ai foli nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, fuqi të cilën ai e mori nëpërmjet besimit në Birin e

9*a* Gjo. 1:28.
b USH Gjon Pagëzori.
10*a* USH Qengj i Perëndisë.
11*a* Jakobi 4:14–18.
b Morm. 5:14.
c USH Jezu Krisht; Kryqëzim.
d USH Ringjallje.
e USH Frymë e Shenjtë.
12*a* Zan. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5; Jakobi 5; 6:1–7. USH Pemë ulliri; Vresht i Zotit.
b 1 Ne. 22:3–8. USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
13*a* 1 Ne. 2:20. USH Tokë e premtuar.
14*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b 1 Ne. 13:42; DeB 14:10.
c Jakobi 5:8, 52, 54, 60, 68.
15*a* 1 Ne. 1:16–17.
17*a* Enosi 1:3; Alma 36:17.
b 1 Ne. 8:2.

Perëndisë—dhe Biri i Perëndisë ishte [c]Mesia, i cili do të vijë—unë, Nefi, gjithashtu kisha dëshirë që të mund të shihja dhe të dëgjoja dhe të dija për këto gjëra, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, që është [d]dhurata e Perëndisë te të gjithë ata që e kërkojnë atë me [e]zell, si në kohërat e [f]vjetra, ashtu edhe në kohën kur ai do t'u shfaqet fëmijëve të njerëzve.

18 Pasi ai është i [a]njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë; dhe udha është përgatitur për të gjithë njerëzit që nga krijimi i botës, në qoftë se ata duan të pendohen dhe të vijnë tek ai.

19 Pasi, ai që kërkon me zell do të gjejë dhe [a]misteret e Perëndisë do t'u shpalosen nëpërmjet fuqisë së [b]Frymës së Shenjtë, po aq mirë në këto kohë sa në kohët e vjetra dhe po aq mirë në kohët e vjetra sa në kohët që vijnë; prandaj [c]drejtimi i Zotit është një rreth i përjetshëm.

20 Kështu që, mbaj mend, O njeri, për të gjitha veprimet e tua, ti do të sillesh në [a]gjykim!

21 Kështu, në qoftë se jeni përpjekur të bëni të liga në ditët e [a]provës suaj, atëherë ju do të gjendeni të [b]papastër para fronit të gjykimit të Perëndisë; dhe asgjë e papastër nuk mund të jetojë me Perëndinë; prandaj ju duhet të dëboheni përgjithmonë.

22 Dhe Fryma e Shenjtë më jep autoritetin që unë t'i them këto gjëra dhe mos t'i mohoj.

KAPITULLI 11

Nefi sheh Shpirtin e Zotit dhe i tregohet në vegim pema e jetës—Ai sheh nënën e Birit të Perëndisë dhe mëson për denjimin e Perëndisë—Ai sheh pagëzimin, shërbesën dhe kryqëzimin e Qengjit të Perëndisë—Ai sheh gjithashtu thirrjen dhe shërbesën e Dymbëdhjetë Apostujve të Qengjit. Rreth 600–592 para K.

Pasi ndodhi që, pasi unë kisha dëshirë të dija gjërat që ati im kishte parë dhe duke besuar se Zoti ishte në gjendje të m'i bënte të njohura ato, ndërsa u ula duke [a]menduar në zemrën time, unë u [b]rrëmbeva në Shpirtin e Zotit, po, në një [c]mal jashtëzakonisht të lartë që nuk e kisha parë kurrë më parë dhe mbi të cilin unë nuk kisha vënë këmbë kurrë më parë.

2 Dhe Shpirti më tha: Vër re, çfarë dëshiron ti?

3 Dhe unë thashë: Unë dëshiroj të shoh gjërat që ati im [a]pa.

4 Dhe Shpirti më tha: Beson ti

17*c* USH Mesia.
d USH Frymë e Shenjtë.
e Moro. 10:4–5, 7, 19.
f DeB 20:26.
18*a* Heb. 13:8; Morm. 9:9; DeB 20:12.
USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
19*a* USH Mistere të Perëndisë.
b USH Frymë e Shenjtë.
c Alma 7:20; DeB 3:2; 35:1.
20*a* Pre. 12:14; 2 Ne. 9:46.
USH Gjykim, i fundit.
21*a* Alma 34:32–35.
b 1 Kor. 6:9–10; 3 Ne. 27:19; DeB 76:50–62; Mois. 6:57.
11 1*a* DeB 76:19.
USH Përsiat.
b 2 Kor. 12:1–4; Zbu. 21:10; 2 Ne. 4:25; Mois. 1:1.
c LiP. 10:1; Eth. 3:1.
3*a* 1 Ne. 8:2–34.

se ati yt e pa [a]pemën për të cilën ai ka folur?

5 Dhe unë thashë: Po, ti e di se unë i [a]besoj të gjitha fjalët e atit tim.

6 Dhe kur unë kisha folur këto fjalë, Shpirti thirri me një zë të lartë, duke thënë: Hosana Zotit, më të lartit Perëndi, pasi ai është Perëndi mbi të gjithë [a]tokën, po, madje mbi gjithçka. Dhe i bekuar je ti, Nefi, sepse ti [b]beson në Birin e më të lartit Perëndi; prandaj do të shohësh gjërat që ti ke dëshiruar.

7 Dhe vër re kjo gjë do të të jepet si një [a]shenjë, që pasi të kesh parë pemën që dha frutin që ati yt shijoi, ti do të shikosh gjithashtu një njeri duke zbritur nga qielli dhe atë ti do të dëshmosh; dhe pasi ta kesh dëshmuar atë, do të [b]japësh dëshmi se ai është Biri i Perëndisë.

8 Dhe ndodhi që Shpirti më tha: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re një pemë; dhe ajo ishte si [a]pema që ati im kishte parë; dhe bukuria e saj ishte shumë e madhe, po, duke ia kaluar të gjitha bukurive; dhe [b]bardhësia e saj ia kalonte bardhësisë së një bore të posarënë.

9 Dhe ndodhi që, pasi unë e kisha parë pemën, unë i thashë Shpirtit: Unë vura re që ti më ke treguar mua pemën që është e [a]çmuar mbi të gjitha.

10 Dhe ai më tha: Çfarë dëshiron ti?

11 Dhe unë i thashë atij: Të di [a]interpretimin për këtë—se unë i fola atij ashtu siç flet një njeri, pasi unë vura re se ai ishte në [b]formën e një njeriu; megjithatë, unë e dija se ai ishte Shpirti i Zotit; dhe ai më foli mua si një njeri flet me një tjetër.

12 Dhe ndodhi që ai më tha: Shiko! Dhe unë bëra që ta shoh, por unë nuk e pashë; pasi ai kishte ikur nga prania ime.

13 Dhe ndodhi që unë shikova dhe vura re qytetin e madh të Jeruzalemit dhe gjithashtu qytete të tjera. Dhe unë vura re qytetin e [a]Nazaretit; dhe në qytetin e Nazaretit unë pashë një [b]virgjëreshë dhe ajo ishte jashtëzakonisht e këndshme dhe e bardhë.

14 Dhe ndodhi që unë pashë [a]qiejt të hapen dhe një engjëll zbriti dhe qëndroi para meje, dhe ai më tha: Nefi, çfarë sheh ti?

15 Dhe unë i thashë atij: Një virgjëreshë, më e bukura dhe më e këndshmja mbi të gjitha virgjëreshat e tjera.

16 Dhe ai më tha: A e di ti denjimin e Perëndisë?

17 Dhe unë i thashë atij: Unë e di se ai i do fëmijët e tij; megjithatë, unë nuk e di kuptimin e të gjitha gjërave.

18 Dhe ai më tha mua: Vër re,

4*a* 1 Ne. 8:10–12; 15:21–22.
5*a* 1 Ne. 2:16.
6*a* Eks. 9:29; 2 Ne. 29:7; 3 Ne. 11:14; Mois. 6:44.
b USH Besim, besoj.
7*a* USH Shenjë.
b USH Dëshmi.
8*a* 1 Ne. 8:10.
b 1 Ne. 8:11.
9*a* 1 Ne. 11:22–25.
11*a* Zan. 40:8.
b Eth. 3:15–16.
13*a* Mt. 2:23.
b Llu. 1:26–27; Alma 7:10.
USH Maria, nënë e Jezusit.
14*a* Eze. 1:1; 1 Ne. 1:8.

[a]virgjëresha që ti shikon është [b]nëna e Birit të Perëndisë, sipas mënyrës së mishit.

19 Dhe ndodhi që unë pashë se ajo u mor në Shpirtin; dhe pasi ajo u mor në [a]Shpirtin për hapësirën e një kohe, engjëlli më foli, duke thënë: Shiko!

20 Dhe unë shikova dhe vura re virgjëreshën përsëri, duke mbajtur një [a]fëmijë në krahët e saj.

21 Dhe engjëlli më tha: Shiko [a]Qengjin e Perëndisë, po, madje [b]Birin e [c]Atit të Amshuar! E di ti domethënien e [d]pemës që ati yt pa?

22 Dhe unë iu përgjigja atij, duke thënë: Po, është [a]dashuria e Perëndisë që derdhet në zemrat e fëmijëve të njerëzve; prandaj, ajo është më e dëshirueshmja mbi të gjitha gjërat.

23 Dhe ai më foli, duke thënë: Po, dhe më e [a]gëzueshmja për shpirtin.

24 Dhe pasi ai kishte thënë këto fjalë, ai më tha: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re Birin e Perëndisë [a]duke shkuar përpara mes fëmijëve të njerëzve; dhe unë pashë shumë që ranë në këmbët e tij dhe e adhuronin atë.

25 Dhe ndodhi që unë vura re që [a]shufra prej hekuri që ati im kishte parë, ishte fjala e Perëndisë, që të çonte te burimi i [b]ujërave të gjalla, ose te [c]pema e jetës; ujëra të cilat janë një përfaqësim i dashurisë së Perëndisë; dhe unë vura re gjithashtu, se pema e jetës ishte një përfaqësim i dashurisë së Perëndisë.

26 Dhe engjëlli më tha përsëri: Shiko dhe vër re [a]denjimin e Perëndisë!

27 Dhe unë shikova dhe [a]vura re Shëlbuesin e botës, për të cilin ati im kishte folur; dhe unë gjithashtu vura re [b]profetin që do të përgatiste udhën para tij. Dhe Qengji i Perëndisë shkoi përpara dhe u [c]pagëzua nga ai; dhe pasi ai u pagëzua, unë i pashë qiejt të hapen dhe Fryma e Shenjtë zbriti nga qielli dhe qëndroi mbi të, në formën e një [d]pëllumbi.

28 Dhe unë vura re se ai shkoi përpara duke u shërbyer njerëzve në [a]fuqi dhe lavdi të madhe; dhe turmat ishin mbledhur së bashku për ta dëgjuar atë; dhe unë vura re se ata e dëbuan atë nga mesi i tyre.

29 Dhe unë gjithashtu vura re [a]dymbëdhjetë të tjerë duke e ndjekur atë. Dhe ndodhi që ata u morën në Shpirtin përpara fytyrës sime dhe unë nuk i pashë më.

18*a* Isa. 7:14; Llu. 1:34–35.
b Mosia 3:8.
19*a* Mt. 1:20.
20*a* Llu. 2:16.
21*a* USH Qengj i Perëndisë.
b USH Jezu Krisht.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
d 1 Ne. 8:10; Alma 5:62. USH Pemë e jetës.
22*a* USH Dashuri.
23*a* USH Gëzim.
24*a* Llu. 4:14–21.
25*a* 1 Ne. 8:19.
b USH Ujë i gjallë.
c Zan. 2:9; Alma 32:40–41; Mois. 4:28, 31.
26*a* 1 Ne. 11:16–33.
27*a* 2 Ne. 25:13.
b Mt. 11:10; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4.
c USH Pagëzim, pagëzoj.
d USH Pëllumb, shenjë e.
28*a* DeB 138:25–26.
29*a* USH Apostull.

30 Dhe ndodhi që engjëlli më foli përsëri duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re qiejt të hapen përsëri, dhe unë pashë [a]engjëj duke zbritur mbi fëmijët e njerëzve; dhe ata u shërbyen atyre.

31 Dhe ai më foli përsëri duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re Qengjin e Perëndisë duke shkuar mes fëmijëve të njerëzve. Dhe unë vura re turma njerëzish të cilët ishin të sëmurë dhe të cilët ishin të prekur nga të gjitha llojet e sëmundjeve dhe nga [a]djaj e shpirtra të [b]papastër; dhe engjëlli foli dhe m'i tregoi të gjitha këto gjëra. Dhe ata u [c]shëruan nga fuqia e Qengjit të Perëndisë; dhe djajtë dhe shpirtrat e papastër u dëbuan.

32 Dhe ndodhi që engjëlli më foli përsëri, duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe pashë Qengjin e Perëndisë që ishte marrë nga njerëzit; po, Biri i Perëndisë së përjetshëm u [a]gjykua nga bota; dhe unë pashë dhe jap dëshmi.

33 Dhe unë, Nefi, pashë që ai ishte ngritur mbi [a]kryqin dhe ishte [b]vrarë për mëkatet e botës.

34 Dhe pasi ai ishte vrarë, unë pashë turmat e tokës që ishin mbledhur së bashku për të luftuar kundër apostujve të Qengjit; pasi kështu ishin quajtur të dymbëdhjetët nga engjëlli i Zotit.

35 Dhe turma e tokës ishte mbledhur së bashku; dhe unë pashë se ata ishin në një [a]ndërtesë të gjerë dhe të madhe, si në ndërtesën që ati im pa. Dhe engjëlli i Zotit më foli përsëri, duke thënë: Shiko botën dhe urtësinë e saj; po, shiko shtëpia e Izraelit është mbledhur së bashku, për të luftuar kundër dymbëdhjetë apostujve të Qengjit.

36 Dhe ndodhi që unë pashë dhe jap dëshmi se ndërtesa e gjerë dhe e madhe ishte [a]kryelartësia e botës; dhe ajo ra dhe rënia e saj ishte jashtëzakonisht e madhe. Dhe engjëlli i Zotit më foli përsëri, duke thënë: I tillë do të jetë shkatërrimi i të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe njerëzve që do të luftojnë kundër dymbëdhjetë apostujve të Qengjit.

KAPITULLI 12

Nefi sheh në vegim tokën e premtimit; drejtësinë, paudhësinë dhe rënien poshtë të banorëve të saj; ardhjen e Qengjit të Perëndisë mes tyre; si Dymbëdhjetë Dishepujt dhe Dymbëdhjetë Apostujt do ta gjykojnë Izraelin; dhe gjendjen e neveritshme dhe të fëlliqur të atyre që bien në mosbesim. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që engjëlli më tha: Shiko dhe vër re farën tënde dhe gjithashtu farën e vëllezërve të tu. Dhe unë shikova dhe

30*a* USH Engjëj.
31*a* Mr. 5:15–20; Mosia 3:5–7. USH Djall.
b USH Shpirt—Shpirtra të ligj.
c USH Shëroj, shërime.
32*a* Mr. 15:17–20.
33*a* Gjo. 19:16–19; Mosia 3:9–10; 3 Ne. 27:14. USH Kryq.
b USH Shlyej, shlyerje.
35*a* 1 Ne. 8:26; 12:18.
36*a* USH Kryelartësi, krenari.

vura re [a]tokën e premtimit; dhe unë pashë turma njerëzish, po, madje që ishin në numër aq shumë, sa rëra e detit.

2 Dhe ndodhi që unë pashë turma të mbledhura së bashku për të luftuar njëra kundër tjetrës; dhe unë vura re [a]luftëra dhe zhurmë luftërash dhe vrasje të mëdha me shpatë mes popullit tim.

3 Dhe ndodhi që unë vura re shumë breza të kalonin, pas luftërave dhe grindjeve në tokë; dhe unë vura re shumë qytete, po, madje që unë nuk i numërova dot.

4 Dhe ndodhi që unë pashë një [a]mjegull [b]errësire mbi faqen e tokës së premtimit; dhe unë pashë vetëtima dhe dëgjova bubullima dhe tërmete, dhe të gjitha llojet e zhurmave të trazuara; dhe unë pashë tokën dhe shkëmbinjtë që çaheshin; dhe unë pashë malet duke u shembur në copa; dhe unë pashë fushat e tokës që ato ishin copëtuar; dhe unë pashë shumë qytete që qenë [c]fundosur dhe unë pashë shumë që ishin djegur me zjarr dhe unë pashë shumë të tjera që po shembeshin për tokë për shkak të lëkundjes së saj.

5 Dhe ndodhi që pasi i pashë këto gjëra, pashë [a]mjegullën e errësirës që kaloi nga faqja e tokës; dhe vini re, unë pashë turma që nuk kishin rënë për shkak të gjykimeve të mëdha dhe të tmerrshme të Zotit.

6 Dhe unë pashë qiejt të hapen dhe [a]Qengjin e Perëndisë duke zbritur nga qielli; dhe ai erdhi poshtë dhe shfaqi veten tek ata.

7 Dhe unë gjithashtu pashë dhe dëshmoj që Fryma e Shenjtë ra mbi [a]dymbëdhjetë të tjerë; dhe ata u shuguruan nga Perëndia dhe u zgjodhën.

8 Dhe engjëlli më foli, duke thënë: Vër re dymbëdhjetë dishepujt e Qengjit të cilët janë zgjedhur t'i shërbejnë farës tënde.

9 Dhe ai më tha: Ti i mban mend [a]dymbëdhjetë apostujt e Qengjit? Vër re, ata janë ata që do të [b]gjykojnë dymbëdhjetë fiset e Izraelit; prandaj dymbëdhjetë shërbestarët e farës sate do të gjykohen prej tyre; pasi ju jeni nga shtëpia e Izraelit.

10 Dhe këta [a]dymbëdhjetë shërbestarë që ti shikon do të gjykojnë farën tënde. Dhe, vër re, ata janë përgjithmonë të drejtë; pasi, për shkak të besimit të tyre në Qengjin e Perëndisë, [b]rrobat e tyre janë bërë të bardha në gjakun e tij.

11 Dhe engjëlli më tha: Shiko! Dhe unë pashë dhe vura re [a]tre breza të kalonin në drejtësi; dhe rrobat e tyre ishin të bardha, madje si ato të Qengjit të

12 1*a* USH Tokë e premtuar.
2*a* Enosi 1:24; Morm. 8:7–8. USH Luftë.
4*a* Hel. 14:20–28.
b 1 Ne. 19:10.
c 3 Ne. 8:14.
5*a* 3 Ne. 8:20; 10:9.
6*a* 2 Ne. 26:1, 9; 3 Ne. 11:3–17.
7*a* 3 Ne. 12:1; 19:12–13.
9*a* Llu. 6:13.
b Mt. 19:28; DeB 29:12. USH Gjykim, i fundit.
10*a* 3 Ne. 27:27; Morm. 3:18–19.
b Zbu. 7:14; Alma 5:21–27; 13:11–13; 3 Ne. 27:19–20.
11*a* 2 Ne. 26:9–10; 3 Ne. 27:30–32.

Perëndisë. Dhe engjëlli më tha: Këto janë bërë të bardha në gjakun e Qengjit, për shkak të besimit të tyre në të.

12 Dhe unë, Nefi, gjithashtu pashë shumë të brezit të [a]katërt, që vdiqën në drejtësi.

13 Dhe ndodhi që unë pashë turmat e tokës të mbledhura së bashku.

14 Dhe engjëlli më tha: Shiko farën tënde dhe gjithashtu farën e vëllezërve të tu.

15 Dhe ndodhi që unë pashë dhe vura re njerëzit e farës sime të mbledhur së bashku në turma [a]kundër farës së vëllezërve të mi; dhe ata ishin mbledhur së bashku për të luftuar.

16 Dhe engjëlli më foli duke thënë: Shiko burimin e ujit të [a]fëlliqur që ati yt pa; po, madje [b]lumin për të cilin ai foli; dhe thellësitë e tij janë thellësitë e [c]ferrit.

17 Dhe [a]mjegullat e errësirës janë tundimet e djallit, të cilat [b]verbojnë sytë dhe ngurtësojnë zemrat e fëmijëve të njerëzve dhe i çojnë ata nëpër udhë [c]të gjëra, që ata të humbasin dhe të mbarojnë.

18 Dhe [a]ndërtesa e madhe dhe e gjerë që pa ati yt, është [b]imagjinata e kotë dhe [c]kryelartësia e fëmijëve të njerëzve. Dhe një [d]humnerë e madhe dhe e tmerrshme i ndan ata; po, madje fjala e [e]drejtësisë së Perëndisë së Amshuar dhe Mesia që është Qengji i Perëndisë, për të cilin Fryma e Shenjtë dëshmon, që nga fillimi i botës e deri në këtë kohë dhe që nga kjo kohë e tutje dhe përgjithmonë.

19 Dhe ndërsa engjëlli foli këto fjalë, unë vura re dhe pashë se fara e vëllezërve të mi po luftonte kundër farës sime, sipas fjalës së engjëllit; dhe për shkak të kryelartësisë së farës sime dhe [a]tundimeve të djallit, unë vura re se fara e vëllezërve të mi [b]mundi njerëzit e farës sime.

20 Dhe ndodhi që unë vura re dhe pashë njerëzit e farës së vëllezërve të mi që kishin mundur farën time; dhe ata shkuan përpara në turma mbi faqen e tokës.

21 Dhe unë i pashë ata të mbledhur së bashku në turma; dhe unë pashë [a]luftëra dhe zhurma luftërash mes tyre; dhe në luftëra dhe zhurma luftërash unë pashë shumë breza të vdisnin.

22 Dhe engjëlli më tha: Vër re, këta do të [a]bien në mosbesim.

23 Dhe ndodhi që vura re, pasi ata ranë në mosbesim, ata u bënë një popull me lëkurë të [a]errët, të neveritshëm dhe

12*a* Alma 45:10–12; Hel. 13:5, 9–10; 3 Ne. 27:32; 4 Ne. 1:14–27.
15*a* Morm. 6.
16*a* USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
b 1 Ne. 8:13; 15:26–29.
c USH Ferr.
17*a* 1 Ne. 8:23; 15:24; DeB 10:20–32.
b USH Braktisje.
c Mt. 7:13–14.
18*a* 1 Ne. 8:26; 11:35–36.
b Jer. 7:24.
c USH Kryelartësi, krenari.
d Llu. 16:26; 1 Ne. 15:28–30.
e USH Drejtësi.
19*a* USH Tundoj, tundim.
b Jar. 1:10; FeM. 1:1–2.
21*a* Morm. 8:8; Moro. 1:2. USH Luftë.
22*a* 1 Ne. 15:13; 2 Ne. 26:15.
23*a* 2 Ne. 26:33.

të [b]fëlliqur, plot [c]përtaci dhe të gjitha llojet e neverive.

KAPITULLI 13

Nefi sheh në vegim kishën e djallit të krijuar mes Johebrenjve, zbulimin dhe kolonizimin e Amerikës, humbjen e shumë pjesëve të qarta dhe të çmueshme të Biblës, rezultatin e braktisjes së Johebrenjve, rivendosjen e ungjillit, ardhjen në dritë të shkrimeve të shenjta të ditëve të mëvonshme dhe ndërtimin e Sionit. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që engjëlli më foli duke thënë: Shiko! Dhe unë shikova dhe vura re shumë kombe dhe mbretëri.

2 Dhe engjëlli më tha: Çfarë vë re ti? Dhe unë thashë: Unë vë re shumë kombe dhe mbretëri.

3 Dhe ai më tha: Këto janë kombet dhe mbretëritë e Johebrenjve.

4 Dhe ndodhi që unë pashë mes kombeve të [a]Johebrenjve formimin e një [b]kishe të madhe.

5 Dhe engjëlli më tha: Vër re formimin e një kishe e cila është më e neveritshmja nga të gjitha kishat e tjera, e cila [a]vret shenjtorët e Perëndisë, po, dhe i torturon, i burgos dhe i fut nën zgjedhë me një [b]zgjedhë hekuri dhe i çon ata deri në robëri.

6 Dhe ndodhi që unë e vura re këtë [a]kishë të madhe dhe të neveritshme dhe unë pashë [b]djallin që ishte themeluesi i saj.

7 Dhe unë gjithashtu pashë [a]ar dhe argjend, dhe mëndafshe, dhe pëlhura të purpurta, dhe të linjta të endura me mjeshtëri, dhe të gjitha llojet e veshjeve të çmueshme; dhe unë pashë shumë gra të përdala.

8 Dhe engjëlli më foli duke thënë: Vër re ari dhe argjendi, dhe mëndafshet, dhe pëlhurat e purpurta, dhe të linjtat e endura me mjeshtëri, dhe veshjet e çmueshme, dhe gratë e përdala janë [a]dëshirat e kësaj kishe të madhe dhe të neveritshme.

9 Dhe gjithashtu për lavdërimin e botës, ata [a]shkatërrojnë shenjtorët e Perëndisë dhe i çojnë ata deri në robëri.

10 Dhe ndodhi që unë pashë dhe vura re shumë ujëra; dhe ato ndanin Johebrenjtë nga fara e vëllezërve të mi.

11 Dhe ndodhi që engjëlli më tha: Vër re, zemërimi i Perëndisë është mbi farën e vëllezërve të tu.

12 Dhe unë pashë dhe vura re një burrë mes Johebrenjve, i cili ishte veçuar nga fara e vëllezërve të mi nga shumë ujëra; dhe unë vura re [a]Shpirtin e Perëndisë që zbriti dhe veproi mbi njeriun; dhe ai shkoi përpara mbi ujërat e shumta, madje te fara e vëllezërve të mi që ishte në tokën e premtuar.

13 Dhe ndodhi që unë vura re

23*b* 2 Ne. 5:20–25.
c USH Përtac, përtaci.
13 4*a* USH Johebrenj.
b 1 Ne. 13:26, 34; 14:3, 9–17.
5*a* Zbu. 17:3–6; 1 Ne. 14:13.
b Jer. 28:10–14.
6*a* DeB 88:94.
USH Djall—Kisha e djallit.
b 1 Ne. 22:22–23.
7*a* Morm. 8:36–38.
8*a* Zbu. 18:10–24; Morm. 8:35–38.
9*a* Zbu. 13:4–7.
12*a* USH Frymëzim, frymëzoj.

Shpirtin e Perëndisë që veproi mbi Johebrenjtë e tjerë; dhe ata dolën nga robëria mbi ujërat e shumta.

14 Dhe ndodhi që unë vura re shumë [a]turma të Johebrenjve në [b]tokën e premtimit; dhe unë vura re zemërimin e Perëndisë që ishte mbi farën e vëllezërve të mi; dhe ata u [c]shpërndanë përpara Johebrenjve dhe u shkatërruan.

15 Dhe unë vura re Shpirtin e Zotit që ishte mbi Johebrenjtë dhe ata përparuan dhe morën [a]tokën për trashëgimin e tyre, dhe unë vura re se ata ishin të bardhë dhe jashtëzakonisht të çelët e të [b]bukur, si njerëzit e mi para se ata të [c]vriteshin.

16 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re se Johebrenjtë që kishin dalë nga robëria e përulën veten e tyre përpara Zotit; dhe fuqia e Zotit qe [a]me ta.

17 Dhe unë vura re që të parët e këtyre Johebrenjve u mblodhën së bashku mbi ujërat dhe mbi tokën gjithashtu, për të luftuar kundër tyre.

18 Dhe unë vura re se fuqia e Perëndisë ishte me ta dhe se zemërimi i Perëndisë ishte gjithashtu mbi të gjithë ata që ishin mbledhur së bashku për të luftuar kundër tyre.

19 Dhe unë, Nefi, vura re se Johebrenjtë që kishin dalë nga robëria u [a]shpëtuan, nëpërmjet fuqisë së Perëndisë, nga duart e të gjitha kombeve të tjera.

20 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re se ata përparuan në atë tokë; dhe unë vura re një [a]libër që ishte sjellë mes tyre.

21 Dhe engjëlli më tha: A e di ti kuptimin e librit?

22 Dhe unë i thashë atij: Nuk e di.

23 Dhe ai tha: Vër re, ai del nga goja e një Judeu. Dhe unë, Nefi, e pashë atë dhe ai më tha: [a]Libri që ti sheh është një [b]anal i [c]Judenjve i cili përmban besëlidhjet e Zotit, të cilat ai ia ka bërë shtëpisë së Izraelit; dhe ai gjithashtu përmban shumë nga profecitë e profetëve të shenjtë; dhe ai është një anal sikurse gdhendjet që janë mbi [d]fletët prej tunxhi, përveçse ato nuk janë kaq shumë; megjithatë ato përmbajnë besëlidhjet e Zotit të cilat ai ia ka bërë shtëpisë së Izraelit; prandaj, ato janë të një vlere të madhe për Johebrenjtë.

24 Dhe engjëlli i Zotit më tha: Ti vure re se libri doli nga goja e një Judeu; dhe kur ai doli nga goja e një Judeu, përmbante plotësinë e ungjillit të Zotit, për të cilin dymbëdhjetë apostujt dëshmojnë; dhe ata dëshmojnë sipas së vërtetës që është në Qengjin e Perëndisë.

25 Kështu që, këto gjëra dalin

14*a* 2 Ne. 1:11; Morm. 5:19–20.
b USH Tokë e premtuar.
c 1 Ne. 22:7–8. USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
15*a* 2 Ne. 10:19.
b 2 Ne. 5:21.
c Morm. 6:17–22.
16*a* DeB 101:80.
19*a* 2 Ne. 10:10–14; 3 Ne. 21:4; Eth. 2:12.
20*a* 1 Ne. 14:23.
23*a* 1 Ne. 13:38; 2 Ne. 29:4–12.
b USH Shkrime të shenjta.
c 2 Ne. 3:12.
d 1 Ne. 5:10–13.

nga [a]Judenjtë në pastërti tek [b]Johebrenjtë sipas së vërtetës e cila është në Perëndinë.

26 Dhe pasi ato dalin nëpërmjet dorës së dymbëdhjetë apostujve të Qengjit nga Judenjtë [a]te Johebrenjtë, ti shikon formimin e asaj [b]kishe [c]të madhe dhe të neveritshme, e cila është më e neveritshmja mbi të gjitha kishat e tjera; pasi vini re se ato kanë [d]hequr prej ungjillit të Qengjit shumë pjesë të cilat janë të [e]qarta dhe më të çmueshmet dhe gjithashtu shumë besëlidhje të Zotit ato i kanë hequr.

27 Dhe të gjithë këtë e kanë bërë që të mund të shtrembërojnë udhët e drejta të Zotit, që të mund të verbojnë sytë dhe të ngurtësojnë zemrat e fëmijëve të njerëzve.

28 Kështu që, ti shikon që pasi libri kaloi nëpër duart e kishës së madhe dhe të neveritshme, se ka shumë gjëra të qarta dhe të çmueshme të hequra nga libri i cili është libri i Qengjit të Perëndisë.

29 Dhe pasi këto gjëra të qarta dhe të çmueshme u hoqën, ai përhapet në të gjitha kombet e Johebrenjve; dhe pasi ai përhapet në të gjitha kombet e Johebrenjve, po, madje matanë ujërave të shumta që ti ke parë me Johebrenjtë që patën dalë nga robëria, ti shikon—për shkak të shumë gjërave të qarta dhe të çmueshme që u hoqën nga libri, që ishin të qarta për kuptimin e fëmijëve të njerëzve, sipas qartësisë që është në Qengjin e Perëndisë—për shkak të këtyre gjërave që u hoqën nga ungjilli i Qengjit, një shumicë jashtëzakonisht e madhe njerëzish ngatërrohen, po, aq shumë, sa Satani ka fuqi të madhe mbi ta.

30 Megjithatë, ti shikon se Johebrenjtë që kanë dalë nga robëria dhe që janë ngritur lart nëpërmjet fuqisë së Perëndisë mbi të gjitha kombet e tjera, mbi faqen e tokës që është e zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera, e cila është toka që Zoti Perëndi ka bërë besëlidhje me atin tënd, që fara e tij do ta kishte si [a]tokë të trashëgimit të tyre; prandaj, ti shikon se Zoti Perëndi nuk do të lejojë që Johebrenjtë të zhdukin krejtësisht [b]përzierjen e farës tënde që është midis vëllezërve të tu.

31 As nuk do të lejojë ai që Johebrenjtë të [a]zhdukin farën e vëllezërve të tu.

32 As nuk do të lejojë Zoti Perëndi që Johebrenjtë të qëndrojnë përgjithmonë në atë gjendje të tmerrshme verbërie në të cilën ti sheh se ata janë, për shkak të pjesëve të qarta dhe më të çmueshme të ungji-

25*a* 2 Ne. 29:4–6; DeB 3:16. USH Judenj.
b USH Johebrenj.
26*a* Mt. 21:43.
b USH Braktisje—Braktisja e Kishës së hershme të krishterë.
c 1 Ne. 13:4–6; 14:3, 9–17.
d Morm. 8:33; Mois. 1:41.
e 1 Ne. 14:20–26; NeB 1:8.
30*a* USH Tokë e premtuar.
b Alma 45:10–14.
31*a* 2 Ne. 4:7; 10:18–19; Jakobi 3:5–9; Hel. 15:12; 3 Ne. 16:8–9; Morm. 5:20–21.

llit të Qengjit që janë mbajtur nga ajo [a]kishë e neveritshme, formimin e së cilës ti ke parë.

33 Prandaj, thotë Qengji i Perëndisë: Unë do të jem i mëshirshëm ndaj Johebrenjve, deri në vizitën e mbetjes së shtëpisë së Izraelit, në gjykim të madh.

34 Dhe ndodhi që engjëlli i Zotit më foli duke thënë: Vër re, thotë Qengji i Perëndisë, pasi unë të kem vizituar [a]mbetjen e shtëpisë së Izraelit—dhe kjo mbetje, për të cilën unë flas, është fara e atit tënd—prandaj, pasi t'i kem vizituar ata në gjykim dhe t'i kem qëlluar nëpërmjet dorës së Johebrenjve dhe pasi Johebrenjtë [b]ngatërrohen jashtëzakonisht për shkak të pjesëve më të qarta dhe të çmueshme të [c]ungjillit të Qengjit që ishin mbajtur nga ajo kishë e neveritshme që është nëna e grave të përdala, thotë Qengji—në atë ditë, unë do të jem i mëshirshëm ndaj Johebrenjve, aq sa do t'u [d]sjell atyre, në fuqinë time, shumë nga ungjilli im, i cili do të jetë i qartë dhe i çmueshëm, thotë Qengji.

35 Pasi, vër re, thotë Qengji: Unë do t'ia tregoj veten time farës tënde, që ata të shkruajnë shumë gjëra që unë do t'ua shërbej atyre, të cilat do të jenë të qarta dhe të çmueshme; dhe pasi fara jote të shkatërrohet dhe të bjerë në mosbesim dhe gjithashtu fara e vëllezërve të tu, vër re, [a]këto gjëra do të fshihen për të dalë në dritë mes Johebrenjve, nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Qengjit.

36 Dhe në to do të jetë shkruar [a]ungjilli im, thotë Qengji, dhe [b]shkëmbi im, dhe shpëtimi im.

37 Dhe të [a]bekuar janë ata që do të përpiqen të sjellin në dritë [b]Sionin tim në atë ditë, pasi ata do të kenë [c]dhuratën dhe fuqinë e Frymës së Shenjtë; dhe në qoftë se [d]durojnë deri në fund, ata do të ngrihen lart në ditën e fundit dhe do të shpëtohen në [e]mbretërinë e përjetshme të Qengjit; dhe kushdo që do të [f]shpallë paqe, po, lajme gëzimi të madh, sa të bukura mbi male do të jenë ato.

38 Dhe ndodhi që unë vura re mbetjen e farës së vëllezërve të mi dhe gjithashtu [a]librin e Qengjit të Perëndisë që doli nga goja e Judeut, që erdhi nga Johebrenjtë [b]në mbetjen e farës së vëllezërve të mi.

39 Dhe pasi ai erdhi tek ata, unë vura re [a]libra të tjerë, të

32*a* USH Djall—Kisha e djallit.
34*a* USH Jozef, bir i Jakobit.
b 1 Ne. 14:1–3; 2 Ne. 26:20.
c USH Ungjill.
d DeB 10:62. USH Rivendosje e ungjillit.
35*a* 2 Ne. 27:6; 29:1–2. USH Libër i Mormonit.
36*a* 3 Ne. 27:13–21.
b Hel. 5:12; 3 Ne. 11:38–39. USH Shkëmb.
37*a* DeB 21:9.
b USH Sion.
c USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
d 3 Ne. 27:16. USH Duroj.
e USH Lavdi çelestiale.
f Isa. 52:7; Mosia 15:14–18; 3 Ne. 20:40.
38*a* 1 Ne. 13:23; 2 Ne. 29:4–6.
b Morm. 5:15.
39*a* USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të profetizuara për të ardhur.

cilët erdhën me anë të fuqisë së Qengjit, nga Johebrenjtë tek ata, për të [b]bindur Johebrenjtë dhe mbetjen e farës së vëllezërve të mi dhe gjithashtu Judenjtë që ishin shpërndarë mbi të gjithë faqen e tokës, se analet e profetëve dhe të dymbëdhjetë apostujve të Qengjit, janë [c]të vërteta.

40 Dhe engjëlli më foli, duke thënë: Këto [a]anale të fundit, që ti ke parë mes Johebrenjve, do të [b]vendosin të vërtetën e [c]të parit, që janë nga dymbëdhjetë apostujt e Qengjit dhe ato do të bëjnë të ditur gjërat e qarta dhe të çmueshme që janë hequr prej tyre; dhe do t'u bëjnë të njohur të gjitha racave, gjuhëve dhe njerëzve, se Qengji i Perëndisë është Biri i Atit të Amshuar dhe [d]Shpëtimtari i botës; dhe se të gjithë njerëzit duhet të vijnë tek ai ose ata nuk mund të shpëtohen.

41 Dhe ato duhet të vijnë sipas fjalëve që do të vendosen nga goja e Qengjit; dhe fjalët e Qengjit do të bëhen të ditura në analet e farës tënde, si dhe në analet e dymbëdhjetë apostujve të Qengjit; prandaj ata që të dy do të vendosen në [a]një; pasi ka [b]një Perëndi dhe një [c]Bari në tërë tokën.

42 Dhe koha vjen që ai do t'u shfaqet të gjitha kombeve, si [a]Judenjve ashtu edhe Johebrenjve; dhe, pasi ai t'u shfaqet Judenjve dhe gjithashtu Johebrenjve, pastaj ai do t'u shfaqet Johebrenjve dhe gjithashtu Judenjve dhe i [b]fundit do të jetë i pari dhe i [c]pari do të jetë i fundit.

KAPITULLI 14

Një engjëll i tregon Nefit për bekimet dhe mallkimet që do të bien mbi Johebrenjtë—Ka vetëm dy kisha: Kisha e Qengjit të Perëndisë dhe kisha e djallit—Shenjtorët e Perëndisë në të gjitha kombet janë persekutuar nga kisha e madhe dhe e neveritshme—Apostulli Gjon do të shkruajë në lidhje me mbarimin e botës. Rreth 600–592 para K.

Dhe do të ndodhë që, në qoftë se [a]Johebrenjtë do ta dëgjojnë Qengjin e Perëndisë në atë ditë që ai do t'ua shfaqë veten e tij atyre në fjalë dhe gjithashtu në [b]fuqi dhe në vepra, deri në heqjen e [c]pengesave të tyre—

2 Dhe nuk do t'i ngurtësojnë zemrat e tyre kundër Qengjit të Perëndisë, ata do të numërohen mes farës së atit tënd; po, ata do të [a]numërohen midis shtëpisë së Izraelit; dhe ata do

39 *b* Eze. 37:15–20; 2 Ne. 3:11–12.
c 1 Ne. 14:30.
40 *a* 2 Ne. 26:16–17; 29:12. USH Libër i Mormonit.
b Morm. 7:8–9.
c USH Bibël.
d Shih faqen e titullit të Librit të Mormonit. Mois. 1:6.
41 *a* Eze. 37:17.
b LiP. 6:4; Gjo. 17:21–23; 2 Ne. 31:21.
c USH Bari i Mirë.
42 *a* DeB 90:8–9; 107:33; 112:4.
b Jakobi 5:63.
c Llu. 13:30; 1 Ne. 15:13–20.
14 1 *a* 3 Ne. 16:6–13. USH Johebrenj.
b 1 The. 1:5; 1 Ne. 14:14; Jakobi 6:2–3.
c Isa. 57:14; 1 Ne. 13:29, 34; 2 Ne. 26:20.
2 *a* Gal. 3:7, 29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; Abr. 2:9–11.

të jenë një popull i [b]bekuar mbi tokën e premtuar përgjithmonë; ata nuk do të çohen kurrë më në robëri; dhe shtëpia e Izraelit nuk do të ngatërrohet më.

3 Dhe ajo [a]gropë e madhe që është hapur për ta nga ajo kishë e madhe dhe e neveritshme, e cila u krijua nga djalli dhe fëmijët e tij, që ai të mund t'i çojë shpirtrat e njerëzve poshtë në ferr—po, ajo gropë e madhe që u hap për shkatërrimin e njerëzve, do të mbushet nga ata që e hapën atë, deri në shkatërrimin e plotë të tyre, thotë Qengji i Perëndisë; jo shkatërrimin e shpirtit, përveçse hedhjes së tij në atë [b]ferr që nuk ka fund.

4 Pasi vini re, kjo është sipas robërisë së djallit dhe gjithashtu sipas drejtësisë së Perëndisë, mbi të gjithë ata që do të punojnë ligësi dhe neveri përpara tij.

5 Dhe ndodhi që engjëlli më foli mua, Nefit, duke thënë: Ti ke parë që, në qoftë se Johebrenjtë pendohen, do të jetë mirë për ta; dhe gjithashtu ti di në lidhje me besëlidhjet e Zotit ndaj shtëpisë së Izraelit; dhe ti ke dëgjuar gjithashtu se, kush nuk [a]pendohet, duhet të mbarojë.

6 Prandaj, [a]mjerë Johebrenjtë në qoftë se ata ngurtësojnë zemrat e tyre kundër Qengjit të Perëndisë.

7 Pasi koha vjen, thotë Qengji i Perëndisë, që unë do të bëj një vepër të madhe dhe të [a]mrekullueshme mes fëmijëve të njerëzve; një vepër, e cila do të [b]jetë e përjetshme, qoftë nga njëra anë apo tjetra—qoftë në bindjen e tyre për paqen dhe jetën e përjetshme, ose dorëzimin e tyre në ngurtësinë e zemrave të tyre dhe në verbërinë e mendjeve të tyre, deri në çuarjen e tyre në robëri dhe gjithashtu në shkatërrim, qoftë material dhe shpirtëror, sipas [c]robërisë së djallit, për të cilën unë kam folur.

8 Dhe ndodhi që kur engjëlli foli këto fjalë, ai më tha: I mban mend ti [a]besëlidhjet e Atit ndaj shtëpisë së Izraelit? Unë i thashë atij: Po.

9 Dhe ndodhi që ai më tha: Shiko dhe vër re atë kishë të madhe dhe të neveritshme që është nëna e neverive, themeluesi i së cilës është [a]djalli.

10 Dhe ai më tha: Vër re, nuk ka veçse [a]dy kisha; njëra është kisha e Qengjit të Perëndisë dhe [b]tjetra është kisha e djallit; prandaj kushdo që nuk bën pjesë në kishën e Qengjit të Perëndisë, bën pjesë në atë kishën e madhe që është nëna e

2*b* 2 Ne. 6:12; 10:8–14; 3 Ne. 16:6–7; 20:27.
3*a* 1 Ne. 22:14; DeB 109:25.
b USH Mallkim; Ferr.
5*a* USH Pendohem, pendim.
6*a* 2 Ne. 28:32.
7*a* Isa. 29:14; 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 27:26; 29:1–2; DeB 4:1. USH Rivendosje e ungjillit.
b USH Jetë e përjetshme.
c 2 Ne. 2:26–29; Alma 12:9–11.
8*a* USH Besëlidhje e Abrahamit.
9*a* 1 Ne. 15:35; DeB 1:35. USH Djall.
10*a* 1 Ne. 22:23.
b 1 Ne. 13:4–6, 26.

neverive; dhe ajo është [c]lavirja e të gjithë tokës.

11 Dhe ndodhi që unë pashë dhe vura re laviren e të gjithë tokës dhe ajo qëndronte ulur mbi shumë [a]ujëra, dhe [b]ajo kishte sundim mbi të gjithë tokën, midis të gjitha kombeve, racave, gjuhëve dhe njerëzve.

12 Dhe ndodhi që unë vura re kishën e Qengjit të Perëndisë dhe numrat e saj ishin të [a]pakta, për shkak të poshtërsisë dhe të neverive të lavires që qëndronte ulur mbi shumë ujëra; megjithatë unë vura re se kisha e Qengjit, që ishin shenjtorët e Perëndisë, ishte gjithashtu mbi të [b]gjithë faqen e tokës; dhe sundimet e saj mbi faqen e tokës ishin të vogla, për shkak të ligësisë së lavires së madhe që unë pashë.

13 Dhe ndodhi që unë vura re, që nëna e madhe e neverive mblodhi së bashku turmat mbi faqen e të gjithë tokës, midis të gjitha kombeve të Johebrenjve, për të [a]luftuar kundër Qengjit të Perëndisë.

14 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re fuqinë e Qengjit të Perëndisë e cila zbriti mbi shenjtorët e kishës së Qengjit dhe mbi njerëzit e besëlidhjes së Zotit që ishin shpërndarë mbi të gjithë faqen e tokës; dhe ata ishin armatosur me drejtësi dhe me [a]fuqinë e Perëndisë në lavdi të madhe.

15 Dhe ndodhi që unë vura re se zemërimi i Perëndisë, u [a]derdh mbi atë kishë të madhe dhe të neveritshme, aq shumë, saqë kishte luftëra dhe zhurma luftërash mes të gjitha [b]kombeve dhe racave të tokës.

16 Dhe ndërsa filloi të kishte [a]luftëra dhe zhurma luftërash mes të gjitha kombeve që i përkisnin nënës së neverive, engjëlli më foli, duke thënë: Vër re, zemërimi i Perëndisë është mbi nënën e grave të përdala dhe vër re, ti i sheh të gjitha këto gjëra—

17 Dhe kur të vijë [a]dita, që [b]zemërimi i Perëndisë të derdhet mbi nënën e grave të përdala, që është kisha e madhe dhe e neveritshme e të gjithë tokës, krijuesi i së cilës është djalli, atëherë, në atë ditë, [c]puna e Atit do të fillojë, në përgatitjen e udhës për plotësimin e [d]besëlidhjeve të tij, që ai u ka bërë njerëzve të tij që janë nga shtëpia e Izraelit.

18 Dhe ndodhi që engjëlli më foli duke thënë: Shiko!

19 Dhe unë pashë dhe vura re një burrë dhe ai ishte veshur me një rrobë të bardhë.

20 Dhe engjëlli më tha: Vër

10*c* Zbu. 17:5, 15; 2 Ne. 10:16.
11*a* Jer. 51:13; Zbu. 17:15.
b DeB 35:11.
12*a* Mt. 7:14; 3 Ne. 14:14; DeB 138:26.
b DeB 90:11.
13*a* Zbu. 17:1–6; 18:24; 1 Ne. 13:5; DeB 123:7–8.
14*a* Jakobi 6:2; DeB 38:32–38.
15*a* DeB 1:13–14.
b Mr. 13:8; DeB 87:6.
16*a* 1 Ne. 22:13–14; Morm. 8:30.
17*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
b 1 Ne. 22:15–16.
c 3 Ne. 21:7, 20–29. USH Rivendosje e ungjillit.
d Morm. 8:21, 41. USH Besëlidhje e Abrahamit.

re [a]njërin nga dymbëdhjetë apostujt e Qengjit.

21 Shiko, ai do të shohë dhe shkruajë pjesën e mbetur të këtyre gjërave; po, dhe gjithashtu shumë gjëra që kanë qenë.

22 Dhe ai do të shkruajë gjithashtu në lidhje me fundin e botës.

23 Prandaj, gjërat që ai do të shkruajë janë të drejta dhe të vërteta; dhe vër re, ato janë shkruar në [a]librin që ti pe duke dalë nga goja e Judeut; dhe, në kohën kur ato dolën nga goja e Judeut, ose, në kohën që libri doli nga goja e Judeut, gjërat të cilat ishin shkruar, ishin të qarta dhe të kulluara, dhe më të [b]çmueshmet, dhe më të lehtat për kuptimin e të gjithë njerëzve.

24 Dhe vër re, gjërat që ky [a]apostull i Qengjit do të shkruajë janë shumë gjëra që ti ke parë; dhe vër re, pjesën e mbetur do ta shohësh.

25 Por, gjërat që ti do të shikosh tani e tutje, nuk do t'i shkruash; pasi Zoti Perëndi ka urdhëruar apostullin e Qengjit të Perëndisë, që ai duhet t'i [a]shkruajë ato.

26 Dhe gjithashtu të tjerë që kanë qenë, atyre ai u ka treguar të gjitha gjërat; dhe ata i kanë shkruar ato dhe ato janë [a]vulosur që të dalin në dritë në pastërtinë e tyre, sipas së vërtetës që është në Qengjin, në kohën e përshtatshme të Zotit ndaj shtëpisë së Izraelit.

27 Dhe unë, Nefi, dëgjova dhe dëshmoj që emri i apostullit të Qengjit ishte [a]Gjon, sipas fjalës së engjëllit.

28 Dhe vini re unë, Nefi, jam i ndaluar që të shkruaj pjesën e mbetur të gjërave që pashë dhe dëgjova; prandaj gjërat që unë kam shkruar më mjaftojnë; dhe unë kam shkruar vetëm një pjesë të vogël të gjërave që unë pashë.

29 Dhe unë dëshmoj se unë pashë gjërat që [a]ati im pa dhe engjëlli i Zotit m'i bëri të ditura ato mua.

30 Dhe tani, unë i jap fund të folurit në lidhje me gjërat që pashë, ndërsa unë isha marrë në shpirt; dhe në qoftë se të gjitha gjërat që unë pashë nuk janë shkruar gjërat që unë kam shkruar, janë të [a]vërteta. Dhe kështu është. Amen.

KAPITULLI 15

Fara e Lehit do ta marrë ungjillin nga Johebrenjtë në ditët e mëvonshme—Mbledhja e Izraelit ngjasohet me një pemë ulliri, degët natyrale të së cilës do të shartohen përsëri—Nefi interpreton vegimin e pemës së jetës dhe flet për drejtësinë e Perëndisë në ndarjen e të ligjve nga të drejtët. Rreth 600–592 para K.

Dhe ndodhi që, pasi unë, Nefi, isha marrë në shpirt dhe i kisha

20*a* Zbu. 1:1–3; 1 Ne. 14:27.
23*a* 1 Ne. 13:20–24; Morm. 8:33.
b 1 Ne. 13:28–32.
24*a* Eth. 4:16.
25*a* Gjo. 20:30–31; Zbu. 1:19.
26*a* 2 Ne. 27:6–23; Eth. 3:21–27; 4:4–7; DeB 35:18; JS—H 1:65.
27*a* Zbu. 1:1–3.
29*a* 1 Ne. 8.
30*a* 2 Ne. 33:10–14.

parë të gjitha këto gjëra, unë u ktheva në çadrën e atit tim.

2 Dhe ndodhi që unë vura re vëllezërit e mi dhe ata po haheshin njëri me tjetrin në lidhje me gjërat që ati im u kishte thënë atyre.

3 Pasi ai me të vërtetë u foli atyre shumë gjëra të mëdha që ishin të vështira të [a]kuptoheshin, veçse në qoftë se një njeri do t'i kërkojë Zotit; dhe ata, duke qenë të ngurtë në zemrat e tyre, si rrjedhim ata nuk panë te Zoti ashtu si duhej.

4 Dhe tani unë, Nefi, isha i hidhëruar për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe gjithashtu për shkak të gjërave që unë kisha parë dhe e dija se ato në mënyrë të pashmangshme duhet të ndodhnin, për shkak të ligësisë së madhe të fëmijëve të njerëzve.

5 Dhe ndodhi, që unë isha i mposhtur për shkak të pikëllimeve të mia, pasi unë konsideroja se [a]hidhërimet e mia ishin të mëdha mbi gjithçka, për shkak të [b]shkatërrimit të popullit tim, pasi unë kisha parë rënien e tyre.

6 Dhe ndodhi që, pasi unë mora [a]fuqi, u fola vëllezërve të mi, duke dashur të di nga ata shkakun e grindjeve të tyre.

7 Dhe ata thanë: Vër re, ne nuk mund të kuptojmë fjalët që ati ynë ka folur në lidhje me degët natyrale të pemës së ullirit dhe gjithashtu në lidhje me Johebrenjtë.

8 Dhe unë u thashë atyre: A i keni [a]kërkuar Zotit?

9 Dhe ata më thanë: Ne nuk i kemi kërkuar; pasi Zoti nuk na e bën të ditur asgjë të tillë neve.

10 Vini re, unë u thashë atyre: Si është e mundur që ju nuk i mbani urdhërimet e Zotit? Si është e mundur që ju do të mbaroni për shkak të [a]ngurtësisë së zemrave tuaja?

11 A nuk i mbani mend ju gjërat që Zoti ka thënë?—Në qoftë se ju nuk do të ngurtësoni zemrat tuaja dhe më [a]kërkoni mua në besim, duke besuar se ju do të merrni, me zell në mbajtjen e urdhërimeve të mia, me siguri këto gjëra do t'ju bëhen të ditura.

12 Vini re, unë ju them juve se shtëpia e Izraelit u krahasua me një pemë ulliri nga Shpirti i Zotit, që ishte në atin tonë; dhe vini re, a nuk jemi ne të shkëputur nga shtëpia e Izraelit dhe a nuk jemi ne një [a]degë e shtëpisë së Izraelit?

13 Dhe tani, gjëja që ati ynë do të thotë në lidhje me shartimin e degëve natyrale nëpërmjet plotësisë së Johebrenjve është, që në ditët e mëvonshme, kur fara jonë do të ketë [a]rënë në mosbesim, po, në hapësirën e

15 3*a* 1 Kor. 2:10–12; Alma 12:9–11.
5*a* USH Mjerim.
b Enosi 1:13; Morm. 6:1.
6*a* Mois. 1:10; JS—H 1:20, 48.
8*a* Mosia 26:13; Alma 40:3. USH Lutje.
10*a* USH Braktisje.
11*a* Jak. 1:5–6; Enosi 1:15; Moro. 7:26; DeB 18:18. USH Kërkoj.
12*a* Zan. 49:22–26; 1 Ne. 10:12–14; 19:24. USH Lehi, atë i Nefit.
13*a* 1 Ne. 12:22–23; 2 Ne. 26:15.

shumë viteve, dhe shumë breza pasi [b]Mesia do t'u shfaqet në trup fëmijëve të njerëzve, atëherë plotësia e [c]ungjillit të Mesisë do t'u vijë Johebrenjve dhe nga [d]Johebrenjtë mbetjes së farës sonë—

14 Dhe atë ditë, mbetja e [a]farës sonë do të dijë se ajo është nga shtëpia e Izraelit dhe se ata janë populli i [b]besëlidhjes së Zotit; dhe atëherë ata do të dinë dhe do të vijnë në [c]njohurinë e paraardhësve të tyre dhe gjithashtu në njohurinë e ungjillit të Shëlbuesit të tyre, i cili u ishte shërbyer etërve të tyre nga ai; prandaj ata do të vijnë në njohurinë e Shëlbuesit të tyre dhe të pikave kryesore të doktrinës së tij, që ata mund të dinë si të vijnë tek ai dhe të shpëtohen.

15 Dhe atëherë, në atë ditë, a nuk do të gëzohen ata dhe nuk do t'i japin lavdërime Perëndisë së tyre të përjetshëm, [a]shkëmbit të tyre dhe shpëtimit të tyre? Po, në atë ditë, a nuk do të marrin ata fuqi dhe ushqim nga [b]vreshti i vërtetë? Po, a nuk do të vijnë ata në vathën e vërtetë të Perëndisë?

16 Vini re, unë ju them juve, Po; ata do të mbahen mend përsëri mes shtëpisë së Izraelit; ata do të [a]shartohen, duke qenë një degë natyrale e pemës së ullirit, në pemën e vërtetë të ullirit.

17 Dhe kjo është çfarë do që të thotë ati ynë; dhe ai do që të thotë se ajo nuk do të ndodhë derisa ata të jenë shpërndarë nga Johebrenjtë; dhe ai do të thotë se ajo do të vijë nëpërmjet Johebrenjve, që Zoti të mund t'u tregojë fuqinë e tij Johebrenjve, për vetë shkakun se ai do të [a]hidhet poshtë nga Judenjtë ose nga shtëpia e Izraelit.

18 Prandaj, ati ynë nuk ka folur vetëm për farën tonë, por edhe për gjithë shtëpinë e Izraelit; duke vënë në dukje besëlidhjen që do të përmbushet në ditët e mëvonshme; besëlidhje të cilën Zoti ia bëri atit tonë Abrahamit, duke thënë: Në [a]farën tënde të gjitha fiset e tokës do të jenë bekuar.

19 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u fola shumë atyre, në lidhje me këto gjëra; po, unë u fola atyre në lidhje me [a]rivendosjen e Judenjve në ditët e mëvonshme.

20 Dhe unë u përsërita atyre fjalët e [a]Isaias, i cili foli në lidhje me rivendosjen e Judenjve, ose të shtëpisë së Izraelit; dhe, pasi të rivendoseshin, ata nuk do të ngatërroheshin më, as nuk do të shpërndaheshin përsëri. Dhe ndodhi që unë u fola shumë fjalë vëllezërve të mi, sa ata

13*b* USH Mesia.
c USH Ungjill.
d 1 Ne. 13:42; 22:5–10; DeB 14:10.
USH Johebrenj.
14*a* 2 Ne. 10:2; 3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.
b USH Besëlidhje e Abrahamit.
c 2 Ne. 3:12; 30:5; Morm. 7:1, 9–10; DeB 3:16–20. Shih gjithashtu faqen e titullit të Librit të Mormonit.
15*a* USH Shkëmb.
b Zan. 49:11; Gjo. 15:1.
16*a* Jakobi 5:60–68.
17*a* USH Kryqëzim.
18*a* Zan. 12:1–3; Abr. 2:6–11.
19*a* 1 Ne. 19:15.
USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
20*a* 1 Ne. 19:23.

u qetësuan dhe e [b]përulën veten e tyre përpara Zotit.

21 Dhe ndodhi që ata më folën përsëri, duke thënë: Ç'do të thotë kjo gjë që ati ynë pa në një ëndërr? Ç'do të thotë [a]pema që ai pa?

22 Dhe unë u thashë atyre: Ishte një paraqitje e [a]pemës së jetës.

23 Dhe ata më thanë: Ç'do të thotë [a]shufra e hekurit që ati ynë pa, që të çonte te pema?

24 Dhe unë u thashë atyre se ajo ishte [a]fjala e Perëndisë; dhe të gjithë që do të dëgjonin fjalën e Perëndisë dhe do të [b]mbaheshin fort në të, ata nuk do të mbaronin kurrë; as [c]tundimet dhe [d]shigjetat e flakta të [e]kundërshtarit nuk do të mund t'i mposhtnin ata në verbëri, t'i çojnë ata në shkatërrim.

25 Prandaj, unë, Nefi, i këshillova ata që t'ia [a]vinin veshin fjalës së Zotit; po, i këshillova ata me gjithë energjitë e shpirtit tim dhe me gjithë aftësinë që unë zotëroja, që ata t'ia vinin veshin fjalës së Perëndisë dhe të kujtonin të mbaheshin urdhërimet e tij gjithmonë në të gjitha gjërat.

26 Dhe ata më thanë: Ç'do të thotë [a]lumi me ujë që ati ynë pa?

27 Dhe unë u thashë atyre se [a]uji që ati im pa, ishte [b]fëlliqësia; dhe kaq shumë e përpirë qe mendja e tij në gjëra të tjera, sa ai nuk e pa fëlliqësinë e ujit.

28 Dhe unë u thashë atyre se ajo ishte një [a]humnerë e tmerrshme që ndante të ligjtë nga pema e jetës dhe gjithashtu nga shenjtorët e Perëndisë.

29 Dhe unë u thashë atyre se ajo ishte një përfaqësim i atij [a]ferri të tmerrshëm, që engjëlli më tha se ishte përgatitur për të ligjtë.

30 Dhe unë u thashë atyre, se ati ynë gjithashtu pa që [a]drejtësia e Perëndisë i ndante gjithashtu të ligjtë nga të drejtët; dhe shkëlqimi i saj ishte si shkëlqimi i një zjarri të flakëruar, që ngrihet lart te Perëndia gjithmonë e përgjithmonë dhe nuk ka fund.

31 Dhe ata më thanë: A nënkupton kjo gjë torturën e trupit në ditët e [a]provës, apo nënkupton gjendjen e fundit të shpirtit pas [b]vdekjes së trupit tokësor, apo ajo flet për gjërat që janë tokësore?

32 Dhe ndodhi që unë u thashë atyre se ajo ishte një përfaqësim i gjërave si tokësore, ashtu edhe shpirtërore; pasi dita duhet të vijë që ata duhet të gjykohen për [a]veprat e tyre; po, madje veprat që u bënë nga

20*b* 1 Ne. 16:5, 24, 39.
21*a* 1 Ne. 8:10–12.
22*a* 1 Ne. 11:4, 25; Mois. 3:9.
23*a* 1 Ne. 8:19–24.
24*a* USH Fjalë e Perëndisë.
b 1 Ne. 8:30; 2 Ne. 31:20.
c 1 Ne. 8:23. USH Tundoj, tundim.
d Ef. 6:16; DeB 3:8; 27:17.
e USH Djall.
25*a* DeB 11:2; 32:4; 84:43–44.
26*a* 1 Ne. 8:13.
27*a* 1 Ne. 12:16.
b USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
28*a* Llu. 16:26; 1 Ne. 12:18; 2 Ne. 1:13.
29*a* USH Ferr.
30*a* USH Drejtësi.
31*a* Alma 12:24; 42:10; Hel. 13:38.
b Alma 40:6, 11–14.
32*a* USH Vepra.

trupi tokësor në ditët e tyre të provës.

33 Kështu që, në qoftë se ata do të [a]vdisnin në ligësinë e tyre, ata duhet të [b]flaken jashtë gjithashtu, sipas gjërave që janë shpirtërore, të cilat i përkasin drejtësisë; prandaj ata duhet të sillen të qëndrojnë para Perëndisë, të [c]gjykohen për [d]veprat e tyre; dhe në qoftë se veprat e tyre kanë qenë fëlliqësi, ata duhet patjetër të jenë të [e]fëlliqur; dhe në qoftë se ata janë të fëlliqur, detyrimisht ata nuk mund të [f]banojnë në mbretërinë e Perëndisë; përndryshe mbretëria e Perëndisë duhet të jetë e fëlliqur gjithashtu.

34 Por, vini re, unë ju them juve, mbretëria e Perëndisë nuk është e [a]fëlliqur dhe asgjë e papastër nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë; prandaj duhet patjetër të jetë një vend i fëlliqësisë i përgatitur për atë që është i fëlliqur.

35 Dhe ka një vend të përgatitur, po, madje është ai [a]ferr i tmerrshëm për të cilin unë kam folur dhe [b]djalli është përgatitësi i tij; prandaj gjendja e fundit e shpirtrave të njerëzve është të jetojnë në mbretërinë e Perëndisë, ose të flaken jashtë për shkak të asaj [c]drejtësie për të cilën unë kam folur.

36 Prandaj, të ligjtë nuk janë pranuar nga të drejtët dhe gjithashtu nga ajo [a]pemë e jetës, fruti i së cilës është më i çmueshëm dhe më i [b]dëshirueshëm mbi të gjitha frutat e tjera; po, dhe ai është [c]më i madhi nga të gjitha [d]dhuratat e Perëndisë. Dhe kështu u fola vëllezërve të mi. Amen.

KAPITULLI 16

Të ligjtë e marrin të vërtetën të jetë e rëndë—Bijtë e Lehit martohen me bijat e Ishmaelit—Liahona tregon drejtimin e tyre në vendin e shkretë—Lajme nga Zoti shkruhen në Liahonë herë pas here—Ishmaeli vdes; familja e tij mërmërit për shkak të hidhërimeve. Rreth 600–595 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi unë, Nefi, mbarova së foluri me vëllezërit e mi, vini re, ata më thanë: Ti na ke shpallur gjëra të rënda, më shumë sesa ne mund të durojmë.

2 Dhe ndodhi që unë u thashë atyre se e dija që unë kisha folur gjëra të rënda kundër të ligjve, sipas së vërtetës; dhe të drejtët unë i kisha justifikuar dhe dëshmova se ata do të ngrihen lart në ditën e fundit;

33*a* Mosia 15:26; Moro. 10:26.
b Alma 12:12–16; 40:26.
c USH Gjykim, i fundit.
d 3 Ne. 27:23–27.
e 2 Ne. 9:16; DeB 88:35.
f Psa. 15:1–5; 24:3–4; Alma 11:37; DeB 76:50–70; Mois. 6:57.
34*a* USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
35*a* 2 Ne. 9:19; Mosia 26:27. USH Ferr.
b 1 Ne. 14:9; DeB 1:35.
c USH Drejtësi.
36*a* Zan. 2:9; 2 Ne. 2:15.
b 1 Ne. 8:10–12; Alma 32:42.
c DeB 6:13.
d DeB 14:7. USH Jetë e përjetshme.

prandaj [a]fajtorët e marrin të [b]vërtetën të jetë e rëndë, pasi i [c]godet ata drejt në qendër.

3 Dhe tani, vëllezërit e mi, në qoftë se ju do të ishit të drejtë dhe do të ishit të gatshëm të dëgjonit të vërtetën dhe t'ia vinit veshin asaj, që ju të mund të [a]ecnit drejt përpara Perëndisë, atëherë ju nuk do të mërmëritnit për shkak të së vërtetës dhe të thonit: Ti flet gjëra të rënda kundër nesh.

4 Dhe ndodhi që unë, Nefi, i këshillova vëllezërit e mi me të gjithë zellin, për të mbajtur urdhërimet e Zotit.

5 Dhe ndodhi që ata [a]përulën veten e tyre para Zotit; kaq shumë, saqë unë pata gëzim dhe shpresa të mëdha për ta, që ata do të ecnin në udhët e drejtësisë.

6 Tani, të gjitha këto gjëra u thanë dhe u bënë, ndërsa im atë banonte në një çadër në luginën që ai e quajti Lemuel.

7 Dhe ndodhi që unë, Nefi, mora njërën nga [a]bijat e Ishmaelit për [b]grua; dhe gjithashtu vëllezërit e mi morën për gra nga bijat e Ishmaelit dhe gjithashtu [c]Zorami mori bijën më të madhe të Ishmaelit për grua.

8 Dhe kështu, ati im i kishte plotësuar të gjitha urdhërimet e Zotit të cilat iu dhanë atij. Dhe gjithashtu, unë, Nefi, kisha qenë bekuar nga Zoti jashtëzakonisht.

9 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i foli atit tim gjatë natës dhe e urdhëroi atë që të nesërmen ai duhej të niste udhëtimin e tij në vendin e shkretë.

10 Dhe ndodhi që, ndërsa ati im u ngrit në mëngjes dhe shkoi drejt te dera e çadrës, për çudinë e tij të madhe, ai pa përdhe një [a]sferë të rrumbullaktë me mjeshtëri të çuditshme; dhe ajo ishte prej tunxhi shumë të mirë. Dhe brenda sferës ishin dy akrepa dhe njëri tregonte rrugën nëpër të cilën ne duhet të shkonim në vendin e shkretë.

11 Dhe ndodhi që ne mblodhëm së bashku çdo lloj gjëje që duhej të mbartnim në vendin e shkretë dhe të gjithë pjesën e mbetur nga furnizimet tona që Zoti na kishte dhënë; dhe morëm farë të çdo lloji që ne mund të mbartnim në vendin e shkretë.

12 Dhe ndodhi që ne morëm çadrat tona dhe u nisëm në vendin e shkretë përmes lumit Laman.

13 Dhe ndodhi që ne udhëtuam për hapësirën e katër ditëve, pak a shumë në një drejtim jug-juglindje dhe ngritëm çadrat tona përsëri; dhe ne e quajtëm emrin e vendit Shazer.

14 Dhe ndodhi që ne morëm harqet tona dhe shigjetat tona dhe shkuam përpara në vendin e shkretë për të vrarë ushqim për familjet tona dhe pasi kishim vrarë ushqim për familjet tona, ne u kthyem përsëri te

16 2*a* Gjo. 3:20; 2 Ne. 33:5; Enosi 1:23; Hel. 14:10.
USH Faj.
b Fja. 15:10; 2 Ne. 1:26; 9:40; Hel. 13:24–26.
c Vep. 5:33; Mosia 13:7.
3*a* DeB 5:21.
USH Ec, ec me Perëndinë.
5*a* 1 Ne. 16:24, 39; 18:4.
7*a* 1 Ne. 7:1.
b USH Martesë, martoj.
c 1 Ne. 4:35; 2 Ne. 5:5–6.
10*a* Alma 37:38–46.
USH Liahona.

familjet tona në vendin e shkretë, te vendi i Shazerit. Dhe ne shkuam përsëri në vendin e shkretë, duke ndjekur të njëjtin drejtim, duke qëndruar në pjesët më pjellore të vendit të shkretë, që ishin në kufijtë pranë [a]Detit të Kuq.

15 Dhe ndodhi që ne udhëtuam për hapësirën e shumë ditëve, duke vrarë ushqim gjatë rrugës me harqet tona dhe shigjetat tona, dhe gurët tanë, dhe hobet tona.

16 Dhe ne i ndoqëm [a]drejtimet e sferës, që na çoi në pjesët më pjellore të vendit të shkretë.

17 Dhe pasi kishim udhëtuar për hapësirën e shumë ditëve, ne ngritëm çadrat tona për pak kohë, që të mund të pushonim përsëri dhe të siguronim ushqim për familjet tona.

18 Dhe ndodhi që, ndërsa unë, Nefi, shkova përpara për të vrarë ushqim, vini re, unë theva harkun tim, i cili ishte bërë prej [a]çeliku shumë të mirë; dhe pasi e theva harkun tim, vini re, vëllezërit e mi u zemëruan me mua për shkak të humbjes së harkut tim, pasi ne nuk siguruam ushqim.

19 Dhe ndodhi që ne u kthyem pa ushqim te familjet tona; dhe ata duke qenë shumë të lodhur, për shkak të udhëtimit të tyre, vuajtën shumë nga nevoja për ushqim.

20 Dhe ndodhi që Lamani dhe Lemueli dhe bijtë e Ishmaelit filluan të mërmëritnin jashtëzakonisht për shkak të vuajtjeve dhe hidhërimeve të tyre në vendin e shkretë; dhe gjithashtu ati im filloi të mërmëriste kundër Zotit, Perëndisë së tij, po, dhe ata ishin të gjithë jashtëzakonisht të pikëlluar, madje që ata mërmëritnin kundër Zotit.

21 Tani ndodhi që unë, Nefi, duke qenë i hidhëruar me vëllezërit e mi, për shkak të humbjes së harkut tim dhe për humbjen e kordave të harqeve të tyre, filloi të ishte jashtëzakonisht e vështirë, po, kaq shumë, saqë ne nuk mund të siguronim më ushqim.

22 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u fola shumë vëllezërve të mi, sepse ata kishin ngurtësuar zemrat e tyre përsëri, madje deri duke u [a]ankuar kundër Zotit, Perëndisë së tyre.

23 Dhe ndodhi që unë, Nefi, bëra nga një dru një hark dhe nga një shufër e drejtë, një shigjetë; prandaj unë e armatosa veten me një hark dhe një shigjetë, me një hobe dhe me gurë. Dhe unë i thashë [a]atit tim: Ku duhet të shkoj unë që të siguroj ushqim?

24 Dhe ndodhi që ai iu [a]drejtua Zotit, pasi ata kishin përulur veten e tyre, për shkak të fjalëve të mia; pasi unë u thashë atyre shumë gjëra me energjinë e shpirtit tim.

25 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i erdhi atit tim; dhe ai u [a]qortua me të vërtetë për shkak të

14*a* DeB 17:1.
16*a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12; Alma 37:38–46.
18*a* 2 Sam. 22:35.
22*a* Eks. 16:8; Num. 11:1.
23*a* Eks. 20:12; Mosia 13:20.
24*a* USH Lutje.
25*a* Eth. 2:14.
USH Ndëshkoj, ndëshkues.

mërmëritjes së tij kundër Zotit, aq shumë sa ai u çua deri në thellësitë e keqardhjes.

26 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i tha: Shiko mbi sferë dhe vër re gjërat që janë shkruar.

27 Dhe ndodhi që, kur ati im pa gjërat që ishin shkruar mbi sferë, ai u tremb dhe u drodh jashtëzakonisht dhe gjithashtu vëllezërit e mi dhe bijtë e Ishmaelit, dhe gratë tona.

28 Dhe ndodhi që unë, Nefi, vura re treguesit që ishin në sferë, që ata punonin sipas [a]besimit dhe zellit dhe vëmendjes që ne u dhamë atyre.

29 Dhe ishte gjithashtu i shkruar mbi ta një shkrim i ri që ishte i qartë për t'u lexuar, i cili na dha ne [a]kuptim në lidhje me udhët e Zotit; dhe ai shkruhej dhe ndryshonte nga koha në kohë, sipas besimit dhe zellit që ne i dhamë atij. Dhe kështu ne shikojmë se nëpërmjet mjeteve të [b]vogla, Zoti mund të shkaktojë gjëra të mëdha.

30 Dhe ndodhi që unë, Nefi, shkova përpara në majën e malit, sipas udhëzimeve që jepeshin mbi sferë.

31 Dhe ndodhi që vrava kafshë të egra aq shumë, sa unë sigurova ushqim për familjet tona.

32 Dhe ndodhi që unë u ktheva te çadrat tona, duke mbajtur kafshët që kisha vrarë; dhe tani kur ata panë se unë kisha siguruar ushqim, sa i madh qe gëzimi i tyre! Dhe ndodhi që ata përulën veten e tyre para Zotit dhe i dhanë falënderime atij.

33 Dhe ndodhi që ne e nisëm përsëri udhëtimin tonë, duke udhëtuar pak a shumë në të njëjtin drejtim sikurse në fillim; dhe pasi kishim udhëtuar për hapësirën e shumë ditëve, ne i ngritëm çadrat tona përsëri, që të mund të qëndronim për pak kohë.

34 Dhe ndodhi që [a]Ishmaeli vdiq dhe u varros në vendin i cili ishte quajtur Nahom.

35 Dhe ndodhi që bijat e Ishmaelit vajtuan jashtëzakonisht, për shkak të humbjes se atit të tyre dhe për shkak të [a]hidhërimeve të tyre në vendin e shkretë; dhe ato mërmëritën kundër atit tim, sepse ai i kishte larguar ato nga toka e Jeruzalemit, duke thënë: Ati ynë ka vdekur; po, dhe ne kemi bredhur shumë në vendin e shkretë dhe ne kemi vuajtur shumë pikëllim, uri, etje dhe lodhje; dhe pas gjithë këtyre vuajtjeve, ne duhet të mbarojmë në vendin e shkretë nga uria.

36 Dhe kështu ato mërmëritën kundër atit tim dhe gjithashtu kundër meje dhe ato ishin të dëshiruara të ktheheshin përsëri në Jeruzalem.

37 Dhe Lamani i tha Lemuelit dhe gjithashtu bijve të Ishmaelit: Vini re, le ta [a]vrasim atin tonë dhe gjithashtu vëllanë tonë Nefin, i cili ka marrë mbi vete

28*a* Alma 37:40.
USH Besim.
29*a* USH Kuptuar(it) (të).
b 2 Mbr. 5:13; Jak. 3:4; Alma 37:6–7, 41; DeB 123:16.
34*a* 1 Ne. 7:2–6.
35*a* USH Mjerim.
37*a* 1 Ne. 17:44.
USH Vrasje.

që të jetë [b]sundimtari ynë dhe mësuesi ynë, që jemi vëllezërit e tij më të mëdhenj.

38 Tani, ai thotë se Zoti ka folur me të dhe gjithashtu se [a]engjëjt i kanë shërbyer atij. Por vini re, ne e dimë se ai na gënjen; dhe ai na i tregon këto gjëra dhe punon shumë gjëra me anë të arteve të tij dinake, që të mund të gënjejë sytë tanë, duke menduar ndoshta, se ai mund të na çojë në ndonjë vend të shkretë të panjohur; dhe pasi ai na ka çuar, ka menduar ta bëjë veten e tij një mbret dhe një sundimtar mbi ne, që të mund të bëjë me ne sipas vullnetit dhe kënaqësisë së tij. Dhe sipas kësaj mënyre, vëllai im Lamani nxiti zemrat e tyre në zemërim.

39 Dhe ndodhi që Zoti ishte me ne, po, madje zëri i Zotit erdhi dhe u foli shumë fjalë atyre dhe i [a]qortoi ata jashtëzakonisht; dhe pasi ata u qortuan nga zëri i Zotit, e lanë zemërimin e tyre dhe u penduan për mëkatet e tyre, aq shumë, saqë Zoti na bekoi përsëri me ushqim, që ne nuk mbaruam.

KAPITULLI 17

Nefi është urdhëruar të ndërtojë një anije—Vëllezërit e tij e kundërshtojnë—Ai i këshillon ata duke u treguar historinë e marrëdhënieve të Perëndisë me Izraelin—Nefi është mbushur me fuqinë e Perëndisë—Vëllezërit e tij janë ndaluar ta prekin atë, që të mos thahen si një kallam i thatë. Rreth 595–592 para K.

Dhe ndodhi që ne e nisëm përsëri udhëtimin tonë në vendin e shkretë; dhe ne udhëtuam pothuajse drejt lindjes që nga ajo kohë e tutje. Dhe ne udhëtuam dhe ecëm me vështirësi mes shumë vuajtjesh në vendin e shkretë; dhe gratë tona lindën fëmijë në vendin e shkretë.

2 Dhe kaq të mëdha qenë bekimet e Zotit mbi ne, saqë ndërsa ne jetonim me mish të [a]gjallë në vendin e shkretë, gratë tona dhanë mjaft qumësht për fëmijët e tyre dhe ishin të forta, po, madje si burrat; dhe ato filluan t'i duronin udhëtimet e tyre pa mërmëritje.

3 Dhe kështu ne shohim se urdhërimet e Perëndisë duhet të plotësohen. Dhe në qoftë se fëmijët e njerëzve i [a]mbajnë urdhërimet e Perëndisë, ai i ushqen dhe i forcon ata dhe siguron mjete me anë të të cilave ata mund të plotësojnë gjënë për të cilën ai i ka urdhëruar; prandaj, ai [b]siguroi mjete për ne, ndërsa ne qëndruam në vendin e shkretë.

4 Dhe ne qëndruam për hapësirën e shumë viteve, po, madje tetë vjet në vendin e shkretë.

5 Dhe ne erdhëm në tokën që e quajtëm Begati, për shkak të frutave të shumta të saj dhe gjithashtu të mjaltit të egër; dhe

37*b* Zan. 37:9–11; 1 Ne. 2:22; 18:10.
38*a* 1 Ne. 3:30–31; 4:3.
39*a* ush Ndëshkoj, ndëshkues.
17 2*a* 1 Ne. 17:12.
3*a* Mosia 2:41; Alma 26:12.
ush Bindje, bindur (i), bindem.
b 1 Ne. 3:7.

të gjitha këto gjëra u përgatitën nga Zoti që ne të mos mbaronim. Dhe ne pamë detin që e quajtëm Irreantum, shpjegimi i të cilit është ujëra të shumta.

6 Dhe ndodhi që ne ngritëm çadrat tona në breg të detit; dhe megjithëse kishim vuajtur shumë [a]hidhërime dhe shumë vështirësi, po, madje aq shumë sa nuk mund t'i shkruajmë të gjitha, ne ishim jashtëzakonisht të gëzuar kur erdhëm në breg të detit; dhe ne e quajtëm vendin Begati, për shkak të frutave të tij të shumta.

7 Dhe ndodhi që pasi unë, Nefi, isha në tokën e Begatisë për hapësirën e shumë ditëve, zëri i Zotit erdhi tek unë duke thënë: Ngrihu dhe shko në mal. Dhe ndodhi që unë u ngrita dhe shkova në mal dhe iu përgjërova Zotit.

8 Dhe ndodhi që Zoti më foli, duke thënë: Ti do të ndërtosh një anije sipas [a]mënyrës që unë do të të tregoj, që unë të mund të mbart njerëzit e tu përmes këtyre ujërave.

9 Dhe unë thashë: Zot, ku duhet të shkoj unë që të mund të gjej mineral për të shkrirë, që të mund të bëj veglat për të ndërtuar anijen sipas mënyrës që ti më ke treguar?

10 Dhe ndodhi që Zoti më tregoi ku duhej të shkoja për të gjetur mineralin, që të mund të bëja veglat.

11 Dhe ndodhi që unë, Nefi, bëra një kacek me lëkurët e kafshëve, me të cilin t'i fryja zjarrit; dhe pasi unë kisha bërë një kacek, që të mund të kisha me çfarë t'i fryja zjarrit, unë përplasa dy gurë së bashku që të mund të bëja zjarr.

12 Pasi Zoti nuk na kishte lejuar të bënim shumë zjarr, ndërsa ne udhëtonim në vendin e shkretë; pasi ai tha: Unë do ta bëj ushqimin tuaj të bëhet i ëmbël, që ju të mos ta [a]gatuani.

13 Dhe unë do të jem gjithashtu drita juaj në vendin e shkretë; dhe unë do të [a]përgatis udhën para jush, në qoftë se ju do t'i mbani urdhërimet e mia; prandaj përderisa ju do të mbani urdhërimet e mia, ju do të drejtoheni drejt tokës së [b]premtuar; dhe ju do ta [c]dini se jam unë ai që ju ka udhëhequr.

14 Po, dhe Zoti tha gjithashtu që: Pasi të keni arritur në tokën e premtuar, ju do ta [a]dini se unë, Zoti, jam [b]Perëndi dhe se unë, Zoti, ju shpëtova nga shkatërrimi; po, se unë ju nxora nga toka e Jeruzalemit.

15 Kështu që, unë, Nefi, u përpoqa të mbaja urdhërimet e Zotit dhe i këshillova vëllezërit e mi në besnikëri dhe zell.

16 Dhe ndodhi që unë bëra vegla nga metali që shkriva nga shkëmbi.

17 Dhe kur vëllezërit e mi panë se unë po filloja të [a]ndërtoj një anije, ata filluan të mërmëritnin kundër meje, duke thënë:

6*a* 2 Ne. 4:20.
8*a* 1 Ne. 18:2.
12*a* 1 Ne. 17:2.
13*a* Alma 37:38–39.
b 1 Ne. 2:20; Jakobi 2:12.
c Eks. 6:7.
14*a* 2 Ne. 1:4.
USH Dëshmi.
b DeB 5:2.
17*a* 1 Ne. 18:1–6.

Vëllai ynë është një budalla, pasi ai mendon se mund të ndërtojë një anije; po, dhe ai gjithashtu mendon se mund të kalojë këto ujëra të mëdha.

18 Dhe kështu vëllezërit e mi u ankuan kundër meje dhe dëshironin që ata të mos punonin, pasi nuk besonin se unë mund të ndërtoja një anije; as nuk do të besonin ata se unë u udhëzova nga Zoti.

19 Dhe tani ndodhi që unë, Nefi, isha jashtëzakonisht i brengosur për shkak të ngurtësisë së zemrës së tyre; dhe tani kur ata panë që fillova të isha i brengosur, ata ishin të kënaqur në zemrat e tyre, aq sa [a]gëzuan mbi mua, duke thënë: Ne e dinim se ti nuk mund të ndërtoje një anije, pasi ne e dinim se ti ishe i mangët në gjykim; prandaj ti nuk mund të përmbushësh një punë kaq të madhe.

20 Dhe ti je si ati ynë, i drejtuar nga [a]imagjinatat e marra të zemrës së tij; po, ai na ka nxjerrë nga toka e Jeruzalemit dhe ne kemi bredhur në vendin e shkretë për këto vite të shumta; dhe gratë tona janë robtuar, duke qenë me barrë; dhe ato kanë lindur fëmijë në vendin e shkretë dhe vuajtën të gjitha gjërat, me përjashtim të vdekjes; dhe do të kishte qenë më mirë që ato të kishin vdekur para se të dilnin nga Jeruzalemi, sesa të kishin vuajtur këto pikëllime.

21 Vër re, këto vite të shumta ne kemi vuajtur në vendin e shkretë, kohë në të cilën ne mund të kishim gëzuar pasuritë tona dhe tokën e trashëgimit tonë; po, dhe mund të kishim qenë të lumtur.

22 Dhe ne e dimë se njerëzit që ishin në tokën e Jeruzalemit ishin një popull i [a]drejtë; pasi ata mbanin statutet dhe gjykimet e Zotit dhe të gjitha urdhërimet e tij, sipas ligjit të Moisiut; prandaj ne e dimë se ata janë një popull i drejtë; dhe ati ynë i ka gjykuar ata dhe na ka larguar, sepse ne do të dëgjonim fjalët e tij; po, dhe vëllai ynë është si ai. Dhe sipas kësaj mënyre të foluri, vëllezërit e mi mërmëritnin dhe u ankuan kundër nesh.

23 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u fola atyre, duke thënë: A besoni ju se etërit tanë, të cilët ishin fëmijët e Izraelit, do të kishin shpëtuar nga duart e Egjiptianëve, nëse ata nuk do të kishin dëgjuar fjalët e Zotit?

24 Po, a mendoni ju se ata do të ishin nxjerrë nga robëria, në qoftë se Zoti nuk do ta kishte urdhëruar Moisiun, që ai t'i [a]nxirrte ata nga robëria?

25 Tani ju e dini se fëmijët e Izraelit ishin në [a]robëri; dhe ju e dini se ata ishin ngarkuar me [b]detyra, të cilat ishin të rënda të duroheshin; prandaj, ju e dini se duhet të ketë qenë një gjë e mirë për ta, që ata të dilnin nga robëria.

26 Tani, ju e dini se [a]Moisiu u

19*a* USH Përndjek, përndjekje.
20*a* 1 Ne. 2:11.
22*a* 1 Ne. 1:13.
24*a* Eks. 3:2–10; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 3:9; 25:20.
25*a* Zan. 15:13–14.
b Eks. 1:11; 2:11.
26*a* Vep. 7:22–39.

urdhërua nga Zoti që ta bënte atë punë të madhe; dhe ju e dini se nga [b]fjala e tij, ujërat e Detit të Kuq u ndanë andej dhe këndej dhe ata kaluan në tokë të thatë.

27 Por ju e dini se Egjiptianët u mbytën në Detin e Kuq, që ishin ushtritë e Faraonit.

28 Dhe ju gjithashtu e dini se ata u ushqyen me [a]mana në vendin e shkretë.

29 Po, dhe ju gjithashtu e dini se Moisiu, me fjalën e tij, sipas fuqisë së Perëndisë që ishte në të, [a]goditi shkëmbin dhe atje doli ujë, që fëmijët e Izraelit të mund të shuanin etjen e tyre.

30 Dhe megjithëse ata udhëhiqeshin, Zoti Perëndia i tyre, Shëlbuesi i tyre, duke shkuar para tyre, duke i udhëhequr ata gjatë ditës dhe duke u dhënë dritë atyre gjatë natës dhe duke bërë të gjitha gjërat për ta, që ishin të [a]përshtatshme për njeriun për t'i marrë, ata i ngurtësuan zemrat e tyre dhe i verbuan mendjet e tyre dhe [b]thanë fjalë të rënda kundër Moisiut dhe kundër Perëndisë së vërtetë dhe të gjallë.

31 Dhe ndodhi që, sipas fjalës së tij ai i [a]shkatërroi ata; dhe sipas fjalës së tij ai i [b]udhëhoqi ata; dhe sipas fjalës së tij ai bëri të gjitha gjërat për ta; dhe nuk bëhej asgjë pa fjalën e tij.

32 Dhe pasi ata kishin kapërcyer lumin Jordan, ai i bëri të fuqishëm për [a]dëbimin e fëmijëve të vendit, po, deri në shpërndarjen e tyre në shkatërrim.

33 Dhe tani, a mendoni ju se fëmijët e kësaj toke, që ishin në tokën e premtimit, që u dëbuan nga etërit tanë, a mendoni ju se ata ishin të drejtë? Vini re, unë ju them juve, Jo.

34 A mendoni ju se etërit tanë do të kishin qenë më të zgjedhur se ata, nëse ata do të kishin qenë të drejtë? Unë ju them juve, Jo.

35 Vini re, Zoti i vlerëson tërë [a]mishrat njëlloj; ai që është i [b]drejtë, është i [c]favorizuar nga Perëndia. Por, vini re, këta njerëz kishin flakur tej çdo fjalë të Perëndisë dhe ata ishin të mbushur me paudhësi; dhe plotësia e zemërimit të Perëndisë ishte mbi ta; dhe Zoti e mallkoi tokën kundër tyre dhe ua bekoi etërve tanë; po, ai e mallkoi atë kundër tyre deri në shkatërrimin e tyre dhe ai ua bekoi etërve tanë, kështu që ata të kishin fuqi mbi të.

36 Vini re, Zoti ka [a]krijuar [b]tokën që ajo të [c]banohet; dhe ai ka krijuar fëmijët e tij që ata ta zotërojnë atë.

26*b* Eks. 14:21–31; 1 Ne. 4:2; Mosia 7:19; Hel. 8:11; DeB 8:3; Mois. 1:25.
28*a* Eks. 16:4, 14–15, 35; Num. 11:7–8; LiP. 8:3; Mosia 7:19.
29*a* Eks. 17:6; Num. 20:11; LiP. 8:15; 1 Ne. 20:21.
30*a* DeB 18:18; 88:64–65.
b Eks. 32:8; Num. 14:2–3; Eze. 20:13–16; DeB 84:23–25.
31*a* Num. 26:65.
b 1 Ne. 5:15; DeB 103:16–18.
32*a* Num. 33:52–53; Joz. 24:8.
35*a* Vep. 10:15, 34; Rom. 2:11; 2 Ne. 26:23–33.
b Psa. 55:22; 1 Ne. 22:17.
c 1 Sam. 2:30; Psa. 97:10; 145:20; Alma 13:4; DeB 82:10.
36*a* USH Krijoj, krijim.
b USH Tokë.
c Isa. 45:18; Abr. 3:24–25.

37 Dhe ai [a]ngre lart një komb
të drejtë dhe shkatërron kombet
e të ligjve.
38 Dhe ai i prin të drejtët në
[a]toka të çmueshme dhe të ligjtë
ai i [b]shkatërron, dhe mallkon
tokën për shkak të tyre.
39 Ai sundon lart në qiej, pasi
ai është froni i tij dhe kjo tokë
është [a]stoli ku ai mbështet
këmbët.
40 Dhe ai i do ata që duan ta
kenë atë të jetë Perëndia i tyre.
Vini re, ai i deshi etërit tanë, po,
madje Abrahamin, [a]Isakun dhe
[b]Jakobin dhe ai bëri [c]besëlidhje
me ta; dhe i mbajti mend besë-
lidhjet që bëri; prandaj ai i
nxori ata nga toka e [d]Egjiptit.
41 Dhe ai i disiplinoi ata në
vendin e shkretë me shufrën e
tij; pasi ata [a]ngurtësuan zemrat
e tyre, ashtu sikurse ju keni bë-
rë; dhe Zoti i disiplinoi ata për
shkak të paudhësisë së tyre. Ai
dërgoi mes tyre [b]gjarpërinj të
helmuar që fluturonin; dhe
pasi ata u kafshuan prej tyre, ai
përgatiti një udhë që ata të
mund të [c]shëroheshin; dhe
puna që ata duhet të kryenin,
ishte të shikonin; dhe për
shkak të [d]thjeshtësisë së udhës
ose lehtësisë së saj, kishte
shumë që mbaruan.
42 Dhe ata i ngurtësuan ze-
mrat e tyre herë pas here dhe
ata [a]shanë kundër [b]Moisiut dhe
gjithashtu kundër Perëndisë;
megjithatë, ju e dini se ata u
prinë nga fuqia e pakrahasue-
shme e tij, për në tokën e pre-
mtimit.
43 Dhe tani, pas gjithë këtyre
gjërave, koha ka ardhur që ata
janë bërë të ligj, po, pothuaj
krejtësisht; dhe unë nuk e di,
por ata janë në këtë ditë gati
për t'u shkatërruar; pasi unë e
di se me siguri duhet të vijë dita,
që ata duhet të shkatërrohen,
me përjashtim vetëm të disave
që do të çohen në robëri.
44 Prandaj, Zoti e [a]urdhëroi atin
tim që ai duhej të nisej për në
vendin e shkretë; dhe Judenjtë u
përpoqën gjithashtu ta merrnin
jetën e tij; po, dhe [b]ju jeni përpje-
kur gjithashtu t'ia merrnit jetën
atij; prandaj, ju jeni vrasës në
zemrat tuaja dhe ju jeni si ata.
45 Ju jeni të [a]shpejtë të bëni
paudhësi, por të ngadalshëm të
kujtoni Zotin, Perëndinë tuaj.
Ju keni parë një [b]engjëll dhe ai
ju foli; po, ju keni dëgjuar zërin
e tij herë pas here; dhe ai ju ka
folur me një zë të qetë, të ulët,
por ju kishit [c]humbur ndjesinë,
që ju nuk mund të ndjenit fjalët
e tij; prandaj, ai ju ka folur si
zëri i bubullimës, që e bëri tokën

37*a* Fja. 14:34; 1 Ne. 4:13; Eth. 2:10; DeB 117:6.
38*a* USH Tokë e premtuar.
b Lev. 20:22.
39*a* Isa. 66:1; DeB 38:17; Abr. 2:7.
40*a* Zan. 21:12; DeB 27:10.
b Zan. 28:1–5.
c USH Besëlidhje e Abrahamit.
d LiP. 4:37.
41*a* 2 Mbr. 17:7–23.
b Num. 21:4–9; LiP. 8:15; Alma 33:18–22.
c Gjo. 3:13–15; 2 Ne. 25:20.
d Alma 37:44–47; Hel. 8:15.
42*a* Num. 14:1–12. USH Kryengritje.
b DeB 84:23–24.
44*a* 1 Ne. 2:1–2.
b 1 Ne. 16:37.
45*a* Mosia 13:29.
b 1 Ne. 4:3.
c Ef. 4:19.

të dridhet, sikurse të ishte për t'u çarë copë-copë.

46 Dhe ju gjithashtu e dini se nëpërmjet [a]fuqisë së fjalës së tij të plotfuqishme, ai mund të bëjë që toka të zhduket; po, dhe ju e dini se nëpërmjet fjalës së tij, ai mund të shkaktojë që vendet e ashpra të bëhen të sheshta dhe vendet e sheshta të copëtohen. O, atëherë si është e mundur, që mund të jeni kaq të ngurtë në zemrat tuaja?

47 Vini re, shpirti im është copëtuar nga dhembja e madhe për shkakun tuaj dhe zemra më dhemb; unë kam frikë se ju do të braktiseni përgjithnjë. Vini re, unë jam [a]plot me Shpirtin e Perëndisë, aq shumë, sa trupi im [b]nuk ka fuqi.

48 Dhe tani ndodhi që kur unë i thashë këto fjalë, ata u zemëruan me mua dhe patën dëshirë të më hidhnin në thellësitë e detit; dhe si u afruan të më mbërthenin, unë u fola duke thënë: Në emrin e Perëndisë së Plotfuqishëm, unë ju urdhëroj që të mos më [a]prekni, pasi unë jam i mbushur me [b]fuqinë e Perëndisë, madje deri në harxhimin e mishit tim; dhe kushdo që do të vendosë duart e tij mbi mua, do të [c]fishket, madje si një kallam i thatë; dhe ai nuk do të jetë asgjë para fuqisë së Perëndisë, pasi Perëndia do ta godasë atë.

49 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u thashë atyre që ata nuk duhej të mërmëritnin më kundër atit të tyre; dhe as nuk duhej të mbanin punën e tyre nga unë, pasi Perëndia më kishte urdhëruar që unë duhej të ndërtoja një anije.

50 Dhe unë u thashë atyre: [a]Po të më kishte urdhëruar Perëndia të bëja të gjitha gjërat, unë mund t'i bëja ato. Në qoftë se ai do të më urdhëronte që unë t'i thoja këtij uji: bëhu tokë, ai do të bëhej tokë; dhe në qoftë se unë do ta thoja atë, do të bëhej.

51 Dhe tani, në qoftë se Zoti ka fuqi kaq të madhe dhe ka bërë kaq shumë mrekulli mes fëmijëve të njerëzve, si është e mundur që ai nuk mund të më [a]udhëzojë që unë të ndërtoj një anije?

52 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u thashë shumë gjëra vëllezërve të mi, aq shumë sa ata u hutuan dhe nuk mund të luftonin kundër meje; as guxuan të vënë dorë mbi mua, as të më prekin me gishtat e tyre, madje për hapësirën e shumë ditëve. Tani ata nuk guxuan ta bënin këtë gjë, që të mos thaheshin para meje, kaq i fuqishëm ishte [a]Shpirti i Perëndisë; dhe kështu ai veproi mbi ta.

53 Dhe ndodhi që Zoti më tha: Shtrijua dorën përsëri vëllezërve të tu dhe ata nuk do të thahen para teje; por unë do t'i trondit ata, thotë Zoti dhe këtë do ta bëj, që ata të dinë se unë jam Zoti, Perëndia i tyre.

54 Dhe ndodhi që unë ua

46*a* Hel. 12:6–18.
47*a* Mik. 3:8.
b 1 Ne. 19:20.
48*a* Mosia 13:3.
b 2 Ne. 1:26–27.
USH Fuqi.
c 1 Mbr. 13:4–7.
50*a* Fil. 4:13; 1 Ne. 3:7.
51*a* Zan. 6:14–16; 1 Ne. 18:1.
52*a* USH Frymë e Shenjtë.

shtriva dorën vëllezërve të mi dhe ata nuk u thanë para meje; por Zoti i tundi ata, madje sipas fjalës që ai kishte folur.

55 Dhe tani, ata thanë: Ne e dimë me siguri se Zoti është me ty, pasi ne e dimë që është fuqia e Zotit që na ka tundur. Dhe ata ranë para meje dhe ishin gati të më [a]adhurojnë, por unë nuk i lejova, duke thënë: Unë jam vëllai juaj, po, madje vëllai juaj më i vogël; prandaj, adhuroni Zotin, Perëndinë tuaj dhe ndëroni atin tuaj dhe nënën tuaj, që [b]ditët tuaja të mund të jenë të gjata mbi tokën, që Zoti, Perëndia juaj do t'ju japë.

KAPITULLI 18

Anija mbarohet—Lindjet e Jakobit dhe Jozefit përmenden—Grupi hipën në anije për në tokën e premtuar—Bijtë e Ishmaelit dhe gratë e tyre bashkohen në dëfrim dhe rebelim—Nefi lidhet dhe anija zmbrapset nga një stuhi e tmerrshme—Nefi lirohet dhe nga lutja e tij, stuhia pushon—Njerëzit arrijnë në tokën e premtuar. Rreth 591–589 para K.

Dhe ndodhi që ata adhuruan Zotin dhe erdhën me mua; dhe punuam trarë prej druri me mjeshtëri të çuditshme. Dhe Zoti më tregonte herë pas here se sipas cilës mënyrë unë do t'i punoja trarët e anijes.

2 Tani, unë, Nefi, nuk i punova trarët sipas mënyrës që mësohej nga njerëzit, as nuk e ndërtova anijen sipas mënyrës së njerëzve; por e ndërtova atë sipas mënyrës që Zoti më tregoi; prandaj ajo nuk ishte sipas mënyrës së njerëzve.

3 Dhe unë, Nefi, shkova në mal shpesh dhe iu [a]luta Zotit shpesh; prandaj Zoti më [b]tregoi gjëra të mëdha.

4 Dhe ndodhi që, pasi unë mbarova anijen, sipas fjalës së Zotit, vëllezërit e mi panë që ajo ishte e mirë dhe se mjeshtëria e saj ishte jashtëzakonisht e mirë; prandaj ata e [a]përulën veten e tyre përsëri para Zotit.

5 Dhe ndodhi që zëri i Zotit i erdhi atit tim, që ne duhet të ngriheshim dhe të shkonim në anije.

6 Dhe ndodhi që të nesërmen, pasi ne përgatitëm të gjitha gjërat, shumë fruta dhe [a]mish nga shkretëtira, dhe mjaltë me bollëk, dhe furnizime sipas asaj që Zoti na kishte urdhëruar, ne shkuam në anije me gjithë ngarkesën tonë dhe farat tona dhe çdo gjë tjetër që kishim sjellë me vete, secili sipas moshës së tij; kështu ne të gjithë shkuam në anije me gratë tona dhe fëmijët tanë.

7 Dhe tani, atit tim i kishin lindur dy bij në vendin e shkretë. Më i madhi u quajt [a]Jakob dhe më i riu [b]Jozef.

8 Dhe ndodhi që, pasi të gjithë shkuam në anije dhe kishim marrë me vete furnizimet tona dhe gjërat që na u urdhëruan,

55*a* Vep. 14:11–15.
b Eks. 20:12; Mosia 13:20.

18 3*a* USH Lutje.
b USH Zbulesë.
4*a* 1 Ne. 16:5.

6*a* 1 Ne. 17:2.
7*a* 2 Ne. 2:1.
b 2 Ne. 3:1.

ne u nisëm në [a]det dhe u shtymë nga era drejt [b]tokës së premtuar.

9 Dhe pasi ne u shtymë nga era për hapësirën e shumë ditëve, vini re, vëllezërit e mi dhe bijtë e Ishmaelit dhe gjithashtu gratë e tyre, filluan të dëfreheshin aq shumë, sa ata filluan të kërcenin dhe të këndonin dhe të flisnin me shumë ashpërsi, po, madje aq sa ata harruan nga cila fuqi ishin sjellë deri aty; po, ata u ngritën lart në një ashpërsi të jashtëzakonshme.

10 Dhe unë, Nefi, fillova të frikësohem jashtëzakonisht se Zoti do të zemërohej me ne dhe do të na godiste për shkak të paudhësisë sonë, që ne të përpiheshim në thellësitë e detit, prandaj unë, Nefi, fillova t'u flisja me shumë urtësi; por, vini re, ata u [a]zemëruan me mua, duke thënë: Ne nuk duam që vëllai ynë më i vogël të jetë [b]sundimtar mbi ne.

11 Dhe ndodhi që Lamani dhe Lemueli më morën dhe më lidhën me litar dhe ata më trajtuan me shumë egërsi; megjithatë, Zoti e [a]lejoi këtë gjë, kështu që ai mund të tregonte fuqinë tij në përmbushje të fjalës së tij, që ai kishte folur në lidhje me të ligjtë.

12 Dhe ndodhi që pasi ata më lidhën kaq shumë sa nuk mund të lëvizja, [a]busulla, që qe përgatitur nga Zoti, pushoi së punuari.

13 Kështu që, ata nuk dinin se nga ta drejtonin anijen, aq sa aty u ngrit një stuhi e madhe, po, një stuhi e madhe dhe e tmerrshme dhe ne u [a]zmbrapsëm mbi ujëra për hapësirën e tri ditëve; dhe ata filluan të frikësohen jashtëzakonisht se mos do të mbyteshin në det; megjithatë ata nuk më zgjidhën.

14 Dhe në ditën e katërt që ne po zmbrapseshim, stuhia filloi të ishte jashtëzakonisht e fortë.

15 Dhe ndodhi që ne ishim gati të përpiheshim në thellësitë e detit. Dhe pasi ne u zmbrapsëm mbi ujëra për hapësirën e katër ditëve, vëllezërit e mi filluan të [a]shikojnë se gjykimet e Perëndisë ishin mbi ta dhe se ata do të mbaronin, në qoftë se nuk do të pendoheshin për paudhësitë e tyre; prandaj, ata erdhën tek unë dhe zgjidhën rripat të cilat ishin mbi kyçet e mia dhe vini re ato ishin enjtur jashtëzakonisht; dhe gjithashtu kyçet e këmbëve të mija ishin shumë të enjtura dhe e madhe ishte dhembja e tyre.

16 Megjithatë, unë pashë te Perëndia im dhe e [a]lavdërova atë gjatë gjithë ditës; dhe unë nuk mërmërita kundër Zotit për shkak të vuajtjeve të mia.

17 Tani ati im, Lehi, u kishte thënë shumë gjëra atyre dhe gjithashtu të bijve të [a]Ishmaelit; por, vini re, ata bënin shumë

8*a* 2 Ne. 10:20.
b 1 Ne. 2:20.
USH Tokë e premtuar.
10*a* 1 Ne. 17:17–55.
b Zan. 37:9–11; 1 Ne. 16:37–38; 2 Ne. 1:25–27.
11*a* Alma 14:11.
12*a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 2 Ne. 5:12; Alma 37:38–47; DeB 17:1.
13*a* Mosia 1:17.
15*a* Hel. 12:3.
16*a* Alma 36:28.
17*a* 1 Ne. 7:4–20.

kërcënime kundër kujtdo që do të fliste për mua; dhe prindërit e mi duke qenë të shtyrë nga mosha dhe pasi kishin vuajtur shumë hidhërim për shkak të fëmijëve të tyre, ata kishin rënë, po, madje në shtratin e sëmundjes.

18 Për shkak të hidhërimit të tyre dhe pikëllimit të shumtë dhe të paudhësisë së vëllezërve të mi, ata ishin ligështuar kaq shumë, saqë ishin afër kohës për të takuar Perëndinë e tyre; po, flokët e tyre ngjyrë hiri ishin gati të viheshin dhe të shtroheshin në pluhur; po, madje ata ishin gati të binin me pikëllim në një varr uji.

19 Dhe gjithashtu Jakobi dhe Jozefi, duke qenë të rinj, duke pasur nevojë për shumë kujdes, ishin dëshpëruar për shkak të mjerimeve të nënës së tyre; dhe gjithashtu [a]gruaja ime me lotët dhe lutjet e saj, dhe gjithashtu fëmijët e mi, nuk i zbutën zemrat e vëllezërve të mi, që ata të më lironin.

20 Dhe nuk kishte asgjë tjetër, përveç fuqisë së Perëndisë që i kërcënoi ata me shkatërrim, që mund t'ua zbuste zemrat e tyre; prandaj, kur panë se ata ishin gati të përpiheshin në thellësitë e detit, u penduan për gjënë që kishin bërë, aq shumë, saqë ata më liruan.

21 Dhe ndodhi që pasi ata më liruan, vini re, unë mora busullën dhe ajo punoi ashtu sikurse doja unë. Dhe ndodhi që unë iu luta Zotit; dhe pasi unë isha lutur, erërat pushuan e stuhia pushoi dhe ishte një qetësi e madhe.

22 Dhe ndodhi që unë, Nefi, e drejtova anijen, kështu që ne lundruam përsëri drejt tokës së premtuar.

23 Dhe ndodhi që, pasi lundruam për hapësirën e shumë ditëve, ne arritëm në [a]tokën e premtuar; dhe ne u futëm në tokë dhe ngritëm çadrat tona; dhe ne e quajtëm atë toka e premtuar.

24 Dhe ndodhi që ne filluam të punonim tokën dhe filluam të mbillnim farat; po, ne vumë në tokë të gjitha farat tona, që kishim sjellë nga toka e Jeruzalemit. Dhe ndodhi që ato u rritën jashtëzakonisht; prandaj, ne qemë të bekuar në bollëk.

25 Dhe ndodhi që ne gjetëm në tokën e premtimit, ndërsa udhëtuam në vendin e shkretë, që kishte kafshë të çdo lloji në pyje, si lopë ashtu dhe qe, dhe gomar, dhe kalë, dhe dhi, dhe dhi të egër, dhe të gjitha llojet e kafshëve të egra të cilat ishin për dobinë e njerëzve. Dhe ne gjetëm të gjitha llojet e mineraleve si ar, ashtu dhe argjend dhe bakër.

KAPITULLI 19

Nefi bën fletë metali dhe regjistron historinë e popullit të tij—Perëndia i Izraelit do të vijë gjashtëqind vjet pasi Lehi u largua nga Jeruzalemi—Nefi tregon për vuajtjet dhe kryqëzimin e Tij—Judenjtë do të përbuzen dhe do të

19*a* 1 Ne. 7:19; 16:7.

23*a* USH Tokë e premtuar.

shpërndahen deri në ditët e mëvonshme, kur ata do të kthehen te Zoti. Rreth 588–570 para K.

Dhe ndodhi që Zoti më urdhëroi, kështu që unë bëra fletë metali, që të mund të gdhendja në to analin e popullit tim. Dhe mbi [a]fletët që bëra, unë [b]gdhenda analin e atit tim dhe gjithashtu udhëtimet tona në vendin e shkretë dhe profecitë e atit tim; dhe gjithashtu shumë nga profecitë e mia i kam gdhendur unë në to.

2 Dhe unë nuk dija në kohën kur i bëra ato, se unë do të urdhërohesha nga Zoti t'i bëja [a]këto fletë; prandaj, anali i atit tim dhe gjenealogjia e etërve të tij dhe pjesa më e madhe e ngjarjeve tona në vendin e shkretë janë gdhendur në ato fletët e para, për të cilat unë kam folur; prandaj gjërat që ndodhën para se unë t'i bëja [b]këto fletë janë me të vërtetë të përmendura veçanërisht në fletët e para.

3 Dhe pasi i bëra këto fletë për të cilat isha urdhëruar, unë, Nefi, mora një urdhërim që shërbesa dhe profecitë, pjesët më të qarta dhe më të çmueshme të tyre duhet të shkruheshin mbi [a]këto fletë; dhe që gjërat të cilat ishin shkruar, duhet të ruheshin për udhëzimin e popullit tim, që do të zotërojë tokën dhe gjithashtu për qëllime të tjera të [b]urta, qëllime të cilat dihen nga Zoti.

4 Kështu që unë, Nefi, bëra një anal mbi fletët e tjera, që jep një rrëfim, ose që jep një rrëfim më të gjerë të luftërave dhe grindjeve dhe shkatërrimeve të popullit tim. Dhe këtë bëra unë dhe urdhërova popullin tim se çfarë duhet të bënin pasi unë të mos jem më; dhe se këto fletë duhet të kalohen nga një brez te tjetri, ose nga një profet te tjetri, deri në urdhërime të mëtejshme të Zotit.

5 Dhe një rrëfim i [a]bërjes nga unë të këtyre fletëve do të jepet që këtej e tutje; dhe atëherë, vini re, unë vazhdoj sipas asaj që kam folur; dhe këtë unë e bëj që gjërat më të shenjta mund të [b]ruhen për diturinë e popullit tim.

6 Megjithatë, unë nuk shkruaj ndonjë gjë mbi fletët po të mos mendoj që është e [a]shenjtë. Dhe tani, në qoftë se unë gaboj, edhe të vjetrit gabuan; jo se unë dua të shfajësoj veten për shkak të njerëzve të tjerë, por për shkak të [b]dobësisë që është tek unë, sipas mishit, unë do të shfajësoj veten time.

7 Pasi, gjërat që disa njerëz vlerësojnë të jenë me vlerë të madhe, si për trupin ashtu dhe për shpirtin, të tjerët i quajnë si [a]pa vlerë dhe i shkelin me

19 1*a* USH Fletë.
b 1 Ne. 1:16–17; 6:1–3.
2*a* 2 Ne. 5:30.
b 1 Ne. 9:1–5.
3*a* Jakobi 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.
b 1 Ne. 9:4–5; FeM. 1:7; DeB 3:19–20; 10:1–51.
5*a* 2 Ne. 5:28–33.
b USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta për t'u ruajtur.
6*a* Shih faqen e titullit të Librit të Mormonit.
USH Shenjtë (i).
b Morm. 8:13–17; Eth. 12:23–28.
7*a* 2 Ne. 33:2; Jakobi 4:14.

këmbë. Po, madje vetë Perëndinë e Izraelit njerëzit e [b]shkelin me këmbët e tyre; unë them e shkelin me këmbë, por po të flisja me fjalë të tjera—ata e përçmojnë dhe nuk e dëgjojnë zërin e këshillave të tij.

8 Dhe vini re ai [a]vjen, sipas fjalëve të engjëllit, [b]gjashtëqind vjet nga koha që ati im u largua nga Jeruzalemi.

9 Dhe bota, për shkak të paudhësisë së vet, do ta gjykojë atë të jetë një gjë pa vlerë; prandaj ata e fshikullojnë atë dhe ai e duron atë, dhe ata e godasin atë dhe ai e duron atë. Po, ata [a]pështyjnë mbi të dhe ai e duron atë, për shkak të dashurisë së përzemërt të tij dhe të shpirtmirësisë së tij kundrejt fëmijëve të njerëzve.

10 Dhe [a]Perëndia i etërve tanë, të cilët u [b]nxorën nga Egjipti, jashtë nga robëria dhe gjithashtu që u ruajtën në vendin e shkretë nga ai, po, [c]Perëndia i Abrahamit dhe Isakut dhe Perëndia i Jakobit, [d]dorëzohet, sipas fjalëve të engjëllit, si një njeri në duart e njerëzve të ligj, për t'u [e]ngritur lart, sipas fjalëve të [f]Zenokut dhe të [g]kryqëzohet, sipas fjalëve të Neumit dhe të varroset në një [h]varr, sipas fjalëve të [i]Zenosit, të cilat i foli në lidhje me tri ditët e [j]errësirës që do të ishin një shenjë e dhënë e vdekjes së tij, për ata që do të banojnë në ishujt e detit, më veçanërisht e dhënë për ata që janë nga [k]shtëpia e Izraelit.

11 Sepse kështu foli profeti: Zoti Perëndi do të [a]vizitojë me siguri, të gjithë shtëpinë e Izraelit në atë ditë, disa me zërin e tij, për shkak të drejtësisë së tyre, në gëzimin e tyre të madh dhe shpëtimin, dhe të tjerët me [b]bubullimat dhe vetëtimat e fuqisë së tij, me stuhi, me zjarr dhe me tym, dhe mjegullën e [c]errësirës, dhe me çarjen e [d]tokës, dhe me [e]malet që do të ngrihen.

12 Dhe të [a]gjitha këto gjëra duhet të vijnë me siguri, thotë profeti [b]Zenos. Dhe [c]shkëmbinjtë e tokës duhet të copëtohen; dhe për shkak të rënkimeve të tokës, shumë nga mbretërit e ishujve të detit do të shtyhen

7 *b* USH Kryengritje.
8 *a* USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
b 1 Ne. 10:4; 2 Ne. 25:19.
9 *a* Isa. 50:5–6; Mt. 27:30.
10 *a* 2 Ne. 26:12; Mosia 7:27; 27:30–31; Alma 11:38–39; 3 Ne. 11:14–15.
b Eks. 3:2–10; 6:6; 1 Ne. 5:15; DeB 136:22.
c Zan. 32:9; Mosia 7:19; DeB 136:21. USH Jehova.
d USH Shlyej, shlyerje.
e 3 Ne. 27:14.
f Alma 33:15; 34:7; Hel. 8:19–20; 3 Ne. 10:15–16. USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të humbura; Zenok.
g 2 Ne. 6:9; Mosia 3:9. USH Kryqëzim.
h Mt. 27:60; Llu. 23:53; 2 Ne. 25:13.
i Jakobi 6:1; Hel. 15:11. USH Zenos.
j 1 Ne. 12:4–5; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 8:3, 19–23; 10:9.
k 3 Ne. 16:1–4.
11 *a* 3 Ne. 9:1–22; DeB 5:16.
b Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–23.
c Llu. 23:44–45; 3 Ne. 8:19–20.
d 2 Ne. 26:5.
e 3 Ne. 8:10.
12 *a* Hel. 14:20–28.
b Jakobi 5:1.
c Mt. 27:51.

nga Shpirti i Perëndisë, të thërrasin: Perëndia i natyrës vuan.

13 Dhe sa për ata që janë në Jeruzalem, thotë profeti, ata do të [a]ndëshkohen nga të gjithë njerëzit, sepse [b]kryqëzojnë Perëndinë e Izraelit dhe kanë kthyer zemrat e tyre mënjanë, duke mos pranuar shenjat dhe çuditë, dhe fuqinë, dhe lavdinë e Perëndisë së Izraelit.

14 Dhe për shkak se ata kthejnë zemrat e tyre mënjanë, thotë profeti, dhe kanë [a]përbuzur të Shenjtin e Izraelit, ata do të enden në mish dhe do të mbarojnë, dhe do të bëhen për t'u [b]tallur, dhe do të urrehen midis të gjitha kombeve.

15 Megjithatë, kur ajo ditë vjen, thotë profeti, që ata [a]nuk i kthejnë mënjanë zemrat e tyre kundër të Shenjtit të Izraelit, atëherë ai do të kujtojë [b]besëlidhjet që ai bëri tek etërit e tyre.

16 Po, atëherë ai do të kujtojë [a]ishujt e detit; po, dhe të gjithë njerëzit që janë të shtëpisë së Izraelit unë do t'i [b]mbledh, thotë Zoti, sipas fjalëve të profetit Zenos, nga të katër anët e tokës.

17 Po, dhe e gjithë toka do të [a]shohë shpëtimin e Zotit, thotë profeti, çdo komb, fis, gjuhë dhe popull do të jetë i bekuar.

18 Dhe unë, Nefi, ia kam shkruar këto gjëra popullit tim, që ndoshta unë të mund t'i bind ata që të kujtojnë Zotin, Shëlbuesin e tyre.

19 Kështu që, unë i flas të gjithë shtëpisë së Izraelit, në qoftë se do të ndodhë që ata do t'i sigurojnë [a]këto gjëra.

20 Sepse vini re, shpirti vepron mbi mua dhe kjo më dobëson, madje që të gjitha gjymtyrët e mia janë të dobëta, për ata që janë në Jeruzalem; po të mos kishte qenë Perëndia i mëshirshëm për të më treguar në lidhje me ta, madje siç bëri me profetët e vjetër, unë do të kisha mbaruar gjithashtu.

21 Dhe ai me siguri, u tregoi [a]profetëve të vjetër të gjitha gjërat [b]në lidhje me ta; dhe gjithashtu, ai u tregoi shumë njerëzve në lidhje me ne; prandaj, është e nevojshme që ne të dimë në lidhje me ta, pasi ato janë shkruar në fletët e tunxhit.

22 Dhe ndodhi që unë, Nefi, u mësova vëllezërve të mi këto gjëra; dhe ndodhi që unë u lexova shumë gjëra atyre që ishin gdhendur në [a]fletët e tunxhit, që ata të mund të dinin në lidhje me gjërat e bëra nga Zoti në vendet e tjera, mes njerëzve të vjetër.

23 Dhe unë u lexova atyre shumë gjëra që ishin shkruar në [a]librat e Moisiut; por që të

13*a* Llu. 23:27–30.
b 2 Ne. 10:3.
14*a* Isa. 53:3–6; Mosia 14:3–6.
b USH Judenj; LiP. 28:37; 1 Mbr. 9:7; 3 Ne. 16:9.
15*a* 1 Ne. 22:11–12.
b USH Besëlidhje e Abrahamit.
16*a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:21.
b Isa. 49:20–22. USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
17*a* Isa. 40:4–5.
19*a* Enosi 1:16; Morm. 5:12; 7:9–10.
21*a* 2 Mbr. 17:13; Amo. 3:7. USH Profet.
b 3 Ne. 10:16–17.
22*a* 1 Ne. 22:1.
23*a* Eks. 17:14; 1 Ne. 5:11; Mois. 1:40–41.

mund t'i bindja më plotësisht ata të besonin në Zotin, Shëlbuesin e tyre, unë u lexova atyre atë që ishte shkruar nga profeti [b]Isaia; pasi i [c]përshtata të gjitha shkrimet e shenjta për ne, që ato të mund të jenë për [d]përfitimin dhe mësimin tonë.

24 Prandaj unë u fola atyre, duke thënë: Dëgjoni fjalët e profetit, ju që jeni një mbetje e shtëpisë së Izraelit, një [a]degë që është thyer; dëgjoni fjalët e profetit që ishin shkruar për të gjithë shtëpinë e Izraelit dhe i përshtatni te vetja juaj, që ju të mund të shpresoni po ashtu si vëllezërit tuaj, prej të cilëve ju jeni shkëputur; pasi, sipas kësaj mënyre ka shkruar profeti.

KAPITULLI 20

Zoti i zbulon qëllimet e tij Izraelit—Izraeli është zgjedhur në furrën e pikëllimit dhe do të ikë nga Babilonia—Krahaso Isaia 48. Rreth 588–570 para K.

Dëgjo dhe kupto këtë, o shtëpi e Jakobit, që quhesh me emrin e Izraelit dhe e dalë nga ujërat e Judës ose nga ujërat e [a]pagëzimit, që betohesh në emër të Zotit dhe përmend Perëndinë e Izraelit, por që nuk betohesh as në të vërtetën dhe as në drejtësi.

2 Megjithatë, ata e quajnë veten se janë nga qyteti i [a]shenjtë, por ata nuk [b]mbështeten në Perëndinë e Izraelit që është Zoti i Ushtrive, po, Zoti i Ushtrive është emri i tij.

3 Vini re, unë kam shpallur gjërat e [a]mëparshme që nga fillimi; dhe ato më dolën nga goja, dhe unë i tregova. Unë i tregova ato menjëherë.

4 Dhe unë e bëra, sepse e dija që [a]je kokëfortë dhe qafa jote është një brez i hekurt dhe balli yt prej bronzi.

5 Dhe madje unë të kam shpallur që nga fillimi; para se të ndodhin unë t'i kam treguar; dhe unë t'i tregova nga frika se ti do të thoshe—[a]Idhulli im i ka bërë ato dhe imazhi im i gdhendur dhe imazhi im i shkrirë i ka urdhëruar.

6 Ti ke parë dhe ke dëgjuar të gjitha këto; dhe nuk do t'i shpallësh ato? Dhe që unë të kam treguar gjëra të reja nga kjo kohë, madje gjëra të fshehta dhe ti nuk i dije.

7 Ato janë krijuar tani dhe jo nga fillimi, madje para ditës kur ti s'i dëgjove ato të ishin shpallur, që ti të mos thoshe: Vini re, unë i dija.

8 Po, dhe ti nuk dëgjove; po, ti nuk dije; po, që atëherë, veshi yt nuk ishte hapur; sepse unë e dija që do të silleshe shumë tradhëtisht dhe se do të quheshe një [a]shkelës që në bark të nënës.

9 Megjithatë, për hir të [a]emrit

23*b* 1 Ne. 15:20; 2 Ne. 25:4–6; 3 Ne. 23:1.
c USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
d 2 Ne. 4:15.
24*a* Zan. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5.
20 1*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
2*a* Isa. 52:1. USH Jeruzalem.
b DMTH mbështetem.
3*a* Isa. 46:9–10.
4*a* DMTH Izrael.
5*a* USH Idhujtari.
8*a* Psa. 58:3.
9*a* 1 Sam. 12:22; Psa. 23:3; 1 Gjo. 2:12.

tim, unë do ta përmbaj zemërimin dhe për lavdinë time, unë do të shmangem nga ty që të mos të të përjashtoj.

10 Pasi, vër re, unë të kam rafinuar, unë të kam zgjedhur në furrën e [a]pikëllimit.

11 Për hir të vetes sime, po, për hir të vetes sime unë do ta bëj këtë, pasi nuk do të lejoj që [a]emri im të ndotet dhe [b]nuk do t'ia jap lavdinë time ndokujt tjetër.

12 Dëgjomë, O Jakob dhe që Izrael unë të kam quajtur; pasi unë jam ai; unë jam i [a]pari dhe unë jam gjithashtu i [b]fundit.

13 Dora ime ka [a]vënë gjithashtu themelin e tokës dhe dora ime e djathtë ka matur qiejt. Unë i thërres ata dhe ata ngrihen së bashku.

14 Të gjithë ju, mblidhuni dhe dëgjoni; cili mes tyre ua ka shpallur këto gjëra? Zoti e ka dashur atë; po, dhe ai do ta [a]plotësojë fjalën e tij të cilën e ka shpallur nëpërmjet tyre; dhe ai do të bëjë dëshirën e tij mbi [b]Babiloni dhe krahu i tij do të bjerë mbi Kaldeasit.

15 Gjithashtu thotë Zoti; unë Zoti, po, unë kam folur; po, unë e kam thirrur atë që të shpallë, unë e kam sjellë dhe ai do ta bëjë rrugën e tij të begatë.

16 Ejani ju pranë meje; unë nuk kam folur në [a]fshehtësi; që nga fillimi, që nga koha që ishte shpallur unë kam folur; dhe Zoti Perëndi dhe Shpirti i tij, më kanë dërguar.

17 Dhe kështu thotë Zoti, [a]Shëlbuesi yt, i Shenjti i Izraelit; unë e kam dërguar atë, Zotin Perëndinë tënd, që të mëson ty të përfitosh, që të [b]udhëheq nëpër udhën që duhet të shkosh, e kam bërë atë.

18 O të kishe dëgjuar [a]urdhërimet e mia—atëherë paqja jote do të ishte si një lumë dhe drejtësia jote si valët e detit.

19 [a]Fara jote gjithashtu do të kishte qenë si rëra, pasardhësi i barkut tënd si zhavorri; emri i tij nuk do të ishte flakur dhe as nuk do të shkatërrohej para meje.

20 [a]Dilni nga Babilonia, ikni nga Kaldeasit, me një zë kënge shpallni, thoni këtë, përhapni zërin deri në fundin e tokës; thoni: Zoti e ka shëlbuar [b]shërbëtorin e tij, Jakobin.

21 Dhe ata nuk patën [a]etje; ai i udhëhoqi nëpër shkretëtira; ai bëri që ujërat të rrjedhin nga [b]shkëmbi për ta; ai gjithashtu çau shkëmbin dhe ujërat vërshuan jashtë.

22 Dhe megjithëse ai bëri gjithë këtë dhe gjëra gjithashtu

10*a* USH Mjerim.
11*a* Jer. 44:26.
b Isa. 42:8; Mois. 4:1–4.
12*a* Zbu. 1:17; 22:13.
USH Alfa; Parëlindur (i).
b USH Omega.
13*a* Psa. 102:25.
USH Krijoj, krijim.
14*a* 1 Mbr. 8:56; DeB 64:31; 76:3.
b USH Babel, Babiloni.
16*a* Isa. 45:19.
17*a* USH Shëlbues.
b USH Frymëzim, frymëzoj; Zbulesë.
18*a* Pre. 8:5.
19*a* Zan. 22:15–19; Ose. 1:10.
20*a* Jer. 51:6; DeB 133:5–14.
b Isa. 44:1–2, 21.
21*a* Isa. 41:17–20.
b Eks. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 2 Ne. 25:20.

më të mëdha, nuk ka [a]paqe, thotë Zoti, për të ligjtë.

KAPITULLI 21

Mesia do të jetë një dritë për Johebrenjtë dhe do të lirojë të burgosurit—Izraeli do të mblidhet me fuqi në ditët e fundit—Mbretërit do të jenë etërit birësues—Krahaso Isaia 49. Rreth 588–570 para K.

Dhe përsëri: Dëgjoni, O ju shtëpi e Izraelit, të gjithë ju që jeni ndarë dhe jeni dëbuar për shkak të ligësisë së barinjve të popullit tim; po, të gjithë ju që jeni ndarë dhe jeni shpërndarë nëpër vende të tjera, që jeni të popullit tim, O shtëpi e Izraelit. Dëgjoni, O [a]ishuj dhe dëgjoni ju njerëz nga [b]larg; Zoti më thirri nga barku i nënës; që nga thellësitë e barkut të saj, ai e ka përmendur emrin tim.

2 Dhe ai e ka bërë gojën time si një shpatë të mprehtë; në hijen e dorës së tij më ka fshehur dhe më ka bërë një shigjetë të ndritur, në millin e tij më ka fshehur;

3 Dhe më tha: Ti je [a]shërbëtori im, O Izrael, në të cilin unë do të lavdërohem.

4 Atëherë unë thashë, unë kam punuar më kot, unë kam harxhuar fuqinë time më kot dhe për asgjë; patjetër gjykimi im është me Zotin dhe puna ime me Perëndinë tim.

5 Dhe tani, thotë Zoti—që më [a]formoi nga barku i nënës, që të jem shërbëtori i tij, për t'ia sjellë përsëri Jakobin—edhe pse Izraeli nuk mblidhet, unë akoma do të jem i lavdishëm në sytë e Zotit dhe Perëndia im do të jetë fuqia ime.

6 Dhe ai tha: Është gjë e lehtë që ti të jesh shërbëtori im për të ngritur [a]fiset e Jakobit dhe për të rivendosur të ruajturit e Izraelit. Unë gjithashtu do të të jap si një [b]dritë për [c]Johebrenjtë, që ti të mund të jesh shpëtimi im në skajet e tokës.

7 Kështu i thotë Zoti, Shëlbuesi i Izraelit, i Shenjti i tij, atij që njeriu përbuz, atij që kombet urrejnë, shërbëtorit të sundimtarëve: Mbretërit do të të shohin dhe do të ngrihen, princat gjithashtu do të të adhurojnë për shkak të Zotit që është besnik.

8 Kështu thotë Zoti: Në një kohë të përshtatshme unë ju kam dëgjuar, O ishuj të detit, dhe në një ditë shpëtimi unë ju kam ndihmuar; dhe unë do t'ju ruaj dhe do t'ju jap [a]shërbëtorin tim për një besëlidhje të popullit, për të vendosur tokën, për të trashëguar trashëgimet e shkretuara;

9 Që ti të mund t'u thuash të [a]burgosurve: Dilni jashtë; atyre që ulen në [b]errësirë: Tregoni veten tuaj. Ata do të ushqehen nëpër rrugë dhe [c]kullotat e tyre

22*a* USH Paqe.
21 1*a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22.
b DeB 1:1.
3*a* Lev. 25:55; Isa. 41:8; DeB 93:45–46.
5*a* Isa. 44:24.
6*a* USH Izrael—Dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
b DeB 103:8–10; Abr. 2:10–11.
c 3 Ne. 21:11.
8*a* 2 Ne. 3:6–15; 3 Ne. 21:8–11; Morm. 8:16, 25.
9*a* USH Shpëtim për të vdekurit.
b 2 Ne. 3:5.
c Eze. 34:14.

do të jenë në të gjitha vendet e larta.

10 Ata nuk do të kenë as uri, as etje, as të nxehtit, as dielli nuk do t'i godasë, sepse ai që ka mëshirë për ta do t'i udhëheqë ata, madje pranë burimeve të ujërave do t'i çojë.

11 Dhe unë do t'i bëj të gjitha malet e mia një udhë dhe [a]rrugët e mia do të jenë të ngritura.

12 Dhe atëherë, O shtëpi e Izraelit, vini re, [a]këta do të vijnë nga larg; dhe ja, këta nga veriu dhe nga perëndimi dhe këta nga toka e Sinimit.

13 [a]Këndoni, O qiej dhe gëzohu, O tokë, pasi këmbët e atyre që janë në lindje do të zënë vend; dhe shpërtheni në këngë, O male; pasi ata nuk do të goditen më; pasi Perëndia e ka ngushëlluar popullin e tij dhe do të ketë mëshirë për të vuajturit e tij.

14 Por, vini re, Sioni ka thënë: Zoti më ka braktisur dhe Zoti im më ka harruar—por ai do të tregojë se nuk e ka bërë këtë.

15 Sepse, a mund të harrojë një [a]grua foshnjën e gjirit, që ajo të mos ketë mëshirë për birin e barkut të saj? Po, ata mund të [b]harrojnë, por unë nuk do të të harroj, O shtëpi e Izraelit.

16 Vër re, unë të kam gdhendur në [a]pëllëmbët e duarve të mia; muret e tua janë vazhdimisht përpara meje.

17 Fëmijët e tu do të nxitojnë kundër shkatërruesve të tu; dhe ata që të bënë të [a]shkretë do të ikin nga ti.

18 Ngri sytë e tu rreth e përqark dhe shiko; të gjithë këta [a]mblidhen së bashku dhe do të vijnë te ti. Dhe sikurse unë jetoj, thotë Zoti, ti do të vishesh me siguri me të gjithë ata, si me një stolisje dhe do t'i lidhësh mbi vete si një nuse.

19 Sepse, gërmadhat e tua dhe vendet e tua të shkreta dhe toka e shkatërrimit tënd do të jenë edhe tani shumë të ngushta për shkak të banorëve; dhe ata që të përpinë ty do të jenë shumë larg.

20 Fëmijët që ti do të kesh, pasi të kesh humbur të parin, do të të thonë përsëri në veshët e tu: Vendi është tepër i ngushtë për mua; më jep vend që të mund të banoj.

21 Atëherë [a]ti do të thuash në zemrën tënde: Kush m'i ka bërë këta, duke parë që kam humbur fëmijët e mi dhe jam e [b]shkretuar, një robëreshë, dhe duke lëvizur poshtë e lart? Dhe kush i ka rritur këta? Vër re, unë isha lënë vetëm; këta, ku kanë qenë?

22 Kështu thotë Zoti Perëndi: Vër re, unë do t'u ngre dorën time [a]Johebrenjve dhe do t'u ngre [b]flamurin tim popujve dhe ata do të sjellin bijtë e tu në

11*a* Isa. 62:10; DeB 133:23–32.
12*a* Isa. 43:5–6.
13*a* Isa. 44:23.
15*a* USH Grua, gra.
b Isa. 41:17; Alma 46:8; DeB 61:36.
16*a* Zak. 13:6.
17*a* 3 Ne. 21:12–20.
18*a* Mik. 4:11–13.
21*a* DMTH Sion.
b Isa. 54:1; Gal. 4:27.
22*a* Isa. 66:18–20.
b Isa. 11:12; 18:3.

[c]krahët e tyre dhe bijat e tua do të mbahen mbi supet e tyre.

23 Dhe [a]mbretërit do të jenë etërit e tu [b]birësues dhe mbretëreshat e tyre tajat e tua; ata do të të përulen me fytyrën e tyre nga toka dhe do të lëpijnë pluhurin e këmbëve të tua; dhe ti do të dish se unë jam Zoti; pasi ata që [c]presin për mua nuk do të turpërohen.

24 Sepse, a do t'u merret preja të fuqishmëve, ose do të lirohen robërit e [a]zënë me të drejtë?

25 Por, kështu thotë Zoti, madje robërit e të fuqishmëve do të hiqen dhe preja e të tmerrshmit do të shpëtojë, pasi unë do të luftoj me atë që lufton me ty dhe unë do t'i shpëtoj fëmijët e tu.

26 Dhe unë do t'i [a]ushqej ata që të shtypin ty, me mishin e tyre; ata do të dehen me gjakun e tyre si me verë të ëmbël; dhe të gjithë njerëzit do ta [b]dinë se unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Shëlbuesi yt, i [c]Fuqishmi i Jakobit.

KAPITULLI 22

Izraeli do të shpërndahet mbi gjithë faqen e dheut—Johebrenjtë do të kujdesen dhe do të ushqejnë Izraelin me ungjillin në ditët e fundit—Izraeli do të mblidhet dhe do të shpëtohet, dhe të ligjtë do të digjen si kashtë—Mbretëria e djallit do të shkatërrohet dhe Satani do të lidhet. Rreth 588–570 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi unë, Nefi, kisha lexuar këto gjëra që ishin gdhendur mbi [a]fletët e tunxhit, vëllezërit e mi erdhën tek unë dhe më thanë: Ç'kuptim kanë këto gjëra që ke lexuar? Vër re, a duhet të kuptohen sipas gjërave që janë shpirtërore, që do të ndodhin sipas shpirtit dhe jo mishit?

2 Dhe unë, Nefi, u thashë atyre: Vini re, ato iu [a]shfaqën profetit nëpërmjet zërit të [b]Shpirtit; pasi nëpërmjet Shpirtit u bëhen të ditura [c]profetëve të gjitha gjërat që do të vijnë mbi fëmijët e njerëzve sipas mishit.

3 Kështu që, gjërat që kam lexuar, janë gjëra që u përkasin si gjërave [a]tokësore ashtu dhe shpirtërore; pasi duket që shtëpia e Izraelit, herët ose vonë, do të [b]shpërndahet mbi të gjithë faqen e dheut dhe gjithashtu mes të gjitha kombeve.

4 Dhe vini re, ka shumë që kanë humbur tanimë nga njohuria e atyre që janë në Jeruzalem. Po, pjesa më e madhe e të gjitha [a]fiseve është [b]larguar; dhe ata janë shpërndarë poshtë

22*c* 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 10:8–9.
23*a* Isa. 60:16.
b 1 Ne. 22:6.
c 2 Ne. 6:13; DeB 98:2; 133:10–11, 45.
24*a* 1 Ne. 21:25.
26*a* 1 Ne. 22:13–14.
b Mosia 11:22.
c USH Jehova.
22 1*a* 1 Ne. 19:22; 2 Ne. 4:2.
2*a* 2 Pj. 1:19–21.
b USH Frymë e Shenjtë.
c USH Profeci, profetizoj.
3*a* DeB 29:31–34.
b 1 Ne. 10:12–14; 2 Ne. 25:14–16. USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
4*a* USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
b 2 Ne. 10:22.

e lart nëpër [c]ishujt e detit; dhe se ku janë, askush prej nesh nuk e di, përveçse ne e dimë se i kanë larguar.

5 Dhe, meqenëse i kanë larguar, këto gjëra u profetizuan në lidhje me ta dhe gjithashtu në lidhje me të gjithë ata që do të shpërndahen dhe do të ngatërrohen që tani e tutje, për shkak të të Shenjtit të Izraelit; pasi ata do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër tij; kështu që, ata do të shpërndahen mes të gjitha kombeve dhe do të [a]urrehen nga të gjithë njerëzit.

6 Megjithatë, pasi [a]Johebrenjtë të [b]kujdesen për ta dhe Zoti të ngrejë dorën mbi Johebrenjtë dhe t'i tregojë ata si shembull, dhe pasi [c]fëmijët e tyre të mbahen në krahët e tyre, dhe bijat e tyre të mbarten në supet e tyre, vini re, këto gjëra për të cilat janë folur janë tokësore; pasi të tilla ishin besëlidhjet e Zotit me etërit tanë; dhe kanë të bëjnë me ne në ditët që do të vijnë dhe gjithashtu me të gjithë vëllezërit tanë që janë nga shtëpia e Izraelit.

7 Dhe do të thotë se koha do të vijë që, pasi e gjithë shtëpia e Izraelit të jetë shpërndarë dhe ngatërruar, Zoti Perëndi do të ngrejë një komb të fuqishëm mes [a]Johebrenjve, po, madje mbi faqen e kësaj toke; dhe nga ata fara jonë do të [b]shpërndahet.

8 Dhe pasi fara jonë të jetë shpërndarë, Zoti Perëndi do të vazhdojë të bëjë një punë të [a]mrekullueshme mes [b]Johebrenjve, që do të jetë me [c]vlerë të madhe për farën tonë; prandaj, është sikur të ushqehen nga Johebrenjtë dhe të mbahen në krahët e tyre dhe në supet e tyre.

9 Dhe ajo do të jetë gjithashtu me [a]vlerë për Johebrenjtë; dhe jo vetëm për Johebrenjtë, por [b]për të gjithë [c]shtëpinë e Izraelit, duke ia bërë të njohura [d]besëlidhjet e Atit të qiellit Abrahamit, duke thënë: Në [e]farën tënde do të [f]bekohen të gjitha fiset e tokës.

10 Dhe unë do të doja, vëllezërit e mi, që ju të dini se të gjitha fiset e tokës nuk mund të jenë të bekuara, veçse në qoftë se ai do të [a]zhveshë krahun në sytë e kombeve.

11 Prandaj, Zoti Perëndi do të vazhdojë të zhveshë krahun e tij në sytë e të gjitha kombeve, duke përmbushur besëlidhjet e tij dhe ungjillin e tij tek ata që janë të shtëpisë së Izraelit.

12 Prandaj, ai do t'i nxjerrë ata përsëri nga robëria dhe ata do të [a]mblidhen së bashku në

4*c* 1 Ne. 21:1; 2 Ne. 10:8, 20.
5*a* 1 Ne. 19:14.
6*a* USH Johebrenj.
b 1 Ne. 21:23.
c 1 Ne. 15:13.
7*a* 3 Ne. 20:27.
b 1 Ne. 13:12–14; 2 Ne. 1:11.
8*a* Isa. 29:14; 1 Ne. 14:7; 2 Ne. 27:26. USH Rivendosje e ungjillit.
b 2 Ne. 10:10–11; 3 Ne. 16:4–7; Morm. 5:19.
c 1 Ne. 15:13–18; 3 Ne. 5:21–26; 21:7.
9*a* 1 Ne. 14:1–5.
b 2 Ne. 30:1–7.
c 2 Ne. 29:13–14.
d LiP. 4:31.
e USH Besëlidhje e Abrahamit.
f Zan. 12:2–3; 3 Ne. 20:27; Abr. 2:9–11.
10*a* Isa. 52:10.
12*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.

tokat e trashëgimit të tyre; dhe ata do të nxirren nga mugëtira dhe nga [b]errësira; dhe ata do të dinë se [c]Zoti është [d]Shpëtimtari i tyre dhe Shëlbuesi i tyre, i [e]Fuqishmi i Izraelit.

13 Dhe gjaku i asaj kishe të madhe dhe të [a]neveritshme, që është lavirja e të gjithë tokës, do të bjerë mbi kokat e tyre pasi ata do të bëjnë [b]luftë me njëri-tjetrin dhe shpata e [c]vetë duarve të tyre do të bjerë mbi kokat e tyre dhe ata do të dehen me gjakun e tyre.

14 Dhe çdo [a]komb që do të luftojë kundër teje, O shtëpi e Izraelit, do të kthehet njëri kundër tjetrit dhe ato do të [b]bien në gropën që ato hapën për të futur në kurth popullin e Zotit. Dhe të gjithë që [c]luftojnë kundër Sionit do të shkatërrohen dhe ajo lavirja e madhe që ka shtrembëruar udhët e drejta të Zotit, po, ajo kisha e madhe dhe e neveritshme, do të shembet në [d]pluhur dhe e madhe do të jetë rënia e saj.

15 Pasi, vini re, thotë profeti, koha vjen shpejt që Satani nuk do të ketë më fuqi mbi zemrat e fëmijëve të njerëzve; pasi dita vjen shpejt që të gjithë kryelartët dhe ata që bëjnë të liga do të jenë si [a]kashta; dhe dita vjen që ata duhet të [b]digjen.

16 Pasi, koha vjen shpejt, që [a]zemërimi i plotë i Perëndisë do të vërshojë mbi të gjithë fëmijët e njerëzve; pasi ai nuk do të lejojë që të ligjtë të shkatërrojnë të drejtët.

17 Prandaj, ai do t'i [a]ruajë [b]të drejtët nëpërmjet fuqisë së tij, madje sikur të ndodhë që i gjithë zemërimi i tij duhet të vijë dhe të drejtët të ruhen, deri në shkatërrimin e armiqve të tyre me zjarr. Prandaj, të drejtët nuk duhet të kenë frikë; pasi kështu thotë profeti, ata do të shpëtohen edhe sikur të jetë nga zjarri.

18 Vini re, vëllezërit e mi, unë ju them se këto gjëra duhen të vijnë së shpejti; po, madje, gjaku dhe zjarri dhe mjegulla e tymit duhet të vijnë; dhe është e nevojshme të jetë mbi faqen e kësaj toke; dhe kjo u vjen njerëzve sipas mishit, në qoftë se ata do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër të Shenjtit të Izraelit.

19 Pasi vini re, të drejtët nuk do të vdesin; sepse koha do të vijë patjetër, që të gjithë ata që luftojnë kundër Sionit do të flaken.

20 Dhe Zoti, me siguri, do të përgatitë një udhë për popullin e tij, në përmbushjen e fjalëve të Moisiut, që ai foli, duke thënë: Një [a]profet do të ngrejë mes jush Zoti, Perëndia juaj, sikurse unë; atë do ta dëgjoni ju në të

12*b* USH Errësirë, shpirtërore.
c 2 Ne. 6:10–11.
d USH Shpëtimtar.
e USH Jehova.
13*a* USH Djall—Kisha e djallit.
b 1 Ne. 14:3, 15–17.
c 1 Ne. 21:26.
14*a* Llu. 21:10.
b Isa. 60:12; 1 Ne. 14:3; DeB 109:25.
c 2 Ne. 10:13; 27:3.
d Isa. 25:12.
15*a* Isa. 5:23–24; Nah. 1:10; Mal. 4:1; 2 Ne. 15:24; 26:4–6; DeB 64:23–24; 133:64.
b Psa. 21:9; 3 Ne. 25:1; DeB 29:9.
USH Tokë—Pastrimi i tokës.
16*a* 1 Ne. 14:17.
17*a* 2 Ne. 30:10; Mois. 7:61.
b 1 Ne. 17:33–40.
20*a* Gjo. 4:19; 7:40.

gjitha gjërat çfarëdo që ai do t'ju thotë. Dhe do të ndodhë që të gjithë ata që nuk do ta dëgjojnë atë profet, do të [b]braktisen nga njerëzit.

21 Dhe tani, unë, Nefi, ju shpall, se ky [a]profet për të cilin Moisiu foli, ishte i Shenjti i Izraelit; prandaj ai do të ushtrojë [b]gjykim në drejtësi.

22 Dhe të drejtët nuk duhet të kenë frikë, pasi ata janë ata që nuk do të ngatërrohen. Por është mbretëria e djallit, që do të ndërtohet mes fëmijëve të njerëzve, mbretëri e cila është themeluar mes atyre që janë në mish—

23 Pasi koha shpejt do të vijë, që të gjitha [a]kishat që janë ndërtuar për të marrë fitim dhe të gjitha ato që janë ndërtuar për të marrë pushtet mbi mishin dhe ato që janë ndërtuar që të bëhen të [b]njohura në sytë e botës, dhe ato që kërkojnë kënaqësitë e mishit dhe gjërat e botës, dhe që bëjnë çdo lloj paudhësie; po, në fund, të gjitha ato që bëjnë pjesë në mbretërinë e djallit, janë ato që duhet të kenë frikë dhe të dridhen dhe të [c]tunden, ato janë ato që duhet të hidhen në pluhur, ato janë ato që duhet të [d]digjen si kashtë; dhe kjo është sipas fjalëve të profetit.

24 Dhe koha vjen shpejt që të drejtët do të çohen si [a]viça stalle dhe i Shenjti i Izraelit duhet të mbretërojë në sundim, me fuqi dhe pushtet dhe lavdi të madhe.

25 Dhe ai [a]mbledh fëmijët e tij nga të katër anët e tokës; dhe ai numëron delet e tij dhe ato e njohin atë; dhe do të ketë një vathë dhe një [b]bari; dhe ai do të ushqejë delet e tij dhe në të ato do të gjejnë [c]kullotë.

26 Dhe për shkak të drejtësisë së popullit të tij, [a]Satani nuk ka pushtet; prandaj, ai nuk do të mund të lirohet për hapësirën e [b]shumë viteve; pasi ai nuk ka fuqi mbi zemrat e njerëzve, pasi ata jetojnë në drejtësi dhe i Shenjti i Izraelit [c]mbretëron.

27 Dhe tani, vini re, unë, Nefi, ju them juve se të gjitha këto gjëra duhet të vijnë sipas mishit.

28 Por, vini re, të gjitha kombet, fiset, gjuhët dhe njerëzit do të jetojnë në siguri me të Shenjtin e Izraelit, nëse ata do të [a]pendohen.

29 Dhe tani unë, Nefi, i jap fund; pasi unë nuk guxoj të flas më tej në lidhje me këto gjëra.

30 Prandaj, vëllezërit e mi, unë do të doja që ju të merrni parasysh, që gjërat që janë shkruar në [a]fletët prej tunxhi

20*b* DeB 133:63.
21*a* LiP. 18:15, 18; Vep. 3:20–23; 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 20:23.
b Psa. 98:9; Mois. 6:57.
23*a* 1 Ne. 14:10; 2 Ne. 26:20. USH Intriga të priftërinjve.
b Llu. 6:26; Alma 1:3.
c 2 Ne. 28:19.
d 2 Ne. 26:6.
24*a* Amo. 6:4; Mal. 4:2; 3 Ne. 25:2.
25*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b USH Bari i Mirë.
c Psa. 23.
26*a* Zbu. 20:2; Alma 48:17; DeB 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. USH Djall.
b Jakobi 5:76.
c USH Mijëvjeçar.
28*a* USH Pendohem, pendim; Fal.
30*a* 2 Ne. 4:2.

janë të vërteta; dhe ato dëshmojnë se një njeri duhet të jetë i bindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë.

31 Prandaj, ju nuk duhet të supozoni se unë dhe ati im jemi të vetmit që kemi dëshmuar dhe gjithashtu u kemi mësuar atyre këto gjëra. Prandaj, në qoftë se ju do të jeni të bindur ndaj [a]urdhërimeve dhe duroni deri në fund, ju do të shpëtoheni ditën e fundit. Dhe kështu është. Amen.

Libri i Dytë i Nefit

Një rrëfim i vdekjes së Lehit. Vëllezërit e Nefit ngrenë krye kundër tij. Zoti paralajmëron Nefin të niset për në vendin e shkretë. Udhëtimet e tij në vendin e shkretë dhe kështu me radhë.

KAPITULLI 1

Lehi profetizon për një tokë të lirisë—Fara e tij do të shpërndahet dhe do të goditet në qoftë se ata do të hedhin poshtë të Shenjtin e Izraelit—Ai nxit djemtë e tij të veshin parzmoren e drejtësisë. Rreth 588–570 para K.

DHE tani ndodhi që pasi unë, Nefi, i dhashë fund mësimit të vëllezërve të mi, [a]ati ynë, Lehi, gjithashtu u foli shumë gjëra atyre dhe u rrëfeu me hollësi, sa gjëra të mëdha kishte bërë Zoti për ta, duke i nxjerrë ata nga toka e Jeruzalemit.

2 Dhe ai u foli atyre në lidhje me [a]rebelimet e tyre mbi ujërat dhe mëshirat e Perëndisë në faljen e jetës së tyre, që ata të mos përpiheshin në det.

3 Dhe ai u foli atyre gjithashtu në lidhje me tokën e premtimit që ata kishin siguruar—sa i mëshirshëm kishte qenë Zoti që na lajmëroi të largoheshim nga toka e Jeruzalemit.

4 Pasi, vini re, tha ai, unë kam parë një [a]vegim, në të cilin unë mësova se [b]Jeruzalemi u shkatërrua; dhe po të kishim qëndruar ne në Jeruzalem, edhe ne do të kishim [c]mbaruar.

5 Por, tha ai, me gjithë hidhërimet tona, ne kemi marrë një [a]tokë të premtimit, një tokë që është e [b]zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera; një tokë e cila sipas besëlidhjes që Zoti Perëndi bëri me mua, do të jetë një tokë për trashëgimin e farës sime. Po, Zoti më ka [c]besëlidhur këtë tokë, mua dhe fëmijëve të mi përgjithmonë dhe gjithashtu të

31 *a* Mt. 19:17.
USH Urdhërime të Perëndisë.
[2 NEFI]
1 1 *a* USH Patriark, patriarkal.
2 *a* 1 Ne. 18:9–20.
4 *a* USH Vegim.
b 2 Mbr. 24:14–15; Jer. 44:2; 1 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
c Alma 9:22.
5 *a* USH Tokë e premtuar.
b Eth. 2:9–10.
c USH Besëlidhje.

gjithë atyre që do të udhëhiqen jashtë nga vendet e tjera nëpërmjet dorës së Zotit.

6 Kështu që, unë, Lehi, po profetizoj sipas punëve të Shpirtit që është brenda meje, se [a]askush nuk do të vijë në këtë tokë, vetëm nëse ata do të sillen nga dora e Zotit.

7 Kështu që, kjo [a]tokë i është kushtuar atij të cilin ai do ta sjellë. Dhe nëse ata do t'i shërbejnë atij, sipas urdhërimeve që ai ka dhënë, ajo do të jetë një tokë e [b]lirisë për ta; prandaj ata nuk do të bien kurrë në robëri; nëse kështu, do të jetë për shkak të paudhësisë; pasi nëse paudhësia do të shtohet, e [c]mallkuar do të jetë toka për shkak të tyre, kurse për të drejtët, ajo do të jetë e bekuar përgjithmonë.

8 Dhe vini re, është urtësi që kjo tokë, tani për tani, të fshihet nga njohuria e kombeve të tjera; pasi vini re, shumë kombe do ta vërshonin tokën dhe nuk do të kishte më vend për një trashëgim.

9 Prandaj, unë, Lehi, kam marrë një premtim, se [a]për aq sa ata të cilët Zoti Perëndi do t'i nxjerrë nga toka e Jeruzalemit, do të zbatojnë urdhërimet e tij, ata do të [b]përparojnë mbi faqen e kësaj toke; dhe ata nuk do të dihen nga të gjithë kombet e tjera, që ata të mund ta zotërojnë këtë tokë për vete. Dhe nëse do të [c]zbatojnë urdhërimet e tij, ata do të jenë të bekuar mbi faqen e kësaj toke dhe nuk do të ketë asnjë që t'i ngacmojë ata, as t'u marrë tokën e trashëgimit të tyre; dhe ata do të jetojnë në siguri përgjithmonë.

10 Por vini re, kur të vijë koha që ata të bien në mosbesim, pasi të kenë marrë kaq bekime të mëdha nga dora e Zotit—duke pasur një njohuri mbi krijimin e tokës dhe të gjithë njerëzve, duke ditur veprat e mëdha dhe të mrekullueshme të Zotit që nga krijimi i botës; duke pasur fuqi të dhënë atyre për të bërë të gjitha gjërat nëpërmjet besimit; duke pasur të gjitha urdhërimet që nga fillimi dhe duke u sjellë nga mirësia e tij e pamasë në këtë tokë të çmueshme të premtimit—vini re, unë them, në qoftë se do të vijë dita që ata do ta hedhin poshtë të Shenjtin e Izraelit, [a]Mesian e vërtetë, Shëlbuesin e tyre dhe Perëndinë e tyre, vini re, gjykimet e atij që është i drejtë do të peshojnë mbi ta.

11 Po, ai do të sjellë [a]kombe të tjera tek ata dhe ai do t'u japë atyre fuqi dhe ai do t'u heqë atyre tokat e zotërimeve të tyre, dhe ai do të bëjë që ata të [b]shpërndahen dhe të goditen.

12 Po, ndërsa kalon një brez në tjetrin, do të ketë [a]gjakderdhje dhe fatkeqësi të mëdha

6*a* 2 Ne. 10:22.
7*a* Mosia 29:32; Alma 46:10, 20.
b 2 Ne. 10:11. USH Liri.
c Alma 45:10–14, 16; Morm. 1:17; Eth. 2:8–12.
9*a* 2 Ne. 4:4; Alma 9:13.
b LiP. 29:9.
c USH Bindje, bindur (i), bindem.
10*a* USH Mesia.
11*a* 1 Ne. 13:12–20; Morm. 5:19–20.
b 1 Ne. 22:7.
12*a* Morm. 1:11–19; 4:11.

mes tyre; prandaj, bijtë e mi, unë do të doja që ju të mos harroni; po, unë do të doja që ju të dëgjoni fjalët e mia.

13 O, që ju të zgjoheni, të zgjoheni nga një gjumë i thellë, po, madje nga gjumi i [a]ferrit dhe të hidhni tutje [b]zinxhirët e tmerrshëm me të cilët jeni lidhur, që janë zinxhirët të cilët lidhin fëmijët e njerëzve, që ata të çohen robër poshtë në [c]humnerën e përjetshme të mjerimit dhe mallkimit.

14 Zgjohuni! Ngrihuni nga pluhuri dhe dëgjoni fjalët e një [a]prindi që po dridhet, gjymtyrët e të cilit ju së shpejti do t'i vendosni në [b]varrin e ftohtë dhe të heshtur, prej nga asnjë udhëtar nuk mund të kthehet; dhe pak ditë dhe unë do të [c]shkoj atje ku shkojnë të tërë banorët e tokës.

15 Por, vini re, Zoti ka [a]shëlbuar shpirtin tim nga ferri; unë kam parë lavdinë e tij dhe unë jam i rrethuar përjetësisht në [b]krahët e [c]dashurisë së tij.

16 Dhe unë dëshiroj që ju të mos harroni të respektoni [a]statutet dhe gjykimet e Zotit; vini re, ky ka qenë shqetësimi i shpirtit tim që nga fillimi.

17 Zemra ime është rënduar nga pikëllimi herë pas here, pasi unë kam pasur frikë që, për shkak të ngurtësimit të zemrave tuaja, Zoti, Perëndia juaj, do të vinte me [a]zemërimin e tij të plotë tek ju, që ju të [b]përjashtoheni dhe të shkatërroheni përgjithmonë.

18 Ose, që një mallkim të bjerë mbi ju për hapësirën e [a]shumë brezave; dhe ju të vizitoheni nga shpata nga uria dhe të urreheni, dhe të drejtoheni sipas vullnetit dhe robërisë së [b]djallit.

19 O bijtë e mi, që këto gjëra të mos vijnë mbi ju, por që të bëheni një popull i zgjedhur dhe i [a]preferuar i Zotit. Por, vini re, vullneti i tij u bëftë; pasi [b]udhët e tij janë drejtësi përgjithmonë.

20 Dhe ai ka thënë që: [a]Për aq sa ju të zbatoni [b]urdhërimet e mia, ju do të [c]begatoheni në tokë, por për aq sa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia ju do të përjashtoheni nga prania ime.

21 Dhe tani, që shpirti im mund të ketë gëzim në ju dhe që zemra ime mund ta lërë këtë botë me kënaqësi për shkakun tuaj, që unë të mos çohem në varr me pikëllim dhe hidhërim, ngrihuni nga pluhuri bijtë e mi dhe bëhuni [a]burra, dhe të jeni të vendosur në [b]një mendje dhe në një zemër, të bashkuar në

13*a* USH Ferr.
b Alma 12:9–11.
c 1 Ne. 15:28–30; Hel. 3:29–30.
14*a* USH Prindër.
b USH Vdekje, fizike.
c Joz. 23:14.
15*a* Alma 36:28. USH Shlyej, shlyerje.
b Jakobi 6:5; Alma 5:33; 3 Ne. 9:14.
c Rom. 8:39. USH Dashuri.
16*a* LiP. 4:5–8; 2 Ne. 5:10–11.
17*a* 2 Ne. 5:21–24; Alma 3:6–19.
b Mosia 12:8.
18*a* 1 Ne. 12:20–23.
b USH Djall.
19*a* USH Zgjedhur(i) i.
b Ose. 14:9.
20*a* Jar. 1:9; Mosia 1:6–7; Alma 9:13–14.
b Lev. 26:3–14; Joe. 2:23–26.
c Psa. 67:6; Mosia 2:21–25.
21*a* 1 Sam. 4:9; 1 Mbr. 2:2.
b Mois. 7:18.

të gjitha gjërat, që ju të mos përfundoni në robëri;

22 Që ju të mos mallkoheni me një mallkim të rëndë dhe gjithashtu që ju të mos shkaktoni pakënaqësinë e një Perëndie të [a]drejtë mbi ju, deri në shkatërrim, po, në shkatërrimin e përjetshëm si të shpirtit ashtu dhe të trupit.

23 Zgjohuni, djemtë e mi; vishni [a]parzmoren e drejtësisë. Flakni tej zinxhirët me të cilët ju jeni lidhur dhe dilni nga errësira dhe ngrihuni nga pluhuri.

24 Mos ngrini më krye kundër vëllait tuaj, vegimet e të cilit kanë qenë të lavdishme dhe që ka zbatuar urdhërimet që nga koha që ne u larguam nga Jeruzalemi; dhe që ka qenë një mjet në duart e Perëndisë, për të na sjellë në tokën e premtimit; sepse po të mos kishte qenë ai, ne do të kishim vdekur nga [a]uria në vendin e shkretë; megjithatë, ju u përpoqët ta [b]merrnit jetën e tij; po, dhe ai ka vuajtur shumë hidhërime për shkakun tuaj.

25 Dhe unë frikësohem dhe dridhem jashtëzakonisht për shkakun tuaj, se mos ai do të vuajë përsëri; pasi, vini re, ju e keni paditur atë se ai ka kërkuar fuqi dhe [a]autoritet mbi ju; por unë e di se ai s'ka kërkuar fuqi as autoritet mbi ju, por ai ka kërkuar lavdinë e Perëndisë dhe mirëqenien tuaj të përjetshme.

26 Dhe ju keni mërmëritur pasi ai ka qenë i qartë me ju. Ju thoni se ai ka përdorur [a]ashpërsi; ju thoni se ai është zemëruar me ju; por, vini re, se ashpërsia e tij ishte ashpërsia e fuqisë së fjalës së Perëndisë, që ishte në të; dhe atë që ju e quani zemërim, ishte e vërteta, sipas asaj që është në Perëndi, të cilën ai nuk mund ta përmbante, duke treguar me guxim paudhësitë tuaja.

27 Dhe është e nevojshme që [a]fuqia e Perëndisë duhet të jetë me të, madje që ai t'ju urdhërojë dhe që ju duhet të bindeni. Por, vini re, nuk ishte ai, por ishte [b]Shpirti i Zotit që ishte në të, që [c]hapi gojën e tij të fliste, kështu që ai nuk mund ta mbyllte atë.

28 Dhe tani biri im, Laman dhe gjithashtu Lemuel dhe Sam, edhe gjithashtu bijtë e mi që jeni bijtë e Ishmaelit, vini re, nëse ju do të dëgjoni zërin e Nefit, ju nuk do të mbaroni. Dhe në qoftë se ju do ta dëgjoni atë, unë ju lë një [a]bekim, po, madje bekimin tim të parë.

29 Por, në qoftë se ju nuk do ta dëgjoni atë, unë do t'jua heq bekimin tim të [a]parë, po, madje bekimin tim dhe ai do të qëndrojë mbi të.

30 Dhe tani, Zoram, unë të flas ty: Vër re, ti je [a]shërbëtori i Labanit; megjithatë ti je sjellë nga toka e Jeruzalemit dhe unë e di që ti je një shok i vërtetë i birit tim, Nefit, përgjithmonë.

22*a* DeB 3:4.
23*a* Ef. 6:11–17.
24*a* 1 Ne. 16:32.
b 1 Ne. 16:37.
25*a* Zan. 37:9–11.
26*a* Fja. 15:10; 1 Ne. 16:2; Moro. 9:4; DeB 121:41–43.
27*a* 1 Ne. 17:48.
b DeB 121:43.
c DeB 33:8.
28*a* USH Parëbirni.
29*a* Abr. 1:3.
30*a* 1 Ne. 4:20, 35.

31 Kështu, sepse ke qenë besnik, fara jote do të bekohet [a]me farën e tij, që ata të jetojnë në begati për shumë kohë mbi faqen e kësaj toke; dhe asgjë, me përjashtim të paudhësisë mes tyre, nuk do ta dëmtojë ose trazojë begatinë e tyre mbi faqen e kësaj toke, përgjithmonë.

32 Kështu që, në qoftë se ti do të zbatosh urdhërimet e Zotit, Zoti e ka përkushtuar këtë tokë për sigurinë e farës tënde me farën e birit tim.

KAPITULLI 2

Shëlbimi vjen nëpërmjet Mesias së Shenjtë—Liria e zgjedhjes është thelbësore për ekzistencë dhe përparim—Adami ra që njerëzit të mund të jenë—Njerëzit janë të lirë të zgjedhin liri dhe jetë të përjetshme. Rreth 588–570 para K.

Dhe tani, Jakob, po të drejtohem ty: Ti je i [a]parëlinduri im në ditët e vuajtjes sime në vendin e shkretë. Dhe vër re, në fëmijërinë tënde ti ke vuajtur hidhërime dhe shumë brenga, për shkak të ashpërsisë së vëllezërve të tu.

2 Megjithatë, Jakob, i linduri im i parë në vendin e shkretë, ti e di madhështinë e Perëndisë; dhe ai do t'i shenjtërojë hidhërimet e tua për të mirë.

3 Kështu që, shpirti yt do të jetë i bekuar dhe ti do të jetosh i sigurt me vëllanë tënd, Nefin; dhe ditët e tua do të kalojnë në shërbimin e Perëndisë tënd. Prandaj, unë e di që ti je shëlbuar, për shkak të drejtësisë së Shëlbuesit tënd; pasi ti ke parë se në plotësinë e kohës, ai vjen të sjellë shpëtim te njerëzit.

4 Dhe ti ke [a]parë në rininë tënde lavdinë e tij; prandaj ti je i bekuar njësoj si ata të cilëve ai do t'u shërbejë në mish; pasi Shpirti është i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë. Dhe udha është përgatitur nga rënia e njeriut dhe shpëtimi është [b]falas.

5 Dhe njerëzit janë udhëzuar mjaftueshëm që ata të [a]kuptojnë të mirën nga e keqja. Dhe ligji u është dhënë njerëzve. Dhe sipas ligjit, asnjë mish nuk [b]justifikohet; ose, sipas ligjit, njerëzit janë [c]përjashtuar. Po, sipas ligjit tokësor, ata u përjashtuan; dhe gjithashtu, sipas ligjit shpirtëror, ata largohen nga ajo që është e mirë dhe bëhen të mjeruar përgjithmonë.

6 Kështu që, [a]shëlbimi vjen nëpërmjet [b]Mesias së Shenjtë; pasi ai është plot [c]hir dhe vërtetësi.

7 Vër re, ai ofron veten si [a]sakrificë për mëkatin, për t'iu përgjigjur kërkesave të ligjit, për të gjithë ata që kanë një zemër të thyer dhe një shpirt

31*a* 2 Ne. 5:6.
2 1*a* 1 Ne. 18:7.
4*a* 2 Ne. 11:3; Jakobi 7:5.
b USH Hir.
5*a* Moro. 7:16.
b Rom. 3:20; 2 Ne. 25:23; Alma 42:12–16. USH Shfajësim, shfajësoj.
c 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 9:6–38; Alma 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; Hel. 14:15–18.
6*a* 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 25:20; Alma 12:22–25. USH Plan i shëlbimit.
b USH Mesia.
c Gjo. 1:14, 17; Mois. 1:6.
7*a* USH Shlyej, shlyerje.

të penduar; dhe për askënd tjetër nuk mund të plotësohen [b]kërkesat e ligjit.

8 Kështu që, sa e madhe rëndësia që këto gjëra t'u bëhen të njohura banorëve të tokës, që ata të mund të dinë se nuk ka mish që mund të banojë në prani të Perëndisë, [a]veçse nëpërmjet meritave dhe mëshirës dhe hirit të Mesias së Shenjtë, i cili jep jetën e tij sipas mishit dhe e merr rishtas nëpërmjet fuqisë së Shpirtit, që ai të mund të shkaktojë [b]ringjalljen e të vdekurve, duke qenë ai i pari që do të ngrihet.

9 Kështu që, ai është fruti i parë i Perëndisë, për aq sa ai do të bëjë [a]ndërmjetësim për të gjithë fëmijët e njerëzve; dhe ata që besojnë në të, do të shpëtohen.

10 Dhe për shkak të ndërmjetësimit për të [a]gjithë, të gjithë njerëzit do të vijnë te Perëndia; prandaj, ata qëndrojnë në praninë e tij për t'u [b]gjykuar prej tij sipas së vërtetës dhe [c]shenjtërisë që janë në të. Prandaj, kërkesat e ligjit të cilin i Shenjti e ka dhënë, deri në shkaktimin e ndëshkimit i cili i është bashkëngjitur, ndëshkim i cili është bashkëngjitur, është në kundërshtim me atë të lumturisë e cila është bashkëngjitur, për të plotësuar kërkesat e [d]shlyerjes—

11 Pasi, është e nevojshme që të ketë një [a]kundërshtim në të gjitha gjërat. Po të mos ishte kështu, i parëlinduri im në vendin e shkretë, drejtësi nuk mund të kishte, as ligësi, as shenjtëri ose mjerim, as të mirë ose të keqe. Prandaj, të gjitha gjërat është e nevojshme të jenë një bashkim në një; kështu që, nëse do të ishte një trup, ai do të duhej të qëndronte si i vdekur, duke mos pasur as jetë as vdekje, as korrupsion as pakorrupsion, lumturi as mjerim, as ndjesi as mosndjesi.

12 Kështu që, ajo duhej të ishte krijuar për një gjë të kotë; prandaj nuk do të kishte asnjë synim në [a]qëllimin e krijimit të tij. Prandaj, kjo gjë do të shkatërronte urtësinë e Perëndisë dhe synimet e tij të përjetshme dhe gjithashtu fuqinë, dhe mëshirën, dhe [b]drejtësinë e Perëndisë.

13 Dhe në qoftë se ju do të thoni [a]nuk ka ligj, ju do të thoni gjithashtu nuk ka mëkat. Në qoftë se ju do të thoni nuk ka mëkat, ju do të thoni gjithashtu nuk ka drejtësi. Dhe në qoftë se nuk ka drejtësi, nuk ka lumturi. Dhe në qoftë se nuk ka as drejtësi as lumturi, nuk ka as ndëshkim as mjerim. Dhe në qoftë se këto gjëra nuk janë, nuk [b]ka Perëndi. Dhe në qoftë se nuk ka Perëndi, ne nuk jemi, as toka; pasi nuk do të mund të kishte

7 *b* Rom. 10:4.
8 *a* 2 Ne. 25:20; 31:21; Mosia 4:8; 5:8; Alma 38:9.
b 1 Kor. 15:20; Alma 7:12; 12:24–25; 42:23.
USH Ringjallje.
9 *a* Isa. 53:1–12; Mosia 14:12; 15:8–9.
10 *a* USH Shëlbues.
b USH Gjykim, i fundit.
c USH Shenjtëri.
d 2 Ne. 9:7, 21–22, 26; Alma 22:14; 33:22; 34:9.
11 *a* DeB 29:39; 122:5–9.
USH Mjerim.
12 *a* DeB 88:25–26.
USH Tokë—Krijuar për njeriun.
b USH Drejtësi.
13 *a* 2 Ne. 9:25.
b Alma 42:13.

qenë asnjë krijim gjërash, as që veprojnë, as që pësojnë; prandaj, të gjitha gjërat duhet të ishin zhdukur.

14 Dhe tani, bijtë e mi, unë jua them këto gjëra për përfitimin dhe mësimin tuaj; pasi ka një Perëndi dhe ai i ka [a]krijuar të gjitha gjërat, qoftë qiejt ashtu dhe tokën dhe të gjitha gjërat që ndodhen në to, qoftë gjërat që [b]veprojnë dhe gjërat që pësojnë.

15 Dhe për të plotësuar [a]synimet e tij të përjetshme përkundrejt njeriut, pasi ai kishte krijuar prindërit tanë të parë dhe kafshët e fushës dhe shpendët e ajrit, dhe në fund, të gjitha gjërat që janë krijuar, duhej që të kishte një kundërshtim; madje [b]fruti i [c]ndaluar në kundërshtim ndaj [d]pemës së jetës; njëra duke qenë e ëmbël dhe tjetra e hidhur.

16 Kështu që, Zoti Perëndi e lejoi njeriun që ai të [a]veprojë nga vetja e tij. Prandaj, njeriu nuk do të mund të vepronte nga vetja e tij, po të mos ishte që ai të [b]joshej nga njëri ose tjetri.

17 Dhe unë, Lehi, sipas gjërave që unë kam lexuar, duhet të mendoj se një [a]engjëll i Perëndisë, sipas asaj që është shkruar, ka [b]rënë nga qielli; prandaj, ai u bë një [c]djall, duke kërkuar atë që ishte e ligë para Perëndisë.

18 Dhe për shkak se ai kishte rënë nga qielli dhe ishte bërë i mjeruar përgjithmonë, ai [a]kërkoi gjithashtu mjerimin e të gjithë njerëzimit. Prandaj, ai i tha [b]Evës, po, madje ai gjarpri i vjetër që është djalli, i cili është ati i të gjitha [c]gënjeshtrave, prandaj ai tha: Hani nga fruti i ndaluar dhe ju nuk do të vdisni, por ju do të jeni si Perëndia, [d]duke ditur të mirën dhe të keqen.

19 Dhe pasi Adami dhe Eva [a]hëngrën nga fruti i ndaluar, ata u dëbuan nga kopshti i [b]Edenit për të punuar tokën.

20 Dhe ata kanë lindur fëmijë; po, madje [a]familjen e të gjithë tokës.

21 Dhe ditët e fëmijëve të [a]njerëzve u zgjatën, sipas vullnetit të Perëndisë, që të mund të [b]pendoheshin ndërsa ishin në mish; prandaj, gjendja e tyre u bë një gjendje [c]prove dhe koha e tyre u zgjat, sipas urdhërimeve që Zoti Perëndi u dha fëmijëve të njerëzve. Sepse ai dha urdhër që të gjithë njerëzit duhet të pendohen; pasi ai u tregoi të

14*a* USH Krijoj, krijim.
b DeB 93:30.
15*a* Isa. 45:18; Alma 42:26; Mois. 1:31, 39.
b Zan. 3:6; Alma 12:21–23.
c Zan. 2:16–17; Mois. 3:17.
d Zan. 2:9; 1 Ne. 15:22, 36; Alma 32:40.
16*a* 2 Ne. 10:23; Alma 12:31.
USH Zgjedhje e lirë.
b DeB 29:39–40.
17*a* USH Djall.
b Isa. 14:12; 2 Ne. 9:8; Mois. 4:3–4; Abr. 3:27–28.
c USH Djall.
18*a* 2 Ne. 28:19–23; 3 Ne. 18:18; DeB 10:22–27.
b USH Evë.
c 2 Ne. 28:8; Mois. 4:4.
d Zan. 3:5; Alma 29:5; Moro. 7:15–19.
19*a* Alma 12:31.
USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b USH Eden.
20*a* DeB 138:38–39.
21*a* Alma 12:24; Mois. 4:23–25.
b Alma 34:32.
USH Pendohem, pendim.
c USH Vdekshëm (i), vdekshmëri.

gjithë njerëzve se ata ishin të [d]humbur, për shkak të shkeljes së prindërve të tyre.

22 Dhe tani, vini re, nëse Adami nuk do të kishte shkelur, ai nuk do të kishte rënë, por ai do të kishte qëndruar në kopshtin e Edenit. Dhe të gjitha gjërat që ishin krijuar, do të kishin qëndruar në të njëjtën gjendje që ato ishin pasi u krijuan; dhe ato do të kishin qëndruar përgjithmonë dhe nuk do të kishin fund.

23 Dhe ata nuk do të kishin pasur [a]fëmijë; prandaj ata do të kishin qëndruar në një gjendje pafajësie, pa patur gëzim, pasi ata nuk njihnin mjerim; duke mos bërë të mirë, pasi ata nuk njihnin mëkat.

24 Por, vini re, të gjitha gjërat janë bërë në diturinë e atij që i [a]di të gjitha gjërat.

25 [a]Adami [b]ra që njerëzit të mund të jenë; dhe njerëzit [c]janë, që ata të mund të kenë [d]gëzim.

26 Dhe [a]Mesia vjen në plotësinë e kohës, që ai të mund t'i [b]shëlbejë fëmijët e njerëzve nga rënia. Dhe për shkak se ata janë shëlbuar nga rënia, ata janë bërë të [c]lirë përgjithmonë, duke ditur të mirën nga e keqja; të veprojnë për veten e tyre dhe të mos detyrohen të veprojnë me përjashtim të ndëshkimit nga [d]ligji, në ditën e madhe dhe të fundit, sipas urdhërimeve që Perëndia ka dhënë.

27 Kështu që, njerëzit janë [a]të lirë sipas mishit; dhe të gjitha gjërat u janë dhënë atyre të cilat janë të nevojshme për njeriun. Dhe ata janë të lirë të [b]zgjedhin lirinë dhe [c]jetën e përjetshme, nëpërmjet Ndërmjetësit të madh të të gjithë njerëzve, ose të zgjedhin robërinë dhe vdekjen, sipas robërisë dhe fuqisë së djallit; pasi ai kërkon që të gjithë njerëzit të jenë të mjeruar sikurse është ai vetë.

28 Dhe tani, bijtë e mi, unë do të doja që ju të shikoni te [a]Ndërmjetësi i madh dhe t'i dëgjoni urdhërimet e tij të mëdha; dhe të jeni besnik ndaj fjalëve të tij dhe të zgjidhni jetën e përjetshme sipas vullnetit të Shpirtit të tij të Shenjtë;

29 Dhe mos zgjidhni vdekjen e përjetshme sipas dëshirës së mishit dhe ligësisë që është në të, e cila i jep shpirtit të djallit fuqi të [a]robërojë, t'ju marrë poshtë në [b]ferr, që ai të mund të sundojë mbi ju në mbretërinë e tij.

30 Unë i kam folur këto pak fjalë për ju të gjithë, bijtë e mi, në ditët e fundit të provës sime; dhe unë kam zgjedhur pjesën e mirë sipas fjalëve të profetit. Dhe nuk kam asnjë qëllim tjetër,

21*d* Jakobi 7:12.
23*a* Mois. 5:11.
24*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
25*a* USH Adam.
b Mois. 6:48. USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
c USH Vdekshëm (i), vdekshmëri.
d Mois. 5:10. USH Gëzim; Njeri, njerëz.
26*a* USH Mesia.
b USH Plan i shëlbimit.
c Alma 42:27; Hel. 14:30.
d USH Ligj.
27*a* Gal. 5:1; Mois. 6:56.
b USH Zgjedhje e lirë.
c USH Jetë e përjetshme.
28*a* USH Ndërmjetës.
29*a* Rom. 6:16–18; Alma 12:11.
b USH Ferr.

përveç mirëqenies së përhershme të shpirtrave tuaj. Amen.

KAPITULLI 3

Jozefi në Egjipt pa Nefitët në vegim—Ai profetizoi mbi Joseph Smithin, shikuesin e ditëve të mëvonshme; mbi Moisiun që do të çlironte Izraelin; dhe mbi daljen në dritë të librit të Mormonit. Rreth 588–570 para K.

Dhe tani unë po të flas ty, Jozef, i linduri im i [a]fundit. Ti ishe lindur në vendin e shkretë të mjerimeve të mia; po, në ditët e pikëllimit tim më të madh, të lindi nëna ty.

2 Dhe Zoti e shenjtëroftë këtë [a]tokë për ty, e cila është një tokë shumë e çmueshme për trashëgimin tënd dhe trashëgimin e farës tënde me vëllezërit e tu, për sigurinë tuaj përgjithmonë, në qoftë se ju do të zbatoni urdhërimet e të Shenjtit të Izraelit.

3 Dhe tani, Jozef, i linduri im i fundit, që të kam nxjerrë nga vendi i shkretë i vuajtjeve të mia, Zoti të bekoftë përgjithmonë, pasi fara jote nuk do të [a]shkatërrohet krejtësisht.

4 Pasi vër re, ti je fryt i ijeve të mia; dhe unë jam pasardhës i [a]Jozefit, i cili u dërgua [b]rob në Egjipt. Dhe të mëdha qenë besëlidhjet e Zotit të cilat i bëri me Jozefin.

5 Kështu që, Jozefi me të vërtetë [a]pa ditët tona. Dhe ai mori një premtim nga Zoti, se nga fryti i ijeve të tij, Zoti Perëndi do të rriste një [b]degë të [c]drejtë nga shtëpia e Izraelit; jo Mesinë, por një degë, e cila do të shkëputej, megjithatë, do të kujtohej në besëlidhjet e Zotit, që [d]Mesia do t'u shfaqej atyre në ditët e mëvonshme, në shpirtin e fuqisë, duke i nxjerrë ata nga [e]errësira në dritë—po, jashtë nga errësira e fshehur dhe jashtë nga robëria në liri.

6 Pasi Jozefi, me të vërtetë dëshmoi, duke thënë: Një [a]shikues do të ngrejë Zoti, Perëndia im, i cili do të jetë një shikues i zgjedhur prej frytit të [b]ijeve të mia.

7 Po, Jozefi me të vërtetë tha: Kështu më thotë Zoti: Një [a]shikues të zgjedhur do të ngre unë prej frytit të ijeve të tua; dhe ai do të vlerësohet shumë mes frytit të ijeve të tua. Dhe atij unë do t'i jap urdhër, që ai do të bëjë një punë për frytin e ijeve të tua, vëllezërit e tij, që do të jetë me vlerë të madhe për ta, madje në sjelljen e tyre në njohurinë e besëlidhjeve që unë kam bërë me etërit e tu.

8 Dhe unë do t'i jap atij një urdhër, që ai të mos bëjë [a]asnjë

3 1*a* 1 Ne. 18:7.
2*a* 1 Ne. 2:20.
USH Tokë e premtuar.
3*a* 2 Ne. 9:53.
4*a* Zan. 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1 Ne. 5:14–16.
b Zan. 37:29–36.
5*a* PJS Zan. 50:24–38; 2 Ne. 4:1–2.
b Zan. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 19:24.
USH Vresht i Zotit.
c Jakobi 2:25.
d 2 Ne. 6:14; DeB 3:16–20.
e Isa. 42:16.
6*a* 3 Ne. 21:8–11; Morm. 8:16.
USH Shikues.
b DeB 132:30.
7*a* USH Smith, Joseph, i Riu
8*a* DeB 24:7, 9.

punë tjetër, përveç punës që unë do ta urdhëroj atë. Dhe unë do ta bëj atë të madh në sytë e mi; pasi ai do të bëjë punën time.

9 Dhe ai do të jetë i madh si [a]Moisiu, të cilit i thashë se do ta ngrija për ju, për të [b]çliruar popullin tim, O shtëpi e Izraelit.

10 Dhe Moisiun do ta ngre për ta shpëtuar popullin tënd nga toka e Egjiptit.

11 Por, një shikues do të ngre nga fryti i ijeve të tua dhe atij do t'i jap [a]fuqi që t'ia sjellë fjalën time farës së ijeve të tua—dhe jo vetëm në sjelljen e fjalës sime, thotë Zoti, por edhe t'i bindë ata mbi fjalën time, që tashmë do të jetë përhapur mes tyre.

12 Kështu që, fryti i ijeve të tua do të [a]shkruajë; dhe fryti i ijeve të [b]Judës do të [c]shkruajë; dhe ajo që do të jetë shkruar nga fryti i ijeve të tua dhe gjithashtu ajo që do të jetë shkruar nga fryti i ijeve të Judës, do të rriten së bashku në [d]ngatërrimin e doktrinave të rreme dhe për dhënien fund të grindjeve dhe për vendosjen e paqes mes frutit të ijeve të tua, dhe për t'i [e]sjellë në [f]njohurinë e etërve të tyre në ditët e mëvonshme dhe gjithashtu në njohurinë e besëlidhjeve të mia, thotë Zoti.

13 Dhe nga dobësia ai do të bëhet i fortë, atë ditë kur puna ime do të fillojë mes gjithë popullit tim, për të të rivendosur ty, O shtëpi e Izraelit, thotë Zoti.

14 Dhe kështu profetizoi Jozefi, duke thënë: Vini re, atë shikues do të bekojë Zoti; dhe ata që do të kërkojnë ta shkatërrojnë atë, do të ngatërrohen; pasi ky premtim që kam marrë nga Zoti për frytin e ijeve të mia, do të plotësohet. Vini re, unë jam i sigurt për plotësimin e këtij premtimi;

15 Dhe [a]emri i tij do të jetë sikurse i imi; dhe do të jetë sikurse [b]ai i atit të tij. Dhe ai do të jetë sikurse unë; pasi gjëja që Zoti do të nxjerrë nga dora e tij, me fuqinë e Zotit, do ta sjellë popullin tim në shpëtim.

16 Po, kështu profetizoi Jozefi: Unë jam i sigurt për këtë gjë, ashtu sikurse unë jam i sigurt për premtimin e Moisiut; pasi Zoti më tha mua: Unë do ta [a]ruaj farën tënde përgjithnjë.

17 Dhe Zoti ka thënë: Unë do të ngre një Moisi dhe unë do t'i jap fuqi atij në një shufër; dhe unë do t'i jap urti në të shkruar. Por, unë nuk do ta zgjidh gjuhën e tij, që ai të flasë shumë, pasi unë nuk do ta bëj atë të fuqishëm në të folur. Por, unë do t'i [a]shkruaj atij ligjin tim, me gishtin e dorës sime; dhe unë do të bëj një [b]zëdhënës për të.

18 Dhe Zoti më tha gjithashtu: Unë do ta ngre nga fryti i ijeve të tua dhe unë do të bëj për të

9*a* Mois. 1:41.
b Eks. 3:7–10; 1 Ne. 17:24.
11*a* DeB 5:3–4.
12*a* USH Libër i Mormonit.
b 1 Ne. 13:23–29.
c USH Bibël.
d Eze. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 29:8; 33:10–11.
e Moro. 1:4.
f 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 30:5; Morm. 7:1, 5, 9–10.
15*a* DeB 18:8.
b JS—H 1:3.
16*a* Zan. 45:1–8.
17*a* LiP. 10:2, 4; Mois. 2:1.
b Eks. 4:16.

një zëdhënës. Dhe unë, vër re, do t'i jap atij që të shkruajë fjalët e frytit të ijeve të tua, te fryti i ijeve të tua dhe zëdhënësi i ijeve të tua do ta shpallë atë.

19 Dhe fjalët që ai do të shkruajë, do të jenë fjalët që janë të domosdoshme në urtësinë time dhe duhet të shkojnë te [a]fryti i ijeve të tua. Dhe do të jetë sikur fryti i ijeve të tua t'u kishte thirrur atyre [b]nga pluhuri; pasi unë e njoh besimin e tyre.

20 Dhe ata do të [a]thërrasin nga pluhuri; po, madje pendim vëllezërve të tyre, edhe pasi shumë breza të kenë kaluar. Dhe do të ndodhë, që thirrja e tyre do të dëgjohet, madje sipas thjeshtësisë së fjalëve të tyre.

21 Për shkak të besimit të tyre, [a]fjalët e tyre do të dalin nga goja ime te vëllezërit e tyre, që janë fryti i ijeve të tua; dhe dobësinë e fjalëve të tyre unë do ta bëj të fortë në besimin e tyre, deri në kujtimin e besëlidhjes sime, të cilën unë e bëra me etërit e tu.

22 Dhe tani, vër re biri im, Jozef, sipas kësaj mënyre [a]profetizoi ati im i vjetër.

23 Kështu që, për shkak të kësaj besëlidhjeje, ti je i bekuar; pasi fara jote nuk do të shkatërrohet, sepse ata do t'i dëgjojnë fjalët e librit.

24 Dhe atje do të ngrihet një i fuqishëm mes tyre, i cili do të bëjë shumë të mira, qoftë me fjalë, ashtu dhe me vepra, duke qenë një mjet në duart e Perëndisë, me besim të jashtëzakonshëm, për të bërë çudira të mëdha dhe për të bërë atë gjë që është e madhe në sytë e Perëndisë, duke sjellë shumë rregullime në shtëpinë e Izraelit dhe në farën e vëllezërve të tu.

25 Dhe tani, i bekuar qofsh ti, Jozef. Vër re, ti je i vogël; prandaj dëgjo fjalët e vëllait tënd, Nefit, dhe do të bëhet për ty sipas fjalëve që unë kam folur. Kujto fjalët e atit tënd që po vdes. Amen.

KAPITULLI 4

Lehi këshillon dhe bekon pasardhësit e tij—Ai vdes dhe varroset—Nefi lavdërohet në mirësinë e Perëndisë—Nefi vë besimin e tij te Zoti, përgjithnjë. Rreth 588–570 para K.

Dhe tani, unë Nefi, do të flas në lidhje me profecitë për të cilat ati im ka folur dhe që kanë të bëjnë me [a]Jozefin, i cili u çua në Egjipt.

2 Pasi, vini re, ai profetizoi me të vërtetë për të gjithë farën e tij. Dhe nga [a]profecitë që ai shkroi, nuk ka shumë që janë më të rëndësishme. Dhe ai profetizoi për ne dhe për brezat tanë të ardhshëm; dhe ato janë shkruar në fletët prej tunxhi.

3 Kështu që, pasi ati im mbaroi së foluri në lidhje me profecitë e Jozefit, ai thirri fëmijët e Lamanit, bijtë e tij dhe bijat e tij dhe u tha atyre: Vini re, bijtë e

19*a* DeB 28:8.
b Isa. 29:4; 2 Ne. 27:13; 33:13; Morm. 9:30; Moro. 10:27.
20*a* 2 Ne. 26:16; Morm. 8:23.
21*a* 2 Ne. 29:2.
22*a* 2 Ne. 3:5.
4 1*a* Zan. 39:1–2.
2*a* 2 Ne. 3:5.

mi dhe bijat e mia, që jeni bijtë e bijat e të [a]parëlindurit tim, do të doja që ju t'u vini veshin fjalëve të mia.

4 Pasi Zoti Perëndi ka thënë që: [a]Për aq sa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të begatoheni në tokë; dhe për aq sa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të flakeni nga prania ime.

5 Por, vini re, bijtë e mi dhe bijat e mija, unë nuk mund të vete në varr pa lënë një [a]bekim mbi ju; pasi vini re unë e di se, në qoftë se do të rriteni sipas [b]udhës që duhet të ndiqni, ju nuk do të largoheni prej saj.

6 Kështu që, nëse ju jeni mallkuar, vini re, unë lë bekimin tim mbi ju, që mallkimi mund të hiqet prej jush dhe të bjerë mbi [a]kokat e prindërve tuaj.

7 Kështu që, për shkak të bekimit tim, Zoti Perëndi [a]nuk do të lejojë që ju të mbaroni; prandaj, ai do të jetë i [b]mëshirshëm ndaj jush dhe ndaj farës suaj, përgjithnjë.

8 Dhe ndodhi që, pasi ati im mbaroi së foluri bijve dhe bijave të Lamanit, ai bëri që bijtë dhe bijat e Lemuelit të silleshin para tij.

9 Dhe ai u foli atyre, duke thënë: Vini re, bijtë e mi dhe bijat e mia që jeni bijtë dhe bijat e birit tim të dytë; vini re, unë po ju lë të njëjtin bekim që unë u lashë bijve dhe bijave të Lamanit; prandaj ju nuk do të shkatërroheni krejtësisht; por, në fund fara juaj do të jetë e bekuar.

10 Dhe ndodhi që pasi ati im mbaroi së foluri ndaj tyre, vini re, ai u foli bijve të [a]Ishmaelit, po, dhe madje, të gjithë pjesëtarëve të familjes së tij.

11 Dhe pasi ai mbaroi së foluri ndaj tyre, ai i foli Samit, duke thënë: I bekuar qofsh ti dhe fara jote; pasi ti do të trashëgosh tokën si vëllai yt Nefi. Dhe fara jote do të numërohet me farën e tij; dhe ti madje do të jesh si vëllai yt dhe fara jote si fara e tij; dhe ti do të jesh i bekuar në të gjitha ditët e tua.

12 Dhe ndodhi që pasi ati im, Lehi, u foli të gjithë pjesëtarëve të shtëpisë së tij, sipas ndjenjave të zemrës së tij dhe Shpirtit të Perëndisë që ishte në të, ai u bë i vjetër. Dhe ndodhi që ai vdiq dhe u varros.

13 Dhe ndodhi që jo shumë ditë pas vdekjes së tij, Lamani dhe Lemueli dhe të bijtë e Ishmaelit u zemëruan me mua për shkak të qortimeve të Zotit.

14 Pasi unë, Nefi, isha i detyruar t'u flisja atyre, sipas fjalës së tij; pasi unë u fola shumë gjëra atyre, sikurse bëri ati im para vdekjes së tij; shumë nga këto thënie janë shkruar në [a]fletët e mija të tjera, pasi një pjesë më historike është shkruar mbi fletët e mija të tjera.

15 Dhe mbi [a]këto unë shkruaj

3*a* USH Parëlindur (i).
4*a* 2 Ne. 1:9.
5*a* USH Bekime patriarkale.
b Fja. 22:6.
6*a* DeB 68:25–29.
7*a* 2 Ne. 30:3–6; DeB 3:17–18.
b 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Jakobi 3:5–9; Hel. 15:12–13.
10*a* 1 Ne. 7:6.
14*a* 1 Ne. 1:16–17; 9:4.
15*a* 1 Ne. 6:4–6.

gjërat e shpirtit tim dhe shumë nga shkrimet e shenjta, që janë të gdhendura mbi fletët prej tunxhi. Sepse shpirti im kënaqet pa masë në shkrimet e shenjta dhe zemra ime i [b]mediton ato dhe i shkruan ato për [c]mësimin dhe përfitimin e fëmijëve të mi.

16 Vini re, [a]shpirti im kënaqet pa masë në gjërat e Zotit; dhe [b]zemra ime mediton vazhdimisht mbi gjërat që unë kam parë dhe dëgjuar.

17 Por, me gjithë [a]mirësinë e madhe të Zotit, që më tregon mua veprat e tij të mëdha dhe të mrekullueshme, zemra ime bërtet: O, ç'njeri i [b]mjerë që jam! Po, zemra ime brengoset për shkak të mishit tim; shpirti im pikëllohet për shkak të paudhësive të mia.

18 Unë jam i rrethuar për shkak të tundimeve dhe mëkateve, të cilat më [a]ngacmojnë me kaq lehtësi.

19 Dhe kur unë dua të gëzohem, zemra ime rënkon për shkak të mëkateve të mia; megjithatë, unë e di në cilin kam besuar.

20 Perëndia im ka qenë mbështetja ime; ai më ka nxjerrë prej vuajtjeve të mia në vendin e shkretë; dhe ai më ka ruajtur mbi ujërat e thellësisë së madhe.

21 Ai më ka mbushur me [a]dashurinë e tij deri në tretjen e mishit tim.

22 Ai i ka ngatërruar [a]armiqtë e mi duke i bërë që të dridhen para meje.

23 Vini re, ai ka dëgjuar thirrjen time ditën dhe ai më ka dhënë njohuri nëpërmjet [a]vegimeve në kohën e natës.

24 Dhe ditën unë jam bërë i guximshëm në [a]lutje të fuqishme para tij; po, zërin tim e kam ngritur lart në qiell; dhe engjëj zbritën dhe më shërbyen.

25 Dhe mbi krahët e Shpirtit të tij trupi im u [a]dërgua mbi male jashtëzakonisht të larta. Dhe sytë e mi kanë parë gjëra të mëdha, po, madje tepër të mëdha për njeriun; prandaj u urdhërova që unë nuk duhet t'i shkruaj ato.

26 O, atëherë, në qoftë se unë kam parë gjëra kaq të mëdha, në qoftë se Zoti në denjimin e tij ndaj fëmijëve të njerëzve, i ka vizituar njerëzit me kaq shumë mëshirë, [a]përse duhet zemra ime të qajë dhe shpirti të qëndrojë në luginën e hidhërimit dhe mishi im të tretet, dhe fuqia ime të pakësohet për shkak të hidhërimeve të mia?

27 Dhe pse duhet t'i [a]dorëzohem mëkatit, për shkak të mishit tim? Po, pse duhet t'u hap udhë [b]tundimeve, që i ligu të ketë vend në zemrën time, të shkatërrojë [c]paqen time dhe të hidhërojë shpirtin tim? Pse jam

15*b* USH Përsiat; Shkrime të shenjta.
c 1 Ne. 19:23.
16*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
b USH Zemër.
17*a* 2 Ne. 9:10; DeB 86:11.
b Rom. 7:24.
18*a* Rom. 7:21–23; Heb. 12:1; Alma 7:15.
21*a* USH Dashuri.
22*a* 1 Ne. 17:52.
23*a* USH Vegim.
24*a* Jak. 5:16; 1 Ne. 2:16.
25*a* 1 Ne. 11:1; Mois. 1:1–2.
26*a* Psa. 43:5.
27*a* Rom. 6:13.
b USH Tundoj, tundim.
c USH Paqe.

unë i zemëruar për shkak të armikut tim?

28 Zgjohu, shpirti im! Mos bjer më në mëkat. Gëzohu, O zemra ime dhe mos lër më vend për [a]armikun e shpirtit tim!

29 Mos u zemëro përsëri për shkak të armiqve të mi. Mos e dobëso fuqinë time për shkak të hidhërimeve të mia!

30 Gëzohu, O zemra ime dhe thirri Zotit dhe thuaj: O Zot, unë do të të lavdëroj përgjithnjë; po, shpirti im do të gëzohet në ty, Perëndia im dhe [a]shkëmbi i shpëtimit tim!

31 O Zot, a do ta shëlbesh shpirtin tim? A do të më shpëtosh nga duart e armiqve të mi? A do të më bësh që unë të dridhem që në shfaqjen e [a]mëkatit?

32 Qofshin dyert e ferrit të mbyllura përherë para meje, se [a]zemra ime është e thyer dhe shpirti im është penduar! O Zot, mos i mbyll dyert e drejtësisë tënde para meje, që unë të mund të [b]eci në shtegun e luginës së ulët, që unë të mund të jem i përpiktë në udhën e thjeshtë!

33 O Zot, a do të më mbulosh me rrobën e drejtësisë tënde! O Zot, a do të bësh një udhë për largimin tim para armiqve të mi! A do ta bësh shtegun të drejtë para meje! Nuk do të vësh ndonjë pengesë në udhën time—por që ti do ta pastrosh udhën time para meje dhe të mos e pengosh udhën time, por udhët e armiqve të mi.

34 O Zot, unë kam besuar te ti dhe unë do të [a]besoj te ti përgjithmonë. Unë nuk do ta vë [b]besimin tim në krahun prej mishi; pasi unë e di se i mallkuar është ai që vë [c]besimin e tij në krahun prej mishi. Po, i mallkuar është ai që vë besimin e tij te njeriu ose e bën mish krahun e tij.

35 Po, unë e di se Perëndia do t'i japë me [a]zemërgjerësi atij që kërkon. Po, Perëndia im do të më japë, në qoftë se unë [b]nuk [c]kërkoj pa të drejtë; prandaj unë do ta ngre zërin tim drejt teje; po, unë do të thërras te ti, Perëndia im, [d]shkëmbi i drejtësisë sime. Vini re, zëri im do të ngrihet gjithnjë te ti, shkëmbi im dhe Perëndia im i përjetshëm. Amen.

KAPITULLI 5

Nefitët ndahen nga Lamanitët, zbatojnë ligjin e Moisiut dhe ndërtojnë një tempull—Për shkak të mosbesimit të tyre, Lamanitët janë përjashtuar nga prania e Zotit, janë mallkuar dhe bëhen një ndëshkim për Nefitët. Rreth 588–559 para K.

Vini re, ndodhi që unë, Nefi, i thirra shumë Zotit Perëndisë tim, për shkak të [a]zemërimit të vëllezërve të mi.

2 Por, vini re, zemërimi i tyre

28*a* USH Djall.
30*a* 1 Kor. 3:11.
USH Shkëmb.
31*a* Rom. 12:9; Alma 13:12.
32*a* USH Zemër e thyer.
b USH Ec, ec me Perëndinë.
34*a* USH Besim.
b Psa. 44:6–8.
c Jer. 17:5; Morm. 3:9; 4:8.
35*a* Jak. 1:5.
b Hel. 10:5.
c USH Lutje.
d LiP. 32:4.
5 1*a* 2 Ne. 4:13–14.

u shtua kundër meje kaq shumë, sa ata u përpoqën të merrnin jetën time.

3 Po, ata mërmëritnin kundër meje, duke thënë: Vëllai ynë më i vogël mendon të [a]sundojë mbi ne; dhe ne kemi patur shumë vuajtje për shkak të tij, prandaj, tani le ta vrasim atë, që ne të mos jemi më të pikëlluar për shkak të fjalëve të tij. Pasi, vini re, ne nuk do ta kemi atë për sundimtarin tonë; pasi na takon ne që jemi vëllezërit më të mëdhenj, të sundojmë mbi këtë popull.

4 Tani unë nuk do të shkruaj mbi këto fletë të gjitha fjalët që ata mërmëritën kundër meje. Por më mjafton të them se ata kërkuan të merrnin jetën time.

5 Dhe ndodhi që Zoti më [a]paralajmëroi që unë, [b]Nefi, duhet të largohesha prej tyre dhe të ikja në vendin e shkretë dhe të gjithë ata që do të donin të vinin me mua.

6 Kështu ndodhi që unë, Nefi, mora familjen time dhe gjithashtu [a]Zoramin dhe familjen e tij, dhe Samin, vëllanë tim më të madh dhe familjen e tij, dhe Jakobin dhe Jozefin, vëllezërit e mi më të vegjël dhe gjithashtu motrat e mia dhe të gjithë ata që donin të vinin me mua. Dhe të gjithë ata që donin të vinin me mua ishin ata që besonin në [b]paralajmërimet dhe zbulesat e Perëndisë; prandaj ata i dëgjuan fjalët e mia.

7 Dhe ne morëm çadrat tona dhe çfarëdolloj gjërash që ishin të mundura për ne dhe udhëtuam në vendin e shkretë për hapësirën e shumë ditëve. Dhe pasi kishim udhëtuar për hapësirën e shumë ditëve, ne ngritëm çadrat tona.

8 Dhe njerëzit e mi deshën që ne ta quanim emrin e vendit [a]Nefi; prandaj, ne e quajtëm atë Nefi.

9 Dhe të gjithë ata që ishin me mua vendosën të quheshin [a]populli i Nefit.

10 Dhe ne zbatuam gjykimet dhe statutet dhe urdhërimet e Zotit, në të gjitha gjërat, sipas [a]ligjit të Moisiut.

11 Dhe Zoti ishte me ne; dhe ne përparuam jashtëzakonisht; pasi ne mbollëm farë dhe korrëm përsëri me bollëk. Dhe ne filluam të rritim tufa dhe kope dhe kafshë të çdo lloji.

12 Dhe unë, Nefi, kisha marrë gjithashtu analet që ishin të gdhendura në [a]fletët prej tunxhi dhe gjithashtu [b]sferën ose [c]busullën, që ishte përgatitur për atin tim nga dora e Zotit, sipas asaj që është shkruar.

13 Dhe ndodhi që ne filluam të përparonim mjaft dhe të shtoheshim në tokë.

3*a* 1 Ne. 16:37–38; Mosia 10:14–15.
5*a* USH Frymëzim, frymëzoj.
b Mosia 10:13.
6*a* 1 Ne. 4:35; 16:7; 2 Ne. 1:30–32.
b USH Paralajmëroj, paralajmërim.
8*a* Omni 1:12, 27; Mosia 9:1–4; 28:1.
9*a* Jakobi 1:13–14.
10*a* 2 Ne. 11:4.
USH Ligj i Moisiut.
12*a* Mosia 1:3–4.
USH Fletë.
b Mosia 1:16.
c 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Alma 37:38–47; DeB 17:1.

14 Dhe unë, Nefi, mora [a]shpatën e Labanit dhe sipas mënyrës së saj bëra shumë shpata, se mos në ndonjë mënyrë njerëzit që tani quheshin [b]Lamanitë vinin dhe na shkatërronin; pasi unë e dija urrejtjen e tyre kundrejt meje dhe fëmijëve të mi dhe atyre që quheshin populli im.

15 Dhe unë i mësova popullit tim të ndërtojë ndërtesa dhe të punojë çdo lloj druri dhe [a]hekuri, dhe bakri, dhe tunxhi, dhe çeliku, dhe ari, dhe argjendi, dhe minerale të çmueshme që ishin me shumicë të madhe.

16 Dhe unë, Nefi, ndërtova një [a]tempull; dhe unë e ndërtova atë sipas mënyrës së [b]tempullit të Salomonit, me përjashtim se ai nuk ishte i ndërtuar me aq shumë gjëra të [c]çmueshme; meqë ato nuk gjendeshin mbi tokë, prandaj ai nuk mund të ndërtohej si tempulli i Salomonit. Por, mënyra e ndërtimit ishte si tempulli i Salomonit; dhe puna për të ishte jashtëzakonisht e mirë.

17 Dhe ndodhi që unë, Nefi, bëra që njerëzit e mi të ishin [a]punëtorë dhe të punonin me duart e tyre.

18 Dhe ndodhi që ata deshën që unë të bëhesha [a]mbreti i tyre. Por, unë Nefi, kisha dëshirë që ata të mos kishin mbret; megjithatë unë bëra sipas asaj që ishte në fuqinë time.

19 Dhe vini re, fjalët e Zotit u plotësuan për vëllezërit e mi, që ai foli në lidhje me ta, që unë do të isha [a]sundimtari i tyre dhe [b]mësuesi i tyre. Kështu që, unë kisha qenë sundimtari i tyre dhe mësuesi i tyre, sipas urdhërimeve të Zotit, deri në kohën që ata u përpoqën të merrnin jetën time.

20 Kështu që, fjala e Zotit u plotësua, që ai më foli, duke thënë se: Për aq sa ata [a]nuk do të dëgjojnë fjalët e tua, ata do të përjashtohen nga prania e Zotit. Dhe vini re, ata u [b]përjashtuan nga prania e tij.

21 Dhe ai bëri që [a]mallkimi të bjerë mbi ta, po, madje një mallkim i rëndë për shkak të paudhësisë së tyre. Pasi, vini re, ata i kishin ngurtësuar zemrat e tyre kundër tij, që ato ishin bërë si strall; prandaj ata siç ishin të bardhë dhe jashtëzakonisht të çelët dhe të [b]këndshëm, Zoti Perëndi bëri që të vijë mbi ta një [c]lëkurë e zezë, për të mos qenë më joshës për njerëzit e mi.

22 Dhe kështu thotë Zoti Perëndi: Unë do të bëj që ata të jenë të [a]neveritshëm për popullin tënd, në qoftë se nuk pendohen për paudhësitë e tyre.

23 Dhe e mallkuar do të jetë fara e atij që [a]përzihet me farën

14*a* 1 Ne. 4:9; Jakobi 1:10; FeM. 1:13.
b USH Lamanitë.
15*a* Eth. 10:23.
16*a* USH Tempull, shtëpi e Zotit.
b 1 Mbr. 6; 2 Kro. 3.
c DeB 124:26–27.
17*a* Zan. 3:19; DeB 42:42.
18*a* Jakobi 1:9, 11.
19*a* 1 Ne. 2:22.
b USH Mësoj, mësues.
20*a* 2 Ne. 2:21.
b Alma 9:14.
21*a* USH Mallkoj, mallkim.
b 4 Ne. 1:10.
c 2 Ne. 26:33; 3 Ne. 2:14–16.
22*a* 1 Ne. 12:23.
23*a* USH Martesë, martoj—Martesë ndërbesimesh.

e tyre; pasi ata do të jenë të mallkuar madje me të njëjtin mallkim. Dhe Zoti e foli atë dhe ajo u bë.

24 Dhe për shkak të mallkimit të tyre që ishte mbi ta, ata u bënë një popull [a]përtac, plot djallëzi dhe dinakëri dhe ata gjuajtën në vendin e shkretë për kafshë gjahu.

25 Dhe Zoti Perëndi më tha: Ata do të jenë një ndëshkim për farën tënde, për t'i nxitur ata që të më kujtojnë mua; dhe nëse ata do të më harrojnë dhe nuk do t'u përmbahen fjalëve të mia, ata do t'i qëllojnë ata, madje deri në shkatërrim.

26 Dhe ndodhi që unë, Nefi, [a]shugurova Jakobin dhe Jozefin, që ata të bëheshin priftërinj dhe mësues mbi tokën e popullit tim.

27 Dhe ndodhi që ne jetuam sipas mënyrës së lumturisë.

28 Dhe tridhjetë vjet kishin kaluar nga dita që ne u larguam nga Jeruzalemi.

29 Dhe unë, Nefi, kisha mbajtur analet mbi fletët e mia të cilat i kisha bërë për njerëzit e mi deri tani.

30 Dhe ndodhi që Zoti Perëndi më tha: Bëj fletë të [a]tjera; dhe ti do të gdhendësh shumë gjëra mbi to, që janë të mira në sytë e mi, për përfitimin e popullit tënd.

31 Kështu që, unë, Nefi, për t'iu bindur urdhërimeve të Zotit, shkova dhe i bëra [a]këto fletë, mbi të cilat unë kam gdhendur këto gjëra.

32 Dhe unë gdhenda atë që është e pëlqyeshme nga Perëndia. Dhe në qoftë se njerëzit e mi janë të kënaqur me gjërat e Perëndisë ata do të kënaqen me gdhendjet e mia që janë mbi këto fletë.

33 Dhe në qoftë se njerëzit e mi dëshirojnë të dinë pjesën më të veçantë të historisë së njerëzve të mi, ata duhet të kërkojnë fletët e mija të tjera.

34 Dhe më mjafton të them se dyzet vjet kishin kaluar dhe ne tashmë kishim patur luftëra dhe grindje me vëllezërit tanë.

KAPITULLI 6

Jakobi tregon historinë e Judenjve: Robërinë Babilonase dhe kthimin; shërbesën dhe kryqëzimin e të Shenjtit të Izraelit; ndihmën e marrë nga Johebrenjtë; dhe rivendosjen e ditëve të mëvonshme të Judenjve kur ata të besojnë në Mesian. Rreth 559–545 para K.

Fjalët e Jakobit, vëllait të Nefit, që ai i foli popullit të Nefit:

2 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë, Jakobi, duke qenë i thirrur nga Perëndia dhe i shuguruar sipas mënyrës së urdhërit të tij të shenjtë dhe duke qenë shenjtëruar nga vëllai im Nefi, të cilin ju e shikoni si një [a]mbret ose një mbrojtës dhe në të cilin ju vareni për siguri, vini re, ju e dini se unë ju kam thënë jashtëzakonisht shumë gjëra.

3 Megjithatë, unë po ju flas përsëri; pasi unë jam i dëshiruar

24*a* USH Përtac, përtaci.
26*a* Jakobi 1:18–19; Mosia 23:17.
30*a* 1 Ne. 19:1–6.
31*a* USH Fletë.
6 2*a* Jakobi 1:9, 11.

për mirëqenien e shpirtrave tuaj. Po, shqetësimi im është i madh për ju; dhe ju vetë e dini se ka qenë gjithmonë. Pasi unë ju kam kështilluar me gjithë zell dhe ju kam mësuar fjalët e atit tim; dhe unë ju kam folur në lidhje me të gjitha gjërat që janë shkruar, nga krijimi i botës.

4 Dhe tani, vini re, unë doja t'ju flas në lidhje me gjërat që janë dhe që do të vijnë, prandaj unë do t'ju lexoj fjalët e [a]Isaias. Dhe ato janë fjalët që vëllai im ka dëshiruar që unë t'ju flas. Dhe unë ju flas për të mirën tuaj, që ju të mund të mësoni dhe të lavdëroni emrin e Perëndisë tuaj.

5 Dhe tani, fjalët që unë do t'ju lexoj, janë ato që Isaia tha në lidhje me të gjithë shtëpinë e Izraelit; prandaj, ato mund të përshtaten te ju, pasi ju jeni të shtëpisë së Izraelit. Dhe ka shumë gjëra që janë folur nga Isaia, që mund të përshtaten te ju, sepse ju jeni të shtëpisë së Izraelit.

6 Dhe tani, këto janë fjalët: [a]Kështu thotë Zoti Perëndi: Vini re, unë do t'u shtrij dorën Johebrenjve dhe do t'u ngre [b]flamurin tim popujve dhe ata do të sjellin bijtë tuaj në krahët e tyre dhe bijat tuaja do të mbahen në supet e tyre.

7 Dhe mbretërit do të jenë etërit e tu birësues dhe mbretëreshat e tyre tajat e tua; ata do të përulen para teje me fytyrat e tyre drejt tokës dhe do të lëpijnë pluhurin e këmbëve të tua; dhe ti do të dish se unë jam Zoti; pasi ata që [a]presin për mua, nuk do të turpërohen.

8 Dhe tani, unë, Jakobi, do t'ju flas disi për këto fjalë. Pasi, vini re, Zoti më ka treguar mua se ata që ishin në [a]Jeruzalem, prej nga ku ne erdhëm, janë vrarë ose janë [b]marrë robër.

9 Megjithatë, Zoti më ka treguar se ata do të [a]kthehen përsëri. Dhe ai më ka treguar gjithashtu, se Zoti Perëndi, i Shenjti i Izraelit, do t'u shfaqet atyre në mish; dhe pasi ai të shfaqet, ata do ta fshikullojnë dhe [b]kryqëzojnë atë, sipas fjalëve të engjëllit që m'i tha këto.

10 Dhe pasi ata kanë ngurtësuar zemrat e tyre dhe janë bërë kryelartë kundër të Shenjtit të Izraelit, vini re, [a]gjykimet e të Shenjtit të Izraelit do të bien mbi ta. Dhe dita vjen që ata do të qëllohen dhe do të hidhërohen.

11 Kështu që, pasi ata të enden sa andej e këtej, sepse kështu thotë engjëlli, shumë do të pikëllohen në mish dhe nuk do të lihen të mbarojnë për shkak të lutjeve të besnikëve; ata do të shpërndahen dhe goditen dhe urrehen; megjithatë, Zoti do të jetë i mëshirshëm me ta, që [a]kur ata të vijnë në [b]njohurinë

4*a* 3 Ne. 23:1.
6*a* Isa. 49:22–23.
b USH Flamur.
7*a* Mois. 1:6; DeB 133:45.
8*a* Est. 2:6; 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2 Mbr. 24:10–16; 25:1–12.
USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
9*a* 1 Ne. 10:3.
b 1 Ne. 19:10, 13; Mosia 3:9; 3 Ne. 11:14–15.
USH Kryqëzim.
10*a* Mt. 27:24–25.
11*a* 1 Ne. 22:11–12; 2 Ne. 9:2.
b Ose. 3:5.

e Shëlbuesit të tyre, ata do të [c]mblidhen tok përsëri në tokat e trashëgimit të tyre.

12 Dhe të bekuar janë [a]Johebrenjtë, ata për të cilët profeti ka shkruar; pasi, vini re, nëse ata do të pendohen dhe nuk do të luftojnë kundër Sionit dhe nuk do të bashkohen me atë kishën e madhe dhe të [b]urryer, ata do të shpëtohen; pasi Zoti Perëndi do t'i përmbushë [c]besëlidhjet e tij, që u ka bërë fëmijëve të tij, dhe për këtë arsye, profeti i ka shkruar këto gjëra.

13 Kështu që, ata që luftojnë kundër Sionit dhe popullit të besëlidhjes së Zotit, do të lëpijnë pluhurin nga këmbët e tyre; dhe populli i Zotit nuk do të ketë [a]turp. Pasi, populli i Zotit janë ata që [b]presin për të; pasi ata akoma presin për ardhjen e Mesias.

14 Dhe, vini re, sipas fjalëve të profetit, Mesia do të shfaqet përsëri për herën e [a]dytë t'i shpëtojë ata; prandaj ai do t'u [b]shfaqet atyre në fuqi dhe lavdi të madhe, në [c]shkatërrimin e armiqve të tyre, kur ajo ditë të vijë, kur ata do të besojnë në të; dhe ai nuk do të shkatërrojë asnjë, që beson në të.

15 Dhe ata që nuk besojnë në të, do të [a]shkatërrohen, si nga [b]zjarri dhe nga stuhia dhe nga tërmetet, dhe nga gjakderdhjet, dhe nga [c]epidemia, dhe nga uria. Dhe ata do të dinë se Zoti është Perëndi, i Shenjti i Izraelit.

16 [a]A do të merret preja prej të fuqishmit apo do të lirohet i burgosuri që është i [b]drejtë?

17 Por kështu thotë Perëndia: Madje të [a]burgosurit e të fuqishmit do të çohen tutje dhe preja e të tmerrshmit do të çlirohet; pasi Perëndia i [b]Fuqishëm do ta [c]çlirojë popullin e tij të besëlidhjes. Pasi kështu thotë Zoti: Unë do të luftoj kundër atyre që luftojnë kundër teje—

18 Dhe unë do t'i ushqej ata që të shtypin ty, me mishin e tyre dhe ata do të dehen me gjakun e tyre, si me verë te ëmbël; dhe çdo mish do të dijë se unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe [a]Shëlbuesi yt, i [b]Fuqishmi i Jakobit.

KAPITULLI 7

Isaia flet si të ishte Mesia—Mesia do të ketë gjuhën e të mësuarit—Ai do t'u kthejë shpinën goditësve—Ai nuk do të ngatërrohet—Krahaso Isaia 50. Rreth 559—545 para K.

Po, pasi kështu thotë Zoti: A të kam shporrur apo të kam

11*c* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
12*a* 1 Ne. 14:1–2; 2 Ne. 10:9–10.
b USH Djall—Kisha e djallit.
c USH Besëlidhje e Abrahamit.
13*a* 3 Ne. 22:4.
b Isa. 40:31; 1 Ne. 21:23; DeB 133:45.
14*a* Isa. 11:11; 2 Ne. 25:17; 29:1.
b 2 Ne. 3:5.
c 1 Ne. 22:13–14.
15*a* 2 Ne. 10:16; 28:15; 3 Ne. 16:8.
USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
b Jakobi 6:3.
c DeB 97:22–26.
16*a* Isa. 49:24–26.
b DMTH populli i besëlidhjes së Zotit, siç quhet në v. 17.
17*a* 1 Ne. 21:25.
b USH Jehova.
c 2 Mbr. 17:39.
18*a* USH Shëlbues.
b Zan. 49:24; Isa. 60:16.

dëbuar përgjithnjë? Pasi kështu thotë Zoti: Ku është letra e shkurorëzimit të nënës suaj? Tek cili të kam shporrur, ose tek cili prej kreditorëve të mi të kam shitur? Po, tek cili të kam shitur? Vini re, për paudhësitë tuaja ju keni [a]shitur veten dhe për fajet tuaja nëna juaj është shporrur.

2 Kështu që, kur unë erdha, s'kishte njeri; kur unë [a]thirra, po, nuk kishte asnjë të përgjigjej. O shtëpi e Izraelit, është shkurtuar dora ime kaq shumë, që ajo nuk mund të shëlbejë, ose nuk kam fuqi të shpëtoj? Vër re, me urdhrin tim, unë thaj [b]detin, unë i bëj [c]lumenjtë e tyre një vend të shkretë dhe [d]peshqit e tyre të qelben, pasi ujërat janë shterur dhe ata ngordhin nga etja.

3 Unë i vesh qiejt me të [a]zeza dhe e bëj [b]thesin e lirit mbulesën e tyre.

4 Zoti Perëndi më ka dhënë mua [a]gjuhën e të mësuarit, kështu që unë të di si të të flas sipas rastit, O shtëpi e Izraelit. Kur ju jeni të lodhur, ai zgjohet mëngjes pas mëngjesi. Ai zgjon veshët e mi të dëgjojnë si i mësuari.

5 Zoti Perëndi ka hapur [a]veshët e mi dhe unë nuk kam qenë rebel, as nuk jam tërhequr prapa.

6 Unë ua ktheva shpinën [a]goditësve dhe faqet e mia atyre që shkulnin flokët. Unë nuk e fsheha fytyrën nga turpi dhe pështyma.

7 Sepse Zoti Perëndi do të më ndihmojë, prandaj unë nuk do të hutohem. Prandaj unë e kam bërë fytyrën si një strall dhe e di se unë nuk do të turpërohem.

8 Dhe Zoti është pranë dhe ai më shfajëson. Kush do të luftojë me mua? Le të qëndrojmë së bashku. Kush është kundërshtari im? Le të më afrohet dhe unë do ta qëlloj atë me fuqinë e gojës sime.

9 Pasi Zoti Perëndi do të më ndihmojë. Dhe të gjithë ata që do të më [a]dënojnë, vini re, të gjithë ata do të vjetërohen si një rrobë dhe mola do t'i përlajë.

10 Cili prej jush ka frikë nga Zoti, që i bindet [a]zërit të shërbëtorit të tij, që ecën në errësirë dhe nuk ka dritë?

11 Vini re, të gjithë ju që ndizni zjarrin, që rrethoheni me shkëndija, ecni në dritën e zjarrit [a]tuaj dhe në shkëndijat që ju keni ndezur. Këtë do ta keni ju nga dora ime—ju do të shtriheni në pikëllim.

KAPITULLI 8

Në ditët e fundit, Zoti do të ngushëllojë Sionin dhe do të mbledhë Izraelin—Të shëlbuarit do të vijnë në Sion mes një gëzimi të madh—

7 1*a* USH Braktisje.
2*a* Fja. 1:24–25; Isa. 65:12; Alma 5:37.
b Eks. 14:21; Psa. 106:9; DeB 133:68–69.
c Joz. 3:15–16.
d Eks. 7:21.
3*a* Eks. 10:21.
b Zbu. 6:12.
4*a* Llu. 2:46–47.
5*a* DeB 58:1.
6*a* Mt. 27:26; 2 Ne. 9:5.
9*a* Rom. 8:31.
10*a* DeB 1:38.
11*a* Gjy. 17:6.

Krahaso Isaia 51 dhe 52:1–2. Rreth 559–545 para K.

Dëgjomëni mua, ju që ndiqni drejtësinë. Shikoni [a]shkëmbin prej nga ju jeni prerë dhe zgavrën e gropës prej nga ju jeni nxjerrë.

2 Shikoni tek Abrahami, [a]ati juaj dhe te [b]Sara, ajo që ju lindi; sepse unë e thirra atë vetëm dhe e bekova.

3 Pasi Zoti do të ngushëllojë [a]Sionin, ai do të ngushëllojë të gjitha vendet e tij të shkretuara; dhe ai do ta bëjë [b]vendin e tij të shkretë si Edenin dhe shkretëtirën e tij si kopshtin e Zotit. Gëzim e kënaqësi do të gjenden atje, falënderim dhe zëri i melodisë.

4 Dëgjomëni mua, populli im; dhe ma vër veshin O kombi im; pasi një [a]ligj do të dalë prej meje dhe unë do të bëj që gjykimi im të jetë si një [b]dritë për popullin.

5 Drejtësia ime është e afërt; [a]shpëtimi im është dukur dhe krahu im do të gjykojë njerëzit. [b]Ishujt do të presin tek unë dhe mbi krahun tim ata do të besojnë.

6 Ngrini sytë tuaj drejt qiejve dhe shikoni mbi tokën poshtë; pasi [a]qiejt do të [b]zhduken si tym dhe toka do të [c]vjetërohet si një rrobë; dhe ata që banojnë në të do të vdesin në të njëjtën mënyrë. Por, shpëtimi im do të jetë përgjithmonë dhe drejtësia ime nuk do të zhduket.

7 Dëgjoni tek unë, ju që njihni drejtësi, populli në zemrën e të cilit unë kam shkruar ligjin tim, mos ki [a]frikë qortimet e njerëzve, as mos ki frikë nga sharjet e tyre.

8 Pasi, mola do t'i hajë si një rrobë dhe krimbi do t'i hajë ata si leshin. Por, drejtësia ime do të jetë përgjithmonë dhe shpëtimi im nga brezi në brez.

9 Zgjohu, zgjohu! Vish [a]fuqi, O krah i Zotit; zgjohu si në kohët e lashta. A nuk je ti ai që preu Rahabin dhe plagosi dragoin?

10 A nuk je ti ai që shteri detin, ujërat e thellësisë së madhe; që i bëre thellësitë e detit një [a]udhë, që të kalonin mbi të ata që ishin peng?

11 Prandaj, të [a]shëlbuarit e Zotit do të kthehen dhe do të vijnë me [b]këngë në Sion; dhe gëzim dhe shenjtërim të përhershëm do të ketë mbi kokën e tyre; dhe ata do të marrin kënaqësi dhe gëzim; pikëllimi dhe [c]zia do të zhduken.

12 [a]Unë jam ai; po, unë jam ai që të ngushëllon. Vër re, kush je ti, që ti duhet të kesh [b]frikë nga njeriu që do të vdesë dhe

8 1*a* USH Shkëmb.
2*a* Zan. 17:1–8; DeB 132:49.
b Zan. 24:36.
3*a* USH Sion.
b Isa. 35:1–2, 6–7.
4*a* OSE mësim, doktrinë. Isa. 2:3. USH Ungjill.
b USH Dritë, dritë e Krishtit.
5*a* USH Shpëtim.
b 2 Ne. 10:20.
6*a* 2 Pj. 3:10.
b HEB shpërndahen. Psa. 102:25–27.
c HEB kalbet.
7*a* Psa. 56:4, 11; DeB 122:9.
9*a* DeB 113:7–8.
10*a* Isa. 35:8.
11*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
b Isa. 35:10.
c Zbu. 21:4.
12*a* DeB 133:47; 136:22.
b Jer. 1:8.

nga biri i njeriut që do të bëhet si [c]bar?

13 Dhe [a]harron Zotin, krijuesin tënd, që ka hapur qiejt dhe ka hedhur themelet e tokës dhe ke frikë vazhdimisht çdo ditë, për shkak të tërbimit të shtypësit, sikur ai të jetë gati të shkatërrojë? Dhe ku është tërbimi i shtypësit?

14 I burgosuri i mërguar nxiton, që ai të mund të lirohet dhe që ai të mos vdesë në gropë, as që buka e tij të mungojë.

15 Por unë jam Zoti Perëndia yt, [a]valët e të cilit gjëmojnë; Zoti i Ushtrive është emri im.

16 Dhe unë i kam vënë fjalët e mia në gojën tënde dhe të kam mbuluar me hijen e dorës sime, që unë të mund të vendos qiejt dhe të hedh themelet e tokës dhe t'i them Sionit: Shiko, ti je [a]populli im.

17 Zgjohu, zgjohu, ngrihu, O Jeruzalem, që ke pirë nga dora e Zotit [a]kupën e [b]tërbimit të tij—ti ke pirë llumin e kupës së tmerrit—

18 Dhe nuk ka asnjë që ta udhëheqë atë midis të gjithë bijve që lindi; as që ta marrë për dore, nga të gjithë bijtë që rriti.

19 Këta dy [a]djem të kanë ardhur ty, të cilëve do t'u vijë keq për ty—për shkretimin dhe shkatërrimin tënd dhe urinë dhe shpatën—dhe me cilët do të të ngushëlloj unë?

20 Djemtë e tu kanë dështuar, me përjashtim të këtyre të dyve; ata gjenden në krye të të gjitha udhëve; si një buall i egër në një rrjetë, ata janë plot me tërbimin e Zotit, qortimin e Perëndisë tënd.

21 Prandaj, dëgjo tani këtë, ti i pikëlluar dhe i [a]dehur, por jo me verë:

22 Kështu thotë Zoti yt, Zoti dhe Perëndia yt [a]mbron çështjen e popullit të tij; vini re, unë ta kam hequr nga dora kupën e tmerrit, llumin e kupës së tërbimit tim; ti nuk do ta pish më atë përsëri.

23 Por, [a]do ta vë atë në dorën e atyre që të hidhërojnë ty; të cilët i kanë thënë shpirtit tënd: Kërrusu, që ne të mund të kalojmë mbi ty—dhe ti ke vënë trupin tënd, si toka dhe si udha, për ata që të kalonin sipër.

24 [a]Zgjohu, zgjohu, vish [b]fuqinë tënde, O [c]Sion; vish rrobat e tua të bukura, O Jeruzalem, qyteti i shenjtë; pasi tani e tutje [d]nuk do të hyjë më në ty i parrethpreri dhe i papastri.

25 Shkunde pluhurin, [a]ngrihu, ulu, O Jeruzalem, çlirohu nga [b]rripat e qafës tënde, O bijë e robëruar e Sionit.

KAPITULLI 9

Judenjtë do të mblidhen në të gjitha

12*c* Isa. 40:6–8; 1 Pj. 1:24.
13*a* Jer. 23:27.
15*a* 1 Ne. 4:2.
16*a* 2 Ne. 3:9; 29:14.
17*a* Isa. 29:9; Jer. 25:15.
b Llu. 21:24.
19*a* Zbu. 11:3.
21*a* 2 Ne. 27:4.
22*a* Jer. 50:34.
23*a* Zak. 12:9.
24*a* Isa. 52:1–2.
b DeB 113:7–8.
c USH Sion.
d Joe. 3:17.
25*a* DMTH Ngrihu nga pluhuri dhe ulu me dinjitet, i shëlbuar së fundi.
b DeB 113:9–10.

tokat e tyre të premtimit—Shlyerja çliron njeriun nga Rënia—Trupat e të vdekurve do të ngrihen nga varri dhe shpirtrat e tyre nga ferri dhe nga parajsa—Ata do të gjykohen—Shlyerja të shpëton nga vdekja, ferri, djalli dhe mundimi i pafund—Të drejtët do të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë—Ndëshkimet për mëkatet caktohen—I Shenjti i Izraelit është ruajtësi i portës. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë jua lexova këto gjëra, që ju të mund të dini për [a]besëlidhjet e Zotit, që ai ka lidhur me të gjithë shtëpinë e Izraelit—

2 Që ai u ka folur Judenjve, nëpërmjet gojës së profetëve të tij të shenjtë, madje nga fillimi e më pas, nga një brez në tjetrin, derisa koha vjen që ata do të [a]rivendosen në kishën dhe vathën e vërtetë të Perëndisë; kur ata do të [b]mblidhen në shtëpi, në [c]tokat e trashëgimit të tyre dhe do të vendosen në të gjitha tokat e tyre të premtimit.

3 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë ju flas këto gjëra që ju të gëzoheni dhe të [a]ngrini kokat përgjithmonë, për shkak të bekimeve që Zoti Perëndi do të vendosë mbi fëmijët tuaj.

4 Pasi unë e di që shumë prej jush kanë kërkuar shumë të dinë për gjërat që do të vijnë; prandaj, unë e di se ju e dini që mishi ynë duhet të vjetërohet dhe të vdesë; megjithatë, në [a]trupat tanë ne do të shohim Perëndinë.

5 Po, unë e di se ju e dini që në trup ai do t'u shfaqet atyre në Jeruzalem, nga ku ne erdhëm; pasi është e nevojshme që ai të jetë mes tyre; pasi është e nevojshme për [a]Krijuesin e madh, që ai t'i nënvihet njeriut në mish dhe të vdesë për të [b]gjithë njerëzit, që të gjithë njerëzit të mund t'i nënvihen atij.

6 Pasi, sikurse vdekja ka kaluar mbi të gjithë njerëzit, për të plotësuar [a]planin e mëshirshëm të Krijuesit të madh, duhet patjetër të jetë një fuqi e [b]ringjalljes dhe ringjallja duhet të vijë te njeriu për shkak të [c]rënies dhe rënia erdhi për shkak të shkeljes, dhe për shkak se njeriu ra, ata u [d]përjashtuan nga prania e Zotit.

7 Kështu që, duhet të ketë një [a]shlyerje të [b]pafund—se pa këtë shlyerje të pafund, ky korrupsion nuk do të mund të vishej me pakorrupsion. Prandaj, gjykimi i [c]parë që erdhi mbi njeriun do të kishte [d]zgjatur për një periudhë të pafund.

9 1*a* usH Besëlidhje e Abrahamit.
2*a* 2 Ne. 6:11. usH Rivendosje e ungjillit.
b usH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
c 2 Ne. 10:7–8. usH Tokë e premtuar.
3*a* pjs, Psa. 24:7–10.
4*a* Job. 19:26; Alma 11:41–45; 42:23; Hel. 14:15; Morm. 9:13.
5*a* usH Krijoj, krijim.
b Gjo. 12:32; 2 Ne. 26:24; 3 Ne. 27:14–15.
6*a* usH Plan i shëlbimit.
b usH Ringjallje.
c usH Rënie e Adamit dhe e Evës.
d 2 Ne. 2:5.
7*a* usH Shlyej, shlyerje.
b Alma 34:10.
c Mosia 16:4–5; Alma 42:6, 9, 14.
d Mosia 15:19.

Dhe po të ishte kështu, ky mish do të qëndronte për t'u kalbur dhe për t'u shpërbërë në tokën mëmë, për të mos u ngritur më.

8 O, [a]urtësia e Perëndisë, [b]mëshira dhe [c]hiri i tij! Pasi vini re, në qoftë se [d]mishi nuk do të ngrihej më, shpirtrat tanë do t'i nënshtroheshin atij engjëlli që [e]ra nga prania e Perëndisë së Amshuar dhe u bë [f]djalli, për të mos u ngritur më.

9 Dhe shpirtrat tanë do të bëheshin si ai dhe ne do të bëheshim djaj, [a]engjëj të një djalli, të [b]dëbuar nga prania e Perëndisë sonë dhe të qëndronim me atin e [c]gënjeshtrave në mjerim, sikurse ai; po, tek ajo qenie që [d]mashtroi prindërit tanë të parë, i cili [e]shndërrohet gati në një [f]engjëll drite dhe trazon fëmijët e njerëzve në [g]lidhje të fshehta vrasjeje dhe të gjitha llojet e punëve të fshehta të errësirës.

10 O sa e madhe mirësia e Perëndisë sonë, që përgatit një udhë për udhëdaljen tonë nga kapja e këtij përbindëshi të tmerrshëm; po, ai përbindësh, [a]vdekja dhe [b]ferri, që unë e quaj vdekja e trupit dhe gjithashtu vdekja e shpirtit.

11 Dhe për shkak të udhës së [a]çlirimit të Perëndisë sonë, të Shenjtit të Izraelit, kjo [b]vdekje, për të cilën unë ju fola, e cila është fizike, do të çlirojë të vdekurit e saj; vdekje e cila është varri.

12 Dhe kjo [a]vdekje, për të cilën unë kam folur, që është vdekja shpirtërore, do të çlirojë të vdekurit e saj; vdekje shpirtërore e cila është [b]ferri; prandaj vdekja dhe ferri duhet t'i çlirojnë të vdekurit e tyre dhe ferri duhet të çlirojë shpirtrat e tij të robëruar dhe varri duhet të çlirojë trupat e tij të robëruar, dhe trupat dhe [c]shpirtrat e njerëzve do të [d]ribashkohen me njëri-tjetrin; dhe kjo është nga fuqia e ringjalljes së të Shenjtit të Izraelit.

13 O sa i madh [a]plani i Perëndisë tonë! Pasi, nga ana tjetër, [b]parajsa e Perëndisë duhet të çlirojë shpirtrat e të drejtëve; dhe varri çliron trupin e të drejtit dhe shpirti dhe trupi do të [c]ribashkohen përsëri dhe të gjithë njerëzit bëhen të pakorruptueshëm dhe të [d]pavdekshëm dhe ata janë qenie të gjalla, duke patur një [e]njohuri të [f]përsosur

8*a* Job. 12:13; Abr. 3:21. USH Urtësi.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c USH Hir.
d DeB 93:33–34.
e Isa. 14:12; 2 Ne. 2:17–18; Mois. 4:3–4; Abr. 3:27–28.
f USH Djall.
9*a* Jakobi 3:11; Alma 5:25, 39.
b Zbu. 12:7–9.
c USH Gënjim.
d Zan. 3:1–13; Mosia 16:3; Mois. 4:5–19.
e 2 Kor. 11:14; Alma 30:53.
f DeB 129:8.
g USH Lidhje të fshehta.
10*a* Mosia 16:7–8; Alma 42:6–15.
b USH Ferr.
11*a* USH Çlirimtar.
b USH Vdekje, fizike.
12*a* USH Vdekje, shpirtërore.
b DeB 76:81–85.
c USH Shpirt.
d USH Ringjallje.
13*a* USH Plan i shëlbimit.
b DeB 138:14–19. USH Parajsë.
c Alma 11:43.
d USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
e DeB 130:18–19.
f USH Përsosur (i).

sikurse ne në mish, veçse njohuria jonë do të jetë e përsosur.

14 Prandaj, ne do të kemi [a]njohuri të përsosur të të gjitha [b]fajeve tona dhe të papastërtisë sonë dhe të [c]lakuriqësisë sonë; dhe të drejtët do të kenë njohuri të përsosur të gëzimit të tyre dhe të [d]drejtësisë së tyre, duke qenë të [e]veshur me [f]pastërti, po, madje edhe me [g]rrobën e drejtësisë.

15 Dhe do të ndodhë që kur të gjithë njerëzit do të kenë kaluar nga kjo vdekje e parë në jetë, duke u bërë të pavdekshëm, ata duhet të dalin para [a]fronit të gjykimit të të Shenjtit të Izraelit; dhe atëherë vjen [b]gjykimi dhe atëherë ata duhet të gjykohen sipas gjykimit të shenjtë të Perëndisë.

16 Dhe me siguri, sikurse Zoti jeton, pasi Zoti Perëndi e ka thënë atë dhe ajo është [a]fjala e tij e përjetshme, e cila nuk mund të [b]vdesë, se ata që janë të drejte, do të qëndrojnë të drejtë akoma dhe ata që janë të [c]fëlliqur, do të qëndrojnë të [d]fëlliqur akoma; prandaj, ata që janë të fëlliqur janë [e]djalli dhe engjëjt e tij; dhe ata do të shkojnë në zjarrin e [f]përhershëm të përgatitur për ta dhe mundimi i tyre është si një [g]liqen zjarri dhe squfuri, flaka e të cilit ngjitet lart gjithmonë dhe përgjithmonë dhe nuk ka fund.

17 O madhështia dhe [a]drejtësia e Perëndisë sonë! Pasi ai përmbush të gjitha fjalët e tij e ato kanë dalë nga goja e tij dhe ligji i tij duhet zbatuar.

18 Por, vini re, të drejtët, [a]shenjtorët e të Shenjtit të Izraelit, ata që kanë besuar në të Shenjtin e Izraelit, ata që kanë duruar [b]kryqet e botës dhe që kanë përbuzur turpin e tij, ata do të [c]trashëgojnë [d]mbretërinë e Perëndisë, që u përgatit për ta [e]nga krijimi i botës dhe gëzimi i tyre do të jetë i plotë [f]përgjithnjë.

19 O madhështia e mëshirës së Perëndisë tonë, të Shenjtit të Izraelit! Pasi ai i [a]çliron shenjtorët e tij nga ai përbindësh i [b]tmerrshëm që është djalli dhe nga vdekja dhe [c]ferri, dhe nga ai liqen i zjarrit dhe squfurit, që është mundim i pafund.

20 O sa e madhe [a]shenjtëria e Perëndisë sonë! Pasi, ai i [b]di të gjitha gjërat dhe nuk ka asgjë që ai nuk e di.

14*a* Mosia 3:25; Alma 5:18.
b USH Faj.
c Morm. 9:5.
d USH Drejtë (i), Drejtësi.
e Fja. 31:25.
f USH Pastër (i), pastërti.
g DeB 109:76.
15*a* USH Gjykim, i fundit.
b Psa. 19:9; 2 Ne. 30:9.
16*a* 1 Mbr. 8:56; DeB 1:38; Mois. 1:4.
b DeB 56:11.
c USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
d 1 Ne. 15:33–35; Alma 7:21; Morm. 9:14; DeB 88:35.
e USH Djall.
f Mosia 27:28.
g Zbu. 21:8; 2 Ne. 28:23; DeB 63:17.
17*a* USH Drejtësi.
18*a* USH Shenjtor.
b Llu. 14:27.
c DeB 45:58; 84:38.
d USH Ekzaltim.
e Alma 13:3.
f USH Jetë e përjetshme.
19*a* DeB 108:8.
b 1 Ne. 15:35.
c USH Ferr.
20*a* USH Shenjtëri.
b Alma 26:35; DeB 38:2.

21 Dhe ai vjen në tokë, që ai
të mund të [a]shpëtojë të gjithë
njerëzit, në qoftë se ata do ta
dëgjojnë zërin e tij; pasi vini re,
ai vuan dhembjet e të gjithë
njerëzve, po, [b]vuajtjet e çdo kri-
jese të gjallë, si burra, gra ashtu
edhe fëmijë, që bëjnë pjesë në
familjen e [c]Adamit.
22 Dhe ai e vuan këtë, që ri-
ngjallja të vijë mbi të gjithë nje-
rëzit, që të gjithë të mund të
qëndrojnë para tij, në ditën e
madhe të gjykimit.
23 Dhe ai urdhëron të gjithë
njerëzit, që ata duhet të [a]pendo-
hen dhe të [b]pagëzohen në emrin
e tij, duke pasur besim të për-
sosur në të Shenjtin e Izraelit,
ose ata nuk mund të shpëtohen
në mbretërinë e Perëndisë.
24 Dhe në qoftë se ata nuk do
të pendohen dhe nuk do të
besojnë në [a]emrin e tij, dhe nuk
do të pagëzohen në emrin e tij,
dhe nuk do të [b]durojnë deri në
fund, ata duhet të [c]mallkohen;
pasi Zoti Perëndi, i Shenjti i
Izraelit, e ka thënë atë.
25 Kështu që, ai ka dhënë një
[a]ligj; dhe ku [b]nuk ka ligj të
dhënë, nuk ka ndëshkim; dhe
ku nuk ka ndëshkim, nuk ka
dënim; dhe ku nuk ka dënim,
mëshirat e të Shenjtit të Izraelit
kanë pretendime mbi ta, për
shkak të shlyerjes; pasi ata
çlirohen nga fuqia e tij.
26 Pasi [a]shlyerja kënaq kërke-
sat e [b]drejtësisë së tij mbi të
gjithë ata të cilëve nuk [c]u është
dhënë [d]ligji, që ata të çlirohen
nga ai përbindësh i tmerrshëm,
vdekja dhe ferri dhe djalli, dhe
liqeni i zjarrit dhe squfurit, që
është vuajtje e pafund; dhe ata
kthehen tek ai Perëndi që u dha
atyre [e]frymë, i cili është i Shenj-
ti i Izraelit.
27 Por mjerë ai të cilit i është
dhënë [a]ligji, po, që ka të gjitha
urdhërimet e Perëndisë, si ne,
dhe që i shkel ato dhe që shpen-
zon kot ditët e provës së
tij, sepse e tmerrshme është
gjendja e tij!
28 O, ai [a]plani dredharak i të
ligut! O, [b]kotësia dhe dobësitë
dhe marrëzia e njerëzve! Kur
janë të [c]mësuar, ata mendojnë
se janë të [d]ditur dhe nuk dëgjoj-
në [e]këshillën e Perëndisë, pasi
e lënë mënjanë, duke supozuar
se ata dinë nga vetja e tyre,
prandaj, dituria e tyre është
marrëzi dhe ajo nuk është

21*a* USH Shpëtim.
b DeB 18:11; 19:18.
c USH Adam.
23*a* USH Pendohem, pendim.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
24*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
b USH Duroj.
c USH Mallkim.
25*a* Jak. 4:17.
USH Ligj.
b Rom. 4:15; 2 Ne. 2:13; Alma 42:12–24.
USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
26*a* 2 Ne. 2:10; Alma 34:15–16.
USH Shlyej, shlyerje.
b USH Drejtësi.
c Mosia 3:11.
d Mosia 15:24; DeB 137:7.
e Zan. 2:7; DeB 93:33; Abr. 5:7.
27*a* Llu. 12:47–48.
28*a* Alma 28:13.
b USH Kotë (i), kotësi.
c Llu. 16:15; 2 Ne. 26:20; 28:4, 15.
d Fja. 14:6; Jer. 8:8–9; Rom. 1:22.
USH Kryelartësi, krenari; Urtësi.
e Alma 37:12.
USH Këshillë.

e dobishme për ta. Dhe ata do
të mbarojnë.
29 Por të jenë të mësuar është
mirë, nëse ata [a]dëgjojnë [b]kësh-
illat e Perëndisë.
30 Por mjerë të [a]pasurit, që
janë të pasur sipas gjërave të
botës. Pasi, sepse ata janë të
pasur, ata përbuzin të [b]varfërit
dhe përndjekin të bindurit dhe
zemrat e tyre janë në thesaret
e tyre; prandaj thesari i tyre
është perëndia i tyre. Dhe vini
re, thesari i tyre do të mbarojë
me ta gjithashtu.
31 Dhe mjerë të shurdhët që
nuk do të [a]dëgjojnë; pasi ata do
të mbarojnë.
32 Mjerë të verbërit që nuk
do të shohin; pasi ata do të
mbarojnë gjithashtu.
33 Mjerë ata që nuk janë rreth-
prerë në zemër, pasi njohuria
e paudhësive të tyre do t'i
godasë ata në ditën e fundit.
34 Mjerë [a]gënjeshtari, pasi ai
do të flaket në [b]ferr.
35 Mjerë vrasësi që [a]vret me
qëllim, pasi ai do të [b]vdesë.
36 Mjerë ata që bëjnë [a]lavirësi,
pasi do të flaken në ferr.
37 Po, mjerë ata që [a]adhurojnë
idhuj, pasi djalli i të gjithë
djajve kënaqet me ta.
38 Dhe në fund, mjerë të gjithë
ata që vdesin në mëkatet e tyre;
pasi ata do të [a]kthehen te Perë-
ndia dhe do të shohin fytyrën
e tij dhe do të qëndrojnë në
mëkatet e tyre.
39 O vëllezërit e mi të dashur,
kujtoni sa e tmerrshme është të
shkelësh kundër atij Perëndie
të Shenjtë dhe gjithashtu sa e
tmerrshme është të dorëzohesh
në ngasjet e atij [a]dinaku. Kujto-
ni, të jesh [b]mendje-kontrolluar
nga mishi është [c]vdekje, por të
jesh mendje-kontrolluar nga
shpirti është [d]jetë e [e]përjetshme.
40 O, vëllezërit e mi të dashur,
u vini veshin fjalëve të mia.
Kujtoni madhështinë e të
Shenjtit të Izraelit. Mos thoni se
kam folur gjëra të rënda kun-
dër jush; pasi po të thoni,
ju do të flisni keq kundër së
[a]vërtetës; pasi unë kam folur
fjalët e Krijuesit tuaj. Unë e
di që fjalët e së vërtetës janë
të [b]rënda kundër të gjithë pa-
pastërtisë; por të drejtët nuk
frikësohen prej tyre, pasi ata
e duan të vërtetën dhe nuk
dridhen.
41 O atëherë, vëllezërit e mi të
dashur, [a]ejani te Zoti, tek i
Shenjti. Kujtoni se shtigjet e tij

29*a* 2 Ne. 28:26.
b Jakobi 4:10.
30*a* Llu. 12:34; 1 Tim. 6:10; DeB 56:16.
b USH Varfër (i).
31*a* Eze. 33:30–33; Mt. 11:15; Mosia 26:28; DeB 1:2, 11, 14; Mois. 6:27.
34*a* Fja. 19:9. USH Ndershëm (i), ndershmëri; Gënjim.
b USH Ferr.
35*a* Eks. 20:13; Mosia 13:21.
b USH Dënim kapital.
36*a* 3 Ne. 12:27–29. USH Dëlirësi.
37*a* USH Idhujtari.
38*a* Alma 40:11, 13.
39*a* 2 Ne. 28:20–22; 32:8; Mosia 2:32; 4:14; Alma 30:53.
b Rom. 8:6. USH Mishtor.
c USH Vdekje, shpirtërore.
d Fja. 11:19.
e USH Jetë e përjetshme.
40*a* USH Vërtetë (e).
b 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 28:28; 33:5.
41*a* 1 Ne. 6:4; Jakobi 1:7; Omni 1:26; Moro. 10:30–32.

janë të drejta. Vini re, [b]udha për njeriun është e [c]ngushtë, por ajo shtrihet në një drejtim të drejtë para tij dhe ruajtësi i [d]portës është i Shenjti i Izraelit; dhe ai nuk punëson shërbëtorë aty; dhe nuk ka udhë tjetër përveç nëpërmjet portës; pasi ai nuk mund të mashtrohet, pasi Zoti Perëndi është emri i tij.

42 Dhe kujtdo që troket, atij do t'ia hapë ai; dhe të [a]diturit dhe të mësuarit, dhe ata që janë të pasur, dhe ata që janë [b]krekosur për shkak të diturisë së tyre dhe të urtësisë së tyre dhe të pasurive të tyre—po, ata janë ata që ai i përçmon; dhe nëse ata nuk i flakin tutje këto gjëra dhe nuk e konsiderojnë veten [c]budallenj para Perëndisë, dhe nuk përulen në thellësitë e [d]përulësisë, ai nuk do t'ua hapë.

43 Por gjërat e të diturit dhe të maturit do t'u [a]fshihen atyre përgjithmonë—po, ajo lumturi që është përgatitur për shenjtorët.

44 O, vëllezërit e mi të dashur, mbani mend fjalët e mia. Vini re, unë heq rrobat e mia dhe i shkund para jush; unë i lutem Perëndisë së shpëtimit tim që ai të më shikojë mua me [a]syrin e tij që sheh gjithçka; prandaj, ju do të dini në ditën e fundit, kur të gjithë njerëzit do të gjykohen për veprat e tyre, se Perëndia i Izraelit dëshmoi që unë i [b]shkunda paudhësitë tuaja nga shpirti im dhe se unë qëndroj me pastërti para tij dhe jam i [c]pastruar nga gjaku juaj.

45 O, vëllezërit e mi të dashur, largohuni nga mëkatet tuaja; flakni [a]zinxhirët e atij që do t'ju lidhë shtrëngueshëm; ejani te ai Perëndi që është [b]shkëmbi i shpëtimit tuaj.

46 Përgatitni shpirtrat tuaj për atë ditë të lavdishme, kur [a]drejtësi do të zbatohet mbi të drejtët, madje ditën e [b]gjykimit, që ju të mos mund të tkurreni nga frika e tmerrshme; që ju të mos mund të mbani mend [c]fajin tuaj të tmerrshëm me përpikmëri dhe të jeni të detyruar të bërtisni: Të shenjta, të shenjta janë gjykimet e tua, O Zot, Perëndi i [d]Plotfuqishëm—por unë e di fajin tim; unë shkela ligjin tënd dhe shkeljet e mia janë të mijat; dhe djalli më ka pushtuar, se unë jam një pre e mjerimit të tij të tmerrshëm.

47 Por, vini re, vëllezërit e mi, a është e nevojshme që unë t'ju zgjoj në një realitet të tmerrshëm të këtyre gjërave? A do t'jua trazoja shpirtrat tuaj në se mendjet tuaja ishin të kulluara? A do të isha unë kaq i qartë me ju, sipas qartësisë së të vërtetës,

41*b* 2 Ne. 31:17–21; Alma 37:46; DeB 132:22, 25.
c Llu. 13:24; 2 Ne. 33:9; Hel. 3:29–30.
d 2 Ne. 31:9, 17–18; 3 Ne. 14:13–14; DeB 43:7; 137:2.
42*a* Mt. 11:25.
b USH Kryelartësi, krenari.
c 1 Kor. 3:18–21.
d USH Përul, përulësi.
43*a* 1 Kor. 2:9–16.
44*a* Jakobi 2:10.
b Jakobi 1:19.
c Jakobi 2:2; Mosia 2:28.
45*a* 2 Ne. 28:22; Alma 36:18.
b USH Shkëmb.
46*a* USH Drejtësi.
b USH Gjykim, i fundit.
c Mosia 3:25.
d 1 Ne. 1:14; Mois. 2:1.

në qoftë se ju do të ishit të lirë nga mëkati?

48 Vini re, në qoftë se ju do të ishit të shenjtë, unë do t'ju flisja mbi shenjtërinë; por pasi ju nuk jeni të shenjtë dhe pasi ju më shikoni si një mësues, është e nevojshme që unë t'ju [a]mësoj pasojat e [b]mëkatit.

49 Vini re, shpirti im e urren mëkatin dhe zemra ime kënaqet në drejtësi; dhe unë do të [a]lavdëroj emrin e shenjtë të Perëndisë tim.

50 Ejani vëllezërit e mi, secili që ka etje, ejani ju tek [a]ujërat; dhe ai që nuk ka para, ejani, blini dhe hani; po, ejani blini verë dhe qumësht, pa [b]para dhe pa çmim.

51 Prandaj, mos shpenzoni para për atë që nuk ka vlerë, as [a]punën tuaj për atë që nuk mund të japë kënaqësi. Më dëgjoni me zell dhe mbani mend fjalët që ju kam thënë; dhe ejani tek i Shenjti i Izraelit dhe [b]merrni sa të mundni nga ajo që nuk mbaron, as që nuk mund të korruptohet dhe e lini shpirtin tuaj të kënaqet në bollëk.

52 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, mbani mend fjalët e Perëndisë suaj; lutjuni atij vazhdimisht ditën dhe jepini [a]falënderime emrit të tij të shenjtë natën. Lerini zemrat tuaja të gëzojnë.

53 Dhe vini re, sa të mëdha [a]besëlidhjet e Zotit dhe sa të mëdha denjimet e tij te fëmijët e njerëzve; dhe për shkak të madhështisë së tij dhe të hirit dhe [b]mëshirës së tij, ai na ka premtuar se fara jonë nuk do të zhduket krejtësisht, sipas mishit, por se ai do ta ruaj atë; dhe në brezat e ardhshëm, ata do të bëhen një [c]degë e drejtë në shtëpinë e Izraelit.

54 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do t'ju flisja më shumë; por nesër unë do t'ju shpall pjesën e mbetur të fjalëve të mia. Amen.

KAPITULLI 10

Judenjtë do ta kryqëzojnë Perëndinë e tyre—Ata do të shpërndahen derisa të fillojnë të besojnë në të—Amerika do të jetë një tokë e lirisë, ku asnjë mbret nuk do të sundojë—Pajtohu me Perëndinë dhe fito shpëtim nëpërmjet hirit të tij. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani unë, Jakobi, ju flas përsëri, vëllezërit e mi të dashur, në lidhje me këtë [a]degë të drejtë, për të cilën unë kam folur.

2 Pasi, vini re, [a]premtimet që ne kemi marrë janë premtime ndaj nesh sipas mishit; prandaj, sikurse më është treguar që shumë prej fëmijëve tanë do të mbarojnë në mish për shkak të mosbesimit, megjithatë, Perëndia do të jetë i mëshirshëm ndaj shumicës; dhe fëmijët tanë

48*a* Alma 37:32.
b USH Mëkat.
49*a* 1 Ne. 18:16.
50*a* USH Ujë i gjallë.
b Alma 42:27.
51*a* Isa. 55:1–2.
b 2 Ne. 31:20; 32:3; 3 Ne. 12:6.
52*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
53*a* USH Besëlidhje.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c USH Vresht i Zotit.
10 1*a* 1 Ne. 15:12–16; 2 Ne. 3:5; Jakobi 5:43–45.
2*a* 1 Ne. 22:8; 3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.

do të përtërihen, që ata të mund të vijnë tek ajo që do t'u japë atyre njohurinë e vërtetë të Shëlbuesit të tyre.

3 Kështu që, sikurse ju thashë, duhet që Krishti—pasi natën më parë [a]engjëlli më tha, se ky do të jetë emri i tij—do të [b]vijë mes Judenjve, mes atyre që janë pjesa më e ligë e botës; dhe ata do ta [c]kryqëzojnë atë—pasi kështu ka vendosur Perëndia ynë dhe nuk ka komb tjetër në tokë, që do ta [d]kryqëzonte [e]Perëndinë e tij.

4 Pasi, nëse [a]mrekullitë e mëdha do të bëheshin mes kombeve të tjera, ata do të pendoheshin dhe do të dinin se ai është Perëndia i tyre.

5 Por, për shkak të [a]intrigave të priftërinjve dhe paudhësive, ata në Jeruzalem do të bëhen kryelartë kundër tij, kështu që ai të kryqëzohet.

6 Kështu që, për shkak të paudhësive të tyre, shkatërrime, zi buke, epidemi dhe gjakderdhje do të vijnë mbi ta; dhe ata që nuk do të shkatërrohen, do të [a]shpërndahen midis të gjitha kombeve.

7 Por, vini re, kështu thotë [a]Zoti Perëndi: [b]Kur dita të vijë që ata të besojnë në mua, që unë jam Krishti, atëherë unë kam hyrë në besëlidhje me etërit e tyre, që ata të rikthehen në mish, mbi tokë, në tokat e trashëgimit të tyre.

8 Dhe do të ndodhë që ata do të [a]mblidhen nga shpërndarja e tyre e gjatë, nga [b]ishujt e detit dhe nga katër anët e tokës; dhe kombet e Johebrenjve do të jenë të mëdha në sytë e mi, thotë Perëndia, në [c]çuarjen e tyre në tokat e trashëgimit të tyre.

9 [a]Po, mbretërit e Johebrenjve do të jenë etër birësues për ta dhe mbretëreshat e tyre do të jenë tajat e tyre; prandaj, [b]premtimet e Zotit janë të mëdha për Johebrenjtë, pasi ai e ka thënë dhe kush mund të kundërshtojë?

10 Por, vër re, kjo tokë, tha Perëndia, do të jetë një tokë e trashëgimit tuaj dhe [a]Johebrenjtë do të jenë të bekuar mbi tokën.

11 Dhe kjo tokë do të jetë një tokë e [a]lirisë për Johebrenjtë dhe nuk do të ketë [b]mbretër mbi tokë, të cilët do të ngrihen prej Johebrenjve.

12 Dhe unë do ta fortifikoj këtë tokë kundër të gjitha kombeve të tjera.

13 Dhe ai që [a]lufton kundër

3*a* 2 Ne. 25:19; Jakobi 7:5; Moro. 7:22.
b USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
c 1 Ne. 11:33; Mosia 3:9; DeB 45:52–53.
d Llu. 23:20–24.
e 1 Ne. 19:10.
4*a* USH Mrekulli.
5*a* Llu. 22:2. USH Intriga të priftërinjve.
6*a* 1 Ne. 19:13–14. USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
7*a* USH Zot.
b 2 Ne. 25:16–17.
8*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22; DeB 133:8.
c 1 Ne. 22:8.
9*a* Isa. 49:22–23.
b 1 Ne. 22:8–9; DeB 3:19–20.
10*a* 2 Ne. 6:12.
11*a* USH Lirë (i), Liri.
b Mosia 29:31–32.
13*a* 1 Ne. 22:14, 19.

Sionit do të [b]mbarojë, thotë Perëndia.

14 Pasi ai që do të ngrejë një mbret kundër meje do të mbarojë, pasi unë, Zoti, [a]mbret i qiellit, do të jem mbreti i tyre dhe unë do të jem përgjithmonë një [b]dritë ndaj atyre që dëgjojnë fjalët e mia.

15 Kështu që, për këtë shkak, që [a]besëlidhjet e mia të mund të plotësohen, të cilat i kam bërë me fëmijët e njerëzve, që unë do të bëj me ta ndërsa ata janë në mish, unë duhet të shkatërroj punët e [b]fshehta të [c]errësirës dhe të vrasjeve dhe të neverive.

16 Kështu që, ai që lufton kundër [a]Sionit, si Jude ashtu dhe Johebre, si i lidhur ashtu dhe i lirë, si burrë ashtu dhe grua, do të mbarojë; pasi [b]ata janë ata të cilët janë lavirja e të gjithë tokës, pasi [c]ata që [d]nuk janë me mua, janë [e]kundër meje, thotë Perëndia ynë.

17 Sepse unë do t'i [a]plotësoj premtimet e mia, të cilat ua kam bërë fëmijëve të njerëzve, se unë do t'ua bëj ndërsa ata janë në mish—

18 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, kështu thotë Perëndia ynë: Unë do të brengos farën tënde nëpërmjet dorës së Johebrenjve; megjithatë, unë do t'i zbut zemrat e [a]Johebrenjve, që ata të jenë si një atë për ta; prandaj, Johebrenjtë do të jenë të [b]bekuar dhe të [c]numëruar mes shtëpisë së Izraelit.

19 Kështu që, unë do t'ia [a]kushtoj këtë tokë farës tënde dhe atyre që do të numërohen mes farës tënde, përgjithnjë, si tokë e trashëgimit të tyre; sepse është një tokë e zgjedhur, më thotë Perëndia, mbi të gjitha tokat e tjera, prandaj, unë do të bëj që të gjithë njerëzit që jetojnë në të që të më adhurojnë, thotë Perëndia.

20 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, duke parë se Perëndia ynë i mëshirshëm na ka dhënë kaq njohuri të madhe në lidhje me këto gjëra, le ta kujtojmë atë dhe të heqim dorë nga mëkatet tona dhe të mos ulim kokat tona, pasi ne nuk jemi braktisur; megjithatë, ne jemi [a]dëbuar nga toka e trashëgimit tonë; por tani ne u dërguam në një tokë [b]më të mirë, pasi Zotit na e bëri detin [c]udhë dhe ne jemi në një [d]ishull të detit.

21 Por të mëdha janë premtimet e Zotit për ata që janë në [a]ishujt e detit; prandaj, duke folur për ishujt, duhet të ketë më

13*b* Isa. 60:12.
14*a* Alma 5:50; DeB 38:21–22; 128:22–23; Mois. 7:53.
b USH Dritë, dritë e Krishtit.
15*a* USH Besëlidhje.
b Hel. 3:23. USH Lidhje të fshehta.
c USH Errësirë, shpirtërore.
16*a* USH Sion.
b 1 Ne. 13:4–5.
c 1 Ne. 14:10.
d 1 Ne. 22:13–23; 2 Ne. 28:15–32; 3 Ne. 16:8–15; Eth. 2:9.
e Mt. 12:30.
17*a* DeB 1:38.
18*a* Llu. 13:28–30; DeB 45:7–30.
b Ef. 3:6.
c Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 14:1–2; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; 30:2; Abr. 2:9–11.
19*a* 2 Ne. 3:2.
20*a* 1 Ne. 2:1–4.
b 1 Ne. 2:20. USH Tokë e premtuar.
c 1 Ne. 18:5–23.
d Isa. 11:10–12.
21*a* 1 Ne. 19:15–16; 22:4.

shumë se ky dhe ata banohen gjithashtu nga vëllezërit tanë.

22 Pasi vini re, Zoti Perëndi ka [a]dërguar herë pas here nga shtëpia e Izraelit, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij. Dhe tani, vini re, Zoti mban mend të gjithë njerëzit që u shkëputën së andejmi, prandaj ai na mban mend edhe ne.

23 Kështu që, gëzoni zemrat tuaja dhe kujtoni se ju jeni të [a]lirë të [b]veproni nga vetja juaj—të [c]zgjidhni udhën e vdekjes së pafundme, ose udhën e jetës së përjetshme.

24 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, pajtohuni me vullnetin e Perëndisë dhe jo me vullnetin e djallit dhe të mishit; dhe kujtoni, se pasi të pajtoheni me Perëndinë, është vetëm dhe nëpërmjet [a]hirit të Perëndisë që ju [b]shpëtoni.

25 Kështu që, le t'ju ngrejë Perëndia nga vdekja nëpërmjet fuqisë së ringjalljes, si edhe nga vdekja e pafundme nëpërmjet fuqisë së [a]shlyerjes, që ju të mund të pranoheni në mbretërinë e përjetshme të Perëndisë, që ju të mund ta lavdëroni nëpërmjet hirit hyjnor. Amen.

KAPITULLI 11

Jakobi pa Shëlbuesin e tij—Ligji i Moisiut tipizon Krishtin dhe provon se ai do të vijë. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani, [a]Jakobi, i foli shumë gjëra të tjera popullit tim në atë kohë; por unë bëra që të [b]shkruheshin vetëm këto gjëra, pasi gjërat që unë kam shkruar, më mjaftojnë.

2 Dhe tani unë, Nefi, shkruaj më shumë nga fjalët e [a]Isaias, pasi shpirti im kënaqet me fjalët e tij. Pasi unë do t'ia përshtas fjalët e tij popullit tim dhe unë do t'ua dërgoj ato të gjithë fëmijëve të mi; pasi ai me të vërtetë pa [b]Shëlbuesin tim, madje ashtu siç e kam parë unë.

3 Dhe vëllai im, Jakobi, gjithashtu e ka [a]parë atë sikurse e kam parë unë; prandaj, do t'i dërgoj fjalët e tyre te fëmijët e mi, për t'u provuar atyre se fjalët e mia janë të vërteta. Prandaj, nëpërmjet fjalëve të [b]tre vetave, Perëndia ka thënë, unë do të vendos fjalën time. Megjithatë, Perëndia dërgon më shumë dëshmitarë dhe ai i provon të gjitha fjalët e tij.

4 Vini re, shpirti im kënaqet që t'i [a]provojë popullit tim të vërtetën mbi [b]ardhjen e Krishtit; pasi, për këtë qëllim u dha [c]ligji i Moisiut; dhe çdo gjë që është dhënë nga Perëndia nga fillimi i botës ndaj njeriut, janë shenja që e tipizojnë atë.

5 Dhe gjithashtu shpirti im

22*a* 1 Ne. 22:4.
23*a* ush Zgjedhje e lirë.
b 2 Ne. 2:16.
c LiP. 30:19.
24*a* ush Hir.
b ush Shpëtim.
25*a* ush Shlyej, shlyerje.

11 1*a* 2 Ne. 6:1–10.
b 2 Ne. 31:1.
2*a* 3 Ne. 23:1.
b ush Shëlbues.
3*a* 2 Ne. 2:3; Jakobi 7:5.
b 2 Ne. 27:12; Eth. 5:2–4; DeB 5:11.
4*a* 2 Ne. 31:2.
b Jakobi 4:5; Jar. 1:11; Alma 25:15–16; Eth. 12:19.
c 2 Ne. 5:10.

kënaqet në [a]besëlidhjet që bëri Zoti me etërit tanë; po, shpirti im kënaqet në hirin e tij dhe në drejtësinë e tij dhe në fuqinë, dhe në mëshirën e planit të madh dhe të përjetshëm të çlirimit nga vdekja.

6 Dhe shpirti im kënaqet që t'i provojë popullit tim se [a]po të mos vijë Krishti, të gjithë njerëzit duhet të mbarojnë.

7 Pasi, nëse [a]nuk ka Krisht, nuk ka Perëndi; dhe nëse nuk ka Perëndi, ne nuk jemi, pasi nuk do të kishte patur [b]krijim. Por ka një Perëndi dhe ai është Krishti dhe ai vjen në plotësinë e kohës së tij.

8 Dhe tani unë po shkruaj disa nga fjalët e Isaias, që kushdo nga njerëzit e mi që do t'i shikojë këto fjalë, mund të ngrejë zemrën e tij dhe të gëzohet për të gjithë njerëzit. Tani, këto janë fjalët dhe ju mund t'i përshtasni te vetja juaj dhe te të gjithë njerëzit.

KAPITULLI 12

Isaia sheh tempullin e ditëve të mëvonshme, mbledhjen e Izraelit dhe gjykimin mijëvjeçar dhe paqen—Kryelarti dhe i ligu do të poshtërohen me Ardhjen e Dytë—Krahaso Isaia 2. Rreth 559–545 para K.

Fjala që [a]Isaia, i biri i Amotsit, [b]pa si vegim në lidhje me Judën dhe Jeruzalemin:

2 Dhe do të ndodhë në ditët e fundit, kur [a]mali i [b]shtëpisë së Zotit do të vendoset në majë të [c]maleve dhe do të lartësohet përmbi kodra dhe të gjitha kombet do të vërshojnë tek ai.

3 Dhe shumë njerëz do të shkojnë dhe do të thonë: Ejani, dhe le të ngjitemi në malin e Zotit, te shtëpia e Perëndisë së Jakobit; dhe ai do të na mësojë udhët e tij dhe ne do të [a]ecim në shtigjet e tij; pasi nga Sioni do të dalë [b]ligji dhe fjala e Zotit nga Jeruzalemi.

4 Dhe ai do të [a]gjykojë midis kombeve dhe do të qortojë shumë njerëz; dhe ata do të farkëtojnë shpatat e tyre duke i bërë plugje dhe heshtat në kanxha për të krasitur—kombi nuk do ta ngrejë më shpatën kundër kombit dhe as nuk do të mësojnë më luftën.

5 O shtëpi e Jakobit, ejani dhe le të ecim në dritën e Zotit; po, ejani, pasi ju të gjithë keni [a]humbur, secili në udhët e tij të liga.

6 Kështu që, O Zot, ti e ke

5*a* USH Besëlidhje e Abrahamit.
6*a* Mosia 3:15.
7*a* 2 Ne. 2:13.
b USH Krijoj, krijim.
12 1*a* Prej Nefit citohen kapitujt 2–14 të Isaias nga fletët e tunxhit në 2 Ne. 12–24; ka disa ndryshime në renditjen e fjalëve të cilat duhet të vihen në dukje.
b HEB *khazah*, ka kuptimin "i përfytyruar". Kjo do të thotë se Isaia e mori lajmin e tij nëpërmjet një vegimi nga Zoti.
2*a* Joe. 3:17.
USH Sion.
b USH Tempull, shtëpi e Zotit.
c DeB 49:25.
3*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
b HEB mësim ose doktrinë.
USH Ungjill.
4*a* 2 Ne. 21:2–9.
5*a* 2 Ne. 28:14; Mosia 14:6; Alma 5:37.

braktisur popullin tënd, shtëpinë e Jakobit, sepse ata [a]janë të mbushur me zakonet e Lindjes dhe dëgjojnë falltarët si [b]Filistinët dhe ata e [c]kënaqin veten me fëmijët e të huajve.

7 Toka e tyre është gjithashtu plot argjend dhe ar dhe as thesaret e tyre nuk kanë fund; vendi i tyre është plot kuaj dhe as karrocat e tyre nuk kanë fund.

8 Toka e tyre është gjithashtu plot [a]idhuj; ata adhurojnë punën e duarve të tyre, atë që vetë gishtat e tyre kanë bërë.

9 Dhe njeriu i ulët [a]nuk përkulet dhe njeriu i madh nuk përul veten, prandaj, mos e fal atë.

10 O ju të këqij, hyni në shkëmb dhe [a]fshihuni në pluhur, pasi frika e Zotit dhe lavdia e madhështisë së tij do t'ju godasin.

11 Dhe do të ndodhë që shikimet krenare të njeriut do të bëhen të përulura dhe krenaria e njerëzve do të bjerë poshtë dhe vetëm Zoti do të lartësohet në atë ditë.

12 Pasi [a]dita e Zotit të Ushtrive vjen së shpejti mbi të gjitha kombet, po, mbi secilin; po, mbi [b]krenarin dhe mbi të lartin dhe mbi çdo njeri që është ngritur lart, dhe ai do të ulet poshtë.

13 Po, dhe dita e Zotit do të vijë mbi të gjitha qitrot e Libanit, pasi ato janë të larta dhe të ngritura; dhe mbi të gjithë lisat e Bashanit;

14 Dhe mbi të gjitha malet e larta dhe mbi të gjitha kodrat, dhe mbi të gjitha kombet që janë të ngritura dhe mbi çdo popull;

15 Dhe mbi çdo kullë të lartë dhe mbi çdo mur të fortifikuar;

16 Dhe mbi të gjitha anijet e [a]detit dhe mbi të gjitha anijet e Tarshishit, dhe mbi të gjitha pamjet e këndshme.

17 Dhe kryelartësia e njeriut do të bjerë dhe krenaria e njerëzve do të pakësohet; dhe vetëm Zoti do të lartësohet në [a]atë ditë.

18 Dhe idhujt, ai do t'i zhdukë krejtësisht.

19 Dhe ata do të shkojnë në vrimat e shkëmbinjve dhe në shpellat e tokës, pasi frika e Zotit do të bjerë mbi ta dhe lavdia e madhështisë së tij do t'i godasë, kur ai të ngrihet për ta tundur tmerrësisht tokën.

20 Atë ditë njeriu do t'u [a]hedhë urithëve dhe lakuriqëve të natës idhujt e tij prej argjendi dhe idhujt e tij prej ari, që i bëri për veten e tij që t'i adhurojë;

21 Për t'u futur në të çarat e shkëmbinjve dhe në majat e maleve të larta, pasi frika e Zotit do të bjerë mbi ta dhe madhë-

6*a* DMTH mbushen, pajisen me mësime, besime të kundërta. Psa. 106:35.
b USH Filistinë.
c HEB shtrëngoj duart me (dikë) ose bëj besëlidhje me (dikë).
8*a* USH Idhujtari.
9*a* DMTH Perëndisë; ai adhuroi idhuj në vend të tij.
10*a* Alma 12:14.
12*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Mal. 4:1; 2 Ne. 23:11; DeB 64:24.
16*a* Varianti grek (Septuagint) ka një shprehje që varianti hebraik nuk e ka dhe varianti hebraik ka një shprehje që varianti grek nuk e ka; por 2 Ne. 12:16 i ka të dyja. Psa. 48:7; Eze. 27:25.
17*a* DMTH dita e ardhjes së Zotit në lavdi.
20*a* HEB braktisë.

shtia e lavdisë së tij do t'i qëllojë, kur ai të ngrihet për ta tundur tmerrësisht tokën.

22 Mos u varni më në [a]njeriun, fryma e të cilit është në vrimat e tij të hundës; pasi ç'vlerë ka ai?

KAPITULLI 13

Juda dhe Jeruzalemi do të ndëshkohen për mosbindjen e tyre—Zoti paraqet dhe gjykon popullin e tij—Të bijat e Sionit mallkohen dhe mundohen për jetën e tyre mondane—Krahaso Isaia 3. Rreth 559–545 para K.

Pasi vini re, Zoti, Zot i Ushtrive, i heq Jeruzalemit dhe Judës mbështetjen dhe përkrahjen, çdo mundësi buke dhe çdo burim uji—

2 Të fuqishmin dhe luftëtarin, gjykatësin dhe profetin dhe të maturin dhe të moshuarin;

3 Kapitenin e pesëdhjetëve dhe njeriun e nderuar, dhe këshilltarin, dhe mashtruesin dhe oratorin e shkathët.

4 Dhe unë do t'u jap fëmijë atyre, që të jenë princat e tyre dhe foshnjat të sundojnë mbi ta.

5 Dhe njerëzit do të jenë të shtypur, çdo njeri nga një tjetër dhe çdo njeri nga fqinji i tij; fëmija do të sillet me krenari ndaj të moshuarit dhe i pandershmi ndaj të ndershmit.

6 Kur një njeri do të kapë të vëllanë në shtëpinë e atit të tij dhe do t'i thotë: Ti ke veshje, ji sundimtari ynë, dhe mos e lër këtë [a]shkatërrim të ndodhë nën dorën tënde—

7 Atë ditë, ai do të betohet, duke thënë: Unë nuk do të jem një [a]shërues; pasi në shtëpinë time nuk ka as bukë as veshje; mos më bëni një sundimtar të popullit.

8 Pasi Jeruzalemi është [a]rrënuar dhe Juda ka [b]rënë, për shkak se gjuhët e tyre dhe punët e tyre kanë qenë kundër Zotit, për të provokuar sytë e lavdisë së tij.

9 Dukja e tyre dëshmon kundër tyre dhe shpall se mëkati i tyre është njësoj si i [a]Sodomës, dhe ata nuk mund ta fshehin atë. Mjerë shpirtrat e tyre, sepse ata e kanë merituar të keqen vetë.

10 U thoni të drejtëve se do t'u bëhet [a]mirë; pasi ata do të hanë frytin e veprave të tyre.

11 Mjerë të liqtë, pasi ata do të mbarojnë; sepse shpërblimi i duarve të tyre do të bjerë mbi ta!

12 Dhe për njerëzit e mi, fëmijët janë sundimtarët e tyre dhe gratë sundojnë mbi ta. O, populli im, ata që të [a]udhëheqin bëjnë që të gabosh dhe shkatërrojnë udhën e shtigjeve të tua.

13 Zoti ngrihet për të [a]paditur dhe qëndron për të gjykuar njerëzit.

14 Zoti do të hyjë në gjykim me të moshuarit e popullit të tij

22*a* dmth Mjaft u varët nga njeriu i vdekshëm; ai ka pak fuqi në krahasim me Perëndinë. Mois. 1:10.

13 6*a* Isa. 3:6.

7*a* heb lidhës (i një plage); dmth., unë nuk mund t'i zgjidh problemet e tua.

8*a* Jer. 9:11.

b Vaj. 1:3.

9*a* Zan. 19:1, 4–7, 24–25. ush Homoseksualitet.

10*a* LiP. 12:28.

12*a* Isa. 9:16.

13*a* heb luftuar. Mik. 6:2; DeB 45:3–5.

dhe me [a]princat e tij; pasi ju keni [b]përpirë [c]vreshtën dhe [d]plaçkat e të [e]varfërit në shtëpitë tuaja.

15 Ç'doni të thoni? Ju rrihni mizorisht popullin tim dhe shtypni fytyrat e të varfërve, thotë Zoti Perëndia i Ushtrive.

16 Për më tepër, Zoti thotë: Sepse të bijat e Sionit janë krye-larta dhe ecin qafëpërpjetë, përpara dhe me sy lozonjarë, duke ecur dhe [a]folur me naze ndërsa duke shkaktuar një tringëllimë me këmbët e tyre—

17 Prandaj, Zoti do të godasë me një zgjebe kurorën e kokës së vajzave të Sionit dhe Zoti do të [a]zbulojë pjesët e fshehta të tyre.

18 Atë ditë, Zoti do të heqë shkëlqimin e stolisjeve të tyre tingëlluese dhe të [a]zbukurimeve dhe [b]rrathëve të rrumbullaktë si hëna;

19 Zinxhirët dhe byzylykët dhe [a]shallet;

20 Beretat dhe stolisjet e këmbëve dhe rripat e kokës dhe kutitë e parfumit dhe vathët;

21 Unazat dhe xhevahiret në hundë;

22 Veshjet e [a]shumëllojshme dhe mantelet, dhe shamitë e kokës, dhe karficat e ndryshme;

23 [a]Pasqyrat dhe të linjtat shumë të mira dhe kapuçat dhe robdëshambret.

24 Dhe do të ndodhë që në vend të erës së mirë, do të ketë qelbësirë; dhe në vend të një brezi, një [a]reckë; dhe në vend të flokëve të krehur bukur, shogëti; dhe në vend të [b]shamisë së brezit, një rrip prej thesi; [c]djegie në vend të bukurisë.

25 Burrat e tu do të bien nga shpata dhe të fuqishmit e tu në luftë.

26 Dhe portat e tij do të ankohen dhe do të mbajnë zi; dhe ai do të jetë i shkretuar dhe do të qëndrojë përdhe.

KAPITULLI 14

Sioni dhe të bijat e tij do të shëlbehen dhe do të pastrohen në ditën e mijëvjeçarit—Krahaso Isaia 4. Rreth 559–545 para K.

Dhe atë ditë, shtatë gra do të kapin një burrë duke thënë: Ne do të hamë bukën tonë dhe do të veshim rrobat tona; vetëm le të quhemi me emrin tënd, që të heqim [a]turpin tonë.

2 Në atë ditë, [a]dega e Zotit do

14*a* HEB sundimtar ose udhëheqës.
b HEB konsumuar ose djegur.
c Isa. 5:7.
d DMTH fitim i përvetësuar.
e 2 Ne. 28:12–13.
16*a* DMTH duke ecur me hapa të shkurtër, të shpejtë, në një mënyrë të shtirë.
17*a* HEB nxjerrë haptazi; idiomë që do të thotë "i bëj me turp".
18*a* Ndoshta rrjeta për flokët. Autoritetet jo gjithmonë bien dakort lidhur me natyrën e zbukurimeve femërore të renditura në vargjet 18–23.
b DMTH zbukurime në formën e një gjysmëhëne.
19*a* HEB vellot.
22*a* HEB rroba të shkëlqyeshme.
23*a* OSE rroba të tejdukshme.
24*a* HEB rrogozë.
b OSE një robë.
c OSE damkosje (një shenjë skllavërie).
14 1*a* DMTH njolla e të qenit e pamartuar dhe pa fëmijë.
2*a* Isa. 60:21; 2 Ne. 3:5; Jakobi 2:25.

të jetë e bukur dhe e lavdishme; fryti i tokës i shkëlqyer dhe tërheqës, për ata që janë të ikurit e Izraelit.

3 Dhe do të ndodhë që ata që janë lënë në Sion dhe mbeten në Jeruzalem, do të quhen të shenjtë, secili që është shkruar mes të gjallëve në Jeruzalem—

4 [a]Kur Zoti do të ketë [b]larë fëlliqësinë e bijave të Sionit dhe të ketë pastruar gjakun e Jeruzalemit nga to, me anë të shpirtit të gjykimit dhe me anë të shpirtit të [c]zjarrit.

5 Dhe Zoti do të krijojë mbi çdo vendbanim të malit Sion dhe mbi asambletë e tij një [a]re dhe tym gjatë ditës dhe shkëlqimin e një zjarri me flakë gjatë natës; pasi mbi të gjithë lavdinë e Sionit do të ketë një mbrojtje.

6 Dhe do të ketë një tabernakull për hije gjatë vapës së ditës dhe si një vend [a]strehim dhe mbulesë nga stuhia dhe nga shiu.

KAPITULLI 15

Vreshti i Zotit (Izraeli) do të shkretohet dhe populli i tij do të shpërndahet—Mjerime do të vijnë mbi ta, në gjendjen e tyre braktisëse të fesë dhe të shpërndarjes—Zoti do të ngrejë një emblemë dhe do të mbledhë Izraelin—Krahaso Isaia 5. Rreth 559–545 para K.

Dhe atëherë unë do t'i këndoj shumë të dashurit tim një [a]këngë të dashur, që ka të bëjë me vreshtin e tij. Shumë i dashuri im ka një vresht në një kodër shumë pjellore.

2 Dhe ai e rrethoi atë me gardh dhe hoqi gurët që ishin aty dhe e mbolli me [a]hardhi nga më të mirat, dhe ndërtoi një kullë në mes të saj, dhe gjithashtu bëri një shtrydhës; dhe ai u kujdes që ajo të bënte rrush, dhe ajo bëri rrush të egër.

3 Dhe tani, O banorë të Jeruzalemit dhe burra të Judës, gjykoni, unë ju lutem, mes meje dhe vreshtit tim.

4 Ç'mund të bëja më tepër sesa bëra për vreshtin tim? Por, kur unë u kujdesa që ai të jepte rrush, ai më dha rrush të egër.

5 Dhe tani, shkoni aty; unë do t'ju them se ç'do t'i bëj vreshtit tim—do t'i [a]shkul gardhin dhe ai do të hahet; dhe unë do ta shemb murin e tij dhe ai do të shkelet me këmbë;

6 Dhe unë do ta le djerrë; nuk do të krasitet dhe as nuk do të gërmohet; por aty do të rriten [a]ferra dhe gjemba; unë gjithashtu do t'i urdhëroj retë, që ato të mos [b]lëshojnë shi mbi të.

7 Pasi [a]vreshti i Zotit të Ushtrive është shtëpia e Izraelit

4*a* DMTH Kur Zoti do ta ketë pastruar tokën.
b USH Laj, larë (i), larje.
c Mal. 3:2–3; 4:1.
5*a* Eks. 13:21.
6*a* Isa. 25:4; DeB 115:6.

15 1*a* DMTH Profeti kompozon një këngë ose një shëmbëlltyrë poetike për një vresht, duke treguar mëshirën e Perëndisë dhe mospërgjigjen e Izraelit.
2*a* Jer. 2:21.
5*a* Psa. 80:12.
6*a* Isa. 7:23; 32:13.
b Jer. 3:3.
7*a* USH Vresht i Zotit.

dhe burrat e Judës bima e tij e këndshme; dhe ai priste për [b]gjykim dhe vini re, shtypje; për drejtësi, por vini re, një thirrje.

8 Mjerë ata që bashkojnë [a]shtëpi me shtëpi, derisa të mos ketë më vend, që ata të mund të vendosen [b]vetëm në mesin e tokës!

9 Në veshët e mi, thotë Zoti i Ushtrive, në të vërtetë shumë shtëpi do të jenë të shkretuara dhe qytete të mëdha dhe të bukura pa banorë.

10 Po, dhjetë akra të vreshtit do të japin një [a]bath dhe fara e një homeri do të japë një efah.

11 Mjerë ata që ngrihen herët në mëngjes për të [a]vajtur pas pijesh të forta dhe vazhdojnë deri natën dhe [b]vera i ndez zjarr!

12 Dhe që harpa dhe lira, daullja dhe fyelli dhe vera janë në gostitë e tyre; por ata nuk [a]marrin parasysh punën e Zotit, as nuk konsiderojnë veprën e duarve të tij.

13 Prandaj, njerëzit e mi janë në robëri, sepse ata nuk kanë [a]njohuri; dhe njerëzit e tyre të famshëm janë të uritur dhe turma e tyre e tharë nga etja.

14 Prandaj, ferri është zmadhuar dhe e ka hapur gojën e tij jashtë mase; dhe lavdia e tyre dhe turma e tyre dhe zhurma e tyre dhe ai që gëzon do të zbresë në të.

15 Dhe njeriu i ulët do të ulet dhe i fuqishmi do të përulet dhe sytë e kryelartit do të përulen.

16 Por, Zoti i Ushtrive do të lartësohet në [a]gjykim dhe Perëndia që është i shenjtë, do të shenjtërohet në drejtësi.

17 Atëherë qengjat do të kullotin sipas mënyrës së tyre dhe në vendet djerrë të të pasurve të huajt do të hanë.

18 Mjerë ata që tërheqin paudhësinë me litarët e [a]kotësisë dhe mëkatin [b]si me një litar qerreje;

19 Që thonë: Le të [a]ngutet, ta shpejtojë punën e tij, që ne të mund ta [b]shohim atë; dhe që këshilla e të Shenjtit të Izraelit të afrohet dhe të vijë, që ne të mund ta dimë.

20 Mjerë ata që e [a]quajnë të keqen të mirë dhe të mirën të keqe, që vënë [b]errësirën për dritë dhe dritën për errësirë, që vënë të hidhurën për të ëmbël dhe të ëmblën për të hidhur!

21 Mjerë ata që janë të [a]urtë në sytë e tyre dhe të matur sipas vetes së tyre!

22 Mjerë ata që janë të fuqishëm në pirjen e verës dhe të guximshëm në përzierjen e pijeve të forta;

7*b* OSE drejtësi.
8*a* Mik. 2:1–2.
b DMTH të lihet për të banuar vetëm. Pronarët e pasur të tokave ua marrin fermat e vogla të varfërve.
10*a* Eze. 45:10–11.
11*a* Fja. 23:30–32.
b USH Fjalë e Urtësisë.
12*a* Psa. 28:5.
13*a* Ose. 4:6.
USH Dije.
16*a* USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
18*a* USH Kotë (i), kotësi.
b DMTH Ata lidhen me mëkatet e tyre si kafshët tek barrat e tyre.
19*a* Jer. 17:15.
b DMTH Ata nuk do të besojnë në Mesian derisa ta shohin atë.
20*a* Moro. 7:14, 18; DeB 64:16; 121:16.
b 1 Gjo. 1:6.
21*a* Fja. 3:5–7; 2 Ne. 28:15.

23 Që përligjin të ligjtë për shpërblim dhe që i [a]heqin të drejtit drejtësinë e tij!

24 Prandaj sikurse [a]zjarri përlan [b]kallamishten dhe flaka konsumon [c]bykun, rrënjët e tyre do të kalben dhe lulet e tyre do të ikin si pluhur; sepse ata kanë hedhur ligjin e Zotit të Ushtrive dhe kanë [d]përçmuar fjalën e të Shenjtit të Izraelit.

25 Prandaj, është ndezur [a]zemërimi i Zotit kundër popullit të tij dhe ai ka shtrirë dorën kundër tyre dhe i ka qëlluar ata; dhe kodrat u drodhën dhe kufomat e tyre u shqyen në mes të udhëve. Megjithëkëtë, zemërimi i tij nuk është shuar, por dora e tij është akoma e shtrirë.

26 Dhe ai do të ngrejë një [a]emblemë për kombet e largëta, dhe do t'u [b]vërshëllejë atyre nga fundi i tokës; dhe vini re, ata do të [c]vijnë me të shpejtë, asnjë nuk do të jetë i lodhur, as nuk do të pengohen mes tyre.

27 Asnjëri nuk do të jetë i përgjumur ose i fjetur; as brezi i ijeve të tyre nuk do të zgjidhet, as lidhëset e këpucëve të tyre nuk do të jenë këputur;

28 Shigjetat e tyre do të jenë të mprehta dhe të gjithë harqet e tyre të përkulura, dhe thundrat e kuajve të tyre do të jenë si strall, dhe rrotat e tyre si ciklon, ulërima e tyre si ajo e luanit.

29 Ata do të ulërijnë si [a]luanë të rinj; po, ata do të ulërijnë dhe do të bien mbi pre, dhe do ta marrin e ta çojnë në vend të sigurt, dhe askush nuk do t'ua heqë.

30 Dhe atë ditë ata do të ulërijnë kundër tyre, sikurse ulërima e detit; dhe në qoftë se ata shikojnë nga toka, vini re, errësirë dhe mjerim, dhe drita errësohet në qiell.

KAPITULLI 16

Isaia sheh Zotin—Mëkatet e Isaias falen—Ai thirret të profetizojë—Ai profetizon për hedhjen poshtë nga Judenjtë të mësimeve të Krishtit—Një mbetje do të kthehet—Krahaso Isaia 6. Rreth 559–545 para K.

Në [a]vitin që mbreti Uziah vdiq, unë pashë gjithmonë Zotin të ulur në një fron të lartë dhe të ngritur dhe [b]cepat e mantelit të tij mbushnin tempullin.

2 Mbi të qëndronin [a]serafinët; secili kishte gjashtë krahë; me dy mbulonte fytyrën, me dy mbulonte këmbët dhe me dy fluturonte.

3 Dhe njëri i thërriste tjetrit, dhe thoshte: I shenjtë, i shenjtë, i shenjtë është Zoti i Ushtrive;

23*a* DMTH i heqin të drejtat e tij të ligjshme.
24*a* Abd. 1:18; Mal. 4:1–2; 2 Ne. 20:17.
b Joe. 2:5; 1 Ne. 22:15, 23; 2 Ne. 26:4, 6; DeB 64:23–24; 133:64.
c Llu. 3:17; Mosia 7:29–31.
d 2 Sam. 12:7–9.
25*a* DeB 63:32; Mois. 6:27.
26*a* USH Flamur.
b OSE fishkëllej; dmth, sinjal për mbledhjen. Isa. 7:18; 2 Ne. 29:2.
c USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
29*a* 3 Ne. 21:12–13.
16 1*a* DMTH rreth 750 para K.
b DMTH pala e rrobës së tij ose fundet e saj.
2*a* USH Kerubinë.

tërë toka është plot me lavdinë e tij.

4 Dhe [a]shtyllat e derës lëvizën nga zëri i atij që thërriste dhe shtëpia u mbush me tym.

5 Atëherë unë thashë: I mjeri unë! Pasi unë [a]mbarova; pasi unë jam një njeri me buzë jo të pastra; dhe unë jetoj në mes të një populli me buzë të papastra; pasi sytë e mi kanë parë Mbretin, Zotin e Ushtrive.

6 Atëherë një nga serafinët fluturoi drejt meje, duke patur një [a]thëngjill të ndezur në dorën e tij, të cilin ai e kishte marrë me mashë nga altari;

7 Dhe ai e vuri atë mbi gojën time dhe tha: Shiko, ky ka prekur buzët e tua; dhe [a]paudhësia jote është hequr dhe mëkati yt është pastruar.

8 Gjithashtu unë dëgjova zërin e Zotit duke thënë: Cilin të dërgoj dhe kush do të shkojë për ne? Atëherë unë thashë: Ja ku jam unë; më dërgo mua!

9 Dhe ai tha: Shko e thuaji këtij populli—Dëgjoni në të vërtetë, por ata nuk kuptuan; dhe shikoni në të vërtetë, por ata nuk dalluan dot.

10 Bëja zemrën të ashpër këtij populli dhe bëji veshët e tyre të rëndë dhe mbylli sytë e tyre—që të mos shohin me sytë e tyre dhe të mos [a]dëgjojnë me veshët e tyre dhe të mos kuptojnë me zemrën e tyre dhe të kthehen në besim dhe të shërohen.

11 Atëherë unë thashë: Zot deri kur? Dhe ai tha: Derisa qytetet të braktisen pa banorë dhe shtëpitë pa njeri dhe toka të jetë krejtësisht e shkretuar;

12 Dhe që Zoti t'i ketë [a]çuar njerëzit larg, pasi do të ketë një braktisje të madhe në mes të tokës.

13 Por, megjithatë, do të mbesë një e dhjeta dhe ata do të kthehen dhe do të veniten si një pemë bliri dhe si një lis, substanca e të cilëve qëndron brenda kur ata hedhin gjethet; kështu fara e shenjtë do të jetë [a]substanca e tyre.

KAPITULLI 17

Efraimi dhe Siria i shpallin luftë Judës—Krishti do të lindë nga një virgjëreshë—Krahaso Isaia 7. Rreth 559–545 para K.

Dhe ndodhi në ditët e Ashazit, biri i Jothamit, biri i Uziahut, mbret i Judës, që Retsini, mbret i Sirisë dhe Pekahu, biri i Remaliahut, mbret i Izraelit, shkuan drejt Jeruzalemit për të luftuar kundër tij, por nuk mundën të triumfonin kundër tij.

2 Dhe iu tha shtëpisë së Davidit duke thënë: Siria është bashkuar me [a]Efraimin. Dhe zemra e tij u

4*a* HEB themelet e pragjeve u dogjën.
5*a* HEB hoqa; dmth, ndërgjegjja e tij u pushtua nga mëkatet e tij dhe të popullit të tij.
6*a* DMTH një simbol i pastrimit.
7*a* USH Heqje e mëkateve.
10*a* Mt. 13:14–15.
12*a* 2 Mbr. 17:18, 20.
13*a* DMTH Si një pemë, që edhe pse degët e saj shpërndahen, jeta dhe aftësia për të prodhuar farë përsëri ngelet në të.
17 2*a* DMTH I gjithë Izraeli verior u thirr me emrin e Efraimit, fisit udhëheqës verior.

drodh; dhe zemra e popullit
të tij u drodh, sikurse dridhen
pemët e pyllit nga era.
3 Atëherë Zoti i tha Isaias:
Shko tani të takosh Ashazin, ti
dhe [a]Shearjashubi, biri yt, në
fund të kanalit të hauzit të
sipërm, në udhën e fushës së
dërstilarit;
4 Dhe thuaji atij: Dëgjo, dhe
qetësohu; mos ki [a]frikë, as ze-
mra mos të të ligështohet për
dy bishtat e këtyre urave zjarri
me tym, për zemërimin e rreptë
të Retsinit me Sirinë dhe të birit
të Remaliahut.
5 Sepse Siria, Efraimi dhe biri
i Remaliahut, kanë bërë kom-
plot kundër teje, duke thënë:
6 Le të shkojmë kundër Judës
dhe ta brengosim dhe le të bëj-
më një të [a]çarë për ne, dhe të
vendosim një mbret në mes të
saj, po, të birin e Tabeelit.
7 Kështu thotë Zoti Perëndi:
Kjo nuk do të bëhet, as nuk do
të ndodhë.
8 Pasi kreu i Sirisë është
Damasku dhe kreu i Damaskut
Retsini; dhe brenda gjashtë-
dhjetë e pesë vjetësh Efraimi
do të thyhet, që të mos jetë një
popull.
9 Dhe kreu i Efraimit është
Samaria dhe kreu i Samarisë
është biri i Remaliahut. Në qoftë
se ju [a]nuk besoni, me siguri ju
nuk do të vendoseni.
10 Përveç kësaj, Zoti i foli
përsëri Ashazit, duke thënë:
11 Kërkoi një [a]shenjë Zotit,
Perëndisë tënd; kërkoja ose
në thellësitë, ose në lartësitë
sipër.
12 Por, Ashazi tha: Unë nuk
do të kërkoj, as nuk do ta
[a]tundoj Zotin.
13 Dhe ai tha: Dëgjo tani, O
shtëpi e Davidit; është një gjë e
vogël për ju të lodhni njerëzit,
por, a do ta lodhni ju edhe
Perëndinë tim?
14 Prandaj, Zoti vetë do t'ju
japë një shenjë—Vini re, një
[a]virgjëreshë do të mbetet
me barrë dhe do të lindë një
djalë dhe do ta quaj emrin e tij
[b]Emanuel.
15 Gjalpë dhe mjaltë do të
hajë ai, që ai të mund të dijë
të refuzojë të keqen dhe të
zgjedhë të mirën.
16 Pasi para se [a]fëmija të dijë
të refuzojë të keqen dhe të
zgjedhë të mirën, vendi që ti
urren do të braktiset nga të [b]dy
mbretërit e tij.
17 Zoti do të [a]sjellë mbi ty dhe
mbi popullin tënd, dhe mbi
shtëpinë e atit tënd, ditë që nuk
kanë ardhur që nga dita që
[b]Efraimi u nda nga Juda, mbreti
i Asirisë.
18 Dhe do të ndodhë atë ditë,
që Zoti do të [a]vërshëllejë për
mizën që është në pjesën më të

3*a* HEB pjesa e mbetur do të kthehet.
4*a* DMTH Mos u alarmoni nga sulmi; atyre dy mbretërve u ka ngelur pak zjarr.
6*a* HEB ndajeni atë.
9*a* 2 Kro. 20:20.
11*a* USH Shenjë.
12*a* DMTH provoj, testoj ose vë në provë.
14*a* USH Virgjër (i/e).
b HEB Perëndia është me ne. USH Immanuel.
16*a* 2 Ne. 18:4.
b 2 Mbr. 15:30; 16:9.
17*a* 2 Kro. 28:19–21.
b 1 Mbr. 12:16–19.
18*a* OSE fishkëllej; dmth, jap shenjë, bëj thirrje. Isa. 5:26.

largët të Egjiptit dhe për bletën
që është në tokën e Asirisë.
19 Dhe ato do të vijnë dhe të
gjitha do të pushojnë në luginat
e shkretuara, dhe në vrimat
e shkëmbinjve, dhe mbi të
gjithë gjembat dhe mbi të gjitha
shkurret.
20 Në të njëjtën ditë, Zoti do
të [a]rruajë me një brisk të marrë
hua, nga ata që janë matanë
lumit, nga [b]mbreti i Asirisë,
kokën dhe qimet e këmbëve;
dhe do të heqë edhe mjekrën.
21 Dhe do të ndodhë atë
ditë, që një njeri do të [a]ushqejë
një lopë të re dhe dy dele.
22 Dhe do të ndodhë që nga
qumështi i shumtë që do të
japin, ai do të hajë gjalpë;
pasi gjalpë dhe mjaltë do të
hajë çdo njeri që do të mbesë
në atë tokë.
23 Dhe do të ndodhë që atë
ditë, çdo vend ku ishin një
mijë hardhi me një vlerë prej
një mijë [a]monedhash argjendi,
do të jetë për ferra dhe gjemba.
24 Me shigjeta dhe me harqe
do të vijnë njerëzit në atë
drejtim, sepse i gjithë vendi do
të bëhet ferra dhe gjemba.
25 Dhe mbi të gjitha kodrat
që do të gërmohen me kazmë,
nuk do të shkojë frika e ferrave
dhe gjembave; por do të jenë
për të çuar aty qetë dhe për t'u
shkelur nga [a]bagëtia e imët.

KAPITULLI 18

Krishti do të jetë si një gur pengese dhe si një shkëmb fyerje—Kërko Zotin, jo magjistarë që mërmëritin—Drejtohu ligjit dhe dëshmisë për udhëheqje—Krahaso Isaia 8. Rreth 559–545 para K.

Përveç kësaj, fjala e Zotit më
tha: Merr një pergamenë të
madhe dhe shkruaj në të me
një penë njeriu, në lidhje me
[a]Maher-shalal-hash-bazin.
2 Dhe unë mora me vete
[a]dëshmitarë besnikë për të
regjistruar, priftin Uria dhe
Zakarian, birin e Jaberekiahut.
3 Dhe unë vajta te [a]profetesha;
dhe ajo mbeti me barrë dhe lindi
një djalë. Atëherë Zoti më tha:
Quaje Maher-shalal-hash-baz.
4 Por, vër re, [a]para se [b]fëmija
të dijë të thotë ati im dhe nëna
ime, pasuritë e Damaskut dhe
[c]plaçka e Samarias do të hiqen
para mbretit të Asirisë.
5 Zoti gjithashtu më foli për-
sëri, duke thënë:
6 Përderisa ky popull nuk pra-
non ujërat e [a]Siloeut, që rrjedhin
me ngadalë dhe gëzohet në [b]Ret-
sinin dhe birin e Remaliahut;
7 Prandaj tani, vër re, Zoti
sjell mbi [a]ta ujërat e lumit, të
fuqishme dhe të shumta, madje
mbretin e Asirisë dhe gjithë
lavdinë e tij; dhe ai do të

20*a* DMTH Toka do të shpopullohet nga një pushtues i huaj.
b 2 Mbr. 16:5–9.
21*a* DMTH Do të mbeten vetëm pak të mbijetuar që sigurojnë për vetveten.
23*a* OSE copa argjendi.
25*a* HEB dele ose dhi.
18 1*a* DMTH shkatërrimi është i pashmangshëm.
2*a* USH Dëshmitar.
3*a* DMTH gruaja e tij.
4*a* Isa. 8:4.
b 2 Ne. 17:16.
c 2 Mbr. 15:29.
6*a* Zan. 49:10; PJS, Zan. 50:24.
b Isa. 7:1.
7*a* DMTH mbi Izraelin verior fillimisht.

vërshojë mbi të gjitha kanalet e tij dhe do të dalë përmbi të gjitha brigjet e shtratit të tij.

8 Dhe ai do të [a]kalojë nëpër Judë; ai do të përmbytë dhe do të mbulojë, ai do të arrijë madje deri te qafa; dhe zgjatja e krahëve të tij do të mbushë gjerësinë e tokës sate, O [b]Emanuel.

9 [a]Bashkohuni, O popull dhe ju do të thyheni në copa; dhe mbani vesh të gjithë ju, që jeni nga vende të largëta; armatosuni dhe ju do të thyheni në copa; armatosuni dhe ju do të thyheni në copa.

10 Këshillohuni së bashku dhe nuk do të bëhet gjë; thoni fjalën dhe nuk do të qëndrojë, [a]pasi Perëndia është me ne.

11 Pasi kështu më foli Zoti, me një dorë të fortë dhe më udhëzoi të mos eci në udhën e këtij populli, duke thënë:

12 Mos quaj një [a]bashkim, çdo gjë që ky popull do të quajë një bashkim; as mos u frikëso nga frika e tyre, as mos u tremb.

13 Shenjtëro vetë Zotin e Ushtrive dhe le të jetë ai [a]frika jote dhe le të jetë ai tmerri yt.

14 Dhe ai do të jetë si një [a]vend i shenjtë; por si një [b]gur pengues dhe si një shkëmb fyerje për të dyja shtëpitë e Izraelit, si një kurth dhe një çark për banorët e Jeruzalemit.

15 Dhe shumë midis tyre do të [a]pengohen dhe do të bien, dhe do të thyhen, dhe do të ngecin në kurth dhe do të kapen.

16 Lidh dëshminë, vulos [a]ligjin mes dishepujve të mi!

17 Dhe unë do të pres te Zoti që [a]fsheh fytyrën e tij nga shtëpia e Jakobit dhe unë do të pres për të.

18 Vër re, unë dhe fëmijët që më ka dhënë Zoti janë për [a]shenja dhe për çudi në Izrael nga Zoti i Ushtrive, që banon në malin Sion.

19 Dhe kur ata do të të thonë: Kërko për [a]mediumet dhe [b]magjistarët që mërmëritin dhe belbëzojnë—[c]a nuk duhet një popull të pyesë Perëndinë e tij, në vend që të dëgjojë të vdekurit [d]për të gjallët?

20 Te ligji dhe te dëshmia; dhe nëse [a]ata nuk flasin sipas kësaj fjale, është për shkak se nuk ka dritë në ta.

21 Dhe do ta [a]kalojnë atë të

8*a* DMTH Asiria do ta depërtojë Judenë gjithashtu.
b USH Immanuel.
9*a* DMTH Formoni aleanca.
10*a* DMTH Judea (toka e Emanuelit) do të kursehet. Psa. 46:7.
12*a* DMTH Judea nuk duhet të mbështetet në komplotet e fshehta me të tjerët për të patur siguri.
13*a* DMTH Ki nderim dhe ji i përulur përpara Perëndisë.
14*a* Eze. 11:15–21.
b 1 Pj. 2:4–8; Jakobi 4:14–15.
15*a* Mt. 21:42–44.
16*a* HEB mësime ose doktrina.
USH Ungjill.
17*a* Isa. 54:8.
18*a* DMTH Emrat e Isaias dhe bijve të tij kanë përkatësisht kuptimet: "Jehova shpëton", "Ai e ngut prenë" dhe "Një pjesë e mbetur do të kthehet." 2 Ne. 17:3; 18:3.
19*a* Lev. 20:6.
b DMTH magjistarë, falltarë.
c 1 Sam. 28:6–20.
d OSE në emër të.
20*a* DMTH mjetet e komunikimit spiritist (gjithashtu në vargjet 21–22).
21*a* DMTH Izraeli do të merret rob, sepse ata nuk do të vinin vesh.

dobësuar dhe të uritur; dhe do
të ndodhë që kur ata të jenë të
uritur, do të shqetësohen dhe
do të mallkojnë mbretin e tyre
dhe Perëndinë e tyre dhe do të
shikojnë lart.
22 Dhe ata do të shikojnë drejt
tokës, do të shohin ngatërresa
dhe errësirë, mugëtirë ankthi
dhe do të çohen në errësirë.

KAPITULLI 19

Isaia flet si të ishte Mesia—Njerëzit në errësirë do të shohin një dritë të madhe—Te ne një fëmijë ka lindur—Ai do të jetë Princi i Paqes dhe do të sundojë mbi fronin e Davidit—Krahaso Isaia 9. Rreth 559–545 para K.

Megjithatë, mugëtira nuk do të
jetë aq sa ishte gjatë ndëshkimit
të tyre, kur së pari ai e mjeroi
lehtë [a]tokën e Zabulonit, tokën
e Naftalit dhe pastaj e mjeroi
më rëndë gjatë Detit të Kuq,
matanë Jordanit në Galilenë e
kombeve.
2 Njerëzit që ecën në [a]errësirë
kanë parë një dritë të madhe;
ata që jetojnë në tokën e hijes së
vdekjes, mbi ta ka shkëlqyer
drita.
3 Ti ke shtuar kombin dhe ke
[a]rritur gëzimin—ata gëzohen
para teje sipas gëzimit të
korrjes, dhe sikurse njerëzit
gëzohen kur ata ndajnë plaçkën.
4 Pasi ti ke thyer zgjedhën e
barrës së tij dhe shkopin e supit
të tij, shufrën e shtypësit të tij.
5 Pasi çdo betejë e luftëtarit
është me zhurmë të ngatërruar,
dhe rrobat të mbuluara me gjak;
por kjo do të jetë me djegie dhe
eshkë.
6 Pasi një [a]fëmijë na ka lindur,
një djalë na është dhënë; dhe
[b]perandoria do të jetë mbi
shpatullën e tij; dhe ai do të
quhet i Mrekullueshëm, Këshi-
lltar, Perëndia i [c]Fuqishëm, Ati
i [d]Amshuar, Princi i [e]Paqes.
7 Për rritjen e [a]perandorisë
dhe paqes nuk [b]ka fund, mbi
fronin e Davidit dhe mbi mbre-
tërinë e tij për ta rregulluar dhe
për ta vendosur me gjykim dhe
me drejtësi, nga tani e tutje, e
përgjithmonë. Zelli i Zotit të
Ushtrive do ta bëjë këtë.
8 Zoti i dërgoi Jakobit fjalën e
tij dhe ajo ka ndriçuar [a]Izraelin.
9 Dhe të gjithë njerëzit do ta
dinë, madje Efraimi dhe banorët
e Samarisë, që thonë me kryela-
rtësi dhe me mburrje në zemër:
10 Tullat kanë rënë, por ne do
të ndërtojmë me gurë të prerë;
panjat janë prerë, por ne do t'i
zëvendësojmë ato me qitro.
11 Prandaj, Zoti do t'i ngrejë
kundërshtarët e [a]Retsinit kundër

19 1*a* Mt. 4:12–16.
2*a* "Mugëtira" dhe "errësira" ishin braktisja dhe robëria; "drita e madhe" është Krishti.
3*a* Isa. 9:3.
6*a* Isa. 7:14; Llu. 2:11.
b Mt. 28:18.
c Tit. 2:13–14.
d Alma 11:38–39, 44.
e Gjo. 14:27.
7*a* USH Qeveri.
b Dan. 2:44.
8*a* DMTH Mesazhi profetik që pason (vargjet 8–21) ishte paralajmërim për dhjetë fiset veriore, të quajtura Izrael.
11*a* 2 Mbr. 16:5–9.

tij; dhe do të bashkojë tok armiqtë e tij;

12 Sirianët para dhe Filistejtë pas; dhe ata do ta [a]përpijnë Izraelin, me gojë hapur. Megjithatë, [b]zemërimi i tij nuk shuhet, por dora e tij është akoma e shtrirë.

13 Pasi njerëzit nuk i [a]drejtohen atij që i qëllon dhe as nuk e kërkojnë Zotin e Ushtrive.

14 Prandaj, Zoti do të përjashtojë nga Izraeli, kokën dhe bishtin, degën dhe kallamin brenda një dite.

15 I moshuari, ai është koka; dhe profeti që mëson gënjeshtra, është bishti.

16 Pasi udhëheqësit e këtij populli bëjnë që ai të gabojë; dhe ata që udhëhiqen prej tyre shkatërrohen.

17 Prandaj Zoti nuk do të ketë gëzim në të rinjtë e tyre, as nuk do të ketë [a]mëshirë për jetimët dhe për të vejat e tyre; pasi secili prej tyre është një hipokrit dhe një keqbërës dhe çdo gojë flet [b]marrëzira. Megjithatë, zemërimi i tij nuk shuhet, por [c]dora e tij është akoma e shtrirë.

18 Pasi ligësia digjet porsi zjarri; ajo do të përlajë ferrat dhe gjembat dhe do të ndezë pjesën më të dendur të pyjeve dhe ato do të ngjiten lart ashtu si ngjitet lart tymi.

19 Nëpërmjet zemërimit të Zotit të Ushtrive, vendi është errësuar dhe njerëzit do të jenë si eshka e zjarrit; [a]askush nuk do ta kursejë të vëllanë.

20 Dhe ai do të vjedhë nga e djathta dhe do të jetë i uritur; dhe do të [a]hajë nga e majta dhe nuk do të jetë i kënaqur; çdo njeri do të hajë mishin e krahut të vet—

21 [a]Manasi, [b]Efraimi; dhe Efraimi, Manasi; ata do të jenë së bashku kundër [c]Judës. Megjithatë, zemërimi i tij nuk shuhet por dora e tij është akoma e shtrirë.

KAPITULLI 20

Shkatërrimi i Asirisë është një simbol i shkatërrimit të të ligut në Ardhjen e Dytë—Pak njerëz do të mbesin pasi Zoti vjen përsëri—Mbetja e Jakobit do të kthehet në atë ditë—Krahaso Isaia 10. Rreth 559–545 para K.

Mjerë ata që nxjerrin dekrete të padrejta dhe që shkruajnë mjerimin që ata kanë porositur;

2 Për të larguar nevojtarët nga [a]gjykimi dhe për t'u hequr të drejtën të varfërve të popullit tim, që të [b]vejat të jenë pre e tyre dhe ata të mundin të grabitin jetimët!

3 Dhe çdo të bëni ju ditën e [a]ndëshkimit dhe në shkretimin që do të vijë nga larg? Te kush do të ikni për të kërkuar ndihmë? Dhe ku do ta lini lavdinë tuaj?

12*a* 2 Mbr. 17:6, 18.
b Isa. 5:25; 10:4.
13*a* Amo. 4:6–12.
17*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
b 2 Ne. 9:28–29.
c Jakobi 5:47; 6:4.
19*a* Mik. 7:2–6.
20*a* LiP. 28:53–57.
21*a* USH Manas.
b USH Efraim.
c USH Juda.
20 2*a* OSE Drejtësi.
b USH Ve (e).
3*a* DMTH ndëshkimit.

4 Pa mua, ata do të përkulen nën të burgosurit dhe do të bien nën të vrarët. Megjithatë, zemërimi i tij nuk është shuar, por dora e tij është akoma e shtrirë.

5 O Asir, shufra e zemërimit tim dhe shkopi në dorën e tyre është [a]indinjata e tyre.

6 Unë do ta dërgoj atë [a]kundër një kombi hipokrit dhe kundër popullit të zemërimit tim unë do ta ngarkoj atë të marrë plaçkën dhe të marrë prenë dhe të shkelë mbi ta, si mbi llucën e udhëve.

7 Megjithatë, ai nuk mendon kështu, as zemra e tij nuk mendon kështu, por në zemrën e tij do të donte të shkatërronte dhe të përjashtonte shumë kombe.

8 Pasi ai thotë: A nuk janë princat e mi të gjithë së bashku mbretër?

9 A nuk është Kalno si Karkemishi? A nuk është Hamathi si Arpadi? A nuk është Samaria si Damasku?

10 Meqë [a]dora ime ka krijuar mbretëritë e idhujve, imazhet e gdhendura të të cilave ua kalonin atyre të Jeruzalemit dhe të Samarisë;

11 A nuk do të mund unë të bëj, sikurse bëra me Samarinë dhe idhujt e saj, të bëj kështu me Jeruzalemin dhe me idhujt e tij?

12 Kështu që, do të ndodhë që kur Zoti të ketë kryer krejt punën e tij mbi malin Sion dhe mbi Jeruzalemin, unë do ta ndëshkoj [a]frytin e zemrës së guximshme të mbretit të [b]Asirisë dhe lavdinë e shikimeve të tij të larta.

13 Pasi [a]ai thotë: Me fuqinë e dorës sime dhe me urtësinë time unë i kam bërë këto gjëra; pasi unë jam i matur; dhe unë kam lëvizur kufijtë e popullit dhe kam grabitur thesaret e tyre, dhe unë kam nënshtruar banorët si një burrë trim.

14 Dhe dora ime ka gjetur si një fole pasuritë e popullit dhe sikurse dikush mbledh vezët që kanë mbetur, ashtu unë kam mbledhur gjithë tokën; dhe nuk pati asnjë që luajti krahun, ose hapi gojën, ose që cicëroi.

15 [a]A do të krenohet [b]sëpata kundër atij që e përdor për të prerë? A do të lëvdohet sharra kundër atij që e shtyn? Sikurse shufra të kthehej kundër atij që e ngre, ose sikurse shkopi të mund të ngrihej lart vetiu, si të mos ishte prej druri!

16 Prandaj Zoti, Zoti i Ushtrive do të dërgojë mes të shëndoshëve të tij, hollësi; dhe nën lavdinë e [a]tij, ai do të ndezë një flakë, si flaka e një zjarri.

17 Dhe drita e Izraelit do të jetë si një zjarr dhe i Shenjti i tij

5*a* Isa. 10:5.
6*a* DMTH kundër Izraelit.
10*a* DMTH dora e mbretit të Asirisë (vargjet 10—11).
12*a* DMTH vetëmburrjen krenare.
b Sof. 2:13.
13*a* DMTH mbreti i Asirisë (vargjet 13–14).
15*a* Të gjitha metaforat në këtë varg bëjnë të njëjtën pyetje: A mund të përparojë njeriu (p.sh. mbreti asirian) kundër Perëndisë?
b DMTH profeti e krahason mbretin me një vegël.
16*a* DMTH mbretit të Asirisë (gjithashtu vargjet 17–19).

si flakë dhe do të djegë dhe do
të përpijë gjembat dhe ferrat e
tij në një ditë.
18 Dhe do të konsumojë ma-
dhështinë e pyllit të tij dhe të
fushës së tij pjellore, si [a]shpir-
tin ashtu dhe trupin; dhe ata
do të jenë si një flamurmbajtës
që i bie të fikët.
19 Dhe [a]mbetja e pemëve të py-
llit të tij do të jetë kaq pak, saqë
një fëmijë mund t'i numërojë.
20 Dhe do të ndodhë në [a]atë
ditë, që mbetja e Izraelit dhe
ata që do të kenë shpëtuar të
[b]shtëpisë së Jakobit, nuk do të
[c]varen më në atë që i goditi, por
do të varen te Zoti, tek i Shenjti
i Izraelit, në të vërtetën.
21 [a]Mbetja do të kthehet, po,
madje mbetja e Jakobit, te Perën-
dia i fuqishëm.
22 Pasi, megjithëse populli yt,
Izrael, është si rëra e detit, prapë
një mbetje e tyre do të kthehet;
[a]shkatërrimi i dekretuar do të
[b]përmbytet nga drejtësia.
23 Pasi, Zoti, Perëndia i Ush-
trive, do të [a]bëjë një shkatërrim,
madje të caktuar për të gjithë
tokën.
24 Prandaj, kështu thotë Zoti,
Perëndia i Ushtrive: O populli
im që banon në Sion, mos u
frikëso nga Asiri; ai do të të
qëllojë me një shufër dhe do të
ngrejë shkopin e tij kundër teje,
sipas [a]mënyrës së Egjiptit.
25 Pasi edhe pak kohë dhe
indinjata do të pushojë dhe
zemërimi im në shkatërrimin e
tyre.
26 Dhe Zoti i Ushtrive do të
dërgojë një ndëshkim për të, si-
kurse gjakderdhja e [a]Madianit te
shkëmbi i Horebit; dhe sikurse
shufra e tij ishte mbi det, ashtu
ai do ta ngrejë, sipas mënyrës
së Egjiptit.
27 Dhe do të ndodhë atë ditë që
[a]barra e tij do të hiqet prej supit
tënd dhe zgjedha e tij nga qafa
jote dhe zgjedha do të shkatër-
rohet për shkak të [b]vajimit.
28 [a]Ai ka ardhur në Ajath, ai
kaloi Migronin; ngarkesat i
vendosi në Mikmash.
29 Ata kanë kaluar nëpër
udhë; ata kanë fushuar në
Geba; Ramahu është i frikësuar;
Gibeahu i Saulit ka ikur.
30 Ngri zërin, O bijë e Galimit;
bëj që të dëgjohet te Laishi, O i
mjeri Anathoth.
31 Madmenahu ka lëvizur;
banorët e Gebimit mblidhen
për të ikur.
32 Megjithatë, atë ditë ai do të
qëndrojë në Nob; ai do të tundë
dorën e tij kundër malit të së

18*a* DMTH Asiria do të zhduket tërësisht.
19*a* DMTH pjesa e mbetur e ushtrisë së Asirisë.
20*a* DMTH ditë të mëvonshme.
b Amo. 9:8–9.
c DMTH varen nga.
21*a* Isa. 11:11–12.
22*a* DeB 63:34.
USH Botë—Fundi i botës.
b DMTH Edhe kur ndëshkimi vjen, mëshira është në dispozicion.
23*a* DMTH shkaktojë shkatërrimin e urdhëruar.
24*a* DMTH sikurse egjiptianët vepruan në ditët e hershme. Eks. 1:13–14.
26*a* Zan. 25:1–2; Gjy. 7:25.
27*a* Isa. 14:25.
b USH Vajosur (i).
28*a* DMTH Përparimi i ushtrisë asiriane drejt Jeruzalemit ndiqet; më pas (vargjet 33–34) përshkruhet në mënyrë figurative veprimi i Zotit kundër tyre.

bijës së Sionit, kodrës së Jeruzalemit.

33 Vër re, Zoti, Zoti i Ushtrive do të cungojë degën me terror; dhe më [a]të lartat do të priten; dhe krenarët do të përulen.

34 Dhe ai do të presë pjesën më të dendur të pyjeve me hekur dhe Libani do të bjerë nga një i fuqishëm.

KAPITULLI 21

Trungu i Isait (Krishtit) do të gjykojë në drejtësi—Njohuria e Perëndisë do të mbulojë tokën gjatë Mijëvjeçarit—Zoti do të ngrejë një emblemë dhe do të mbledhë Izraelin—Krahaso Isaia 11. Rreth 559–545 para K.

Dhe do të dalë një [a]degëz nga [b]trungu i [c]Isait dhe një filiz do të rritet nga rrënjët e tij.

2 Dhe [a]Shpirti i Zotit do të pushojë mbi të, shpirti i urtësisë dhe i kuptimit, shpirti i këshillës dhe i fuqisë, shpirti i diturisë dhe i frikës ndaj Zotit;

3 Dhe do ta bëjë të kuptojë shpejt në frikën e Zotit; dhe ai nuk do të [a]gjykojë nga pamja e syve të tij, as nuk do të qortojë nga dëgjimi i veshëve të tij.

4 Por me [a]drejtësi ai do të gjykojë të varfërin dhe do të [b]qortojë me barazi [c]të bindurit e tokës; dhe ai do të godasë tokën me shufrën e gojës së tij dhe me frymën e buzëve të tij do të vrasë të ligjtë.

5 Dhe drejtësia do të jetë brezi i ijeve të tija dhe besnikëria brezi i [a]veshkave të tij.

6 Ujku do të jetojë me qengjin, leopardi do të shtrihet pranë kecit dhe viçi dhe këlyshi i luanit dhe mëzati së bashku; dhe një fëmijë i vogël do t'i udhëheqë.

7 Dhe lopa dhe ariu do të kullotin; këlyshët e tyre do të shtrihen së bashku; dhe luani do të hajë kashtë si kau.

8 Dhe foshnja e gjirit do të luajë mbi vrimën e [a]nepërkës dhe fëmija i zvjerdhur do ta verë dorën e tij në strofkën e [b]skrapthit.

9 Ata [a]nuk do të prishin, as shkatërrojnë malin tim të shenjtë; pasi toka do të jetë plot me [b]diturinë e Zotit, sikurse ujërat mbulojnë detin.

10 Dhe në [a]atë ditë do të ketë një [b]rrënjë të Isait, që do të caktohet si një emblemë e njerëzve; dhe atë do ta kërkojnë [c]Johebrenjtë; dhe pushimi i tij do të jetë i lavdishëm.

33*a* Hel. 4:12–13.
21 1*a* DeB 113:3–4.
b DeB 113:1–2.
c Isai ishte ati i Davidit; referimi i drejtohet linjës gjenealogjike mbretërore të Davidit, në të cilën u lind Jezusi më së fundi. Mik. 5:2; Heb. 7:14.
USH Isai.
2*a* Isa. 61:1–3.
3*a* Gjo. 7:24.
4*a* Psa. 72:2–4; Mosia 29:12.
b HEB vendosë.
c USH Zemërbutë, zemërbutësi.
5*a* OSE mes.
8*a* një gjarpër i vogël plot vrer i Egjiptit.
b një tjetër gjarpër helmues.
9*a* Isa. 2:4.
USH Mijëvjeçar.
b DeB 101:32–33; 130:9.
10*a* DMTH ditët e mëvonshme. JS—H 1:40.
b Rom. 15:12; DeB 113:5–6.
c DeB 45:9–10.

11 Dhe do të ndodhë në atë ditë, që Zoti do të shtrijë dorën e tij përsëri herën [a]e dytë, për të rimarrë mbetjen e popullit të tij, që do të ketë mbetur nga Asiria dhe nga Egjipti, dhe nga Pathrosi dhe nga Kushi, dhe nga Elami dhe nga Shinari, dhe nga Hamathi dhe nga ishujt e detit.

12 Dhe ai do të ngrejë një [a]emblemë për kombet dhe do të mbledhë së bashku [b]të dëbuarit e Izraelit dhe do të [c]mbledhë tok të shpërndarët e Judës nga të katër anët e tokës.

13 [a]Zilia e Efraimit gjithashtu do të zhduket dhe kundërshtarët e Judës do të përjashtohen; Efraimi nuk do ta ketë [b]zili [c]Judën dhe Juda nuk do ta trazojë Efraimin.

14 Por ata do të [a]fluturojnë mbi supet e Filistinëve në drejtim të perëndimit; ata do të plaçkitin së bashku lindjen; ata do të vënë dorë mbi Edomin dhe Moabin; dhe fëmijët e Amonit do t'u binden atyre.

15 Dhe Zoti do ta [a]shkatërrojë krejtësisht gjuhën e detit egjiptian; dhe me erën e tij të fuqishme ai do të tundë dorën e tij mbi lumë dhe do ta godasë atë në shtatë rrjedha dhe do të bëjë që njerëzit ta kalojnë atë me këpucë të thata.

16 Dhe do të ketë një [a]udhë kryesore për mbetjen e popullit të tij, që do të mbetet nga Asiria, sikurse qe për Izraelin në ditën që ai doli nga toka e Egjiptit.

KAPITULLI 22

Ditën e mijëvjeçarit të gjithë njerëzit do të lavdërojnë Zotin—Ai do të jetojë mes tyre—Krahaso Isaia 12. Rreth 559–545 para K.

Dhe në atë ditë, ti do të thuash: O Zot, unë do të të lavdëroj; megjithëse ti ishe i zemëruar me mua; zemërimi t'u shua dhe ti më qetësove.

2 Vini re, Perëndia është shpëtimi im; unë do të [a]besoj dhe nuk do të kem frikë; pasi Zoti [b]Jehova është fuqia ime dhe kënga ime; ai është bërë gjithashtu shpëtimi im.

3 Prandaj, me gëzim ju do të merrni [a]ujë nga puset e shpëtimit.

4 Dhe atë ditë ju do të thoni: [a]Lavdëroni Zotin, thirrni emrin e tij, shpallni veprat e tij mes njerëzve, thoni se emri i tij është lartësuar.

11*a* 2 Ne. 6:14; 25:17; 29:1.
12*a* USH Flamur.
b 3 Ne. 15:15; 16:1–4.
c Neh. 1:9; 1 Ne. 22:10–12; DeB 45:24–25. USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
13*a* Jer. 3:18.
b Fiset e udhëhequra nga Juda dhe Efraimi historikisht ishin kundërshtarë (pas ngjarjeve të 1 Mbr. 12:16–20). Në ditët e mëvonshme kjo armiqësi do të shërohet. Eze. 37:16–22. USH Zili.
c USH Juda.
14*a* DMTH sulmojnë shpatet perëndimore që ishin territori filistin.
15*a* Zak. 10:11.
16*a* Isa. 35:8; DeB 133:27.
22 2*a* Mosia 4:6; Hel. 12:1.
b Eks. 15:2; Psa. 83:18. USH Jehova.
3*a* USH Ujë i gjallë.
4*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.

5 [a]I këndoni Zotit, pasi ai ka bërë gjëra të shkëlqyeshme; kjo dihet në tërë tokën.

6 [a]Thirr e bërtit, ti banor i Sionit; pasi i madh është i Shenjti i Izraelit në mesin tënd.

KAPITULLI 23

Shkatërrimi i Babilonisë është një simbol i shkatërrimit në Ardhjen e Dytë—Do të jetë një ditë zemërimi dhe hakmarrjeje—Babilonia (bota) do të bjerë përgjithnjë—Krahaso Isaia 13. Rreth 559–545 para K.

[a]Barra e [b]Babilonisë që pa Isaia, i biri i Amotsit.

2 Ngrini një [a]flamur mbi malin e lartë, ngrini zërin ndaj tyre, [b]shkundni dorën që të mund të hyjnë në portat e fisnikëve.

3 Unë kam urdhëruar të [a]shenjtëruarit e mi, kam thirrur gjithashtu të fuqishmit e mi, pasi zemërimi im nuk është me ata që gëzohen në madhërinë time.

4 Zhurma e turmës në male, si e një populli të madh, një zhurmë e potershme e [a]mbretërive të kombeve të [b]mbledhura së bashku, Zoti i Ushtrive rreshton ushtritë e betejës.

5 Vijnë nga një vend i largët, nga fundi i qiellit, po, Zoti dhe armët e indinjatës së tij, për të shkatërruar të gjithë tokën.

6 Ulërini, pasi dita e Zotit po afron; ajo do të vijë si një shkatërrim nga i Plotfuqishmi.

7 Prandaj, të gjitha duart do të plogështohen, zemra e çdo njeriu do të shkrihet;

8 Dhe ata do të frikësohen; dhembje të forta dhe hidhërime do t'i pushtojnë; ata do të çuditen me njëri-tjetrin; fytyrat e tyre do të jenë si flakë.

9 Vini re, dita e Zotit vjen e pamëshirshme si me furi ashtu dhe me zemërim të rreptë, për ta lënë vendin e shkretuar; dhe ai do të [a]shkatërrojë mëkatarët prej saj.

10 Pasi yjet e qiellit dhe yllësitë e atjeshme nuk do ta japin dritën e tyre; [a]dielli do të errësohet në udhëtimin e tij dhe hëna do të bëjë që drita e saj të mos ndriçojë.

11 Dhe unë do ta [a]ndëshkoj botën për ligësitë dhe të ligjtë për paudhësinë e tyre; unë do të bëj që arroganca e [b]kryelartit të marrë fund dhe do të hedh poshtë mendjemadhësinë e të tmerrshmit.

12 Unë do ta bëj një [a]njeri më të çmueshëm se ari i kulluar; madje një njeri më të çmueshëm se kallëpi prej ari i Ofirit.

13 Prandaj, unë do të shkund

5*a* DeB 136:28.
6*a* Isa. 54:1; Sof. 3:14.
23 1*a* DMTH një mesazh fatkeqësie.
b Shkatërrimi historik i Babilonisë së ligë, i profetizuar në Isa. 13 dhe 14, bëhet simbol i shkatërrimit përfundimtar të së gjithë botës së ligë. DeB 133:5, 7, 14.
USH Babel, Babiloni.
2*a* USH Flamur.
b DMTH tundni dorën, jepni shenjë.
3*a* DMTH Shenjtorë.
4*a* Zak. 14:2–3.
b Zak. 12:3.
9*a* USH Tokë—Pastrimi i tokës.
10*a* USH Botë—Fundi i botës.
11*a* Mal. 4:1.
b DeB 64:24.
12*a* Isa. 4:1–4.

qiejt dhe toka do të [a]lëvizë nga vendi i saj, në zemërimin e Zotit të Ushtrive; dhe në ditën e zemërimit të rreptë të tij.

14 Dhe do të jetë si një kaproll që [a]ndiqet dhe si një dele që nuk e merr njeri; dhe çdokush do të kthehet drejt popullit të tij dhe do të ikë për në tokën e tij.

15 Çdo njeri që është kryelartë do të shpohet tejpërtej; po, dhe çdo njeri që është bashkuar me të këqijtë do të bjerë nga shpata.

16 Fëmijët e tyre do të priten gjithashtu në copa para syve të tyre; shtëpitë e tyre do të plaçkiten dhe gratë e tyre do të përdhunohen.

17 Vini re, unë do të ngre Medët kundër tyre, të cilët nuk do të shikojnë argjend dhe ar dhe as nuk do të kënaqen në to.

18 Harqet e tyre do t'i presin gjithashtu të rinjtë në copa; dhe ata nuk do të kenë mëshirë për frytin e barkut të nënës; sytë e tyre nuk do t'i kursejnë fëmijët.

19 Dhe Babilonia, lavdia e mbretërive, [a]bukuria e përsosjes së Kaldeasve, do të jetë si atëherë kur Perëndia përmbysi [b]Sodomën dhe Gomorrën.

20 Nuk do të [a]banohet kurrë më, as nuk do të jetojë njeri më në të nga brezi në brez: as Arabi nuk do ta ngrejë çadrën aty; as barinjtë nuk do ta bëjnë vathët e tyre aty.

21 Por, [a]kafshët e egra të shkretëtirës do të shtrihen aty; dhe shtëpitë e tyre do të jenë plot me qenie të pakëndshme; dhe kukuvajka do të jetojnë aty dhe [b]satirët do të vallëzojnë aty.

22 Dhe kafshët e egra të ishujve do të ulërijnë në [a]shtëpitë e tyre të shkreta dhe [b]dragonjtë në pallatet e tyre të këndshme; dhe asaj po i vjen koha dhe dita e saj nuk do të zgjatet. Pasi unë do ta shkatërroj atë me të shpejtë; po, pasi unë do të jem i mëshirshëm ndaj njerëzve të mi, por të ligjtë do të mbarojnë.

KAPITULLI 24

Izraeli do të mblidhet dhe do të gëzojë pushim njëmijëvjeçar—Luciferi dëbohet nga qielli për rebelim—Izraeli do të triumfojë mbi Babiloninë (botën)—Krahaso Isaia 14. Rreth 559–545 para K.

Pasi Zoti do të ketë mëshirë për Jakobin dhe përsëri do të [a]zgjedhë Izraelin, dhe do t'i vendosë në [b]tokën e tyre; dhe të huajt do të bashkohen me ta dhe do të lidhen me shtëpinë e Jakobit.

2 Dhe [a]popujt do t'i marrin dhe do t'i çojnë në vendin e tyre; po, që nga larg nga fundet e botës; dhe ata do të kthehen në [b]tokat e tyre të premtimit. Dhe

13*a* USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
14*a* OSE shumë i shtrenjtë.
19*a* DMTH kotësia.
b Zan. 19:24–25; LiP. 29:23; 2 Ne. 13:9.
20*a* Jer. 50:3, 39–40.
21*a* Isa. 34:14–15.
b HEB cjepër ose demonë.
22*a* HEB pallate.
b HEB (ndoshta) çakallë ose qenër të egër.
24 1*a* Zak. 1:17.
b Isa. 60:3–5, 10.
2*a* DMTH Kombe të tjera do ta ndihmojnë Izraelin.
b USH Tokë e premtuar.

shtëpia e Izraelit do t'i zotërojë ata dhe toka e Zotit do të jetë për [c]shërbëtorë dhe shërbëtore; dhe do të bëjnë robër ata te të cilët ata ishin robër; dhe ata do të sundojnë mbi shtypësit e tyre.

3 Dhe do të ndodhë atë ditë që Zoti do të të japë [a]pushim, nga hidhërimi yt dhe nga frika jote dhe nga robëria e rëndë që ti u detyrove të shërbeje.

4 Dhe do të ndodhë në atë ditë, që ti do ta përmendësh këtë proverb kundër mbretit të [a]Babilonisë dhe do të thuash: Sikurse mori fund shtypësi, ashtu mori fund qyteti i artë!

5 Zoti theu shkopin e të ligjve, skeptrat e sundimtarëve.

6 Ai që godiste njerëzit me zemërim, me një goditje të vazhdueshme, ai që sundonte kombet me inat, persekutohet dhe askush nuk e pengon.

7 E gjithë bota është në paqe dhe është e qetë; ata shpërthejnë në [a]këngë.

8 Po, [a]selvitë gëzohen në ty dhe gjithashtu qitrot e Libanit, duke thënë: Që kur ti [b]re përdhe, asnjë [c]druvar nuk ka ardhur kundër nesh.

9 [a]Ferri nga poshtë lëvizi për ty që të dalë të të presë në ardhjen tënde; ka ngritur të [b]vdekurit për ty, madje të gjithë kryetarët e tokës; ka ngritur nga fronet e tyre të gjithë mbretërit e kombeve.

10 Të gjithë ata do të flasin dhe do të të thonë: A mos je bërë edhe ti i dobët si ne? A mos je bërë edhe ti si ne?

11 Madhështia jote ka zbritur poshtë në varr; zhurma e lirave të tua nuk dëgjohet; krimbi është përhapur nën ty dhe krimbat të mbulojnë.

12 [a]Si ke rënë ti nga qielli, O [b]Lucifer, bir i mëngjesit! Ke rënë përdhe, ti, që dobësoje kombet!

13 Sepse ti ke thënë në zemrën tënde: [a]Unë do të ngrihem në qiell, unë do të lartësoj fronin tim mbi yjet e Perëndisë; unë do të ulem edhe mbi malin e mbledhjes, nga anët e [b]veriut;

14 Unë do të ngrihem mbi lartësitë e reve; unë do të jem si Më i Larti.

15 Megjithatë, ti do të dërgohesh poshtë në ferr, në anët e [a]gropës.

16 Ata që të shohin ty, do të [a]ngulin sytë në ty dhe do të të shqyrtojnë, dhe do të thonë: Është ky burri që bëri tokën të dridhej, që tundi mbretëritë?

17 Dhe e bëri botën si një vend të shkretë dhe shkatërroi qytetet e saj dhe nuk e hapi shtëpinë e të burgosurve të tij?

2*c* Isa. 60:14.
3*a* Joz. 1:13; DeB 84:24.
4*a* USH Babel, Babiloni.
7*a* Isa. 55:12.
8*a* HEB qiparis.
b DMTH në vdekje.
c HEB prestari (i pemës) nuk ka ardhur kundër nesh.
9*a* USH Ferr.
b DMTH shpirtra të shkëputur nga trupi.
12*a* DeB 76:26.
b HEB ylli i mëngjesit, biri i agimit. Sundimtari i botës së ligë (Babilonisë) quhet edhe Lucifer, sundimtari i gjithë ligësisë.
USH Djall; Lucifer.
13*a* Mois. 4:1–4.
b DMTH vendbanimi i perëndive sipas besimit babilonas. Psa. 48:2.
15*a* 1 Ne. 14:3.
16*a* HEB hedhin një sy vetes dhe reflektojnë për veten.

18 Të gjithë mbretërit e kombeve, po, që të gjithë, prehen në lavdi, secili nga ata në [a]shtëpinë e vet.

19 Por ti je flakur tej nga varri yt si një [a]degë e neveritshme, sikurse mbetja e atyre që janë vrarë të shpuar tejpërtej me një shpatë, që shkojnë poshtë te [b]gurët e gropës; si një kërmë e shkelur me këmbë.

20 Ti, nuk do të bashkohesh me ta në varrim, sepse ti ke shkatërruar vendin tënd dhe ke vrarë popullin tënd; [a]fara e [b]keqbërësve nuk do të jetë kurrë e famshme.

21 Përgatitni kërdinë për fëmijët e tij për [a]paudhësitë e etërve të tyre, që ata të mos ngrihen, as të mos zotërojnë tokën, as të mos mbushin faqen e dheut me qytete.

22 Pasi unë do të ngrihem kundër tyre, thotë Zoti i Ushtrive dhe do të përjashtoj nga Babilonia [a]emrin dhe mbetjen, dhe birin, dhe [b]nipin, thotë Zoti.

23 Unë do ta bëj gjithashtu të jetë [a]pronë e çafkave dhe e pellgjeve me ujë; dhe unë do ta fshij me fshesën e shkatërrimit, thotë Zoti i Ushtrive.

24 Zoti i Ushtrive është betuar, duke thënë: Me siguri siç kam menduar, ashtu do të ndodhë; dhe sikurse unë kam vendosur, ashtu do të bëhet—

25 Që, unë do të sjell [a]Asirinë në tokën time dhe mbi [b]malet e mia do ta shkel me këmbë; atëherë, [c]zgjedha e tij do të hiqet nga ata dhe barra e tij do të hiqet nga shpatullat e tyre.

26 Ky është qëllimi që është vendosur mbi tërë botën; dhe kjo është dora që u është shtrirë [a]të gjitha kombeve.

27 Pasi Zoti i Ushtrive ka vendosur dhe kush do ta anullojë? Dhe dora e tij është shtrirë dhe kush do ta kthejë mbrapsht?

28 Në [a]vitin që mbreti [b]Ashaz vdiq, u bë ky parashikim:

29 Mos u gëzo ti, Palestinë e tërë, se shufra e atij që të godiste është thyer; pasi nga rrënja e gjarprit do të dalë një nepërkë dhe fryti i saj do të jetë një gjarpër i egër fluturues.

30 Dhe të parëlindurit e të varfërve do të ushqehen dhe nevojtarët do të pushojnë në siguri dhe unë do ta vras rrënjën tënde me anë të urisë dhe ai do të vrasë mbetjen tënde.

31 Ulëri, O portë; thërrit, O

18*a* DMTH varrin e familjes së tij.
19*a* DMTH një degë e mohuar, e prerë dhe e flakur tej.
b DMTH pikërisht fundi.
20*a* Psa. 21:10–11; 37:28.
b USH Lig (i), ligësi.
21*a* Eks. 20:5.
22*a* Fja. 10:7.
b Job. 18:19.
23*a* Isa. 34:11–15.
25*a* Tema ndryshohet te sulmi i Asirisë dhe shkatërrimi në Jude, 701 para K. (vargjet 24–27). 2 Mbr. 19:32–37; Isa. 37:33–38.
b DMTH malet e Judesë dhe të Izraelit.
c Isa. 10:27.
26*a* DMTH Përfundimisht të gjitha kombet e botës do të përmbysen në këtë mënyrë.
28*a* DMTH Rreth 720 para K., kjo barrë ose ky lajm fatkeqësie u profetizua për filistinët, ndërkohë që Judea do të shpëtohej.
b 2 Mbr. 16:20.

qytet; ti, Palestinë e tërë je shpërndarë, pasi do të vijë një tym nga veriu dhe askush nuk do të jetë vetëm në kohët e tij të caktuara.

32 Si do të përgjigjen atëherë, lajmëtarët e kombeve? Se Zoti ka themeluar [a]Sionin dhe [b]të varfërit e popullit të tij do të [c]besojnë në të.

KAPITULLI 25

Nefi ngazëllehet në thjeshtësi—Profecitë e Isaias do të kuptohen në ditët e fundit—Judenjtë do të kthehen nga Babilonia, do të kryqëzojnë Mesian, do të shpërndahen dhe ndëshkohen—Ata do të rivendosen kur ata të besojnë në Mesian—Ai do të vijë për herën e parë, gjashtëqind vjet pasi Lehi la Jeruzalemin—Nefitët zbatojnë ligjin e Moisiut dhe besojnë në Krishtin, i cili është i Shenjti i Izraelit. Rreth 559–545 para K.

Tani unë, Nefi, do të flas pak, në lidhje me fjalët që kam shkruar, të cilat u thanë nga goja e Isaias. Por vini re, Isaia ka folur shumë gjëra, të cilat ishin [a]të vështira për t'u kuptuar prej shumë nga njerëzit e mi; pasi ata nuk dinë mënyrën e profetizimit midis Judenjve.

2 Pasi unë, Nefi, nuk u kam mësuar atyre shumë gjëra në lidhje me mënyrën e Judenjve; pasi [a]punët e tyre ishin punë të errësirës dhe veprat e tyre ishin vepra të neverive.

3 Kështu, unë u shkruaj njerëzve të mi, të gjithë atyre që do të marrin në të ardhmen këto gjëra që shkruaj, që ata të mund të dinë gjykimet e Perëndisë, që do t'u vijnë të gjitha kombeve, sipas fjalës që ai ka folur.

4 Kështu që dëgjoni, O njerëzit e mi që jeni nga shtëpia e Izraelit dhe u vini veshin fjalëve të mia; pasi edhe pse fjalët e Isaias nuk janë të thjeshta për ju, ato janë të thjeshta për të gjithë ata që janë të mbushur me [a]shpirtin e [b]profecisë. Por unë po ju jap një profeci, sipas shpirtit që është në mua; prandaj unë do të profetizoj sipas [c]thjeshtësisë që ka qenë me mua, që nga koha që unë dola nga Jeruzalemi me atin tim; pasi vini re, shpirti im kënaqet në thjeshtësi ndaj njerëzve të mi, që ata të mund të mësojnë.

5 Po, dhe shpirti im kënaqet me fjalët e [a]Isaias, pasi unë dola nga Jeruzalemi dhe sytë e mi kanë parë gjërat e [b]Judenjve; dhe unë e di se Judenjtë i kuptojnë gjërat e profetëve dhe se nuk ka popull tjetër që i kupton gjërat që iu thanë Judenjve sikurse ata, vetëm nëse ata janë mësuar sipas mënyrës së gjërave të Judenjve.

6 Por vini re, unë, Nefi, nuk i kam mësuar fëmijët e mi sipas

32*a* USH Sion.
b Sof. 3:12.
c OSE kërkojnë strehim në të.
25 1*a* 2 Ne. 25:5–6.
2*a* 2 Mbr. 17:13–20.
4*a* USH Frymë e Shenjtë.
b USH Profeci, profetizoj.
c 2 Ne. 31:3; 33:5–6; Jakobi 4:13.
5*a* 1 Ne. 19:23; 3 Ne. 23:1.
b USH Judenj.

mënyrës së Judenjve; por vini re, unë vetë kam jetuar në Jeruzalem, prandaj unë di në lidhje me zonat përreth; dhe unë u kam përmendur fëmijëve të mi në lidhje me gjykimet e Perëndisë, që kanë [a]ndodhur mes Judenjve sipas gjithë asaj që Isaia ka thënë dhe unë nuk i shkruaj ato.

7 Por vini re, unë vazhdoj me profecinë time, sipas [a]thjeshtësisë sime; në të cilën unë e di se askush nuk mund të gabojë; megjithatë, në ditët që profecitë e Isaias do të përmbushen, njerëzit do të dinë me siguri kohët kur ato do të ndodhin.

8 Kështu që, ato janë [a]të vlefshme ndaj fëmijëve të njerëzve dhe ai që mendon se ato nuk u vlejnë, tek ata unë do të flas në mënyrë të veçantë dhe do t'i [b]kufizoj fjalët te njerëzit e mi; pasi unë e di se ato do të kenë vlerë të madhe për ta në [c]ditët e fundit; pasi në atë ditë ata do t'i kuptojnë; prandaj i kam shkruar ato për dobinë e tyre.

9 Dhe si një brez u [a]shkatërrua mes Judenjve për shkak të paudhësisë, po ashtu ata u shkatërruan nga brezi në brez sipas paudhësive të tyre; dhe asnjëri prej tyre nuk është shkatërruar pa qenë [b]paralajmëruar nga profetët e Zotit.

10 Kështu që, u është thënë atyre për shkatërrimin që do t'u binte mbi kokë, menjëherë pasi ati im u largua nga Jeruzalemi; por ata ngurtësuan zemrat e tyre; dhe sipas profecisë sime ata u [a]shkatërruan, me përjashtim të atyre që u [b]çuan robër në Babiloni.

11 Dhe tani, këtë po e them për shkak të shpirtit që është në mua. Dhe megjithëse u dërguan tej, ata do të kthehen përsëri dhe do të zotërojnë tokën e Jeruzalemit; prandaj ata do të [a]rivendosen përsëri në tokën e trashëgimit të tyre.

12 Por, vini re, ata do të kenë luftëra dhe zhurma luftërash; dhe kur të vijë dita që i [a]Vetëmlindri i Atit, po, madje i Atit të qiellit dhe të tokës, do t'u shfaqet atyre së gjalli, vini re, ata do ta përhedhin, për shkak të paudhësive të tyre dhe të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe të kryelartësisë së tyre.

13 Shikoni, ata do ta [a]kryqëzojnë; dhe pasi ai është vënë në një [b]varr për hapësirën e [c]tri ditëve, ai do të [d]ngrihet nga vdekja, me shërimin në krahët e tij; dhe të gjithë ata që do të besojnë në emrin e tij, do të

6*a* 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
7*a* 2 Ne. 32:7; Alma 13:23.
8*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b Enosi 1:13–16; Morm. 5:12–15; DeB 3:16–20.
c USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
9*a* Jer. 39:4–10; Mt. 23:37–38.
b Amo. 3:7; 1 Ne. 1:13.
10*a* 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 6:8; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2 Mbr. 24:14; Jer. 52:3–16.
11*a* Esd. 1:1–4; Jer. 24:5–7.
12*a* USH Vetëmlindur (i).
13*a* Llu. 23:33.
b Gjo. 19:41–42; 1 Ne. 19:10.
c Llu. 24:6–7; Mosia 3:10.
d USH Ringjallje.

shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë. Prandaj, shpirti im kënaqet të bëjë profeci për të, meqë unë kam [e]parë ditën e tij dhe zemra ime e lartëson emrin e tij të shenjtë.

14 Dhe vini re, do të ndodhë që pasi [a]Mesia të ringjallet së vdekuri dhe t'u shfaqet njerëzve të tij, kujtdo që beson në emrin e tij, vini re, Jeruzalemi do të [b]shkatërrohet përsëri; pasi, mjerë ata që luftojnë kundër Perëndisë dhe njerëzve të kishës së tij.

15 Prandaj, [a]Judenjtë do të [b]shpërndahen mes të gjitha kombeve; po, edhe [c]Babilonia do të shkatërrohet; prandaj Judenjtë do të shpërndahen nga kombet e tjera.

16 Dhe pasi të jenë shpërndarë dhe Zoti Perëndi t'i ketë ndëshkuar ata me anë të kombeve të tjera, për hapësirën e shumë brezave, po, madje, nga brezi në brez derisa ata të binden që [a]të besojnë në Krisht, Birin e Perëndisë dhe në shlyerjen që është e pafund për tërë njerëzimin—dhe kur të vijë ajo ditë që ata të besojnë në Krisht dhe të adhurojnë Atin në emrin e tij, me zemër të kulluar dhe me duar të pastra dhe të mos presin më një Mesia tjetër, atëherë, në atë kohë, do të vijë dita në të cilën do të jetë e domosdoshme që ata t'i besojnë këto gjëra.

17 Dhe Zoti do të shtrijë dorën e tij përsëri herën e dytë për të [a]rivendosur njerëzit e tij nga gjendja e tyre e humbur dhe e rënë. Prandaj, ai do të fillojë një [b]vepër të mrekullueshme dhe një çudi mes fëmijëve të njerëzve.

18 Prandaj, ai do t'u sjellë atyre [a]fjalët e tij, fjalë të cilat do t'i [b]gjykojnë ata ditën e fundit, pasi ato do t'u jepen atyre me qëllim që t'i [c]bindin për Mesian e vërtetë, i cili u përhodh prej tyre; dhe që të binden se ata nuk duhet të presin më për ardhjen e një Mesie, sepse nuk do të ketë ndonjë tjetër, veçse në qoftë se është një Mesia [d]i gënjeshtërt i cili do të mashtrojë njerëzit; pasi nuk ka veçse një Mesia që u parashikua nga profetët dhe ai Mesia është ai që do të përhidhet nga Judenjtë.

19 Pasi, sipas fjalëve të profetëve, [a]Mesia vjen [b]gjashtëqind vjet pas largimit të atit tim nga Jeruzalemi; dhe, sipas fjalëve të profetëve, dhe, gjithashtu, sipas fjalës së [c]engjëllit të Perëndisë, emri i tij do të jetë Jezu Krisht, Biri i Perëndisë.

20 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë kam folur qartë, në mënyrë

13*e* 1 Ne. 11:13–34.
14*a* USH Mesia.
b Llu. 21:24; JS—M 1:1–18.
15*a* USH Judenj.
b Neh. 1:8–9; 2 Ne. 10:6.
c USH Babel, Babiloni.
16*a* 2 Ne. 10:6–9; 30:7; Morm. 5:14.
17*a* 2 Ne. 21:11–12; 29:1. USH Rivendosje e ungjillit.
b Isa. 29:14; 2 Ne. 27:26; 3 Ne. 28:31–33.
18*a* 2 Ne. 29:11–12; 33:11, 14–15.
b USH Gjykim, i fundit.
c 2 Ne. 26:12–13.
d USH Antikrisht.
19*a* USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
b 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:1, 13.
c 2 Ne. 10:3.

që nuk do të mund të gaboni. Dhe sikurse jeton Zoti Perëndi që e [a]nxori Izraelin nga toka e Egjiptit dhe i dha Moisiut pushtet, që ai të [b]shërojë kombet pasi ata të jenë pickuar nga gjarpërinjtë helmues, në qoftë se ata do të kishin pranuar të hidhnin sytë e tyre nga [c]gjarpëri që ai kishte ngritur para tyre dhe gjithashtu i dha edhe fuqi të qëllonte [d]shkëmbin dhe ujë do të dilte, po, shikoni, unë ju them se këto gjëra janë të vërteta dhe sikurse jeton Zoti Perëndi, nuk ka [e]emër tjetër të dhënë nën qiell përveç këtij të Jezu Krishtit, për të cilin unë kam folur, nga i cili njeriu mund të shpëtohet.

21 Prandaj, për këtë qëllim, Zoti Perëndi më ka premtuar, se këto gjëra që unë po [a]shkruaj, do të mbahen dhe ruhen dhe do t'i kalohen farës sime nga brezi në brez, që të mund të përmbushet premtimi që i është bërë Jozefit, që fara e tij nuk do të [b]mbarojë kurrë, për sa të jetë toka.

22 Prandaj, këto gjëra do të shkojnë nga brezi në brez, për sa të jetë toka; dhe se ato do të shkojnë sipas vullnetit dhe dëshirës së Perëndisë; dhe se kombet që do t'i zotërojnë ato do të [a]gjykohen mbi bazën e tyre, sipas fjalëve që janë shkruar.

23 Pasi ne punojmë me zell që të shkruajmë, të bindim [a]fëmijët tanë dhe gjithashtu vëllezërit tanë të besojnë në Krisht dhe të pajtohen me Perëndinë; pasi ne e dimë se ne shpëtohemi nëpërmjet [b]hirit, pas gjithçkaje që ne mund [c]të bëjmë.

24 Dhe, megjithë se ne besojmë në Krisht, ne [a]zbatojmë ligjin e Moisiut dhe presim me vendosmëri për Krishtin, derisa ligji të plotësohet.

25 Pasi, për këtë qëllim u dha [a]ligji; prandaj [b]ligji ka vdekur për ne dhe ne jemi ringjallur në Krisht, për shkak të besimit tonë; megjithëkëtë, ne e zbatojmë ligjin për shkak të urdhërimeve.

26 Dhe, ne [a]flasim për Krishtin, ne gëzohemi në Krishtin, ne predikojmë për Krishtin, ne [b]profetizojmë mbi Krishtin dhe shkruajmë sipas profecive tona, që [c]fëmijët tanë të mund të dinë se cilit burim t'i drejtohen për [d]heqjen e mëkateve të tyre.

27 Prandaj, ne flasim në lidhje

20*a* Eks. 3:7–10; 1 Ne. 17:24, 31; 19:10.
b Gjo. 3:14; 1 Ne. 17:41.
c Num. 21:8–9; Alma 33:19; Hel. 8:14–15.
d Eks. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 20:21.
e Ose. 13:4; Vep. 4:10–12; Mosia 5:8; Mois. 6:52.
USH Shpëtimtar.
21*a* 2 Ne. 27:6–14.
b Amo. 5:15; 2 Ne. 3:16; Alma 46:24–27.
22*a* 2 Ne. 29:11; 33:10–15; 3 Ne. 27:23–27.
23*a* USH Fëmijë.
b Rom. 3:23–24; 2 Ne. 2:4–10; Mosia 13:32; Alma 42:12–16; DeB 138:4.
USH Hir.
c Jak. 2:14–26.
USH Vepra.
24*a* Jakobi 4:4–5.
25*a* USH Ligj i Moisiut.
b Rom. 7:4–6.
26*a* Jakobi 4:12; Jar. 1:11; Mosia 3:13.
b Llu. 10:23–24.
c USH Fëmijë.
d USH Heqje e mëkateve.

me ligjin, që fëmijët tanë të mund të dinë asgjësinë e ligjit; dhe ata, duke ditur asgjësinë e ligjit, mund të presin atë jetë që është në Krisht, dhe të dinë se për çfarë qëllimi u dha ligji. Dhe pasi ligji të plotësohet me Krishtin, ata, nuk duhet të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër tij, kur të hiqet ligji.

28 Dhe tani, shikoni, populli im, ju jeni njerëz [a]të paditur; prandaj ju kam folur haptas, që të mos më keqkuptoni. Dhe fjalët që kam thënë do të qëndrojnë si [b]dëshmi kundër jush; pasi ato janë të mjaftueshme për t'i [c]mësuar çdo njeriu udhën e drejtë; pasi udha e drejtë është që të besoni në Krisht dhe të mos ta mohoni atë; pasi duke e mohuar atë, ju mohoni gjithashtu profetët dhe ligjin.

29 Dhe tani, vini re, unë po ju them se udha e drejtë është të besoni në Krishtin dhe të mos ta mohoni atë; dhe Krishti është i Shenjti i Izraelit; prandaj, ju duhet të përuleni para tij dhe ta adhuroni atë me gjithë [a]fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj dhe me tërë shpirtin tuaj; dhe po ta bëni këtë gjë, ju nuk do të liheni jashtë në asnjë mënyrë.

30 Dhe, për sa të jetë e domosdoshme, ju duhet të zbatoni vendimet dhe [a]ordinancat e Perëndisë, derisa të plotësohet ligji që iu dha Moisiut.

KAPITULLI 26

Krishti do t'u shërbejë Nefitëve—Nefi parashikon shkatërrimin e popullit të tij—Ata do të flasin nga pluhuri—Johebrenjtë do të ndërtojnë kisha të rreme dhe përbërje të fshehta—Zoti i ndalon njerëzit që të ushtrojnë intriga të priftërinjve. Rreth 559–545 para K.

Dhe pasi Krishti të jetë [a]ringjallur nga vdekja, ai do t'ju [b]shfaqet juve, fëmijët e mi dhe vëllezërit e mi të dashur; dhe fjalët që ai do t'ju thotë, do të jenë [c]ligji që ju do të zbatoni.

2 Pasi vini re, unë po ju them se unë kam parë që shumë breza do të kalojnë dhe do të ketë luftëra të mëdha dhe grindje mes popullit tim.

3 Dhe kur të vijë Mesia, do t'i jepen [a]shenja popullit tim mbi [b]lindjen e tij, si edhe për vdekjen e tij dhe për ringjalljen; dhe e madhe dhe e tmerrshme do të jetë ajo ditë për të këqijtë, pasi ata do të vdesin; dhe ata do të vdesin sepse ata dëbojnë profetët dhe shenjtorët dhe i zënë me gurë dhe i vrasin; prandaj, thirrja e [c]gjakut të shenjtorëve do të ngrihet nga toka te Perëndia, kundër tyre.

4 Prandaj, të gjithë atyre që mburren dhe që veprojnë me ligësi, dita që do të vijë do t'i

28*a* Mosia 3:14.
b USH Dëshmi.
c 2 Ne. 33:10.
29*a* LiP. 6:5; Mr. 12:29–31.
30*a* USH Ordinanca.

26 1*a* 3 Ne. 11:1–12.
b 1 Ne. 11:7; 12:6.
c 3 Ne. 15:2–10.
3*a* 1 Ne. 12:4–6. USH Shenjë.
b USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
c Zan. 4:10; 2 Ne. 28:10; Morm. 8:27.

[a]djegë ata, thotë Zoti i Ushtrive, pasi ata do të jenë si kallamishte.

5 Dhe ata që vrasin profetët dhe shenjtorët, do të [a]përpihen nga thellësitë e tokës, thotë Zoti i Ushtrive; dhe [b]malet do t'i mbulojnë dhe shtjellat e erës do t'i marrin me vete, dhe ndërtesat do të shemben mbi ta, dhe do t'i shtypin copash, dhe do t'i bëjnë pluhur.

6 Dhe ata do të ndëshkohen me bubullima dhe rrufe dhe tërmete, dhe të gjitha llojet e shkatërrimeve, pasi zjarri i zemërimit të Zotit do të ndizet kundër tyre dhe ata do të jenë si kallamishte dhe dita që do të vijë do t'i zhdukë ata, thotë Zoti i Ushtrive.

7 O dhembje dhe brengë e shpirtit tim, për humbjen e të vrarëve të popullit tim! Pasi unë, Nefi, e kam parë atë dhe gati më dërrmoi mua para pranisë së Zotit, por unë duhet t'i thërres Perëndisë tim: Udhët e tua janë [a]të drejta.

8 Por vini re, të drejtët që dëgjojnë fjalët e profetëve dhe nuk i vrasin, por presin me padurim Krishtin me vendosmëri, për shenjat që janë dhënë, megjithë [a]përndjekjen—shikoni, ata janë ata që [b]nuk do të vdesin.

9 Por, Biri i drejtësisë do t'u [a]shfaqet atyre; dhe ai do t'i [b]shërojë ata dhe ata do të kenë [c]paqe me të, derisa të kalojnë [d]tre breza dhe shumë nga brezi [e]i katërt të kenë vdekur në drejtësi.

10 Dhe kur këto gjëra të kenë kaluar, një [a]shkatërrim i menjëhershëm do të vijë mbi popullin tim; pasi megjithë dhembjet e shpirtit tim, unë e kam parë; prandaj, unë e di se do të ndodhë; dhe ata e shesin veten për asgjë; pasi, për shpërblimin e krenarisë së tyre dhe të marrëzisë së tyre, ata do të korrin shkatërrim; pasi për shkak se ata i lënë udhë djallit dhe zgjedhin punë të errësirës në vend të dritës, prandaj ata duhet të shkojnë në [b]ferr.

11 Pasi Shpirti i Zotit nuk do të [a]përpiqet gjithmonë për njeriun. Dhe kur Shpirti pushon së përpjekuri për njeriun, atëherë vjen shkatërrimi i menjëhershëm dhe kjo e pezmaton shpirtin tim.

12 Dhe sikurse fola në lidhje me [a]bindjen e [b]Judenjve, se Jezusi është [c]vetë Krishti, duhet që edhe Johebrenjtë të binden gjithashtu, se Jezusi është Krishti, Perëndia i Amshuar;

13 Dhe se ai u shfaqet të gjithë atyre që besojnë në të, nëpërmjet fuqisë së [a]Frymës së Shenjtë; po, çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli, duke bërë mrekulli të mëdha,

4*a* 3 Ne. 8:14–24; 9:3, 9.
5*a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 10:14.
b 3 Ne. 8:10; 9:5–8.
7*a* USH Drejtësi.
8*a* USH Përndjek, përndjekje.
b 3 Ne. 10:12–13.
9*a* 3 Ne. 11:8–15.
b 3 Ne. 17:7–9.
c 4 Ne. 1:1–4.
d 1 Ne. 12:11–12; 3 Ne. 27:30–32.
e Alma 45:10–12; Hel. 13:9–10.
10*a* Alma 45:9–14; Morm. 8:1–9.
b USH Ferr.
11*a* Eth. 2:15.
12*a* 2 Ne. 25:18.
b 2 Ne. 30:7; Morm. 5:14. USH Judenj.
c Morm. 3:21.
13*a* USH Frymë e Shenjtë.

shenja dhe çudira mes fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre.

14 Por, shikoni, unë po ju bëj profeci në lidhje me [a]ditët e fundit; mbi ditët kur Zoti Perëndi do t'i [b]zbatojë këto gjëra mes fëmijëve të njerëzve.

15 Pasi fara ime dhe fara e vëllezërve të mi do të kenë rënë në mosbesim dhe do të jenë goditur nga Johebrenjtë; po, pasi Zoti Perëndi t'i ketë dëbuar nga çdo vend dhe t'i ketë ngujuar mbi një mal dhe të ketë ngritur fortifikata kundër tyre; dhe pasi ata të kenë rënë poshtë në pluhur, derisa të mos jenë më, por, megjithatë, fjalët e të drejtëve do të shkruhen dhe lutjet e besnikëve do të dëgjohen dhe të gjithë ata që do të kenë rënë në mosbesim nuk do të harrohen.

16 Pasi, ata që do të shkatërrohen, do t'u [a]flasin atyre nga toka dhe zëri i tyre do të jetë i pakët nga pluhuri dhe zëri i tyre do të jetë i një njeriu që ka një medium; pasi Zoti Perëndi do t'i japë atij fuqi, që ai të mund të pëshpëritë në lidhje me ta, kështu që të duket sikur del nga toka dhe fjalët e tyre sikurse të pëshpëriten nga pluhuri.

17 Pasi kështu thotë Zoti Perëndi: Ata do të [a]shkruajnë gjërat që do të bëhen mes tyre dhe ato do të shkruhen dhe do të vulosen në një libër, dhe ata që do të kenë rënë në mosbesim nuk do t'i kenë ato, pasi ata [b]përpiqen të shkatërrojnë gjërat e Perëndisë.

18 Prandaj, si ata që u asgjësuan, u asgjësuan menjëherë; dhe turma e njerëzve të tyre të tmerrshëm do të jetë si [a]byku që kalon—po, kështu thotë Zoti Perëndi: Do të bëhet brenda një çasti, papritmas—

19 Dhe do të ndodhë që ata që kanë rënë në mosbesim, do të [a]goditen nga dora e Johebrenjve.

20 Dhe Johebrenjtë lartësohen në [a]krenarinë e syve të tyre dhe [b]pengohen për shkak të madhësisë së [c]bllokut të tyre pengues, që ata kanë krijuar shumë [d]kisha; megjithatë, ata ulin poshtë fuqinë dhe mrekullitë e Perëndisë dhe i predikojnë vetes urtësinë e tyre dhe [e]diturinë e tyre, që ata të mund të përfitojnë dhe [f]grijnë mbi fytyrën e të varfërve.

21 Dhe janë ndërtuar shumë kisha, gjë që shkakton [a]smirë dhe grindje dhe shpirtligësi.

22 Dhe ka edhe [a]kombinime të fshehta, pikërisht sikurse në kohët e lashta, sipas kombinimeve të djallit, pasi ai është krijuesi i të gjitha këtyre gjërave; po, krijuesi i vrasjes dhe i punëve të errësirës; po, dhe ai i

14*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
b USH Rivendosje e ungjillit.
16*a* Isa. 29:4; Moro. 10:27; Mois. 7:62. USH Libër i Mormonit.
17*a* 2 Ne. 29:12.
b Enosi 1:14.
18*a* Morm. 5:16–18.
19*a* 3 Ne. 16:8–9; 20:27–28.
20*a* USH Kryelartësi, krenari.
b 1 Ne. 13:29, 34. USH Braktisje.
c Eze. 14:4.
d 1 Ne. 14:10; 22:23; Morm. 8:28.
e Morm. 9:7–8; 2 Ne. 9:28.
f Isa. 3:15; 2 Ne. 13:15.
21*a* USH Zili.
22*a* USH Lidhje të fshehta.

tërheq ata për qafe me një fije liri, derisa i lidh me litarët e tij të fortë, përgjithnjë.

23 Pasi shikoni, vëllezërit e mi të dashur, unë po ju them se Zoti Perëndi nuk vepron në errësirë.

24 Ai nuk bën asgjë që nuk është për të mirën e botës; pasi ai e [a]do botën, deri në pikën sa të japë jetën e tij, që ai të mund të [b]tërheqë të gjithë njerëzit te vetja. Prandaj, ai nuk urdhëron asnjeri që të mos marrë pjesë në shpëtimin e tij.

25 Vini re, a mos i thërret ai ndokujt duke thënë: Largohu prej meje? Shikoni, unë po ju them: Jo; por ai thotë: [a]Ejani tek unë, ju të gjitha fundet e tokës, [b]blini qumësht dhe mjaltë, pa të holla dhe pa çmim.

26 Vini re, a mos e ka urdhëruar ai ndokënd që të dalë nga sinagoga ose nga shtëpitë e adhurimit? Vini re, unë ju them, Jo.

27 A ka urdhëruar ndonjë që të mos marrë pjesë në [a]shpëtimin e tij? Shikoni, unë ju them: Jo; por u ka [b]dhënë lirisht të gjithë njerëzve; dhe i ka urdhëruar njerëzit e tij, se ata duhet t'i bindin të gjithë njerëzit të [c]pendohen.

28 Vini re, a ka urdhëruar Zoti ndonjë se nuk duhet të marrë pjesë në mirësinë e tij? Shikoni, unë ju them: Jo; por [a]të gjithë njerëzit gëzojnë të njëjtin privilegj si njëri, ashtu edhe tjetri dhe asnjëri nuk është i ndaluar.

29 Ai urdhëron se nuk duhet të ketë [a]intriga të priftërinjve; pasi, vini re, intrigat e priftërinjve kanë të bëjnë me njerëz që predikojnë dhe e vënë veten si një dritë për botën, që të marrin fitime dhe të kenë [b]lëvdata nga bota; por ata nuk kërkojnë mirëqenien e Sionit.

30 Shikoni, Zoti e ka ndaluar këtë gjë; prandaj Zoti Perëndi ka dhënë urdhër, që të gjithë njerëzit duhet të kenë [a]mirëdashje, mirëdashje e cila është [b]dashuri. Dhe në qoftë se nuk kanë mirëdashje, ata nuk janë asgjë. Prandaj, po të kishin mirëdashje, ata nuk do të lejonin që punëtori në Sion të vdesë.

31 Por, punëtori në [a]Sion do të punojë për Sionin; pasi, po të punojë për [b]të holla, do të mbarojë.

32 Dhe përsëri, Zoti Perëndi ka [a]urdhëruar që njerëzit nuk duhet të vrasin; që ata nuk duhet të gënjejnë; që ata nuk duhet të vjedhin; që ata nuk duhet të përmendin emrin e Zotit, Perëndisë së tyre, më [b]kot; që ata nuk duhet të kenë zili, që ata nuk duhet të kenë keqdashje; që ata nuk duhet të vënë njërin kundër tjetrit; që ata nuk duhet

24*a* Gjo. 3:16.
b 3 Ne. 27:14–15.
25*a* Alma 5:33–35; 3 Ne. 9:13–14.
b Isa. 55:1–2.
27*a* USH Shpëtim.
b Ef. 2:8; 2 Ne. 25:23.
c USH Pendohem, pendim.
28*a* Rom. 2:11; 1 Ne. 17:33–35.
29*a* USH Intriga të priftërinjve.
b DeB 121:34–37.
30*a* Moro. 7:47–48.
USH Dashuri hyjnore.
b USH Dashuri.
31*a* USH Sion.
b Jakobi 2:17–19; DeB 11:7; 38:39.
32*a* USH Urdhërime të Perëndisë.
b USH Përdhosje.

të bëjnë lavirësi; dhe që ata nuk duhet të bëjnë asnjërën prej këtyre gjërave; pasi, kush do të bëjë, do të mbarojë.

33 Pasi, asnjë prej këtyre paudhësive nuk vjen nga Zoti; pasi ai bën atë që është e mirë mes fëmijëve të njerëzve; dhe ai nuk bën asgjë që nuk është e qartë për fëmijët e njerëzve; dhe ai i fton të gjithë të vijnë tek ai dhe të marrin pjesë në mirësinë e tij; dhe ai nuk ia [a]mohon askujt që shkon tek ai, të zinj dhe të bardhë, skllevër dhe të lirë, burra dhe gra; dhe ai nuk harron [b]idhujtarët; dhe [c]të gjithë janë njësoj para Perëndisë, si Judenjtë ashtu dhe Johebrenjtë.

KAPITULLI 27

Errësirë dhe dorëheqje nga feja do të mbulojnë tokën, ditët e fundit—Libri i Mormonit do të dalë—Tre dëshmitarë do të dëshmojnë për librin—Njeriu i shkolluar do të thotë se ai nuk mund ta lexojë librin e vulosur—Zoti do të bëjë një punë të mrekullueshme dhe një çudi—Krahaso Isaia 29. Rreth 559–545 para K.

Por, vini re, [a]ditët e fundit, ose ditët e Johebrenjve—po, vini re, të gjitha kombet e Johebrenjve dhe gjithashtu të Judenjve, qoftë ata që do të vijnë në këtë tokë, si edhe ata që do të jenë në toka të tjera, po, madje në të gjitha tokat e botës, vini re, ata do të jenë të dehur me paudhësi dhe me të gjitha llojet e neverive.

2 Dhe kur të vijë ajo ditë, ata do të vizitohen nga Zoti i Ushtrive me bubullima dhe me tërmete dhe me zhurmë të madhe, dhe me stuhi, dhe me furtunë, dhe me [a]flakën e një zjarri përpirës.

3 Dhe të gjitha [a]kombet që [b]luftojnë kundër Sionit dhe e mjerojnë atë, do të jenë si ëndrra e një vegimi të një nate; po, do të jetë për ta sikur është për një njeri të uritur që ëndërron dhe vini re, ai po ha, por ai zgjohet dhe shpirti i tij është i zbrazët; ose sikur është për një njeri që ka etje, i cili ëndërron dhe vini re ai po pi, por ai zgjohet dhe vini re atij i vjen me të vërtetë të fikët dhe shpirti i tij ka oreks, po, madje kështu do të jetë turma e të gjitha kombeve që luftojnë kundër malit Sion.

4 Pasi, vini re, të gjithë ju që bëni paudhësi, ndaluni dhe çudituni, pasi ju do të thërrisni dhe do të bërtitni; po, ju do të jeni të dehur, por jo me verë, juve do t'ju merren këmbët, por jo nga pijet e forta.

5 Pasi vini re, Perëndia ka hedhur mbi ju shpirtin e gjumit të rëndë. Pasi vini re, ju keni mbyllur sytë tuaj dhe ju nuk keni pranuar profetët dhe sundimtarët tuaj; dhe parashikuesit ai i ka mbuluar për shkak të paudhësive tuaja.

6 Dhe do të ndodhë që Zoti Perëndi do [a]t'ju sjellë fjalët e

33*a* Vep. 10:9–35, 44–45.
b Alma 26:37.
c Rom. 2:11; 1 Ne. 17:35.

27 1*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
2*a* Isa. 24:6; 66:15–16; Jakobi 6:3; 3 Ne. 25:1.
3*a* Isa. 29:7–8.
b 1 Ne. 22:14.
6*a* Jar. 1:2; Morm. 5:12–13.

një [b]libri dhe ato do të jenë fjalët e atyre që kanë fjetur.

7 Dhe shikoni, libri do të jetë [a]i vulosur; dhe në libër do ketë një [b]zbulesë nga Perëndia, që nga krijimi i botës, deri në [c]mbarimin e saj.

8 Prandaj, për shkak të gjërave që janë të [a]vulosura, gjërat që janë të vulosura [b]nuk do të dërgohen në ditën e ligësisë dhe të neverive të popullit. Prandaj, libri nuk do t'u tregohet atyre.

9 Por, libri do t'i dorëzohet një [a]njeriu dhe ai do të dorëzojë fjalët e librit, të cilat janë fjalët e atyre që kanë fjetur në pluhur dhe ai do t'ia dorëzojë këto fjalë [b]një tjetri;

10 Por fjalët që janë të vulosura, ai nuk do t'i zbulojë dhe ai nuk do ta dorëzojë librin. Pasi libri do të jetë i vulosur nga fuqia e Perëndisë dhe zbulesa që ishte vulosur do të mbahet brenda në libër, deri në kohën e duhur të Zotit në të cilën ato të mund të vijnë; pasi vini re, ato zbulojnë të gjitha gjërat që nga krijimi i botës dhe deri në mbarimin e saj.

11 Dhe vjen dita që fjalët e vulosura të librit do të lexohen mbi majat e shtëpive; dhe ato do të lexohen nëpërmjet fuqisë së Krishtit; dhe të gjitha gjërat do t'u [a]zbulohen fëmijëve të njerëzve, ato që kanë qenë ndonjëherë mes fëmijëve të njerëzve dhe që do të jenë, deri në mbarimin e tokës.

12 Kështu që, në atë ditë kur libri do t'i dorëzohet njeriut për të cilin unë fola, libri do të jetë i fshehur nga sytë e botës, që sytë e askujt nuk do ta shohin, me përjashtim të atij, të cilit do t'i dorëzohet libri dhe [a]tre [b]dëshmitarëve që do ta shohin atë, nëpërmjet fuqisë së Perëndisë; dhe ata do të dëshmojnë të vërtetën e librit dhe gjërat në të.

13 Dhe askush tjetër nuk do ta shohë atë, me përjashtim të disave sipas vullnetit të Perëndisë, për t'u dëshmuar fjalën e tij fëmijëve të njerëzve; pasi Zoti Perëndi ka thënë se fjalët e besnikëve duhet të fliten sikur të ishin [a]nga të vdekurit.

14 Kështu që, Zoti Perëndi do të vazhdojë të sjellë në dritë fjalët e librit; dhe do të vendosë fjalën e tij në gojën e aq shumë dëshmitarëve, sa i duket atij e përshtatshme; dhe mjerë ai që e [a]hedh poshtë fjalën e Perëndisë!

15 Por, vini re, do të ndodhë që Zoti Perëndi do t'i thotë atij, të cilit ai do t'i dorëzojë librin: Merri këto fjalë që nuk janë të vulosura dhe dorëzoja një tjetri, që ai mund t'ia tregojë një të mësuari, duke thënë: [a]Lexoje këtë, unë të lutem ty. Dhe i

6*b* 2 Ne. 26:16–17; 29:12. USH Libër i Mormonit.
7*a* Isa. 29:11–12; Eth. 3:25–27; 4:4–7.
b Mosia 8:19.
c Eth. 13:1–12.
8*a* Eth. 5:1.
b 3 Ne. 26:9–12; Eth. 4:5–6.
9*a* DeB 17:5–6.
b JS—H 1:64–65.
11*a* Llu. 12:3; Morm. 5:8; DeB 121:26–31.
12*a* 2 Ne. 11:3; Eth. 5:2–4; DeB 5:11, 15; 17:1.
b LiP. 19:15.
13*a* 2 Ne. 3:19–20; 33:13–15; Moro. 10:27.
14*a* 2 Ne. 28:29–30; Eth. 4:8.
15*a* Isa. 29:11–12; JS—H 1:65.

dituri do të thotë: Sille librin këtu dhe unë do t'i lexoj ato.

16 Dhe tani, për shkak të lavdisë së botës dhe për të [a]fituar, do ta thonë ata këtë, dhe jo për lavdinë e Perëndisë.

17 Dhe njeriu do të thotë: Unë nuk mund ta sjell librin, pasi ai është i vulosur.

18 Atëherë i mësuari do të thotë: Unë nuk mund ta lexoj atë.

19 Kështu që, do të ndodhë që Zoti Perëndi do t'ia dorëzojë përsëri librin dhe fjalët që përmbahen në të, atij që nuk është i mësuar; dhe njeriu që nuk është i mësuar do të thotë: Unë nuk jam i mësuar.

20 Atëherë Zoti Perëndi do t'i thotë: I mësuari nuk do t'i lexojë ato, pasi ata i kanë hedhur poshtë ato dhe unë jam në gjendje ta bëj punën time; prandaj, ti do t'i lexosh fjalët që unë do të të jap.

21 Mos [a]prek gjërat që janë vulosur, pasi unë do t'i nxjerr ato në dritë në kohën time të duhur; pasi unë do t'u tregoj fëmijëve të njerëzve se jam në gjendje të bëj punën time.

22 Kështu që, kur ti të kesh lexuar fjalët që unë të kam urdhëruar dhe të kesh siguruar [a]dëshmitarët që të kam premtuar, atëherë ti do ta vulosësh librin përsëri dhe do ta fshehësh tek unë, që unë të mund të ruaj fjalët që ti nuk ke lexuar, derisa unë ta shoh të përshtatshme në urtësinë time, që t'ua tregoj të gjitha gjërat fëmijëve të njerëzve.

23 Pasi vini re, unë jam Perëndia; dhe unë jam një Perëndi [a]mrekullish; dhe unë do t'i tregoj botës se unë jam [b]i njëjti dje, sot dhe përgjithnjë; dhe unë nuk veproj mes fëmijëve të njerëzve, veçse [c]sipas besimit të tyre.

24 Dhe përsëri do të ndodhë që Zoti do t'i thotë të lexojë fjalët që do t'i jepen atij:

25 [a]Përderisa këta njerëz më afrohen me gojën e tyre dhe më [b]nderojnë me buzët e tyre, por i kanë larguar zemrat e tyre prej meje dhe frika e tyre ndaj meje u është mësuar nga [c]parimet e njerëzve—

26 Prandaj, unë do të vazhdoj të bëj një [a]punë të mrekullueshme mes këtyre njerëzve, po, një [b]punë të mrekullueshme dhe një çudi, pasi urtësia e të diturve dhe e të mësuarve të tyre do të mbarojë dhe kuptimi i të maturve të tyre do të fshihet.

27 Dhe [a]mjerë ata që përpiqen shumë për të fshehur mendimet e tyre nga Zoti! Dhe veprat e tyre janë në errësirë; dhe ata thonë: Kush na sheh dhe kush na njeh? Dhe ata gjithashtu thonë: Sigurisht, përmbysja jote e gjërave do të konsiderohet si [b]argjila e poçarit. Por vini re, unë do t'u tregoj atyre, thotë

16*a* USH Intriga të priftërinjve.
21*a* Eth. 5:1.
22*a* USH Dëshmitarë të Librit të Mormonit.
23*a* USH Mrekulli.
b Heb. 13:8.
c Heb. 11; Eth. 12:7–22.
25*a* Isa. 29:13.
b Mt. 15:8.
c 2 Ne. 28:31.
26*a* 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 29:1–2.
USH Rivendosje e ungjillit.
b Isa. 29:14; 2 Ne. 25:17.
27*a* Isa. 29:15.
b Jer. 18:6.

Zoti i Ushtrive, se unë i di të gjitha punët e tyre. Pasi, a do t'i thotë puna atij që e bëri, ai s'më bëri? Apo mos do të thotë gjëja e ndërtuar për atë që e ndërtoi, ai nuk kupton?

28 Por vini re, thotë Zoti i Ushtrive: Unë do t'u tregoj fëmijëve të njerëzve se brenda pak kohe Libani do të kthehet në një fushë pjellore; dhe se fusha pjellore do të vlerësohet si një pyll.

29 [a]Dhe në atë ditë, të shurdhët do të dëgjojnë fjalët e librit dhe sytë e të verbërve do të shohin në terr dhe në errësirë.

30 Dhe të [a]bindurit do të shtohen gjithashtu dhe [b]gëzimi i tyre do të jetë në Zotin dhe i varfri mes njerëzve do të gëzohet në të Shenjtin e Izraelit.

31 Pasi me aq siguri sa Zoti jeton, ata do të shohin se [a]i tmerrshmi është asgjësuar dhe përbuzësi është zhuritur dhe të gjithë ata që shikojnë për paudhësi, do të përjashtohen.

32 Dhe ata që e bëjnë njeriun [a]ofendues për një fjalë dhe ngrejnë një lak për atë që qorton në [b]derë dhe që [c]nuk e pranojnë të drejtin për hiçasgjë.

33 Prandaj, kështu thotë Zoti që shëlbeu Abrahamin, në lidhje me shtëpinë e Jakobit: Jakobi nuk do të turpërohet tani dhe as fytyra e tij nuk do të zbehet.

34 Por, kur ai [a]shikon fëmijët e tij, veprën e duarve të mia, në mes të tij, ata do të shenjtërojnë emrin tim dhe do të shenjtërojnë të Shenjtin e Jakobit dhe do ta kenë frikë Perëndinë e Izraelit.

35 Ata që [a]gabuan gjithashtu në shpirt, do të arrijnë të kuptojnë dhe ata që mërmëritnin do të [b]mësojnë doktrinë.

KAPITULLI 28

Shumë kisha të rreme do të ngrihen në ditën e fundit—Ato do të mësojnë doktrina të rreme, të kota dhe të marra—Braktisja nga feja do të shtohet për shkak të mësuesve të rremë—Djalli do të tërbohet në zemrat e njerëzve—Ai do t'u mësojë njerëzve të gjitha llojet e doktrinave të rreme. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi, unë ju kam folur sipas asaj që Shpirti më ka detyruar; prandaj unë e di se ato duhet të ndodhin me siguri.

2 Dhe gjërat që do të shkruhen nga [a]libri do të jenë me [b]vlerë të madhe për fëmijët e njerëzve dhe veçanërisht për farën tonë që është një mbetje e shtëpisë së Izraelit.

3 Pasi do të ndodhë në atë ditë që [a]kishat që janë ngritur, dhe jo për Zotin, kur njëra do t'i thotë tjetrës: Shiko, unë, unë jam e Zotit; dhe të tjerat do të

29*a* Isa. 29:18.
30*a* USH Zemërbutë, zemërbutësi.
b DeB 101:36.
31*a* Isa. 29:20.
32*a* Llu. 11:54.
b Amo. 5:10.
c 2 Ne. 28:16.
34*a* Isa. 29:23–24.
35*a* 2 Ne. 28:14; DeB 33:4.
b Dan. 12:4.
28 2*a* USH Libër i Mormonit.
b 1 Ne. 13:34–42; 22:9; 3 Ne. 21:6.
3*a* 1 Kor. 1:10–13; 1 Ne. 22:23; 4 Ne. 1:25–29; Morm. 8:28, 32–38.

thonë: Unë, unë jam e Zotit dhe kështu do të thotë çdonjëri që do të ketë themeluar kisha, por jo për Zotin—

4 Dhe ato do të grinden me njëra-tjetrën; dhe priftërinjtë e tyre do të grinden me njëri-tjetrin dhe ata do t'i mësojnë të tjerët me [a]diturinë e tyre dhe do të mohojnë Frymën e Shenjtë, që jep fuqi shprehëse.

5 Dhe ata do të [a]mohojnë [b]fuqinë e Perëndisë, të Shenjtin e Izraelit; dhe ata do t'u thonë njerëzve: Na dëgjoni dhe i vini veshin parimit tonë; pasi vini re, [c]nuk ka Perëndi sot, pasi Zoti dhe Shëlbuesi e ka bërë punën e tij dhe ai ua ka dhënë fuqinë e tij njerëzve.

6 Vini re, dëgjoni parimin tim; nëse ata thonë se një mrekulli është bërë nga dora e Zotit, mos e besoni; pasi në këto ditë, ai nuk është një Perëndi i [a]mrekullive; ai e ka bërë punën e tij.

7 Po, dhe do të ketë shumë që do të thonë: [a]Hani, pini dhe dëfrehuni, pasi nesër ne vdesim; dhe gjithçka do të shkojë për ne.

8 Dhe do të ketë gjithashtu shumë që do të thonë: Hani, pini dhe dëfrehuni; megjithatë, kini frikë Perëndinë—ai do të na [a]justifikojë në bërjen e një mëkati të vogël; po, [b]gënjeni pak, përfitoni nga ndonjë për shkak të fjalëve të tij, hapini [c]gropën fqinjit; nuk ka gjë të keqe në këtë; dhe bëjini të gjitha këto gjëra, pasi nesër ne vdesim dhe në qoftë se jemi fajtorë, Perëndia do të na qëllojë pak me kamxhik dhe në fund ne do të shpëtohemi në mbretërinë e Perëndisë.

9 Po, dhe do të ketë shumë që do të mësojnë sipas kësaj mënyre [a]doktrina të rreme dhe të kota dhe [b]të marra, dhe do të fryhen në zemrat e tyre dhe ata do të përpiqen t'i fshehin thellë planet e tyre nga Zoti; dhe punët e tyre do të jenë në errësirë.

10 Dhe [a]gjaku i shenjtorëve do të thërrasë nga toka kundër tyre.

11 Po, ata të gjithë kanë humbur [a]udhën; ata janë [b]korruptuar.

12 Për shkak të [a]kryelartësisë dhe për shkak të mësuesve të rremë dhe doktrinave të rreme, kishat e tyre janë bërë të korruptuara dhe arrogante; për shkak të kryelartësisë së tyre ata fryhen.

13 [a]Grabitin [b]të varfërit për shkak të vendeve të tyre të shenjta të pasura, grabitin të varfërit, për shkak të veshjeve të tyre të çmueshme; dhe persekutojnë të bindurit dhe të varfërit në zemër, sepse janë të fryrë nga [c]krenaria.

14 Mbajnë qafën [a]drejt dhe

4*a* 2 Ne. 9:28.
5*a* 2 Ne. 26:20.
b 2 Tim. 3:5.
c Alma 30:28.
6*a* Morm. 8:26; 9:15–26.
7*a* 1 Kor. 15:32; Alma 30:17–18.
8*a* Morm. 8:31.
b DeB 10:25; Mois. 4:4. USH Gënjim.
c Fja. 26:27; 1 Ne. 14:3.
9*a* Mt. 15:9.
b Eze. 13:3; Hel. 13:29.
10*a* Zbu. 6:9–11; 2 Ne. 26:3; Morm. 8:27; Eth. 8:22–24; DeB 87:7.
11*a* Hel. 6:31.
b Morm. 8:28–41; DeB 33:4.
12*a* Fja. 28:25.
13*a* Eze. 34:8.
b Hel. 4:12.
c Alma 5:53.
14*a* Fja. 21:4.

kokën lart; po, dhe për shkak
të kryelartësisë dhe ligësisë
dhe neverive, dhe lavirësive,
që të gjithë [b]kanë dalë nga
udha e drejtë me përjashtim të
disave që janë pasuesit e përu-
lur të Krishtit; megjithatë ata
udhëhiqen në një mënyrë, që
në shumë raste gabojnë, sepse
ata janë mësuar nga parimet e
njerëzve.

15 O [a]të urtët dhe të mësuarit
dhe të pasurit që janë të fryrë
në [b]krenarinë e zemrave të tyre
dhe të gjithë ata që predikojnë
doktrina të rreme dhe të gjithë
ata që bëjnë lavirësi dhe çoro-
ditin udhën e drejtë të Zotit,
[c]mjerë, mjerë, mjerë ata, thotë
Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm,
pasi ata do të hidhen në ferr!

16 Mjerë ata që [a]nuk e pranojnë
të drejtin për një hiçasgjë dhe
shajnë kundër asaj që është e
mirë dhe thonë se ajo nuk ka
vlerë! Pasi do të vijë dita që Zoti
Perëndi do të vizitojë paprit-
mas banorët e tokës; dhe atë
ditë që ata do të jenë [b]plotësisht
të mbushur në paudhësi, ata do
të mbarojnë.

17 Por vini re, nëse banorët e
tokës do të pendohen për ligë-
sitë dhe neveritë e tyre, ata nuk
do të shkatërrohen, thotë Zoti i
Ushtrive.

18 Por vini re se kisha e madhe
dhe e neveritshme, [a]lavirja e të
gjithë tokës, duhet [b]të shembet
përdhe dhe e madhe do të jetë
rënia e saj.

19 Pasi mbretëria e djallit
duhet të [a]lëkundet dhe ata që i
përkasin asaj duhet të shtyhen
në pendim, përndryshe [b]djalli
do t'i kapë ata me [c]zinxhirët e
tij të përjetshëm dhe ata do të
shtyhen në zemërim dhe do të
mbarojnë;

20 Pasi vini re, në atë ditë ai do
të [a]tërbohet në zemrat e fëmijëve
të njerëzve dhe do t'i nxitë në
zemërim kundër asaj që është e
mirë.

21 Dhe të tjerë ai do t'i [a]paqë-
sojë dhe do t'i përkundë në
siguri trupore, që ata do të tho-
në: Gjithçka është mirë në Sion;
po, Sioni lulëzon, gjithçka është
mirë—dhe kështu [b]djalli gë-
njen shpirtrat e tyre dhe ai i çon
me kujdes poshtë në ferr.

22 Dhe vini re, të tjerët ai i
lajkaton dhe u thotë se nuk ka
[a]ferr; dhe ai u thotë atyre: Unë
nuk jam djall, pasi nuk ka
asnjë—dhe kështu ai pëshpërit
në veshët e tyre, derisa i kap ata
me [b]zinxhirët e tij të tmerrshëm,
prej të cilëve nuk ka çlirim.

23 Po, ata janë kapur me vdekje
dhe ferr; dhe vdekja dhe ferri,
dhe djalli dhe të gjithë ata që
janë kapur prej tyre, duhet të
qëndrojnë para fronit të Perën-
disë dhe të [a]gjykohen sipas
veprave të tyre, prej nga ku ata
duhet të shkojnë në vendin e

14*b* Isa. 53:6.
15*a* Fja. 3:5–7.
b USH Kryelartësi, krenari.
c 3 Ne. 29:5.
16*a* Isa. 29:21.
b Eth. 2:9–10.
18*a* Zbu. 19:2.
b 1 Ne. 14:3, 17.
19*a* 1 Ne. 22:23.
b Alma 34:35.
c Alma 12:11.
20*a* DeB 10:20–27.
21*a* Morm. 8:31.
b 2 Ne. 9:39.
22*a* USH Ferr.
b Alma 36:18.
23*a* USH Jezu Krisht—Gjykatësi; Gjykim, i fundit.

përgatitur për ta, madje një [b]liqen i zjarrit dhe i squfurit, që është mundim i pafund.

24 Prandaj, mjerë ai që është i shkujdesur në Sion!

25 Mjerë ai që thërret: Gjithçka është mirë!

26 Po, mjerë ai që [a]dëgjon parimet e njerëzve dhe mohon fuqinë e Perëndisë dhe dhuratën e Frymës së Shenjtë!

27 Po, mjerë ai që thotë: Ne kemi marrë dhe ne nuk kemi [a]nevojë për më tepër!

28 Dhe më në fund, mjerë të gjithë ata që dridhen dhe janë të [a]zemëruar për shkak të së vërtetës së Perëndisë! Pasi vini re, ai që është ndërtuar mbi [b]shkëmb, e pranon atë me gëzim; dhe ai që është ndërtuar mbi një themel rëre, dridhet nga frika se mund të bjerë.

29 Mjerë ai që do të thotë: Ne e kemi marrë fjalën e Perëndisë dhe ne [a]nuk [b]kemi nevojë për më tepër nga fjala e Perëndisë, pasi ne kemi mjaft!

30 Pasi vini re, kështu thotë Zoti Perëndi: Unë do t'u jap fëmijëve të njerëzve rresht pas rreshti, parim pas [a]parimi, pak këtu dhe pak atje; dhe të bekuar janë ata që dëgjojnë parimet e mia dhe që i vënë veshin këshillës sime, pasi ata do të mësojnë [b]urtësi; pasi atij që [c]merr, unë do t'i jap [d]më shumë; dhe nga ata që do të thonë: Ne kemi mjaft, nga ata do të merret madje edhe ajo që kanë.

31 Mallkuar është ai që e vendos [a]besimin e tij te njeriu, ose që e bën prej mishi krahun e tij, ose që do të dëgjojë parimet e njerëzve, me përjashtim në qoftë se parimet e tyre do të jepen nga fuqia e Frymës së Shenjtë.

32 [a]Mjerë Johebrenjtë, thotë Zoti Perëndia i Ushtrive! Pasi megjithëse unë do të zgjat krahun drejt tyre nga dita në ditë, ata do të më mohojnë; megjithatë, unë do të jem i mëshirshëm ndaj tyre, thotë Zoti Perëndi, nëse ata do të pendohen dhe do të vijnë tek unë; pasi [b]krahu im është i shtrirë gjithë ditën e ditës, thotë Zoti, Perëndia i Ushtrive.

KAPITULLI 29

Shumë Johebrenj do ta hedhin poshtë Librin e Mormonit—Ata do të thonë: Ne nuk kemi nevojë për Bibël tjetër—Zoti u flet shumë kombeve—Ai do të gjykojë botën nga librat që do të shkruhen. Rreth 559–545 para K.

Por vini re, do të ketë shumë—atë ditë kur unë do të vazhdoj të bëj një [a]punë të mrekullueshme mes tyre, që unë mund të

23*b* 2 Ne. 9:16, 19, 26.
26*a* 2 Ne. 9:29.
27*a* Alma 12:10–11.
28*a* 2 Ne. 9:40; 33:5.
ush Kryengritje.
b Mt. 7:24–27.
ush Shkëmb.
29*a* 2 Ne. 27:14; Eth. 4:8.
b 2 Ne. 29:3–10.
30*a* Isa. 28:9–13; DeB 98:12.
b ush Urtësi.
c Llu. 8:18.
d Alma 12:10; DeB 50:24.
31*a* DeB 1:19–20.
32*a* 1 Ne. 14:6.
b Jakobi 5:47; 6:4.
29 1*a* 2 Ne. 27:26.
ush Rivendosje e ungjillit.

mbaj mend [b]besëlidhjet e mia të cilat i kam bërë me fëmijët e njerëzve, që unë të mund të vendos dorën time përsëri për [c]të dytën herë të përtërij njerëzit e mi që janë të shtëpisë së Izraelit;

2 Dhe gjithashtu që unë të mbaj mend premtimet që t'i kam bërë ty, Nefi, si dhe atit tënd, që unë të kujtoj farën tuaj; dhe që [a]fjalët e farës suaj të mund të dalin nga goja ime dhe t'i arrijnë farës suaj; dhe fjalët e mia do të [b]ushtojnë në fundet e tokës, si një [c]flamur për njerëzit e mi të cilët janë të shtëpisë së Izraelit;

3 Dhe sepse fjalët e mia do të ushtojnë—shumë nga Johebrenjtë do të thonë: Një [a]Bibël! Një Bibël! Ne e kemi një Bibël dhe nuk mund të jetë ndonjë Bibël tjetër.

4 Por kështu thotë Zoti Perëndi: O të marrë, ata do ta kenë një Bibël; dhe ajo do t'u vijë nga [a]Judenjtë, populli im i lashtë i besëlidhjes. Dhe si i falënderojnë ata [b]Judenjtë për [c]Biblën që morën prej tyre? Po, ç'duan të thonë Johebrenjtë? A i mbajnë mend ata lodhjet dhe punët dhe vuajtjet e Judenjve, dhe zellin e tyre ndaj meje, për t'u sjellë shpëtim Johebrenjve?

5 O ju, Johebrenj, a i mbani mend Judenjtë, popullin tim të lashtë të besëlidhjes? Jo; por ju i keni mallkuar ata dhe i keni [a]urryer ata dhe nuk jeni përpjekur t'i përtërini ata. Por vini re, unë do t'ua kthej të gjitha këto gjëra mbi kokat tuaja; pasi unë Zoti, nuk e kam harruar popullin tim.

6 Ti i marrë që do të thuash: Një [a]Bibël, ne e kemi një Bibël dhe ne nuk kemi nevojë për Bibël tjetër. A do të kishit Bibël po të mos ishin Judenjtë?

7 A nuk e dini se ka më shumë kombe se një? A nuk e dini se unë Zoti, Perëndia juaj, kam [a]krijuar të gjithë njerëzit dhe se unë i mbaj mend ata që janë në [b]ishujt e detit; dhe se unë sundoj lart në qiejt dhe poshtë në tokë dhe unë ua çoj fjalën time fëmijëve të njerëzve, po, madje të gjitha kombeve të tokës?

8 Prandaj mërmëritni, sepse do të merrni më shumë nga fjala ime? A nuk e dini se dëshmia e [a]dy kombeve është një [b]dëshmi për ju, se unë jam Perëndia, se unë kujtoj një komb sikurse një tjetër? Prandaj, unë i them të njëjtat fjalë një kombi, sikurse një tjetri. Dhe kur të dy [c]kombet do të puqen, dëshmia e të dy kombeve gjithashtu do të puqet.

1 *b* USH Besëlidhje e Abrahamit.
c 2 Ne. 6:14; 21:11–12; 25:17.
USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
2 *a* 2 Ne. 3:18–21.
b Isa. 5:26; 2 Ne. 15:26; Moro. 10:28.
c 1 Ne. 21:22.
USH Flamur.
3 *a* 1 Ne. 13:23–25.
USH Bibël; Libër i Mormonit.
4 *a* DeB 3:16.
b USH Judenj.
c USH Juda—Druri i Judës.
5 *a* 3 Ne. 29:8.
6 *a* 1 Ne. 13:38.
7 *a* USH Krijoj, krijim.
b 1 Ne. 22:4.
8 *a* Eze. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 3:12.
b Mt. 18:16.
USH Dëshmitar.
c Ose. 1:11.

9 Dhe unë e bëj këtë që unë të mund të provoj te shumica se unë jam [a]i njëjti dje, sot dhe përgjithmonë; dhe se unë i them fjalët e mia sipas dëshirës sime. Dhe meqë unë kam thënë një [b]fjalë, ju nuk duhet të mendoni se nuk mund të them një tjetër; pasi puna ime nuk ka mbaruar ende, as nuk do të mbarojë deri në fund të njeriut, as që nga ajo kohë e tutje dhe përgjithmonë.

10 Kështu, meqë ju keni një Bibël, ju nuk duhet të mendoni se ajo përmban të gjitha [a]fjalët e mia; as nuk duhet të mendoni që unë nuk kam bërë që të shkruhen më shumë.

11 Pasi, unë i urdhëroj [a]të gjithë njerëzit, si në lindje ashtu dhe në perëndim dhe në veri, dhe në jug, dhe në ishujt e detit, se ata do të [b]shkruajnë fjalët që unë u them atyre; pasi nga [c]librat që do të jenë shkruar, unë do ta [d]gjykoj botën, çdo njeri sipas punëve të tij, sipas asaj që është shkruar.

12 Pasi vini re, unë do t'u flas [a]Judenjve dhe ata do ta shkruajnë atë; dhe unë do t'u flas gjithashtu Nefitëve dhe ata do ta [b]shkruajnë atë; dhe unë do t'u flas gjithashtu fiseve të tjera të shtëpisë së Izraelit që unë i kam çuar tej dhe ata do ta shkruajnë atë; dhe unë do t'u flas gjithashtu [c]të gjitha kombeve të tokës dhe ata do ta shkruajnë atë.

13 Dhe do të ndodhë që [a]Judenjtë do të kenë fjalët e Nefitëve dhe Nefitët do të kenë fjalët e Judenjve; dhe Nefitët dhe Judenjtë do të kenë fjalët e [b]fiseve të humbura të Izraelit; dhe fiset e humbura të Izraelit do të kenë fjalët e Nefitëve dhe të Judenjve.

14 Dhe do të ndodhë që njerëzit e mi, të cilët janë nga [a]shtëpia e Izraelit, do të mblidhen në shtëpitë e tyre, në tokat e zotërimeve të tyre; dhe fjala ime gjithashtu do të mblidhet në [b]një. Dhe unë do t'u tregoj atyre që luftojnë kundër fjalës sime dhe kundër popullit tim, të cilët janë nga [c]shtëpia e Izraelit, se unë jam Perëndia dhe se unë hyra në [d]besëlidhje me Abrahamin se unë do ta kujtoja [e]farën e tij [f]përgjithmonë.

KAPITULLI 30

Johebrenjtë që janë kthyer në besim do të numërohen me njerëzit e besëlidhjes—Shumë Lamanitë dhe Judenj do ta besojnë fjalën dhe do të bëhen të këndshëm—Izraeli do të

9*a* Heb. 13:8.
b USH Zbulesë.
10*a* USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të profetizuara për të ardhur.
11*a* Alma 29:8.
b 2 Tim. 3:16.
c USH Libër i Jetës.
d 2 Ne. 25:22; 33:11, 14–15.
USH Gjykim, i fundit.
12*a* 1 Ne. 13:23–29.
b 1 Ne. 13:38–42; 2 Ne. 26:17.
c 2 Ne. 26:33.
13*a* Morm. 5:12–14.
b USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
14*a* Jer. 3:17–18.
b Eze. 37:16–17.
c 1 Ne. 22:8–9.
d Zan. 12:1–3; 1 Ne. 17:40; 3 Ne. 20:27; Abr. 2:9.
ush Besëlidhje e Abrahamit.
e DeB 132:30.
f Zan. 17:7.

rivendoset dhe të ligjtë do të shkatërrohen. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë dua t'ju flas juve; pasi unë, Nefi, nuk do të lejoj që ju të mendoni se jeni më të drejtë sesa do të jenë Johebrenjtë. Pasi vini re, nëse nuk u bindeni urdhërimeve të Perëndisë, ju të gjithë do të mbaroni; dhe për shkak të fjalëve që janë thënë, ju nuk duhet të mendoni se Johebrenjtë do të shkatërrohen krejtësisht.

2 Pasi vini re, unë ju them se të gjithë Johebrenjtë që do të pendohen, janë populli i [a]besëlidhjes së Zotit; dhe të gjithë [b]Judenjtë që nuk do të pendohen, do të braktisen; pasi Zoti nuk bën besëlidhje me askënd tjetër, përveçse atyre që [c]pendohen dhe që besojnë në Birin e tij që është i Shenjti i Izraelit.

3 Dhe tani, do të doja të profetizoja pak në lidhje me Judenjtë dhe Johebrenjtë. Sepse, pasi libri për të cilin ju fola do të dalë në dritë dhe do të shkruhet për Johebrenjtë dhe do të vuloset përsëri për Zotin, do të ketë shumë që do të [a]besojnë fjalët që janë shkruar; dhe [b]ata do t'i përhapin mes mbetjes së farës sonë.

4 Dhe atëherë, mbetja e farës sonë do të dijë në lidhje me ne, sesi u larguam nga Jeruzalemi dhe se ata janë pasardhës të Judenjve.

5 Dhe ungjilli i Jezu Krishtit do të shpallet mes [a]tyre; prandaj, [b]ata do të rifitojnë [c]njohurinë e etërve të tyre, si dhe njohurinë e Jezu Krishtit, që etërit e tyre e kishin.

6 Dhe atëherë, ata do të gëzohen; pasi ata do të dinë se është një bekim për ta nga dora e Perëndisë; dhe leskëret e errësirës do të fillojnë të bien nga sytë e tyre dhe shumë breza nuk do të kalojnë mes tyre, vetëm nëse ata do të jenë një popull i kulluar dhe [a]i këndshëm.

7 Dhe do të ndodhë që [a]Judenjtë që janë shpërndarë do të [b]fillojnë gjithashtu të besojnë në Krisht; dhe ata do të fillojnë të mblidhen në faqen e tokës; dhe të gjithë ata që do të besojnë në Krisht, do të bëhen gjithashtu një popull i këndshëm.

8 Dhe do të ndodhë që Zoti Perëndi do ta fillojë punën e tij mes të gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve, për të shkaktuar rivendosjen e popullit të tij mbi tokë.

9 Dhe me drejtësi [a]Zoti Perëndi do të [b]gjykojë të varfërin dhe do të qortojë me drejtësi të [c]bindurit e tokës. Dhe ai do ta godasë tokën me shufrën e gojës së tij; dhe me frymën e buzëve të tij ai do të vrasë të ligjtë.

10 Pasi [a]koha vjen shpejt, që

30 2*a* Gal. 3:26–29.
b Mt. 8:10–13.
USH Judenj.
c USH Pendohem, pendim.
3*a* 3 Ne. 16:6–7.
b 1 Ne. 22:8–9.
5*a* 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b DeB 3:20.
c 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 3:12; Morm. 7:1, 9–10.
6*a* DeB 49:24; 109:65.
7*a* 2 Ne. 29:13–14.
b 2 Ne. 25:16–17.
9*a* Isa. 11:4–9.
b 2 Ne. 9:15.
c USH Zemërbutë, zemërbutësi.
10*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.

Zoti Perëndi do të shkaktojë një [b]ndarje të madhe mes njerëzve dhe të ligjtë do t'i shkatërrojë; dhe ai do t'i [c]kursejë njerëzit e tij, po, edhe sikur t'i duhet të [d]shkatërrojë të ligjtë me zjarr.

11 Dhe [a]drejtësia do të jetë brezi i ijeve të tij dhe besnikëria brezi i veshkave të tij.

12 Dhe atëherë ujku do të [a]jetojë me qengjin; dhe leopardi do të shtrihet pranë kecit dhe viçi dhe këlyshi i luanit, dhe mëzati së bashku; dhe një fëmijë i vogël do t'i udhëheqë ata.

13 Dhe lopa dhe ariu do të kullotin; këlyshët e tyre do të shtrihen së bashku; dhe luani do të hajë kashtë si kau.

14 Dhe foshnja e gjirit do të luajë mbi vrimën e nepërkës dhe fëmija i zvjerdhur do të vërë dorën në strofkën e skrapthit.

15 Ata nuk do të prishin, as nuk do të shkatërrojnë në malin tim të shenjtë; pasi toka do të jetë plot me diturinë e Zotit, sikurse ujërat mbulojnë detin.

16 Prandaj, gjërat e [a]të gjitha kombeve do të bëhen të ditura; po, të gjitha gjërat do t'u bëhen [b]të ditura fëmijëve të njerëzve.

17 Nuk ka asgjë që është e fshehtë që të mos [a]zbulohet; nuk ka asnjë punë të errësirës që nuk do të nxirret në dritë; dhe nuk ka asgjë që është vulosur mbi tokë që të mos zgjidhet.

18 Prandaj, të gjitha gjërat që u janë zbuluar fëmijëve të njerëzve do të zbulohen në atë ditë; dhe Satani [a]nuk do të ketë më fuqi në zemrat e fëmijëve të njerëzve për një kohë të gjatë. Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë po u jap fund fjalëve të mia.

KAPITULLI 31

Nefi tregon pse Krishti u pagëzua—Njerëzit duhet të ndjekin Krishtin, të pagëzohen, të marrin Frymën e Shenjtë dhe të durojnë deri në fund që të shpëtojnë—Pendimi dhe pagëzimi janë porta për në shtegun e ngushtë dhe të ngushtuar—Jeta e përjetshme u vjen atyre që u binden urdhërimeve pas pagëzimit. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani unë, Nefi, po u jap fund [a]profecive të mia për ju, vëllezërit e mi të dashur. Dhe unë nuk mund të shkruaj veçse pak gjëra, të cilat unë e di me siguri se do të ndodhin; as nuk mund të shkruaj veçse pak fjalë të vëllait tim, Jakob.

2 Prandaj, gjërat që unë kam shkruar më mjaftojnë, me përjashtim të disa fjalëve që duhet të them në lidhje me [a]doktrinën e Krishtit; prandaj, unë do t'ju flas qartë, sipas qartësisë së profecive që bëj.

3 Pasi shpirti im kënaqet në qartësi; pasi sipas kësaj mënyre vepron Zoti Perëndi mes fëmijëve të njerëzve. Pasi, Zoti Perëndi

10*b* DeB 63:53–54.
c Mois. 7:61.
d 1 Ne. 22:15–17, 23.
USH Tokë—Pastrimi i tokës.
11*a* Isa. 11:5–9.
12*a* Isa. 65:25.
USH Mijëvjeçar.
16*a* DeB 101:32–35; 121:28–29.
b Eth. 4:6–7.
17*a* DeB 1:2–3.
18*a* Zbu. 20:1–3; Eth. 8:26.
31 1*a* 2 Ne. 25:1–4.
2*a* 2 Ne. 11:6–7.

i jep [a]dritë të kuptuarit; pasi ai u flet njerëzve sipas [b]gjuhës së tyre, në të kuptuarin e tyre.

4 Prandaj, unë doja që ju të kujtonit, se unë ju kam folur për atë [a]profet që Zoti më tregoi, që duhej të pagëzonte [b]Qengjin e Perëndisë i cili do të marrë mëkatet e botës.

5 Dhe tani, në qoftë se Qengji i Perëndisë, duke qenë i shenjtë, do të kishte nevojë të [a]pagëzohej me ujë, për të plotësuar të gjithë drejtësinë, O atëherë, sa nevojë më të madhe kemi ne që nuk jemi të shenjtë, të pagëzohemi, po, madje me ujë!

6 Dhe tani, unë do t'ju pyesja ju, vëllezërit e mi të dashur, në çfarë gjëje Qengji i Perëndisë përmbushi të gjithë drejtësinë duke qenë i pagëzuar me ujë?

7 A nuk e dini ju se ai ishte i shenjtë? Por megjithëse ishte i shenjtë, ai u tregon fëmijëve të njerëzve se, sipas mishit, ai përul veten para Atit dhe i dëshmon Atit se ai do të jetë [a]i bindur ndaj tij, në zbatimin e urdhërimeve të tij.

8 Prandaj, pasi ai u pagëzua me ujë, Fryma e Shenjtë zbriti mbi të në [a]formën e një [b]pëllumbi.

9 Dhe përsëri, u tregon fëmijëve të njerëzve ngushtimin e shtegut dhe ngushtësinë e [a]portës, nëpër të cilën ata duhet të hyjnë, duke dhënë ai shembullin para tyre.

10 Dhe ai u tha fëmijëve të njerëzve: Më [a]ndiqni mua. Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, a mund ta [b]ndjekim ne Krishtin, në qoftë se nuk jemi të gatshëm t'u bindemi urdhërimeve të Atit?

11 Dhe Ati tha: Pendohuni ju, pendohuni ju dhe pagëzohuni në emrin e Birit tim të Dashur.

12 Dhe gjithashtu, zëri i Birit më erdhi, duke thënë: Ai që është pagëzuar në emrin tim, atij Ati do t'i [a]japë Frymën e Shenjtë sikurse mua; prandaj, [b]më ndiqni dhe bëni gjërat që më keni parë të bëj.

13 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, unë e di se, në qoftë se ju do të ndiqni Birin, me qëllim të plotë të zemrës, pa bërë hipokrizi dhe mashtrim para Perëndisë, por me bindje të vërtetë, duke u penduar për mëkatet tuaja, duke i dëshmuar Atit se jeni të gatshëm të merrni mbi vete emrin e Krishtit, me anë të [a]pagëzimit—po, duke ndjekur Zotin tuaj dhe Shpëtimtarin tuaj poshtë në ujë sipas fjalës së tij, vini re, atëherë ju do të merrni Frymën e Shenjtë; po, atëherë vjen [b]pagëzimi i

3*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b DeB 1:24.
4*a* 1 Ne. 10:7; 11:27.
USH Gjon Pagëzori.
b USH Qengj i Perëndisë.
5*a* Mt. 3:11–17.
USH Pagëzim, pagëzoj.
7*a* Gjo. 5:30.
USH Bindje, bindur (i), bindem.
8*a* 1 Ne. 11:27.
b USH Pëllumb, shenjë e.
9*a* 2 Ne. 9:41; 3 Ne. 14:13–14; DeB 22:4.
10*a* Mt. 4:19; 8:22; 9:9.
b Moro. 7:11; DeB 56:2.
12*a* USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
b Llu. 9:57–62; Gjo. 12:26.
13*a* Gal. 3:26–27.
b USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë; Zjarr.

zjarrit dhe i Frymës së Shenjtë; dhe atëherë ju mund të flisni me [c]gjuhën e engjëjve dhe t'i thurni lëvdata të Shenjtit të Izraelit.

14 Por vini re, vëllezërit e mi të dashur, kështu erdhi zëri i Birit tek unë, duke thënë: Pasi ju të pendoheni për mëkatet tuaja dhe t'i dëshmoni Atit se jeni të gatshëm të zbatoni urdhërimet e mia, me anë të pagëzimit në ujë dhe të keni marrë pagëzimin e zjarrit dhe të Frymës së Shenjtë dhe mund të flisni me një gjuhë të re, po, madje me gjuhën e engjëjve dhe paskësaj të më [a]mohoni, do të ishte [b]më mirë për ju që të mos më kishit njohur mua.

15 Dhe unë dëgjova një zë nga Ati, duke thënë: Po, fjalët e Birit tim të Dashur janë të vërteta dhe besnike. Ai që duron deri në fund, do të shpëtohet.

16 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, prej kësaj e di se në qoftë se një njeri nuk [a]duron deri në fund, duke ndjekur [b]shembullin e Birit të Perëndisë së gjallë, ai nuk mund të shpëtohet.

17 Kështu që, bëni gjërat që ju kam thënë se kam parë që Zoti juaj dhe Shëlbuesi juaj do të bëjë; pasi për këtë arsye ato m'u treguan, që ju të mund të dini portën nëpër të cilën ju duhet të hyni. Pasi porta nëpër të cilën ju duhet të hyni është pendimi dhe [a]pagëzimi me anë të ujit; dhe pastaj vjen një [b]heqje e mëkateve tuaja me anë të zjarrit dhe me anë të Frymës së Shenjtë.

18 Dhe atëherë ju jeni në këtë [a]shteg të [b]ngushtë dhe të ngushtuar që të çon në jetën e përjetshme; po, ju keni hyrë nëpërmjet portës; ju keni bërë sipas urdhërimeve të Atit dhe të Birit; dhe ju keni marrë Frymën e Shenjtë që [c]dëshmon për Atin dhe Birin, deri në plotësimin e premtimit të cilin ai ka bërë, që në qoftë se ju do të hynit nëpërmjet udhës, ju do të merrni.

19 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, pasi ju të keni hyrë në këtë shteg të ngushtë dhe të ngushtuar, unë do t'ju pyesja nëse gjithçka është [a]bërë? Vini re, unë ju them juve, Jo; pasi ju nuk keni arritur deri këtu përveçse me anë të fjalës së Krishtit, me [b]besim të patundur në të, [c]duke u mbështetur tërësisht në meritat e atij që është i fuqishëm të shpëtojë.

20 Kështu që, ju duhet të [a]shkoni përpara me një vendosmëri në Krisht, duke pasur një ndriçim të përkryer të [b]shpresës

13*c* 2 Ne. 32:2–3.
14*a* Mt. 10:32–33; Alma 24:30; DeB 101:1–5. USH Mëkat i pafalshëm.
b 2 Pj. 2:21.
16*a* Alma 5:13; 38:2; DeB 20:29.
b USH Jezu Krisht—Shembulli i Jezu Krishtit.
17*a* Mosia 18:10. USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Heqje e mëkateve.
18*a* Fja. 4:18. USH Udhë.
b 1 Ne. 8:20.
c Vep. 5:29–32.
19*a* Mosia 4:10.
b USH Besim.
c DeB 3:20.
20*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
b USH Shpresë.

dhe një [c]dashuri për Perëndinë dhe për gjithë njerëzit. Prandaj, në qoftë se ju do të shkoni përpara, duke u ushqyer me bollëk mbi fjalën e Krishtit dhe të [d]duroni deri në fund, vini re, kështu thotë Ati: Ju do të keni jetën e përjetshme.

21 Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi të dashur, kjo është [a]udha; dhe [b]s'ka udhë tjetër dhe as [c]emër të dhënë nën qiell, nëpërmjet të cilit njeriu mund të shpëtohet në mbretërinë e Perëndisë. Dhe tani, vini re, kjo është [d]doktrina e Krishtit dhe e vetmja doktrinë e vërtetë e [e]Atit dhe e Birit dhe e Frymës së Shenjtë, që është [f]një Perëndi, pa fund. Amen.

KAPITULLI 32

Engjëjt flasin nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë—Njerëzit duhet të luten dhe të fitojnë dituri për veten e tyre nga Fryma e Shenjtë. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë mendoj që ju të meditoni paksa në zemrën tuaj në lidhje me atë që ju duhet të bëni pasi të keni hyrë nëpërmjet udhës. Por, vini re, pse i meditoni ju këto gjëra në zemrat tuaja?

2 A nuk e mbani mend se unë ju thashë se pasi të kishit [a]marrë Frymën e Shenjtë, ju do të mund të flisnit me [b]gjuhën e engjëjve? Dhe tani, si mund të flisnit ju me gjuhën e engjëjve, po të mos ishte nëpërmjet Frymës së Shenjtë?

3 [a]Engjëjt flasin nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; prandaj, ata flasin fjalët e Krishtit. Prandaj, unë ju thashë, [b]ushqehuni me bollëk me fjalët e Krishtit; pasi, vini re, fjalët e Krishtit do t'ju tregojnë të gjitha gjërat që ju duhet të bëni.

4 Kështu që tani, pasi ju kam folur këto fjalë, në qoftë se ju nuk mund t'i kuptoni ato, do të jetë, sepse nuk [a]pyesni as nuk trokitni; prandaj, ju nuk jeni çuar te drita, por duhet të mbaroni në errësirë.

5 Pasi vini re, përsëri unë ju them se, në qoftë se ju do të hyni nëpërmjet udhës dhe do të merrni Frymën e Shenjtë, ai do t'ju tregojë të gjitha gjërat që duhet të bëni.

6 Vini re, kjo është doktrina e Krishtit dhe nuk do të jepet asnjë doktrinë tjetër, derisa ai ta shfaqë veten e tij te ju në mish. Dhe kur ai do të [a]shfaqë veten e tij te ju në mish, gjërat që ai do t'ju thotë, ju duhet të kujdeseni t'i bëni.

7 Dhe tani unë, Nefi, nuk mund të them më; Shpirti ma

20*c* USH Dashuri.
d USH Duroj.
21*a* Vep. 4:10–12; 2 Ne. 9:41; Alma 37:46; DeB 132:22, 25.
b Mosia 3:17.
c USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
d Mt. 7:28; Gjo. 7:16–17.
e USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
f 3 Ne. 11:27, 35–36. USH Unitet.
32 2*a* 3 Ne. 9:20.
b 2 Ne. 31:13.
3*a* USH Engjëj.
b Jer. 15:16.
4*a* USH Kërkoj.
6*a* 3 Ne. 11:8.

ndalon të folurën time dhe unë jam lënë të mbaj zi për shkak të [a]mosbesimit dhe të ligësisë dhe të paditurisë dhe të kokëfortësisë së njerëzve; pasi ata nuk do të kërkojnë dituri, as nuk kuptojnë dituri të madhe, kur ajo u jepet atyre me [b]qartësi, madje aq qartë, sa fjala mund të jetë.

8 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë kuptoj se ju akoma meditoni në zemrat tuaja; dhe më hidhëron mua që më duhet të flas në lidhje me këtë gjë. Pasi, në qoftë se ju do të mbanit vesh Shpirtin, i cili i mëson një njeriu të [a]lutet, do të dinit se ju duhet të luteni; pasi shpirti i [b]lig nuk e mëson njeriun të lutet, por e mëson atë që të mos lutet.

9 Por vini re, unë po ju them se ju duhet të [a]luteni gjithmonë dhe mos u jepni; se ju nuk duhet të kryeni asnjë gjë ndaj Zotit pa iu lutur më parë Atit në [b]emër të Krishtit, që ai të shenjtërojë kryerjen tënde ndaj teje, që kryerja jote mund të jetë për [c]mirëqenien e shpirtit tënd.

KAPITULLI 33

Fjalët e Nefit janë të vërteta—Ato dëshmojnë për Krishtin—Ata që besojnë në Krisht do të besojnë fjalët e Nefit të cilat do të qëndrojnë si një dëshmi para shufrës së gjykimit. Rreth 559–545 para K.

Dhe tani unë, Nefi, nuk mund t'i shkruaj të gjitha gjërat që u mësuan mes popullit tim; as nuk jam [a]i fuqishëm në të shkruar si në të folur; pasi kur një njeri [b]flet nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, fuqia e Frymës së Shenjtë e çon atë në zemrat e fëmijëve të njerëzve.

2 Por vini re, ka shumë që [a]ngurtësojnë zemrat e tyre kundër Frymës së Shenjtë, që ai nuk ka vend në ta; prandaj, ata hedhin tej shumë gjëra që janë shkruar dhe i konsiderojnë si gjëra pa vlerë.

3 Por unë, Nefi, kam shkruar atë që kam shkruar dhe unë e konsideroj me [a]vlerë të madhe, veçanërisht për popullin tim. Pasi, unë [b]lutem vazhdimisht për ta gjatë ditës dhe sytë e mi lagin jastëkun tim gjatë natës, për shkak të tyre; dhe unë i thërras Perëndisë tim në besim dhe e di se ai do ta dëgjojë thirrjen time.

4 Dhe unë e di se Zoti Perëndi do t'i shenjtërojë lutjet e mia për përfitimin e popullit tim. Dhe fjalët që unë kam shkruar në dobësi do të bëhen [a]të forta tek ata; pasi ato [b]i bindin ata të bëjnë mirë; iu bëjnë atyre të njohur etërit e tyre; dhe u flasin për Jezusin dhe i bindin ata të

7*a* USH Mosbesim.
b 2 Ne. 31:2–3; Jakobi 4:13.
8*a* USH Lutje.
b Mosia 4:14. USH Djall.
9*a* 3 Ne. 20:1; DeB 75:11.
b Mois. 5:8.
c Alma 34:27.
33 1*a* Eth. 12:23–24.
b DeB 100:7–8.
2*a* Hel. 6:35–36.
3*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b Enosi 1:9–12; FeM. 1:8.
4*a* Eth. 12:26–27.
b Moro. 7:13.

besojnë në të dhe të durojnë deri në fund, që është [c]jetë e përjetshme.

5 Dhe flasin [a]ashpër kundër mëkatit, sipas [b]qartësisë së të vërtetës; prandaj, asnjë njeri nuk do të zemërohet kundër fjalëve që unë kam shkruar, veçse në qoftë se ai do të jetë nga shpirti i djallit.

6 Unë ngazëllehem në qartësi, unë ngazëllehem në të vërtetën, unë ngazëllehem në Jezusin tim, pasi ai e ka [a]shëlbuar shpirtin tim nga ferri.

7 Unë kam [a]dashuri hyjnore për popullin tim dhe besim të madh në Krisht, që unë do të takoj shumë shpirtra pa njollë në fronin e tij të gjykimit.

8 Unë kam dashuri hyjnore për [a]Judenjtë—unë them Judenj, sepse dua të them ata prej nga unë erdha.

9 Unë gjithashtu kam dashuri hyjnore për [a]Johebrenjtë. Por, vini re, për asnjë prej tyre unë nuk mund të shpresoj, vetëm nëse ata do të [b]pajtohen me Krishtin dhe hyjnë në portën e [c]ngushtë dhe [d]ecin në shtegun e [e]ngushtuar që të çon drejt jetës dhe vazhdojnë në shteg deri në fundin e ditës së provës.

10 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur dhe gjithashtu Judenj dhe të gjitha ju funde të tokës, u vini veshin këtyre fjalëve dhe [a]besoni në Krisht; dhe nëse ju nuk besoni në këto fjalë, besoni në Krisht. Dhe nëse ju do të besoni në Krisht, ju do të besoni në këto [b]fjalë, pasi ato janë [c]fjalët e Krishtit; dhe ai m'i ka dhënë ato mua; dhe ato u [d]mësojnë të gjithë njerëzve, që ata duhet të bëjnë mirë.

11 Dhe nëse ato nuk janë fjalët e Krishtit, gjykoni ju—pasi Krishti do t'ju tregojë, me [a]fuqi dhe lavdi të madhe, se ato janë fjalët e tij në ditën e fundit; dhe ju dhe unë do të qëndrojmë ballë për ballë para [b]shufrës së tij; dhe ju do të dini se unë kisha qenë urdhëruar prej tij të shkruaja këto gjëra, megjithë dobësinë time.

12 Dhe unë i lutem Atit në emrin e Krishtit që shumë nga ne, nëse jo të gjithë, të mund të shpëtohemi në [a]mbretërinë e tij, në atë ditë të madhe dhe të fundit.

13 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, të gjithë ata që janë nga shtëpia e Izraelit dhe të gjitha ju funde të tokës, unë ju flas, si zëri i dikujt [a]që thërret nga pluhuri: Lamtumirë derisa ajo ditë e madhe do të vijë.

14 Dhe ju që nuk do të merrni

4*c* USH Jetë e përjetshme.
5*a* 1 Ne. 16:1–3; 2 Ne. 9:40.
b 2 Ne. 31:3; Jakobi 4:13.
6*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
7*a* USH Dashuri hyjnore.
8*a* USH Judenj.
9*a* USH Johebrenj.
b USH Shlyej, shlyerje.
c 2 Ne. 9:41.
d USH Ec, ec me Perëndinë.
e Hel. 3:29–30; DeB 132:22.
10*a* USH Besim, besoj.
b USH Libër i Mormonit.
c Moro. 10:27–29.
d 2 Ne. 25:28.
11*a* Eth. 5:4; Moro. 7:35.
b Zbu. 20:12; Moro. 10:34.
12*a* USH Lavdi çelestiale.
13*a* Isa. 29:4; 2 Ne. 26:16.

pjesë në mirësinë e Perëndisë dhe nuk respektoni [a]fjalët e Judenjve, dhe gjithashtu [b]fjalët e mia dhe fjalët që do të dalin nga goja e Qengjit të Perëndisë, vini re, unë po ju them lamtumirë të përhershme, pasi këto fjalë do t'ju [c]dënojnë ju ditën e fundit.

15 Pasi ç'ka unë vulos në tokë, do të paraqitet kundër jush në shufrën e [a]gjykimit, pasi kështu më ka urdhëruar Zoti dhe unë duhet të bindem. Amen.

Libri i Jakobit

VËLLAI I NEFIT

Fjalët e predikimit të tij te vëllezërit e tij. Ai huton një njeri që përpiqet të përmbysë doktrinën e Krishtit. Pak fjalë në lidhje me historinë e popullit të Nefit.

KAPITULLI 1

Jakobi dhe Jozefi përpiqen të bindin njerëzit të besojnë në Krisht dhe të zbatojnë urdhërimet e tij—Nefi vdes—Ligësia mbizotëron mes Nefitëve. Rreth 544–421 para K.

PASI vini re, ndodhi që pesëdhjetë e pesë vjet kishin kaluar nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi; prandaj, Nefi më dha mua, [a]Jakobit, një [b]urdhërim në lidhje me [c]fletët e vogla mbi të cilat janë gdhendur këto gjëra.

2 Dhe ai më dha mua, Jakobit, një urdhërim që të shkruaj mbi këto fletë disa nga gjërat që unë i konsideroj më të çmueshme; që unë duhet të përmend vetëm pak, në lidhje me historinë e këtij populli, i cili është quajtur populli i Nefit.

3 Pasi, ai tha se historia e popullit të tij duhet të gdhendet mbi fletët e tjera të tij dhe se unë duhet t'i ruaj këto fletë dhe t'ia kaloj farës sime nga brezi në brez.

4 Dhe në qoftë se do të kishte predikim i cili ishte i shenjtë, ose zbulim i cili ishte i madh, ose profeci që unë duhet ta gdhendja [a]kreun e tyre mbi këto fletë, duke i përmendur ato aq sa të ishte e mundur, për hir të Krishtit dhe për hir të popullit tonë.

5 Pasi për shkak të besimit dhe shqetësimit të madh, na u tregua me të vërtetë qartë në

14*a* USH Bibël.
b USH Libër i Mormonit.
c 2 Ne. 29:11; Eth. 4:8–10.
15*a* FeM. 1:11.

[JAKOBI]
1 1*a* USH Jakob, bir i Lehit.
b Jakobi 7:27.
c 2 Ne. 5:28–33; Jakobi 3:13–14.
USH Fletë.
4*a* DMTH çështjet mbizotëruese, të rëndësishme.

lidhje me njerëzit tanë, çfarë gjërash do t'u [a]ndodhnin atyre.

6 Ne patëm gjithashtu shumë zbulesa dhe shpirtin për shumë profeci; prandaj, ne dinim për [a]Krishtin dhe për mbretërinë e tij e cila do të vijë.

7 Kështu që, ne punuam me zell mes njerëzve tanë, që të mund t'i bindnim ata të [a]vijnë te Krishti dhe të marrin nga mirësia e Perëndisë, që ata të mund të hyjnë në [b]pushimin e tij, nga frika se ai do të betohej në zemërimin e tij, që ata nuk do të mund të [c]hynin, ashtu si në [d]provokimin në ditët e tundimit ndërsa fëmijët e Izraelit ishin në [e]vendin e shkretë.

8 Kështu që ne i dëshirojmë Perëndisë, që të mund të bindnim të gjithë njerëzit të mos [a]ngrenë krye kundër Perëndisë, për të [b]mos e nxitur atë në zemërim, por të gjithë njerëzit të besojnë në Krisht dhe ta konsiderojnë vdekjen e tij dhe të durojnë [c]kryqin e tij, dhe të mbajnë turpin e botës; prandaj, unë, Jakobi, marr përsipër të zbatoj urdhërimin e vëllait tim Nefit.

9 Tani Nefi filloi të plaket dhe e kuptoi se së shpejti do [a]të vdiste; prandaj, ai [b]vajosi një burrë që të bëhej mbret dhe sundimtar mbi popullin e tij, sipas mbretërive të [c]mbretërve.

10 Njerëzit duke e dashur Nefin jashtëzakonisht, pasi kishte qenë për ta një mbrojtës i madh i tyre, pasi kishte ngjeshur [a]shpatën e Labanit për t'i mbrojtur ata dhe pasi kishte punuar në tërë ditët e tij për mirëqenien e tyre—

11 Prandaj, njerëzit kishin dëshirë ta ruanin në kujtesë emrin e tij. Dhe kushdo që do të mbretëronte në vend të tij do të quhej nga populli, Nefi i dytë, Nefi i tretë dhe kështu me radhë, sipas mbretërive të mbretërve; dhe kështu u quajtën nga populli, cilido të ketë qenë emri i tyre.

12 Dhe ndodhi që Nefi vdiq.

13 Tani njerëzit që nuk ishin [a]Lamanitë ishin [b]Nefitë; megjithatë ata u quajtën Nefitë, Jakobitë, Jozefitë, [c]Zoramitë, Lamanitë, Lemuelitë dhe Ishmaelitë.

14 Por unë, Jakobi, nuk do t'i dalloj ata tani e tutje nëpërmjet këtyre emrave, por do të [a]quaj Lamanitë ata që përpiqen të shkatërrojnë popullin e Nefit dhe ata që janë dashamirës ndaj Nefit do t'i quaj [b]Nefitë, ose [c]populli i Nefit, sipas mbretërive të mbretërve.

15 Dhe tani ndodhi që populli

5*a* 1 Ne. 12.
6*a* 1 Ne. 10:4–11; 19:8–14.
7*a* 2 Ne. 9:41; Omni 1:26; Moro. 10:32.
b USH Prehje.
c Num. 14:23; LiP. 1:35–37; DeB 84:23–25.
d Heb. 3:8.
e Num. 26:65; 1 Ne. 17:23–31.
8*a* USH Kryengritje.
b 1 Ne. 17:30; Alma 12:36–37; Hel. 7:18.
c PJS, Mt. 16:25–26; Llu. 14:27.
9*a* 2 Ne. 1:14.
b USH Vajos.
c 2 Ne. 6:2; Jar. 1:7.
10*a* 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; FeM. 1:13; Mosia 1:16; DeB 17:1.
13*a* Enosi 1:13; DeB 3:18.
b USH Nefitë.
c 1 Ne. 4:35; 4 Ne. 1:36–37.
14*a* Mosia 25:12; Alma 2:11.
b 2 Ne. 4:11.
c 2 Ne. 5:9.

i Nefit, nën sundimin e mbretit të dytë, filloi të bëhet zemërgur dhe të jepet pak a shumë në praktika të liga, si ato të Davidit të lashtë, të cilit i pëlqenin shumë [a]bashkëshorte dhe konkubina, si dhe gjithashtu të Salomonit, birit të tij.

16 Po, ata gjithashtu filluan të kërkonin shumë ar dhe argjend dhe filluan të fryheshin disi në kryelartësi.

17 Kështu që, unë, Jakobi, u dhashë këto fjalë, ndërsa i mësova ata në [a]tempull, duke marrë më parë këtë [b]detyrë nga Zoti.

18 Pasi unë, Jakobi dhe vëllai im Jozefi, qemë [a]përkushtuar priftërinj dhe mësues të këtij populli nga dora e Nefit.

19 Dhe ne lartësuam [a]detyrën tonë ndaj Zotit, duke marrë përsipër [b]përgjegjësinë, duke u përgjigjur me kokën tonë për mëkatet e popullit, po të mos u mësonim atyre fjalën e Perëndisë me gjithë zell; prandaj, duke punuar me tërë fuqinë tonë, [c]gjaku i tyre nuk do të binte mbi rrobat tona; përndryshe gjaku i tyre do të binte mbi rrobat tona dhe ne nuk do të gjendeshim pa njollë në ditën e fundit.

KAPITULLI 2

Jakobi denoncon dashurinë për pasuri, kryelartësi dhe padëlirësi —Njerëzit duhet të kërkojnë pasuri për të ndihmuar njerëzit e tjerë —Jakobi dënon ushtrimin e paautorizuar të martesës me shumë gra —Zoti kënaqet në dëlirësinë e grave. Rreth 544–421 para K.

Fjalët që Jakobi, vëllai i Nefit, i foli popullit të Nefit, pas vdekjes së Nefit:

2 Tani, vëllezërit e mi të dashur, unë, Jakobi, sipas përgjegjësisë që kam marrë ndaj Perëndisë, për të lartësuar detyrën time me maturi dhe që të mund të pastroj rrobat e mia nga mëkatet tuaja, po vij sot në tempull, që të mund t'ju njoftoj fjalën e Perëndisë.

3 Dhe ju vetë e dini, se kam qenë i zellshëm deri tani në detyrën e thirrjes sime; por unë, këtë ditë, jam i ngarkuar me shumë më tepër dëshirë dhe shqetësim për mirëqenien e shpirtrave tuaj, sesa kam qenë deri tani.

4 Pasi vini re, deri më sot ju i jeni bindur fjalës së Zotit, që unë ju kam dhënë.

5 Por vini re, më dëgjoni dhe dini se nëpërmjet ndihmës së Krijuesit të gjithëfuqishëm të qiellit dhe tokës, unë mund t'ju them juve në lidhje me [a]mendimet tuaja, sesi ju po filloni të jetoni në mëkat, mëkat i cili më duket shumë i neveritshëm, po, dhe i neveritshëm ndaj Perëndisë.

15*a* DeB 132:38–39.
17*a* 2 Ne. 5:16.
usH Tempull, shtëpi e Zotit.
b usH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
18*a* 2 Ne. 5:26.
19*a* usH Detyrë, Nëpunës.
b DeB 107:99–100.
usH Kujdestar, kujdestari.
c 2 Ne. 9:44.
2 5*a* Alma 12:3; DeB 6:16.
usH Perëndi, Kokë e Perëndisë.

6 Po, më brengos shpirtin tim dhe më bën të tkurrem me turp para pranisë së Krijuesit tim, që unë duhet t'ju dëshmoj në lidhje me ligësinë e zemrave tuaja.

7 Dhe gjithashtu më brengos që unë duhet të përdor kaq shumë [a]guxim në të folur në lidhje me ju, para bashkëshorteve tuaja dhe fëmijëve tuaj, shumë nga ndjenjat e të cilëve janë jashtëzakonisht të buta dhe të [b]dëlira dhe të brishta para Perëndisë, gjë e cila është e këndshme ndaj Perëndisë.

8 Dhe unë mendoj se ata janë ngjitur këtu për të dëgjuar [a]fjalën e këndshme të Perëndisë, po, fjalën që shëron shpirtin e plagosur.

9 Kështu që, më ngarkon shpirtin tim, që unë të detyrohem për shkak të urdhërimit të rreptë që kam marrë nga Perëndia, për t'ju paralajmëruar në lidhje me krimet tuaja, për të zmadhuar plagët e atyre që tashmë janë të plagosur, në vend të ngushëllimit dhe shërimit të plagëve të tyre; dhe ata që nuk janë plagosur, në vend që të ushqehen me bollëk nga fjala e këndshme e Perëndisë, kanë thika të vendosura për të çarë shpirtrat e tyre dhe për të plagosur mendjet e tyre të brishta.

10 Por, megjithë madhësinë e detyrës, unë duhet të bëj sipas [a]urdhërimeve të rrepta të Perëndisë dhe t'ju them juve në lidhje me ligësinë dhe neveritë tuaja, në praninë e të kulluarve në zemër dhe të zemrës së thyer dhe nën shikimin e [b]syrit depërtues të Perëndisë së Plotfuqishëm.

11 Kështu që, unë duhet t'ju them të vërtetën sipas [a]qartësisë së fjalës së Perëndisë. Pasi, vini re, ndërsa unë i kërkova Zotit, në këtë mënyrë më erdhi fjala, duke thënë: Jakob, nesër ngrihu dhe shko në tempull dhe shpall fjalën që unë do të të jap për këtë popull.

12 Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi, kjo është fjala që unë ju shpall, se shumë prej jush kanë filluar të kërkojnë për ar dhe për argjend dhe të gjitha llojet e [a]mineraleve të çmueshme, në të cilat kjo tokë që është një [b]tokë e premtimit për ju dhe farën tuaj, është e mbushur me shumicë.

13 Dhe dora e providencës ka buzëqeshur mbi ju në mënyrën më të këndshme, që ju keni marrë shumë pasuri; dhe për shkak se disa prej jush kanë marrë më me shumicë nga vëllezërit tuaj, ju jeni [a]ngritur në kryelartësinë e zemrave tuaja dhe mbani qafën drejt dhe kokën lart për shkak të veshjeve të shtrenjta dhe përndiqni vëllezërit tuaj, sepse ju mendoni se jeni më të mirë se ata.

14 Dhe tani, vëllezërit e mi, a mendoni se Perëndia ju justifikon në këtë gjë? Vini re, unë ju

7*a* DeB 121:43.
b USH Virtyt.
8*a* Alma 31:5.
10*a* USH Urdhërime të Perëndisë.
b 2 Ne. 9:44.
11*a* 2 Ne. 25:4; 31:2–3.
12*a* 1 Ne. 18:25; Hel. 6:9–11; Eth. 10:23.
b 1 Ne. 2:20. USH Tokë e premtuar.
13*a* Morm. 8:35–39.

them juve, Jo. Por ai ju dënon dhe në qoftë se ngulni këmbë në këto gjëra, gjykimet e tij do të vijnë me të shpejtë mbi ju.

15 O, ju tregoftë ai se mund t'ju shpojë dhe me një shikim të syrit të tij mund t'ju hedhë ju në pluhur!

16 O, ju çliroftë ai nga kjo paudhësi dhe neveri! Dhe, O dhëntë që ju do të dëgjoni fjalën e urdhërimeve të tij dhe të mos e lejoni këtë [a]kryelartësi të zemrave tuaja të shkatërrojë shpirtrat tuaj!

17 Mendoni për vëllezërit tuaj si për veten tuaj dhe jini të dashur me të gjithë dhe bujarë me [a]pasurinë tuaj, që [b]ata të mund të jenë të pasur sikurse ju.

18 Por, para se të kërkoni [a]pasuri, kërkoni [b]mbretërinë e Perëndisë.

19 Dhe, pasi ju të keni marrë një shpresë në Krisht, ju do të merrni pasuri, në qoftë se ju i kërkoni ato; dhe ju do t'i kërkoni ato me qëllim që të [a]bëni mirë—të vishni të zhveshurit dhe të ushqeni të uriturit dhe të çlironi robërit, dhe t'u jepni ndihmë të sëmurëve dhe të mjerëve.

20 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë ju kam folur në lidhje me kryelartësinë; dhe ata prej jush që kanë hidhëruar fqinjin tuaj dhe që e kanë përndjekur atë për shkak se ju ishit kryelartë në zemrat tuaja për gjërat që Perëndia ju ka dhënë, çfarë thoni ju për këtë?

21 A nuk mendoni se gjëra të tilla janë të neveritshme për atë që krijoi çdo mish? Dhe çdo qenie është po aq e çmueshme në pamjen e tij sa tjetra. Dhe çdo mish është nga pluhuri; dhe ai i ka krijuar ata për të njëjtin qëllim, që ata duhet të zbatojnë [a]urdhërimet e tij dhe ta lavdërojnë atë përgjithnjë.

22 Dhe tani, unë do t'i jap fund të folurit tim në lidhje me këtë kryelartësi. Dhe po të mos ishte që duhej t'ju flisja juve për një krim më të rëndë, zemra ime do të më gëzohej jashtëzakonisht për shkakun tuaj!

23 Por fjala e Perëndisë më rëndon për shkak të krimeve tuaja më të rënda. Pasi, vini re, kështu thotë Zoti: Ky popull fillon të mbushet në poshtërsi; ata nuk i kuptojnë shkrimet e shenjta, pasi ata kërkojnë të shfajësojnë veten e tyre duke bërë lavirësi, për shkak të gjërave që janë shkruar në lidhje me Davidin dhe Salomonin, birin e tij.

24 Vini re, Davidi dhe [a]Salomoni në të vërtetë kishin shumë [b]bashkëshorte dhe konkubina, gjë e cila ishte e neveritshme para meje, thotë Zoti.

25 Prandaj, kështu thotë Zoti, unë e kam nxjerrë këtë popull nga toka e Jeruzalemit,

16*a* USH Kryelartësi, krenari.
17*a* USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe ; Mirëqenie.
b 4 Ne. 1:3.
18*a* 1 Mbr. 3:11–13; Mr. 10:17–27; 2 Ne. 26:31; DeB 6:7.
USH Pasuri.
b Llu. 12:22–31.
19*a* Mosia 4:26.
21*a* DeB 11:20; Abr. 3:25–26.
24*a* 1 Mbr. 11:1; Neh. 13:25–27.
b 1 Mbr. 11:1–3; Esd. 9:1–2; DeB 132:38–39.

nëpërmjet fuqisë së krahut tim, që unë të mund të rris për veten time një [a]degë të drejtë nga fryti i ijeve të Jozefit.

26 Kështu që, unë Zoti Perëndi nuk do të lejoj që ky popull të veprojë në të njëjtën mënyrë si ata të vjetrit.

27 Kështu që, vëllezërit e mi, më dëgjoni dhe i vini veshin fjalës së Zotit: Pasi nuk do të ketë ndonjë burrë mes jush që të ketë më shumë se një [a]bashkëshorte; dhe, ai nuk do të ketë asnjë konkubinë;

28 Pasi unë Zoti Perëndi, kënaqem në [a]dëlirësinë e grave. Dhe lavirësitë janë një neveri para meje; kështu thotë Zoti i Ushtrive.

29 Kështu që, ky popull do të zbatojë urdhërimet e mia, thotë Zoti i Ushtrive, ose i [a]mallkuar qoftë vendi për shkak të tyre.

30 Pasi në qoftë se unë, thotë Zoti i Ushtrive, do ta rris [a]farën për veten time, unë do ta urdhëroj popullin tim; përndryshe ata do t'u vënë veshin këtyre gjërave.

31 Pasi vini re, unë Zoti, kam parë pikëllimin dhe kam dëgjuar vajtimin e bijave të popullit tim në tokën e Jeruzalemit, po, dhe në të gjitha tokat e popullit tim, për shkak të ligësisë dhe neverive të burrave të tyre.

32 Dhe unë nuk do të lejoj, thotë Zoti i Ushtrive, që thirrjet e bijave të bukura të këtij populli, që unë e kam nxjerrë nga toka e Jeruzalemit, të vijnë deri tek unë kundër burrave të popullit tim, thotë Zoti i Ushtrive.

33 Pasi ata nuk do t'i çojnë robëresha bijat e popullit tim, për shkak të butësisë së tyre, ose unë do t'i vizitoj me një mallkim të rëndë, madje deri në shkatërrim; pasi ata nuk do të bëjnë [a]lavirësi, sikurse ata të vjetërit, thotë Zoti i Ushtrive.

34 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi, ju e dini se këto urdhërime iu dhanë atit tonë, Lehit; prandaj, ju i keni ditur ato më parë; dhe ju keni ardhur në një dënim të madh; pasi ju keni bërë këto gjëra që ju nuk duhej t'i bënit.

35 Vini re, ju keni bërë padrejtësi [a]më të mëdha se Lamanitët, vëllezërit tanë. Ju keni thyer zemrat e bashkëshorteve tuaja të buta dhe keni humbur besimin e fëmijëve tuaj, për shkak të shembujve tuaj të këqij para tyre; dhe ngashërimi i zemrave të tyre ngjitet lart te Perëndia kundër jush. Dhe për shkak të rreptësisë së fjalës së Perëndisë që zbret poshtë kundër jush, shumë zemra vdiqën, të shpuara me plagë të rënda.

KAPITULLI 3

Të kulluarit në zemër marrin fjalën e këndshme të Perëndisë—Drejtësia e Lamanitëve ia kalon asaj të Nefitëve—Jakobi paralajmëron

25*a* Zan. 49:22–26; Amo. 5:15; 2 Ne. 3:5; Alma 26:36.
usH Lehi, atë i Nefit.
27*a* DeB 42:22; 49:16.
usH Martesë, martoj.
28*a* usH Dëlirësi.
29*a* Eth. 2:8–12.
30*a* Mal. 2:15; DeB 132:61–66.
33*a* usH Epshor, epsh; Imoralitet seksual.
35*a* Jakobi 3:5–7.

kundër lavirësisë, dhënies pas epsheve dhe çdo mëkati. Rreth 544–421 para K.

Por, vini re, unë, Jakobi, dua t'ju flas juve që jeni të kulluar në zemër. Shikoni te Perëndia me fortësi të mendjes dhe lutjuni atij me besim të jashtëzakonshëm dhe ai do t'ju ngushëllojë në pikëllimet tuaja, dhe ai do të mbrojë çështjen tuaj, dhe do të dërgojë drejtësi mbi ata që kërkojnë shkatërrimin tuaj.

2 O të gjithë ju që jeni të kulluar në zemër, ngrini lart kokat tuaja dhe merrni fjalën e këndshme të Perëndisë dhe ushqehuni me bollëk me dashurinë e tij; pasi ju mund ta bëni, në qoftë se mendjet tuaja janë [a]të forta përgjithmonë.

3 Por, mjerë, mjerë ju që nuk jeni të kulluar në zemër, që jeni të [a]fëlliqur këtë ditë para Perëndisë; pasi në qoftë se ju nuk pendoheni, toka do të jetë e mallkuar për shkakun tuaj; dhe Lamanitët, të cilët nuk janë të fëlliqur si ju, megjithëse ata janë [b]të mallkuar me një mallkim të rëndë, do t'ju ndëshkojnë ju, madje deri në shkatërrim.

4 Dhe koha shpejt vjen, që, në qoftë se ju nuk pendoheni, ata do të zotërojnë tokën e trashëgimit tuaj dhe Zoti Perëndi do t'i [a]largojë të drejtët nga mesi juaj.

5 Vini re, Lamanitët vëllezërit tuaj, të cilët ju i urreni për shkak të fëlliqësisë së tyre dhe mallkimit që ka rënë mbi lëkurën e tyre, janë më të drejtë sesa ju; pasi ata nuk e kanë [a]harruar urdhërimin e Zotit që i ishte dhënë atit tonë—që ata nuk duhej të kishin më shumë se një bashkëshorte dhe konkubina ata nuk duhej të kishin, dhe se nuk duhej të kishte lavirësi të kryera mes tyre.

6 Dhe tani, këtë urdhërim ata kujdesen ta zbatojnë; prandaj, për shkak të këtij kujdesi në mbajtjen e këtij urdhërimi, Zoti Perëndi nuk do t'i shkatërrojë ata, por do të jetë i [a]mëshirshëm ndaj tyre; dhe një ditë ata do të bëhen një popull i bekuar.

7 Vini re, bashkëshortët e tyre i [a]duan bashkëshortet e tyre dhe bashkëshortet e tyre i duan bashkëshortët e tyre; dhe bashkëshortët e tyre dhe bashkëshortet e tyre i duan fëmijët e tyre; dhe mosbesimi i tyre dhe urrejtja e tyre kundrejt jush është për shkak të paudhësisë së etërve të tyre; prandaj, sa më të mirë se ata jeni ju, në pamjen e Krijuesit tuaj të madh?

8 O vëllezërit e mi, unë kam frikë se, në qoftë se ju nuk pendoheni për mëkatet tuaja, lëkura e tyre do të jetë më e bardhë se juaja, kur ju do të çoheni me ta para fronit të Perëndisë.

9 Kështu që, një urdhërim unë ju jap, që është fjala e Perëndisë, që ju të mos i përbuzni më ata për shkak të errësirës së

3 2*a* Alma 57:26–27.
3*a* USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
b 1 Ne. 12:23.
4*a* Omni 1:5–7, 12–13.
5*a* Jakobi 2:35.
6*a* 2 Ne. 4:3, 6–7; Hel. 15:10–13.
7*a* USH Familje; Dashuri.

lëkurës së tyre; as t'i përbuzni për shkak të fëlliqësisë së tyre; por të kujtoni fëlliqësinë tuaj dhe kujtoni se fëlliqësia e tyre erdhi për shkak të etërve të tyre.

10 Kështu që, ju duhet të kujtoni [a]fëmijët tuaj, si i keni brengosur zemrat e tyre për shkak të shembullit që ju keni dhënë para tyre; dhe gjithashtu, kujtoni se ju, për shkak të fëlliqësisë suaj, mund të sillni fëmijët tuaj në shkatërrim dhe mëkatet e tyre do të grumbullohen mbi kokat tuaja ditën e fundit.

11 O vëllezërit e mi, dëgjoni fjalët e mia; ngrini aftësitë e shpirtrave tuaj; tundni veten tuaj, që ju të [a]zgjoheni nga gjumi i vdekjes; dhe çlironi veten tuaj nga vuajtjet e [b]ferrit, që ju të mos bëheni [c]engjëj të djallit, të mos flakeni në atë liqen zjarri dhe squfuri, që është [d]vdekja e dytë.

12 Dhe tani unë, Jakobi, i fola edhe shumë gjëra të tjera popullit të Nefit, duke i paralajmëruar ata kundër [a]lavirësisë dhe [b]dhënies pas epsheve dhe çdo lloj mëkati, duke u treguar atyre pasojat e tmerrshme të tyre.

13 Dhe një e qindta pjesë e veprimeve të këtij populli që tani filloi të jetë i shumtë, nuk mund të shkruhet mbi [a]këto fletë; por shumë nga veprimet e tyre janë shkruar mbi fletët më të mëdha dhe luftërat e tyre dhe grindjet e tyre, dhe mbretëritë e mbretërve të tyre.

14 Këto fletë janë quajtur fletët e Jakobit dhe ato u bënë nga dora e Nefit. Dhe unë i jap një fund të folurit të këtyre fjalëve.

KAPITULLI 4

Të gjithë profetët adhuruan Atin në emrin e Krishtit—Ofrimi i Isakut nga Abrahami ishte një ngjashmëri e Perëndisë dhe e të Vetëmlindurit të tij—Njerëzit duhet të pajtohen me Perëndinë nëpërmjet Shlyerjes—Judenjtë nuk do ta pranojnë gurin e themelit. Rreth 544–421 para K.

Tani vini re, ndodhi që unë, Jakobi, shërbeva shumë te populli im në fjalë (dhe unë nuk mund të shkruaj veçse pak nga fjalët e mia, për shkak të vështirësisë në gdhendjen e fjalëve tona mbi fletë) dhe ne e dimë se gjërat që ne shkruajmë mbi fletë, duhet të mbeten.

2 Por, çfarëdolloj gjërash që ne shkruajmë mbi çdo gjë tjetër përveç fletëve, do të mbarojë dhe do të zhduket; por ne mund të shkruajmë pak fjalë mbi fletë, të cilat do t'u japin fëmijëve tanë dhe gjithashtu vëllezërve tanë të dashur, një shkallë të vogël njohurie në lidhje me ne ose në lidhje me etërit tanë—

3 Tani, në këtë gjë ne gëzohemi; dhe ne punojmë me zell për t'i gdhendur këto fjalë mbi fletë, duke shpresuar se vëllezërit

10*a* USH Fëmijë.
11*a* Alma 5:6–9.
b USH Ferr.
c 2 Ne. 9:8–9.
d USH Vdekje, shpirtërore.
12*a* USH Lavirësi.
b USH Epsh; Lig (i), ligësi.
13*a* 1 Ne. 19:1–4; Jakobi 1:1–4.

tanë të dashur dhe fëmijët tanë do t'i marrin ato me zemra mirënjohëse dhe do t'i lexojnë që ata të mësojnë me gëzim dhe jo me pikëllim, as me përbuzje në lidhje me prindërit e tyre të parë.

4 Pasi, për këtë qëllim ne i kemi shkruar këto gjëra, që ata të mund të dinë se ne [a]dinim për Krishtin dhe ne kishim një shpresë të lavdisë së tij, shumë qindra vjet para ardhjes së tij; dhe se jo vetëm ne vetë kishim një shpresë të lavdisë së tij, por gjithashtu të gjithë [b]profetët e shenjtë që ishin para nesh.

5 Vini re, ata besonin në Krisht dhe [a]adhuronin Atin në emrin e tij dhe gjithashtu ne adhurojmë Atin në emrin e tij. Dhe për këtë qëllim ne mbajmë [b]ligjin e Moisiut, [c]duke drejtuar shpirtrat tanë tek ai; dhe për këtë shkak ai është i shenjtëruar te ne për drejtësi, madje sikurse ishte për Abrahamin në vendin e shkretë, për të qenë i bindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë duke flijuar të birin e tij Isakun, që është një ngjashmëri e Perëndisë dhe e të [d]Vetëmlindurit të tij.

6 Kështu që, ne kërkojmë profetët dhe kemi shumë zbulesa dhe shpirtin e [a]profecisë; dhe duke pasur gjithë këto [b]dëshmi, ne marrim një shpresë dhe besimi ynë bëhet i patundur, aq sa ne me të vërtetë mund të [c]urdhërojmë në [d]emrin e Jezusit dhe vetë pemët na binden, ose malet, ose valët e detit.

7 Megjithatë, Zoti Perëndi na tregon [a]dobësinë tonë, që ne të mund të dimë se nëpërmjet hirit të tij dhe denjimit të tij të madh ndaj fëmijëve të njerëzve, ne kemi fuqi t'i bëjmë këto gjëra.

8 Vini re, të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e Zotit. Sa të [a]pakërkueshme janë thellësitë e [b]mistereve të tij; dhe është e pamundur që njeriu të mund të zbulojë të gjitha udhët e tij. Dhe asnjë njeri nuk [c]di për [d]udhët e tij, veçse në qoftë se i zbulohen atij; prandaj, vëllezër, mos i përbuzni zbulesat e Perëndisë.

9 Pasi, vini re, nga fuqia e [a]fjalës së tij [b]njeriu erdhi mbi faqen e tokës, tokë e cila u krijua nga fuqia e fjalës së tij. Prandaj, nëse Perëndia ishte në gjendje të flasë dhe bota ishte, dhe të flasë dhe njeriu u krijua, O atëherë, pse jo në gjendje të urdhërojë [c]tokën ose veprën e duarve të tij mbi faqen e saj, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij?

4 4*a* USH Jezu Krisht.
b Llu. 24:25–27; Jakobi 7:11; Mosia 13:33–35; DeB 20:26.
5*a* Mois. 5:8.
b 2 Ne. 25:24; Jar. 1:11; Mosia 13:27, 30; Alma 25:15–16. USH Ligj i Moisiut.
c Gal. 3:24.
d Zan. 22:1–14; Gjo. 3:16–18. USH Vetëmlindur (i).
6*a* USH Profeci, profetizoj.
b USH Dëshmitar.
c USH Fuqi.
d Vep. 3:6–16; 3 Ne. 8:1.
7*a* Eth. 12:27.
8*a* Rom. 11:33–36.
b DeB 19:10; 76:114. USH Mistere të Perëndisë.
c 1 Kor. 2:9–16; Alma 26:21–22. USH Dije.
d Isa. 55:8–9.
9*a* Morm. 9:17; Mois. 1:32.
b USH Krijoj, krijim; Njeri, njerëz.
c Hel. 12:8–17.

10 Prandaj, vëllezër, mos kërkoni të [a]këshilloni Zotin, por merrni këshilla nga dora e tij. Pasi, vini re, ju vetë e dini se ai këshillon në [b]urtësi dhe në drejtësi dhe në mëshirë të madhe mbi të gjitha veprat e tij.

11 Kështu që, vëllezër të dashur, pajtohuni me të, nëpërmjet [a]shlyerjes së Krishtit, Birit të tij të [b]Vetëmlindur dhe ju mund të merrni një [c]ringjallje, sipas fuqisë së ringjalljes që është në Krisht dhe të paraqiteni si [d]frytet e para të Krishtit te Perëndia, duke patur besim dhe duke marrë një shpresë të mirë të lavdisë në të, para se ai ta shfaqë veten në mish.

12 Dhe tani, të dashur, mos u çuditni që unë jua them këto gjëra; pasi, pse të mos [a]flasim për shlyerjen e Krishtit dhe të arrijmë te një njohuri e përkryer për të, si edhe të arrijmë te njohuria e një ringjalljeje dhe e botës që vjen?

13 Vini re, vëllezërit e mi, ai që profetizon, le të profetizojë në kuptimin e njerëzve; pasi [a]Shpirti flet të vërtetën dhe nuk gënjen. Prandaj, ai flet për gjëra ashtu siç [b]janë në të vërtetë dhe për gjëra ashtu siç do të jenë në të vërtetë; prandaj, këto gjëra janë shfaqur te ne [c]qartësisht, për shpëtimin e shpirtrave tanë. Por, shikoni, ne nuk jemi dëshmitarë të vetëm në këto gjëra; pasi Perëndia gjithashtu ua tregoi ato profetëve të kohëve të vjetra.

14 Por, vini re, Judenjtë ishin një popull [a]kokëfortë; dhe ata [b]përçmonin fjalët e qartësisë dhe vranë profetët, dhe kërkuan gjëra që ata nuk mund t'i kuptonin—Prandaj, për shkak të [c]verbërisë së tyre, verbëri e cila erdhi duke parë përtej shenjës, ata duhet të bien; pasi, Perëndia ka hequr qartësinë e tij nga ata dhe u ka dhënë atyre shumë gjëra që [d]nuk mund t'i kuptojnë, sepse ata e dëshironin atë. Dhe sepse ata e dëshironin atë Perëndia e bëri, që ata të mund të pengohen.

15 Dhe tani unë, Jakobi, po udhëhiqem nga Shpirti për të profetizuar; pasi unë shquaj, nga sugjerimet e Shpirtit që është në mua, se nëpërmjet [a]pengimit të Judenjve, ata do ta [b]hedhin poshtë [c]gurin mbi të cilin ata mund të ndërtojnë dhe të kenë themel të sigurt.

16 Por vini re, sipas shkrimeve të shenjta, ky [a]gur do të bëhet i vetmi [b]themel i madh dhe i fundit dhe i sigurt mbi të cilin Judenjtë mund të ndërtojnë.

10*a* 2 Ne. 9:28–29; Alma 37:12, 37; DeB 3:4, 13.
b USH Gjithëdijshëm (i); Urtësi.
11*a* USH Shlyej, shlyerje.
b Heb. 5:9.
c USH Ringjallje.
d Mosia 15:21–23; 18:9; Alma 40:16–21.
12*a* 2 Ne. 25:26.
13*a* USH Frymë e Shenjtë; Vërtetë (e).
b DeB 93:24.
c Alma 13:23.
14*a* Mt. 23:37–38; 2 Ne. 25:2.
b 2 Kor. 11:3; 1 Ne. 19:7; 2 Ne. 33:2.
c Isa. 44:18; Rom. 11:25.
d 2 Ne. 25:1–2.
15*a* Isa. 8:13–15; 1 Kor. 1:23; 2 Ne. 18:13–15.
b 1 Ne. 10:11.
c USH Gurthemeli; Shkëmb.
16*a* Psa. 118:22–23.
b Isa. 28:16; Hel. 5:12.

17 Dhe tani, të dashurit e mi, si është e mundur që këta, pasi të kenë hedhur poshtë themelin e sigurt, mund të [a]ndërtojnë ndonjëherë mbi të, që ai të mund të bëhet kreu i qoshes së tyre?

18 Vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë do t'jua shpalos këtë mister; në qoftë se nuk, largohem në ndonjë mënyrë nga vendosmëria ime në Shpirtin, dhe nuk pengohem për shkak të shqetësimit tim të madh për ju.

KAPITULLI 5

Jakobi citon Zenosin në lidhje me alegorinë e pemëve të ullirit të butë dhe të egër—Ato janë një ngjashmëri e Izraelit dhe Johebrenjve—Shpërndarja dhe mbledhja e Israelit janë parashikuar—Aluzione bëhen për Nefitët dhe Lamanitët dhe për të gjithë shtëpinë e Izraelit—Johebrenjtë do të shartohen në Izrael—Përfundimisht vreshti do të digjet. Rreth 544–421 para K.

Vini re, vëllezërit e mi, a nuk mbani mend të keni lexuar fjalët e profetit [a]Zenos të cilat ai i foli për shtëpinë e Izraelit, duke thënë:

2 Dëgjoni, O ju shtëpia e Izraelit dhe dëgjoni fjalët e mia, të një profeti të Zotit.

3 Pasi vini re, kështu thotë Zoti, unë do të të krahasoj ty, O shtëpi e [a]Izraelit, me një pemë [b]ulliri të butë të cilën një njeri e mori dhe e ushqeu në [c]vreshtin e tij; dhe ajo u rrit dhe u vjetërua, dhe filloi të [d]kalbet.

4 Dhe ndodhi që pronari i vreshtit vajti dhe ai pa se pema e tij e ullirit filloi të kalbej; dhe ai tha: Unë do ta krasit dhe do të gërmoj rreth saj, dhe do ta ushqej, që ndoshta ajo të mund të nxjerrë degë të reja dhe të njoma dhe të mos thahet.

5 Dhe ndodhi që ai e krasiti atë dhe gërmoi rreth saj dhe e ushqeu atë sipas fjalës së tij.

6 Dhe ndodhi që pas shumë ditësh, ajo filloi paksa të lëshonte degë të vogla dhe të njoma; por, vini re, trungu kryesor i saj filloi të thahej.

7 Dhe ndodhi që pronari i vreshtit e pa dhe i tha shërbëtorit të tij: Më hidhëron që ta humb këtë pemë; prandaj, shko dhe këput degët nga një pemë ulliri e [a]egër, dhe m'i sill mua këtu; dhe ne do t'i këpusim këto degë kryesore që po fillojnë të thahen dhe do t'i hedhim në zjarr, që ato të mund të digjen.

8 Dhe vini re, tha Zoti i vreshtit, unë po heq shumë prej këtyre degëve të reja dhe të njoma dhe unë do t'i shartoj ku të dua; dhe nuk ka rëndësi nëse ndodh që rrënja e kësaj peme do të thahet, unë mund ta ruaj frutin e saj për vete; prandaj, do të marr këto degët e reja dhe të njoma dhe do t'i shartoj aty ku dua.

9 Merr degët e ullirit të egër

17*a* Mt. 19:30; DeB 29:30.
5 1*a* USH Zenos.
3*a* Eze. 36:8.
USH Izrael.
b Rom. 11:17–24.
USH Pemë ulliri.
c DeB 101:44.
USH Vresht i Zotit.
d USH Braktisje.
7*a* Rom. 11:17, 24.

dhe shartoji [a]në vend të tyre; dhe këto që unë kam hequr, unë do t'i hedh në zjarr dhe do t'i djeg që të mos zënë vendin e vreshtit tim.

10 Dhe ndodhi që shërbëtori i Zotit të vreshtit, bëri sipas fjalës së Zotit të vreshtit dhe shartoi degët e pemës së [a]ullirit të egër.

11 Dhe Zoti i vreshtit bëri që të gërmohej rreth e përqark dhe të krasitej dhe të ushqehej, duke i thënë shërbëtorit të tij: Më hidhëron që unë ta humb këtë pemë; prandaj e bëra këtë gjë, që të ruaj rrënjët e saj, që ato të mos thahen që unë të mund t'i ruaj për veten time.

12 Kështu që, shko udhës tënde; kujdesu për pemën dhe ushqeje atë, sipas fjalëve të mia.

13 Dhe këto unë do t'i [a]vë në pjesën më të veçuar të vreshtit tim, se ku do t'i vë, nuk ka rëndësi për ty; dhe unë këtë e bëj që unë të mund të ruaj për vete degët natyrale të pemës; dhe gjithashtu, që unë të mund të ruaj për vete frutat për stinën; pasi më hidhëron që unë ta humb këtë pemë dhe frutin e saj.

14 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit shkoi udhës së tij dhe i fshehu degët natyrale të pemës së ullirit të butë në pjesët më të largëta të vreshtit, disa në një dhe disa në një tjetër, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij.

15 Dhe ndodhi që një kohë e gjatë kaloi; dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Eja, le të shkojmë poshtë në vresht, që ne të mund të punojmë në vresht.

16 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dhe gjithashtu shërbëtori shkuan në vresht për të punuar. Dhe ndodhi që shërbëtori i tha pronarit të tij: Vër re, shiko këtu; shiko pemën.

17 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit shikoi dhe vuri re pemën në të cilën degët e ullirit të egër ishin shartuar; dhe ato ishin rritur dhe kishin filluar të bënin [a]fruta. Dhe ai vuri re se ato ishin të mira; dhe fruti i saj ishte sikurse fruti natyral.

18 Dhe ai i tha shërbëtorit: Vër re, degët e ullirit të egër kanë marrë lëngun e rrënjëve të saj, që rrënja e saj ka sjellë shumë fuqi; dhe për shkak të fuqisë së madhe të rrënjës së saj, degët e egra kanë dhënë fruta të buta. Tani, në qoftë se nuk do t'i kishim shartuar këto degë, pema do të ishte tharë. Dhe tani, vër re, unë do të ruaj shumë fruta që pema ka dhënë; dhe frutin e saj unë do ta ruaj për stinën për veten time.

19 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Eja, le të shkojmë në pjesën më të largët të vreshtit dhe të vëmë re në qoftë se degët natyrale të pemës nuk kanë dhënë gjithashtu shumë frut që unë të mund të ruaj nga fruti i saj për stinën, për veten time.

20 Dhe ndodhi që ata shkuan atje ku pronari kishte fshehur degët natyrale të pemës dhe ai i tha shërbëtorit: Vër re këto; dhe ai vuri re [a]të parën që kishte dhënë shumë frut; dhe

9*a* Rom. 1:13.
10*a* USH Johebrenj.
13*a* 1 Ne. 10:12.
17*a* Gjo. 15:16.
20*a* Jakobi 5:39.

ai vuri re gjithashtu se ishte i mirë. Dhe ai i tha shërbëtorit: Merr nga ky frut dhe ruaje për stinën, që unë të mund ta ruaj për veten time; pasi vër re, tha ai, këtë kohë të gjatë unë e kam ushqyer atë dhe ajo ka dhënë shumë frut.

21 Dhe ndodhi që shërbëtori i tha pronarit të tij: Po si erdhe këtu për të mbjellë këtë pemë, ose këtë degë të pemës? Pasi vër re, ky ishte vendi më i varfër në të gjithë tokën e vreshtit tënd.

22 Dhe Zoti i vreshtit i tha atij: Mos më kështillo; unë e dija se ishte një copë e varfër toke; prandaj, unë të thashë që unë e kam ushqyer atë këtë kohë të gjatë dhe ti shikon që ajo ka dhënë shumë frut.

23 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Shiko këtu; vër re, unë kam mbjellë një degë tjetër të pemës gjithashtu; dhe ti e di se kjo copë toke ishte edhe më e varfër se e para. Por, vër re pemën. Unë e kam ushqyer atë këtë kohë të gjatë dhe ajo ka dhënë shumë frut; prandaj, mblidhe atë dhe ruaje për stinën, që unë të mund ta ruaj atë për veten time.

24 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha përsëri shërbëtorit të tij: Shiko këtu dhe vër re një [a]degë tjetër gjithashtu që unë kam mbjellë; shiko që unë e kam ushqyer atë gjithashtu dhe ajo ka dhënë frut.

25 Dhe ai i tha shërbëtorit: Shiko këtu dhe vër re të fundit. Vër re, këtë unë e kam mbjellë në një copë [a]të mirë toke; dhe unë e kam ushqyer atë në këtë kohë të gjatë dhe vetëm një pjesë e pemës ka dhënë frut të butë, dhe pjesa [b]tjetër e pemës ka dhënë frut të egër; vër re, unë e kam ushqyer këtë pemë sikurse të tjerat.

26 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Këputi degët që nuk kanë dhënë [a]frut të mirë dhe hidhi në zjarr.

27 Por, vër re, shërbëtori i tha atij: Le ta krasitim dhe ta gërmojmë përreth dhe ta ushqejmë edhe pak kohë më gjatë, se ndoshta ajo mund të të japë frut të mirë, që mund ta ruash për stinën.

28 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dhe shërbëtori i Zotit të vreshtit ushqyen gjithë frutin e vreshtit.

29 Dhe ndodhi që një kohë e gjatë kishte kaluar dhe Zoti i vreshtit i tha [a]shërbëtorit të tij: Eja, le të shkojmë poshtë në vresht, që ne të mund të punojmë përsëri në vresht. Pasi, vër re, [b]koha afrohet dhe [c]fundi vjen shpejt; prandaj, unë duhet të mbledh frutin për stinën për veten time.

30 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dhe shërbëtori shkuan poshtë në vresht; dhe ata erdhën te pema, degët natyrale të së cilës ishin këputur dhe degët e egra ishin shartuar në të; dhe

24*a* Eze. 17:22–24; Alma 16:17; 3 Ne. 15:21–24.
25*a* 1 Ne. 2:20.
b 3 Ne. 10:12–13.
26*a* Mt. 7:15–20; Alma 5:36; DeB 97:7.
29*a* DeB 101:55; 103:21.
b USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
c 2 Ne. 30:10; Jakobi 6:2.

vini re, të gjitha [a]llojet e frutave e mbushnin pemën.

31 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit shijoi nga fruti, çdo lloj sipas numrit të tij. Dhe Zoti i vreshtit tha: Vini re, këtë kohë të gjatë e kemi ushqyer këtë pemë dhe unë kam mbledhur për veten time shumë frut për stinën.

32 Por vër re, këtë herë ajo ka dhënë shumë frut dhe nuk ka [a]asnjë prej tij që është i mirë. Dhe vër re, ka të gjitha llojet e frutave të këqija; dhe nuk më jep asnjë përfitim, me gjithë punën tonë; dhe tani, më hidhëron që unë ta humb këtë pemë.

33 Dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Çfarë do t'i bëjmë ne pemës, që unë të mund të ruaj përsëri frutin e mirë të saj për veten time?

34 Dhe shërbëtori i tha pronarit të tij: Vër re, meqë ti shartove në të degët e pemës së ullirit të egër, ato kanë ushqyer rrënjët, që ato të jenë gjallë dhe ato nuk janë tharë; prandaj, ti vëren se ato janë akoma të mira.

35 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Pema nuk më sjell ndonjë përfitim dhe rrënjët e saj nuk më sjellin ndonjë përfitim, përderisa ajo më jep frut të lig.

36 Megjithatë, unë e di që rrënjët janë të mira dhe për një synim timin unë i kam ruajtur ato; dhe për shkak të fuqisë së madhe të tyre, ato kanë sjellë deri tani frut të mirë nga degët e egra.

37 Por vër re, degët e egra janë rritur dhe kanë [a]kapërcyer rrënjët e saj; dhe meqë degët e egra kanë tejkaluar rrënjët, ajo ka dhënë shumë frut të lig; dhe meqë ajo ka dhënë shumë frut të lig, ti shikon se ajo fillon të thahet; dhe së shpejti do të jetë gati, që ajo të mund të hidhet në zjarr, në qoftë se ne nuk bëjmë diçka për të për ta ruajtur.

38 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit të tij: Le të shkojmë poshtë në pjesët më të largëta të vreshtit dhe të shikojmë në qoftë se degët natyrale kanë dhënë gjithashtu frut të lig.

39 Dhe ndodhi që ata shkuan poshtë në pjesët më të largëta të vreshtit. Dhe ndodhi që ata vunë re se fruti i degëve natyrale ishte prishur gjithashtu; po, [a]e para dhe e dyta dhe gjithashtu e fundit; dhe ato të gjitha ishin bërë të prishura.

40 Dhe fruti [a]i egër i të fundit kishte tejkaluar atë pjesë të pemës që jepte frut të mirë, madje sa dega ishte tharë dhe ishte vyshkur.

41 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit qau dhe i tha shërbëtorit: [a]Çfarë mund të kisha bërë unë më shumë për vreshtin tim?

42 Vër re, unë e dija që i gjithë fruti i vreshtit, me përjashtim të këtyre, ishte prishur. Dhe tani, të gjitha këto që kishin bërë dikur frut të mirë, janë prishur gjithashtu; dhe tani të gjitha pemët e vreshtit tim nuk vlejnë për asgjë, veçse të priten dhe të hidhen në zjarr.

30*a* USH Braktisje.
32*a* JS—H 1:19.
37*a* DeB 45:28–30.
39*a* Jakobi 5:20, 23, 25.
40*a* Morm. 6:6–18.
41*a* 2 Ne. 26:24.

43 Dhe vër re këtë të fundit, dega e së cilës është tharë, unë e mbolla në një pjesë [a]të mirë toke; po, madje ajo që ishte zgjedhur për mua mbi të gjitha pjesët e tjera të tokës së vreshtit tim.

44 Dhe ti vure re se unë e preva atë që [a]pengonte këtë copë toke, që unë mund ta mbillja këtë pemë në vend të saj.

45 Dhe ti vure re, se një pjesë e saj dha frut të mirë dhe një pjesë e saj dha frut të egër; dhe pasi unë nuk i këputa degët e saj dhe nuk i hodha në zjarr, vër re ato kanë mundur degën e mirë, e cila është tharë.

46 Dhe tani, vër re, me gjithë kujdesin që ne kemi treguar për vreshtin tim, pemët e tij janë bërë të prishura, që ato nuk japin frut të mirë; dhe këto unë kisha shpresuar t'i ruaja, të bënin frut për stinën për veten time. Por vër re, ato janë bërë sikurse pema e egër e ullirit dhe ato nuk kanë vlerë, veçse [a]të priten dhe të hidhen në zjarr; dhe më vjen keq që unë duhet t'i humb ato.

47 Por, çfarë mund të kisha bërë më shumë në vreshtin tim? A mos e kam ngadalësuar dorën për ta ushqyer? Jo, unë e kam ushqyer dhe unë kam gërmuar rreth tij dhe unë e kam krasitur, dhe unë e kam plehëruar; dhe unë kam [a]shtrirë dorën gjatë gjithë ditës dhe [b]fundi po afrohet. Dhe më hidhëron që unë duhet t'i pres të gjitha pemët e vreshtit tim dhe t'i hedh në zjarr që ato të digjen. Kush ma ka prishur vreshtin tim?

48 Dhe ndodhi që shërbëtori i tha pronarit të tij: A mos është lartësia e vreshtit tënd—a nuk kanë mundur degët, rrënjët që janë të mira? Dhe meqë degët kanë mundur rrënjët e tyre, vër re, ato u rritën më shpejt se fuqia e rrënjëve, duke marrë fuqi për vete. Vër re, unë them, a nuk është ky shkaku që pemët e vreshtit tënd janë bërë të prishura?

49 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Le të shkojmë dhe të presim pemët e vreshtit dhe t'i hedhim në zjarr, që ato të mos zënë tokën e vreshtit tim pasi unë kam bërë gjithçka. Çfarë të kisha bërë më shumë për vreshtin tim?

50 Por, vër re, shërbëtori i tha Zotit të vreshtit: Mbaje atë pak [a]më gjatë.

51 Dhe Zoti tha: Po, unë do ta mbaj pak më gjatë, pasi më hidhëron që unë duhet t'i humb pemët e vreshtit tim.

52 Prandaj, le të marrim nga [a]degët e këtyre, që unë kam mbjellë në pjesët më të largëta të vreshtit tim dhe le t'i shartojmë në pemën prej nga ato erdhën; dhe le të heqim nga pema ato degë, fruti i t'i cilave është më i hidhur dhe të shartojmë degët natyrale të pemës në vend të tyre.

43*a* 2 Ne. 1:5.
44*a* Eth. 13:20–21.
46*a* 3 Ne. 27:11.
47*a* 2 Ne. 28:32; Jakobi 6:4.
b USH Botë—Fundi i botës.
50*a* Jakobi 5:27.
52*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.

53 Dhe këtë unë do ta bëj që pema të mos thahet, që ndoshta, unë mund të ruaj për vete rrënjët e saj për një synim timin.

54 Dhe vër re, rrënjët e degëve natyrale të pemës, që unë mbolla ku desha, janë akoma të gjalla; prandaj, që të mund t'i ruaj ato gjithashtu për një synim timin, unë do të marr nga degët e kësaj peme dhe do t'i [a]shartoj ato. Po, unë do të shartoj në to degët e pemës së tyre mëmë, që të mund të ruaj rrënjët gjithashtu për veten time, që kur ato të jenë mjaft të forta, ndoshta ato mund të më japin frut të mirë dhe unë mund të kem lavdi akoma në frutin e vreshtit tim.

55 Dhe ndodhi që ata morën nga pema natyrale që ishte bërë e egër dhe i shartuan në pemët natyrale që gjithashtu ishin bërë të egra.

56 Dhe ata gjithashtu morën nga pemët natyrale që ishin bërë të egra dhe i shartuan në pemën e tyre mëmë.

57 Dhe Zoti i vreshtit i tha shërbëtorit: Mos i këput degët e egra nga pemët, por vetëm ato që janë më të hidhura; dhe ato do t'i shartojmë sipas asaj që unë kam thënë.

58 Dhe ne do t'i ushqejmë përsëri pemët e vreshtit dhe do të krasitim degët e tyre, dhe do të këputim nga pemët ato degë që janë pjekur, që duhet të thahen dhe t'i hedhim ato në zjarr.

59 Dhe këtë unë e bëj që ndoshta rrënjët të mund të marrin fuqi për shkak të mirësisë së tyre; dhe për shkak të ndryshimit të degëve, të mirat mund të mposhtin të ligat.

60 Dhe, meqë unë kam ruajtur degët natyrale dhe rrënjët e tyre dhe kam shartuar përsëri degët natyrale në pemën e tyre mëmë, dhe kam ruajtur rrënjët e pemës së tyre mëmë, që ndoshta, pemët e vreshtit tim të mund të sjellin përsëri [a]frut të mirë; dhe që unë të mund të kem gëzim përsëri në frutin e vreshtit tim dhe që ndoshta, unë të mund të gëzohem jashtëzakonisht, që unë kam ruajtur rrënjët dhe degët e frutit të parë—

61 Kështu që, shko dhe thirr [a]shërbëtorë, që ne të mund të [b]punojmë zellshmërisht me fuqinë tonë në vresht, që të mund të përgatitim udhën që unë të mund të sjell përsëri frutin natyral, frut natyral i cili është i mirë dhe më i çmueshmi mbi çdo frut tjetër.

62 Kështu që, le të shkojmë dhe të punojmë me fuqinë tonë këtë herë të fundit, pasi vini re, fundi afrohet dhe kjo është për herë të fundit që unë do të krasit vreshtin tim.

63 Sharto degët; fillo nga [a]të fundit që ato të mund të jenë të parat dhe që të parat të jenë të fundit dhe gërmo tokën rreth pemëve qofshin të vjetra dhe të reja, të parat dhe të fundit; dhe të fundit dhe të parat, që të gjitha të mund të ushqehen edhe një herë për të fundit herë.

64 Kështu që, gërmoni rreth

54*a* 1 Ne. 15:12–16.
60*a* Isa. 27:6.
61*a* Jakobi 6:2; DeB 24:19.
b DeB 39:11, 13, 17.
63*a* 1 Ne. 13:42; Eth. 13:10–12.

tyre dhe i krasitni ato, dhe i plehëroni ato edhe një herë, për herë të fundit, pasi fundi afron. Dhe po qe se këto shartime të fundit do të rriten dhe të bëjnë frut natyral, atëherë përgatitni udhën për ato, që ato të mund të rriten.

65 Dhe, ndërsa ato fillojnë të rriten, ju duhet të pastroni degët që bëjnë frut të hidhur, sipas fuqisë dhe masës së të mirave; dhe ju nuk duhet të [a]pastroni të këqijat e tyre të gjitha menjëherë, përndryshe rrënjët nuk do të jenë shumë të forta për shartim dhe shartimi do t'i thajë dhe unë i humb pemët e vreshtit tim.

66 Pasi më hidhëron që unë duhet të humb pemët e vreshtit tim; prandaj ju do të pastroni të këqijat, për aq sa të mirat do të rriten, që rrënja dhe maja mund të jenë njësoj në fuqi, derisa të mirat do të mundin të këqijat dhe të këqijat të priten dhe të hidhen në zjarr, që ato të mos pengojnë tokën e vreshtit tim; dhe kështu unë do t'i fshij të këqijat nga vreshti im.

67 Dhe degët e pemës natyrale unë do t'i shartoj përsëri në pemën natyrale.

68 Dhe degët e pemës natyrale unë do t'i shartoj në degët natyrale të pemës; dhe kështu unë do t'i sjell së bashku përsëri, që ato të japin frut natyral dhe ato do të jenë një.

69 Dhe të këqijat do të [a]hidhen tutje, po, madje jashtë nga e gjithë toka e vreshtit tim; pasi vër re, vetëm këtë herë unë do ta krasit vreshtin tim.

70 Dhe ndodhi që Zoti i vreshtit dërgoi [a]shërbëtorin e tij; dhe shërbëtori shkoi dhe bëri si Zoti e kishte urdhëruar atë, dhe solli shërbëtorë të tjerë; dhe ata qenë [b]të paktë.

71 Dhe Zoti i vreshtit u tha atyre: Shkoni dhe [a]punoni në vresht me fuqinë tuaj. Pasi vini re, kjo është hera [b]e fundit që unë do ta ushqej vreshtin tim; pasi fundi afrohet dhe stina vjen menjëherë; dhe në qoftë se ju punoni me fuqinë tuaj me mua, ju do të keni [c]gëzim në frutin që unë do ta ruaj për veten time kundër kohës që do të vijë së shpejti.

72 Dhe ndodhi që shërbëtorët shkuan dhe punuan me fuqitë e tyre; dhe Zoti i vreshtit punoi gjithashtu me ta; dhe ata iu bindën urdhërimeve të Zotit të vreshtit në të gjitha gjërat.

73 Dhe në vresht filloi të dukej përsëri fruti natyral; dhe degët natyrale filluan të rriten dhe të shtohen jashtëzakonisht; dhe degët e egra filluan të këputeshin dhe të hidheshin tutje; dhe ata mbajtën rrënjën dhe majën e tyre njësoj, sipas fuqisë së tyre.

74 Dhe kështu ata punuan me gjithë zell, sipas urdhërimeve të Zotit të vreshtit, madje derisa të këqijat u flakën jashtë nga vreshti dhe Zoti kishte ruajtur për vete, që pemët ishin bërë

65*a* DeB 86:6–7.
69*a* 1 Ne. 22:15–17, 23; 2 Ne. 30:9–10.
70*a* DeB 101:55; 103:21.
b 1 Ne. 14:12.
71*a* Mt. 21:28; Jakobi 6:2–3; DeB 33:3–4.
b DeB 39:17; 43:28–30.
c DeB 18:10–16.

përsëri fruti natyral; dhe ato u bënë si [a]një trup; dhe frutat ishin të njëllojta; dhe Zoti i vreshtit e kishte ruajtur për vete frutin natyral që ishte më i çmueshmi për të nga fillimi.

75 Dhe ndodhi që kur Zoti i vreshtit pa që fruti i tij ishte i mirë dhe që vreshti i tij nuk ishte më i prishur, ai thirri shërbëtorët e tij dhe u tha atyre: Vini re, për këtë herë të fundit ne ushqyem vreshtin tim; dhe ti shikon që unë kam bërë sipas vullnetit tim; dhe unë kam ruajtur frutin natyral që është i mirë, madje sikurse ishte në fillim. Dhe të [a]bekuar jeni ju; pasi, sepse keni qenë të zellshëm në të punuarin me mua në vreshtin tim dhe keni zbatuar urdhërimet e mia dhe më keni sjellë mua përsëri [b]frutin natyral, që vreshti im nuk është më i prishur dhe e keqja është flakur tutje; shiko, ju do të keni gëzim me mua për shkak të frutit të vreshtit tim.

76 Pasi vini re, për një [a]kohë të gjatë unë do ta mbledh frutin e vreshtit tim për veten time për stinën që shpejt vjen; dhe për herën e fundit unë e kam ushqyer vreshtin tim dhe e kam krasitur, dhe kam gërmuar rreth tij, dhe e kam plehëruar atë; prandaj unë do të mbledh për veten time frutin për një kohë të gjatë, sipas asaj që unë kam folur.

77 Dhe kur të vijë koha që fruti i lig do të vijë përsëri në vreshtin tim, atëherë unë do të bëj që të mirat dhe të ligat të mblidhen; dhe të mirat unë do t'i ruaj për vete dhe të ligat unë do t'i hedh tutje në vendin e tyre. Dhe atëherë vjen [a]stina dhe fundi; dhe unë do të bëj që vreshti im të [b]digjet me zjarr.

KAPITULLI 6

Zoti do ta përtërijë Izraelin ditët e fundit—Bota do të digjet me zjarr—Njerëzit duhet të ndjekin Krishtin për të shmangur liqenin e zjarrit dhe të squfurit. Rreth 544–421 para K.

Dhe tani, vini re, vëllezërit e mi, sikurse ju thashë që unë do të profetizoja, vini re, kjo është profecia ime—që gjërat që tha profeti [a]Zenos në lidhje me shtëpinë e Izraelit, në të cilat ai e krahasoi me një pemë ulliri të butë, me siguri duhet të ndodhin.

2 Dhe dita që ai do të shtrijë dorën e tij përsëri për të [a]përtërirë popullin e tij për të dytën herë, është dita, po, madje hera e fundit, që [b]shërbëtorët e Zotit do të shkojnë në [c]fuqinë e tij, për të [d]ushqyer dhe krasitur

74*a* DeB 38:27.
75*a* 1 Ne. 13:37.
b USH Izrael.
76*a* 1 Ne. 22:24–26.
USH Mijëvjeçar.
77*a* Zbu. 20:2–10; DeB 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
b USH Botë—Fundi i botës.
6 1*a* Jakobi 5:1.
2*a* 1 Ne. 22:10–12; DeB 110:11.
USH Rivendosje e ungjillit.
b Jakobi 5:61.
c 1 Ne. 14:14.
d Jakobi 5:71.

[e]vreshtin e tij; dhe pas asaj [f]fundi vjen shpejt.

3 Dhe, sa të bekuar janë ata që kanë punuar me zell në vreshtin e tij; dhe sa të mallkuar janë ata që do të flaken në vendin e tyre! Dhe bota do të [a]digjet me zjarr.

4 Dhe sa i mëshirshëm është Perëndia ynë me ne, pasi ai e mban mend shtëpinë e [a]Izraelit, si rrënjët ashtu edhe degët; dhe ai shtrin [b]duart e tij në drejtim të tyre gjatë gjithë ditës; dhe ata janë një popull [c]kokëfortë dhe kundërshtues; por të gjithë ata që nuk do të ngurtësojnë zemrat e tyre, do të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë.

5 Kështu që, vëllezërit e mi të dashur, unë ju lutem në fjalët e qartësisë, që ju të pendoheni dhe të vini me synim të plotë të zemrës dhe të [a]qëndroni besnikë te Perëndia, sikurse ai qëndron besnik te ju. Dhe ndërsa [b]krahu i tij i mëshirës është shtrirë drejt jush në dritën e ditës, mos i ngurtësoni zemrat tuaja.

6 Po, sot, në qoftë se ju do të dëgjoni zërin e tij, mos i ngurtësoni zemrat tuaja; pasi, pse doni të [a]vdisni ju?

7 Pasi vini re, pasi ju të jeni ushqyer nga fjala e mirë e Perëndisë gjatë gjithë ditës, a do të sillni ju frut të lig, që ju të [a]priteni dhe të flakeni në zjarr?

8 Vini re, a do t'i hidhni poshtë këto fjalë? A do t'i hidhni poshtë fjalët e profetëve dhe a do t'i hidhni poshtë të gjitha fjalët që janë folur në lidhje me Krishtin, pasi kaq shumë kanë folur në lidhje me të; dhe a do ta mohoni fjalën e mirë të Krishtit dhe fuqinë e Perëndisë dhe [a]dhuratën e Frymës së Shenjtë, dhe të shuani Shpirtin e Shenjtë, dhe të bëni një përqeshje të planit të madh të shëlbimit që është përgatitur për ju?

9 A nuk e dini se, në qoftë se ju do t'i bëni këto gjëra, që fuqia e shëlbimit dhe e ringjalljes, e cila është në Krisht, do t'ju sjellë të qëndroni me turp dhe me [a]fajësi të tmerrshme para [b]shufrës së Perëndisë?

10 Dhe sipas fuqisë së [a]drejtësisë, pasi drejtësia nuk mund të mohohet, ju duhet të shkoni në atë [b]liqen zjarri dhe squfuri, flakët e të cilit janë të pashueshme dhe tymi i të cilave ngrihet lart gjithmonë e përgjithmonë, liqen ky prej zjarri dhe squfuri që është [c]mundim [d]i pafund.

11 O atëherë, vëllezërit e mi të dashur, pendohuni dhe hyni në [a]portën e ngushtuar dhe vazhdoni në rrugën që është e ngushtë, derisa ju të merrni jetën e përjetshme.

2*e* USH Vresht i Zotit.
f 2 Ne. 30:10.
3*a* 2 Ne. 27:2; Jakobi 5:77; 3 Ne. 25:1.
4*a* 2 Sam. 7:24.
b Jakobi 5:47.
c Mosia 13:29.
5*a* USH Unitet.
b Alma 5:33–34; 3 Ne. 9:14.
6*a* Eze. 18:21–23.
7*a* Alma 5:51–52; 3 Ne. 27:11–12.
8*a* USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
9*a* Mosia 15:26.
USH Faj.
b USH Gjykim, i fundit.
10*a* USH Drejtësi.
b 2 Ne. 28:23.
USH Ferr.
c USH Mallkim.
d DeB 19:10–12.
11*a* 2 Ne. 9:41.

12 O, jini [a]të urtë; çfarë mund
të them më?
13 Më në fund, unë po ju them
lamtumirë, derisa unë t'ju takoj
para shufrës së këndshme të
Perëndisë, shufër e cila godet
të ligjtë me tmerr dhe frikë [a]të
tmerrshme. Amen.

KAPITULLI 7

Sheremi mohon Krishtin, kundërshton Jakobin, kërkon një shenjë dhe qëllohet nga Perëndia—Të gjithë profetët kanë folur për Krishtin dhe shlyerjen e tij—Nefitët jetuan ditët e tyre si endacakë, të lindur në mjerim dhe të urryer nga Lamanitët. Rreth 544–421 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi kishin
kaluar disa vjet, erdhi një njeri
mes popullit të Nefit, emri i të
cilit ishte Sherem.
2 Dhe ndodhi që ai filloi të
predikonte mes popullit dhe
t'u shpallte atyre se nuk do të
kishte Krisht. Dhe ai predikoi
shumë gjëra që ishin lajkatuese
për popullin; dhe këtë ai e bëri
që ai të mund të përmbyste
doktrinën e Krishtit.
3 Dhe ai punoi me zell që të
mund të bënte për vete zemrat
e njerëzve, aq shumë, sa ai bëri
për vete shumë zemra; dhe ai,
duke ditur se unë, Jakobi, kisha
besim në Krishtin i cili do të
vinte, kërkoi shumë raste që
të mund të vinte tek unë.
4 Dhe ai ishte i mësuar, kështu
që kishte njohuri të përkryer të
gjuhës së popullit; prandaj ai
mundi të përdorte shumë lajka
dhe shumë fuqi të fjalës, sipas
fuqisë së djallit.
5 Dhe kishte shpresë të më
tundte nga besimi, me gjithë
[a]zbulesat e shumta dhe gjërat e
shumta që unë kisha parë në
lidhje me këto gjëra; pasi unë
me të vërtetë kisha parë engjëj
dhe ata më kishin shërbyer. Dhe
gjithashtu unë kisha dëgjuar
zërin e Zotit, duke më folur me
fjalë, nga koha në kohë; prandaj,
unë nuk mund të lëkundesha.
6 Dhe ndodhi që ai erdhi
tek unë dhe në këtë mënyrë më
foli, duke thënë: Vëlla Jakob,
unë kam kërkuar shumë raste
që të mund të flas me ty; pasi
unë kam dëgjuar dhe gjithash-
tu e di se ti bën shumë duke
shkuar për të predikuar atë që
ju e quani ungjill ose doktrina e
Krishtit.
7 Dhe ti ke larguar shumë
njerëz që ata të shtrembërojnë
rrugën e drejtë të Perëndisë
dhe nuk [a]zbatojnë ligjin e
Moisiut, që është udha e drejtë;
dhe e kthejnë ligjin e Moisiut
në adhurimin e një qenieje, që
ju thoni se do të vijë pas shumë
qindra vjetësh. Dhe tani, vër re,
unë Sheremi, po të shpall se kjo
është blasfemi; pasi asnjë njeri
nuk i di këto gjëra; pasi ai [b]nuk
mund të tregojë për gjërat që
do të vijnë. Dhe, sipas kësaj
mënyre, më luftoi Sheremi.
8 Por vini re, Zoti Perëndi
derdhi [a]Shpirtin e tij në shpirtin

12*a* Morm. 9:28.
13*a* Alma 40:14.
7 5*a* 2 Ne. 11:3; Jakobi 2:11.
7*a* Jakobi 4:5.
b Alma 30:13.
8*a* USH Frymëzim, frymëzoj.

tim, kaq sa unë e hutova atë në
të gjitha fjalët e tij.
9 Dhe unë i thashë atij: E
mohon ti Krishtin që do të vijë?
Dhe ai tha: Po të kishte një
Krisht, unë nuk do ta mohoja
atë; por unë e di që nuk ka
ndonjë Krisht, as nuk ka pasur,
as nuk do të ketë ndonjëherë.
10 Dhe unë i thashë atij: I
beson ti shkrimet e shenjta?
Dhe ai tha: Po.
11 Dhe unë i thashë atij: Atë-
herë, ti nuk i kupton ato; pasi
ato me të vërtetë dëshmojnë
për Krishtin. Shiko, unë po të
them se asnjë nga profetët nuk
ka shkruar, as nuk ka [a]profeti-
zuar, në qoftë se ata nuk kanë
folur në lidhje me këtë Krisht.
12 Dhe kjo nuk është e gjitha—
më është shfaqur mua, pasi unë
kam dëgjuar dhe kam parë;
dhe më është shfaqur edhe në-
përmjet [a]fuqisë së Frymës së
Shenjtë; prandaj, unë e di, në
qoftë se nuk do të ishte bërë
asnjë shlyerje, i gjithë njerëzimi
duhet të ishte [b]i humbur.
13 Dhe ndodhi që ai më tha:
Më trego një [a]shenjë, nëpërmjet
kësaj fuqie të Frymës së Shenjtë,
për të cilën ti di kaq shumë.
14 Dhe unë i thashë atij: Çfarë
jam unë që duhet të tundoj
Perëndinë të të tregojë ty një
shenjë, për diçka që ti e di se
është [a]e vërtetë? Por, ti do ta
mohoje atë, sepse ti je [b]i djallit.
Megjithatë, mos u bëftë vullneti
im; por, në qoftë se Perëndia
do të të qëllojë, qoftë ajo një
shenjë për ty që ai ka fuqi, si në
qiell ashtu edhe në tokë; dhe
gjithashtu se Krishti do të vijë.
Dhe vullneti yt u bëftë, O Zot
dhe jo i imi.
15 Dhe ndodhi që kur unë,
Jakobi, kisha folur këto fjalë,
fuqia e Zotit erdhi mbi të, aq
shumë sa ai ra në tokë. Dhe
ndodhi që ai u ushqye për
hapësirën e shumë ditëve.
16 Dhe ndodhi që ai u tha
njerëzve: Mblidhuni së bashku
nesër, pasi unë do të vdes;
prandaj unë dua t'u flas njerëz-
ve para se unë të vdes.
17 Dhe ndodhi që të nesërmen
turma u mblodh së bashku; dhe
ai u foli qartë atyre dhe mohoi
gjërat që u kishte mësuar atyre,
dhe pohoi për Krishtin dhe për
fuqinë e Frymës së Shenjtë, dhe
shërbesën e engjëjve.
18 Dhe ai u foli qartë atyre, se
ai kishte qenë [a]mashtruar nga
fuqia e [b]djallit. Dhe ai foli për
ferrin dhe për përjetësinë dhe
për ndëshkimin e përjetshëm.
19 Dhe ai tha: Unë kam frikë se
kam bërë [a]mëkatin e pafalshëm,
pasi kam gënjyer Perëndinë;
pasi kam mohuar Krishtin
dhe kam thënë se unë besoja
shkrimet e shenjta; dhe ato me
të vërtetë dëshmojnë për të.
Dhe, sepse kam gënjyer kështu

11*a* Zbu. 19:10; 1 Ne. 10:5; Jakobi 4:4; Mosia 13:33–35; DeB 20:26. USH Jezu Krisht.
12*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Fryma e Shenjtë; Frymë e Shenjtë.
b 2 Ne. 2:21.
13*a* Mt. 16:1–4; Alma 30:43–60. USH Shenjë.
14*a* Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.
18*a* Alma 30:53. USH Mashtroj, mashtrim.
b USH Djall.
19*a* USH Mëkat i pafalshëm.

Perëndinë, unë kam shumë frikë se rasti im do të jetë [b]i tmerrshëm; por, unë i rrëfehem Perëndisë.

20 Dhe ndodhi që kur ai kishte thënë këto fjalë, ai nuk mundi të thoshte gjë tjetër dhe [a]dha shpirt.

21 Dhe kur turma kishte dëshmuar se ai i foli këto gjëra ndërsa ishte gati të jepte shpirt, ata u çuditën jashtëzakonisht; aq shumë, sa fuqia e Perëndisë erdhi mbi ta dhe ata u [a]mposhtën; kështu që ata ranë në tokë.

22 Tani, kjo gjë ishte e këndshme për mua, Jakobin, pasi unë ia kisha kërkuar Atit tim që ishte në qiell; pasi ai kishte dëgjuar thirrjen time dhe iu përgjigj lutjes sime.

23 Dhe ndodhi që paqja dhe dashuria e Perëndisë u rivendosën përsëri mes popullit; dhe ata [a]kërkuan në shkrimet e shenjta dhe nuk ua vunë më veshin fjalëve të këtij njeriu të lig.

24 Dhe ndodhi që shumë mjete u përdorën për të [a]rikërkuar dhe rivendosur Lamanitët në njohurinë e së vërtetës; por ajo ishte e gjitha e [b]kotë, pasi ata kënaqeshin në [c]luftëra dhe [d]gjakderdhje dhe kishin një [e]urrejtje të përjetshme kundër nesh, vëllezërve të tyre. Dhe ata kërkonin vazhdimisht me fuqinë e armëve të tyre të na shkatërronin.

25 Kështu që, populli i Nefit u fortifikua kundër tyre me armët e tij dhe me gjithë fuqinë e tij, duke pasur besim në Perëndinë dhe në [a]shkëmbin e shpëtimit të tyre, prandaj, ata vazhduan të jenë fitimtarë ndaj armiqve të tyre.

26 Dhe ndodhi që unë, Jakobi, fillova të plakem; dhe anali i këtij populli po mbahet në [a]fletët e tjera të Nefit, prandaj, unë po i jap fund këtij anali, duke deklaruar që unë kam shkruar sipas njohurisë sime më të mirë, duke thënë se koha kaloi shpejt me ne dhe gjithashtu [b]jetët tona kaluan sikur të ishin një ëndërr, ne duke qenë një popull i vetmuar dhe solemn, endacak, i dëbuar nga Jeruzalemi, i lindur në vuajtje në një vend të shkretë dhe i urryer nga vëllezërit tanë që shkaktuan luftëra dhe grindje; prandaj ditët na kaluan në pikëllim.

27 Dhe unë, Jakobi, pashë se unë shpejt duhet të zbrisja në varrin tim; prandaj, unë i thashë birit tim [a]Enos: Merri këto fletë. Dhe unë i tregova atij gjërat që vëllai im, Nefi, më kishte [b]urdhëruar dhe ai premtoi bindje ndaj urdhërimeve. Dhe unë po i jap fund shkrimit tim mbi këto fletë, shkrim i cili ka qenë i vogël; dhe lexuesit unë i them lamtumirë, duke shpresuar se shumë nga vëllezërit e mi mund t'i lexojnë fjalët e mia. Vëllezër, adieu.

19*b* Mosia 15:26.
20*a* Jer. 28:15–17.
21*a* Alma 19:6.
23*a* Alma 17:2.
24*a* Enosi 1:20.
b Enosi 1:14.
c Mosia 10:11–18.
d Jar. 1:6; Alma 26:23–25.
e 2 Ne. 5:1–3; Mosia 28:2.
25*a* USH Shkëmb.
26*a* 1 Ne. 19:1–6; Jar. 1:14–15. USH Fletë.
b Jak. 4:14.
27*a* Enosi 1:1.
b Jakobi 1:1–4.

Libri i Enosit

Enosi lutet me fuqi dhe fiton një falje të mëkateve të tij—Zëri i Zotit vjen në mendjen e tij duke premtuar shpëtim për Lamanitët në një ditë të ardhshme—Nefitët kërkojnë të rikthejnë Lamanitët—Enosi gëzohet në Shëlbuesin e tij. Rreth 420 para K.

VINI re, ndodhi që unë, [a]Enosi, duke ditur se [b]ati im ishte një burrë i drejtë—pasi ai më [c]mësoi mua në gjuhën e tij dhe gjithashtu në [d]kujdesin dhe këshillën e Zotit—dhe bekuar qoftë emri i Perëndisë tim për këtë—

2 Dhe unë do t'ju tregoj për [a]përleshjen që unë pata para Perëndisë, para se unë të merrja një [b]heqje të mëkateve të mia.

3 Vini re, unë shkova për të gjuajtur kafshë në pyje; dhe fjalët që kisha dëgjuar shpesh atin tim të fliste në lidhje me jetën e përjetshme dhe me [a]gëzimin e shenjtorëve, më [b]hynë thellë në zemrën time.

4 Dhe shpirti im ishte i [a]uritur; dhe unë u [b]gjunjëzova para Krijuesit tim dhe iu përgjërova atij në [c]lutje të fuqishme dhe kërkesë të sinqertë për shpirtin tim; dhe gjithë ditën unë iu përgjërova atij; po, dhe kur ra nata, unë e ngrita akoma zërin tim lart, saqë ai arriti qiejt.

5 Dhe erdhi një [a]zë tek unë duke thënë: Enos, mëkatet e tua të janë falur dhe ti do të jesh i bekuar.

6 Dhe unë, Enosi, e dija se Perëndia nuk mund të gënjente, prandaj fajësia ime u fshi.

7 Dhe unë thashë: Zot, si u bë ajo?

8 Dhe ai më tha: Për shkak të [a]besimit tënd në Krishtin, të cilin ti kurrë më parë as e ke dëgjuar, as e ke parë. Dhe shumë vjet kalojnë para se ai të shfaqë veten e tij në mish; prandaj shko, besimi yt të ka bërë ty të [b]shëruar.

9 Tani, ndodhi që kur dëgjova këto fjalë, unë fillova të ndjeja [a]dëshirë për mirëqenien e vëllezërve të mi, Nefitëve; prandaj unë [b]derdha te Perëndia tërë shpirtin tim për ta.

10 Dhe ndërsa unë isha duke u përleshur kështu në shpirt, vini re, zëri i Zotit erdhi në [a]mendjen time përsëri, duke thënë: Unë do t'i vizitoj vëllezërit e tu sipas zellit të tyre në zbatimin e urdhërimeve të mia. Unë u kam [b]dhënë atyre këtë tokë dhe ajo është një tokë e shenjtë; dhe unë nuk e [c]mallkoj, veçse në rast të paudhësisë; prandaj, unë do

[Enosi]
1 1*a* USH Enos, bir i Jakobit.
b 2 Ne. 2:2–4.
c 1 Ne. 1:1–2.
d Ef. 6:4.
2*a* Zan. 32:24–32; Alma 8:10. USH Pendohem, pendim.
b USH Heqje e mëkateve.
3*a* USH Gëzim.
b 1 Ne. 10:17–19; Alma 36:17–21.
4*a* 2 Ne. 9:51; 3 Ne. 12:6.
b USH Nderim.
c USH Lutje.
5*a* USH Zbulesë.
8*a* Eth. 3:12–13. USH Besim.
b Mt. 9:22.
9*a* 1 Ne. 8:12; Alma 36:24.
b 2 Ne. 33:3; FeM. 1:8; Alma 34:26–27.
10*a* USH Frymëzim, frymëzoj; Mendje.
b 1 Ne. 2:20.
c Eth. 2:7–12.

t'i vizitoj vëllezërit e tu sipas asaj që unë kam thënë; dhe shkeljet e tyre do t'i bëj të bien me pikëllim mbi kokat e tyre.

11 Dhe pasi unë, Enosi, i kisha dëgjuar këto fjalë, besimi im filloi të bëhet i patundur në Zotin; dhe unë iu luta atij me shumë përpjekje të gjata për vëllezërit e mi, Lamanitët.

12 Dhe ndodhi që pasi unë isha [a]lutur dhe kisha punuar me gjithë zell, Zoti më tha: Unë do të të jap sipas [b]dëshirave të tua për shkak të besimit tënd.

13 Dhe tani vini re, kjo ishte dëshira që unë dëshiroja nga ai—që në qoftë se do të ndodhte që populli im, Nefitët, të binin në shkelje dhe nga ndonjë mënyrë të [a]shkatërroheshin dhe Lamanitët të mos shkatërroheshin, që Zoti Perëndi do të [b]ruante një anal të popullit tim, Nefitëve; qoftë edhe nëpërmjet fuqisë së krahut të tij të shenjtë, që ato të mund t'u [c]shkonin një ditë të ardhshme Lamanitëve, që ndoshta ata të mund të [d]silleshin në shpëtim—

14 Pasi tani përpjekjet tona për t'i sjellë ata në besimin e vërtetë ishin të [a]kota. Dhe ata u betuan në zemërimin e tyre se, po të ishte e mundur, ata do të [b]shkatërronin analet tona dhe ne, dhe gjithashtu të gjitha traditat e etërve tanë.

15 Kështu që, unë duke ditur se Zoti Perëndi ishte në gjendje të [a]ruante analet tona, iu përgjërova atij vazhdimisht, pasi ai më kishte thënë: Çfarëdo gjëje që ti do të kërkosh në besim, duke besuar se do ta marrësh, në emrin e Krishtit, ti do ta marrësh atë.

16 Dhe unë kisha besim dhe iu përgjërova Perëndisë, që ai të [a]ruante [b]analet; dhe ai bëri me mua besëlidhje se ai do t'i [c]nxirrte në dritë për Lamanitët, në kohën e tij të përshtatshme.

17 Dhe unë, Enosi, e dija se do të ishte sipas besëlidhjes që ai kishte bërë, prandaj shpirti im u qetësua.

18 Dhe Zoti më tha: Etërit e tu ma kërkuan gjithashtu këtë gjë; dhe ajo do t'u bëhet atyre sipas besimit të tyre; pasi besimi i tyre ishte sikurse i yti.

19 Dhe tani ndodhi që unë, Enosi, shkova mes popullit të Nefit duke profetizuar për gjërat që do të vinin dhe duke dëshmuar për gjërat që unë kisha dëgjuar dhe kisha parë.

20 Dhe unë dëshmoj se populli i Nefit u përpoq me zell të kthente Lamanitët në besimin e vërtetë në Perëndinë. Por [a]punët tona qenë të kota; urrejtja e tyre ishte e pandryshuar dhe ata udhëhiqeshin nga natyra e tyre e ligë, kështu që ata u bënë

12*a* Morm. 5:21; 9:36.
b Psa. 37:4; 1 Ne. 7:12; Hel. 10:5.
13*a* Morm. 6:1, 6.
b FeM. 1:6–11; Alma 37:2.
c Alma 37:19; Eth. 12:22; DeB 3:18.
d Alma 9:17.
14*a* Jakobi 7:24.
b Morm. 6:6.
15*a* USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta për t'u ruajtur.
16*a* 3 Ne. 5:13–15; DeB 3:19–20; 10:46–50.
b USH Libër i Mormonit.
c 2 Ne. 27:6.
20*a* Moro. 9:6.

të egër dhe të pamëshirshëm dhe një popull [b]gjakatar, plot me [c]idhujtari dhe fëlliqësi; që ushqeheshin me kafshë preje, banonin në çadra dhe bridhnin në vendin e shkretë me një copë lëkure të shkurtër rreth ijeve të tyre dhe me kokë të rruar; dhe aftësia e tyre ishte në [d]përdorimin e harkut dhe të kordhës dhe të sëpatës. Dhe shumë prej tyre nuk hanin gjë tjetër veçse mish të gjallë; dhe ata përpiqeshin vazhdimisht të na shkatërronin ne.

21 Dhe ndodhi që populli i Nefit punonte tokën dhe [a]rriste të gjitha llojet e drithit dhe të frutave dhe të tufave të kopeve, dhe tufa të çdo lloj bagëtie të të gjitha llojeve, dhe dhi, dhe dhi të egra, dhe gjithashtu shumë kuaj.

22 Dhe kishte jashtëzakonisht shumë [a]profetë mes nesh. Dhe njerëzit ishin një popull [b]kokëfortë, të vështirë për t'u kuptuar.

23 Dhe nuk kishte asgjë tjetër, veçse [a]ashpërsi të jashtëzakonshme, [b]predikim dhe profetizim luftërash dhe grindjesh e shkatërrimesh, dhe duke i [c]kujtuar ata vazhdimisht për vdekjen, dhe zgjatjen e përjetësisë, dhe gjykimet dhe fuqinë e Perëndisë, dhe të gjitha këto gjëra—duke i nxitur ata [d]vazhdimisht për t'i mbajtur në frikën Zotit. Unë them se s'kishte asgjë veçse këto gjëra dhe qartësia jashtëzakonisht e madhe e të folurit, do t'i pengonte ata që të mos shkonin shpejt në shkatërrim. Dhe sipas kësaj mënyre, unë shkruaj në lidhje me to.

24 Dhe unë pashë luftëra midis Nefitëve dhe Lamanitëve gjatë ditëve të mia.

25 Dhe ndodhi që unë fillova të plakem dhe njëqind e shtatëdhjetë e nëntë vjet kishin kaluar nga koha që ati ynë Lehi [a]la Jeruzalemin.

26 Dhe pashë se unë duhej të shkoja shpejt në varrin tim, pasi u shtyva nga fuqia e Perëndisë, që unë duhej të predikoja dhe të profetizoja ndaj këtij populli dhe të shpallja fjalën sipas së vërtetës që është në Krisht. Dhe unë e kam shpallur atë në gjithë ditët e mia dhe unë jam gëzuar më tepër në të sesa në atë të botës.

27 Dhe unë së shpejti do të shkoj në vendin e [a]prehjes sime, që është me Shëlbuesin tim; pasi unë e di se në të do të prehem. Dhe unë gëzohem në ditën kur [b]vdekshmëria ime do të vishet me [c]pavdekshmëri dhe do të qëndroj para tij; atëherë unë do të shikoj fytyrën e tij me gëzim dhe ai do të më thotë: Eja tek unë, ti i bekuar; ka një vend të përgatitur për ty në [d]pallatet e Atit tim. Amen.

20*b* Jar. 1:6.
c Mosia 9:12.
usH Idhujtari.
d Mosia 10:8.
21*a* Mosia 9:9.
22*a* FeM. 1:16–18.
b Jar. 1:3.
23*a* 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 33:5.
b usH Predikoj.
c Hel. 12:3.
d Jar. 1:12; Alma 31:5.
25*a* 1 Ne. 2:2–4.
27*a* usH Prehje.
b usH Vdekshëm (i), vdekshmëri.
c usH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
d Gjo. 14:2–3; Eth. 12:32–34; DeB 72:4; 98:18.

Libri i Jaromit

Nefitët zbatojnë ligjin e Moisiut, presin me padurim ardhjen e Krishtit dhe përparojnë në tokë—Shumë profetë punojnë për t'i mbajtur njerëzit në udhën e së vërtetës. Rreth 399–361 para K.

TANI vini re, unë, Jaromi, shkruaj pak fjalë sipas urdhërimit të atit tim, Enosit, kështu që [a]gjenealogjia jonë të mund të mbahet.

2 Dhe pasi [a]këto fletë janë [b]të vogla dhe pasi këto gjëra janë [c]shkruar për qëllimin e përfitimit të vëllezërve tanë [d]Lamanitëve, prandaj është e nevojshme që unë të shkruaj pak; por unë nuk do të shkruaj gjërat e profecive të mia, as të zbulesave të mia. Pasi, çfarë mund të shkruaj unë më shumë nga sa kanë shkruar etërit e mi? Pasi nuk e kanë zbuluar ata planin e shpëtimit? Unë ju them juve, Po; dhe kjo më mjafton mua.

3 Vini re, është e nevojshme që shumë duhet të bëhet mes këtij populli për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe shurdhimit të veshëve të tyre dhe verbërisë së mendjeve të tyre, dhe [a]kokëfortësisë së tyre, megjithatë, Perëndia është jashtëzakonisht i mëshirshëm ndaj tyre dhe nuk i ka [b]fshirë akoma nga faqja e tokës.

4 Dhe ka shumë mes nesh që kanë shumë [a]zbulesa, pasi ata nuk janë të gjithë kokëfortë. Dhe ata që nuk janë kokëfortë dhe kanë besim, kanë [b]lidhje të ngushtë me Shpirtin e Shenjtë i cili iu shfaq fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre.

5 Dhe tani, vini re, dyqind vjet kishin kaluar dhe populli i Nefit ishte bërë i fortë në tokë. Ata respektuan të [a]zbatonin ligjin e Moisiut dhe ditën e [b]shabatit të shenjtë ndaj Zotit. Dhe ata nuk [c]përdhosnin gjërat e shenjta; as nuk [d]blasfemonin. Dhe ligjet e vendit ishin jashtëzakonisht të rrepta.

6 Dhe ata ishin shpërndarë mbi shumicën e faqes së tokës dhe Lamanitët gjithashtu. Dhe ata ishin jashtëzakonisht më të shumtë në numër sesa ishin Nefitët; dhe ata e donin [a]vrasjen dhe pinin gjakun e kafshëve.

7 Dhe ndodhi që ata erdhën shumë herë kundër nesh, Nefitëve, për të luftuar. Por, [a]mbretërit tanë dhe udhëheqësit tanë ishin njerëz të fuqishëm në besimin e Zotit; dhe ata u mësuan

[Jaromi]
1 1*a* 1 Ne. 3:12; 5:14.
2*a* Jakobi 3:14; Omni 1:1.
b 1 Ne. 6:1–6.
c USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
d 2 Ne. 27:6; Morm. 5:12.
3*a* Enosi 1:22–23.
b Eth. 2:8–10.
4*a* Alma 26:22; Hel. 11:23; DeB 107:18–19. USH Zbulesë.
b USH Frymë e Shenjtë.
5*a* 2 Ne. 25:24; Alma 34:13–14.
b Eks. 35:2. USH Ditë e Shabatit.
c USH Përdhosje.
d USH Blasfemoj, blasfemi.
6*a* Jakobi 7:24; Enosi 1:20.
7*a* Jakobi 1:9, 11, 15.

njerëzve udhët e Zotit; prandaj, ne u bëmë ballë Lamanitëve dhe i fshimë ata nga tokat [b]tona dhe filluam të fortifikonim qytetet tona ose çfarëdo vendi të trashëgimit tonë.

8 Dhe ne u shtuam jashtëzakonisht dhe u përhapëm mbi faqen e tokës, dhe ne u bëmë jashtëzakonisht të pasur në ar dhe në argjend dhe në gjëra të çmueshme, dhe në mjeshtëri druri të shkëlqyer, në ndërtesa dhe në makineri, dhe gjithashtu në hekur dhe bakër, dhe tunxh dhe çelik, duke bërë të gjitha llojet e veglave të çdo forme për të punuar tokën dhe [a]armë lufte—po, shigjetën me majë të mprehtë dhe çantën e saj dhe heshtën, dhe shtizën, dhe të gjitha përgatitjet për luftë.

9 Dhe kështu, duke qenë të përgatitur që të përballonim Lamanitët, ata nuk përparuan kundër nesh. Por, fjala e Zotit u vërtetua, të cilën ai e foli tek etërit tanë, duke thënë që: Përderisa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përparoni në tokë.

10 Dhe ndodhi që profetët e Zotit e kërcënuan popullin e Nefit, sipas fjalës së Perëndisë, se në qoftë se ata nuk do të zbatonin urdhërimet, por do të binin në shkelje, ata do të [a]shkatërroheshin nga faqja e tokës.

11 Kështu që, profetët dhe priftërinjtë dhe mësuesit, punuan me zell, duke nxitur me gjithë durim popullin në zell, duke u mësuar [a]ligjin e Moisiut dhe qëllimin për të cilin ai ishte dhënë; duke i bindur ata që të [b]shikonin me padurim për Mesian dhe të besonin në ardhjen e tij, [c]sikur ai tashmë të kishte ardhur. Dhe sipas kësaj mënyre i mësuan ata.

12 Dhe ndodhi që duke bërë kështu, ata i mbajtën ata nga të qenit të [a]shkatërruar mbi faqen e tokës; pasi ata i [b]prekën zemrat e tyre me fjalën, duke i nxitur vazhdimisht në pendim.

13 Dhe ndodhi që dyqind e tridhjetë e tetë vjet kishin kaluar—mes luftërash dhe grindjesh dhe mosmarrëveshjesh për hapësirën e shumë kohe.

14 Dhe unë, Jaromi, nuk po shkruaj më, pasi fletët janë të vogla. Por, vini re, vëllezërit e mi, ju mund t'u drejtoheni fletëve [a]të tjera të Nefit; pasi, vini re, mbi to janë gdhendur kronikat e luftërave tona sipas shkrimeve të mbretërve, ose të atyre që ata i ngarkuan t'i shkruanin.

15 Dhe unë këto fletë i dorëzoj në duart e birit tim, Omnit, që ato të mund të mbahen sipas [a]urdhërimeve të etërve të mi.

7 *b* FeM. 1:14.
8 *a* Mosia 10:8.
10 *a* 1 Ne. 12:19–20; Omni 1:5.
11 *a* Jakobi 4:5; Alma 25:15–16.
b 2 Ne. 11:4; Eth. 12:18–19.
c 2 Ne. 25:24–27; Mosia 3:13; 16:6.
12 *a* Eth. 2:10.
b Alma 31:5.
14 *a* 1 Ne. 9:2–4.
15 *a* Jakobi 1:1–4.

Omni, Amaroni, Çemishi, Abinadomi dhe Amaleki, secili në radhë, mbajnë analet—Mosia zbulon popullin e Zarahemlës që erdhi nga Jeruzalemi në ditët e Zedekias—Mosia bëhet mbret mbi ta—Pasardhësit e Mulekut në Zarahemla kishin zbuluar Koriantumrin, të fundin e Jareditëve—Mbreti Beniamin pason Mosian—Njerëzit duhet të ofrojnë shpirtrat e tyre si një dhuratë ndaj Krishtit. Rreth 323–130 para K.

VINI re, ndodhi që unë, Omni, duke qenë i urdhëruar nga ati im, Jaromi, që unë të shkruaj diçka mbi këto fletë, për të ruajtur gjenealogjinë tonë—

2 Kështu që, unë doja që ju të dinit se në ditët e mia unë luftova shumë me shpatë për të ruajtur popullin tim, Nefitët, nga rënia në duart e armiqve të tyre, Lamanitëve. Por, shikoni, unë për veten time jam një njeri i lig dhe nuk kam zbatuar statutet dhe urdhërimet e Zotit, sikurse duhej të kisha bërë.

3 Dhe ndodhi që dyqind e shtatëdhjetë e gjashtë vjet kishin kaluar dhe ne kishim shumë periudha paqeje; dhe ne kishim shumë periudha lufte dhe gjakderdhje të rënda. Po, dhe më së fundi dyqind e tetëdhjetë e dy vjet ishin kaluar dhe unë i kisha mbajtur këto fletë sipas [a]urdhërimeve të etërve të mi; dhe unë ia kalova ato birit tim Amaronin. Dhe unë i jap fund.

4 Dhe tani unë, Amaroni, shkruaj gjërat, çfarëdo që unë shkruaj, të cilat janë të pakta, në librin e atit tim.

5 Vini re, ndodhi që treqind e njëzet vjet kishin kaluar dhe pjesa më e keqe e Nefitëve u [a]shkatërrua.

6 Pasi Zoti nuk do të lejonte, pasi ai i kishte nxjerrë nga toka e Jeruzalemit dhe i mbajti dhe i ruajti ata nga rënia në duart e armiqve të tyre, po, ai nuk do të lejonte që fjalët të cilat ai u foli etërve tanë nuk do të vërtetoheshin, duke thënë që: Përderisa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia, ju nuk do të përparoni në tokë.

7 Kështu që, Zoti i vizitoi ata në gjykim të madh; megjithatë ai shpëtoi të drejtët, që ata të mos mbaronin, por i çliroi ata nga duart e armiqve të tyre.

8 Dhe ndodhi që unë ia dorëzova fletët vëllait tim Çemishit.

9 Tani unë, Çemishi, shkruaj ato pak gjëra që shkruaj, në të njëjtin libër me vëllanë tim; pasi vini re, unë pashë të fundit që shkroi, që e shkroi me dorën e tij; dhe e shkroi ditën që ai ma dorëzoi mua. Dhe, pas kësaj mënyre, ne mbajmë analet, pasi ajo është sipas urdhërimeve të etërve tanë. Dhe unë i jap fund.

10 Vini re, unë Abinadomi, jam i biri i Çemishit. Vini re, ndodhi që unë pashë shumë

[omni]
1 3*a* Jakobi 1:1–4; Jar. 1:15.
5*a* Jar. 1:9–10.

luftëra dhe grindje mes popullit tim, Nefitëve dhe Lamanitëve; dhe unë, me shpatën time kam marrë jetën e shumë Lamanitëve në mbrojtjen e vëllezërve të mi.

11 Dhe vini re, anali i këtij populli është gdhendur mbi fletë të cilat i kanë patur mbretërit, sipas brezave; dhe unë nuk di asnjë zbulesë përveç asaj që ka qenë shkruar, as profeci; prandaj, ajo që është e nevojshme është shkruar. Dhe unë i jap fund.

12 Vini re, unë jam Amaleki, i biri i Abinadomit. Vini re, unë do t'ju flas diçka në lidhje me Mosian që u bë mbret mbi tokën e Zarahemlës; pasi vini re, duke qenë i paralajmëruar nga Zoti që ai të ikte nga toka e [a]Nefit dhe të gjithë ata që do të dëgjonin zërin e Zotit, duhej gjithashtu të [b]largoheshin nga toka me të në vendin e shkretë—

13 Dhe ndodhi që ai bëri ashtu sikurse Zoti e kishte urdhëruar atë. Dhe ata u nisën nga toka në vendin e shkretë, të gjithë ata që donin të dëgjonin zërin e Zotit; dhe ata u udhëhoqën nga shumë predikime dhe profeci; dhe u paralajmëruan vazhdimisht nga fjala e Perëndisë dhe u udhëhoqën nga fuqia e krahut të tij përmes vendit të shkretë, derisa ata arritën në vendin e quajtur toka e Zarahemlës.

14 Dhe ata zbuluan një popull që quhej populli i [a]Zarahemlës. Tani, kishte gëzim të madh mes popullit të Zarahemlës; dhe gjithashtu Zarahemla u gëzua jashtëzakonisht, sepse Zoti kishte dërguar popullin e Mosias me [b]fletët prej tunxhi, që përmbanin analin e Judenjve.

15 Vini re, ndodhi që Mosia zbuloi se [a]populli i Zarahemlës doli nga Jeruzalemi në kohën që [b]Zedekia, mbret i Judës, u dërgua rob në Babiloni.

16 Dhe ata udhëtuan në vendin e shkretë dhe u dërguan nga dora e Zotit matanë ujërave të mëdha, në tokën ku Mosia i zbuloi dhe ata kishin jetuar aty nga ajo kohë e këtej.

17 Dhe në kohën që Mosia i zbuloi, ata ishin bërë jashtëzakonisht të shumtë në numër. Megjithatë, ata kishin pasur shumë luftëra dhe grindje të rrepta dhe kishin rënë nga shpata nga koha në kohë; dhe gjuha e tyre ishte bërë e prishur; dhe ata nuk kishin sjellë [a]anale me vete dhe ata mohonin qenien e Krijuesit të tyre; dhe as Mosia, as populli i Mosias, nuk mund t'i kuptonte ata.

18 Por ndodhi që Mosia bëri që ata të mësoheshin në gjuhën e tij. Dhe ndodhi që pasi ata u mësuan në gjuhën e Mosias, Zarahemla dha një gjenealogji të etërve të tij, sipas kujtesës së tij; dhe ato janë shkruar, por jo në këto fletë.

19 Dhe ndodhi që populli i Zarahemlës dhe populli i Mosias u [a]bashkuan së bashku; dhe

12*a* 2 Ne. 5:6–9.
b Jakobi 3:4.
14*a* USH Zarahemla.
b 1 Ne. 3:3, 19–20; 5:10–22.
15*a* Mosia 25:2.
b Jer. 39:1–10; Hel. 8:21.
17*a* Mosia 1:2–6.
19*a* Mosia 25:13.

[b]Mosia u caktua të jetë mbreti i tyre.

20 Dhe ndodhi në ditët e Mosias, që atij i sollën një gur të madh me gdhendje mbi të; dhe ai i [a]interpretoi gdhendjet me anë të dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë.

21 Dhe ato jepnin një rrëfim mbi një të quajtur [a]Koriantumr dhe të vrasjes së popullit të tij. Dhe Koriantumri u zbulua nga populli i Zarahemlës; dhe ai jetoi me ta për hapësirën e nëntë hënave.

22 Ai gjithashtu fliste pak fjalë në lidhje me etërit e tij. Dhe prindërit e tij të parë erdhën nga [a]kulla në kohën kur Zoti [b]ngatërroi gjuhën e njerëzve; dhe rreptësia e Zotit ra mbi ta sipas gjykimeve të tij të cilat janë të drejta; dhe [c]kockat e tyre gjenden të shpërndara në tokë, në veri.

23 Vini re, unë Amaleki, linda në ditët e Mosias; dhe unë kam jetuar të shikoj vdekjen e tij; dhe [a]Beniamini, i biri, mbretëroi në vend të tij.

24 Dhe vini re, unë kam parë në ditët e mbretit Beniamin një luftë të rëndë dhe shumë gjakderdhje mes Nefitëve dhe Lamanitëve. Por vini re, Nefitët morën shumë epërsi mbi ta; po, aq sa mbreti Beniamin i dëboi ata nga toka e Zarahemlës.

25 Dhe ndodhi që unë fillova të plakem; dhe duke mos pasur pasardhës dhe duke e ditur se mbreti [a]Beniamin është një njeri i drejtë para Zotit, kështu që unë do t'ia [b]dorëzoj këto fletë atij, duke i këshilluar të gjithë njerëzit që të vijnë te Perëndia, i Shenjti i Izraelit dhe të besojnë në profecitë dhe në zbulesat dhe në shërbesën e engjëjve, dhe në dhuratën e të folurit me gjuhë, dhe në dhuratën e interpretimit të gjuhëve, dhe në të gjitha gjërat që janë [c]të mira, pasi nuk ka asgjë që është e mirë që të mos vijë nga Zoti; dhe ajo që është e ligë, vjen nga djalli.

26 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë do të doja që ju të [a]vini te Krishti, që është i Shenjti i Izraelit dhe të merrni pjesë në shpëtimin e tij dhe në fuqinë e shlyerjes së tij. Po, ejani tek ai dhe [b]dhuroni tërë shpirtrat tuaj si një [c]dhuratë ndaj tij dhe vazhdoni në [d]agjërim dhe lutje dhe duroni deri në fund; dhe ashtu si Zoti jeton, ju do të shpëtoheni.

27 Dhe tani unë do të flas diçka në lidhje me një farë numri njerëzish që shkuan në vendin e shkretë për t'u kthyer në tokën e Nefit; pasi kishte një numër të madh që ishin të dëshiruar të zotëronin tokën e trashëgimit të tyre.

28 Kështu që, ata u nisën në vendin e shkretë. Dhe udhëhe-

19*b* Omni 1:12.
20*a* Mosia 8:13–19.
usH Shikues.
21*a* Eth. 12:1.
usH Koriantumr.
22*a* Eth. 1:1–5.
b Zan. 11:6–9; Mosia 28:17; Eth. 1:33.
c Mosia 8:8.
23*a* FeM. 1:3.
25*a* FeM. 1:17–18; Mosia 29:13.
b FeM. 1:10.
c Alma 5:40; Eth. 4:12; Moro. 7:15–17.
26*a* Jakobi 1:7; Alma 29:2; Moro. 10:32.
b usH Sakrificë.
c 3 Ne. 9:20.
d usH Agjëroj, agjërim.

qësi i tyre, duke qenë njeri i fortë dhe i fuqishëm dhe një njeri kokëfortë, si rezultat ai shkaktoi një grindje mes tyre; dhe ata të gjithë [a]u vranë në vendin e shkretë, përveç pesëdhjetë vetëve dhe ata u kthyen përsëri në tokën e Zarahemlës.

29 Dhe ndodhi që ata morën gjithashtu një numër të konsiderueshëm të tjerësh dhe nisën udhëtimin e tyre përsëri në vendin e shkretë.

30 Dhe unë, Amaleki, kisha një vëlla, i cili gjithashtu shkoi me ta; dhe që atëherë unë nuk di gjë në lidhje me ta. Dhe jam gati të shtrihem në varrin tim; dhe këto [a]fletë janë plot. Dhe unë i jap fund të folurit tim.

Fjalët e Mormonit

Mormoni përmbledh fletët e mëdha të Nefit—Ai vendos fletët e vogla me fletët e tjera—Mbreti Beniamin vendos paqe në tokë. Rreth 385 pas K.

DHE tani unë, [a]Mormoni, duke qenë gati që të dorëzoj analin që unë kam qenë duke bërë, në duart e birit tim, Moronit, vini re, unë kam dëshmuar, pothuaj të gjithë shkatërrimin e popullit tim, Nefitëve.

2 Dhe është pas [a]shumë qindra vjetësh pas ardhjes së Krishtit, që unë dorëzoj këto anale në duart e birit tim; dhe unë mendoj se ai do të dëshmojë shkatërrimin e plotë të popullit tim. Por, dhëntë Perëndia që ai të mund të mbijetojë që të mund të shkruajë disi në lidhje me ta dhe disi në lidhje me Krishtin, që ndoshta ndonjë ditë të mund t'u [b]shërbejë atyre.

3 Dhe tani, unë flas diçka në lidhje me atë që unë kam shkruar; meqë, pasi bëra një [a]përmbledhje nga [b]fletët e Nefit deri në mbretërinë e këtij mbreti Beniamin, për të cilin foli Amaleki, unë kërkova mes [c]analeve që u dorëzuan në duart e mia dhe gjeta këto fletë që përmbanin këtë histori të shkurtër të profetëve, nga Jakobi deri në mbretërinë e këtij mbreti [d]Beniamin dhe gjithashtu shumë nga fjalët e Nefit.

4 Dhe gjërat që janë mbi këto fletë më [a]kënaqin mua, për shkak të profecive për ardhjen e Krishtit; dhe etërit e mi, duke ditur se shumë prej tyre janë përmbushur; po, dhe unë gjithashtu di se të gjitha gjërat që janë profetizuar në lidhje me ne deri në këtë ditë janë plotësuar dhe ato që shkojnë përtej kësaj dite duhet të ndodhin me siguri—

28*a* Mosia 9:1–4.
30*a* 1 Ne. 6:1–6.
[Fjalët e Mormonit]
1 1*a* 3 Ne. 5:9–12; Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.
USH Mormon, profet Nefit.
2*a* Morm. 6:5–6.
b DeB 3:16–20.
3*a* DeB 10:44.
b DeB 10:38–40.
c Mosia 1:6; Hel. 3:13–15; Morm. 4:23.
d Omni 1:23.
4*a* 1 Ne. 6:5.

5 Kështu që, unë zgjodha [a]këto gjëra, për të mbaruar analet e mia mbi to, kurse pjesën tjetër të analeve unë do ta marr nga [b]fletët e Nefit; dhe unë nuk mund të shkruaj as të [c]njëqindtën pjesë të gjërave të popullit tim.

6 Por vini re, unë do t'i marr këto fletë, të cilat përmbajnë këto profeci dhe zbulesa dhe do t'i vendos ato së bashku me pjesën tjetër të analit tim, pasi ato janë me vlerë të madhe për mua; dhe e di se ato do të jenë me vlerë për vëllezërit e mi.

7 Dhe unë e bëj këtë për një synim [a]të urtë; pasi kështu m'u pëshpërit, sipas punëve të Shpirtit të Zotit që është në mua. Dhe tani, unë nuk i di të gjitha gjërat, por Zoti i [b]di të gjitha gjërat që do të vijnë; prandaj, ai punon tek unë që të bëj sipas vullnetit të tij.

8 Dhe [a]lutja ime ndaj Perëndisë është në lidhje me vëllezërit e mi, që ata të mund të vijnë edhe një herë në njohurinë e Perëndisë, po, në shëlbimin e Krishtit; që ata të mund të jenë përsëri një popull i [b]këndshëm.

9 Dhe tani unë, Mormoni, po vazhdoj të mbaroj analin tim që po e marr nga fletët e Nefit; dhe unë e bëj atë sipas njohurisë dhe kuptimit që Zoti më ka dhënë mua.

10 Kështu që ndodhi që, pasi Amaleki i kishte [a]dorëzuar këto fletë në duart e mbretit Beniamin, ai i mori dhe i vendosi ato me fletët [b]e tjera, të cilat përmbanin anale që kishin kaluar nga [c]mbretërit, nga brezi në brezi deri në ditët e mbretit Beniamin.

11 Dhe ato u kaluan nga mbreti Beniamin, nga brezi në brez, derisa ranë në duart e [a]mia. Dhe unë, Mormoni, i lutem Perëndisë që ato të mund të ruhen nga kjo kohë e tutje. Dhe unë e di se ato do të ruhen; pasi ka gjëra të mëdha të shkruara në to, prej të cilave populli im dhe vëllezërit e tyre do të [b]gjykohen në ditën e madhe dhe të fundit, sipas fjalës së Perëndisë që është shkruar.

12 Dhe tani, në lidhje me këtë mbretin Beniamin—ai pati disa grindje mes popullit të tij.

13 Dhe ndodhi gjithashtu, që ushtritë e Lamanitëve erdhën nga [a]toka e Nefit për të luftuar kundër popullit të tij. Por vini re, mbreti Beniamin mblodhi së bashku ushtritë e tij dhe ai u bëri ballë atyre; dhe ai luftoi me fuqinë e krahut të tij, me [b]shpatën e Labanit.

14 Dhe në fuqinë e Zotit ata luftuan kundër armiqve të tyre,

5*a* DMTH gjërat që e kënaqin atë, të përmendura në v. 4.
b 1 Ne. 9:2.
c 3 Ne. 5:8–11; 26:6–12.
7*a* 1 Ne. 9:5; 19:3; DeB 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
b USH Gjithëdijshëm (i).
8*a* 2 Ne. 33:3–4; Enosi 1:11–12.
b 2 Ne. 30:6.
10*a* Omni 1:25, 30.
b 1 Ne. 9:4.
c Jar. 1:14.
11*a* 3 Ne. 5:8–12; Morm. 1:1–5.
b 2 Ne. 25:18; 29:11; 33:11–15; 3 Ne. 27:23–27.
13*a* Omni 1:12.
b 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; Jakobi 1:10; Mosia 1:16; DeB 17:1.

derisa ata kishin vrarë shumë mijëra nga Lamanitët. Dhe ndodhi që ata luftuan kundër Lamanitëve, derisa i dëbuan jashtë nga të gjitha tokat e trashëgimit të tyre.

15 Dhe ndodhi që pastaj pati [a]Krishtër të rremë dhe gojët e tyre u mbyllën, dhe ata u ndëshkuan sipas krimeve të tyre;

16 Dhe pasi pati profetë të rremë dhe predikues dhe mësues të rremë mes popullit, dhe të gjithë këta duke qenë ndëshkuar sipas krimeve të tyre; dhe pasi pati shumë grindje dhe shumë beteja me Lamanitët, vini re, ndodhi që mbreti Beniamin me ndihmën e [a]profetëve të shenjtë që ishin mes popullit të tij—

17 Pasi vini re, mbreti Beniamin ishte një njeri [a]i shenjtë dhe ai mbretëroi mbi popullin e tij në drejtësi; dhe kishte shumë njerëz të shenjtë në tokë dhe ata folën fjalën e Perëndisë me [b]fuqi dhe me autoritet dhe ata përdorën shumë [c]rreptësi për shkak të kokëfortësisë së popullit;

18 Kështu që, me ndihmën e këtyre, mbreti Beniamin, duke punuar me të gjithë fuqinë e trupit të tij dhe me aftësinë e tërë shpirtit të tij dhe gjithashtu me profetët, vendosi edhe një herë paqe në tokë.

Libri i Mosias

KAPITULLI 1

Mbreti Beniamin u mëson bijve të tij gjuhën dhe profetizon për etërit e tyre—Feja dhe qytetërimi i tyre u ruajtën për shkak të analeve të mbajtura në fletët e ndryshme—Mosia zgjidhet si mbret dhe i jepet kujdestaria e analeve dhe gjëra të tjera. Rreth 130–124 para K.

DHE tani nuk pati më grindje në të gjithë [a]tokën e Zarahemlës, midis të gjithë njerëzve që i përkisnin mbretit Beniamin, kështu që mbreti Beniamin pati paqe të vazhdueshme për të gjithë pjesën tjetër të ditëve të tij.

2 Dhe ndodhi që ai pati tre djem dhe i quajti me emrat: Mosia dhe Helorum dhe Helaman. Dhe ai bëri që ata të [a]merrnin mësime në [b]gjuhën e etërve të tyre, që kështu ata të mund të bëheshin njerëz që kuptonin; dhe që ata të mund të dinin në lidhje me profecitë që dolën nga goja e etërve të tyre, të cilat iu dhanë atyre nga dora e Zotit.

3 Dhe ai u mësoi atyre gjithashtu në lidhje me analet që ishin gdhendur mbi fletët prej tunxhi, duke thënë: Bijtë e mi, dua që ju të kujtoni se po të mos ishte për këto [a]fletë që përmbajnë këto anale dhe këto

15*a* USH Antikrisht.
16*a* Enosi 1:22.
17*a* Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moro. 9:4; DeB 121:41–43.
[MOSIA]
1 1*a* Omni 1:13.
2*a* Mosia 4:14–15; DeB 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
3*a* USH Fletë.

urdhërime, ne duhej të vuanim
në [b]padije edhe sot e kësaj
dite, duke mos ditur misteret e
Perëndisë.

4 Pasi ishte e pamundur që ati
ynë, Lehi, të mund të mbante
mend të gjitha këto gjëra dhe
t'ua mësonte fëmijëve të tij, po
të mos ishte me anën e këtyre
fletëve; pasi ai, duke qenë i më-
suar në [a]gjuhën e Egjiptianëve,
mund t'i lexonte këto gdhendje
dhe t'ua mësonte fëmijëve të tij,
që ata të mund t'ua mësonin
fëmijëve të tyre dhe duke plotë-
suar kështu urdhërimet e Perën-
disë deri në kohën e sotme.

5 Unë ju them juve, bijtë e mi,
po të mos ishte për këto gjëra
që janë mbajtur dhe [a]ruajtur nga
dora e Perëndisë, që ne të mund
të [b]lexojmë dhe të kuptojmë
[c]misteret e tij dhe të kemi ur-
dhërimet e tij gjithnjë para syve
tanë, se madje edhe etërit tanë
do të kishin rënë në mosbesim
dhe se ne do të ishim si vëllez-
ërit tanë, Lamanitët, të cilët
nuk dinë asgjë në lidhje me
këto gjëra, ose madje nuk i be-
sojnë ato kur u mësohen atyre,
për shkak të [d]traditave të
etërve të tyre, të cilat nuk janë
të sakta.

6 O bijtë e mi, unë do të doja që
ju të mbani mend se këto fjalë
janë të vërteta dhe gjithashtu se
këto anale janë [a]të vërteta. Dhe
vini re, edhe fletët e Nefit të
cilat përmbajnë analet dhe fjalët
e etërve tanë që nga koha që
ata u larguan nga Jeruzalemi
deri tani, dhe ato janë të vërte-
ta; dhe ne dimë për vërtetësinë
e tyre, sepse i kemi ato para
syve tanë.

7 Dhe tani, bijtë e mi, unë do të
doja që ju të kujtoni t'i [a]kërkoni
ato me zell, që ju të mund të
përfitoni prej tyre; dhe unë
do të doja që ju të [b]zbatonit
urdhërimet e Perëndisë, që të
mund të [c]përparoni në tokë
sipas [d]premtimeve që Zoti u
bëri etërve tanë.

8 Dhe shumë gjëra të tjera
mbreti Beniamin u mësoi bijve
të tij, që nuk janë të shkruara në
këtë libër.

9 Dhe ndodhi që pasi mbreti
Beniamin i kishte dhënë fund
mësimit të djemve të tij, që ai u
plak dhe pa se shumë shpejt
duhej të shkonte atje ku shkojnë
tërë banorët e tokës; prandaj, ai
mendoi se do të ishte e domos-
doshme që ta kalonte mbretëri-
në mbi një nga bijtë e tij.

10 Kështu që, ai kërkoi t'i sill-
nin Mosian para tij; dhe këto
janë fjalët që ai i tha atij, duke
thënë: Biri im, unë dua që ti të
bësh një thirrje nëpër të gjithë
këtë vend, mes gjithë këtij
populli, ose [a]popullit të Zara-
hemlës dhe popullit të Mosias
që jetojnë në tokë, që ata të
mund të mblidhen së bashku,

3*b* Alma 37:8–9.
4*a* JS—H 1:64.
5*a* USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta për t'u ruajtur.
b LiP. 6:6–8.
c USH Mistere të Perëndisë.
d Mosia 10:11–17.
6*a* 1 Ne. 1:3; 2 Ne. 33:10–11; Moro. 10:27.
7*a* USH Shkrime të shenjta.
b Mosia 2:22; Alma 50:20–22.
c Psa. 122:6; 1 Ne. 2:20.
d Alma 9:12–14.
10*a* Omni 1:14.

pasi nesër unë do t'i shpall këtij popullit tim, nga goja ime, se ti je një [b]mbret dhe një sundimtar mbi këtë popull, që Zoti, Perëndia ynë, na ka dhënë.

11 Dhe për më tepër, unë do t'i jap këtij populli një [a]emër, me anë të të cilit të dallohet mbi të gjithë popujt, që Zoti Perëndi ka nxjerrë nga toka e Jeruzalemit; dhe këtë unë e bëj, sepse ata kanë qenë një popull i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Zotit.

12 Dhe unë do t'u jap atyre një emër që nuk do të fshihet kurrë, veçse në rast [a]shkeljeje.

13 Po, dhe për më tepër unë ju them se, në qoftë se ky popull shumë i favorizuar i Zotit do të bjerë në [a]shkelje dhe do të bëhet një popull i lig dhe shkelës kurore, Zoti do ta braktisë, që të bëhet [b]i dobët sikurse vëllezërit e tij; dhe ai nuk do ta [c]ruajë më nëpërmjet fuqisë së tij të pashembullt dhe të mrekullueshme, sikurse ai ka ruajtur deri tani etërit tanë.

14 Pasi unë po ju them se, në qoftë se ai nuk kishte zgjatur krahun e tij në ruajtjen e etërve tanë, ata duhej të binin në duart e Lamanitëve dhe të bëheshin viktima të urrejtjes së tyre.

15 Dhe ndodhi që pasi mbreti Beniamin u dha fund këtyre fjalëve ndaj birit të tij, e ngarkoi atë në lidhje me të gjitha punët e mbretërisë.

16 Dhe për më tepër, ai gjithashtu i dha atij detyrë në lidhje me analet të cilat ishin gdhendur mbi [a]fletët e tunxhit; dhe gjithashtu fletët e Nefit; dhe gjithashtu për [b]shpatën e Labanit dhe për [c]sferën ose drejtuesin që udhëhoqi etërit tanë nëpër vendin e shkretë, e cila ishte përgatitur nga dora e Zotit, që me të ata të mund të drejtoheshin, secili sipas vëmendjes dhe zellit që tregonin ndaj saj.

17 Prandaj, meqë ishin të pabesë, ata nuk u begatuan, as nuk përparuan në udhëtimin e tyre, por u [a]zmbrapsën dhe patën mospëlqimin e Perëndisë mbi ta; dhe prandaj u goditën me zi buke dhe mjerime të rënda, për t'i nxitur ata në kujtim të detyrës së tyre.

18 Dhe tani, ndodhi që Mosia shkoi dhe bëri si i ati e kishte urdhëruar atë dhe i shpalli të gjithë popullit që ishte në tokën e Zarahemlës, që ata të mund të mblidheshin së bashku, të shkonin në tempull për të dëgjuar fjalët që ati i tij do t'u fliste atyre.

KAPITULLI 2

Mbreti Beniamin i drejtohet popullit të tij—Ai tregon barazinë, drejtësinë dhe shpirtshmërinë e mbretërisë së tij—Ai i kështillon ata që t'i shërbejnë Mbretit të tyre qiellor—Ata që ngrejnë krye kundër Perëndisë, do të vuajnë në

10*b* Mosia 2:30.
11*a* Mosia 5:8–12.
12*a* USH Mëkat.
13*a* Heb. 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c DeB 103:8–10.
16*a* Mosia 1:3.
b 1 Ne. 4:8–19; FeM. 1:13; DeB 17:1.
c 1 Ne. 16:10.
17*a* 1 Ne. 18:12–13.

vuajtje të madhe si zjarr i pashuar. Rreth 124 para K.

Dhe ndodhi që Mosia bëri ashtu siç e kishte urdhëruar i ati dhe bëri një shpallje në të gjithë vendin, që populli të mblidhej së bashku nga i gjithë vendi, që ata të mund të shkonin në tempull për të dëgjuar fjalët që mbreti Beniamin do t'u fliste.

2 Dhe kishte një numër të madh, madje aq shumë, sa ata nuk i numëruan; pasi ata ishin shtuar jashtëzakonisht dhe ishin begatuar në tokë.

3 Dhe ata gjithashtu morën nga të [a]parëlindurit e tufave të tyre, që të mund të ofronin [b]flijime dhe [c]olokauste, [d]sipas ligjit të Moisiut.

4 Dhe gjithashtu, që ata të mund t'i jepnin falënderime Zotit, Perëndisë së tyre, që i kishte nxjerrë nga toka e Jeruzalemit dhe që i kishte shpëtuar nga duart e armiqve të tyre dhe që kishte [a]caktuar njerëz të drejtë për të qenë [b]mësuesit e tyre; dhe gjithashtu një njeri të drejtë të ishte mbreti i tyre, që kishte vendosur paqe në [c]tokën e Zarahemlës dhe u kishte mësuar atyre të [d]zbatonin urdhërimet e Perëndisë, që ata të mund të gëzoheshin dhe të mbusheshin me [e]dashuri ndaj Perëndisë dhe ndaj gjithë njerëzve.

5 Dhe ndodhi që kur erdhën në tempull, ata ngritën çadrat e tyre rreth e përqark, çdo burrë sipas [a]familjes së tij, të përbërë nga bashkëshortja e tij dhe bijtë e tij dhe bijat e tij, dhe bijtë e tyre, dhe bijat e tyre, nga më i madhi deri te më i vogli, çdo familje duke qenë e ndarë njëra nga tjetra.

6 Dhe ata ngritën çadrat e tyre rreth e përqark tempullit, secili burrë duke pasur [a]çadrën e tij me derë drejt tempullit, kështu që ata të mund të qëndronin në çadrat e tyre dhe të dëgjonin fjalët që mbreti Beniamin do t'u fliste atyre;

7 Meqë turma ishte kaq e madhe, që mbreti Beniamin nuk mund t'i mësonte të gjithë brenda mureve të tempullit, prandaj ai bëri që të ngrihej një kullë, që atëherë populli i tij do të mund të dëgjonte fjalët që ai do t'u fliste atyre.

8 Dhe ndodhi që ai filloi t'u fliste njerëzve të tij nga kulla; dhe ata jo të gjithë mund të dëgjonin fjalët e tij për shkak të madhësisë së turmës; prandaj ai bëri që fjalët që ai foli, të shkruheshin dhe të dërgoheshin mes atyre që nuk ishin nën tingullin e zërit të tij, që ata të mund ta merrnin gjithashtu fjalët e tij.

9 Dhe këto janë fjalët që ai [a]foli dhe bëri të shkruhen, duke thënë: Vëllezërit e mi, të gjithë ju që jeni mbledhur së bashku, ju që mund të dëgjoni fjalët e mia

2 3*a* Zan. 4:4.
b USH Sakrificë.
c 1 Ne. 5:9.
d 2 Ne. 25:24; Alma 30:3; 34:13–14.
4*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
b Mosia 18:18–22. USH Mësoj, mësues.
c Omni 1:12–15.
d Gjo. 15:10.
e USH Dashuri.
5*a* USH Familje.
6*a* Eks. 33:8–10.
9*a* Mosia 8:3.

që unë do t'ju flas në këtë ditë; pasi unë nuk ju kam urdhëruar të vini deri këtu për t'i marrë [b]shkel e shko fjalët që unë do të flas, por që ju duhet të më [c]dëgjoni mua dhe të hapni veshët tuaj, që të mund të dëgjoni dhe [d]zemrat tuaja që të mund të kuptoni, dhe [e]mendjet tuaja që [f]misteret e Perëndisë të mund të shpalosen në pamjen tuaj.

10 Unë nuk ju kam urdhëruar të vini deri këtu që të më keni [a]frikë, ose që ju të mendoni se unë vetë jam më shumë se një njeri i vdekshëm.

11 Por, unë jam sikurse ju, mund të prekem nga të gjitha llojet e dobësive në trup dhe mendje; megjithëkëtë, unë jam zgjedhur nga ky popull dhe përkushtuar nga ati im dhe u lejua nga dora e Zotit, që unë duhej të isha një sundimtar dhe mbret mbi këtë popull; dhe jam mbajtur dhe ruajtur nga fuqia e tij e pakrahasueshme, për t'ju shërbyer juve me të gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën që Zoti më ka dhënë.

12 Unë ju them se, pasi unë jam lejuar që të kaloj ditët e mia në shërbimin tuaj, madje deri në këtë kohë dhe nuk kam kërkuar [a]flori, as argjend, as kurrfarë lloj pasurie prej jush;

13 As kam lejuar që ju të mbylleni në burgje, as që ju të bëheni skllevër të njëri-tjetrit, as që të vritni, ose të plaçkitni, ose të vidhni, ose të tradhtoni kurorën; nuk kam lejuar madje që ju të kryeni ndonjë lloj ligësie dhe ju kam mësuar se ju duhet të zbatoni urdhërimet e Zotit, në të gjitha gjërat që ai ju ka urdhëruar—

14 Dhe unë madje vetë, kam [a]punuar me duart e mia që të mund t'ju shërbej që ju të mos jeni ngarkuar me taksa dhe që asgjë të mos binte mbi ju, që ishte e dhimbshme për t'u duruar—dhe për të gjitha këto gjëra që unë kam folur, ju vetë jeni dëshmitarë këtë ditë.

15 Megjithatë, vëllezërit e mi, unë nuk i kam bërë këto gjëra, që të mund të lavdërohem, as nuk i them këto gjëra, që të mund t'ju akuzoj ju; por unë jua them këto gjëra, që ju të mund të dini se unë mund të përgjigjem me [a]ndërgjegje të pastër para Perëndisë këtë ditë.

16 Vini re, unë ju them se pasi ju thashë se kisha kaluar ditët e mia në shërbimin tuaj, unë nuk dua të mburrem, pasi kam qenë vetëm në shërbimin e Perëndisë.

17 Dhe vini re, unë jua them këto gjëra që ju të mund të mësoni [a]urtësi; që ju të mund të mësoni se kur jeni në [b]shërbimin e [c]bashkëqenieve tuaja, ju jeni vetëm në shërbimin e Perëndisë tuaj.

18 Vini re, ju më keni quajtur mbretin tuaj; dhe në qoftë se unë, të cilin ju e quani mbretin

9 *b* DeB 6:12.
c USH Vë veshin.
d Mosia 12:27; 3 Ne. 19:33.
e USH Mendje.
f USH Mistere të Perëndisë.
10 *a* USH Frikë.
12 *a* Vep. 20:33–34.
14 *a* 1 Kor. 9:18.
15 *a* USH Ndërgjegje.
17 *a* USH Urtësi.
b Mt. 25:40; Jak. 1:27; DeB 42:29–31. USH Shërbim.
c USH Vëllezër, vëlla; Motër.

tuaj, punoj që t'ju [a]shërbej, atëherë a nuk duhet që ju të punoni për t'i shërbyer njëri-tjetrit?

19 Dhe vini re gjithashtu, nëse unë që ju e quani mbretin juaj, që ka kaluar ditët e tij në shërbimin tuaj dhe megjithatë ka qenë në shërbimin e Perëndisë, meritoj ndonjë falënderim nga ju, O sa duhet ta [a]falënderoni ju Mbretin tuaj qiellor!

20 Unë ju them, vëllezërit e mi, që në qoftë se ju i jepni të gjitha falënderimet dhe [a]lavdërimin që i tërë shpirti juaj ka fuqi të zotërojë, atij [b]Perëndie që ju ka krijuar dhe ju ka mbajtur dhe ruajtur, dhe ka bërë që ju të gëzoheni dhe ka siguruar që ju të jetoni në paqe me njëri-tjetrin—

21 Unë ju them se në qoftë se ju do t'i shërbeni atij që ju ka krijuar nga fillimi dhe po ju ruan nga dita në ditë, duke ju dhënë frymë që ju të mund të jetoni dhe të lëvizni dhe të bëni sipas [a]vullnetit tuaj, dhe madje duke ju përkrahur nga një çast në tjetrin—unë them, nëse ju do t'i shërbeni atij me gjithë shpirtrat tuaj, akoma ju do të ishit shërbëtorë të [b]padobishëm.

22 Dhe vini re, e gjitha që ai kërkon prej jush është që të [a]zbatoni [b]urdhërimet e tij; dhe ai ju ka premtuar juve se, nëse ju do të zbatoni urdhërimet e tij, ju do të përparoni në tokë; dhe ai kurrë nuk [c]ndryshon nga ajo që ka thënë; prandaj, në qoftë se ju [d]zbatoni urdhërimet e tij, ai ju bekon dhe ju begaton.

23 Dhe tani, së pari, ai ju ka krijuar dhe ju ka dhënë jetën tuaj, për të cilën ju jeni në borxh ndaj tij.

24 Dhe së dyti, ai kërkon që ju duhet të bëni siç ju ka urdhëruar; pasi në qoftë se ju bëni ashtu, ai ju [a]bekon menjëherë; dhe prandaj ai ju ka paguar juve. Dhe ju jeni akoma në borxh ndaj tij dhe jeni dhe do të jeni gjithmonë e përgjithmonë; prandaj, çfarë keni ju për t'u lavdëruar?

25 Dhe tani pyes, a mund të thoni diçka nga vetja juaj? Unë ju përgjigjem: Jo. Ju nuk mund të thoni se ju jeni madje aq sa pluhuri i tokës; megjithatë ju u [a]krijuat nga [b]pluhuri i tokës; por vini re, ai i përket atij që ju krijoi ju.

26 Dhe unë, madje unë që ju më quani mbretin tuaj, nuk jam më i mirë sesa ju vetë, pasi unë jam gjithashtu nga pluhuri. Dhe ju shikoni se unë jam plak dhe jam gati t'ia kthej këtë trup të vdekshëm mëmës së tij tokë.

27 Prandaj, sikurse unë ju thashë se ju kisha shërbyer juve, duke [a]ecur me ndërgjegje të pastër para Perëndisë, kështu madje, unë këtë herë kam shkaktuar që ju të mblidheni së bashku, që unë të mund të

18*a* Mt. 20:26–27.
19*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
20*a* 1 Ne. 18:16.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
21*a* USH Zgjedhje e lirë.
b Llu. 17:7–10.
22*a* Lev. 25:18–19; 2 Ne. 1:9.
b USH Urdhërime të Perëndisë.
c DeB 3:1–2.
d DeB 14:7; 58:2–3.
24*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
25*a* USH Krijoj, krijim.
b Zan. 3:19; Jakobi 2:21.
27*a* USH Ec, ec me Perëndinë.

gjendem i panjollë dhe që [b]gjaku juaj të mos bjerë mbi mua, kur unë do të qëndroj të gjykohem nga Perëndia, për gjërat që ai më ka urdhëruar në lidhje me ju.

28 Unë ju them juve se kam bërë që ju të mblidheni së bashku, kështu që unë të mund të [a]pastroj rrobat e mia nga gjaku juaj, në këtë periudhë kohe kur jam gati të shkoj poshtë në varrin tim, që unë të mund të zbres në paqe dhe [b]shpirti im i pavdekshëm të mund të bashkohet me [c]koret sipër për të kënduar lavdërimet e një Perëndie të drejtë.

29 Dhe për më tepër, ju them se unë kam shkaktuar që ju duhet të mblidheni së bashku, që unë të mund t'ju shpall se nuk mund të jem më mësuesi juaj, as mbreti juaj;

30 Pasi madje në këtë kohë, i tërë trupi im dridhet jashtëzakonisht, ndërsa po përpiqem t'ju flas; por Zoti Perëndi më mbështet mua dhe më ka lejuar që unë t'ju flas dhe më ka urdhëruar që unë duhet t'ju shpall juve në këtë ditë, se biri im Mosia, është mbret dhe sundimtar mbi ju.

31 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do të doja që ju të bënit ashtu siç keni bërë deri tani. Sikurse keni zbatuar urdhërimet e mia dhe gjithashtu urdhërimet e atit tim dhe jeni begatuar dhe jeni shpëtuar nga rënia në duart e armiqve tuaj, po kështu nëse ju do të zbatoni urdhërimet e birit tim, ose urdhërimet e Perëndisë që do t'ju dorëzohen nëpërmjet tij, ju do të përparoni në tokë dhe armiqtë tuaj nuk do të kenë fuqi mbi ju.

32 Por, O populli im, kujdes se mos ngjallen [a]grindje mes jush dhe se mos zgjidhni t'i bindeni shpirtit të lig, për të cilin u fol nga ati im, Mosia.

33 Pasi vini re, ka një mallkim të shpallur mbi atë që zgjedh t'i bindet atij shpirti; pasi nëse ai zgjedh t'i bindet atij dhe qëndron dhe vdes në mëkatet e tij, njësoj pi [a]mallkimin e shpirtit të tij; pasi ai merr për pagesa të tij një ndëshkim të [b]përjetshëm, pasi ka shkelur ligjin e Perëndisë në kundërshtim me njohurinë e tij.

34 Unë ju them juve, se nuk ka asnjë mes jush, me përjashtim të fëmijëve tuaj të vegjël, të cilëve nuk u është mësuar në lidhje me këto gjëra, që të mos dijë se ju jeni përjetë në borxh tek Ati juaj qiellor, për t'i kthyer atij çdo gjë që ju keni dhe jeni; dhe gjithashtu të keni mësuar në lidhje me analet që përmbajnë profecitë që janë folur nga profetët e shenjtë, madje deri në kohën kur ati ynë, Lehi, u largua nga Jeruzalemi;

35 Dhe gjithashtu, e gjitha që është folur nga etërit tanë deri tani. Dhe vini re, gjithashtu, ata folën atë që iu urdhërua atyre nga Zoti; prandaj, ata janë të drejtë dhe të vërtetë.

36 Dhe tani, unë ju them juve,

27*b* Jakobi 1:19.
28*a* Jakobi 2:2.
b USH Shpirt.
c Morm. 7:7.
32*a* 3 Ne. 11:29–30.
33*a* USH Mallkim.
b DeB 19:6, 10–12.

vëllezërit e mi, që pasi ju të keni ditur dhe t'ju jenë mësuar të gjitha këto gjëra, në qoftë se ju do të shkelni dhe do të shkoni kundër asaj që është folur, që ju do të largoheni nga Shpirti i Zotit, që ai të mos ketë më vend në ju për t'ju udhëhequr në udhët e urtësisë, që ju të mund të jeni të bekuar, të begatuar dhe të ruajtur—

37 Unë ju them juve që njeriu që bën këtë, po ai del në [a]rebelim të hapur kundër Perëndisë; prandaj ai zgjedh t'i bindet shpirtit të lig dhe bëhet një armik i të gjithë drejtësisë; prandaj, Zoti nuk ka vend në të, pasi ai nuk banon në tempuj [b]jo të shenjtë.

38 Prandaj, nëse ai njeri nuk [a]pendohet dhe qëndron dhe vdes një armik ndaj Perëndisë, kërkesat e [b]drejtësisë hyjnore zgjojnë shpirtin e tij të pavdekshëm në një ndjenjë të gjallë të [c]fajit të tij, që e bën atë të tkurret nga prania e Zotit dhe ia mbush gjoksin e tij me faj dhe dhembje dhe vuajtje që është si një zjarr i pashuar, flaka e të cilit ngrihet lart gjithmonë e përgjithmonë.

39 Dhe tani unë ju them juve se [a]mëshira nuk ka asnjë pretendim mbi atë njeri; prandaj fati i tij i fundit është të durojë një mundim të pafund.

40 O, të gjithë ju burra të vjetër dhe gjithashtu ju djem të rinj dhe ju fëmijë të vegjël që mund të kuptoni fjalët e mia, pasi unë ju kam folur qartë që ju të mund të kuptoni, unë lutem që ju do të zgjoheni në një [a]kujtim të gjendjes së tmerrshme të atyre që kanë rënë në shkelje.

41 Dhe për më tepër, unë do të doja që ju të keni parasysh gjendjen e bekuar dhe të [a]lumtur të atyre që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë. Pasi vini re, ata janë të [b]bekuar në të gjitha gjërat, qoftë tokësore ashtu edhe shpirtërore; dhe nëse qëndrojnë [c]besnikë deri në fund, ata janë marrë në [d]qiell, që si rrjedhim të jetojnë me Perëndinë, në një gjendje lumturie të pafund. O, kujtoni, kujtoni se këto gjëra janë të vërteta; pasi Zoti Perëndi i ka folur.

KAPITULLI 3

Mbreti Beniamin vazhdon fjalimin e tij—Zoti i Plotfuqishëm do të shërbejë mes njerëzve në një tabernakull prej argjile—Gjak do të dalë nga çdo por ndërsa ai shlyen për mëkatet e botës—I tiji është i vetmi emër, nëpërmjet të cilit vjen shpëtimi—Njerëzit mund të lënë mënjanë njeriun e natyrshëm dhe të bëhen Shenjtorë nëpërmjet Shlyerjes—Mundimi i të ligut do të jetë si një liqen zjarri dhe squfuri. Rreth 124 para K.

Dhe përsëri vëllezërit e mi, unë do të tërhiqja vëmendjen tuaj,

37*a* Mosia 3:12; Hel. 8:24–25. USH Kryengritje.
b Alma 7:21.
38*a* USH Pendohem, pendim.
b USH Drejtësi.
c USH Faj.
39*a* Alma 34:8–9, 15–16. USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
40*a* Alma 5:18.
41*a* 4 Ne. 1:15–18. USH Gëzim.
b USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
c DeB 6:13.
d USH Qiell.

pasi unë kam diçka më shumë për t'ju folur juve; pasi vini re, unë kam gjëra për t'ju thënë juve në lidhje me atë që do të vijë.

2 Dhe gjërat që unë do t'ju them juve, më janë bërë të njohura nëpërmjet një [a]engjëlli nga Perëndia dhe ai më tha mua: Zgjohu; dhe unë u zgjova dhe pashë që ai qëndroi para meje.

3 Dhe ai më tha mua: Zgjohu dhe dëgjo fjalët që unë do të të them; pasi vër re, unë kam ardhur t'ju shpall [a]lajmet e gëzuara të gëzimit të madh.

4 Pasi Zoti ka dëgjuar lutjet e tua dhe ka gjykuar drejtësinë tënde dhe më ka dërguar mua të të shpall që ti të mund të gëzohesh; dhe që ti të mund t'ua shpallësh njerëzve të tu, që ata gjithashtu të mund të mbushen me gëzim.

5 Pasi vini re, koha vjen dhe nuk është shumë e largët, që me fuqi [a]Zoti i Plotfuqishëm që mbretëron, i cili ishte dhe është nga gjithë përjetësia në përjetësi, do të vijë poshtë nga qielli mes fëmijëve të njerëzve dhe do të banojë në një [b]tabernakull prej argjile; dhe do të shkojë përpara mes njerëzve, duke punuar [c]mrekulli të mëdha, të tilla si shërimin e të sëmurëve, ngritjen e të vdekurve, bërjen që ulokët të ecin, të verbërit të marrin shikimin e tyre dhe të shurdhët të dëgjojnë, dhe duke kuruar të gjitha llojet e sëmundjeve.

6 Dhe ai do të dëbojë [a]djajtë ose shpirtrat e ligj që banojnë në zemrat e fëmijëve të njerëzve.

7 Dhe vini re, ai do të durojë [a]tundime dhe dhembje të trupit, [b]uri, etje dhe lodhje, madje më shumë se sa njeriu mund [c]të vuajë, përveçse në vdekje; pasi shikoni, [d]gjaku del nga çdo por, kaq e madhe do të jetë [e]dhembja e tij për ligësinë dhe neveritë e popullit të tij.

8 Dhe ai do të quhet [a]Jezu Krisht, [b]Biri i Perëndisë, [c]Ati i qiellit dhe i tokës, Krijuesi i të gjitha gjërave nga fillimi; dhe [d]nëna e tij do të quhet [e]Maria.

9 Dhe vini re, ai vjen mes popullit të tij, që [a]shpëtimi të mund të vijë te fëmijët e njerëzve, madje nëpërmjet [b]besimit në emrin e tij; dhe madje pas gjithë kësaj, ata do ta konsiderojnë atë një njeri dhe do të thonë se ai ka një [c]djall dhe do ta [d]fshikullojnë, dhe do ta [e]kryqëzojnë atë.

10 Dhe ai do të [a]ngrihet ditën e [b]tretë nga të vdekurit; dhe vini

3 2*a* USH Engjëj.
3*a* Llu. 2:10–11.
5*a* USH Jehova.
b Mosia 7:27; Alma 7:9–13.
c Mt. 4:23–24; Vep. 2:22; 1 Ne. 11:31. USH Mrekulli.
6*a* Mr. 1:32–34.
7*a* USH Tundoj, tundim.
b Mt. 4:1–2.
c DeB 19:15–18.
d Llu. 22:44.
e Isa. 53:4–5.
8*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri.
b Alma 7:10.
c Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15.
d Mt. 1:16; 1 Ne. 11:14–21.
e USH Maria, nënë e Jezusit.
9*a* USH Shpëtim.
b USH Besim.
c Gjo. 8:48.
d Mr. 15:15.
e Llu. 18:33; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 10:3. USH Kryqëzim.
10*a* USH Ringjallje.
b Mt. 16:21; 2 Ne. 25:13; Hel. 14:20–27.

re, ai qëndron të [c]gjykojë botën; dhe vini re, të gjitha këto gjëra bëhen që një gjykim i drejtë të vijë mbi fëmijët e njerëzve.

11 Pasi vini re, dhe gjithashtu [a]gjaku i tij [b]shlyen për mëkatet e atyre që kanë [c]rënë nga shkelja e Adamit, që kanë vdekur pa ditur vullnetin e Perëndisë në lidhje me ta, ose që kanë bërë mëkat nga [d]padituria.

12 Por, mjerë, mjerë ai që e di se [a]ngre krye kundër Perëndisë! Pasi shpëtimi nuk vjen tek asnjë i tillë, veçse nëpërmjet pendimit dhe besimit në [b]Zotin Jezu Krisht.

13 Dhe Zoti Perëndi ka dërguar profetët e tij të shenjtë mes gjithë fëmijëve të njerëzve, për t'ia njoftuar këto gjëra çdo fisi, kombi dhe gjuhe, që si rrjedhim, kushdo që do të besojë se Krishti do të vijë, po ai mund të marrë [a]heqje të mëkateve të tij dhe të gëzojë me gëzim jashtëzakonisht të madh, madje [b]sikurse ai të kishte ardhur tashmë mes tyre.

14 Megjithatë, Zoti Perëndi e pa se populli i tij ishte një popull kokëfortë dhe ai i caktoi atij një ligj, madje [a]ligjin e Moisiut.

15 Dhe shumë shenja dhe çudira, dhe [a]simbole dhe hije u tregoi ai atyre në lidhje me ardhjen e tij; dhe gjithashtu profetët e shenjtë u folën atyre në lidhje me ardhjen e tij; dhe prapë ata ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk kuptuan që [b]ligji i Moisiut nuk vlen asgjë, nëse nuk do të ishte nëpërmjet shlyerjes së gjakut të tij.

16 Dhe madje sikur të ishte e mundur që [a]fëmijët e vegjël të mund të mëkatonin, ata nuk do të mund të shpëtoheshin; por unë ju them juve se ata janë [b]të bekuar; pasi shikoni, si në Adamin, ose nga natyra, ata bien, madje kështu gjaku i Krishtit shlyen për mëkatet e tyre.

17 Dhe për më tepër, unë ju them juve se [a]nuk do të ketë asnjë emër tjetër të dhënë, as ndonjë mënyrë tjetër nëpërmjet së cilës [b]shpëtimi mund të vijë te fëmijët e njerëzve, vetëm në dhe nëpërmjet emrit të [c]Krishtit, Zotit të Plotfuqishëm.

18 Pasi vini re, ai gjykon dhe gjykimi i tij është i drejtë; dhe foshnja që vdes në foshnjëri nuk mbaron; por njerëzit pijnë mallkimin në shpirtrat e tyre, në qoftë se ata nuk përulin veten e tyre dhe nuk [a]bëhen si fëmijë të vegjël dhe nuk besojnë se shpëtimi ishte dhe është dhe do të jetë në dhe nëpërmjet

10*c* USH Gjykoj, gjykim.
11*a* USH Gjak.
b USH Shlyej, shlyerje.
c USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
d 2 Ne. 9:25–26.
12*a* Mosia 2:36–38; Hel. 8:25.
USH Kryengritje.
b USH Zot.
13*a* USH Heqje e mëkateve.
b 2 Ne. 25:24–27; Jar. 1:11.
14*a* USH Ligj i Moisiut.
15*a* USH Jezu Krisht—Tipet ose simbolet e Krishtit.
b Mosia 13:27–32.
16*a* USH Fëmijë.
b Moro. 8:8–9.
17*a* Vep. 4:10–12; 2 Ne. 31:21.
b USH Shpëtim.
c USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
18*a* Mt. 18:3.

gjakut [b]shlyes të Krishtit, Zotit
të Plotfuqishëm.
19 Pasi njeriu [a]i natyrshëm
është një armik ndaj Perëndisë
dhe ka qenë që nga [b]rënia e
Adamit dhe do të jetë gjithmonë
e përgjithmonë, nëse ai nuk
[c]dëgjon thirrjet e [d]Frymës së
Shenjtë dhe nuk zhvesh njeriun
e natyrshëm dhe nuk bëhet një
[e]shenjtor nëpërmjet shlyerjes së
Krishtit Zot, dhe nuk bëhet
si një [f]fëmijë, i nënshtruar, i
bindur, i përulur, i duruar, plot
me dashuri, i gatshëm t'u nën-
shtrohet të gjitha gjërave që Zoti
i sheh të përshtatshme të shka-
ktojë mbi të, madje sikurse një
fëmijë i nënshtrohet atit të tij.
20 Dhe për më tepër, unë ju
them juve se koha do të vijë kur
[a]njohuria e një Shpëtimtari do të
përhapet mes [b]çdo kombi, fisi,
gjuhe dhe populli.
21 Dhe vini re, kur ajo kohë të
vijë, askush nuk do të gjendet
i [a]panjollë para Perëndisë, me
përjashtim të fëmijëve të vegjël,
veçse nëpërmjet pendimit dhe
besimit në emrin e Zotit, Perën-
disë së Plotfuqishëm.
22 Dhe madje në këtë kohë, kur
ti do t'i kesh mësuar popullit
tënd gjërat që Zoti, Perëndia yt
të ka urdhëruar, madje atëherë
ata janë gjetur të panjollë në
pamjen e Perëndisë, vetëm sipas
fjalëve që unë të kam thënë ty.
23 Dhe tani unë kam folur
fjalët që Zoti Perëndi më ka
urdhëruar mua.
24 Dhe kështu thotë Zoti: Ato
do të qëndrojnë si një dëshmi e
ndritshme kundër këtij populli,
në ditën e gjykimit; prandaj ata
do të gjykohen, çdo njeri sipas
veprave të tij, nëse ato janë të
mira ose nëse ato janë të liga.
25 Dhe në qoftë se ato janë
të liga, ata ngarkohen me një
[a]pamje të tmerrshme të fajit
dhe neverive të tyre, që i bën
ata të tkurren nga prania e
Zotit, në një gjendje [b]mjerimi
dhe mundimi të pafund, prej
nga ata nuk mund të kthehen
më; prandaj, ata kanë pirë ma-
llkimin në shpirtrat e tyre.
26 Prandaj, ata kanë pirë nga
kupa e inatit të Perëndisë, të
cilën drejtësia nuk mund ta mo-
honte më tek ata, sikurse ajo nuk
mund të mohonte që [a]Adami
duhej të binte për shkak të
ngrënies prej tij të [b]frutit të
ndaluar; prandaj, [c]mëshira nuk
do të mund të ketë pretendime
kurrë më mbi ta.
27 Dhe [a]mundimi i tyre është
si një [b]liqen prej zjarri dhe
squfuri, flakët e të cilit janë
të pashueshme dhe tymi i të

18*b* Mosia 4:2; Hel. 5:9.
19*a* 1 Kor. 2:11–14; Mosia 16:2–3. USH Njeri i natyrshëm.
b USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
c 2 Kro. 30:8.
d Moro. 10:4–5. USH Frymë e Shenjtë.
e USH Shenjtor.
f 3 Ne. 9:22.
20*a* DeB 3:16.
b USH Punë misionare.
21*a* USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
25*a* Alma 5:18; 12:14–15.
b Morm. 8:38.
26*a* Morm. 9:12.
b Zan. 3:1–12; 2 Ne. 2:15–19; Alma 12:21–23.
c USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
27*a* USH Faj.
b 2 Ne. 9:16; Jakobi 6:10; DeB 76:36.

cilit ngrihet lart gjithmonë e përgjithmonë. Kështu më ka urdhëruar Zoti. Amen.

KAPITULLI 4

Mbreti Beniamin vazhdon fjalimin e tij—Shpëtimi vjen për shkak të Shlyerjes—Beso në Perëndi që të shpëtohesh—Mbaj një falje të mëkateve të tua nëpërmjet besimit—Jepu nga pasuria jote të varfërve—Bëj të gjitha gjërat në urtësi dhe rregull. Rreth 124 para K.

Dhe tani, ndodhi që kur mbreti Beniamin i kishte dhënë fund të folurit të fjalëve që i ishin dhënë atij nga engjëlli i Zotit, ai hodhi sytë rreth e përqark mbi turmën dhe vini re, ata kishin rënë në tokë, pasi [a]frika e Zotit kishte ardhur mbi ta.

2 Dhe ata kishin parë veten e tyre në gjendjen e tyre [a]trupore, madje [b]më të paktë se pluhuri i tokës. Dhe ata të gjithë thirrën lart me një zë, duke thënë: O, ki mëshirë dhe përdor gjakun [c]shlyes të Krishtit, që ne të mund të marrim faljen e mëkateve tona dhe zemrat tona të mund të pastrohen; pasi ne besojmë në Jezu Krishtin, Birin e Perëndisë, që [d]krijoi qiellin dhe tokën dhe të gjitha gjërat; i cili do të vijë poshtë mes fëmijëve të njerëzve.

3 Dhe ndodhi që pasi kishin folur këto fjalë, Shpirti i Zotit erdhi mbi ta dhe ata u mbushën me gëzim, pasi kishin marrë një [a]heqje të mëkateve të tyre dhe pasi kishin paqe të [b]ndërgjegjes, për shkak të [c]besimit të jashtëzakonshëm që ata kishin në Jezu Krishtin, i cili do të vinte, sipas fjalëve që mbreti Beniamin u kishte folur atyre.

4 Dhe mbreti Beniamin përsëri hapi gojën e tij dhe filloi t'u fliste atyre, duke thënë: Miq të mi dhe vëllezër të mi, farefisi im dhe populli im, unë do të tërhiqja edhe një herë vëmendjen tuaj, që ju të mund të dëgjoni dhe të kuptoni pjesën tjetër të fjalëve të mia që unë do t'ju flas juve.

5 Pasi vini re, nëse njohuria e mirësisë së [a]Perëndisë në këtë kohë ju ka zgjuar një ndjenjë të asgjësisë suaj dhe të pavleftësisë suaj dhe gjendjes së rënë—

6 Unë ju them juve, në qoftë se ju keni ardhur në një [a]njohuri të mirësisë së Perëndisë dhe fuqisë së tij të pamasë dhe urtësisë së tij, dhe durimit të tij, dhe durueshmërisë së tij ndaj fëmijëve të njerëzve, dhe gjithashtu [b]shlyerjes që ka qenë përgatitur që nga [c]krijimi i botës, që kështu shpëtimi të mund t'i vinte atij që do të vendoste [d]besimin e tij në Zotin dhe do të ishte i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të tij, dhe do të vazhdonte në besim, madje deri në fund të jetës së tij, unë dua të them të jetës së trupit të vdekshëm—

4 1*a* USH Frikë.
2*a* USH Mishtor.
b Hel. 12:7–8.
c Mosia 3:18; Hel. 5:9.
d USH Krijoj, krijim.
3*a* USH Heqje e mëkateve.
b USH Ndërgjegje.
c USH Besim.
5*a* Mois. 1:10.
6*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b USH Shlyej, shlyerje.
c Mosia 15:19.
d Psa. 36:7; 2 Ne. 22:2; Hel. 12:1. USH Besim.

7 Unë them, se ky është njeriu
që merr shpëtim nëpërmjet
shlyerjes, që ishte përgatitur
nga themelimi i botës për të gji-
thë njerëzimin, që ishte që nga
[a]rënia e Adamit, ose që është,
ose që do të jetë ndonjëherë,
madje deri në fund të botës.
8 Dhe ky është mjeti nëpër-
mjet të cilit vjen shpëtimi. Dhe
nuk ka [a]asnjë shpëtim tjetër
përveç këtij, për të cilin është
folur; as nuk ka kushte të tjera,
nëpërmjet të cilave njeriu mund
të shpëtohet, veçse kushteve që
unë ju kam treguar.
9 Besoni në Perëndinë; besoni
se ai është dhe se ai krijoi të
gjitha gjërat, si në qiell ashtu
edhe në tokë; besoni se ai ka të
gjithë [a]diturinë dhe të gjithë
fuqinë, si në qiell ashtu edhe në
tokë; besoni se njeriu nuk i
[b]kupton të gjitha gjërat që Zoti
mund të kuptojë.
10 Dhe përsëri, besoni se ju
duhet të [a]pendoheni për mëka-
tet tuaja dhe t'i braktisni ato,
dhe të përulni veten tuaj para
Perëndisë; dhe të kërkoni në
çiltërsinë e zemrës, që ai t'ju
[b]falë juve; dhe tani, në qoftë
se ju [c]besoni të gjitha këto gjëra,
shikoni që t'i [d]bëni ato.
11 Dhe përsëri unë ju them,
sikurse kam thënë më parë, që,
në qoftë se ju keni ardhur në
njohurinë e lavdisë së Perëndisë,
ose në qoftë se ju keni njohur
mirësinë e tij dhe keni [a]shijuar
nga dashura e tij dhe keni
marrë një [b]heqje të mëkateve
tuaja, që shkakton një gëzim
jashtëzakonisht kaq të madh në
shpirtrat tuaj, madje kështu
unë do të doja që ju të kujtoni
dhe gjithmonë të mbani në kuj-
tesë, madhështinë e Perëndisë
dhe [c]asgjësinë tuaj, [d]mirësinë
dhe keqardhjen e tij ndaj jush,
krijesa të padenja dhe të përulni
veten tuaj madje në thellësitë
e [e]përulësisë, duke [f]thirrur
emrin e Zotit çdo ditë dhe duke
qëndruar me vendosmëri në
besimin e asaj që do të vijë, që u
fol nga goja e engjëllit.
12 Dhe vini re, unë ju them
juve se në qoftë se e bëni këtë,
ju do të gëzoheni gjithmonë
dhe do të mbusheni me [a]dashu-
rinë e Perëndisë dhe gjithmonë
do të [b]mbani një heqje të mëka-
teve tuaja; dhe ju do të rriteni
në njohurinë e lavdisë së atij që
ju krijoi, ose në njohurinë e asaj
që është e drejtë dhe e vërtetë.
13 Dhe ju nuk do të keni një
mendje për të dëmtuar njëri-
-tjetrin, por për të jetuar në
[a]paqe dhe për t'i dhënë çdo
njeriu sipas asaj që i takon.
14 Dhe ju nuk do të lejoni [a]fë-
mijët tuaj që ata të jenë të uritur

7*a* USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
8*a* Vep. 4:12; 2 Ne. 31:21; Mosia 3:17.
9*a* Rom. 11:33–34; Jakobi 4:8–13.
b Isa. 55:9.
10*a* USH Pendohem, pendim.
b DeB 61:2.
c Mt. 7:24–27.
d 2 Ne. 31:19–21.
11*a* Alma 36:24–26.
b USH Heqje e mëkateve.
c Mois. 1:10.
d Eks. 34:6; Moro. 8:3.
e USH Përul, përulësi.
f USH Lutje.
12*a* USH Dashuri.
b Mosia 4:26; Alma 4:13–14; 5:26–35; DeB 20:31–34.
13*a* USH Paqebërës.
14*a* 1 Tim. 5:8; DeB 83:4.

ose të zhveshur; as nuk do të lejoni që ata të shkelin ligjet e Perëndisë dhe të [b]luftojnë dhe të grinden me njëri-tjetrin, dhe t'i shërbejnë djallit që është mjeshtri i mëkatit, ose që është shpirti i lig, për të cilin është folur nga etërit tanë, ai duke qenë një armik i të gjithë drejtësisë.

15 Por, ju do t'u [a]mësoni atyre të [b]ecin në udhët e së vërtetës dhe të maturisë; ju do t'u mësoni atyre të [c]duan njëri-tjetrin dhe t'i shërbejnë njëri-tjetrit.

16 Dhe gjithashtu, ju vetë do të [a]ndihmoni ata që kanë nevojë për ndihmën tuaj; ju do t'i jepni nga pasuria juaj atij që është në nevojë; dhe ju nuk do të lejoni që [b]lypësi t'ju ofrojë lutjen e tij më kot dhe ta lini atë të mbarojë.

17 Ndoshta ti do të [a]thuash: Njeriu ka sjellë mbi veten e tij mjerimin e tij, prandaj unë do ta përmbaj dorën time dhe nuk do t'i jap atij nga ushqimi im, as nuk do t'i jap atij nga pasuria ime, që ai të mos vuajë, pasi ndëshkimet e tij janë të drejta—

18 Por, unë ju them juve, O njeri, kushdo që e bën këtë, po ai ka arsye të madhe të pendohet; dhe në qoftë se nuk pendohet për atë që ka bërë, ai mbaron përgjithnjë dhe nuk ka pjesë në mbretërinë e Perëndisë.

19 Pasi vini re, a nuk jemi ne të gjithë lypësa? A nuk varemi ne të gjithë nga e njëjta Qenie, madje Perëndia, për të gjithë pasurinë që ne kemi, si për ushqim ashtu dhe veshje dhe për ar, dhe për argjend, dhe për të gjitha pasuritë e çdo lloji që ne kemi?

20 Dhe vini re, madje në këtë kohë, ju keni qenë duke thirrur emrin e tij dhe duke u lutur për një heqje të mëkateve tuaja. Dhe a ju ka lejuar ai që të keni lypur më kot? Jo, ai ka derdhur Shpirtin e tij mbi ju dhe ka shkaktuar që zemrat tuaja të jenë mbushur me [a]gëzim dhe ka shkaktuar që gojët tuaja të mbyllen, që ju të mos gjeni shprehje, kaq jashtëzakonisht i madh ishte gëzimi juaj.

21 Dhe tani, në qoftë se Perëndia që ju ka krijuar, tek i cili ju jeni vartës për jetët tuaja dhe për gjithçka që ju keni dhe jeni, ju siguron juve çfarëdo që kërkoni që është e drejtë, në besim, duke besuar se ju do ta merrni, O atëherë, sa më shumë duhet t'i [a]jepni nga pasuria që keni njëri-tjetrit.

22 Dhe në qoftë se ju e [a]gjykoni njeriun që ofron lutjen e tij tek ju për pasurinë tuaj, që ai të mos vdesë dhe e dënoni atë, aq më i drejtë do të jetë dënimi juaj për [b]mbajtjen e pasurisë tuaj, e cila nuk ju përket juve, por Perëndisë të cilit i përket edhe jeta juaj; dhe megjithatë ti nuk bën ndonjë lutje, as nuk pendohesh për gjënë që ti ke bërë.

23 Unë ju them juve, mjerë ai

14*b* USH Grindje.
15*a* DeB 68:25–28; Mois. 6:58. USH Mësoj, mësues.
b USH Ec, ec me Perëndinë.
c Mosia 18:21.
16*a* USH Dashuri hyjnore; Shërbim.
b LiP. 15:7–11; Fja. 21:13; Isa. 10:1–2.
17*a* Fja. 17:5.
20*a* USH Gëzim.
21*a* USH Shërbim; Mirëqenie.
22*a* Mt. 7:1–2; Gjo. 7:24.
b 1 Gjo. 3:17.

njeri, pasi pasuria e tij do të mbarojë me të; dhe tani unë ua them këto gjëra atyre që janë të [a]pasur me gjërat e kësaj bote.

24 Dhe përsëri, unë u them të varfërve, juve që nuk keni dhe përsëri keni mjaft, që ju të qëndroni nga dita në ditë; unë dua t'ju them, të gjithë juve që mohoni lypësin, pasi ju nuk keni; unë do të doja që ju të thoshit në zemrat tuaja që: Unë nuk jap, sepse nuk kam, por në qoftë se do të kisha, do të [a]jepja.

25 Dhe tani, në qoftë se e thoni këtë në zemrat tuaja, ju qëndroni të pafajshëm, përndryshe ju [a]dënoheni dhe dënimi juaj është i drejtë, pasi ju lakmoni atë që nuk e keni marrë.

26 Dhe tani, për hirin e këtyre gjërave që unë ju kam folur—që është për hirin e ruajtjes së një heqjeje të mëkateve tuaja nga dita në ditë, që ju të mund të [a]ecni të pafajshëm para Perëndisë—unë do të doja që ju t'u [b]jepni nga pasuria juaj të [c]varfërve, çdo njeri sipas asaj që ka, në mënyrë që të [d]ushqehen të uriturit, të vishen të zhveshurit, të vizitohen të sëmurët dhe t'u jepni ndihmë atyre qoftë shpirtërisht, ashtu edhe materialisht, sipas nevojave të tyre.

27 Dhe shikoni, që të gjitha këto gjëra të jenë bërë në urtësi dhe rregull; pasi nuk është e nevojshme që një njeri duhet të vrapojë [a]më shpejt sesa ai ka fuqi. Dhe përsëri, është e domosdoshme që ai duhet të jetë i zellshëm, që kështu të mund të fitojë çmimin; prandaj të gjitha gjërat duhet të bëhen në rregull.

28 Dhe unë do të doja që ju të mbanit mend se kushdo mes jush, që merr hua nga fqinji i tij duhet t'ia kthejë gjënë që ai ka marrë hua, sipas asaj që bini dakort, përndryshe do të bëni mëkat; dhe ndoshta do të shkaktoni që fqinji të bëjë mëkat gjithashtu.

29 Dhe së fundi, unë nuk mund t'ju tregoj juve të gjitha gjërat që mund t'ju shtyjnë të bëni mëkat; pasi ka mënyra dhe mjete të ndryshme, madje aq shumë sa unë nuk mund t'i numëroj ato.

30 Por, kaq unë mund t'ju them, se në qoftë se ju nuk [a]shikoni veten tuaj dhe [b]mendimet tuaja dhe [c]fjalët tuaja, dhe veprat tuaja dhe nuk respektoni urdhërimet e Perëndisë dhe nuk vazhdoni në besim për çfarë ju keni dëgjuar në lidhje me ardhjen e Zotit tonë, madje deri në fund të jetës suaj, ju duhet të vdisni. Dhe tani, O njeri, mbaj mend dhe mos vdis.

KAPITULLI 5

Shenjtorët bëhen bijtë dhe bijat e Krishtit nëpërmjet besimit—Ata quhen atëherë me emrin e Krishtit

23*a* DeB 56:16.
24*a* Mr. 12:44.
25*a* DeB 56:17.
26*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
b Jakobi 2:17–19.
c Zak. 7:10; Alma 1:27. USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.
d Isa. 58:10–11; DeB 104:17–18.
27*a* DeB 10:4.
30*a* Alma 12:14. USH Ruaj, roje.
b Mr. 7:18–23. USH Mendime.
c Mt. 15:18–20. USH Përdhosje.

—Mbreti Beniamin i nxit që të jenë të qëndrueshëm dhe të palëvizur në punë të mira. Rreth 124 para K.

Dhe tani, ndodhi që kur mbreti Beniamin i kishte folur kështu popullit të tij, dërgoi mes tyre disa nga njerëzit e tij, duke dashur të dinte në qoftë se populli i tij i besonte fjalët që ai u kishte folur atyre.

2 Dhe ata të gjithë thirrën me një zë, duke thënë: Po, ne i besojmë të gjitha fjalët që ti na ke folur; dhe ne gjithashtu dimë për sigurinë dhe vërtetësinë e tyre, për shkak të Shpirtit të Zotit të Plotfuqishëm, i cili ka bërë një [a]ndryshim të madh te ne, ose në zemrat tona, që ne nuk kemi më prirje të bëjmë [b]keq, por të bëjmë mirë vazhdimisht.

3 Dhe ne vetë, gjithashtu nëpërmjet mirësisë së pafund të Perëndisë dhe shfaqjeve të Shpirtit të tij, kemi vegime të mëdha për atë që do të vijë; dhe po të ishte e nevojshme, ne mund të profetizonim për të gjitha gjërat.

4 Dhe është besimi që ne kemi pasur mbi gjërat që mbreti ynë na ka folur, që na ka sjellë ne në këtë njohuri të madhe; prandaj ne gëzohemi me një gëzim të tillë jashtëzakonisht të madh.

5 Dhe ne jemi të gatshëm të hyjmë në një [a]besëlidhje me Perëndinë tonë, që të bëjmë vullnetin e tij dhe të jemi të bindur ndaj urdhërimeve të tij, në të gjitha gjërat që ai do të na urdhërojë ne për të gjithë pjesën tjetër të ditëve tona, që ne të mos sjellim mbi veten tonë një mundim [b]të pafund, sikurse është folur nga [c]engjëlli, që ne të mos pimë nga kupa e zemërimit të Perëndisë.

6 Dhe tani, këto janë fjalët që mbreti Beniamin dëshironte prej tyre; dhe prandaj ai u tha atyre: Ju keni folur fjalët që unë dëshiroja; dhe besëlidhja që ju keni bërë është një besëlidhje e drejtë.

7 Dhe tani, për shkak të besëlidhjes që keni bërë, ju do të quheni [a]fëmijët e Krishtit, bijtë e tij dhe bijat e tij; pasi vini re, në këtë ditë ai ju ka [b]lindur juve shpirtërisht; meqë ju thoni se [c]zemrat tuaja janë ndryshuar nëpërmjet besimit në emrin e tij; prandaj, ju keni [d]lindur prej tij dhe jeni bërë [e]bijtë e tij dhe bijat e tij.

8 Dhe nën këtë krye ju jeni bërë [a]të lirë dhe [b]nuk ka krye tjetër nëpërmjet të cilit ju mund të bëheni të lirë. Nuk ka [c]emër tjetër nëpërmjet të cilit të vijë shpëtimi; prandaj, unë do të doja që ju të [d]merrni mbi vete

5 2*a* Alma 5:14. USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b Alma 19:33.
5*a* Mosia 18:10.
b Mosia 3:25–27.
c Mosia 3:2.
7*a* Mosia 27:24–26; Mois. 6:64–68. USH Bij dhe bija të Perëndisë.
b USH Lindur (i).
c USH Zemër.
d Mosia 15:10–11. USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
e DeB 11:30.
8*a* Rom. 6:18; Gal. 5:1; Hel. 14:30.
b Vep. 4:10, 12; Alma 21:9.
c Mosia 26:18.
d Vep. 11:26; Alma 46:15.

emrin e Krishtit, të gjithë ju që keni hyrë në besëlidhje me Perëndinë, se ju do të jeni të bindur deri në fund të jetës tuaj.

9 Dhe do të ndodhë, që cilido që e bën këtë, do të gjendet në krahun e djathtë të Perëndisë, pasi ai do të dijë emrin me të cilin thirret; pasi ai do të thirret me emrin e Krishtit.

10 Dhe tani do të ndodhë, që kushdo që nuk do të marrë mbi vete emrin e Krishtit duhet të thirret me ndonjë emër [a]tjetër; prandaj ai e gjen veten në krahun e [b]majtë të Perëndisë.

11 Dhe unë do të doja që ju gjithashtu të kujtoni se ky është [a]emri që unë thashë se do t'ju jepja, që nuk do të fshihet kurrë, veçse nëpërmjet shkeljes; prandaj kini vëmendjen që ju të mos bëni shkelje, që emri të mos fshihet nga zemrat tuaja.

12 Unë ju them juve, unë do të doja që ta kujtoni dhe ta [a]mbani emrin gjithmonë të shkruar në zemrat tuaja, që ju të mos gjendeni në krahun e majtë të Perëndisë, por që ju të dëgjoni dhe të dini zërin nga i cili do të thirreni dhe gjithashtu emrin me të cilin ai do t'ju thërrasë.

13 Pasi, si do ta [a]njohë një njeri zotëruesin, të cilit nuk i ka shërbyer dhe që është i huaj për të, dhe është larg nga mendimet dhe qëllimet e zemrës së tij?

14 Dhe përsëri, a e merr njeriu gomarin i cili i përket fqinjit të tij dhe e mban atë? Unë ju them: Jo; ai nuk do ta lejojë madje që ai të ushqehet mes kopeve të tij, por do ta largojë atë dhe do ta dëbojë. Unë ju them juve, se madje kështu do të jetë mes jush, në qoftë se ju nuk dini emrin me të cilin ju do të thirreni.

15 Prandaj unë do të doja që ju të jeni të qëndrueshëm dhe të palëvizur, gjithmonë plot me vepra të mira, që Krishti, Zoti Perëndi i Plotfuqishëm, të mund t'ju [a]vulosë të tijët, që ju të mund të çoheni në qiell, që ju të mund të keni shpëtim të përjetshëm dhe jetë të përjetshme nëpërmjet urtësisë dhe fuqisë dhe drejtësisë, dhe mëshirës së atij që [b]krijoi të gjitha gjërat në qiell dhe në tokë, që është Perëndi mbi gjithçka. Amen.

KAPITULLI 6

Mbreti Beniamin regjistron emrat e njerëzve dhe cakton priftërinj për t'i mësuar ata—Mosia mbretëron si një mbret i drejtë. Rreth 124–121 para K.

Dhe tani, mbreti Beniamin, pasi mbaroi së foluri ndaj popullit, mendoi se ishte e domosdoshme që ai të [a]merrte emrat e të gjithë atyre që kishin hyrë në një besëlidhje me Perëndinë për të zbatuar urdhërimet e tij.

2 Dhe ndodhi që s'pati asnjë shpirt, me përjashtim të

10*a* Alma 5:38–39.
b Mt. 25:33.
11*a* Mosia 1:11–12.
USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
12*a* DeB 18:23–25.
13*a* Mosia 26:24–27.
15*a* USH Thirrje dhe zgjedhje; Shenjtërim.
b Kol. 1:16; Mosia 4:2; Alma 11:39.
6 1*a* DeB 128:8.

fëmijëve të vegjël, që nuk hyri në besëlidhje dhe nuk mori emrin e Krishtit.

3 Dhe përsëri, ndodhi që kur mbreti Beniamin u kishte dhënë fund të gjitha këtyre gjërave, dhe kishte shuguruar birin e tij [a]Mosian të ishte sundimtar dhe mbret mbi popullin e tij dhe i kishte dhënë atij të gjitha detyrat në lidhje me mbretërinë, dhe gjithashtu kishte [b]caktuar priftërinj që [c]të mësonin njerëzit, që kështu ata të mund të dëgjonin dhe të dinin urdhërimet e Perëndisë dhe për t'i nxitur ata në kujtim të [d]betimit që kishin bërë, ai e shpërndau turmën dhe ata u kthyen çdonjëri sipas familjeve të tyre në shtëpitë e tyre.

4 Dhe [a]Mosia filloi të mbretëronte në vend të atit të tij. Dhe ai filloi të mbretëronte në vitin e tridhjetë të moshës së tij, duke u bërë gjithsej rreth katërqind e shtatëdhjetë e gjashtë vjet nga [b]koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi.

5 Dhe mbreti Beniamin jetoi tre vjet dhe ai vdiq.

6 Dhe ndodhi që mbreti Mosia eci në udhët e Zotit dhe respektoi gjykimet e tij dhe statutet e tij dhe zbatoi urdhërimet e tij, në të gjitha gjërat çfarëdo që ai e urdhëroi atë.

7 Dhe mbreti Mosia bëri që populli i tij të punonte tokën. Dhe ai gjithashtu vetë punoi tokën që kështu ai të [a]mos bëhej barrë për popullin e tij, që të mund të bënte sipas asaj që i ati kishte bërë në të gjitha gjërat. Dhe nuk pati grindje mes të gjithë popullit të tij për hapësirën e tre vjetëve.

KAPITULLI 7

Amoni gjen tokën e Lehi-Nefit, ku Limhi është mbret—Populli i Limhit është rob i Lamanitëve—Limhi tregon historinë e tyre—Një profet (Abinadi) kishte dëshmuar që Krishti është Perëndia dhe Ati i të gjitha gjërave—Ata që mbjellin fëlliqësi do të korrin furtunë dhe ata që vënë besimin e tyre në Zotin, do të shpëtohen. Rreth 121 para K.

Dhe tani, ndodhi që pasi mbreti Mosia kishte pasur paqe të vazhdueshme për hapësirën e tre vjetëve, ai deshi të dinte në lidhje me njerëzit që [a]shkuan për të banuar në tokën e Lehi-Nefit, ose në qytetin e Lehi-Nefit; pasi populli i tij nuk kishte dëgjuar asgjë prej tyre nga koha që ata ishin larguar nga vendi i [b]Zarahemlës; prandaj ata e lodhën atë me ngacmimet e tyre.

2 Dhe ndodhi që mbreti Mosia lejoi, që gjashtëmbëdhjetë nga burrat e tyre të fortë mund të ngjiteshin në tokën e Lehi-Nefit, për të pyetur në lidhje me vëllezërit e tyre.

3 Dhe ndodhi që të nesërmen ata filluan të ngjiteshin, duke pasur me vete njëfarë Amoni, që ishte një burrë i fortë dhe

3 *a* Mosia 1:10; 2:30.
b USH Shuguroj, shugurim.
c Alma 4:7.
d Mosia 5:5–7.
4 *a* USH Mosia, bir i Beniaminit.
b 1 Ne. 1:4.
7 *a* 2 Kor. 11:9.
7 1 *a* Omni 1:27–30.
b Omni 1:13.

i fuqishëm dhe një pasardhës i Zarahemlës; dhe ishte gjithashtu udhëheqësi i tyre.

4 Dhe tani, ata nuk dinin drejtimin që duhej të përshkonin në vendin e shkretë për t'u ngjitur në tokën e Lehi-Nefit, prandaj ata u endën për shumë ditë në vendin e shkretë, madje u endën për dyzet ditë.

5 Dhe kur ishin endur për dyzet ditë, ata arritën te një kodër, e cila është në veri të vendit [a]Shilom dhe aty ngulën çadrat e tyre.

6 Dhe Amoni mori tre prej vëllezërve të tij dhe emrat e tyre ishin Amaleki, Helem dhe Hem dhe ata zbritën në tokën e [a]Nefit.

7 Dhe vini re, ata takuan mbretin e popullit, që ishte në tokën e Nefit dhe në tokën e Shilomit; dhe ata u rrethuan nga rojat e mbretit dhe u morën, dhe u lidhën, dhe u futën në burg.

8 Dhe ndodhi që pasi ata kishin qenë në burg dy ditë, u çuan përsëri para mbretit dhe rripat e tyre u zgjidhën; dhe ata qëndruan para mbretit dhe u lejuan, ose më mirë u urdhëruan, se duhej t'u përgjigjeshin pyetjeve që ai do t'u bënte atyre.

9 Dhe ai u tha atyre: Vini re, unë jam [a]Limhi, i biri i Noeut, që ishte i biri i Zenifit, i cili erdhi nga toka e Zarahemlës për të trashëguar këtë tokë, që ishte toka e etërve të tyre, i cili u bë mbret nga zëri i popullit.

10 Dhe tani, unë dua të di arsyen, pse ju qetë kaq të guximshëm sa të vinit afër mureve të qytetit, kur unë vetë isha me rojat e mia përjashta portës?

11 Dhe tani, për këtë shkak unë kam lejuar që ju të ruheni, që unë të mund t'ju pyes, përndryshe unë do të kisha bërë që rojat e mia do t'ju kishin vrarë. Ju jeni të lejuar të flisni.

12 Dhe tani, kur Amoni pa se ishte i lejuar të fliste, ai shkoi përpara dhe u përul para mbretit; dhe duke u ngritur përsëri, ai tha: O mbret, unë jam shumë mirënjohës para Perëndisë këtë ditë, që unë jam akoma gjallë dhe jam lejuar të flas; dhe unë do të përpiqem të flas me guxim;

13 Pasi jam i sigurt, se në qoftë se ju do të më kishit njohur, ju nuk do të kishit lejuar që unë t'i mbaja këto rripa. Pasi unë jam Amoni dhe jam një pasardhës i [a]Zarahemlës dhe kam ardhur nga toka e Zarahemlës për të pyetur në lidhje me vëllezërit tanë, që Zenifi i solli nga ai vend.

14 Dhe tani, ndodhi që pasi Limhi kishte dëgjuar fjalët e Amonit, ai ishte jashtëzakonisht i kënaqur dhe tha: Tani unë e di me siguri se vëllezërit e mi, që ishin në tokën e Zarahemlës janë ende gjallë. Dhe tani unë do të gëzoj; dhe të nesërmen unë do të bëj që populli im të gëzojë gjithashtu.

15 Pasi vini re, ne jemi në robëri të Lamanitëve dhe jemi [a]të ngarkuar me një taksë që është e rëndë të durohet. Dhe

5*a* Mosia 9:6, 8, 14.
6*a* 2 Ne. 5:8.
9*a* Mosia 11:1.
13*a* Omni 1:12–15.
15*a* Mosia 19:15.

tani, vini re, vëllezërit tanë do të na çlirojnë ne nga robëria, ose nga duart e Lamanitëve dhe ne do të jemi skllevër të tyre; pasi është më mirë që ne të jemi skllevër tek Nefitët se t'i paguajmë haraç mbretit të Lamanitëve.

16 Dhe tani, mbreti Limhi urdhëroi rojat e tij që ata nuk duhet ta lidhnin më Amonin, as vëllezërit e tij, por bëri që ata të shkonin te kodra, që ishte në veri të Shilomit dhe të sillnin vëllezërit e tyre në qytet, që kështu ata të mund të hanin, dhe të pinin dhe të pushonin nga punët e udhëtimit të tyre, pasi ata kishin vuajtur shumë gjëra; ata kishin vuajtur uri, etje dhe lodhje.

17 Dhe tani, ndodhi të nesërmen që mbreti Limhi dërgoi një shpallje mes gjithë popullit të tij, që kështu ata të mund të mblidheshin së bashku në [a]tempull, të dëgjonin fjalët që ai do t'u fliste atyre.

18 Dhe ndodhi që kur ata u mblodhën së bashku, ai u foli atyre në këtë mënyrë, duke thënë: O ju, njerëzit e mi, ngrini kokat tuaja dhe ngushëllohuni; pasi vini re, koha ka ardhur ose nuk është e largët, kur ne nuk do të jemi më në varësi të armiqve tanë, pavarësisht nga përpjekjet tona të shumta, që kanë qenë të kota; por unë besoj se na mbetet një luftë vendimtare për t'u bërë.

19 Prandaj, ngrini kokat tuaja, dhe gëzohuni dhe vini besimin tuaj te [a]Perëndia, në atë Perëndi që ishte Perëndia i Abrahamit, dhe Isakut, dhe Jakobit; dhe gjithashtu ai Perëndi që [b]solli fëmijët e Izraelit nga toka e Egjiptit dhe bëri që ata të ecnin përmes Detit të Kuq mbi tokë të thatë dhe i ushqeu ata me [c]mana që ata të mos vdisnin në vendin e shkretë; dhe shumë gjëra të tjera bëri ai për ta.

20 Dhe përsëri, i njëjti Perëndi i solli etërit tanë [a]nga toka e Jeruzalemit dhe ka mbajtur dhe ruajtur popullin e tij madje deri tani; dhe vini re, është për shkak të paudhësive dhe neverive tona, që ai na ka sjellë ne në robëri.

21 Dhe ju të gjithë jeni dëshmitarë në këtë ditë, se Zenifi që u bë mbret mbi këtë popull, duke qenë shumë [a]i zellshëm që të trashëgojë tokën e etërve të tij, u mashtrua nga dinakëria dhe nga dredhitë e mbretit Laman, i cili pasi kishte hyrë në traktat me mbretin Zenif dhe pasi i dorëzoi një pjesë të tokës, ose madje të qytetit të Lehi-Nefit dhe qytetin e Shilomit; dhe tokën rreth e përqark—

22 Dhe gjithë këtë ai e bëri për të vetmin qëllim, që ta [a]sillte këtë popull në varësi ose në robëri. Dhe vini re, ne në këtë kohë i paguajmë haraç mbretit të Lamanitëve, në sasinë e gjysmës së misrit tonë dhe të elbit

17*a* 2 Ne. 5:16.
19*a* Eks. 3:6; 1 Ne. 19:10.
b Eks. 12:40–41; Alma 36:28.
c Eks. 16:15, 35; Num. 11:7–8; Joz. 5:12.
20*a* 1 Ne. 2:1–4.
21*a* Mosia 9:1–3.
22*a* Mosia 10:18.

tonë dhe madje të gjithë drithin tonë të çdo lloji, dhe gjysmën e shtimit të tufave tona dhe të kopeve tona; dhe madje gjysmën e gjithçkaje që ne kemi, ose zotërojmë, mbreti i Lamanitëve na e kërkon, ose jetët tona.

23 Dhe tani, a nuk është kjo e rëndë për t'u mbajtur? Dhe, a nuk është ky, mjerimi ynë, i madh? Tani vini re, sa arsye të madhe ne kemi që të vajtojmë.

24 Po, unë ju them juve, të mëdha janë arsyet që ne kemi për të vajtuar; pasi, vini re, sa nga vëllezërit tanë janë vrarë dhe gjaku i tyre është derdhur më kot dhe gjithçka për shkak të paudhësisë.

25 Pasi, në qoftë se ky popull nuk do të kishte rënë në shkelje, Zoti nuk do të kishte lejuar, që kjo e keqe e madhe të kishte ardhur mbi ta. Por vini re, ata nuk do t'i dëgjonin fjalët e tij; por atje u ngritën grindje mes tyre madje kaq shumë, saqë ata derdhën gjak mes tyre.

26 Dhe një [a]profet të Zotit ata kanë vrarë; po, një njeri të zgjedhur të Perëndisë, i cili u tha atyre për ligësinë dhe neveritë e tyre dhe u profetizoi për shumë gjëra që do të vinin, po, madje për ardhjen e Krishtit.

27 Dhe sepse ai u tha atyre se Krishti ishte [a]Perëndia, Ati i të gjitha gjërave dhe tha se ai do të merrte mbi vete shëmbëlltyrën e njeriut, dhe ajo do të ishte [b]shëmbëlltyra në bazë të së cilës u krijua njeriu në fillim; ose, me fjalë të tjera, ai u tha se njeriu u krijua sipas shëmbëlltyrës së [c]Perëndisë dhe se Perëndia do të vinte poshtë mes fëmijëve të njerëzve dhe do të merrte mbi vete mish dhe gjak, dhe do të shkonte përpara mbi faqen e tokës—

28 Dhe tani, për shkak se ai tha këtë, ata e vranë atë; dhe shumë gjëra të tjera bënë ata që sollën zemërimin e Perëndisë mbi ta. Prandaj, kush çuditet se ata janë në robëri dhe se janë prekur nga vuajtje të rënda?

29 Pasi vini re, Zoti ka thënë: Unë nuk do ta [a]ndihmoj popullin tim ditën e shkeljes së tyre; por unë do të pengoj udhët e tyre që ata të mos përparojnë; dhe veprimet e tyre do të jenë si një bllok pengues para tyre.

30 Dhe përsëri, ai tha: Në qoftë se populli im do të mbjellë [a]fëlliqësi, ai do të [b]korrë byk në furtunë; dhe pasoja e tij është helm.

31 Dhe përsëri ai tha: Në qoftë se populli im do të mbjellë fëlliqësi ai do të korrë erën e [a]lindjes, që sjell shkatërrim të menjëhershëm.

32 Dhe tani vini re, premtimi i Zotit është plotësuar dhe ju jeni të goditur dhe të pikëlluar.

33 Por, në qoftë se ju do të [a]ktheheni te Zoti me qëllim të plotë të zemrës dhe ta vini

26*a* Mosia 17:12–20.
27*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Zan. 1:26–28; Eth. 3:14–17; DeB 20:17–18.
c Mosia 13:33–34; 15:1–4.
29*a* 1 Sam. 12:15; 2 Kro. 24:20.
30*a* USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
b Gal. 6:7–8; DeB 6:33. USH Korrje.
31*a* Jer. 18:17; Mosia 12:6.
33*a* Morm. 9:6.

besimin tuaj në të dhe t'i shërbeni atij me të gjithë zellin e mendjes, në qoftë se ju e bëni këtë, ai do t'ju nxjerrë nga robëria, në bazë të vullnetit dhe të dëshirës së tij.

KAPITULLI 8

Amoni mëson njerëzit e Limhit—Ai mëson për njëzet e katër fletët Jaredite—Analet e lashta mund të përkthehen nga shikuesit—Asnjë dhuratë nuk është më e madhe se parashikimi. Rreth 121 para K.

Dhe ndodhi që pasi mbreti Limhi i kishte dhënë fund të folurit ndaj popullit të tij, pasi ai u foli atyre shumë gjëra dhe vetëm pak prej tyre unë kam shkruar në këtë libër, ai i tha popullit të tij të gjitha gjërat në lidhje me vëllezërit e tyre që ishin në tokën e Zarahemlës.

2 Dhe ai bëri që Amoni të qëndronte para turmës dhe t'u tregonte të gjithë atë që u kishte ndodhur vëllezërve të tyre, nga koha që Zenifi u largua nga vendi madje, deri në kohën që ai vetë erdhi nga vendi.

3 Dhe ai gjithashtu u tregoi atyre fjalët e fundit, që mbreti Beniamin u kishte mësuar atyre dhe ua shpjegoi ato njerëzve të mbretit Limhi, kështu që ata të mund të kuptonin të gjitha fjalët që ai foli.

4 Dhe ndodhi që pasi ai kishte bërë gjithë këtë, mbreti Limhi e shpërndau turmën dhe bëri që ata të ktheheshin secili në shtëpinë e tij.

5 Dhe ndodhi që ai bëri që fletët që përmbanin [a]analin e popullit të tij, që nga koha që ata u larguan nga vendi i Zarahemlës, duhej të silleshin para Amonit, që ai të mund t'i lexonte ato.

6 Tani, porsa Amoni e kishte lexuar analin, mbreti e pyeti atë që të dinte nëse ai mund të interpretonte gjuhën dhe Amoni i tha atij se ai nuk mundte.

7 Dhe mbreti i tha atij: Duke qenë i pikëlluar për mjerimet e popullit tim, unë bëra që dyzet e tre nga njerëzit e mi të nisnin një udhëtim në vendin e shkretë, kështu që ata të mund të gjenin vendin e Zarahemlës, që ne të mund t'u bënim thirrje vëllezërve tanë, që të na çlironin nga robëria.

8 Dhe ata humbën në vendin e shkretë për hapësirën e shumë ditëve dhe megjithëse qenë të zellshëm, ata nuk e gjetën vendin e Zarahemlës, por u kthyen në këtë tokë, pasi kishin udhëtuar në një tokë mes shumë ujërash, pasi kishin zbuluar një vend që ishte i mbuluar me kocka të njerëzve dhe të kafshëve dhe ishte i mbuluar gjithashtu me gërmadha ndërtesash të çdo lloji, pasi kishim zbuluar një vend që kishte qenë i populluar me një popull që ishte kaq i shumtë, sa ushtritë e Izraelit.

9 Dhe për një dëshmi që gjërat që ata kishin thënë janë të vërteta, ata kanë sjellë [a]njëzet e

8 5*a* Mosia 9–22. 9*a* Eth. 1:1–2.

katër fletë që janë të mbushura me gdhendje dhe ato janë prej ari të kulluar.

10 Dhe vër re, ata kanë sjellë gjithashtu [a]parzmore që janë të mëdha dhe ato janë prej [b]tunxhi dhe bakri dhe në gjendje fare të mirë.

11 Dhe përsëri ata kanë sjellë shpata, dorëzat e të cilave janë prishur dhe tehet ishin gërryer nga ndryshku; dhe nuk ka asnjë njeri në tokë, që është në gjendje të interpretojë gjuhën ose gdhendjet që janë mbi fletë. Prandaj unë të thashë ty: A mund të përkthesh ti?

12 Dhe unë po të them ty përsëri: A njeh ti ndonjë njeri që mund të përkthejë? Pasi unë dëshiroj që këto anale të përkthehen në gjuhën tonë; pasi, ndoshta, ato do të na japin ne njohuri të një mbetjeje të një populli që u shkatërrua, prej të cilit erdhën këto anale; ose, ndoshta, ata do të na japin ne njohuri të vetë këtij populli që është shkatërruar dhe unë dëshiroj të di shkakun e shkatërrimit të tyre.

13 Tani Amoni i tha atij: Unë mund të të them me siguri, O mbret, për një njeri që mund [a]të përkthejë analet; pasi ai ka me se të shikojë dhe të përkthejë të gjitha analet që janë të një date të lashtë; dhe është një dhuratë nga Perëndia. Dhe gjërat quhen [b]interpretues dhe askush nuk mund të shikojë në to, veçse nëse ai urdhërohet; por në rast se ai do të shikojë për atë që nuk duhet, ai do të mbarojë. Dhe kushdo që urdhërohet të shikojë në to, po ai quhet [c]shikues.

14 Dhe vini re, mbreti i njerëzve që janë në tokën e Zarahemlës është njeriu që është urdhëruar t'i bëjë këto gjëra dhe që ka këtë dhuratë të lartë nga Perëndia.

15 Dhe mbreti tha se një shikues është më i madh se një profet.

16 Dhe Amoni tha se një shikues është gjithashtu një zbulues dhe një profet; dhe një dhuratë që është më e madhe, asnjë njeri nuk mund të ketë, veçse nëse ai do të zotërojë fuqinë e Perëndisë, të cilën asnjë njeri nuk mund ta ketë; megjithatë një njeri mund të ketë fuqi të madhe të dhënë nga Perëndia.

17 Por, një shikues mund të dijë për gjërat që janë të shkuara dhe gjithashtu për gjërat që do të ndodhin; dhe nëpërmjet tyre të gjitha gjërat do të zbulohen, ose më mirë, gjërat sekrete do të tregohen dhe gjërat e fshehta do të dalin në dritë dhe gjërat që nuk dihen do të bëhen të ditura nga ata dhe gjithashtu gjërat do të bëhen të njohura nga ata, që përndryshe nuk do të mund të diheshin.

18 Kështu Perëndia ka dhënë një mjet që njeriu, nëpërmjet besimit, të mund të punojë mrekulli të mëdha, prandaj ai bëhet një e mirë e madhe për qeniet njerëzore.

19 Dhe tani, kur Amoni i kishte dhënë fund të folurit të këtyre fjalëve, mbreti u gëzua

10*a* Eth. 15:15.
b Eth. 10:23.

13*a* Mosia 28:10–17.
b USH Urim dhe Thumim.
c USH Shikues.

jashtëzakonisht dhe i dha falënderime Perëndisë, duke thënë: Pa dyshim një mister "i madh përmbahet brenda këtyre fletëve dhe këta interpretues ishin pa dyshim të përgatitur për qëllimin e shpalosjes së të gjitha mistereve të tilla te fëmijët e njerëzve.

20 O, sa të mrekullueshme janë veprat e Zotit dhe sa gjatë ai vuan me këtë popull, po, dhe sa të verbëra dhe të padepërtueshme janë kuptimet e fëmijëve të njerëzve; pasi ata nuk do të kërkojnë urtësi, as nuk duan që ajo të sundojë mbi ta!

21 Po, ata janë si një kope e egër që ikën me vrap nga bariu dhe shpërndahet dhe ata ndiqen dhe përlahen nga kafshët e pyllit.

Anali i Zenifit—Një rrëfim i popullit të tij, nga koha që ata u larguan nga vendi i Zarahemlës deri në kohën që ata u çliruan nga duart e Lamanitëve.

Përfshin kapitujt 9 deri në 22, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 9

Zenifi udhëheq një grup nga Zarahemla për të zotëruar tokën e Lehi-Nefit—Mbreti Lamanit i lejon ata që të trashëgojnë tokën—Ka luftë midis Lamanitëve dhe popullit të Zenifit. Rreth 200–187 para K.

Unë, Zenifi, duke qenë i mësuar në të gjithë gjuhën e Nefitëve dhe pasi kisha njohuri për "vendin e Nefit, ose vendin e trashëgimit të parë të etërve tanë, dhe pasi u dërgova si spiun mes Lamanitëve, që unë të mund të spiunoja forcat e tyre, që ushtria jonë të mund të vinte mbi ta dhe t'i shkatërronte—por, kur pashë atë që ishte e mirë mes tyre, unë pata dëshirë që ata të mos shkatërroheshin.

2 Prandaj, unë u grinda me vëllezërit e mi në vendin e shkretë, pasi doja që sundimtari ynë të bënte një traktat me ta; por ai duke qenë një njeri i rreptë dhe gjakatar urdhëroi që unë duhet të vritesha; por unë u shpëtova nga derdhja e shumë gjaku, pasi ati luftoi kundër atit dhe vëllai kundër vëllait, deri kur numri më i madh i ushtrisë sonë u shkatërrua në vendin e shkretë; dhe ne u kthyem, ata nga ne që shpëtuan, në vendin e Zarahemlës, për t'u treguar atë ndodhi bashkëshorteve të tyre dhe fëmijëve të tyre.

3 Dhe megjithatë, unë duke qenë shumë i zellshëm që të trashëgoja tokën e etërve tanë, mblodha të gjithë ata që donin të shkonin për të zotëruar tokën dhe nisëm përsëri udhëtimin tonë në vendin e shkretë për të shkuar te toka; por ne u goditëm me uri dhe vuajtje të rënda, pasi ishim të ngadalshëm të kujtonim Zotin, Perëndinë tonë.

4 Megjithatë, pas shumë ditësh endjeje në vendin e shkretë, ne ngritëm çadrat tona në vendin

19*a* Eth. 3:21–28; 4:4–5.
9 1*a* 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12.

ku u vranë vëllezërit tanë, që ishte afër tokës së etërve tanë.

5 Dhe ndodhi që unë shkova përsëri me katër nga njerëzit e mi në qytet, pranë mbretit, që unë të mund të dija për natyrën e mbretit dhe që unë të mund të dija në qoftë se mund të shkoja me njerëzit e mi dhe të zotëroja tokën në paqe.

6 Dhe unë shkova te mbreti dhe ai bëri besëlidhje me mua, që unë të mund të zotëroja tokën e Lehi-Nefit dhe tokën e Shilomit.

7 Dhe ai urdhëroi gjithashtu që njerëzit e tij duhej të largoheshin nga toka dhe unë dhe njerëzit e mi shkuam te toka, që ne të mund ta zotëronim atë.

8 Dhe ne filluam të ndërtonim ndërtesa dhe të ndreqnim muret e qytetit, po, madje muret e qytetit të Lehi-Nefit dhe të qytetit të Shilomit.

9 Dhe ne filluam të punonim tokën, po, madje me të gjitha llojet e farave, me fara misri dhe gruri dhe elbi, dhe neasi, dhe sheumi, dhe me farat e të gjitha llojeve të frutave; dhe ne filluam të shtoheshim dhe të përparonim në tokë.

10 Tani, qe dinakëria dhe dredhia e mbretit Laman, që ta [a]sillte popullin tim në robëri, që ai hoqi dorë nga toka, që ne të mund ta zotëronim atë.

11 Prandaj, ndodhi që pasi ne kishim banuar në tokë për hapësirën e dymbëdhjetë vjetëve, mbreti Laman filloi të kishte frikë se në ndonjë mënyrë populli ynë do të bëhej i fortë në tokë dhe se ata nuk do të mund ta mposhtnin dhe ta sillnin atë në robëri.

12 Tani, ata ishin një popull përtac dhe [a]idhujtar; prandaj ata dëshironin të na sillnin ne në robëri, që të ngopnin veten e tyre me punët e duarve tona, po, që të ushqenin veten e tyre me kopetë e fushave tona.

13 Prandaj, ndodhi që mbreti Laman filloi të ngacmonte popullin e tij, që ata të grindeshin me popullin tim; prandaj filloi të kishte luftëra dhe grindje në tokë.

14 Pasi, në vitin e trembëdhjetë të mbretërimit tim në tokën e Nefit, larg në jug të tokës së Shilomit, kur njerëzit e mi ishin duke u dhënë ujë dhe duke ushqyer kopetë e tyre dhe duke punuar tokat e tyre, një ushtri e madhe në numër e Lamanitëve erdhi mbi ta dhe filluan t'i vrisnin ata dhe të merrnin kopetë e tyre dhe misrin e fushave të tyre.

15 Po, dhe ndodhi që ata ikën me vrap, të gjithë ata që nuk u kapën, madje në qytetin e Nefit dhe më kërkuan mua për mbrojtje.

16 Dhe ndodhi që unë i armatosa ata me harqe dhe me shigjeta, me shpata dhe me kordha, me topuza dhe me hobe dhe me të gjitha llojet e armëve që ne mund të shpiknim; dhe unë dhe populli im shkuam përpara të luftonim kundër Lamanitëve.

17 Po, në fuqinë e Zotit, ne shkuam përpara të luftonim

10*a* Mosia 7:21–22. | 12*a* Enosi 1:20. | USH Idhujtari.

kundër Lamanitëve; pasi unë dhe populli im iu lutëm me fuqi Zotit, që të na shpëtonte nga duart e armiqve tanë, pasi ne u zgjuam në një kujtesë të çlirimit të etërve tanë.

18 Dhe Perëndia i [a]dëgjoi thirrjet tona dhe iu përgjigj lutjeve tona; dhe ne shkuam përpara në fuqinë e tij; po, ne shkuam përpara kundër Lamanitëve dhe brenda një dite dhe një nate ne vramë tre mijë e dyzet e tre; ne i vramë ata madje derisa i kishim nxjerrë ata nga toka jonë.

19 Dhe unë vetë, ndihmova me duart e mia të varrosja të vdekurit e tyre. Dhe vini re, që për dhembjen dhe pikëllimin tonë të madh, dyqind e shtatëdhjetë e nëntë nga vëllezërit tanë u vranë.

KAPITULLI 10

Mbreti Laman vdes—Njerëzit e tij janë të egër dhe mizorë dhe besojnë në tradita të rreme—Zenifi dhe populli i tij triumfojnë kundër tyre. Rreth 187–160 para K.

Dhe ndodhi që ne përsëri filluam të ngrinim mbretërinë dhe ne përsëri filluam të zotëronim tokën në paqe. Dhe unë shkaktova që të bëheshin armë lufte të çdo lloji, që kështu unë të mund të kisha armë për popullin tim, për kohën që Lamanitët do të vinin përsëri në luftë kundër popullit tim.

2 Dhe unë vendosa roja rreth e përqark vendit, që Lamanitët nuk do të mund të vinin mbi ne përsëri papritmas dhe të na shkatërronin; dhe kështu unë mbrojta popullin tim dhe kopetë e mia dhe i mbajta ato nga rënia në duart e armiqve tanë.

3 Dhe ndodhi që ne trashëguam tokën e etërve tanë për shumë vjet, po, për hapësirën e njëzet e dy vjetëve.

4 Dhe unë bëra që burrat duhet të punonin tokën dhe të rritnin të gjitha llojet e [a]drithit dhe të gjitha llojet e frutit të çdo peme.

5 Dhe unë bëra që gratë duhet të tirnin dhe të endnin dhe të punonin, dhe të punonin të gjitha llojet e pëlhurave të mira, po, dhe [a]rroba të çdo lloji, që ne të mund të vishnim lakuriqësinë tonë; dhe kështu ne përparuam në vend—kështu ne patëm paqe të vazhdueshme në tokë për hapësirën e njëzet e dy vjetëve.

6 Dhe ndodhi që mbreti [a]Laman vdiq dhe i biri filloi të mbretëronte në vend të tij. Dhe ai filloi ta ngacmonte popullin e tij në kryengritje kundër popullit tim; prandaj, ata filluan të përgatiteshin për luftë dhe të vinin të luftonin kundër popullit tim.

7 Por, unë kisha dërguar spiunët e mi rreth e rrotull në vendin e [a]Shemlonit, që të mund të zbuloja përgatitjet e tyre, që të mund të mbrohesha kundër tyre, që ata të mos mund të vinin mbi popullin tim dhe t'i shkatërronin ata.

8 Dhe ndodhi që ata erdhën nga veriu i vendit të Shilomit

18*a* Mosia 29:20.
10 4*a* Mosia 9:9.
5*a* Alma 1:29.
6*a* Mosia 9:10–11; 24:3.
7*a* Mosia 11:12.

me ushtritë e tyre të shumta në numër, njerëz të [a]armatosur me [b]harqe, dhe me shigjeta, dhe me shpata, dhe me kordha, dhe me gurë, dhe me hobe; dhe ata i kishin kokat e tyre të rruara dhe ishin lakuriq; dhe ata kishin shtrënguar rreth ijeve të tyre një copë lëkurë.

9 Dhe ndodhi që unë bëra që gratë dhe fëmijët e popullit tim të fshiheshin në vendin e shkretë; dhe unë bëra gjithashtu, që të gjithë burrat e mi të vjetër që mund të mbanin armë dhe gjithashtu të gjithë të rinjtë e mi që ishin në gjendje të mbanin armë, duhej të mblidheshin së bashku të shkonin të luftonin kundër Lamanitëve; dhe unë i vura ata sipas rangut të tyre, çdo njeri sipas moshës së tij.

10 Dhe ndodhi që ne shkuam të luftonim kundër Lamanitëve; dhe unë, madje unë, në moshën time të vjetër, shkova të luftoja kundër Lamanitëve. Dhe ndodhi që ne shkuam të luftonim në [a]fuqinë e Zotit.

11 Tani, Lamanitët nuk dinin asgjë në lidhje me Zotin, as në lidhje me fuqinë e Zotit, prandaj, ata vareshin në fuqinë e tyre. Megjithatë, ata ishin një popull i fortë, përsa i takon fuqisë së njerëzve.

12 Ata ishin një popull i [a]egër dhe mizor dhe gjakatar, që besonin në [b]traditën e etërve të tyre, e cila është kjo—Besonin se ata ishin dëbuar nga toka e Jeruzalemit për shkak të paudhësive të etërve të tyre dhe se ata u trajtuan padrejtësisht në vendin e shkretë nga vëllezërit e tyre dhe ata u trajtuan gjithashtu padrejtësisht, ndërsa po kalonin detin;

13 Dhe përsëri ata u trajtuan padrejtësisht, ndërsa ishin në tokën e trashëgimit të tyre [a]të parë, pasi ata kishin kaluar detin dhe e gjithë kjo, sepse ai Nefi ishte më besnik në zbatimin e urdhërimeve të Zotit—prandaj ai u [b]favorizua nga Zoti, pasi Zoti i dëgjoi lutjet e tij dhe iu përgjigj atyre, dhe ai mori udhëheqjen e udhëtimit të tyre në vendin e shkretë.

14 Dhe vëllezërit e tij ishin zemëruar me të, sepse ata nuk [a]kuptonin punët e Zotit; ata ishin gjithashtu [b]të zemëruar me të mbi ujërat, sepse ata ngurtësuan zemrat e tyre kundër Zotit.

15 Dhe përsëri ata ishin të zemëruar me të, kur ata kishin arritur në tokën e premtuar, sepse thanë që ai u kishte marrë [a]sundimin e popullit nga duart e tyre; dhe ata deshën ta vrisnin.

16 Dhe përsëri ata ishin të zemëruar me të, sepse ai u nis në vendin e shkretë, ashtu sikurse Zoti e kishte urdhëruar dhe mori [a]analet që ishin gdhendur mbi fletët e tunxhit, pasi ata thanë se ai i kishte [b]grabitur ato.

17 Dhe kështu ata i kanë mësuar fëmijët e tyre që ata duhet

8*a* Jar. 1:8.
b Alma 3:4–5.
10*a* USH Besim.
12*a* Alma 17:14.
b 2 Ne. 5:1–3.
13*a* 1 Ne. 18:23.
b 1 Ne. 17:35.
14*a* 1 Ne. 15:7–11.
b 1 Ne. 18:10–11.
15*a* 2 Ne. 5:3.
16*a* 2 Ne. 5:12.
b Alma 20:10, 13.

t'i urrenin ata dhe që ata duhet t'i vrisnin ata dhe që ata duhet t'i grabitnin dhe t'i plaçkitnin ata, dhe që të bënin gjithçka, që të mund t'i shkatërronin ata; prandaj ata kanë një urrejtje të përjetshme ndaj fëmijëve të Nefit.

18 Pikërisht për këtë shkak, mbreti Laman, me anën e dinakërisë së tij dhe gënjeshtrave të tij dhelpërake dhe premtimeve të tij të bukura, më gënjeu që unë e solla këtë popullin tim në këtë vend, që ata të mund ta shkatërronin atë; po, dhe ne kemi vuajtur shumë vjet në tokë.

19 Dhe tani, unë, Zenifi, pasi ia kam treguar të gjitha këto gjëra popullit tim në lidhje me Lamanitët, unë i nxita ata të shkonin të luftonin me fuqinë e tyre, duke vënë besimin e tyre në Zotin; prandaj, ne u ndeshëm me ta ballë për ballë.

20 Dhe ndodhi që ne i nxorëm ata përsëri nga toka jonë; dhe i vramë ata me një gjakderdhje të madhe, madje kaq shumë, saqë ne nuk i numëruam dot.

21 Dhe ndodhi që u rikthyem përsëri në tokën tonë dhe populli im përsëri filloi të kujdeset për kopetë e tij dhe të punonte tokën e tij.

22 Dhe tani, unë duke qenë i vjetër, ia kalova mbretërinë njërit prej bijve të mi, prandaj unë nuk them më. Dhe Zoti e bekoftë popullin tim. Amen.

KAPITULLI 11

Mbreti Noe sundon në ligësi—Ai kënaqet me jetesë të shthurur me bashkëshortet e tij dhe gratë pa kurorë—Abinadi profetizon se populli do të çohet në robëri—Jeta e tij kërkohet nga mbreti Noe. Rreth 160–150 para K.

Dhe tani ndodhi që Zenifi e kaloi mbretërinë mbi Noeun, njërin nga bijtë e tij; prandaj Noeu filloi të mbretëronte në vend të tij; dhe ai nuk eci në udhët e atit të tij.

2 Pasi vini re, ai nuk zbatoi urdhërimet e Perëndisë, por shkoi sipas dëshirave të zemrës së tij. Dhe ai kishte shumë bashkërshorte dhe [a]gra pa kurorë. Dhe ai [b]bëri që populli i tij të bënte mëkat dhe të bënte atë që ishte e neveritshme në sytë e Zotit. Po, dhe ata bënë [c]lavirësi dhe të gjitha llojet e ligësisë.

3 Dhe ai u vuri një taksë të një të pestës së gjithçkaje që ata zotëronin, një të pestën e arit të tyre dhe të argjendit të tyre dhe një të pestën e [a]zifit të tyre, dhe të bakrit të tyre, dhe të tunxhit të tyre, dhe të hekurit të tyre; dhe një të pestën e grigjave të tyre; dhe gjithashtu një të pestën e të gjithë drithit të tyre.

4 Dhe të gjithë këtë e mori për të mbajtur veten dhe bashkëshortet e tij dhe gratë e tij pa kurorë; dhe gjithashtu priftërinjtë e tij dhe bashkëshortet e

11 2*a* Jakobi 3:5.
b 1 Mbr. 14:15–16; Mosia 29:31.
c 2 Ne. 28:15.
3*a* heb fjalë të lidhura: mbiemri, "shkëlqyes"; folja, "vesh ose mbuloj me metal."

tyre dhe gratë e tyre pa kurorë; kështu ai i ndryshoi punët e mbretërisë.

5 Pasi ai pushoi të gjithë priftërinjtë që ishin shuguruar nga i ati dhe shuguroi të rinj në vend të tyre, të tillë që ishin ngritur në kryelartësinë e zemrave të tyre.

6 Po, dhe kështu ata mbaheshin në përtacinë e tyre dhe në idhujtarinë e tyre dhe në lavirësitë e tyre nga taksat që mbreti Noe i kishte vënë popullit të tij; kështu populli punonte jashtëzakonisht rëndë për të mbajtur paudhësinë.

7 Po, dhe ata gjithashtu u bënë idhujtarë, sepse ata u gënjyen nga fjalët e kota dhe lajkatuese të mbretit dhe të priftërinjve; pasi ata u folën gjëra mikluese atyre.

8 Dhe ndodhi që mbreti Noe ndërtoi shumë ndërtesa elegante dhe të mëdha dhe ai i stolisi ato me vepra të bukura prej druri, dhe me të gjitha llojet e gjërave me vlerë prej ari, dhe prej argjendi, dhe prej hekuri, dhe prej tunxhi, dhe prej zifi, dhe prej bakri;

9 Dhe ai gjithashtu ndërtoi për vete një pallat të madh dhe një fron në mes të tij, gjithçka e të cilit ishte prej druri të çmueshëm dhe ishte stolisur me ar dhe argjend dhe me gjëra të çmueshme.

10 Dhe ai bëri gjithashtu që punëtorët e tij duhej të bënin brenda mureve të tempullit çdo lloj pune të çmueshme prej druri dhe prej bakri dhe prej tunxhi.

11 Dhe ndenjëset që ishin vendosur veçan për priftërinjtë e lartë, të cilat ishin lart të gjitha ndenjëseve të tjera, ai i stolisi me ar të kulluar dhe ai bëri që një gjoksmbrojtëse të ndërtohet para tyre, që ata të mund të mbështetnin trupat e tyre dhe krahët e tyre mbi të, ndërsa ata do t'i flisnin popullit fjalë të gënjeshtërta dhe të kota.

12 Dhe ndodhi që ai ndërtoi një [a]kullë pranë tempullit; po, një kullë shumë të lartë, madje kaq të lartë, sa ai të mund të qëndronte mbi majën e saj dhe të shihte vendin e Shilomit dhe gjithashtu vendin e Shemlonit që zotërohej nga Lamanitët; dhe ai të mund të shihte madje të gjithë vendin rreth e përqark.

13 Dhe ndodhi që ai bëri që shumë ndërtesa të ndërtohen në vendin Shilom; dhe ai bëri të ndërtohet një kullë e madhe mbi kodrën në veri të vendit Shilom, që kishte qenë një vend strehimi për fëmijët e Nefit në kohën kur ata ikën nga toka; dhe kështu bëri ai me pasuritë që mori me anë të tatimit të popullit të tij.

14 Dhe ndodhi që ai e vuri zemrën e tij mbi pasuritë e tij dhe ai kaloi kohën e tij në jetesë të shthurur me bashkëshortet e tij dhe gratë e tij pa kurorë; dhe gjithashtu kështu e kalonin priftërinjtë e tij kohën e tyre, me lavire.

15 Dhe ndodhi që ai mbolli

12*a* Mosia 19:5–6.

vreshta rreth e rrotull vendit; dhe ndërtoi shtrydhëse rrushi dhe bëri verë me shumicë; dhe si rrjedhim, ai u bë [a]verëpirës dhe gjithashtu populli i tij.

16 Dhe ndodhi që Lamanitët filluan të vinin mbi popullin e tij, në numër të paktë dhe i vrisnin ata në arat e tyre dhe ndërsa ata ruanin grigjat e tyre.

17 Dhe mbreti Noe dërgoi roje rreth e përqark vendit që t'i mbanin ata larg; por ai nuk dërgoi një numër të mjaftueshëm dhe Lamanitët erdhën mbi ta dhe i vranë ata, dhe nxorën shumë nga grigjat e tyre prej atij vendi, kështu Lamanitët filluan t'i shkatërronin dhe të ushtronin urrejtjen e tyre mbi ta.

18 Dhe ndodhi që mbreti Noe dërgoi ushtritë e tij kundër tyre dhe ata u shtynë tutje, ose i shtynë ata prapa për një kohë; prandaj ata u kthyen me gëzim me plaçkën e tyre.

19 Dhe tani, për shkak të kësaj fitoreje të madhe, ata u ngritën në kryelartësinë e zemrave të tyre; ata [a]u mburrën për fuqinë e tyre, duke thënë se pesëdhjetë nga ata mund të përballonin mijëra nga Lamanitët; dhe kështu ata mburreshin dhe gëzoheshin në gjak dhe në derdhjen e gjakut të vëllezërve të tyre dhe kjo për shkak të ligësisë së mbretit dhe priftërinjve të tyre.

20 Dhe ndodhi që ishte një njeri mes tyre, emri i të cilit ishte [a]Abinadi; dhe ai shkoi përpara mes tyre dhe filloi të profetizojë, duke thënë: Vini re, kështu thotë Zoti dhe kështu më ka urdhëruar ai, duke thënë: Shko përpara dhe thuaji këtij populli se kështu thotë Zoti—Mjerë këta njerëz, pasi unë kam parë neveritë e tyre dhe ligësinë e tyre dhe lavirësitë e tyre; dhe në qoftë se nuk pendohen, unë do t'i vizitoj ata në zemërimin tim.

21 Dhe në qoftë se nuk pendohen dhe nuk kthehen te Zoti, Perëndia i tyre, vini re, unë do t'i dorëzoj ata në duart e armiqve të tyre; po, dhe do të sillen në [a]robëri; dhe ata do të vuajnë nga dora e armiqve të tyre.

22 Dhe do të ndodhë që ata do të dinë se unë jam Zoti, Perëndia i tyre dhe jam një Perëndi [a]xheloz, që ndëshkon paudhësitë e popullit tim.

23 Dhe do të ndodhë që nëse ky popull nuk pendohet dhe nuk kthehet te Zoti, Perëndia i tyre, ata do të sillen në robëri; dhe askush nuk do t'i shpëtojë, veçse Zoti, Perëndia i Plotfuqishëm.

24 Po, dhe do të ndodhë që kur ata do të më thërrasin, unë do të jem [a]i ngadaltë të dëgjoj thirrjet e tyre; po, dhe do të lejoj që ata të goditen nga armiqtë e tyre.

25 Dhe në qoftë se nuk pendohen në thes lire dhe hi dhe ta lutin me fuqi Zotin, Perëndinë e tyre, unë nuk do t'i [a]dëgjoj lutjet e tyre, as nuk do t'i

15*a* USH Fjalë e Urtësisë.
19*a* DeB 3:4.
USH Kryelartësi, krenari.
20*a* USH Abinadi.
21*a* Mosia 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
22*a* Eks. 20:5; LiP. 6:15; Mosia 13:13.
24*a* Mik. 3:4; Mosia 21:15.
25*a* Isa. 1:15; 59:2.

shpëtoj nga vuajtjet e tyre; dhe kështu thotë Zoti dhe kështu më ka urdhëruar mua.

26 Dhe ndodhi që kur Abinadi u kishte folur këto fjalë atyre, ata u zemëruan me të dhe kërkuan t'i merrnin jetën; por Zoti e shpëtoi atë nga duart e tyre.

27 Tani, kur mbreti Noe dëgjoi fjalët që Abinadi i foli popullit, edhe ai u zemërua; dhe tha: Kush është Abinadi, që unë dhe populli im duhet të gjykohemi prej tij, ose [a]kush është Zoti që do të sjellë mbi popullin tim vuajtje kaq të mëdha?

28 Unë ju urdhëroj juve të ma sillni Abinadin këtu, që unë të mund ta vras, pasi ai i ka thënë këto gjëra që të nxisë njerëzit e mi në zemërim njëri me tjetrin dhe të ngrejë grindje mes popullit tim; prandaj unë do ta vras atë.

29 Tani, sytë e njerëzve ishin [a]verbuar; prandaj ata [b]ngurtësuan zemrat e tyre kundër fjalëve të Abinadit dhe ata u përpoqën që nga ajo kohë e më pas ta kapnin atë. Dhe mbreti Noe e ngurtësoi zemrën e tij kundër fjalës së Zotit dhe ai nuk u pendua për punët e tij të liga.

KAPITULLI 12

Abinadi burgoset pasi profetizoi shkatërrimin e popullit dhe vdekjen e mbretit Noe—Priftërinjtë e rremë citojnë shkrimet e shenjta dhe bëjnë sikur zbatojnë ligjin e Moisiut—Abinadi fillon t'u mësojë atyre Dhjetë Urdhërimet. Rreth 148 para K.

Dhe ndodhi që pas hapësirës së dy vjetëve Abinadi erdhi mes tyre i maskuar, që ata nuk e njohën dhe filloi të profetizonte mes tyre, duke thënë: Kështu më ka urdhëruar Zoti, duke thënë—Abinadi, shko dhe profetizo te ky populli im, pasi ata kanë ngurtësuar zemrat e tyre kundër fjalëve të mia; ata nuk janë penduar për punët e tyre të liga; prandaj unë do t'i [a]vizitoj ata në zemërimin tim, po, në zemërimin tim të rreptë do t'i vizitoj ata për paudhësitë dhe neveritë e tyre.

2 Po, mjerë ky brez! Dhe Zoti më tha: Shtrije dorën tënde dhe profetizo, duke thënë: Kështu thotë Zoti, do të ndodhë që ky brez, për shkak të paudhësive të tyre do të sillen në [a]robëri dhe do të goditen në [b]faqe; po, dhe do të dëbohen nga njerëzit dhe do të vriten; dhe hutat e ajrit dhe qentë, po, dhe kafshët e egra, do të përpijnë mishin e tyre.

3 Dhe do të ndodhë që [a]jeta e mbretit Noe do të vlerësohet madje si një plaçkë në një [b]furrë të nxehtë; pasi ai do të dijë se unë jam Zoti.

4 Dhe do të ndodhë që unë do ta qëlloj këtë popullin tim me [a]mjerime të rënda, po, me zi buke dhe me epidemi dhe do të

27*a* Eks. 5:2; Mosia 12:13.
29*a* Mois. 4:4.
b Alma 33:20; Eth. 11:13.
12 1*a* Isa. 65:6.
2*a* Mosia 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
b Mosia 21:3–4.
3*a* Mosia 12:10.
b Mosia 19:20.
4*a* DeB 97:26.

bëj që ata të [b]ulërijnë gjithë ditën e ditës.

5 Po, dhe unë do të bëj që ata të kenë [a]barra të lidhura mbi shpinat e tyre dhe ata do të dëbohen si një gomar pa gojë.

6 Dhe do të ndodhë që unë do të bëj që mbi ta të bjerë breshër dhe ai do t'i godasë ata; dhe do të goditen nga era [a]e lindjes; dhe [b]insektet gjithashtu do të mbulojnë tokën e tyre dhe do të përpijnë drithin e tyre.

7 Dhe ata do të goditen nga një epidemi e madhe—dhe të gjithë këtë unë do ta bëj për shkak të [a]paudhësive dhe neverive të tyre.

8 Dhe do të ndodhë që në qoftë se ata nuk pendohen, unë do t'i [a]shkatërroj plotësisht nga faqja e dheut; por, ata do të lënë një [b]anal pas tyre dhe unë do ta ruaj atë për kombet e tjera që do të zotërojnë tokën; po, madje këtë unë do ta bëj që të mund t'i zbuloj neveritë e këtij populli te kombet e tjera. Dhe shumë gjëra profetizoi Abinadi kundër këtij populli.

9 Dhe ndodhi që ata u zemëruan me të; dhe e morën atë dhe e çuan të lidhur para mbretit, dhe i thanë mbretit: Shiko, ne kemi sjellë një njeri para teje, i cili ka profetizuar të këqija në lidhje me njerëzit e tu dhe thotë se Perëndia do t'i shkatërrojë ata.

10 Dhe gjithashtu ai profetizoi të këqija në lidhje me jetën tënde dhe thotë se jeta jote do të jetë si një plaçkë në një furrë zjarri.

11 Dhe përsëri ai thotë se ti do të jesh si një kërcell, madje si një kërcell i tharë i fushës, që shkelet nga kafshët dhe shtypet nën këmbë.

12 Dhe përsëri ai thotë se ti do të jesh si lulet e një gjembaçi i cili kur është krejtësisht i bërë, në qoftë se fryn era, e merr dhe e rrokullis mbi faqe të dheut. Dhe ai pretendon se Zoti e ka thënë atë. Dhe ai thotë se e gjitha kjo do të vijë mbi ty, në qoftë se ti nuk pendohesh dhe kjo për shkak të paudhësive të tua.

13 Dhe tani, O mbret, ç'të keqe të madhe ke bërë ose ç'mëkate të mëdha ka bërë populli yt, që ne duhet të dënohemi nga Perëndia ose të gjykohemi nga ky njeri?

14 Dhe tani, O mbret, shiko, ne jemi të pafajshëm, dhe ti, O mbret, nuk ke mëkatuar; prandaj, ky njeri ka gënjyer në lidhje me ty dhe ai ka profetizuar më kot.

15 Dhe vër re, ne jemi të fortë, ne nuk do të bëhemi robër ose të merremi skllevër nga armiqtë tanë; po, dhe ti ke përparuar në tokë dhe ti gjithashtu do të përparosh.

16 Vër re, ja ku është njeriu; ne e dorëzojmë në duart e tua; ti mund të bësh me të si të duket ty mirë.

17 Dhe ndodhi që mbreti Noe bëri që Abinadi të futej në burg; dhe ai urdhëroi që [a]priftërinjtë të mblidheshin së bashku, që ai të mund të mbante me ta një këshill, se ç'të bënte me të.

4*b* Mosia 21:9–10.
5*a* Mosia 21:3.
6*a* Jer. 18:17; Mosia 7:31.
b Eks. 10:1–12.
7*a* DeB 3:18.
8*a* Alma 45:9–14.
b Morm. 8:14–16.
17*a* Mosia 11:11.

18 Dhe ndodhi që ata i thanë mbretit: Sille këtu, që ne të mund ta pyesim atë; dhe mbreti urdhëroi që ai të sillej para tyre.

19 Dhe ata filluan ta pyesnin, që ta kapnin atë me fjalë; kështu që të kishin përse ta akuzonin; por ai u përgjigj me guxim dhe i përballoi të gjitha pyetjet e tyre, po, për çudinë e tyre; pasi ai u [a]bëri ballë atyre në të gjitha pyetjet e tyre dhe i ngatërroi ata në të gjitha fjalët e tyre.

20 Dhe ndodhi që njëri prej tyre i tha atij: Ç'kuptim kanë fjalët që janë shkruar dhe të cilat na janë mësuar nga etërit tanë, që thonë:

21 [a]Sa të bukura janë mbi male këmbët e atij që sjell lajme të mira; që njofton paqe; që sjell lajme të bukura për të mirë; që shpall shpëtim; që i thotë Sionit, Perëndia Yt mbretëron;

22 Rojat e tua do të ngrejnë zërin; me zë së bashku ata do të këndojnë; pasi ata do të shohin sy për sy kur Zoti do të sjellë përsëri Sionin;

23 Shpërtheni në gëzim; këndoni së bashku ju vende të humbura të Jeruzalemit; pasi Zoti e ka qetësuar popullin e tij, ai e ka shëlbuar Jeruzalemin.

24 Zoti ka zhveshur [a]krahun e tij të shenjtë në sytë e të gjitha kombeve dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë sonë?

25 Dhe tani Abinadi u tha atyre: A jeni ju [a]priftërinj dhe pretendoni se e mësoni këtë popull dhe se kuptoni shpirtin e profetizimit, dhe megjithatë, doni të dini prej meje se ç'duan të thonë këto gjëra?

26 Unë po ju them juve, mjerë ju që keni përdhosur udhët e Zotit! Pasi, në qoftë se ju i kuptoni këto gjëra, ju nuk i keni mësuar ato; prandaj, keni përdhosur udhët e Zotit.

27 Ju nuk i keni përdorur zemrat tuaja që të [a]kuptoni; prandaj ju nuk keni qenë të urtë. Prandaj ç'i mësoni ju këtij populli?

28 Dhe ata thanë: Ne i mësojmë ligjin e Moisiut.

29 Dhe përsëri, ai u tha atyre: Në qoftë se ju u mësoni [a]ligjin e Moisiut, pse nuk e zbatoni atë? Pse ia keni kushtuar zemrat tuaja pasurive? Pse bëni [b]lavirësi dhe shpenzoni fuqinë tuaj me lavire, po, dhe e bëni këtë popull të bëjë mëkate, që Zoti të ketë shkak të më dërgojë mua për të profetizuar kundër këtij populli, po, madje një të keqe të madhe kundër këtij populli?

30 A nuk e dini ju se unë them të vërtetën? Po, ju e dini se unë them të vërtetën; dhe ju duhet të dridheni para Perëndisë.

31 Dhe do të ndodhë që ju do të qëlloheni për paudhësitë tuaja, pasi ju keni thënë se u mësoni ligjin e Moisiut. Dhe ç'dini ju në lidhje me ligjin e Moisiut? [a]A vjen shpëtimi me anë të ligjit të Moisiut? Ç'thoni ju?

19*a* DeB 100:5–6.
21*a* Isa. 52:7–10; Nah. 1:15.
24*a* 1 Ne. 22:11.
25*a* Mosia 11:5.
27*a* USH Kuptuar(it) (të).
29*a* USH Ligj i Moisiut.
b USH Shkelje kurore.
31*a* Mosia 3:15; 13:27–32; Alma 25:16.

32 Dhe ata u përgjigjën dhe thanë se shpëtimi vinte nëpërmjet ligjit të Moisiut.

33 Por tani, Abinadi u tha atyre: Unë e di, në qoftë se zbatoni urdhërimet e Perëndisë, ju do të shpëtoheni; po, në qoftë se zbatoni urdhërimet që Zoti i dha Moisiut në malin [a]Sinai, duke thënë:

34 [a]Unë jam Zoti, Perëndia yt që të [b]nxori ty nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e robërisë.

35 Ti nuk do të kesh [a]tjetër Perëndi para meje.

36 Ti nuk do të bësh nga vetja ndonjë skulpturë, ose ndonjë shëmbëlltyrë të ndonjë gjëje lart në qiell, ose të gjërave që janë poshtë në tokë.

37 Tani Abinadi u tha atyre, I keni bërë ju të gjitha këto? Unë ju them juve, Jo, nuk i keni bërë. Dhe a i keni [a]mësuar këtij populli se ata duhet t'i bëjnë të gjitha këto gjëra? Unë ju them juve, Jo, ju nuk e keni bërë.

KAPITULLI 13

Abinadi mbrohet nga fuqi hyjnore—Ai u mëson Dhjetë Urdhërimet—Shpëtimi nuk vjen vetëm nëpërmjet ligjit të Moisiut—Perëndia vetë do të bëjë një shlyerje dhe do të shëlbejë popullin e tij. Rreth 148 para K.

Dhe tani, kur mbreti i dëgjoi këto fjalë, ai u tha priftërinjve të tij: Merreni këtë njeri dhe vriteni; pasi çfarë mund të bëjmë ne me të, pasi ai është i çmendur.

2 Dhe ata shkuan përpara dhe u përpoqën të vinin duart e tyre mbi të, por ai u qëndroi atyre dhe u tha:

3 Mos më prekni, pasi Perëndia do t'ju godasë në qoftë se ju vini duart mbi mua, pasi nuk kam dhënë njoftimin që Zoti më dërgoi të jap; as nuk ju kam thënë atë që [a]kërkuat, që unë duhet të thoja; prandaj Perëndia nuk do të lejojë që unë të shkatërrohem në këtë moment.

4 Por, unë duhet të plotësoj urdhërimet që Perëndia më ka urdhëruar mua; dhe meqë unë ju kam thënë të vërtetën, ju jeni zemëruar me mua. Dhe përsëri, pasi unë kam folur fjalën e Perëndisë, ju më keni gjykuar që jam i çmendur.

5 Tani ndodhi që pasi Abinadi foli këto fjalë, njerëzit e mbretit Noe nuk guxuan ta preknin me dorë, pasi Shpirti i Zotit ishte mbi të; dhe fytyra e tij [a]shndriti me një shkëlqim të madh, madje sikurse ajo e Moisiut kur ishte në malin Sinai, ndërsa po fliste me Zotin.

6 Dhe ai foli me [a]fuqi dhe autoritet nga Perëndia; dhe ai i vazhdoi fjalët e tij, duke thënë:

7 Ju e shihni se nuk keni fuqi të më vrisni mua, prandaj unë mbaroj mesazhin tim. Po, dhe unë vë re se ai ju [a]shpon në

33*a* Eks. 19:9, 16–20; Mosia 13:5.
34*a* Eks. 20:2–4.
b Eks. 12:51; 1 Ne. 17:40; Mosia 7:19.
35*a* Ose. 13:4.
USH Idhujtari.
37*a* Mosia 13:25–26.
13 3*a* Mosia 12:20–24.
5*a* Eks. 34:29–35.
6*a* USH Fuqi.
7*a* 1 Ne. 16:2.

zemrat tuaja, sepse unë ju them të vërtetën në lidhje me paudhësitë tuaja.

8 Po, dhe fjalët e mia ju mbushin me habi dhe çudi dhe me zemërim.

9 Por unë mbaroj mesazhin tim; dhe pastaj nuk ka rëndësi se ku do të shkoj, në qoftë se unë jam i shpëtuar.

10 Por vetëm këtë unë do t'ju them, çfarë bëni me mua, pas kësaj, do të jetë një [a]simbol dhe një shenjë e gjërave që do të vijnë.

11 Dhe tani, unë ju lexoj pjesën e mbetur të [a]urdhërimeve të Perëndisë, pasi unë vë re se ato nuk janë shkruar në zemrat tuaja; unë vë re se keni studiuar dhe keni mësuar paudhësi në pjesën më të madhe të jetës suaj.

12 Dhe tani, ju e mbani mend se unë ju thashë: Ti nuk do të bësh nga vetja ndonjë skulpturë, ose ndonjë shëmbëlltyrë të ndonjë prej gjërave që janë lart në qiell, ose të gjërave që janë poshtë në tokë, ose që janë në ujë nën tokë.

13 Dhe përsëri: Ti nuk duhet ta përkulësh veten tënde para tyre, as t'u shërbesh atyre; pasi unë Zoti, Perëndia yt, jam një Perëndi xheloz që ndëshkoj paudhësitë e etërve ndaj fëmijëve, deri në brezat e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë;

14 Dhe tregoj mëshirë ndaj mijëra prej tyre që më duan dhe zbatojnë urdhërimet e mia.

15 Ti nuk do të marrësh më kot emrin e Zotit, Perëndisë tënd; pasi Zoti nuk do ta quajë të pafajshëm atë që merr emrin e tij më kot.

16 Mbaj mend ditën e [a]shabatit, që ta mbash të shenjtë.

17 Gjashtë ditë do të punosh; dhe bëj gjithë punën tënde.

18 Por, ditën e shtatë, shabatin e Zotit, Perëndisë tënd, ti nuk duhet të bësh ndonjë punë, as ti, as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as bagëtia jote, as njeriu i huaj që është brenda portës tënde;

19 Pasi në [a]gjashtë ditë Zoti bëri qiellin dhe tokën dhe detin, dhe gjithçka që është në to; prandaj Zoti e bekoi ditën e shabatit dhe e shenjtëroi atë.

20 [a]Ndero atin tënd dhe nënën tënde, që ditët e tua të mund të zgjaten mbi tokën, të cilën Zoti, Perëndia yt, ta dha ty.

21 Mos [a]vrit.

22 Mos bëj [a]shkelje kurore. Mos [b]vidh.

23 Mos jep dëshmi të [a]rreme kundër fqinjit tënd.

24 Ti nuk duhet të [a]lakmosh shtëpinë e fqinjit tënd, ti nuk duhet të lakmosh gruan e fqinjit tënd, as shërbëtorin e tij, as shërbëtoren e tij, as kaun e tij, as gomarin e tij, as ndonjë gjë që është e fqinjit tënd.

25 Dhe ndodhi që pasi Abinadi

10*a* Mosia 17:13–19; Alma 25:10.
11*a* Eks. 20:1–17.
16*a* USH Ditë e Shabatit.
19*a* Zan. 1:31.
20*a* Mr. 7:10.
21*a* Mt. 5:21–22; DeB 42:18. USH Vrasje.
22*a* USH Shkelje kurore.
b USH Vjedh, Vjedhje.
23*a* Fja. 24:28. USH Gënjim.
24*a* USH Lakmoj.

u dha fund këtyre thënieve, ai u tha atyre: A i keni mësuar këtij populli, që ata duhet të respektojnë të bëjnë të gjitha këto gjëra për t'i zbatuar këto urdhërime?

26 Unë ju them juve, Jo; pasi po ta kishit bërë, Zoti nuk do të më kishte bërë të vija këtu dhe të profetizoja të këqija në lidhje me këtë popull.

27 Dhe tani, ju keni thënë se shpëtimi vjen nëpërmjet ligjit të Moisiut. Unë ju them juve se është e domosdoshme, që ju duhet të [a]zbatoni akoma ligjin e Moisiut; por unë ju them se do të vijë koha, që [b]nuk do të jetë më e domosdoshme të zbatoni ligjin e Moisiut.

28 Dhe për më tepër, unë ju them juve se [a]shpëtimi nuk vjen vetëm nëpërmjet [b]ligjit; dhe po të mos ishte për [c]shlyerjen që vetë Perëndia do të bëjë për mëkatet dhe paudhësitë e popullit të tij, ata do të mbaronin patjetër, pavarësisht nga ligji i Moisiut.

29 Dhe tani unë po ju them juve, se ishte e domosdoshme të kishte një ligj, që t'u jepej fëmijëve të Izraelit, po, madje një ligj shumë të [a]rreptë; pasi ata ishin një popull kokëfortë, të [b]gatshëm për të bërë paudhësi dhe të ngadalshëm të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre.

30 Prandaj, kishte një [a]ligj të dhënë ndaj tyre, po, një ligj kryerjesh dhe [b]ordinancash, një ligj që ata duhej ta [c]respektonin rreptësisht nga dita në ditë, për t'i bërë ata të kujtonin Perëndinë dhe detyrën e tyre kundrejt tij.

31 Por vini re, unë ju them se të gjitha këto ishin [a]simbole gjërash që do të vinin.

32 Dhe tani, a e kuptuan ata ligjin? Unë ju them juve Jo, jo të gjithë ata e kuptuan ligjin; dhe kjo për shkak të ngurtësimit të zemrave të tyre; pasi ata nuk kuptuan, se asnjë njeri nuk mund të shpëtonte, [a]veçse nëpërmjet shëlbimit të Perëndisë.

33 Pasi vini re, a nuk u profetizoi Moisiu atyre në lidhje me ardhjen e Mesias dhe se Perëndia do ta shëlbonte popullin e tij? Po, dhe madje [a]të gjithë profetët që kanë profetizuar, që kur bota filloi—a nuk kanë folur ata pak a shumë në lidhje me këto gjëra?

34 A nuk kanë thënë ata se [a]Perëndia vetë do të vinte poshtë mes fëmijëve të njerëzve dhe do të merrte mbi vete formën e njeriut dhe do të shkonte përpara në fuqi të madhe mbi faqen e dheut?

35 Po, dhe a nuk kanë thënë ata gjithashtu, se ai do të bënte

27*a* USH Ligj i Moisiut.
b 3 Ne. 9:19–20; 15:4–5.
28*a* Gal. 2:16.
USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim; Shpëtim.
b Gal. 2:21; Mosia 3:14–15; Alma 25:15–16.
c USH Shlyej, shlyerje.
29*a* Joz. 1:7–8.
b Alma 46:8.
30*a* Eks. 20.
b USH Ordinanca.
c Jakobi 4:5.
31*a* Mosia 16:14; Alma 25:15.
USH Simbolizëm.
32*a* 2 Ne. 25:23–25.
33*a* 1 Ne. 10:5; Jakobi 4:4; 7:11.
34*a* Mosia 7:27; 15:1–3.
USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.

që të ndodhte [a]ringjallja e të vdekurve dhe se ai vetë do të ishte i brengosur dhe i vuajtur?

KAPITULLI 14

Isaia flet si Mesia—Tregohen poshtërimi dhe vuajtjet e Mesias—Ai e bën shpirtin e tij një dhuratë për mëkatin dhe bën ndërmjetësi për shkelësit—Krahaso Isaia 53. Rreth 148 para K.

Po, nuk thotë edhe Isaia: Kush e ka besuar lajmin tonë dhe kujt i është treguar krahu i Zotit?

2 Pasi ai do të rritet para tij si një bimë e njomë dhe si një rrënjë që del nga toka e thatë; ai s'ka as trajtë, as hijeshi; dhe kur ne do ta shohim atë, nuk do të ketë bukuri për ta dëshiruar.

3 Ai është i përbuzur dhe i braktisur nga njerëzit; një njeri dhembjesh dhe i familjarizuar me vuajtje, sikurse ai, përballë të cilit gjithëkush fsheh fytyrën, i përbuzur dhe ne nuk e çmuam.

4 Me siguri, ai ka [a]mbajtur [b]brengat tona dhe qe i ngarkuar me dhimbjet tona; megjithatë, ne e çmonim atë të goditur, të rrahur nga Perëndia dhe të mjeruar.

5 Por, ai u plagos për [a]shkeljet tona, ai u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi i paqes sonë ishte mbi të; dhe me vurratat e tij, ne [b]u shëruam.

6 Ne të gjithë, si [a]dele, kemi shkuar në udhën e gabuar; secili prej nesh ka vajtur në udhën e vet; dhe Zoti ka vënë mbi të, paudhësitë e ne të gjithëve.

7 [a]Ai ishte i shtypur dhe ishte i pikëlluar, por nuk e hapi gojën; ai u soll si një [b]qengj që çohet në thertore dhe sikur një dele para atyre që e qethin nuk thotë gjë, kështu ai nuk e hapi gojën.

8 Ai u mor nga burgu dhe nga gjykimi; dhe kush do ta shpallë brezin e tij? Pasi ai ishte përjashtuar nga toka e të gjallëve; pasi për shkeljet e popullit tim ai u godit.

9 Dhe varrin e tij e pati me të ligjtë, por qe me të [a]pasurin në vdekjen e tij; meqë ai s'kishte bërë ndonjë të [b]keqe dhe nuk kishte dalë ndonjë mashtrim nga goja e tij.

10 Por, i pëlqeu Zotit ta mavijoste; ai e vuri në pikëllim; pasi të ketë dhënë shpirtin e tij si fli për mëkatin, ai do të shohë [a]farën e tij, ai do të zgjasë ditët e tij dhe këndësia e Zotit do të përparojë në dorën e tij.

11 Ai do të shohë vuajtjet e shpirtit të tij dhe do të jetë i kënaqur; nga dituria e tij shërbëtori im i drejtë do të shfajësojë shumë; pasi ai do të [a]mbajë paudhësitë e tyre.

12 Prandaj unë do t'i ndaj atij një pjesë me të mëdhenjtë dhe ai do ta ndajë plaçkën me të fortët; sepse ai i dha shpirtin e

35*a* Isa. 26:19; 2 Ne. 2:8.
14 4*a* Alma 7:11–12.
b Mt. 8:17.
5*a* Mosia 15:9; Alma 11:40.
b 1 Pj. 2:24–25.
6*a* Mt. 9:36; 2 Ne. 28:14; Alma 5:37.
7*a* Mr. 15:3.
USH Jezu Krisht.
b USH Qengj i Perëndisë; Pashkë judease.
9*a* Mt. 27:57–60; Mr. 15:27, 43–46.
USH Jozef i Arimateas.
b Gjo. 19:4.
10*a* Mosia 15:10–13.
11*a* Lev. 16:21–22; 1 Pj. 3:18; DeB 19:16–19.

tij vdekjes dhe u numërua me shkelësit; dhe ai mbajti mëkatet e shumë vetave dhe bëri [a]ndërmjetësi për shkelësit.

KAPITULLI 15

Si Krishti është edhe Ati edhe Biri—Ai do të bëjë ndërmjetësim dhe do të durojë shkeljet e popullit të tij—Ata dhe të gjithë profetët e shenjtë janë fara e tij—Ai do të bëjë që të ndodhë Ringjallja—Fëmijët e vegjël kanë jetë të përjetshme. Rreth 148 para K.

Dhe tani Abinadi u tha atyre: Unë do të doja që ju të mund të kuptoni që [a]Perëndia vetë do të zbresë mes fëmijëve të njerëzve dhe do të [b]shëlbejë popullin e tij.

2 Dhe sepse ai [a]jeton në mish, ai do të quhet Biri i Perëndisë dhe duke ia nënshtruar mishin vullnetit të [b]Atit, ai është Ati dhe Biri—

3 Ati, [a]sepse ai u [b]zu nëpërmjet fuqisë së Perëndisë; dhe Biri, për shkak të mishit; duke u bërë kështu Ati dhe Biri—

4 Dhe ata janë [a]një Perëndi, po pikërisht [b]Ati i [c]Amshuar i qiellit dhe i tokës.

5 Dhe kështu, mishi duke iu nënshtruar Shpirtit, ose Biri të Atit, duke qenë një Perëndi, [a]vuan tundim dhe nuk i nënshtrohet tundimit, por duron që të përqeshet dhe të [b]fshikullohet dhe të dëbohet, dhe të [c]mohohet nga populli i tij.

6 Dhe pas gjithë kësaj, pasi të ketë bërë shumë mrekulli të mëdha mes fëmijëve të njerëzve, ai do të çohet, po, madje ashtu [a]sikurse tha Isaia, si një dele që është pa gojë para atyre që e qethin, ashtu ai nuk e [b]hapi gojën e tij.

7 Po, madje kështu ai do të çohet, i [a]kryqëzuar dhe i vrarë, mishi duke u nënshtruar madje deri në vdekje, [b]vullneti i Birit duke u shkrirë në vullnetin e Atit.

8 Dhe kështu Perëndia këput [a]lidhjet e vdekjes, duke korrur [b]fitore mbi vdekjen; duke i dhënë Birit fuqi të bëjë [c]ndërmjetësim për fëmijët e njerëzve—

9 Duke u ngjitur në qiell, duke pasur zemrën e mëshirës; duke qenë i mbushur me dhembshuri ndaj fëmijëve të njerëzve; duke qëndruar mes tyre dhe

12*a* 2 Ne. 2:9; Mosia 15:8; Moro. 7:27–28.
15 1*a* 1 Tim. 3:16; Mosia 13:33–34. ush Jezu Krisht.
b ush Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
2*a* Mosia 3:5; 7:27; Alma 7:9–13.
b Isa. 64:8; Gjo. 10:30; 14:8–10; Mosia 5:7; Alma 11:38–39; Eth. 3:14.
3*a* DeB 93:4.
b Llu. 1:31–33; Mosia 3:8–9; Alma 7:10; 3 Ne. 1:14.
4*a* LiP. 6:4; Gjo. 17:20–23. ush Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Mosia 3:8; Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15; Eth. 4:7.
c Alma 11:39.
5*a* Llu. 4:2; Heb. 4:14–15.
b Gjo. 19:1.
c Mr. 8:31; Llu. 17:25.
6*a* Isa. 53:7.
b Llu. 23:9; Gjo. 19:9; Mosia 14:7.
7*a* ush Kryqëzim.
b Llu. 22:42; Gjo. 6:38; 3 Ne. 11:11.
8*a* Mosia 16:7; Alma 22:14.
b Ose. 13:14; 1 Kor. 15:55–57.
c 2 Ne. 2:9.

drejtësisë; duke këputur lidhjet e vdekjes, duke marrë [a]përsipër paudhësinë e tyre dhe shkeljet e tyre, duke i shëlbuar ata dhe duke [b]plotësuar kërkesat e drejtësisë.

10 Dhe tani, unë po ju them, kush do ta shpallë brezin e tij? Vini re, unë ju them që kur shpirti i tij të jetë bërë një fli për mëkatin, ai do të shohë [a]farën e tij. Dhe tani ç'thoni ju? Dhe kush do të jetë fara e tij?

11 Vini re, unë ju them se kushdo që i ka dëgjuar fjalët e [a]profetëve, po, të gjithë profetëve të shenjtë që kanë profetizuar në lidhje me ardhjen e Zotit—unë ju them se të gjithë ata që u janë bindur fjalëve të tyre dhe që besuan se Zoti do ta shëlbente popullin e tij dhe kanë pritur me padurim atë ditë për një heqje të mëkateve të tyre, unë po ju them juve se këta janë fara e tij, ose ata janë trashëgimtarët e [b]mbretërisë së Perëndisë.

12 Pasi këta janë ata, mëkatet e të cilëve [a]ai ka mbartur; këta janë ata, për të cilët ai ka vdekur, për t'i shëlbuar ata nga shkeljet e tyre. Dhe tani, a nuk janë ata fara e tij?

13 Po, dhe a nuk janë profetët, secili që ka hapur gojën e tij për të profetizuar, që nuk ka rënë në shkelje, unë dua të them të gjithë profetët e shenjtë, që kur filloi bota? Unë ju them se ata janë fara e tij.

14 Dhe këta janë ata që kanë [a]shpallur paqe, që kanë sjellë lajme të reja të mira, që kanë shpallur shpëtimin; dhe që i kanë thënë Sionit: Perëndia yt mbretëron!

15 Dhe, O sa të bukura ishin mbi male këmbët e tyre!

16 Dhe përsëri, sa të bukura janë mbi male këmbët e atyre që janë akoma duke shpallur paqen!

17 Dhe përsëri, sa të bukura janë mbi male këmbët e atyre që tani e tutje do të shpallin paqen, po, që tani e tutje e përgjithnjë!

18 Dhe vini re, unë ju them se kjo nuk është e gjitha. Pasi, O sa të bukura janë mbi male [a]këmbët e atij që sjell lajme të mira, që është themeluesi i [b]paqes, po, madje Zoti, që ka shëlbuar popullin e tij; po, ai që i ka siguruar shpëtim popullit të tij.

19 Pasi, po të mos ishte për shëlbimin të cilin ai bëri për popullin e tij, që u përgatit që nga [a]themelimi i botës, unë ju them, po të mos ishte për këtë, i gjithë njerëzimi do të kishte [b]mbaruar.

20 Por vini re, lidhjet e vdekjes do të këputen dhe Biri mbretëron dhe ka fuqi mbi të vdekurit;

9*a* Isa. 53; Mosia 14:5–12.
b USH Shlyej, shlyerje.
10*a* Isa. 53:10; Mosia 5:7; 27:25; Moro. 7:19.
11*a* DeB 84:36–38.
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit; Shpëtim.
12*a* Mosia 14:12; Alma 7:13; 11:40–41.
14*a* Isa. 52:7; Rom. 10:15; 1 Ne. 13:37; Mosia 12:21–24.
USH Punë misionare.
18*a* 3 Ne. 20:40; DeB 128:19.
b Gjo. 16:33.
USH Paqe.
19*a* Mosia 4:6.
b 2 Ne. 9:6–13.

prandaj, ai do të bëjë që të ndodhë ringjallja e të vdekurve.

21 Dhe atëherë vjen një ringjallje, madje një ringjallje [a]e parë; po, madje një ringjallje e atyre që ishin dhe që janë dhe që do të jenë, madje deri në ringjalljen e Krishtit—pasi kështu do të quhet ai.

22 Dhe tani, ringjallja e të gjithë profetëve; dhe të gjithë atyre që kanë besuar në fjalët e tyre, ose të gjithë atyre që kanë zbatuar urdhërimet e Perëndisë, do të vijë në ringjalljen e parë; prandaj, ata janë ringjallja e parë.

23 Ata ngrihen që të [a]banojnë me Perëndinë që i ka shëlbuar ata; kështu ata kanë jetë të përjetshme nëpërmjet Krishtit, i cili ka [b]këputur lidhjet e vdekjes.

24 Dhe këta janë ata që kanë pjesë në ringjalljen e parë; dhe këta janë ata që kanë vdekur para se Krishti erdhi, në paditurinë e tyre, pa iu njoftuar [a]shpëtimi. Dhe kështu, Zoti bën të ndodhë përtëritja e tyre; dhe ata kanë një pjesë në ringjalljen e parë, ose kanë jetën e përjetshme, duke qenë të shëlbuar nga Zoti.

25 Dhe [a]fëmijët e vegjël kanë gjithashtu jetë të përjetshme.

26 Por vini re dhe kini [a]frikë dhe dridhuni para Perëndisë, pasi ju duhet të dridheni; meqë Zoti nuk shëlben asnjë prej atyre që [b]ngrenë krye kundër tij dhe [c]vdesin në mëkatet e tyre; po, madje të gjithë ata që kanë vdekur në mëkatet e tyre që kur filloi bota, që kanë ngritur krye me vullnet të plotë kundër Perëndisë, që kanë ditur urdhërimet e Perëndisë dhe nuk donin t'i zbatonin ato; [d]këta janë ata që [e]nuk kanë pjesë në ringjalljen e parë.

27 Prandaj, a nuk duhet të dridheni? Pasi shpëtimi nuk vjen tek asnjë i tillë; pasi Zoti nuk ka shëlbuar asnjë të tillë; po, as nuk mund të shëlbejë Zoti asnjërin prej tyre; pasi ai nuk mund ta mohojë veten e tij; pasi ai nuk mund të mohojë [a]drejtësinë, kur ajo kërkon të drejtën e saj.

28 Dhe tani unë po ju them se do të vijë koha që shpëtimi i Zotit do t'i [a]shpallet çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli.

29 Po, Zot, [a]rojet e tua do të ngrejnë zërin e tyre; me zërin së bashku ata do të këndojnë; pasi ata do të shohin sy për sy, kur Zoti do të sjellë përsëri Sionin.

30 Shpërtheni në gëzim, këndoni së bashku, ju gërmadha të Jeruzalemit; pasi Zoti ka ngushëlluar popullin e tij, ai ka shëlbuar Jeruzalemin.

31 Zoti ka përveshur krahun e tij të shenjtë në sytë e të gjitha kombeve; dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë sonë.

21*a* Alma 40:16–21.
23*a* Psa. 24:3–4; 1 Ne. 15:33–36; DeB 76:50–70.
b USH Vdekje, fizike.
24*a* 2 Ne. 9:25–26; DeB 137:7.
25*a* DeB 29:46; 137:10. USH Shpëtim—Shpëtim i fëmijëve.
26*a* LiP. 5:29; Jakobi 6:9.
b 1 Ne. 2:21–24.
c Eze. 18:26; 1 Ne. 15:32–33; Moro. 10:26.
d Alma 40:19.
e DeB 76:81–86.
27*a* Alma 34:15–16; 42:1.
28*a* USH Punë misionare.
29*a* USH Ruaj, roje.

KAPITULLI 16

Perëndia shëlben njerëzit nga gjendja e tyre e humbur dhe e rënë—Ata që janë prej mishi mbesin sikur të mos kishte shëlbim—Krishti bën që të ndodhë një ringjallje për në jetën e pafund ose për në mallkimin e pafund. Rreth 148 para K.

Dhe tani, ndodhi që pasi Abinadi pati thënë këto fjalë, ai shtriu dorën dhe tha: Do të vijë koha kur të gjithë do ta shohin [a]shpëtimin e Zotit; kur çdo komb, fis, gjuhë dhe popull do të shikojë sy për sy dhe do të [b]pohojë para Perëndisë se gjykimet e tij janë të drejta.

2 Dhe atëherë të ligjtë do të [a]dëbohen dhe ata do të kenë shkak të ulërijnë, dhe të [b]qajnë, të vajtojnë dhe të kërcëllojnë dhëmbët e tyre; dhe këtë sepse ata nuk deshën të dëgjojnë zërin e Zotit; prandaj Zoti nuk i shëlben ata.

3 Pasi ata janë prej [a]mishi dhe të djallëzuar dhe se [b]djalli ka fuqi mbi ta; po, madje ai gjarpri i vjetër që [c]mashtroi prindërit tanë të parë, që qe shkaku i [d]rënies së tyre; që qe shkaku që i gjithë njerëzimi u bë prej mishi, epshor, i djallëzuar, [e]duke njohur të keqen nga e mira, duke ia nënshtruar veten e tyre djallit.

4 Kështu i gjithë njerëzimi [a]humbi dhe vini re, do të kishin qenë të humbur pafundësisht, po të mos ishte që Perëndia e shëlbeu popullin e tij nga gjendja e tyre e humbur dhe e rënë.

5 Por, kujtoni se ai që qëndron në natyrën e tij prej [a]mishi dhe që vazhdon në udhët e mëkatit dhe të rebelimit kundër Perëndisë, mbetet në gjendjen e tij të rënë dhe djalli ka të gjithë fuqinë mbi të. Prandaj, ai është sikurse të mos ishte bërë [b]shëlbimi, duke qenë një armik ndaj Perëndisë; dhe gjithashtu djalli është një armik ndaj Perëndisë.

6 Dhe tani, në qoftë se nuk do të kishte ardhur Krishti në botë, duke folur për gjëra që do të ndodhin [a]sikur të kishin ndodhur, nuk do të mund të kishte pasur ndonjë shëlbim.

7 Dhe në qoftë se Krishti nuk do të ishte ngritur nga vdekja, ose të mos kishte këputur rripat e vdekjes, që varri të mos kishte fitore dhe që vdekja të mos kishte [a]thumbim, nuk do të kishte pasur ringjallje.

8 Por, ka një [a]ringjallje prandaj varri nuk ka fitore dhe thumbi i [b]vdekjes është gëlltitur në Krishtin.

16 1*a* USH Shpëtim.
b Mosia 27:31.
2*a* DeB 63:53–54.
b Mt. 13:41–42; Llu. 13:28; Alma 40:13.
3*a* Gal. 5:16–25; Mosia 3:19. USH Njeri i natyrshëm.
b 2 Ne. 9:8–9. USH Djall.
c Zan. 3:1–13; Mois. 4:5–19.
d USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
e 2 Ne. 2:17–18, 22–26.
4*a* Alma 42:6–14.
5*a* Alma 41:11. USH Mishtor.
b USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
6*a* Mosia 3:13.
7*a* Ose. 13:14; Mosia 15:8, 20.
8*a* Alma 42:15. USH Ringjallje.
b Isa. 25:8; 1 Kor. 15:54–55; Morm. 7:5.

9 Ai është [a]drita dhe jeta e botës; po, një dritë që është pa mbarim që nuk mund të errësohet kurrë; po, dhe gjithashtu një jetë që është pa mbarim, që nuk mund të ketë më vdekje.

10 Madje kjo vdekshmëri do të veshë [a]pavdekshmëri dhe ky korrupsion do të veshë pakorrupsion dhe do të sillen të [b]qëndrojnë para shufrës së Perëndisë, që të [c]gjykohen prej tij sipas veprave të tyre, qofshin ato të mira ose të liga—

11 Në qoftë se kanë qenë të mira, në ringjalljen e [a]jetës së pafund dhe lumturisë; dhe në qoftë se kanë qenë të liga, në ringjalljen e [b]mallkimit të pafund, duke iu dorëzuar djallit që i ka nënshtruar ata, që është mallkimi—

12 Meqë kishin jetuar sipas vullnetit të mishit dhe të dëshirave të tyre; meqë nuk i kishin thirrur kurrë Zotit, ndërsa krahët e mëshirës ishin shtrirë drejt tyre; pasi krahët e [a]mëshirës ishin shtrirë drejt tyre dhe ata nuk donin meqë ishin paralajmëruar për paudhësitë e tyre dhe nuk largoheshin prej tyre; dhe u urdhëruan që të pendoheshin dhe prapë ata nuk do të pendoheshin.

13 Dhe tani, a nuk duhet të dridheni dhe të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të kujtoni se vetëm në dhe nëpërmjet Krishtit ju mund të shpëtoheni?

14 Prandaj, në qoftë se ju mësoni [a]ligjin e Moisiut, mësoni gjithashtu se është një hije e atyre gjërave që kanë për të ardhur—

15 Mësojuni atyre se shëlbimi vjen nëpërmjet Krishtit, Zotit, që është vetë Ati i [a]Amshuar. Amen.

KAPITULLI 17

Alma beson dhe shkruan fjalët e Abinadit—Abinadi vuan vdekje nga zjarri—Ai profetizon sëmundje dhe vdekje nga zjarri për vrasësit e tij. Rreth 148 para K.

Dhe tani ndodhi që kur Abinadi mbaroi së foluri, mbreti urdhëroi që [a]priftërinjtë ta merrnin dhe ta vrisnin.

2 Por, mes atyre ndodhej njëri, emri i të cilit ishte [a]Alma që ishte edhe ai pasardhës i Nefit. Dhe ai ishte një djalë i ri dhe i [b]besoi fjalët që kishte folur Abinadi, pasi ai dinte në lidhje me paudhësinë që Abinadi kishte dëshmuar kundër tyre; prandaj, ai filloi ta luste mbretin, që të mos inatosej me Abinadin, por që ta lejonte të shkonte në paqe.

3 Por mbreti u zemërua më shumë dhe bëri që Alma të dëbohej nga mesi i tyre dhe

9*a* DeB 88:5–13.
usH Dritë, dritë e Krishtit.
10*a* Alma 40:2.
usH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
b usH Gjykim, i fundit.
c Alma 41:3–6.
11*a* usH Jetë e përjetshme.
b usH Mallkim.
12*a* usH Mëshirshëm (i), mëshirë.
14*a* usH Ligj i Moisiut.
15*a* Mosia 3:8; 5:7; Eth. 3:14.
17 1*a* Mosia 11:1, 5–6.
2*a* Mosia 23:6, 9–10.
usH Alma Plaku.
b Mosia 26:15.

dërgoi shërbëtorët e tij pas tij, që ata të mund ta vrisnin atë.

4 Por ai ia mbathi prej tyre dhe u fsheh që ata nuk e gjetën dot. Dhe ndërsa ai ishte i fshehur për shumë ditë, [a]shkroi të gjitha fjalët që kishte thënë Abinadi.

5 Dhe ndodhi që mbreti bëri që rojat e tij ta rrethonin Abinadin dhe ta kapnin; dhe ata e lidhën atë dhe e hodhën në burg.

6 Dhe pas tri ditësh, pasi u këshillua me priftërinjtë e tij, ai bëri që ai të sillej përsëri para tij.

7 Dhe ai i tha atij: Abinadi, ne kemi gjetur një akuzë kundër teje dhe ti meriton vdekjen.

8 Pasi ti ke thënë se [a]Perëndia vetë do të zbresë mes fëmijëve të njerëzve; dhe tani, për këtë shkak ti do të vritesh nëse ti nuk i tërheq të gjitha fjalët e këqija që ke folur në lidhje me mua dhe popullin tim.

9 Tani Abinadi i tha atij: Unë po të them se nuk i tërheq fjalët të cilat unë jua kam thënë në lidhje me këtë popull, pasi ato janë të vërteta; dhe që ju të dini për sigurinë e tyre, unë kam lejuar veten time të bie në duart tuaja.

10 Po, dhe unë do të vuaj madje deri në vdekje dhe unë nuk do t'i tërheq fjalët e mia dhe ato do të qëndrojnë si dëshmi kundër jush. Dhe në qoftë se më vritni, ju do të derdhni gjak të [a]pafajshëm dhe kjo do të qëndrojë gjithashtu si një dëshmi kundër jush ditën e fundit.

11 Dhe tani mbreti Noe qe gati ta lironte atë, pasi pati frikë nga fjala e tij, pasi ai pati frikë se gjykimet e Perëndisë do të binin mbi të.

12 Por, priftërinjtë ngritën zërat e tyre kundër tij dhe filluan ta akuzonin, duke thënë: Ai ka sharë mbretin. Prandaj mbreti u zemërua kundër tij dhe ua dorëzoi atyre, që ata të mund ta vrisnin.

13 Dhe ndodhi që ata e morën, e lidhën dhe e fshikulluan lëkurën e tij me tufa degësh, po, madje deri në vdekje.

14 Dhe tani, kur flakët filluan ta digjnin, ai u thirri atyre, duke u thënë:

15 Vini re, atë që më keni bërë mua, kështu do të ndodhë që fara juaj, do të bëjë që shumë do të vuajnë dhembjet që unë po vuaj, madje dhembjet e [a]vdekjes nga zjarri; dhe kjo, sepse ata besojnë në shpëtimin e Zotit, Perëndisë së tyre.

16 Dhe do të ndodhë që ju do të mjeroheni me të gjitha llojet e sëmundjeve, për shkak të paudhësive tuaja.

17 Po, dhe do të [a]goditeni nga çdo anë dhe do të dëboheni, dhe do të shpërndaheni lart e poshtë, madje sikurse dëbohet një grigjë e egër nga kafshët e egra dhe mizore.

18 Dhe në atë ditë ju do të gjuheni dhe do të merreni nga dora e armiqve tuaj, dhe atëherë ju do të vuani, sikurse unë vuaj, dhembjet e [a]vdekjes nga zjarri.

4*a* USH Shkrime të shenjta.
8*a* Mosia 13:25, 33–34.
10*a* Alma 60:13.
15*a* Mosia 13:9–10; Alma 25:4–12.
17*a* Mosia 21:1–5, 13.
18*a* Mosia 19:18–20.

19 Kështu Perëndia ushtron [a]hakmarrje mbi ata që shkatërrojnë popullin e tij. O Perëndi, merre shpirtin tim.

20 Dhe tani, kur Abinadi tha këto fjalë, ai ra, duke vuajtur vdekje nga zjarri; po, duke u vrarë, sepse ai nuk donte të mohonte urdhërimet e Perëndisë, duke vulosur të vërtetën e fjalëve të tij me vdekjen e tij.

KAPITULLI 18

Alma predikon fshehtas—Ai bën të ditur besëlidhjen e pagëzimit dhe pagëzon në ujërat e Mormonit—Ai organizon Kishën e Krishtit dhe shuguron priftërinj—Ata nxjerrin vetë jetesën dhe u japin mësim njerëzve—Alma dhe njerëzit e tij ikin nga mbreti Noe për në vendin e shkretë. Rreth 147–145 para K.

Dhe tani, ndodhi që Alma, i cili iku nga shërbëtorët e mbretit Noe, u [a]pendua për mëkatet dhe paudhësitë e tij dhe shkoi fshehtas mes njerëzve dhe filloi t'u mësonte fjalët e Abinadit—

2 Po, në lidhje me atë që do të ndodhte dhe gjithashtu në lidhje me ringjalljen e të vdekurve dhe [a]shëlbimin e njerëzve, që do të ndodhte nëpërmjet [b]fuqisë dhe vuajtjeve dhe vdekjes së Krishtit, dhe ringjalljes, dhe ngritjes së tij në qiell.

3 Dhe ai i mësoi të gjithë ata që donin të dëgjonin fjalën e tij. Dhe ai i mësonte ata fshehtas, që të mos dihej nga mbreti. Dhe shumë i besuan fjalët e tij.

4 Dhe ndodhi që të gjithë ata që i besuan atij, shkuan në një [a]vend të quajtur Mormon, që kishte marrë emrin nga mbreti, duke qenë në kufijtë e vendit, që nganjëherë ose në ndonjë stinë ishte plot me kafshë të egra.

5 Tani, kishte një burim uji të kulluar në Mormon dhe Alma shkoi aty, pasi kishte afër ujit një zabel të dendur me pemë të vogla, ku ai fshihej gjatë ditës nga kërkimet e mbretit.

6 Dhe ndodhi që të gjithë ata që e besonin atë, shkuan atje për të dëgjuar fjalët e tij.

7 Dhe ndodhi që pas shumë ditësh, një numër mjaft i madh ishin mbledhur në vendin Mormon për të dëgjuar fjalët e Almës. Po, të gjithë ata që besonin në fjalën e tij ishin mbledhur së bashku për ta dëgjuar atë. Dhe ai i [a]mësoi ata dhe u predikoi atyre pendim dhe shëlbim dhe besim në Zotin.

8 Dhe ndodhi që ai u tha atyre: Vini re, këtu janë ujërat e Mormonit (pasi kështu quheshin) dhe tani, pasi ju [a]dëshironi të hyni në [b]grigjën e Perëndisë dhe të quheni populli i tij dhe jeni të [c]gatshëm të mbani barrat e njëri-tjetrit, që ato të mund të jenë të lehta—

9 Po, dhe jeni të gatshëm të vajtoni me ata që vajtojnë; po, dhe të ngushëlloni ata që kanë

19*a* USH Hakmarrje.
18 1*a* Mosia 23:9–10.
2*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
b USH Shlyej, shlyerje.
4*a* Alma 5:3.
7*a* Alma 5:11–13.
8*a* DeB 20:37.
b USH Kishë e Jezu Krishtit.
c USH Dhembshuri.

nevojë të ngushëllohen dhe të qëndroni si [a]dëshmitarë të Perëndisë në të gjitha kohërat dhe në të gjitha gjërat dhe në të gjitha vendet që ju të gjendeni, madje deri në vdekje, që ju të mund të shëlbeheni nga Perëndia dhe të numëroheni me ata të ringjalljes së [b]parë, që ju të mund të keni [c]jetën e përjetshme—

10 Tani unë ju them, në qoftë se kjo është dëshira e zemrave tuaja, çfarë keni kundër [a]pagëzimit në emrin e Zotit, si një dëshmi para tij që ju keni hyrë në një [b]besëlidhje me të, se ju do t'i shërbeni atij dhe do të zbatoni urdhërimet e tij, që ai të mund të derdhë mbi ju Shpirtin e tij më me shumicë?

11 Dhe tani, kur njerëzit kishin dëgjuar këto fjalë, ata përplasën duart e tyre nga gëzimi dhe thirrën: Kjo është dëshira e zemrave tona.

12 Dhe tani ndodhi që Alma mori Helamin, pasi ai ishte një nga të parët dhe shkuan dhe qëndruan në ujë dhe thirri duke thënë: O Zot, derdh Shpirtin tënd mbi shërbëtorin tënd, që ai të mund ta bëjë këtë punë me shenjtëri zemre.

13 Dhe kur ai tha këto fjalë, [a]Shpirti i Zotit ishte mbi të dhe ai tha: Helam, unë të [b]pagëzoj ty, duke pasur [c]autoritet nga Perëndia i Plotfuqishëm, si një dëshmi që ti ke hyrë në një besëlidhje, për t'i shërbyer atij deri në vdekjen e trupit të vdekshëm; dhe u derdhtë Shpirti i Zotit mbi ty; dhe të dhëntë jetën e përjetshme, nëpërmjet [d]shëlbimit të Krishtit, të cilin ai e ka përgatitur që nga [e]themelimi i botës.

14 Dhe pasi Alma tha këto fjalë, që të dy, Alma dhe Helami, u [a]zhytën në ujë; dhe ata u ngritën dhe dolën nga uji plot gëzim, duke qenë të mbushur me Shpirtin.

15 Dhe përsëri, Alma mori një tjetër dhe shkoi e hyri në ujë për të dytën herë dhe e pagëzoi sikurse të parin, vetëm se ai vetë nuk u zhyt përsëri në ujë.

16 Dhe sipas kësaj mënyre ai pagëzoi çdo njeri që kishte shkuar në vendin e Mormonit; dhe ata ishin rreth dyqind e katër shpirtra; po, dhe ata u [a]pagëzuan në ujërat e Mormonit dhe u mbushën me [b]hirin e Perëndisë.

17 Dhe që atëherë e tutje ata u quajtën kisha e Perëndisë ose [a]kisha e Krishtit. Dhe ndodhi që kushdo që u pagëzua me anën e fuqisë dhe autoritetit të Perëndisë iu shtua kishës së tij.

9*a* USH Punë misionare; Dëshmoj; Dëshmitar.
b Mosia 15:21–26.
c USH Jetë e përjetshme.
10*a* 2 Ne. 31:17. USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Besëlidhje.
13*a* USH Frymë e Shenjtë.
b 3 Ne. 11:23–26; DeB 20:72–74.
c NeB 1:5. USH Priftëri.
d USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
e Mois. 4:2; 5:9.
14*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim me zhytje.
16*a* Mosia 25:18.
b USH Hir.
17*a* 3 Ne. 26:21; 27:3–8. USH Kishë e Jezu Krishtit.

18 Dhe ndodhi që Alma, duke pasur [a]autoritet nga Perëndia, shuguroi priftërinj; madje, ai shuguroi një prift për çdo pesëdhjetë anëtarë për t'u predikuar atyre dhe për t'i [b]mësuar ata në lidhje me gjërat që i përkasin mbretërisë së Perëndisë.

19 Dhe ai i urdhëroi ata t'u mësonin të tjerëve vetëm gjërat që ai u kishte mësuar dhe që ishin folur nga goja e profetëve të shenjtë.

20 Po, madje ai i urdhëroi ata, që nuk duhet të [a]predikonin asgjë tjetër përveç pendimit dhe besimit në Zotin që e kishte shëlbuar popullin e tij.

21 Dhe ai i urdhëroi ata që të mos kishin [a]grindje me njëri-tjetrin, por që të shikonin përpara me [b]një qëllim të vetëm, duke pasur një besim dhe një pagëzim, duke pasur zemrat e tyre të thurura në [c]bashkim dhe në dashuri kundrejt njëri-tjetrit.

22 Dhe kështu ai i urdhëroi ata që të predikonin. Dhe kështu ata u bënë [a]fëmijët e Perëndisë.

23 Dhe ai i urdhëroi ata të respektonin ditën e [a]shabatit dhe ta mbanin të shenjtë dhe gjithashtu çdo ditë duhej t'i jepnin falënderime Zotit, Perëndisë së tyre.

24 Dhe ai i urdhëroi gjithashtu, që priftërinjtë që ai kishte shuguruar duhej të [a]punonin me duart e tyre për të nxjerrë jetesën.

25 Dhe çdo javë kishte një ditë që ishte caktuar, që ata duhej të mblidheshin së bashku për të mësuar popullin dhe për të [a]adhuruar Zotin, Perëndinë e tyre, dhe gjithashtu që të mblidheshin së bashku kurdoherë që të mundnin.

26 Dhe priftërinjtë nuk duhej të mbështeteshin në popull për jetesën e tyre; por, për punën e tyre ata do të merrnin [a]hirin e Perëndisë, për t'u forcuar në Shpirt, duke pasur [b]njohurinë e Perëndisë, që ata të mund të mësonin me fuqi dhe autoritet nga Perëndia.

27 Dhe përsëri, Alma urdhëroi njerëzit e kishës se duhej të jepnin nga pasuria e tyre, [a]secili sipas asaj që kishte; nëse kishte më me shumicë ai duhej të jepte më shumë; dhe nga ai që kishte vetëm pak, vetëm pak duhej të kërkohej dhe atij që nuk kishte, duhej t'i jepej.

28 Dhe kështu ata duhej ta ndanin pasurinë e tyre me vullnetin e tyre të lirë dhe me dëshira të mira ndaj Perëndisë, dhe ndaj atyre priftërinjve që ishin në nevojë, po, dhe ndaj çdo shpirti nevojtar të zhveshur.

29 Dhe këtë ua tha pasi u urdhërua nga Perëndia; dhe ata [a]ecën në mënyrë të drejtë

18*a* USH Priftëri.
b USH Mësoj, mësues.
20*a* DeB 15:6; 18:14–16.
21*a* 3 Ne. 11:28–30. USH Grindje.
b Mt. 6:22; DeB 88:67–68.
c USH Unitet.
22*a* Mosia 5:5–7; Mois. 6:64–68.
23*a* Mosia 13:16–19; DeB 59:9–12.
24*a* Vep. 20:33–35; Mosia 27:3–5; Alma 1:26.
25*a* USH Adhuroj.
26*a* USH Hir.
b USH Dije.
27*a* Vep. 2:44–45; 4 Ne. 1:3.
29*a* USH Ec, ec me Perëndinë.

para Perëndisë, duke i [b]dhënë njëri-tjetrit si materialisht ashtu dhe shpirtërisht, sipas nevojave të tyre dhe kërkesave të tyre.

30 Dhe tani, ndodhi që e gjithë kjo u bë në Mormon, po, pranë [a]ujërave të Mormonit, në pyllin që ishte afër ujërave të Mormonit; po, vendi Mormon, ujërat e Mormonit, pylli i Mormonit, sa të bukura janë ato në sytë e atyre që erdhën atje në njohurinë e Shëlbuesit të tyre; po, dhe sa të bekuar që janë, pasi ata do t'i këndojnë lavdisë së tij përgjithmonë.

31 Dhe këto gjëra bëheshin në [a]kufijtë e vendit, që ato të mos diheshin nga mbreti.

32 Por vini re, ndodhi që mbreti, pasi zbuloi një veprimtari mes popullit, dërgoi shërbëtorët e tij të hetonin. Prandaj, ditën që po mblidheshin së bashku për të dëgjuar fjalën e Zotit, ata u zbuluan nga mbreti.

33 Dhe tani mbreti tha se Alma po ngrinte popullin për t'u rebeluar kundër tij; prandaj ai dërgoi ushtrinë e tij që t'i shkatërronte ata.

34 Dhe ndodhi që Alma dhe njerëzit e Zotit u [a]lajmëruan mbi ardhjen e ushtrisë së mbretit; prandaj ata morën çadrat e tyre dhe familjet e tyre dhe u nisën për në vendin e shkretë.

35 Dhe ata ishin në numër rreth katërqind e pesëdhjetë shpirtra.

KAPITULLI 19

Gideoni përpiqet të vrasë mbretin Noe—Lamanitët pushtojnë vendin—Mbreti Noe vuan vdekjen nga zjarri—Limhi sundon si mbret haraçpagues. Rreth 145–121 para K.

Dhe ndodhi që ushtria e mbretit u kthye, pasi kërkoi më kot për njerëzit e Zotit.

2 Dhe tani vini re, forcat e mbretit ishin të pakta, pasi ishin zvogëluar dhe filloi të bëhej një përçarje mes pjesës së mbetur të popullit.

3 Dhe pakica filloi të bënte kërcënime kundër mbretit dhe filloi të ketë një grindje të madhe mes tyre.

4 Dhe tani, mes tyre ishte një njeri, emri i të cilit ishte Gideon dhe, duke qenë një njeri i fortë dhe armik i mbretit, prandaj ai nxori shpatën dhe u betua në zemërimin e tij se do ta vriste mbretin.

5 Dhe ndodhi që ai luftoi me mbretin; dhe kur mbreti pa se ai do ta mundte, iku, vrapoi dhe shkoi në [a]kullën që ishte afër tempullit.

6 Dhe Gideoni e ndoqi nga pas dhe qe gati të ngjitej në kullë për ta vrarë mbretin dhe mbreti hodhi sytë rreth e përqark tokës së Shemlonit dhe vini re, ushtria e Lamanitëve ishte brenda kufijve të vendit.

7 Dhe tani mbreti thirri në ankthin e shpirtit të tij, duke thënë: Gideon, më kurse, sepse Lamanitët janë mbi ne dhe ata

29*b* ush Mirëqenie.
30*a* Mosia 26:15.
31*a* Mosia 18:4.
34*a* Mosia 23:1.
19 5*a* Mosia 11:12.

do të na shkatërrojnë; po, ata do ta shkatërrojnë popullin tim.

8 Dhe tani, mbreti nuk ishte aq shumë i shqetësuar për popullin e tij, sa ishte për jetën e vet, megjithatë Gideoni ia kurseu jetën e tij.

9 Dhe mbreti urdhëroi që njerëzit të iknin para Lamanitëve dhe ai vetë iku para tyre dhe ata ia mbathën në vendin e shkretë, me gratë e tyre dhe me fëmijët e tyre.

10 Dhe ndodhi që Lamanitët i ndoqën dhe i arritën ata dhe filluan t'i vrisnin.

11 Tani ndodhi që mbreti i urdhëroi ata, që të gjithë burrat duhej të linin bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre dhe të iknin para Lamanitëve.

12 Tani, pati shumë që nuk deshën t'i linin ata, por më mirë të rrinin dhe të vdisnin me ta. Dhe pjesa tjetër i la bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre dhe ia mbathi.

13 Dhe ndodhi që ata që qëndruan me bashkëshortet e tyre, dhe me fëmijët e tyre, bënë që bijat e tyre të bukura të dilnin dhe t'u luteshin Lamanitëve, që të mos i vritnin.

14 Dhe ndodhi që Lamanitët patën mëshirë për ta, pasi u magjepsën nga bukuria e grave të tyre.

15 Prandaj, Lamanitët ua falën jetën dhe i morën robër dhe i çuan në tokën e Nefit, dhe u dhanë atyre tokën që ta zotëronin, me kusht që ata të dorëzonin në duart e Lamanitëve mbretin Noe dhe të dorëzonin pasurinë e tyre, madje gjysmën e gjithçkaje që kishin, gjysmën e arit të tyre dhe të argjendit të tyre dhe të të gjitha gjërave të çmueshme të tyre dhe kështu t'i paguanin haraç mbretit të Lamanitëve nga viti në vit.

16 Dhe tani, mes atyre që u zunë robër ishte edhe një prej të bijve të mbretit, emri i të cilit ishte [a]Limhi.

17 Dhe tani Limhi donte që i ati të mos vritej; megjithëse Limhi kishte njohuri të paudhësive të atit të tij, pasi ai vetë ishte njeri i drejtë.

18 Dhe ndodhi që Gideoni dërgoi fshehtas njerëz në vendin e shkretë, që të kërkonin mbretin dhe ata që ishin me të. Dhe ndodhi që ata i takuan njerëzit në vendin e shkretë, me përjashtim të mbretit dhe të priftërinjve të tij.

19 Tani, ata ishin betuar në zemrat e tyre se do të ktheheshin në tokën e Nefit dhe në qoftë se bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre ishin vrarë, dhe gjithashtu ata që kishin ndenjur me ta, atëherë do të kërkonin hakmarrje dhe gjithashtu do të vdisnin me ta.

20 Dhe mbreti urdhëroi që ata të mos ktheheshin; dhe ata ishin zemëruar me mbretin dhe bënë që ai të vuante, madje deri në [a]vdekje nga zjarri.

21 Dhe ata qenë gati të kapnin gjithashtu priftërinjtë dhe t'i vrisnin, por ata ikën para tyre.

22 Dhe ndodhi që ata ishin gati

16*a* Mosia 7:9.
20*a* Mosia 17:13–19; Alma 25:11.

të ktheheshin në tokën e Nefit dhe u takuan me njerëzit e Gideonit. Dhe njerëzit e Gideonit u treguan gjithçka që u kishte ngjarë bashkëshorteve të tyre dhe fëmijëve të tyre; dhe se Lamanitët u kishin dhënë të drejtë të zotëronin tokën, duke u paguar haraç Lamanitëve gjysmën e gjithçkaje që zotëronin.

23 Dhe njerëzit u thanë njerëzve të Gideonit se ata kishin vrarë mbretin dhe priftërinjtë e tij kishin ikur më larg në vendin e shkretë.

24 Dhe ndodhi që pasi i dhanë fund ceremonisë, ata u kthyen me gëzim në tokën e Nefit, sepse bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre nuk ishin vrarë; dhe i treguan Gideonit se ç'i kishin bërë mbretit.

25 Dhe ndodhi që mbreti i Lamanitëve u bëri një [a]betim atyre, se populli i tij nuk do t'i vriste ata.

26 Dhe gjithashtu Limhi, duke qenë i biri i mbretit, pasi kishte mbretërinë të dhënë tek ai [a]nga populli iu betua mbretit të Lamanitëve se populli i tij do t'i paguante haraç, madje gjysmën e gjithçkaje që zotëronin.

27 Dhe ndodhi që Limhi filloi të vendosë mbretërinë dhe të vendosë paqe mes popullit të tij.

28 Dhe mbreti i Lamanitëve vendosi roja rreth e përqark tokës, që ai të mund ta mbante popullin e Limhit në vend, që ata të mos iknin në vendin e shkretë; dhe ai i mbante rojat nga haraçi që ai merrte nga Nefitët.

29 Dhe tani mbreti Limhi pati paqe të vazhdueshme në mbretërinë e tij për hapësirën e dy viteve, gjatë të cilëve Lamanitët nuk i trazuan ata, as nuk u përpoqën t'i shkatërronin ata.

KAPITULLI 20

Disa nga bijat e Lamanitëve grabiten nga priftërinjtë e Noeut—Lamanitët bëjnë luftë kundër Limhit dhe popullit të tij—Ushtritë e Lamanitëve zmbrapsen dhe paqësohen. Rreth 145–123 para K.

Tani, në Shemlon ndodhej një vend ku bijat e Lamanitëve mblidheshin së bashku për të kënduar dhe për të vallëzuar dhe për t'u dëfryer.

2 Dhe ndodhi që një ditë, një numër i vogël prej tyre ishin mbledhur për të kënduar dhe për të vallëzuar.

3 Dhe tani, priftërinjtë e mbretit Noe, duke pasur turp të ktheheshin në qytetin e Nefit, po, dhe gjithashtu, duke pasur frikë se njerëzit do t'i vrisnin ata, kështu që ata nuk guxonin të ktheheshin te bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.

4 Dhe pasi ishin vonuar në vendin e shkretë dhe pasi zbuluan të bijat e Lamanitëve, ata u vunë në pritë;

5 Dhe kur disa prej tyre ishin mbledhur së bashku për të vallëzuar, ata dolën nga vendet e tyre të fshehta dhe i kapën dhe i çuan në vendin e shkretë; po, ata çuan në vendin e shkretë

25*a* Mosia 21:3.

26*a* Mosia 7:9.

njëzet e katër prej bijave të Lamanitëve.

6 Dhe ndodhi që kur Lamanitët zbuluan se bijat e tyre mungonin, u zemëruan me popullin e Limhit, pasi mendonin se kishte qenë populli i Limhit.

7 Prandaj, ata dërguan ushtrinë e tyre; po madje mbreti vetë u vu në krye të popullit të tij; dhe ata shkuan në tokën e Nefit për të shkatërruar popullin e Limhit.

8 Dhe tani Limhi i pa ata nga kulla pasi kishte zbuluar madje të gjitha përgatitjet e tyre për luftë; prandaj ai mblodhi njerëzit e tij së bashku dhe u vu në pritë për ta në fusha dhe në pyje.

9 Dhe ndodhi që kur Lamanitët erdhën aty, njerëzit e Limhit filluan të binin mbi ta nga vendet ku po prisnin dhe filluan t'i vrisnin ata.

10 Dhe ndodhi që lufta u bë jashtëzakonisht e rëndë, pasi ata luftuan si luanë për prenë e tyre.

11 Dhe ndodhi që populli i Limhit filloi t'i vinte para Lamanitët; megjithëse ata nuk ishin në numër as sa gjysma e Lamanitëve. Por, ata po [a]luftonin për jetën e tyre dhe për bashkëshortet e tyre dhe për fëmijët e tyre; prandaj ata vunë në veprim tërë fuqinë e tyre dhe luftuan si dragonj.

12 Dhe ndodhi që ata gjetën mes të vdekurve mbretin e Lamanitëve; megjithatë ai nuk ishte i vdekur; ishte i plagosur dhe i lënë përdhe, kaq i shpejtë kishte qenë luftimi i popullit të tij.

13 Dhe ata e morën atë, lidhën plagët e tij dhe e sollën para Limhit dhe thanë: Shiko, këtu është mbreti i Lamanitëve; pasi mori një plagë, ai ra mes të vdekurve të tyre dhe ata e lanë atë; dhe shiko, ne e sollëm para teje; dhe tani, le ta vrasim.

14 Por Limhi u tha: Ju nuk do ta vrisni, por silleni këtu që unë të mund ta shoh atë. Dhe ata ia sollën. Dhe Limhi i tha atij: Ç'arsye ke që të vish dhe të luftosh kundër popullit tim? Shiko, populli im nuk e prishi [a]betimin që unë të bëra; prandaj, pse duhej ta prishje ti betimin që i bëre popullit tim?

15 Dhe tani mbreti tha: Unë e prisha betimin, sepse njerëzit e tu grabitën bijat e popullit tim; prandaj, në zemërim unë bëra që populli im të vinte në luftë kundër popullit tënd.

16 Dhe tani Limhi nuk kishte dëgjuar gjë në lidhje me këtë çështje; prandaj ai tha: Unë do të kërkoj mes popullit tim dhe kushdo që ta ketë bërë këtë gjë, do të mbarojë. Prandaj ai shkaktoi që të bëhej një kërkim mes popullit të tij.

17 Tani, kur [a]Gideoni i dëgjoi këto gjëra, duke qenë kapiteni i mbretit, ai doli dhe i tha mbretit: Unë të lutem, ndalo që të bëhen kërkime për këta njerëz dhe mos ia ngarko këtë gjë atyre.

18 Pasi, a nuk i mban mend priftërinjtë e atit tënd, që këta njerëz deshën t'i shkatërronin?

20 11*a* Alma 43:45. | 14*a* Mosia 19:25–26. | 17*a* Mosia 19:4–8.

Dhe a nuk janë ata në vendin e shkretë? Dhe a nuk janë ata që kanë grabitur të bijat e Lamanitëve?

19 Dhe tani vër re, tregoja mbretit këto gjëra, që ai të mund t'i thotë popullit të tij që të paqësohen me ne; pasi vër re, ata po përgatiten për të na rënë; dhe gjithashtu shiko se ka vetëm pak prej nesh.

20 Dhe vër re, ata vijnë me ushtritë e tyre të shumta; dhe, në qoftë se mbreti nuk i paqëson ndaj nesh, ne do të vdesim.

21 Pasi, a nuk po [a]plotësohen fjalët e Abinadit që profetizoi kundër nesh—dhe e gjithë kjo sepse ne nuk deshëm të dëgjonim fjalët e Zotit dhe të hiqnim dorë nga paudhësitë tona?

22 Dhe tani, le ta paqësojmë mbretin dhe të përmbushim betimin që ne i kemi bërë atij; pasi është më mirë të jemi në robëri, sesa të humbim jetët tona; prandaj, le t'i japim fund kësaj gjakderdhjeje të madhe.

23 Dhe tani, Limhi i tregoi mbretit të gjitha gjërat në lidhje me atin e tij dhe me [a]priftërinjtë që kishin ikur në vendin e shkretë dhe ua vuri fajin atyre për grabitjen e bijave të tyre.

24 Dhe ndodhi që mbreti u paqësua kundrejt popullit të tij dhe ai u tha atyre: Le të shkojmë pa armë e të takohemi me popullin tim; dhe unë ju betohem me një betim, që populli im nuk do ta vrasë popullin tënd.

25 Dhe ndodhi që ata ndoqën mbretin dhe shkuan pa armë të takonin Lamanitët. Dhe ndodhi që ata takuan Lamanitët; dhe mbreti i Lamanitëve u përul para tyre dhe iu lut në emër të popullit të Limhit.

26 Dhe kur Lamanitët panë popullin e Limhit, se ata ishin pa armë, ata patën [a]mëshirë për ta dhe u paqësuan ndaj tyre, dhe u kthyen me mbretin e tyre në paqe në vendin e tyre.

KAPITULLI 21

Populli i Limhit goditet dhe mundet nga Lamanitët—Populli i Limhit takon Amonin dhe ndërron besim—Ata i tregojnë Amonit mbi njëzet e katër fletët e Jareditëve. Rreth 122–121 para K.

Dhe ndodhi që Limhi dhe populli i tij u kthyen në qytetin e Nefit dhe filluan përsëri të jetonin në tokë në paqe.

2 Dhe ndodhi që pas shumë ditësh, Lamanitët filluan prapë trazirat e zemërimet kundër Nefitëve dhe ata filluan të vinin në kufijtë rreth e përqark vendit.

3 Tani ata nuk guxonin t'i vrisnin, për shkak të betimit që mbreti i tyre i kishte bërë Limhit; por ata i qëllonin në [a]fytyrë dhe ushtronin mbi ta autoritetin e tyre; dhe filluan t'u vinin [b]barra të rënda mbi shpinat e tyre dhe t'i shtypnin ata sikur të ishin një gomar pa gojë—

4 Po, e gjithë kjo u bë që fjala e Zotit të mund të plotësohej.

5 Dhe tani, fatkeqësitë e Nefitëve ishin të mëdha dhe

21*a* Mosia 12:1–8.
23*a* Mosia 19:21, 23.
26*a* USH Dhembshuri.
21 3*a* Mosia 12:2.
b Mosia 12:5.

nuk kishte mënyrë sesi ata të mund të shpëtonin nga duart e tyre, pasi Lamanitët i kishin rrethuar nga çdo anë.

6 Dhe ndodhi që njerëzit filluan të mërmëritnin me mbretin për shkak të fatkeqësive të tyre; dhe ata filluan të dëshironin që të shkonin e të luftonin kundër tyre. Dhe ata e brengosën mbretin rëndë me ankimet e tyre; prandaj ai i lejoi që të bënin sipas dëshirave të tyre.

7 Dhe ata u mblodhën përsëri dhe veshën parzmoret e tyre, dhe u vërsulën kundër Lamanitëve që t'i nxirrnin nga toka e tyre.

8 Dhe ndodhi që Lamanitët i mundën ata dhe i shtynë tej dhe vranë shumë prej tyre.

9 Dhe tani, mes popullit të Limhit pati një [a]zi të madhe dhe shumë vajtime, e veja mbante zi për bashkëshortin e saj, i biri dhe e bija mbanin zi për atin e tyre dhe vëllezërit për vëllezërit e tyre.

10 Tani kishte shumë të veja në tokë dhe ato bërtitnin me zë të lartë çdo ditë, pasi u kishte hyrë një frikë e madhe nga Lamanitët.

11 Dhe ndodhi që britmat e tyre të vazhdueshme nxitën të mbeturit e njerëzve të Limhit, që të zemëroheshin me Lamanitët; dhe ata shkuan përsëri të luftonin por përsëri u zmbrapsën, duke pësuar humbje të rënda.

12 Po, ata shkuan përsëri madje për të tretën herë dhe pësuan të njëjtën gjë; dhe ata që nuk u vranë u kthyen prapë në qytetin e Nefit.

13 Dhe ata u përulën madje deri në pluhur, duke iu nënshtruar zgjedhës së robërisë, duke pranuar që të qëlloheshin dhe të dërgoheshin poshtë e lart dhe të ngarkuar, sipas dëshirave të armiqve të tyre.

14 Dhe ata u [a]përulën thellësisht madje në thellësitë e përuljes; dhe ata iu lutën Perëndisë fuqimisht; po, madje tërë ditën e ditës ata iu lutën Perëndisë së tyre, që ai t'i shpëtonte nga fatkeqësitë e tyre.

15 Dhe tani, Zoti qe [a]i ngadalshëm të dëgjonte lutjen e tyre, për shkak të paudhësive të tyre; megjithatë Zoti i dëgjoi lutjet e tyre dhe filloi t'ua zbuste zemrat Lamanitëve, që ata të fillonin të lehtësonin barrat e tyre; prapëseprapë, Zoti nuk e pa të udhës që t'i çlironte nga robëria.

16 Dhe ndodhi që ata filluan të përparonin pjesërisht në tokë dhe filluan të rritnin drithë më me bollëk dhe grigja dhe kope, që ata të mos vuanin më nga uria.

17 Tani, kishte një numër të madh grash, më të madh nga sa kishte burra; prandaj mbreti Limhi urdhëroi që çdo burrë të [a]jepte për mbajtjen e të [b]vejave dhe të fëmijëve të tyre, që ata të mos vdisnin nga uria; dhe këtë ata e bënë për shkak të numrit të madh të atyre që u vranë.

9*a* Mosia 12:4.
14*a* Mosia 29:20.
USH Përul, përulësi.
15*a* Fja. 15:29; Mosia 11:23–25; DeB 101:7–9.
17*a* Mosia 4:16, 26.
b USH Ve (e).

18 Tani, populli i Limhit qëndroi i bashkuar si një trup aq sa ishte e mundur dhe siguruan drithin e tyre dhe grigjat e tyre.

19 Dhe mbreti vetë nuk guxonte të dilte përjashta mureve të qytetit, pa marrë roja me vete, duke pasur frikë se mund të binte, në ndonjë mënyrë, në duart e Lamanitëve.

20 Dhe ai bëri që njerëzit e tij të kontrollonin vendin rreth e përqark, që në ndonjë mënyrë ata të mund të kapnin priftërinjtë që ia mbathën në vendin e shkretë, që grabitën [a]bijat e Lamanitëve dhe që kishin bërë që një shkatërrim kaq i madh të vinte mbi ta.

21 Pasi ata donin që t'i kapnin që të mund t'i ndëshkonin ata; pasi ata kishin ardhur gjatë natës në tokën e Nefit dhe kishin vjedhur drithin e tyre dhe shumë prej gjërave të tyre me vlerë; prandaj ata kishin vënë prita për ta.

22 Dhe ndodhi që nuk pati më trazira mes Lamanitëve dhe popullit të Limhit, madje deri në kohën që [a]Amoni dhe vëllezërit e tij erdhën në atë vend.

23 Dhe mbreti, pasi doli përjashta portave të qytetit me rojat e tij, zbuloi Amonin dhe vëllezërit e tij; dhe duke menduar se ata mund të ishin priftërinjtë e Noeut, prandaj dha urdhër që të kapeshin dhe të lidheshin dhe të futeshin në [a]burg. Dhe po të kishin qenë ata priftërinjtë e Noeut, ai do të kishte bërë që ata të vriteshin.

24 Por, kur ai mori vesh se ata nuk ishin, por ishin vëllezër të tij dhe kishin ardhur nga toka e Zarahemlës, ai u mbush me gëzim jashtëzakonisht të madh.

25 Tani, mbreti Limhi kishte dërguar, para se të vinte Amoni, një numër [a]të vogël njerëzish që të [b]kërkonin vendin e Zarahemlës; por ata nuk e gjetën dot dhe humbën në vendin e shkretë.

26 Megjithatë, ata gjetën një vend që kishte qenë i populluar; po, një vend i mbuluar me [a]kocka të thata; po, një vend që kishte qenë i populluar dhe që ishte shkatërruar; dhe ata, duke menduar se ishte vendi i Zarahemlës, u kthyen në vendin e Nefit dhe arritën në kufijtë e vendit, jo shumë ditë para ardhjes së Amonit.

27 Dhe ata sollën me vete një anal, madje një anal të njerëzve, kockat e të cilëve ata kishin gjetur; dhe ishte gdhendur mbi fletë metali.

28 Dhe tani, Limhi u mbush përsëri me gëzim meqë mësoi nga goja e Amonit, se mbreti Mosia kishte një [a]dhuratë nga Perëndia, kështu që ai të mund të interpretonte gdhendje të tilla; po, dhe Amoni gjithashtu u gëzua.

29 Por, Amoni dhe vëllezërit e tij u mbushën me pikëllim, sepse kaq shumë prej vëllezërve të tyre ishin vrarë;

20*a* Mosia 20:5.
22*a* Mosia 7:6–13.
23*a* Hel. 5:21.
25*a* Mosia 8:7.
b Mosia 7:14.
26*a* Mosia 8:8.
28*a* Omni 1:20–22; Mosia 28:11–16.

30 Dhe gjithashtu që mbreti Noe dhe priftërinjtë e tij kishin shkaktuar, që populli të bënte kaq shumë mëkate dhe paudhësi kundër Perëndisë; dhe ata u pikëlluan gjithashtu për [a]vdekjen e Abinadit; dhe gjithashtu për [b]nisjen e Almës dhe të njerëzve që shkuan me të, të cilët kishin formuar një kishë të Perëndisë nëpërmjet fuqisë dhe pushtetit të Perëndisë dhe besimit në fjalët që ishin folur nga Abinadi.

31 Po, ata u pikëlluan për nisjen e tyre, pasi nuk dinin se në ç'drejtim ata kishin ikur. Tani ata do të ishin bashkuar me ta me gjithë qejf, pasi ata vetë kishin hyrë në një besëlidhje me Perëndinë për t'i shërbyer atij dhe për të zbatuar urdhërimet e tij.

32 Dhe tani, që kur erdhi Amoni, mbreti Limhi kishte hyrë gjithashtu në një besëlidhje me Perëndinë dhe gjithashtu shumë prej njerëzve të tij, për t'i shërbyer atij dhe për të zbatuar urdhërimet e tij.

33 Dhe ndodhi që mbreti Limhi dhe shumë nga njerëzit e tij kishin dëshirë të pagëzoheshin; por nuk kishte njeri në tokë që të kishte [a]autoritet nga Perëndia. Dhe Amoni refuzoi ta bënte këtë gjë, duke e konsideruar veten shërbëtor të padenjë.

34 Prandaj, në atë kohë ata nuk formuan një kishë, duke pritur Shpirtin e Zotit. Tani, ata kishin dëshirë të bëheshin madje si Alma dhe vëllezërit e tij, të cilët kishin ikur në vendin e shkretë.

35 Ata kishin dëshirë të pagëzoheshin si një dëshmitar dhe si një dëshmi, se ishin të gatshëm t'i shërbenin Perëndisë me të gjitha zemrat e tyre; megjithatë ata e shtynë kohën; dhe një tregim i pagëzimit të tyre do të [a]jepet pak më poshtë.

36 Dhe tani, të gjitha përpjekjet e Amonit dhe të njerëzve të tij dhe të mbretit Limhi dhe të popullit të tij, ishin që të shpëtonin nga duart e Lamanitëve dhe nga robëria.

KAPITULLI 22

Bëhen plane që njerëzit të ikin nga robëria e Lamanitëve—Lamanitët dehen—Njerëzit ikin, kthehen në Zarahemla dhe bëhen nënshtetas të mbretit Mosia. Rreth 121–120 para K.

Dhe tani ndodhi që Amoni dhe mbreti Limhi filluan të këshilloheshin me njerëzit, sesi mund të shpëtonin nga robëria; dhe ata madje bënë që të gjithë njerëzit të mblidheshin së bashku; dhe këtë ata e bënë që të mund të kishin zërin e popullit në lidhje me çështjen.

2 Dhe ndodhi që ata nuk mund të gjenin udhë tjetër, që të shpëtonin nga robëria, veçse të merrnin me vete gratë dhe fëmijët e tyre dhe grigjat e tyre, dhe kopetë e tyre, dhe çadrat e tyre dhe të niseshin për në vendin e shkretë; meqë Lamanitët

30*a* Mosia 17:12–20.
b Mosia 18:34–35.
33*a* USH Autoritet.
35*a* Mosia 25:17–18.

ishin kaq shumë, sa ishte e pamundur për njerëzit e Limhit që të luftonin kundër tyre, duke menduar të çliroheshin nga robëria me anë të shpatës.

3 Tani, ndodhi që Gideoni shkoi dhe qëndroi para mbretit dhe i tha: Tani, O mbret, ti i ke dëgjuar deri tani shumë herë fjalët e mia, kur kemi luftuar kundër vëllezërve tanë, Lamanitëve.

4 Dhe tani, O mbret, në qoftë se ti nuk më ke konsideruar shërbëtor të padobishëm, ose në qoftë se deri tani ke dëgjuar sadopak fjalët e mia dhe ato të kanë shërbyer ty, po kështu unë dëshiroj që ti të dëgjosh fjalët e mia këtë herë dhe unë do të jem shërbëtori yt dhe do ta çliroj popullin tënd nga robëria.

5 Dhe mbreti e lejoi atë që të fliste. Dhe Gideoni i tha atij:

6 Shiko kalimin e pasmë, përmes murit të pasmë, në pjesën e prapme të qytetit. Lamanitët ose rojat e Lamanitëve gjatë natës janë të dehur; prandaj t'u çojmë fjalë të gjithë njerëzve që të mbledhin tok grigjat dhe kopetë e tyre, që të mund t'i çojnë gjatë natës në vendin e shkretë.

7 Dhe unë do të shkoj, sipas urdhrit tënd, që t'u paguaj Lamanitëve haraçin e fundit të verës dhe ata do të dehen; dhe ne do të kalojmë nëpër kalimin e fshehtë nga e majta e kampit të tyre, kur ata të jenë të dehur dhe në gjumë.

8 Kështu, ne do të nisemi me gratë tona dhe me fëmijët tanë, me grigjat tona dhe me kopetë tona për në vendin e shkretë; dhe ne do të udhëtojmë përreth tokës së Shilomit.

9 Dhe ndodhi që mbreti i dëgjoi fjalët e Gideonit.

10 Dhe mbreti Limhi bëri që populli të mblidhte grigjat tok; dhe ai u dërgoi Lamanitëve haraçin e verës; dhe ai u dërgoi si dhuratë edhe ca verë tjetër; dhe ata pinë pa u përmbajtur nga vera që mbreti Limhi u dërgoi atyre.

11 Dhe ndodhi që njerëzit e mbretit Limhi u nisën natën për në vendin e shkretë me grigjat e tyre dhe me kopetë e tyre dhe vajtën rreth e rrotull tokës së Shilomit në vendin e shkretë dhe kthyen drejtim drejt tokës së Zarahemlës, të udhëhequr nga Amoni dhe nga vëllezërit e tij.

12 Dhe ata kishin marrë me vete në vendin e shkretë të gjithë arin dhe argjendin e tyre dhe gjërat e tyre të çmueshme, që ata mund të mbartnin dhe gjithashtu rezervat e tyre dhe ata vazhduan udhëtimin e tyre.

13 Dhe pasi ishin për shumë ditë në vendin e shkretë, ata arritën në vendin e Zarahemlës dhe u bashkuan me popullin e Mosias dhe u bënë nënshtetas të tij.

14 Dhe ndodhi që Mosia i priti me gëzim dhe ai gjithashtu mori [a]analet e tyre, si edhe [b]analet që ishin gjetur nga njerëzit e Limhit.

15 Dhe tani ndodhi që kur

22 14*a* Mosia 8:5. *b* Mosia 8:9.

Lamanitët zbuluan që njerëzit e Limhit ishin larguar nga vendi gjatë natës, ata dërguan një ushtri në vendin e shkretë për t'i ndjekur ata;

16 Dhe pasi i ndoqën për dy ditë, ata nuk mundën t'i ndiqnin më gjurmët e tyre; prandaj ata humbën në vendin e shkretë.

Një rrëfim i Almës dhe popullit të Zotit, që u detyruan të iknin në vendin e shkretë nga njerëzit e mbretit Noe.

Përfshin kapitujt 23 dhe 24.

KAPITULLI 23

Alma refuzon të bëhet mbret—Ai shërben si prift i lartë—Zoti qorton popullin e tij dhe Lamanitët pushtojnë vendin e Helamit—Amuloni, kryetari i priftërinjve të këqij të mbretit Noe, sundon i varur nga monarku Lamanit. Rreth 145–121 para K.

Tani Alma, duke qenë i paralajmëruar nga Zoti se ushtritë e mbretit Noe do të vinin mbi ta dhe pasi ia bëri këtë të ditur popullit të tij, kështu që ata mblodhën tok grigjat e tyre dhe morën drithin e tyre dhe u nisën për në vendin e shkretë, të ndjekur nga ushtritë e mbretit Noe.

2 Dhe Zoti i forcoi, kështu që njerëzit e mbretit Noe nuk mund t'i arrinin dhe t'i shkatërronin ata.

3 Dhe ata bënë tetë ditë udhë në vendin e shkretë.

4 Dhe arritën në një vend, po, madje në një vend shumë të bukur e të këndshëm, në një vend me ujë të kulluar.

5 Dhe ata ngritën çadrat e tyre dhe filluan të punonin tokën, dhe filluan të ndërtonin ndërtesa; po, ata ishin punëtorë dhe punonin jashtëzakonisht.

6 Dhe njerëzit kishin dëshirë që Alma të bëhej mbreti i tyre, pasi populli i tij e donte shumë.

7 Por, ai u tha atyre: Vini re, nuk është e nevojshme që ne të kemi një mbret; pasi kështu thotë Zoti: Ju [a]nuk duhet të çmoni një mish mbi një tjetër, ose një njeri nuk duhet të mendojë se është mbi një tjetër; prandaj unë po ju them se nuk është e nevojshme të keni një mbret.

8 Megjithatë, po të ishte e mundur që ju të kishit gjithmonë njerëz të drejtë për mbretër, do të ishte mirë për ju të kishit një mbret.

9 Por, kujtoni [a]paudhësinë e mbretit Noe dhe të priftërinjve të tij; dhe unë vetë [b]rashë në një kurth dhe bëra shumë gjëra që ishin të neveritshme në sytë e Zotit, që më shkaktuan një pendim të rëndë;

10 Megjithatë, pas shumë [a]mundimesh, Zoti i dëgjoi thirrjet e mia dhe iu përgjigj lutjeve të mia dhe më ka bërë një mjet në duart e tij, që të sjell kaq [b]shumë prej jush në njohurinë e vërtetësisë së tij.

---

23 7*a* Mosia 27:3–5.
9*a* Fja. 16:12; Mosia 11:1–15.
b Mosia 17:1–4.
10*a* DeB 58:4.
b Mosia 18:35.

11 Megjithatë, nuk lavdërohem për këtë, pasi unë jam i padenjë të lavdëroj veten.

12 Dhe tani unë ju them se ju jeni shtypur nga mbreti Noe dhe keni qenë në robërinë e tij dhe të priftërinjve të tij dhe ata ju çuan të bënit paudhësi; prandaj ju u lidhët me [a]rripat e paudhësisë.

13 Dhe tani, pasi u çliruat nëpërmjet fuqisë së Perëndisë nga kjo robëri; po, madje nga duart e mbretit Noe dhe të njerëzve të tij, si edhe nga prangat e paudhësisë, po kështu unë dëshiroj që ju të [a]qëndroni të vendosur në këtë [b]liri, me të cilën u bëtë të lirë dhe mos t'i besoni [c]asnjë njeriu që të bëhet mbret mbi ju.

14 Dhe mos i besoni askujt që të jetë [a]mësuesi juaj ose prifti juaj, në qoftë se nuk është njeriu i Perëndisë, që ecën në udhët e tij dhe që zbaton urdhërimet e tij.

15 Kështu u mësoi Alma njerëzve të tij, që çdo njeri duhet ta [a]dojë fqinjin e tij si veten dhe që nuk duhet të kishte [b]grindje mes tyre.

16 Dhe tani Alma qe [a]kryeprifti i tyre, duke qenë ai themeluesi i kishës së tyre.

17 Dhe ndodhi që asnjëri nuk mori [a]autoritet të predikonte ose të mësonte, po të mos ishte nëpërmjet tij nga Perëndia. Prandaj, ai shenjtëroi të gjithë priftërinjtë e tyre dhe të gjithë mësuesit e tyre; dhe asnjë nuk u shenjtërua po të mos ishte burrë i drejtë.

18 Prandaj, ata u kujdesën për njerëzit e tyre dhe i [a]ushqyen me gjëra që kishin të bënin me drejtësinë.

19 Dhe ndodhi që ata filluan të përparojnë jashtëzakonisht në tokë; dhe e quajtën vendin Helam.

20 Dhe ndodhi që ata u shtuan dhe u përparuan jashtëzakonisht në vendin e Helamit; dhe ata ndërtuan një qytet të cilin e quajtën qyteti i Helamit.

21 Megjithatë, Zoti e shikon të arsyeshme ta [a]qortojë popullin e tij; po, ai provon [b]durimin e tyre dhe besimin e tyre.

22 Megjithatë—kushdo që vendos [a]besimin e tij në të, po ai do të [b]ngrihet në ditën e fundit. Po, dhe kështu ishte me këtë popull.

23 Pasi vini re, unë do t'ju tregoj se ata përfunduan në robëri dhe askush nuk mund t'i shpëtonte përveç Zotit, Perëndisë së tyre, po, madje Perëndisë së Abrahamit dhe të Isakut dhe të Jakobit.

24 Dhe ndodhi që ai i shpëtoi dhe u tregoi pushtetin e tij të fuqishëm; dhe i madh qe gëzimi i tyre.

25 Pasi vini re, ndodhi që ndërsa ata ishin në tokën e Helamit, po, në qytetin e Helamit, ndërsa

12*a* 2 Ne. 28:19–22.
13*a* Gal. 5:1.
b USH Liri.
c Mosia 29:13.
14*a* Mosia 18:18–22.
15*a* USH Dashuri.
b 3 Ne. 11:28–29.
16*a* Mosia 26:7.
17*a* USH Autoritet; Priftëri.
18*a* 1 Tim. 4:6.
21*a* Hel. 12:3; DeB 98:21. USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Durim.
22*a* USH Besim.
b 1 Ne. 13:37.

punonin tokën, rreth e përqark, vini re, një ushtri Lamanitësh ishte në kufijtë e vendit.

26 Tani ndodhi që vëllezërit e Almës ikën me vrap nga arat dhe u mblodhën tok në qytetin e Helamit; dhe i kishte zënë shumë frika për shkak të pamjes së jashtme të Lamanitëve.

27 Por, Alma u doli para dhe qëndroi mes tyre dhe i nxiti ata të mos kishin frikë, por që ata duhej të kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre dhe se ai do t'i çlironte ata.

28 Prandaj, ata përmbajtën frikën dhe filluan t'i luten Zotit, që ai të zbuste zemrat e Lamanitëve, që t'i kursenin ata dhe bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.

29 Dhe ndodhi që Zoti ua zbuti zemrat Lamanitëve. Dhe Alma dhe vëllezërit e tij shkuan tek ata dhe u dorëzuan në duart e tyre; dhe Lamanitët morën në dorë tokën e Helamit.

30 Tani, ushtritë e Lamanitëve që ndoqën pas njerëzit e mbretit Limhi, humbën në vendin e shkretë për shumë ditë.

31 Dhe vini re, ata gjetën priftërinjtë e mbretit Noe, në një vend që e quajtën Amulon; dhe ata kishin filluar të zotëronin tokën e Amulonit dhe kishin filluar të punonin tokën.

32 Tani, emri i kryetarit të këtyre priftërinjve ishte Amulon.

33 Dhe ndodhi që Amuloni iu përgjërua Lamanitëve; dhe ai u nxori edhe bashkëshortet e tyre që ishin [a]bijat e Lamanitëve t'u përgjëroheshin vëllezërve të tyre, që ata të mos i vrisnin bashkëshortët e tyre.

34 Dhe Lamanitët patën [a]mëshirë për Amulonin dhe për vëllezërit e tij dhe nuk i shkatërruan, për shkak të bashkëshorteve të tyre.

35 Dhe Amuloni dhe vëllezërit e tij u bashkuan me Lamanitët dhe udhëtuan nëpër vendin e shkretë, në kërkim të tokës së Nefit kur zbuluan tokën e Helamit që zotërohej nga Alma dhe vëllezërit e tij.

36 Dhe ndodhi që Lamanitët i premtuan Almës dhe vëllezërve të tij, se në qoftë se do t'u tregonin drejtimin që të çonte te toka e Nefit, ata do t'ua falnin jetën dhe do t'i linin të lirë.

37 Por, pasi Alma u tregoi drejtimin për në tokën e Nefit, Lamanitët nuk deshën ta mbanin premtimin e tyre; por vendosën [a]roja rreth e përqark vendit të Helamit mbi Almën dhe vëllezërit e tij.

38 Dhe pjesa tjetër shkoi për në tokën e Nefit; dhe një pjesë e tyre u kthye në tokën e Helamit dhe gjithashtu sollën me vete bashkëshortet dhe fëmijët e rojave, që u lanë në tokë.

39 Dhe mbreti i Lamanitëve lejoi që Amuloni të bëhej mbret dhe sundimtar i këtij populli që ishte në tokën e Helamit; megjithatë ai nuk do të kishte fuqi të bënte asgjë kundër vullnetit të mbretit të Lamanitëve.

33*a* Mosia 20:3–5.
34*a* USH Dhembshuri.
37*a* Mosia 24:8–15.

KAPITULLI 24

Amuloni persekuton Almën dhe njerëzit e tij—Ata do të vriten në qoftë se luten—Zoti bën që barrat e tyre t'u duken të lehta—Ai i çliron nga robëria dhe ata kthehen në Zarahemla. Rreth 145–120 para K.

Dhe ndodhi që Amuloni fitoi përkrahje në sytë e mbretit të Lamanitëve; prandaj, mbreti i Lamanitëve i dha të drejtë atij dhe vëllezërve të tij të caktoheshin mësues mbi popullin e tij, po, madje edhe të popullit që ishte në tokën Shemlon dhe në tokën Shilom, si dhe në tokën Amulon.

2 Meqë Lamanitët kishin zotëruar të gjitha këto vende; prandaj, mbreti i Lamanitëve kishte caktuar mbretër në të gjitha këto vende.

3 Dhe tani, emri i mbretit të Lamanitëve ishte Laman, duke u quajtur sipas emrit të atit të tij; dhe prandaj quhej mbreti Laman. Dhe ai ishte mbret mbi shumë njerëz.

4 Dhe ai caktoi mësues nga vëllezërit e Amulonit në çdo tokë që zotërohej nga populli i tij; dhe kështu filloi të mësohej gjuha e Nefit mes gjithë popullit të Lamanitëve.

5 Dhe ata ishin njerëz miqësorë me njëri-tjetrin; megjithatë ata nuk e njihnin Perëndinë; as nuk u mësuan vëllezërit e Amulonit gjë atyre në lidhje me Zotin, Perëndinë e tyre, as mbi ligjin e Moisiut; as nuk u mësuan atyre fjalët e Abinadit;

6 Por ata u mësuan atyre se ata duhej të mbanin analin e tyre dhe se mund t'i shkruanin njëri-tjetrit.

7 Dhe kështu Lamanitët filluan të shtoheshin në pasuri dhe filluan të bënin tregti me njëri-tjetrin dhe u shtuan shumë; dhe filluan të bëhen një popull dinak dhe i zgjuar, sipas zgjuarsisë së botës, po, një popull shumë dinak, që kënaqeshin duke bërë çdo lloj ligësie dhe plaçkitjeje, veçse të mos ishte mes vëllezërve të tyre.

8 Dhe tani ndodhi që Amuloni filloi të ushtronte [a]autoritet mbi Almën dhe vëllezërit e tij dhe filloi ta persekutonte dhe bëri që fëmijët e tij të persekutonin fëmijët e tyre.

9 Pasi Amuloni e njihte Almën, meqë kishte qenë [a]një nga priftërinjtë e mbretit dhe se ai qe ai që besoi në fjalët e Abinadit dhe se u dëbua nga prania e mbretit, dhe kështu që ai ishte i zemëruar me të; pasi ishte nënshtetas i mbretit Laman, megjithatë ai ushtronte autoritet mbi ta, duke u ngarkuar [b]punë dhe duke u vënë mbikëqyrës.

10 Dhe ndodhi që aq të mëdha qenë pikëllimet e tyre, saqë ata filluan t'i luteshin me shpirt Perëndisë.

11 Dhe Amuloni i urdhëroi ata që të mos luteshin më; dhe vendosi roja mbi ta që t'i ruanin se çdo njeri që do të gjendej

24 8*a* DeB 121:39. | 9*a* Mosia 17:1–4; 23:9. | *b* Mosia 21:3–6.

duke iu lutur Perëndisë, do të vritej.

12 Dhe Alma dhe njerëzit e tij nuk i ngritën zërat e tyre ndaj Zotit, Perëndisë së tyre, por ia [a]derdhën zemrat e tyre atij; dhe ai i njohu mendimet e zemrave të tyre.

13 Dhe ndodhi që zëri i Zotit u erdhi në pikëllimet e tyre, duke thënë: Ngrini kokat tuaja dhe ngushëllohuni, pasi unë e di besëlidhjen që ju keni bërë me mua; dhe unë do të bëj besëlidhje me popullin tim dhe do ta çliroj nga robëria.

14 Dhe unë do t'ju lehtësoj gjithashtu barrat që ju janë vënë mbi shpatulla, që ju të mos i ndjeni në shpinat tuaja, madje ndërsa jeni në robëri; dhe këtë do ta bëj që ju të qëndroni si [a]dëshmitarë për mua në të ardhmen dhe që ju të dini me siguri se unë, Zoti Perëndi, i vizitoj njerëzit e mi në [b]pikëllimet e tyre.

15 Dhe tani ndodhi që barrat që iu vunë Almës dhe vëllezërve të tij u lehtësuan; po, Zoti i [a]forcoi ata që të mund të duronin [b]barrat e tyre me lehtësi dhe ata iu nënshtruan me gëzim dhe me [c]durim gjithë vullnetit të Zotit.

16 Dhe ndodhi që kaq i madh qe besimi i tyre dhe durimi i tyre, saqë zëri i Zotit u erdhi përsëri, duke thënë: Ngushëllohuni, pasi nesër unë do t'ju shpëtoj nga robëria.

17 Dhe ai i tha Almës: Ti do të shkosh para këtij populli dhe unë do të vij me ty për ta çliruar këtë popull nga [a]robëria.

18 Tani ndodhi që Alma dhe njerëzit e tij, mblodhën gjatë natës grigjat e tyre së bashku, si edhe drithin e tyre; po, madje gjatë gjithë natës ata ishin duke mbledhur grigjat e tyre së bashku.

19 Dhe në mëngjes, Zoti bëri që mbi Lamanitët të vinte një gjumë [a]i rëndë, po, dhe të gjithë mbikëqyrësit e tyre ishin në gjumë të thellë.

20 Dhe Alma dhe njerëzit e tij ikën në vendin e shkretë; dhe pasi udhëtuan tërë ditën, ata ngritën çadrat e tyre në një luginë dhe ata e quajtën luginën Alma, pasi ai udhëhoqi udhën e tyre në vendin e shkretë.

21 Po, dhe në luginën e Almës ata i derdhën [a]falënderimet e tyre Perëndisë, sepse ai kishte qenë mëshirëplotë me ta dhe ua lehtësoi barrat e tyre dhe i çliroi nga robëria; pasi ata kishin qenë në robëri dhe askush nuk mund t'i çlironte veçse në ishte Zoti, Perëndia i tyre.

22 Dhe ata i dhanë falënderime Perëndisë, po, të gjithë burrat e tyre dhe të gjitha gratë e tyre dhe të gjithë fëmijët e tyre që mund të flisnin, ngritën zërat e tyre në lavdërime për Perëndinë e tyre.

23 Dhe tani Zoti i tha Almës: Nxitoni të largoheni, ti dhe

12*a* USH Lutje.
14*a* USH Dëshmitar.
b USH Mjerim.
15*a* Mt. 11:28–30.
b Alma 31:38; 33:23.
c DeB 54:10.
USH Durim.
17*a* USH Robëri.
19*a* 1 Sam. 26:12.
21*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.

ky popull, nga ky vend, pasi Lamanitët janë zgjuar dhe po të ndjekin; prandaj, largohuni nga ky vend dhe unë do t'i ndaloj Lamanitët në këtë luginë, që ata të mos shkojnë më tutje në ndjekje të këtij populli.

24 Dhe ndodhi që ata u larguan nga lugina dhe nisën udhëtimin e tyre nëpër vendin e shkretë.

25 Dhe pasi kishin qenë në vendin e shkretë për dymbëdhjetë ditë, ata arritën në vendin e Zarahemlës; dhe mbreti Mosia i priti gjithashtu me gëzim.

KAPITULLI 25

Pasardhësit e Mulekut në Zarahemla bëhen Nefitë—Ata mësojnë mbi popullin e Almës dhe të Zenifit—Alma pagëzon Limhin dhe të gjithë popullin e tij—Mosia autorizon Almën të organizojë Kishën e Perëndisë. Rreth 120 para K.

Dhe tani mbreti Mosia bëri që të gjithë njerëzit të mblidheshin së bashku.

2 Tani nuk kishte shumë nga fëmijët e Nefit, ose shumë nga ata që ishin pasardhës të Nefit, sa kishte nga [a]njerëzit e Zarahemlës, i cili ishte pasardhës i [b]Mulekut dhe i atyre që shkuan me të në vendin e shkretë.

3 Dhe nuk kishte aq shumë nga njerëzit e Nefit dhe nga njerëzit e Zarahemlës, sa kishte nga të Lamanitëve; po, ata nuk ishin në numër as sa gjysma e tyre.

4 Dhe tani, të gjithë njerëzit e Nefit ishin mbledhur së bashku, ashtu edhe të gjithë njerëzit e Zarahemlës dhe ata ishin mbledhur së bashku në dy grupe.

5 Dhe ndodhi që Mosia lexoi dhe bëri që t'i lexoheshin analet e Zenifit popullit të tij; po, ai lexoi analet e popullit të Zenifit, që nga koha që u larguan nga toka e Zarahemlës, deri kur u kthyen përsëri.

6 Dhe ai lexoi gjithashtu rrëfimin e Almës dhe të vëllezërve të tij dhe të gjitha fatkeqësitë e tyre, që nga koha që u larguan nga toka e Zarahemlës, deri në kohën që ata u kthyen përsëri.

7 Dhe tani, kur Mosia i dha fund leximit të analeve, njerëzit e tij që kishin qëndruar në tokë, u goditën nga mrekullia dhe çudia.

8 Pasi ata nuk dinin se ç'të mendonin; pasi kur panë ata që ishin çliruar [a]nga robëria, ata u mbushën me gëzim jashtëzakonisht të madh.

9 Dhe përsëri, kur menduan për vëllezërit e tyre që ishin vrarë nga Lamanitët, ata u mbushën me pikëllim dhe madje derdhën shumë lotë pikëllimi.

10 Dhe përsëri, kur menduan mbi mirësinë e menjëhershme të Perëndisë dhe fuqinë e tij në shpëtimin e Almës dhe të vëllezërve të tij nga duart e Lamanitëve dhe nga robëria, ata ngritën zërat e tyre dhe i dhanë falënderime Perëndisë.

11 Dhe përsëri, kur menduan për Lamanitët të cilët ishin vëllezërit e tyre, për gjendjen

25 2*a* Omni 1:13–19.
b Hel. 6:10.
USH Mulek.
8*a* Mosia 22:11–13.

e tyre plot mëkate dhe të fëlliqtë, ata ishin plot [a]dhembje dhe ankth për mirëqenien e [b]shpirtrave të tyre.

12 Dhe ndodhi që ata që ishin fëmijët e Amulonit dhe të vëllezërve të tij, që kishin marrë për bashkëshorte të bijat e Lamanitëve, qenë të pakënaqur nga sjellja e etërve të tyre dhe nuk deshën të quheshin më me emrat e etërve të tyre, prandaj ata morën mbi vete emrin e Nefit, që të mund të quheshin fëmijët e Nefit dhe të numëroheshin me ata që quheshin Nefitë.

13 Dhe tani, të gjithë njerëzit e Zarahemlës [a]numëroheshin me Nefitët dhe kjo sepse mbretëria iu dha vetëm atyre që ishin pasardhës të Nefit.

14 Dhe tani ndodhi që kur Mosia mbaroi së foluri dhe së lexuari popullit, ai deshi që edhe Alma t'i fliste popullit.

15 Dhe Alma u foli atyre, kur ata ishin mbledhur tok në grupe të mëdha dhe ai shkoi nga një grup te tjetri, duke u predikuar njerëzve pendim dhe besim në Zot.

16 Dhe ai i nxiti popullin e Limhit dhe vëllezërit e tij, të gjithë ata që u çliruan nga robëria, që ata duhet të kujtonin se qe Zoti që i shpëtoi.

17 Dhe ndodhi që pasi Alma u mësoi njerëzve shumë gjëra dhe i dha fund të folurit ndaj tyre, mbreti Limhi shprehu dëshirën që të pagëzohej; dhe i gjithë populli i tij kishte dëshirë që ata gjithashtu të pagëzoheshin.

18 Prandaj, Alma hyri në ujë dhe i [a]pagëzoi ata; po, i pagëzoi ata sipas mënyrës që ai pagëzoi vëllezërit e tij në [b]ujërat e Mormonit; po, dhe të gjithë ata që u pagëzuan i përkisnin kishës së Perëndisë; dhe kjo për shkak të besimit të tyre në fjalët e Almës.

19 Dhe ndodhi që mbreti Mosia lejoi që Alma të themelonte kisha në të gjithë vendin e Zarahemlës; dhe i dha [a]fuqi të shuguronte priftërinj dhe mësues mbi çdo kishë.

20 Tani, kjo u bë, sepse kishte kaq shumë njerëz, saqë nuk ishte e mundur që të gjithë të drejtoheshin nga një mësues; as nuk mund të dëgjonin të gjithë në një mbledhje fjalën e Perëndisë;

21 Prandaj, ata u mblodhën së bashku në grupe të ndryshme që u quajtën kisha, secila kishë kishte priftërinjtë e saj dhe mësuesit e saj dhe secili prift predikonte fjalën sipas mënyrës që iu dha atij nga goja e Almës.

22 Dhe kështu, megjithëse kishte shumë kisha, ato të gjitha ishin një [a]kishë; po, madje kisha e Perëndisë, pasi në këto kisha nuk predikohej asgjë veçse të ishte pendimi dhe besimi në Perëndi.

23 Dhe tani kishte shtatë kisha në vendin e Zarahemlës. Dhe ndodhi që të gjithë ata që kishin dëshirë të merrnin mbi vete

11*a* Mosia 28:3–4; Alma 13:27.
b USH Shpirt—Vlera e shpirtrave.
13*a* Omni 1:19.
18*a* Mosia 21:35.
b Mosia 18:8–17.
19*a* USH Priftëri.
22*a* Mosia 18:17.

[a]emrin e Krishtit, ose të Perëndisë, u bashkuan me kishat e Perëndisë;

24 Dhe ata u quajtën [a]populli i Perëndisë. Dhe Zoti derdhi mbi ta Shpirtin e tij dhe ata qenë të bekuar dhe përparuan në tokë.

KAPITULLI 26

Shumë anëtarë të Kishës çohen në mëkat nga mosbesimtarët—Almës i premtohet jeta e përjetshme—Ata që pendohen dhe pagëzohen marrin falje—Anëtarët e Kishës që kanë bërë mëkate, por që pendohen dhe i rrëfehen Almës dhe Zotit, do të falen; përndryshe ata nuk do të numërohen më mes njerëzve të Kishës. Rreth 120–100 para K.

Tani ndodhi që kishte shumë nga brezi i ri që nuk kuptonin dot fjalët e mbretit Beniamin, duke qenë se ishin fëmijë të vegjël, kur ai i foli popullit të tij; dhe ata nuk besonin traditën e etërve të tyre.

2 Ata nuk besonin në atë që thuhej në lidhje me ringjalljen e të vdekurve, as nuk besonin në lidhje me ardhjen e Krishtit.

3 Dhe tani, për shkak të mosbesimit të tyre ata nuk mund ta [a]kuptonin fjalën e Perëndisë; dhe zemrat e tyre ishin ngurtësuar.

4 Dhe ata nuk donin të pagëzoheshin, as nuk donin të bashkoheshin me kishën. Dhe ata ishin një popull i veçuar nga pikëpamja e besimit të tyre dhe qëndruan të tillë edhe më pas, madje në gjendjen e tyre të [a]mishit dhe plot mëkate; pasi ata nuk donin t'i drejtoheshin Zotit, Perëndisë së tyre.

5 Dhe tani, gjatë sundimit të Mosias ata nuk ishin as sa gjysma e numrit të popullit të Perëndisë; por për shkak të [a]grindjeve mes vëllezërve, ata u shtuan edhe më shumë.

6 Pasi ndodhi që ata gënjyen shumë veta që ishin pjesëtarë të kishës, me fjalët e tyre plot lajka dhe bënë që ata të bënin shumë mëkate; prandaj, u bë e nevojshme që ata që bënë mëkat, që ishin në kishë, duhej të [a]qortoheshin nga kisha.

7 Dhe ndodhi që ata u çuan para priftërinjve dhe iu dorëzuan priftërinjve nga mësuesit; dhe priftërinjtë i çuan para Almës, i cili ishte [a]kryeprifti.

8 Tani, mbreti Mosia i kishte dhënë Almës autoritetin mbi kishën.

9 Dhe ndodhi që Alma nuk dinte në lidhje me ta; por kishte shumë dëshmitarë kundër tyre; po, njerëzit u ngritën dhe dëshmuan me shumicë për paudhësinë e tyre.

10 Tani, një gjë e tillë nuk kishte ndodhur më parë në kishë; prandaj Alma u shqetësua në shpirtin e tij dhe bëri që ata të çoheshin para mbretit.

23*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
24*a* USH Besëlidhje.
26 3*a* USH Kuptuar(it) (të).
4*a* USH Njeri i natyrshëm.
5*a* USH Braktisje; Grindje.
6*a* Alma 5:57–58; 6:3. USH Paralajmëroj, paralajmërim.
7*a* Mosia 29:42.

11 Dhe ai i tha mbretit: Vër re, këtu ke shumë njerëz që ne t'i kemi sjellë, të cilët janë akuzuar nga vëllezërit e tyre; po, dhe janë kapur në paudhësi të ndryshme. Dhe ata nuk pendohen për paudhësitë e tyre; prandaj ne i kemi sjellë para teje, që ti të mund t'i gjykosh sipas krimeve të tyre.

12 Por, mbreti Mosia i tha Almës: Vër re, unë nuk i gjykoj; prandaj t'i [a]dorëzoj në duart e tua për gjykim.

13 Dhe tani, shpirti i Almës u shqetësua përsëri; dhe ai vajti dhe i kërkoi Zotit se ç'duhej të bënte në lidhje me këtë çështje, pasi ai kishte frikë se mund të bënte gabim në sytë e Perëndisë.

14 Dhe ndodhi që pasi ai ia derdhi tërë shpirtin e tij Perëndisë, zëri i Zotit i erdhi duke thënë:

15 I bekuar qofsh ti, Alma dhe të bekuar qofshin ata që u pagëzuan në [a]ujërat e Mormonit. Ti je i bekuar për shkak të [b]besimit tënd të jashtëzakonshëm vetëm në fjalët e shërbëtorit tim Abinadi.

16 Dhe të bekuar qofshin ata për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm vetëm në fjalët që ti u ke thënë.

17 Dhe i bekuar qofsh ti, pasi ti ke themeluar një [a]kishë mes këtij populli; dhe ata do të vendosen dhe do të jenë njerëzit e mi.

18 Po, i bekuar qoftë ky popull që ka dëshirë të mbajë [a]emrin tim; pasi me emrin tim ata do të quhen; dhe ata janë të mitë.

19 Dhe për shkak se ti më kërkove në lidhje me shkelësin, qofsh i bekuar.

20 Ti je shërbëtori im; dhe unë po bëj besëlidhje me ty që ti të kesh [a]jetë të përjetshme; dhe ti do të më shërbesh dhe do të shkosh në emrin tim dhe do të mbledhësh tok delet e mia.

21 Dhe ai që do ta dëgjojë zërin tim do të jetë [a]delja ime; dhe atë do ta marrësh në kishë dhe atë unë do ta marr gjithashtu.

22 Pasi vër re, kjo është kisha ime; kushdo që [a]pagëzohet, do të pagëzohet në pendim. Dhe cilido që ti pranon, do të besojë në emrin tim; dhe atë unë do ta [b]fal bujarisht.

23 Pasi, jam unë që [a]marr përsipër mëkatet e botës; pasi jam unë që i kam [b]krijuar ata; dhe jam unë ai që i jep atij që beson deri në fund, një vend në krahun tim të djathtë.

24 Pasi vër re, ata quhen me emrin tim; dhe në qoftë se më [a]njohin mua, ata do të vijnë përpara dhe do të kenë një vend përjetësisht në krahun tim të djathtë.

25 Dhe do të ndodhë që kur të bjerë [a]boria e dytë, atëherë ata që s'më kanë [b]njohur kurrë

12*a* DeB 42:78–93.
15*a* Mosia 18:30.
b Mosia 17:2.
USH Besim.
17*a* Mosia 25:19–24.
18*a* Mosia 1:11; 5:8.
USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
20*a* USH Zgjedhur(it) të; Zgjedhje; Jetë e përjetshme.
21*a* USH Bari i Mirë.
22*a* 2 Ne. 9:23.
USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Fal; Heqje e mëkateve.
23*a* USH Shëlbues.
b USH Krijoj, krijim.
24*a* Gjo. 17:3.
25*a* DeB 88:99, 109.
b DeB 76:81–86.

do të vijnë përpara dhe do të qëndrojnë para meje.

26 Dhe atëherë do të dinë se unë jam Zoti, Perëndia i tyre, se unë jam Shëlbuesi i tyre; por ata nuk do të shëlbehen.

27 Dhe atëherë unë do t'u pohoj atyre, që nuk i [a]njoha kurrë; dhe ata do të [b]nisen për në zjarrin e [c]pashueshëm të përgatitur për djallin dhe për engjëjt e tij.

28 Prandaj, unë të them se ai që nuk do ta [a]dëgjojë zërin tim, po atë ti nuk do ta pranosh në kishën time, pasi atë unë nuk do ta marr në ditën e fundit.

29 Prandaj, unë po të them, Shko; dhe kushdo që bën shkelje kundër meje, atë do ta [a]gjykosh [b]sipas mëkateve që ai ka bërë; dhe në qoftë se i [c]rrëfen mëkatet e tij para teje dhe meje dhe [d]pendohet me çiltërsinë e zemrës së tij, atë do ta [e]falësh; dhe unë do ta fal atë gjithashtu.

30 Po, dhe [a]kurdo që njerëzit e mi [b]pendohen, unë do t'ua fal shkeljet që kanë bërë kundër meje.

31 Dhe ju duhet t'ia [a]falni shkeljet njëri-tjetrit; pasi në të vërtetë unë ju them juve, ai që nuk i fal shkeljet e fqinjit të tij, kur ai thotë se pendohet, po ai vetë ka çuar veten e tij në dënim.

32 Tani unë po të them, Shko; dhe kushdo që nuk pendohet për mëkatet e tij, po ai nuk do të numërohet mes popullit tim; dhe kjo gjë do të respektohet tani e tutje.

33 Dhe ndodhi që kur Alma i dëgjoi këto fjalë, ai i shkroi që t'i kishte dhe që të mund të gjykonte njerëzit e asaj kishe sipas urdhërimeve të Perëndisë.

34 Dhe ndodhi që Alma shkoi dhe gjykoi ata që ishin kapur në paudhësi sipas fjalës së Zotit.

35 Dhe kushdo që u pendua për mëkatet e tij dhe i [a]rrëfeu ato, ai u numërua mes njerëzve të kishës;

36 Dhe ata që nuk deshën të rrëfenin mëkatet e tyre dhe të pendoheshin për paudhësinë e tyre, të njëjtët nuk u numëruan mes njerëzve të kishës dhe emrat e tyre u [a]fshinë.

37 Dhe ndodhi që Alma rregulloi të gjitha punët e kishës dhe ata filluan përsëri të kishin paqe dhe të përparonin jashtëzakonisht në punët e kishës, duke ecur me kujdes para Perëndisë, duke marrë shumë dhe duke pagëzuar shumë.

38 Dhe tani, të gjitha këto gjëra i bënë Alma dhe bashkëpunëtorët e tij, që mbikëqyrnin kishën, duke ecur me zell të madh, duke mësuar fjalën e Perëndisë në të gjitha gjërat, duke vuajtur të gjitha llojet e hidhërimeve, duke u persekutuar

27*a* Mt. 7:21–23.
b Llu. 13:27.
c DeB 76:43–44.
28*a* 2 Ne. 9:31; DeB 1:14.
29*a* USH Gjykoj, gjykim.
b USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
c 3 Ne. 1:25.
USH Rrëfej, rrëfim.
d USH Pendohem, pendim.
e USH Fal.
30*a* Moro. 6:8.
b Eze. 33:11, 15–16; Vep. 3:19–20; Mosia 29:19–20.
31*a* 3 Ne. 13:14–15; DeB 64:9–10.
35*a* USH Rrëfej, rrëfim.
36*a* Eks. 32:33; Alma 1:24.
USH Libër i Jetës; Shkishërim.

nga të gjithë ata që nuk bënin pjesë në kishën e Perëndisë.

39 Dhe ata i qortuan vëllezërit e tyre; dhe ata gjithashtu u [a]qortuan, secili nga fjala e Perëndisë, sipas mëkateve të tij, ose sipas mëkateve që kishte bërë, duke qenë të urdhëruar nga Perëndia që të [b]luteshin pa pushim dhe të jepnin [c]falënderime në të gjitha gjërat.

KAPITULLI 27

Mosia ndalon persekutimin dhe kërkon barazi—Alma i Riu dhe të katër bijtë e Mosias përpiqen të shkatërrojnë Kishën—Një engjëll shfaqet dhe i urdhëron ata të mos ndjekin më udhën e tyre të ligë—Alma mbetet pa gojë—I gjithë njerëzimi duhet të lindë përsëri për të marrë shpëtim—Alma dhe të bijtë e Mosias shpallin lajme të gëzueshme. Rreth 100–92 para K.

Dhe tani, ndodhi që persekutimet që iu bënë kishës nga ata që nuk besonin u bënë kaq të mëdha, saqë anëtarët e kishës filluan të mërmëritnin dhe të ankoheshin te drejtuesit e tyre në lidhje me çështjen; dhe ata u ankuan tek Alma. Dhe Alma e shtroi çështjen para mbretit të tyre Mosia. Dhe Mosia u këshillua me priftërinjtë e tij.

2 Dhe ndodhi që mbreti Mosia dërgoi një shpallje në tërë vendin rreth e përqark, që asnjë prej atyre që nuk besonin, nuk duhej të [a]persekutonte ndonjë prej atyre që i përkisnin kishës së Perëndisë.

3 Dhe u dha një urdhër i rreptë nëpër të gjitha kishat, se nuk duhej të kishte persekutime mes tyre, se duhej të kishte [a]barazi mes gjithë njerëzve;

4 Se nuk duhej të linin as krenarinë as mendjemadhësinë që të trazonte [a]paqen e tyre; se çdo njeri duhej të [b]çmonte fqinjin sikurse veten, duke punuar me duart e tyre për mbajtjen e vetvetes.

5 Po, dhe të gjithë priftërinjtë dhe mësuesit e tyre duhet të [a]punonin me duart e tyre që të mbanin vetveten, në të gjitha rastet, me përjashtim të sëmundjeve ose në nevojë të madhe; dhe duke i bërë këto gjëra, ata u mbushën me [b]mirësinë e Perëndisë.

6 Dhe filloi të kishte përsëri paqe të madhe në tokë; dhe njerëzit filluan të shtoheshin shumë dhe filluan të shpërndahen përjashta vendit mbi faqen e dheut, po, në veri dhe në jug, në lindje dhe në perëndim, duke ndërtuar qytete të mëdha dhe fshatra në të gjitha pjesët e botës.

7 Dhe Zoti i vizitoi dhe i begatoi ata; dhe ata u bënë një popull i madh dhe i pasur.

8 Tani, bijtë e Mosias numëroheshin mes atyre që nuk besonin; ashtu edhe një nga [a]bijtë e

39*a* USH Paralajmëroj, paralajmërim.
b 2 Ne. 32:8–9.
c USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
27 2*a* USH Përndjek, përndjekje.
3*a* Mosia 23:7; 29:32.
4*a* USH Paqe.
b USH Vlerësoj.
5*a* Mosia 18:24, 26.
b USH Hir.
8*a* USH Alma, bir i Almës.

Almës numërohej mes tyre, ai quhej Alma sikurse i ati; megjithatë, ai u bë njeri shumë i keq dhe [b]idhujtar. Dhe ishte njeri i shumë fjalëve dhe i bënte shumë lajka popullit; prandaj, ai drejtoi shumë njerëz që të vepronin sipas paudhësive të tij.

9 Dhe ai u bë një pengesë e madhe për përparimin e kishës së Perëndisë; [a]duke grabitur zemrat e njerëzve; duke shkaktuar përçarje të mëdha mes njerëzve; duke i dhënë mundësi armikut të Perëndisë të ushtronte fuqinë e tij mbi ta.

10 Dhe tani ndodhi që, ndërsa po përpiqej poshtë e lart të shkatërronte kishën e Perëndisë, pasi ai u bashkua fshehtas me të bijtë e Mosias duke u përpjekur të shkatërronin kishën dhe të nxirrnin nga udha e drejtë popullin e Zotit, në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë, ose madje të mbretit—

11 Dhe sikurse ju thashë, ndërsa po përpiqeshin të [a]ngrinin krye kundër Perëndisë, vini re, një [b]engjëll i Perëndisë iu [c]shfaq atyre; dhe ai zbriti si të ishte në një re; dhe u foli si të ishte me një zë rrufeje që e bëri të dridhej tokën ku ata ishin;

12 Dhe kaq e madhe qe habia e tyre, sa ata ranë përdhe dhe nuk kuptuan fjalët që ai u foli atyre.

13 Megjithatë ai thirri përsëri, duke thënë: Alma, ngrihu qëndro drejt dhe përse e persekuton ti kishën e Perëndisë? Pasi Zoti ka thënë: [a]Kjo është kisha ime dhe unë do ta vendos atë; dhe asgjë nuk mund ta përmbysë atë, veçse të jetë shkelja e popullit tim.

14 Dhe engjëlli tha përsëri: Shiko, Zoti ka dëgjuar [a]lutjet e popullit të tij dhe gjithashtu lutjet e shërbëtorit të tij, Almës, i cili është ati yt; pasi ai është lutur me besim të madh në lidhje me ty, që ti të mund të sillesh në njohurinë e së vërtetës; prandaj, për këtë shkak unë erdha të të bind ty për fuqinë dhe autoritetin e Perëndisë, që [b]lutjet e shërbëtorëve të tij të mund të marrin përgjigje, sipas besimit të tyre.

15 Dhe tani, vër re, a mund të vësh në dyshim fuqinë e Perëndisë? Pasi vër re, a nuk e tund tokën zëri im? Dhe, a nuk mund të më shohësh mua këtu, para teje? Dhe unë jam dërguar nga Perëndia.

16 Tani, unë të them: Shko dhe kujto robërinë e etërve të tu në tokën e Helamit dhe në tokën e Nefit; dhe kujto sa gjëra të mëdha ka bërë ai për ta; pasi ata ishin në robëri dhe ai i [a]çliroi. Dhe tani po të them ty, Alma, shko udhës tënde dhe mos u përpiq më të shkatërrosh kishën, që lutjet e tyre të mund të marrin përgjigje dhe kjo, madje edhe nëse ti vetë do të flakesh tej.

17 Dhe tani ndodhi që këto

8*b* USH Idhujtari.
9*a* 2 Sam. 15:1–6.
11*a* USH Kryengritje.
b USH Engjëj.
c Vep. 9:1–9; Alma 8:15.
13*a* USH Jezu Krisht—Kreu i Kishës.
14*a* Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.
16*a* Mosia 23:1–4.

qenë fjalët e fundit që engjëlli i foli Almës dhe u largua.

18 Dhe tani Alma dhe ata që qenë me të ranë përsëri përdhe, pasi e madhe qe habia e tyre; pasi panë me sytë e tyre një engjëll të Zotit; dhe zëri i tij qe si rrufe që tundi tokën; dhe ata e dinin se nuk mund të ishte asgjë tjetër përveçse fuqia e Perëndisë, që mundi të tundte tokën dhe e bëri të dridhej sikur do të çahej.

19 Dhe tani, habia e Almës qe kaq e madhe, sa ai u bë memec dhe nuk mund ta hapte gojën; po, dhe u bë i dobët, madje kaq sa nuk mund të lëvizte duart e tij; prandaj, u mor nga ata që ishin me të dhe u mbart i pafuqishëm, madje derisa e shtrinë para atit të tij.

20 Dhe ata i treguan atit të tij të gjitha sa u kishin ndodhur; dhe ati i tij u gëzua, pasi ai e dinte se qe fuqia e Perëndisë.

21 Dhe ai bëri që të mblidhej tok një turmë njerëzish, që të mund të dëshmonin se ç'kishte bërë Zoti për të birin dhe gjithashtu për ata që ishin me të.

22 Dhe ai bëri që priftërinjtë të mblidheshin së bashku; dhe ata filluan të agjëronin dhe t'i luteshin Zotit, Perëndisë së tyre, që ai t'i hapte gojën Almës, që ai të mund të fliste dhe gjithashtu që gjymtyrët e tij të mund të merrnin fuqinë e tyre—që sytë e njerëzve të mund të hapeshin, që të shihnin dhe të dinin për mirësinë dhe lavdinë e Perëndisë.

23 Dhe ndodhi që pasi ata agjëruan dhe u lutën për hapësirën e dy ditëve dhe dy netëve, gjymtyrët e Almës morën fuqinë e tyre dhe ai u ngrit më këmbë dhe filloi t'u fliste atyre, duke i ftuar që të gëzohehin:

24 Pasi tha ai, unë jam penduar për mëkatet e mia dhe jam [a]shëlbuar nga Zoti; shikoni, unë kam lindur nga Shpirti.

25 Dhe Zoti më tha: Mos u mrekullo, se i gjithë njerëzimi, po, burra dhe gra, të gjitha kombet, fiset, gjuhët dhe popujt duhet të [a]lindin rishtas; po, të lindin nga Perëndia, të [b]ndryshuar nga gjendja e tyre e [c]mishit dhe e rënë në një gjendje drejtësie, duke qenë të shëlbuar nga Perëndia, duke u bërë bijtë dhe bijat e tij;

26 Dhe kështu ata bëhen krijesa të reja; dhe në qoftë se nuk e bëjnë këtë, ata, në [a]asnjë mënyrë, nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.

27 Unë po ju them, në qoftë se nuk bëhet një gjë e tillë, ata duhet të dëbohen; dhe këtë e di, pasi unë isha gati të dëbohesha.

28 Megjithatë, pasi kalova me vështirësi nëpër shumë vuajtje, duke u penduar, pothuaj deri në vdekje, Zoti në mëshirën e tij e pa të arsyeshme të më shpëto-

24*a* 2 Ne. 2:6–7.
USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
25*a* Rom. 6:3–11; Mosia 5:7; Alma 5:14; Mois. 6:59.
USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b Mosia 3:19; 16:3.
c USH Mishtor.
26*a* Gjo. 3:5.

nte nga një djegie e [a]pafund dhe unë u linda nga Perëndia.

29 Shpirti im u shëlbua nga vreri i hidhësisë dhe nga prangat e paudhësisë. Unë isha në humnerën më të thellë; por tani unë shoh dritën e mrekullueshme të Perëndisë. Shpirti im qe [a]dërrmuar nga mundimi i përjetshëm; por unë jam rrëmbyer dhe shpirti im nuk vuan më.

30 Unë e hodha poshtë Shëlbuesin tim dhe e mohova atë që ishte folur nga etërit tanë; por tani, kështu që ata të mund të parashikojnë se ai do të vijë dhe se ai mban mend çdo krijesë të krijimit të tij, ai do t'u shfaqet atyre të gjithëve.

31 Po, [a]çdo gju do të gjunjëzohet dhe çdo gjuhë do të pohojë para tij. Po, madje në ditën e fundit, kur të gjithë njerëzit do të qëndrojnë para tij për t'u [b]gjykuar nga ai, atëherë ata do të pohojnë se ai është Perëndia; atëherë do të pohojnë ata që jetojnë [c]pa Perëndi në botë, se gjykimi i një dënimi të përjetshëm është i drejtë për ta; dhe ata do të tunden dhe do të dridhen dhe do të tkurren nën shikimin e syrit të tij [d]depërtues.

32 Dhe tani ndodhi që Alma filloi që nga kjo kohë e tutje të mësonte njerëzit dhe ata që qenë me Almën në kohën kur engjëlli u shfaq para tyre, shkuan poshtë e lart nëpër në të gjithë vendin, duke u njoftuar të gjithë njerëzve gjërat që ata kishin dëgjuar dhe që kishin parë, dhe duke predikuar fjalën e Perëndisë në vështirësi të madhe, duke qenë të persekutuar pa masë nga ata që nuk besonin, duke u goditur nga shumë prej tyre.

33 Por megjithëkëtë, ata i sollën një ngushëllim të madh kishës, duke vërtetuar besimin e tyre dhe duke i nxitur ata, me durueshmëri dhe punë të madhe, që të zbatonin urdhërimet e Perëndisë.

34 Dhe katër prej tyre ishin [a]bijtë e Mosias; dhe emrat e tyre ishin Amon dhe Aaron, dhe Omner, dhe Himni; këta ishin emrat e të bijve të Mosias.

35 Dhe ata udhëtuan nëpër të gjithë vendin e Zarahemlës dhe mes gjithë njerëzve që ishin nën sundimin e mbretit Mosia, duke u përpjekur me gjithë zell të ndreqnin të gjitha dëmtimet që ata i kishin bërë kishës, duke rrëfyer të gjitha mëkatet e tyre dhe duke treguar të gjitha gjërat që ata kishin parë dhe duke u shpjeguar profecitë dhe shkrimet e shenjta të gjithë atyre që donin t'i dëgjonin ato.

36 Dhe kështu, ata ishin vegla në duart e Perëndisë, për të sjellë shumë vetë në njohurinë e së vërtetës, po, në njohurinë e Shëlbuesit të tyre.

37 Dhe sa të bekuar që janë ata! Pasi ata [a]shpallën paqe; ata shpallën [b]lajme të mira, të

28*a* 2 Ne. 9:16.
29*a* Mosia 2:38.
31*a* Fil. 2:9–11; Mosia 16:1–2; DeB 88:104.
b USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
c Alma 41:11.
d USH Perëndi.
34*a* USH Amon, bir i Mosias.
37*a* Isa. 52:7; Mosia 15:14–17. USH Predikoj.
b USH Ungjill.

së mirës; dhe ata u shpallën njerëzve se Zoti mbretëron.

KAPITULLI 28

Bijtë e Mosias shkojnë t'u predikojnë Lamanitëve—Mosia përkthen fletët e Jareditëve duke përdorur dy gurët shikues. Rreth 92 para K.

Tani ndodhi që pasi [a]bijtë e Mosias bënë të gjitha këto gjëra, ata morën një numër të vogël me vete dhe u kthyen tek ati i tyre, mbreti dhe dëshiruan nga ai që t'i lejonte që me këta të cilët ata i kishin zgjedhur, të mund të shkonin në tokën e [b]Nefit, që ata të mund të predikonin gjërat që kishin dëgjuar dhe që të mund t'u sillnin vëllezërve të tyre Lamanitë, fjalën e Perëndisë—

2 Që ndoshta të mund t'i sillnin ata në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre dhe t'i bindnin për paudhësinë e etërve të tyre; dhe se ndoshta mund t'i shëronin ata nga [a]urrejtja që kishin ndaj Nefitëve, që edhe ata të mund të silleshin që të gëzoheshin në Zotin, Perëndinë e tyre, që të mund të bëheshin miq me njëri-tjetrin dhe të mos kishte më grindje në të gjithë vendin që Zoti, Perëndia i tyre, u kishte dhënë atyre.

3 Tani, ata dëshironin që shpëtimi duhej t'i njoftohej çdo krijese, pasi nuk mund të [a]duronin që ndonjë [b]shpirt njeriu të mbaronte; po, madje vetëm mendimet se ndonjë shpirt do të pësonte vuajtje [c]pa mbarim, i bënin të ngjetheshin dhe të dridheshin.

4 Dhe kështu veproi Shpirti i Zotit mbi ta, pasi ata kishin qenë mëkatarët më të [a]urryer. Dhe Zoti e pa të arsyeshme në [b]mëshirën e tij të pafund që t'i kursente ata; megjithëse ata vuajtën dhembje të mëdha shpirtërore për shkak të paudhësive të tyre, duke vuajtur shumë dhe duke u frikësuar se do të dëboheshin përgjithnjë.

5 Dhe ndodhi që ata iu përgjëruan atit të tyre për shumë ditë, që të mund të shkonin në tokën e Nefit.

6 Dhe mbreti Mosia shkoi të pyeste Zotin, në qoftë se duhej t'i lejonte bijtë e tij të shkonin mes Lamanitëve që të predikonin fjalën.

7 Dhe Zoti i tha Mosias: Leri të shkojnë, pasi shumë do të besojnë në fjalët e tyre dhe ata do të kenë jetën e përjetshme; dhe unë do t'i [a]shpëtoj bijtë e tu nga duart e Lamanitëve.

8 Dhe ndodhi që Mosia u dha leje të shkonin dhe të bënin sipas kërkesës së tyre.

9 Dhe ata [a]nisën udhëtimin e tyre për në vendin e shkretë për të shkuar që të predikonin fjalën mes Lamanitëve; dhe

28 1*a* Mosia 27:34.
b Omni 1:12–13; Mosia 9:1.
2*a* Jakobi 7:24.
3*a* Alma 13:27; 3 Ne. 17:14; Mois. 7:41.
b USH Shpirt—Vlera e shpirtrave.
c Jakobi 6:10; DeB 19:10–12.
4*a* Mosia 27:10.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
7*a* Alma 19:22–23.
9*a* Alma 17:6–9.

unë do të bëj një [b]rrëfim të veprimeve të tyre më pas.

10 Tani, mbreti Mosia nuk kishte kujt t'ia kalonte mbretërinë, pasi asnjë nga bijtë e tij nuk e pranoi mbretërinë.

11 Prandaj, ai mori analet që ishin gdhendur mbi [a]fletët e tunxhit dhe gjithashtu fletët e Nefit dhe të gjitha gjërat që ai kishte mbajtur dhe kishte ruajtur sipas urdhërimeve të Perëndisë, pasi i përktheu dhe bëri që të shkruheshin analet që ishin mbi [b]fletët e arit, që ishin gjetur nga njerëzit e Limhit, që iu dorëzuan atij nga dora e Limhit;

12 Dhe këtë ai e bëri për shkak të kureshtjes së madhe të popullit të tij; pasi ata dëshironin jashtë mase të dinin në lidhje me ata njerëz që kishin qenë shkatërruar.

13 Dhe tani, ai i përktheu ato me anë të atyre dy [a]gurëve që ishin ngulitur në dy cepat e një harku.

14 Tani, këto gjëra ishin përgatitur që nga fillimi dhe ishin pasuar nga një brez në tjetrin, me qëllim që të përkthenin gjuhët;

15 Dhe ato u mbajtën dhe u ruajtën nga dora e Zotit, që ai t'i zbulonte çdo krijese që do të zotëronte vendin, paudhësitë dhe neveritë e popullit të tij;

16 Dhe kushdo që i ka këto gjëra, quhet [a]shikues sipas mënyrës së kohërave të vjetra.

17 Tani, pasi Mosia mbaroi së përkthyeri këto anale, vini re, ato jepnin një histori të popullit që ishte [a]shkatërruar, që nga koha kur ata u shkatërruan gjatë ndërtimit të [b]kullës së madhe, në kohën që Zoti [c]ngatërroi gjuhën e njerëzve dhe ata u shpërndanë tutje mbi faqen e të gjithë dheut, po, dhe madje që nga ajo kohë deri më herët në krijimin e Adamit.

18 Tani, ky rrëfim bëri që njerëzit e Mosias të pikëlloheshin jashtëzakonisht, po, ata ishin të mbushur me hidhërim; megjithatë, ai u dha atyre njohuri të madhe, në të cilën ata u gëzuan.

19 Dhe ky rrëfim do të shkruhet më vonë; pasi vini re, është e domosdoshme që të gjithë njerëzit të dinë gjërat që janë shkruar në këtë rrëfim.

20 Dhe tani, sikurse ju thashë, pasi mbreti Mosia i bëri këto gjëra, ai mori fletët e [a]tunxhit dhe të gjitha gjërat që ai kishte mbajtur dhe ia kaloi Almës që ishte i biri i Almës; po, të gjitha analet, dhe gjithashtu [b]interpretuesit, dhe ia kaloi atij dhe e urdhëroi që t'i mbante dhe t'i [c]ruante ato, dhe gjithashtu të mbante një anal të popullit, duke i pasuar ato nga një brez në tjetrin, ashtu sikurse ishin kaluar, që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi.

9*b* Alma 17–26.
11*a* USH Fletë tunxhi.
b USH Fletë të arta.
13*a* USH Urim dhe Thumim.
16*a* Mosia 8:13–18.
USH Shikues.
17*a* Mosia 8:7–12.
b Eth. 1:1–5.
c Zan. 11:6–9.
20*a* Alma 37:3–10.
b USH Urim dhe Thumim.
c USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta për t'u ruajtur.

KAPITULLI 29

Mosia propozon që gjykatës të zgjidhen në vend të një mbreti—Mbretërit e paudhë e çojnë popullin e tyre në mëkat—Alma i Riu zgjidhet kryegjykatës nga zëri i popullit—Ai është gjithashtu kryeprift mbi Kishën—Alma Plaku dhe Mosia vdesin. Rreth 92–91 para K.

Tani, pasi Mosia e kishte bërë këtë, ai dërgoi lajmëtarë nëpër gjithë vendin, mes gjithë njerëzve, pasi donte të dinte se kë donin të kishin për mbret të tyre.

2 Dhe ndodhi që zëri i popullit erdhi, duke thënë: Ne dëshirojmë që Aaroni, biri yt, të jetë mbreti ynë dhe sundimtari ynë.

3 Tani, Aaroni kishte shkuar në tokën e Nefit, prandaj mbreti nuk mund t'ia kalonte mbretërinë atij; as Aaroni nuk donte ta merrte përsipër mbretërinë; dhe asnjë nga [a]bijtë e Mosias nuk donte të merrte përsipër mbretërinë.

4 Prandaj mbreti Mosia dërgoi përsëri mes popullit; po, madje dërgoi mes popullit një fjalë të shkruar. Dhe këto ishin fjalët që ishin shkruar, duke thënë:

5 Vër re, O ti populli im, ose vëllezër të mi, pasi ju çmoj si të tillë, unë dëshiroj që ju të keni parasysh shkakun për të cilën jeni thirrur—pasi ju dëshironi të keni një [a]mbret.

6 Tani, unë ju njoftoj se ai të cilit me të drejtë i takon mbretëria, nuk ka pranuar dhe nuk do ta marrë përsipër mbretërinë.

7 Dhe tani, në qoftë se do të caktohej një tjetër në vend të tij, vini re, unë kam frikë se do të ngjalleshin grindje mes jush. Dhe kush e di, po sikur biri im, të cilit i takon mbretëria, mund të zemërohet dhe të tërheqë një pjesë të këtij populli pas vetes, gjë e cila do të shkaktonte luftëra dhe grindje mes jush, që do të ishin shkak për derdhje të madhe gjaku dhe për çoroditjen e udhës së Zotit, po, dhe të shkatërronin shpirtrat e shumë njerëzve.

8 Tani, unë po ju them juve, le të jemi të urtë dhe të marrim parasysh këto gjëra, pasi ne nuk kemi të drejtë të shkatërrojmë birin tim; as nuk do të kishim ndonjë të drejtë të shkatërronim dikë tjetër në qoftë se caktohej në vend të tij.

9 Dhe në qoftë se biri im do të kthehej përsëri te krenaria dhe gjërat e tij të kota, atij do t'i kujtoheshin gjërat që ka thënë dhe do të kërkojë të drejtën e tij për mbretërinë, gjë që do ta bënte atë dhe gjithashtu këtë popull të mëkatonin shumë.

10 Dhe tani le të jemi të urtë dhe të marrim parasysh këto gjëra dhe të bëjmë atë që do të shërbejë për paqen e këtij populli.

11 Prandaj, unë do të jem mbreti juaj për ditët që më kanë mbetur; megjithatë, le të [a]caktojmë [b]gjykatës për ta gjykuar këtë popull sipas ligjit tonë; dhe ne do të vëmë sërish në rregull punët e këtij populli, pasi ne do

29 3*a* Mosia 27:34.
5*a* 1 Sam. 8:9–19.
11*a* Mosia 29:25–27.
b Eks. 18:13–24.

të caktojmë njerëz të urtë që të jenë gjykatës, që të gjykojnë këtë popull sipas urdhërimeve të Perëndisë.

12 Tani, është më mirë që një njeri të gjykohet nga Perëndia, sesa nga njeriu, pasi gjykimet e Perëndisë janë gjithmonë të drejta, kurse gjykimet e njeriut nuk janë gjithmonë të drejta.

13 Prandaj, po të ishte e mundur që ju të kishit njerëz [a]të drejtë që të ishin mbretërit tuaj, të cilët do të vendosnin ligjet e Perëndisë dhe të gjykonin këtë popull sipas urdhërimeve të tij; po, në qoftë se ju do të kishit për mbretër njerëz që do të bënin madje sikurse bëri ati im, [b]Beniamini, për këtë popull—unë ju them, në qoftë se ky do të ishte gjithmonë rasti, atëherë do të ishte e domosdoshme që ju të keni gjithmonë mbretër që të sundojnë mbi ju.

14 Dhe madje, unë vetë kam punuar me gjithë fuqinë dhe aftësinë që kam zotëruar, t'ju mësoj juve urdhërimet e Perëndisë dhe të vendos paqe në tërë vendin, që të mos ketë luftëra as grindje, as vjedhje, as plaçkitje, as vrasje dhe kurrfarë lloj paudhësie.

15 Dhe kushdo që bëri paudhësi, atë e [a]dënova sipas krimit që bëri, sipas ligjit që na u dha nga etërit tanë.

16 Tani unë po ju them se meqë jo të gjithë njerëzit janë të drejtë, nuk është e domosdoshme që ju të keni një mbret ose mbretër që të sundojnë mbi ju.

17 Pasi, vini re, sa shumë [a]paudhësi shkakton një mbret i [b]lig, po, dhe çfarë shkatërrim të madh!

18 Po, kujtoni mbretin Noe, [a]ligësinë e tij dhe neveritë e tij dhe gjithashtu ligësitë dhe neveritë e popullit të tij. Shikoni çfarë shkatërrim i madh ra mbi ta; dhe gjithashtu, për shkak të paudhësive të tyre ata u sollën në [b]robëri.

19 Dhe po të mos ishte për ndërhyrjen e Krijuesit të tyre të shumëditur dhe kjo për shkak të pendimit të tyre të sinqertë, ata duhet të mbeteshin patjetër në robëri deri tani.

20 Por vini re, ai i çliroi pasi ata e [a]përulën veten para tij; dhe sepse ata iu [b]lutën atij me fuqi, ai i çliroi nga robëria; dhe kështu punon Zoti me fuqinë e tij në të gjitha rastet mes fëmijëve të njerëzve, duke shtrirë krahun e [c]mëshirës në drejtim të atyre, që e vënë [d]besimin e tyre në të.

21 Dhe vini re, tani unë ju them, ju nuk mund të rrëzoni nga froni një mbret të paudhë, veçse nëpërmjet grindjesh të mëdha dhe gjakderdhjesh të mëdha.

22 Pasi vini re, ai ka [a]miqtë e tij në paudhësi dhe ai mban rojet e

13*a* Mosia 23:8, 13–14.
b FeM. 1:17–18.
15*a* Alma 1:32–33.
17*a* Alma 46:9–10.
b Mosia 23:7–9.
18*a* Mosia 11:1–15.
b 1 Sam. 8:10–18; Mosia 12:1–8; Eth. 6:22–23.
20*a* Mosia 21:13–15.
b Eks. 2:23–25; Alma 43:49–50.
c Eze. 33:11, 15–16; Mosia 26:30.
d USH Besim.
22*a* 1 Mbr. 12:8–14.

tij rreth tij; dhe ai shqyen ligjet e atyre që kanë sunduar me drejtësi përpara tij; dhe ai shkel me këmbë urdhërimet e Perëndisë;

23 Dhe ai bën ligje dhe i dërgon mes popullit të tij, po, ligje sipas [a]ligësisë së tij; dhe kushdo që nuk u bindet ligjeve të tij, ai e bën që të shkatërrohet; dhe kushdo që ngre krye kundër tij, ai do të dërgojë ushtritë e tij kundër tyre për t'i luftuar dhe në qoftë se do të ketë mundësi ai do t'i shkatërrojë ata; dhe kështu një mbret i padrejtë shtrembëron udhët e të gjithë drejtësisë.

24 Dhe tani vini re, unë ju them juve, se nuk është e domosdoshme që neveri të tilla të bien mbi ju.

25 Prandaj, zgjidhni ju sipas zërit të këtij populli, gjykatës, që ju të mund të gjykoheni sipas ligjeve që ju janë dhënë nga etërit tanë, të cilat janë të drejta dhe të cilat iu dhanë atyre nga dora e Zotit.

26 Tani, nuk është e zakonshme që zëri i popullit të dëshirojë diçka që është kundër asaj që është e drejtë; por është e zakonshme për pakicën e popullit të dëshirojë atë që nuk është e drejtë; prandaj, këtë ju do ta respektoni dhe do ta bëni ligjin tuaj—t'i bëni punët tuaja nëpërmjet zërit të popullit.

27 Dhe [a]në qoftë se vjen koha që zëri i popullit zgjedh paudhësinë, atëherë është koha që gjykimet e Perëndisë të bien mbi ju; po, atëherë është koha që ai do t'ju vizitojë me shkatërrim të madh, madje ashtu sikurse e ka vizituar këtë vend deri tani.

28 Dhe tani, në qoftë se ju keni gjykatës dhe ata nuk ju gjykojnë sipas ligjit që ju është dhënë, ju mund të bëni që ata të gjykohen nga një gjykatës më i lartë.

29 Në qoftë se gjykatësit tuaj të lartë nuk japin gjykime të drejta, ju duhet të bëni që një numër i vogël i gjykatësve tuaj më të ulët të mblidhen së bashku dhe ata do të gjykojnë gjykatësit tuaj më të lartë, sipas zërit të popullit.

30 Dhe unë ju urdhëroj t'i bëni këto gjëra në frikën e Zotit; dhe unë ju urdhëroj t'i bëni këto gjëra dhe të mos keni mbret; që në qoftë se këta njerëz bëjnë mëkate dhe paudhësi, ato do të bien mbi kokat e tyre.

31 Pasi vini re, unë ju them juve se mëkatet e shumë njerëzve janë shkaktuar nga paudhësitë e mbretërve të tyre; prandaj paudhësitë e tyre bien mbi kokat e mbretërve të tyre.

32 Dhe tani unë dëshiroj që kjo [a]pabarazi të mos ekzistojë më në këtë vend, veçanërisht mes këtij popullit tim; por unë dëshiroj që kjo tokë të jetë një tokë e [b]lirisë dhe [c]çdo njeri të mund të gëzojë njëlloj të drejtat dhe privilegjet e tij, derisa Zoti do ta shohë të arsyeshme që ne të mund të jetojmë dhe të trashëgojmë tokën, po, madje aq gjatë sa një nga pasardhësit tanë të mbesë mbi faqen e dheut.

33 Edhe shumë gjëra të tjera u shkroi atyre mbreti Mosia, duke

23*a* USH Lig (i), ligësi.
27*a* Alma 10:19.
32*a* Alma 30:11.
b 2 Ne. 1:7; 10:11.
USH Liri.
c Alma 27:9.

u shpallur të gjitha telashet dhe ngatërresat e një mbreti të drejtë, po, të gjitha mundimet e shpirtit për popullin e tij dhe gjithashtu të gjitha mërmëritjet e njerëzve për mbretin e tyre; dhe ai ua shpjegoi të gjitha këto atyre.

34 Dhe ai u tha se këto gjëra nuk duhet të ekzistonin; por që barra duhet t'i bjerë gjithë popullit, që çdo njeri të mbajë pjesën e tij.

35 Dhe ai u shpalosi edhe të gjitha të këqijat, nën të cilat ata do të vuanin, po të kishin një mbret të poshtër për të sunduar mbi ta;

36 Po, të gjitha paudhësitë dhe neveritë e tyre dhe të gjitha luftërat, dhe grindjet, dhe gjakderdhjet, dhe vjedhjet, dhe plaçkitjet, dhe lavirësitë, dhe të gjitha llojet e paudhësive që nuk mund të numërohen—duke u thënë atyre se këto gjëra nuk duhet të ekzistojnë, se ato ishin haptas në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë.

37 Dhe tani ndodhi, pasi mbreti Mosia i dërgoi këto gjëra mes popullit, ata u bindën mbi vërtetësinë e fjalëve të tij.

38 Prandaj, ata hoqën dorë nga dëshira për një mbret dhe po pritnin me padurim që çdo njeri të kishte të njëjtat të drejta në tërë vendin; po, dhe çdo njeri shprehu gatishmëri të përgjigjej për mëkatet e tij.

39 Prandaj, ndodhi që ata u mblodhën në grupe nëpër tërë vendin, që të ngrinin zërin e tyre në lidhje me se kush do të ishin gjykatësit e tyre që t'i gjykonin sipas [a]ligjit që u ishte dhënë atyre; dhe ata u gëzuan jashtëzakonisht për shkak të [b]lirisë që u ishte dhënë atyre.

40 Dhe dashuria që ata kishin për Mosian u shtua edhe më shumë; po, ata e çmuan atë më shumë se çdo njeri tjetër; pasi ata nuk e shikonin atë si një tiran që kërkonte të përfitonte, po, për atë pasuri që korrupton shpirtin; pasi ai nuk u kishte kërkuar atyre ndonjë pasuri, as nuk ishte gëzuar në gjakderdhje; por ai kishte vendosur [a]paqe në tokë dhe i kishte dhënë popullit të tij atë që ata të çliroheshin nga çdo lloj robërie; prandaj ata e çmuan atë, po, jashtëzakonisht, jashtë mase.

41 Dhe ndodhi që ata caktuan [a]gjykatësit që do të sundonin mbi ta, ose t'i gjykonin ata sipas ligjit; dhe këtë ata e bënë në të gjithë vendin.

42 Dhe ndodhi që Alma u emërua që të ishte kryegjykatësi i parë, duke qenë edhe kryeprift pasi i ati ia kishte ngarkuar atij atë detyrë dhe duke e ngarkuar atë në lidhje me të gjitha punët e kishës.

43 Dhe tani ndodhi që Alma [a]eci në udhët e Zotit dhe ai zbatoi urdhërimet e tij dhe dha gjykime të drejta; dhe pati paqe të vazhdueshme në të gjithë vendin.

44 Dhe kështu filloi mbretërimi i gjykatësve në të gjithë tokën e Zarahemlës, mes gjithë njerëzve

39*a* Alma 1:14.
b USH Liri.
40*a* USH Paqebërës.
41*a* Mosia 29:11.
43*a* USH Ec, ec me Perëndinë.

që quheshin Nefitë; dhe Alma qe kryegjykatësi i parë.

45 Dhe tani ndodhi që ati i tij vdiq duke qenë tetëdhjetë e dy vjeç, duke jetuar për të plotësuar urdhërimet e Perëndisë.

46 Dhe ndodhi që gjithashtu Mosia vdiq, në vitin e tridhjetë e tretë të mbretërimit të tij, duke qenë [a]gjashtëdhjetë e tre vjeç; duke u bërë në tërësi, pesëqind e nëntë vjet që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi.

47 Dhe kështu mbaroi mbretërimi i mbretërve mbi popullin e Nefit; dhe kështu mbaruan ditët e Almës që ishte themeluesi i kishës së tyre.

Libri i Almës

BIRI I ALMËS

Anali i Almës, që ishte biri i Almës, kryegjykatësi i parë mbi popullin e Nefit dhe gjithashtu kryeprift i Kishës. Një rrëfim për mbretërimin e gjykatësve dhe luftërat dhe grindjet mes popullit. Dhe gjithashtu një rrëfim i një lufte mes Nefitëve dhe Lamanitëve, sipas analit të Almës, kryegjykatësit të parë.

KAPITULLI 1

Nehori mëson doktrina të gënjeshtërta, themelon një kishë, paraqet intriga të priftërinjve dhe vret Gideonin—Nehori ekzekutohet për krimet e tij—Intrigat e priftërinjve dhe përndjekjet përhapen mes popullit—Priftërinjtë e sigurojnë vetë jetesën, njerëzit kujdesen për të varfërit dhe Kisha përparon. Rreth 91–88 para K.

TANI ndodhi që gjatë vitit të parë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, nga kjo kohë e tutje, mbreti Mosia pasi [a]shkoi atje ku shkojnë tërë banorët e tokës, pasi bëri një luftim të mirë, duke ecur drejt para Perëndisë, duke mos lënë asnjë që të mbretërojë në vend të tij; megjithatë ai kishte vendosur [b]ligje dhe ato qenë njohur nga populli; prandaj ata qenë të detyruar t'u bindeshin ligjeve që ai kishte bërë.

2 Dhe ndodhi që në vitin e parë të mbretërimit të Almës në fronin e gjykimit, u soll një [a]njeri para tij për t'u gjykuar, një njeri që ishte i madh dhe që ishte i njohur për fuqinë e tij të madhe.

3 Dhe ai kishte shkuar mes njerëzve, duke u predikuar atyre atë që ai [a]e quante të ishte fjala e Perëndisë, duke iu [b]kundërvënë kishës; duke u shpallur njerëzve që çdo prift

46*a* Mosia 6:4.
[alma]
1 1*a* Mosia 29:46.
b Jar. 1:5; Alma 4:16; Hel. 4:22.
2*a* Alma 1:15.
3*a* Eze. 13:3.
b ush Antikrisht.

dhe mësues duhet të bëhet [c]i njohur dhe ata [d]nuk duhet të punojnë me duart e tyre, por duhet të mbahen nga populli.

4 Dhe ai dëshmoi gjithashtu para popullit se i gjithë njerëzimi duhet të shpëtohet ditën e fundit dhe se ata nuk duhej të kishin frikë, as të dridheshin, por mund të ngrinin kokën lart dhe të gëzonin; pasi Zoti kishte krijuar të gjithë njerëzit dhe kishte shëlbuar gjithashtu të gjithë njerëzit dhe në fund të gjithë njerëzit do të kishin jetë të përjetshme.

5 Dhe ndodhi që ai ua mësoi njerëzve këto gjëra kaq shumë, saqë shumë u besuan fjalëve të tij, madje kaq shumë, sa ata filluan ta mbanin dhe t'i jepnin para.

6 Dhe ai filloi të ngrihej në kryelartësinë e zemrës së tij dhe të vishte rroba shumë të çmueshme, po, dhe madje filloi të themelonte një [a]kishë sipas mënyrës së predikimit të tij.

7 Dhe ndodhi që ndërsa po shkonte t'u predikonte atyre që besonin në fjalën e tij, ai takoi një njeri që i përkiste kishës së Perëndisë, po, madje, një nga mësuesit e saj; dhe filloi të grindej rreptë me të, kështu që ai të mund të largonte njerëzit nga kisha; por njeriu i bëri ballë atij duke e qortuar me [a]fjalët e Perëndisë.

8 Tani, emri i këtij njeriu ishte [a]Gideon; dhe qe ai që ishte një vegël në duart e Perëndisë për të çliruar popullin e Limhit nga robëria.

9 Tani, meqë Gideoni e përballoi atë me fjalët e Perëndisë, ai u zemërua me Gideonin dhe nxori shpatën dhe filloi ta qëllonte atë. Tani Gidoeni, duke pasur mbi supe shumë vite, nuk qe në gjendje t'i bënte ballë, prandaj ai u [a]vra nga shpata e tij.

10 Dhe njeriu që e vrau atë u mor nga njerëzit e kishës dhe u çua para Almës, që të [a]gjykohej sipas krimeve që ai kishte bërë.

11 Dhe ndodhi që ai qëndroi para Almës dhe mbrojti veten me shumë guxim.

12 Por Alma i tha atij: Vër re, kjo është hera e parë që [a]intriga e priftërinjve u shfaq mes këtij populli. Dhe vër re, ti nuk je vetëm fajtor për intrigën e priftërinjve, por je përpjekur ta futësh atë me shpatë; dhe po të futet intriga e priftërinjve me forcë mes këtij populli, do të çojë në shkatërrimin e tij të plotë.

13 Dhe ti ke derdhur gjakun e një njeriu të drejtë, po, të një njeriu që ka bërë shumë të mira mes këtij populli; dhe në qoftë se do të të kursenim ty, gjaku i tij do të binte mbi ne për [a]hakmarrje.

14 Prandaj, ti je dënuar të vdesësh, në bazë të ligjit që na u dha nga Mosia, mbreti ynë i fundit dhe i cili u njoh nga

3*c* Llu. 6:26; 1 Ne. 22:23.
d Mosia 18:24, 26; 27:5.
6*a* 1 Ne. 14:10.
7*a* USH Fjalë e Perëndisë.
8*a* Mosia 20:17; 22:3.
9*a* Alma 6:7.
10*a* Mosia 29:42.
12*a* 2 Ne. 26:29. USH Intriga të priftërinjve.
13*a* USH Hakmarrje.

ky popull; prandaj ky popull duhet t'i [a]përmbahet ligjit.

15 Dhe ndodhi që ata e morën atë; dhe emri i tij ishte [a]Nehor; dhe ata e çuan atë në majë të kodrës Manti dhe aty u bë, ose më mirë aty ai pranoi mes qiejve dhe tokës se ç'u kishte mësuar njerëzve ishte në kundërshtim me fjalën e Perëndisë; dhe aty ai vuajti një [b]vdekje të turpshme.

16 Megjithatë, kjo gjë nuk i dha fund përhapjes së intrigave të priftërinjve në tërë vendin; pasi kishte shumë që i donin gjërat e kota të botës dhe vazhduan të predikonin doktrina të rreme; dhe këtë e bënë për të fituar [a]pasuri dhe nderime.

17 Megjithatë, ata nuk guxonin të [a]gënjenin haptas nga frika e ligjit, pasi gënjeshtarët dënoheshin; prandaj, ata bënin sikur predikonin sipas besimit të tyre; dhe tani ligji nuk do të kishte fuqi mbi asnjë njeri për [b]besimin e tij.

18 Dhe ata nuk guxonin të [a]vidhnin, nga frika e ligjit, pasi të tillët do të dënoheshin; as nuk guxonin të grabitnin ose të vrisnin, pasi ai që [b]vriste dënohej me [c]vdekje.

19 Por ndodhi që kushdo që nuk bënte pjesë në kishën e Perëndisë, filloi të persekutonte ata që bënin pjesë në kishën e Perëndisë dhe që kishin marrë mbi vete emrin e Krishtit.

20 Po, ata i persekutonin dhe i hidhëronin me të gjitha llojet e fjalëve dhe kjo për shkak të përulësisë së tyre; pasi ata nuk ishin kryelartë në sytë e tyre dhe sepse ata i njoftonin fjalën e Perëndisë njëri-tjetrit, pa [a]para dhe pa çmim.

21 Tani, kishte një ligj të rreptë mes njerëzve të kishës, që askush që i përkiste kishës, nuk do të ngrihej dhe të [a]persekutonte ata që nuk i përkisnin kishës dhe se nuk do të kishte as persekutim mes tyre.

22 Megjithatë, kishte shumë mes tyre që filluan të krenoheshin dhe filluan të grindeshin nxehtësisht me kundërshtarët e tyre, madje sa të ziheshin; po, ata do të qëllonin njëri-tjetrin me grushtet e tyre.

23 Tani, kjo qe në vitin e dytë të mbretërimit të Almës dhe ishte arsyeja që i shkaktoi hidhërim të madh kishës; po, qe shkaku i trazirave të mëdha për kishën.

24 Pasi zemrat e shumë vetave u ngurtësuan dhe emrat e tyre u [a]fshinë dhe ata nuk kujtoheshin më mes njerëzve të Perëndisë. Dhe gjithashtu shumë u [b]larguan nga mesi i tyre.

25 Tani, kjo qe një provë e madhe për ata që qëndruan të paepur në besimin e tyre; megjithatë, ata qenë të paepur dhe të palëvizshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë dhe

14*a* USH Dënim kapital.
15*a* Alma 1:2.
b LiP. 13:1–9.
16*a* USH Pasuri; Kotë (i), kotësi.
17*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri; Gënjim.
b Alma 30:7–12; NeB 1:11.
18*a* USH Vjedh, Vjedhje.
b USH Vrasje.
c USH Dënim kapital.
20*a* Isa. 55:1–2.
21*a* USH Përndjek, përndjekje.
24*a* Eks. 32:33; Mosia 26:36; Alma 6:3. USH Shkishërim.
b Alma 46:7. USH Braktisje.

ata i qëndruan me [a]durim persekutimit që shtohej mbi ta.

26 Dhe kur priftërinjtë linin [a]punën e tyre për t'u njoftuar njerëzve fjalën e Perëndisë, njerëzit gjithashtu linin punët e tyre për të dëgjuar fjalën e Perëndisë. Dhe kur priftërinjtë ua kishin njoftuar atyre fjalën e Perëndisë, ata të gjithë u kthyen përsëri me zell në punët e tyre; dhe prifti, duke mos e vlerësuar veten mbi dëgjuesit, pasi predikuesi nuk ishte më i mirë nga dëgjuesi, as nuk ishte mësuesi më i mirë nga nxënësi; dhe kështu, ata ishin të gjithë njëlloj dhe të gjithë punonin, çdo njeri [b]sipas fuqisë së tij.

27 Dhe ata u [a]jepnin nga pasuria e tyre, çdo njeri sipas asaj që kishte, të [b]varfërve dhe nevojtarëve dhe të sëmurëve, dhe të pikëlluarve; dhe ata nuk vishnin veshje të çmueshme, megjithatë ishin të paqmë dhe të hijshëm.

28 Dhe kështu ata vendosën punët e kishës; dhe kështu ata filluan të kishin përsëri paqe të vazhdueshme, pavarësisht nga gjithë persekutimet që u bëheshin.

29 Dhe tani për shkak të qëndrueshmërisë së kishës, ata filluan të ishin jashtëzakonisht të [a]pasur, duke pasur me bollëk nga të gjitha gjërat që kishin nevojë—një bollëk në grigja dhe në kope dhe kafshë të trasha të çdo lloji, dhe gjithashtu bollëk në drithë, dhe në ar, dhe në argjend, dhe në gjëra të çmueshme; dhe bollëk në [b]mëndafsh dhe të linjta të endura me mjeshtri, dhe të gjitha llojet e pëlhurave të mira shtëpiake.

30 Dhe kështu, në rrethanat e tyre të [a]begatshme, ata nuk përzinin askënd që ishte i [b]zhveshur, ose që ishte i uritur, ose që ishte i etur, ose që ishte i sëmurë, ose që nuk ishte i ushqyer; dhe ata nuk i vunë zemrat e tyre pas pasurive; prandaj ata ishin bujarë me të gjithë, si pleq ashtu dhe të rinj, si robër ashtu dhe njerëz të lirë, si burra ashtu dhe gra, qoftë me pjesëtarë ose me jopjesëtarë të kishës, pa bërë [c]dallim mes njerëzve në nevojë.

31 Dhe kështu ata u begatuan dhe u bënë shumë më të pasur se ata që nuk bënin pjesë në kishën e tyre.

32 Pasi ata që nuk bënin pjesë në kishën e tyre jepeshin pas magjive dhe pas [a]idhujtarive ose [b]përtacisë dhe duke u [c]marrë me thashetheme dhe me [d]smirë dhe me grindje; duke veshur rroba të shtrenjta; duke u [e]ngritur në kryelartësinë e syve të tyre; duke persekutuar, duke gënjyer, duke vjedhur, duke grabitur, duke bërë lavirësi dhe duke vrarë dhe duke bërë

25*a* USH Durim.
26*a* Mosia 18:24, 26; 27:3–5.
b Mosia 4:27; DeB 10:4.
27*a* USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.
b Llu. 18:22; Mosia 4:26; DeB 42:29–31.
29*a* USH Pasuri.
b Alma 4:6.
30*a* Jakobi 2:17–19.
b USH Varfër (i).
c Alma 16:14; DeB 1:35.
32*a* USH Idhujtari.
b USH Përtac, përtaci.
c USH Shpifje.
d USH Zili.
e Jakobi 2:13; Alma 31:25; Morm. 8:28. USH Kryelartësi, krenari.

të gjitha llojet e ligësisë; megjithëqë, ligji vihej në zbatim, aq sa ishte e mundur, mbi të gjithë ata që e shkelnin.

33 Dhe ndodhi që duke ushtruar kështu ligjin mbi ta, çdo njeri të vuante sipas asaj që ai kishte bërë, ata u bënë më të qetë dhe nuk guxonin të bënin ndonjë ligësi nga frika se do të zbuloheshin; prandaj, kishte shumë paqe mes popullit të Nefit deri në vitin e pestë të mbretërimit të gjykatësve.

KAPITULLI 2

Amlici kërkon të bëhet mbret dhe nuk pranohet nga zëri i popullit—Pasuesit e tij e bëjnë atë mbret—Amlicitët bëjnë luftë kundër Nefitëve dhe shpartallohen—Lamanitët dhe Amlicitët bashkojnë forcat dhe shpartallohen—Alma vret Amlicin. Rreth 87 para K.

Dhe ndodhi që në fillim të vitit të pestë të mbretërimit të tyre, filloi një grindje mes popullit; pasi një farë njeriu, i quajtur Amlici, duke qenë njeri shumë dinak, po, njeri i zgjuar, sipas zgjuarsisë së botës, duke qenë i urdhërit të njeriut që vrau me shpatë [a]Gideonin, i cili u ekzekutua sipas ligjit—

2 Tani, ky Amlici, me dinakërinë e tij, tërhoqi pas vetes shumë njerëz; madje kaq shumë, saqë ata filluan të bëhen shumë të fuqishëm; dhe ata filluan të përpiqen që të vënë Amlicin mbret mbi popullin.

3 Tani kjo ishte alarmuese për njerëzit e kishës dhe gjithashtu për të gjithë ata që nuk ishin tërhequr që të bindeshin nga Amlici; pasi ata e dinin se sipas ligjit të tyre gjëra të tilla duhej të vendoseshin nga [a]zëri i popullit.

4 Prandaj, po të ishte e mundur që Amlici të fitonte zërin e popullit, ai, duke qenë njeri i lig, do t'u [a]hiqte atyre të drejtat dhe privilegjet e kishës; pasi ishte qëllimi i tij të shkatërronte kishën e Perëndisë.

5 Dhe ndodhi që populli u mblodh tok nga të gjitha anët e vendit, çdo njeri sipas mendjes së tij, qoftë për Amlicin ose kundër tij, në grupe të veçuara, duke patur shumë kundërshtime dhe [a]grindje të habitshme me njëri-tjetrin.

6 Dhe kështu u mblodhën tok së bashku për të treguar me zërat e tyre në lidhje me këtë çështje; dhe ata u çuan para gjykatësve.

7 Dhe ndodhi që zëri i popullit qe kundër Amlicit, kështu që ai nuk u bë mbret mbi popullin.

8 Tani, kjo shkaktoi gëzim të madh në zemrat e atyre që ishin kundër tij; por Amlici i nxiti ata që ishin në favor të tij, që të zemëroheshin kundër atyre që nuk ishin në favor të tij.

9 Dhe ndodhi që ata u mblodhën tok së bashku dhe caktuan që Amlici të ishte mbreti i tyre.

10 Tani, kur Amlici u bë mbret mbi ta, ai i urdhëroi ata të rroknin armët kundër vëllezërve të

2 1*a* Alma 1:8.
3*a* Mosia 29:25–27; Alma 4:16.
4*a* Alma 10:19; Hel. 5:2.
5*a* 3 Ne. 11:29.

tyre; dhe këtë e bëri që të mund t'i nënshtronte nën vete.

11 Tani, njerëzit e Amlicit dalloheshin me emrin e Amlicit, duke u quajtur [a]Amlicitë; dhe të tjerët quheshin [b]Nefitë, ose njerëzit e Perëndisë.

12 Prandaj populli i Nefit ishte në dijeni të qëllimit të Amlicitëve dhe prandaj u përgatitën t'i përballonin ata; po, ata u armatosën me shpata dhe me kordha dhe me harqe, dhe me shigjeta, dhe me gurë, dhe me hobe, dhe me të gjitha llojet e [a]armëve të luftës, të çdo lloji.

13 Dhe kështu ata u përgatitën të përballonin Amlicitët në kohën e ardhjes së tyre kur ata të vinin. Dhe ata u caktuan kapitenë dhe kryekapitenë dhe komandantë, sipas numrit të tyre.

14 Dhe ndodhi që Amlici armatosi njerëzit e tij me armë të ndryshme lufte të çdo lloji; dhe ai caktoi gjithashtu sundues dhe udhëheqës mbi popullin e tij, për t'i udhëhequr në luftë kundër vëllezërve të tyre.

15 Dhe ndodhi që Amlicitët shkuan në kodrën Amnihu, që ishte në lindje të [a]lumit Sidon, që rridhte pranë [b]tokës së Zarahemlës dhe aty ata filluan të luftonin kundër Nefitëve.

16 Tani Alma, duke qenë [a]kryegjykatësi dhe guvernatori i popullit të Nefit, prandaj shkoi me popullin e tij, po, me kapitenët dhe kryekapitenët e tij, po, në krye të ushtrive të tij për të luftuar kundër Amlicitëve.

17 Dhe ata filluan të vrisnin Amlicitët në kodrën në lindje të Sidonit. Dhe Amlicitët luftuan me Nefitët me fuqi të madhe, derisa shumë nga Nefitët ranë para Amlicitëve.

18 Megjithatë, Zoti forcoi dorën e Nefitëve dhe ata i vranë Amlicitët me shumicë të madhe, sa ata filluan t'ia mbathnin para tyre.

19 Dhe ndodhi që Nefitët iu vunë pas Amlicitëve gjithë atë ditë dhe i vranë ata me egërsi të madhe, kaq sa [a]vranë nga Amlicitët dymbëdhjetëmijë e pesëqind e tridhjetë e dy shpirtra; dhe nga Nefitët u vranë gjashtë mijë e pesëqind e gjashtëdhjetë e dy shpirtra.

20 Dhe ndodhi që kur Alma nuk mund t'i ndiqte më Amlicitët, bëri që populli i tij të ngrinte çadrat në [a]luginën Gideon, lugina duke u quajtur pas atij Gideoni që u vra nga dora e [b]Nehorit me shpatë; dhe në këtë luginë Nefitët ngritën çadrat e tyre për natën.

21 Dhe Alma dërgoi spiunë për të ndjekur mbetjen e Amlicitëve, që ai të mund të dinte mbi planet e tyre dhe komplotet e tyre, kështu që ai të mund të mbrohej kundër tyre, që ai të mund ta ruante popullin e tij nga shkatërrimi.

22 Tani, ata që u dërguan të vëzhgonin kampin e Amlicitëve,

11*a* Alma 3:4.
b Jakobi 1:13–14; Mosia 25:12; Alma 3:11.
12*a* Mosia 10:8; Hel. 1:14.
15*a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16*a* Mosia 29:42.
19*a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20*a* Alma 6:7.
b Alma 1:7–15; 14:16.

quheshin Zeram dhe Amnor, dhe Manti, dhe Limher; këta ishin ata që shkuan me njerëzit e tyre të vrojtonin kampin e Amlicitëve.

23 Dhe ndodhi që të nesërmen ata u kthyen në kampin e Nefitëve me shpejtësi të madhe, duke qenë shumë të çuditur dhe të goditur nga frika e madhe, duke thënë:

24 Vini re, ne ndoqëm kampin e [a]Amlicitëve dhe për çudinë tonë të madhe, në tokën Minon, përmbi vendin e Zarahemlës, në drejtim të tokës së [b]Nefit, ne pamë një ushtri të madhe Lamanitësh; dhe vini re, Amlicitët janë bashkuar me ta;

25 Dhe në atë tokë ata kanë rënë mbi vëllezërit tanë aty; që po ikin para tyre me grigjat e tyre dhe me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre në drejtim të qytetit tonë; dhe në qoftë se nuk shpejtojmë, ata do të marrin në zotërim qytetin tonë dhe etërit tanë dhe bashkëshortet tona, dhe fëmijët tanë do të vriten.

26 Dhe ndodhi që njerëzit e Nefit morën çadrat e tyre dhe u nisën nga lugina Gideon në drejtim të qytetit të tyre, që ishte qyteti i [a]Zarahemlës.

27 Dhe vini re, ndërsa ata ishin duke kaluar lumin Sidon, Lamanitët dhe Amlicitët që ishin pothuaj sa rëra e detit [a]në numër, erdhën mbi ta për t'i shkatërruar.

28 Megjithatë, Nefitët, duke qenë të [a]fuqizuar nga dora e Zotit, pasi iu lutën me fuqi atij, që ai t'i çlironte nga duart e armiqve të tyre, prandaj Zoti i dëgjoi thirrjet e tyre dhe i fuqizoi ata dhe Lamanitët dhe Amlicitët ranë përpara tyre.

29 Dhe ndodhi që Alma luftoi kundër Amlicit me shpatë, ballë për ballë; dhe ata luftuan rreptësisht njëri me tjetrin.

30 Dhe ndodhi që Alma, duke qenë një njeri i Perëndisë, duke qenë i ushtruar me [a]besim të madh, thirri duke thënë: O Zot, ki mëshirë dhe kurseje jetën time, që unë të mund të jem një mjet në duart e tua, që të shpëtoj dhe të ruaj këtë popull.

31 Tani kur Alma i tha këto fjalë, ai luftoi përsëri me Amlicin; dhe qe fuqizuar kaq shumë, sa ai e vrau Amlicin me shpatë.

32 Dhe ai luftoi gjithashtu me mbretin e Lamanitëve; por mbreti i Lamanitëve ia mbathi kur u gjend para Almës dhe çoi rojat e tij të luftonin me Almën.

33 Por Alma, me rojat e tij, luftoi me rojat e mbretit të Lamanitëve, derisa ai i vrau dhe i shtyu prapa.

34 Dhe kështu ai spastroi terrenin, ose më mirë bregun që ishte në perëndim të lumit Sidon, duke hedhur në ujërat e Sidonit trupat e Lamanitëve që ishin vrarë, kështu që njerëzit e tij të kishin vend të kalonin lumin dhe të luftonin me Lamanitët dhe Amlicitët në anën perëndimore të lumit Sidon.

35 Dhe ndodhi që, kur ata të gjithë kaluan lumin Sidon, Lamanitët dhe Amlicitët fillu-

24*a* Alma 3:4, 13–18.
b 2 Ne. 5:8.
26*a* Omni 1:14, 18.
27*a* Jar. 1:6.
28*a* LiP. 31:6.
30*a* USH Besim.

an t'ia mbathnin para tyre, megjithëse ata ishin aq të shumtë, saqë ata nuk mund të numëroheshin.

36 Dhe ata ikën para Nefitëve në drejtim të vendit të shkretë që ishte në perëndim dhe në veri, tutje, matanë kufijve të vendit; dhe Nefitët i ndoqën ata me fuqinë e tyre dhe i vranë.

37 Po, ata u përballuan nga çdo anë dhe u vranë dhe u dëbuan, derisa ata u shpërndanë në perëndim dhe në veri, derisa ata arritën në vendin e shkretë që quhej Hermounts; dhe ishte ajo pjesë e vendit të shkretë, që ishte plot kafshë të egra dhe të uritura.

38 Dhe ndodhi që shumë vdiqën në vendin e shkretë nga plagët e tyre dhe u përpinë nga ato kafshë dhe gjithashtu nga korbat e ajrit; dhe kockat e tyre u gjetën dhe u grumbulluan mbi tokë.

KAPITULLI 3

Amlicitët i kishin vënë shenjë vetes sipas fjalës profetike—Lamanitët qenë mallkuar për rebelimin e tyre—Njerëzit e sjellin vetë mallkimin e tyre—Nefitët shpartallojnë një ushtri tjetër të Lamanitëve. Rreth 87–86 para K.

Dhe ndodhi që Nefitët të cilët nuk u [a]vranë nga armët e luftës, pasi varrosën ata që u vranë—tani numri i të vrarëve nuk u numërua për shkak të numrit të tyre të madh—pasi mbaruan varrosjen e të vdekurve të tyre, ata të gjithë u kthyen në tokat e tyre dhe në shtëpitë e tyre dhe te bashkëshortet e tyre, dhe te fëmijët e tyre.

2 Tani, shumë gra dhe fëmijë u vranë me shpatë dhe gjithashtu shumë nga grigjat e tyre dhe kopetë e tyre; dhe gjithashtu shumë prej arave të tyre me drithë u shkatërruan, meqë ato u shkelën nga ushtritë e njerëzve.

3 Dhe tani, të gjithë Lamanitët dhe Amlicitët që u vranë në breg të lumit Sidon, u hodhën në [a]ujërat e Sidonit; dhe vini re që kockat e tyre janë në thellësitë e [b]detit dhe ato janë të shumta.

4 Dhe [a]Amlicitët dalloheshin nga Nefitët, pasi ata kishin [b]vënë një shenjë të kuqe mbi ballin e tyre sipas mënyrës së Lamanitëve; por ata nuk e kishin rruar kokën ashtu sikurse Lamanitët.

5 Tani, kokat e Lamanitëve ishin të rruara; dhe ata ishin [a]lakuriq, përveç një lëkure që kishin në ije dhe gjithashtu armaturën që mbanin përreth vetes dhe harqet e tyre dhe shigjetat e tyre, dhe gurët e tyre, dhe hobetë e tyre, dhe kështu me radhë.

6 Dhe lëkurat e Lamanitëve ishin të errëta, sipas njollës që iu vu etërve të tyre, që ishte një [a]mallkim mbi ta, për shkak të shkeljes së tyre dhe të rebelimit të tyre kundër vëllezërve të

3 1*a* Alma 2:19; 4:2.
3*a* Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4*a* Alma 2:11.
b Alma 3:13–19.
5*a* Enosi 1:20; Mosia 10:8; Alma 42:18–21.
6*a* 2 Ne. 5:21; 26:33.
ush Mallkoj, mallkim.

tyre, që ishin Nefi, Jakobi dhe Jozefi dhe Sami që ishin njerëz të drejtë dhe të shenjtë.

7 Dhe vëllezërit e tyre kërkuan t'i shkatërronin, prandaj ata u mallkuan; dhe Zoti Perëndi vuri një [a]njollë mbi ta, po, mbi Lamanin dhe Lemuelin dhe gjithashtu mbi bijtë e Ishmaelit dhe mbi gratë Ishmaelite.

8 Dhe kjo u bë që fara e tyre të mund të dallohej nga fara e vëllezërve të tyre, që kështu Zoti Perëndi të mund të ruante popullin e tij, që ata të mos [a]përziheshin dhe të mos besonin në [b]tradita të gabuara që do t'i çonin në shkatërrimin e tyre.

9 Dhe ndodhi që kushdo që e përzjeu farën e tij me atë të Lamanitëve, solli të njëjtin mallkim mbi farën e tij.

10 Prandaj, kushdo që lejonte të drejtohej nga Lamanitët u quajt me atë emër dhe një shenjë u vu mbi të.

11 Dhe ndodhi që të gjithë ata që nuk besonin në [a]traditën e Lamanitëve, por besonin në ato anale që u nxorën nga toka e Jeruzalemit dhe gjithashtu në traditën e etërve të tyre, që ishin të drejtë, që besonin në urdhërimet e Perëndisë dhe i zbatonin ato, quheshin Nefitë, ose njerëzit e Nefit, që atëherë e tutje—

12 Dhe janë ata që mbajtën analet e [a]vërtetësisë së popullit të tyre, si edhe të popullit të Lamanitëve.

13 Tani ne do të kthehemi përsëri tek Amlicitët, pasi edhe ata kishin një [a]shenjë të vënë mbi ta; po ata ia vunë shenjën vetes, po, madje një shenjë të kuqe në ballë.

14 Kështu fjala e Perëndisë u përmbush, pasi këto janë fjalët që ai i tha Nefit: Vër re, Lamanitët i kam mallkuar dhe do të vë një shenjë mbi ta, kështu që ata dhe fara e tyre të mund të ndahen prej teje dhe farës tënde, që tani e tutje dhe përgjithnjë, në qoftë se nuk pendohen për ligësinë e tyre dhe nuk [a]kthehen tek unë që të mund të kem mëshirë për ta.

15 Dhe përsëri: Unë do t'i vë një shenjë atij që përzien farën e tij me vëllezërit e tu, që ata gjithashtu të mallkohen.

16 Dhe përsëri: Unë do t'i vë një shenjë atij që lufton kundër teje dhe farës tënde.

17 Dhe përsëri: Unë them se ai që largohet prej teje, nuk do të quhet më i farës tënde; dhe unë do të të bekoj ty dhe këdo që do të quhet fara jote, tani e tutje dhe përgjithnjë; dhe këto qenë premtimet e Zotit te Nefi dhe fara e tij.

18 Tani, Amlicitët nuk e dinin se po përmbushnin fjalët e Perëndisë, kur ata filluan të vinin në ballë një shenjë; megjithatë ata ishin vënë në [a]rebelim të

7*a* 1 Ne. 12:23.
8*a* USH Martesë, martoj—Martesë ndërbesimesh.
b Mosia 10:11–18; Alma 9:16.
11*a* Alma 17:9–11.
12*a* Mosia 1:6; Eth. 4:6–11.
13*a* Alma 3:4.
14*a* 2 Ne. 30:4–6.
18*a* 4 Ne. 1:38.
USH Kryengritje.

hapur kundër Perëndisë; prandaj ishte e domosdoshme që mallkimi të binte mbi ta.

19 Tani, unë do të doja që ju të kuptoni që ata e sollën mbi vete [a]mallkimin; dhe madje, kështu bën çdo njeri që është i mallkuar, duke sjellë mbi vete dënimin e vetvetes.

20 Tani ndodhi që jo shumë ditë pas betejës, që u bë në vendin e Zarahemlës, nga Lamanitët dhe Amlicitët, pati një ushtri tjetër Lamanitësh që erdhi mbi popullin e Nefit, në të [a]njëjtin vend ku ushtria e parë u takua me Amlicitët.

21 Dhe ndodhi që u dërgua një ushtri për t'i dëbuar ata nga toka e tyre.

22 Tani, Alma vetë, duke qenë i sëmurë nga një [a]plagë, nuk shkoi të luftonte këtë radhë kundër Lamanitëve;

23 Por, ai dërgoi një ushtri të madhe kundër tyre; dhe ata shkuan aty dhe vranë shumë nga Lamanitët, dhe dëbuan të mbeturit e tyre përjashta kufijve të vendit të tyre.

24 Dhe ata u kthyen përsëri dhe filluan të vendosin paqe në tokë, duke mos pasur për ca kohë trazira me armiqtë e tyre.

25 Tani, të gjitha këto gjëra u bënë, po, të gjitha këto luftëra dhe grindje filluan dhe mbaruan në vitin e pestë të mbretërimit të gjykatësve.

26 Dhe brenda një viti me mijëra dhe dhjetra mijëra shpirtra u dërguan në botën e përjetshme, që ata të mund të korrnin [a]shpërblimet e tyre sipas veprave të tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të këqija, për të korrur lumturinë e përjetshme ose mjerimin e përjetshëm, sipas shpirtit që ata vendosën t'i bindeshin, qoftë ai një shpirt i mirë ose i keq.

27 Pasi çdo njeri merr [a]shpërblimin e atij të cilit vendos t'i [b]bindet dhe kjo sipas fjalëve të shpirtit të profecisë; prandaj le të jetë sipas së vërtetës. Dhe kështu mbaron viti i pestë i mbretërimit të gjykatësve.

KAPITULLI 4

Alma pagëzon mijëra që ndërrojnë fe—Paudhësia hyn në Kishë dhe përparimi i Kishës pengohet—Nefiha caktohet kryegjykatës—Alma, si kryeprift, ia kushton veten shërbesës. Rreth 86–83 para K.

Tani ndodhi që në vitin e gjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, nuk pati grindje dhe luftëra në [a]tokën e Zarahemlës;

2 Por njerëzit ishin të pikëlluar, po, shumë të pikëlluar për [a]humbjen e vëllezërve të tyre dhe gjithashtu për humbjen e grigjave të tyre dhe kopeve të tyre, dhe gjithashtu për humbjen e arave të tyre të drithit,

19*a* 2 Ne. 5:21–25; Alma 17:15.
20*a* Alma 2:24.
22*a* Alma 2:29–33.
26*a* USH Vepra.
27*a* Mosia 2:31–33; Alma 5:41–42.
b Rom. 6:16; Hel. 14:29–31.
USH Bindje, bindur (i), bindem.
4 1*a* Omni 1:12–19.
2*a* Alma 2:19; 3:1–2, 26.

që ishin shkelur nga këmbët dhe u shkatërruan nga Lamanitët.

3 Dhe kaq të mëdha ishin pikëllimet e tyre, që çdo shpirt kishte arsye të vajtonte; dhe ata besonin se ishin gjykimet e Perëndisë që u dërguan mbi ta, për shkak të ligësisë së tyre dhe të neverive të tyre; prandaj ata u zgjuan që ta kujtonin detyrën e tyre.

4 Dhe ata filluan ta organizonin kishën më plotësisht; po, dhe shumë u [a]pagëzuan në ujërat e Sidonit dhe u bashkuan me kishën e Perëndisë; po, ata u pagëzuan nga dora e Almës, i cili qe shenjtëruar [b]kryeprift i njerëzve të kishës nga dora e atit të tij, Alma.

5 Dhe ndodhi që në vitin e shtatë të mbretërimit të gjykatësve kishte rreth tre mijë e pesëqind shpirtra që u bashkuan me [a]kishën e Perëndisë dhe u pagëzuan. Dhe kështu mbaroi viti i shtatë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit; dhe gjithë atë kohë kishte paqe të vazhdueshme.

6 Dhe ndodhi që në vitin e tetë të mbretërimit të gjykatësve, njerëzit e kishës filluan të krenoheshin për shkak të [a]pasurive të tyre të mëdha dhe të [b]mëndafshit të tyre të bukur dhe të pëlhurave të tyre të endura, dhe për shkak të grigjave, dhe të kopeve të tyre të shumta, dhe të arit të tyre, dhe të argjendit të tyre, dhe të gjitha llojet e gjërave të çmueshme që ata kishin marrë nëpërmjet zellit të tyre për punë; dhe në të gjitha këto gjëra ata u ngritën lart në krenarinë e syve të tyre, pasi ata filluan të vishnin rroba shumë të çmueshme.

7 Tani, të gjitha këto gjëra i shkaktuan Almës një pikëllim të madh, po, dhe shumë njerëzve që Alma i kishte [a]shenjtëruar të bëheshin mësues dhe priftërinj dhe pleq të kishës; po, shumë prej tyre ishin shumë të brengosur për ligësinë që ata panë se kishte filluar mes njerëzve të tyre.

8 Pasi ata panë dhe vunë re me keqardhje të madhe se njerëzit e kishës filluan të ngriheshin në [a]krenarinë e syve të tyre dhe t'i vinin zemrat e tyre mbi pasuritë dhe gjërat e kota të botës, që ata filluan të trajtonin me përbuzje njëri-tjetrin dhe filluan të persekutonin ata që [b]nuk besonin sipas vullnetit dhe dëshirës së tyre.

9 Dhe kështu, në vitin e tetë të mbretërimit të gjykatësve, filloi një [a]grindje e madhe mes njerëzve të kishës; po, pati [b]zili dhe zënie dhe shpirtligësi, dhe persekutime, dhe krenari, madje krenari që e kalonte atë të atyre që nuk bënin pjesë në kishën e Perëndisë.

10 Dhe kështu mbaroi viti i tetë i mbretërimit të gjykatësve; dhe ligësia e kishës qe një

4*a* Mosia 18:10–17.
b Mosia 29:42.
5*a* Mosia 25:18–23; 3 Ne. 26:21.
6*a* USH Pasuri.
b Alma 1:29.
7*a* USH Autoritet.
8*a* USH Kryelartësi, krenari; Kotë (i), kotësi.
b Alma 1:21.
9*a* USH Grindje.
b USH Zili.

pengesë e madhe për ata që nuk bënin pjesë në kishë; dhe kështu kisha filloi të dështonte në përparimin e saj.

11 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të nëntë, Alma pa ligësinë e kishës dhe ai pa gjithashtu se [a]shembulli i kishës filloi t'i drejtonte ata që nuk besonin nga një paudhësi në tjetrën, duke sjellë kështu shkatërrimin e popullit.

12 Po, ai pa pabarazi të madhe mes njerëzve, disa duke u ngritur në kryelartësinë e tyre, duke përbuzur të tjerët, duke u kthyer shpinën [a]nevojtarëve dhe të zhveshurve dhe atyre që ishin të [b]uritur, dhe atyre që ishin të etur, dhe atyre që ishin të sëmurë e të mjeruar.

13 Tani, ky qe një shkak i madh për ankime mes njerëzve, ndërsa të tjerët përuleshin, duke ndihmuar ata që kishin nevojë për ndihmën e tyre, si duke u [a]dhënë të varfërve dhe nevojtarëve nga pasuria e tyre, duke ushqyer të uriturit dhe duke pësuar të gjitha llojet e [b]vuajtjeve, për [c]hir të Krishtit, i cili duhet të vijë sipas shpirtit të profecisë;

14 Duke pritur me padurim atë ditë, për të [a]marrë kështu një heqje të mëkateve të tyre; duke qenë plot [b]gëzim të madh për shkak të ringjalljes së të vdekurve, sipas vullnetit dhe fuqisë dhe çlirimit nëpërmjet Jezu Krishtit nga rripat e vdekjes.

15 Dhe tani ndodhi që Alma, duke parë vuajtjet e pasuesve të përulur të Perëndisë dhe persekutimet që po ndodhnin mbi ta nga pjesa tjetër e popullit të tij dhe duke parë tërë [a]pabarazitë e tyre, filloi të mërzitej shumë; megjithatë Shpirti i Zotit nuk e braktisi atë.

16 Dhe ai zgjodhi një njeri të urtë që ishte mes pleqve të kishës dhe i dha atij fuqi, sipas [a]zërit të popullit, që ai të mund të kishte fuqi të bënte [b]ligje, sipas ligjeve që ishin dhënë dhe për t'i zbatuar sipas ligësisë dhe krimeve të njerëzve.

17 Tani, emri i këtij njeriu ishte Nefiha dhe ai u caktua [a]kryegjykatës; dhe ai u ul në fronin e gjykimit për të gjykuar dhe për të qeverisur popullin.

18 Tani, Alma nuk i dha atij detyrën e të qenit kryeprift mbi kishën, por e mbajti detyrën e kryepriftit për vete; por ai i dorëzoi Nefihas fronin e gjykimit.

19 Dhe këtë e bëri që ai [a]vetë të mund të shkonte mes popullit të tij, ose mes popullit të Nefit, që ai të mund t'u predikonte atyre [b]fjalën e Perëndisë, që t'u [c]kujtonte [d]detyrën e tyre dhe të mund të zhdukte, nëpërmjet fjalës së Perëndisë, të gjithë

11*a* 2 Sam. 12:14; Alma 39:11.
12*a* Isa. 3:14; Jakobi 2:17.
b Mosia 4:26.
13*a* USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.
b USH Mjerim.
c 2 Kor. 12:10.
14*a* Mosia 4:12; Alma 5:26–35.
USH Shfajësim, shfajësoj.
b USH Gëzim.
15*a* DeB 38:27; 49:20.
16*a* Alma 2:3–7.
b Alma 1:1, 14, 18.
17*a* Alma 50:37.
19*a* Alma 7:1.
b Alma 31:5; DeB 11:21–22.
c Enosi 1:23.
d Mosia 1:17; Hel. 12:3.

kryelartësinë dhe dinakërinë dhe të gjitha grindjet që ndodhnin mes popullit të tij, duke mos parë rrugë tjetër për t'i shëlbuar ata, veçse t'u sillte atyre një [e]dëshmi të kulluar kundër tyre.

20 Dhe kështu, në fillimin e vitit të nëntë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, Alma i dorëzoi [a]Nefihas fronin e gjykimit dhe ai vetë iu kushtua tërësisht [b]kryepriftërisë së urdhrit të shenjtë të Perëndisë, dëshmisë së fjalës sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë.

Fjalët që Alma, Kryeprifti, sipas urdhrit të shenjtë të Perëndisë, u dha njerëzve në qytetet dhe fshatrat e tyre nëpër të gjithë vendin.

Duke përfshirë kapitullin 5.

KAPITULLI 5

Për të fituar shpëtimin, njerëzit duhet të pendohen dhe të zbatojnë urdhërimet, të rilindin, të pastrojnë rrobat e tyre nëpërmjet gjakut të Krishtit, të jenë të përulur dhe të heqin nga vetja kryelartësinë dhe zilinë dhe të bëjnë punët e drejtësisë—Bariu i Mirë thërret popullin e tij—Ata që bëjnë vepra të këqija janë fëmijët e djallit—Alma dëshmon mbi vërtetësinë e doktrinës së tij dhe urdhëron njerëzit të pendohen—Emrat e të drejtëve do të shkruhen në librin e jetës. Rreth 83 para K.

Tani ndodhi që Alma filloi të [a]përhapte në popull fjalën e [b]Perëndisë, së pari në tokën e Zarahemlës dhe prej andej në të gjithë vendin.

2 Dhe këto janë fjalët që ai u foli njerëzve në kishën që u organizua në qytetin e Zarahemlës, sipas analit të tij, duke thënë:

3 Unë, Alma, pasi u [a]shenjtërova nga ati im, Alma, që të jem një [b]kryeprift i kishës së Perëndisë, pasi ai kishte fuqi dhe [c]autoritet nga Perëndia t'i bënte këto gjëra, vini re, unë ju them se ai filloi të vendoste një kishë në [d]tokën që ishte në kufijtë e Nefit; po, në tokën që quhej toka e Mormonit; po, dhe ai pagëzoi vëllezërit e tij në ujërat e Mormonit.

4 Dhe vini re, unë ju them juve, ata u [a]çliruan nga duart e njerëzve të mbretit Noe, nëpërmjet mëshirës dhe fuqisë së Perëndisë.

5 Dhe vini re, pas asaj, ata ranë në [a]robëri nga dora e Lamanitëve, në vendin e shkretë; po, unë ju them juve, ata qenë në robëri dhe përsëri Zoti i çliroi nga [b]robëria me fuqinë e fjalës së tij; dhe ne u sollëm në këtë vend dhe këtu ne filluam të vendosnim kishën e Perëndisë dhe gjithashtu nëpër gjithë këtë vend.

19*e* USH Dëshmi.
20*a* Alma 8:12.
b Mosia 29:42; Alma 5:3, 44, 49.
5 1*a* Alma 4:19.
b Alma 5:61.
3*a* USH Shuguroj, shugurim.
b Alma 4:4, 18, 20.
c Mosia 18:13; 3 Ne. 11:25.
d Mosia 18:4; 3 Ne. 5:12.
4*a* Mosia 23:1–3.
5*a* Mosia 23:37–39; 24:8–15.
b Mosia 24:17.

6 Dhe tani vini re, unë ju them juve, vëllezërit e mi, ju që bëni pjesë në këtë kishë, a keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë robërinë e etërve tuaj? Po, dhe a keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë mëshirën dhe durimin e tij ndaj tyre? Dhe për më tepër, a keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë se ai ka çliruar shpirtrat e tyre nga ferri?

7 Vini re, ai ndryshoi zemrat e tyre; po, ai i zgjoi nga një gjumë i thellë dhe ata u zgjuan në Perëndi. Vini re, ata ishin në mes të errësirës; megjithatë, shpirtrat e tyre ishin të ndriçuar nga drita e fjalës së përjetshme; po, ata ishin të rrethuar nga [a]rripat e vdekjes dhe nga [b]zinxhirët e ferrit dhe një shkatërrim i pafund priste për ta.

8 Dhe tani, unë ju pyes, vëllezërit e mi, a u shkatërruan ata? Vini re, unë ju them, Jo, ata nuk u shkatërruan.

9 Dhe përsëri unë pyes, a u këputën rripat e vdekjes dhe a u çliruan zinxhirët e ferrit që i rrethonin rreth e përqark? Unë po ju them, Po, ata u çliruan dhe shpirtrat e tyre u ngritën dhe ata i kënduan dashurisë shëlbuese. Dhe unë ju them juve se ata janë shpëtuar.

10 Dhe tani unë ju pyes se mbi çfarë kushtesh janë shpëtuar ata? Po, ç'baza kishin ata që të shpresonin për [a]shëlbim? Cili është shkaku që u çliruan nga rripat e vdekjes, po, dhe gjithashtu nga zinxhirët e ferrit?

11 Vini re, unë mund t'ju them juve—a nuk u besoi ati im, Alma, fjalëve që dolën nga goja e [a]Abinadit? Dhe, a nuk qe ai një profet i shenjtë? A nuk foli ai fjalët e Perëndisë dhe ati im, Alma i besoi ato?

12 Dhe sipas besimit të tij, një [a]ndryshim i madh ndodhi në zemrën e tij. Vini re, unë ju them juve se kjo është e gjitha e vërtetë.

13 Dhe vini re, ai u [a]predikoi fjalën etërve tuaj dhe një ndryshim i madh ndodhi gjithashtu në zemrat e tyre dhe ata u përulën, dhe e vunë [b]besimin e tyre në Perëndinë e vërtetë dhe të [c]gjallë. Dhe vini re, ata qenë besnikë [d]deri në fund; prandaj u shpëtuan.

14 Dhe tani vini re, unë po ju pyes, vëllezërit e mi të kishës, a keni [a]lindur shpirtërisht nëpërmjet Perëndisë? A keni marrë shëmbëlltyrën e tij në pamjen tuaj? A e keni provuar këtë [b]ndryshim të madh në zemrat tuaja?

15 A ushtroni besim në shëlbimin e atij që ju [a]krijoi? A prisni me padurim me syrin e besimit dhe e shihni këtë trup të vdekshëm të ngritur në pavdek-

7*a* Mosia 15:8.
b Alma 12:11; DeB 138:23.
10*a* USH Shpëtim; Plan i shëlbimit.
11*a* Mosia 17:1–4.
12*a* USH Kthim, kthyer (i).
13*a* Mosia 18:7.
b USH Besim.
c Morm. 9:28; DeB 20:19.
d USH Duroj.
14*a* Mosia 27:24–27; Alma 22:15. USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b Rom. 8:11–17; Mosia 5:2; Mois. 6:65. USH Kthim, kthyer (i).
15*a* USH Krijoj, krijim.

shmëri dhe këtë korrupsion të [b]ngritur në pakorrupsion, për të qëndruar para Perëndisë që të [c]gjykoheni sipas veprave që janë bërë në trupin e vdekshëm?

16 Unë ju them juve, a mund ta imagjinoni veten që të dëgjoni zërin e Zotit, duke ju thënë në atë ditë: Ejani tek unë, ju të [a]bekuar, pasi vini re, veprat tuaja kanë qenë veprat e drejtësisë mbi faqen e dheut?

17 Ose a e imagjinoni veten se ju mund ta gënjeni Zotin në atë ditë dhe të [a]thoni—Zot, veprat tona mbi faqen e dheut kanë qenë vepra të drejta—dhe ai do t'ju shpëtojë ju?

18 Ose përndryshe, a mund të imagjinoni që të çoheni para gjyqit të Perëndisë me shpirtrat tuaj të mbushur me faj dhe brejtje ndërgjegjeje, duke pasur kujtimin e të gjithë fajit tuaj, po, një [a]kujtim të plotë të të gjithë ligësisë suaj, po një kujtim që ju nuk i përfillët urdhërimet e Perëndisë?

19 Unë ju them juve, a mund ta shikoni drejt Perëndinë në atë ditë me një zemër të kulluar dhe me duar të pastra? Unë ju them, a mund të shikoni drejt, duke pasur [a]shëmbëlltyrën e Perëndisë të gdhendur mbi pamjen tuaj?

20 Unë ju them, a mendoni se mund të shpëtoheni, kur keni pranuar t'i [a]nënshtroheni djallit?

21 Unë ju them, atë ditë ju do të dini se ju nuk do të mund të [a]shpëtoheni; pasi asnjë njeri nuk mund të shpëtohet në qoftë se [b]rrobat e tij nuk janë larë dhe bërë të bardha; po, rrobat e tij duhet të [c]pastrohen derisa ato të bëhen të pastra nga çdo shenjë, nëpërmjet gjakut të atij, për të cilin është folur nga etërit tanë, që do të vijë për të shëlbuar popullin e tij nga mëkatet e tyre.

22 Dhe tani unë ju pyes, vëllezërit e mi, si do ta ndieni veten në qoftë se duhet të dilni para shufrës së Perëndisë, me rrobat tuaja të njollosura me [a]gjak dhe me çdo lloj [b]fëlliqësie? Vini re, çfarë do të dëshmojnë këto gjëra kundër jush?

23 Vini re, a nuk do të [a]dëshmojnë ato se ju jeni vrasës, po, dhe gjithashtu se ju jeni fajtorë për të gjitha llojet e ligësisë?

24 Vini re, vëllezërit e mi, a mendoni se një njeri i tillë mund të ketë një vend që të ulet në mbretërinë e Perëndisë, me [a]Abrahamin, me Isakun dhe me Jakobin dhe gjithashtu me të gjithë profetët e shenjtë, rrobat e të cilëve janë pastruar dhe janë pa shenjë, të kulluara dhe të bardha?

25 Unë ju them juve, Jo; veçse nëse e bëni Krijuesin tonë një gënjeshtar që nga fillimi, ose mendoni që ai është një gënjeshtar që nga fillimi, ju nuk

15*b* USH Ringjallje.
c USH Gjykim, i fundit.
16*a* Mt. 25:31–46.
17*a* 3 Ne. 14:21–23.
18*a* Eze. 20:43; 2 Ne. 9:14; Mosia 3:25; Alma 11:43.
19*a* 1 Gjo. 3:1–3.
20*a* Mosia 2:32.
21*a* USH Shpëtim.
b 1 Ne. 12:10; Alma 13:11–13; 3 Ne. 27:19–20.
c USH Pastër (i), pastërti.
22*a* Isa. 59:3.
b USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
23*a* Isa. 59:12.
24*a* Llu. 13:28.

mund të mendoni se njerëz të tillë mund të kenë vend në mbretërinë e qiellit; por ata do të dëbohen, pasi ata janë [a]fëmijët e mbretërisë së djallit.

26 Dhe tani vini re, unë ju them juve, vëllezërit e mi, në qoftë se keni provuar një [a]ndryshim të zemrës dhe në qoftë se ju keni ndier të këndoni [b]këngën e dashurisë shëlbuese, unë do t'ju pyesja, a [c]ndiheni kështu tani?

27 A keni ecur, duke e mbajtur veten të [a]pafajshëm para Perëndisë? A mund të thonit, në veten tuaj, po të thirreshit që të vdisni në këtë çast, se keni qenë aq sa duhet të [b]përulur? Se rrobat tuaja janë pastruar dhe bërë të bardha nëpërmjet gjakut të Krishtit, i cili do të vijë për të [c]shëlbuar popullin e tij nga mëkatet e tyre?

28 Vini re, a keni hequr dorë nga [a]kryelartësia? Unë po ju them, në qoftë se jo, ju nuk jeni përgatitur të takoni Perëndinë. Vini re, ju duhet të përgatiteni shpejt; pasi mbretëria e qiellit është e afërt dhe një njeri i tillë nuk mund të ketë jetë të përjetshme.

29 Vini re, unë them, a ka ndonjë mes jush që s'ka hequr dorë nga [a]zilia? Unë po ju them se një njeri i tillë nuk është i përgatitur; dhe unë do të doja që ai të përgatitej shpejt, pasi ora është e afërt dhe ai nuk e di kur koha do të vijë; pasi një njeri i tillë nuk do të gjendet i pafajshëm.

30 Dhe përsëri unë ju them juve, a ka mes jush ndonjë që [a]tallet me vëllanë e tij, ose që grumbullon persekutime mbi të?

31 Mjerë ai që është i tillë, pasi ai nuk është përgatitur dhe se është e afërt koha që ai duhet të pendohet, ose ai nuk mund të shpëtohet!

32 Po, madje mjerë të gjithë ju, që [a]bëni paudhësi; pendohuni, pendohuni, pasi Zoti Perëndi e ka thënë atë!

33 Vini re, ai u dërgon [a]gjithë njerëzve një ftesë, pasi [b]krahët e mëshirës janë shtrirë drejt tyre dhe ai thotë: Pendohuni dhe unë do t'ju pranoj.

34 Po, ai thotë: [a]Ejani tek unë dhe ju do të hani nga [b]fruti i pemës së jetës; po, ju do të hani dhe do të pini [c]lirisht nga [d]buka dhe nga ujërat e jetës;

35 Po, ejani tek unë dhe sillni vepra drejtësie dhe ju nuk do të priteni dhe nuk do të hidheni në zjarr—

36 Pasi vini re, po afrohet koha që kushdo që nuk [a]bën frut të mirë, ose kushdo që nuk bën vepra drejtësie, po ata kanë arsye të vajtojnë dhe të pikëllohen.

37 O ju që bëni paudhësi; ju që

25*a* 2 Ne. 9:9.
26*a* USH Kthim, kthyer (i).
b Alma 26:13.
c Mosia 4:12; DeB 20:31–34.
27*a* USH Shfajësim, shfajësoj.
b USH Përul, përulësi.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
28*a* USH Kryelartësi, krenari.
29*a* USH Zili.
30*a* USH Shpifje.
32*a* Psa. 5:5.
33*a* Alma 19:36; 3 Ne. 18:25.
b Jakobi 6:5; 3 Ne. 9:14.
34*a* 2 Ne. 26:24–28; 3 Ne. 9:13–14.
b 1 Ne. 8:11; 15:36.
c 2 Ne. 9:50–51; Alma 42:27.
d USH Bukë e Jetës.
36*a* Mt. 3:10; 7:15–20; 3 Ne. 14:19; DeB 97:7.

jeni fryrë në gjërat e [a]kota të botës, ju që keni thënë se i dinit udhët e drejtësisë, megjithatë keni [b]humbur udhën, si [c]dele që nuk kanë bari, edhe pse një bari ju [d]thirri dhe akoma ju thërret, por ju nuk doni ta [e]dëgjoni zërin e tij!

38 Vini re, unë ju them, se [a]bariu i mirë ju thërret; po, dhe në emrin e tij ai ju thërret, që është emri i Krishtit; dhe, nëse ju nuk ia [b]vini veshin zërit të bariut [c]të mirë, [d]emrit me të cilin ju quheni, vini re, ju nuk jeni delet e bariut të mirë.

39 Dhe tani, në qoftë se ju nuk jeni delet e bariut të mirë, të cilës [a]grigjë jeni ju? Vini re, unë ju them juve, se [b]djalli është bariu juaj dhe ju jeni të grigjës së tij; dhe tani, kush mund ta mohojë këtë? Vini re, unë ju them juve, kushdo që e mohon këtë është një [c]gënjeshtar dhe një [d]fëmijë i djallit.

40 Pasi, unë ju them juve se çdo gjë që është [a]e mirë vjen nga Perëndia dhe çdo gjë që është e ligë vjen nga djalli.

41 Prandaj, në qoftë se një njeri bën [a]vepra të mira, ai dëgjon zërin e bariut të mirë dhe e ndjek atë; por kushdo që bën punë të liga, po ai bëhet [b]fëmijë i djallit, pasi dëgjon zërin e tij dhe e ndjek atë.

42 Dhe kushdo që e bën këtë duhet ta marrë [a]pagën prej tij; prandaj, për [b]pagë ai merr [c]vdekjen, sipas gjërave që i përkasin drejtësisë, meqë ai ka vdekur për çdo vepër të mirë.

43 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do të doja që ju të më dëgjoni pasi unë flas në energjinë e shpirtit tim; pasi vini re, unë ju kam folur qartë, që ju nuk mund të gaboni, ose kam folur sipas urdhërimeve të Perëndisë.

44 Pasi unë jam thirrur t'ju flas në këtë mënyrë, sipas [a]urdhrit të shenjtë të Perëndisë, që është në Krishtin Jezus; po, unë jam urdhëruar që të qëndroj dhe t'i dëshmoj këtij populli gjërat që u thanë nga etërit tanë në lidhje me gjërat që do të ndodhin.

45 Dhe kjo nuk është gjithçka. A nuk mendoni se këto gjëra i [a]di edhe unë vetë? Vini re, unë ju dëshmoj se e di që këto gjëra, për të cilat unë kam folur, janë të vërteta. Dhe si mendoni që unë di për sigurinë e tyre?

46 Vini re, unë po ju them se ato m'u bënë të [a]njohura nga Shpirti i Shenjtë i Perëndisë. Vini re, unë kam [b]agjëruar dhe

37*a* USH Kotë (i), kotësi.
b 2 Ne. 12:5; 28:14; Mosia 14:6.
c Mt. 9:36.
d Fja. 1:24–27; Isa. 65:12.
e Jer. 26:4–5; Alma 10:6.
38*a* USH Bari i Mirë.
b Lev. 26:14–20; DeB 101:7.
c 3 Ne. 15:24; 18:31.
d Mosia 5:8; Alma 34:38.
39*a* Mt. 6:24; Llu. 16:13.
b Mosia 5:10. USH Djall.
c 1 Gjo. 2:22.
d 2 Ne. 9:9.
40*a* Omni 1:25; Eth. 4:12; Moro. 7:12, 15–17.
41*a* 3 Ne. 14:16–20. USH Vepra.
b Mosia 16:3–5; Alma 11:23.
42*a* Alma 3:26–27; DeB 29:45.
b Rom. 6:23.
c Hel. 14:16–18. USH Vdekje, shpirtërore.
44*a* Alma 13:6.
45*a* USH Dëshmi.
46*a* 1 Kor. 2:9–16.
b USH Agjëroj, agjërim.

jam lutur për shumë ditë, që t'i di këto gjëra vetë. Dhe tani, unë vetë e di se ato janë të vërteta; pasi Zoti Perëndi m'i ka njoftuar nëpërmjet Shpirtit të tij të Shenjtë; dhe ky është shpirti i [c]zbulesës që është tek unë.

47 Dhe për më tepër, unë ju them se më është zbuluar kështu, se fjalët që u thanë nga etërit tanë janë të vërteta, madje edhe sipas shpirtit të profecisë që është tek unë, që është gjithashtu nëpërmjet shfaqjes së Shpirtit të Perëndisë.

48 Unë ju them juve, se e di nga vetja ime se çdo gjë që do t'ju them, në lidhje me të ardhmen, është e vërtetë; dhe unë ju them juve se e di që Jezu Krishti do të vijë, po, Biri, i Vetëmlinduri i Atit, plot hir dhe mëshirë dhe vërtetësi. Dhe vini re, është ai që vjen për të marrë mëkatet e botës, po, mëkatet e çdo njeriu që beson vendosmërisht në emrin e tij.

49 Dhe tani unë ju them juve se ky është [a]urdhri sipas të cilit jam thirrur, po, për t'u predikuar vëllezërve të mi të dashur, po, dhe secilit që jeton në tokë; po, t'u predikoj të gjithëve, qoftë pleqve ashtu dhe të rinjve, si robërve ashtu dhe njerëzve të lirë; po, t'u them të moshuarve, si edhe moshës së mesme, si edhe brezit të ri; po, t'u thërras atyre, që ata duhet të pendohen dhe të [b]linden përsëri.

50 Po, kështu thotë Shpirti: Pendohuni ju të gjitha skaje të tokës, pasi mbretëria e qiellit është e afërt; po, Biri i Perëndisë vjen në [a]lavdinë e tij, në fuqinë, në madhështinë, në pushtetin dhe në sundimin e tij. Po, vëllezërit e mi të dashur, unë ju them juve se Shpirti thotë: Vini re lavdinë e [b]Mbretit të të gjithë tokës; dhe gjithashtu, Mbreti i qiellit shumë shpejt do të shkëlqejë mes gjithë fëmijëve të njerëzve.

51 Dhe gjithashtu Shpirti më thotë, po, më thërret me zë të fuqishëm, duke thënë: Shko dhe thuaji këtij populli—Pendohuni, pasi në qoftë se nuk pendoheni, ju nuk mund të trashëgoni në asnjë mënyrë mbretërinë e [a]qiellit.

52 Dhe përsëri unë ju them juve, Shpirti thotë: Vini re, [a]sëpata është vendosur në rrënjën e pemës; prandaj çdo pemë që nuk jep frut të mirë do të [b]pritet dhe do të hidhet në zjarr, po, në një zjarr që s'ka mbarim, madje një zjarr i pashueshëm. Vini re dhe mbani mend se i Shenjti e ka thënë.

53 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë ju them juve, a mund t'u qëndroni këtyre fjalëve; po, a mund t'i lini mënjanë

46*c* USH Zbulesë.
49*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje; Priftëri.
b USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
50*a* USH Lavdi; Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Psa. 24; Mt. 2:2; Llu. 23:2; 2 Ne. 10:14; DeB 38:21–22; 128:22–23; Mois. 7:53. USH Jezu Krisht; Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
51*a* USH Qiell.
52*a* Llu. 3:9; DeB 97:7.
b Jakobi 5:46; 6:7; 3 Ne. 27:11–12.

këto gjëra dhe të [a]shkelni me këmbë të Shenjtin; po, a mund të [b]fryheni në krenarinë e zemrave tuaja; po, a do të vazhdoni akoma të vishni [c]veshje të shtrenjta dhe t'i vini zemrat tuaja mbi gjërat e kota të botës, mbi [d]pasuritë tuaja?

54 Po, a do të vazhdoni të mendoni se njëri është më i mirë se tjetri; po, a do të vazhdoni të persekutoni vëllezërit tuaj të cilët përulen dhe ecin sipas urdhrit të shenjtë të Perëndisë që i solli në këtë kishë, pasi u [a]shenjtëruan nga Shpirti i Shenjtë dhe që bëjnë punë të denja për pendim—

55 Po, dhe a do të vazhdoni t'u ktheni shpinën [a]të varfëre dhe nevojtarëve dhe ta mbani pasurinë tuaj nga ata?

56 Dhe më në fund, ju të gjithë që nuk do të hiqni dorë nga ligësia juaj, unë ju them juve se këta janë ata që do të priten dhe do të hidhen në zjarr, në qoftë se nuk pendohen shpejt.

57 Dhe tani unë ju them juve, të gjithë ju që dëshironi të ndiqni zërin e [a]bariut të mirë, dilni nga të këqijat dhe [b]veçohuni dhe mos prekni gjërat e tyre të papastra; dhe vini re, emrat e tyre do të [c]fshihen, se emrat e të ligjve nuk do të numërohen me emrat e të drejtëve, që fjala e Perëndisë të mund të plotësohet, që thotë: Emrat e të ligjve nuk do të përzihen me emrat e popullit tim.

58 Pasi emrat e të drejtëve do të jenë shkruar në [a]librin e jetës dhe atyre unë do t'u jap një trashëgim në krahun tim të djathtë. Dhe tani, vëllezërit e mi, ç'mund të thoni kundër kësaj? Unë ju them juve se s'ka rëndësi në qoftë se ju flisni kundër kësaj, pasi fjala e Perëndisë duhet të përmbushet.

59 Pasi, ç'bari ka mes jush që ka shumë dele e që nuk kujdeset për to, që ujqit të mos hyjnë dhe të përpijnë grigjën e tij? Dhe vini re, në qoftë se një ujk futet mes grigjës së tij, a nuk e dëbon ai atë? Po, dhe më në fund, në qoftë se mundet, ai do ta shkatërrojë atë.

60 Dhe tani unë ju them juve se bariu i mirë po ju thërret; dhe në qoftë se ju do ta dëgjoni zërin e tij, ai do t'ju sjellë në vathën e tij dhe se ju jeni delet e tij; dhe ai ju urdhëron që ju të mos lini asnjë ujk të uritur të futet mes jush, që ju të mos shkatërroheni.

61 Dhe tani, unë Alma, ju urdhëroj në gjuhën e [a]atij që më urdhëroi mua, që të përpiqeni të zbatoni fjalët që ju fola juve.

62 Unë ju flas në mënyrë urdhri, juve që i përkisni kishës; dhe atyre që nuk i përkasin kishës u flas në mënyrë ftese, duke

53*a* 1 Ne. 19:7.
b USH Kryelartësi, krenari.
c 2 Ne. 28:11–14; Morm. 8:36–39.
d Psa. 62:10; DeB 56:16–18.
54*a* USH Shenjtërim.
55*a* Psa. 109:15–16; Jakobi 2:17; Hel. 6:39–40.
57*a* USH Bari i Mirë.
b Esd. 6:21; 9:1; Neh. 9:2; 2 The. 3:6; DeB 133:5, 14.
c LiP. 29:20; Moro. 6:7; DeB 20:8.
58*a* USH Libër i Jetës.
61*a* Alma 5:44.

thënë: Ejani dhe pagëzohuni në pendim, që ju gjithashtu të mund të hani nga fruti i [a]pemës së jetës.

KAPITULLI 6

Kisha në Zarahemla pastrohet dhe vihet në rregull—Alma shkon të predikojë në Gideon. Rreth 83 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi Alma mbaroi së foluri njerëzve të kishës, që ishte vendosur në qytetin e Zarahemlës, ai [a]shuguroi priftërinj dhe [b]pleq, nëpërmjet [c]vënies së duarve të tij, sipas urdhrit të Perëndisë, që të drejtonte dhe të [d]ruante kishën.

2 Dhe ndodhi që të gjithë ata që nuk i përkisnin kishës, që u penduan për mëkatet e tyre, u [a]pagëzuan në pendim dhe u pranuan në kishë.

3 Dhe ndodhi gjithashtu që të gjithë ata që i përkisnin kishës, që nuk u [a]penduan për ligësinë e tyre dhe nuk u përulën para Perëndisë—dua të them ata që u ngritën në [b]kryelartësinë e zemrave të tyre—po ata u hodhën poshtë dhe emrat e tyre u [c]fshinë, që emrat e tyre të mos numëroheshin mes atyre të të drejtëve.

4 Dhe kështu ata filluan të vendosnin urdhrin e kishës në qytetin e Zarahemlës.

5 Tani, unë doja që ju të kuptonit se fjala e Perëndisë qe e lirë për të gjithë, se askujt nuk iu mohua privilegji që të mblidheshin së bashku për të dëgjuar fjalën e Perëndisë.

6 Megjithatë, fëmijët e Perëndisë u urdhëruan të mblidheshin shpesh së bashku dhe të bashkoheshin në [a]agjërim dhe lutje të fuqishme për mirëqenien e shpirtrave të atyre që nuk e njihnin Perëndinë.

7 Dhe tani ndodhi që kur Alma bëri këto rregullime, ai u largua prej tyre, po, nga kisha që gjendej në qytetin e Zarahemlës dhe shkoi në lindje të lumit Sidon, në [a]luginën Gideon ku u ndërtua një qytet që u quajt qyteti i Gideonit, që gjendej në luginën që quhej Gideon, që quhej me emrin e njeriut që u [b]vra me shpatë nga dora e Nehorit.

8 Dhe Alma shkoi dhe filloi të njoftonte fjalën e Perëndisë në kishën që ishte formuar në luginën Gideon, sipas zbulesës të së vërtetës së fjalës që u tha nga etërit e tij dhe sipas shpirtit të profecisë që ishte në të, sipas [a]dëshmisë së Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë, i cili do të vijë për të shëlbuar popullin e tij nga mëkatet e tyre dhe sipas urdhrit të shenjtë me të cilin ai u thirr. Dhe kështu është shkruar. Amen.

62*a* 1 Ne. 8:10; 11:21–23.
6 1*a* USH Shuguroj, shugurim.
b USH Plak.
c USH Duar, vënie e.
d DeB 52:39.
2*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
3*a* Mosia 26:6.
b USH Kryelartësi, krenari.
c Eks. 32:33; Mosia 26:36; Alma 1:24; 5:57–58. USH Shkishërim.
6*a* USH Agjëroj, agjërim.
7*a* Alma 2:20.
b Alma 1:9.
8*a* Zbu. 19:10.

Fjalët e Almës, të cilat ia tha popullit të Gideonit, sipas analit të tij.

Duke përfshirë kapitullin 7.

KAPITULLI 7

Krishti do të lindet nga Maria—Ai do të zgjidhë rripat e vdekjes dhe do të mbajë mëkatet e popullit të tij—Ata që pendohen, që pagëzohen dhe që zbatojnë urdhërimet, do të kenë jetë të përjetshme—Fëlliqësia nuk mund të trashëgojë mbretërinë e Perëndisë—Kërkohet përulësi, besim, shpresë dhe dashuri hyjnore. Rreth 83 para K.

Vini re, vëllezërit e mi të dashur, duke parë që jam lejuar të vij tek ju, kështu që do të përpiqem t'ju [a]drejtohem në gjuhën time, po, me gojën time, pasi është hera e parë që unë po ju flas me fjalët e gojës sime, meqë u detyrova të qëndroj vazhdimisht në [b]fronin e gjykimit, pasi isha shumë i zënë me punë dhe nuk munda të vij tek ju.

2 Dhe madje nuk do të kisha qenë në gjendje të vija as tani, po mos t'i [a]jepej froni i gjykimit një tjetri, që të mbretërojë në vendin tim; dhe Zoti në mëshirë të madhe ka lejuar që unë të vij tek ju.

3 Dhe vini re, unë kam ardhur duke patur shpresa të mëdha dhe shumë dëshirë, që t'ju gjej të përulur para Perëndisë dhe se ju keni vazhduar t'i luteni që të keni hirin e tij, që unë t'ju gjej të pafajshëm para tij, që unë të gjej se ju nuk ishit në dilemën e tmerrshme që ishin vëllezërit tanë në Zarahemla.

4 Por, i bekuar qoftë emri i Perëndisë që më dha mundësi të di, po, që më dha gëzimin jashtëzakonisht të madh, që të di se ata janë vendosur përsëri në rrugën e drejtësisë së tij.

5 Dhe unë besoj, sipas Shpirtit të Perëndisë që është tek unë, se do të kem gëzim edhe për ju; megjithatë, unë nuk dëshiroj që gëzimi im për ju të më vijë me anë të kaq shumë mjerimesh dhe pikëllimi që kam pasur për vëllezërit në Zarahemla, pasi vini re, gëzimi im për ta më erdhi pasi kalova shumë mjerime dhe pikëllim.

6 Por vini re, unë besoj se ju nuk jeni në një gjendje kaq të madhe mosbesimi sa ishin vëllezërit tuaj; unë besoj se ju nuk jeni ngritur në kryelartësinë e zemrave tuaja; po, unë besoj se ju nuk i keni vënë zemrat tuaja mbi pasuri dhe mbi gjërat e kota të botës; po, unë besoj se ju nuk adhuroni [a]idhuj, por se adhuroni Perëndinë e vërtetë dhe [b]të gjallë dhe se ju pritni për heqjen e mëkateve tuaja me një besim të përhershëm, i cili do të vijë.

7 Pasi vini re, unë po ju them se shumë gjëra do të vijnë; dhe vini re, një prej këtyre gjërave ka rëndësi më të madhe nga të gjitha të tjerat—pasi vini re, nuk është e largët [a]koha që Shëlbuesi do të jetojë dhe do të vijë mes popullit të tij.

7 1*a* Alma 4:19.
b Mosia 29:42.
2*a* Alma 4:16–18.
6*a* 2 Ne. 9:37; Hel. 6:31.
b Dan. 6:26.
7*a* Alma 9:26.

8 Vini re, unë nuk them se do
të vijë mes nesh në kohën kur do
të jetojë në tabernakullin e tij të
vdekshëm; pasi vini re, Shpirti
nuk më ka thënë se do të jetë
kështu. Tani, këtë gjë unë nuk e
di; por di këtë, se Zoti Perëndi
ka fuqi të bëjë të gjitha gjërat që
janë sipas fjalës së tij.

9 Por vini re, kaq shumë më
ka thënë Shpirti, duke thënë:
Thirri këtij populli, duke i thë-
në—[a]Pendohuni dhe përgatitni
udhën e Zotit dhe ecni në shti-
gjet e tij të cilat janë të drejta;
pasi vini re, mbretëria e qiellit
është e afërt dhe Biri i Perëndisë
[b]vjen mbi faqen e dheut.

10 Dhe vini re, ai do të [a]lindet
nga [b]Maria në Jeruzalem, që
është [c]toka e stërgjyshërve tanë,
ajo duke qenë [d]virgjëreshë, një
enë e çmueshme dhe e zgjedhur,
që do të jetë e mbuluar nga hija
dhe do të [e]mbetet shtatzënë
nga fuqia e Frymës së Shenjtë
dhe do të lindë një djalë, po,
madje Birin e Perëndisë.

11 Dhe ai do të shkojë përpa-
ra, duke vuajtur dhimbje dhe
[a]hidhërime dhe tundime të çdo
lloji; dhe kjo, që të plotësohet
fjala që thotë se ai do të marrë
përsipër dhembjet dhe sëmu-
ndjet e popullit të tij.

12 Dhe ai do të marrë përsi-
për [a]vdekjen që ai të mund të
zgjidhë rripat e vdekjes, që e
lidhin popullin e tij; dhe ai do
të marrë përsipër dobësitë e
tyre, që zemra e tij të mund të
mbushet me mëshirë, sipas mi-
shit, që ai të mund të dijë, sipas
mishit, sesi të [b]ndihmojë popu-
llin e tij sipas dobësive të tyre.

13 Tani, Shpirti i [a]di të gjitha
gjërat; megjithatë, Biri i Perën-
disë vuan sipas mishit, që ai të
mund të [b]marrë përsipër mëka-
tet e popullit të tij, që të fshijë
shkeljet e tyre, sipas fuqisë çli-
ruese të tij; dhe tani vini re, kjo
është dëshmia që është në mua.

14 Tani unë ju them juve se ju
duhet të pendoheni dhe të [a]lind-
ni përsëri; pasi Shpirti thotë, në
qoftë se ju nuk lindni përsëri, ju
nuk mund të trashëgoni mbre-
tërinë e qiellit; prandaj ejani
dhe pagëzohuni në pendim, që
ju të mund të laheni nga mëka-
tet tuaja, që ju të mund të keni
besim në Qengjin e Perëndisë, i
cili merr mëkatet e botës, i cili
është i fuqishëm të shpëtojë dhe
të pastrojë nga çdo padrejtësi.

15 Po, unë ju them juve, ejani
dhe mos kini frikë dhe lini mën-
janë çdo mëkat, që ju [a]sulmon
me lehtësi, i cili ju lidh duke ju
tërhequr drejt shkatërrimit; po,
ejani dhe shkoni përpara dhe i
tregoni Perëndisë tuaj, se jeni
të gatshëm të pendoheni për

9 *a* Mt. 3:2–4; Alma 9:25.
b Mosia 3:5; 7:27; 15:1–2.
10 *a* Isa. 7:14; Llu. 1:27.
b Mosia 3:8.
USH Maria, nënë e Jezusit.
c 1 Kro. 9:3; 2 Kro. 15:9; 1 Ne. 1:4; 3 Ne. 20:29.
d 1 Ne. 11:13–21.
e Mt. 1:20; Mosia 15:3.
11 *a* Isa. 53:3–5; Mosia 14:3–5.
12 *a* 2 Ne. 2:8; Alma 12:24–25.
USH Kryqëzim.
b Heb. 2:18; 4:15; DeB 62:1.
13 *a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Mosia 15:12.
USH Shlyej, shlyerje.
14 *a* USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
15 *a* 2 Ne. 4:18.

mëkatet tuaja dhe të hyni në besëlidhje me të, se do të zbatoni urdhërimet e tij dhe dëshmojani atij në këtë ditë, duke u futur në ujërat e pagëzimit.

16 Dhe kushdo që e bën këtë dhe zbaton urdhërimet e Perëndisë tani e tutje, po ai do të kujtojë se unë i them atij, po, ai do të kujtojë se unë i kam thënë atij se do të ketë jetë të përjetshme, sipas dëshmisë së Shpirtit të Shenjtë që dëshmon në mua.

17 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, a u besoni ju këtyre gjërave? Vini re, unë ju them juve, po, unë e di se ju i besoni ato; dhe mënyra sesi unë e di që ju i besoni ato, është nëpërmjet shfaqjes së Shpirtit që është në mua. Dhe tani, për shkak se besimi juaj është i fortë në lidhje me to, po, në lidhje me gjërat që unë kam thënë, i madh është gëzimi im.

18 Pasi, sikurse ju thashë që nga fillimi, se unë kisha shumë dëshirë që ju të mos ishit në gjendjen e dilemës, sikurse vëllezërit tuaj, madje kështu unë pashë që dëshirat e mia u plotësuan.

19 Pasi unë kuptoj se ju jeni në shtigjet e drejtësisë; unë kuptoj se ju jeni në shtegun që të çon në mbretërinë e Perëndisë; po, unë e kuptoj se ju jeni duke i drejtuar [a]shtigjet e tij.

20 Unë kuptoj se ju është bërë e njohur, nëpërmjet dëshmisë së fjalës së tij, se ai nuk mund të [a]ecë në shtigje të shtrembra; as nuk ndryshon ai nga sa ka thënë; as nuk lëviz ai aspak nga e djathta në të majtë, ose nga ajo që është e drejtë në atë që është e gabuar; prandaj kursi i tij është një rreth i përjetshëm.

21 Dhe ai nuk jeton në tempuj që [a]nuk janë të shenjtë, as fëlliqësia ose ndonjë gjë që nuk është e pastër, nuk mund të pranohet në mbretërinë e Perëndisë; prandaj unë ju them juve se koha do të vijë, po, dhe ajo do të jetë në ditën e fundit, që ai që është i [b]fëlliqur do të qëndrojë në fëlliqësinë e tij.

22 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë jua kam thënë këto gjëra që të mund të zgjoj në ju ndjenjën e detyrës suaj ndaj Perëndisë, që ju të mund të ecni të pafajshëm para tij, që ju të mund të ecni sipas urdhrit të shenjtë të Perëndisë, sipas të cilit ju jeni pranuar.

23 Dhe tani unë do të doja që ju të jeni të [a]përulur dhe të nënshtruar dhe të butë; të lehtë për t'u mësuar; plot durim dhe këmbëngulje; duke qenë të matur në të gjitha gjërat; duke qenë të zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë në të gjitha kohët; duke kërkuar çdo gjë, për të cilën ju keni nevojë, qoftë shpirtërore ose tokësore, duke i dhënë falënderime gjithmonë Perëndisë për çdo gjë që ju merrni.

19*a* Mt. 3:3.
20*a* 1 Ne. 10:19; Alma 37:12; DeB 3:2.
21*a* 1 Kor. 3:16–17; 6:19; Mosia 2:37; Alma 34:36.
b 1 Ne. 15:33–35; 2 Ne. 9:16; Morm. 9:14; DeB 88:35.
23*a* USH Përul, përulësi.

24 Dhe shikoni të keni [a]besim, shpresë dhe dashuri hyjnore dhe atëherë ju do të keni gjithmonë vepra të mira.

25 Dhe Zoti ju bekoftë dhe i mbajttë rrobat tuaja pa njollë, që ju të mund të çoheni më në fund, të uleni me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin dhe me profetët e shenjtë që kanë qenë që kur bota filloi, duke patur rrobat tuaja [a]pa njollë, sikurse janë pa njollë rrobat e tyre në mbretërinë e qiellit, për të mos dalë më jashtë.

26 Dhe tani vëllezërit e mi të dashur, unë jua thashë këto fjalë sipas Shpirtit që dëshmon në mua; dhe shpirti im gëzohet jashtëzakonisht, për shkak të zellit të jashtëzakonshëm dhe të vëmendjes që ju i keni dhënë fjalës sime.

27 Dhe tani, [a]paqja e Perëndisë pushoftë mbi ju dhe mbi shtëpitë dhe tokat tuaja, dhe mbi grigjat, dhe mbi kopetë tuaja, dhe mbi gjithçka që ju zotëroni, mbi gratë e fëmijët tuaj, sipas besimit dhe veprave tuaja të mira, nga kjo kohë e tutje dhe përgjithnjë. Dhe kështu kam folur. Amen.

KAPITULLI 8

Alma predikon dhe pagëzon në Melek—Ai nuk pranohet në Amoniha dhe largohet—Një engjëll e urdhëron atë të kthehet dhe t'i thërrasë popullit për pendim—Ai pranohet nga Amuleku dhe të dy së bashku predikojnë në Amoniha. Rreth 82 para K.

Dhe tani ndodhi që Alma u kthye nga [a]toka e Gideonit, pasi i mësoi popullit të Gideonit shumë gjëra që nuk mund të shkruhen, pasi vendosi urdhrin e kishës, ashtu sikurse kishte bërë më parë në tokën e Zarahemlës, po, ai u kthye në shtëpinë e tij në Zarahemla për të pushuar nga punët që ai kishte kryer.

2 Dhe kështu mbaroi viti i nëntë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

3 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të dhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, Alma u largua prej andej dhe nisi udhëtimin e tij për në tokën e Melekut, në perëndim të [a]lumit Sidon, pranë kufijve perëndimorë të vendit të shkretë.

4 Dhe ai filloi t'i mësonte njerëzit në tokën e Melekut sipas [a]urdhrit të shenjtë të Perëndisë, me të cilin ai u thirr; dhe ai filloi të mësonte njerëzit në të gjithë tokën e Melekut.

5 Dhe ndodhi që njerëzit shkuan tek ai nga të gjithë kufijtë e vendit, që ishte nga ana e vendit të shkretë. Dhe ata u pagëzuan në të gjithë vendin;

6 Kështu që kur mbaroi punën e tij në Melek, ai u largua prej andej dhe udhëtoi për tri ditë në veri të tokës së Melekut; dhe

24*a* 1 Kor. 13:1–13; Eth. 12:30–35; Moro. 7:33–48.
25*a* 2 Pj. 3:14.
27*a* USH Paqe.
8 1*a* Alma 2:20; 6:7.
3*a* Alma 16:6–7.
4*a* DeB 107:2–4.
USH Priftëri Melkizedeke.

arriti në një qytet që quhej Amoniha.

7 Tani qe zakon i popullit të Nefit që t'i quanin tokat e tyre, dhe qytetet e tyre, dhe fshatrat e tyre, po, madje të gjithë fshatrat e vegjël të tyre me emrin e atij që i pari i zotëroi ato; dhe kështu qe me tokën e Amonihës.

8 Dhe ndodhi që kur Alma arriti në qytetin e Amonihës, ai filloi të predikonte fjalën e Perëndisë tek ata.

9 Tani Satani i kishte [a]fituar zemrat e njerëzve të qytetit Amoniha; prandaj ata nuk donin të dëgjonin fjalët e Almës.

10 Megjithatë Alma [a]luftoi shumë në shpirt, duke u [b]përpjekur me Perëndinë, në [c]lutje të fuqishme, që ai të derdhte Shpirtin e tij mbi njerëzit që ishin në qytet; që ai gjithashtu të bënte që të mund t'i pagëzonte ata në pendim.

11 Megjithatë, ata ngurtësuan zemrat e tyre, duke i thënë atij: Vër re, ne e dimë se ti je Alma; dhe ne e dimë se ti je kryeprift i kishës që ti ke vendosur në shumë pjesë të vendit, sipas traditës tënde; dhe ne nuk jemi të kishës tënde dhe nuk besojmë në tradita të tilla të marra.

12 Dhe tani ne e dimë se duke mos qenë të kishës tënde, e dimë se ti nuk ke fuqi mbi ne; dhe se ia ke dhënë fronin e gjykimit [a]Nefihas; prandaj ti nuk je kryegjykatës mbi ne.

13 Tani, kur njerëzit e thanë këtë dhe nuk pranuan të gjitha fjalët e tij dhe e shanë dhe pështynë mbi të, dhe bënë që të dëbohej nga qyteti i tyre, ai u largua prej andej dhe mori udhën e tij drejt qytetit që quhej Aaron.

14 Dhe ndodhi që ndërsa ai po udhëtonte në atë drejtim, duke qenë i rënduar me dhimbje, duke kaluar nëpërmjet shumë [a]fatkeqësish dhe ankthesh të mëdha të shpirtit, për shkak të ligësisë së njerëzve që ishin në qytetin e Amonihës, ndodhi që ndërsa Alma ishte i rënduar me dhimbje, vini re, një [b]engjëll i Zotit iu shfaq, duke thënë:

15 Qofsh i bekuar, ti, Alma; prandaj, ngrije kokën dhe gëzohu; pasi ti ke arsye të madhe të gëzohesh; pasi ti ke qenë besnik në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë, që nga koha që ti more njoftimin e parë prej tij. Vër re, unë jam ai që ta [a]solli atë ty.

16 Dhe vër re, unë jam dërguar që të të urdhëroj të kthehesh në qytetin e Amonihës dhe të predikosh përsëri mes popullit të qytetit; po, predikoju atyre. Po, thuaju atyre që nëse nuk pendohen, Zoti Perëndi do t'i [a]shkatërrojë ata.

17 Pasi vër re, në këtë kohë ata po mendojnë që të shkatërrojnë lirinë e popullit tënd, që është (pasi kështu thotë Zoti) kundër statuteve dhe gjykimeve dhe

9*a* 2 Ne. 28:19–22; DeB 10:20.
10*a* Alma 17:5.
b Enosi 1:1–12.
c 3 Ne. 27:1. USH Lutje.
12*a* Alma 4:20.
14*a* USH Mjerim.
b Alma 10:7–10, 20. USH Engjëj.
15*a* Mosia 27:11–16.
16*a* Alma 9:12, 18, 24.

urdhërimeve që ai i ka dhënë popullit të tij.

18 Tani ndodhi që pasi Alma mori njoftimin nga engjëlli i Zotit, ai u kthye me të shpejtë në tokën e Amonihës. Dhe ai u fut në qytet nga një udhë tjetër, po, nga udha që është në jug të qytetit të Amonihës.

19 Dhe kur hyri në qytet, ai ishte i uritur dhe i tha një njeriu: A do t'i japësh një shërbëtori të përulur të Perëndisë diçka për të ngrënë?

20 Dhe njeriu i tha atij: Unë jam një Nefit dhe unë e di se ti je një profet i shenjtë i Perëndisë, pasi ti je njeriu për të cilin një [a]engjëll më tha në një vegim: Ti do ta pranosh. Prandaj, eja me mua në shtëpinë time dhe unë do të të jap nga ushqimi im; dhe unë e di se ti do të jesh një bekim për mua dhe për shtëpinë time.

21 Dhe ndodhi që njeriu e mori në shtëpinë e tij; dhe njeriu quhej [a]Amulek; dhe ai i solli bukë dhe mish dhe i shtroi para Almës.

22 Dhe ndodhi që Alma hëngri bukë dhe u ngop; dhe ai [a]bekoi Amulekun dhe shtëpinë e tij dhe i dha falënderime Perëndisë.

23 Dhe pasi hëngri dhe u ngop, i tha Amulekut: Unë jam Alma dhe jam [a]kryeprifti mbi kishën e Perëndisë në tërë vendin.

24 Dhe vër re, unë u thirra që të predikoj fjalën e Perëndisë mes gjithë këtij populli, sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë; dhe unë isha në këtë vend dhe ata nuk më pranuan, por ata më [a]dëbuan dhe unë isha gati t'i ktheja shpinën përgjithnjë kësaj toke.

25 Por vër re, unë u urdhërova që të kthehesha përsëri dhe t'i profetizoja këtij populli, po, dhe të dëshmoj kundër tyre në lidhje me paudhësitë e tyre.

26 Dhe tani Amulek, për shkak se ti më ushqeve dhe më pranove në shtëpi, qofsh i bekuar; pasi unë qeshë i uritur, pasi kisha agjëruar për shumë ditë.

27 Dhe Alma qëndroi shumë ditë me Amulekun para se të fillonte t'i predikonte popullit.

28 Dhe ndodhi që paudhësitë mes popullit u rritën edhe më shumë.

29 Dhe fjala i erdhi Almës, duke thënë: Shko; dhe gjithashtu thuaji shërbëtorit tim Amulek të shkojë dhe t'i profetizojë këtij populli, duke thënë—[a]Pendohuni, pasi kështu thotë Zoti, pasi në qoftë se nuk pendoheni, unë do ta vizitoj këtë popull me zemërimin tim; po, dhe unë nuk do ta largoj zemërimin tim të rreptë prej tij.

30 Dhe Alma shkoi dhe gjithashtu Amuleku, mes popullit, për t'u shpallur atyre fjalët e Perëndisë; dhe ata ishin mbushur me Frymën e Shenjtë.

31 Dhe ata kishin [a]fuqi që iu ishte dhënë atyre, aq sa nuk mund të futeshin në burg; as nuk ishte e mundur që ndonjë

20*a* Alma 10:7–9.
21*a* USH Amulek.
22*a* Alma 10:11.
23*a* Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.
24*a* Alma 8:13.
29*a* Alma 9:12, 18.
USH Pendohem, pendim.
31*a* 1 Ne. 1:20.

njeri të mund t'i vriste ata; megjithatë, ata nuk e ushtruan [b]fuqinë e tyre, derisa u lidhën me rripa dhe u hodhën në burg. Tani, kjo u bë që Zoti të mund të vinte në dukje fuqinë e tij në ta.

32 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe filluan t'i predikonin dhe t'i profetizonin popullit, sipas shpirtit dhe fuqisë që Zoti u kishte dhënë atyre.

Fjalët e Almës dhe gjithashtu fjalët e Amulekut që iu shpallën popullit që gjendej në tokën e Amonihës. Dhe gjithashtu ata flaken në burg dhe shpëtojnë nga fuqia mrekulluese e Perëndisë, që gjendej në ta, sipas analit të Almës.

Përfshin kapitujt 9 deri në 14, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 9

Alma urdhëron popullin e Amonihës të pendohet—Zoti do të jetë i mëshirshëm ndaj Lamanitëve në ditët e fundit—Në qoftë se Nefitët braktisin dritën, ata do të shkatërrohen nga Lamanitët—Biri i Perëndisë do të vijë shpejt—Ai do të shëlbejë ata që pendohen, pagëzohen dhe që kanë besim në emrin e tij. Rreth 82 para K.

Dhe përsëri, unë Alma, pasi mora urdhër nga Perëndia që të merrja Amulekun dhe të shkoja përsëri dhe t'i predikoja këtij populli, ose popullit që ishte në qytetin e Amonihës, ndodhi që posa fillova t'u predikoja atyre, ata filluan të grindeshin me mua duke thënë:

2 Kush je ti? A mendon ti se ne do t'i besojmë dëshmisë së [a]një njeriu edhe sikur të na predikojë se toka do të vdesë?

3 Tani, ata nuk i kuptuan fjalët që folën; pasi ata nuk e dinin se toka do të vdesë.

4 Dhe ata thanë gjithashtu: Ne nuk do t'u besojmë fjalëve të tua, në qoftë se ti do të profetizosh se ky qytet i madh do të shkatërrohet brenda [a]një dite.

5 Tani, ata nuk e dinin se Perëndia mund të bënte punë të tilla të mrekullueshme, pasi ishin një popull me zemër të ngurtësuar dhe kokëfortë.

6 Dhe ata thanë: [a]Kush është Perëndia, që [b]nuk dërgon më shumë autoritet, veçse një njeri mes këtij populli, për t'i shpallur atij të vërtetën e gjërave kaq të mëdha dhe të mrekullueshme?

7 Dhe erdhën që të vinin dorë mbi mua; por vini re, ata nuk e bënë. Dhe unë qëndrova me guxim që t'u shpallja atyre, po, unë u dëshmova me guxim, duke thënë:

8 Vini re, O ju [a]brez i lig dhe i çoroditur, si keni harruar traditën e etërve tuaj; po, sa shpejt i keni harruar urdhërimet e Perëndisë.

9 A nuk e mbani mend që ati ynë, Lehi, u nxor nga Jeruzalemi nga [a]dora e Perëndisë? A

31*b* Alma 14:17–29.
9 2*a* LiP. 17:6.
4*a* Alma 16:9–10.
6*a* Eks. 5:2; Mosia 11:27; Mois. 5:16.
b Alma 10:12.
8*a* Alma 10:17–25.
9*a* 1 Ne. 2:1–7.

nuk e mbani mend se ai i udhëhoqi ata të gjithë nëpër vendin e shkretë?

10 Dhe keni harruar kaq shpejt sesa herë i shëlboi etërit tanë nga duart e armiqve të tyre dhe i ruajti që të mos shkatërroheshin, madje nga duart e vëllezërve të tyre?

11 Po, dhe po të mos ishte për fuqinë e tij të pashoqe dhe për mëshirën e tij dhe durimin e tij ndaj nesh, ne duhet të ishim përjashtuar patjetër nga faqja e dheut, shumë para kësaj kohe dhe ndoshta do të kishim mbaruar në një gjendje mjerimi dhe fatkeqësish [a]pa fund.

12 Vini re, tani unë ju them juve se ai ju urdhëron të pendoheni; dhe në qoftë se nuk pendoheni, ju nuk mund të trashëgoni në asnjë mënyrë mbretërinë e Perëndisë. Por vini re, kjo nuk është e gjitha—ai ju ka urdhëruar të pendoheni, ose ai do t'ju [a]shkatërrojë krejtësisht nga faqja e tokës; po, ai do t'ju vizitojë me zemërimin e tij dhe nuk do të largohet nga zemërimi i tij i [b]rreptë.

13 Vini re, a nuk i mbani mend fjalët që ai i foli Lehit, duke i thënë se: [a]Për aq sa ju do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përparoni në tokë? Dhe përsëri thuhet që: Përderisa ju nuk do të zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përjashtoheni nga prania e Zotit.

14 Tani unë do të doja që ju të kujtoni se përderisa Lamanitët nuk kanë zbatuar urdhërimet e Perëndisë, ata u [a]përjashtuan nga prania e Zotit. Tani ne shohim se fjala e Zotit është vërtetuar në këtë gjë dhe se Lamanitët u përjashtuan nga prania e tij, që nga fillimi i shkeljeve të tyre në tokë.

15 Megjithatë unë ju them juve, se për ta do të jetë më e [a]lehtë për të duruar në ditën e gjykimit sesa për ju, në qoftë se ju qëndroni në mëkatet tuaja, po, dhe madje më e lehtë për të duruar për ta sesa për ju në këtë jetë, në qoftë se nuk pendoheni.

16 Pasi ka shumë premtime që u [a]bëhen Lamanitëve; pasi është për shkak të [b]traditave të etërve të tyre, që i bënë ata të qëndrojnë në gjendjen e tyre të [c]paditurisë; prandaj Zoti do të jetë i mëshirshëm për ta dhe do ta [d]zgjasë ekzistencën e tyre në tokë.

17 Dhe në ndonjë periudhë kohe ata do të [a]sillen që të besojnë në fjalën e tij dhe të dinë mbi pasaktësinë e traditave të etërve të tyre; dhe shumë prej tyre do të shpëtohen, pasi Zoti do të jetë i mëshirshëm ndaj të gjithëve që [b]thërrasin në emrin e tij.

18 Por vini re, unë po ju them se, në qoftë se ju vazhdoni në ligësinë tuaj, ditët tuaja në tokë nuk do të zgjaten, pasi [a]Lamanitët do të dërgohen mbi ju; dhe

11*a* Mosia 16:11.
12*a* Alma 8:16; 10:19, 23, 27.
b Alma 8:29.
13*a* 2 Ne. 1:20; Mosia 1:7; Alma 37:13.
14*a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 38:1.
15*a* Mt. 11:22, 24.
16*a* Alma 17:15.
b Mosia 18:11–17.
c Mosia 3:11.
d Hel. 15:10–12.
17*a* Enosi 1:13.
b Alma 38:5; DeB 3:8.
18*a* Alma 16:2–3.

në qoftë se ju nuk pendoheni, ata do të vijnë në një kohë kur ju nuk do ta dini dhe ju do të vizitoheni nga një [b]shkatërrim i plotë dhe do të jetë sipas [c]zemërimit të rreptë të Zotit.

19 Pasi ai nuk do të lejojë që ju të jetoni në paudhësitë tuaja për të shkatërruar popullin e tij. Unë ju them juve, Jo; ai më mirë do të lejonte që Lamanitët të [a]shkatërronin të gjithë popullin e tij që quhet populli i Nefit, po të ndodhte që ai të [b]binte në mëkate dhe shkelje, pasi të ketë pasur kaq shumë dritë dhe t'i jetë dhënë kaq shumë njohuri mbi Zotin, Perëndinë e tyre;

20 Po, pasi qe një popull kaq shumë i favorizuar nga Zoti; po, pasi qe i favorizuar përmbi çdo komb, fis, gjuhë ose popull tjetër; pasi të gjitha gjërat iu [a]bënë të njohura atyre sipas dëshirave të tyre dhe besimit dhe lutjeve të tyre, të asaj që ka qenë dhe që është dhe që do të vijë;

21 Pasi u vizitua nga Shpirti i Perëndisë, pasi bisedoi me engjëjt, pasi i foli zëri i Zotit dhe pasi pati shpirtin e profecisë dhe shpirtin e zbulesës, dhe gjithashtu shumë dhurata, dhuratën e të folurit në shumë gjuhë dhe dhuratën e të predikuarit, dhe dhuratën e Shpirtit të Shenjtë, dhe dhuratën e [a]përkthimit;

22 Po, dhe pasi u [a]çlirua nga Perëndia duke u nxjerrë nga toka e Jeruzalemit nga dora e Zotit; pasi u shpëtua nga zia e bukës dhe nga sëmundja dhe nga çdo formë lëngate të çdo lloji; dhe pasi ata u forcuan në betejë që të mos shkatërroheshin; pasi u nxorën nga [b]robëria herë pas here dhe pasi u mbajtën dhe u ruajtën deri tani; dhe ata u begatuan derisa u pasuruan në të gjitha llojet e gjërave—

23 Dhe tani vini re, unë ju them juve se në qoftë se ky popull që ka marrë kaq shumë bekime nga dora e Zotit, do të bëjë shkelje në kundërshtim me dritën dhe me njohurinë që ai ka, unë ju them juve se në qoftë se kjo gjë ndodh, që ata të bien në shkelje, do të jetë shumë [a]më e lehtë për t'u duruar nga Lamanitët sesa për ta.

24 Pasi vini re, [a]premtimet e Zotit u ofrohen Lamanitëve, por jo juve, në qoftë se ju bëni shkelje; pasi, a nuk ka premtuar Zoti shprehimisht dhe, a nuk ka dekretuar në mënyrë të prerë, që në qoftë se ju do të ngreni krye kundër tij, ju do të shkatërroheni krejtësisht nga faqja e dheut?

25 Dhe tani, për këtë shkak, që ju të mos mund të shkatërroheni, Zoti ka dërguar engjëllin e tij për të vizituar shumë nga njerëzit e tij, duke u deklaruar se duhet të shkojnë dhe t'i thërrasin fuqishëm këtij populli, duke thënë: [a]Pendohuni, pasi mbretëria e qiellit është e afërt;

26 Dhe [a]jo pas shumë ditëve,

18*b* Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19*a* 1 Ne. 12:15, 19–20; Alma 45:10–14.
b Alma 24:30.
20*a* USH Zbulesë.
21*a* Omni 1:20; Mosia 8:13–19; 28:11–17.
22*a* 2 Ne. 1:4.
b Mosia 27:16.
23*a* Mt. 11:22–24.
24*a* 2 Ne. 30:4–6; DeB 3:20.
25*a* Alma 7:9; Hel. 5:32.
26*a* Alma 7:7.

Biri i Perëndisë do të vijë në lavdinë e tij; dhe lavdia e tij do të jetë lavdia e të [b]Vetëmlindurit të Atit, plot [c]hir, drejtësi dhe vërtetësi, plot durim, [d]mëshirë dhe keqardhje, i shpejtë të [e]dëgjojë thirrjet e popullit të tij dhe t'u përgjigjet lutjeve të tij.

27 Dhe vini re, ai vjen për të [a]shëlbuar ata që do të [b]pagëzohen në pendim, nëpërmjet besimit në emrin e tij.

28 Prandaj, përgatitni udhën e Zotit, pasi koha është e afërt që të gjithë njerëzit të korrin një shpërblim të [a]punëve të tyre, ashtu si ato kanë qenë—në qoftë se ato kanë qenë të drejta, ata do të [b]korrin shpëtimin e shpirtrave të tyre, sipas fuqisë dhe çlirimit të Jezu Krishtit; dhe në qoftë se ato kanë qenë të liga, ata do të korrin [c]mallkimin e shpirtrave të tyre, sipas fuqisë dhe robërisë së djallit.

29 Tani vini re, ky është zëri i engjëllit, duke i thirrur popullit.

30 Dhe tani, vëllezërit e mi të [a]dashur, pasi ju jeni vëllezërit e mi dhe ju duhet të jeni të dashur dhe duhet të bëni punë që i përshtaten pendimit, duke parë se zemrat tuaja janë ngurtësuar rëndë kundër fjalës së Perëndisë dhe duke parë se jeni një popull i [b]humbur dhe i rënë.

31 Tani, ndodhi që kur unë, Alma, i thashë këto fjalë, vini re, njerëzit u zemëruan me mua, sepse unë u thashë se ata ishin një popull zemërgur dhe [a]kokëfortë.

32 Dhe gjithashtu, sepse unë u thashë se ishin një popull i humbur dhe i rënë, ata u zemëruan me mua dhe kërkuan të vinin dorë mbi mua, që të mund të më hidhnin në burg.

33 Por ndodhi që Zoti nuk i lejoi atëherë, që të më merrnin dhe të më hidhnin në burg.

34 Dhe ndodhi që Amuleku shkoi dhe u qëndroi para dhe filloi gjithashtu t'u predikonte atyre. Dhe tani [a]fjalët e Amulekut nuk janë të shkruara të gjitha, megjithëse një pjesë e fjalëve të tij janë shkruar në këtë libër.

KAPITULLI 10

Lehi qe pasardhës i Manasit—Amuleku tregon urdhrin engjëllor që ai të kujdesej për Almën—Lutjet e çështjes së drejtë: populli të shpëtohet—Ligjtarë dhe gjykatës të padrejtë hedhin themelet për shkatërrimin e popullit. Rreth 82 para K.

Tani, këto janë [a]fjalët që [b]Amuleku u predikoi njerëzve që ishin në tokën e Amonihës, duke thënë:

2 Unë jam Amuleku; unë jam biri i Gidonahut që ishte biri i Ishmaelit që ishte pasardhës i

26*b* USH Vetëmlindur (i).
c USH Hir.
d USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
e LiP. 26:7.
27*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
28*a* DeB 1:10; 6:33.
b Psa. 7:16.
c USH Mallkim.
30*a* 1 Gjo. 4:11.
b Alma 12:22.
31*a* 2 Ne. 25:28; Mosia 3:14.
34*a* Alma 10.
10 1*a* Alma 9:34.
b Alma 8:21–29.

Aminadit; dhe qe po ai Aminad
që interpretoi shkrimin që ishte
në murin e tempullit, që ishte
shkruar nga gishti i Perëndisë.
3 Dhe Aminadi ishte pasardhës
i Nefit që ishte i biri i Lehit
që doli nga toka e Jeruzalemit,
që ishte pasardhës i [a]Manasit,
që ishte biri i [b]Jozefit, që u [c]shit
në Egjipt nga duart e vëllezërve
të tij.
4 Dhe vini re, unë jam gjithash-
tu një njeri me nam jo të vogël
mes të gjithë atyre që më njo-
hin; po, dhe vini re, unë kam
mjaft farefis dhe [a]miq dhe unë
kam bërë edhe shumë pasuri
me duart e punës sime.
5 Megjithatë, pas gjithë kësaj,
unë kurrë nuk kam ditur shumë
për udhët e Zotit dhe [a]misteret
dhe fuqinë e tij të mrekullue-
shme. Unë thashë se kurrë nuk
kam ditur shumë mbi këto gjëra;
por vini re, unë gabohem, pasi
kam parë shumë prej mistereve
të tij dhe fuqisë së tij të mreku-
llueshme; po, madje në ruajtjen
e jetës së këtij populli.
6 Megjithatë, e ngurtësova ze-
mrën time, pasi unë u [a]thirra
shumë herë por nuk doja të
[b]dëgjoja; prandaj unë dija në
lidhje me këto gjëra, por nuk
doja t'i dija; prandaj unë
vazhdova në rebelim kundër
Perëndisë, në ligësinë e zemrës
sime, madje deri ditën e katërt
të këtij muaji të shtatë, që është
viti i dhjetë i mbretërimit të
gjykatësve.
7 Ndërsa unë po udhëtoja të
shihja një farefis shumë të
afërt, vini re, një [a]engjëll i Zotit
m'u shfaq dhe tha: Amulek,
kthehu në shtëpinë tënde, pasi
ti do të ushqesh një profet të
Zotit; po, një njeri të shenjtë
që është një njeri i zgjedhur i
Perëndisë; pasi ai ka [b]agjëruar
shumë ditë për shkak të mëka-
teve të këtij populli dhe është i
uritur dhe ti do ta [c]pranosh në
shtëpinë tënde, dhe do ta ush-
qesh; dhe ai do të bekojë ty dhe
shtëpinë tënde; dhe bekimi i
Zotit do të jetë mbi ty dhe mbi
shtëpinë tënde.
8 Dhe ndodhi që unë iu binda
zërit të engjëllit dhe u ktheva
drejt shtëpisë sime. Dhe ndërsa
po shkoja atje, unë gjeta [a]njeriun
për të cilin engjëlli më tha mua:
Ti do ta pranosh në shtëpinë
tënde—dhe vini re, ishte i njëjti
njeri që ju foli në lidhje me gjërat
e Perëndisë.
9 Dhe engjëlli më tha mua se
ai është njeri i [a]shenjtë; prandaj
unë e di se ai është njeri i shenjtë
pasi ishte thënë nga një engjëll i
Perëndisë.
10 Dhe përsëri, unë e di që gjë-
rat për të cilat ai dëshmoi janë
të vërteta; pasi vini re, unë ju
them juve se sikurse Zoti jeton,
ashtu ai dërgoi [a]engjëllin e tij
për të m'i treguar këto gjëra; dhe

3*a* Zan. 41:51; 1 Kro. 9:3.
b USH Jozef, bir i Jakobit.
c Zan. 37:29–36.
4*a* Alma 15:16.
5*a* USH Mistere të Perëndisë.
6*a* Alma 5:37.
b DeB 39:9.
7*a* Alma 8:20.
b Alma 5:46; 6:6.
USH Agjëroj, agjërim.
c Vep. 10:30–35.
8*a* Alma 8:19–21.
9*a* USH Shenjtë (i).
10*a* Alma 11:30–31.

këtë ai e bëri ndërsa ky, Alma, [b]banonte në shtëpinë time.

11 Pasi vini re, ai [a]bekoi shtëpinë time, ai më bekoi mua dhe gratë e mia dhe fëmijët e mi, dhe atin tim, dhe farefisin tim; po, madje të gjithë fisin tim e bekoi ai dhe bekimi i Zotit pushoi mbi ne, sipas fjalëve që ai tha.

12 Dhe tani, kur Amuleku i tha këto fjalë, njerëzit filluan të habiten, duke parë se kishte [a]më shumë se një dëshmitar që dëshmoi për gjërat për të cilat ata akuzoheshin dhe gjithashtu për gjërat që do të vijnë, sipas shpirtit të profecisë që ishte në ta.

13 Megjithatë, kishte disa mes tyre që mendonin t'i pyesnin ata, që me anë të [a]dredhive të tyre të mund t'i zinin në fjalë, që të mund të gjenin dëshmi kundër tyre, që t'ua jepnin gjykatësve të tyre që të mund të gjykoheshin sipas ligjit dhe që ata të vriteshin, ose të hidheshin në burg, sipas krimit që ata mund ta paraqitnin ose dëshmonin kundër tyre.

14 Tani, qenë këta njerëz që kërkonin t'i shkatërronin ata që ishin [a]ligjtarë të paguar ose të caktuar nga populli, për të vënë në veprim ligjin para gjykatësve në kohët e tyre të gjyqeve, ose në gjyqet e krimeve të popullit.

15 Tani, këta avokatë ishin të mësuar në të gjitha mjeshtëritë dhe dredhitë e popullit; dhe kjo ishte që t'u jepte mundësi atyre, që ata të ishin të stërvitur në profesionin e tyre.

16 Dhe ndodhi që filluan të pyesnin Amulekun kështu që ata të mund ta bënin të ngatërronte fjalët e tij, ose të binte në kundërshtim me fjalët që ai do të fliste.

17 Tani, ata nuk e dinin se Amuleku mund t'i dinte qëllimet e tyre. Por, ndodhi që kur filluan ta pyesnin, ai i [a]kuptoi mendimet e tyre dhe u tha atyre: O ju [b]brez i lig dhe i çoroditur, ju ligjtarë dhe hipokritë, pasi ju po hidhni themelet e djallit; pasi ju po vini [c]kurthe dhe leqe për të zënë të shenjtët e Perëndisë.

18 Ju po bëni plane për të [a]çoroditur udhët e të drejtëve dhe për të sjellë mbi kokat tuaja zemërimin e Perëndisë, madje deri në shkatërrimin e plotë të këtij populli.

19 Po, mirë tha Mosia që ishte mbreti ynë i fundit, kur qe gati të dorëzonte mbretërinë që s'kishte kujt t'ia kalonte, duke bërë që ky popull të qeverisej nga zëri i tyre—po, mirë tha se në qoftë se do të vinte koha që zëri i këtij populli do të [a]zgjidhte paudhësinë, domethënë, në qoftë se do të vinte koha që ky popull do të binte në shkelje, ai do të ishte gati për shkatërrim.

20 Dhe tani unë ju them juve se Zoti i gjykon drejt paudhësi-

10*b* Alma 8:27.
11*a* Alma 8:22.
12*a* Alma 9:6.
13*a* Alma 11:21.
14*a* Alma 10:24; 11:20–21; 14:18.
17*a* Alma 12:3; 20:18, 32; DeB 6:16.
b Mt. 3:7; Alma 9:8.
c DeB 10:21–27.
18*a* Vep. 13:10.
19*a* Mosia 29:27; Alma 2:3–7; Hel. 5:2.

të tuaja; me të drejtë i thërret ai këtij populli, nëpërmjet zërit të [a]engjëjve të tij: Pendohuni ju, pendohuni, pasi mbretëria e qiellit është e afërt.

21 Po, me të drejtë ai thërret, nëpërmjet zërit të engjëjve të tij: [a]Unë do të zbres mes popullit tim me barazi dhe drejtësi në duart e mia.

22 Po, dhe unë ju them juve se po të mos ishte për [a]lutjet e të drejtëve që tani janë në tokë, ju do të vizitoheshit, madje, që tani me shkatërrim të plotë; por nuk do të ishte nga [b]përmbytja, sikurse qenë njerëzit në ditët e Noeut, por do të ishte me zi buke dhe me epidemi dhe me shpatë.

23 Por, është nga [a]lutjet e të drejtëve që ju jeni kursyer; prandaj tani, në qoftë se ju do të dëboni të drejtët nga mesi juaj, Zoti nuk do ta përmbajë më dorën e tij; por do të vijë me zemërimin e tij të rreptë kundër jush; atëherë ju do të goditeni nga zia e bukës dhe nga epidemia dhe nga shpata; dhe kjo [b]kohë do të vijë së shpejti, nëse ju nuk pendoheni.

24 Dhe tani ndodhi që njerëzit u zemëruan edhe më shumë me Amulekun dhe ata thirrën, duke thënë: Ky njeri përbuz ligjet tona që janë të drejta dhe ligjtarët tanë të mençur që ne i kemi zgjedhur.

25 Por, Amuleku shtriu dorën e tij dhe u thirri me zë edhe më të fortë, duke thënë: O ju brez i lig dhe i çoroditur, pse ka Satani kaq shumë kontroll mbi zemrat tuaja? Pse i dorëzoheni atij kështu, që ai të mund të ketë pushtet mbi ju, që të [a]verbojë sytë tuaj, që ju të mos kuptoni fjalët që fliten, sipas vërtetësisë së tyre?

26 Pasi vini re, a kam dëshmuar kundër ligjit tuaj? Ju nuk kuptoni; ju thoni se unë kam folur kundër ligjit tuaj; por unë nuk e kam bërë këtë, por kam folur në favor të ligjit tuaj, për dënimin tuaj.

27 Dhe tani vini re, unë ju them juve se themeli i shkatërrimit të këtij populli po fillon të hidhet nga padrejtësia e [a]ligjtarëve tuaj dhe gjykatësve tuaj.

28 Dhe tani ndodhi që pasi Amuleku i tha këto fjalë, njerëzit thirrën kundër tij, duke thënë: Tani ne e dimë se ky njeri është një fëmijë i djallit, pasi na ka [a]gënjyer; pasi ka folur kundër ligjit tonë. Dhe tani ai thotë se nuk ka folur kundër tij.

29 Dhe përsëri, ai ka thënë fjalë të këqija kundër ligjtarëve tanë dhe gjykatësve tanë.

30 Dhe ndodhi që ligjtarët e vunë në zemrat e tyre, që ata t'i mbanin mend këto gjëra kundër tij.

31 Dhe ishte një mes tyre, emri i të cilit ishte Zizrom. Tani, ai ishte më i pari të [a]akuzonte

20*a* Alma 8:14–16; 13:22.
21*a* Mosia 13:34.
22*a* Jak. 5:16; Mosia 27:14–16.
b Zan. 8:21; 3 Ne. 22:8–10.
USH Përmbytje në kohën e Noeut.
23*a* USH Lutje.
b Alma 34:32–35.
25*a* 2 Kor. 4:4; Alma 14:6.
27*a* Llu. 11:45–52.
28*a* Alma 14:2.
31*a* Alma 11:20–36.

Amulekun dhe Almën, meqë ishte një nga ekspertët më të regjur mes tyre, pasi kishte shumë punë për të bërë mes popullit.

32 Tani, qëllimi i këtyre ligjtarëve ishte që të merrnin fitime; dhe ata fitonin sipas punës së tyre.

KAPITULLI 11

Shpjegohet vlera e monedhës së Nefitëve—Amuleku zihet me fjalë me Zizromin—Krishti nuk do t'i shpëtojë njerëzit në mëkatet e tyre—Vetëm ata që trashëgojnë mbretërinë e qiellit janë të shpëtuar—Të gjithë njerëzit do të ngrihen në pavdekësi—Pas Ringjalljes nuk ka më vdekje. Rreth 82 para K.

Tani, qe ligji i Mosias që çdo njeri që ishte gjykatës i ligjit, ose ata që ishin caktuar të ishin gjykatës, duhej të merrnin rrogë sipas kohës që punonin, për të gjykuar ata që silleshin para tyre për t'u gjykuar.

2 Tani, në qoftë se një njeri i detyrohej një tjetri dhe nuk i paguante atë që i detyrohej, ai paditej te gjykatësi dhe gjykatësi ushtronte autoritet dhe dërgonte njerëzit e tij që ta sillnin njeriun para tij; dhe ai e gjykonte njeriun sipas ligjit dhe provave që ishin sjellë kundër tij dhe kështu njeriu ishte i detyruar të paguante atë që detyrohej, ose i merrej çdo gjë që kishte, ose dëbohej nga mesi i njerëzve si vjedhës dhe plaçkitës.

3 Dhe gjykatësi merrte për rrogë sipas kohës së tij—një senine ari në ditë, ose një senum argjendi që ishte baras me një senine ari; dhe kjo është sipas ligjit që ishte dhënë.

4 Tani, këto janë emrat e monedhave të ndryshme të arit dhe argjendit të tyre sipas vlerës së tyre. Dhe emrat jepen nga Nefitët, pasi ata nuk llogaritnin sipas mënyrës së Judenjve që ishin në Jeruzalem; as nuk matnin sipas mënyrës së Judenjve; por ata e ndryshonin llogaritjen e tyre dhe matjen e tyre sipas mendjeve dhe rrethanave të popullit, në çdo brez, deri në mbretërimin e gjykatësve të cilët "u vendosën nga mbreti Mosia.

5 Tani, llogaritja është kështu—një senine ari, një seon ari, një shum ari dhe një limnah ari.

6 Një senum argjendi, një amnor argjendi, një ezrom argjendi dhe një onti argjendi.

7 Një senum argjendi ishte baras me një senine ari si edhe me një masë elbi, ashtu dhe me një masë të çdo drithi tjetër.

8 Tani, shuma e një seoni ari ishte dy herë sa vlera e një senineje.

9 Dhe një shum ari ishte dy herë sa vlera e një seoni.

10 Dhe një limnah ari ishte sa vlera e të gjitha këtyre së bashku.

11 Dhe një amnor argjendi ishte sa dy senume.

12 Dhe një ezrom argjendi ishte sa katër senume.

11 4*a* Mosia 29:40–44.

13 Dhe një onti ishte sa të gjitha këto.

14 Tani, kjo është vlera e monedhave të tyre më të vogla—

15 Një shiblon është sa një gjysmë senumi; prandaj, një shiblon për një gjysmë mase elbi.

16 Dhe një shiblum është sa gjysma e një shibloni.

17 Dhe një leah është sa gjysma e një shiblumi.

18 Tani, kjo është vlera e tyre, sipas llogaritjes së tyre.

19 Tani, një antion ari është baras me tri shiblone.

20 Tani, i vetmi qëllim ishte që të pasuroheshin, sepse ata i merrnin rrogat e tyre sipas punës së tyre prandaj, ata nxitnin popullin të bënte turbullira dhe të gjitha llojet e trazirave dhe ligësisë, që të kishin më shumë punë, që të [a]fitonin para sipas padive që silleshin tek ta; prandaj ata nxitnin popullin kundër Almës dhe Amulekut.

21 Dhe ky Zizrom filloi të pyeste Amulekun, duke thënë: A do t'u përgjigjesh disa pyetjeve që do të të bëj? Tani, Zizromi qe njeri i regjur në [a]dredhitë e djallit, që të mund të shkatërronte atë që ishte e mirë; prandaj i tha Amulekut: A do t'u përgjigjesh pyetjeve që do të të drejtoj?

22 Dhe Amuleku i tha atij: Po, në qoftë se është sipas [a]Shpirtit të Zotit që është në mua; pasi unë nuk do të them asgjë që është në kundërshtim me Shpirtin e Zotit. Dhe Zizromi i tha atij: Vër re, këtu ke gjashtë onti prej argjendi dhe të gjitha këto do të t'i jap ty, në qoftë se ti do të mohosh ekzistencën e një Qenieje të Mbinatyrshme.

23 Tani, Amuleku tha: O ti, [a]fëmijë i ferrit, pse më [b]tundon? A nuk e di ti se i drejti nuk i nënshtrohet tundimeve të tilla?

24 A beson ti se nuk ka Perëndi? Unë të them, Jo, ti e di se ka një Perëndi, por ti e do [a]paranë më shumë se atë.

25 Dhe tani, ti më gënjeve para Perëndisë. Ti më the—Shiko, këtu ke gjashtë onti që kanë vlerë të madhe, unë do të t'i jap—kur në zemrën tënde ti deshe t'i mbash ato nga unë; dhe ishte vetëm dëshira jote që unë të mohoja Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë, që të mund të kishe shkak të më shkatërrosh mua. Dhe tani vër re, për këtë të ligë të madhe ti do të marrësh shpërblimin tënd.

26 Dhe Zizromi i tha atij: Ti thua se ka një Perëndi të vërtetë dhe të gjallë?

27 Dhe Amuleku tha: Po, ka një Perëndi të vërtetë dhe të gjallë.

28 Tani, Zizromi tha: A ka më shumë se një Perëndi?

29 Dhe ai u përgjigj, Jo.

30 Tani, Zizromi i tha atij përsëri: Si i di ti këto gjëra?

31 Dhe ai tha: Një [a]engjëll m'i ka bërë ato të njohura.

32 Dhe Zizromi tha përsëri: Kush është ai që do të vijë? A mos është Biri i Perëndisë?

33 Dhe ai i tha atij, Po.

34 Dhe Zizromi tha përsëri:

20*a* Alma 10:32.
21*a* Alma 10:13.
22*a* USH Frymë e Shenjtë.
23*a* Alma 5:41.
b USH Tundoj, tundim.
24*a* 1 Tim. 6:10; Tit. 1:11.
31*a* Alma 10:7–10.

A do ta shpëtojë ai popullin e tij [a]në mëkatet e tyre? Dhe Amuleku u përgjigj dhe i tha atij: Unë të them se jo, pasi është e pamundur për të që të mohojë fjalën e tij.

35 Tani Zizromi u tha njerëzve: Shikoni që t'i mbani mend këto gjëra; pasi ai tha se nuk ka veçse një Perëndi; megjithatë, ai thotë se Biri i Perëndisë do të vijë, por nuk do ta shpëtojë popullin e tij—sikur ai të kishte autoritet të urdhëronte Perëndinë.

36 Tani, Amuleku i tha përsëri atij: Vër re, ti ke gënjyer, pasi thua se unë fola sikur të kisha autoritet të urdhëroja Perëndinë, sepse thashë se ai nuk do ta shpëtojë popullin e tij në mëkatet e tyre.

37 Dhe unë të them përsëri se ai nuk mund t'i shpëtojë ata në [a]mëkatet e tyre; pasi unë nuk mund ta mohoj fjalën e tij dhe ai ka thënë se [b]asgjë e papastër nuk mund të trashëgojë [c]mbretërinë e qiellit; prandaj, si mund të shpëtoheni ju, në qoftë se nuk trashëgoni mbretërinë e qiellit? Prandaj, ju nuk mund të shpëtoheni në mëkatet tuaja.

38 Tani Zizromi i thotë përsëri atij: A është Biri i Perëndisë Ati i vërtetë i Amshuar?

39 Dhe Amuleku i tha atij: Po, Ai është Ati i vërtetë i [a]Amshuar, i qiellit dhe i tokës dhe i të [b]gjitha gjërave që janë në to; ai është fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit;

40 Dhe do të vijë në këtë [a]botë për të [b]shëlbuar popullin e tij; dhe do të [c]marrë mbi vete shkeljet e atyre që besojnë në emrin e tij; dhe këta janë ata që do të kenë jetë të përjetshme dhe shpëtimi nuk vjen tek askush tjetër.

41 Prandaj, të ligjtë mbeten sikurse të [a]mos kishte patur shëlbim, me përjashtim se rripat e vdekjes do të jenë zgjidhur, pasi vini re, dita vjen që të [b]gjithë do të ngrihen së vdekuri dhe do të qëndrojnë para Perëndisë dhe do të [c]gjykohen sipas veprave të tyre.

42 Tani, ka një vdekje e cila quhet vdekje e përkohshme; dhe vdekja e Krishtit do të zgjidhë [a]rripat e kësaj vdekjeje të përkohshme, që të gjithë të ngrihen nga kjo vdekje e përkohshme.

43 Shpirti dhe trupi do të [a]bashkohen përsëri në formën e tij të përkryer; dhe si gjymtyrët ashtu dhe nyjet do të rivendosen në të njëjtin trup, pikërisht ashtu siç jemi në këtë kohë; dhe ne do të sillemi që të qëndrojmë para Perëndisë, duke ditur madje siç dimë tani dhe duke

34*a* Hel. 5:10–11.
37*a* 1 Kor. 6:9–10.
b 1 Ne. 15:33; Alma 40:26; 3 Ne. 27:19. USH Paperëndishëm (i).
c USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
39*a* Isa. 9:6.
b Kol. 1:16; Mosia 4:2.
40*a* USH Botë.
b Rom. 11:26–27.
c Eks. 34:6–7; Isa. 53:5; 1 Gjo. 2:2; Mosia 14:5; 15:12; DeB 19:16–19.
41*a* Alma 12:18; DeB 88:33.
b Zbu. 20:12–13; Alma 42:23.
c USH Gjykim, i fundit.
42*a* Alma 12:16.
43*a* 2 Ne. 9:13; Alma 40:23.

pasur një [b]kujtesë të mirë të të gjithë [c]fajit tonë.

44 Tani, ky ribashkim do të vijë te të gjithë, si pleq dhe të rinj, si robër dhe të lirë, si meshkuj dhe femra, si për të këqijtë ashtu dhe për të drejtët; dhe madje nuk do të ketë humbur asnjë flok i kokave të tyre; por çdo gjë do të [a]ribashkohet në vendin e vet të përkryer, ashtu sikurse është tani, ose në trup dhe do të sillet e do të nxirret para shufrës së Krishtit, Birit dhe Perëndisë [b]Atit dhe Frymës së Shenjtë që është një [c]Perëndi i Përjetshëm, për t'u [d]gjykuar sipas veprave të tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të liga.

45 Tani vini re, unë ju fola në lidhje me vdekjen e trupit të vdekshëm dhe gjithashtu në lidhje me [a]ringjalljen e trupit të vdekshëm. Unë ju them juve se ky trup i vdekshëm do të [b]ngrihet në një trup të [c]pavdekshëm, domethënë nga vdekja, madje nga vdekja e parë në jetë, që ata të mos [d]vdesin më; shpirtrat e tyre duke u bashkuar me trupat e tyre, për të mos u ndarë kurrë më; kështu i tëri duke u bërë [e]shpirtëror dhe i pavdekshëm, në mënyrë që ata të mos shohin më korrupsion.

46 Tani, kur Amuleku mbaroi këto fjalë, njerëzit filluan përsëri të jenë të habitur dhe gjithashtu Zizromi filloi të dridhej. Dhe kështu mbaruan fjalët e Amulekut, ose kjo është e gjitha që unë kam shkruar.

KAPITULLI 12

Alma bën debat me Zizromin—Misteret e Perëndisë mund t'u jepen vetëm besnikëve—Njerëzit gjykohen në bazë të mendimeve, besimeve, fjalëve dhe veprave të tyre—Të ligjtë do të pësojnë vdekje shpirtërore—Kjo jetë e vdekshme është një gjendje e përkohshme prove—Plani i shëlbimit sjell Ringjalljen dhe nëpërmjet besimit një falje të mëkateve—Ata që pendohen kanë të drejtë mëshire nëpërmjet Birit të Vetëmlindur. Rreth 82 para K.

Tani Alma, duke parë se fjalët e Amulekut ia mbyllën gojën Zizromit, pasi ai pa se Amuleku e zuri atë duke [a]gënjyer dhe duke mashtruar për ta shkatërruar dhe duke parë se filloi të dridhej në [b]vetëdije të fajit të tij, ai hapi gojën dhe filloi t'i fliste atij për të vërtetuar fjalët e Amulekut dhe për të shpjeguar gjërat më tej, ose për t'i shpalosur shkrimet e shenjta më tej nga sa kishte bërë Amuleku.

2 Tani, fjalët që Alma i tha Zizromit u dëgjuan nga njerëzit rreth e përqark; pasi turma

43*b* 2 Ne. 9:14; Mosia 3:25; Alma 5:18.
c USH Faj.
44*a* Alma 41:12–15.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
c 3 Ne. 11:27, 36. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
d Zbu. 20:12–13.
45*a* Alma 40:23; DeB 88:16.
b USH Ringjallje.
c USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
d Zbu. 21:4; DeB 63:49; 88:116.
e 1 Kor. 15:44.
12 1*a* Alma 11:20–38.
b USH Ndërgjegje.

qe e madhe dhe ai foli në këtë mënyrë:

3 Tani Zizrom, duke parë se u zure në gënjeshtër dhe në dredhi, pasi nuk gënjeve vetëm njerëzit, por ti gënjeve Perëndinë, pasi vër re, ai i di të gjitha [a]mendimet e tua dhe ti po sheh se mendimet e tua na bëhen të ditura nëpërmjet Shpirtit të tij;

4 Dhe ti po sheh që ne e dimë se plani yt qe një plan i stërholluar, sipas stërhollimeve të djallit, për të gënjyer dhe për të mashtruar këtë popull, që ta bësh atë kundër nesh, që të na shajë dhe të na dëbojë—

5 Tani, ky qe një plan i [a]kundërshtarit tënd dhe ai ka ushtruar fuqinë e tij mbi ty. Tani unë do të doja që të mbash mend se ç'po të them ty, po ua them të gjithëve.

6 Dhe vini re, unë ju them juve të gjithëve se kjo qe një grackë e kundërshtarit, që e ka vënë për të zënë këtë popull, që të mund t'ju nënshtrojë, që të mund t'ju rrethojë me [a]zinxhirët e tij, që të mund t'ju lidhë për një shkatërrim të përhershëm, sipas fuqisë së robërisë së tij.

7 Tani, pasi Alma i tha këto fjalë, Zizromi filloi të dridhej edhe më fort, meqë ai u bind gjithnjë e më shumë për fuqinë e Perëndisë; dhe ai u bind gjithashtu se Alma dhe Amuleku kishin njohuri për të, pasi ai qe i bindur se ata i dinin mendimet dhe qëllimet e zemrës së tij; meqë atyre u qe dhënë fuqi, që ata të mund të dinin këto gjëra sipas shpirtit të profecisë.

8 Dhe Zizromi filloi të kërkonte nga ata me zell, që ai të mund të dinte më shumë, në lidhje me mbretërinë e Perëndisë. Dhe ai i tha Almës: Ç'do të thotë kjo që tha Amuleku në lidhje me ringjalljen e të vdekurve, që të gjithë do të ngrihen së vdekuri, qoftë të drejtët dhe të padrejtët dhe do të çohen para Perëndisë për t'u gjykuar sipas veprave të tyre?

9 Dhe tani, Alma filloi t'ia shpjegonte këto gjëra atij, duke thënë: Shumë njerëzve u është dhënë të dinë [a]misteret e Perëndisë; por ata janë nën urdhër të rreptë që t'u thonë të tjerëve [b]vetëm atë pjesë të fjalës së tij, që ai ua lejon fëmijëve të njerëzve, sipas vëmendjes dhe zellit që i japin atij.

10 Dhe prandaj, ai që do të [a]ngurtësojë zemrën e tij, po, ai do të marrë pjesën [b]më të vogël të fjalës; dhe ai që [c]nuk do ta ngurtësojë zemrën, atij i [d]jepet pjesa më e madhe e fjalës, derisa t'i jepet të dijë misteret e Perëndisë, derisa t'i dijë plotësisht.

11 Dhe ata që do të ngurtësojnë zemrat e tyre, atyre do t'u jepet [a]pjesa më e vogël e fjalës, derisa ata të mos [b]dinë asgjë në

3*a* Jakobi 2:5; Alma 10:17; DeB 6:16.
5*a* USH Djall.
6*a* Alma 5:7–10.
9*a* Alma 26:22. USH Mistere të Perëndisë.
b Gjo. 16:12; Alma 29:8; 3 Ne. 26:8–11; Eth. 4:7.
10*a* 2 Ne. 28:27; Eth. 4:8.
b DeB 93:39.
c USH Përul, përulësi.
d 2 Ne. 28:30; DeB 50:24.
11*a* Mt. 25:29.
b USH Braktisje.

lidhje me misteret e tij; dhe atëherë do të bëhen robër të djallit dhe do të udhëhiqen nga vullneti i tij deri në shkatërrim. Tani, kjo është çfarë kuptohet me [c]zinxhirët e [d]ferrit.

12 Dhe Amuleku foli qartë në lidhje me [a]vdekjen dhe ngritjen nga kjo vdekshmëri në një gjendje pavdekësie dhe çuarjen para shufrës së Perëndisë, për t'u [b]gjykuar sipas veprave tona.

13 Atëherë, në qoftë se zemrat tona janë ngurtësuar, po, në qoftë se ne i kemi ngurtësuar zemrat tona kundër fjalës, derisa ajo të mos gjendet në ne, atëherë gjendja jonë do të jetë e tmerrshme, pasi atëherë ne do të dënohemi.

14 Pasi [a]fjalët tona do të na dënojnë, po, të gjitha veprat tona do të na dënojnë; ne nuk do të gjendemi pa njollë; dhe mendimet tona do të na dënojnë gjithashtu; dhe në këtë gjendje të tmerrshme ne nuk do të guxojmë të shikojmë drejt Perëndisë tonë; dhe ne do të ishim shumë të gëzuar po të mund të urdhëronim shkëmbinjtë dhe [b]malet të binin mbi ne që të na [c]fshihnin nga prania e tij.

15 Por, kjo nuk mund të jetë; ne duhet të vijmë dhe të qëndrojmë para tij, në lavdinë e tij dhe në pushtetin e tij dhe në fuqinë, madhështinë dhe sundimin e tij dhe të pranojmë me [a]turpin tonë të përjetshëm se të gjitha [b]gjykimet e tij janë të drejta; se ai është i drejtë në të gjitha veprat e tij dhe se ai është i mëshirshëm me fëmijët e njerëzve dhe se ai ka gjithë fuqinë të shpëtojë çdo njeri që beson në emrin e tij dhe sjell fryt që i përshtatet pendimit.

16 Dhe tani vini re, unë ju them juve se atëherë vjen një vdekje, madje një [a]vdekje e dytë që është një vdekje shpirtërore; atëherë është një kohë që kushdo që vdes në mëkatet e tij, përsa i përket [b]vdekjes së përkohshme, do të [c]vdesë gjithashtu një vdekje shpirtërore; po, ai do të vdesë edhe për gjërat që i takojnë drejtësisë.

17 Atëherë është koha kur mundimet e tyre do të jenë si një [a]liqen zjarri dhe squfuri, flaka e të cilit ngjitet lart gjithmonë e përgjithmonë; dhe atëherë është koha që ata do të lidhen me zinxhirë në një shkatërrim të përhershëm, sipas fuqisë dhe robërisë së Satanit që i ka nënshtruar ata sipas vullnetit të tij.

18 Atëherë unë ju them juve, se ata do të jenë sikurse të [a]mos ishte bërë ndonjë shëlbim; pasi, ata nuk mund të shëlbehen sipas drejtësisë së Perëndisë; dhe ata nuk mund të [b]vdesin, pasi nuk do të ketë më korrupsion.

11*c* Gjo. 8:34; 2 Ne. 28:19.
d Fja. 9:18; 2 Ne. 2:29.
USH Ferr.
12*a* Alma 11:41–45.
b USH Gjykim, i fundit.
14*a* Mt. 12:36; Jak. 3:6; Mosia 4:29–30.
b Ose. 10:8; 2 Ne. 26:5.
c Job. 34:22; 2 Ne. 12:10.
15*a* Mosia 3:25.
b 2 Pj. 2:9.
USH Drejtësi.
16*a* USH Vdekje, shpirtërore.
b Alma 11:40–45.
c 1 Ne. 15:33; Alma 40:26.
17*a* Zbu. 19:20; 21:8; Mosia 3:27.
18*a* Alma 11:41.
b Zbu. 21:4; Alma 11:45; DeB 63:49.

19 Tani ndodhi që kur Alma mbaroi së thëni këto fjalë, njerëzit filluan të jenë akoma më të habitur;

20 Por aty ishte njëfarë Antionahu i cili ishte një kryesundimtar mes tyre, që erdhi aty dhe i tha atij: Ç'është kjo që the se njeriu do të ngrihet së vdekuri dhe do të ndryshohet nga kjo gjendje vdekjeje në një gjendje [a]pavdekësie, se shpirti nuk mund të vdesë kurrë?

21 Ç'kuptim ka shkrimi që thotë se Perëndia vuri [a]kerubinë dhe një shpatë të zjarrtë në lindje të kopshtit të [b]Edenit, për të ndaluar që prindërit tanë të parë të hynin dhe të hanin nga fruti i pemës së jetës dhe të jetonin përgjithnjë? Dhe kështu ne po shohim se nuk kishte kurrfarë mundësie që ata të jetonin përgjithnjë.

22 Tani, Alma i tha atij: Kjo është gjëja që isha gati të shpjegoja. Tani ne shohim se Adami [a]ra, sepse hëngri [b]frutin e ndaluar, sipas fjalës së Perëndisë; dhe kështu ne shohim se me rënien e tij, i gjithë njerëzimi u bë një popull i [c]humbur dhe i rënë.

23 Dhe tani vini re, unë ju them juve se po të ishte e mundur për Adamin të [a]hante nga fruti i pemës së jetës në atë kohë, nuk do të kishte vdekje dhe fjala do të ishte e pavlefshme, duke e bërë Perëndinë një gënjeshtar, pasi ai tha: [b]Në qoftë se ti e ha, me siguri do të vdesësh.

24 Dhe ne shohim se [a]vdekja vjen mbi njerëzimin, po, vdekja, për të cilën foli Amuleku që është vdekja e përkohshme; megjithatë, [b]njeriut iu dha një interval, gjatë të cilit ai mund të pendohej; prandaj kjo jetë u bë një gjendje e përkohshme prove; një kohë për t'u [c]përgatitur që të takojmë Perëndinë; një kohë për t'u përgatitur për atë gjendje pa mbarim, për të cilën folëm ne, e cila është pas ringjalljes së të vdekurve.

25 Tani, po të mos ishte për [a]planin e shëlbimit, që u përgatit nga krijimi i botës, mund të mos kishte [b]ringjallje të të vdekurve; por u vendos një plan shëlbimi, i cili do të sjellë ringjalljen e të vdekurve, për të cilën është folur.

26 Dhe tani vini re, po të ishte e mundur që prindërit tanë të parë të shkonin dhe të hanin nga [a]pema e jetës, ata do të kishin qenë përherë të mjerë, duke mos pasur një gjendje përgatitore; dhe kështu [b]plani i shëlbimit do të kishte dështuar dhe fjala e Perëndisë do të ishte e pavlefshme, pa pasur efekt.

27 Por vini re, nuk u bë kështu;

20*a* USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
21*a* Zan. 3:24; Alma 42:2; Mois. 4:31. USH Kerubinë.
b USH Eden.
22*a* USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b Zan. 3:6; 2 Ne. 2:15–19; Mosia 3:26.
c Mosia 16:4–5.
23*a* Alma 42:2–9.
b Zan. 2:17.
24*a* USH Vdekje, fizike.
b 2 Ne. 2:21; Mois. 5:8–12.
c Alma 34:32–35.
25*a* USH Plan i shëlbimit.
b 2 Ne. 2:8; Alma 7:12; 42:23.
26*a* Zan. 2:9; 1 Ne. 15:36; Alma 32:40.
b Alma 34:8–16; 42:6–28; Mois. 6:59–62.

por u [a]caktua që njerëzit duhej të vdisnin; dhe pas vdekjes ata duhet të dalin për [b]gjykim, madje për të njëjtin gjykim për të cilin ne folëm, që është mbarimi.

28 Dhe pasi Perëndia caktoi që këto gjëra duhej t'i ndodhin njeriut, vini re, atëherë ai pa se ishte e përshtatshme, që njeriu duhej të dinte në lidhje me gjërat që ai kishte caktuar për ta;

29 Prandaj, ai dërgoi [a]engjëj që të bisedonin me ta, që i bënë njerëzit të shihnin lavdinë e tij.

30 Dhe që atëherë e tutje, ata filluan të thërritnin në emrin e tij; prandaj Perëndia [a]bisedoi me njerëzit dhe u bëri të njohur atyre [b]planin e shëlbimit, që ishte përgatitur që nga [c]themelimi i botës; dhe këtë ua bëri të ditur sipas besimit dhe pendimit të tyre dhe veprave të shenjta të tyre.

31 Prandaj, ai u dha njerëzve [a]urdhërime, atyre që tanimë kishin shkelur së pari urdhërimet e [b]para sipas gjërave që ishin tokësore dhe duke u bërë si perënditë, duke [c]dalluar të mirën nga e keqja, duke vënë veten në një gjendje [d]veprimi ose duke u vënë në një gjendje veprimi sipas vullneteve dhe dëshirave të tyre, qoftë për të bërë keq ose për të bërë mirë—

32 Prandaj, Perëndia u dha atyre urdhërime, pasi u bëri të [a]ditur planin e shëlbimit, që ata nuk duhej të bënin keq, pasi dënimi për këtë ishte një [b]vdekje e dytë, e cila ishte një vdekje e përhershme përsa u takon gjërave të drejtësisë; pasi mbi këto plani i shëlbimit nuk mund të kishte fuqi, pasi veprat e [c]drejtësisë nuk mund të shkatërroheshin, sipas mirësisë më të lartë të Perëndisë.

33 Por Perëndia u thirri njerëzve në emrin e Birit të tij (pasi ky ishte plani i shëlbimit që ishte përgatitur), duke thënë: Në qoftë se ju do të pendoheni dhe nuk do të ngurtësoni zemrat tuaja, atëherë unë do të kem mëshirë mbi ju, nëpërmjet Birit tim të Vetëmlindur;

34 Prandaj, kushdo që pendohet dhe nuk e ngurtëson zemrën e tij, ai do të këtë të drejtë për [a]mëshirë nëpërmjet Birit tim të Vetëmlindur në një [b]heqje të mëkateve të tij; dhe këta do të hyjnë në [c]prehjen time.

35 Dhe kushdo që do të ngurtësojë zemrën e tij dhe do të bëjë paudhësi, vini re, ju betohem në zemërimin tim, se ai nuk do të hyjë në pushimin tim.

36 Dhe tani vëllezërit e mi, vini

27*a* Job. 7:1; Heb. 9:27; DeB 42:48.
b USH Gjykim, i fundit.
29*a* Moro. 7:25, 31; DeB 29:42.
30*a* Mois. 5:4–5; 6:51.
b USH Plan i shëlbimit.
c Mosia 18:13; Alma 13:3, 5, 7–8.
31*a* USH Urdhërime të Perëndisë.
b Zan. 2:16–17; 2 Ne. 2:18–19.
c Zan. 3:22–23; Mois. 4:11.
d 2 Ne. 2:16. USH Zgjedhje e lirë.
32*a* Mois. 5:4–9.
b USH Vdekje, shpirtërore.
c Mosia 15:27; Alma 34:15–16; 42:15.
34*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
b USH Heqje e mëkateve.
c USH Prehje.

re, unë ju them juve se në qoftë se ju do të ngurtësoni zemrat tuaja, ju nuk do të hyni në prehjen e Zotit; prandaj paudhësia juaj e provokon atë, që ai të lëshojë mbi ju zemërimin e tij, sikurse në provokimin e [a]parë, po, sipas fjalës së tij, në provokimin e fundit, sikurse në të parin, në [b]shkatërrimin e përhershëm të shpirtrave tuaj; prandaj, sipas fjalës së tij, në vdekjen e fundit, ashtu sikurse në të parën.

37 Dhe tani vëllezërit e mi, duke parë se i dimë këto gjëra dhe se ato janë të vërteta, le të pendohemi dhe të mos ngurtësojmë zemrat tona, që të mos [a]provokojmë Zotin, Perëndinë tonë të lëshojë mbi ne zemërimin e tij në këto urdhërime të tija të dyta që ai na ka dhënë; por le të hyjmë në [b]prehjen e Perëndisë, që është përgatitur sipas fjalës së tij.

KAPITULLI 13

Burrat thirren si kryepriftërinj për shkak të besimit të tyre të madh dhe të veprave të mira—Ata duhet të mësojnë urdhërimet—Nëpërmjet drejtësisë ata shenjtërohen dhe hyjnë në prehjen e Zotit—Melkizedeku qe një prej tyre—Engjëjt njoftojnë lajme të gëzueshme në të gjithë vendin—Ata do të tregojnë ardhjen e vërtetë të Krishtit. Rreth 82 para K.

Dhe përsëri, vëllezërit e mi, unë do të desha që ta çoja mendjen tuaj në kohën kur Zoti Perëndi u dha këto urdhërime fëmijëve të tij; dhe unë do të doja që ju të mbani mend që Zoti Perëndi [a]shuguroi priftërinj sipas urdhrit të tij të shenjtë që ishte sipas urdhrit të Birit të tij, që t'i mësoheshin popullit këto gjëra.

2 Dhe ata priftërinj u shuguruan sipas [a]urdhrit të Birit të tij, në [b]mënyrë që populli të mund të dinte në çfarë mënyre ta priste Birin e tij për shëlbim.

3 Dhe kjo është mënyra sipas së cilës ata u shuguruan—të [a]thirrur dhe të [b]përgatitur, që nga [c]krijimi i botës sipas [d]paraditurisë së Perëndisë, për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm dhe të veprave të mira; pikësëpari duke i lënë të lirë të [e]zgjidhnin të mirën ose të keqen; prandaj, pasi ata zgjodhën të mirën dhe ushtruan [f]besim jashtëzakonisht të madh, u [g]thirrën me një thirrje të shenjtë, po, me atë thirrje të shenjtë që u përgatit me, dhe sipas, një shëlbimi përgatitor për të tillë.

4 Dhe kështu, ata u [a]thirrën në këtë thirrje të shenjtë për shkak

36*a* Jakobi 1:7–8; Alma 42:6, 9, 14.
b USH Mallkim.
37*a* 1 Ne. 17:30; Jakobi 1:8; Hel. 7:18.
b Alma 13:6–9.
13 1*a* Abr. 2:9, 11.
2*a* DeB 107:2–4.
b Alma 13:16.
3*a* DeB 127:2. USH Zgjedhje; Parashugurim.
b DeB 138:55–56.
c Alma 12:25, 30. USH Jetë para lindjes.
d DeB 38:2.
e USH Zgjedhje e lirë.
f USH Besim.
g USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje; Priftëri.
4*a* Eth. 12:10.

të besimit të tyre, ndërsa të tjerët nuk pranonin Shpirtin e Perëndisë për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre dhe të verbërisë së mendjeve të tyre, ndërsa, po të mos ishte për këtë, ata do të mund të gëzonin një [b]privilegj aq të madh, sa vëllezërit e tyre.

5 Ose shkurtimisht, së pari ata ishin në të [a]njëjtin nivel me vëllezërit e tyre; kështu kjo thirrje e shenjtë, e përgatitur që nga krijimi i botës, për ata që nuk do të kishin ngurtësuar zemrat e tyre, duke qenë në dhe nëpërmjet flijimit të Birit të Vetëmlindur, i cili qe përgatitur—

6 Dhe kështu, duke qenë të thirrur nga kjo thirrje e shenjtë dhe të shuguruar në priftërinë e lartë të urdhrit të shenjtë të Perëndisë, për t'u mësuar fëmijëve të njerëzve urdhërimet e tij, që edhe ata të mund të hyjnë në [a]pushimin e tij—

7 Kjo priftëri e lartë, duke qenë sipas urdhrit të Birit të tij, urdhër i cili ishte që prej krijimit të botës; ose me fjalë të tjera, duke qenë [a]pa fillim ditësh ose mbarim vitesh, duke qenë e përgatitur nga përjetësia në gjithë përjetësinë, sipas paraditurisë së [b]tij të të gjitha gjërave—

8 Tani, ata u [a]shuguruan në këtë mënyrë—duke u thirrur me një thirrje të shenjtë dhe u shuguruan me një ordinancë të shenjtë, duke marrë përsipër priftërinë e lartë të urdhrit të shenjtë, thirrje, ordinancë dhe priftëri e lartë që s'kanë fillim ose mbarim—

9 Kështu ata bëhen [a]priftërinj të lartë përgjithnjë, sipas urdhrit të Birit, të Vetëmlindurit të Atit, i cili s'ka fillim ditësh ose mbarim vitesh, i cili është plot [b]hir, drejtësi dhe vërtetësi. Dhe kështu është. Amen.

10 Tani, sikurse thashë në lidhje me urdhrin e shenjtë, ose këtë [a]priftëri të lartë, pati shumë që u shuguruan dhe u bënë priftërinj të lartë të Perëndisë; dhe qe për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm dhe [b]pendimit dhe drejtësisë së tyre para Perëndisë, pasi zgjodhën të pendoheshin dhe të punonin me drejtësi, në vend që të mbaronin;

11 Prandaj ata u quajtën sipas këtij urdhri të shenjtë dhe u [a]shenjtëruan dhe [b]rrobat e tyre u lanë dhe u zbardhën nëpërmjet gjakut të Qengjit.

12 Tani ata, pasi u [a]shenjtëruan nga [b]Fryma e Shenjtë, pasi rrobat e tyre u zbardhën, u bënë të [c]kulluara dhe pa njollë para Perëndisë, nuk mund të shikonin mbi [d]mëkatin përveçse me

4*b* 1 Ne. 17:32–35.
5*a* 2 Ne. 26:28.
6*a* Alma 12:37; 16:17. USH Prehje.
7*a* Heb. 7:3.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
8*a* DeB 84:33–42. USH Priftëri Melkizedeke.
9*a* USH Prift i lartë.
b 2 Ne. 2:6. USH Hir.
10*a* DeB 84:18–22.
b USH Pendohem, pendim.
11*a* Mois. 6:59–60.
b 1 Ne. 12:10; Alma 5:21–27; 3 Ne. 27:19–20.
12*a* Rom. 8:1–9. USH Shenjtërim.
b USH Frymë e Shenjtë.
c USH Pastër (i), pastërti.
d Mosia 5:2; Alma 19:33.

[e]urrejtje të madhe; dhe pati shumë, jashtëzakonisht shumë, që u pastruan dhe hynë në prehjen e Zotit, Perëndisë së tyre.

13 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë dua që ju të përuleni para Perëndisë dhe të sillni [a]fryte të përshtatshme për pendim, që edhe ju të mund të hyni në atë prehje.

14 Po, përuluni madje sikurse njerëzit në ditët e [a]Melkizedekut, i cili ishte gjithashtu një prift i lartë sipas këtij urdhri të njëjtë, për të cilin unë kam folur dhe që mori përsipër priftërinë e lartë përgjithnjë.

15 Dhe qe po ky Melkizedek të cilit [a]Abrahami i pagoi të [b]dhjetat, po, madje edhe ati ynë Abrahami pagoi të dhjetat e një të dhjetës së çdo gjëje që zotëronte.

16 Tani, këto [a]ordinanca u dhanë sipas kësaj mënyre, kështu që njerëzit të mund të prisnin me padurim Birin e Perëndisë, duke qenë një [b]simbol i urdhrit të tij, ose ai duke qenë urdhri i tij dhe që ata të mund ta prisnin atë me padurim për një heqje të mëkateve të tyre, që ata të mund të hynin në prehjen e Zotit.

17 Tani, ky Melkizedek ishte një mbret mbi tokën e Salemit; dhe populli i tij ishte futur thellë në paudhësi dhe neveri; po, të gjithë kishin hyrë në udhë të gabuar; ata ishin plot me të gjitha llojet e ligësisë;

18 Por Melkizedeku, meqë kishte ushtruar besim të madh dhe pasi mori detyrën e priftërisë së lartë sipas [a]urdhrit të shenjtë të Perëndisë, predikoi pendim te populli i tij. Dhe vini re, ata u penduan dhe Melkizedeku vendosi paqe në tokë në ditët e tij; prandaj ai u quajt princi i paqes, pasi ai ishte mbret i Salemit; dhe ai mbretëroi nën atin e tij.

19 Tani, pati [a]shumë para tij dhe gjithashtu pati shumë më pas, por [b]asnjë nuk qe më i madh; prandaj, ai përmendet veçanërisht më shumë;

20 Tani, unë nuk kam nevojë t'i përsëris këto gjëra; çfarë kam thënë mund të mjaftojë. Vini re, [a]shkrimet e shenjta janë para jush; në qoftë se ju do t'i [b]shtrembëroni ato, do të jetë për shkatërrimin tuaj.

21 Dhe tani ndodhi që kur Alma u tha këto fjalë atyre, ai shtriu dorën e tij drejt tyre dhe thirri me një zë të fuqishëm, duke thënë: Tani është koha që të [a]pendoheni, pasi dita e shëlbimit po afrohet;

22 Po, dhe zëri i Zotit nëpërmjet [a]gojës së engjëjve ua shpall atë të gjitha kombeve; po, u shpall se ata mund të kenë lajme të mira të gëzimit të

12*e* Fja. 8:13; Alma 37:29.
13*a* Llu. 3:8.
14*a* DeB 84:14.
PJS, Zan. 14:25–40.
USH Melkizedek.
15*a* USH Abraham.
b Zan. 14:18–20; Mal. 3:8–10.
USH Dhjeta (të), dhjetë (e).
16*a* USH Ordinanca.
b USH Simbolizëm.
18*a* USH Priftëri Melkizedeke.
19*a* Hel. 8:18; DeB 84:6–16; 107:40–55.
b DeB 107:1–4.
20*a* USH Shkrime të shenjta.
b 2 Pj. 3:16; Alma 41:1.
21*a* USH Pendohem, pendim.
22*a* Alma 10:20.

madh; po, dhe ai i ushton këto lajme të gëzueshme mes gjithë popullit të tij, po, madje edhe mes atyre që janë përhapur kudo në faqen e dheut; prandaj ato kanë ardhur te ne.

23 Dhe ato na janë bërë të njohura me gjuhë të [a]qartë, që ne mund të kuptojmë dhe të mos të gabojmë; dhe kjo pasi ne jemi [b]endacakë në një vend të huaj; prandaj, ne jemi shumë të favorizuar, pasi i kemi këto lajme të gëzueshme të shpallura te ne, në të gjitha anët e vreshtit tonë.

24 Pasi vini re, në këtë kohë [a]engjëjt po ua shpallin shumë njerëzve në tokën tonë; dhe kjo është me qëllim që t'u përgatisë zemrat fëmijëve të njerëzve, që të marrin fjalën e tij në kohën e ardhjes së tij në lavdinë e tij.

25 Dhe tani, ne vetëm presim të dëgjojmë lajmet e gëzueshme që do të na shpallen nëpërmjet gojës së engjëjve, për ardhjen e tij; pasi koha vjen dhe nuk e [a]dimë sesa shpejt. Dhëntë Perëndia që të jetë në ditët e mia; por le të jetë, më shpejt ose më vonë, në të unë do të gëzoj.

26 Dhe do t'u bëhet e njohur [a]njerëzve të drejtë dhe të shenjtë, nga goja e engjëjve, në kohën e ardhjes së tij, që fjalët e etërve tanë të mund të përmbushen, sipas asaj që ata kanë thënë në lidhje me të, që ishte sipas shpirtit të profecisë që ishte në ta.

27 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë [a]dëshiroj nga pjesa më e thellë e zemrës sime, po, me padurim të madh madje deri në dhembje, që ju t'i dëgjoni fjalët e mia dhe t'i dëboni mëkatet tuaja dhe të mos e shtyni ditën e pendimit tuaj;

28 Por që ju të përuleni para Zotit dhe të thërrisni në emrin e tij të shenjtë dhe të jeni [a]vigjilentë, dhe të luteni vazhdimisht, që ju të mos [b]tundoheni mbi atë që mund të duroni dhe kështu të udhëhiqeni nga Shpirti i Shenjtë, të bëheni të përulur, të [c]bindur, të nënshtruar, të durueshëm, plot dashuri dhe keqardhje;

29 Të [a]keni besim në Zotin, duke patur shpresë se do të fitoni jetë të përjetshme; duke patur gjithnjë në zemrat tuaja [b]dashurinë e Perëndisë, që të ngriheni në ditën e fundit dhe të hyni në [c]prehjen e tij.

30 Dhe Zoti ju dhëntë pendim, që ju të mos sillni zemërimin e tij mbi ju, që të mos lidheni nga zinxhirët e [a]ferrit, që ju të mos vuani [b]vdekjen e dytë.

31 Dhe Alma i foli popullit edhe shumë fjalë, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër.

23*a* 2 Ne. 25:7–8; 31:3; 32:7; Jakobi 4:13; Eth. 12:39.
b Jakobi 7:26.
24*a* Alma 10:10; 39:19.
25*a* 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:13.
26*a* Amo. 3:7; Llu. 2:8–11.
27*a* Mosia 28:3.
28*a* USH Lutje; Ruaj, roje.
b 1 Kor. 10:13.
c USH Zemërbutë, zemërbutësi; Durim.
29*a* Alma 7:24.
b DeB 20:31; 76:116. USH Dashuri hyjnore.
c DeB 84:24.
30*a* USH Mallkim; Ferr.
b USH Vdekje, shpirtërore.

KAPITULLI 14

Alma dhe Amuleku burgosen dhe qëllohen—Besimtarët dhe shkrimet e tyre të shenjta digjen në zjarr—Këta martirë pranohen me lavdi nga Zoti—Muret e burgut çahen dhe shemben—Alma dhe Amuleku çlirohen dhe persekutuesit e tyre vriten. Rreth 82–81 para K.

Dhe ndodhi që pasi ai mbaroi së foluri popullit, shumë prej tyre u besuan fjalëve të tij dhe filluan të pendohen dhe të kërkojnë [a]shkrimet e shenjta.

2 Por pjesa më e madhe e tyre kishin dëshirë të shkatërronin Almën dhe Amulekun; pasi ishin zemëruar me Almën, për shkak të [a]qartësisë së fjalëve të tij ndaj Zizromit dhe ata thanë gjithashtu se Amuleku i kishte [b]gënjyer dhe se kishte sharë ligjin e tyre, ashtu edhe avokatët dhe gjykatësit e tyre.

3 Dhe ata ishin zemëruar gjithashtu me Almën dhe Amulekun; dhe për shkak se kishin dëshmuar kaq qartë kundër ligësisë së tyre, ata deshën t'i vrisnin fshehurazi.

4 Por ndodhi që ata nuk e bënë; por i morën dhe i lidhën me litarë të fortë dhe i çuan para kryegjykatësit të vendit.

5 Dhe njerëzit dolën dhe dëshmuan kundër tyre—duke dëshmuar se ata kishin sharë ligjin dhe ligjtarët dhe gjykatësit e tyre të vendit, dhe gjithashtu gjithë njerëzit që ishin në tokë; dhe dëshmuan gjithashtu se s'kishte veçse një Perëndi dhe se ai do të dërgonte Birin e tij mes popullit, porse ai nuk do t'i shpëtonte ata; dhe shumë gjëra të tilla dëshmuan njerëzit kundër Almës dhe Amulekut. Tani kjo u bë para kryegjykatësit të vendit.

6 Dhe ndodhi që Zizromi u habit nga fjalët që u folën; dhe ai gjithashtu dinte në lidhje me verbërinë mendore që ai kishte shkaktuar mes njerëzve me fjalët e tij gënjeshtare; dhe shpirti i tij filloi të [a]ngacmohej nga [b]ndërgjegjja për fajin e tij; po, ai filloi të rrethohej nga dhembjet e ferrit.

7 Dhe ndodhi që ai filloi t'i thërriste popullit, duke thënë: Vini re, unë kam [a]faj dhe këta njerëz janë pa njollë para Perëndisë. Dhe që nga ajo kohë e tutje, ai filloi të përgjërohej për ta; por ata e shanin atë, duke thënë: A je ti gjithashtu i pushtuar nga djalli? Dhe pështynin mbi të dhe e [b]dëbuan nga mesi i tyre, dhe gjithashtu të gjithë ata që besonin në fjalët që u thanë nga Alma dhe Amuleku; dhe i dëbuan ata dhe dërguan njerëz që t'i qëllonin me gurë.

8 Dhe ata sollën bashkëshortet dhe fëmijët e tyre së bashku dhe këdo që besonte ose që ishte mësuar të besonte në fjalën e Perëndisë, ata bënë që ata të hidheshin në zjarr; dhe ata sollën gjithashtu analet e tyre

14 1*a* 2 Mbr. 22:8–13. ush Shkrime të shenjta.
2*a* Alma 12:3–7. *b* Alma 10:27.
6*a* Alma 15:5. *b* ush Ndërgjegje.
7*a* Alma 11:21–37. *b* Alma 15:1.

që përmbanin shkrimet e shenjta dhe i hodhën ato gjithashtu në zjarr, që të mund të digjeshin dhe të shkatërroheshin nga zjarri.

9 Dhe ndodhi që ata morën Almën dhe Amulekun dhe i çuan në vendin e martirizimit, që ata të mund të dëshmonin shkatërrimin e këtyre që digjeshin nga zjarri.

10 Dhe kur Amuleku pa dhimbjet e grave dhe të fëmijëve që po digjeshin në zjarr, vuajti edhe ai; dhe ai i tha Almës: Si mund ta dëshmojmë këtë pamje të tmerrshme? Prandaj, le të shtrijmë duart tona dhe të ushtrojmë [a]fuqinë e Perëndisë që gjendet në ne dhe t'i shpëtojmë nga flakët.

11 Por Alma i tha atij: Shpirti më detyron që unë të mos e shtrij dorën time; pasi vër re, Zoti i pranon ata te vetja e tij, në [a]lavdi; dhe ai lejon që ata ta bëjnë këtë gjë, ose që njerëzit t'ua bëjnë atyre këtë gjë, sipas ngurtësisë së zemrave të tyre, që [b]gjykimet që ai do të zbatojë kundër tyre në zemërimin e tij të jenë të drejta; dhe [c]gjaku i të [d]pafajshmit do të qëndrojë si një dëshmi kundër tyre, po, dhe do të thërrasë me fuqi kundër tyre ditën e fundit.

12 Tani Amuleku i tha Almës: Vër re, ndoshta ata do të na djegin edhe ne.

13 Dhe Alma tha: U bëftë sipas vullnetit të Zotit. Por, vër re, puna jonë nuk ka mbaruar; prandaj ata nuk na djegin.

14 Tani ndodhi që kur trupat e atyre që u hodhën në zjarr u dogjën dhe gjithashtu analet që u hodhën së bashku me ta, kryegjykatësi i vendit erdhi dhe qëndroi para Almës dhe Amulekut, ndërsa ata ishin të lidhur; dhe ai i qëlloi në faqe me dorën e tij dhe u tha atyre: Pas asaj që keni parë, a do t'i predikoni përsëri këtij populli se do të hidhen në një [a]liqen zjarri dhe squfuri?

15 Vini re, ju e patë se nuk kishit fuqi të shpëtonit ata që u hodhën në zjarr; as Perëndia nuk i shpëtoi, sepse ata ishin të besimit tuaj. Dhe gjykatësi i qëlloi përsëri në faqe dhe pyeti: Ç'thoni për veten tuaj?

16 Tani, ky gjykatës ishte i urdhrit dhe besimit të [a]Nehorit, i cili vrau Gideonin.

17 Dhe ndodhi që Alma dhe Amuleku nuk iu përgjigjën fare; dhe ai i qëlloi përsëri dhe ua dorëzoi rojave, që të hidheshin në burg.

18 Dhe pasi ata qenë në burg për tri ditë, shkuan shumë [a]ligjtarë, dhe gjykatës, dhe priftërinj, dhe mësues, që ishin të besimit të Nehorit; dhe ata shkuan në burg për t'i parë dhe i pyetën mbi shumë çështje, por ata nuk iu përgjigjën fare.

19 Dhe ndodhi që gjykatësi qëndroi para tyre dhe tha: Pse nuk u përgjigjeni fjalëve të këtij

10*a* Alma 8:30–31.
11*a* USH Lavdi.
b Psa. 37:8–13; Alma 60:13; DeB 103:3.
USH Drejtësi.
c USH Martir, martirizim.
d Mosia 17:10.
14*a* Alma 12:17.
16*a* Alma 1:7–15.
18*a* Alma 10:14; 11:20.

populli? A nuk e dini ju se unë kam fuqi t'ju hedh mes flakëve? Dhe ai i urdhëroi të flisnin; por ata nuk u përgjigjën fare.

20 Dhe ndodhi që ata ikën dhe shkuan në punët e tyre, por erdhën përsëri të nesërmen; dhe gjykatësi i qëlloi përsëri në faqe. Dhe shumë erdhën dhe i qëlluan ata, duke thënë: A do të qëndroni përsëri dhe të gjykoni këtë popull dhe të dënoni ligjin tonë? Në qoftë se keni fuqi kaq të madhe, përse nuk e [a]çlironi veten tuaj?

21 Dhe shumë gjëra të tilla u thanë atyre, duke kërcëllitur dhëmbët kundër tyre dhe duke pështyrë mbi ta dhe duke thënë: Si do të dukemi kur të mallkohemi?

22 Dhe shumë gjëra të tilla, po, të gjitha llojet e gjërave të tilla u thanë atyre; dhe kështu për shumë ditë u tallën me ta. Dhe i lanë pa ushqim, që ata të kishin uri dhe pa ujë që të kishin etje; dhe ua morën veshjet duke i lënë lakuriq; dhe kështu ata qenë lidhur me litarë të fortë dhe mbaheshin në burg.

23 Dhe ndodhi që pasi vuajtën kështu për shumë ditë (dhe qe në ditën e dymbëdhjetë, në muajin e dhjetë, në vitin e dhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit) që kryegjykatësi i vendit Amoniha dhe shumë nga mësuesit e tyre dhe ligjtarët e tyre, shkuan brenda në burg, ku ndodheshin Alma dhe Amuleku të lidhur me litarë.

24 Dhe kryegjykatësi qëndroi para tyre dhe i qëlloi përsëri, dhe u tha: Në qoftë se ju keni fuqinë e Perëndisë çlirohuni nga këta rripa dhe atëherë ne do të besojmë se Zoti do ta shkatërrojë këtë popull, sipas fjalëve tuaja.

25 Dhe ndodhi që ata të gjithë shkuan dhe i qëlluan, duke thënë të njëjtat fjalë, madje deri tek i fundit; dhe kur i fundit u foli atyre, [a]fuqia e Perëndisë qe mbi Almën dhe Amulekun dhe ata u ngritën dhe qëndruan në këmbë.

26 Dhe Alma thirri duke thënë: Deri kur do t'i vuajmë këto [a]fatkeqësi të mëdha, O Zot? O Zot na jep fuqi sipas besimit tonë që është në Krisht, madje deri në çlirim. Dhe ata këputën litarët me të cilët ishin lidhur; dhe kur njerëzit e panë këtë, ata filluan t'ia mbathnin, pasi frika e shkatërrimit kishte ardhur mbi ta.

27 Dhe ndodhi që kaq e madhe qe frika e tyre, sa ata ranë përdhe dhe nuk mund të arrinin deri te dera e jashtme e [a]burgut; dhe toka u drodh fuqishëm dhe muret e burgut u çanë, kështu që ata ranë përdhe; dhe kryegjykatësi dhe ligjtarët, dhe priftërinjtë, dhe mësuesit, të cilët qëlluan Almën dhe Amulekun, u vranë nga shembja e tyre.

28 Dhe Alma dhe Amuleku dolën nga burgu pa pësuar

20*a* Mt. 27:39–43.
25*a* Alma 8:31.
26*a* Jak. 5:10–11; Mosia 17:10–20; DeB 121:7–8.
27*a* Vep. 16:26; Eth. 12:13.

dëm; pasi Zoti u dha atyre fuqi, sipas besimit të tyre që ishte në Krisht. Dhe ata dolën menjëherë nga burgu; dhe ishin [a]çliruar nga rripat e tyre; dhe burgu ishte shembur përdhe dhe çdo shpirt brenda mureve të tij, me përjashtim të Almës dhe të Amulekut, u vra; dhe ata shkuan menjëherë brenda në qytet.

29 Tani populli, pasi dëgjoi një zhurmë të madhe, erdhi duke vrapuar tok në turma, për të ditur shkakun e saj; dhe kur panë Almën dhe Amulekun duke dalë nga burgu dhe se muret e tij kishin rënë përdhe, i zuri një frikë e madhe dhe ia mbathën nga prania e Almës dhe Amulekut, madje, ashtu si një dhi ikën me vrap me kecat e saj nga dy luanë; dhe kështu ikën ata nga prania e Almës dhe e Amulekut.

KAPITULLI 15

Alma dhe Amuleku shkojnë në Sidom dhe vendosin një kishë—Alma shëron Zizromin, i cili bashkohet me Kishën—Shumë pagëzohen dhe Kisha përparon—Alma dhe Amuleku shkojnë në Zarahemla. Rreth 81 para K.

Dhe ndodhi që Alma dhe Amuleku u urdhëruan të largoheshin nga ai qytet; dhe ata u nisën dhe arritën madje në tokën e Sidomit; dhe vini re, aty gjetën të gjithë njerëzit që kishin ikur nga vendi i [a]Amonihas, që ishin [b]dëbuar dhe zënë me gurë, sepse besuan në fjalët e Almës.

2 Dhe ata u treguan atyre çdo gjë që u kishte ndodhur [a]bashkëshorteve dhe fëmijëve të tyre dhe gjithashtu në lidhje me ta dhe [b]fuqinë e tyre të çlirimit.

3 Dhe gjithashtu Zizromi shtrihej i sëmurë në Sidom, me një ethe djegëse që iu shkaktua nga vuajtjet e mëdha të mendjes së tij për shkak të [a]ligësisë së tij, pasi mendonte se Alma dhe Amuleku nuk ishin më; dhe ai mendonte se ata ishin vrarë për shkak të paudhësisë së tij. Dhe ky mëkat i madh dhe shumë mëkate të tjera të tij ia brenë mendjen, derisa vuajtja iu bë jashtëzakonisht e rëndë, pa pasur çlirim; prandaj ai filloi të digjej me një djegie përvëluese.

4 Tani, kur dëgjoi se Alma dhe Amuleku ishin në tokën e Sidomit, zemra e tij filloi të merrte guxim; dhe ai u dërgoi atyre menjëherë një mesazh, duke iu lutur që të shkonin tek ai.

5 Dhe ndodhi që ata shkuan menjëherë, duke iu bindur mesazhit që u dërgoi atyre; dhe ata shkuan brenda në shtëpinë e Zizromit; dhe e gjetën atë mbi shtratin e tij, të sëmurë, të vënë poshtë me një ethe përvëluese; dhe se gjithashtu, mendja e tij ishte shumë e lënduar për shkak të paudhësive të tij; dhe kur i pa ata, u shtriu dorën dhe i luti ta shëronin.

6 Dhe ndodhi që Alma, duke e zënë për dore i tha atij: A

28*a* Jakobi 4:6; 3 Ne. 28:19–22.
15 1*a* Alma 16:2–3, 9, 11.
b Alma 14:7.
2*a* Alma 14:8–14.
b Alma 14:28.
3*a* Alma 14:6–7.

[a]beson në fuqinë e Krishtit për shpëtim?

7 Dhe ai iu përgjigj dhe tha: Po, unë besoj të gjitha fjalët që ti më ke mësuar.

8 Dhe Alma tha: Në qoftë se beson në shëlbimin e Krishtit, ti mund të [a]shërohesh.

9 Dhe ai tha: Po, unë besoj sipas fjalëve të tua.

10 Dhe atëherë Alma i thirri Zotit, duke thënë: O Zot, Perëndia ynë, ki mëshirë për këtë njeri dhe [a]shëroje sipas besimit të tij që është në Krisht.

11 Dhe, kur Alma i tha këto fjalë, Zizromi u [a]hodh më këmbë dhe filloi të ecte; dhe kjo gjë u bë për habinë e madhe të të gjithë njerëzve; dhe ndodhia e kësaj ngjarjeje u përhap në të gjithë tokën e Sidomit.

12 Dhe Alma ia pagëzoi Zizromin Zotit; dhe që atëherë e tutje ai filloi të predikonte mes njerëzve.

13 Dhe Alma vendosi një kishë në tokën e Sidomit dhe shenjtëroi priftërinj dhe mësues në tokë, për të pagëzuar ndaj Zotit cilindo që deshi të pagëzohej.

14 Dhe ndodhi që ata qenë shumë; pasi erdhën nga e gjithë krahina përreth Sidomit dhe u pagëzuan.

15 Por, sa për popullin që ishte në tokën Amoniha, ata akoma mbetën një popull zemërgur dhe kokëfortë; dhe nuk u penduan për mëkatet e tyre, duke ia ngarkuar tërë fuqinë e Almës dhe të Amulekut djallit; pasi ata ishin të besimit të [a]Nehorit dhe nuk besonin në pendimin e mëkateve të tyre.

16 Dhe ndodhi që Alma dhe Amuleku, Amuleku pasi kishte [a]hequr dorë nga i gjithë ari dhe argjendi i tij dhe nga gjërat e çmueshme të tij që kishte në tokën e Amonihës për fjalën e Perëndisë, duke [b]mos u pranuar më nga ata që kishin qenë njëherë miqtë e tij dhe gjithashtu nga i ati dhe nga farefisi i tij;

17 Prandaj, pasi Alma themeloi kishën në Sidom, duke parë një [a]ndalim të madh, po, duke parë se njerëzit kishin ndaluar dhe nuk ishin më kryelartë në zemrat e tyre dhe se kishin filluar të [b]pendohen para Perëndisë, dhe se kishin filluar të mblidhen së bashku në vendet e tyre të shenjta, për ta [c]adhuruar Perëndinë para altarit, [d]syhapur dhe duke u lutur vazhdimisht, që ata të mund të çlirohen nga Satani, nga [e]vdekja dhe nga shkatërrimi—

18 Tani, sikurse thashë, Alma duke parë të gjitha këto gjëra, prandaj e mori Amulekun dhe vajti në tokën e Zarahemlës dhe e çoi në shtëpinë e vet, dhe e ndihmoi në vështirësitë e tij dhe e fuqizoi në Zotin.

19 Dhe kështu mbaroi viti i dhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

6*a* Mr. 9:23.
8*a* USH Shëroj, shërime.
10*a* Mr. 2:1–12.
11*a* Vep. 3:1–11.
15*a* Alma 1:2–15.
16*a* Llu. 14:33; Alma 10:4.
b USH Përndjek, përndjekje.
17*a* Alma 16:21.
b USH Përul, përulësi.
c USH Adhuroj.
d USH Lutje; Ruaj, roje.
e USH Vdekje, shpirtërore.

KAPITULLI 16

Lamanitët shkatërrojnë popullin e Amonihës—Zorami udhëheq Nefitët në fitore kundër Lamanitëve—Alma dhe Amuleku dhe shumë të tjerë predikojnë fjalën—Ata mësojnë se pas ringjalljes së tij, Krishti do t'u shfaqet Nefitëve. Rreth 81–77 para K.

Dhe ndodhi në vitin e njëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, në ditën e pestë të muajit të dytë, pas një periudhe të gjatë paqeje në tokën e Zarahemlës, pasi nuk kishte patur as luftëra as grindje për një numër të caktuar vitesh, madje deri ditën e pestë, të muajit të dytë, të vitit të njëmbëdhjetë, u dëgjua një thirrje lufte në tërë vendin.

2 Pasi vini re, ushtritë e Lamanitëve kishin ardhur nga ana e vendit të shkretë, brenda kufijve të vendit, madje brenda në qytetin [a]Amoniha dhe filluan të vrisnin njerëzit dhe të shkatërronin qytetin.

3 Dhe tani ndodhi, para se Nefitët të mund të ngrinin një ushtri të mjaftueshme që t'i nxirrnin jashtë vendit, ata i kishin [a]shkatërruar njerëzit që ishin në qytetin e Amonihës dhe gjithashtu edhe disa rreth e rrotull kufijve të Noeut dhe morën robër disa të tjerë në vendin e shkretë.

4 Tani, ndodhi që Nefitët donin të merrnin ata që u morën robër dhe që u çuan në vendin e shkretë.

5 Prandaj, ai që ishte caktuar kryekapiten i ushtrive të Nefitëve (dhe emri i tij ishte Zoram dhe ai kishte dy djem të quajtur Lehi dhe Aha)—tani Zorami dhe dy bijtë e tij, duke e ditur që Alma ishte prift i lartë i kishës dhe pasi kishin dëgjuar se ai kishte shpirtin e profecisë, prandaj ata shkuan tek ai dhe deshën të dinin prej tij se ku Zoti donte që ata të shkonin në vendin e shkretë në kërkim të vëllezërve të tyre të cilët ishin marrë robër nga Lamanitët.

6 Dhe ndodhi që Alma iu [a]drejtua Zotit për këtë çështje. Dhe Alma u kthye dhe u tha atyre: Vini re, Lamanitët do të kalojnë lumin Sidon në jug të vendit të shkretë, matanë kufijve të tokës së Mantit. Dhe vini re, aty ju do t'i takoni ata, në lindje të lumit Sidon dhe aty Zoti do t'ju dorëzojë vëllezërit tuaj që u morën robër nga Lamanitët.

7 Dhe ndodhi që Zorami dhe bijtë e tij kaluan matanë lumit Sidon me ushtritë e tyre dhe marshuan matanë kufijve të Mantit, në jug të vendit të shkretë, që gjendej në anën lindore të lumit Sidon.

8 Dhe aty ranë mbi ushtritë e Lamanitëve dhe Lamanitët u shpartalluan, dhe u dëbuan në vendin e shkretë; dhe ata morën vëllezërit e tyre që ishin zënë robër nga Lamanitët dhe nuk pati asnjë shpirt që nuk u shpëtua, nga ata që ishin zënë robër. Dhe ata u sollën nga vëllezërit e tyre për të zotëruar tokat e tyre.

16 2*a* Alma 15:1, 15–16. 3*a* Alma 9:18. 6*a* Alma 43:23–24.

9 Dhe kështu mbaroi viti i njëmbëdhjetë i gjykatësve, Lamanitët u dëbuan jashtë vendit dhe populli i Amonihës u [a]shkatërrua; po, çdo shpirt i gjallë i Amonihasve u [b]shkatërrua dhe gjithashtu qyteti i tyre i madh të cilin ata thonin se Perëndia nuk mund ta shkatërronte, për shkak të madhësisë së tij.

10 Por vini re, brenda [a]një dite ai u shkretua; dhe kufomat u copëtuan nga qentë dhe nga kafshët e egra të vendit të shkretë.

11 Megjithatë, pas shumë ditësh, trupat e vdekur të tyre u mblodhën përsipër faqes së tokës dhe u mbuluan me një shtresë të hollë dheu. Dhe tani kaq e madhe qe era e tyre, saqë njerëzit nuk shkuan të zotëronin tokën e Amonihës për shumë vite. Dhe u quajt Shkretimi i Nehorëve; pasi ata qenë të besimit të [a]Nehorit, që u vranë; dhe tokat e tyre mbetën të shkretuara.

12 Dhe Lamanitët nuk erdhën më të luftonin kundër Nefitëve deri në vitin e katërmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit. Dhe kështu për tre vjet populli i Nefit pati paqe të vazhdueshme në tërë vendin.

13 Dhe Alma dhe Amuleku shkuan dhe i predikuan pendim popullit në [a]tempujt e tyre dhe në vendet e shenjta të tyre dhe gjithashtu në [b]sinagogat e tyre që ishin ndërtuar sipas mënyrës së Judenjve.

14 Dhe të gjithë atyre që donin të dëgjonin fjalët e tyre, ata u dhanë vazhdimisht fjalën e Perëndisë, pa [a]dallim njerëzish.

15 Dhe kështu vazhduan Alma dhe Amuleku dhe gjithashtu shumë të tjerë që ishin zgjedhur për punën, për të predikuar fjalën në tërë vendin. Dhe vendosja e kishës u bë e përgjithshme në tërë vendin, në gjithë krahinën rreth e përqark, mes gjithë njerëzve të Nefitëve.

16 Dhe mes tyre [a]nuk kishte pabarazi; Zoti derdhte Shpirtin e tij në të gjithë faqen e dheut, për të përgatitur mendjet e fëmijëve të njerëzve, ose për të përgatitur [b]zemrat e tyre, të merrnin fjalën që do të mësohej mes tyre në kohën e ardhjes së tij—

17 Që ata të mos ngurtësoheshin kundër fjalës, që të mos ishin mosbesues dhe të përfundonin në shkatërrim, por, që të mund ta pranonin fjalën me gëzim dhe si një [a]degë të shartoheshin në [b]hardhinë e vërtetë, që ata të mund të hynin në [c]prehjen e Zotit, Perëndisë së tyre.

18 Tani, këta [a]priftërinj që shkuan mes popullit predikuan kundër të gjitha gënjeshtrave dhe [b]mashtrimeve dhe [c]zilive, dhe grindjeve, dhe shpirtligësi-

9*a* Alma 8:16; 9:18–24; Morm. 6:15–22.
b Alma 25:1–2.
10*a* Alma 9:4.
11*a* Alma 1:15; 24:28–30.
13*a* 2 Ne. 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14*a* Alma 1:30.
16*a* Mosia 18:19–29; 4 Ne. 1:3.
b USH Zemër e bihyer.
17*a* Jakobi 5:24.
b USH Vresht i Zotit.
c Alma 12:37; 13:10–13.
18*a* Alma 15:13.
b USH Mashtroj, mashtrim.
c USH Zili.

ve, dhe sharjeve, dhe vjedhjeve, grabitjeve, plaçkitjeve, vrasjeve, shkeljeve të kurorës dhe çdo lloj dhënieje pas epsheve, duke thirrur që këto gjëra nuk duhet të bëhen—

19 Duke u njoftuar ngjarje që do të ndodhnin së shpejti; po, duke u njoftuar [a]ardhjen e Birit të Perëndisë, vuajtjet dhe vdekjen e tij dhe gjithashtu ringjalljen e të vdekurve.

20 Dhe shumë nga njerëzit pyesnin lidhur me vendin ku Biri i Perëndisë do të vinte; dhe iu mësua atyre se ai do t'u [a]shfaqej atyre [b]pas ringjalljes së tij; dhe këtë gjë njerëzit e dëgjonin me gëzim dhe kënaqësi të madhe.

21 Dhe tani, pasi kisha ishte vendosur nëpër të gjithë vendin—duke arritur [a]fitoren kundër djallit dhe duke predikuar fjalën e Perëndisë në pastërtinë e saj në gjithë vendin dhe Zoti duke derdhur mbi popullin bekimet e tij—kështu mbaroi viti i katërmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

Një rrëfim i bijve të Mosias, të cilët hodhën poshtë të drejtat e tyre ndaj mbretërisë për fjalën e Perëndisë dhe shkuan në vendin e Nefit për t'u predikuar Lamanitëve; vuajtjet dhe çlirimi i tyre—sipas analit të Almës.

Përfshin kapitujt 17 deri në 27, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 17

Bijtë e Mosias kanë shpirtin e profecisë dhe të zbulesës—Ata shkojnë në udhët e tyre të veçanta për t'u shpallur fjalën Lamanitëve—Amoni shkon në tokën e Ishmaelit dhe bëhet shërbëtor i mbretit Lamon—Amoni shpëton grigjat e mbretit dhe vret armiqtë e tij në ujërat e Sebusit. Vargjet 1–3, rreth 77 para K.; vargu 4, rreth 91–77 para K.; dhe vargjet 5–39, rreth 91 para K.

Dhe tani ndodhi që ndërsa Alma po udhëtonte nga toka e Gideonit drejt jugut, larg nga toka e Mantit, vini re, për habinë e tij, ai [a]u takua me [b]bijtë e Mosias, që udhëtonin drejt tokës së Zarahemlës.

2 Tani, këta djem të Mosias ishin me Almën kur engjëlli për herë të [a]parë iu shfaq atij; prandaj Alma u gëzua jashtëzakonisht kur pa vëllezërit e tij; dhe çfarë iu shtua edhe më shumë gëzimit të tij, qe se ata ishin akoma vëllezërit e tij në Zot; po, dhe ata ishin përforcuar në njohurinë e së vërtetës; pasi ata ishin njerëz me kuptim të saktë dhe kishin [b]kërkuar me zell shkrimet e shenjta, që ata të mund të dinin fjalën e Perëndisë.

3 Por kjo nuk është e gjitha;

19*a* ush Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
20*a* 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 11:7–14.
b 1 Ne. 12:4–6.
21*a* Alma 15:17.
17 1*a* Alma 27:16.
b Mosia 27:34.
2*a* Mosia 27:11–17.
b ush Shkrime të shenjta.

ata ishin dhënë pas lutjeve të shumta dhe [a]agjërimit; prandaj ata kishin shpirtin e profecisë dhe shpirtin e zbulesës dhe kur i [b]mësuan të tjerët, ata i mësuan me fuqinë dhe autoritetin e Perëndisë.

4 Dhe ata kishin qenë duke mësuar fjalën e Perëndisë për hapësirën e katërmbëdhjetë viteve mes Lamanitëve, pasi patën shumë [a]sukses, duke [b]sjellë shumë në njohurinë e së vërtetës; po, nga fuqia e fjalëve të tyre shumë u sollën para altarit të Perëndisë, për të thirrur në emrin e tij dhe për të [c]rrëfyer mëkatet e tyre para tij.

5 Tani, këto janë rrethanat që i shoqëruan ata në udhëtimet e tyre, pasi ata kishin pasur shumë pikëllime; ata vuajtën shumë, si në trup ashtu dhe në mendje, si uri, etje dhe lodhje dhe gjithashtu shumë [a]luftë në shpirt.

6 Tani, këto ishin udhëtimet e tyre: Pasi i [a]morën leje atit të tyre, Mosias, në vitin e parë të gjykatësve; pasi [b]refuzuan mbretërinë që i ati dëshironte t'ua kalonte atyre dhe kjo ishte gjithashtu në mendje të popullit;

7 Megjithatë ata u nisën nga toka e Zarahemlës dhe morën shpatat e tyre dhe shtizat e tyre dhe harqet e tyre, dhe shigjetat e tyre, dhe hobetë e tyre; dhe këtë e bënë që të gjenin ushqim për vete, ndërsa ishin në vendin e shkretë.

8 Dhe kështu u nisën për në vendin e shkretë, me numrat e atyre që kishin zgjedhur, për të shkuar në tokën e Nefit, për t'u predikuar Lamanitëve fjalën e Perëndisë.

9 Dhe ndodhi që ata udhëtuan për shumë ditë nëpër vendin e shkretë dhe agjëruan shumë dhe u [a]lutën shumë, që Zoti t'u jepte një pjesë të Shpirtit të tij, që të shkonte me ta dhe të qëndronte me ta, që të ishin një [b]mjet në duart e Perëndisë për të sjellë, po të ishte e mundur, vëllezërit e tyre Lamanitë në njohurinë e së vërtetës, në njohurinë e poshtërsisë së [c]traditave të etërve të tyre, të cilat nuk ishin të drejta.

10 Dhe ndodhi që Zoti i [a]vizitoi ata me [b]Shpirtin e tij dhe u tha atyre: [c]Ngushëllohuni. Dhe ata u ngushëlluan.

11 Dhe Zoti u tha atyre gjithashtu: Shkoni mes Lamanitëve, vëllezërve tuaj dhe vendosni fjalën time; por duhet të jeni këmbëngulës në [a]durim dhe në hidhërime, që ju të mund t'u tregoni shembuj të mirë në mua dhe unë do t'ju bëj një mjet në duart e mia për shpëtimin e shumë shpirtrave.

12 Dhe ndodhi që zemrat e bijve të Mosias dhe gjithashtu të atyre që shkuan me ta, mo-

3*a* USH Agjëroj, agjërim; Lutje.
b USH Mësoj, Mësues—Mësim me Shpirtin.
4*a* Alma 29:14.
b USH Punë misionare.
c USH Rrëfej, rrëfim.
5*a* Alma 8:10.
6*a* Mosia 28:1, 5–9.
b Mosia 29:3.
9*a* Alma 25:17.
USH Lutje.
b Mosia 23:10; Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10*a* DeB 5:16.
b USH Frymë e Shenjtë.
c Alma 26:27.
11*a* Alma 20:29.
USH Durim.

rën guxim për të shkuar mes Lamanitëve, për t'u shpallur atyre fjalën e Perëndisë.

13 Dhe ndodhi që kur arritën në kufijtë e tokës së Lamanitëve, ata u [a]ndanë dhe u larguan nga njëri-tjetri, duke besuar në Zotin se do të takoheshin përsëri në mbarim të të [b]korrave të tyre, pasi mendonin se e madhe ishte puna që ata kishin ndërmarrë.

14 Dhe sigurisht ishte e madhe, pasi ata kishin ndërmarrë që t'i predikonin fjalën e Perëndisë një populli të [a]egër, të ngurtësuar dhe gjakatar; një populli që kënaqej me vrasjen e Nefitëve dhe në grabitjen dhe plaçkitjen e tyre; dhe zemrat e tyre ishin fundosur në pasuri, ose në ar dhe argjend dhe në gurë të çmueshëm; megjithatë, ata përpiqeshin t'i merrnin këto gjëra duke vrarë dhe duke plaçkitur, që të mos punonin për to me duart e tyre.

15 Kështu ata ishin një popull shumë përtac, shumë prej të cilëve adhuronin idhuj dhe [a]mallkimi i Perëndisë kishte rënë mbi ta për shkak të [b]traditave të etërve të tyre; megjithatë premtimet e Zotit u ishin ofruar atyre, në kushtet e pendimit.

16 Prandaj, ky qe [a]shkaku për të cilin bijtë e Mosias e kishin ndërmarrë punën, se ndoshta ata mund t'i sillnin në pendim; se ndoshta do t'i sillnin ata të dinin për planin e shëlbimit.

17 Prandaj ata u ndanë njëri nga tjetri dhe shkuan mes tyre, secili njeri vetëm, sipas fjalës dhe fuqisë së Perëndisë që iu dha secilit.

18 Tani Amoni, që qe kryetari mes tyre, ose më mirë ai u shërbeu atyre dhe u largua prej tyre pasi i [a]bekoi ata sipas rangut të tyre, pasi u tregoi fjalën e Perëndisë, ose pasi u shërbeu me zell para largimit të tij; dhe kështu ata morën udhën e tyre të veçantë nëpër atë vend.

19 Dhe Amoni shkoi në tokën e Ishmaelit, që u quajt kështu sipas bijve të [a]Ishmaelit, të cilët u bënë gjithashtu Lamanitë.

20 Dhe ndërsa Amoni hyri në tokën e Ishmaelit dhe Lamanitët e kapën, dhe e lidhën sikurse qe zakoni i tyre të lidhnin të gjithë Nefitët që binin në duart e tyre dhe i çonin para mbretit; dhe kështu lihej në dëshirën e mbretit t'i vriste ata, ose t'i mbante në robëri, ose t'i hidhte në burg, ose t'i nxirrte nga toka e tij, sipas vullnetit dhe dëshirës së tij.

21 Dhe kështu Amoni u dërgua para mbretit që mbretëronte në tokën e Ishmaelit; dhe emri i tij ishte Lamoni; dhe ai ishte një pasardhës i Ishmaelit.

22 Dhe mbreti e pyeti Amonin, në qoftë se ishte dëshira e tij që të jetonte në tokë mes Lamanitëve, ose mes popullit të tij.

23 Dhe Amoni i tha atij: Po, unë dëshiroj të jetoj mes këtij populli për një kohë; po, dhe ndoshta deri ditën që vdes.

13*a* Alma 21:1.
b Mt. 9:37.
14*a* Mosia 10:12.
15*a* Alma 3:6–19; 3 Ne. 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.
16*a* Mosia 28:1–3.
18*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
19*a* 1 Ne. 7:4–6.

24 Dhe ndodhi që mbreti Lamoni qe shumë i kënaqur me Amonin dhe bëri që t'i zgjidheshin rripat; dhe deshi që Amoni të merrte për grua një nga bijat e tij.

25 Por Amoni i tha atij: Jo, por unë do të jem shërbëtori yt. Prandaj Amoni u bë një shërbëtor i mbretit Lamon. Dhe ndodhi që ai u vendos të ruante me shërbëtorët e tjerë grigjat e Lamonit, sipas zakonit të Lamanitëve.

26 Dhe pas tri ditësh që ai ishte në shërbim të mbretit, ndërsa ai ishte me shërbëtorët Lamanitë duke shkuar me grigjat e tyre në vendin e ujit, që quhej uji i Sebusit dhe të gjithë Lamanitët çonin grigjat e tyre për t'u dhënë ujë—

27 Prandaj, ndërsa Amoni dhe shërbëtorët e mbretit po çonin grigjat e tyre te ky vend i ujit, vini re, një numër Lamanitësh që kishin qenë aty për t'u dhënë ujë grigjave të tyre, qëndruan dhe shpërndanë grigjat e Amonit dhe të shërbëtorëve të mbretit dhe i shpërndanë kaq shumë, sa ato ikën në shumë drejtime.

28 Tani, shërbëtorët e mbretit filluan të mërmëritnin, duke thënë: Tani mbreti do të na vrasë, ashtu siç bëri me vëllezërit tanë, sepse grigjat e tyre u shpërndanë nga ligësia e këtyre njerëzve. Dhe ata filluan të qanin jashtëzakonisht, duke thënë: Vini re, grigjat tona janë shpërndarë tashmë.

29 Tani, ata qanin nga frika se do të vriteshin. Tani, kur Amoni e pa këtë gjë, zemra e tij u mbush nga gëzimi; pasi tha, unë do t'u tregoj këtyre bashkëshërbëtorëve të mi fuqinë time, ose fuqinë që është në mua, duke ia kthyer këto grigja mbretit, që unë të fitoj zemrat e këtyre bashkëshërbëtorëve të mi, që t'i bëj t'u besojnë fjalëve të mia.

30 Dhe tani këto ishin mendimet e Amonit, kur ai pa pikëllimet e atyre që ai i konsideronte të ishin vëllezër të tij.

31 Dhe ndodhi që ai i ngushëlloi ata me fjalët e tij, duke thënë: Vëllezërit e mi, mos u dëshpëroni dhe le të shkojmë në kërkim të grigjave; dhe ne do t'i mbledhim ato së bashku dhe do t'i çojmë përsëri në vendin e ujit; dhe kështu ne do t'i ruajmë grigjat e mbretit dhe ai nuk do të na vrasë.

32 Dhe ndodhi që ata shkuan në kërkim të grigjave dhe ndoqën Amonin; dhe shkuan me shpejtësi të madhe dhe mundën t'i mblidhnin grigjat e mbretit, të gjitha së bashku përsëri në vendin e ujit.

33 Dhe ata njerëz qëndruan përsëri për të shpërndarë grigjat e tyre; por Amoni u tha vëllezërve të tij: Rrethoni grigjat nga çdo anë që të mos ikin; dhe unë po vete të luftoj me këta njerëz që shpërndajnë grigjat tona.

34 Prandaj, ata bënë ashtu si Amoni i urdhëroi dhe ai shkoi dhe qëndroi të luftonte me ata që rrinin pranë ujërave të Sebusit; dhe ata nuk ishin të paktë në numër.

35 Prandaj nuk u frikësuan nga Amoni, meqë mendonin se një prej njerëzve të tyre mund

ta vriste sipas dëshirës, pasi ata nuk e dinin se Zoti i kishte premtuar Mosias se ai do t'i [a]çlironte bijtë e tij nga duart e tyre; as nuk dinin ndonjë gjë në lidhje me Zotin; prandaj kënaqeshin në shkatërrimin e vëllezërve të tyre; dhe për këtë shkak ata rrinin aty për të shpërndarë grigjat e mbretit.

36 Por [a]Amoni shkoi përpara drejt tyre dhe filloi të hidhte gurë me hobenë e tij; po, me fuqi të madhe ai hodhi gurë mes tyre; dhe kështu vrau [b]një numër prej tyre, kaq sa ata filluan të mahniteshin nga fuqia e tij; megjithatë ishin të zemëruar për shkak të vrasjes së vëllezërve të tyre dhe ishin të vendosur se ai duhej të binte; prandaj, duke parë se nuk [c]mund ta qëllonin me gurë, ata iu afruan që ta vrisnin me topuzë.

37 Por vini re, që çdo njeriu që ngrinte topuzin për ta qëlluar, Amoni i priste krahët me shpatën e tij; pasi ai u bëri ballë sulmeve të tyre, duke u prerë krahun me tehun e shpatës së tij, kaq shumë, sa ata filluan të mahniteshin dhe t'ia mbathnin nga ai, po, dhe ata nuk qenë të paktë në numër; dhe ai i bëri të iknin me fuqinë e krahut të tij.

38 Tani, gjashtë prej tyre ranë nga hobeja, por ai nuk vrau ndonjë me shpatën e tij, përveç kryetarit të tyre; dhe ai preu aq shumë nga krahët e tyre, sa u ngritën kundër tij dhe nuk qenë pak prej tyre.

39 Dhe kur i dëboi larg së andejmi, ai u kthye dhe ata u dhanë ujë grigjave të tyre dhe i çuan pastaj në kullotat e mbretit; dhe pas kësaj shkuan te mbreti duke mbajtur krahët që u prenë nga shpata e Amonit, të atyre që deshën ta vrisnin atë; dhe ato i çuan tek mbreti për t'i dhënë dëshmi të gjërave që kishin bërë.

KAPITULLI 18

Mbreti Lamoni mendon se Amoni është Shpirti i Madh—Amoni e mëson mbretin mbi Krijimin, mbi lidhjet mes Perëndisë e njerëzve dhe mbi shëlbimin që vjen nëpërmjet Krishtit—Lamoni beson dhe bie përdhe si i vdekur. Rreth 90 para K.

Dhe ndodhi që mbreti Lamoni bëri që shërbëtorët e tij të dilnin para tij dhe të dëshmonin për të gjitha gjërat që kishin parë në lidhje me çështjen.

2 Dhe kur të gjithë dëshmuan mbi gjërat që ata kishin parë dhe kur ai mësoi mbi besnikërinë e Amonit në ruajtjen e grigjave të tij, dhe gjithashtu për fuqinë e madhe të tij gjatë luftimit kundër atyre që u përpoqën ta vrisnin, ai u habit jashtëzakonisht dhe tha: Sigurisht, ky është më shumë se një njeri. Vini re, a nuk është ky Shpirti i Madh që dërgon ndëshkime kaq të mëdha mbi këtë popull, për shkak të vrasjeve të tij?

3 Dhe ata iu përgjigjën mbretit dhe thanë: Në është ai Shpirti i Madh ose një njeri, ne nuk e dimë; por këtë gjë e dimë, se ai

35*a* Mosia 28:7; Alma 19:22–23.
36*a* Eth. 12:15.
b Alma 18:16.
c Alma 18:3.

[a]nuk mund të vritet nga armiqtë e mbretit; ata as nuk mund t'i shpërndajnë grigjat e mbretit kur ai është me ne, për shkak të aftësisë dhe të fuqisë së tij të madhe; prandaj, ne e dimë se ai është një mik i mbretit. Dhe tani, O mbret, ne nuk besojmë se një njeri ka fuqi kaq të madhe, pasi e dimë se ai nuk mund të vritet.

4 Dhe tani, kur mbreti i dëgjoi këto fjalë, ai u tha atyre: Tani e di se ai është Shpirti i Madh; dhe se ai ka zbritur tani për të ruajtur jetën tuaj, kështu që të mos ju [a]vras ju siç bëra me vëllezërit tuaj. Tani, ky është Shpirti i Madh për të cilin etërit tanë folën.

5 Tani, kjo qe tradita e Lamonit, që ai kishte marrë nga i ati, se ekzistonte një [a]Shpirt i Madh. Megjithëse besonin në një Shpirt të Madh, ata kujtonin se çdo gjë që bënin ishte e drejtë; megjithatë, Lamoni filloi të frikësohej jashtëzakonisht se kishte bërë gabim që kishte vrarë shërbëtorët e tij.

6 Pasi ai kishte vrarë shumë prej tyre, sepse vëllezërit e tyre u kishin shpërndarë grigjat në vendin me ujë; dhe kështu, sepse grigjat e tyre u shpërndanë, ata u vranë.

7 Tani, ishte praktikë e këtyre Lamanitëve të qëndronin pranë ujërave të Sebusit, për të shpërndarë grigjat e njerëzve, kështu që ata të mund të çonin në tokën e tyre shumë prej atyre që ishin shpërndarë dhe kjo lloj plaçkitjeje ishte praktikë mes tyre.

8 Dhe ndodhi që mbreti Lamoni i pyeti shërbëtorët e tij, duke thënë: Ku është ky njeri që ka fuqi kaq të madhe?

9 Dhe ata i thanë atij: Vër re, ai po ushqen kuajt e tu. Tani, mbreti i kishte urdhëruar shërbëtorët e tij para se të çonin grigjat për t'u dhënë ujë, që ata duhej të përgatitnin kuajt dhe karrot e tij, për ta çuar atë në tokën e Nefit; pasi ishte caktuar që në tokën e Nefit të bëhej një festë e madhe nga i ati i Lamonit, që ishte mbret mbi të gjithë vendin.

10 Tani kur mbreti Lamoni dëgjoi që Amoni po bënte gati kuajt dhe karrot e tij u çudit edhe më shumë, për shkak të besnikërisë së Amonit duke thënë: Sigurisht nuk ka qenë ndonjë shërbëtor mes gjithë shërbëtorëve të mi, që të ketë qenë kaq besnik sa ky njeri; pasi ai mban mend madje të gjitha urdhërimet e mia dhe i zbaton ato.

11 Tani unë e di me siguri se ky është Shpirti i Madh dhe dëshiroj që ai të vijë tek unë, por unë nuk guxoj.

12 Dhe ndodhi që kur Amoni përgatiti kuajt dhe karrot për mbretin dhe shërbëtorët e tij, ai shkoi te mbreti dhe pa se pamja e mbretit kishte ndryshuar; prandaj, ai qe gati të largohej nga prania e tij.

13 Dhe një nga shërbëtorët i tha: Rabbanah, që është, ose që do të thotë, i fuqishëm ose mbret i madh, pasi i konsideronin mbretërit e tyre të ishin të

18 3*a* Alma 17:34–38.
4*a* Alma 17:28–31.
5*a* Alma 19:25–27.
USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.

fuqishëm; dhe kështu ai i tha atij: Rabbanah, mbreti dëshiron që ti të rrish.

14 Prandaj, Amoni u kthye nga mbreti dhe i tha: Çfarë dëshiron që të bëj për ty, O mbret? Dhe mbreti nuk iu përgjigj për hapësirën e një ore, sipas kohës së tyre, pasi ai nuk dinte se çfarë t'i thoshte.

15 Dhe ndodhi që Amoni i tha atij përsëri: Çfarë dëshiron prej meje? Por mbreti nuk iu përgjigj.

16 Dhe ndodhi që Amoni, duke qenë i mbushur me Shpirtin e Perëndisë, si rrjedhim ai i kuptoi [a]mendimet e mbretit. Dhe ai i tha atij: A mos është se ke dëgjuar që unë mbrojta shërbëtorët e tu dhe grigjat e tua dhe vrava shtatë nga vëllezërit e tyre me hobenë dhe me shpatën dhe preva krahët e të tjerëve për të mbrojtur grigjat e tua dhe shërbëtorët e tu; vër re, a mos është kjo gjë që ta shkakton mrekullimin tënd?

17 Unë po të them, çfarë është që mrekullohesh kaq shumë? Shiko, unë jam njeri dhe jam shërbëtori yt; prandaj, çdo gjë që ti dëshiron që është e drejtë, atë unë do ta bëj.

18 Tani, kur mbreti i dëgjoi këto fjalë, u mrekullua përsëri, pasi ai pa që Amoni mund të [a]kuptonte mendimet e tij; por megjithatë, mbreti Lamoni hapi gojën e tij dhe i tha atij: Kush je ti? A je ti ai Shpirt i Madh, që [b]di të gjitha gjërat?

19 Amoni iu përgjigj dhe i tha atij: Jo, nuk jam.

20 Dhe mbreti tha: Si i di ti mendimet e zemrës sime? Ti mund të flasësh lirisht dhe të më thuash në lidhje me këto gjëra; dhe më thuaj edhe me çfarë fuqie vrave dhe preve krahët e vëllezërve të mi që shpërndanë grigjat e mia—

21 Dhe tani, në qoftë se do të më tregosh në lidhje me këto gjëra, çdo gjë që ti dëshiron do të ta jap; dhe po qe nevoja, unë do të të mbroj me ushtritë e mia; por unë e di se ti je më i fuqishëm se të gjitha ato, megjithatë, çdo gjë që ti dëshiron prej meje, unë do të ta jap.

22 Tani, Amoni duke qenë i urtë, por i padëmshëm, i tha mbretit Lamoni: A do t'i dëgjosh fjalët e mia, në qoftë se unë të tregoj se me cilën fuqi i bëj këto gjëra? Dhe kjo është gjëja që unë dëshiroj prej teje.

23 Dhe mbreti iu përgjigj dhe tha: Po, unë do t'u besoj të gjitha fjalëve të tua. Dhe kështu ai u zu me dinakëri.

24 Dhe Amoni filloi t'i fliste me [a]guxim dhe i tha atij: A beson ti se ka një Perëndi?

25 Dhe ai iu përgjigj dhe i tha atij: Nuk e di se çfarë do të thotë kjo.

26 Dhe atëherë Amoni tha: A beson ti se ka një Shpirt të Madh?

27 Dhe ai tha: Po.

28 Dhe Amoni tha: Ky është Perëndia. Dhe Amoni i tha përsëri atij: A beson ti se ky Shpirt i Madh që është Perëndia, krijoi

16*a* Alma 12:3.
18*a* USH Dalluar(it), dhuratë e të.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
24*a* Alma 38:12.

të gjitha gjërat që janë në qiell dhe në tokë?

29 Dhe ai tha: Po, unë besoj se ai ka krijuar të gjitha gjërat që janë në tokë; por unë nuk di për qiejt.

30 Dhe Amoni i tha atij: Qielli është një vend ku banon Perëndia dhe të gjithë engjëjt e tij të shenjtë.

31 Dhe mbreti Lamoni tha: A është sipër tokës?

32 Dhe Amoni tha: Po, dhe ai shikon poshtë mbi të gjithë fëmijët e njerëzve; dhe ai di të gjitha [a]mendimet dhe qëllimet e zemrës; pasi nga dora e tij të gjitha u krijuan që nga fillimi.

33 Dhe mbreti Lamoni tha: Unë u besoj të gjitha këtyre gjërave që the. A je i dërguar nga Perëndia?

34 Amoni i tha atij: Unë jam një njeri; dhe [a]njeriu në fillim u krijua sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë dhe unë jam thirrur nga Shpirti i tij i Shenjtë për t'i [b]mësuar këto gjëra këtij popullit; që ata të sillen në një njohuri të asaj që është e drejtë dhe e vërtetë;

35 Dhe një pjesë e atij [a]Shpirti gjendet në mua dhe më jep [b]njohuri dhe gjithashtu fuqi sipas besimit dhe dëshirave të mia që janë në Perëndinë.

36 Tani, pasi Amoni tha këto fjalë, ai filloi me krijimin e botës dhe gjithashtu krijimin e Adamit; dhe i tha atij të gjitha gjërat në lidhje me rënien e njeriut dhe i [a]përsëriti, dhe vendosi para tij analet dhe [b]shkrimet e shenjta të popullit, të cilat ishin thënë nga [c]profetët, madje deri në kohën që ati i tyre Lehi u largua nga Jeruzalemi.

37 Dhe ai gjithashtu u tregoi atyre me hollësi (domethënë mbretit dhe shërbëtorëve të tij) të gjitha udhëtimet e etërve të tyre në vendin e shkretë dhe të gjitha vuajtjet e tyre nga uria dhe etja dhe mundimet e tyre, dhe kështu me radhë.

38 Dhe ai gjithashtu u tregoi atyre me hollësi në lidhje me rebelimet e Lamanit dhe Lemuelit dhe të bijve të Ishmaelit, po, të gjitha rebelimet e tyre ua tregoi atyre; dhe u paraqiti të gjitha analet dhe shkrimet e shenjta, që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi deri në kohën e sotme.

39 Por, kjo nuk është e gjitha; pasi ai u paraqiti atyre [a]planin e shëlbimit, që u përgatit që nga krijimi i botës; dhe ai u bëri të ditur gjithashtu në lidhje me ardhjen e Krishtit dhe të gjitha veprat e Zotit ua bëri ai të ditura atyre.

40 Dhe ndodhi që pasi ai tha të gjitha këto gjëra dhe ia paraqiti ato mbretit, mbreti u besoi të gjitha fjalëve të tij.

41 Dhe ai filloi t'i thërriste Zotit, duke thënë: O Zot, ki mëshirë; sipas [a]mëshirës tënde

32*a* Amo. 4:13; 3 Ne. 28:6; DeB 6:16.
34*a* Mosia 7:27; Eth. 3:13–16.
b USH Mësoj, Mësues—Mësim me Shpirtin.
35*a* USH Frymëzim, frymëzoj.
b USH Dije.
36*a* Mosia 1:4; Alma 22:12; 37:9.
b USH Shkrime të shenjta.
c Vep. 3:18–21.
39*a* USH Plan i shëlbimit.
41*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.

të pamasë që ti ke patur për popullin e Nefit, ki mëshirë për mua dhe për popullin tim.

42 Dhe tani, kur tha këtë, ai ra përdhe sikur të ishte i vdekur.

43 Dhe ndodhi që shërbëtorët e tij e morën dhe e dërguan te bashkëshortja e tij, dhe e vunë mbi një shtrat; dhe për hapësirën e dy ditëve dhe dy netëve ai qëndroi si të ishte i vdekur; dhe bashkëshortja e tij dhe bijtë e tij, dhe bijat e tij e vajtuan sipas mënyrës së Lamanitëve, duke qarë shumë për humbjen e tij.

KAPITULLI 19

Lamoni merr dritën e jetës së përjetshme dhe sheh Shëlbuesin—Njerëzit e shtëpisë së tij ranë në njëfarë hipnoze të thellë dhe shumë shohin engjëj—Amoni ruhet mrekullisht—Ai pagëzon shumë dhe vendos një kishë mes tyre. Rreth 90 para K.

Dhe ndodhi që pas dy ditësh dhe dy netësh, ata ishin gati ta merrnin trupin e tij dhe ta vendosnin në një varr që e kishin bërë me qëllim që të varrosnin të vdekurit e tyre.

2 Tani mbretëresha, pasi kishte dëgjuar për famën e Amonit, kështu që ajo dërgoi dhe dëshiroi që ai të vinte tek ajo.

3 Dhe ndodhi që Amoni bëri ashtu siç u urdhërua dhe vajti tek mbretëresha dhe dëshiroi të dinte se çfarë ajo donte që ai të bënte.

4 Dhe ajo i tha atij: Shërbëtorët e burrit tim më kanë bërë të ditur se ti je [a]profet i një Perëndie të shenjtë dhe se ti ke fuqi të bësh shumë vepra të fuqishme në emrin e tij;

5 Prandaj, në qoftë se është kështu, unë do të doja që ti të shkosh dhe të shohësh bashkëshortin tim, pasi ai është shtrirë mbi shtratin e tij për hapësirën e dy ditëve dhe dy netëve; dhe disa thonë se nuk ka vdekur, kurse të tjerët thonë se ai ka vdekur dhe qelbet dhe se duhet vendosur në një varr; por sa për veten time, për mua, ai nuk qelbet.

6 Tani, kjo ishte çfarë donte Amoni, pasi ai e dinte se mbreti Lamoni ishte nën fuqinë e Perëndisë; ai e dinte se [a]veli i errët e mosbesimit po dëbohej nga mendja e tij dhe [b]drita që ndriçonte mendjen e tij, që ishte drita e lavdisë së Perëndisë, e cila ishte një dritë e mrekullueshme e mirësisë së tij—po, kjo dritë i kishte futur kaq gëzim në shpirtin e tij, sa ia kishte zhdukur renë e errësirës dhe drita e jetës së përhershme ndriçonte në shpirtin e tij, po, ai e dinte se kjo e kishte mundur trupin e tij natyror dhe ai ishte rrëmbyer në Perëndinë—

7 Prandaj, ajo që mbretëresha dëshironte prej tij, ishte dëshira e tij e vetme. Prandaj, ai shkoi të shihte mbretin, ashtu si mbretëresha dëshironte nga ai; dhe pa mbretin dhe e dinte se ai nuk kishte vdekur.

8 Dhe ai i tha mbretëreshës: Ai

19 4*a* USH Profet.
6*a* 2 Kor. 4:3–4.
USH Vel.
b USH Dritë, dritë e Krishtit.

nuk ka vdekur, por po fle në Perëndi dhe nesër do të ngrihet përsëri; prandaj mos e varros.

9 Dhe Amoni i tha asaj: A e beson ti këtë? Dhe ajo i tha atij: Unë nuk kam pasur dëshmitarë përveç fjalës tënde dhe fjalës së shërbëtorëve tanë; megjithatë, unë besoj se do të jetë ashtu sikurse the ti.

10 Dhe Amoni i tha asaj: E bekuar qofsh për shkak të besimit tënd të jashtëzakonshëm; unë po të them ty, grua, nuk ka pasur një [a]besim të tillë kaq të madh mes gjithë njerëzve të Nefitëve.

11 Dhe ndodhi që ajo qëndroi dhe e gdhiu pranë shtratit të bashkëshortit të saj, që nga ajo kohë deri të nesërmen në kohën që Amoni kishte caktuar që ai të ngrihej.

12 Dhe ndodhi që sipas fjalëve të Amonit ai u ngrit; dhe si u ngrit, shtriu dorën e tij në drejtim të gruas dhe tha: I bekuar qoftë emri i Perëndisë dhe e bekuar je ti.

13 Pasi, aq me siguri sa ti je gjallë, vër re, unë kam parë Shëlbuesin tim; dhe ai do të vijë dhe do të [a]lindë nga një [b]grua; dhe ai do të shëlbojë gjithë njerëzimin që beson në emrin e tij. Tani, pasi tha këto fjalë, zemra e tij u mbush brenda tij dhe ra përsëri nga gëzimi dhe kështu ra edhe mbretëresha, duke u mposhtur nga Shpirti.

14 Tani Amoni, duke parë Shpirtin e Zotit të derdhur sipas [a]lutjeve të tij mbi Lamanitët, vëllezërit e tij që kishin qenë shkaku i kaq shumë zie mes Nefitëve, ose mes gjithë njerëzve të Zotit për shkak të paudhësive të tyre dhe [b]traditave të tyre, ai ra në gjunjë dhe filloi të derdhte shpirtin e tij në lutje dhe në falënderime ndaj Perëndisë, për sa ai kishte bërë për vëllezërit e tij; dhe ai gjithashtu u mposht nga [c]gëzimi; dhe kështu që të tre [d]ranë përdhe.

15 Tani, kur shërbëtorët e mbretit panë se ata ranë përdhe, edhe ata filluan t'i thërritnin Perëndisë, pasi frika e Zotit kishte ardhur mbi ta gjithashtu, pasi ishin [a]ata që qëndruan para mbretit dhe i dëshmuan atij në lidhje me fuqinë e madhe të Amonit.

16 Dhe ndodhi që ata thirrën në emrin e Zotit, në fuqinë e tyre, madje derisa të gjithë ranë përdhe, me përjashtim të një gruaje Lamanite, emri i së cilës ishte Abish; dhe ajo duke qenë e kthyer në besim te Zoti prej shumë vjetësh, për shkak të një vegimi të pazakontë të atit të saj—

17 Kështu, pasi ishte kthyer në besim te Zoti dhe asnjëherë nuk e kishte bërë të ditur atë, prandaj, kur ajo pa se të gjithë shërbëtorët e Lamonit ranë përdhe dhe gjithashtu zonja e saj, mbretëresha, dhe mbreti dhe Amoni ishin shtrirë për-

10*a* Llu. 7:9.
usH Besim.
13*a* usH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
b 1 Ne. 11:13–21.
14*a* DeB 42:14.
b Mosia 1:5.
c usH Gëzim.
d Alma 27:17.
15*a* Alma 18:1–2.

dhe, ajo e dinte se ishte fuqia e Perëndisë; dhe duke menduar se kjo mundësi, duke ia bërë të ditur popullit se ç'u kishte ndodhur atyre, se të parit e kësaj skene do t'i [a]bënte ata të besonin në fuqinë e Perëndisë, prandaj ajo vrapoi nga shtëpia në shtëpi, duke ua bërë atë të njohur njerëzve.

18 Dhe ata filluan të mblidhen së bashku në shtëpinë e mbretit. Dhe aty erdhi një turmë dhe për habinë e tyre ata panë mbretin dhe mbretëreshën dhe shërbëtorët e tyre të shtrirë përdhe; dhe që të gjithë të shtrirë siç ishin, dukeshin sikur kishin vdekur; dhe ata panë gjithashtu Amonin dhe panë se ai ishte një Nefit.

19 Dhe tani njerëzit filluan të pëshpëritnin mes tyre; disa thonin se ishte një e keqe e madhe që kishte ardhur mbi ta, ose mbi mbretin dhe shtëpinë e tij, sepse ai kishte lejuar që Nefiti të [a]qëndronte në tokë.

20 Por, të tjerët i qortuan, duke thënë: Mbreti e solli këtë të keqe mbi shtëpinë e tij, sepse ai vrau shërbëtorët e tij, të cilët kishin patur grigjat e tyre të shpërndara tek [a]ujërat e Sebusit.

21 Dhe ata gjithashtu u qortuan nga ata njerëz që kishin qëndruar tek ujërat e Sebusit dhe [a]shpërndanë grigjat që i përkisnin mbretit, pasi ata ishin zemëruar me Amonin për shkak të numrit të vëllezërve të tyre që ai kishte vrarë tek ujërat e Sebusit, ndërsa po mbronin grigjat e mbretit.

22 Tani, njëri prej tyre, vëllai i të cilit qe [a]vrarë nga shpata e Amonit, duke qenë jashtëzakonisht i zemëruar me Amonin, nxori shpatën e tij dhe vajti drejt Amonit që t'i binte me të, për ta vrarë; dhe si e ngriti shpatën për ta qëlluar, vini re, ai ra përdhe i vdekur.

23 Tani ne shohim se Amoni nuk mund të vritej, pasi [a]Zoti i kishte thënë Mosias, atit të tij: Unë do ta kursej atë dhe do të jetë për të, sipas besimit tënd—prandaj Mosia ia [b]besoi atë Zotit.

24 Dhe ndodhi që kur turma pa se njeriu që ngriti shpatën për të vrarë Amonin ra i vdekur, frika erdhi mbi të gjithë ata dhe nuk guxonin të zgjatnin duart që ta preknin atë, ose ndonjë prej atyre që kishte rënë; dhe ata filluan të çuditen përsëri mes tyre se ç'mund të ishte shkaku i kësaj fuqie të madhe, ose ç'kuptim kishin të gjitha këto gjëra.

25 Dhe ndodhi që kishte shumë mes tyre që thanë se Amoni ishte [a]Shpirti i Madh dhe të tjerë thanë se ai ishte dërguar nga Shpirti i Madh;

26 Por disa qortonin të gjithë të tjerët, duke thënë se ai ishte një përbindësh që ishte dërguar nga Nefitët për t'i munduar ata.

27 Dhe kishte edhe disa prej tyre që thanë se Amoni qe dërguar nga Shpirti i Madh për

17*a* Mosia 27:14.
19*a* Alma 17:22–23.
20*a* Alma 17:26; 18:7.
21*a* Alma 17:27; 18:3.
22*a* Alma 17:38.
23*a* Mosia 28:7; Alma 17:35.
b USH Besim.
25*a* Alma 18:2–5.

t'u shkaktuar vuajtje për shkak të paudhësive të tyre; dhe se qe Shpirti i Madh që ishte kujdesur gjithnjë për Nefitët, që i kishte çliruar gjithmonë nga duart e tyre; dhe ata thanë se qe ky Shpirti i Madh që kishte shkatërruar kaq shumë prej vëllezërve të tyre, Lamanitëve.

28 Dhe kështu, grindja mes tyre filloi të bëhej jashtëzakonisht e rreptë. Dhe ndërsa ata po ziheshin kështu, erdhi [a]shërbëtorja që bëri që turma të mblidhej së bashku dhe ajo, kur pa grindjen që po zhvillohej mes turmës, ishte jashtëzakonisht e pikëlluar, madje deri në lot.

29 Dhe ndodhi që ajo shkoi dhe e mori mbretëreshën për dore, që ndoshta të mund ta ngrinte nga toka; dhe, porsa ia preku dorën, ajo u ngrit dhe qëndroi më këmbë dhe thirri me zë të lartë, duke thënë: O Jezus i bekuar, që më shpëtove nga një [a]ferr i tmerrshëm! O Perëndi i bekuar, ki [b]mëshirë për këtë popull!

30 Dhe pasi tha këto, ajo përplasi duart e saj, pasi qe plot gëzim dhe tha shumë fjalë që nuk u kuptuan; dhe pasi bëri këtë gjë, ajo mori mbretin, Lamonin, për dore dhe vini re, ai u ngrit dhe qëndroi më këmbë.

31 Dhe ai menjëherë, duke parë grindjen mes popullit të tij, shkoi dhe filloi t'i qortonte dhe t'u mësonte [a]fjalët që kishte dëgjuar nga goja e Amonit; dhe të gjithë ata që dëgjuan fjalët e tij besuan dhe u kthyen në besim te Zoti.

32 Por, pati shumë mes tyre që nuk donin t'i dëgjonin fjalët e tij; prandaj ata shkuan në udhën e tyre.

33 Dhe ndodhi që kur Amoni u ngrit, ai gjithashtu u kujdes për ta dhe ashtu bënë edhe të gjithë shërbëtorët e Lamonit; dhe të gjithë u shpallën njerëzve të njëjtën gjë—se zemrat e tyre kishin [a]ndryshuar; se ata nuk kishin më dëshirë të bënin të [b]liga.

34 Dhe vini re, shumë i shpallën popullit se kishin parë [a]engjëj dhe se kishin biseduar me ta; dhe kështu ata u kishin thënë atyre gjëra të Perëndisë dhe të drejtësisë së tij.

35 Dhe ndodhi që pati shumë që besuan në fjalët e tyre; dhe të gjithë ata që besuan u [a]pagëzuan; dhe ata u bënë një popull i drejtë dhe vendosën një kishë mes tyre.

36 Dhe kështu puna e Zotit filloi mes Lamanitëve; kështu Zoti filloi të derdhte mbi ta Shpirtin e tij; dhe shohim se krahu i tij shtrihet te të [a]gjithë njerëzit që do të pendohen dhe besojnë në emrin e tij.

KAPITULLI 20

Zoti dërgon Amonin në Midoni për

28*a* Alma 19:16.
29*a* 1 Ne. 14:3.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
31*a* Alma 18:36–39.
33*a* USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b Mosia 5:2; Alma 13:12.
34*a* USH Engjëj.
35*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
36*a* 2 Ne. 26:33; Alma 5:33.

të çliruar vëllezërit e tij të burgosur—Amoni dhe Lamoni takohen me atin e Lamonit, që është mbret mbi të gjithë vendin—Amoni detyron mbretin plak të miratojë lirimin e vëllezërve të tij. Rreth 90 para K.

Dhe ndodhi që pasi vendosën një kishë në atë vend, mbreti Lamoni kishte dëshirë që Amoni të shkonte me të në tokën e Nefit, që të mund t'ia paraqiste atit të tij.

2 Dhe zëri i Zotit i erdhi Amonit, duke thënë: Ti nuk duhet të shkosh në tokën e Nefit, pasi vër re, mbreti do të kërkojë jetën tënde; por ti do të shkosh në tokën e Midonit; pasi vër re, vëllai yt Aaroni dhe gjithashtu Muloki dhe Amahu janë në burg.

3 Tani, ndodhi që kur Amoni e dëgjoi këtë, ai i tha Lamonit: Vër re, vëllai im dhe vëllezërit e tjerë janë në burg në Midoni dhe po shkoj që t'i çliroj.

4 Tani, Lamoni i tha Amonit: Unë di se në [a]fuqinë e Zotit ti mund t'i bësh të gjitha gjërat. Por vër re, unë do të vij me ty në tokën e Midonit; pasi mbreti i tokës së Midonit, i cili quhet Antiomno, është një miku im; prandaj unë do të shkoj në tokën e Midonit, që unë të mund të lajkatoj mbretin e asaj toke dhe ai do t'i nxjerrë nga [b]burgu vëllezërit e tu. Tani Lamoni i tha atij: Kush të tha se vëllezërit e tu janë në burg?

5 Dhe Amoni i tha atij: Askush nuk më tha, vetëm Perëndia; dhe ai më tha mua—Shko dhe çliro vëllezërit e tu, pasi ata janë në burg në tokën e Midonit.

6 Tani, kur Lamoni e dëgjoi këtë gjë, ai bëri që shërbëtorët e tij të përgatitnin [a]kuajt e tij dhe karrot e tij.

7 Dhe ai i tha Amonit: Eja, unë do të vij me ty në tokën e Midonit dhe aty do t'i lutem mbretit që t'i nxjerrë nga burgu vëllezërit e tu.

8 Dhe ndodhi që ndërsa Amoni dhe Lamoni po udhëtonin tutje, ata takuan atin e Lamonit, që ishte mbret [a]mbi të gjithë vendin.

9 Dhe vini re, i ati i Lamonit i tha atij: Përse nuk erdhe në [a]festimin që bëra atë ditë të madhe kur unë bëra festë për bijtë e mi dhe për popullin tim?

10 Dhe ai tha gjithashtu: Ku po vete me këtë Nefit që është një nga fëmijët e një [a]gënjeshtari?

11 Dhe ndodhi që Lamoni i tregoi se ku po shkonte, pasi kishte frikë se mund ta fyente.

12 Dhe ai gjithashtu i tregoi gjithë shkakun e qëndrimit të tij në mbretërinë e vet, që ai nuk shkoi tek i ati për festën që kishte përgatitur.

13 Dhe tani kur Lamoni i tregoi të gjitha këto gjëra, vini re, për habinë e tij, i ati u zemërua me të dhe tha: Lamon, ti do të m'i dorëzosh këta Nefitë që janë bijtë e një gënjeshtari. Vër re, ai grabiti etërit tanë; dhe tani fëmijët e tij po vijnë edhe mes nesh, kështu që me dredhitë e tyre dhe me gënjeshtrat e tyre, të

20 4*a* Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.
6*a* Alma 18:9–10.
8*a* Alma 22:1.
9*a* Alma 18:9.
10*a* Mosia 10:12–17.

mund të na mashtrojnë, që të grabitin përsëri nga prona jonë.

14 Tani, i ati i Lamonit e urdhëroi që të vriste Amonin me shpatë. Dhe ai e urdhëroi gjithashtu që të mos shkonte në vendin e Midonit, por të kthehej me të në tokën e [a]Ishmaelit.

15 Por Lamoni i tha atij: Unë nuk do ta vras Amonin, as nuk do të kthehem në tokën e Ishmaelit, por unë do të shkoj në vendin e Midonit, që të liroj vëllezërit e Amonit, pasi unë e di se ata janë njerëz të drejtë dhe profetë të shenjtë të Perëndisë së vërtetë.

16 Tani, kur ati i tij dëgjoi këto fjalë, ai u zemërua me të dhe nxori shpatën, që ta qëllonte dhe ta hidhte përdhe.

17 Por, Amoni i doli para dhe i tha: Vër re, ti nuk do ta vrasësh birin tënd; megjithatë do të ishte [a]më mirë që të bjerë ai se ti, pasi vër re, ai është [b]penduar për mëkatet e tij; por nëse ti do të biesh tani, në zemërimin tënd, shpirti yt nuk mund të shpëtohet dot.

18 Dhe përsëri, është e domosdoshme që të përmbahesh; pasi po të [a]vrisje birin tënd, ai duke qenë njeri i pafajshëm, gjaku i tij do t'i thërriste nga toka Zotit, Perëndisë së tij, për hakmarrje që të bjerë mbi ty; dhe ndoshta ti do të humbisje [b]shpirtin tënd.

19 Tani, pasi Amoni i tha këto fjalë, ai iu përgjigj, duke thënë: Unë e di se po të vrisja birin tim, do të derdhja gjak të pafajshëm; pasi je ti që ke kërkuar ta shkatërrosh atë.

20 Dhe ai shtriu dorën e tij që të vriste Amonin. Por Amoni u bëri ballë goditjeve të tij dhe gjithashtu qëlloi krahun e tij që të mos ishte në gjendje ta përdorte.

21 Tani, kur mbreti pa se Amoni mund ta vriste, filloi t'i lutej Amonit që t'i kursente jetën.

22 Por Amoni ngriti shpatën e tij dhe i tha: Vër re, unë do të të qëlloj në qoftë se ti nuk pranon që vëllezërit e mi të mund të nxirren nga burgu.

23 Tani mbreti, duke pasur frikë se mund të humbte jetën e tij, tha: Në qoftë se do të më falësh mua, unë do të të jap ty çdo gjë që do të kërkosh, madje gjysmën e mbretërisë.

24 Tani, kur Amoni pa se kishte nxjerrë nga mbreti plak aq sa donte ai, i tha atij: Në qoftë se ti pranon që vëllezërit e mi mund të lirohen nga burgu dhe gjithashtu që Lamoni mund të mbajë mbretërinë e tij, që ti të mos jesh i pakënaqur me të, por do ta lejosh që të bëjë sipas dëshirave të tij për [a]çdo gjë që ai mendon, atëherë unë do të të kursej; përndryshe unë do të të qëlloj dhe do të të hedh përdhe.

25 Tani, pasi Amoni tha këto fjalë, mbreti filloi të gëzohej për shkak të jetës së tij.

26 Dhe kur pa se Amoni nuk kishte dëshirë ta shkatërronte dhe kur pa edhe dashurinë e madhe që ai kishte për birin e tij, Lamonin, ai u çudit jashtë-

14*a* Alma 17:19.
17*a* Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.
18*a* USH Vrasje.
b DeB 42:18.
24*a* Alma 21:21–22.

zakonisht dhe tha: Meqë kjo është e gjitha që ti ke dëshiruar, që unë të liroj vëllezërit e tu dhe të lejoj që biri im Lamoni të mbajë mbretërinë e tij, vër re, unë do ta pranoj që biri im mund ta mbajë mbretërinë e tij, që nga kjo kohë dhe përgjithnjë; dhe se unë nuk do ta drejtoj më—

27 Dhe unë do të pranoj edhe që vëllezërit e tu të lirohen nga burgu dhe që ti dhe vëllezërit e tu mund të vini tek unë, në mbretërinë time; pasi unë do të dëshiroj shumë të të shoh. Pasi mbreti u çudit shumë nga fjalët që ai tha dhe gjithashtu nga fjalët që u thanë nga biri i tij, Lamoni, prandaj ai kishte [a]dëshirë t'i mësonte ato.

28 Dhe ndodhi që Amoni dhe Lamoni vazhduan udhëtimin e tyre drejt tokës të Midonit. Dhe Lamoni gjeti dashamirësi në sytë e mbretit të vendit; prandaj vëllezërit e Amonit u nxorën nga burgu.

29 Dhe kur Amoni i takoi, i erdhi jashtëzakonisht keq për ta, pasi vini re, ata ishin lakuriq dhe lëkura e tyre u ishte çjerrë jashtëzakonisht, sepse kishin qenë lidhur me litarë të fortë. Ata kishin vuajtur gjithashtu nga uria, nga etja dhe nga çdo lloj fatkeqësie; megjithatë, ata qenë të [a]durueshëm në të gjitha vuajtjet e tyre.

30 Dhe ashtu siç kishte ndodhur, qe fati i tyre që të binin në duart e një populli më të ashpër dhe më kokëfortë; prandaj ata nuk deshën t'u vinin veshin fjalëve të tyre dhe i kishin flakur jashtë dhe qëlluar, dhe dëbuar nga shtëpia në shtëpi dhe nga vendi në vend, madje deri kur arritën në tokën e Midonit; dhe aty i kapën dhe i hodhën në burg, dhe i lidhën me [a]litarë të fortë, dhe i mbajtën në burg për shumë ditë, dhe u çliruan nga Lamoni dhe Amoni.

Një rrëfim i predikimit të Aaronit dhe Mulokit dhe vëllezërve të tyre, drejtuar Lamanitëve.

Përfshin kapitujt 21 deri në 26, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 21

Aaroni u mëson Amalekitëve mbi Krishtin dhe shlyerjen e tij—Aaroni dhe vëllezërit e tij burgosen në Midoni—Pas çlirimit të tyre, ata japin mësim nëpër sinagoga dhe bëjnë që shumë veta të kthehen në besim—Lamoni u jep liri fetare njerëzve në vendin e Ishmaelit. Rreth 90–77 para K.

Tani, kur Amoni dhe vëllezërit e tij [a]u ndanë nga njëri-tjetri në kufijtë e tokës së Lamanitëve, vini re, Aaroni vazhdoi udhëtimin e tij drejt tokës që quhej nga Lamanitët, Jeruzalem, duke e quajtur sipas vendit të lindjes së etërve të tyre; dhe ishte larg, pranë kufijve të Mormonit.

2 Tani Lamanitët dhe Amalekitët dhe populli i [a]Amulonit, kishin ndërtuar një qytet të madh, i cili ishte quajtur Jeruzalem.

27*a* ush Përul, përulësi.
29*a* Alma 17:11.
30*a* Alma 26:29.
21 1*a* Alma 17:13, 17.
2*a* Mosia 24:1; Alma 25:4–9.

3 Tani, Lamanitët qenë nga vetja e tyre mjaft të ashpër; por Amalekitët dhe Amulonitët qenë edhe më të ashpër; prandaj, ata qenë shkak që Lamanitët të ngurtësonin zemrat e tyre edhe më shumë, që ata të forcoheshin në ligësi dhe në neveritë e tyre.

4 Dhe ndodhi që Aaroni erdhi në qytetin e Jeruzalemit dhe së pari filloi t'u predikonte Amalekitëve. Dhe ai filloi t'u predikonte në sinagogat e tyre, pasi ata kishin ndërtuar sinagoga sipas [a]urdhrit të Nehoritëve; pasi shumë nga Amalekitët dhe nga Amulonitët ishin nga urdhri i Nehoritëve.

5 Prandaj, ndërsa Aaroni hyri në një prej sinagogave për t'u predikuar njerëzve dhe ndërsa po u fliste atyre, vini re, u ngrit një Amelekit dhe filloi të grindej me të, duke thënë: Çfarë është ajo që ke dëshmuar? A mos ke parë një [a]engjëll? Pse nuk shfaqen engjëjt te ne? Vër re, a nuk është ky popull po aq i mirë sa populli yt?

6 Ti thua se në qoftë se nuk pendohemi, ne do të mbarojmë. Si e di ti mendimin dhe qëllimin e zemrave tona? Si e di ti se ne kemi shkak për t'u penduar? Si e di ti se ne nuk jemi një popull i drejtë? Vër re, ne kemi ndërtuar vende të shenjta dhe mblidhemi së bashku për të adhuruar Perëndinë. Ne besojmë se Perëndia do t'i shpëtojë të gjithë njerëzit.

7 Tani Aaroni i tha atij: A beson ti se Biri i Perëndisë do të vijë për të shëlbuar njerëzimin nga mëkatet e tij?

8 Dhe njeriu i tha atij: Ne nuk besojmë se ti e di një gjë të tillë. Ne nuk besojmë në këto tradita të marra. Ne nuk besojmë se ti di mbi [a]gjërat që do të vijnë, as nuk besojmë se etërit e tu dhe gjithashtu etërit tanë, dinin në lidhje me gjërat që ata flisnin, për atë që do të vijë.

9 Tani Aaroni filloi t'u shpjegonte shkrimet e shenjta në lidhje me ardhjen e Krishtit dhe gjithashtu në lidhje me ringjalljen e të vdekurve dhe se [a]nuk mund të ketë shëlbim për njerëzimin, veçse nëpërmjet vdekjes dhe vuajtjeve të Krishtit dhe të [b]shlyerjes së gjakut të tij.

10 Dhe ndodhi që ndërsa ai filloi të shtjellonte këto gjëra, ata u zemëruan me të dhe filluan ta tallnin; dhe nuk donin të dëgjonin fjalët që ai foli.

11 Prandaj, kur pa se ata nuk donin të dëgjonin fjalët e tij, ai u largua nga sinagoga e tyre dhe shkoi në një fshat që quhej Ani-Anti dhe aty ai gjeti Mulokin duke u predikuar atyre fjalën; si edhe Amahun dhe vëllezërit e tij. Dhe ata po grindeshin me shumë veta mbi fjalën.

12 Dhe ndodhi që panë se njerëzit po ngurtësonin zemrat e tyre, prandaj ata u nisën dhe arritën në tokën e Midonit. Dhe u predikuan fjalën shumë vetave dhe pak u besuan fjalëve që ata u mësonin.

13 Megjithatë, Aaroni dhe një farë numri prej vëllezërve të tij,

4*a* Alma 1:2–15.
5*a* Mosia 27:11–15.
8*a* Jakobi 7:1–8.
9*a* Mosia 5:8; Alma 38:9.
b USH Shlyej, shlyerje.

u morën dhe u hodhën në burg dhe të tjerët ikën, dhe u larguan nga toka e Midonit për në krahinat rreth e përqark.

14 Dhe ata që u futën në burg [a]vuajtën shumë dhe u çliruan me anë të dorës së Lamonit dhe Amonit dhe u ushqyen, dhe u veshën.

15 Dhe ata shkuan prapë të njoftonin fjalën dhe kështu u çliruan nga burgu për të parën herë; dhe kështu ata kishin vuajtur.

16 Dhe shkuan kudo që u udhëhoqën nga [a]Shpirti i Zotit, duke predikuar fjalën e Perëndisë në çdo sinagogë të Amalekitëve, ose në çdo mbledhje të Lamanitëve ku ata mund të pranoheshin.

17 Dhe ndodhi që Zoti filloi t'i bekonte, aq sa ata sollën shumë veta në njohurinë e së vërtetës; po, ata [a]bindën shumë mbi mëkatet e tyre dhe mbi traditat e etërve të tyre, që nuk ishin të drejta.

18 Dhe ndodhi që Amoni dhe Lamoni u kthyen nga toka e Midonit në tokën e Ishmaelit, që ishte toka e trashëgimit të tyre.

19 Dhe mbreti Lamoni nuk mund të lejonte që Amoni t'i shërbente atij ose të ishte shërbëtori i tij.

20 Por ai bëri që në tokën e Ishmaelit të ndërtoheshin sinagoga dhe bëri që populli i tij, ose njerëzit që kishte nën sundim, duhej të mblidheshin tok së bashku.

21 Dhe ai u gëzua për ta dhe u mësoi atyre shumë gjëra. Dhe ai u shpalli edhe se ata ishin një popull që ishin nën të dhe se ishin një popull i lirë dhe se ata ishin një popull i lirë nga shtypjet e mbretit, atit të tij; pasi i ati i kishte dhënë atij të drejtë të sundonte mbi popullin që ndodhej në tokën e Ishmaelit dhe në të gjithë tokën rreth e përqark.

22 Dhe ai u shpalli atyre edhe se mund të kishin [a]lirinë e adhurimit të Zotit, Perëndisë së tyre, sipas dëshirave të tyre, brenda çfarëdo vendi që të ishin, nëse ishin në tokën që ishte nën mbretërimin e mbretit Lamoni.

23 Dhe Amoni i predikoi popullit të mbretit Lamoni; dhe ndodhi që ai u mësoi të gjitha gjërat në lidhje me gjërat që kishin të bënin me drejtësinë. Dhe ai i nxiti ata çdo ditë, me gjithë zell; dhe ata i vunë veshin fjalës së tij dhe qenë të zellshëm për zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë.

KAPITULLI 22

Aaroni i mëson atit të Lamonit rreth Krijimit, rënies së Adamit dhe planit të shëlbimit nëpërmjet Krishtit—Mbreti dhe të gjithë njerëzit e shtëpisë së tij kthehen në besim—Shpjegohet ndarja e tokës mes Nefitëve dhe Lamanitëve. Rreth 90–77 para K.

Tani, ndërsa Amoni po mësonte vazhdimisht popullin e Lamonit, ne do të kthehemi te rrëfimi i Aaronit dhe i vëllezërve të

14*a* Alma 20:29.
16*a* Alma 22:1.
17*a* DeB 18:44.
22*a* DeB 134:1–4; NeB 1:11.
USH Liri.

tij; meqë pasi u nis nga toka e Midonit, ai u [a]udhëhoq nga Shpirti për në tokën e Nefit, madje deri te shtëpia e mbretit që ishte mbi të gjithë tokën, [b]me përjashtim të tokës së Ishmaelit; dhe ai qe ati i Lamonit.

2 Dhe ndodhi që ai shkoi tek ai, brenda në pallatin e mbretit me vëllezërit e tij dhe u përul para mbretit dhe i tha atij: Vër re, O mbret, ne jemi vëllezërit e Amonit, që ti [a]lirove nga burgu.

3 Dhe tani, O mbret, në qoftë se ti do të na falësh jetën, ne do të jemi shërbëtorët e tu. Dhe mbreti u tha atyre: Ngrihuni, pasi unë do t'jua fal jetën dhe nuk do të lejoj që ju të jeni shërbëtorët e mi; por unë do të ngul këmbë që ju të më administroni; pasi kam qenë disi i shqetësuar në mendje, për shkak të bujarisë dhe të madhështisë së fjalëve të vëllait tuaj Amon; dhe dëshiroj të di arsyen përse ai nuk ka dalë nga Midoni me ju.

4 Dhe Aaroni i tha mbretit: Vër re, Shpirti i Zotit e ka thirrur gjetiu; ai ka shkuar në tokën e Ishmaelit, për të mësuar popullin e Lamonit.

5 Tani mbreti u tha atyre: Ç'është kjo gjë që thatë në lidhje me Shpirtin e Zotit? Vini re, kjo është gjëja që më shqetëson.

6 Dhe gjithashtu, ç'është kjo që Amoni tha—[a]Në qoftë se ju do të pendoheni, do të shpëtoheni dhe në qoftë se nuk do të pendoheni, ju do të flakeni tej në ditën e fundit.

7 Dhe Aaroni iu përgjigj dhe i tha atij: A beson ti se ka një Perëndi? Dhe mbreti tha: Unë di se Amalekitët thonë se ka një Perëndi dhe unë u kam dhënë leje të ndërtojnë vende të shenjta, që të mblidhen së bashku për ta adhuruar atë. Dhe tani, në qoftë se ti thua se ka Perëndi, vër re, unë do të [a]besoj.

8 Dhe tani, kur Aaroni dëgjoi këtë, zemra e tij filloi të gëzohej dhe tha: Vër re, aq me siguri sa je gjallë ti, O mbret, aq ka një Perëndi.

9 Dhe mbreti tha: A është Perëndia ai [a]Shpirti i Madh që nxori etërit tanë nga toka e Jeruzalemit?

10 Dhe Aaroni i tha atij: Po, ai është ai Shpirti i Madh dhe ai [a]krijoi të gjitha gjërat, qoftë në qiell, ashtu edhe në tokë. A e beson ti këtë?

11 Dhe ai tha: Po, unë besoj se Shpirti i Madh krijoi të gjitha gjërat dhe dëshiroj që ti të më tregosh në lidhje me të gjitha këto gjëra dhe unë do t'u [a]besoj fjalëve të tua.

12 Dhe ndodhi që kur Aaroni pa se mbreti do t'u besonte fjalëve të tij, ai filloi që nga krijimi i Adamit, [a]duke i lexuar mbretit shkrimet e shenjta—sesi Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së tij dhe se Perëndia i dha atij urdhërime dhe se për shkak të shkeljes, njeriu ra.

22 1*a* Alma 21:16–17.
b Alma 21:21–22.
2*a* Alma 20:26.
6*a* Alma 20:17–18.
7*a* DeB 46:13–14.
9*a* Alma 18:18–28.
10*a* USH Krijoj, krijim.
11*a* USH Besim, besoj.
12*a* 1 Ne. 5:10–18; Alma 37:9.

13 Dhe Aaroni i shpjegoi atij shkrimet e shenjta që nga [a]krijimi i Adamit, duke i paraqitur atij rënien e njeriut dhe gjendjen e tij të mishit dhe gjithashtu [b]planin e shëlbimit, që ishte përgatitur që [c]nga krijimi i botës, nëpërmjet Krishtit, për të gjithë ata që do të besonin në emrin e tij.

14 Dhe që kur njeriu [a]ra, ai nuk mund të [b]meritonte asgjë për veten e tij; por vuajtjet dhe vdekja e Krishtit [c]shlyejnë për mëkatet e tyre, nëpërmjet besimit, pendimit dhe kështu me radhë; dhe se ai këput rripat e vdekjes, që [d]varri të mos ketë fitore dhe thumbi i vdekjes të gëlltitet në shpresat e lavdisë; dhe Aaroni ia shpjegoi të gjitha këto gjëra mbretit.

15 Dhe ndodhi që pasi Aaroni ia shpjegoi këto gjëra, mbreti tha: [a]Çfarë duhet të bëj që të mund të kem këtë jetë të përjetshme, për të cilën fole? Po, çfarë duhet të bëj që të mund të [b]lind nga Perëndia, duke shkulur këtë shpirt të keq nga gjoksi im dhe të marr Shpirtin e tij, që të jem plot gëzim, që të mos përjashtohem në ditën e fundit? Vër re, tha ai, unë do të heq dorë nga [c]çdo gjë që kam, po, unë do ta braktis mbretërinë time, që të mund të marr këtë gëzim të madh.

16 Por Aaroni i tha: Në qoftë se ti e [a]dëshiron këtë gjë, në qoftë se ti do të përulesh para Perëndisë, po, në qoftë se ti do të pendohesh për të gjitha mëkatet e tua dhe do të përulesh para Perëndisë dhe të thërrasësh emrin e tij me besim, duke besuar se do të marrësh, atëherë do të marrësh [b]shpresën që dëshiron.

17 Dhe ndodhi që kur Aaroni i tha këto fjalë, mbreti u [a]përul para Zotit në gjunjë; po, madje u shtri përdhe dhe [b]thirri fuqishëm, duke thënë:

18 O Perëndi, Aaroni më ka thënë se ka një Perëndi dhe në qoftë se ka një Perëndi dhe në qoftë se ti je Perëndia, a do të më shfaqesh dhe unë do t'i braktis të gjitha mëkatet e mia për të të njohur dhe që të mund të ngrihem së vdekuri dhe të shpëtohem në ditën e fundit. Dhe tani, kur mbreti i tha këto fjalë, ra përdhe sikur të ishte i vdekur.

19 Dhe ndodhi që shërbëtorët e tij vrapuan që t'i thoshin mbretëreshës të gjithë atë që i kishte ndodhur mbretit. Dhe ajo erdhi te mbreti; dhe kur e pa të shtrirë sikur të kishte vdekur dhe pa gjithashtu Aaronin dhe vëllezërit e tij duke qëndruar, sikur të kishin qenë ata shkaku i rënies së tij, ajo u zemërua me ta dhe u dha urdhër shërbëtorëve të saj, ose shërbëtorëve të mbretit, që t'i kapnin dhe t'i vrisnin.

13*a* Zan. 1:26–28.
b USH Plan i shëlbimit.
c 2 Ne. 9:18.
14*a* USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b 2 Ne. 25:23; Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16. USH Shlyej, shlyerje.
d Isa. 25:8; 1 Kor. 15:55.
15*a* Vep. 2:37.
b Alma 5:14, 49.
c Mt. 13:44–46; 19:16–22.
16*a* USH Kthim, kthyer (i).
b Eth. 12:4.
17*a* DeB 5:24.
b USH Lutje.

20 Tani shërbëtorët e panë shkakun e rënies së mbretit, prandaj nuk guxonin të vinin dorë mbi Aaronin dhe vëllezërit e tij; dhe iu lutën mbretëreshës, duke thënë: Përse na jep urdhër që t'i vrasim këta njerëz, kur vër re, njëri prej tyre është [a]më i fuqishëm se të gjithë ne? Prandaj, ne do të biem para tyre.

21 Tani, kur mbretëresha pa frikën e shërbëtorëve, edhe ajo vetë filloi të frikësohej shumë, se mos vinte ndonjë e keqe mbi të. Dhe ajo urdhëroi shërbëtorët e saj që të shkonin dhe të thërrisnin popullin, që ata të mund të vrisnin Aaronin dhe vëllezërit e tij.

22 Tani, kur Aaroni pa vendosmërinë e mbretëreshës, ai, duke ditur edhe ngurtësinë e zemrave të popullit, pati frikë se një turmë njerëzish mund të mblidheshin së bashku dhe do të bëhej një grindje e madhe dhe një trazirë mes tyre; prandaj, ai shtriu dorën, e ngriti mbretin nga toka dhe i tha atij: Qëndro. Dhe ai qëndroi në këmbët e tij, duke marrë fuqinë e tij.

23 Tani kjo u bë në prani të mbretëreshës dhe të shumë shërbëtorëve. Dhe kur ata e panë këtë gjë, u çuditën shumë dhe filluan të frikësohen. Dhe mbreti qëndroi përpara dhe filloi t'u [a]predikonte atyre. Dhe ai u predikoi kaq shumë, sa e gjithë shtëpia e tij u [b]kthye në besim te Zoti.

24 Tani, një shumicë njerëzish ishin mbledhur së bashku, për shkak të urdhërimit të mbretëreshës; dhe filluan të bëheshin shumë pështpëritje mes tyre për shkak të Aaronit dhe vëllezërve të tij.

25 Por mbreti shkoi mes tyre dhe i ndihmoi të kuptonin. Dhe ata u qetësuan kundrejt Aaronit dhe atyre që ishin me të.

26 Dhe ndodhi që kur mbreti pa se populli ishte qetësuar, ai bëri që Aaroni dhe vëllezërit e tij të qëndronin në mes të turmës dhe t'u predikonin atyre fjalën.

27 Dhe ndodhi që mbreti dërgoi një [a]shpallje në tërë tokën, mes gjithë njerëzve të tij që ishin në të gjithë tokën e tij, që ishin në të gjitha krahinat rreth e përqark, që ishin madje edhe në kufi me detin, nga lindja dhe nga perëndimi dhe që ishin ndarë nga toka e [b]Zarahemlës me anë të një rripi të ngushtë shkretëtire, që shkonte nga deti në lindje, madje deri në det nga perëndimi dhe rreth e përqark kufijve të bregdetit dhe të kufijve të vendit të shkretë, që ishte nga veriu pranë tokës së Zarahemlës, nëpërmjet kufijve të Mantit, në krye të lumit Sidon, që rrjedh nga lindja në drejtim të perëndimit—dhe kështu ndaheshin Lamanitët nga Nefitët.

28 Tani, pjesa më [a]përtace e Lamanitëve jetonte në vendin e shkretë dhe banonte në çadra; dhe ishin përhapur në vendin e shkretë në perëndim, në tokën e Nefit; po, dhe gjithashtu në

20*a* Alma 18:1–3.
23*a* USH Shërbej; Predikoj; Mësoj, mësues.
b USH Kthim, kthyer (i).
27*a* Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28*a* 2 Ne. 5:22–25.

perëndim të tokës së Zarahemlës, në kufijtë gjatë bregdetit dhe nga perëndimi në tokën e Nefit, në vendin e trashëgimit të parë të etërve të tyre dhe kështu duke u kufizuar përgjatë bregdetit.

29 Dhe kishte gjithashtu shumë Lamanitë në lindje pranë bregdetit, ku i kishin shpënë Nefitët. Dhe kështu, Nefitët ishin pothuajse të rrethuar nga Lamanitët; megjithatë, Nefitët kishin marrë në zotërim të gjitha pjesët veriore të tokës që kufizohej me vendin e shkretë, në krye të lumit Sidon, nga lindja në perëndim, rreth e përqark në anën e vendit të shkretë; në veri, madje derisa ata arritën në vendin që e quajtën [a]Begati.

30 Dhe kufizohej me tokën që ata e quajtën [a]Shkretim, pasi ajo ishte kaq në veri, sa binte në tokën që kishte qenë e populluar dhe ishte shkatërruar, për [b]kockat e të cilëve kemi folur, që u zbulua nga populli i Zarahemlës, pasi ishte vendi ku ata zbritën [c]së pari.

31 Dhe ata erdhën që andej lart për në jug të vendit të shkretë. Kështu toka në veri u quajt [a]Shkretim dhe toka në jug u quajt Begati, pasi ishte vendi i shkretë që është plot me të gjitha llojet e kafshëve të egra të çdo forme, një pjesë e të cilave kishin ardhur nga tokat e veriut për ushqim.

32 Dhe tani, [a]largësia nga deti lindor në detin perëndimor, në vijën midis Begatisë dhe tokës Shkretim, ishte vetëm prej një dite e gjysmë udhëtimi për një Nefit; dhe kështu toka e Nefit dhe toka e Zarahemlës ishin pothuajse të rrethuara nga uji, pasi kishte një [b]istëm të vogël toke mes tokës së veriut dhe tokës së jugut.

33 Dhe ndodhi që Nefitët kishin banuar në tokën Begati, madje nga lindja deri në detin perëndimor dhe kështu Nefitët, në mençurinë e tyre, me rojat e tyre dhe me ushtritë e tyre, kishin bllokuar Lamanitët nga jugu, kështu që të mos ishin në gjendje të kishin më toka në veri dhe të mos ishin në gjendje të pushtonin tokën në veri.

34 Prandaj Lamanitët nuk mund të kishin më zotërime veçse në tokën e Nefit dhe në vendin e shkretë rreth e përqark. Tani kjo ishte gjë e urtë nga ana e Nefitëve—pasi Lamanitët ishin një armik për ta, ata nuk donin të vuanin fatkeqësi nga çfarëdolloj drejtimi dhe gjithashtu, që të kishin një vend ku mund të iknin sipas dëshirave të tyre.

35 Dhe tani unë, pasi e thashë këtë, kthehem përsëri te rrëfimi i Amonit dhe Aaronit, i Omnerit dhe Himnit dhe vëllezërve të tyre.

KAPITULLI 23

Shpallet liria fetare—Lamanitët në shtatë toka dhe qytete kthehen

29*a* Alma 52:9; 63:5.
30*a* Alma 50:34; Morm. 4:1–3.
b Mosia 8:7–12; 28:11–19.
c Hel. 6:10.
31*a* Hel. 3:5–6.
32*a* Hel. 4:7.
b Alma 50:34.

në besim—Ata e quajnë veten Anti-Nefi-Lehitë dhe çlirohen nga mallkimi—Amalekitët dhe Amulonitët hedhin poshtë të vërtetën. Rreth 90–77 para K.

Vini re, tani ndodhi që mbreti i Lamanitëve dërgoi një [a]shpallje mes të gjithë njerëzve të tij që ata nuk duhej të vinin dorë mbi Amonin, ose Aaronin, ose Omnerin, ose Himnin, as mbi ndonjë prej vëllezërve të tyre që do të shkonin dhe predikonin fjalën e Perëndisë, në çfarëdo vendi që ata do të ishin, në cilëndo pjesë të vendit të tyre.

2 Po, ai dërgoi një dekret mes tyre që ata nuk duhej të vinin dorë mbi ta, t'i lidhnin ose t'i futnin në burg; as nuk duhej të pështynin mbi ta, as t'i qëllonin, as t'i dëbonin nga sinagogat e tyre, as t'i fshikullonin, as t'i zinin me gurë, por që ata të hynin lirisht në shtëpitë e tyre dhe gjithashtu në tempujt e tyre dhe në vendet e tyre të shenjta.

3 Dhe kështu ata mund të shkonin dhe të predikonin fjalën sipas dëshirave të tyre, pasi mbreti dhe e tërë shtëpia e tij ishin kthyer në besim te Zoti; prandaj, ai e dërgoi këtë shpallje në tërë vendin te populli i tij, kështu që fjala e Perëndisë të mos pengohej, por që të mund të shkonte nëpër tërë vendin, që populli i tij të mund të bindej në lidhje me [a]traditat e liga të etërve të tyre dhe që të mund të bindeshin se të gjithë ata ishin vëllezër dhe se ata nuk duhej të vrisnin, as të plaçkitnin, as të vidhnin, as të shkelnin kurorën, as të mos bënin ndonjëlloj ligësie.

4 Dhe tani ndodhi që kur mbreti dërgoi këtë shpallje, Aaroni dhe vëllezërit e tij shkuan nga qyteti në qytet dhe nga një shtëpi adhurimi në tjetrën, duke vendosur kisha dhe duke shenjtëruar priftërinj dhe mësues në të gjithë vendin, mes Lamanitëve, për të predikuar dhe për të mësuar fjalën e Perëndisë mes tyre; dhe kështu ata filluan të kishin sukses të madh.

5 Dhe me mijëra u sollën në njohurinë e Zotit, po, mijëra u sollën që të besonin në [a]traditat e Nefitëve dhe atyre iu mësuan [b]analet dhe profecitë të cilat kaluan nga dora në dorë, madje, deri në kohën e sotme.

6 Dhe me aq siguri sa Zoti jeton, po me kaq siguri të gjithë ata që besonin, ose të gjithë ata që u sollën në njohurinë e së vërtetës, nëpërmjet predikimit të Amonit dhe vëllezërve të tij, sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë dhe të fuqisë së Perëndisë, që bën mrekulli në ta—po, unë ju them se sikurse Zoti jeton, po kështu të gjithë Lamanitët që besuan në predikimin e tyre dhe që u [a]kthyen në besim te Zoti, nuk hoqën dorë [b]kurrë nga besimi i tyre.

7 Pasi ata u bënë një popull i drejtë; ata ulën armët e rebelimit të tyre dhe nuk luftuan më

23 1*a* Alma 22:27.
3*a* Alma 26:24.
5*a* Alma 37:19.
b Alma 63:12.
USH Shkrime të shenjta.
6*a* USH Kthim, kthyer (i).
b Alma 27:27.

kundër Perëndisë, as kundër ndonjërit prej vëllezërve të tyre.

8 Tani, këta ishin [a]ata që u kthyen në besim te Zoti:

9 Populli i Lamanitëve që ishte në tokën e Ishmaelit;

10 Dhe gjithashtu populli i Lamanitëve që ishte në tokën e Midonit;

11 Dhe gjithashtu populli i Lamanitëve që ishte në qytetin e Nefit;

12 Dhe gjithashtu populli i Lamanitëve që ishte në tokën e [a]Shilomit, dhe ata që ishin në tokën e Shemlonit, dhe në qytetin e Lemuelit, dhe në qytetin e Shimnilomit.

13 Dhe këto janë emrat e qyteteve të Lamanitëve që u [a]kthyen në besim te Zoti; dhe këta janë ata që ulën armët e rebelimit të tyre, po, të gjitha armët e tyre të luftës; dhe ata që të gjithë ishin Lamanitë.

14 Dhe Amalekitët nuk u [a]kthyen në besim, vetëm me përjashtim të njërit; as ndonjë nga [b]Amulonitët; por ata ngurtësuan zemrat e tyre dhe gjithashtu zemrat e Lamanitëve në atë pjesë të tokës, kudo që ata banonin, po, dhe në të gjitha fshatrat e tyre dhe të gjitha qytetet e tyre.

15 Prandaj, ne përmendëm të gjitha qytetet e Lamanitëve, në të cilat ata u penduan dhe erdhën në njohurinë e së vërtetës dhe u kthyen në besim.

16 Dhe tani ndodhi që mbreti dhe ata që u kthyen në besim, kishin dëshirë të kishin një emër, me anë të të cilit të mund të dalloheshin nga vëllezërit e tyre; prandaj mbreti u këshillua me Aaronin dhe me shumë nga priftërinjtë e tyre, në lidhje me emrin me të cilin ata do të quheshin, kështu që të mund të dalloheshin.

17 Dhe ndodhi që ata u quajtën me emrin [a]Anti-Nefi-Lehi; dhe ata u quajtën me këtë emër dhe nuk u quajtën më Lamanitë.

18 Dhe ata filluan të ishin një popull shumë punëtor; po, dhe ata qenë miqësor me Nefitët; prandaj, filluan marrëdhënie të mira me ta dhe [a]mallkimi i Perëndisë nuk i ndoqi më.

KAPITULLI 24

Lamanitët shkojnë kundër popullit të Perëndisë — Anti-Nefi-Lehitët gëzohen në Krisht dhe vizitohen nga engjëjt—Ata zgjedhin të vuajnë më mirë vdekje, sesa të mbrojnë veten—Më shumë Lamanitë janë kthyer në besim. Rreth 90–77 para K.

Dhe ndodhi që Amalekitët dhe Amulonitët dhe Lamanitët që ishin në tokën e Amulonit, si edhe në tokën e Helamit, të cilët kishin qenë në tokën e [a]Jeruzalemit dhe më në fund në të gjithë tokën rreth e përqark që nuk ishin kthyer në besim dhe që nuk kishin marrë mbi vete emrin [b]Anti-Nefi-Lehi, u

8*a* Alma 26:3, 31.
12*a* Mosia 22:8, 11.
13*a* Alma 53:10.
14*a* Alma 24:29.
b Mosia 23:31–39.
17*a* ush Anti-Nefi-Lehitë.
18*a* 1 Ne. 2:23; 2 Ne. 30:5–6; 3 Ne. 2:14–16.
24 1*a* Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

nxitën nga Amalekitët dhe nga Amulonitët, që të zemëroheshin kundër vëllezërve të tyre.

2 Dhe urrejtja e tyre u bë jashtëzakonisht e madhe kundër tyre, madje derisa ata filluan të ngrenë krye kundër mbretit të tyre, kaq shumë, sa ata nuk donin që ai të ishte mbreti i tyre; prandaj ata morën armët kundër popullit Anti-Nefi-Lehi.

3 Tani mbreti ia dha mbretërinë të birit dhe e quajti me emrin Anti-Nefi-Lehi.

4 Dhe mbreti vdiq në po atë vit, kur Lamanitët filluan të bënin përgatitje për luftë kundër popullit të Perëndisë.

5 Tani, kur Amoni dhe vëllezërit e tij dhe të gjithë ata që kishin ardhur me të, panë përgatitjet e Lamanitëve për të shkatërruar vëllezërit e tyre, ata shkuan në tokën e Midianit dhe aty Amoni takoi të gjithë vëllezërit e tij; dhe prej aty ata shkuan në tokën e Ishmaelit, që të mbanin një [a]kështill me Lamonin dhe gjithashtu me vëllanë e tij Anti-Nefi-Lehi se ç'duhej të bënin për të mbrojtur veten nga Lamanitët.

6 Tani, nuk kishte asnjë shpirt mes gjithë njerëzve që ishin kthyer në besim te Zoti, që të merrte armët kundër vëllezërve të tyre, jo, ata as nuk do të bënin ndonjë përgatitje për luftë; po, dhe gjithashtu mbreti i tyre i urdhëroi që nuk duhej të bënin.

7 Tani, këto janë fjalët që ai i tha popullit në lidhje me këtë çështje: Unë falënderoj Perëndinë tim, populli im i dashur, që Perëndia ynë i madh na ka dërguar në mirësi këta vëllezërit tanë, Nefitët, që të predikojnë mes nesh dhe të na bindin mbi [a]traditat e etërve tanë të ligj.

8 Dhe vini re, unë falënderoj Perëndinë tim të madh që na ka dhënë një pjesë të Shpirtit të tij për të zbutur zemrat tona, që ne kemi filluar marrëdhënie me këta vëllezër, Nefitët.

9 Dhe vini re, unë gjithashtu falënderoj Perëndinë tim, se duke pasur këto marrëdhënie ne u bindëm për [a]mëkatet tona dhe për vrasjet e shumta që kemi bërë.

10 Dhe unë gjithashtu falënderoj Perëndinë tim, po, Perëndinë tim të madh që na dha mundësi të pendohemi për këto gjëra dhe gjithashtu, që ai na i ka [a]falur këto mëkatet tona të shumta dhe vrasjet që ne kemi bërë dhe që e ka nxjerrë [b]fajin nga zemrat tona, nëpërmjet meritave të Birit të tij.

11 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi, e gjitha që ne mund të bënim, (pasi ne ishim populli më i humbur i të gjithë njerëzimit) ishte të pendoheshim për të gjitha mëkatet dhe vrasjet tona të shumta që kishim bërë dhe të bënim që Perëndia të na i [a]hiqte ato nga zemrat tona, pasi kjo ishte e gjitha që mund të bënim që të pendoheshim mjaftueshëm para Perëndisë, që ai të hiqte njollën tonë—

12 Tani, vëllezërit e mi të da-

5*a* Alma 27:4–13.
7*a* Mosia 1:5.
9*a* DeB 18:44.
10*a* Dan. 9:9.
b USH Faj.
11*a* Isa. 53:4–6.

shur, meqë Perëndia na i hoqi njollat tona dhe shpatat tona u bënë të shkëlqyera, atëherë le të mos i njollosim më shpatat tona me gjakun e vëllezërve tanë.

13 Vini re, unë po ju them juve, jo, le t'i mbajmë shpatat tona të panjollosura me gjakun e vëllezërve tanë; pasi ndoshta, po t'i njollosim shpatat tona përsëri, ato nuk do të mund të [a]lahen më dhe nuk do të bëhen të shkëlqyera nëpërmjet gjakut të Birit të Perëndisë sonë të madh, që do të derdhet për shlyerjen e mëkateve tona.

14 Dhe Perëndia i madh pati mëshirë për ne dhe na i bëri të ditura këto gjëra, që ne të mos mbaronim; po, dhe ai na i bëri të ditura këto gjëra që më parë, sepse ai i do [a]shpirtrat tanë, ashtu si do dhe fëmijët tanë; prandaj, në mëshirën e tij, na vizitoi me anë të engjëjve të tij, që [b]plani i shpëtimit të bëhet i njohur prej nesh, si edhe prej brezave të ardhshëm.

15 Oh, sa i mëshirshëm është Perëndia ynë! Dhe tani vini re, pasi është bërë aq shumë sa ne mund të bënim që të hiqeshin njollat prej nesh dhe që shpatat tona të bëheshin të shkëlqyera, le t'i fshehim ato, kështu që të qëndrojnë të shkëlqyera, si një dëshmi ndaj Perëndisë sonë në ditën e fundit, ose në ditën që do të sillemi të qëndrojmë para tij për t'u gjykuar, se ne nuk i njollosëm shpatat tona në gjakun e vëllezërve tanë, që kur ai na dha fjalën e tij dhe me anë të saj na bëri të pastër.

16 Dhe tani vëllezërit e mi, në qoftë se vëllezërit tanë kërkojnë të na shkatërrojnë, vini re, ne do t'i fshehim shpatat tona, po, madje ne do t'i varrosim thellë në tokë, që ato të mbahen të shkëlqyera, si një dëshmi që ne kurrë nuk i përdorëm ato, në ditën e fundit; dhe në qoftë se vëllezërit tanë na shkatërrojnë, vini re, ne do të [a]shkojmë te Perëndia ynë dhe do të shpëtohemi.

17 Dhe tani ndodhi që kur mbreti mbaroi së thëni këto fjalë dhe të gjithë njerëzit ishin mbledhur së bashku, ata i morën shpatat e tyre dhe të gjitha armët që përdoreshin për gjakderdhjen e njeriut dhe i [a]varrosën thellë në tokë.

18 Dhe këtë ata e bënë, sipas mendimit të tyre, si një dëshmi ndaj Perëndisë, ashtu dhe ndaj njerëzve se ata nuk do t'i përdornin [a]kurrë më armët për të derdhur gjak njeriu; dhe këtë gjë e bënë, duke garantuar dhe [b]duke besëlidhur me Perëndinë se ata më mirë do të [c]hiqnin dorë nga jeta e tyre, sesa të derdhnin gjakun e vëllezërve të tyre; dhe se më mirë do t'i jepnin një vëllai, sesa të merrnin prej tij; dhe se më mirë do të punonin rëndë me duart e tyre, sesa të kalonin ditët në përtaci.

19 Dhe kështu ne shohim se, kur këta Lamanitë arritën në pikën që të besonin dhe të dinin

13*a* Zbu. 1:5.
14*a* USH Shpirt—Vlera e shpirtrave.
b USH Plan i shëlbimit.
16*a* Alma 40:11–15.
17*a* Hel. 15:9.
18*a* Alma 53:11.
b USH Besëlidhje.
c USH Sakrificë.

të vërtetën, ata ishin të [a]vendosur dhe më mirë do të vuanin madje deri në vdekje, sesa të bënin mëkat; dhe kështu shohim se ata i varrosën armët e tyre të paqes, ose varrosën armët e luftës, për paqe.

20 Dhe ndodhi që vëllezërit e tyre, Lamanitët, bënë përgatitje për luftë dhe erdhën në tokën e Nefit, me qëllim që të shkatërronin mbretin dhe të vendosnin një tjetër në vend të tij, dhe gjithashtu, që të shkatërronin popullin e Anti-Nefi-Lehit në atë vend.

21 Tani, kur njerëzit panë se ata po vinin kundër tyre, u dolën para që të takoheshin me ta dhe u [a]shtrinë përdhe para tyre dhe filluan të thërrisnin në emrin e Zotit; dhe kështu, ata ishin në këtë gjendje, kur Lamanitët filluan të binin mbi ta dhe filluan t'i vrisnin me shpatë.

22 Dhe kështu, pa takuar ndonjë qëndresë, ata vranë një mijë e pesë prej tyre; dhe ne e dimë se ata janë të bekuar, pasi kanë shkuar të banojnë me Perëndinë e tyre.

23 Tani, kur Lamanitët panë se vëllezërit e tyre nuk po iknin nga shpata, as nuk po ktheheshin nga një anë, nga e djathta ose nga e majta, por u shtrinë përdhe, që [a]të mbaronin dhe lavdëruan Perëndinë, madje, edhe në çastin kur po mbaronin nën shpatë—

24 Tani, kur Lamanitët e panë këtë gjë, ata u [a]përmbajtën që të mos i vrisnin; dhe pati shumë prej tyre që iu [b]mbushën zemrat për vëllezërit e tyre të vrarë nga shpata, pasi u penduan për gjënë që kishin bërë.

25 Dhe ndodhi që ata hodhën poshtë armët e tyre të luftës dhe se nuk do t'i merrnin më në dorë, pasi ata u tronditën për vrasjet që bënë; dhe ranë përdhe, madje, sikurse vëllezërit e tyre, duke u bazuar në mëshirën e atyre, krahët e të cilëve u ngritën për t'i vrarë.

26 Dhe ndodhi që atë ditë popullit të Perëndisë iu shtuan edhe më shumë sesa numri i atyre që u vranë; dhe ata që u vranë ishin njerëz të drejtë; prandaj ne nuk kemi shkak të dyshojmë se ata nuk u [a]shpëtuan.

27 Dhe nuk pati asnjë njeri të keq të vrarë mes tyre; por pati më shumë se një mijë që u sollën në njohurinë e së vërtetës; kështu ne shohim se Zoti vepron në shumë [a]mënyra për shpëtimin e popullit të tij.

28 Tani, numri më i madh i atyre Lamanitëve që vranë kaq shumë prej vëllezërve të tyre ishin Amalekitë dhe Amulonitë, numri më i madh i të cilëve bënte pjesë në [a]urdhrin e [b]Nehoritëve.

29 Tani, mes atyre që u bashkuan me popullin e Zotit, nuk pati [a]asnjë që të ishte Amalekit ose Amulonit, ose që të ishte i urdhrit të Nehorit, por ata ishin

19*a* USH Besim.
21*a* Alma 27:3.
23*a* Alma 26:32.
24*a* Alma 25:1.
b USH Dhembshuri.
26*a* Zbu. 14:13.
27*a* Isa. 55:8–9; Alma 37:6–7.
28*a* Alma 21:4.
b Alma 1:15; 2:1, 20.
29*a* Alma 23:14.

pasardhës të vërtetë të Lamanit dhe Lemuelit.

30 Dhe kështu ne mund të dallojmë qartë se pasi një popull të jetë [a]ndriçuar një herë nga Shpirti i Perëndisë dhe të ketë pasur [b]njohuri të madhe të gjërave që kanë lidhje me drejtësinë dhe pastaj të [c]bjerë në mëkat dhe në shkelje, ai bëhet më i ashpër dhe kështu gjendja e tij bëhet [d]më e keqe, sesa po të mos i kishte njohur kurrë këto gjëra.

KAPITULLI 25

Agresionet e Lamanitëve përhapen—Fara e priftërinjve të Noeut vdes sikurse profetizoi Abinadi—Shumë Lamanitë kthehen në besim dhe bashkohen me njerëzit Anti-Nefi-Lehi—Ata besojnë në Krisht dhe zbatojnë ligjin e Moisiut. Rreth 90–77 para K.

Dhe vini re, tani ndodhi që ata Lamanitë ishin më të zemëruar, sepse ata vranë vëllezërit e tyre; prandaj u betuan se do të hakmerreshin kundër Nefitëve; dhe nuk u përpoqën më të vrisnin njerëzit e [a]Anti-Nefi-Lehit në atë kohë.

2 Por ata morën ushtritë e tyre dhe shkuan në kufijtë e tokës së Zarahemlës dhe ranë mbi popullin që ishte në tokën e Amonihas, dhe i [a]shkatërruan.

3 Dhe pas kësaj, ata patën shumë beteja me Nefitët, gjatë të cilave u dëbuan dhe u vranë.

4 Dhe mes Lamanitëve që u vranë, ishin pothuajse e gjithë [a]fara e Amulonit dhe e vëllezërve të tij, që kishin qenë priftërinj të Noeut dhe ata u vranë nga duart e Nefitëve;

5 Dhe pjesa që mbeti, pasi ia mbathi në lindje të vendit të shkretë dhe pasi uzurpuan pushtetin dhe autoritetin mbi Lamanitët, bënë që shumë prej Lamanitëve të [a]mbaronin nga zjarri për shkak të besimit të tyre—

6 Meqë shumë prej [a]tyre, pasi pësuan humbje të mëdha dhe kaq shumë pikëllime, filluan të kujtonin [b]fjalët që Aaroni dhe vëllezërit e tij predikuan në tokën e tyre; prandaj ata filluan të mos besonin në [c]traditat e etërve të tyre dhe të besonin në Zotin dhe se ai u dha fuqi të madhe Nefitëve; dhe kështu pati shumë prej tyre që u kthyen në besim në vendin e shkretë.

7 Dhe ndodhi që ata sundimtarë që ishin mbetja e fëmijëve të [a]Amulonit, bënë që ata të [b]vriteshin, po, të gjithë ata që besonin në këto gjëra.

8 Tani, ky martirizim bëri që shumë prej vëllezërve të tyre të nxiteshin në zemërim; dhe filloi të kishte grindje në vendin e shkretë; dhe Lamanitët filluan të [a]ndiqnin ata të farës së Amu-

30*a* Mt. 12:45.
b Heb. 10:26; Alma 47:36.
c 2 Ne. 31:14; Alma 9:19. USH Braktisje.
d 2 Pj. 2:20–21.

25 1*a* USH Anti-Nefi-Lehitë.
2*a* Alma 8:16; 16:9.
4*a* Mosia 23:35.
5*a* Mosia 17:15.
6*a* DMTH lamanitëve.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7*a* Alma 21:3; 24:1, 28–30.
b USH Martir, martirizim.
8*a* Mosia 17:18.

lonit dhe të vëllezërve të tyre dhe filluan t'i vrisnin; dhe ata ikën në lindje të vendit të shkretë.

9 Dhe vini re, ata ndiqen edhe sot e kësaj dite nga Lamanitët. Kështu u vërtetuan fjalët e Abinadit, që ai tha në lidhje me farën e priftërinjve, që shkaktuan që ai të pësonte vdekje nga zjarri.

10 Pasi ai u tha atyre: Çfarë ju do të më [a]bëni mua, do të jetë një simbol i gjërave që do të vijnë.

11 Dhe tani, Abinadi qe i pari që pësoi [a]vdekje nga zjarri për shkak të besimit të tij në Perëndi; tani, kjo është se ç'deshi të thoshte, që shumë do të pësonin vdekje nga zjarri, sikurse kishte pësuar ai.

12 Dhe ai u tha priftërinjve të Noeut se fara e tyre do të bënte që shumë të vriten, në të njëjtën mënyrë sikurse ai dhe se do të shpërndaheshin kudo dhe do të vriteshin, madje si një dele pa bari që vihet në ikje dhe që shqyhet nga kafshët e egra; dhe tani vini re, këto fjalë u vërtetuan, pasi ata u vunë para nga Lamanitët dhe u ndoqën dhe u goditën.

13 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se nuk ishin në gjendje t'i mundnin Nefitët, ata u kthyen përsëri në tokën e tyre; dhe shumë prej tyre shkuan për të banuar në tokën e Ishmaelit dhe në tokën e Nefit dhe u bashkuan me popullin e Perëndisë, që ishte populli i [a]Anti-Nefi-Lehit.

14 Dhe ata [a]varrosën gjithashtu armët e tyre të luftës, sikurse kishin bërë vëllezërit e tyre dhe filluan të jenë një popull i drejtë; dhe ecën në udhët e Zotit dhe respektuan të mbanin urdhërimet e tij dhe statutet e tij.

15 Po, dhe ata iu përmbajtën ligjit të Moisiut; pasi ishte e nevojshme atëherë që t'i përmbaheshin ligjit të Moisiut, pasi nuk ishte plotësuar i gjithi. Por, pavarësisht nga [a]ligji i Moisiut, ata pritnin me padurim ardhjen e Krishtit, duke marrë parasysh se ligji i Moisiut ishte një [b]simbol i ardhjes së tij dhe duke besuar se duhej t'u përmbaheshin atyre [c]rregullave të jashtme, deri kur ai do t'u shfaqej atyre.

16 Tani, ata nuk mendonin që [a]shpëtimi do t'u vinte nëpërmjet [b]ligjit të Moisiut, por ligji i Moisiut u shërbeu që të përforconin besimin e tyre në Krisht dhe kështu ata mbajtën një [c]shpresë me anë të besimit, për shpëtimin e përjetshëm, duke u mbështetur në shpirtin e profecisë që fliste për ato gjëra që do të vinin.

17 Dhe tani vini re, Amoni dhe Aaroni dhe Omneri, dhe Himni, dhe vëllezërit e tyre u gëzuan jashtëzakonisht për suksesin që patën mes Lamanitëve, duke parë se Zoti i kishte plotësuar

10*a* Mosia 13:10.
11*a* Mosia 17:13.
13*a* Alma 23:16–17.
14*a* Alma 24:15; 26:32.
15*a* Jakobi 4:5; Jar. 1:11.
USH Ligj i Moisiut.
b Mosia 3:14–15; 16:14.
c Mosia 13:29–32.
16*a* Mosia 12:31–37; 13:27–33.
b 2 Ne. 11:4.
c 1 The. 5:8–9.

[a]lutjet e tyre dhe se ua kishte vërtetuar gjithashtu fjalën e tij në çdo hollësi.

KAPITULLI 26

Amoni ngazëllehet në Zotin—Besnikët forcohen nga Zoti dhe atyre u jepet dituri—Nëpërmjet besimit njerëzit mund të sjellin mijëra shpirtra në pendim—Perëndia ka të gjithë fuqinë dhe i kupton të gjitha gjërat. Rreth 90–77 para K.

Dhe tani këto janë fjalët e Amonit te vëllezërit e tij, të cilat thonë kështu: Vëllezërit e mi dhe shokët e mi, vini re unë ju them juve se ç'arsye të madhe kemi për t'u gëzuar; pasi, a mund të kishim marrë dot me mend kur u [a]nisëm nga toka e Zarahemlës se Perëndia do të na kishte dhënë bekime kaq të mëdha?

2 Dhe tani, unë pyes, çfarë bekimesh të mëdha na ka dhënë? A mund të thoni?

3 Vini re, unë përgjigjem për ju; pasi vëllezërit tanë, Lamanitët ishin në errësirë, po, madje në humnerën më të errët, por vini re, sa [a]prej tyre janë sjellë që të vërejnë dritën e mrekullueshme të Perëndisë! Dhe ky është bekimi që na është dhënë që ne u bëmë [b]mjete në duart e Perëndisë për të plotësuar këtë punë të madhe.

4 Vini re, [a]mijëra prej tyre gëzohen dhe janë sjellë në vathën e Perëndisë.

5 Vini re, [a]fusha qe gati dhe të bekuar jeni ju, se i vutë [b]drapërin dhe e korrët me fuqinë tuaj, po, gjatë gjithë ditës ju punuat; dhe vini re numrin e [c]duajve tuaj! Dhe ata do të mblidhen në hambarë, që të mos shkojnë kot.

6 Po, ata nuk do të hidhen përdhe nga stuhia në ditën e fundit; po, as nuk do të prishen nga vorbullat e erës; por, kur të vijë [a]stuhia, ata do të mblidhen tok në vendin e tyre, që stuhia të mos jetë në gjendje të depërtojë tek ta; po, as nuk do të hidhen nga erërat e forta në çfarëdo drejtimi që kërkon t'i çojë armiku.

7 Por vini re, ata janë në duart e Zotit të të [a]korrave dhe ata janë të tijtë; dhe ai do t'i [b]ngrejë në ditën e fundit.

8 Qoftë i bekuar emri i Perëndisë tonë; le t'i [a]këndojmë lavdisë së tij, po, le t'i japim [b]falënderime emrit të tij të shenjtë, pasi ai punon me drejtësi përgjithnjë.

9 Pasi, po të mos ishim larguar nga toka e Zarahemlës, këta vëllezërit tanë të dashur që na kanë dashur kaq shumë, do të ishin akoma të munduar nga [a]urrejtja kundër nesh, po, dhe do të ishin gjithashtu të huaj për Perëndinë.

10 Dhe ndodhi që kur Amoni tha këto fjalë, vëllai i tij Aaroni

17*a* Alma 17:9.
26 1*a* Mosia 28:9; Alma 17:6–11.
3*a* Alma 23:8–13.
b 2 Kor. 4:5; Mosia 23:10.
4*a* Alma 23:5.
5*a* Gjo. 4:35–37; DeB 4:4.
b Joe. 3:13.
c DeB 33:7–11; 75:2, 5.
6*a* Hel. 5:12; 3 Ne. 14:24–27.
7*a* ush Korrje.
b Mosia 23:22; Alma 36:28.
8*a* DeB 25:12.
b ush Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
9*a* Mosia 28:1–2.

e qortoi duke thënë: Amon, kam frikë se gëzimi yt po të shpie në mburrje.

11 Por Amoni i tha atij: Unë nuk po [a]mburrem në fuqinë time, as në urtësinë time; por vini re, [b]gëzimi im është i plotë, po, zemra ime është plot e përplot me gëzim dhe unë do të ngazëllehem në Perëndinë tim.

12 Po, unë e di se nuk jam asgjë; pasi nga fuqia ime jam i dobët; prandaj nuk do të [a]mburrem për veten time, por do të krenohem për Perëndinë tim, pasi në [b]fuqinë e tij unë mund të bëj të gjitha gjërat; po, vini re, shumë mrekulli të fuqishme kemi bërë në këtë vend, për të cilat ne do të lavdërojmë emrin e tij përgjithnjë.

13 Shikoni sa mijëra prej vëllezërve tanë ka liruar ai nga vuajtjet e [a]ferrit; dhe janë sjellë t'i [b]këndojnë dashurisë shëlbuese dhe kjo për shkak të fuqisë së fjalës së tij që është te ne, prandaj, a nuk kemi shkak të madh të gëzohemi?

14 Po, ne kemi arsye që ta lavdërojmë atë përgjithnjë, pasi ai është Perëndia Më i Lartë dhe ka liruar vëllezërit tanë nga [a]zinxhirët e ferrit.

15 Po, ata ishin rrethuar nga errësira dhe shkatërrimi i përhershëm; por vini re, ai i solli në [a]dritën e tij të përhershme, po, në shpëtimin e përhershëm; dhe ata janë rrethuar nga dashuria e madhe e tij e pashembullt; po, dhe ne kemi qenë mjete në duart e tij, në bërjen e kësaj pune të madhe dhe të mrekullueshme.

16 Prandaj, le të [a]ngazëllehemi, po, do të [b]ngazëllehemi në Zotin; po, do të gëzohemi, pasi gëzimi ynë është i plotë; po, ne do ta lavdërojmë Perëndinë tonë përgjithnjë. Vini re, kush mund të krenohet tepër për Zotin? Po, kush mund të flasë tepër për fuqinë e tij të madhe dhe për [c]mëshirën e tij dhe për vuajtjet e tij të mëdha për fëmijët e njerëzve? Vini re, unë ju them juve, unë nuk mund të tregoj as pjesën më të vogël të asaj që ndiej.

17 Kush mund ta kishte menduar se Perëndia ynë do të kishte qenë kaq i mëshirshëm, sa të na kapte për të na nxjerrë nga gjendja jonë e tmerrshme, mëkatare dhe e fëlliqtë?

18 Vini re, ne shkuam atje madje në zemërim, me kërcënime të rrepta, për të [a]shkatërruar kishën e tij.

19 Oh, atëherë, pse nuk na dorëzoi ai në një shkatërrim të tmerrshëm, po, pse nuk lëshoi ai shpatën e drejtësisë së tij, që të binte mbi ne dhe të na dënonte në dëshpërim të përjetshëm?

20 Oh, shpirti im, gati më ikën nga ky mendim. Vini re, ai nuk ushtroi drejtësinë e tij mbi ne, por në mëshirën e tij të madhe

11*a* 2 Kor. 7:14.
b DeB 18:14–16.
USH Gëzim.
12*a* Jer. 9:24; Alma 29:9.
b Psa. 18:32–40; Fil. 4:13; 1 Ne. 17:3.
13*a* USH Ferr.
b Alma 5:26.
14*a* Alma 12:11.
15*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
16*a* Rom. 15:17; 1 Kor. 1:31.
b 2 Kor. 10:15–18; DeB 76:61.
c Psa. 36:5–6.
18*a* Mosia 27:8–10.

na çoi matanë asaj [a]humnere të përhershme vdekjeje dhe mjerimi, madje në shpëtimin e shpirtrave tanë.

21 Dhe tani, vini re vëllezërit e mi, çfarë [a]njeriu natyror gjendet, që t'i dijë këto gjëra? Unë ju them juve se nuk ka asnjë që t'i [b]dijë këto gjëra, përveç të penduarit.

22 Po, ai që [a]pendohet dhe që ushtron [b]besim dhe që bën vepra të mira, dhe që lutet vazhdimisht pa pushim—atij i jepet të dijë [c]misteret e Perëndisë; po, atij do t'i jepet të zbulojë gjëra që nuk janë zbuluar kurrë më parë; po, dhe atij do t'i jepet të sjellë mijëra shpirtra në pendim, madje ashtu sikurse na është dhënë ne, që t'i sjellim këta vëllezërit tanë në pendim.

23 Tani, a e mbani mend, vëllezërit e mi, se u thamë vëllezërve tanë në tokën e Zarahemlës se po shkonim në tokën e Nefit, që t'u predikonim vëllezërve tanë, Lamanitëve dhe ata qeshën me përbuzje?

24 Pasi ata na thanë: A mendoni ju se mund t'i sillni Lamanitët në njohurinë e së vërtetës? A mendoni se ju mund t'i bindni Lamanitët për pasaktësinë e [a]traditave të etërve të tyre, duke qenë njerëz [b]kokëfortë ashtu sikurse janë; zemrat e të cilëve gëzohen në derdhjen e gjakut; ditët e të cilëve kalohen në padrejtësinë më të madhe; udhët e të cilëve kanë qenë udhët e një shkelësi që nga fillimi? Tani, vëllezërit e mi, ju e mbani mend se kjo ishte gjuha e tyre.

25 Dhe, përmbi të tjera ata thanë: Të rrokim armët kundër tyre, që t'i shkatërrojmë ata dhe paudhësinë e tyre nga kjo tokë, përndryshe do të na pushtojnë dhe do të na shkatërrojnë.

26 Por, vini re vëllezërit e mi të dashur, ne erdhëm në vendin e shkretë jo me qëllim që të shkatërronim vëllezërit tanë, por me qëllim që ndoshta mund të shpëtonim ndonjë prej shpirtrave të tyre.

27 Tani, kur zemrat tona ishin të dëshpëruara dhe ishim gati të ktheheshim prapa, vini re, Zoti na [a]ngushëlloi dhe tha: Shkoni mes vëllezërve tuaj, Lamanitëve dhe mbani me [b]durim [c]vuajtjet tuaja dhe unë do t'ju jap juve sukses.

28 Dhe tani vini re, ne kemi ardhur dhe kemi qenë mes tyre; dhe kemi qenë të duruar në vuajtjet tona dhe ne kemi vuajtur çdo heqje të drejte; po, ne kemi udhëtuar nga shtëpia në shtëpi, duke u mbështetur në mëshirat e botës—jo vetëm në mëshirat e botës, por në mëshirat e Perëndisë.

29 Dhe ne kemi hyrë në shtëpitë e tyre dhe i mësuam; dhe i mësuam në rrugët e tyre; dhe i mësuam mbi kodrat e tyre; dhe ne kemi hyrë gjithashtu në

20*a* 2 Ne. 1:13; Hel. 3:29–30.
21*a* USH Njeri i natyrshëm.
b 1 Kor. 2:9–16; Jakobi 4:8.
22*a* Alma 36:4–5.
USH Pendohem, pendim.
b USH Besim.
c USH Mistere të Perëndisë.
24*a* Mosia 10:11–17.
b Mosia 13:29.
27*a* Alma 17:9–11.
b USH Durim.
c Alma 20:29–30.
USH Mjerim.

tempujt e tyre dhe në sinagogat e tyre dhe i mësuam ata; dhe ne u dëbuam dhe ata u tallën me ne, dhe pështynë mbi ne, dhe na kanë goditur në faqe; dhe na kanë zënë me gurë dhe na kanë kapur, dhe na kanë lidhur me litarë të fortë, dhe na kanë futur në burg; dhe nëpërmjet fuqisë dhe urtësisë së Perëndisë ne shpëtuam përsëri.

30 Dhe ne vuajtëm të gjitha llojet e fatkeqësive dhe e gjithë kjo, që ndoshta ne të mund të ishim mjetet e shpëtimit të ndonjë shpirti; dhe ne menduam se [a]gëzimi ynë do të ishte i plotë, në qoftë se ndoshta ne do të mund të bëheshim mjetet e shpëtimit të disave.

31 Tani vini re, ne mund të shikojmë përpara dhe të shohim frytet e punëve tona; dhe a janë ato të pakta? Unë ju them juve, Jo, ato janë të [a]shumta; po, dhe ne mund të dëshmojmë për çiltërsinë e tyre, për shkak të dashurisë së tyre ndaj vëllezërve të tyre dhe gjithashtu ndaj nesh.

32 Pasi vini re, ata më mirë [a]sakrifikonin jetën e tyre, sesa të merrnin jetën e armikut të tyre; dhe ata i [b]varrosën armët e tyre të luftës thellë në tokë, për shkak të dashurisë së tyre ndaj vëllezërve të tyre.

33 Dhe tani vini re, unë ju them juve, a ka pasur dashuri kaq të madhe në gjithë këtë tokë? Vini re, unë ju them juve, Jo, nuk ka pasur, madje as mes Nefitëve.

34 Pasi vini re, ata do të kishin marrë armët kundër vëllezërve të tyre; ata nuk do të kishin lejuar që të vriteshin. Por, vini re, sa prej tyre dhanë jetën; dhe ne e dimë se ata shkuan te Perëndia i tyre, për shkak të dashurisë së tyre dhe të urrejtjes së tyre ndaj mëkatit.

35 Tani, a nuk kemi shkak të gëzohemi? Po, unë ju them juve se nuk pati kurrë njerëz që të kishin shkak kaq të madh të gëzoheshin sa ne, që kur filloi bota; po, dhe gëzimi im më ngre, madje deri në mburrje në Perëndinë tim; pasi ai ka gjithë [a]fuqinë, gjithë diturinë dhe gjithë zgjuarsinë; ai [b]kupton të gjitha gjërat dhe është një Qenie e [c]mëshirshme, derisa të shpëtojë ata që do të pendohen dhe do të besojnë në emrin e tij.

36 Tani, në qoftë se kjo është mburrje, kështu unë do të mburrem; pasi kjo është jeta ime dhe drita ime, gëzimi im dhe shpëtimi im dhe shëlbimi im nga një mjerim i përhershëm. Po, i bekuar është emri i Perëndisë tim që është kujdesur për këtë popull që është një [a]degë e pemës së Izraelit dhe që ka humbur nga trungu i tij në një vend të huaj; po, unë them i bekuar qoftë emri i Perëndisë tim që është kujdesur për ne, [b]endacakë në vend të huaj.

37 Tani, vëllezërit e mi, ne

30*a* DeB 18:15–16.
31*a* Alma 23:8–13.
32*a* Alma 24:20–24.
b Alma 24:15.
35*a* USH Fuqi.
b DeB 88:41.
c USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
36*a* Zan. 49:22–26; Jakobi 2:25; 5:25.
b Jakobi 7:26.

shohim se Perëndia kujdeset për të gjithë [a]njerëzit, në çdo vend që të ndodhen; po, ai numëron njerëzit e tij dhe zemra e tij e mëshirës është mbi gjithë tokën. Tani, ky është gëzimi im dhe falënderimi im i madh; po, dhe unë do t'i jap falënderime Perëndisë tim përgjithmonë. Amen.

KAPITULLI 27

Zoti e urdhëron Amonin t'i prijë popullit të Anti-Nefi-Lehit për në një vend të sigurt—Kur takohet me Almën, gëzimi ia shteron Amonit fuqinë—Nefitët u japin Anti-Nefi-Lehitëve tokën e Jershonit—Ata quhen populli i Amonit. Rreth 90–77 para K.

Tani ndodhi që kur ata Lamanitë që kishin shkuar për të luftuar kundër Nefitëve, pas shumë përpjekjeve të tyre për t'i shkatërruar ata, zbuluan se ishte e kotë që të kërkonin shkatërrimin e tyre, ata u kthyen përsëri në tokën e Nefit.

2 Dhe ndodhi që Amalekitët për shkak të humbjes së tyre, u zemëruan jashtëzakonisht. Dhe kur panë se nuk mund të hakmerreshin kundër Nefitëve, ata filluan të nxitnin popullin në zemërim kundër [a]vëllezërve të tyre, popullit të [b]Anti-Nefi-Lehit; prandaj ata filluan përsëri t'i shkatërronin.

3 Tani ky popull nuk pranoi [a]përsëri të merrte armët dhe lejuan që të vriteshin sipas dëshirave të armiqve të tyre.

4 Tani, kur Amoni dhe vëllezërit e tij panë këtë vepër shkatërrimi mes atyre të cilët i kishin dashur kaq shumë dhe mes atyre që ishin dashur kaq shumë prej tyre—pasi i trajtuan sikur të ishin engjëj të dërguar nga Perëndia, për t'i shpëtuar nga shkatërrimi i përjetshëm—prandaj, kur Amoni dhe vëllezërit e tij panë këtë vepër të madhe shkatërrimi, u prekën nga mëshira dhe i [a]thanë mbretit:

5 Le ta mbledhim së bashku këtë popull të Zotit dhe të shkojmë në tokën e Zarahemlës tek vëllezërit tanë Nefitë dhe të ikim nga duart e armiqve tanë, që të mos shkatërrohemi.

6 Por, mbreti u tha atyre: Vini re, Nefitët do të na shkatërrojnë, për shkak të vrasjeve dhe të mëkateve të shumta që kemi bërë kundër tyre.

7 Dhe Amoni tha: Unë do të shkoj dhe do të pyes Zotin dhe në qoftë se ai na thotë, shkoni te vëllezërit tuaj, a do të shkoni?

8 Dhe mbreti i tha atij: Po, në qoftë se Zoti na thotë të shkojmë, ne do të shkojmë te vëllezërit tanë dhe do të jemi skllevërit e tyre, derisa të ndreqim vrasjet dhe mëkatet e shumta që kemi bërë kundër tyre.

9 Por Amoni i tha atij: Është kundër ligjit të vëllezërve tanë, që u vendos nga ati im, që të ketë ndonjë [a]skllav mes tyre; prandaj, le të shkojmë aty dhe

37*a* Vep. 10:34–35; 2 Ne. 26:33.
27 2*a* Alma 43:11.
b Alma 25:1. ush Anti-Nefi-Lehitë.
3*a* Alma 24:21–26.
4*a* Alma 24:5.
9*a* Mosia 2:13; 29:32, 38, 40.

të mbështetemi në mëshirën e vëllezërve tanë.

10 Por, mbreti i tha atij: Pyet Zotin dhe në qoftë se na thotë të shkojmë, ne do të shkojmë, përndryshe do të mbarojmë në tokë.

11 Dhe ndodhi që Amoni shkoi dhe pyeti Zotin; dhe Zoti i tha atij:

12 Nxirre këtë popull nga ky vend, që të mos mbarojë; pasi Satani i ka pushtuar shumë zemrat e Amalekitëve të cilët nxitin Lamanitët, që të zemërohen kundër vëllezërve të tyre, që t'i vrasin; prandaj, dilni nga ky vend; dhe të bekuar qofshin këta njerëz të këtij brezi, pasi unë do t'i ruaj ata.

13 Dhe tani ndodhi që Amoni shkoi dhe i tha mbretit të gjitha fjalët që Zoti i tha atij.

14 Dhe ata bashkuan tok të gjithë njerëzit e tyre, po, të gjithë njerëzit e Zotit dhe mblodhën të gjitha grigjat dhe kopetë e tyre dhe u nisën nga ai vend, dhe arritën në vendin e shkretë që ndante tokën e Nefit nga toka e Zarahemlës dhe arritën në kufijtë e tokës.

15 Dhe ndodhi që Amoni u tha atyre: Vini re, unë dhe vëllezërit e mi do të shkojmë në tokën e Zarahemlës dhe ju do të qëndroni këtu, derisa të kthehemi ne; dhe ne do të provojmë zemrat e vëllezërve tanë, në qoftë se pranojnë që ju të shkoni në vendin e tyre.

16 Dhe ndodhi që ndërsa Amoni po shkonte në atë tokë, ai dhe vëllezërit e tij takuan Almën në atë [a]tokë, për të cilin është folur; dhe vini re, ky qe një takim i gëzueshëm.

17 Tani, [a]gëzimi i Amonit qe kaq i madh, madje sa u mbush plot; po, ai u përpi nga gëzimi për Perëndinë e tij, madje derisa [b]humbi fuqinë e tij dhe ra [c]përsëri përdhe.

18 Tani, a nuk qe ky një gëzim tepër i madh? Vini re, ky është një gëzim që askush nuk e merr, vetëm i penduari i vërtetë dhe kërkuesi i përulur i lumturisë.

19 Tani, gëzimi i Almës kur takoi vëllezërit e tij qe me të vërtetë i madh dhe gjithashtu gëzimi i Aaronit, i Omnerit dhe i Himnit; por vini re, gëzimi i tyre nuk qe aq sa të kalonte fuqinë e tyre.

20 Dhe tani ndodhi që Alma i çoi vëllezërit e tij në tokën e Zarahemlës; madje edhe në shtëpinë e tij. Dhe ata shkuan dhe i thanë [a]kryegjykatësit të gjitha gjërat që u kishin ndodhur atyre në tokën e Nefit, midis vëllezërve të tyre, Lamanitëve.

21 Dhe ndodhi që kryegjykatësi dërgoi një shpallje në të gjithë tokën, duke dëshiruar zërin e popullit në lidhje me pranimin e vëllezërve të tyre që ishin njerëzit e Anti-Nefi-Lehit.

22 Dhe ndodhi që zëri i popullit erdhi duke thënë: Vini re, ne do të heqim dorë nga toka e Jershonit që ndodhet në lindje të detit, që bashkohet me tokën Begati, që gjendet në jug të tokës

16*a* Alma 17:1–4.
17*a* USH Gëzim.
b 1 Ne. 1:7.
c Alma 19:14.
20*a* Alma 4:16–18.

Begati; dhe kjo tokë e Jershonit, është toka që do t'u japim vëllezërve tanë për trashëgim.

23 Dhe vini re, ne do të vendosim ushtritë tona mes tokës së Jershonit dhe tokës së Nefit, që të mund të mbrojmë vëllezërit tanë në tokën Jershon; dhe këtë ne e bëjmë për vëllezërit tanë, për shkak të frikës së tyre për të marrë armët kundër vëllezërve të tyre, pasi mund të bëjnë mëkat; dhe kjo frikë e madhe u erdhi për shkak të pendimit të tyre të thellë që patën, për shkak të vrasjeve të tyre të shumta dhe të ligësisë së tyre të tmerrshme.

24 Dhe tani, vini re, këtë do ta bëjmë për vëllezërit tanë, që ata të mund të trashëgojnë tokën Jershon; dhe ne do t'i ruajmë nga armiqtë e tyre me ushtritë tona, me kusht që ata të na japin një pjesë të pasurisë së tyre, që të na ndihmojnë në mbajtjen e ushtrive tona.

25 Tani ndodhi që kur Amoni dëgjoi këtë, u kthye te njerëzit e Anti-Nefi-Lehit dhe Alma bashkë me të, në vendin e shkretë, ku ata kishin ngritur çadrat e tyre dhe ua bënë të ditur të gjitha këto gjëra. Dhe Alma u tregoi gjithashtu [a]bisedën e tij me Amonin dhe Aaronin dhe me vëllezërit e tij.

26 Dhe ndodhi që kjo shkaktoi gëzim të madh mes tyre. Dhe ata shkuan në tokën e Jershonit dhe morën në zotërim tokën e Jershonit; dhe ata u quajtën nga Nefitët populli i Amonit; prandaj, ata u dalluan me atë emër nga ajo ditë e tutje.

27 Dhe ata qenë mes popullit të Nefit dhe u numëruan gjithashtu mes njerëzve që ishin të kishës së Perëndisë. Dhe ata u dalluan gjithashtu për zellin e tyre ndaj Perëndisë, si edhe ndaj njerëzve; pasi ishin krejtësisht të [a]ndershëm dhe të drejtë për çdo gjë; dhe ishin [b]të vendosur në besimin e Krishtit, madje deri në fund.

28 Dhe ata shikonin mbi derdhjen e gjakut të vëllezërve të tyre me urrejtjen më të madhe; dhe nuk qe kurrë e mundur që të bindeshin të merrnin armët kundër vëllezërve të tyre; dhe ata kurrë nuk panë mbi vdekjen me ndonjë farë tmerri, për shkak të shpresës dhe pikëpamjeve të tyre ndaj Krishtit dhe ndaj ringjalljes; prandaj, vdekja për ta qe zhdukur për shkak të fitores së Krishtit mbi të.

29 Prandaj, ata pranuan [a]vdekjen në mënyrën më të keqe dhe më të tmerrshme që mund të shkaktohej nga vëllezërit e tyre, para se ata të merrnin shpatën ose kordhën për t'i qëlluar.

30 Dhe kështu, ata qenë një popull i zellshëm dhe i dashur, një popull shumë i favorizuar nga Zoti.

KAPITULLI 28

Lamanitët shpartallohen gjatë një beteje të tmerrshme—Me dhjetëra mijëra vriten—Të ligjtë caktohen

25*a* Mosia 27:10–24.
27*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri.
b Alma 23:6.
29*a* Alma 24:20–23.

në një gjendje mjerimi të pafund; të drejtët fitojnë lumturi që nuk mbaron kurrë. Rreth 77–76 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi populli i Amonit u vendos në tokën e [a]Jershonit dhe një kishë u vendos gjithashtu në tokën e Jershonit dhe ushtritë e Nefitëve u vendosën rreth e përqark tokës së Jershonit, po, në të gjithë kufijtë rreth e përqark tokës së Zarahemlës; vini re, ushtritë e Lamanitëve i ndoqën vëllezërit e tyre për në vendin e shkretë.

2 Dhe kështu ndodhi një betejë e tmerrshme; po, madje një betejë e tillë që nuk ishte dëgjuar kurrë më parë në gjithë popullin e asaj toke, që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi; po, dhe dhjetëra mijëra Lamanitë u vranë dhe u shpërndanë.

3 Po, dhe u bë një kasaphanë e madhe mes popullit të Nefit; megjithatë, Lamanitët u [a]dëbuan dhe u shpërndanë; dhe njerëzit e Nefit u kthyen përsëri në tokën e tyre.

4 Dhe tani, kjo qe një kohë zie e madhe dhe vajtimi që dëgjohej në të gjithë vendin, mes të gjithë njerëzve të Nefit—

5 Po, thirrja e të vejave që mbanin zi për bashkëshortët e tyre dhe gjithashtu e etërve që mbanin zi për bijtë e tyre dhe bija për vëllanë, po, vëllai për atin; dhe kështu thirrja e vajtimit u dëgjua mes gjithë atyre që vajtonin për farefisin e tyre që ishte vrarë.

6 Dhe tani, sigurisht që kjo qe një ditë brenge e madhe; po një kohë solemne dhe një kohë me shumë [a]agjërim dhe lutje.

7 Dhe kështu mbaron viti i pesëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit;

8 Dhe ky është rrëfimi i Amonit dhe i vëllezërve të tij, udhëtimet e tyre në vendin e Nefit, vuajtjet e tyre në atë vend, pikëllimet e tyre dhe mjerimet e tyre dhe gëzimi i [a]paimagjinueshëm i tyre, dhe pritja, dhe shpëtimi i vëllezërve në tokën e Jershonit. Dhe tani, Zoti, Shëlbuesi i të gjithë njerëzve, bekoftë shpirtrat e tyre përgjithnjë.

9 Dhe ky është rrëfimi i luftërave dhe i grindjeve mes Nefitëve dhe gjithashtu i luftërave mes Nefitëve dhe Lamanitëve; dhe viti i pesëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbaroi.

10 Dhe nga viti i parë e deri në vitin e pesëmbëdhjetë ndodhi shkatërrimi i shumë mijëra jetëve; po, ndodhi një skenë e tmerrshme gjakderdhjeje.

11 Dhe trupat e shumë mijërave janë varrosur poshtë në tokë, ndërsa trupat e shumë mijërave po [a]kalben në grumbuj mbi faqen e dheut; po, dhe shumë mijëra po mbajnë [b]zi për humbjen e farefisit të tyre, sepse kanë arsye të frikësohen, sipas premtimeve të Zotit, se janë dorëzuar në një gjendje mjerimi të pafund.

28 1*a* Alma 27:22; 30:1, 19.
3*a* Alma 30:1.
6*a* Alma 30:2.
8*a* Alma 27:16–19.
11*a* Alma 16:11.
b Alma 48:23; DeB 42:45–46.

12 Ndërsa shumë mijëra të tjerë, me të vërtetë vajtojnë humbjen e farefisit të tyre, por gëzohen dhe ngazëllehen në shpresë dhe madje e dinë, sipas [a]premtimeve të Zotit, që ata do të ngrihen për të banuar në krahun e djathtë të Perëndisë, në një gjendje lumturie që nuk mbaron kurrë.

13 Dhe kështu ne shohim sesa e madhe është [a]pabarazia e njeriut për shkak të mëkatit dhe shkeljes dhe fuqisë së djallit, e cila vjen nga [b]planet dinake që ai ka bërë për të futur në kurth zemrat e njerëzve.

14 Dhe kështu ne shohim thirrjen e madhe që u është bërë njerëzve, që të jenë të zellshëm për të punuar në [a]vreshtat e Zotit; dhe kështu ne shohim arsyen e madhe të pikëllimit dhe gjithashtu të gëzimit—pikëllim për shkak të vdekjes dhe shkatërrimit mes njerëzve dhe gëzim për shkak të [b]dritës jetëdhënëse të Krishtit.

KAPITULLI 29

Alma dëshiron të thërrasë pendim me zell engjëllor—Zoti u jep mësues të gjitha kombeve—Alma ngazëllohet në punën e Zotit dhe në suksesin e Amonit dhe vëllezërve të tij. Rreth 76 para K.

O sikur të isha një engjëll dhe të mund të plotësoja dëshirën e zemrës sime, që të mund të shkoja dhe të njoftoja me borinë e Perëndisë, me një zë që tund tokën dhe të thërrisja pendim në çdo popull!

2 Po, unë do t'i shpallja çdo shpirti si me zërin e rrufesë, pendimin dhe planin e shëlbimit, që ata duhet të pendohen dhe të [a]vijnë te Perëndia ynë, kështu që të mos ketë më pikëllim mbi të gjithë faqen e dheut.

3 Por vini re, unë jam një njeri dhe mëkatoj në dëshirën time; pasi duhet të isha i kënaqur me gjërat që më ka dhënë Zoti.

4 Unë nuk duhet të ndryshoj në dëshirat e mia vendimin e prerë të një Perëndie të drejtë, pasi unë e di se ai u jep njerëzve sipas [a]dëshirës së tyre, qoftë për vdekje ose për jetë, po, unë e di se ai u jep njerëzve, po, vendime që janë vendime të pandryshueshme sipas [b]vullnetit të tyre, qofshin ato për shpëtim ose për shkatërrim.

5 Po, dhe e di se e mira dhe e liga kanë ardhur para të gjithë njerëzve; ai që nuk njeh të mirën nga e liga është i pafajshëm; por ai që e [a]njeh të mirën dhe të ligën, atij i jepet sipas dëshirave të tij, nëse ai dëshiron të mirën ose të ligën, jetë ose vdekje, gëzim ose brejtje të [b]ndërgjegjes.

6 Tani, duke parë që unë i di këto gjëra, përse duhet të dëshiroj më shumë sesa të kryej punën për të cilën unë jam thirrur?

12*a* Alma 11:41.
13*a* 1 Ne. 17:35.
b 2 Ne. 9:28.
14*a* ush Vresht i Zotit.
b ush Dritë, dritë e Krishtit.
29 2*a* Omni 1:26; 3 Ne. 21:20.
4*a* Psa. 37:4.
b ush Zgjedhje e lirë.
5*a* 2 Ne. 2:18, 26; Moro. 7:15–19.
ush Dalluar(it), dhuratë e të.
b ush Ndërgjegje.

7 Përse duhet të dëshiroj të jem një engjëll, që të mund t'u flas të gjitha fundeve të tokës?

8 Pasi vini re, Zoti në urtësi u jep të [a]gjitha kombeve, nga kombi dhe [b]gjuha e tyre, për të mësuar fjalën e tij, po, në dituri gjithçka që ai e [c]shikon të përshtatshme se ata duhet ta kenë, prandaj ne shohim se Zoti këshillon me urtësi, sipas asaj që është e drejtë dhe e vërtetë.

9 Unë di atë që Zoti më ka urdhëruar dhe lavdërohem në të. Unë nuk [a]lavdërohem për veten time, por lavdërohem për atë që Zoti më ka urdhëruar; po, dhe kjo është lavdia ime se ndoshta unë mund të jem një mjet në duart e Perëndisë, që të sjell ndonjë shpirt në pendim dhe ky është gëzimi im.

10 Dhe vini re, kur unë shoh shumë nga vëllezërit e mi me të vërtetë të penduar dhe duke ardhur te Zoti, Perëndia i tyre, atëherë është shpirti im i mbushur me gëzim; atëherë më kujtohet se [a]ç'ka bërë Zoti për mua, po, se ai ka dëgjuar lutjen time; po, atëherë më kujtohet krahu i tij i mëshirshëm që ai ka shtrirë drejt meje.

11 Po, dhe unë gjithashtu kujtoj robërinë e etërve të mi; pasi unë e di me siguri se [a]Zoti i çliroi nga robëria dhe me këtë vendosi kishën e tij; po, Zoti Perëndi, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit i çliroi ata nga robëria.

12 Po, unë gjithnjë kam kujtuar robërinë e etërve të mi; dhe po ai Perëndi që i [a]çliroi nga duart e Egjiptianëve, i çliroi dhe nga robëria.

13 Po, dhe po ai Perëndi vendosi kishën e tij mes tyre; po, dhe po ai Perëndi më thirri mua me një thirrje të shenjtë, që të predikoj fjalën mes këtij populli dhe më dha shumë sukses në të cilin [a]gëzimi im është i plotë.

14 Por unë nuk gëzohem vetëm për suksesin tim, por gëzimi im është më i plotë, për shkak të [a]suksesit të vëllezërve të mi që shkuan në tokën e Nefit.

15 Vini re, ata punuan jashtëzakonisht dhe sollën shumë fryte; dhe sa i madh do të jetë shpërblimi i tyre!

16 Tani, kur unë mendoj për suksesin e këtyre vëllezërve të mi, shpirti im rrëmbehet, madje aq shumë, sikurse të ishte i ndarë nga trupi, aq i madh është gëzimi im.

17 Dhe tani, dhëntë Perëndia që këta vëllezërit e mi të mund të ulen në mbretërinë e Perëndisë, po, dhe gjithashtu të gjithë ata që janë fryt i punëve të tyre, që ata të mos dalin më, por që të mund ta lavdërojnë përgjithmonë. Dhe dhëntë Perëndia që të bëhet sipas fjalëve të mia, madje ashtu sikurse fola. Amen.

8*a* 2 Ne. 29:12.
b DeB 90:11.
c Alma 12:9–11.
9*a* Alma 26:12.
10*a* Mosia 27:11–31.
11*a* Mosia 24:16–21; Alma 5:3–5.
12*a* Eks. 14:30–31.
13*a* DeB 18:14–16.
14*a* Alma 17:1–4.

KAPITULLI 30

Korihori, anti-Krishti, përqesh Krishtin, Flijimin dhe shpirtin e profecisë—Ai mëson se nuk ka Perëndi, nuk ka rënie të njeriut, nuk ka dënim për mëkate dhe as Krisht—Alma dëshmon se Krishti do të vijë dhe se të gjitha gjërat tregojnë se ka një Perëndi—Korihori kërkon një shenjë dhe mbetet pa gojë—Djalli i qe shfaqur Korihorit si një engjëll dhe e mësoi se ç'duhet të thoshte—Korihori shkelet dhe vdes. Rreth 76–74 para K.

Vini re, tani ndodhi që pasi [a]populli i Amonit u vendos në tokën e Jershonit, po, dhe gjithashtu pasi Lamanitët u shpartalluan e u [b]hodhën matanë atij vendi dhe të vdekurit e tyre u varrosën nga njerëzit e vendit—

2 Tani, të vdekurit e tyre nuk u numëruan, për shkak të numrit të madh të tyre; as të vdekurit e Nefitëve nuk u numëruan—por ndodhi që pasi varrosën të vdekurit e tyre dhe gjithashtu pas ditëve të agjërimit dhe të zisë dhe të lutjes, (dhe ishte në vitin e gjashtëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit) filloi të kishte paqe të vazhdueshme nëpër të gjithë vendin.

3 Po, dhe njerëzit respektonin zbatimin e urdhërimeve të Zotit; dhe ishin të rreptë në respektimin e [a]ordinancave të Perëndisë, sipas ligjit të Moisiut, pasi atyre u ishte mësuar që të [b]zbatonin ligjin e Moisiut, derisa ai të plotësohej.

4 Dhe kështu nuk pati trazira mes popullit gjatë gjithë vitit të gjashtëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

5 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të shtatëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, pati paqe të vazhdueshme.

6 Por ndodhi që në mbarim të vitit të shtatëmbëdhjetë, në tokën e Zarahemlës erdhi një njeri dhe ai ishte [a]Antikrisht, pasi filloi t'u predikonte njerëzve kundër profecive që qenë treguar nga profetët, në lidhje me ardhjen e Krishtit.

7 Tani, nuk kishte ndonjë ligj kundër [a]besimit të një njeriu; pasi ishte rreptësisht në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë, që të kishte një ligj i cili do t'i sillte njerëzit në një gjendje pabarazie.

8 Pasi kështu thotë shkrimi i shenjtë: [a]Zgjidhni ju sot se kujt do t'i shërbeni.

9 Tani, në qoftë se një njeri dëshironte t'i shërbente Perëndisë, ishte privilegji i tij; ose më mirë, në qoftë se ai besonte në Perëndi, ishte privilegji i tij që t'i shërbente atij; por në qoftë se nuk besonte në të, nuk kishte ndonjë ligj për ta ndëshkuar.

10 Por në qoftë se vriste, dënohej me [a]vdekje; dhe në qoftë se

30 1*a* Alma 27:25–26. USH Anti-Nefi-Lehitë.
b Alma 28:1–3.
3*a* USH Ligj i Moisiut.
b 2 Ne. 25:24–27; Alma 25:15.
6*a* USH Antikrisht.
7*a* Alma 1:17.
8*a* Joz. 24:15. USH Zgjedhje e lirë.
10*a* USH Dënim kapital.

grabiste, dënohej gjithashtu, në qoftë se vidhte, dënohej gjithashtu; dhe në qoftë se shkelte kurorën, dënohej gjithashtu; po, për të gjithë këtë ligësi ata dënoheshin.

11 Pasi kishte një ligj që njerëzit duhej të dënoheshin sipas krimeve të tyre. Megjithatë, nuk kishte ligj kundër besimit të një njeriu; prandaj një njeri dënohej vetëm për krimet që ai kishte bërë; prandaj të gjithë njerëzit trajtoheshin [a]njëlloj.

12 Dhe ky Antikrisht, emri i të cilit ishte Korihor (dhe ligji nuk mund të vepronte mbi të) filloi të predikonte mes njerëzve se nuk do të kishte ndonjë Krisht. Dhe ai predikonte në këtë mënyrë, duke thënë:

13 O ju, që jeni lidhur pas një shprese të marrë dhe të kotë, përse u nënshtroheni të tilla marrëzirave? Përse prisni për një Krisht? Pasi asnjë njeri nuk mund të dijë ndonjë gjë që do të vijë.

14 Vini re, këto gjëra që ju i quani profeci që ju thoni se janë kaluar dorë më dorë nga profetët e shenjtë, vini re, ato janë tradita të marra të etërve tuaj.

15 Si e dini për sigurinë e tyre? Vini re, ju nuk mund të dini për gjërat që nuk [a]i shihni; prandaj nuk mund të dini se do të ketë një Krisht.

16 Ju shikoni për të ardhmen dhe thoni se shihni një heqje të mëkateve tuaja. Por, vini re, kjo është pasoja e një mendjeje të tërbuar; dhe ky çrregullim i mendjeve tuaja, vjen për shkak të traditave të etërve tuaj, që ju çojnë në një besim të gjërave që nuk janë të vërteta.

17 Dhe shumë gjëra të tilla u tha ai atyre, duke u thënë se nuk mund të bëhet asnjë shlyerje për mëkatet e njerëzve, por që çdo njeri e kalonte këtë jetë sipas mënyrës së tij të sjelljes; prandaj çdo njeri përparonte sipas gjenisë së tij dhe se çdo njeri fitonte sipas fuqisë së tij; dhe çdo gjë që një njeri bënte nuk ishte krim.

18 Dhe kështu u predikonte ai atyre, duke nxjerrë zemrat e shumë prej tyre nga udha e drejtë, duke shkaktuar që të ngrinin kokat e tyre në ligësinë e tyre, po duke çuar shumë gra dhe gjithashtu burra të bënin lavirësi—duke u thënë se kur njeriu vdes, çdo gjë mbaron për të.

19 Tani ky njeri shkoi edhe në tokën e Jershonit, për të predikuar këto gjëra mes njerëzve të Amonit, që dikur kishin qenë pjesë e Lamanitëve.

20 Por, vini re se ata qenë më të zgjuar se shumë prej Nefitëve; pasi ata e morën dhe e lidhën dhe e çuan para Amonit, i cili ishte prift i lartë mbi atë popull.

21 Dhe ndodhi që ai bëri që ai të largohej nga vendi. Dhe vajti në tokën e Gideonit dhe filloi t'u predikonte atyre gjithashtu; dhe as këtu nuk pati shumë sukses, pasi u mor dhe u lidh dhe u çua para priftit të lartë, si edhe para kryegjykatësit të vendit.

22 Dhe ndodhi që prifti i lartë

11*a* Mosia 29:32.

15*a* Eth. 12:5–6.

i tha atij: Përse vete poshtë e lart duke përdhosur udhët e Zotit? Përse u mëson këtyre njerëzve se nuk do të ketë Krisht, për të prishur gëzimin e tyre? Përse flet kundër të gjitha profecive të profetëve të shenjtë?

23 Tani, emri i priftit të lartë ishte Gidonah. Dhe Korihori i tha atij: Sepse unë nuk u mësoj traditat e marra të etërve tuaj dhe sepse nuk i mësoj këtij populli, që të lidhet pas ordinancave dhe ceremonive të marra, që u krijuan nga priftërinjtë e vjetër, për të pasur pushtet dhe autoritet mbi ta, për t'i mbajtur ata në padije, që ata të mos mund të ngrinin kokat, por t'i mbanin poshtë sipas fjalëve të tua.

24 Ju thoni se ky popull është një popull i lirë. Vër re, unë them se ai është në robëri. Ju thoni se ato profeci të vjetra janë të vërteta. Vër re, unë them se ju nuk e dini që ato janë të vërteta.

25 Ju thoni se ky popull është një popull fajtor dhe i rënë, për shkak të shkeljes së një prindi. Vër re, unë them se një fëmijë nuk është fajtor për shkak të prindërve të tij.

26 Dhe ju gjithashtu thoni se Krishti do të vijë. Por vër re, unë them se ju nuk e dini se do të ketë Krisht. Dhe ju gjithashtu thoni se ai do të vritet për [a]mëkatet e botës—

27 Dhe kështu, ju e çoni këtë popull në udhën e gabuar pas traditave të marra të etërve tuaj dhe sipas dëshirave tuaja; dhe ju i mbani të shtypur, madje sikur të ishin në robëri, që ju të mbusheni me punët e duarve të tyre, që ata të mos mund të shikojnë me guxim dhe që ata të mos guxojnë të gëzojnë të drejtat dhe privilegjet e tyre.

28 Po, ata nuk guxojnë të përdorin atë që është e tyre, se mos fyejnë priftërinjtë e tyre të cilët i shtypin sipas dëshirave të tyre dhe i kanë bërë që të besojnë, nëpërmjet traditave të tyre dhe ëndrrave të tyre dhe tekave të tyre, dhe vegimeve të tyre, dhe gjoja mistereve të tyre, se ata, në qoftë se nuk bëjnë sipas fjalëve të tyre, do të fyejnë një qenie të panjohur që ata thonë se është Perëndia—një qenie që nuk është parë ose njohur ndonjëherë, e cila nuk ka qenë dhe as nuk do të jetë ndonjëherë.

29 Tani, kur prifti i lartë dhe kryegjykatësi panë zemërngurtësinë e tij, po, kur ata panë se ai do të rebelohej madje edhe para Perëndisë, ata nuk deshën t'u jepnin përgjigje fjalëve të tij; por bënë që të lidhej; dhe e dorëzuan në duart e oficerëve dhe e dërguan në tokën e Zarahemlës, që të sillej para Almës dhe kryegjykatësit që ishte guvernator mbi të gjithë vendin.

30 Dhe ndodhi që kur e çuan para Almës dhe kryegjykatësit, ai u soll në të njëjtën mënyrë sikurse në tokën e Gideonit; po, ai vazhdoi të [a]blasfemonte.

31 Dhe para Almës, ai u fry me fjalë [a]të mëdha dhe përdori fjalë të rënda kundër priftërinjve dhe mësuesve, duke i akuzuar se po

26*a* Isa. 53:4–7.
30*a* USH Blasfemoj, blasfemi.
31*a* Hel. 13:22.

e çonin popullin në udhën e gabuar pas traditave të marra të etërve të tyre, me qëllim që të përfitonin nga punët e njerëzve.

32 Tani Alma i tha atij: Ti e di se ne nuk përfitojmë nga puna e këtij populli; pasi, vër re, unë kam punuar, madje që nga fillimi i mbretërimit të gjykatësve deri tani, me duart e mia për të mbajtur veten, megjithë udhëtimet e mia të shumta që kam bërë rreth e përqark nëpër këtë vend, për t'i shpallur fjalën e Perëndisë popullit tim.

33 Dhe me gjithë punët e shumta që kam kryer në kishë, nuk kam marrë asnjë [a]senine për punën time; ashtu edhe asnjë prej vëllezërve të mi, përveçse nga puna e fronit të gjykimit; dhe atëherë ne kemi marrë vetëm sipas ligjit, për kohën tonë.

34 Dhe tani, në qoftë se ne nuk kemi marrë gjë për punët në kishë, ç'përfitim kemi të punojmë në kishë, veçse të njoftojmë të vërtetën, që ne të kemi gëzim në [a]gëzimin e vëllezërve tanë?

35 Përse atëherë thua se ne i predikojmë këtij populli për fitim, kurse ti vetë e di se ne nuk kemi fitim? Dhe tani, a beson ti se ne e mashtrojmë këtë popull, gjë që sjell gëzim të tillë në zemrat e tyre?

36 Dhe Korihori iu përgjigj: Po.

37 Dhe atëherë Alma i tha atij: A beson ti se ka një Perëndi?

38 Dhe ai u përgjigj: Jo.

39 Tani Alma i tha atij: A do të mohosh përsëri se ka një Perëndi dhe gjithashtu të mohosh Krishtin? Pasi vër re, unë të them ty se unë e di se ka një Perëndi dhe gjithashtu se Krishti do të vijë.

40 Dhe tani, çfarë prove ke se nuk ka [a]Perëndi, ose se Krishti nuk do të vijë? Unë të them se ti s'ke asnjë, vetëm fjalën tënde.

41 Por, vër re, unë kam të gjitha gjërat si [a]dëshmi se këto gjëra janë të vërteta; dhe ti gjithashtu ke të gjitha gjërat si dëshmi ndaj teje, se janë të vërteta; dhe do t'i mohosh ato? A beson se këto gjëra janë të vërteta?

42 Vër re, unë e di se ti beson, por ty të ka pushtuar një shpirt gënjeshtar dhe ke larguar Shpirtin e Perëndisë, që të mos ketë vend në ty; por djalli ka pushtet mbi ty dhe ai të çon këtej dhe andej, duke bërë dredhi, kështu që të mund të shkatërrojë fëmijët e Perëndisë.

43 Dhe tani Korihori i tha Almës: Në qoftë se ti do të më tregosh një [a]shenjë, që unë të mund të bindem se ka një Perëndi, po, më trego se ai ka fuqi dhe atëherë do të bindem mbi vërtetësinë e fjalëve të tua.

44 Por Alma i tha atij: Ti ke pasur mjaft shenja; a mos do të tundosh Perëndinë? A do të thuash: Më trego një shenjë, kur ke dëshminë e të [a]gjithë këtyre vëllezërve të tu dhe gjithashtu të gjithë profetëve të shenjtë? Shkrimet e Shenjta i ke para teje, po, dhe [b]të gjitha gjërat tregojnë se ka një Perëndi;

33*a* Alma 11:3.
34*a* USH Gëzim.
40*a* Psa. 14:1.
41*a* USH Dëshmitar.
43*a* Jakobi 7:13–21; DeB 46:8–9.
USH Shenjë.
44*a* Mosia 13:33–34.
b Psa. 19:1; DeB 88:47.

po, madje edhe [c]toka e të gjitha gjërat që gjenden mbi faqe të saj, po edhe [d]lëvizja e saj, po, dhe gjithashtu të gjithë [e]planetët të cilët lëvizin në mënyrën e tyre të rregullt, dëshmojnë se ka një Krijues Suprem.

45 Dhe megjithatë, a nuk vete ti poshtë e lart, duke larguar nga udha e drejtë zemrat e këtyre njerëzve, duke u dëshmuar se nuk ka Perëndi? Dhe megjithatë, do të vazhdosh t'i mohosh të gjitha këto dëshmi? Dhe ai tha: Po, unë do t'i mohoj në qoftë se ti nuk më tregon një shenjë.

46 Dhe tani ndodhi që Alma i tha atij: Vër re, unë jam i brengosur për shkak të ngurtësisë së zemrës tënde, po, që ti i kundërshton gjithnjë shpirtit të së vërtetës që do të shkaktojë shkatërrimin e shpirtit tënd.

47 Por vër re, është [a]më mirë që të humbasë shpirti yt, sesa ti të jesh mjeti për të çuar shumë shpirtra në shkatërrim me gënjeshtrat dhe me lajkat e tua, prandaj në qoftë se ti do ta mohosh përsëri, vër re, Perëndia do të të godasë dhe do të bëhesh memec, që të mos hapësh kurrë më gojën, që të mos mashtrosh më këtë popull.

48 Tani, Korihori i tha atij: Unë nuk e mohoj ekzistencën e një Perëndie, por nuk besoj se ka një Perëndi; dhe unë të them gjithashtu se ti nuk e di se ka një Perëndi; dhe në qoftë se ti nuk më tregon një shenjë, unë nuk besoj.

49 Tani Alma i tha atij: Këtë do të ta jap si një shenjë, se do të bëhesh [a]memec, sipas fjalëve të mia; dhe unë them se në emër të Perëndisë ti do të bëhesh memec, që ti nuk do të mund të flasësh më.

50 Tani, kur Alma i tha këto fjalë, Korihori u bë memec dhe nuk mund të fliste më, sipas fjalëve të Almës.

51 Dhe tani, kur kryegjykatësi e pa këtë, ai zgjati dorën dhe i shkroi Korihorit, duke thënë: A je i bindur mbi fuqinë e Perëndisë, për të cilin doje që Alma të të tregonte një shenjë? A mos doje që ai të brengoste të tjerët, për të të treguar ty një shenjë? Vër re, ai të tregoi një shenjë; dhe tani, a do të dyshosh më?

52 Dhe Korihori zgjati dorën e tij dhe shkroi, duke thënë: Unë e di se jam memec, pasi nuk flas dot; dhe e di se asgjë përveç fuqisë së Perëndisë nuk mund ta sillte këtë mbi mua; po, dhe unë e [a]dija gjithmonë se kishte një Perëndi.

53 Por vini re, djalli më [a]mashtroi; pasi ai m'u [b]shfaq në formën e një engjëlli dhe më tha mua: Shko dhe shpëto këtë popull, pasi të gjithë kanë marrë udhën e gabuar pas një Perëndie të panjohur. Dhe ai më tha mua: [c]Nuk ka Perëndi; po, dhe ai më mësoi ato që duhej të thoja. Dhe unë ua mësova të tjerëve

44*c* Job. 12:7–10.
d Hel. 12:11–15.
e Mois. 6:63.
47*a* 1 Ne. 4:13.
49*a* 2 Kro. 13:20.
52*a* Alma 30:42.
53*a* Jakobi 7:14.
b 2 Kor. 11:14; 2 Ne. 9:9.
c Psa. 10:4.

fjalët e tij; dhe unë ua mësova ato, sepse ishin të këndshme për mendjen e [d]mishit; dhe ua mësova ato, madje derisa pata shumë sukses, aq sa me të vërtetë besova se ishin të vërteta; dhe për këtë shkak unë përballova të vërtetën, madje derisa i solla vetes sime këtë mallkim të madh.

54 Tani, pasi i tha këto, ai u lut që Alma t'i kërkonte Perëndisë, që mallkimi të mund të hiqej prej tij.

55 Por Alma i tha atij: Në qoftë se ky mallkim do të hiqej prej teje, ti do të çoje përsëri në udhën e gabuar zemrat e këtij populli; prandaj, ai do të qëndrojë me ty, madje si Zoti do.

56 Dhe ndodhi që mallkimi nuk u hoq nga Korihori; por ai u dëbua dhe shkoi nga shtëpia në shtëpi, duke lypur për ushqimin e tij.

57 Tani, lajmi se ç'i ngjau Korihorit u shpall menjëherë në tërë vendin; po, shpallja iu dërgua nga kryegjykatësi të gjithë njerëzve të vendit, duke u thënë atyre që u kishin besuar fjalëve të Korihorit të pendoheshin sa më shpejt, kështu që të mos pësonin të njëjtin ndëshkim.

58 Dhe ndodhi që ata të gjithë ishin të bindur për ligësinë e Korihorit; prandaj ata u kthyen përsëri në besimin e tyre te Zoti; dhe kjo i dha fund paudhësisë sipas mënyrës së Korihorit. Dhe Korihori shkoi nga shtëpia në shtëpi duke u lutur për ushqim për të jetuar.

59 Dhe ndodhi që ndërsa ai po shkonte mes njerëzve, po, mes njerëzve që ishin ndarë nga Nefitët dhe e quajtën veten Zoramitë, pasi udhëhiqeshin nga një njeri emri i të cilit ishte Zoram—dhe ndërsa po shkonte mes tyre, vini re, u sulmua dhe u shkel madje derisa vdiq.

60 Dhe kështu ne shohim fundin e atij që prish udhët e Zotit; dhe kështu shohim se [a]djalli nuk do t'i [b]përkrahë fëmijët e tij në ditën e fundit, por i tërheq me të shpejtë poshtë në [c]ferr.

KAPITULLI 31

Alma kryeson një mision për të rifituar Zoramitët që braktisën fenë—Zoramitët mohojnë Krishtin, besojnë në një koncept të rremë të zgjedhjes dhe adhurojnë me lutje të përcaktuara—Misionarët mbushen me Shpirtin e Shenjtë—Mjerimet e tyre përpihen në gëzimin e Krishtit. Rreth 74 para K.

Tani ndodhi që pas fundit të Korihorit, Alma pasi mori lajme se Zoramitët po prishnin udhët e Zotit dhe që Zorami që ishte udhëheqësi i tyre, po i drejtonte zemrat e njerëzve që të [a]përuleshin para [b]idhujsh memecë, zemra e tij filloi përsëri të [c]vuante, për shkak të paudhësisë së popullit.

53*d* USH Mishtor.
60*a* USH Djall.
b Alma 3:26–27; 5:41–42; DeB 29:45.
c USH Ferr.
31 1*a* Eks. 20:5; Mosia 13:13.
b 2 Ne. 9:37. USH Idhujtari.
c Alma 35:15.

2 Pasi qe shkak [a]pikëllimi i madh për Almën, që të dinte për paudhësitë mes popullit të tij; prandaj zemra e tij qe brengosur shumë për shkak të ndarjes së Zoramitëve nga Nefitët.

3 Tani, Zoramitët ishin mbledhur së bashku në një vend që ata e quajtën Antionum, i cili ishte në lindje të tokës së Zarahemlës, që gjendej afër kufirit të bregdetit, që ishte në jug të tokës së Jershonit, i cili kufizohej me vendin e shkretë në jug, vend i shkretë i cili ishte plot me Lamanitë.

4 Tani Nefitët kishin shumë frikë se Zoramitët do të hynin në një marrëveshje me Lamanitët dhe se do të ishte shkak humbjesh të mëdha nga ana e Nefitëve.

5 Dhe tani, pasi [a]predikimi i [b]fjalës kishte një prirje të madhe ta [c]çonte popullin të bënte atë që ishte e drejtë—po, kishte pasur një ndikim më të fuqishëm mbi mendjet e njerëzve sesa shpata, ose çdo gjë tjetër që u kishte ngjarë atyre—prandaj Alma mendoi se ishte e nevojshme që ata të provonin virtytin e fjalës së Perëndisë.

6 Prandaj, ai mori Amonin dhe Aaronin dhe Omnerin; kurse Himnin e la në kishë në Zarahemla; por tre të parët i mori me vete, si edhe Amulekun dhe Zizromin, që ishin në Melek; dhe ai gjithashtu mori dy nga bijtë e tij.

7 Tani, birin e tij të madh nuk e mori me vete dhe emri i tij ishte [a]Helaman; kurse emrat e atyre që mori me vete ishin Shiblon dhe Korianton; dhe këta janë emrat e atyre që shkuan me të mes [b]Zoramitëve, për t'u predikuar fjalën atyre.

8 Tani, Zoramitët ishin [a]të shkëputur nga Nefitët; prandaj ata e kishin patur fjalën e Perëndisë të predikuar ndaj tyre.

9 Por ata kishin [a]rënë në gabime të mëdha, pasi nuk do të respektonin zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë dhe statutet e tij sipas ligjit të Moisiut.

10 As nuk donin të respektonin ceremonitë e kishës, që të vazhdonin çdo ditë në lutje dhe përgjërime ndaj Perëndisë, që të mos binin në tundim.

11 Po, në fund të fundit, ata prishën udhët e Zotit në shumë raste; prandaj, për këtë shkak, Alma dhe vëllezërit e tij shkuan në vend për t'u predikuar fjalën.

12 Tani, kur ata arritën në vend, vini re, që për çudinë e tyre, ata panë se Zoramitët kishin ndërtuar sinagoga dhe se mblidheshin së bashku një ditë të javës, të cilën ata e quanin ditën e Zotit; dhe adhuronin në një mënyrë që Alma dhe vëllezërit e tij s'e kishin parë kurrë.

13 Pasi ata kishin një vend të ndërtuar në mes të sinagogës,

2*a* Mosia 28:3; 3 Ne. 17:14; Mois. 7:41.
5*a* Enosi 1:23; Alma 4:19. USH Predikoj.
b Heb. 4:12; Jakobi 2:8; Alma 36:26.
c Jar. 1:11–12; DeB 11:2.
7*a* USH Helaman, bir i Almës.
b Alma 30:59.
8*a* Alma 24:30.
9*a* USH Braktisje.

një vend për të qëndruar, që ishte lart përmbi kokat e tyre, në majë të së cilës mund të qëndronte vetëm një njeri.

14 Prandaj, kushdo që dëshironte të [a]adhuronte, duhej të shkonte dhe të qëndronte në majë të saj dhe të shtrinte duart lart në drejtim të qiellit, dhe të thërriste me zë të lartë, duke thënë:

15 I shenjti, i shenjti Perëndi; ne besojmë se ti je Perëndia dhe ne besojmë se ti je i shenjtë dhe se ti ishe një shpirt, dhe se ti je një shpirt, dhe se ti do të jesh një shpirt përgjithmonë.

16 I shenjti Perëndi, ne besojmë se ti na ke ndarë nga vëllezërit tanë; dhe ne nuk besojmë në traditën e vëllezërve tanë, e cila iu kalua atyre nga kalamanllëku i etërve të tyre; por ne besojmë se ti na ke [a]zgjedhur që të jemi fëmijët e tu të [b]shenjtë; dhe se gjithashtu ti ke bërë të ditur te ne se nuk do të ketë Krisht.

17 Por ti je i njëjti dje, sot dhe përgjithnjë; dhe ti na ke [a]zgjedhur ne që të shpëtohemi, ndërsa të gjithë rreth e përqark nesh janë zgjedhur që të flaken poshtë në ferr nëpërmjet zemërimit tënd; shenjtëri për të cilën ne të falënderojmë, O Perëndi; dhe ne të falënderojmë gjithashtu që na ke zgjedhur që të mos mund të shkojmë pas traditave të marra të vëllezërve tanë, të cilat i lidhin me një besim në Krisht, gjë që i bën zemrat e tyre të enden larg prej teje, Perëndia ynë.

18 Dhe përsëri, ne të falënderojmë ty, O Perëndi, që jemi një popull i zgjedhur dhe i shenjtë. Amen.

19 Tani ndodhi që pasi Alma dhe vëllezërit e tij dhe bijtë e tij i dëgjuan këto lutje, u çuditën jashtë çdo mase.

20 Pasi vini re, çdo njeri vajti aty dhe ofroi këto lutje të njëjta.

21 Tani, vendi quhej prej tyre Rameumptom që i interpretuar do të thotë, podiumi i shenjtë.

22 Tani, nga ky podium ata i ofronin Perëndisë, secili njeri të njëjtën lutje, duke falënderuar Perëndinë e tyre se qenë të zgjedhur prej tij dhe se ai nuk i çoi pas traditës së vëllezërve të tyre dhe se zemrat e tyre nuk u rrëmbyen që të besonin në gjëra që do të ndodhin, për të cilat ata nuk dinin gjë.

23 Tani, pasi të gjithë njerëzit bënë falënderime sipas kësaj mënyre, ata u kthyen në shtëpitë e tyre, [a]pa folur më për Perëndinë e tyre, derisa të mblidheshin përsëri tok së bashku te podiumi i shenjtë, për të ofruar falënderimet e tyre sipas mënyrës së tyre.

24 Tani, kur Alma pa këtë, zemra e tij u [a]pikëllua; pasi ai pa se ata ishin një popull i lig dhe i çoroditur; po, ai pa se zemrat e tyre ishin vendosur mbi ar dhe mbi argjend dhe mbi të gjitha llojet e mallrave të mira.

25 Po, dhe ai pa gjithashtu se zemrat e tyre ishin [a]fryrë me

14*a* Mt. 6:1–7.
16*a* Alma 38:13–14.
b Isa. 65:3, 5.
17*a* USH Kotë (i), kotësi.
23*a* Jak. 1:21–25.
24*a* Zan. 6:5–6.
25*a* Jakobi 2:13; Alma 1:32.

lavdërime të mëdha në kryelartësinë e tyre.

26 Dhe ai ngriti zërin e tij në qiell dhe [a]thirri, duke thënë: O deri kur, O Zot, do të lejosh që shërbëtorët e tu, do të jetojnë këtu poshtë në mish, për të parë ligësi kaq të madhe mes fëmijëve të njerëzve?

27 Vër re, O Perëndi, ata të [a]thërrasin dhe përsëri zemrat e tyre janë fryrë në kryelartësinë e tyre. Vër re, O Perëndi, ata të thërrasin me gojën e tyre, ndërsa janë [b]fryrë, madje deri në madhështi, me gjërat e kota të botës.

28 Vër re, O Perëndia im, veshjet e tyre të shtrenjta dhe unazat e tyre dhe [a]byzylykët e tyre, dhe stolisjet e tyre prej ari, dhe të gjitha gjërat e çmueshme të tyre me të cilat janë stolisur; dhe vër re, zemrat e tyre janë dhënë pas tyre dhe megjithatë, ata të thërrasin dhe thonë—Ne të falënderojmë, O Perëndi, pasi ne jemi një popull i zgjedhur prej teje, ndërsa të tjerët do të mbarojnë.

29 Po, dhe ata thonë se ti u ke bërë të njohur se nuk do të ketë Krisht.

30 O Zot Perëndi, deri kur do të lejosh që një ligësi dhe pabesnikëri e tillë të jetë mes këtij populli? O Zot, a do të më japësh fuqi, që të duroj dobësitë e mia? Pasi unë jam i dobët dhe një ligësi e tillë mes këtij populli, i shkakton dhembje shpirtit tim.

31 O Zot, zemra ime është jashtëzakonisht e pikëlluar; të lutem ngushëlloje shpirtin tim [a]në Krisht. O Zot, më jep mundësi, që të kem fuqi, që të vuaj me durim këto hidhërime që do të vijnë mbi mua, për shkak të paudhësisë së këtij populli.

32 O Zot, ngushëlloje shpirtin tim dhe më jep suksese mua dhe gjithashtu shokëve që janë me mua—po, Amonit dhe Aaronit dhe Omnerit, si edhe Amulekut dhe Zizromit, ashtu edhe [a]dy bijve të mi—po, O Zot, ngushëlloji madje të gjithë këta. Po, ngushëlloji shpirtrat e tyre në Krisht.

33 Jepu mundësi, që ata të kenë fuqi, që të mund të durojnë hidhërimet e tyre që do të vijnë mbi ta për shkak të paudhësive të këtij populli.

34 O Zot, [a]na jep mundësi që të kemi sukses për t'i sjellë ata përsëri te ti, në Krisht.

35 Vër re, O Zot, [a]shpirtrat e tyre janë të çmueshëm dhe shumë prej tyre janë vëllezërit tanë, prandaj, na jep, O Zot, fuqi dhe urtësi që të mund t'i sjellim këta, vëllezërit tanë, përsëri tek ti.

36 Tani ndodhi që kur Alma i tha këto fjalë, i [a]vuri [b]duart e tij mbi të gjithë ata që ishin me të. Dhe vini re, ndërsa i vuri duart mbi ta, ata u mbushën me Shpirtin e Shenjtë.

37 Dhe pas kësaj ata u ndanë

26*a* Mois. 7:41–58.
27*a* Isa. 29:13.
b USH Kryelartësi, krenari.
28*a* Isa. 3:16–24.
31*a* Gjo. 16:33.
32*a* Alma 31:7.
34*a* 2 Ne. 26:33.
35*a* USH Shpirt—Vlera e shpirtrave.
36*a* 3 Ne. 18:36–37.
b USH Duar, vënie e.

nga njëri-tjetri, pa u [a]bërë merak për veten e tyre se çfarë do të hanin, ose çfarë do të pinin, ose çfarë do të vishnin.

38 Dhe Zoti siguroi për ta që të mos kishin uri, as të mos kishin etje; po, dhe ai gjithashtu u dha atyre fuqi që të mos vuanin nga ndonjë [a]pikëllim, por që çdo gjë të përfshihej vetëm në gëzimin për Krishtin. Tani, kjo gjë ishte sipas lutjes së Almës; dhe kjo, sepse ai u lut me [b]besim.

KAPITULLI 32

Alma mëson të varfërit, mjerimet e të cilëve i kishin përulur ata—Besimi është një shpresë në atë që nuk shihet, e cila është e vërtetë—Alma dëshmon se engjëjt u shërbejnë burrave, grave dhe fëmijëve—Alma krahason fjalën me një farë—Ajo duhet të mbillet dhe të ushqehet—Pastaj ajo rritet dhe bëhet pemë, nga e cila merret fruti i jetës së përjetshme. Rreth 74 para K.

Dhe ndodhi që ata shkuan dhe filluan të predikonin fjalën e Perëndisë mes popullit, duke hyrë në sinagogat e tyre dhe në shtëpitë e tyre; po, dhe madje predikuan fjalën në rrugët e tyre.

2 Dhe ndodhi që pas shumë pune mes tyre, ata filluan të kishin sukses midis klasës së [a]varfër të popullit; pasi vini re, ata qenë dëbuar nga sinagogat për shkak të veshjeve të tyre të leckosura—

3 Prandaj ata nuk lejoheshin të hynin nëpër sinagogat e tyre për të adhuruar Perëndinë, duke u vlerësuar si fëlliqësi; prandaj ata ishin të varfër; po, ata vlerësoheshin nga vëllezërit e tyre si zgjyrë; prandaj ata ishin të [a]varfër nga gjërat e botës; dhe gjithashtu ishin të varfër në zemër.

4 Tani, ndërsa Alma po i mësonte dhe po i fliste popullit në kodrën Onidah, një turmë e madhe erdhi tek ai, që ishin prej atyre për të cilët folëm, që ishin të [a]varfër në zemër, për shkak të varfërisë së tyre në gjërat e botës.

5 Dhe ata vajtën tek Alma dhe ai që ishte në krye të tyre i tha atij: Vër re, [a]ç'duhet të bëjnë këta vëllezërit e mi, pasi ata përbuzen nga të gjithë njerëzit për shkak të varfërisë së tyre, po, dhe veçanërisht nga priftërinjtë tanë, pasi ata na kanë [b]përjashtuar nga sinagogat tona për të cilat ne kemi punuar shumë që t'i ndërtojmë me duart tona; dhe ata na kanë dëbuar për shkak të varfërisë sonë të pamasë; dhe ne nuk kemi vend ku të adhurojmë Perëndinë tonë; dhe vër re, [c]ç'duhet të bëjmë?

6 Dhe tani, kur Alma e dëgjoi këtë, u kthye krejtësisht me fytyrë nga ai dhe pa me gëzim të madh; pasi ai pa se [a]mjerimet

37*a* Mt. 6:25–34; 3 Ne. 13:25–34.
38*a* Mt. 5:10–12; Mosia 24:13–15; Alma 33:23.
b ush Besim.
32 2*a* ush Varfër (i).
3*a* Alma 34:40.
4*a* ush Varfër (i)—I varfër në shpirt.
5*a* Fja. 18:23.
b Alma 33:10.
c Vep. 2:37–38.
6*a* ush Mjerim.

e tyre i kishin bërë me të vërtetë
të [b]përvuajtur dhe se ishin të
[c]përgatitur të dëgjonin fjalën.
7 Prandaj ai nuk i tha gjë
tjetër turmës; por zgjati dorën e
tij dhe u thirri atyre që i shihte,
të cilët ishin me të vërtetë të
penduar dhe u tha atyre:
8 Unë vë re se jeni të [a]pezma-
tuar në zemër; dhe në qoftë se
është kështu, të bekuar jeni ju.
9 Vini re, vëllai juaj tha: Çfarë
duhet të bëjmë?—pasi na kanë
dëbuar nga sinagogat tona dhe
nuk mund të adhurojmë Perën-
dinë tonë.
10 Vini re, unë ju them juve,
a mendoni se ju nuk, mund ta
[a]adhuroni Perëndinë, përveçse
vetëm në sinagogat tuaja?
11 Dhe për më tepër, unë ju
pyes, a mendoni se nuk duhet
ta adhuroni Perëndinë përveçse
një herë në javë?
12 Unë ju them juve, është mirë
që jeni dëbuar nga sinagogat
tuaja, që të mund të jeni të pë-
rulur dhe që të mund të mësoni
[a]urtësi; pasi është e nevojshme
që ju duhet të mësoni urtësi;
pasi, sepse ju jeni dëbuar dhe
jeni përbuzur nga vëllezërit
tuaj, për shkak të [b]varfërisë suaj
të madhe, keni arritur në një
përulësi të zemrës; pasi, jeni të
detyruar të jeni të përulur.
13 Dhe tani, sepse jeni detyruar
të jeni të përulur, të bekuar jeni
ju; pasi një njeri ndonjëherë, në
qoftë se është detyruar të jetë i
përulur, kërkon pendim; dhe
tani me siguri, kushdo që pen-
dohet do të gjejë mëshirë; dhe
ai që gjen mëshirë dhe [a]duron
gjer në fund, ai do të shpëtohet.
14 Dhe tani, sikurse ju thashë,
që për shkak se jeni të detyruar
të jeni të përulur, ju jeni të
bekuar, a nuk mendoni se edhe
më të bekuar do të jenë ata që
përulen sinqerisht për shkak të
fjalës?
15 Po, ai që përulet sinqerisht
dhe pendohet për mëkatet e tij
dhe duron deri në fund, po ai
do të jetë i bekuar—po, shumë
më i bekuar se ata që detyrohen
të përulen, për shkak të varfërisë
së tyre të madhe.
16 Prandaj, të bekuar janë ata
që [a]përulen, pa qenë të detyru-
ar të përulen; ose më mirë, me
fjalë të tjera, i bekuar është ai që
beson në fjalën e Perëndisë dhe
që pagëzohet pa kokëfortësi në
zemër, po, pa qenë i sjellë që të
dijë fjalën, ose madje i detyruar
të dijë para se të besojë.
17 Po, ka shumë që thonë: Në
qoftë se do të na tregosh një
[a]shenjë nga qielli, atëherë do
të dimë me siguri; atëherë do të
besojmë.
18 Tani, unë pyes, a është ky
besim? Vini re, unë ju them juve,
Jo; pasi në qoftë se një njeri e
di një gjë, nuk ka më shkak të
[a]besojë, pasi ai e di atë.
19 Dhe tani, sa më i mallkuar
është ai që e [a]di vullnetin e
Perëndisë dhe nuk e bën, sesa
ai që vetëm beson, ose që ka

6*b* USH Përul, përulësi.
c Alma 16:16–17; DeB 101:8.
8*a* Mt. 5:3–5.
10*a* USH Adhuroj.
12*a* Pre. 4:13.
b Fja. 16:8.
13*a* Alma 38:2.
16*a* USH Përul, përulësi.
17*a* USH Shenjë.
18*a* Eth. 12:12, 18.
19*a* Gjo. 15:22–24.

vetëm shkak të besojë dhe bie
në shkelje?
20 Tani, ju duhet ta gjykoni
vetë këtë gjë. Vini re, unë ju
them juve se s'ka ndryshim të
madh si nga një anë, ashtu dhe
nga tjetra; dhe do të jetë për
çdo njeri sipas punës së tij.
21 Dhe tani, sikurse ju thashë
mbi besimin—[a]besim nuk është
që të kesh një njohuri të përso-
sur të gjërave; prandaj, në qoftë
se keni besim, ju [b]shpresoni për
gjëra që [c]nuk shihen, të cilat
janë të vërteta.
22 Dhe tani vini re, unë ju
them juve se dua që ju duhet
të kujtoni se Perëndia është i
mëshirshëm me të gjithë ata që
besojnë në emrin e tij; prandaj
ai dëshiron pikësëpari, që ju të
keni besim, po, madje në fjalën
e tij.
23 Dhe tani, ai ua kalon njerëz-
ve fjalën e tij me anë të engjëjve,
[a]jo vetëm burrave, por edhe
grave. Tani, kjo nuk është e gji-
tha; [b]fëmijëve të vegjël u janë
dhënë fjalë shumë herë, të cilat
ngatërrojnë të diturit dhe të
mësuarit.
24 Dhe tani, vëllezërit e mi të
dashur, pasi ju keni dëshiruar
të dini prej meje se ç'duhet të
bëni, sepse jeni të pikëlluar dhe
të dëbuar—tani unë nuk dëshi-
roj që ju të mendoni se kam
qëllim t'ju gjykoj vetëm sipas
asaj që është e vërtetë—
25 Pasi unë nuk dua të them
që ju të gjithë ishit të detyruar
të përuleshit, pasi me të vërtetë
besoj se ka disa mes jush, që do
të ishin përulur në çfarëdolloj
rrethanash që të ishin.
26 Tani, sikurse thashë në li-
dhje me besimin—që nuk ishte
një njohje e përsosur—po ashtu
është me fjalët e mia. Në fillim,
ju nuk mund të dini mbi siguri-
në e tyre në mënyrë të përsosur
jo më shumë sesa besimi është
një njohuri e përsosur.
27 Por vini re, në qoftë se ju do
të zgjoheni dhe do të vini në
veprim aftësitë tuaja, madje
deri në një provë mbi fjalët e
mia dhe të ushtroni një pjesëz
të besimit, po, edhe në qoftë se
ju nuk mund të bëni më shumë
sesa të [a]dëshironi të besoni,
lëreni këtë dëshirë të veprojë
në ju, madje derisa të besoni në
mënyrë që të bëni vend për një
pjesë të fjalëve të mia.
28 Tani, ne do ta krahasojmë
fjalën me një [a]farë. Tani, në
qoftë se bëni vend që një [b]farë
të mund të mbillet në [c]zemrën
tuaj, vini re, po të jetë një farë e
vërtetë, ose një farë e mirë, në
qoftë se ju nuk e hidhni tej me
[d]mosbesimin tuaj, që ju t'i
kundërshtoni Shpirtit të Zotit,
vini re, ajo do të fillojë të fryhet
në kraharorin tuaj; dhe kur ju
të ndieni këto lëvizje të fryrjes,
ju do të filloni të thoni me veten
tuaj—Kjo duhet të jetë një farë
e mirë, ose që fjala është e mirë,
pasi po fillon të zmadhojë shpi-
rtin tim; po, po fillon të ndriçojë

21*a* Gjo. 20:29; Heb. 11.
b USH Shpresë.
c Eth. 12:6.
23*a* Joe. 2:28–29.
b Mt. 11:25; Llu. 10:21; 3 Ne. 26:14–16; DeB 128:18.
27*a* Mr. 11:24.
28*a* Alma 33:1.
b Llu. 8:11.
c USH Zemër.
d Mt. 17:20.

[e]kuptimin tim, po, po fillon të jetë e këndshme për mua.

29 Tani vini re, a nuk do t'jua shtonte kjo besimin tuaj? Unë ju them juve, Po; megjithatë ajo nuk është rritur në një njohuri të përsosur.

30 Por vini re, ndërsa fara fryhet dhe mbin dhe fillon të rritet, atëherë ju duhet të thoni se fara është e mirë; meqë vini re, fryhet dhe mbin dhe fillon të rritet. Dhe tani, vini re, kjo, a nuk do ta forcojë besimin tuaj? Po, ajo do ta forcojë besimin tuaj; pasi ju do të thoni, unë e di se kjo është një farë e mirë; pasi vini re, ajo mbin dhe fillon të rritet.

31 Dhe tani, vini re, a jeni të sigurt se kjo është një farë e mirë? Unë ju them juve, Po; meqë çdo farë prodhon, [a]sikurse veten e saj.

32 Prandaj, në qoftë se një farë rritet, ajo është e mirë, por në qoftë se nuk rritet, vini re ajo nuk është e mirë, prandaj flaket tej.

33 Dhe tani, vini re, pasi ju e keni bërë provën dhe e mbollët farën dhe ajo fryhet, dhe mbin, dhe fillon të rritet, ju duhet ta dini se fara është e mirë.

34 Dhe tani, vini re, a është [a]njohuria juaj e përsosur? Po, njohuria juaj është e përsosur në atë gjë dhe [b]besimi juaj është i fjetur; dhe kjo sepse ju e dini, pasi ju e dini se fjala ka fryrë shpirtrat tuaj dhe ju gjithashtu e dini se ka mbirë, se botëkuptimi juaj fillon të ndriçohet dhe [c]mendja juaj fillon të zgjerohet.

35 O, atëherë, a nuk është e vërtetë kjo? Unë ju them juve, Po, sepse është [a]dritë; dhe çdo gjë që është dritë, është e mirë sepse është e dallueshme, prandaj ju duhet ta dini se është e mirë; dhe tani vini re, pasi ta keni shijuar këtë dritë, a është njohuria juaj e përsosur?

36 Vini re, unë ju them juve, Jo; as nuk duhet të lini mënjanë besimin tuaj, pasi ju vetëm keni ushtruar besimin tuaj, që të mbillnit farën dhe që të mund të bënit provën, që të dinit nëse fara ishte e mirë.

37 Dhe vini re, ndërsa pema fillon të rritet, ju do të thoni: Le ta ushqejmë me kujdes të madh, që të mund të lëshojë rrënjë, që të mund të rritet dhe të na japë frut. Dhe tani vini re, në qoftë se ju e ushqeni me shumë kujdes, do të lëshojë rrënjë; dhe do të rritet dhe do të japë frut.

38 Por, në qoftë se e [a]lini pemën pas dore dhe nuk mendoni për ta ushqyer, vini re, ajo nuk do të lëshojë ndonjë rrënjë; dhe kur të vijë nxehtësia e diellit dhe ta përzhisë, pasi ajo nuk ka rrënjë, ajo fishket dhe thahet; dhe ju e shkulni dhe e flakni tej.

39 Tani, kjo nuk ndodh sepse fara nuk ishte e mirë, as nuk është sepse fruti i saj nuk do të ishte i dëshirueshëm; por është sepse [a]toka juaj është shterpë

28*e* USH Kuptuar(it) (të).
31*a* Zan. 1:11–12.
34*a* USH Dije.
b Eth. 3:19.
c USH Mendje.
35*a* Gjo. 3:18–21.
USH Dritë, dritë e Krishtit.
38*a* USH Braktisje.
39*a* Mt. 13:5.

dhe ju nuk do ta ushqeni pemën, prandaj ju nuk do të mund të keni frutin e saj.

40 Dhe kështu, në qoftë se ju nuk do ta ushqeni fjalën, duke pritur me një sy besimi te fruti i saj, ju nuk do të mund të vilni kurrë frutin nga [a]pema e jetës.

41 Por, në qoftë se ju do ta ushqeni fjalën, po, do ta ushqeni pemën si të fillojë të rritet, me besimin tuaj, me zell të madh dhe me [a]durim, duke pritur frutin e saj, do të lëshojë rrënjë; dhe vini re, do të jetë një pemë që do të [b]rritet, deri në jetën e përjetshme.

42 Dhe për shkak të [a]zellit tuaj dhe të besimit tuaj dhe të durimit tuaj me fjalën, duke e ushqyer atë, që ajo të mund të lëshojë rrënjë në ju, vini re, ca nga ca, ju do të vilni [b]frutin e saj që është shumë i çmueshëm, që është më i ëmbël mbi çdo gjë që është e ëmbël dhe që është më i bardhë nga çdo gjë që është e bardhë, po, dhe i kulluar mbi çdo gjë që është e kulluar; dhe ju do të ushqeheni me bollëk me këtë frut, madje derisa të ngopeni, që të mos keni uri, as të mos keni etje.

43 Atëherë, vëllezërit e mi, ju do të korrni shpërblimet e besimit tuaj dhe të zellit tuaj dhe të durimit, dhe të durueshmërisë, duke pritur që pema t'ju japë frut.

KAPITULLI 33

Zenosi mësoi që njerëzit duhet të luten dhe të adhurojnë në të gjitha vendet dhe se gjykimet largohen për shkak të Birit—Zenoku mësoi se mëshira u vendos për shkak të Birit—Moisiu kishte ngritur në vendin e shkretë një simbol të Birit të Perëndisë. Rreth 74 para K.

Tani, pasi Alma tha këto fjalë, i dërguan atij disa lajmëtarë, meqë donin të dinin në qoftë se duhej të besonin në një [a]Perëndi, që të mund të merrnin këtë frut për të cilën ai kishte folur, ose si duhej ta mbillnin [b]farën, ose fjalën për të cilën ai kishte folur, e cila ai tha se duhej të mbillej në zemrat e tyre, ose në ç'mënyrë duhej të fillonin të ushtronin besimin e tyre.

2 Dhe Alma u tha atyre: Vini re, ju thatë se [a]nuk mund ta adhuroni Perëndinë tuaj, pasi jeni dëbuar nga sinagogat tuaja. Por vini re, unë ju them juve, në qoftë se ju mendoni se nuk mund ta adhuroni Perëndinë, ju gaboni rëndë dhe duhet të kërkoni [b]shkrimet e shenjta; në qoftë se ju mendoni se ato jua kanë mësuar këtë gjë, ju nuk i kuptoni ato.

3 A nuk e mbani mend të keni lexuar se çfarë [a]Zenosi, profeti i kohëve të vjetra, ka thënë në lidhje me lutjen ose [b]adhurimin?

40*a* Zan. 2:9; 1 Ne. 15:36.
41*a* ush Durim.
b Alma 33:23; DeB 63:23.
42*a* ush Zell.
b 1 Ne. 8:10–12.
33 1*a* 2 Ne. 31:21; Mosia 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2*a* Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3*a* ush Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të humbura; Zenos.
b ush Adhuroj.

4 Pasi ai tha: Ti je i mëshirshëm, O Perëndi, pasi dëgjove lutjen time, madje edhe kur unë isha në vendin e shkretë; po, ti ishe i mëshirshëm kur unë u luta në lidhje me ata që ishin [a]armiqtë e mi dhe ti m'i ktheve nga ana ime.

5 Po, O Perëndi dhe ti ishe i mëshirshëm me mua kur të thirra nga [a]ara ime; kur të thirra në lutjen time dhe ti më dëgjove.

6 Dhe përsëri, O Perëndi, kur u ktheva në shtëpinë time, ti më dëgjove në lutjen time.

7 Dhe kur u ktheva në [a]dhomëzën time, O Zot dhe t'u luta, ti më dëgjove.

8 Po, ti je i mëshirshëm ndaj fëmijëve të tu, kur të thërrasin që të dëgjohen prej teje dhe jo nga njerëzit dhe ti i dëgjon ata.

9 Po, O Perëndi, ti ke qenë i mëshirshëm me mua dhe dëgjove thirrjet e mia në mes të kuvendeve të tua.

10 Po, dhe ti më dëgjove edhe kur u [a]dëbova dhe u përbuza nga armiqtë e mi; po, ti dëgjove thirrjet e mia dhe u zemërove me armiqtë e mi dhe i vizitove ata në zemërimin tënd me shkatërrim të menjëhershëm.

11 Dhe ti më dëgjove për shkak të pikëllimeve të mia dhe të çiltërsisë sime; dhe është në sajë të Birit tënd që ti ke qenë i mëshirshëm me mua, prandaj unë do të të thërras ty në të gjitha vuajtjet e mia, pasi në ty është gëzimi im; pasi ti ke larguar prej meje gjykimet e tua, për shkak të Birit tënd.

12 Dhe tani, Alma u tha atyre: A u besoni atyre [a]shkrimeve të shenjta që u shkruan nga ata të kohërave të vjetra?

13 Vini re, në qoftë se u besoni, ju duhet të besoni çfarë [a]Zenosi tha; pasi vini re, ai tha: Ti i ke larguar gjykimet e tua, për shkak të Birit tënd.

14 Tani vini re, vëllezërit e mi, unë dua t'ju pyes nëse i keni lexuar shkrimet e shenjta. Në qoftë se po, si mund të mos besoni në Birin e Perëndisë?

15 Pasi është shkruar se [a]jo vetëm Zenosi shkroi mbi këto gjëra, por edhe [b]Zenoku gjithashtu foli për këto gjëra—

16 Pasi vini re, ai tha: Ti je i zemëruar, O Zot, me këtë popull, sepse ata nuk duan të kuptojnë mëshirat e tua që ti u ke dhënë atyre për shkak të Birit tënd.

17 Dhe tani, vëllezërit e mi, ju e shihni se një profet i dytë i kohëve të vjetra ka dëshmuar për Birin e Perëndisë dhe meqë populli nuk deshi të kuptonte fjalët e tij, e [a]goditën për vdekje me gurë.

18 Por vini re, kjo nuk është e gjitha; këta nuk janë të vetmit që folën në lidhje me Birin e Perëndisë.

19 Vini re, për të foli edhe [a]Moisiu; po, dhe vini re, një

4*a* Mt. 5:44.
5*a* Alma 34:20–25.
7*a* Mt. 6:5–6; Alma 34:26.
10*a* Alma 32:5.
12*a* USH Shkrime të shenjta.
13*a* Alma 34:7.
15*a* Jakobi 4:4.
b 1 Ne. 19:10; Alma 34:7.
17*a* USH Martir, martirizim.
19*a* LiP. 18:15, 18; Alma 34:7.

[b]simbol u [c]ngrit në vendin e shkretë, që kushdo që do të shikonte në të, të mund të jetonte. Dhe shumë shikuan dhe jetuan.

20 Por, pak e kuptuan domethënien e atyre gjërave dhe kjo për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre. Por, pati shumë që ishin kaq të ngurtësuar, sa nuk donin të shikonin, prandaj ata mbaruan. Tani arsyeja që ata nuk donin të shikonin është se nuk besonin se ai do t'i [a]shëronte ata.

21 O vëllezër të mi, në qoftë se ju mund të shëroheshit vetëm duke i hedhur sytë diçkaje që të shëroheshit, a nuk do t'i hidhnit sytë me të shpejtë, apo do të ngurtësonit zemrat tuaja në mosbesim dhe do të ishit përtacë sa të mos i hidhnit sytë e kështu të mbaronit?

22 Në qoftë se është kështu, mjerimi do të vijë mbi ju; por në qoftë se jo, atëherë hidhni sytë dhe [a]filloni të besoni në Birin e Perëndisë, se ai do të vijë të shëlbejë popullin e tij dhe se ai do të vuajë dhe do të vdesë që të [b]shlyejë mëkatet e tyre; dhe se ai do të [c]ngrihet përsëri nga të vdekurit, që do të shkaktojë [d]ringjalljen, që të gjithë njerëzit do të qëndrojnë para tij për t'u gjykuar, sipas [e]veprave të tyre, ditën e fundit dhe të gjykimit.

23 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë dëshiroj që ju ta [a]mbillni këtë fjalë në zemrat tuaja dhe posa të fillojë të fryhet, po ashtu, ta ushqeni me besimin tuaj. Dhe vini re, ajo do të bëhet një pemë [b]që rritet në ju, deri në jetën e përjetshme. Dhe atëherë, dhëntë Perëndia që [c]barrat tuaja të jenë të lehta, nëpërmjet gëzimit të Birit të tij. Dhe madje të gjithë këtë ju mund ta bëni në qoftë se doni. Amen.

KAPITULLI 34

Amuleku dëshmon që fjala është në Krisht për shpëtimin—Në qoftë se nuk bëhet një shlyerje, i gjithë njerëzimi duhet të vdesë—I tërë ligji i Moisiut shënon në drejtim të sakrificës së Birit të Perëndisë—Plani i përjetshëm i shëlbimit bazohet në besim dhe pendim—Lutuni për bekime tokësore dhe shpirtërore—Kjo jetë është koha që njerëzit të përgatiten të takohen me Perëndinë—Punoni për shpëtimin tuaj me frikë para Perëndisë. Rreth 74 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi Alma u tha atyre këto fjalë, u ul përdhe dhe [a]Amuleku u ngrit dhe filloi t'i mësonte ata, duke thënë:

2 Vëllezërit e mi, unë mendoj se është e pamundur që ju të mos dini gjë mbi gjërat që u folën në lidhje me ardhjen e Krishtit i cili mësohet prej nesh të jetë Biri i Perëndisë; po, unë e di se [a]këto gjëra u janë mësuar

19*b* Num. 21:9; 2 Ne. 25:20; Mosia 3:15.
c Gjo. 3:14; Hel. 8:14–15.
20*a* 1 Ne. 17:40–41.
22*a* Alma 32:27–28.
b Alma 22:14; 34:8–9.
c ush Ringjallje.
d Alma 11:44.
e ush Vepra.
23*a* Alma 33:1; 34:4.
b Alma 32:41; DeB 63:23.
c Alma 31:38.
34 1*a* Alma 8:21.
2*a* Alma 16:13–21.

juve me shumicë, para shkëputjes suaj nga ne.

3 Dhe siç keni dëshiruar nga vëllai im i dashur që t'ju bënte të ditur se çfarë duhet të bëni, për shkak të pikëllimeve tuaja; dhe ai ju foli disi për t'ju përgatitur mendjet; po, dhe ai ju ka nxitur në besim dhe durim—

4 Po, madje që të keni kaq shumë besim, sa madje ta [a]mbillni fjalën në zemrat tuaja, që të mund të provoni mirësinë e saj.

5 Dhe ne kemi parë që pyetja e madhe që është në mendjet tuaja, është nëse fjala është në Birin e Perëndisë, ose nëse nuk do të ketë Krisht.

6 Dhe ju gjithashtu patë se vëllai im ju provoi, në shumë raste, se [a]fjala është në Krisht drejt shpëtimit.

7 Vëllai im citoi fjalët e Zenosit, se shëlbimi vjen nëpërmjet Birit të Perëndisë, si edhe fjalët e Zenokut; dhe ai iu referua edhe Moisiut, për të provuar se këto gjëra janë të vërteta.

8 Dhe tani, vini re, unë vetë do t'ju [a]dëshmoj se këto gjëra janë të vërteta. Vini re, unë ju them, se unë e di se Krishti do të vijë mes fëmijëve të njerëzve, për të marrë përsipër shkeljet e popullit të tij dhe se ai do të [b]shlyejë për mëkatet e botës; pasi Zoti Perëndi e ka thënë atë.

9 Pasi është e nevojshme që një [a]shlyerje duhet bërë; pasi, sipas [b]planit të madh të Perëndisë së Amshuar, duhet të bëhet një shlyerje, përndryshe i tërë njerëzimi do të mbarojë patjetër; po, të gjithë janë të ngurtësuar, po, të gjithë kanë [c]rënë dhe kanë humbur dhe duhet të mbarojnë po të mos ishte për shlyerjen që është e nevojshme të bëhet.

10 Pasi është e nevojshme të bëhet një [a]flijim i madh dhe i fundit; po, jo një flijim i njeriut, as i kafshës, as i ndonjë lloj shpendi, pasi nuk do të jetë një flijim njerëzor; por duhet të jetë një [b]flijim i [c]pafundëm dhe i përjetshëm.

11 Tani nuk ka njeri që mund të bëjë fli gjakun e tij, për të shlyer mëkatet e një tjetri. Tani, në qoftë se një njeri vret, vini re, ligji ynë që është një ligj i [a]drejtë, a do t'ia merrte jetën vëllait të tij? Unë ju them juve, Jo.

12 Por ligji kërkon jetën e atij që ka bërë [a]vrasjen; prandaj nuk mund të ketë asgjë më pak se një shlyerje të pafundme që do të mjaftonte për mëkatet e botës.

13 Prandaj është e nevojshme që të bëhet një flijim i madh dhe i fundit dhe pastaj të ketë, ose është e përshtatshme që të ketë një [a]ndalim të derdhjes së gjakut; atëherë [b]ligji i Moisiut do të plotësohet; po, do të plotësohet tërësisht, çdo pikë dhe presje dhe asgjë nuk do të braktiset.

14 Dhe vini re, ky është i tërë

4*a* Alma 33:23.
6*a* Gjo. 1:1, 14.
8*a* USH Dëshmoj.
b USH Shlyej, shlyerje.
9*a* Alma 33:22.
b Alma 12:22–33; Mois. 6:62.
c USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
10*a* Mois. 5:6–7.
b USH Sakrificë.
c 2 Ne. 9:7.
11*a* LiP. 24:16; Mosia 29:25.
12*a* USH Dënim kapital; Vrasje.
13*a* 3 Ne. 9:17, 19–20.
b 3 Ne. 15:5.

[a]kuptimi i [b]ligjit, çdo pjesë e vogël duke vënë në dukje atë [c]flijim të madh dhe të fundit; dhe ai flijim i madh dhe i fundit do të jetë Biri i Perëndisë, po, i pafund dhe i përjetshëm.

15 Dhe kështu, ai do t'u sjellë [a]shpëtim të gjithë atyre që do të besojnë në emrin e tij; pasi ky është qëllimi i këtij flijimi të fundit, për të sjellë zemrën e mëshirës, e cila e mund drejtësinë dhe u sjell njerëzve mjete që ata të mund të kenë besim deri në pendim.

16 Dhe kështu [a]mëshira mund të kënaqë kërkesat e [b]drejtësisë dhe i rrethon me krahët e sigurisë, ndërsa ai që nuk ushtron besim deri në pendim, qëndron i ekspozuar para tërë ligjit të kërkesave të [c]drejtësisë; prandaj vetëm atij që ka besim deri në pendim do t'i realizohet [d]plani i madh, i përjetshëm i shëlbimit.

17 Prandaj, Perëndia dhëntë që ju, vëllezërit e mi, të mund të filloni të ushtroni [a]besimin tuaj në pendim, që ju të filloni të [b]thërritni në emrin e tij të shenjtë, që ai të ketë mëshirë për ju;

18 Po, përgjërojuni atij për mëshirë; pasi ai është i fuqishëm të shpëtojë.

19 Po, përuluni dhe vazhdoni në lutje ndaj atij.

20 Përgjërojuni atij kur të jeni në fushat tuaja, po, për të gjitha grigjat tuaja.

21 [a]Përgjërojuni atij në shtëpitë tuaja, po, për të gjithë pjesëtarët e familjes suaj, si në mëngjes, në mesditë dhe në mbrëmje.

22 Po, përgjërojuni atij kundër fuqisë së armiqve tuaj.

23 Po, [a]përgjërojuni atij kundër [b]djallit i cili është armik i gjithë [c]drejtësisë.

24 Përgjërojuni atij për bereqetin e fushave tuaja, që ai t'ju sjellë begati.

25 Përgjërojuni atij për tufat e fushave tuaja, që ato të mund të shtohen.

26 Por, kjo nuk është e gjitha; ju duhet të derdhni shpirtrat tuaj në [a]dhomëzat tuaja dhe në vendet tuaja të fshehta dhe në vendin tuaj të shkretë.

27 Po, dhe kur ju të mos i përgjëroheni Zotit, le të jenë [a]zemrat tuaja [b]plot, të hapura në lutje tek ai vazhdimisht, për mirëqenien tuaj dhe gjithashtu për mirëqenien e atyre që janë rreth e përqark jush.

28 Dhe tani vini re, vëllezërit e mi të dashur, unë ju them juve të mos mendoni se kjo është e gjitha; sepse, pasi t'i keni bërë të gjitha këto gjëra, në qoftë se ju nuk ndihmoni [a]nevojtarët dhe të zhveshurit dhe nuk vizitoni të sëmurët dhe të mjeruarit dhe [b]nuk u jepni nga gjëja juaj,

14*a* Alma 30:3.
b USH Ligj i Moisiut.
c DeB 138:35.
15*a* USH Shpëtim.
16*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
b USH Drejtësi.
c Alma 12:32.
d USH Plan i shëlbimit.
17*a* USH Besim.
b USH Lutje.
21*a* Psa. 5:1–3; 3 Ne. 18:21.
23*a* 3 Ne. 18:15, 18.
b USH Djall.
c USH Drejtë (i), Drejtësi.
26*a* Mt. 6:5–6.
27*a* USH Zemër.
b USH Përsiat.
28*a* USH Varfër (i).
b USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.

në qoftë se keni, atyre që kanë nevojë—unë ju them juve, në qoftë se ju nuk bëni ndonjë nga këto gjëra, vini re, [c]lutja juaj është e [d]kotë dhe nuk ju vlen për asgjë dhe ju jeni si hipokritët që mohojnë besimin.

29 Prandaj, në qoftë se ju nuk mbani mend që të jeni [a]bamirës, ju jeni si zgjyra që hidhet tej nga shkrirësit (pasi nuk ka asnjë vlerë) dhe shkelet nën këmbën e njerëzve.

30 Dhe tani, vëllezërit e mi, unë do të doja që pasi keni dëgjuar kaq shumë dëshmi, duke parë që shkrimet e shenjta i dëshmojnë këto gjëra, ejani dhe sillni [a]fryte të pendimit.

31 Po, unë do të doja që ju të vini dhe të mos ngurtësoni më zemrat tuaja; pasi vini re, tani është koha dhe [a]dita e shpëtimit tuaj; dhe prandaj, në qoftë se ju do të pendoheni dhe nuk do të ngurtësoni zemrat tuaja, plani i madh i shëlbimit do të realizohet menjëherë për ju.

32 Pasi vini re, kjo jetë është koha për njerëzit që të [a]përgatiten të takohen me Perëndinë; po, vini re, dita e kësaj jete është dita për njerëzit që të kryejnë punët e tyre.

33 Dhe tani, sikurse ju thashë më parë, pasi keni pasur kaq shumë dëshmi, si rrjedhim, ju lutem shumë që të mos [a]e shtyni ditën e [b]pendimit tuaj deri në fund; pasi pas kësaj dite të jetës që na është dhënë për t'u përgatitur për përjetësi, vini re, në qoftë se ne nuk e përdorim më mirë kohën tonë ndërsa jemi në këtë jetë, atëherë vjen [c]nata e [d]errësirës, gjatë së cilës nuk mund të kryhet asnjë punë.

34 Ju nuk mund të thoni kur të çoheni në atë [a]krizë të tmerrshme, se unë do të pendohem, se do të kthehem te Perëndia im. Jo, ju nuk do të mund ta thoni këtë; pasi i njëjti shpirt që zotëron trupat tuaj në kohën që ju largoheni nga kjo jetë, i njëjti shpirt do të ketë fuqi të zotërojë trupin tuaj në atë botë të përjetshme.

35 Pasi vini re, në qoftë se e keni shtyrë ditën e pendimit tuaj madje deri në vdekje, vini re, ju i jeni [a]nënshtruar shpirtit të djallit, i cili ju [b]vulos si të tijët; prandaj, Shpirti i Zotit është larguar prej jush dhe nuk ka më vend në ju dhe djalli ka gjithë fuqinë mbi ju; dhe kjo është gjendja e fundit e të ligjve.

36 Dhe këtë e di, pasi Zoti ka thënë se nuk do të banojë në tempuj [a]jo të shenjtë, por ai banon në zemrat e të [b]drejtëve; po, dhe ai ka thënë edhe se të drejtët do të ulen në mbretërinë

28*c* Mt. 15:7–8.
d Moro. 7:6–8.
29*a* USH Dashuri hyjnore.
30*a* Mt. 3:8; Alma 13:13.
31*a* Rom. 13:11–12.
32*a* 2 Ne. 2:21; Alma 12:24; 42:4–6.
33*a* Hel. 13:38; DeB 45:2.
b USH Pendohem, pendim.
c Gjo. 9:4; DeB 45:17.
d USH Errësirë, shpirtërore; Vdekje, shpirtërore.
34*a* Alma 40:13–14.
35*a* 2 Ne. 28:19–23.
b 2 Ne. 9:9.
36*a* Mosia 2:37; Alma 7:21; Hel. 4:24.
b USH Drejtë (i), Drejtësi.

e tij, për të mos dalë më kurrë, por rrobat e tyre do të zbardhen nëpërmjet gjakut të Qengjit.

37 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, dëshiroj që ju t'i mbani mend këto gjëra dhe që të [a]punoni për shpëtimin tuaj me frikë para Perëndisë, që ju të mos mohoni më ardhjen e Krishtit.

38 Që ju të mos [a]luftoni më kundër Frymës së Shenjtë, por që ta merrni atë dhe të merrni mbi vete [b]emrin e Krishtit; që të përuleni, madje deri në pluhur dhe të [c]adhuroni Perëndinë, në çfarëdolloj vendi që të jeni, në shpirt dhe në vërtetësi; dhe të jetoni çdo ditë me [d]falënderime për mëshirat dhe bekimet e shumta që ai ju jep.

39 Po, dhe unë po ju këshilloj, vëllezërit e mi, që të jeni gjithnjë [a]vigjilentë në lutje, që të mos drejtoheni nga [b]tundimet e djallit, që ai të mos t'ju mposhtë, që ju të mos bëheni të nënshtruarit e tij në ditën e fundit; pasi vini re, ai nuk ju shpërblen me [c]asgjë të mirë.

40 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, unë do t'ju këshilloj të kini [a]durim dhe të përballoni çdo lloj pikëllimi; që të mos [b]shani kundër atyre që ju dëbojnë për shkak të varfërisë suaj të madhe, përndryshe do të bëheni mëkatarë si ata;

41 Por të keni durim dhe të duroni ato pikëllime, me shpresë, të vendosur se një ditë do të mund të pushoni nga të gjitha pikëllimet tuaja.

KAPITULLI 35

Predikimi i fjalës shkatërron dredhitë e Zoramitëve—Ata përjashtojnë ata që janë kthyer në besim, të cilët bashkohen atëherë me popullin e Amonit në Jershon—Alma dëshpërohet për shkak të ligësisë së njerëzve. Rreth 74 para K.

Tani ndodhi që pasi Amuleku mbaroi së thëni këto fjalë, ata u larguan nga turma e popullit dhe shkuan në vendin e Jershonit.

2 Po, dhe vëllezërit e tjerë, pasi predikuan fjalën mes Zoramitëve, gjithashtu shkuan në vendin e Jershonit.

3 Dhe ndodhi që pasi pjesa më e respektuar e Zoramitëve u këshilluan me njëri-tjetrin në lidhje me fjalët që iu predikuan atyre, ata u zemëruan për shkak të fjalës, pasi u shkatërronte [a]dredhitë e tyre; prandaj, nuk do t'ua vinin veshin fjalëve.

4 Dhe ata çuan fjalë që të gjithë njerëzit e atij vendi të mblidheshin së bashku, që të këshilloheshin me ta në lidhje me fjalët që u folën.

5 Tani, sunduesit e tyre dhe priftërinjtë e tyre dhe mësuesit e tyre, nuk ia bënë të ditur popullit dëshirat e tyre; por zbuluan fshehtas mendjet e popullit.

6 Dhe ndodhi që pasi zbuluan

37*a* Fil. 2:12.
38*a* USH Grindje.
b Mosia 5:8; Alma 5:38.
c USH Adhuroj.
d Psa. 69:30; DeB 59:7.
USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
39*a* USH Ruaj, roje.
b USH Tundoj, tundim.
c Alma 30:60.
40*a* USH Durim.
b DeB 31:9.
35 3*a* USH Intriga të priftërinjve.

mendjet e të gjithë popullit, ata që ishin në favor të fjalëve që u folën nga Alma dhe nga vëllezërit e tij, u dëbuan nga ai vend; dhe ata qenë shumë; dhe ata gjithashtu shkuan në vendin e Jershonit.

7 Dhe ndodhi që Alma dhe vëllezërit e tij u shërbyen atyre.

8 Tani, populli i Zoramitëve u zemërua me njerëzit e Amonit që ishin në Jershon dhe kryesundimtari i Zoramitëve, pasi ishte njeri shumë i keq, u dërgoi fjalë njerëzve të Amonit, se dëshironte që ata të dëbonin nga toka e tyre të gjithë ata që kishin vajtur prej tyre në tokën e tyre.

9 Dhe ai bëri shumë kërcënime kundër tyre. Dhe tani njerëzit e Amonit nuk u frikësuan nga fjalët e tyre; prandaj nuk i dëbuan, por pranuan të gjithë të varfërit e Zoramitëve që shkuan tek ata; dhe ata i [a]ushqyen dhe i veshën, dhe u dhanë toka për trashëgimin e tyre, dhe u shërbyen atyre sipas nevojave të tyre.

10 Tani, kjo gjë i shpuri Zoramitët në zemërim kundër njerëzve të Amonit; dhe ata filluan të përzihen me Lamanitët dhe filluan t'i nxitnin ata gjithashtu në zemërim kundër tyre.

11 Dhe kështu Zoramitët dhe Lamanitët filluan të bëjnë përgatitje për luftë kundër njerëzve të Amonit, si edhe kundër Nefitëve.

12 Dhe kështu mbaroi viti i shtatëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

13 Dhe njerëzit e Amonit u nisën nga toka e Jershonit dhe arritën në tokën e Melekut, dhe bënë vend në tokën e Jershonit për ushtritë Nefite, që të mund të luftonin me ushtritë e Lamanitëve dhe ushtritë e Zoramitëve; dhe kështu filloi një luftë mes Lamanitëve dhe Nefitëve, në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve; dhe këtu më poshtë, do të jepet një [a]rrëfim i luftërave të tyre.

14 Dhe Alma dhe Amoni, dhe vëllezërit e tyre, si edhe dy bijtë e Almës u kthyen në tokën e Zarahemlës, pasi qenë vegla në duart e Perëndisë, që t'i bënin [a]shumë nga Zoramitët të pendohen; dhe aq sa u penduan, aq u dëbuan nga toka e tyre; por ata kanë toka për trashëgimin e tyre në tokën e Jershonit dhe morën armët për të mbrojtur veten dhe bashkëshortet e tyre dhe fëmijët, dhe tokat e tyre.

15 Tani Alma, duke qenë i pikëlluar për paudhësinë e popullit të tij, po, për luftërat dhe për gjakderdhjet dhe për grindjet që bëheshin mes tyre; dhe pasi shkoi për të njoftuar fjalën ose pasi çoi për të njoftuar fjalën mes gjithë njerëzve në çdo qytet; dhe duke parë se zemrat e njerëzve filluan të ngurtësoheshin dhe që ata filluan të [a]fyhen për shkak të rreptësisë së fjalës, zemra e tij u pikëllua shumë.

16 Prandaj, ai bëri që djemtë e tij të mblidheshin tok së bashku,

9*a* Mosia 4:26.
ush Mirëqenie.
13*a* Alma 43:3.
14*a* Alma 35:6.
15*a* ush Braktisje.

që ai të mund t'u jepte veç e veç secilit [a]detyrën e tij, në lidhje me gjërat që kanë të bëjnë me drejtësinë. Dhe ne kemi një rrëfim të urdhërimeve të tij, të cilat ai ua dha, sipas analit të tij.

Urdhërimet e Almës drejtuar birit të tij Helamanit.

Përfshin kapitujt 36 dhe 37.

KAPITULLI 36

Alma i dëshmon Helamanit për kthimin e tij në besim, pasi pa një engjëll—Ai vuajti dhembjet e një shpirti të mallkuar; ai thirri në emrin e Jezusit dhe atëherë lindi nga Perëndia—Gëzimi i ëmbël mbushi shpirtin e tij—Ai pa grupe engjëjsh duke i thurur lavdi Perëndisë—Shumë të kthyer në besim shijuan dhe panë, ashtu sikurse ai shijoi dhe pa. Rreth 74 para K.

[a]Biri im, vëru veshin fjalëve të mia; pasi të betohem se derisa ti do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, do të përparosh në tokë.

2 Unë doja që ti të bësh sikurse kam bërë unë, duke kujtuar robërinë e etërve tanë, pasi ata qenë në [a]robëri dhe askush nuk mund t'i çlironte përveçse të ishte [b]Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit; dhe ai me siguri i çliroi ata nga fatkeqësitë e tyre.

3 Dhe tani, O biri im Helaman, vër re, ti je në rininë tënde dhe prandaj unë të lutem shumë, që ti të dëgjosh fjalët e mia dhe të mësosh prej meje; pasi unë e di se kushdo që vë besimin e tij në Perëndi, do të përkrahet në [a]sprovat e tij dhe në vështirësitë e tij dhe në mjerimet e tij dhe do të [b]ngrihet në ditën e fundit.

4 Dhe nuk do të doja që ti të mendosh që këto gjëra i [a]di nga vetja ime—jo materialisht, por shpirtërisht, jo nga mendja e [b]mishit, por nga Perëndia.

5 Tani, vër re, unë të them ty, po të mos kisha [a]lindur nga Perëndia, unë [b]nuk do t'i dija këto gjëra; por Perëndia më bëri t'i di këto gjëra nëpërmjet gojës së engjëllit të tij të shenjtë, megjithëse unë nuk isha i [c]denjë për to;

6 Pasi, unë shkoja me të bijtë e Mosias, duke u përpjekur të [a]shkatërronim kishën e Perëndisë; por vër re, Perëndia dërgoi engjëllin e tij të shenjtë, që të na ndalonte gjatë udhës.

7 Dhe vër re, ai na foli si të ishte zëri i një rrufeje dhe e gjithë toka [a]u drodh nën këmbët tona; dhe ne të gjithë ramë përdhe, pasi [b]frika e Zotit erdhi mbi ne.

8 Por vër re, zëri më tha mua: Ngrihu. Dhe unë u ngrita dhe

16*a* USH Kujdestar, kujdestari.
36 1*a* Hel. 5:9–14.
2*a* Mosia 23:23; 24:17–21.
b Eks. 3:6; Alma 29:11.
3*a* Rom. 8:28.
b Mosia 23:21–22.
4*a* 1 Kor. 2:11; Alma 5:45–46. USH Dije.
b USH Mishtor.
5*a* USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b Alma 26:21–22.
c USH Denjë (i), denjësi.
6*a* Mosia 27:10.
7*a* Mosia 27:18.
b USH Frikë—Frikë nga Perëndia.

qëndrova më këmbë, dhe pashë engjëllin.

9 Dhe ai më tha mua: Në qoftë se ti do që të shkatërrosh vetveten, mos kërko më të shkatërrosh kishën e Perëndisë.

10 Dhe ndodhi që unë rashë përdhe dhe për hapësirën e [a]tri ditëve dhe tri netëve nuk mund të hapja gojën, as që mund të lëvizja gjymtyrët e mia.

11 Dhe engjëlli më tha edhe gjëra të tjera që u dëgjuan nga vëllezërit e mi, por unë nuk i dëgjova ato, pasi kur unë dëgjova fjalët—Në qoftë se ti do që të shkatërrosh vetveten, mos kërko më të shkatërrosh kishën e Perëndisë—unë u godita nga një frikë dhe çudi kaq e madhe që ndoshta unë do të shkatërrohesha, saqë rashë përdhe dhe nuk dëgjova më.

12 Por unë u torturova nga një mundim i [a]përjetshëm, pasi shpirti im qe ngacmuar në shkallën më të lartë dhe brengosur nga të gjitha mëkatet e mia.

13 Po, m'u kujtuan të gjitha mëkatet dhe paudhësitë e mia për të cilat unë po [a]mundohesha me dhimbjet e ferrit; po, unë pashë se isha rebeluar kundër Perëndisë tim dhe se nuk kisha zbatuar urdhërimet e tij të shenjta.

14 Po, dhe se kisha vrarë shumë prej fëmijëve të tij, ose më mirë të them i kisha udhëhequr ata drejt shkatërrimit; po, dhe në fund, kaq të mëdha kishin qenë paudhësitë e mia, saqë vetëm mendimi se do të dilja në praninë e Perëndisë tim, torturonte shpirtin tim me një tmerr të papërshkrueshëm.

15 Oh, mendoja, sikur [a]të mund të dëbohesha dhe të shuhesha si në shpirt ashtu dhe në trup, që të mos dilja të qëndroja në praninë e Perëndisë tim, për t'u gjykuar për [b]veprat e mia.

16 Dhe tani, për tri ditë dhe tri net u torturova, madje edhe me dhembjet e një shpirti të [a]mallkuar.

17 Dhe ndodhi që ndërsa isha ashtu i torturuar me mundim pasi isha [a]ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia të shumta, vini re, m'u kujtua se kisha dëgjuar atin tim duke u profetizuar njerëzve në lidhje me ardhjen e një Jezu Krishti, një Biri të Perëndisë, për të shlyer mëkatet e botës.

18 Tani, ndërsa mendja ime po më përqendrohej në këtë mendim, thirra brenda zemrës sime: O Jezus, ti Biri i Perëndisë, ki mëshirë mbi mua që jam [a]në vrerin e hidhësirës dhe që jam rrethuar nga [b]zinxhirët e përjetshëm të vdekjes.

19 Dhe tani vini re, kur mendova këtë nuk munda t'i kujtoj më dhembjet e mia; po, nuk isha më i [a]ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia.

20 Dhe oh, çfarë [a]gëzimi dhe

10*a* Mosia 27:19–23.
12*a* DeB 19:11–15.
13*a* USH Faj.
15*a* Zbu. 6:15–17; Alma 12:14.
b Alma 41:3; DeB 1:9–10.
16*a* USH Mallkim.
17*a* 2 Kor. 7:10.
18*a* DMTH në brerje të jashtëzakonshme të ndërgjegjes.
b 2 Ne. 9:45; 28:22; Alma 12:11; Mois. 7:26.
19*a* USH Faj.
20*a* USH Gëzim.

çfarë drite të mrekullueshme pashë; po, shpirti im më ishte mbushur me një gëzim po aq të madh, sa kishte qenë dhembja ime!

21 Po, unë të them ty biri im se nuk mund të ketë asgjë aq therëse dhe aq të hidhur, sa ishin dhembjet e mia. Po, dhe po ta them përsëri, biri im, se nga ana tjetër, nuk mund të ketë asgjë kaq të mrekullueshme dhe kaq të ëmbël, sa ishte gëzimi im.

22 Po, mendova se pashë, madje sikurse ati ynë, [a]Lehi, pa Perëndinë të ulur në fronin e tij të rrethuar nga grupe të panumërta engjëjsh, duke këndu ar dhe lavdëruar Perëndinë e tyre; po, dhe shpirti im donte që të ishte aty.

23 Por vër re, gjymtyrët e mia morën përsëri [a]fuqinë e tyre dhe unë u ngrita më këmbë dhe u tregova njerëzve se kisha [b]lindur nga Perëndia.

24 Po, dhe që atëherë madje deri tani, unë kam punuar pa pushim që të sjell shpirtra në pendim; që të mund t'i sjell të [a]shijojnë prej gëzimit të jashtëzakonshëm të cilin unë shijova; që edhe ata të lindin nga Perëndia dhe të [b]mbushen me Frymën e Shenjtë.

25 Po, dhe tani vër re, O biri im, Zoti më jep një gëzim jashtëzakonisht të madh në frytin e punëve të mia;

26 Pasi për shkak të [a]fjalës që ai më dha, vër re, shumë kanë lindur nga Perëndia dhe kanë shijuar, sikurse kam shijuar unë, dhe kanë parë me sytë e tyre, sikurse kam parë unë; prandaj ata i dinë këto gjëra, për të cilat kam folur, sikurse i di unë dhe njohuria që kam është e Perëndisë.

27 Dhe jam përkrahur në sprova dhe në shqetësime të çdo lloji, po, dhe në të gjitha llojet e fatkeqësive; po, Perëndia më shpëtoi nga burgu, nga robëria dhe nga vdekja; po, dhe unë vë besimin tim në të dhe ai gjithnjë do të më [a]çlirojë.

28 Dhe e di se ai do të më [a]ngrejë në ditën e fundit, që të banoj me të në [b]lavdi; po, dhe do ta lavdëroj atë përgjithmonë, pasi ai i [c]nxori etërit tanë nga Egjipti dhe ai i përpiu [d]Egjiptianët në Detin e Kuq; dhe ai i udhëhoqi ata nëpërmjet fuqisë së tij në tokën e premtuar; po, dhe ai i çliroi ata nga skllavëria dhe robëria herë pas here.

29 Po, dhe ai gjithashtu i nxori etërit tanë nga toka e Jeruzalemit; dhe ai gjithashtu i çliroi ata nëpërmjet fuqisë së tij të pafundme, nga [a]robëria dhe nga skllavëria, nga koha në kohë, madje deri në ditën e sotme; dhe unë e kam mbajtur gjithnjë në kujtesë skllavërinë e tyre; po ashtu dhe ti duhet ta mbash në kujtesë, sikurse unë, skllavërinë e tyre.

22*a* 1 Ne. 1:8.
23*a* Mois. 1:10.
b Alma 5:14.
USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
24*a* 1 Ne. 8:12; Mosia 4:11.
b 2 Ne. 32:5; 3 Ne. 9:20.
USH Frymë e Shenjtë.
26*a* Alma 31:5.
27*a* Psa. 34:17.
28*a* 3 Ne. 15:1.
b USH Lavdi.
c Eks. 12:51.
d Eks. 14:26–27.
29*a* Mosia 24:17; 27:16; Alma 5:5–6.

30 Por vër re, biri im, kjo nuk është e gjitha; pasi ti duhet të dish, sikurse e di unë, që [a]për aq sa ti do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, ti do të përparosh në tokë; dhe duhet të dish gjithashtu se për aq sa ti nuk do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, ti do të përjashtohesh nga prania e tij. Tani, kjo është sipas fjalës së tij.

KAPITULLI 37

Fletët e tunxhit dhe shkrimet e tjera të shenjta ruhen për të sjellë shpirtra në shpëtim—Jareditët u shkatërruan për shkak të ligësisë së tyre—Betimet dhe marrëveshjet e fshehta të tyre nuk duhet të dihen nga populli—Këshillohu me Zotin për çdo veprim që do të bësh—Sikurse Liahona udhëhoqi Nefitët, kështu fjala e Krishtit i udhëheq njerëzit drejt jetës së përjetshme. Rreth 74 para K.

Dhe tani, biri im Helaman, unë po të urdhëroj të marrësh [a]analet që m'u [b]besuan mua;

2 Dhe po të urdhëroj gjithashtu, që të mbash një anal të këtij populli, ashtu sikurse kam bërë mbi fletët e Nefit dhe t'i mbash të shenjta të gjitha këto gjëra që unë kam mbajtur, madje ashtu siç i mbajta unë ato; pasi mbahen për një qëllim të [a]urtë.

3 Dhe këto [a]fletë prej tunxhi, që përmbajnë këto gdhendje që kanë analet e shkrimeve të shenjta në to, të cilat kanë gjenealogjinë e të parëve tanë, madje që nga fillimi—

4 Vër re, u profetizua nga etërit tanë se ato duhet të mbahen dhe të kalojnë nga një brez në tjetrin, të mbahen dhe të ruhen nga dora e Zotit, derisa ato të shkojnë në çdo komb, fis, gjuhë dhe popull, që ata të dinë mbi [a]misteret që ato përmbajnë.

5 Dhe tani vër re, në qoftë se ato mbahen, ato duhet ta ruajnë shkëlqimin e tyre; po, dhe ato do ta ruajnë shkëlqimin e tyre; po, si dhe të gjitha fletët që përmbajnë atë që është shkrim i shenjtë.

6 Tani, ti mund të mendosh se kjo është [a]marrëzi nga ana ime; por vër re, unë të them ty se nëpërmjet gjërave të [b]vogla dhe të thjeshta gjëra të mëdha bëhen; dhe shpeshherë mjetet e thjeshta ngatërrojnë të urtët.

7 Dhe Zoti Perëndi vepron me anë të [a]mjeteve, që të realizojë qëllimet e tij të mëdha dhe të përjetshme; dhe me mjete fare të [b]vogla Zoti i ngatërron të urtët dhe realizon shpëtimin e shumë shpirtrave.

8 Dhe tani, ka qenë urtësi në Perëndinë që këto gjëra të ruhen; pasi vër re, ato kanë [a]zgjeruar kujtesën e këtij populli, po, dhe kanë bindur shumë nga ata për gabimin e udhëve të tyre dhe i kanë sjellë ata në njohurinë

30*a* 2 Ne. 1:9–11; Alma 50:19–22.
37 1*a* Alma 45:2–8.
b Mosia 28:20.
2*a* Enosi 1:13–18; FeM. 1:6–11; Alma 37:9–12.
3*a* 1 Ne. 5:10–19. USH Fletë tunxhi.
4*a* USH Mistere të Perëndisë.
6*a* 1 Kor. 2:14.
b 1 Ne. 16:28–29; DeB 64:33; 123:15–17.
7*a* Isa. 55:8–9.
b 2 Mbr. 5:1–14.
8*a* 2 Tim. 3:15–17; Mosia 1:3–5.

e Perëndisë së tyre deri në shpëtimin e shpirtrave të tyre.

9 Po, unë të them ty se po të mos [a]ishte për këto gjëra që këto anale përmbajnë, që janë në këto fletë, Amoni dhe vëllezërit e tij, nuk do të mund të [b]bindnin kaq mijëra Lamanitë për traditat e gabuara të etërve të tyre; po, këto anale dhe [c]fjalët e tyre i sollën ata në pendim; domethënë ato i sollën ata në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre dhe të gëzohen në Jezu Krishtin, Shëlbuesin e tyre.

10 Dhe kush e di, në qoftë se ato nuk do të jenë mjetet që të sjellin në njohurinë e Shëlbuesit të tyre shumë mijëra prej tyre, po, dhe gjithashtu shumë mijëra prej vëllezërve tanë kokëfortë, Nefitëve të cilët tani po ngurtësojnë zemrat e tyre në mëkat dhe në paudhësi?

11 Tani, këto mistere nuk më janë bërë krejtësisht të ditura; prandaj nuk do të hyj në hollësi.

12 Dhe do të më mjaftojë vetëm të them se ato ruhen për një qëllim të urtë, qëllim i cili dihet nga Perëndia; pasi ai [a]këshillon në urtësi në lidhje me të gjitha veprat e tij dhe shtigjet e tij janë të drejta dhe kursi i tij [b]një rreth i pafund.

13 O kujto, kujto, biri im Helaman, sa të [a]rrepta janë urdhërimet e Perëndisë. Dhe ai ka thënë: [b]Në qoftë se ju do të zbatoni urdhërimet e mia, do të [c]përparoni në tokë—por në qoftë se ju nuk i zbatoni urdhërimet e tij, do të përjashtoheni nga prania e tij.

14 Dhe tani mbaj mend biri im se Perëndia të ka [a]besuar ty me këto gjëra që janë të [b]shenjta, që ai i ka mbajtur të shenjta dhe gjithashtu që ai do t'i mbajë dhe do t'i ruajë për një qëllim të [c]urtë në të, që të mund t'u tregojë brezave të ardhshëm fuqinë e tij.

15 Dhe tani vër re, unë po të them nëpërmjet shpirtit të profecisë se në qoftë se ti shkel urdhërimet e Perëndisë, vër re, këto gjëra që janë të shenjta, do të merren prej teje nëpërmjet fuqisë së Perëndisë dhe ti do t'i dorëzohesh Satanit, që ai të të kalojë në shoshë, si byk në erë.

16 Por, në qoftë se ti zbaton urdhërimet e Perëndisë dhe bën me këto gjëra që janë të shenjta sipas asaj që të urdhëron Zoti, (pasi ti duhet t'i kërkosh Zotit për të gjitha gjërat që duhet të bësh me to), vër re, asnjë fuqi e tokës ose e ferrit nuk mund t'i [a]marrë prej teje, pasi Perëndia është i fuqishëm për të plotësuar të gjitha fjalët e tij.

17 Pasi ai do të plotësojë të gjitha premtimet që do të të bëjë ty, pasi ai i ka plotësuar premtimet e tij që ua bëri etërve tanë.

18 Pasi ai u premtoi atyre se do t'i [a]ruante këto gjëra për një qëllim të urtë në të, që ai të

9*a* Mosia 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c USH Ungjill.
12*a* 2 Ne. 9:28; Jakobi 4:10.
b 1 Ne. 10:19; Alma 7:20.
13*a* 2 Ne. 9:41.
b Alma 9:13; 3 Ne. 5:22.
c Mosia 1:7; Alma 50:20.
14*a* DeB 3:5.
b USH Shenjtë (i).
c 1 Ne. 9:3–6.
16*a* JS—H 1:59.
18*a* DeB 5:9.

mund t'u tregojë brezave të ardhshëm fuqinë e tij.

19 Dhe tani vër re, një qëllim ai ka plotësuar, madje rikthimin e [a]shumë mijëra Lamanitëve në njohurinë e së vërtetës; dhe ai tregoi fuqinë e tij në to dhe ai gjithashtu do të tregojë gjithnjë fuqinë e tij në to për brezat e [b]ardhshëm; prandaj ato do të ruhen.

20 Prandaj unë po të urdhëroj ty, biri im Helaman, që të jesh i zellshëm në plotësimin e të gjitha fjalëve të mia dhe të jesh i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë, ashtu sikurse janë shkruar.

21 Dhe tani, unë do të të flas në lidhje me ato [a]njëzet e katër fletët, që ti t'i ruash, që misteret dhe punët e errësirës dhe punët e [b]fshehta të tyre, ose punët e fshehta të atyre njerëzve që janë shkatërruar, të mund t'i tregohen këtij populli; po, të gjitha vrasjet dhe plaçkitjet e tyre dhe grabitjet e tyre, dhe të gjitha ligësitë, dhe neveritë e tyre të mund t'i tregohen këtij populli; po, dhe që ti t'i ruash këta [c]interpretues.

22 Pasi vër re, Zoti e pa se populli i tij filloi të punonte në errësirë, po, të kryente vrasje dhe neveri të fshehta; prandaj Zoti tha: Në qoftë se ata nuk pendoheshin, do të shkatërroheshin nga faqja e dheut.

23 Dhe Zoti tha: Unë do të përgatis për shërbëtorin tim Gazelem një [a]gur i cili do të bëjë që drita e tij të ndriçojë në errësirë, për t'i zbuluar popullit tim që më shërben, që të mund t'u zbuloj atyre punët e vëllezërve të tyre, po, punët e fshehta të tyre, punët e tyre të errësirës dhe ligësinë dhe neveritë e tyre.

24 Dhe tani, biri im, këta interpretues u përgatitën që fjala e Perëndisë të mund të plotësohet, që ai foli, duke thënë:

25 Unë do të [a]nxjerr nga errësira në dritë të gjitha punët e tyre të fshehta dhe neveritë e tyre; dhe në qoftë se nuk pendohen, unë do t'i [b]shkatërroj nga faqja e dheut; dhe do të sjell në dritë të gjitha sekretet dhe neveritë e tyre, ndaj çdo kombi që do të zotërojë tokën tani e tutje.

26 Dhe tani, biri im, ne shohim se ata nuk u penduan; prandaj u shkatërruan dhe deri tani fjala e Perëndisë u përmbush; po, neveritë e tyre të fshehta u nxorën nga errësira dhe na u bënë të ditura neve.

27 Dhe tani, biri im, unë të urdhëroj që të kujtosh të gjitha betimet e tyre dhe besëlidhjet e tyre dhe aleancat e tyre në neveritë e tyre të fshehta; po, dhe të gjitha [a]shenjat e tyre dhe mrekullitë e tyre, ti do t'i mbash nga ky popull, kështu që ata të mos i dinë ato, se ndoshta do të bien gjithashtu në errësirë dhe do të shkatërrohen.

28 Pasi vër re, mbi të gjithë

19*a* Alma 23:5.
b Enosi 1:13; Morm. 7:8–10.
21*a* Eth. 1:1–5.
b USH Lidhje të fshehta.
c USH Urim dhe Thumim.
23*a* Mosia 8:13.
25*a* DeB 88:108–110.
b Mosia 21:26.
27*a* Hel. 6:22.

këtë vend ka një [a]mallkim, që shkatërrimi do të vijë mbi të gjithë këta punëtorë të errësirës, sipas fuqisë së Perëndisë, kur të jenë plotësisht gati; prandaj, unë dëshiroj që ky popull të mos shkatërrohet.

29 Prandaj, ti do t'i mbash nga ky popull këto plane të fshehta të [a]betimeve të tyre dhe të marrëveshjeve të tyre dhe vetëm ligësitë e tyre, dhe vrasjet e tyre, dhe neveritë e tyre do t'ua bësh të njohura; dhe ti do t'u mësosh atyre, që të [b]urrejnë ligësi dhe neveri dhe vrasje të tilla; dhe do t'u mësosh gjithashtu atyre se këta njerëz u shkatërruan për shkak të ligësisë dhe të neverive të tyre dhe të vrasjeve të tyre.

30 Pasi vini re, ata vranë të gjithë profetët e Zotit, që shkuan mes tyre për t'u njoftuar në lidhje me paudhësitë e tyre; dhe gjaku i atyre që vranë i bëri thirrje Zotit, Perëndisë së tyre, për hakmarrje kundër atyre që ishin vrasësit e tyre; dhe kështu gjykimet e Perëndisë ranë mbi këta punëtorë të errësirës dhe të lidhjeve të fshehta.

31 Po, dhe i mallkuar qoftë vendi për tërë kohën e kohës, për ata punëtorë të errësirës dhe të lidhjeve të fshehta, madje deri në shkatërrim, nëse ata nuk pendohen para se të jenë plotësisht gati.

32 Dhe tani, biri im, mbaji mend fjalët që të thashë; mos ia beso këtij populli ato planet e fshehta, por mësoju atyre një [a]urrejtje të pafund kundër mëkatit dhe paudhësisë.

33 [a]Predikoju atyre pendim dhe besim në Zotin Jezu Krisht; mësoju të bëhen të përulur dhe të jenë të [b]bindur dhe të përvuajtur në zemër; mësoju t'u bëjnë ballë çdo [c]tundimi të djallit, me besimin e tyre në Zotin Jezu Krisht.

34 Mësoju të mos lodhen kurrë me punët e mira, por të jenë të bindur dhe të përvuajtur në zemër; pasi të tillë do t'u gjejnë [a]pushim shpirtrave të tyre.

35 O mbaje mend, biri im dhe mëso [a]urtësi në rininë tënde; po, mëso në rininë tënde të zbatosh urdhërimet e Perëndisë.

36 Po, dhe [a]përgjëroju Perëndisë, për gjithë mbështetjen tënde; po, le të jenë të gjitha veprimet e tua në Zotin dhe kudo që të shkosh, le të jetë në Zotin; po, le të jenë të gjitha mendimet e tua të drejtuara te Zoti; po, le të jetë dashuria e zemrës sate e vendosur përgjithnjë te Zoti.

37 [a]Këshillohu me Zotin për të gjitha veprimet e tua dhe ai do të të drejtojë për të mirë; po, kur të biesh në mbrëmje, bier për Zotin, që ai të mund të të ruajë në gjumin tënd; dhe kur të ngrihesh në mëngjes, le të jetë zemra jote plot [b]falënderime ndaj Perëndisë; dhe në qoftë

28*a* Alma 45:16; Eth. 2:7–12.
29*a* Hel. 6:25.
b Alma 13:12.
32*a* 2 Ne. 4:31.
33*a* USH Predikoj.
b USH Zemërbutë, zemërbutësi.
c USH Tundoj, tundim.
34*a* Psa. 37:4–7; Mt. 11:28–30.
35*a* USH Urtësi.
36*a* USH Lutje.
37*a* Jakobi 4:10; DeB 3:4.
b DeB 46:32.

se i bën këto gjëra, ti do të ngrihesh në ditën e fundit.

38 Dhe tani, biri im, kam diçka për të të thënë në lidhje me gjënë që etërit tanë e quajnë sferë ose tregues—ose etërit tanë e quajtën atë [a]Liahona që e interpretuar do të thotë busull; dhe Zoti e përgatiti atë.

39 Dhe vër re, nuk ka njeri që të mund të bëjë një punë me mjeshtëri kaq të hollë. Dhe vër re, ajo u përgatit që t'u tregonte etërve tanë drejtimin sipas të cilit ata duhej të udhëtonin nëpër vendin e shkretë.

40 Dhe ajo punoi për ta sipas [a]besimit të tyre në Perëndi; prandaj, në qoftë se ata kishin besim të besonin se Perëndia mund të bënte që ato akrepa të tregonin udhën nga duhej të shkonin, vër re, ajo gjë bëhej; prandaj, ata patën këtë mrekulli dhe gjithashtu shumë mrekulli të tjera që u bënë nga fuqia e Perëndisë, ditë për ditë.

41 Megjithatë, sepse ato mrekulli u bënë me mjete të [a]thjeshta, ato u tregonin atyre punë të mrekullueshme. Ata ishin përtacë dhe harronin të ushtronin besimin dhe zellin e tyre, dhe atëherë ato vepra të mrekullueshme pushonin, dhe ata nuk përparonin në udhëtimin e tyre;

42 Atëherë ata vonoheshin në vendin e shkretë, ose nuk udhëhiqeshin sipas një kursi të drejtë dhe i zinte uria dhe etja, për shkak të shkeljeve të tyre.

43 Dhe tani, biri im, doja që ti të kuptosh se këto gjëra nuk janë pa simbolikë; pasi kur etërit tanë ishin të ngadalshëm t'i kushtonin vëmendje kësaj busulle, (tani këto gjëra ishin tokësore) ata nuk përparuan; po kështu është dhe për gjërat që janë shpirtërore.

44 Pasi vër re, është po aq lehtë t'i vësh veshin [a]fjalës së Krishtit, e cila do të të tregojë një kurs të drejtë për lumturi të përjetshme, siç ishte për etërit tanë që t'i kushtonin vëmendje kësaj busulle, që do t'u tregonte atyre një kurs të drejtë për në tokën e premtuar.

45 Dhe tani unë them, a nuk ka një figurë simbolike në këtë gjë? Pasi, me kaq siguri sa ky drejtues solli etërit tanë, duke ndjekur kursin e tij, në tokën e premtuar, ashtu do të na çojnë ne fjalët e Krishtit, në qoftë se ndjekim kursin e tyre, matanë kësaj lugine hidhërimi drejt një toke të premtimit shumë më të mirë.

46 O biri im, të mos jemi [a]përtacë për shkak të lehtësisë së [b]udhës; pasi kështu qe me etërit tanë; meqë kështu u përgatit për ta, se po të shikonin do të mund të [c]jetonin; dhe kështu është madje edhe me ne. Udha është përgatitur dhe në

38*a* 1 Ne. 16:10; 18:12; DeB 17:1.
40*a* 1 Ne. 16:28.
41*a* Alma 37:6–7.
44*a* Psa. 119:105; 1 Ne. 11:25; Hel. 3:29–30.
46*a* 1 Ne. 17:40–41.
b Gjo. 14:5–6; 2 Ne. 9:41; 31:17–21; DeB 132:22, 25.
c Gjo. 11:25; Hel. 8:15; 3 Ne. 15:9.

qoftë se ne do të shikojmë, do të mund të jetojmë përgjithmonë.

47 Dhe tani, biri im, vër re të kujdesesh për këto gjëra të shenjta, po, vër re të shikosh te Perëndia dhe jeto. Shko mes këtij populli dhe shpallu fjalën dhe ji i matur. Biri im, lamtumirë.

Urdhërimet e Almës drejtuar birit të tij Shiblon.

Duke përfshirë kapitullin 38.

KAPITULLI 38

Shibloni u persekutua për shkak të drejtësisë—Shpëtimi është në Krishtin, i cili është jeta dhe drita e botës—Freno të gjitha pasionet e tua. Rreth 74 para K.

Biri im, vëru veshin fjalëve të mia, pasi po të them ty, madje ashtu sikurse i thashë Helamanit se për aq sa ti do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, do të përparosh në tokë; dhe se për aq sa ti nuk do të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, do të dëbohesh nga prania e tij.

2 Dhe tani, biri im, besoj se do të kem gëzim të madh në ty, për shkak të ngulmit tënd dhe të besnikërisë tënde ndaj Perëndisë; pasi, ashtu sikurse fillove në rininë tënde të shikosh te Zoti, Perëndia yt, ashtu madje shpresoj se do të [a]vazhdosh të zbatosh urdhërimet e tij; pasi i bekuar është ai që [b]duron deri në fund.

3 Unë të them, biri im, se tashmë kam patur gëzim të madh te ti, për shkak të besnikërisë tënde dhe të zellit tënd, dhe të durimit tënd, dhe të vuajtjeve të tua të mëdha mes popullit të [a]Zoramitëve.

4 Pasi unë e di që ti ishe në robëri; po, dhe unë gjithashtu e di se të zunë me gurë për shkak të fjalës; dhe se ti i durove të gjitha këto gjëra me [a]durim, sepse Zoti qe [b]me ty; dhe tani ti e di se Zoti të çliroi.

5 Dhe tani, biri im Shiblon, unë do të doja që të mbash mend, se aq sa të vësh [a]besimin tënd në Perëndi, po aq do të [b]çlirohesh nga sprovat e tua dhe [c]shqetësimet e tua dhe pikëllimet e tua dhe ti do të ngrihesh në ditën e fundit.

6 Tani, biri im, nuk do të doja që ti të mendosh se këto gjëra i di nga vetja ime, por është Shpirti i Perëndisë që gjendet në mua, që i bën këto gjëra të ditura tek unë; pasi po të mos kisha [a]lindur nga Perëndia, nuk do t'i kisha ditur këto gjëra.

7 Por vër re, Zoti në mëshirën e tij të madhe dërgoi [a]engjëllin e tij, të më shpallte se unë duhej të ndaloja punën e [b]shkatërrimit mes popullit të tij; po, dhe unë kam parë një engjëll ballë për ballë dhe ai foli me mua; dhe

38 2*a* Alma 63:1–2.
b 2 Ne. 31:15–20; 3 Ne. 15:9; 27:6, 16–17.
3*a* Alma 31:7.
4*a* ush Durim.
b Rom. 8:35–39.
5*a* Alma 36:27.
ush Besim.
b Mt. 11:28–30.
c DeB 3:8; 121:7–8.
6*a* Alma 36:26; DeB 5:16.
ush Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
7*a* Mosia 27:11–17.
b Alma 26:17–18; 36:6–11.

zëri i tij qe si rrufeja dhe drodhi tërë dheun.

8 Dhe ndodhi që isha për tri ditë e tri net në dhembjen dhe në ankthin më të hidhur të shpirtit; dhe kurrë nuk mora një heqje të mëkateve të mia, derisa i thirra për [a]mëshirë Zotit Jezu Krisht. Por vër re, i bëra thirrje atij dhe gjeta paqe për shpirtin tim.

9 Dhe tani, biri im, këtë ta thashë kështu që të mund të mësosh urtësi, që të mund të mësosh prej meje se [a]nuk ka udhë ose mjet tjetër, nëpërmjet të cilit njeriu mund të shpëtojë, por vetëm në dhe nëpërmjet Krishtit. Vër re, ai është jeta dhe [b]drita e botës. Vër re, ai është fjala e vërtetësisë dhe e drejtësisë.

10 Dhe tani, ndërsa ke filluar t'u mësosh fjalën të tjerëve, madje kështu do të doja që ti të vazhdosh t'i mësosh; dhe do të doja që të jesh i zellshëm dhe i përmbajtur në të gjitha gjërat.

11 Vër re të mos ngrihesh në krenari; po, shiko të mos [a]lëvdohesh për zgjuarsinë tënde, as për fuqinë tënde të madhe.

12 Ki guxim, por të mos jesh arrogant; dhe gjithashtu vër re të frenosh të gjitha pasionet e tua, që të mund të mbushesh me dashuri; shih të përmbahesh nga përtacia.

13 Mos u lut ashtu sikurse luten Zoramitët, pasi ti ke parë se luten për t'u dëgjuar nga njerëzit dhe që të lavdërohen për zgjuarsinë e tyre.

14 Mos thuaj: O Perëndi, unë të falënderoj se jemi [a]më të mirë se vëllezërit tanë; por më mirë thuaj: O Perëndi, më fal [b]padenjësinë time dhe kujto me mëshirë vëllezërit e mi—po, prano në çdo kohë padenjësinë tënde para Perëndisë.

15 Dhe Zoti bekoftë shpirtin tënd dhe të marrtë ditën e fundit në mbretërinë e tij, që të ulesh në paqe. Tani shko, biri im dhe mësoja fjalën këtij populli. Ji i matur. Biri im, lamtumirë.

Urdhërimet e Almës drejtuar birit të tij Korianton.

Përfshin kapitujt 39 deri në 42, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 39

Mëkati seksual është një neveri—Mëkatet e Koriantonit bënë që Zoramitët të mos merrnin fjalën—Shëlbimi i Krishtit ka fuqi prapavepruese për shpëtimin e besnikëve që qenë para tij. Rreth 74 para K.

Dhe tani, biri im, kam diçka më shumë për të të thënë ty nga çfarë i thashë vëllait tënd; pasi vër re, a nuk ke vënë re ngulmin e vëllait tënd, besnikërinë e tij dhe zellin e tij në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë? Vër re, a nuk ka dhënë ai një shembull të mirë për ty?

2 Pasi ti nuk ua vure aq shumë veshin fjalëve të mia, sa vëllai yt, mes popullit të [a]Zoramitëve.

8*a* USH Heqje e mëkateve.
9*a* Hel. 5:9.
b Mosia 16:9.
11*a* USH Kryelartësi, krenari.
14*a* Alma 31:16.
b Llu. 18:10–14.
39 2*a* Alma 38:3.

Tani, kjo është çfarë unë kam kundër teje; ti u mburre për fuqinë tënde dhe zgjuarsinë tënde.

3 Dhe kjo nuk është e gjitha, biri im. Ti ke bërë atë që më brengosi mua; pasi, ti braktise shërbesën dhe shkove në vendin e Sironit midis kufijve të Lamanitëve, pas [a]gruas së përdalë Isabel.

4 Po, ajo [a]grabiti shumë zemra, por ky nuk është një justifikim për ty, biri im. Ti duhet të ishe kujdesur për shërbesën me të cilën ishe besuar.

5 A nuk e di, biri im, se [a]këto gjëra janë një neveri në pamjen e Zotit; po, më të neveritshme mbi të gjitha mëkatet e tjera, me përjashtim të gjakderdhjes së një të pafajshmi, ose të mohimit të Frymës së Shenjtë?

6 Pasi vër re, në qoftë se ti [a]mohon Frymën e Shenjtë, pasi të ketë zënë një herë vend në ty dhe ti e di se po e mohon, vër re, ky është një [b]mëkat i pafalshëm; po, dhe kushdo që vret kundër dritës dhe njohurisë së Perëndisë, nuk është e lehtë për të, të marrë [c]falje; po, unë të them ty, biri im, se nuk është e lehtë për atë të marrë falje.

7 Dhe tani, biri im, ka dashur Perëndia që ti nuk ke qenë [a]fajtor i një krimi kaq të madh. Unë nuk do të vazhdoj të flas mbi krimet e tua, që të trazoj shpirtin tënd, po të mos ishte për të mirën tënde.

8 Por vër re, ti nuk mund t'ia fshehësh Perëndisë krimet e tua; dhe në qoftë se ti nuk pendohesh, ato do të qëndrojnë dëshmi kundër teje, në ditën e fundit.

9 Tani, biri im, do të doja që ti të pendohesh dhe të heqësh dorë nga mëkatet e tua dhe të mos shkosh më pas [a]epsheve të syve të tua, por t'u [b]vësh kryq të gjitha këtyre gjërave; pasi, në qoftë se nuk e bën këtë gjë, nuk do të mund të trashëgosh në asnjë mënyrë mbretërinë e Perëndisë. Oh, mbaj mend dhe merre përsipër dhe vëru kryq këtyre gjërave.

10 Dhe unë të urdhëroj të marrësh përsipër të këshillohesh me vëllezërit e tu më të vjetër në ndërmarrjet e tua; pasi vër re, ti je në rininë tënde dhe ke nevojë të ushqehesh nga vëllezërit e tu. Dhe vëri veshin këshillës së tyre.

11 Mos lejo që të drejtohesh nga ndonjë gjë e kotë dhe e marrë; mos lejo që djalli ta çojë përsëri zemrën tënde në udhën e gabuar, pas atyre grave të liga, të përdala. Vër re, O biri im, çfarë paudhësie të madhe solle mbi [a]Zoramitët; pasi kur ata panë [b]sjelljen tënde, nuk besuan në fjalët e mia.

12 Dhe tani Shpirti i Zotit më thotë mua: [a]Urdhëroji fëmijët e tu të bëjnë mirë, që të mos çojnë zemrat e shumë njerëzve në shkatërrim; prandaj, të urdhëroj

3*a* USH Epshor, epsh.
4*a* Fja. 7:6–27.
5*a* USH Imoralitet seksual.
6*a* DeB 76:35–36.
b USH Mëkat i pafalshëm.
c DeB 64:10. USH Fal.
7*a* USH Faj.
9*a* USH Mishtor.
b 3 Ne. 12:30.
11*a* Alma 35:2–14.
b Rom. 2:21–23; 14:13; Alma 4:11.
12*a* USH Urdhërime të Perëndisë; Mësoj, mësues.

biri im, në frikën e Perëndisë, që të përmbahesh nga paudhësitë e tua;

13 Që ti të kthehesh drejt Zotit me tërë mendjen, fuqinë dhe forcën tënde; që të mos çosh më në udhën e gabuar zemrat e njerëzve, që të bëjnë ligësi; por më mirë kthehu tek ata dhe [a]prano gabimet e tua dhe atë të keqe që ke bërë.

14 Mos [a]kërko pasuritë, as gjërat e kota të kësaj bote; pasi vër re, nuk mund t'i marrësh dot me vete.

15 Dhe tani, biri im, dua të të them diçka në lidhje me ardhjen e Krishtit. Vër re, unë të them se ai do të vijë me siguri për t'i marrë botës mëkatet, po, ai vjen për t'i shpallur lajme të mira të shpëtimit popullit të tij.

16 Dhe tani, biri im, kjo ishte shërbesa në të cilën u thirre, për t'i shpallur këtij populli këto lajme të gëzuara, për të përgatitur mendjet e tyre; ose më mirë që shpëtimi të vijë mbi ta, që ata të mund të përgatitin mendjet e [a]fëmijëve të tyre, për të dëgjuar fjalën në kohën e ardhjes së tij.

17 Dhe tani do të ta lehtësoj disi mendjen mbi këtë çështje. Vër re, ti çuditesh përse këto gjëra duhet të dihen kaq shumë para kohe. Vër re, unë të them, a nuk është një shpirt në këtë kohë po aq i çmuar për Perëndinë, sa do të jetë një shpirt në kohën e ardhjes së tij?

18 A nuk është po aq e nevojshme që plani i shëlbimit t'i bëhet i ditur këtij populli sikurse fëmijëve të tyre?

19 A nuk është po aq e lehtë për Zotin të dërgojë në këtë kohë engjëllin e tij për të shpallur këto lajme të gëzueshme te ne, ashtu si te fëmijët tanë, ose pas kohës së ardhjes së tij?

KAPITULLI 40

Krishti sjell ringjalljen e të gjithë njerëzve—Të vdekurit e drejtë shkojnë në parajsë dhe të ligjtë në errësirën e mëtejshme për të pritur ditën e ringjalljes së tyre—Në Ringjallje, të gjitha gjërat do të rivendosen në formën e tyre të përshtatshme dhe të përkryer. Rreth 74 para K.

Tani, biri im, kam diçka tjetër për të thënë; pasi shoh se mendja të është shqetësuar në lidhje me ringjalljen e të vdekurve.

2 Vër re, unë të them se nuk ka ringjallje—ose unë do të thosha me fjalë të tjera se ky trup i vdekshëm nuk vesh [a]pavdekësi; ky korrupsion nuk [b]vishet me pakorrupsion—[c]deri pas ardhjes së Krishtit.

3 Vër re, ai bën që të ndodhë [a]ringjallja e të vdekurve. Por vër re, biri im, ringjallja nuk është akoma. Tani, po të shpalos një mister; megjithëse ka shu-

13*a* Mosia 27:34–35.
14*a* Mt. 6:25–34; Jakobi 2:18–19; DeB 6:6–7; 68:31–32.
16*a* USH Familje—Përgjegjësitë e prindërve.
40 2*a* Mosia 16:10–13. USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
b 1 Kor. 15:53–54.
c 1 Kor. 15:20.
3*a* USH Ringjallje.

më [b]mistere që nuk [c]tregohen, që askush nuk i di, përveç Perëndisë vetë. Por, do të të tregoj një gjë që ia kam kërkuar me zell Perëndisë që ta di—ajo është në lidhje me ringjalljen.

4 Vër re, një kohë është caktuar që të gjithë do të [a]ngrihen së vdekuri. Tani, se kur do të vijë kjo kohë, askush nuk e di; por Perëndia e di kohën e caktuar.

5 Tani, në qoftë se do të ketë një kohë të parë, ose një kohë [a]të dytë, ose një kohë të tretë që njerëzit të ngrihen së vdekurit, nuk ka rëndësi; pasi Perëndia i [b]di të gjitha këto gjëra; dhe mua më mjafton të di se është kështu—se është caktuar një kohë që të gjithë do të ngrihen së vdekuri.

6 Tani, duhet të ketë një interval mes kohës së vdekjes dhe kohës së ringjalljes.

7 Dhe tani do të doja të pyesja, çfarë ndodh me [a]shpirtrat e njerëzve nga kjo kohë e vdekjes deri në kohën e caktuar për ringjallje?

8 Tani, nëse ka më shumë se një kohë të caktuar që njerëzit të ngrihen, nuk ka rëndësi; pasi nuk vdesin të gjithë në të njëjtën kohë dhe kjo nuk ka rëndësi; e gjitha është si një ditë për Perëndinë dhe koha matet vetëm për njerëzit.

9 Prandaj, ka një kohë të caktuar për njerëzit, që ata do të ngrihen së vdekuri; dhe ka një interval midis kohës së vdekjes dhe ringjalljes. Dhe tani, në lidhje me këtë interval se ç'bëhet me shpirtrat e njerëzve, është gjëja për të cilën kam pyetur me zell Zotin që ta dija; dhe kjo është gjëja për të cilën unë di.

10 Dhe kur koha vjen që të gjithë do të ngrihen, atëherë do të dinë se Perëndia i di të gjitha [a]kohët që i janë caktuar njeriut.

11 Tani, në lidhje me gjendjen e shpirtit midis [a]vdekjes dhe ringjalljes—Vër re, mua m'u bë e ditur nga një engjëll që shpirtrat e të gjithë njerëzve, posa të largohen nga ky trup i vdekshëm, po, shpirtrat e të gjithë njerëzve, qofshin ata të mirë ose të ligj, çohen në [b]shtëpi tek ai Perëndi që u dha atyre jetë.

12 Dhe atëherë do të ndodhë që shpirtrat e atyre që janë të drejtë pranohen në një gjendje [a]lumturie që quhet [b]parajsë, një gjendje e [c]pushimit, një gjendje e [d]paqes, ku ata do të prehen nga të gjitha trazirat e tyre dhe nga të gjitha vuajtjet dhe brengat.

13 Dhe atëherë do të ndodhë që shpirtrat e të ligjve, po, që janë të këqij—pasi vër re, ata nuk kanë as racion, as pjesë të Shpirtit të Zotit; pasi vër re, ata zgjodhën punë të liga në vend të të mirave; prandaj shpirti i djallit hyri në ta dhe mori nën kontroll shtëpinë e tyre—dhe

3*b* USH Mistere të Perëndisë.
c DeB 25:4; 124:41.
4*a* Gjo. 5:28–29.
5*a* Mosia 26:24–25; DeB 43:18; 76:85.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
7*a* Alma 40:21; DeB 138. USH Shpirt.
10*a* Vep. 17:26.
11*a* Llu. 16:22–26; 1 Pj. 3:18–19; 4:6; DeB 76:71–74; 138.
b Pre. 12:7; 2 Ne. 9:38.
12*a* USH Gëzim.
b USH Parajsë.
c USH Prehje.
d DeB 45:46. USH Paqe.

këta do të dëbohen në [a]errësirën e mëtejshme; aty do të ketë [b]qarje dhe vajtime dhe kërcëllimë dhëmbësh dhe kjo për shkak të vetë paudhësisë së tyre, duke qenë bërë robër të vullnetit të djallit.

14 Tani, kjo është gjendja e shpirtrave të të [a]ligjve, po, në errësirë dhe në një gjendje të tmerrshme pritjeje të [b]frikshme për indinjatën e flaktë të zemërimit të Perëndisë mbi ta; kështu, ata qëndrojnë në këtë [c]gjendje, ashtu sikurse të drejtët në parajsë, deri në kohën e ringjalljes së tyre.

15 Tani, ka disa që kanë kuptuar se kjo gjendje lumturie dhe kjo gjendje mjerimi e shpirtit, para ringjalljes, ishte ringjallje e parë. Po, e pranoj se ajo mund të quhet si një ringjallje, ngritja e frymës ose e shpirtit dhe dorëzimi i tyre në lumturi ose në mjerim, sipas fjalëve që janë thënë.

16 Dhe vër re, përsëri është thënë se ka një [a]ringjallje të [b]parë, një ringjallje të të gjithë atyre që kanë qenë, ose që janë, ose që do të jenë, gjer në ringjalljen e Krishtit së vdekuri.

17 Tani, ne nuk mendojmë se kjo ringjallje e parë, për të cilën është folur në këtë mënyrë, mund të jetë ringjallja e shpirtrave dhe [a]dorëzimi i tyre në lumturi ose në mjerim. Ti nuk mund të mendosh se kjo është çfarë kjo do të thotë.

18 Vër re, unë të them ty, Jo; por do të thotë ribashkimi i shpirtit me trupin, i atyre që nga ditët e Adamit deri te [a]ringjallja e Krishtit.

19 Tani, në qoftë se shpirtrat dhe trupat e atyre për të cilët është folur do të bashkohen menjëherë, si të të ligjve ashtu dhe të të drejtëve, unë nuk e them; le të mjaftojë, që të them se të gjithë do të ngrihen; ose me fjalë të tjera ringjallja e tyre ndodh [a]para ringjalljes së atyre që vdesin pas ringjalljes së Krishtit.

20 Tani, biri im, unë nuk po them se ringjallja e tyre vjen në ringjalljen e Krishtit, por vër re, unë e them këtë si mendimin tim, se shpirtrat dhe trupat bashkohen, të të drejtëve, në ringjalljen e Krishtit dhe [a]ngjitjen e tij në qiell.

21 Por, a do të jetë në ringjalljen e tij ose pas saj nuk e them; por kaq mund të them se ka një [a]interval mes vdekjes dhe ringjalljes së trupit dhe një gjendje të shpirtit në [b]lumturi ose në [c]mjerim, deri në kohën që është caktuar nga Perëndia që të vdekurit të ngrihen dhe të bashkohen shpirt dhe trup dhe të [d]sillen për të qëndruar para Perëndisë, dhe të gjykohen sipas punëve të tyre.

13*a* USH Ferr.
b Mt. 8:12; Mosia 16:2.
14*a* DeB 138:20.
b Jakobi 6:13; Mois. 7:1.
c Alma 34:34.
16*a* USH Ringjallje.
b Jakobi 4:11; Mosia 15:21–23.
17*a* DeB 76:17, 32, 50–51.
18*a* Mt. 27:52–53.
19*a* Mosia 15:26.
20*a* USH Ngritje.
21*a* Llu. 23:39–43.
b USH Parajsë.
c USH Ferr.
d Alma 42:23.

22 Po, kjo shkakton rivendosjen e atyre gjërave për të cilat është folur nga goja e profetëve.

23 [a]Shpirti do t'i [b]rivendoset [c]trupit dhe trupi shpirtit; po, dhe çdo gjymtyrë dhe nyjë do t'i rivendoset trupit të vet; po, madje asnjë fije floku i kokës nuk do të humbasë; por, të gjitha gjërat do të rikthehen në formën e tyre të përshtatshme dhe të përkryer.

24 Dhe tani, biri im, ky është rikthimi, për të cilin është [a]folur nga goja e profetëve—

25 Dhe atëherë të drejtët do të shkëlqejnë në mbretërinë e Perëndisë.

26 Por vër re, një [a]vdekje e tmerrshme vjen mbi të ligjtë; pasi ata vdesin sipas gjërave që u përkasin gjërave të drejtësisë, pasi ata janë të papastër dhe asnjë gjë e [b]papastër nuk mund të trashëgojë mbretërinë e Perëndisë; por ata janë flakur përjashta dhe janë të detyruar të marrin frytet e punëve të tyre, ose të veprave të tyre që kanë qenë të liga; dhe ata pinë llumin e një kupe të hidhur.

KAPITULLI 41

Në Ringjallje njerëzit vijnë në një gjendje lumturie të pafund, ose mjerimi të pafund—Ligësia nuk qe kurrë lumturi—Njerëzit e mishit janë pa Perëndi në botë—Çdo njeri merr përsëri në rivendosje karakteristikat dhe vetitë e fituara në vdekshmëri. Rreth 74 para K.

Dhe tani, biri im, kam për të thënë diçka në lidhje me rivendosjen, për të cilën është folur; pasi vër re, disa i kanë [a]shtrembëruar shkrimet e shenjta dhe kanë shkuar në [b]udhë të gabuar për shkak të kësaj gjëje. Dhe unë po e shoh se mendja jote është shqetësuar gjithashtu në lidhje me këtë gjë. Por vër re, unë do të ta shpjegoj.

2 Unë të them, biri im, se plani i rivendosjes është në përputhje me drejtësinë e Perëndisë; pasi është e nevojshme që të gjitha gjërat duhet të rivendosen në rendin e tyre të përshtatshëm. Vër re, është e nevojshme dhe e drejtë, sipas fuqisë dhe ringjalljes së Krishtit, që shpirti i njeriut t'i ribashkohet trupit të tij dhe se çdo [a]pjesë e trupit duhet t'i rivendoset vetvetes.

3 Dhe është në përputhje me [a]drejtësinë e Perëndisë që njerëzit të [b]gjykohen sipas [c]punëve të tyre; dhe në qoftë se punët e tyre ishin të mira në këtë jetë dhe dëshirat e zemrave të tyre ishin të mira, që ata duhet të [d]rivendosen gjithashtu në ditën e fundit në atë që është e mirë.

4 Dhe në qoftë se punët e tyre

23*a* DeB 88:15–17.
usH Shpirt.
b 2 Ne. 9:12–13; Alma 11:40–45.
c usH Trup.
24*a* Isa. 26:19.
26*a* 1 Ne. 15:33; Alma 12:16.
b Alma 11:37.
41 1*a* 2 Pj. 1:20; 3:16; Alma 13:20.
b usH Braktisje.
2*a* Alma 40:23.
3*a* usH Drejtësi.
b usH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri; Gjykoj, gjykim.
c usH Vepra.
d Hel. 14:31.

janë të liga, ato do t'u [a]rivendosen atyre për të keq. Prandaj, të gjitha gjërat do të rivendosen në vendin e tyre të përshtatshëm, çdo gjë në formën e saj natyrale—[b]vdekshmëria ngrihet në pavdekshmëri, [c]korrupsioni në pakorrupsion—të ngritur në lumturi të [d]pafund për të trashëguar mbretërinë e Perëndisë, ose në mjerim të pafund për të trashëguar mbretërinë e djallit, njëri në një anë, tjetri në anën tjetër—

5 Njëri i ngritur në lumturi sipas dëshirave të tij për lumturi, ose në të mirë sipas dëshirave të tij për të mirë; dhe tjetri në ligësi sipas dëshirave të tij për të liga; pasi, sikurse ai ka dëshiruar të bëjë keq tërë ditën e ditës, ashtu madje, do të ketë ai shpërblimin e tij të së keqes, kur të vijë nata.

6 Dhe kështu është nga ana tjetër. Në qoftë se ai është penduar për mëkatet e tij dhe dëshiron drejtësi deri në fund të ditëve të tij, kështu madje ai do të shpërblehet me drejtësi.

7 [a]Këta janë ata që janë shëlbuar nga Zoti; po, këta janë ata që janë nxjerrë dhe janë çliruar nga ajo natë e pafund errësire; dhe kështu, ata qëndrojnë ose bien; pasi vër re, ata janë gjykatësit e [b]vetvetes si të bëjnë mirë, ashtu dhe të bëjnë keq.

8 Tani, dekretet e Perëndisë janë [a]të pandryshueshme; prandaj, udha është përgatitur që gjithësecili që do, të mund të ecë në të dhe të shpëtohet.

9 Dhe tani vër re, biri im, mos rreziko të fyesh edhe [a]një herë Perëndinë tënd në këto pika doktrine mbi të cilat ke rrezikuar deri tani të bësh mëkat.

10 Mos mendo, meqenëse është folur për rivendosje, që ti do të rikthehesh nga mëkati në lumturi. Vër re, unë të them se [a]ligësia kurrë nuk ka qenë lumturi.

11 Dhe tani, biri im, të gjithë njerëzit që janë në një gjendje të [a]natyrshme, ose do të thoja në një gjendje të [b]mishit, janë në vrerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë; ata janë [c]pa Perëndi në botë dhe kanë vajtur në udhën e kundërt nga ajo e natyrës së Perëndisë; prandaj ata janë në një gjendje të kundërt nga natyra e lumturisë.

12 Dhe tani vër re, a është kuptimi i fjalës rivendosje, që të merret një gjë e një gjendjeje të natyrshme dhe të vendoset në një gjendje të panatyrshme, ose që të vendoset në një gjendje kundër natyrës së saj?

13 O, biri im, s'është ky rasti; por kuptimi i fjalës rivendosje është që të kthehet përsëri e

4 *a* Alma 42:28.
b 2 Ne. 9:12–13; DeB 138:17. USH Ringjallje.
c 1 Kor. 15:51–55.
d USH Jetë e përjetshme.
7 *a* DeB 76:50–70.
b 2 Ne. 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30. USH Zgjedhje e lirë.
8 *a* DeB 1:38.
9 *a* DeB 42:23–28.
10 *a* Psa. 32:10; Isa. 57:20–21; Hel. 13:38.
11 *a* Mosia 3:19. USH Njeri i natyrshëm.
b USH Mishtor.
c Ef. 2:12.

liga tek e liga, ose mishi te mishi, ose djallëzia te djallëzia—e mira për atë që është e mirë, e drejta për atë që është e drejtë, drejtësia për atë që ka drejtësi, mëshira për atë që është i mëshirshëm.

14 Prandaj, biri im, shiko të jesh i mëshirshëm ndaj vëllezërve të tu, vepro me [a]drejtësi, [b]gjyko drejt dhe bëj të [c]mira vazhdimisht; dhe në qoftë se ti i bën të gjitha këto gjëra, atëherë do të marrësh shpërblimin tënd; po, do të të rivendoset përsëri [d]mëshira, do të të rivendoset përsëri drejtësia; do të të rivendoset përsëri një gjykim i drejtë; dhe do të shpërblehesh përsëri me të mirën.

15 Pasi ajo që ti dërgon jashtë, do të të rikthehet përsëri dhe do të të rivendoset; prandaj fjala rivendosje dënon në mënyrë më të plotë mëkatarin dhe nuk e justifikon fare atë.

KAPITULLI 42

Vdekshmëria është një periudhë prove për t'i dhënë mundësi njeriut të pendohet dhe t'i shërbejë Perëndisë—Rënia solli vdekje trupore dhe shpirtërore mbi gjithë njerëzimin—Shpëtimi vjen nëpërmjet pendimit—Perëndia vetë shlyen për mëkatet e botës—Mëshira është për ata që pendohen—Gjithë të tjerët duhet t'i nënshtrohen drejtësisë së Perëndisë—Mëshira vjen për shkak të shlyerjes—Vetëm të penduarit e vërtetë, shpëtohen. Rreth 74 para K.

Dhe tani, biri im, shikoj se ke diçka tjetër që ta trazon mendjen, që ti nuk e kupton dot—që është në lidhje me [a]drejtësinë e Perëndisë në ndëshkimin e mëkatarit; pasi ti përpiqesh të mendosh se është e padrejtë që mëkatari duhet t'i dorëzohet një gjendjeje mjerimi.

2 Tani vër re, biri im, do ta shpjegoj këtë gjë. Pasi vër re, kur Zoti Perëndi [a]dëboi prindërit tanë të parë nga kopshti i [b]Edenit, për të punuar tokën nga e cila ata u morën—po, ai dëboi njeriun dhe vendosi [c]kerubinët në lindje të kopshtit të Edenit dhe një shpatë flakëruese që vërtitej në çdo drejtim për të mbrojtur [d]pemën e jetës—

3 Tani, ne shohim se njeriu qe bërë si Perëndia, duke ditur të mirën dhe të keqen; dhe, që të mos shtrinte dorën dhe të merrte gjithashtu fruta nga pema e jetës dhe t'i hante, dhe të jetonte përgjithmonë, Zoti Perëndi vendosi kerubinë dhe shpatën flakëruese, që ai të mos hante nga fruti—

4 Dhe kështu shohim se kishte një kohë të dhënë ndaj njeriut për t'u penduar, po, një kohë për [a]provë, një kohë për t'u penduar dhe për t'i shërbyer Perëndisë.

14*a* ush Ndershëm (i), ndershmëri.
b Gjo. 7:24; DeB 11:12.
c DeB 6:13; 58:27–28.
d ush Mëshirshëm (i), mëshirë.
42 1*a* 2 Ne. 26:7; Mosia 15:26–27. ush Drejtësi.
2*a* Zan. 3:23–24; Mois. 4:28–31.
b ush Eden.
c ush Kerubinë.
d Zan. 2:9.
4*a* Alma 34:32–33.

5 Pasi vini re, nëse Adami do
të kishte zgjatur dorën e tij me-
njëherë dhe të hante nga pema
e jetës, ai do të kishte jetuar
përgjithnjë, sipas fjalës së Perën-
disë; duke mos pasur kohë
për pendim; po, dhe gjithashtu
fjala e Perëndisë nuk do të
kishte pasur efekt dhe plani i
madh i shpëtimit do të kishte
dështuar.

6 Por vër re, ishte caktuar që
njeriu të [a]vdiste—prandaj, ash-
tu si u përjashtuan nga pema e
jetës, ata duhet të përjashtohe-
shin nga faqja e dheut—dhe
kështu njeriu humbi përgjithnjë,
po, ai u bë njeri i [b]rënë.

7 Dhe tani, nga kjo ti e sheh
se prindërit tanë të parë u [a]ndë-
shkuan, si fizikisht ashtu edhe
shpirtërisht nga prania e Zotit;
dhe kështu ne shohim se u bënë
të lirë të ndiqnin [b]vullnetin e
tyre.

8 Tani vër re, nuk ishte e ne-
vojshme që njeriu të shëlbehej
nga kjo vdekje fizike, pasi një
gjë e tillë do të shkatërronte
[a]planin e madh të lumturisë.

9 Prandaj, pasi shpirti nuk
mund të vdesë kurrë dhe [a]rënia
solli mbi të gjithë njerëzimin
një vdekje shpirtërore ashtu
edhe fizike, domethënë që ata
u përjashtuan nga prania e
Zotit, qe e nevojshme që njerëzi-
mi të shëlbehej nga kjo vdekje
shpirtërore.

10 Prandaj, pasi ata u bënë
të [a]mishit, të epsheve dhe dja-
llëzorë nga [b]natyra, kjo gjendje
[c]prove u bë për ta një gjendje
që të përgatiteshin; u bë një
gjendje përgatitore.

11 Dhe tani, mbaj mend, biri
im, po të mos ishte për planin e
shëlbimit, (duke e lënë mënjanë)
posa ata të vdisnin, shpirtrat e
tyre do të ishin të [a]mjeruar, duke
qenë të përjashtuar nga prania
e Zotit.

12 Dhe tani, nuk kishte asnjë
mënyrë për të shëlbuar njerëzit
nga kjo gjendje e rënë që njeriu
ia solli vetes për shkak të mos-
bindjes së tij;

13 Prandaj, sipas drejtësisë,
[a]plani i shëlbimit nuk mund të
realizohej, vetëm në kushtet e
[b]pendimit të njerëzve në këtë
gjendje prove, po, në këtë gje-
ndje përgatitore; pasi po të mos
ishte për këto kushte, mëshira
do të ishte e padobishme për-
veçse do të shkatërronte punën
e drejtësisë. Tani, puna e drejtë-
sisë nuk mund të shkatërrohej;
nëse do të ishte kështu, Perëndia
do të [c]pushonte së qeni Perëndi.

14 Dhe kështu ne shohim se i
gjithë njerëzimi ishte i [a]rënë
dhe ata ishin nën kontroll të
[b]drejtësisë; po, të drejtësisë së

6*a* USH Vdekje, fizike.
b Mosia 16:3–5.
USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
7*a* 2 Ne. 2:5; 9:6; Hel. 14:16.
USH Vdekje, shpirtërore.
b USH Zgjedhje e lirë.
8*a* Alma 34:9; Mois. 6:62.
9*a* USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
10*a* USH Mishtor.
b USH Njeri i natyrshëm.
c USH Vdekshëm (i), vdekshmëri.
11*a* 2 Ne. 9:7–9.
13*a* USH Plan i shëlbimit.
b USH Pendohem, pendim.
c 2 Ne. 2:13–14.
14*a* Alma 22:13–14.
b 2 Ne. 2:5.

Perëndisë, e cila i dorëzoi ata
për të qenë të përjashtuar për-
gjithmonë nga prania e tij.
15 Dhe tani, plani i mëshirës
nuk mund të realizohej, nëse
nuk bëhej një shlyerje; prandaj
Perëndia vetë [a]shlyen për mëka-
tet e botës, që të realizohet plani
i [b]mëshirës, për të plotësuar kë-
rkesat e [c]drejtësisë, që Perëndia
të mund të jetë një Perëndi i
[d]përsosur, i drejtë dhe gjithash-
tu një Perëndi i mëshirshëm.
16 Tani, pendimi nuk mund të
vinte mbi njerëzit po të mos
kishte një dënim i cili të ishte
gjithashtu i [a]përjetshëm, sikurse
duhet të jetë edhe jeta e shpi-
rtit, e vendosur kundrejt planit
të lumturisë, që ishte po aq i
përjetshëm, sa jeta e shpirtit.
17 Tani, si mund të pendohej
një njeri, po të mos kishte bërë
[a]mëkat? Si mund të bënte më-
kat, në qoftë se nuk kishte [b]ligj?
Si mund të kishte ligj, kur nuk
kishte ndëshkim?
18 Tani, ishte vendosur një
ndëshkim dhe ishte dhënë një
ligj i drejtë, që solli në njeriun
brejtje të [a]ndërgjegjes.
19 Tani, në qoftë se nuk do të
ishte dhënë një ligj—nëse një
njeri [a]vret, duhet të vdesë—a
do të kishte frikë ai se do të
vdiste, po të vriste?
20 Dhe gjithashtu, nëse nuk do
të kishte ligj të dhënë kundër
mëkatit, njerëzit nuk do të
kishin frikë të bënin mëkat.
21 Dhe nëse [a]nuk ishte dhënë
ligji, nëse njerëzit mëkatonin,
çfarë mund të bënte drejtësia,
ose mëshira, meqë ato nuk do
të kishin asnjë pretendim mbi
krijesën?
22 Por ka një ligj të dhënë dhe
një dënim të vendosur dhe
një [a]pendim të lejuar; pendim i
cili kërkon mëshirë; përndryshe
drejtësia kërkon krijesën dhe
zbaton ligjin; dhe ligji zbaton
ndëshkimin; në qoftë se jo,
veprat e drejtësisë do të shkatë-
rroheshin dhe Perëndia do të
pushonte së qeni Perëndi.
23 Por, Perëndia nuk pushon së
qeni Perëndi dhe [a]mëshira kër-
kon të penduarin; dhe mëshira
jepet për shkak të [b]shlyerjes; dhe
shlyerja shkakton [c]ringjalljen e
të vdekurve; dhe ringjallja e të
vdekurve i [d]çon njerëzit në pra-
ninë e Perëndisë; dhe kështu ata
rikthehen në praninë e tij, për
t'u [e]gjykuar sipas veprave të
tyre, sipas ligjit dhe drejtësisë.
24 Pasi vër re, drejtësia ush-
tron të gjitha kërkesat e saj
dhe gjithashtu mëshira kërkon
gjithçka që është e saj; dhe
kështu askush, përveç të pendu-
arve të vërtetë, nuk shpëton.
25 Çfarë, a mendon ti se mëshi-

15*a* 2 Ne. 9:7–10; Mosia 16:7–8. USH Shlyej, shlyerje.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c USH Drejtësi.
d 3 Ne. 12:48.
16*a* DeB 19:10–12.
17*a* USH Mëkat.
b Rom. 4:15.
18*a* USH Ndërgjegje.
19*a* USH Vrasje.
21*a* 2 Ne. 9:25–26; Mosia 3:11.
22*a* USH Pendohem, pendim.
23*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
b USH Shlyej, shlyerje.
c 2 Ne. 2:8; 9:4; Alma 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Hel. 14:15–18; Morm. 9:13.
d Alma 40:21–24.
e USH Gjykim, i fundit.

ra mund ta grabisë [a]drejtësinë? Unë të them, Jo; hiç fare. Nëse ishte kështu, Perëndia do të pushonte së qeni Perëndi.

26 Dhe kështu Perëndia i realizon [a]qëllimet e tij madhështore dhe të përjetshme që u përgatitën që [b]nga krijimi i botës. Dhe kështu vjen shpëtimi dhe shëlbimi i njerëzve, si edhe shkatërrimi dhe mjerimi i tyre.

27 Prandaj, O biri im, [a]kushdo që të vijë mund të vijë dhe të pijë lirisht nga ujërat e jetës; dhe kushdo që nuk do të vijë, po ai, nuk është i detyruar të vijë; por ditën e fundit, do t'i [b]rijepet atij sipas [c]punëve të tij.

28 Në qoftë se ai dëshiron të bëjë [a]keq dhe nuk është penduar në ditët e tij, vër re, atij do t'i bëhet keq sipas rivendosjes së Perëndisë.

29 Dhe tani, biri im, dëshiroj që këto gjëra të mos të të shqetësojnë ty më dhe vetëm mëkatet e tua të të shqetësojnë me atë shqetësim që do të të sjellë në pendim.

30 O biri im, dëshiroj që ti të mos mohosh më drejtësinë e Perëndisë. Mos u përpiq të justifikohesh as në mënyrën më të vogël për mëkatet e tua, duke mohuar drejtësinë e Perëndisë; por lër drejtësinë e Perëndisë, si edhe mëshirën e tij dhe keqardhjen e tij të kenë ndikim të plotë në zemrën tënde; dhe të sjellin poshtë deri në pluhur në [a]përulësi.

31 Dhe tani, O biri im, je thirrur nga Perëndia të predikosh fjalën te ky popull. Dhe tani, biri im, shko në udhën tënde, njofto fjalën me vërtetësi dhe maturi, kështu që të mund të sjellësh shpirtra në pendim, që plani i madh i mëshirës të mund të ketë pretendime mbi ta. Dhe Perëndia madje të dhëntë sipas fjalëve të mia. Amen.

KAPITULLI 43

Alma dhe bijtë e tij predikojnë fjalën—Zoramitët dhe disidentë të tjerë Nefitë bëhen Lamanitë—Lamanitët vijnë e luftojnë kundër Nefitëve—Moroni armatos Nefitët me armë mbrojtëse—Zoti i tregon Almës strategjinë e Lamanitëve—Nefitët mbrojnë shtëpitë, liritë, familjet dhe besimin e tyre—Ushtritë e Moronit dhe të Lehit rrethojnë Lamanitët. Rreth 74 para K.

Dhe tani ndodhi që bijtë e Almës shkuan mes popullit për t'u njoftuar fjalën. Dhe Alma vetë nuk mund të pushonte dhe kështu shkoi edhe ai.

2 Tani nuk do të flasim më në lidhje me predikimin e tyre, veçse që predikuan fjalën dhe të vërtetën, sipas shpirtit të profecisë dhe të zbulesës; dhe ata predikuan sipas [a]urdhrit të

25*a* USH Drejtësi.
26*a* 2 Ne. 2:14–30; Mois. 1:39.
b Alma 13:3; 3 Ne. 1:14.
27*a* Alma 5:34; Hel. 14:30. USH Zgjedhje e lirë.
b Alma 41:15.
c Isa. 59:18; Zbu. 20:12.
28*a* Alma 41:2–5.
30*a* USH Përul, përulësi.
43 2*a* USH Priftëri Melkizedeke.

shenjtë të Perëndisë, nga i cili ata u thirrën.

3 Dhe tani, po kthehem në një rrëfim të luftërave mes Nefitëve dhe Lamanitëve, në vitin e tetëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve.

4 Pasi vini re, ndodhi që [a]Zoramitët u bënë Lamanitë; prandaj në fillim të vitit të tetëmbëdhjetë, populli i Nefit pa se Lamanitët po vinin mbi ta; prandaj ata bënë përgatitje për luftë; po, ata mblodhën ushtritë e tyre në tokën e Jershonit.

5 Dhe ndodhi që Lamanitët erdhën me mijëra prej tyre; dhe erdhën në tokën e Antionumit; që është vendi i Zoramitëve; dhe një njeri i quajtur Zerahemna ishte udhëheqësi i tyre.

6 Dhe tani, pasi Amalekitët kishin më shumë prirje të këqija dhe vrasëse në veten e tyre se Lamanitët, prandaj Zerahemna i caktoi kryekapitenë mbi Lamanitët dhe ata ishin të gjithë Amalekitë dhe Zoramitë.

7 Tani, këtë gjë e bëri që të mbante urrejtjen e tyre kundër Nefitëve, që t'i nënshtronte ata dhe të plotësonte kështu planet e tij.

8 Pasi vini re, qëllimet e tij ishin të ngjallte zemërimin e Lamanitëve kundër Nefitëve; këtë gjë e bëri që të mund të uzurponte pushtet të madh mbi ta, si edhe që të mund të fitonte pushtet të madh mbi Nefitët, duke i sjellë ata në robëri.

9 Tani, plani i Nefitëve ishte që të mbronin tokat e tyre dhe shtëpitë e tyre dhe [a]bashkëshortet e tyre, dhe fëmijët e tyre, që të mund t'i shpëtonin nga duart e armiqve të tyre; si edhe që të ruanin të drejtat e tyre dhe privilegjet e tyre, po, ashtu dhe [b]lirinë e tyre, që të mund të adhuronin Perëndinë, sipas dëshirave të tyre.

10 Pasi ata e dinin, se në qoftë se do të binin në duart e Lamanitëve, Lamanitët do t'i shkatërronin të gjithë ata që do ta [a]adhuronin Perëndinë, në [b]shpirt dhe në të vërtetë, Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë.

11 Po, dhe ata e dinin edhe urrejtjen e madhe të Lamanitëve kundër [a]vëllezërve të tyre që ishin populli i Anti-Nefi-Lehit që quheshin populli i Amonit—dhe ata nuk merrnin armët, po, ata kishin hyrë në një besëlidhje dhe nuk do ta thyenin atë—prandaj po të binin në duart e Lamanitëve, do të shkatërroheshin.

12 Dhe Nefitët nuk mund të lejonin që ata të shkatërroheshin; prandaj u dhanë toka për trashëgimin e tyre.

13 Dhe populli i Amonit u dha Nefitëve një pjesë të madhe të pasurisë së tyre për të mbajtur ushtritë e tyre; dhe kështu Nefitët qenë të detyruar, vetëm, të përballonin Lamanitët, që ishin një përzierje e Lamanit dhe Lemuelit dhe të bijve të Ishmaelit, dhe të gjithë atyre që ishin shkëputur nga Nefitët, që

4*a* Alma 35:2–14; 52:33.
9*a* Alma 44:5; 46:12.
b USH Liri.
10*a* USH Adhuroj.
b Gjo. 4:23–24.
11*a* Alma 24:1–3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21–26.

ishin Amalekitë dhe Zoramitë dhe [a]pasardhës të priftërinjve të Noeut.

14 Tani këta pasardhës ishin aq të shumtë, sa ishin pothuaj Nefitët; dhe kështu Nefitët ishin të detyruar të luftonin me vëllezërit e tyre, madje deri në gjakderdhje.

15 Dhe ndodhi që ndërsa ushtritë e Lamanitëve ishin mbledhur së bashku në tokën e Antionumit, vini re, ushtritë e Nefitëve ishin përgatitur t'i përballonin në tokën e Jershonit.

16 Tani, udhëheqësi i Nefitëve, ose njeriu që ishte caktuar të ishte kryekapiten i Nefitëve—tani kryekapiteni që mori komandën e të gjitha ushtrive të Nefitëve—dhe emri i tij ishte Moroni;

17 Dhe Moroni mori gjithë komandën dhe drejtimin e luftërave të tyre. Dhe ai ishte vetëm njëzet e pesë vjeç, kur u caktua kryekapiten i ushtrive të Nefitëve.

18 Dhe ndodhi që ai përballoi Lamanitët në kufijtë e Jershonit dhe njerëzit e tij ishin të armatosur me shpata dhe me kordha dhe me çdo lloj arme lufte.

19 Dhe kur ushtritë e Lamanitëve panë se populli i Nefit ose se Moroni i kishte përgatitur njerëzit e tij me parzmore dhe me mburoja krahësh, po, dhe gjithashtu me mburoja për të mbrojtur kokat e tyre dhe gjithashtu ishin veshur me veshje të trasha—

20 Tani ushtria e Zerahemnës nuk ishte përgatitur me gjëra të tilla; ata kishin vetëm shpatat e tyre dhe kordhat e tyre, harqet e tyre dhe shigjetat e tyre, gurët e tyre dhe hobetë e tyre; dhe ishin të [a]zhveshur e kishin vetëm një lëkurë përreth ijeve; po të gjithë ishin të zhveshur, me përjashtim të Zoramitëve dhe të Amalekitëve;

21 Por, ata nuk ishin të armatosur me parzmore, as me mburoja—prandaj, kishin jashtëzakonisht frikë nga ushtritë e Nefitëve, për shkak të armatimit të tyre, megjithëse ata ishin në numër shumë më të madh se Nefitët.

22 Vini re, tani ndodhi që ata nuk guxuan t'i sulmonin Nefitët në kufijtë e Jershonit; prandaj u larguan e dolën nga toka e Antionumit për në vendin e shkretë dhe udhëtuan rreth e përqark vendit të shkretë, larg andej nga burimi i lumit Sidon, kështu që të mund të hynin në tokën e Mantit dhe ta merrnin në zotërim atë vend; pasi nuk mendonin se ushtritë e Moronit e dinin se ku ata kishin vajtur.

23 Por ndodhi që porsa ata u nisën për në vendin e shkretë, Moroni dërgoi spiunë në vendin e shkretë për të vërejtur kampin e tyre; dhe Moroni, duke ditur gjithashtu profecitë e Almës i dërgoi atij disa njerëz, duke dëshiruar që ai t'i kërkonte Zotit, [a]se ku duhej të shkonin ushtritë e Nefitëve për t'u mbrojtur nga Lamanitët.

24 Dhe ndodhi që Almës i erdhi fjala e Zotit dhe Alma

13*a* Alma 25:4.
20*a* Enosi 1:20.
23*a* Alma 48:16.

njoftoi lajmëtarët e Moronit se ushtritë e Lamanitëve po marshonin përqark vendit të shkretë, kështu që të mund të arrinin në tokën e Mantit, që të fillonin një sulm kundër pjesës më të dobët të atij populli. Dhe lajmëtarët shkuan dhe i sollën lajmin Moronit.

25 Tani Moroni, pasi la një pjesë të ushtrisë së tij në tokën e Jershonit, që ndoshta në ndonjë mënyrë, një pjesë e Lamanitëve mund të vinte në atë tokë dhe të pushtonte qytetin, mori pjesën tjetër të ushtrisë së tij dhe marshoi për në tokën e Mantit.

26 Dhe ai bëri që të gjithë njerëzit në atë pjesë të vendit duhej të mblidheshin tok për të luftuar kundër Lamanitëve, për të [a]mbrojtur tokat e tyre dhe vendin e tyre, të drejtat e tyre dhe liritë e tyre; prandaj ata u përgatitën për kohën e ardhjes së Lamanitëve.

27 Dhe ndodhi që Moroni bëri që ushtria e tij të fshihej në luginën që ishte afër bregut të lumit Sidon, që ndodhej në perëndim të lumit Sidon, në vendin e shkretë.

28 Dhe Moroni vendosi spiunë rreth e përqark, që të mund të dinte kur do të arrinin forcat Lamanite.

29 Dhe tani, Moroni duke ditur qëllimin e Lamanitëve të cilët donin të shkatërronin vëllezërit e tyre, ose t'i nënshtronin dhe t'i bënin robër, kështu që ata të vendosnin një mbretëri për vete në të gjithë atë vend;

30 Dhe duke ditur gjithashtu se ishte e vetmja dëshirë e Nefitëve që të ruanin tokat e tyre dhe [a]lirinë e tyre dhe kishën e tyre, prandaj ai nuk e shikonte si mëkat që t'i mbronte ato me strategji; prandaj, ai zbuloi nëpërmjet spiunëve të tij çfarë drejtimi do të merrnin Lamanitët.

31 Prandaj, ai ndau ushtrinë e tij dhe solli një pjesë të saj në luginë dhe e fshehu në lindje dhe në jug të kodrës Riplah.

32 Dhe atë që mbeti e fshehu në luginën perëndimore në perëndim të lumit Sidon dhe kështu në kufijtë e tokës Manti.

33 Dhe pasi vendosi ushtrinë e tij sipas dëshirës së tij, ai qe i përgatitur t'i përballonte ata.

34 Dhe ndodhi që Lamanitët erdhën nga veriu i kodrës ku ishte fshehur një pjesë e ushtrisë së Moronit.

35 Dhe ndërsa Lamanitët kaluan kodrën Riplah dhe arritën në luginë, dhe filluan të kalonin lumin Sidon, ushtria që ishte fshehur në jug të kodrës, që udhëhiqej nga një njeri i quajtur [a]Lehi dhe ai udhëhoqi ushtrinë e tij dhe i rrethoi Lamanitët në lindje, nga prapa.

36 Dhe ndodhi që Lamanitët kur panë se Nefitët po i sulmonin nga pas, u kthyen dhe filluan të luftonin kundër ushtrisë së Lehit.

37 Dhe puna vdekjeprurëse filloi nga të dyja anët, por qe më e tmerrshme nga ana e Lamanitëve, pasi duke qenë të [a]zhve-

26*a* DeB 134:11.
30*a* Alma 46:12, 35.
35*a* Alma 49:16.
37*a* Alma 3:5.

shur, ishin të ekspozuar ndaj goditjeve të rënda të Nefitëve që me shpatat e tyre dhe kordhat e tyre u shkaktonin vdekje pothuajse me çdo goditje.

38 Ndërsa nga ana tjetër, aty-këtu binte ndonjë nga Nefitët, nga shpata dhe nga humbja e gjakut, pasi pjesët më jetësore të trupit ata i kishin të mbrojtura, ose pjesët më jetësore të trupit i kishin të mbrojtura nga goditjet e Lamanitëve, me anë [a]të parzmoreve të tyre dhe mburojave të tyre në krahë dhe të përkrenareve të tyre; dhe kështu Nefitët vazhduan punën vdekjeprurëse mes Lamanitëve.

39 Dhe ndodhi që Lamanitët u frikësuan, për shkak të shkatërrimit të madh mes tyre, madje aq sa filluan të iknin në drejtim të lumit Sidon.

40 Dhe u ndoqën pas nga Lehi dhe nga njerëzit e tij dhe u detyruan nga Lehi të futeshin në ujërat e Sidonit, dhe dolën matanë ujërave të Sidonit. Dhe Lehi i ndaloi ushtritë e tij në breg të lumit Sidon, të cilin ata nuk duhet ta kalonin.

41 Dhe ndodhi që Moroni dhe ushtria e tij iu kundërvu Lamanitëve në luginë, në anën tjetër të lumit Sidon dhe filluan të binin mbi ta dhe t'i vrisnin.

42 Dhe Lamanitët ia mbathën përsëri para tyre në drejtim të tokës së Mantit dhe u gjetën përsëri përballë ushtrive të Moronit.

43 Tani, në këtë rast, Lamanitët luftuan jashtëzakonisht shumë; po, Lamanitët nuk ishin njohur kurrë të luftonin me fuqi te tillë, jashtëzakonisht të madhe dhe me guxim, jo, madje as që nga fillimi.

44 Dhe ata u frymëzuan nga [a]Zoramitët dhe nga Amalekitët, të cilët ishin kryekapitenët dhe udhëheqësit e tyre dhe nga Zerahemna që ishte kryekapiteni i tyre, ose kryeudhëheqësi dhe komandanti i tyre; po, ata luftuan si dragonj dhe shumë nga Nefitët u vranë nga duart e tyre, po, pasi ata çanë më dysh shumë nga përkrenaret e tyre dhe shpuan shumë nga parzmoret e tyre dhe prenë shumë nga krahët e tyre; dhe kështu Lamanitët goditën me zemërimin e tyre të rreptë.

45 Megjithatë, Nefitët qenë frymëzuar nga një qëllim më i mirë, pasi ata nuk [a]luftonin për mbretëri ose pushtet, por po luftonin për shtëpitë e tyre dhe [b]liritë e tyre dhe bashkëshortet e tyre, dhe fëmijët e tyre, dhe për gjithçka që kishin, po, për ritet e tyre të adhurimit dhe kishën e tyre.

46 Dhe ata po bënin atë që ndjenin se ishte [a]detyra për të cilën i detyroheshin Perëndisë së tyre; pasi Zoti u kishte thënë atyre, ashtu si etërve të tyre se: [b]Përderisa ju nuk jeni fajtorë të [c]sulmit të parë, as të të dytit, ju nuk do të lejoheni që të vriteni nga duart e armiqve tuaj.

47 Dhe përsëri Zoti ka thënë

38*a* Alma 44:8–9.
44*a* Alma 43:6.
45*a* Alma 44:5.
b USH Liri.
46*a* USH Detyrë.
b Alma 48:14; DeB 98:33–36.
c 3 Ne. 3:21; DeB 98:23–24.

se: Ju duhet të [a]mbroni familjet tuaja, madje deri në gjakderdhje. Prandaj, për këtë qëllim po luftonin Nefitët me Lamanitët, që të mbronin veten dhe familjet e tyre dhe tokat e tyre, atdheun e tyre dhe të drejtat e tyre dhe fenë e tyre.

48 Dhe ndodhi që kur njerëzit e Moronit panë rreptësinë dhe zemërimin e Lamanitëve, qenë gati të tërhiqeshin dhe t'ia mbathnin prej tyre. Dhe Moroni, duke e kuptuar qëllimin e tyre, çoi fjalë dhe frymëzoi zemrat e tyre me këto mendime—po, mendimet e tokave të tyre, të lirisë së tyre, po, të çlirimit të tyre nga robëria.

49 Dhe ndodhi që ata u kthyen mbi Lamanitët dhe iu [a]lutën të gjithë njëzëri Zotit, Perëndisë së tyre, për lirinë e tyre dhe çlirimin e tyre nga robëria.

50 Dhe filluan t'u bënin ballë Lamanitëve me fuqi; dhe po në atë orë që ata iu lutën Zotit për çlirimin e tyre, Lamanitët filluan t'ia mbathnin para tyre; dhe madje, ata ikën gjer tek ujërat e Sidonit.

51 Tani, Lamanitët ishin më të shumtë, po, më shumë se dyfishi i numrit të Nefitëve; megjithatë, ata u dëbuan kaq shumë, sa u mblodhën tok së bashku në luginë, në breg të lumit Sidon.

52 Prandaj ushtritë e Moronit i rrethuan, po, madje nga të dyja anët e lumit, pasi vini re, në lindje ishin njerëzit e Lehit.

53 Prandaj, kur Zerahemna pa njerëzit e Lehit në lindje të lumit Sidon dhe ushtritë e Moronit në perëndim të lumit Sidon, që ishin rrethuar nga Nefitët, ata u goditën nga tmerri.

54 Tani Moroni, kur pa tmerrin e tyre, urdhëroi njerëzit e tij që të ndalonin gjakderdhjen.

KAPITULLI 44

Moroni urdhëron Lamanitët të bëjnë besëlidhje për paqe ose të shkatërrohen—Zerahemna hedh poshtë propozimin dhe lufta fillon rishtas—Ushtritë e Moronit shpartallojnë Lamanitët. Rreth 74–73 para K.

Dhe ndodhi që ata ndaluan dhe u zmbrapsën pak. Dhe Moroni i tha Zerahemnës: Vër re, Zerahemna, ne [a]nuk dëshirojmë të jemi njerëz gjakatarë. Ju e dini se jeni në duart tona, por ne nuk dëshirojmë t'ju vrasim.

2 Vër re, ne nuk kemi ardhur të luftojmë kundër jush, që të derdhim gjakun tuaj për pushtet; as nuk dëshirojmë të sjellim ndonjë në zgjedhën e robërisë. Por ky është pikërisht shkaku për të cilën ju keni ardhur kundër nesh; po, dhe ju jeni zemëruar me ne për shkak të fesë tonë.

3 Por tani, ti e shikon se Zoti është me ne; dhe e shikon se ai ju ka dorëzuar në duart tona. Dhe tani do të doja që ti të kuptosh se kjo gjë po bëhet për shkak të fesë sonë dhe besimit tonë në Krisht. Dhe tani, ti e sheh se nuk mund ta shkatërrosh këtë besimin tonë.

47*a* DeB 134:11.
49*a* Eks. 2:23–25; Mosia 29:20.
44 1*a* Alma 43:45.

4 Tani ju e shihni se ky është besimi i vërtetë i Perëndisë; po, ju e shihni se Perëndia do të na përkrahë dhe do të na mbajë dhe do të na ruajë, derisa të jemi besnikë ndaj tij dhe ndaj besimit tonë dhe fesë sonë; dhe Zoti nuk do të lejojë kurrë që ne të shkatërrohemi, veçse në qoftë se biem në shkelje dhe mohojmë besimin tonë.

5 Dhe tani, Zerahemna, të urdhëroj në emrin e atij Perëndie të plotfuqishëm, që ka forcuar krahët tanë që të fitojmë fuqi mbi ju nëpërmjet besimit tonë, nëpërmjet fesë sonë dhe nëpërmjet [a]riteve tona të adhurimit dhe nëpërmjet kishës sonë, dhe nëpërmjet mbështetjes së shenjtë që i detyrohemi bashkëshorteve tona dhe fëmijëve tanë, nëpërmjet asaj [b]lirie që na lidh me tokat tona dhe vendin tonë; po, dhe gjithashtu nëpërmjet mbajtjes së fjalës së shenjtë të Perëndisë, së cilës i detyrojmë të gjithë lumturinë tonë; dhe në emër të çdo gjëje që na është më e dashur—

6 Po, dhe kjo nuk është e gjitha; po të urdhëroj në emër të të gjitha dëshirave që keni për jetën, që të na dorëzoni armët e luftës dhe ne nuk do të kërkojmë gjakun tuaj, por do t'ju falim jetën, në qoftë se shkoni udhës suaj dhe nuk do të vini përsëri në luftë kundër nesh.

7 Dhe tani, në qoftë se ju nuk e bëni këtë, vini re, ju jeni në duart tona dhe do t'i urdhëroj njerëzit e mi, që të bien mbi ju dhe që të plagosin trupat tuaj për vdekje, që ju të shfaroseni dhe atëherë do të shohim se kush ka pushtet mbi këtë popull; po do të shohim se kush do të bjerë në robëri.

8 Dhe tani ndodhi që kur Zerahemna i dëgjoi këto fjalë, vajti dhe dorëzoi në duart e Moronit shpatën e tij dhe kordhën e tij dhe harkun e tij dhe i tha atij: Vër re, ja ku janë armët tona të luftës; ne do t'jua dorëzojmë, por nuk do ta lejojmë veten tonë të bëjmë një [a]betim që e dimë se ne do ta thyejmë dhe gjithashtu fëmijët tanë; por merr armët e luftës dhe na lejo që të largohemi në vendin e shkretë; përndryshe do të mbajmë shpatat tona dhe do të mbarojmë ose do të fitojmë.

9 Vër re, ne nuk jemi të besimit tuaj; ne nuk besojmë se është Perëndia që na ka dorëzuar në duart tuaja; por besojmë se është dinakëria juaj që ju ka shpëtuar nga shpatat tona. Vër re, janë [a]parzmoret tuaja dhe mburojat tuaja që ju kanë shpëtuar.

10 Dhe tani, pasi Zerahemna mbaroi së thëni këto fjalë, Moroni ia ktheu shpatën dhe armët e luftës që i kishte marrë Zerahemnës, duke thënë: Vër re, do t'i japim fund konfliktit.

11 Tani, unë nuk mund të kthej prapa fjalët që thashë, prandaj sikurse Zoti jeton, ju nuk do të largoheni nëse ju nuk largoheni me një betim, se nuk do të ktheheni përsëri të luftoni kundër nesh. Tani, sikurse jeni në duart

5*a* USH Ordinanca.
b USH Liri.

8*a* USH Betim.

9*a* Alma 43:38.

tona, ne do ta derdhim gjakun tuaj përdhe, ose ju do të pranoni kushtet që unë kam propozuar.

12 Dhe tani, pasi Moroni tha këto fjalë, Zerahemna e mbajti shpatën dhe u zemërua me Moronin dhe u hodh përpara, që ta vriste Moronin; por, porsa ngriti shpatën, vini re, një nga ushtarët e Moronit qëlloi shpatën duke ia hedhur përdhe dhe duke e thyer në dorezë; dhe ai qëlloi edhe Zerahemnën, duke i hequr lëkurën e kokës me flokë dhe i ra përdhe. Dhe Zerahemna u tërhoq nga prania e tyre e shkoi mes ushtarëve të tij.

13 Dhe ndodhi që ushtari që u ndodh aty, që i hoqi Zerahemnës lëkurën e kokës me flokë, e mori atë për flokësh nga toka dhe e vuri në majë të shpatës së tij dhe ua vuri atyre drejt përpara, duke u thënë me zë të lartë:

14 Ashtu sikurse ra përdhe kjo lëkurë me flokët e kokës së kryetarit tuaj, ashtu do të bini edhe ju përdhe, në qoftë se nuk dorëzoni armët tuaja të luftës dhe nuk largoheni me një besëlidhje për paqe.

15 Tani pati shumë që kur dëgjuan këto fjalë dhe panë lëkurën e kokës me flokë që ishte në majë të shpatës, u goditën nga frika; dhe shumë erdhën dhe hodhën poshtë armët e tyre të luftës te këmbët e Moronit, dhe hynë në një [a]besëlidhje për paqe. Dhe të gjithë ata që hynë në besëlidhje, u lejuan të nisen për në vendin e shkretë.

16 Tani ndodhi që Zerahemna ishte jashtëzakonisht i inatosur dhe nxiti pjesën e mbetur të ushtarëve të tij në zemërim, që të luftonin më me fuqi kundër Nefitëve.

17 Dhe tani Moroni u zemërua, për shkak të kokëfortësisë së Lamanitëve; prandaj i urdhëroi ushtarët e tij që të binin mbi ta dhe t'i vrisnin. Dhe ndodhi që ata filluan t'i vrisnin; po, dhe Lamanitët luftuan me shpatat e tyre dhe fuqinë e tyre.

18 Por vini re, lëkura e tyre e zhveshur dhe kokat e tyre të pambuluara ishin të zbuluara për shpatat e mprehta të Nefitëve; po, vini re, ata u shpuan dhe u qëlluan, po, dhe ranë me shpejtësi shumë të madhe para shpatave të Nefitëve; dhe ata filluan të shkatërroheshin, madje ashtu siç kishte profetizuar ushtari i Moronit.

19 Tani Zerahemna, kur pa se ata ishin pothuajse gati të shkatërroheshin të gjithë, i thirri me fuqi Moronit, duke i premtuar se ai dhe gjithashtu njerëzit e tij do të bënin besëlidhje me ta, në qoftë se do t'ua falnin jetën atyre që kishin mbetur se nuk do të vinin [a]kurrë më të luftonin përsëri kundër tyre.

20 Dhe ndodhi që Moroni bëri që puna vdekjeprurëse të pushonte përsëri mes popullit. Dhe ai u mori Lamanitëve të gjitha armët e luftës; dhe, pasi hynë me të në një [a]besëlidhje për paqe, u lejuan të largoheshin për në vendin e shkretë.

15*a* 1 Ne. 4:37; Alma 50:36.
19*a* Alma 47:6.
20*a* Alma 62:16–17.

21 Tani, numri i të vdekurve të tyre nuk u numërua për shkak të numrit të madh; po, numri i të vdekurve të tyre qe jashtëzakonisht i madh, si për Nefitët, ashtu dhe për Lamanitët.

22 Dhe ndodhi që ata i hodhën të vdekurit e tyre në ujërat e Sidonit dhe ata kanë shkuar dhe janë varrosur në thellësitë e detit.

23 Dhe ushtritë e Nefitëve ose të Moronit u kthyen dhe shkuan në shtëpitë e tyre dhe në tokat e tyre.

24 Dhe kështu mbaroi viti i tetëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit. Dhe kështu mbaroi anali i Almës, që ishte shkruar mbi fletët e Nefit.

Rrëfimi i popullit të Nefit; dhe luftërat dhe mosmarrëveshjet e tyre në ditët e Helamanit, sipas analit të Helamanit, që ai e mbajti në ditët e tij.

Përfshihen kapitujt 45 deri në 62, duke përfshirë edhe këtë të fundit.

KAPITULLI 45

Helamani beson fjalët e Almës—Alma profetizon shkatërrimin e Nefitëve—Ai bekon dhe mallkon vendin—Alma mund të jetë marrë nga Shpirti, ashtu sikurse Moisiu—Shtohet mosmarrëveshja në Kishë. Rreth 73 para K.

Vini re, tani ndodhi që populli i Nefit u gëzua jashtëzakonisht shumë, sepse Zoti e shpëtoi përsëri nga duart e armiqve të tij; prandaj ata i dhanë falënderime Zotit, Perëndisë së tyre; po, dhe [a]agjëruan shumë dhe u lutën shumë, dhe adhuruan Perëndinë me gëzim jashtëzakonisht të madh.

2 Dhe ndodhi që në vitin e nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, që Alma shkoi te biri i tij, Helamani, dhe i tha atij: A u beson fjalëve që të thashë në lidhje me ato [a]anale që janë mbajtur?

3 Dhe Helamani i tha atij: Po, unë besoj.

4 Dhe Alma i tha përsëri: A beson në Jezu Krishtin që do të vijë?

5 Dhe ai tha: Po, unë u besoj të gjitha fjalëve që ti ke thënë.

6 Dhe Alma i tha atij përsëri: A do t'i [a]zbatosh urdhërimet e mia?

7 Dhe ai tha: Po, unë do t'i zbatoj urdhërimet e tua me gjithë zemrën time.

8 Atëherë Alma i tha atij: Qofsh i bekuar; dhe Zoti do të të [a]begatojë në këtë vend.

9 Por vër re, unë kam diçka për të [a]profetizuar, por çfarë do të të profetizoj, ti nuk duhet ta bësh të ditur; po, çfarë do të të profetizoj ty, nuk duhet bërë e ditur, madje derisa profecia të përmbushet; prandaj, shkruaji fjalët që do të të them.

45 1*a* usH Agjëroj, agjërim.
2*a* Alma 37:1–5; 50:38.
6*a* usH Urdhërime të Perëndisë; Bindje, bindur (i), bindem.
8*a* 1 Ne. 4:14; Alma 48:15–16, 25.
9*a* usH Profeci, profetizoj.

10 Dhe këto janë fjalët: Vër re, sipas shpirtit të zbulesës që është në mua, unë shikoj se pikërisht ky popull, Nefitët, në [a]katërqind vjet pasi Jezu Krishti t'u shfaqet atyre, do të bien në [b]mosbesim.

11 Po, dhe atëherë ata do të shohin luftëra dhe epidemi, po, zi buke dhe gjakderdhje, madje derisa populli i Nefit të [a]shfaroset—

12 Po, dhe kjo sepse ata do të bien në mosbesim dhe do të bien në punët e errësirës dhe pas [a]epsheve dhe në çfarëdolloj paudhësie; po, unë po të them ty se për shkak se ata do të mëkatojnë kundër një drite dhe njohurie kaq të madhe, po, unë po të them ty, se nga ajo ditë, madje edhe brezi i katërt nuk do të ketë kaluar i tëri, para se të vijë kjo paudhësi e madhe.

13 Dhe kur të vijë ajo ditë e madhe, vër re, koha do të vijë shumë shpejt që ata që janë tani, ose fara e atyre që numërohen tani mes popullit të Nefit, [a]nuk do të numërohen më mes popullit të Nefit.

14 Por kushdo që të mbesë dhe nuk shkatërrohet në atë ditë të madhe dhe të tmerrshme, do të [a]numërohet mes Lamanitëve dhe do të bëhet sikurse ata, që të gjithë, me përjashtim të pakicës, të cilët do të quhen dishepujt e Zotit dhe ata do të ndiqen nga Lamanitët, madje [b]derisa të shfarosen fare. Dhe tani, për shkak të paudhësisë, kjo profeci do të përmbushet.

15 Dhe tani ndodhi që pasi Alma i tha këto gjëra Helamanit, e bekoi atë dhe gjithashtu bijtë e tij të tjerë; dhe bekoi edhe tokën për hir të të [a]drejtëve.

16 Dhe tha: Kështu thotë Zoti Perëndi—E [a]mallkuar do të jetë toka, po, kjo tokë deri në shkatërrim për çdo komb, fis, gjuhë dhe popull që bën keq, kur ata të kenë arritur kulmin; dhe sikurse thashë, ashtu do të bëhet; pasi ky është mallkimi dhe [b]bekimi i Perëndisë mbi tokën, pasi Zoti nuk mund të shikojë mëkatin as me lëshimin më të [c]vogël.

17 Dhe tani, kur Alma tha këto fjalë, bekoi [a]kishën, po, të gjithë ata që do të qëndronin të vendosur në besim që nga ajo kohë e tutje.

18 Dhe kur Alma e bëri këtë gjë, u nis nga toka e Zarahemlës, sikur do të shkonte në vendin e Melekut. Dhe ndodhi që nuk u dëgjua kurrë më për të; dhe për vdekjen dhe varrin e tij, nuk dimë asgjë.

19 Vini re, këtë dimë se ai ishte njeri i drejtë; dhe fjala u përhap në kishë se ai u mor nga Shpirti, ose se u [a]varros nga

10*a* 1 Ne. 12:10–15; Hel. 13:9; Morm. 8:6–7.
b USH Braktisje; Mosbesim.
11*a* Jar. 1:10; Morm. 8:2–3, 6–7.
12*a* USH Epsh.
13*a* Hel. 3:16.
14*a* Moro. 9:24.
b Moro. 1:1–3.
15*a* Alma 46:10; 62:40.
16*a* 2 Ne. 1:7; Alma 37:31; Eth. 2:8–12.
b DeB 130:21.
c DeB 1:31.
17*a* USH Kishë e Jezu Krishtit.
19*a* USH Qenie të ngritura në qiell.

dora e Zotit, madje si Moisiu. Por, vini re, shkrimet e shenjta thonë se Zoti e mori Moisiun te vetja; dhe ne mendojmë se ai gjithashtu ka marrë Almën në shpirt te vetja; prandaj, për këtë shkak nuk dimë asgjë në lidhje me vdekjen dhe me varrin e tij.

20 Dhe tani ndodhi, në fillim të vitit të nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, që Helamani shkoi mes popullit për t'u njoftuar atyre fjalën.

21 Pasi vini re, për shkak të luftërave të tyre me Lamanitët dhe mosmarrëveshjeve të vogla, të shumta dhe trazirave që kishin ndodhur në popull, u bë e nevojshme që [a]fjala e Perëndisë t'u njoftohej atyre, po, dhe që në tërë kishën të vendosej rregull.

22 Prandaj, Helamani dhe vëllezërit e tij shkuan për të vendosur kishën përsëri në të gjithë vendin, po, në çdo qytet në të gjithë vendin që zotërohej nga populli i Nefit. Dhe ndodhi që ata caktuan priftërinj dhe mësues në tërë vendin, në të gjitha kishat.

23 Dhe tani ndodhi që pasi Helamani dhe vëllezërit e tij caktuan priftërinj dhe mësues të kishave, ndodhi një [a]mosmarrëveshje mes tyre dhe ata nuk donin t'ua vinin veshin fjalëve të Helamanit dhe vëllezërve të tij;

24 Por ata u bënë kryelartë, duke u ngritur në zemrat e tyre, për shkak të [a]pasurive të tyre jashtëzakonisht të mëdha; prandaj, ata u pasuruan në [b]sytë e tyre dhe nuk donin t'ua vinin veshin fjalëve, që të ecnin drejt para Perëndisë.

KAPITULLI 46

Amalikia komploton të bëhet mbret—Moroni ngre titullin e lirisë—Ai ngre popullin për të mbrojtur fenë e tyre—Besimtarët e vërtetë quhen të Krishterë—Një mbetje e Jozefit do të ruhet—Amalikia dhe ata që u shkëputën ia mbathën për në tokën e Nefit—Ata që nuk përkrahin çështjen e lirisë, vriten. Rreth 73–72 para K.

Dhe ndodhi që të gjithë ata që nuk u vinin veshin fjalëve të Helamanit dhe vëllezërve të tij, u mblodhën së bashku kundër vëllezërve të tyre.

2 Dhe tani, vini re, ata ishin jashtëzakonisht të zemëruar, kaq shumë, sa ishin të vendosur t'i vrisnin.

3 Tani, kryetari i atyre që ishin zemëruar kundër vëllezërve të tyre ishte një burrë i madh dhe i fortë; dhe emri i tij ishte Amalikia.

4 Dhe Amalikia kishte dëshirë të bëhej mbret; dhe ata njerëz që ishin zemëruar gjithashtu kishin dëshirë që ai të ishte mbreti i tyre; dhe ata ishin në pjesën më të madhe të tyre [a]gjykatësit më të ulët të vendit dhe kërkonin të fitonin pushtet.

5 Dhe ata ishin nxitur nga lajkat e Amalikias se, në qoftë se do ta përkrahnin dhe do ta

21*a* Alma 31:5.
23*a* 3 Ne. 11:28–29.
24*a* USH Pasuri.
b USH Kryelartësi, krenari.
46 4*a* Mosia 29:11, 28–29.

vendosnin atë mbret të tyre, ai do t'i bënte ata sundimtarë mbi popullin.

6 Kështu ata u gënjyen nga Amalikia, që të kundërshtonin, megjithë predikimin e Helamanit dhe të vëllezërve të tij, po, me gjithë kujdesin jashtëzakonisht të madh të tyre për kishën; pasi ata ishin kryepriftërinj të kishës.

7 Dhe kishte shumë në kishë që u besuan fjalëve lajkatare të Amalikias, prandaj ata u shkëputën nga kisha; dhe kështu ishin punët e popullit të Nefit, jashtëzakonisht të pasigurta dhe të rrezikshme, me gjithë [a]fitoren e madhe që patën mbi Lamanitët dhe gëzimet e mëdha që patën për shkak të çlirimit të tyre nga dora e Zotit.

8 Kështu shohim sesa [a]shpejt fëmijët e njeriut harrojnë Zotin, Perëndinë e tyre, po, sa shpejt bëjnë paudhësi dhe udhëhiqen nga i ligu.

9 Po, dhe ne shohim edhe [a]ligësinë e madhe që mund të shkaktojë një njeri shumë i lig mes fëmijëve të njerëzve.

10 Po, ne shohim se Amalikia, pasi ishte njeri i mënyrave dinake dhe njeri i shumë fjalëve lajkatare, gënjeu zemrat e shumë njerëzve që të bënin ligësi; po, dhe të kërkonin të shkatërronin kishën e Perëndisë dhe të shkatërronin themelin e [a]lirisë që Perëndia u kishte dhënë atyre, bekim që Perëndia e kishte dërguar mbi faqen e tokës për hir të të [b]drejtëve.

11 Dhe tani ndodhi që kur Moroni i cili ishte [a]kryekomandant i ushtrive të Nefitëve, dëgjoi për këto kundërshtime, u zemërua me Amalikian.

12 Dhe ndodhi që ai grisi pelerinën e tij dhe mori një copë të saj e shkroi mbi të—[a]Në kujtim të Perëndisë tonë, fesë sonë, lirisë sonë dhe të paqes sonë, të bashkëshorteve tona dhe të fëmijëve tanë—dhe e nguli në majë të një shtize.

13 Dhe vuri përkrenaren e tij dhe parzmoren e tij dhe mburojat e tij dhe ngjeshi në ije armët, dhe mori shtizën, në majë të së cilës kishte pelerinën e tij të grisur (dhe ai e quajti titulli i lirisë), dhe u përkul gjer në tokë, dhe iu lut me fuqi Perëndisë së tij që bekimet e lirisë të qëndronin mbi vëllezërit e tij, përderisa të mbetej një grup të Krishterësh që të zotërojnë tokën—

14 Pasi kështu quheshin të gjithë besimtarët e vërtetë të Krishtit, që i përkisnin kishës së Perëndisë, nga ata që nuk i përkisnin kishës.

15 Dhe ata që i përkisnin kishës ishin besnikë; po, të gjithë ata që ishin besimtarë të vërtetë të Krishtit, morën mbi vete me kënaqësi [a]emrin e Krishtit ose të [b]Krishterë dhe u quajtën ashtu për shkak të besimit të tyre në Krishtin që do të vinte.

16 Dhe prandaj, Moroni në

7*a* Alma 44:19–20.
8*a* Hel. 12:2, 4–5.
9*a* Mosia 29:17–18.
10*a* 2 Ne. 1:7; Mosia 29:32.
b 2 Ne. 1:7.
11*a* Alma 43:16–17.
12*a* Neh. 4:14; Alma 44:5.
15*a* Mosia 5:7–9.
b Vep. 11:26; 1 Pj. 4:16.

këtë kohë u lut që çështja e të Krishterëve dhe liria e vendit të favorizoheshin.

17 Dhe ndodhi që pasi ai ia derdhi shpirtin e tij Perëndisë, e quajti tërë vendin që ndodhej në jug të vendit [a]Shkretim, po, dhe në fund, gjithë tokën nga veriu dhe nga jugu—Një tokë të zgjedhur dhe tokën e lirisë.

18 Dhe ai tha: Me siguri Perëndia nuk do të lejojë që ne që përbuzemi për shkak se marrim mbi vete emrin e Krishtit, të shkelemi dhe të shkatërrohemi, vetëm në qoftë se e sjellim atë me anë të shkeljeve tona.

19 Dhe kur Moroni tha këto fjalë, ai shkoi mes popullit, duke valëvitur në ajër pjesën e grisur të [a]pelerinës së tij, kështu që të gjithë të mund të shihnin shkrimin që ai kishte shkruar mbi copën e grisur dhe thirri me zë të lartë, duke thënë:

20 Vini re, të gjithë ata që do të mbajnë këtë titull mbi tokë, le të vijnë këtu para në fuqinë e Zotit dhe të hyjnë në besëlidhje se do të ruajnë të drejtat e tyre dhe fenë e tyre, që Zoti Perëndi t'i bekojë ata.

21 Dhe ndodhi që kur Moroni shpalli këto fjalë, vini re, njerëzit erdhën duke vrapuar së bashku me armët ngjeshur rreth ijeve të tyre, duke grisur rrobat e tyre në shenjë ose si një besëlidhje se ata nuk do ta braktisnin Zotin, Perëndinë e tyre; ose me fjalë të tjera, në qoftë se ata do të shkelnin urdhërimet e Perëndisë, ose të binin në shkelje dhe të kishin [a]turp të merrnin emrin e Krishtit mbi vete, Zoti duhej t'i copëtonte, madje, ashtu sikurse ata kishin copëtuar rrobat e tyre.

22 Tani, kjo qe besëlidhja që ata bënë dhe hodhën rrobat e tyre te këmbët e Moronit, duke thënë: Ne besëlidhim me Perëndinë tonë që do të shkatërrohemi, ashtu sikurse vëllezërit tanë në tokën veriore, në qoftë se biem në shkelje; po, ai mund të na hedhë te këmbët e armiqve tanë, ashtu madje, sikurse hodhëm rrobat tona te këmbët e tua, që të shkelen nën këmbë, në qoftë se biem në shkelje.

23 Moroni u tha atyre: Vini re, ne jemi një mbetje e farës së Jakobit; po, ne jemi një mbetje e [a]farës së [b]Jozefit, [c]rroba e të cilit u gris nga vëllezërit e tij në shumë copa; po dhe tani vini re, të kujtojmë të zbatojmë urdhërimet e Perëndisë, ose rrobat tona do të grisen nga vëllezërit tanë dhe ne do të hidhemi në burg, ose do të na shesin, ose do të na vrasin.

24 Po, të ruajmë lirinë tonë si një [a]mbetje e Jozefit; po të kujtojmë fjalët e Jakobit, para vdekjes së tij, pasi vini re, ai pa se një pjesë e mbetur e rrobës së Jozefit ishte ruajtur dhe nuk ishte kalbur. Dhe ai tha—Ashtu sikurse kjo mbetje e rrobës së birit tim është ruajtur, ashtu

17*a* Alma 22:30–31.
19*a* USH Flamur.
21*a* 1 Ne. 8:25–28; Morm. 8:38.
23*a* Zan. 49:22–26; 1 Ne. 5:14–15.
b USH Jozef, bir i Jakobit.
c Zan. 37:3, 31–36.
24*a* Amo. 5:15; 3 Ne. 5:21–24; 10:17.

edhe një [b]mbetje e farës së birit tim do të ruhet nga dora e Perëndisë dhe do të merret nga ai, ndërsa mbetja e farës së Jozefit do të vdesë; madje, ashtu sikurse mbetja e rrobës së tij.

25 Tani vini re, kjo e pezmaton shpirtin tim; megjithatë shpirti im gëzohet për birin tim, për shkak të asaj pjese të farës së tij që do të merret nga Perëndia.

26 Tani vini re, kjo ishte gjuha e Jakobit.

27 Dhe tani kush e di, në qoftë se mbetja e farës së Jozefit që do të vdesë, sikurse rroba e tij, nuk janë ata që janë shkëputur nga ne? Po, dhe do të jetë njëlloj për ne, në qoftë se nuk qëndrojmë të vendosur në besimin e Krishtit.

28 Dhe tani ndodhi që kur Moroni i tha këto fjalë, ai shkoi dhe gjithashtu dërgoi fjalë në të gjitha pjesët e vendit ku kishte kundërshtime dhe mblodhi së bashku të gjithë njerëzit që donin të ruanin lirinë e tyre, të qëndronin kundër Amalikias dhe atyre që kishin kundërshtuar, që quheshin Amalikianë.

29 Dhe ndodhi që kur Amalikia pa se njerëzit e Moronit ishin më të shumtë se Amalikianët—dhe ai pa gjithashtu se njerëzit e tij kishin dyshim në lidhje me drejtësinë e çështjes që ata kishin ndërmarrë—prandaj, duke u frikësuar se nuk do t'ia arrinte qëllimit, mori me vete të gjithë ata që donin të shkonin me të dhe u nis për në tokën e Nefit.

30 Tani Moroni nuk e pa të arsyeshme që Lamanitët të kishin më shumë fuqi; prandaj mendoi që t'u priste udhën njerëzve të Amalikias, ose t'i kapte, t'i sillte prapa dhe të vriste Amalikian; po, pasi e dinte se ai do të nxiste Lamanitët në zemërim kundër tyre dhe t'i bënte ata që të vinin në luftë kundër tyre; dhe ai e dinte edhe se Amalikia do të bënte aq sa të mundej, që t'ia arrinte qëllimeve të tij.

31 Prandaj, Moroni mendoi se ishte e arsyeshme që ai të merrte ushtritë e tij që ishin mbledhur tok së bashku dhe ishin armatosur dhe kishin hyrë në besëlidhje që të ruanin paqen—dhe ndodhi që ai mori ushtrinë e tij dhe marshuan me çadrat e tyre për në vendin e shkretë, për t'i prerë udhën Amalikias në vendin e shkretë.

32 Dhe ndodhi që ai bëri sipas dëshirave të tij dhe marshoi për në vendin e shkretë dhe i preu udhën ushtrive të Amalikias.

33 Dhe ndodhi që Amalikia iku me një numër të vogël të njerëzve të tij dhe pjesa e mbetur u dorëzua në duart e Moronit dhe u kthye mbrapsht në tokën e Zarahemlës.

34 Tani Moroni, duke qenë njeri i [a]caktuar nga kryegjykatësit dhe nga zëri i popullit, kishte fuqi të plotë sipas vullnetit të tij me ushtritë e Nefitëve, për t'i organizuar dhe për të ushtruar autoritet mbi to.

35 Dhe ndodhi që kushdo nga Amalikianët, që nuk hyri në besëlidhje se do ta përkrahte

24*b* 2 Ne. 3:5–24; Eth. 13:6–7.
34*a* Alma 43:16.

çështjen e lirisë, që të kishin një qeveri të lirë, ai bëri që të vritej; dhe nuk pati veçse pak që e mohuan besëlidhjen e lirisë.

36 Dhe ndodhi gjithashtu që ai bëri që titulli i lirisë të ngrihej mbi çdo kullë të atij vendi, që ishte pronë e Nefitëve; dhe kështu Moroni nguli flamurin e lirisë mes Nefitëve.

37 Dhe filluan të kishin përsëri paqe në tokë; dhe kështu ata e ruajtën paqen në tokë deri pothuaj në mbarim të vitit të nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve.

38 Dhe Helamani dhe [a]kryepriftërinjtë mbajtën gjithashtu rregull në kishë; po, madje, për hapësirën e katër vjetëve, ata patën shumë paqe dhe gëzim në kishë.

39 Dhe ndodhi që pati shumë që vdiqën duke [a]besuar vendosmërisht se shpirtrat e tyre ishin shëlbuar nëpërmjet Zotit Jezu Krisht; kështu që u larguan nga kjo botë të gëzuar.

40 Dhe pati disa që vdiqën nga ethet, të cilat në disa stinë të vitit ishin shumë të shpeshta në tokë—por, jo aq shumë nga ethet, për shkak të cilësisë jashtëzakonisht të mirë të shumë [a]bimëve dhe rrënjëve që Perëndia kishte përgatitur për të zhdukur shkakun e sëmundjeve nga të cilat njerëzit vuanin për shkak të natyrës së klimës—

41 Por, pati shumë që vdiqën nga mosha e vjetër; dhe ata që vdiqën në besimin e Krishtit, janë [a]të lumtur në të, ashtu sikurse duhet të mendojmë.

KAPITULLI 47

Amalikia përdor pabesi, vrasje dhe intriga për t'u bërë mbret i Lamanitëve—Të shkëputurit nga Nefitët janë më të këqij dhe më të egër se Lamanitët. Rreth 72 para K.

Tani do të kthehemi tek anali ynë, tek Amalikia dhe tek ata që ia [a]mbathën me të në vendin e shkretë; pasi, vini re, ai mori ata që shkuan me të dhe vajtën në [b]tokën e Nefit, mes Lamanitëve dhe i nxiti Lamanitët në zemërim kundër popullit të Nefit, kaq shumë sa mbreti i Lamanitëve dërgoi një shpallje në të gjithë vendin e tij, mes gjithë njerëzve, që të mblidheshin tok përsëri për të vajtur për të luftuar kundër Nefitëve.

2 Dhe ndodhi që kur shpallja shkoi mes tyre ata ishin jashtëzakonisht të frikësuar; po, ata kishin frikë t'i prishnin qejfin mbretit dhe gjithashtu kishin frikë të shkonin dhe të luftonin kundër Nefitëve, pasi mund të humbnin jetën. Dhe ndodhi që ata nuk deshën, ose më mirë pjesa më e madhe e tyre, nuk deshën t'u bindeshin urdhërave të mbretit.

3 Dhe tani ndodhi që mbreti u zemërua për shkak të mosbindjes së tyre; prandaj i dha Amalikias komandën e asaj pjese të ushtrisë që ishte e bindur

38*a* Alma 46:6.
39*a* Moro. 7:3, 41.
40*a* DeB 89:10.
41*a* Zbu. 14:13.
47 1*a* Alma 46:33.
b 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12–13.

ndaj urdhërave të tij dhe i dha urdhër që ai të shkonte dhe t'i detyronte të merrnin armët.

4 Tani vini re, kjo ishte dëshira e Amalikias; sepse duke qenë njeri dinak për të bërë keq, prandaj ai bëri plan në zemrën e tij, të rrëzonte nga froni mbretin e Lamanitëve.

5 Dhe tani, ai mori komandën e atyre pjesëve të Lamanitëve që ishin në favor të mbretit; dhe u përpoq të bënte për vete edhe ata që nuk ishin të bindur; prandaj ai shkoi në vendin e quajtur [a]Onida, meqë aty kishin ikur të gjithë Lamanitët; pasi zbuluan ushtrinë duke vajtur dhe duke menduar se po shkonte për t'i shkatërruar ata, kështu ikën në Onida që ishte shesh ushtrish.

6 Dhe ata kishin caktuar një njeri që të ishte mbret dhe udhëheqës mbi ta, pasi kishin caktuar në mendjen e tyre një vendim të prerë që nuk do të pranonin të shkonin kundër Nefitëve.

7 Dhe ndodhi që ata ishin mbledhur tok në majë të malit që quhej Antipas, në përgatitje për të luftuar.

8 Tani, nuk ishte qëllimi i Amalikias të luftonte kundër tyre sipas urdhërave të mbretit; por vini re, ishte qëllimi i tij që të fitonte përkrahjen e ushtrive të Lamanitëve, kështu që të vinte veten në krye të tyre dhe të rrëzonte mbretin nga froni dhe të shtinte në dorë mbretërinë.

9 Dhe vini re, ndodhi që ai bëri që ushtria e tij të ngrinte çadrat në luginën që ishte afër malit Antipas.

10 Dhe ndodhi që kur u bë natë, ai çoi fshehurazi një të dërguar në malin Antipas, duke dashur që udhëheqësi i atyre që ishin në atë mal, emri i të cilit ishte Lehonti, të zbriste rrëzë malit, pasi ai donte të fliste me të.

11 Dhe ndodhi që kur Lehonti mori lajmin, nuk guxoi të zbriste rrëzë malit. Dhe ndodhi që Amalikia dërgoi përsëri, për të dytën herë, lajm se dëshironte që ai të zbriste poshtë. Dhe ndodhi që Lehonti nuk erdhi; dhe ai i dërgoi përsëri fjalë për të tretën herë.

12 Dhe ndodhi që kur Amalikia pa se nuk mund ta bindte Lehontin të zbriste nga mali, ai shkoi vetë në mal, afër kampit të Lehontit; dhe i dërgoi përsëri fjalë për të katërtën herë Lehontit, se dëshironte që ai të zbriste dhe se mund të merrte rojat e tij me vete.

13 Dhe ndodhi që kur Lehonti zbriti me rojat e tij tek Amalikia, Amalikia deshi që ai të zbriste me forcat e tij natën dhe të rrethonte kampin e atyre ushtarëve mbi të cilët mbreti i kishte dhënë komandën dhe se ai do t'ia dorëzonte në dorë të Lehontit, në qoftë se ai do ta bënte atë (Amalikian) udhëheqës të dytë mbi të gjithë ushtrinë.

14 Dhe ndodhi që Lehonti zbriti me njerëzit e tij dhe rrethoi njerëzit e Amalikias, kështu që, para se të zgjoheshin në agim të

5*a* Alma 32:4.

ditës, ata ishin të rrethuar nga ushtritë e Lehontit.

15 Dhe ndodhi që kur panë se ishin të rrethuar, ata iu lutën Amalikias, që ai t'i lejonte të bashkoheshin me vëllezërit e tyre që të mos shkatërroheshin. Tani, kjo ishte pikërisht gjëja që dëshironte Amalikia.

16 Dhe ndodhi që ai, në [a]kundërshtim me urdhërat e mbretit, i dorëzoi njerëzit e tij. Tani, kjo ishte gjëja që Amalikia dëshironte, që të mund të përmbushte planet e tij për të rrëzuar mbretin nga froni.

17 Tani, ishte zakon mes Lamanitëve se në qoftë se kryekomandanti i tyre vritej, të emërohej komandanti i dytë si kryekomandant.

18 Dhe ndodhi që Amalikia bëri që një nga shërbëtorët e tij t'i jepte pak nga pak helm Lehontit, kështu që ai vdiq.

19 Tani, kur vdiq Lehonti, Lamanitët caktuan Amalikian të ishte udhëheqësi i tyre dhe kryekomandanti i tyre.

20 Dhe ndodhi që Amalikia marshoi me ushtritë e tij (pasi plotësoi dëshirat e tij) për në tokën e Nefit, në qytetin Nefi që ishte qyteti kryesor.

21 Dhe mbreti doli për ta pritur me rojat e tij, pasi kujtoi se Amalikia kishte përmbushur urdhërat e tij, se Amalikia kishte mbledhur së bashku një ushtri kaq të madhe, për të shkuar dhe për të luftuar kundër Nefitëve.

22 Por vini re, pasi mbreti doli përjashta për t'u takuar me të, Amalikia bëri që shërbëtorët e tij të shkonin para që të takonin mbretin. Dhe ata shkuan dhe u përkulën para mbretit në shenjë nderimi për madhështinë e tij.

23 Dhe ndodhi që mbreti zgjati dorën për t'i ngritur, sikurse ishte zakoni mes Lamanitëve, si një shenjë paqeje, zakon që ata e kishin marrë nga Nefitët.

24 Dhe ndodhi që kur ngriti të parin nga toka, vini re, ai i nguli thikën mbretit në zemër dhe ai ra përdhe.

25 Tani, shërbëtorët e mbretit ia mbathën; dhe shërbëtorët e Amalikias thirrën, duke thënë:

26 Vini re, shërbëtorët e mbretit i ngulën atij thikën në zemër dhe ai ra dhe ata ikën; vini re, ejani dhe shikoni.

27 Dhe ndodhi që Amalikia urdhëroi që ushtritë e tij të marshonin përpara dhe të shihnin se ç'i kishte ngjarë mbretit; dhe kur ata erdhën në atë vend dhe e gjetën mbretin të shtrirë në gjakun e tij, Amalikia bëri sikur ishte i zemëruar dhe tha: Kushdo që e deshte mbretin, të shkojë me vrap dhe të ndjekë shërbëtorët e tij, që ata të vriten.

28 Dhe ndodhi që të gjithë ata që e deshën mbretin, kur dëgjuan këto fjalë, dolën para dhe ndoqën shërbëtorët e mbretit.

29 Tani, kur shërbëtorët e mbretit panë një ushtri duke i ndjekur nga pas, u frikësuan përsëri dhe ia mbathën në vendin e shkretë dhe arritën në tokën e Zarahemlës, dhe u bashkuan me [a]popullin e Amonit.

16*a* Alma 47:3.
29*a* Alma 43:11–12.
USH Anti-Nefi-Lehitë.

30 Dhe ushtria që i ndiqte nga pas u kthye, pasi ndjekja qe e kotë; dhe kështu, Amalikia me mashtrim fitoi zemrat e popullit.

31 Dhe ndodhi që të nesërmen ai hyri në qytetin e Nefit me ushtritë e tij dhe mori në zotërim qytetin.

32 Dhe tani ndodhi që mbretëresha, kur dëgjoi se mbreti u vra—pasi Amalikia kishte dërguar një të ngarkuar te mbretëresha, duke e njoftuar se mbreti ishte vrarë nga shërbëtorët e tij, se ai i kishte ndjekur ata nga pas me ushtrinë e tij, por më kot, dhe se ata kishin mundur të iknin—

33 Prandaj, kur mbretëresha e mori këtë lajm, i dërgoi fjalë Amalikias, se ajo dëshironte që ai të kursente jetën e popullit të qytetit; dhe se dëshironte edhe që ai të shkonte tek ajo; dhe dëshironte gjithashtu, që të sillte me vete dëshmitarë për të dëshmuar në lidhje me vdekjen e mbretit.

34 Dhe ndodhi që Amalikia mori të njëjtin shërbëtor që vrau mbretin dhe të gjithë ata që ishin me të dhe shkoi te mbretëresha, në pallatin ku ajo rrinte; dhe të gjithë i dëshmuan asaj se mbreti u vra nga shërbëtorët e tij; dhe ata thanë gjithashtu: Ata ikën, a nuk dëshmon kjo kundër tyre? Dhe kështu ata e bindën mbretëreshën në lidhje me vdekjen e mbretit.

35 Dhe ndodhi që Amalikia kërkoi pëlqimin e mbretëreshës dhe e mori për grua; dhe kështu, me anë të mashtrimit dhe me ndihmën e shërbëtorëve të tij dinakë, ai siguroi mbretërinë; po, ai u njoh mbret në të gjithë vendin mes gjithë popullit të Lamanitëve që [a]përbëhej nga Lamanitët dhe nga Lemuelitët dhe nga Ishmaelitët, dhe nga të gjithë të shkëputurit e Nefitëve, që nga mbretërimi i Nefit dhe deri në kohën e sotme.

36 Tani, këta të [a]shkëputur, megjithëse kishin të njëjtat udhëzime dhe të njëjtat dituri të Nefitëve, po, duke qenë të udhëzuar me të njëjtën [b]njohuri mbi Zotin, megjithatë, duket e çuditshme të thuhet, jo shumë kohë pas shkëputjes së tyre, ata u bënë më të ashpër dhe më të [c]papenduar dhe më të egër, më të këqij dhe më mizorë se Lamanitët—duke pirë në traditat e Lamanitëve; duke u bërë përtacë dhe duke u dhënë pas çdo lloj epshi; po, duke harruar krejtësisht Zotin, Perëndinë e tyre.

KAPITULLI 48

Amalikia nxit Lamanitët kundër Nefitëve—Moroni përgatit popullin e tij që të mbrojë çështjen e të Krishterëve—Ai gëzohet në liri dhe në çlirim dhe është njeri i madh i Perëndisë. Rreth 72 para K.

Dhe tani ndodhi që posa Amalikia mori në dorë mbretërinë, filloi të frymëzonte zemrat e Lamanitëve kundër popullit të Nefit; po, ai caktoi njerëz që

35*a* Jakobi 1:13–14.
36*a* ush Braktisje.
b Heb. 10:26–27; Alma 24:30.
c Jer. 8:12.

t'u flisnin Lamanitëve nga kullat e tyre kundër Nefitëve.

2 Dhe kështu ai frymëzoi zemrat e tyre kundër Nefitëve kaq shumë, sa në mbarim të vitit të nëntëmbëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, meqë kishte plotësuar deri atëherë planet e tij, po, duke u bërë mbret i Lamanitëve, ai kërkoi gjithashtu të mbretëronte mbi gjithë vendin, po, dhe mbi të gjithë njerëzit që ishin në tokë, Nefitë dhe Lamanitë.

3 Prandaj, ai e plotësoi planin e tij, pasi ngurtësoi zemrat e Lamanitëve dhe verboi mendjet e tyre dhe i nxiti në zemërim kaq shumë, sa mblodhi tok një ushtri të shumtë, që të shkonin për të luftuar kundër Nefitëve.

4 Pasi ai ishte i vendosur, për shkak të numrit të madh të popullit të tij, për të mundur Nefitët dhe për t'i sjellë ata në robëri.

5 Dhe kështu ai caktoi [a]kryekapitenë nga Zoramitët, pasi ata e dinin më mirë fuqinë e Nefitëve dhe vendet e tyre të fshehjes dhe pikat më të dobëta të qyteteve të tyre; prandaj ai i caktoi që të ishin kryekapitenë të ushtrive të tij.

6 Dhe ndodhi që ata e hoqën kampin e tyre dhe shkuan përpara në drejtim të tokës së Zarahemlës, në vendin e shkretë.

7 Tani ndodhi që, ndërsa Amalikia po bëhej në këtë mënyrë gjithnjë dhe më i fuqishëm me mashtrim dhe gënjeshtra, Moroni nga ana tjetër, ishte duke [a]përgatitur mendjet e njerëzve që të ishin besnikë të Zotit, Perëndisë së tyre.

8 Po, ai kishte qenë duke përforcuar ushtritë e Nefitëve dhe duke ndërtuar fortifikata të vogla, ose vende për t'u fshehur; duke ndërtuar bregore dheu rreth e përqark për të mbrojtur ushtritë e tij dhe gjithashtu duke ndërtuar rreth e përqark qyteteve dhe kufijve të tokave të tyre, mure prej guri për t'i rrethuar ato, po, kudo rreth e përqark vendit.

9 Dhe në fortifikatat më të dobëta vendosi numrin më të madh të ushtarëve; dhe kështu ai fortifikoi dhe përforcoi tokën që ishte zotëruar nga Nefitët.

10 Dhe kështu po përgatitej të [a]mbështeste lirinë e tyre, tokat e tyre, bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre dhe paqen e tyre dhe që ata të mund të jetonin për Zotin, Perëndinë e tyre dhe që të mund të mbanin atë që quhej nga armiqtë e tyre, çështja e të Krishterëve.

11 Dhe Moroni ishte njeri i fortë dhe i fuqishëm; ai ishte njeri me [a]kuptim të përsosur; po, njeri që nuk gjente kënaqësi në gjakderdhje; njeri, shpirti i të cilit gëzohej për lirinë dhe çlirimin e vendit të tij dhe të vëllezërve të tij nga robëria dhe skllavëria;

12 Po, një njeri, zemra e të cilit ishte plot falënderime për Perëndinë e tij, për privilegjet dhe për bekimet e shumta që ai i dha popullit të tij; një njeri, i cili

48 5*a* Alma 43:6.
7*a* Alma 49:8.
10*a* Alma 46:12–13.
11*a* USH Kuptuar(it) (të).

punoi jashtëzakonisht shumë për [a]mirëqenien dhe sigurinë e popullit të tij.

13 Po, dhe ai ishte një njeri i vendosur në besimin e Krishtit dhe ishte [a]betuar me betim që të mbronte popullin e tij, të drejtat e tij dhe vendin e tij dhe fenë e tij, madje deri në derdhjen e gjakut të tij.

14 Tani Nefitëve u ishte mësuar të mbronin veten nga armiqtë e tyre, madje, po të ishte nevoja, edhe me gjakderdhje; po, atyre u ishte mësuar gjithashtu që [a]kurrë të mos fyenin, po, dhe të mos ngrinin kurrë shpatën, veçse të ishte kundër një armiku, veçse të ishte për të mbrojtur jetën e tyre.

15 Dhe ky qe besimi i tyre, që duke bërë kështu, Perëndia do t'i begatonte në tokë, ose me fjalë të tjera, në qoftë se ata ishin besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë, ai do t'i bënte të përparonin në tokë; po, t'i paralajmëronte të iknin ose të përgatiteshin për luftë, sipas rrezikut të tyre;

16 Dhe gjithashtu që Perëndia do t'u njoftonte atyre se ku duhej të shkonin për t'u mbrojtur nga armiqtë e tyre dhe se duke bërë kështu, Zoti do t'i shpëtonte; dhe ky ishte besimi i Moronit dhe zemra e tij lavdërohej në të; [a]jo në gjakderdhje, por duke bërë mirë, duke ruajtur popullin e tij, po, duke zbatuar urdhërimet e Perëndisë, po, dhe duke i bërë ballë paudhësisë.

17 Po, me të vërtetë, me të vërtetë po ju them, në qoftë se të gjithë njerëzit kishin qenë dhe ishin, ose do të jenë ndonjëherë, sikurse Moroni, vini re, fuqitë e vërteta të ferrit do të ishin tundur përgjithnjë; po, [a]djalli nuk do të kishte kurrë më fuqi mbi zemrat e fëmijëve të njerëzve.

18 Vini re, ai ishte një njeri sikurse Amoni, biri i Mosias, po, madje sikurse edhe bijtë e tjerë të Mosias, po, dhe sikurse Alma dhe bijtë e tij, pasi që të gjithë ishin njerëz të Perëndisë.

19 Tani vini re, Helamani dhe vëllezërit e tij nuk ishin më pak të dobishëm ndaj popullit, sesa ishte Moroni; pasi ata predikuan fjalën e Perëndisë dhe pagëzuan në pendim të gjithë njerëzit, këdo që u vinte veshin fjalëve të tyre.

20 Dhe kështu ata shkuan përpara dhe populli [a]u përul për shkak të fjalëve të tyre, kaq sa ata u [b]favorizuan shumë nga Zoti dhe kështu u çliruan nga luftërat dhe grindjet mes tyre, po, madje, për hapësirën e katër vjetëve.

21 Por, sikurse thashë, aty nga mbarimi i vitit të nëntëmbëdhjetë, po, me gjithë paqen mes tyre, ishin të detyruar, kundër dëshirës së tyre, të luftonin kundër vëllezërve të tyre, Lamanitëve.

22 Po, dhe si përfundim, luftërat e tyre nuk mbaruan kurrë

12*a* USH Mirëqenie.
13*a* Alma 46:20–22.
14*a* Alma 43:46–47; 3 Ne. 3:20–21; Morm. 3:10–11; DeB 98:16.
16*a* Alma 55:19.
17*a* 1 Ne. 22:26; 3 Ne. 6:15.
20*a* USH Përul, përulësi.
b 1 Ne. 17:35.

për hapësirën e shumë viteve me Lamanitët, me gjithë kundërshtimin e tyre të madh.

23 Tani, atyre u [a]vinte keq të merrnin armët kundër Lamanitëve, pasi nuk kënaqeshin në gjakderdhje; po, dhe kjo nuk ishte e gjitha—atyre u vinte keq që të ishin mjeti për të dërguar kaq shumë prej vëllezërve të tyre jashtë kësaj bote, në një botë të përjetshme, të papërgatitur të takojnë Perëndinë e tyre.

24 Megjithatë, ata nuk mund të lejonin që të humbnin jetën, që [a]bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre të masakroheshin nga mizoria barbare e atyre që njëherë kishin qenë vëllezërit e tyre, po, dhe që ishin [b]shkëputur nga kisha e tyre dhe i kishin braktisur ata, dhe shkuan t'i shkatërronin, duke u bashkuar me Lamanitët.

25 Po, ata nuk mund të duronin që vëllezërit e tyre të gëzoheshin me gjakun e Nefitëve, përderisa të kishte ndonjë që të zbatonte urdhërimet e Perëndisë, pasi premtimi i Zotit ishte se, në qoftë se ata do të zbatonin urdhërimet e tij, ata do të përparonin në tokë.

KAPITULLI 49

Lamanitët pushtues janë të paaftë të marrin qytetet e fortifikuara të Amonihës dhe të Noeut—Amalikia mallkon Perëndinë dhe betohet të pijë gjakun e Moronit—Helamani dhe vëllezërit e tij vazhdojnë të forcojnë Kishën. Rreth 72 para K.

Dhe tani ndodhi, në muajin e njëmbëdhjetë të vitit të nëntëmbëdhjetë, në ditën e dhjetë të muajit, ushtritë e Lamanitëve u panë duke ardhur drejt tokës së Amonihës.

2 Dhe vini re, qyteti ishte rindërtuar dhe Moroni kishte vendosur një ushtri në kufi të qytetit dhe ata kishin ngritur bregore me dhe rreth e përqark për t'i mbrojtur nga shigjetat dhe nga gurët e Lamanitëve; pasi vini re, ata luftonin me gurë dhe me shigjeta.

3 Vini re, unë ju pata thënë se qyteti i [a]Amonihës ishte rindërtuar. Unë po ju them, po, se u rindërtua pjesërisht; dhe sepse Lamanitët e patën shkatërruar njëherë për shkak të paudhësisë së popullit, ata kujtonin se do të ishte gjë e lehtë ta bënin përsëri.

4 Por vini re, sa i madh qe zhgënjimi i tyre; pasi vini re, Nefitët kishin gërmuar dheun dhe kishin ngritur me të një bregore rreth e përqark, që ishte kaq e lartë, sa Lamanitët nuk mund të hidhnin me efekt gurët e tyre dhe shigjetat e tyre, as nuk mund të binin mbi ta, veçse nga vendi i hyrjes.

5 Tani, kësaj radhe, kryekapitenët e Lamanitëve u çuditën jashtëzakonisht, për shkak të mençurisë së Nefitëve në përgatitjen e vendeve të tyre të sigurisë.

6 Tani udhëheqësit e Lamanitë-

23*a* DeB 42:45.
24*a* Alma 46:12.
b USH Braktisje.
49 3*a* Alma 16:2–3, 9, 11.

ve kishin kujtuar, se për shkak të numrit të tyre të madh, po, kujtuan se do të ishin të privilegjuar të vinin mbi ta ashtu siç kishin bërë më parë, po, dhe ishin përgatitur gjithashtu me mburoja dhe me parzmore dhe ishin përgatitur gjithashtu me rroba prej lëkure, po, rroba shumë të trasha, që të mbulonin lakuriqësinë e tyre.

7 Dhe duke qenë të përgatitur në këtë mënyrë, ata pandehnin se do të mposhtnin dhe do të nënshtronin me lehtësi vëllezërit e tyre në zgjedhën e robërisë, ose t'i vrisnin dhe t'i masakronin sipas kënaqësisë së tyre.

8 Por vini re, për çudinë e pabesueshme të tyre, ata qenë [a]përgatitur për ta, në një mënyrë që nuk ishte parë ndonjëherë mes fëmijëve të Lehit. Tani, ata ishin përgatitur për Lamanitët, që të luftonin sipas mënyrës së udhëzimeve të Moronit.

9 Dhe ndodhi që Lamanitët, ose Amalikitët, qenë jashtëzakonisht të mahnitur nga mënyra e përgatitjes së tyre për luftë.

10 Tani, po të kishte ardhur aty mbreti Amalikia, nga [a]vendi i Nefit, në krye të ushtrisë së tij, ndoshta ai do të kishte bërë që Lamanitët të sulmonin Nefitët në qytetin Amoniha; pasi vini re, ai nuk bëhej merak për gjakun e popullit të tij.

11 Por vini re, Amalikia vetë nuk shkoi të luftonte aty. Dhe vini re, kryekapitenët e tij nuk guxonin të sulmonin Nefitët në qytetin e Amonihës, pasi Moroni kishte ndryshuar drejtimin e punëve mes Nefitëve, kaq sa Lamanitët ishin të zhgënjyer në vendet e tyre të tërheqjes dhe nuk mund t'u binin atyre.

12 Prandaj, ata u tërhoqën në vendin e shkretë dhe hoqën kampin e tyre dhe marshuan drejt tokës së Noeut, duke kujtuar se ai do të ishte vendi tjetër më i mirë për ta për t'u rënë Nefitëve.

13 Pasi ata nuk e dinin se Moroni kishte fortifikuar, ose kishte ndërtuar [a]fortifikata sigurimi për çdo qytet, në tërë vendin rreth e përqark; prandaj ata marshuan para për në tokën e Noeut me një vendosmëri të prerë; po, kryekapitenët e tyre dolën përpara dhe u betuan se do ta shkatërronin popullin e atij qyteti.

14 Por vini re, për çudinë e tyre, qyteti i Noeut, që kishte qenë deri atëherë një vend i dobët, ishte bërë tani i fortë me anë të mënyrave të Moronit, po, madje për t'ia kaluar forcës së qytetit të Amonihës.

15 Dhe tani, vini re, kjo ishte zgjuarësia e Moronit; pasi ai kishte menduar se ata do të trembeshin nga qyteti Amoniha; dhe pasi qyteti i Noeut kishte qenë deri atëherë pjesa më e dobët e vendit, prandaj ata do të marshonin në atë drejtim për luftë; dhe kështu ndodhi sipas dëshirave të tij.

16 Dhe vini re, Moroni kishte caktuar Lehin që të ishte kryekapiten i njerëzve të atij qyteti;

8*a* Alma 48:7–10.
10*a* 2 Ne. 5:8; Omni 1:12; Alma 47:1.
13*a* Alma 48:8.

dhe ishte [a]i njëjti Lehi që luftoi me Lamanitët në luginën në lindje të lumit Sidon.

17 Dhe tani vini re, ndodhi që kur Lamanitët zbuluan se Lehi komandonte qytetin, ata u zhgënjyen përsëri, meqë kishin jashtëzakonisht shumë frikë nga Lehi; por meqë kryekapitenët e tyre kishin bërë betim se do ta sulmonin qytetin, ata sollën aty ushtritë e tyre.

18 Tani vini re, Lamanitët nuk mund të futeshin në fortifikatat e tyre të sigurisë në asnjë mënyrë tjetër, vetëm nëpërmjet hyrjes, për shkak të lartësisë së bregores që ishte ngritur dhe të thellësisë së hendekut që ishte gërmuar rreth e përqark, me përjashtim të hyrjes.

19 Dhe kështu ishin përgatitur Nefitët të shkatërronin të gjithë ata që do të përpiqeshin të ngjiteshin për të hyrë në fortifikatë nga çdo anë tjetër, duke hedhur mbi ta gurë dhe shigjeta.

20 Kështu ishin përgatitur, po, një trup i ushtarëve të tyre më të fortë, me shpatat e tyre dhe me hobetë e tyre, që të goditnin këdo që do të përpiqej të vinte në vendin e tyre të sigurisë nëpërmjet vendit të hyrjes; dhe kështu ishin përgatitur ata të mbronin veten nga Lamanitët.

21 Dhe ndodhi që kapitenët e Lamanitëve sollën ushtritë e tyre para vendit të hyrjes dhe filluan të luftonin me Nefitët, që të futeshin në vendin e tyre të sigurisë; por vini re, ata u detyruan të zmbrapseshin herë pas here, aq sa u vranë me një vrasje të paparë.

22 Tani, kur panë se nuk mund të fitonin fuqi mbi Nefitët nëpërmjet hyrjes, filluan të gërmonin bregoren prej dheu, që të kishin një kalim për tek ushtritë e tyre dhe të kishin kështu mundësi të barabartë për të luftuar; por, vini re, në këto përpjekje ata u fshinë nga gurët dhe nga shigjetat që binin mbi ta; dhe në vend që të mbushnin hendeqet duke hequr dheun nga bregoret, ato u mbushën deri në njëfarë vendi me trupat e të vdekurve dhe të të plagosurve të tyre.

23 Kështu Nefitët kishin gjithë fuqinë kundër armiqve të tyre; dhe kështu Lamanitët u përpoqën të shkatërronin Nefitët, derisa të gjithë kryekapitenët e tyre u vranë; po, dhe më shumë se një mijë Lamanitë u vranë; ndërsa nga ana tjetër, nuk kishte asnjë shpirt të vetëm të Nefitëve që u vra.

24 Pati rreth pesëdhjetë që u plagosën, pasi kishin qenë të zbuluar ndaj shigjetave të Lamanitëve në kalim, por ata qenë të mbrojtur nga mburojat e tyre dhe nga parzmoret e tyre dhe nga përkrenaret e tyre, kaq sa plagët i kishin nëpër këmbë, shumë prej të cilave ishin shumë të rënda.

25 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se kryekapitenët e tyre u vranë të gjithë, ata ia mbathën për në vendin e shkretë. Dhe ndodhi që ata u

16*a* Alma 43:35.

kthyen në tokën e Nefit, për të njoftuar mbretin e tyre, Amalikian i cili kishte lindur Nefit, në lidhje me humbjen e tyre të madhe.

26 Dhe ndodhi që ai u zemërua jashtëzakonisht shumë me njerëzit e tij, meqë nuk plotësuan dëshirën e tij mbi Nefitët; ai nuk i nënshtroi në zgjedhën e robërisë.

27 Po, ai ishte jashtëzakonisht i zemëruar dhe [a]mallkoi Perëndinë dhe gjithashtu Moronin duke u betuar me një [b]betim se do të pinte gjakun e tij; dhe kjo, sepse Moroni kishte zbatuar urdhërimet e Perëndisë, duke u përgatitur për sigurinë e popullit të tij.

28 Dhe ndodhi që nga ana tjetër, populli i Nefit [a]falënderoi Zotin, Perëndinë e tyre, për shkak të fuqisë së pashembullt të tij, duke i çliruar ata nga duart e armiqve të tyre.

29 Dhe kështu mbaroi viti i nëntëmbëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

30 Po, dhe pati paqe të vazhdueshme mes tyre dhe begati jashtëzakonisht të madhe në kishë, për shkak të vëmendjes dhe të zellit që ata i vunë fjalës së Perëndisë, që iu njoftua atyre nga Helamani dhe Shibloni dhe Koriantoni, dhe Amoni dhe vëllezërit e tij, po, dhe nga të gjithë ata që ishin shuguruar nga [a]urdhri i shenjtë i Perëndisë, pasi ishin pagëzuar në pendim dhe ishin dërguar të predikonin mes popullit.

KAPITULLI 50

Moroni fortifikon tokat e Nefitëve—Ata ndërtojnë shumë qytete të reja—Luftëra dhe shkatërrime bien mbi Nefitët në ditët e ligësisë dhe neverive të tyre—Moriantoni dhe disidentët e tij shpartallohen nga Teankumi—Nefiha vdes dhe i biri, Pahorani, zë fronin e gjykimit. Rreth 72–67 para K.

Dhe tani ndodhi që Moroni nuk i ndaloi përgatitjet për luftë, apo që të mbronte popullin e tij nga Lamanitët; pasi bëri që ushtritë e tij duhej të fillonin në fillim të vitit të njëzetë të mbretërimit të gjykatësve, që ata duhej të fillonin të gërmonin dhe të ngrinin bregore dheu rreth e përqark të gjitha qyteteve në gjithë vendin që zotërohej nga Nefitët.

2 Dhe mbi këto bregore prej dheu rreth e përqark qyteteve, ai bëri që të kishte lëndë druri, po, vepra prej druri të ndërtuara në lartësi, sa lartësia e njeriut.

3 Dhe bëri që mbi këto vepra prej druri, të kishte një ndërtim piketash, të ndërtuar mbi këto lëndë druri rreth e përqark; dhe ato ishin të forta dhe të larta.

4 Dhe ai bëri që të ngriheshin kulla që mbikëqyrnin këto vepra druri dhe që mbi ato kulla të ndërtoheshin vende sigurie

27*a* USH Blasfemoj, blasfemi.
b Vep. 23:12.

28*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.

30*a* Alma 43:2.

ku gurët e shigjetat e Lamanitëve nuk mund t'i plagosnin ata.

5 Dhe ata ishin përgatitur që prej andej të mund të hidhnin gurë sipas kënaqësisë së tyre dhe fuqisë së tyre dhe të vrisnin atë që do të përpiqej t'u afrohej mureve të qytetit.

6 Kështu Moroni përgatiti fortesa kundër ardhjes së armiqve të tyre, rreth e përqark çdo qyteti, në gjithë vendin.

7 Dhe ndodhi që Moroni bëri që ushtritë e tij të shkonin në pjesën lindore të vendit të shkretë; po, dhe ato shkuan dhe dëbuan të gjithë Lamanitët që ishin në pjesën lindore të vendit të shkretë, në tokat e tyre, që ishin në jug të tokës së Zarahemlës.

8 Dhe toka e Nefit shtrihej në vijë të drejtë nga deti lindor në perëndim.

9 Dhe ndodhi që kur Moroni dëboi të gjithë Lamanitët nga pjesa lindore e vendit të shkretë, që ishte në veri të tokave që ishin pronë e tyre, ai bëri që banorët, që ishin në tokën e Zarahemlës dhe në tokën përreth, duhej të shkonin në pjesën lindore të vendit të shkretë, madje deri në kufijtë në bregdet dhe të zotëronin tokën.

10 Dhe ai vendosi ushtri edhe në jug, në kufijtë e zotërimeve të tyre dhe bëri që ata të ngrinin [a]fortifikata, që ata të mund të siguronin ushtritë e tyre dhe popullin e tyre, nga duart e armiqve të tyre.

11 Dhe kështu i veçoi të gjitha fortesat e Lamanitëve në pjesën lindore të vendit të shkretë, po, ashtu edhe në perëndim, duke fortifikuar vijën mes Nefitëve dhe Lamanitëve, mes tokës së Zarahemlës dhe tokës së Nefit, nga deti perëndimor, duke kaluar pranë burimit të lumit Sidon—Nefitët duke qenë zotërues, sipas dëshirës së tyre, të të gjithë tokës në veri, po, madje të të gjithë tokës që ishte në veri të vendit Begati.

12 Kështu Moroni, me ushtritë e tij, që shtoheshin çdo ditë për shkak të sigurisë së mbrojtjes që ndërtimet e tij u sollën atyre, kërkoi që të priste fuqinë dhe pushtetin e Lamanitëve në tokat e zotërimeve të tyre, kështu që të mos kishin më pushtet mbi tokat e zotërimit të tyre.

13 Dhe ndodhi që Nefitët filluan themelin e një qyteti dhe ata e quajtën qytetin me emrin Moroni; që ishte pranë detit lindor dhe ishte në jug pranë vijës së zotërimeve të Lamanitëve.

14 Dhe ata filluan gjithashtu të ndërtonin një qytet mes qytetit të Moronit dhe qytetit të Aaronit, duke bashkuar kufijtë e Aaronit dhe Moronit; dhe e quajtën qytetin, ose tokën, Nefiha.

15 Dhe ata filluan po atë vit të ndërtonin shumë qytete në veri, njërin në mënyrë të veçantë që e quajtën Lehi që ishte në veri gjatë kufijve të bregdetit.

16 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetë.

17 Dhe në këto rrethana të

50 10*a* Alma 49:18–22.

begatshme ishin njerëzit e Nefit, në fillim të vitit të njëzetenjëtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

18 Dhe ata përparuan jashtëzakonisht dhe u bënë jashtëzakonisht të pasur; po, dhe u shumëzuan dhe u bënë të fuqishëm në tokë.

19 Dhe kështu ne shohim sa të mëshirshme dhe të drejta janë të gjitha punët e Zotit në plotësimin e të gjitha fjalëve të tij ndaj fëmijëve të njerëzve; po, ne mund të shohim se fjalët e tij janë vërtetuar, madje deri në këtë kohë kur i foli Lehit, duke thënë:

20 Qofshi të bekuar, ti dhe fëmijët e tu; dhe ata do të jenë të bekuar për aq sa të zbatojnë urdhërimet e mia dhe do të përparojnë në tokë. Por, mos harro, se për aq sa ata nuk do të zbatojnë urdhërimet e mia, ata do të [a]përjashtohen nga prania e Zotit.

21 Dhe ne shohim se këto premtime iu vërtetuan popullit të Nefit; pasi kanë qenë grindjet e tyre dhe luftërat e tyre, po, vrasjet e tyre dhe plaçkitjet e tyre, idhujtaria e tyre, lavirësitë e tyre dhe neveritë e tyre që u bënë mes tyre, që u shkaktuan atyre luftërat e tyre dhe shkatërrimet e tyre.

22 Dhe ata që qenë besnikë në zbatimin e urdhërimeve të Zotit, u çliruan në çdo rast, ndërsa mijëra vëllezër të tyre të ligj përfunduan të ishin në robëri, ose të mbaronin nga shpata, ose të binin në mosbesim dhe të përziheshin me Lamanitët.

23 Por, vini re, nuk pati kurrë një kohë më të [a]lumtur mes popullit të Nefit që nga ditët e Nefit, sesa në ditët e Moronit, po, madje në këtë kohë, që është viti i njëzetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve.

24 Dhe ndodhi që viti i njëzetedytë i mbretërimit të gjykatësve mbaroi gjithashtu në paqe; po, gjithashtu edhe viti i njëzetetretë.

25 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të njëzetekatërt të mbretërimit të gjykatësve, do të kishte pasur gjithashtu paqe mes popullit të Nefit, po të mos ishte për një [a]grindje që ndodhi mes tyre në lidhje me tokën e Lehit dhe tokën e Moriantonit që ishin gjatë kufirit të Lehit; që të dyja ishin pranë kufijve të bregdetit.

26 Pasi vini re, populli që zotëronte tokën Morianton pretendonte një pjesë të tokës së Lehit; prandaj filloi të zhvillohej një grindje e rreptë mes tyre, aq sa populli i Moriantonit mori armët kundër vëllezërve të tij dhe ishte i vendosur që t'i vrisnin me shpatë.

27 Por vini re, populli që zotëronte tokën e Lehit iku në kampin e Moronit dhe i bënë thirrje atij për ndihmë; pasi vini re, ata nuk ishin në gabim.

28 Dhe ndodhi që kur njerëzit e Moriantonit, që udhëhiqeshin nga një njeri i quajtur Morianton, zbuluan që njerëzit e Lehit kishin ikur në kampin e Moro-

20*a* DeB 1:14.
23*a* Mosia 2:41.
25*a* USH Grindje.

nit, i zuri një frikë e tmerrshme, se ushtria e Moronit do të vinte mbi ta dhe do t'i shkatërronte.

29 Prandaj, Moriantoni i bindi në zemër që të iknin në tokën që ishte në veri, e cila ishte e mbuluar me sipërfaqe të mëdha uji dhe të bëheshin zotërues të tokës që ishte në veri.

30 Dhe vini re, ata do ta kishin zbatuar këtë plan (që do të kishte qenë një shkak për ankime), por vini re, Moriantoni, ishte njeri i rrëmbyer, prandaj u zemërua me një nga shërbëtoret e tij, ra mbi të dhe e rrahu keq.

31 Dhe ndodhi që ajo iku dhe vajti në kampin e Moronit, dhe i tha Moronit çdo gjë në lidhje me çështjen dhe gjithashtu në lidhje me qëllimet e tyre për të ikur në tokën në veri.

32 Tani vini re, njerëzit që ishin në vendin Begati ose më mirë Moroni, kishin frikë se ata do t'i dëgjonin fjalët e Moriantonit dhe do të bashkoheshin me popullin e tij; dhe kështu ai do të merrte në dorë ato pjesë të vendit, gjë që do të krijonte një bazë për pasoja të rënda mes popullit të Nefit, po, pasoja që do të çonin në zhdukjen e [a]lirisë së tyre.

33 Prandaj Moroni dërgoi një ushtri me çadrat e tyre, që të arrinin njerëzit e Moriantonit t'u prisnin udhën e ikjes drejt tokës në veri.

34 Dhe ndodhi që ata nuk i zunë derisa arritën në kufijtë e vendit [a]Shkretim; dhe aty i arritën në shtegun e ngushtë që të çonte pranë tokës veriore, po, pranë detit, në perëndim dhe në lindje.

35 Dhe ndodhi që ushtria që u dërgua nga Moroni, e cila kishte në krye një njeri emri i të cilit ishte Teankum, u takua me njerëzit e Moriantonit; dhe kaq kokëfortë ishin njerëzit e Moriantonit, (meqë ishin frymëzuar nga ligësia dhe nga fjalët lajkatare të tij), saqë mes tyre filloi një luftë gjatë së cilës Teankumi vrau Moriantonin dhe mundi ushtrinë e tij dhe i mori robër, dhe u kthye në kampin e Moronit. Dhe kështu mbaroi viti i njëzetekatërt i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

36 Dhe kështu, populli i Moriantonit u kthye prapa. Dhe pasi bënë besëlidhje për të mbajtur paqen, u rivendosën në tokën e Moriantonit dhe u bë një bashkim mes tyre dhe njerëzve të Lehit; dhe ata gjithashtu u rivendosën në tokat e tyre.

37 Dhe ndodhi që po atë vit që u rivendos paqja mes popullit të Nefit, Nefiha, kryegjykatësi i dytë vdiq, pasi kreu detyrën në fronin e gjykimit me drejtësi të plotë para Perëndisë.

38 Megjithatë, ai i kishte refuzuar Almës të merrte në dorëzim ato anale dhe ato gjëra që konsideroheshin nga Alma dhe nga etërit e tij se ishin shumë të shenjta; prandaj Alma ia dha të birit, Helamanit.

39 Vini re, ndodhi që i biri i Nefihas u caktua të zinte fronin e gjykimit në vend të të atit; po,

32*a* ush Liri.

34*a* Alma 46:17.

ai u caktua kryegjykatës dhe guvernator i popullit, me një betim dhe me një ordinancë të shenjtë për të gjykuar drejtësisht dhe për të mbajtur paqen dhe lirinë e popullit dhe për t'u dhënë atyre privilegjet e tyre të shenjta, që të adhurojnë Zotin, Perëndinë e tyre, po, për të përkrahur dhe ruajtur çështjen e Perëndisë në të gjitha ditët e tij dhe për të gjykuar të ligjtë sipas krimeve të tyre.

40 Tani vini re, emri i tij ishte Pahoran. Dhe Pahorani zuri karrigen e të atit dhe filloi mbretërimin e tij në fund të vitit të njëzetekatërt mbi popullin e Nefit.

KAPITULLI 51

Njerëzit e mbretit përpiqen të ndërrojnë ligjin dhe të vendosin një mbret—Pahorani dhe njerëzit e lirë përkrahen nga zëri i popullit—Moroni detyron njerëzit e mbretit që të mbrojnë vendin e tyre ose të vriten—Amalikia dhe Lamanitët pushtojnë shumë qytete të fortifikuara—Teankumi zmbraps pushtimin e Lamanitëve dhe vret Amalikian në çadrën e tij. Rreth 67–66 para K.

Dhe tani ndodhi që në fillim të vitit të njëzetepestë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, pasi ata vendosën paqe mes popullit të Lehit dhe popullit të Moriantonit në lidhje me tokat e tyre dhe pasi filluan në paqe vitin e njëzetepestë;

2 Megjithatë, ata nuk mbajtën për shumë kohë një paqe të plotë në tokë, pasi filloi një grindje mes njerëzve në lidhje me kryegjykatësin Pahoran; pasi vini re, kishte një pjesë të popullit të cilët dëshironin që disa pika të veçanta të ligjit të ndryshoheshin.

3 Por vini re, Pahorani nuk deshi dhe as nuk lejoi që të ndryshohej ligji; prandaj ai nuk ua vuri veshin atyre që kishin çuar zërin me lutjet e tyre në lidhje me ndryshimin e ligjit.

4 Prandaj, ata që kishin dëshirë që ligji të ndryshonte u zemëruan me të dhe dëshironin që ai të mos ishte më kryegjykatës i tërë vendit; prandaj u krijua një grindje e rreptë në lidhje me këtë çështje, por jo deri në gjakderdhje.

5 Dhe ndodhi që ata të cilët dëshironin që Pahorani të hiqej nga froni i gjykimit u quajtën njerëz të mbretit, pasi dëshironin që të ndryshohej ligji, në mënyrë që të përmbysej qeveria e lirë dhe të vendosej një mbret në tërë vendin.

6 Dhe ata që dëshironin që Pahorani të qëndronte kryegjykatës i vendit, morën emrin njerëz të lirë; dhe kështu qe ndarja mes tyre, pasi njerëzit e lirë ishin betuar ose ishin zotuar të ruanin të drejtat e tyre dhe privilegjet e fesë së tyre, me anë të një qeverie të lirë.

7 Dhe ndodhi që kjo çështje e grindjes së tyre u zgjidh me anë të zërit të popullit. Dhe ndodhi që zëri i popullit erdhi në favor të njerëzve të lirë dhe Pahorani qëndroi në vendin e kryegjykatësit, që shkaktoi gëzim të madh

mes vëllezërve të Pahoranit, si dhe mes njerëzve të lirisë, të cilët ua mbyllën gojën njerëzve të mbretit, saqë ata nuk guxuan më të kundërshtonin, por u detyruan të mbanin çështjen e lirisë.

8 Tani, ata që ishin në favor të mbretërve ishin njerëz të familjeve të [a]larta dhe kërkonin të bëheshin mbretër; dhe përkraheshin prej atyre që kërkonin pushtet e autoritet mbi popullin.

9 Por vini re, kjo ishte një kohë kritike për grindje të tilla mes popullit të Nefit; pasi vini re, Amalikia kishte nxitur përsëri zemrat e popullit të Lamanitëve kundër popullit të Nefitëve dhe ai po mblidhte tok ushtarë nga të gjitha anët e tokave të tij dhe po i armatoste, dhe po i përgatiste gjithë zell për luftë; pasi ai qe [a]betuar të pinte gjakun e Moronit.

10 Por vini re, do të shohim se ky premtim që bëri, u bë pa mend; megjithatë, ai përgatiti veten dhe ushtrinë e tij për të luftuar kundër Nefitëve.

11 Tani, ushtritë e tij nuk ishin aq të mëdha sa kishin qenë më parë, për shkak të shumë mijërave që ishin vrarë nga dora e Nefitëve; por me gjithë humbjen e tyre të madhe, Amalikia kishte mbledhur tok një ushtri çuditërisht të madhe, aq sa nuk pati frikë të shkonte në tokën e Zarahemlës.

12 Po, madje edhe Amalikia vetë shkoi në krye të Lamanitëve. Dhe qe në vitin e njëzetepestë të mbretërimit të gjykatësve; dhe ishte në të njëjtën kohë që ata kishin filluar të sheshonin çështjet e grindjeve të tyre në lidhje me kryegjykatësin, Pahoran.

13 Dhe ndodhi që kur njerëzit që quheshin njerëzit e mbretit, dëgjuan se po vinin Lamanitët për të luftuar kundër tyre, u gëzuan në zemrat e tyre; dhe refuzuan të merrnin armët, pasi ishin kaq të zemëruar me kryegjykatësin, si edhe me [a]njerëzit e lirisë, saqë nuk do të merrnin armët për të mbrojtur vendin e tyre.

14 Dhe ndodhi që kur Moroni e pa këtë gjë dhe pa gjithashtu se Lamanitët po hynin brenda kufijve të vendit, ai ishte jashtëzakonish i zemëruar për shkak të kokëfortësisë së atyre njerëzve për të cilët kishte punuar me kaq shumë zell që t'i ruante; po, ai qe jashtëzakonisht i zemëruar; shpirti i tij ishte plot zemërim kundër tyre.

15 Dhe ndodhi që ai i dërgoi guvernatorit të vendit një lutje, me zërin e popullit, duke dëshiruar që ta lexonte dhe t'i jepte atij (Moronit) autoritet, që t'i detyronte ata kundërshtarë të mbronin vendin e tyre ose t'i vriste.

16 Pasi ishte kujdesi i parë i tij për t'u dhënë fund atyre grindjeve dhe përçarjeve mes popullit; pasi vini re, ky kishte qenë deri atëherë një shkak i të gjithë shkatërrimit të tyre. Dhe

51 8*a* USH Kryelartësi, krenari.

9*a* Alma 49:26–27.
13*a* Alma 46:10–16.

ndodhi që u dha sipas zërit të popullit.

17 Dhe ndodhi që Moroni urdhëroi që ushtria e tij të shkonte kundër atyre njerëzve të mbretit, që të hiqnin kryelartësinë e tyre dhe madhështinë e tyre dhe t'i rrafshonin me tokën, në qoftë se nuk merrnin armët që të përkrahnin çështjen e lirisë.

18 Dhe ndodhi që ushtritë marshuan kundër tyre; dhe ua hoqën kryelartësinë e tyre dhe madhështinë e tyre, kaq sa, kur ngritën armët e luftës për të luftuar kundër ushtarëve të Moronit, ata u korrën dhe u rrafshuan me tokën.

19 Dhe ndodhi që qenë katër mijë prej atyre [a]kundërshtarëve që u korrën nga shpata; dhe ata nga kryetarët e tyre që nuk u vranë në luftim, u morën dhe u futën në burg, pasi nuk kishte kohë në atë moment për gjyqet e tyre.

20 Dhe mbetja e atyre kundërshtarëve, pranoi më mirë flamurin e lirisë, sesa të korrej përdhe nga shpata dhe ata u detyruan të ngrinin [a]titullin e lirisë mbi kullat e tyre dhe në qytetet e tyre dhe të merrnin armët për të mbrojtur vendin e tyre.

21 Dhe kështu, Moroni u dha fund këtyre njerëzve të mbretit, kështu që nuk kishte më ndonjë që të njihej me emrin e njerëzve të mbretit; dhe kështu i dha fund kokëfortësisë dhe kryelartësisë së atyre njerëzve që thonin se kishin gjak fisnikësh; por ata u detyruan të bëheshin të përvuajtur, sikurse vëllezërit e tyre dhe të luftonin me guxim për lirinë e tyre nga robëria.

22 Vini re, ndodhi që ndërsa [a]Moroni po shtypte luftërat dhe grindjet mes popullit të tij, duke ia nënshtruar ato paqes dhe qytetërimit dhe duke bërë rregulla për përgatitje për luftë kundër Lamanitëve, vini re, Lamanitët kishin hyrë në tokën e Moronit që ishte në kufijtë gjatë bregdetit.

23 Dhe ndodhi që Nefitët nuk ishin mjaft të fortë në qytetin e Moronit; prandaj Amalikia i mundi duke vrarë shumë. Dhe ndodhi që Amalikia mori nën kontroll qytetin, po, mori nën kontroll të gjitha fortifikatat e tyre.

24 Dhe ata që ikën nga qyteti i Moronit, shkuan në qytetin e Nefihës; dhe gjithashtu njerëzit e qytetit të Lehit u mblodhën tok, bënë përgatitje dhe qenë gati për të pritur Lamanitët për luftë.

25 Por, ndodhi që Amalikia nuk lejoi që Lamanitët të shkonin kundër qytetit të Nefihës për të luftuar, por i mbajti gjatë bregdetit, duke lënë ushtarë në çdo qytet për t'i mbajtur dhe për t'i mbrojtur.

26 Dhe kështu ai shkoi, duke futur nën kontroll shumë qytete, qytetin Nefiha dhe qytetin Lehi dhe qytetin Morianton, dhe qytetin Omner, dhe qytetin Gid, dhe qytetin Mulek, të

19*a* Alma 60:16.
20*a* Alma 46:12–13.
22*a* USH Moroni, kapiten.

gjithë këta ishin në kufijtë lindorë gjatë bregdetit.

27 Dhe kështu Lamanitët morën me anë të dredhive të Amalikias dhe nga ushtarët e tyre të shumtë, kaq shumë qytete që ishin të gjitha të fortifikuara rëndë, sipas mënyrës së [a]fortifikatave të Moronit; të gjithë prej të cilëve u bënë fortesa të Lamanitëve.

28 Dhe ndodhi që ata marshuan mbi kufijtë e vendit Begati, duke shpartalluar Nefitët para tyre dhe duke vrarë shumë.

29 Por, ndodhi që ata u gjetën përballë Teankumit i cili kishte [a]vrarë Moriantonin dhe kishte ndaluar popullin e tij të ikte.

30 Dhe ndodhi që ai ndaloi gjithashtu Amalikian, ndërsa po marshonte me ushtrinë e tij të madhe, që të merrte në zotërim vendin Begati, si edhe vendin në veri.

31 Por vini re, ai u gjend përballë një zhgënjimi, pasi u detyrua të zmbrapsej nga Teankumi dhe ushtarët e tij, pasi ata ishin luftëtarë të mëdhenj; pasi çdo ushtar i Teankumit ua kalonte Lamanitëve si nga fuqia, ashtu dhe aftësia luftarake e tyre, kaq sa ata fituan epërsi mbi Lamanitët.

32 Dhe ndodhi që i sulmuan kaq shumë, saqë i vranë, madje derisa u bë errësirë. Dhe ndodhi që Teankumi dhe ushtarët e tij ngritën çadrat e tyre në kufijtë e vendit Begati; dhe Amalikia ngriti çadrat e tij në kufijtë e ranishtes në breg të detit dhe sipas kësaj mënyre, ata u zmbrapsën.

33 Dhe ndodhi që kur ra nata, Teankumi dhe shërbëtori i tij u larguan vjedhurazi nëpër errësirë dhe shkuan në kampin e Amalikias; dhe vini re, ata i kishte mundur gjumi për shkak të lodhjes së madhe që u ishte shkaktuar nga mundimet dhe nga vapa e ditës.

34 Dhe ndodhi që Teankumi hyri vjedhurazi në çadrën e mbretit dhe i nguli një shtizë në zemër; dhe shkaktoi vdekjen e menjëhershme të mbretit, kështu që ai nuk i zgjoi shërbëtorët e tij.

35 Dhe u kthye përsëri fshehurazi në kampin e tij dhe vini re, ushtarët e tij ishin në gjumë dhe ai i zgjoi dhe u tregoi të gjitha gjërat që kishte bërë.

36 Dhe bëri që ushtritë e tij të qëndronin gati, në qoftë se Lamanitët do të zgjoheshin dhe do të vinin mbi ta.

37 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetepestë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit; dhe kështu mbaruan ditët e Amalikias.

KAPITULLI 52

Amoroni zë vendin e Amalikias si mbret i Lamanitëve—Moroni, Teankumi dhe Lehi udhëheqin Nefitët në një luftë fitimtare kundër Lamanitëve—Qyteti i Mulekut rimerret dhe Jakob Zoramiti vritet. Rreth 66–64 para K.

27*a* Alma 48:8–9.

29*a* Alma 50:35.

Dhe tani ndodhi në vitin e njëzetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, vini re, kur Lamanitët u zgjuan mëngjesin e parë të muajit të parë, vini re, ata e gjetën Amalikian të vdekur në çadrën e tij; dhe ata panë gjithashtu se Teankumi ishte gati në atë ditë të luftonte kundër tyre.

2 Dhe tani, kur Lamanitët e panë këtë gjë, u frikësuan; dhe hoqën dorë nga vendimi që të marshonin për në tokën në veri dhe u tërhoqën me të gjithë ushtrinë e tyre në qytetin e Mulekut, dhe kërkuan mbrojtje në fortifikatat e tyre.

3 Dhe ndodhi që i vëllai i Amalikias u caktua mbret mbi popullin; dhe emri i tij ishte Amoron; kështu mbreti Amoron, vëllai i mbretit Amalikia, u caktua të mbretëronte në vend të tij.

4 Dhe ndodhi që ai urdhëroi që populli i tij duhej t'i mbante ato qytete që ata kishin marrë duke derdhur gjak; pasi ata nuk kishin marrë ndonjë qytet pa derdhur shumë gjak.

5 Dhe tani, Teankumi pa se Lamanitët ishin të vendosur t'i mbanin ato qytete që kishin marrë dhe ato pjesë të tokës që kishin marrë në zotërim; dhe gjithashtu duke parë numrin shumë të madh të tyre, Teankumi mendoi se nuk ishte e nevojshme që ai të përpiqej t'i sulmonte ata në fortesat e tyre.

6 Por, i mbajti ushtarët e tij rreth e përqark, sikur po bënte përgatitje për luftë; po, dhe në të vërtetë ai po përgatitej që të mbrohej prej tyre, duke [a]ngritur mure rreth e përqark dhe duke përgatitur vende strehimi.

7 Dhe ndodhi që ai vazhdoi të përgatitej për luftë, derisa Moroni dërgoi një numër të madh ushtarësh për të përforcuar ushtrinë e tij.

8 Dhe Moroni i dërgoi gjithashtu urdhra që të mbante të gjithë të burgosurit që ranë në duart e tij; pasi meqë Lamanitët kishin marrë shumë të burgosur, ai duhej të mbante peng të gjithë të burgosurit e Lamanitëve, si shpërblesë për ata që kishin marrë Lamanitët.

9 Dhe ai i dërgoi gjithashtu urdhra atij që të fortifikonte vendin Begati dhe të siguronte [a]shtegun e ngushtë që të çonte në tokën në veri, pasi në qoftë se Lamanitët do të shtinin në dorë atë pikë, do të kishin fuqi t'i sulmonin nga çdo anë.

10 Dhe Moroni gjithashtu i dërgoi fjalë atij, duke dëshiruar prej tij të ruante me besnikëri atë pjesë të vendit dhe se ai do të kërkonte çdo mundësi për t'i dërrmuar Lamanitët në atë pjesë të vendit, aq sa të kishte fuqinë, që ai të mund të merrte ndoshta përsëri me strategji, ose me ndonjë mënyrë tjetër, ato qytete që ishin marrë prej duarve të tyre; dhe se ai do të fortifikonte dhe do të forconte gjithashtu qytetet rreth e përqark, që nuk kishin rënë në duart e Lamanitëve.

52 6*a* Alma 50:1–6; 53:3–5.

9*a* Alma 22:32; Morm. 2:29.

11 Dhe ai gjithashtu i tha: unë do të vija te ju, por vër re, Lamanitët janë mbi ne, në kufijtë e vendit pranë detit perëndimor; dhe vër re, unë po shkoj kundër tyre, prandaj nuk mund të vij te ju.

12 Tani, mbreti (Amoron) qe larguar nga toka e Zarahemlës dhe i kishte bërë të ditur mbretëreshës në lidhje me vdekjen e vëllait të tij dhe kishte mbledhur tok një numër të madh ushtarësh, dhe kishte marshuar kundër Nefitëve në kufijtë pranë detit perëndimor.

13 Dhe kështu po përpiqej të sulmonte Nefitët dhe të largonte një pjesë të forcave të tyre nga ajo pjesë e vendit, ndërsa i kishte urdhëruar ata që kishte lënë në kontroll të qyteteve që kishte marrë, që edhe ata të sulmonin Nefitët në kufijtë pranë detit lindor dhe të futnin nën kontroll sa më shumë toka të tyre që të mundnin, sipas fuqisë së ushtrive të tyre.

14 Dhe kështu, Nefitët ndodheshin në ato rrethana të rrezikshme në mbarim të vitit të njëzetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

15 Por vini re, ndodhi që në vitin e njëzeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve, që Teankumi, me urdhër të Moronit,—i cili kishte vendosur ushtri për të mbrojtur kufijtë jugorë dhe perëndimorë të vendit dhe kishte filluar marshimin në drejtim të tokës Begati, që të mund të ndihmonte Teankumin dhe ushtarët e tij për të rimarrë qytetet që kishin humbur—

16 Dhe ndodhi që Teankumi kishte marrë urdhër të bënte një sulm kundër qytetit të Mulekut dhe po të ishte e mundur, ta rimerrte atë.

17 Dhe ndodhi që Teankumi bëri përgatitje që të bënte një sulm kundër qytetit Mulek dhe të marshonte me ushtrinë e tij kundër Lamanitëve; por pa se ishte e pamundur t'i mposhtte ata, ndërsa ishin brenda fortifikatave të tyre; prandaj hoqi dorë nga plani i tij dhe u kthye përsëri në qytetin Begati, për të pritur ardhjen e Moronit, që të mund të merrte forcë për ushtrinë e tij.

18 Dhe ndodhi që Moroni arriti me ushtrinë e tij në tokën Begati, në mbarimin e vitit të njëzeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

19 Dhe, në fillim të vitit të njëzetetetë, Moroni dhe Teankumi dhe shumë prej kryekapitenëve mbajtën një këshill lufte—çfarë duhej të bënin për t'i nxjerrë Lamanitët së andejmi, që të luftonin kundër tyre; ose që në ndonjë mënyrë të mund t'i tërhiqnin përjashta fortesave të tyre, që të fitonin epërsi mbi ta dhe të pushtonin përsëri qytetin e Mulekut.

20 Dhe ndodhi që çuan të dërguar tek ushtritë e Lamanitëve, që mbronin qytetin e Mulekut, tek udhëheqësi i tyre, emri i të cilit ishte Jakob, duke dëshiruar që ai të dilte me ushtritë e tij që të ndesheshin me ta në rrafshinat mes dy qyteteve.

Por vini re, Jakobi, që ishte një Zoramit, nuk dëgjoi të dilte me ushtrinë e tij që të ndeshej me ta në rrafshinat.

21 Dhe ndodhi që Moroni, ngaqë nuk kishte më shpresa se do të ndeshej me ta në fushë lufte, prandaj bëri një plan, që të mund të tërhiqte Lamanitët përjashta fortesave të tyre.

22 Prandaj, ai bëri që Teankumi të merrte një numër të vogël ushtarësh dhe të marshonte poshtë, afër bregdetit; dhe Moroni dhe ushtria e tij marshuan gjatë natës nëpër vendin e shkretë, në perëndim të qytetit Mulek; dhe kështu të nesërmen, kur rojat Lamanite zbuluan Teankumin, vrapuan t'i tregonin Jakobit, udhëheqësit të tyre.

23 Dhe ndodhi që ushtritë e Lamanitëve marshuan përpara drejt Teankumit, duke menduar, për shkak të numrit të tyre, të mundnin Teankumin për shkak të numrit të vogël të ushtrisë së tij. Dhe kur Teankumi pa ushtritë e Lamanitëve duke dalë kundër tij, ai filloi të tërhiqej poshtë gjatë bregdetit, nga veriu.

24 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se ai filloi të ikte, morën guxim dhe i ndoqën nga pas me fuqi. Dhe, ndërsa Teankumi po largonte Lamanitët që po e ndiqnin nga pas më kot, vini re, Moroni urdhëroi një pjesë të ushtrisë së tij që ishte me të, të marshonte drejt qytetit dhe ta vinte nën kontroll.

25 Dhe kështu vepruan dhe vranë të gjithë ata që ishin lënë për të mbrojtur qytetin, po, të gjithë ata që nuk deshën të dorëzonin armët e luftës.

26 Dhe kështu, Moroni mori nën kontroll qytetin Mulek me një pjesë të ushtrisë së tij, ndërsa ai marshoi me pjesën tjetër për t'u ndeshur me Lamanitët, kur të ktheheshin nga ndjekja e Teankumit.

27 Dhe ndodhi që Lamanitët ndoqën nga pas Teankumin derisa iu afruan qytetit Begati dhe atëherë u gjetën përballë Lehit dhe një ushtrie të vogël që ishte lënë të mbronte qytetin Begati.

28 Dhe tani, vini re, kur kryekapitenët e Lamanitëve panë Lehin me ushtrinë e tij duke shkuar kundër tyre, ata ia mbathën me shumë hutim nga frika se nuk do të mund të arrinin në qytetin e Mulekut para se Lehi t'i arrinte; meqë ishin lodhur për shkak të marshimit të tyre dhe ushtarët e Lehit ishin të freskët.

29 Tani Lamanitët nuk e dinin se Moroni ishte prapa tyre me ushtrinë e tij; dhe gjithçka që ata kishin frikë ishte Lehi dhe ushtarët e tij.

30 Tani Lehi nuk donte t'i arrinte derisa ata të ishin përballë Moronit dhe ushtrisë së tij.

31 Dhe ndodhi që, para se Lamanitët të ishin tërhequr shumë, u rrethuan nga Nefitët, nga ushtarët e Moronit nga një anë dhe nga ushtarët e Lehit nga tjetra, të gjithë prej të cilëve ishin të freskët dhe plot fuqi; kurse Lamanitët ishin të lodhur për shkak të marshimit të tyre të gjatë.

32 Dhe Moroni urdhëroi ushtarët e tij të binin mbi ta, derisa

ata të dorëzonin armët e tyre të luftës.

33 Dhe ndodhi që Jakobi, duke qenë udhëheqësi i tyre dhe duke qenë gjithashtu një [a]Zoramit dhe duke pasur shpirt të paepur, udhëhoqi Lamanitët përpara në luftë me furi të pashembullt kundër Moronit.

34 Moroni ishte në drejtimin e tij të marshimit, kështu që Jakobi ishte i vendosur t'i vriste ata dhe t'i priste atij udhën drejt qytetit të Mulekut. Por vini re, Moroni dhe ushtarët e tij ishin më të fuqishëm; prandaj nuk u dhanë para Lamanitëve.

35 Dhe ndodhi që të dyja palët luftuan me furi të pashembullt; dhe shumë u vranë nga të dyja anët; po, Moroni u plagos dhe Jakobi u vra.

36 Dhe Lehi nga prapa u ra me kaq furi me ushtarët e tij të fortë, sa Lamanitët nga pas dorëzuan armët e tyre të luftës; dhe të mbeturit e tyre, duke qenë të hutuar shumë, nuk dinin të iknin ose të luftonin.

37 Tani Moroni, duke parë hutimin e tyre, u tha atyre: Në qoftë se ju sillni këtu armët e luftës dhe i dorëzoni, vini re, ne nuk do ta derdhim më gjakun tuaj.

38 Dhe ndodhi që kur Lamanitët i dëgjuan këto fjalë, kryekapitenët e tyre, të gjithë ata që nuk ishin vrarë, shkuan para dhe dorëzuan armët e tyre të luftës te këmbët e Moronit dhe gjithashtu urdhëruan ushtarët e tyre të bënin të njëjtën gjë.

39 Por vini re, pati shumë që nuk e bënë dhe ata që nuk dorëzuan shpatat e tyre, u kapën dhe u lidhën dhe iu morën armët e tyre të luftës, dhe u detyruan të marshonin me vëllezërit e tyre për në tokën Begati.

40 Dhe tani, numri i atyre që u morën robër qe shumë më i madh se numri i atyre që u vranë, po, më shumë se ata që u vranë nga të dyja palët.

KAPITULLI 53

Robërit Lamanitë të luftës përdoren për të fortifikuar qytetin Begati—Përçarjet mes Nefitëve shkaktojnë fitore për Lamanitët—Helamani merr komandën e dy mijë të rinjve, bij të popullit të Amonit. Rreth 64–63 para K.

Dhe ndodhi që ata vendosën roja për robërit Lamanitë të luftës dhe i detyruan të shkonin, dhe të varrosnin të vdekurit e tyre, po, dhe gjithashtu të vdekurit e Nefitëve që ishin vrarë; dhe Moroni caktoi ushtarë që t'i ruanin, ndërsa ata duhej të bënin punët e tyre.

2 Dhe Moroni shkoi me Lehin në qytetin e Mulekut dhe mori komandën e qytetit, dhe ia dha Lehit. Tani vini re, ky Lehi ishte njeriu që kishte qenë me Moronin në pjesën më të madhe të të gjitha luftimeve të tij; dhe ishte një njeri [a]si Moroni dhe gëzoheshin të dinin se të dy kishin shpëtuar, po, ata e donin njëri-

33*a* Alma 31:12.

53 2*a* Alma 48:16–17.

-tjetrin dhe i gjithë populli i Nefit i donte.

3 Dhe ndodhi që pasi Lamanitët mbaruan së varrosuri të vdekurit e tyre, si dhe të vdekurit e Nefitëve, u dërguan përsëri në tokën Begati; dhe Teankumi, me anë të urdhrave të Moronit, i vuri të punonin për të filluar hapjen e një hendeku rreth e përqark vendit, ose qytetit Begati.

4 Dhe ai bëri që të ndërtonin një [a]parapet prej trarësh në bregun e brendshëm të hendekut; dhe hodhën dhè nga hendeku kundër parapetit prej trarësh; dhe kështu i vunë Lamanitët në punë, derisa ata e rrethuan qytetin Begati me një mur të fortë trarësh dhe dheu rreth e përqark, me një lartësi mjaft të madhe.

5 Dhe ky qytet u bë një fortesë shumë e fortë nga atëherë e tutje; dhe në këtë qytet ata ruajtën robërit Lamanitë të luftës; po, madje brenda një muri që i bënë ata ta ndërtonin me duart e tyre. Tani, Moroni qe i detyruar t'i vinte Lamanitët në punë, pasi ishte më e lehtë t'i ruante ndërsa punonin; dhe ai dëshironte që të kishte të gjitha forcat e tij, kur të bënte një sulm mbi Lamanitët.

6 Dhe ndodhi që Moroni korri kështu fitore mbi një nga ushtritë më të mëdha të Lamanitëve dhe shtiu në dorë qytetin e Mulekut, që ishte një nga fortesat më të mëdha të Lamanitëve në tokën e Nefit; dhe kështu, ai ndërtoi edhe një fortesë për të mbajtur robërit e tij të luftës.

7 Dhe ndodhi që gjatë atij viti, ai nuk u përpoq që të luftonte kundër Lamanitëve, por vuri në punë njerëzit e tij në përgatitje për luftë, po, dhe ndërtoi fortifikata për t'u mbrojtur nga Lamanitët, po, dhe gjithashtu duke shpëtuar gratë e tyre dhe fëmijët e tyre nga uria dhe nga vuajtja dhe duke gjetur ushqim për ushtritë e tyre.

8 Dhe tani ndodhi që ushtritë e Lamanitëve, në detin perëndimor, në jug, gjatë mungesës së Moronit, për shkak të disa intrigave mes Nefitëve që shkaktuan përçarje mes tyre, kishin pasur ca fitore kundër Nefitëve, po, kaq sa kishin mundur të pushtonin një numër të qyteteve të tyre në atë pjesë të vendit.

9 Dhe kështu, për shkak të paudhësisë mes tyre, po, për shkak përçarjesh dhe intrigash mes tyre, u gjetën në rrethana shumë të rrezikshme.

10 Dhe tani vini re, kam diçka për të thënë në lidhje me [a]popullin e Amonit, të cilët në fillim ishin Lamanitë; por nga Amoni dhe nga vëllezërit e tij, ose më mirë nga fuqia dhe nga fjala e Perëndisë, ata u [b]kthyen në besim te Zoti; dhe u sollën në tokën e Zarahemlës dhe që atëherë e tutje u mbrojtën nga Nefitët.

11 Dhe për shkak të betimit të tyre, ata u penguan nga marrja e armëve kundër vëllezërve të tyre; pasi ishin betuar se [a]nuk

4*a* Alma 50:2–3.
10*a* Alma 27:24–26.
b Alma 23:8–13.
11*a* Alma 24:17–19.

do të derdhnin kurrë më gjak; dhe në bazë të betimit të tyre do të kishin mbaruar; po, do të kishin pranuar të binin në duart e vëllezërve të tyre, po të mos ishte për mëshirën dhe për dashurinë e jashtëzakonshme që Amoni dhe vëllezërit e tij kishin pasur për ta.

12 Dhe, për këtë shkak, ata u sollën në tokën e Zarahemlës; dhe qenë gjithnjë nën [a]mbrojtjen e Nefitëve.

13 Por ndodhi që kur ata panë rrezikun, si dhe mjerimet dhe pikëllimet e shumta që pësuan Nefitët për ta, u prekën nga mëshira dhe [a]deshën të merrnin armët në mbrojtje të vendit të tyre.

14 Por vini re, ndërsa ishin gati të merrnin armët e luftës, u mposhtën nga bindjet e Helamanit dhe të vëllezërve të tij, se po [a]shkelnin [b]betimin që kishin bërë.

15 Dhe Helamani kishte frikë se po ta bënin atë gjë, ata do të humbnin shpirtrat e tyre; prandaj, të gjithë ata që kishin hyrë në këtë besëlidhje, qenë të detyruar të shikonin sesi vëllezërit e tyre kalonin në ato pikëllime, në rrethanat e tyre të rrezikshme në atë kohë.

16 Por vini re, ndodhi që ata kishin shumë djem të cilët nuk kishin hyrë në besëlidhje, që ata të mos merrnin armët e luftës, që të mbronin veten nga armiqtë e tyre; prandaj, ata u mblodhën tok kësaj radhe, gjithë ata që kishin mundësi të mbanin armë dhe e quajtën veten Nefitë.

17 Dhe ata hynë në besëlidhje që të luftonin për lirinë e Nefitëve, po, që të mbronin vendin deri edhe me jetën e tyre; po, madje ata bënë besëlidhje se kurrë nuk do të hiqnin dorë nga [a]liria e tyre, por do të luftonin në çdo rast për të mbrojtur Nefitët dhe veten nga robëria.

18 Tani vini re, ishin dy mijë nga këta djem të rinj që hynë në këtë besëlidhje dhe morën armët e tyre të luftës për të mbrojtur vendin e tyre.

19 Dhe tani vini re, sikurse ata nuk qenë kurrë deri atëherë një barrë për Nefitët, u bënë tani, në këtë periudhë kohe gjithashtu një ndihmë e madhe; pasi ata morën armët e tyre të luftës dhe deshën që Helamani të ishte udhëheqësi i tyre.

20 Dhe që të gjithë ishin djem të rinj dhe ishin jashtëzakonisht trima, për sa i përket [a]guximit dhe gjithashtu fuqisë dhe energjisë; por vini re, kjo nuk ishte e gjitha–ata qenë njerëz të [b]besuar në çdo kohë, në çdo gjë që u besohej.

21 Po, ata ishin njerëz që i përmbaheshin së vërtetës dhe njerëz seriozë të cilëve u ishte mësuar t'u bindeshin urdhërimeve të Perëndisë dhe të [a]ecnin drejtësisht para tij.

22 Dhe tani, ndodhi që Helamani marshoi në krye të [a]dy

12*a* Alma 27:23.
13*a* Alma 56:7.
14*a* Num. 30:2.
b USH Betim.
17*a* Alma 56:47.
USH Liri.
20*a* USH Guxim, guximtar.
b USH Integritet.
21*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
22*a* Alma 56:3–5.

mijë ushtarëve të tij të rinj për të ndihmuar popullin në kufijtë e tokës së jugut, pranë detit perëndimor.

23 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetetetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

KAPITULLI 54

Amoroni dhe Moroni zhvillojnë bisedime për shkëmbimin e robërve të luftës—Moroni kërkon që Lamanitët të tërhiqen dhe t'u japin fund sulmeve të tyre vdekjeprurëse—Amoroni kërkon që Nefitët të dorëzojnë armët e tyre dhe t'u nënshtrohen Lamanitëve. Rreth 63 para K.

Dhe tani ndodhi në fillim të vitit të njëzetenëntë të gjykatësve që [a]Amoroni i dërgoi fjalë Moronit se dëshironte të shkëmbente robërit e luftës.

2 Dhe ndodhi që Moroni u gëzua shumë nga kjo kërkesë, pasi dëshironte që të shkonin për popullin e tij furnizimet ushqimore që jepeshin për robërit Lamanitë; dhe ai gjithashtu i dëshironte njerëzit e tij për të përforcuar ushtrinë e tij.

3 Tani Lamanitët kishin marrë shumë gra dhe fëmijë dhe nuk kishte asnjë grua ose fëmijë, mes gjithë robërve të Moronit, ose nga robërit e luftës që Moroni kishte zënë; prandaj Moroni përdori një taktikë, që të merrte nga Lamanitët sa më shumë robër Nefitë që të ishte e mundur.

4 Prandaj, ai shkroi një letër dhe e dërgoi me anë të shërbëtorit të Amoronit, i njëjti njeri që i solli një letër Moronit. Tani, këto janë fjalët që ai i shkroi Amoronit, duke thënë:

5 Vër re, Amoron, të kam shkruar diçka në lidhje me këtë luftë që ti i ke shpallur popullit tim, ose më mirë që [a]vëllai yt i shpalli atij dhe që ti ke vendosur gjithnjë ta vazhdosh edhe pas vdekjes së tij.

6 Vër re, unë desha të të tregoj diçka në lidhje me [a]drejtësinë e Perëndisë dhe mbi shpatën e zemërimit të tij të plotfuqishëm që qëndron mbi ty, në qoftë se nuk pendohesh dhe nuk tërheq ushtritë e tua brenda tokave tuaja, ose në tokën që ju zotëroni që është toka e Nefit.

7 Po, do t'i tregoja këto gjëra po të kishe aftësi t'i kuptoje ato; po, do të të tregoja në lidhje me atë [a]ferr të tmerrshëm që pret të marrë [b]vrasës të tillë, sikurse keni qenë ti dhe vëllai yt, në qoftë se ti nuk pendohesh dhe nuk heq dorë nga qëllimet e tua vrasëse dhe të kthehesh me ushtritë e tua në tokat tuaja.

8 Por, ashtu sikurse ti i ke hedhur poshtë një herë këto gjëra dhe luftove kundër popullit të Zotit, kështu madje unë pres se do të bësh përsëri.

9 Dhe tani vër re, ne jemi përgatitur të të presim; po, dhe në qoftë se nuk heq dorë nga qëllimet e tua, vër re, ti do të tërheqësh mbi vete zemërimin e atij Perëndie të cilin ti e ke flakur tej, madje deri në shkatërrimin tënd të plotë.

54 1*a* Alma 52:3.
5*a* Alma 48:1.
6*a* ush Drejtësi.
7*a* ush Ferr.
b Alma 47:18, 22–24.
ush Vrasje.

10 Por, sikurse Zoti jeton, ushtritë tona do të bien mbi ju, në qoftë se nuk tërhiqeni dhe ju shpejt do të vizitoheni me vdekje, pasi ne do të mbajmë qytetet tona dhe tokat tona; po, dhe do të mbajmë fenë tonë dhe çështjen e Perëndisë tonë.

11 Por vër re, më duket se po të flas më kot në lidhje me këto gjëra; ose pasi kam përshtypjen se ti je një *fëmijë i ferrit; prandaj unë e mbyll letrën time duke të thënë se nuk do të shkëmbej robërit e luftës, vetëm me kusht që ti do të dorëzosh një burrë dhe bashkëshorten e tij dhe fëmijët e tij për një rob lufte; në rast se ti e bën këtë, unë do ta bëj shkëmbimin.

12 Dhe vër re, në qoftë se ti nuk e bën këtë, unë do të vij kundër teje me ushtritë e mia; po, madje do të armatos gratë e mia dhe fëmijët e mi dhe do të vij kundër teje dhe do të të ndjek pas, madje edhe në tokën tënde, që është toka e *trashëgimit tonë të parë; po, dhe do të jetë gjak për gjak, po, jetë për jetë; dhe do të luftoj madje, derisa ti të shkatërrohesh nga faqja e dheut.

13 Vër re, unë jam në zemërimin tim dhe gjithashtu populli im; ti ke kërkuar të na vrasësh dhe ne kemi kërkuar vetëm të mbrohemi. Por, vër re, në qoftë se ti kërkon të na shkatërrosh edhe më shumë, ne do të kërkojmë t'ju shkatërrojmë; po, edhe ne do të kërkojmë tokën tonë, tokën e trashëgimit tonë të parë.

14 Tani po e mbyll letrën time. Unë jam Moroni; unë jam një udhëheqës i popullit të Nefitëve.

15 Tani ndodhi që kur Amoroni e mori këtë letër, u zemërua; dhe i shkroi një letër tjetër Moronit dhe këto janë fjalët që ai shkroi, duke thënë:

16 Unë jam Amoroni, mbret i Lamanitëve; jam vëllai i Amalikias, të cilin ju e *vratë. Vini re, unë do të marr hak gjakun e tij nga ju, po, dhe do t'ju bie me ushtritë e mia, pasi nuk kam frikë nga kërcënimet tuaja.

17 Pasi vini re, etërit tuaj mashtruan vëllezërit e tyre, aq sa ua morën të *drejtën e tyre për qeverisje, kur në të vërtetë u takonte atyre.

18 Dhe tani vër re, në qoftë se ti dorëzon armët dhe u nënshtrohesh qeverisjes së atyre, të cilëve u takon qeveria me të drejtë, atëherë unë do të bëj që populli im të ulë armët dhe të mos bëjë më luftë.

19 Vër re, ti ke bërë shumë kërcënime kundër meje dhe popullit tim; por vër re, ne nuk kemi frikë nga kërcënimet e tua.

20 Megjithatë, unë do të pranoj të shkëmbejmë robërit e luftës sipas kërkesës suaj, me gëzim, që të mund të ruaj ushqimin për luftëtarët e mi; dhe ne do të bëjmë një luftë e cila do të jetë e përjetshme, ose me nënshtrimin e Nefitëve nën autoritetin tonë, ose me shfarosjen e tyre të përjetshme.

21 Dhe, për sa i përket atij Perëndie, të cilin ti thua se ne nuk e

11*a* Gjo. 8:42–44.
12*a* 2 Ne. 5:5–8.
16*a* Alma 51:34.
17*a* 2 Ne. 5:1–4; Mosia 10:12–17.

pranojmë, vër re, ne nuk dimë se ka një qenie të tillë; sikurse as ju; por në qoftë se ka një qenie të tillë, ne dimë vetëm se ai na krijoi ne, ashtu sikurse ju krijoi ju.

22 Dhe, në qoftë se është që ka një djall dhe një ferr, vër re, a nuk do të të çojë ty të banosh me vëllanë tim që ti ke vrarë, për të cilin ti thua tërthorazi se ka vajtur në një vend të tillë? Por vër re, këto gjëra nuk kanë rëndësi.

23 Unë jam Amoroni, një pasardhës i [a]Zoramit, të cilin etërit tuaj e detyruan dhe e nxorën nga Jeruzalemi.

24 Dhe vër re tani, unë jam një Lamanit i guximshëm; vër re, kjo luftë është bërë për t'u hakmarrë për padrejtësitë që iu bënë atyre dhe për të pasur dhe për të marrë të drejtat e tyre të qeverisjes; dhe po e mbyll letrën time drejtuar Moronit.

KAPITULLI 55

Moroni nuk pranon të shkëmbejë robërit e luftës—Rojat Lamanite bëhen që të dehen dhe Nefitët që ishin robër lufte, ikin—Qyteti i Gidit merret pa gjakderdhje. Rreth 63–62 para K.

Tani ndodhi që kur Moroni e mori këtë letër u zemërua edhe më shumë, sepse e dinte se Amoroni kishte njohuri të plotë të [a]mashtrimit të tij; po, ai e dinte se Amoroni e dinte se nuk ishte një çështje e drejtë që e kishte bërë atë të bënte luftë kundër popullit të Nefit.

2 Dhe tha: Vini re, unë nuk do të shkëmbej robërit e luftës me Amoronin, nëse ai nuk heq dorë nga qëllimi i tij, sikurse kam deklaruar në letrën time; pasi nuk do ta lejoj të ketë pushtet edhe më të madh sesa ka.

3 Vini re, unë e di vendin ku Lamanitët ruajnë njerëzit e mi që i kanë marrë robër; dhe pasi Amoroni nuk do të pranojë kërkesat e mia në letër, vini re, unë do t'i jap sipas fjalëve që i thashë; po, do të mbjell vdekje mes tyre, derisa të kërkojnë paqe.

4 Dhe tani ndodhi që kur Moroni tha këto fjalë, bëri që të kërkohej mes ushtarëve të tij, se ndoshta mund të gjendej mes tyre një njeri që të ishte pasardhës i Lamanit.

5 Dhe ndodhi që u gjet një, emri i të cilit ishte Laman; dhe ai ishte [a]një nga shërbëtorët e mbretit që u vra nga Amalikia.

6 Tani, Moroni dërgoi Lamanin me një numër të vogël nga njerëzit e tij te rojat që ruanin Nefitët.

7 Tani, Nefitët ruheshin në qytetin e Gidit; prandaj Moroni caktoi Lamanin dhe dërgoi edhe një numër të vogël njerëzish me të.

8 Dhe kur qe natë, Lamani shkoi te rojat që ruanin Nefitët dhe vini re, ata e panë duke ardhur dhe i thirrën, por ai u tha: Mos kini frikë, vini re, unë jam një Lamanit. Vini re, ne

23*a* 1 Ne. 4:31–35.
55 1*a* Alma 47:12–35.
5*a* Alma 47:29.

ikëm nga Nefitët dhe ata po flenë; dhe vini re, ne u morëm verën dhe e sollëm me vete.

9 Tani, kur Lamanitët dëgjuan këto fjalë, e pritën me gëzim; dhe i thanë atij: Na jep ca prej verës suaj që ta pimë; ne gëzohemi që keni marrë verë me vete, pasi jemi të lodhur.

10 Por Lamani u tha atyre: Ta mbajmë verën derisa të shkojmë të luftojmë kundër Nefitëve. Por, këto fjalë vetëm i bënë ata që të dëshironin edhe më shumë të pinin ca prej asaj vere;

11 Pasi ata thanë: Ne jemi të lodhur, prandaj të marrim ca verë dhe më vonë do të marrim edhe verë tjetër në racionet tona, që do të na forcojë të shkojmë kundër Nefitëve.

12 Dhe Lamani u tha atyre: Mund të bëni sipas dëshirave tuaja.

13 Dhe ndodhi që morën verë me shumicë; dhe u pëlqeu për nga shija, prandaj pinë edhe ca më shumë; dhe qe e fortë, pasi qe përgatitur ashtu me qëllim.

14 Dhe ndodhi që ata pinë dhe u gëzuan dhe dalëngadalë u dehën të gjithë.

15 Dhe tani, kur Lamani dhe ushtarët e tij panë se që të gjithë ishin dehur dhe ishin në gjumë të thellë, u kthyen te Moroni dhe i treguan të gjitha gjërat që kishin ndodhur.

16 Dhe tani kjo ishte sipas planit të Moronit. Dhe Moroni i kishte përgatitur njerëzit e tij me armë lufte; dhe shkoi në qytetin e Gidit, ndërsa Lamanitët ishin në një gjumë të thellë dhe të dehur dhe u hodhën armë lufte robërve të luftës, kaq sa të gjithë u armatosën.

17 Po, kështu Moroni armatosi të gjithë robërit, po, madje edhe gratë e tyre dhe të gjithë fëmijët e tyre që ishin në gjendje të përdornin armë lufte; dhe të gjitha këto gjëra u bënë në heshtjen më të madhe.

18 Por edhe sikur t'i kishin zgjuar Lamanitët, vini re, ata ishin të dehur dhe Nefitët mund t'i kishin vrarë.

19 Por, vini re, kjo nuk ishte dëshira e Moronit; ai nuk gëzohej në vrasje ose [a]gjakderdhje, por gëzohej për shpëtimin e popullit të tij nga shkatërrimi; dhe për këtë shkak, ai nuk mund t'i vinte vetes një paudhësi e të binte mbi Lamanitët dhe t'i shkatërronte, ndërsa ishin të dehur.

20 Por, ai i kishte plotësuar dëshirat e tij; pasi ai armatosi ata robër Nefitë që gjendeshin brenda murit të qytetit dhe u dha atyre fuqi, që të shtinin në dorë ato pjesë që ishin brenda mureve.

21 Dhe atëherë bëri që ushtarët që ishin me të, të tërhiqeshin pak prej tyre dhe të rrethonin ushtritë e Lamanitëve.

22 Tani vini re, kjo gjë u bë gjatë natës, kështu që kur u zgjuan Lamanitët në mëngjes, panë se ishin të rrethuar nga Nefitët përjashta dhe se robërit përbrenda ishin të armatosur.

23 Dhe kështu, ata panë se

19*a* Alma 48:16.

Nefitët kishin fuqi mbi ta; dhe kuptuan në ato rrethana se nuk ishte e arsyeshme të luftonin kundër Nefitëve; prandaj kryekapitenët e tyre u kërkuan armët e tyre të luftës dhe i sollën dhe i lëshuan te këmbët e Nefitëve, duke u përgjëruar për mëshirë.

24 Tani vini re, kjo ishte dëshira e Moronit. Ai i bëri robër lufte dhe mori qytetin në dorë dhe bëri që të gjithë të burgosurit që ishin Nefitë të liroheshin; dhe ata u bashkuan me ushtrinë e Moronit dhe qenë një fuqi e madhe për ushtrinë e tij.

25 Dhe ndodhi që ai i vuri Lamanitët që i zuri robër lufte, të [a]punonin për të përforcuar fortifikatat rreth e përqark qytetit të Gidit.

26 Dhe ndodhi që pasi fortifikoi qytetin e Gidit sipas dëshirave të tij, bëri që robërit të çoheshin në qytetin Begati; dhe ai e ruajti atë qytet gjithashtu me forca jashtëzakonisht të fuqishme.

27 Dhe ndodhi që ata megjithë tërë intrigat e Lamanitëve, mbajtën dhe mbrojtën gjithë robërit e luftës që zunë dhe mbajtën edhe gjithë tokën dhe përfitimin që ata kishin marrë.

28 Dhe ndodhi që Nefitët filluan përsëri të jenë fitimtarë dhe të rifitonin të drejtat e tyre dhe privilegjet e tyre.

29 Shumë herë u përpoqën Lamanitët t'i rrethonin natën, por në këto përpjekje ata humbën shumë robër lufte.

30 Dhe shumë herë ata u përpoqën t'u jepnin Nefitëve nga vera e tyre, që t'i shkatërronin me helm ose me dehje.

31 Por vini re, Nefitët nuk qenë të ngadalshëm që të [a]kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre, në kohën e tyre të pikëllimit. Ata nuk mund të ziheshin në kurthet e tyre; po, ata nuk do të pinin nga vera e tyre, vetëm pasi t'u jepnin ca prej saj disa robërve Lamanitë.

32 Dhe ishin kështu të kujdesshëm, që të mos u jepej ndonjë helm atyre; pasi në qoftë se vera e tyre do të helmonte një Lamanit, do të helmonte gjithashtu edhe një Nefit; dhe kështu ata provuan të gjitha pijet e tyre alkoolike.

33 Dhe tani ndodhi që Moroni e pa të arsyeshme të bënte përgatitje që të sulmonte qytetin Morianton; pasi vini re, Lamanitët e kishin fortifikuar me krahët e tyre qytetin Morianton, derisa u bë një fortesë e jashtëzakonshme.

34 Dhe ata sillnin vazhdimisht forca të reja në atë qytet dhe gjithashtu pajisje të reja furnizimesh.

35 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetenëntë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

KAPITULLI 56

Helamani i dërgon letër Moronit, duke i treguar gjendjen e luftës me Lamanitët—Antipusi dhe Helamani korrin një fitore të madhe mbi Lamanitët—Dy mijë bijtë e

25*a* Alma 53:3–5.

31*a* Alma 62:49–51.

rinj të Helamanit luftojnë me fuqi të mrekullueshme dhe asnjëri prej tyre nuk vritet. Vargu 1, rreth 62 para K.; vargjet 2–19, rreth 66 para K.; dhe vargjet 20–57, rreth 65–64 para K.

Dhe tani ndodhi që në fillim të vitit të tridhjetë të mbretërimit të gjykatësve, ditën e dytë të muajit të parë, Moroni mori një letër nga Helamani, duke i treguar gjendjen e popullit në atë pjesë të vendit.

2 Dhe këto janë fjalët që i shkroi, duke thënë: Vëllai im i dashur Moroni, si në Zotin ashtu dhe në vuajtjet e luftërave tona; vër re, vëllai im i dashur, kam diçka për të të thënë në lidhje me luftërat tona në këtë pjesë të vendit.

3 Vër re, [a]dy mijë nga bijtë e atyre burrave, të cilët Amoni i solli nga toka e Nefit—tani ti e dije, se ata ishin pasardhës të Lamanit që ishte djali i madh i atit tonë Lehit;

4 Tani, nuk është nevoja që unë të të kujtoj në lidhje me traditat e tyre, ose me mosbesimin e tyre, pasi ti i di tanimë këto gjëra—

5 Prandaj më mjafton të të them se dy mijë prej këtyre të rinjve kanë marrë armët e tyre të luftës dhe deshën që unë të jem kryetari i tyre; dhe kemi ardhur këtu për të mbrojtur vendin tonë.

6 Dhe tani ti di edhe në lidhje me [a]besëlidhjen që bënë etërit e tyre, se ata nuk do të merrnin armët e luftës kundër vëllezërve të tyre për të derdhur gjak.

7 Por në vitin e njëzetegjashtë, kur panë mjerimet tona dhe shqetësimet tona për ta, ata qenë gati të [a]prishnin besëlidhjen që kishin bërë dhe të rroknin armët e tyre të luftës për mbrojtjen tonë.

8 Por, unë nuk do të lejoja që ata ta prishnin këtë besëlidhje që kishin bërë, duke menduar se Perëndia do të na forconte, aq sa nuk do të vuanim më, për shkak të respektimit të betimit që ata kishin bërë.

9 Por vër re, këtu ka një gjë, për të cilën ne mund të gëzohemi shumë. Pasi vër re, në vitin e njëzetegjashtë, unë, Helamani, marshova në krye të këtyre dy mijë djemve të rinj për në qytetin e Judesë, për të ndihmuar Antipusin të cilin ti e kishe caktuar udhëheqës të popullit të asaj pjese të vendit.

10 Dhe unë i bashkova dy mijë bijtë e mi (pasi ata janë të denjë të quhen bijtë e mi), me ushtrinë e Antipusit; ndihmë për të cilën Antipusi u gëzua jashtëzakonisht shumë, pasi vër re, ushtria e tij ishte pakësuar nga Lamanitët, meqë forcat e tyre kishin vrarë një numër të madh të ushtarëve tanë, gjë për të cilën duhet të mbajmë zi.

11 Megjithatë, ne mund ta ngushëllojmë veten në këtë pikë, meqë ata vdiqën për çështjen e vendit të tyre dhe të Perëndisë së tyre; po, dhe janë të [a]lumtur.

12 Dhe Lamanitët kishin zënë

56 3*a* Alma 53:22.
6*a* Alma 24:17–18.
7*a* Alma 53:13–15.
11*a* Alma 28:12.

edhe shumë robër lufte, të gjithë kryekapitenë, pasi asnjë tjetri nuk iu kursye jeta. Dhe ne mendojmë se ata janë tani në tokën e Nefit; është kështu, në qoftë se nuk i kanë vrarë.

13 Dhe tani, këto janë qytetet të cilat Lamanitët i morën në zotërim, duke derdhur gjakun e kaq shumë ushtarëve tanë trima;

14 Tokën e Mantit, ose qytetin e Mantit dhe qytetin e Zizromit dhe qytetin e Kumenit, dhe qytetin Antiparah.

15 Dhe këto janë qytetet që ata kishin pushtuar kur unë arrita në qytetin e Judesë; dhe gjeta Antipusin dhe ushtarët e tij duke punuar rëndë, me tërë fuqinë e tyre për të fortifikuar qytetin.

16 Po, dhe ishin dobësuar në trup e në shpirt, pasi kishin luftuar trimërisht gjatë ditës dhe kishin punuar rëndë gjatë natës, për të mbajtur qytetet e tyre; dhe kështu kishin pësuar vuajtje të mëdha të çdo lloji.

17 Dhe tani, kishin vendosur të dilnin fitues në atë vend, ose të vdisnin; prandaj, mund të mendosh lirisht se këto forca të vogla që solla me vete, po, ata djemtë e mi u dhanë atyre shpresë të madhe dhe shumë gëzim.

18 Dhe tani ndodhi që kur Lamanitët panë se Antipusi kishte marrë forca më të mëdha për ushtrinë e tij, ata qenë të detyruar me urdhër të Amoronit, që të mos shkonin kundër qytetit të Judesë, ose kundër nesh për të luftuar.

19 Dhe kështu, u favorizuam nga Zoti; pasi, po të kishin ardhur mbi ne gjatë kësaj dobësisë sonë, ndoshta do të kishin mundur ta shkatërronin ushtrinë tonë të vogël; por kështu, ne shpëtuam.

20 Ata u urdhëruan nga Amoroni, që të mbanin ato qytete që kishin pushtuar. Dhe kështu mbaroi viti i njëzetegjashtë. Dhe në fillim të vitit të njëzeteshtatë, ne e kishim përgatitur qytetin tonë dhe veten tonë për mbrojtje.

21 Tani, ne dëshironim që Lamanitët të na binin; pasi nuk dëshironim që ne t'i sulmonim në fortesat e tyre.

22 Dhe ndodhi që ne kishim vënë spiunë rreth e përqark, për të vëzhguar lëvizjet e Lamanitëve, që të mos na kalonin natën ose ditën për të bërë një sulm kundër qyteteve tona të tjera që gjendeshin nga veriu.

23 Pasi ne e dinim që në ato qytete ata nuk ishin mjaft të fortë, që t'i përballonin ata; prandaj ne donim që po të kalonin pranë nesh, t'u binim nga pas; dhe kështu t'i sulmonim nga prapa, në të njëjtën kohë që ata të sulmoheshin nga përpara. Ne mendonim se mund t'i mundnim ata; por vini re, ne u zhgënjyem në këtë shpresën tonë.

24 Ata nuk guxuan të na kalonin pranë me tërë ushtrinë e tyre, as nuk guxuan të kalonin me një pjesë, duke u frikësuar se nuk do të ishin mjaft të fortë dhe do të humbnin.

25 As nuk guxuan të marshonin kundër qytetit të Zarahem-

lës; as nuk guxuan të kalonin matanë burimit të Sidonit, për në qytetin e Nefihës.

26 Dhe kështu, me forcat e tyre, kishin vendosur të mbanin ato qytete që kishin marrë.

27 Dhe tani ndodhi që në muajin e dytë të këtij viti, etërit e atyre dy mijë djemve të mi na sollën shumë furnizime.

28 Dhe gjithashtu, na dërguan dy mijë veta nga vendi Zarahemla. Dhe kështu, ne qemë dhjetë mijë veta gati, me ushqime për ta dhe gjithashtu për bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.

29 Dhe Lamanitët, duke parë në këtë mënyrë që forcat tona po shtoheshin çdo ditë dhe furnizime me ushqime arrinin për mbështetjen tonë, filluan të tremben dhe filluan të sulmonin për të ndaluar, po të ishte e mundur, që ne të merrnim furnizime dhe forca.

30 Tani, kur pamë se Lamanitët filluan të lëviznin për këtë gjë, ne vendosëm të vinim në veprim një taktikë ndaj tyre; prandaj Antipusi urdhëroi që unë të marshoja me djemtë e mi të vegjël për në një qytet fqinjë, sikur po i çonim furnizime këtij qyteti fqinj.

31 Dhe ne duhej të marshonim pranë qytetit Antiparah, sikur po shkonim në një qytet më tutje, në kufi pranë bregdetit.

32 Dhe ndodhi që ne shkuam sikur të kishim furnizime për atë qytet.

33 Dhe ndodhi që Antipusi u nis edhe ai me një pjesë të ushtrisë së tij, duke lënë tepricën të mbante qytetin. Por, ai nuk u nis para se të nisesha unë me ushtrinë time të vogël dhe të arrija afër qytetit Antiparah.

34 Dhe tani, në qytetin Antiparah ishte vendosur ushtria më e fortë e Lamanitëve; po, ushtria më e madhe në numër.

35 Dhe ndodhi që kur u njoftuan nga spiunët e tyre, ata erdhën me ushtrinë e tyre dhe marshuan kundër nesh.

36 Dhe ndodhi që ne ikëm nga ata në drejtim të veriut. Dhe kështu, ne tërhoqëm pas nesh ushtrinë më të fuqishme të Lamanitëve;

37 Po, madje mjaft larg, kaq sa, kur panë ushtrinë e Antipusit, që po i ndiqte nga pas me gjithë fuqinë e tyre, ata nuk u kthyen as djathtas as majtas, por vazhduan marshimin e tyre në vijë të drejtë pas nesh; dhe ne mendojmë se ishte qëllimi i tyre të na vrisnin para se Antipusi t'i arrinte ata dhe kështu që ata të mos mund të rrethoheshin nga njerëzit tanë.

38 Dhe tani Antipusi, duke parë rrezikun tonë, e shpejtoi marshimin e ushtrisë së tij. Por vër re, u bë natë; dhe ata nuk na arritën dot, as Antipusi nuk i arriti dot ata; prandaj ngritëm kampin për natën.

39 Dhe ndodhi që para agimit të mëngjesit, Lamanitët po na ndiqnin pas. Tani, ne nuk ishim mjaft të fortë që të luftonim kundër tyre; po, unë nuk do të lejoja që djemtë e mi të vegjël të binin në duart e tyre; prandaj ne vazhduam marshimin tonë dhe shkuam në vendin e shkretë.

40 Tani, ata nuk guxonin të ktheheshin as nga e djathta, as nga e majta, që të mos rrethoheshin; as unë nuk mund të kthehesha djathtas ose majtas, përndryshe, do të na arrinin dhe nuk ishim në gjendje t'u bënim ballë, por do të vriteshim dhe ata do të iknin; dhe kështu gjithë atë ditë ne ikëm nëpër vendin e shkretë, madje derisa ra nata.

41 Dhe ndodhi përsëri, që kur zbardhi drita, pamë Lamanitët pas nesh dhe ne ikëm me vrap para tyre.

42 Por, ndodhi që ata nuk na ndoqën pas për shumë kohë para se të ndalonin; dhe ishte në mëngjesin e ditës së tretë të muajit të shtatë.

43 Dhe tani, ne nuk e dimë në qoftë se u arritën nga Antipusi, por unë u thashë ushtarëve të mi: Vini re, ne nuk e dimë a kanë ndaluar me qëllim që ne t'u biem, kështu që të na kapin në kurth;

44 Prandaj, ç'thoni djemtë e mi, a do të shkoni për të luftuar kundër tyre?

45 Dhe tani unë të them, vëllai im i dashur Moroni, se unë nuk kam parë kurrë [a]guxim kaq të madh, jo, jo mes të gjithë Nefitëve.

46 Pasi i kisha thirrur gjithmonë bijtë e mi, (meqë të gjithë ishin shumë të rinj), prandaj ata më thanë: Atë, vër re, Perëndia ynë është me ne dhe ai nuk do të lejojë që ne të biem; prandaj, le të shkojmë; ne nuk do të vrisnim vëllezërit tanë, në qoftë se do të na linin në paqe; prandaj të shkojmë, që ata të mos mposhtin ushtrinë e Antipusit.

47 Tani, ata nuk kishin luftuar kurrë, megjithatë nuk kishin frikë nga vdekja; dhe mendonin më shumë për [a]lirinë e etërve të tyre, sesa për jetën e tyre; po, [b]nënat u kishin mësuar se, në qoftë se nuk do të dyshonin, Perëndia do t'i shpëtonte.

48 Dhe më përsëritën fjalët e nënave të tyre, duke thënë: Ne nuk dyshojmë që nënat tona e dinin atë.

49 Dhe ndodhi që unë u ktheva me të dymijët e mi kundër atyre Lamanitëve që na kishin ndjekur pas. Dhe tani vër re, ushtritë e Antipusit i kishin arritur dhe kishte filluar një betejë e tmerrshme.

50 Ushtria e Antipusit, duke qenë e lodhur, për shkak të marshmit të tyre të gjatë brenda një hapësire kohe kaq të shkurtër, ishte gati të binte në duart e Lamanitëve; dhe po të mos isha kthyer me të dymijtë e mi, ata do t'ia kishin arritur qëllimit të tyre.

51 Pasi Antipusi dhe shumë prej udhëheqësve të tij kishin rënë nga shpata, për shkak të lodhjes së shkaktuar nga shpejtësia e marshimit të tyre—prandaj, ushtarët e Antipusit, duke qenë të hutuar nga rënia e udhëheqësve të tyre, filluan të humbnin para Lamanitëve.

52 Dhe ndodhi që Lamanitët morën zemër dhe filluan t'i

45*a* Alma 53:20–21.
47*a* Alma 53:16–18.
b Alma 57:21.
USH Nënë.

ndiqnin nga pas; dhe kështu ishin Lamanitët duke i ndjekur me fuqi të madhe, kur Helamani u ra prapa krahëve me të dymijët e tij dhe filloi t'i vriste kaq shumë, sa e gjithë ushtria e Lamanitëve u ndal dhe u kthye kundër Helamanit.

53 Tani, kur njerëzit e Antipusit panë se Lamanitët u kthyen pas, mblodhën së bashku ushtarët e tyre dhe u kthyen e u ranë përsëri Lamanitëve nga prapa.

54 Dhe tani ndodhi që ne, populli Nefit, njerëzit e Antipusit dhe unë me të dymijët e mi, i rrethuam Lamanitët dhe i vramë; po, kaq shumë, sa u detyruan të dorëzonin armët e tyre të luftës dhe gjithashtu veten e tyre si robër lufte.

55 Dhe tani ndodhi që pasi na u dorëzuan neve, vër re, unë numërova ata djemtë e rinj që kishin luftuar me mua, duke pasur frikë se mos ishin vrarë shumë prej tyre.

56 Por, vër re, për gëzimim tim të madh, [a]asnjë shpirt prej tyre nuk kishte rënë përdhe; po, dhe kishin luftuar si me fuqinë e Perëndisë, po, dhe nuk ishin parë kurrë më parë njerëz që të kishin luftuar me fuqi kaq të mrekullueshme; dhe me fuqi kaq të madhe ranë ata mbi Lamanitët, saqë i trembën dhe për këtë shkak Lamanitët u dorëzuan si robër lufte.

57 Dhe meqë nuk kishim vend për robërit, që të mund t'i ruanim dhe t'i mbanim larg nga ushtritë e Lamanitëve, kështu që i dërguam në tokën e Zarahemlës dhe me ta një pjesë të atyre ushtarëve të Antipusit që nuk ishin vrarë; dhe të mbeturit i mora dhe i bashkova me të rinjtë e mi [a]Amonitë; dhe morëm udhën për t'u kthyer në qytetin e Judesë.

KAPITULLI 57

Helamani tregon marrjen e qytetit Antiparah; rrethimin dhe më vonë mbrojtjen e Kumenit—Të rinjtë e tij Amonitë luftojnë me trimëri; të gjithë plagosen, por asnjë nuk vritet—Gidi njofton vrasjen dhe ikjen e robërve Lamanitë. Rreth 63 para K.

Dhe tani ndodhi që unë mora një letër nga Amoroni, mbreti, në të cilën thoshte se në qoftë se unë do t'i dorëzoja ata robër lufte që kishim zënë, ai do të na dorëzonte qytetin Antiparah.

2 Por, unë i dërgova një letër mbretit se ishim të sigurt që forcat tona ishin të mjaftueshme ta merrnin qytetin Antiparah me fuqinë tonë; dhe se duke dorëzuar robërit e luftës për atë qytet, do ta konsideronim për vete një gjë jo të urtë dhe se do t'i lironim robërit e luftës vetëm nëpërmjet një shkëmbimi.

3 Dhe Amoroni nuk e pranoi letrën time, meqë nuk donte të shkëmbente robër me robër lufte; prandaj ne filluam të bënim përgatitje për të shkuar kundër qytetit Antiparah.

56*a* Alma 57:25; 58:39.
57*a* Alma 27:26; 53:10–11, 16.

4 Por banorët e qytetit Antiparah e braktisën qytetin dhe ikën në qytetet e tyre të tjera që kishin nën kontroll, për t'i fortifikuar; dhe kështu qyteti Antiparah ra në duart tona.

5 Dhe kështu mbaroi viti i njëzetetetë i mbretërimit të gjykatësve.

6 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të njëzetenëntë, ne morëm një sasi furnizimesh, si dhe përforcime për ushtrinë tonë nga toka e Zarahemlës dhe nga toka rreth e përqark, për një numër prej gjashtë mijë ushtarësh dhe gjithashtu për gjashtëdhjetë [a]djemtë e Amonitëve që erdhën për t'u bashkuar me vëllezërit e tyre, me grupin tim të vogël prej dy mijë vetash. Dhe tani vër re, ne ishim të fortë, po, dhe kishim gjithashtu mjaft furnizime që na u sollën.

7 Dhe ndodhi që ne kishim dëshirë të bënim luftë me ushtrinë që ishte vendosur të mbronte qytetin e Kumenit.

8 Dhe tani vër re, do të të tregoj se shpejt e plotësuam dëshirën tonë; po, me forcat tona të fuqishme, ose me një pjesë të forcave tona të fuqishme, rrethuam gjatë natës qytetin e Kumenit, pak para se ata të merrnin një sasi furnizimesh.

9 Dhe ndodhi që fushuam rreth e përqark qytetit për shumë net; por flinim me shpata në dorë dhe nxorëm roja, që Lamanitët të mos na binin natën dhe të na vrisnin, gjë që ata u përpoqën ta bënin shumë herë, por çdo herë që u përpoqën, gjaku i tyre u derdh.

10 Më në fund arritën furnizimet e tyre dhe ishin gati të futeshin në qytet gjatë natës. Dhe ne, në vend që të ishim Lamanitë qemë Nefitë; prandaj i kapëm ata dhe furnizimet e tyre.

11 Dhe megjithëqë Lamanitëve iu prenë në këtë mënyrë furnizimet, ata qenë akoma të vendosur ta mbanin qytetin; prandaj u pa e nevojshme që t'i merrnim ato furnizime dhe t'i dërgonim në Jude dhe robërit tanë në tokën e Zarahemlës.

12 Dhe ndodhi që nuk kaluan shumë ditë para se Lamanitët të fillonin të humbnin çdo shpresë ndihme; prandaj e dorëzuan qytetin në duart tona; dhe kështu plotësuam qëllimet tona në marrjen e qytetit Kumeni.

13 Por, ndodhi që robërit tanë të luftës qenë kaq të shumtë, sa me gjithë numrin e madh që ishim, qemë të detyruar të përdornim gjithë trupat tona që t'i ruanim ose t'i vrisnim.

14 Pasi vër re, një numër i madh prej tyre përpiqeshin vazhdimisht të iknin dhe luftonin me gurë dhe me shkopinj ose me çfarëdo gjëje që të kishin mundësi të merrnin në dorë, kaq sa ne vramë mbi dy mijë prej tyre, pasi u dorëzuan dhe u bënë robër lufte.

15 Prandaj, u bë e nevojshme për ne që t'i jepnim fund jetës së tyre ose t'i çonim me shpatë në dorë deri në Zarahemla; dhe gjithashtu furnizimet tona

57 6*a* Alma 53:16–18.

ishin vetëm të mjaftueshme për njerëzit tanë, qoftë edhe pse kishim marrë nga Lamanitët.

16 Dhe tani, në ato rrethana kritike, u bë një çështje shumë serioze që të vendosej në lidhje me këta robër lufte; megjithatë, vendosëm t'i çonim në tokën e Zarahemlës; prandaj zgjodhëm një pjesë të ushtarëve tanë dhe u dhamë autoritet mbi robërit e luftës, që t'i çonin në Zarahemla.

17 Por, ndodhi që të nesërmen ata u kthyen. Dhe tani vër re, ne nuk i pyetëm në lidhje me robërit e luftës pasi, vër re, Lamanitët na kishin rënë dhe ata u kthyen në kohë, që të na shpëtonin nga rënia në duart e tyre. Pasi vër re, Amoroni u kishte dërguar për ndihmë një sasi të re furnizimesh, si dhe një numër të madh ushtarësh.

18 Dhe ndodhi që ata ushtarë që i dërguam me robërit e luftës erdhën në kohë për t'i ndaluar, ndërsa ishin gati të na mposhtnin.

19 Por vër re, grupi im i vogël prej dy mijë e gjashtëdhjetë vetë luftoi me tërë fuqinë; po; ata ishin të vendosur përballë Lamanitëve dhe vranë të gjithë ata që u kundërshtuan.

20 Dhe ndërsa pjesa që mbeti e ushtrisë sonë ishte gati të tërhiqej përballë Lamanitëve, vër re, ata dy mijë e gjashtëdhjetë qenë të vendosur dhe të paepur.

21 Po, ata u bindën dhe u përpoqën të zbatonin çdo fjalë të urdhërit me përpikmëri; po, dhe madje u bë çdo gjë sipas besimit të tyre; dhe unë kujtova fjalët që ata më kishin thënë se [a]nënat e tyre ua kishin mësuar.

22 Dhe tani vër re, qenë këta bijtë e mi dhe ata njerëzit që qenë zgjedhur të shoqëronin robërit e luftës, të cilëve u detyrohemi për këtë fitore të madhe; pasi qenë ata që i mundën Lamanitët; prandaj i shtynë deri në qytetin e Mantit.

23 Dhe ne mbajtëm qytetin tonë të Kumenit dhe nuk u shkatërruam të gjithë nga shpata; megjithëqë pësuam humbje të madhe.

24 Dhe ndodhi që pasi ikën Lamanitët, unë dhashë menjëherë urdhër që ushtarët e mi që ishin plagosur të veçoheshin nga të vdekurit dhe që plagët e tyre të mjekoheshin.

25 Dhe ndodhi që qenë dyqind nga dy mijë e gjashtëdhjetë, të cilëve u kishte rënë të fikët për shkak të humbjes së gjakut; megjithatë, sipas mirësisë së Perëndisë dhe për çudinë tonë të madhe dhe gëzimin e gjithë ushtrisë sonë, [a]nuk pati asnjë shpirt prej tyre që të mbaronte; po, nuk pati asnjë shpirt mes tyre që të mos kishte marrë shumë plagë.

26 Dhe tani, shpëtimi i tyre ishte një habi për të gjithë ushtrinë tonë, po, që ata të shpëtonin ndërsa pati një mijë prej vëllezërve tanë që u vranë. Dhe ne, me të drejtë, ia detyrojmë këtë [a]fuqisë mrekulluese të Perëndisë, për shkak të [b]besimit të tyre të pamasë në atë që iu mësua të

21*a* Alma 56:47–48.
25*a* Alma 56:56.
26*a* USH Fuqi.
b USH Besim.

besojnë—se kishte një Perëndi të drejtë dhe se të gjithë ata që nuk dyshonin, do të ruheshin nga fuqia e tij mrekulluese.

27 Tani, ky ishte besimi i këtyre, për të cilët ju fola; ata janë të rinj dhe mendjet e tyre janë të vendosura dhe ata e vendosin përherë besimin e tyre në Perëndi.

28 Dhe tani ndodhi që pasi ne u kujdesëm në këtë mënyrë për të plagosurit tanë dhe varrosëm të vdekurit tanë dhe gjithashtu të vdekurit e Lamanitëve që qenë shumë, vër re, ne pyetëm Gidin në lidhje me robërit e luftës, që filluan t'i përcillnin për në tokën e Zarahemlës.

29 Tani, Gidi ishte kryekapiteni i grupit, i cili qe caktuar t'i ruante ata deri në atë vend.

30 Dhe tani, këto janë fjalët që më tha Gidi: Vër re, ne u nisëm me robërit tanë për të vajtur në tokën e Zarahemlës. Dhe ndodhi që u takuam me spiunët e ushtrive tona, të cilët qenë dërguar për të vëzhguar kampin e Lamanitëve.

31 Dhe ata na thirrën, duke thënë—Vini re, ushtritë Lamanite po marshojnë drejt qytetit Kumeni; dhe vini re, do të bien mbi ta, po, dhe do t'i shkatërrojnë njerëzit tanë.

32 Dhe ndodhi që robërit tanë të luftës dëgjuan thirrjet e tyre të cilat bënë që ata të merrnin zemër; dhe u ngritën në rebelim kundër nesh.

33 Dhe ndodhi që për shkak të rebelimit të tyre, ne bëmë që shpatat tona të binin mbi ta. Dhe ndodhi që ata u hodhën të gjithë së bashku mbi shpatat tona dhe kështu shumica e tyre u vranë dhe ata që mbetën mundën të çanin dhe ikën.

34 Dhe vër re, pasi ata ikën dhe ne nuk mund t'i zinim, u kthyem me shpejtësi në drejtim të qytetit Kumeni; dhe vër re, arritëm në kohë, që të ndihmonim vëllezërit tanë ta shpëtonim qytetin.

35 Dhe vër re, ne shpëtuam përsëri nga duart e armiqve tanë. Dhe i bekuar qoftë emri i Perëndisë tonë; pasi vër re, është ai që na ka shpëtuar; po, që ka bërë këtë gjë kaq të madhe për ne.

36 Tani ndodhi që kur unë, Helamani, i dëgjova këto fjalë të Gidit, u mbusha me gëzim të jashtëzakonshëm për shkak të mirësisë së Perëndisë që na shpëtoi, që të mos mbaronim të gjithë; po, dhe besoj që shpirtrat e atyre që u vranë, kanë [a]hyrë në pushimin e Perëndisë së tyre.

KAPITULLI 58

Helamani, Gidi dhe Teomneri marrin me anë të dredhisë qytetin e Mantit—Lamanitët tërhiqen—Bijtë e popullit të Amonit shpëtojnë, pasi qëndrojnë të vendosur në mbrojtje të lirisë dhe të besimit të tyre. Rreth 63–62 para K.

Dhe vër re, tani ndodhi që qëllimi tjetër që kishim ishte të merrnim qytetin Manti; por vër

36*a* Alma 12:34.

re, nuk kishte mënyrë sesi t'i nxirrnim ata nga qyteti me grupet tona të vogla. Pasi vër re, ata mbanin mend atë që u kishim bërë më parë; prandaj, nuk mund t'i "nxirrnim përjashtë fortesave të tyre.

2 Dhe ishin aq më të shumtë se ushtria jonë, saqë nuk guxonim të shkonim dhe t'i sulmonim në fortesat e tyre.

3 Po, dhe u pa e nevojshme që forcat tona të punonin për mbajtjen e atyre pjesëve të vendit që kishim rivënë nën kontroll të pronave tona; prandaj u pa e arsyeshme që të pritnim, që të merrnim forca të tjera nga toka e Zarahemlës, si dhe një furnizim të ri ushqimesh.

4 Dhe ndodhi që unë i çova një të dërguar guvernatorit të vendit, për ta informuar në lidhje me punët e popullit tonë. Dhe ndodhi që po pritnim të merrnim furnizime dhe forca nga toka e Zarahemlës.

5 Por vër re, kjo nuk na sillte dobi shumë të madhe; pasi edhe Lamanitët po merrnin nga dita në ditë forca të mëdha si edhe shumë furnizime; dhe kështu ishin rrethanat në të cilat gjendeshim në atë periudhë kohe.

6 Dhe Lamanitët nga hera në herë dilnin e na sulmonin, duke menduar se me dredhi mund të na shkatërronin; megjithatë, ne nuk mund të luftonim kundër tyre, për shkak të vendmbrojtjeve të tyre dhe të fortesave të tyre.

7 Dhe ndodhi që ne pritëm në këto rrethana të vështira për hapësirën e shumë muajve, madje derisa po mbaronim nga nevoja e ushqimit.

8 Por, ndodhi që morëm ushqim, i cili u ruajt për ne nga një ushtri prej dy mijë ushtarësh, si përforcim tonin; dhe kjo qe e gjithë ndihma që morëm për të mbrojtur veten dhe vendin tonë, për të mos rënë në duart e armiqve tanë, po, për të luftuar një armik që ishte i panumërt.

9 Dhe tani, shkakun e këtyre vështirësive tona, ose shkakun pse nuk na dërguan më forca, nuk e dinim; prandaj qemë të pikëlluar si dhe plot frikë, që në ndonjë mënyrë, gjykimet e Perëndisë do të binin mbi vendin tonë, për të na përmbysur dhe për të na shkatërruar krejtësisht.

10 Prandaj ne ia derdhëm tërë shpirtrat tanë në lutje Perëndisë, që ai të na forconte dhe të na çlironte nga duart e armiqve tanë, po, dhe të na jepte gjithashtu fuqi që të mund të mbanim qytetet tona dhe tokat tona, si edhe pronat tona, për të mbajtur popullin tonë.

11 Po, dhe ndodhi që Zoti, Perëndia ynë, na vizitoi me sigurime se do të na shpëtonte; po, aq sa ai i qetësoi shpirtrat tanë dhe na dha besim të madh dhe na bëri të shpresojmë në të për çlirimin tonë.

12 Dhe ne morëm zemër me forcën tonë të vogël që na erdhi dhe kishim caktuar me vendosmëri të mposhtnim armiqtë

58 1*a* Alma 52:21; 56:30.

tanë dhe t'i [a]mbanim tokat tona dhe zotërimet tona, dhe bashkëshortet tona, dhe fëmijët tanë, dhe çështjen e [b]lirisë sonë.

13 Dhe kështu, u hodhëm me gjithë fuqinë tonë kundër Lamanitëve që ishin në qytetin e Mantit; dhe ngritëm çadrat tona nga ana e vendit të shkretë që ishte pranë qytetit.

14 Dhe ndodhi që të nesërmen, kur Lamanitët panë se ishim në kufi të vendit të shkretë, që ishte pranë qytetit, dërguan spiunët e tyre rreth e përqark nesh, që të zbulonin numrin dhe fuqinë e ushtrisë sonë.

15 Dhe ndodhi që kur panë se ne nuk ishim të fortë për nga numri dhe duke pasur frikë se ne do t'u pritnim furnizimet, në qoftë se ata nuk do të dilnin dhe të luftonin kundër nesh dhe të na vritnin, dhe duke menduar se do të mund të na shkatërronin me lehtësi me ushtritë e shumta të tyre, prandaj filluan të bënin përgatitje të dilnin e të luftonin kundër nesh.

16 Dhe kur pamë se po bënin përgatitje që të dilnin kundër nesh, vër re, bëra që Gidi, me një numër të vogël ushtarësh të fshiheshin në vendin e shkretë dhe gjithashtu që Teomneri me një numër të vogël ushtarësh të fshiheshin edhe ata në vendin e shkretë.

17 Tani, Gidi me ushtarët e tij ishin në të djathtë, kurse të tjerët në të majtë; dhe pasi u fshehën, vër re, unë qëndrova me pjesën e mbetur të ushtrisë sime, në të njëjtin vend ku ngritëm së pari çadrat tona, duke pritur që Lamanitët të dilnin për të luftuar.

18 Dhe ndodhi që Lamanitët dolën me ushtrinë e tyre të madhe kundër nesh. Dhe kur erdhën dhe ishin gati të binin mbi ne me shpata, bëra që ushtarët e mi, ata që ishin me mua, të tërhiqeshin në vendin e shkretë.

19 Dhe ndodhi që Lamanitët na ndoqën nga pas me shpejtësi të madhe, pasi kishin dëshirë të madhe të na arrinin që të mund të na vrisnin; prandaj na ndoqën në vendin e shkretë dhe kaluam afër, mes Gidit dhe Teomnerit, në mënyrë të tillë që ata nuk u zbuluan nga Lamanitët.

20 Dhe ndodhi që kur Lamanitët mbaruan së kaluari andej ose kur kaloi ushtria, Gidi dhe Teomneri u ngritën nga vendet e tyre të fshehta dhe u prenë udhën spiunëve të Lamanitëve, për t'i penguar të ktheheshin në qytet.

21 Dhe ndodhi që kur ua prenë udhën, ata vrapuan për në qytet dhe ranë mbi rojat që ishin lënë të ruanin qytetin, aq sa i shkatërruan dhe morën zotërimin e qytetit.

22 Tani, kjo u bë sepse Lamanitët kishin lënë tërë ushtrinë, me përjashtim të vetëm ca rojave, të tërhiqeshin larg prej andej në vendin e shkretë.

23 Dhe ndodhi që Gidi dhe Teomneri vunë në këtë mënyrë nën kontroll fortifikimet e

12*a* Alma 46:12–13; Morm. 2:23. *b* USH Liri.

tyre. Dhe ndodhi që ne morëm drejtimin tonë për në tokën e Zarahemlës, pasi udhëtuam shumë në vendin e shkretë.

24 Dhe kur Lamanitët panë se po shkonin në drejtim të tokës së Zarahemlës, patën jashtëzakonisht shumë frikë, se mos ishte përgatitur një plan që do t'i shpinte për në shkatërrim; prandaj filluan të tërhiqen në vendin e shkretë përsëri, po, madje nëpër të njëjtën udhë, nëpër të cilën kishin ardhur.

25 Dhe vini re, ishte natë dhe ata ngritën çadrat e tyre, pasi kryekapitenët e Lamanitëve mendonin se Nefitët ishin lodhur nga marshimi i tyre; dhe duke besuar se kishin dëbuar tërë ushtrinë e tyre, prandaj, nuk e vranë mendjen në lidhje me qytetin e Mantit.

26 Tani ndodhi që kur u bë natë, unë nuk i lashë ushtarët e mi të flenë, por të marshonin përpara nëpër një rrugë tjetër në drejtim të tokës së Mantit.

27 Dhe për shkak të këtij marshimi gjatë natës, vër re, të nesërmen ne i kishim tejkaluar Lamanitët, aq sa arritëm para tyre në qytetin e Mantit.

28 Dhe kështu ndodhi që nëpërmjet kësaj strategjie, ne shtimë në dorë qytetin e Mantit pa gjakderdhje.

29 Dhe ndodhi që kur ushtritë e Lamanitëve arritën afër qytetit dhe panë se ne ishim gati t'i pritnim, ata u çuditën jashtëzakonisht shumë dhe i mbuloi një frikë kaq e madhe, saqë ia mbathën në vendin e shkretë.

30 Po, dhe ndodhi që ushtritë e Lamanitëve ikën nga e gjithë kjo pjesë e vendit. Por, vër re, ata morën me vete shumë gra dhe fëmijë.

31 Dhe të gjitha ato [a]qytete, të cilat qenë marrë nga Lamanitët, që të gjitha janë tani, në këtë periudhë kohe, në zotërimin tonë; dhe etërit tanë dhe gratë tona dhe fëmijët tanë po kthehen në shtëpitë e tyre, që të gjithë me përjashtim të atyre që u morën robër dhe që Lamanitët i morën me vete.

32 Por vër re, ushtritë tona janë të vogla, që të mbajnë një numër kaq të madh qytetesh dhe pronash kaq të mëdha.

33 Por vër re, ne besojmë në Perëndinë tonë që na dha fitoren mbi ato toka, kaq sa ne morëm ato qytete dhe ato toka, që ishin tonat.

34 Tani, ne nuk e dimë shkakun pse qeveria nuk na jep më shumë forca; as ata ushtarë që erdhën te ne nuk e dinë pse nuk kemi marrë forca më të shumta.

35 Vër re, ne nuk e dimë, por ndoshta nuk keni pasur sukses dhe keni tërhequr forca në atë pjesë të vendit; në qoftë se është kështu, nuk dëshirojmë të mërmërisim.

36 Dhe në qoftë se nuk është kështu, vër re, kemi frikë se ka ndonjë [a]fraksion në qeveri, që nuk na dërgon më njerëz në ndihmë; pasi e dimë se ka më

31*a* Alma 56:14.

36*a* Alma 61:1–5.

shumë në numër, sesa ata që na dërguan.

37 Por vër re, nuk ka rëndësi—ne besojmë se Perëndia do të na [a]çlirojë, me gjithë dobësinë e ushtrive tona, po, dhe do të na çlirojë nga duart e armiqve tanë.

38 Vër re, ky është viti i njëzetenëntë, pothuaj mbarimi i tij dhe ne zotërojmë tokat tona; dhe Lamanitët kanë ikur për në tokën e Nefit.

39 Dhe ata bijtë e popullit të Amonit, për të cilët kam folur me kaq admirim, janë me mua në qytetin Manti; dhe Zoti i ka përkrahur, po dhe i ka mbrojtur që të mos bien nga shpata, kaq madje, sa [a]asnjë shpirt prej tyre nuk është vrarë.

40 Por vër re, ata kanë marrë shumë plagë, megjithatë ata qëndrojnë të vendosur në atë [a]liri me të cilën Perëndia i bëri të lirë; dhe janë të zellshëm që të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre, nga dita në ditë; po, përpiqen të zbatojnë ligjet e tij dhe gjykimet e tij dhe urdhërimet e tij përherë; dhe besimi i tyre është i fortë në profecitë në lidhje me atë që do të vijë.

41 Dhe tani, vëllai im i dashur, Moroni, dhëntë Zoti, Perëndia ynë i cili na shpëtoi dhe na çliroi, që të të mbajë përherë në praninë e tij; po, dhe ta preferojë gjithnjë këtë popull, madje që të kesh sukses për të zotëruar përsëri të gjitha pronat që na u morën nga Lamanitët, që ishin për jetesën tonë. Dhe tani, vër re, unë po e mbyll letrën time. Unë jam Helamani, biri i Almës.

KAPITULLI 59

Moroni i kërkon Pahoranit të përforcojë forcat e Helamanit—Lamanitët marrin në dorë qytetin Nefiha—Moroni zemërohet me qeverinë. Rreth 62 para K.

Tani ndodhi që në vitin e tridhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, pasi Moroni mori dhe lexoi [a]letrën e Helamanit, qe jashtëzakonisht i gëzuar për shkak të mirëqenies, po, të suksesit të madh që Helamani kishte pasur në marrjen përsëri nën kontroll të atyre tokave që patën humbur.

2 Po, dhe ai ia bëri atë të ditur të gjithë popullit, në gjithë vendin rreth e përqark asaj toke ku ishte ai, kështu që edhe ata të mund të gëzoheshin.

3 Dhe ndodhi që ai i dërgoi menjëherë një [a]letër [b]Pahoranit, ku i shfaqte dëshirën që të mblidheshin njerëz të tjerë për të përforcuar Helamanin, ose ushtritë e Helamanit, kështu që ai të mund të mbante me lehtësi atë pjesë të vendit që ai në mënyrë kaq të mrekullueshme kishte qenë në gjendje ta rifitonte.

4 Dhe ndodhi që kur Moroni dërgoi këtë letër në Zarahemla, ai filloi përsëri të bënte një plan që të mund të fuste nën kontroll pjesën e mbetur të atyre zotërimeve dhe qyteteve që Lamanitët kishin marrë prej tyre.

37*a* 2 Mbr. 17:38–39.
39*a* Alma 56:56.
40*a* USH Liri.
59 1*a* Alma 56:1.
3*a* Alma 60:1–3.
b Alma 50:40.

5 Dhe ndodhi që ndërsa Moroni po bënte përgatitje për të luftuar kundër Lamanitëve, vini re, populli i Nefihës, ku ishin strehuar banorët nga qyteti Moroni dhe nga qyteti Lehi, dhe nga qyteti Morianton, u sulmua nga Lamanitët.

6 Po, madje edhe ata që ishin detyruar të iknin nga toka e Mantit dhe nga toka rreth e përqark, kishin ardhur aty dhe ishin bashkuar me Lamanitët në këtë pjesë të vendit.

7 Dhe kështu, duke qenë jashtëzakonisht të shumtë në numër, po, dhe ditë për ditë merrnin forca të tjera, me urdhër të Amoronit, ata sulmuan kundër banorëve të Nefihës dhe filluan t'i vrisnin duke bërë kërdinë.

8 Dhe ushtritë e tyre ishin kaq të mëdha në numër, saqë pjesa e mbetur e banorëve të Nefihës qenë të detyruar të iknin para tyre; dhe erdhën madje dhe u bashkuan me ushtrinë e Moronit.

9 Dhe tani, Moroni kishte menduar se do të mund të dërgonte ushtarë në qytetin e Nefihës, për të ndihmuar në mbajtjen e atij qyteti nga populli i tij, pasi e dinte se ishte më e lehtë të mbahej që të mos binte në duart e Lamanitëve, sesa ta merrnin rishtas prej tyre, kështu mendoi se do të mund ta mbanin atë qytet me lehtësi.

10 Prandaj, ai mbajti të gjitha forcat e tij për të mbrojtur ato vende që kishte pushtuar.

11 Dhe tani, kur Moroni pa se qyteti Nefiha u mor, ai qe jashtëzakonisht i pikëlluar për shkak të ligësisë së njerëzve dhe filloi të dyshonte se mos ata do të binin në duart e vëllezërve të tyre.

12 Tani, kështu mendonin edhe të gjithë kryekapitenët e tij. Ata dyshonin dhe gjithashtu çuditeshin për shkak të ligësisë së popullit dhe kjo për shkak të suksesit të Lamanitëve mbi ta.

13 Dhe ndodhi që Moroni u zemërua me qeverinë, për shkak të [a]mospërfilljes në lidhje me lirinë e vendit të tyre.

KAPITULLI 60

Moroni ankohet pranë Pahoranit për moskokëçarjen e qeverisë për ushtritë—Zoti lejon që të vriten të drejtët—Nefitët duhet të përdorin gjithë fuqinë e tyre dhe të gjitha mjetet e tyre për të shpëtuar nga armiqtë e tyre—Moroni kërcënon se do të luftojë kundër qeverisë, në qoftë se nuk u dërgohen ndihma ushtrive të tij. Rreth 62 para K.

Dhe ndodhi që ai i shkroi përsëri guvernatorit të vendit, që ishte Pahorani dhe këto janë fjalët që i shkroi, duke thënë: Vër re, këtë letrën time po ia drejtoj Pahoranit, në qytetin e Zarahemlës, i cili është [a]kryegjykatës dhe guvernator i vendit dhe gjithashtu i të gjithë atyre që janë zgjedhur nga ky popull, që të qeverisin dhe të mbarështojnë punët e kësaj lufte.

2 Pasi vini re, unë kam diçka për t'u thënë për t'i dënuar;

13*a* Alma 58:34; 61:2–3.

60 1*a* Alma 50:39–40.

pasi vini re, ju vetë e dini se ju jeni të ngarkuar që të mblidhni njerëz dhe t'i armatosni me shpata dhe me kordha dhe me gjithfarë armësh të çdo lloji dhe t'i çoni kundër Lamanitëve, nga cilado pjesë e vendit tonë që ata të vijnë.

3 Dhe tani vini re, po ju them se unë vetë dhe gjithashtu njerëzit e mi, ashtu dhe Helamani dhe njerëzit e tij, kemi pësuar vuajtje jashtëzakonisht të mëdha; po, madje uri, etje dhe lodhje dhe gjithfarë mjerimesh të çdo lloji.

4 Por vini re, po të mos kishte gjë tjetër nuk do të mërmëritnim, as nuk do të ankoheshim.

5 Por vini re, e madhe ka qenë kërdia mes popullit tonë; po, mijëra prej tyre kanë rënë nga shpata, ndërsa mund të kishte qenë ndryshe, po t'u kishit dhënë ushtrive tona forca të mjaftueshme dhe ndihma për to. Po, e madhe ka qenë mospërfillja juaj për ne.

6 Dhe tani vini re, ne dëshirojmë të dimë shkakun e kësaj mospërfilljeje jashtëzakonisht të madhe; po, ne dëshirojmë të dimë shkakun e gjendjes së moskokëçarjes suaj.

7 A mendoni se mund të uleni në fronet tuaja në një gjendje të shkujdesur shtangësie, ndërsa armiqtë tuaj po përhapin vdekje përreth jush? Po, ndërsa ata po vrasin me mijëra prej vëllezërve tuaj—

8 Po, madje ata që janë mbështetur te ju për mbrojtje, po, që ju kanë vënë në një gjendje që mund t'i kishit mbrojtur, po, ju mund t'u kishit dërguar ushtri për t'i përforcuar dhe të kishit shpëtuar me mijëra prej tyre, që të mos binin nga shpata.

9 Por vini re, kjo nuk është e gjitha—ju ua keni mbajtur furnizimet ushqimore atyre kaq shumë, sa shumë kanë luftuar dhe kanë dhënë jetën për shkak të dëshirave të tyre të mëdha që ata kishin për mirëqenien e këtij populli; po, dhe këtë e kanë bërë kur ishin gati [a]të mbaronin nga uria, për shkak të moskokëçarjes suaj jashtëzakonisht të madhe ndaj tyre.

10 Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur—pasi duhet të ishit të dashur; po, dhe ju duhet të ishit më të zellshëm për mirëqenien dhe për lirinë e këtij populli; por vini re, ju nuk i keni përfillur ata, aq sa gjaku i mijërave do të bjerë mbi kokat tuaja për hakmarrje; po, pasi dihen nga Perëndia të gjitha thirrjet e tyre dhe të gjitha vuajtjet e tyre—

11 Vini re, a mund të mendoni se mund të uleni në fronet tuaja dhe për shkak të mirësisë së madhe të Perëndisë të mos bëni asgjë dhe ai do t'ju shpëtojë? Vini re, në qoftë se keni menduar këtë, ju keni menduar më kot.

12 A mos [a]mendoni se kaq shumë prej vëllezërve tuaj janë vrarë për shkak të ligësisë së tyre? Unë po ju them, në qoftë se keni menduar këtë, ju keni menduar më kot; pasi po ju them, ka shumë që kanë rënë

9*a* Alma 58:7.
12*a* Llu. 13:1–5.

nga shpata; dhe vini re, është për dënimin tuaj;

13 Pasi Zoti lejon që të [a]drejtët të vriten, që drejtësia dhe gjykimi i tij të bien mbi të ligjtë; prandaj, ju nuk duhet të mendoni se të drejtët kanë humbur, sepse janë vrarë; por vini re, ata hyjnë në prehjen e Zotit, Perëndisë së tyre.

14 Dhe tani vini re, unë po ju them juve se kam shumë frikë se gjykimet e Perëndisë do të bien mbi këtë popull, për shkak të plogështisë së madhe të tij, po, madje të plogështisë së qeverisë sonë dhe të moskokëçarjes së tyre jashtëzakonisht të madhe ndaj vëllezërve të tyre, po, ndaj atyre që janë vrarë.

15 Pasi, po të mos ishte për [a]ligësinë që filloi së pari nga kryetarët tanë, ne do t'u kishim bërë ballë armiqve tanë, kështu që ata nuk do të kishin fituar epërsi mbi ne.

16 Po, po të mos kishte qenë për [a]luftën që plasi mes nesh; po, po të mos ishte për këta [b]njerëzit e mbretit që shkaktuan kaq gjakderdhje mes nesh; po, atëherë kur po luftonim mes nesh, po të kishim bashkuar forcat tona, sikurse bëmë pastaj; po, po të mos ishte për dëshirën për pushtet dhe autoritet që ata njerëz të mbretit kishin mbi ne; po të kishin qenë besnikë ndaj çështjes së lirisë sonë dhe të ishin bashkuar me ne dhe të kishim shkuar kundër armiqve tanë, në vend që të merrnin shpatat e tyre kundër nesh; që qe shkaku i një gjakderdhjeje kaq të madhe mes nesh; po, po të kishim shkuar kundër tyre me fuqinë e Zotit, ne do t'i kishim shpartalluar armiqtë tanë, pasi ajo do të ishte bërë, sipas përmbushjes së fjalës së tij.

17 Por vini re, tani Lamanitët po vijnë kundër nesh, duke futur në dorë tokat tona, po vrasin popullin tonë me shpatë, po, gratë tona dhe fëmijët tanë dhe gjithashtu i marrin me vete robër, duke u shkaktuar që të pësojnë lloj-lloj vuajtjesh dhe kjo gjë për shkak të ligësisë së madhe të atyre që kërkojnë pushtet dhe autoritet, po, madje ata njerëzit e mbretit.

18 Por, përse duhet të zgjatem në lidhje me këtë çështje? Pasi ne nuk e dimë nëse edhe ju vetë po kërkoni autoritet. Pasi ne nuk e dimë nëse ju jeni gjithashtu tradhtarë të vendit tuaj.

19 A mos është ndoshta se nuk na keni përfillur, ngaqë jeni në zemër të vendit tonë dhe jeni të rrethuar nga siguria, kështu që nuk u interesuat të na dërgonit ushqime si dhe ushtarë për të forcuar ushtritë tona?

20 A i keni harruar urdhërimet e Zotit, Perëndisë tuaj? Po, a e keni harruar robërinë e etërve tanë? A e keni harruar sesa shumë herë jemi çliruar nga duart e armiqve tanë?

21 Apo mos mendoni ndoshta se Zoti do të na shpëtojë përsëri, ndërsa qëndrojmë të ulur në fronet tona dhe nuk përdorim mjetet që na ka dhënë Zoti?

13*a* Alma 14:10–11; DeB 42:46–47.
15*a* Alma 51:9, 13.
16*a* Alma 51:16–19.
b Alma 51:5, 8.

22 Po, a doni të qëndroni ulur pa punuar, ndërsa keni përreth jush mijëra nga ata, po, dhe dhjetëra mijëra që qëndrojnë ulur pa bërë gjë, ndërsa ka mijëra rreth e përqark kufijve të vendit që bien nga shpata, po, të plagosur dhe të përgjakur?

23 A mendoni se Perëndia do t'ju konsiderojë të pafajshëm, ndërsa ju qëndroni të palëvizur dhe vini re këto gjëra? Vini re, unë po ju them juve: Jo. Tani do të doja që të mbani mend se Perëndia ka thënë që së pari duhet pastruar [a]brendësia e enës dhe pastaj duhet pastruar edhe pjesa e jashtme.

24 Dhe tani, në qoftë se ju nuk pendoheni për atë që keni bërë dhe të filloni të jeni gati dhe të bëni atë që është e nevojshme për të na dërguar ushqime dhe ushtarë, si neve ashtu dhe Helamanit, që ai të mund të mbajë ato pjesë të vendit tonë që ka rifituar dhe që të mund të shtiem rishtas në dorë edhe mbetjen e zotërimeve tona në këto anë, vini re, do të ishte e përshtatshme të mos luftojmë më me Lamanitët, derisa të kemi pastruar më parë enën nga përbrenda, po, madje edhe kryetarin e madh të qeverisë sonë.

25 Dhe në qoftë se ju nuk më jepni sa kërkoj në letrën time, në qoftë se nuk dilni dhe nuk më tregoni një [a]shpirt të vërtetë lirie dhe nuk përpiqeni të forconi dhe të fuqizoni ushtritë tona, dhe t'u jepni ushqim për t'i mbajtur, vini re, do të lë një pjesë të ushtarëve të mi të lirë, që të mbajnë këtë pjesë të vendit tonë dhe unë do të lë fuqinë dhe bekimet e Perëndisë mbi ta, që asnjë fuqi tjetër të mos mund të veprojë kundër tyre—

26 Dhe kjo për besimin shumë të madh të tyre dhe për durimin e tyre në vuajtjet e tyre—

27 Dhe unë do të vij te ju dhe në qoftë se ka ndonjë mes jush që ka dëshirë për liri, po, dhe në qoftë se ka mbetur madje edhe vetëm një shkëndijë lirie, vini re, unë do të shkaktoj kryengritje mes jush, madje derisa ata që duan të uzurpojnë pushtet dhe autoritet, të shfarosen.

28 Po, vini re, unë nuk kam frikë nga fuqia juaj dhe nga autoriteti juaj, por kam frikë nga [a]Perëndia im; dhe po marr shpatën time në bazë të urdhërimeve të tij, për të mbrojtur çështjen e vendit tim dhe është për shkak të paudhësisë suaj, që pësuam humbje kaq të madhe.

29 Vini re, është koha, po koha është afër, që, në qoftë se nuk lëvizni për të mbrojtur vendin tuaj dhe të vegjlit tuaj, [a]shpata e drejtësisë qëndron pezull mbi ju; po, dhe do të bjerë mbi ju dhe do t'ju vizitojë madje deri në shkatërrimin tuaj të plotë.

30 Vini re, unë pres ndihmë nga ju; dhe në qoftë se nuk na dërgoni ndihma, vini re, unë do të vij te ju, madje deri në tokën e Zarahemlës dhe do t'ju godas me shpatë, aq sa ju nuk do të keni më fuqi ta pengoni

23*a* Mt. 23:25–26.
25*a* Alma 51:6; 61:15.
28*a* Vep. 5:26–29.
29*a* Hel. 13:5; 3 Ne. 2:19.

përparimin e këtij populli në çështjen e lirisë sonë.

31 Pasi vini re, Zoti nuk do të lejojë që ju të jetoni dhe të shtoni shumë paudhësitë tuaja, që të shkatërroni popullin e tij të drejtë.

32 Vini re, a mos mendoni se Zoti do t'ju kursejë juve dhe të dalë në gjykim kundër Lamanitëve, kur urrejtja e tyre është shkaktuar vetëm nga tradita e etërve të tyre, po, dhe është dyfishuar nga ata që janë shkëputur nga ne, ndërsa paudhësia juaj është për shkak të dashurisë që keni për madhështi dhe për gjërat e kota të botës?

33 Ju e dini se nuk respektoni ligjet e Perëndisë dhe e dini se i shkelni me këmbë. Vini re, Zoti më tha mua: Në qoftë se ata që keni caktuar si guvernatorët tuaj nuk pendohen për mëkatet dhe paudhësitë e tyre, ti do të shkosh të luftosh kundër tyre.

34 Dhe tani vini re, unë, Moroni, jam i detyruar sipas besëlidhjes që kam bërë të zbatoj urdhërimet e Perëndisë tim; prandaj do të doja që ju t'i mbaheni fjalës së Perëndisë dhe të më dërgoni me shpejtësi furnizimet, ushtarët tuaj dhe gjithashtu Helamanit.

35 Dhe vini re, në qoftë se nuk do ta bëni këtë, unë do të vij me shpejtësi te ju; pasi vini re, Perëndia nuk do të lejojë që ne të mbarojmë nga uria; prandaj ai do të na japë nga ushqimi juaj, edhe në qoftë se duhet bërë me shpatë. Tani shikoni që të plotësoni fjalën e Perëndisë.

36 Vini re, unë jam Moroni, kryekapiteni juaj. Unë nuk kërkoj pushtet, por ta hedh poshtë atë. Unë nuk [a]kërkoj për nderimin e botës, por madhështinë e Perëndisë tim dhe lirinë dhe mirëqenien e vendit tim. Dhe kështu e mbyll letrën time.

KAPITULLI 61

Pahorani i tregon Moronit mbi kryengritjen dhe rebelimin kundër qeverisë—Njerëzit e mbretit marrin Zarahemlën dhe bëjnë lidhje me Lamanitët—Pahorani kërkon ndihmë ushtarake kundër rebelëve. Rreth 62 para K.

Vini re, tani ndodhi që pak kohë pasi Moroni i dërgoi letër kryeguvernatorit, ai mori një letër nga [a]Pahorani, kryeguvernatori. Dhe këto janë fjalët që mori:

2 Unë, Pahorani, që jam kryeguvernatori i këtij vendi, po i dërgoj këto fjalë Moronit, kryekapitenit të ushtrisë. Vër re, unë po të them ty Moroni se nuk gëzohem për [a]vuajtjet tuaja të mëdha, po, ato e brengosin shpirtin tim.

3 Por vër re, ka prej atyre që gëzojnë në vuajtjet tuaja, po, kaq shumë sa janë ngritur në rebelim kundër meje, si dhe kundër atyre të popullit tim që janë [a]njerëz të lirë, po, dhe ata që kanë ngritur krye, janë jashtëzakonisht të shumtë.

4 Dhe janë ata që kanë kërkuar

36*a* DeB 121:39–42.
61 1*a* Alma 50:39–40.
2*a* Alma 60:3–9.
3*a* Alma 51:6–7.

të më heqin nga froni i gjykimit, që kanë qenë shkaku i kësaj paudhësie të madhe; pasi kanë përdorur lajka të mëdha dhe kanë rrëmbyer zemrat e shumë njerëzve, që do të jenë shkaku i shumë vuajtjeve të mëdha mes nesh; ata kanë mbajtur furnizimet tona dhe kanë penguar njerëzit tanë të lirë që të vijnë te ju.

5 Dhe vër re, ata më dëbuan para tyre dhe ika në tokën e Gideonit, me aq njerëz sa qe e mundur të mblidhja.

6 Dhe vër re, unë kam çuar një shpallje në të gjithë këtë pjesë të vendit; dhe vër re, ata po vijnë çdo ditë e më shumë te ne me armët e tyre në mbrojtje të vendit të tyre dhe të [a]lirisë së tyre dhe që të hakmerren për të këqijat tona.

7 Dhe ata, kanë ardhur te ne kaq me shumicë, saqë ata që u rebeluan kundër nesh, po qëndrojnë në vend, po, kaq shumë, sa kanë frikë prej nesh dhe nuk guxojnë të vijnë dhe të na luftojnë.

8 Ata morën në zotërim tokën, ose qytetin e Zarahemlës, ata caktuan një mbret të tyre dhe ai i ka shkruar mbretit të Lamanitëve, me të cilin është bashkuar në aleancë; aleancë me të cilën ai ka pranuar të mbajë qytetin e Zarahemlës, mbajtje kjo që ai mendon se do t'u japë mundësi Lamanitëve të pushtojnë pjesën e mbetur të tokës dhe se ai do të vendoset mbret mbi këtë popull kur ata të pushtohen nga Lamanitët.

9 Dhe tani, në letrën tënde ti më ke qortuar, por nuk ka rëndësi; unë nuk jam zemëruar, por gëzohem nga zemërmadhësia jote. Unë, Pahorani, nuk kërkoj pushtet, por vetëm të mbaj fronin tim të gjykimit, që të mund të ruaj të drejtat dhe lirinë e popullit tim. Shpirti im qëndron i vendosur në atë liri në të cilën Perëndia na bëri të [a]lirë.

10 Dhe tani, vër re, ne do t'i bëjmë ballë së keqes, madje deri në gjakderdhje. Ne nuk do ta derdhnim gjakun e Lamanitëve, po të rrinin në tokën e tyre.

11 Ne nuk do ta derdhnim gjakun e vëllezërve tanë, në qoftë se ata nuk do të ngrinin krye dhe nuk do të merrnin shpatën kundër nesh.

12 Ne do t'i nënshtroheshim zgjedhës së robërisë, po të kërkohej nga drejtësia e Perëndisë, ose në qoftë se ai do të jepte urdhër të bënim një gjë të tillë.

13 Por, vër re ai nuk na urdhëron që duhet t'u nënshtrohemi armiqve tanë, por që ne duhet ta vëmë [a]besimin tonë në të dhe ai do të na çlirojë.

14 Prandaj, vëllai im i dashur, Moroni, le t'i bëjmë ballë së keqes dhe çdo të keqeje që nuk mund t'i bëjmë ballë me fjalët tona, po, të tilla si rebelimet dhe përçarjet, le t'i [a]bëjmë ballë me shpatat tona, kështu që të mund të ruajmë lirinë tonë, që të mund të gëzojmë në privilegjin e madh të kishës sonë dhe

6*a* USH Lirë (i), Liri; Liri.

9*a* Gjo. 8:31–36; DeB 88:86.

13*a* USH Besim; Besim.

14*a* Alma 43:47.

në çështjen e Shëlbuesit tonë dhe të Perëndisë sonë.

15 Prandaj, eja tek unë sa më shpejt me pak ushtarë dhe lër pjesën e mbetur nën urdhërat e Lehit dhe Teankumit; jepu atyre fuqi të drejtojnë luftën në atë pjesë të vendit, sipas *a*Shpirtit të Perëndisë, që është gjithashtu shpirti i lirisë që është në ta.

16 Vër re, unë u kam çuar atyre disa furnizime, që të mos mbarojnë, derisa ti të vish tek unë.

17 Mblidh së bashku të gjitha forcat që të mundesh gjatë marshimit tënd për të arritur këtu dhe do të shkojmë me shpejtësi kundër atyre kundërshtarëve, me fuqinë e Perëndisë sonë sipas besimit që është në ne.

18 Dhe ne do të marrim në dorë qytetin e Zarahemlës, që të mund të kemi më shumë ushqim, për t'ia dërguar Lehit dhe Teankumit; po, ne do të shkojmë kundër tyre me fuqinë e Zotit dhe do t'i japim fund kësaj paudhësie të madhe.

19 Dhe tani, Moroni, unë u gëzova kur mora letrën tënde, pasi isha pak i shqetësuar në lidhje me çfarë duhet të bënim, nëse ishte e drejtë për ne që të luftonim kundër vëllezërve tanë.

20 Por, ti ke thënë, në qoftë se ata nuk pendohen, Zoti të ka urdhëruar të shkosh dhe të luftosh kundër tyre.

21 Shiko të *a*forcosh Lehin dhe Teankumin në Zotin, thuaju të mos kenë frikë, pasi Perëndia do t'i çlirojë, po, ashtu dhe të gjithë ata që qëndrojnë të vendosur në atë liri me të cilën Perëndia i bëri të lirë. Dhe tani unë po e mbyll letrën ndaj vëllait tim të dashur, Moronit.

KAPITULLI 62

Moroni i shkon në ndihmë Pahoranit në vendin Gideon—Njerëzit e mbretit që refuzojnë të mbrojnë vendin e tyre, vriten—Pahorani dhe Moroni rimarrin Nefihën—Shumë Lamanitë bashkohen me popullin e Amonit—Teankumi vret Amoronin, por vritet edhe ai vetë—Lamanitët dëbohen nga toka dhe rivendoset paqja—Helamani kthehet në shërbesë dhe ndërton Kishën. Rreth 62–57 para K.

Dhe tani ndodhi që kur Moroni mori këtë letër, zemra e tij mori guxim dhe u mbush me gëzim jashtëzakonisht të madh për shkak të besnikërisë së Pahoranit, se ai nuk ishte "tradhtar ndaj lirisë dhe çështjes së vendit të tij.

2 Por, ai qe gjithashtu jashtëzakonisht i pikëlluar për shkak të paudhësisë së atyre që kishin dëbuar Pahoranin nga froni i gjykimit, po, në fund për shkak të atyre që u rebeluan kundër atdheut të tyre si dhe Perëndisë së tyre.

3 Dhe ndodhi që Moroni mori një numër të vogël ushtarësh sipas dëshirës së Pahoranit dhe i dha Lehit dhe Teankumit komandën mbi pjesën tjetër të ushtrisë së tij, dhe u nis drejt tokës së Gideonit.

15*a* 2 Kor. 3:17.
usH Frymë e Shenjtë.
21*a* Zak. 10:12.
62 1*a* Alma 60:18.

4 Dhe ai ngriti [a]flamurin e [b]lirisë në çdo vend që hyri dhe mori të gjitha forcat që mundi gjatë tërë udhës për në tokën e Gideonit.

5 Dhe ndodhi që me mijëra u mblodhën rreth flamurit të tij dhe morën shpatat e tyre për të mbrojtur lirinë e tyre, që të mos mund të binin në robëri.

6 Dhe kështu, kur Moroni mblodhi të gjithë burrat që mundi gjatë gjithë marshimit të tij, arriti në tokën e Gideonit; dhe duke bashkuar forcat e tij me ato të Pahoranit, ato u bënë jashtëzakonisht të fuqishme, madje edhe më të fuqishme se ushtarët e Pakusit që ishte [a]mbreti i atyre kundërshtarëve të cilët kishin dëbuar [b]njerëzit e lirë jashtë tokës së Zarahemlës dhe kishin marrë në dorë atë vend.

7 Dhe ndodhi që Moroni dhe Pahorani shkuan me ushtritë e tyre në tokën e Zarahemlës dhe u drejtuan kundër qytetit dhe u ndeshën me njerëzit e Pakusit, kaq sa luftuan me ta.

8 Dhe vini re, Pakusi u vra dhe njerëzit e tij u zunë robër dhe Pahorani u rivendos në fronin e tij të gjykimit.

9 Dhe njerëzit e Pakusit u nxorën në gjyq sipas ligjit, si dhe ata njerëzit e mbretit që ishin kapur dhe ishin futur në burg; dhe sipas ligjit u [a]ekzekutuan; po, ata njerëzit e Pakusit dhe ata njerëzit e mbretit, të gjithë ata që nuk donin të merrnin armët në mbrojtje të atdheut të tyre, por që deshën të luftonin kundër tij, u vranë.

10 Dhe kështu u bë e nevojshme që ky ligj të zbatohej me rreptësi për sigurinë e atdheut të tyre; po, dhe kushdo që u gjet që mohonte lirinë e tyre, u ekzekutua me të shpejtë sipas ligjit.

11 Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit. Moroni dhe Pahorani vendosën paqe mes popullit të tyre në tokën e Zarahemlës, pasi ekzekutuan të gjithë ata që nuk qenë besnikë ndaj çështjes së lirisë.

12 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të tridhjetenjëtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, Moroni menjëherë bëri që të dërgoheshin furnizime ushqimore, si dhe një ushtri prej gjashtë mijë vetash t'i dërgohej Helamanit, për ta ndihmuar që të mbante atë pjesë të vendit.

13 Dhe ai bëri edhe që një ushtri prej gjashtë mijë vetash, me një sasi të mjaftueshme ushqimi, t'u dërgohej ushtrive të Lehit dhe Teankumit. Dhe ndodhi që kjo gjë u bë për të forcuar vendin kundër Lamanitëve.

14 Dhe ndodhi që Moroni dhe Pahorani pasi lanë një grup të madh ushtarësh në tokën e Zarahemlës, u nisën me një grup të madh ushtarësh për në vendin Nefiha, të vendosur t'i nxirrnin Lamanitët nga ai qytet.

15 Dhe ndodhi që ndërsa po marshonin drejt atij vendi, u ndeshën me një grup të madh

4*a* Alma 46:12–13, 36.
usH Flamur.
4*b* usH Liri.
6*a* Alma 61:4–8.
b Alma 51:5–7.
9*a* usH Dënim kapital.

ushtarësh Lamanitë dhe vranë shumë prej tyre dhe u morën ushqimet e tyre dhe armët e tyre të luftës.

16 Dhe ndodhi që pasi i kapën, i bënë që të hynin në një besëlidhje, që ata nuk do të merrnin më armët e tyre të luftës kundër Nefitëve.

17 Dhe pasi hynë në këtë besëlidhje i dërguan të banonin me njerëzit e Amonit dhe ata ishin një numër rreth katër mijë vetë që nuk ishin vrarë.

18 Dhe ndodhi që pasi i dërguan ata, vazhduan marshimin e tyre për në vendin Nefiha. Dhe ndodhi që kur arritën në qytetin Nefiha, ata ngritën çadrat e tyre në fushat e Nefihës që është afër qytetit Nefiha.

19 Tani Moroni dëshironte që Lamanitët të dilnin e të luftonin kundër tyre në fusha; por Lamanitët, pasi e dinin trimërinë e tyre jashtëzakonisht të madhe dhe duke parë numrin e madh të tyre, kështu nuk guxuan të vinin kundër tyre; kështu nuk luftuan atë ditë.

20 Dhe kur nata erdhi, Moroni shkoi nëpër errësirën e natës dhe u ngjit mbi majën e murit për të zbuluar tinëz se në ç'pjesë të qytetit po fushonin Lamanitët me ushtrinë e tyre.

21 Dhe ndodhi që ata ishin në lindje, afër hyrjes; dhe se të gjithë po flinin. Dhe tani Moroni u kthye tek ushtria e tij dhe bëri që të përgatitnin me të shpejtë litarë të fortë dhe shkallë për të zbritur nga maja e murit në pjesën e brendshme të murit.

22 Dhe ndodhi që Moroni bëri që ushtarët e tij të shkonin dhe të ngjiteshin mbi majën e murit, dhe të zbritnin në atë pjesë të qytetit, po, madje në pjesën perëndimore, ku Lamanitët nuk po fushonin me ushtritë e tyre.

23 Dhe ndodhi që të gjithë zbritën brenda në qytet gjatë natës, me anë të litarëve të tyre të fortë dhe të shkallëve të tyre; kështu, kur erdhi mëngjesi që të gjithë ishin brenda mureve të qytetit.

24 Dhe tani, kur u zgjuan Lamanitët dhe panë se ushtritë e Moronit ishin brenda mureve, ata u trembën jashtëzakonisht shumë, kaq sa ikën përjashta nëpërmjet hyrjes.

25 Dhe tani, kur Moroni pa se po iknin me vrap para tij, ai bëri që ushtarët e tij t'i ndiqnin nga pas dhe vranë shumë prej tyre dhe rrethuan shumë të tjerë, dhe i zunë robër lufte; dhe të mbeturit e tyre ikën në tokën e Moronit, që ishte në kufijtë e bregdetit.

26 Kështu Moroni dhe Pahorani morën zotërimin e qytetit Nefiha pa humbur asnjë shpirt; dhe pati shumë prej Lamanitëve që u vranë.

27 Tani ndodhi që shumë prej Lamanitëve që u zunë robër, deshën të bashkoheshin me [a]njerëzit e Amonit dhe të bëheshin një popull i lirë.

28 Dhe ndodhi që të gjithë

27*a* ush Anti-Nefi-Lehitë.

atyre që kishin dëshirë, iu dha sipas dëshirave të tyre.

29 Prandaj, të gjithë robërit Lamanitë të luftës u bashkuan me popullin e Amonit dhe filluan të punonin shumë, duke punuar tokën, duke rritur çfarëdolloj drithi dhe kope dhe tufa bagëtish të çdo lloji; dhe kështu Nefitët u çliruan nga një barrë e rëndë; po, aq sa u çliruan nga të gjithë robërit Lamanitë të luftës.

30 Tani ndodhi që Moroni mori në zotërim qytetin e Nefihës dhe zuri shumë robër lufte të cilët i pakësuan shumë ushtritë e Lamanitëve dhe mori shumë nga Nefitët që ishin zënë robër, të cilët e përforcuan shumë ushtrinë e Moronit; prandaj Moroni shkoi përpara nga vendi Nefiha për në tokën e Lehit.

31 Dhe ndodhi që kur Lamanitët panë se Moroni po shkonte drejt tyre, u trembën përsëri dhe ikën nga prania e ushtrisë së Moronit.

32 Dhe ndodhi që Moroni dhe ushtria e tij i ndoqën nga pas nga qyteti në qytet, derisa ata u ndeshën me Lehin dhe Teankumin; dhe Lamanitët ia mbathën nga Lehi dhe Teankumi, madje poshtë, deri në kufijtë pranë bregdetit, derisa arritën në tokën e Moronit.

33 Dhe ushtritë e Lamanitëve u mblodhën të gjitha së bashku, saqë të gjitha së bashku ishin në një trup në tokën e Moronit. Tani Amoroni, mbreti i Lamanitëve ishte gjithashtu me ta.

34 Dhe ndodhi që Moroni dhe Lehi dhe Teankumi fushuan me ushtritë e tyre rreth e përqark kufijve të tokës së Moronit, kaq sa Lamanitët u gjetën të rrethuar në kufijtë e vendit të shkretë nga jugu dhe në kufijtë e vendit të shkretë nga lindja.

35 Dhe kështu, ata fushuan për atë natë. Pasi vini re, Nefitët dhe Lamanitët ishin gjithashtu të lodhur nga marshimi i gjatë; prandaj nuk bënë ndonjë dredhi gjatë natës, me përjashtim të Teankumit që ishte jashtëzakonisht i zemëruar me Amoronin, kaq sa ai konsideronte se Amoroni dhe vëllai i tij Amalikia, kishin qenë [a]shkaku i kësaj lufte të madhe dhe të gjatë mes tyre dhe Lamanitëve, e cila kishte qenë shkaku i kaq shumë luftimeve dhe gjakderdhjeje, po, dhe kaq shumë zie buke.

36 Dhe ndodhi që Teankumi, në zemërimin e tij, shkoi në kampin e Lamanitëve, dhe zbriti nga muret e qytetit. Dhe shkoi me një litar nga një vend në tjetrin, derisa gjeti mbretin; dhe i [a]hodhi një shtizë që e shpoi afër zemrës. Por vini re, para se të vdiste, mbreti zgjoi shërbëtorët e tij, kaq sa ata e ndoqën Teankumin dhe e vranë.

37 Tani ndodhi që, kur Lehi dhe Moroni morën vesh se Teankumi kishte vdekur, qenë jashtëzakonisht të pikëlluar; pasi vini re, ai kishte qenë një njeri që kishte luftuar me trimëri për vendin e tij, po, një mik i vërtetë i lirisë; dhe ai kishte

35*a* Alma 48:1.

36*a* Alma 51:33–34.

pësuar shumë vuajtje jashtëzakonisht të mëdha. Por vini re, ai vdiq dhe shkoi atje ku shkojnë tërë banorët e tokës.

38 Tani ndodhi që Moroni të nesërmen marshoi përpara dhe ra mbi Lamanitët, aq sa ata i vranë dhe bënë një kërdi të madhe; dhe i dëbuan nga vendi dhe ata ikën e madje, nuk u kthyen, atëherë kundër Nefitëve.

39 Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit; dhe kështu patën luftëra dhe gjakderdhje dhe zi buke, dhe vuajtje për hapësirën e shumë viteve.

40 Dhe kishte pasur vrasje dhe grindje dhe kundërshtime, dhe çfarëdolloj paudhësish mes popullit të Nefit; megjithatë, për hir të të *a*drejtëve, po, për shkak të lutjeve të të drejtëve ata u kursyen.

41 Por vini re, për shkak të luftës jashtëzakonisht të gjatë mes Nefitëve dhe Lamanitëve, shumë u ashpërsuan për shkak të kohëzgjatjes së madhe të luftës; dhe shumë të tjerë u zbutën për shkak të *a*vuajtjeve të tyre, aq sa u përulën para Perëndisë, madje në thellësinë e përulësisë.

42 Dhe ndodhi që, pasi Moroni fortifikoi ato pjesë të vendit që ishin më të ekspozuara kundrejt Lamanitëve, derisa të ishin mjaft të forta, ai u kthye në qytetin e Zarahemlës; dhe gjithashtu Helamani u kthye në vendin e trashëgimit të tij; dhe pati kështu përsëri paqe mes popullit të Nefit.

43 Dhe Moroni e dorëzoi komandën e ushtrive të tij në duart e të birit, emri i të cilit ishte Moroniha; dhe ai vetë u tërhoq në shtëpinë e tij, kështu që të mund të kalonte në paqe ditët që i kishin mbetur.

44 Dhe Pahorani u kthye në fronin e tij të gjykimit; dhe Helamani mori përsëri përsipër t'i predikonte popullit fjalën e Perëndisë; pasi, për shkak të kaq shumë luftërave dhe grindjeve, ishte e nevojshme që një rregull të vendosej përsëri në kishë.

45 Prandaj, Helamani dhe vëllezërit e tij shkuan dhe shpallën fjalën e Perëndisë me shumë fuqi deri në *a*bindjen e shumë njerëzve për ligësinë e tyre, gjë që i bëri të pendohen për mëkatet e tyre dhe të pagëzohen në Zotin, Perëndinë e tyre.

46 Dhe ndodhi që ata rivendosën përsëri kishën e Perëndisë në të gjithë vendin.

47 Po, dhe rregullime u bënë në lidhje me ligjin. Dhe u zgjodhën *a*gjykatësit e tyre dhe kryegjykatësit e tyre.

48 Dhe populli i Nefit filloi të *a*begatohej përsëri në tokë dhe filloi të shumohej, dhe të bëhej jashtëzakonisht i fuqishëm përsëri në tokë. Dhe filluan të bëheshin jashtëzakonisht të pasur.

49 Por, me gjithë pasuritë e tyre, ose fuqinë e tyre, ose begatinë e tyre, ata nuk u ngritën në krenarinë e syve të tyre; as nuk qenë të ngadalshëm, që

40*a* Alma 45:15–16.
41*a* USH Mjerim.
45*a* DeB 18:44.
47*a* Mosia 29:39.
48*a* Alma 50:20.

të kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre; por u përulën jashtëzakonisht para tij.

50 Po, ata nuk harruan sesa gjëra të mëdha kishte bërë Zoti për ta, se ai i kishte shpëtuar nga vdekja dhe nga robëria dhe nga burgjet, dhe nga të gjitha llojet e vuajtjeve dhe se i kishte shpëtuar nga duart e armiqve të tyre.

51 Dhe ata iu lutën Zotit, Perëndisë së tyre, vazhdimisht, kaq sa Zoti i bekoi ata, sipas fjalës së tij, kështu që ata u bënë të fortë dhe përparuan në tokë.

52 Dhe ndodhi që të gjitha këto gjëra u bënë. Dhe Helamani vdiq në vitin e tridhjetepestë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

KAPITULLI 63

Shibloni dhe më vonë Helamani marrin në dorë analet e shenjta—Shumë Nefitë udhëtojnë drejt tokave në veri—Hagothi ndërton anije të cilat lundrojnë në detin perëndimor—Moroniha i mund Lamanitët në luftë. Rreth 56–52 para K.

Dhe ndodhi që në fillim të vitit të tridhjetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, që [a]Shibloni mori në dorë të gjitha ato gjërat e [b]shenjta që iu dhanë Helamanit nga Alma.

2 Dhe ai qe njeri i drejtë dhe eci drejt para Perëndisë; dhe ai u përpoq të bënte gjithnjë mirë, të zbatonte urdhërimet e Zotit, Perëndisë së tij; dhe kështu bëri edhe vëllai i tij.

3 Dhe ndodhi që Moroni gjithashtu vdiq. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetegjashtë i mbretërimit të gjykatësve.

4 Dhe ndodhi në vitin e tridhjeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve, që një grup i madh burrash, madje në shumën e pesë mijë e katërqind prej tyre, me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre, u nisën nga toka e Zarahemlës për në tokën që ishte [a]në veri.

5 Dhe ndodhi që Hagothi, duke qenë njeri jashtëzakonisht i përpiktë, shkoi dhe ndërtoi për vete një anije jashtëzakonisht të madhe në kufijtë e vendit Begati, pranë tokës Shkretim dhe e lëshoi në detin perëndimor, pranë [a]ngushticës që të çonte për në tokën në veri.

6 Dhe vini re, pati shumë nga Nefitët që hynë në të dhe u nisën me shumë furnizime ushqimore, si edhe me shumë gra dhe fëmijë; dhe morën drejtimin drejt veriut. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjeteshtatë.

7 Dhe në vitin e tridhjetetetë, ky njeri ndërtoi anije të tjera. Dhe anija e parë gjithashtu u kthye dhe shumë njerëz të tjerë hynë në të; dhe ata gjithashtu morën shumë furnizime ushqimore dhe u nisën përsëri për në tokën drejt veriut.

8 Dhe ndodhi që nuk u dëgjua më për ta. Dhe ne mendojmë se ata u mbytën në thellësitë e detit. Dhe ndodhi që edhe një

63 1*a* Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
USH Shenjtë (i).
4*a* Alma 22:31.
5*a* Alma 22:32; Eth. 10:20.

anije tjetër u nis; dhe për në ç'drejtim u nis, nuk e dimë.

9 Dhe ndodhi që në këtë vit shumë njerëz u ngritën e shkuan në [a]tokën në veri. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetetetë.

10 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve, edhe Shibloni vdiq dhe Koriantoni kishte shkuar me një anije për në tokën në veri për t'u dërguar furnizime ushqimore njerëzve që kishin shkuar në atë vend.

11 Prandaj, u bë e nevojshme për Shiblonin që para vdekjes së tij, t'ia kalonte ato gjëra të shenjta birit të [a]Helamanit, që quhej Helaman, sipas emrit të atit të tij.

12 Tani vini re, të gjitha ato [a]gdhendje që ishin në dorë të Helamanit qenë shkruar dhe qenë dërguar mes fëmijëve të njerëzve në gjithë vendin, me përjashtim të atyre pjesëve që Alma kishte dhënë urdhër të [b]mos tregohen.

13 Megjithatë, këto gjëra duhej të mbaheshin të fshehta dhe të [a]kalonin nga një brez në tjetrin; prandaj, në këtë vit, ato iu dorëzuan Helamanit, para vdekjes së Shiblonit.

14 Dhe ndodhi që po në këtë vit, pati disa kundërshtarë që patën shkuar te Lamanitët; dhe u nxitën në zemërim kundër Nefitëve.

15 Dhe gjithashtu në po këtë vit, ata erdhën me një ushtri të madhe për të luftuar kundër popullit të [a]Moronihës, ose kundër ushtrisë së Moronihës, por u mundën dhe u dëbuan përsëri në tokat e tyre, duke pësuar humbje të madhe.

16 Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetenëntë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

17 Dhe kështu mbaroi kronika e shkruar nga Alma dhe nga i biri, Helamani, dhe gjithashtu nga Shibloni që ishte biri i tij.

Libri i Helamanit

Një rrëfim i Nefitëve. Luftërat, grindjet dhe përçarjet e tyre. Dhe gjithashtu profecitë e shumë profetëve të shenjtë, para ardhjes së Krishtit, sipas analeve të Helamanit që ishte biri i Helamanit, si dhe në bazë të analeve të bijve të tij, madje deri në ardhjen e Krishtit. Dhe gjithashtu shumë Lamanitë kthehen në besim. Një rrëfim i kthimit të tyre në besim. Një rrëfim i drejtësisë së Lamanitëve dhe i ligësisë dhe neverive të Nefitëve, sipas analit të Helamanit dhe të bijve të tij, madje deri në ardhjen e Krishtit, që quhet Libri i Helamanit.

9*a* Hel. 3:11–12.
11*a* Shih kreu i librit të Helamanit.
12*a* Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13*a* Alma 37:4.
15*a* Alma 62:43.

KAPITULLI 1

Pahorani i dytë bëhet kryegjykatës dhe vritet nga Kishkumeni—Pakumeni zë fronin e gjykimit—Koriantumri udhëheq ushtritë e Lamanitëve, merr Zarahemlën dhe vret Pakumenin—Moroniha mund Lamanitët dhe rimerr Zarahemlën dhe Koriantumri vritet. Rreth 52–50 para K.

DHE tani vini re, ndodhi që në fillim të vitit të dyzetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit, filloi të paraqitej një vështirësi serioze mes popullit të Nefitëve.

2 Pasi vini re, [a]Pahorani kishte vdekur dhe kishte shkuar atje ku shkojnë tërë banorët e tokës; prandaj filloi një grindje serioze në lidhje me atë, se cili nga vëllezërit, që ishin bijtë e Pahoranit, do të zinte fronin e gjykimit.

3 Tani, këta janë emrat e atyre që u grindën për fronin e gjykimit, që shkaktuan që edhe populli të grindej: Pahorani, Peanki dhe Pakumeni.

4 Tani këta nuk janë të gjithë bijtë e Pahoranit (pasi ai kishte shumë), por këta janë ata që u grindën për fronin e gjykimit; prandaj, ata shkaktuan tri ndarje mes popullit.

5 Megjithatë, ndodhi që Pahorani u caktua nga [a]zëri i popullit, që të ishte kryegjykatës dhe një guvernator i popullit të Nefit.

6 Dhe ndodhi që Pakumeni, kur pa se nuk do të mund ta merrte fronin e gjykimit, u bashkua me zërin e popullit.

7 Por vini re, Peanki dhe ajo pjesë e popullit që dëshironte që ai të ishte guvernatori i tyre, ishte jashtëzakonisht e zemëruar; prandaj, ai ishte gati për t'i marrë me lajka ata njerëz, që të bënin kryengritje kundër vëllezërve të tyre.

8 Dhe ndodhi që, ndërsa ai ishte gati ta bënte këtë gjë, vini re, u kap dhe u gjykua sipas zërit të popullit dhe u dënua me vdekje; pasi ai ishte ngritur në rebelim dhe kishte kërkuar të shkatërronte [a]lirinë e popullit.

9 Tani, kur njerëzit që dëshironin që ai të ishte guvernatori i tyre, panë se u dënua me vdekje, prandaj u zemëruan dhe vini re, ata dërguan një njeri të quajtur Kishkumen madje në fronin e gjykimit të Pahoranit dhe e vranë Pahoranin, ndërsa ishte i ulur në fronin e gjykimit.

10 Dhe ai u ndoq nga shërbëtorët e Pahoranit; por vini re, kaq e shpejtë qe ikja e Kishkumenit, saqë askush nuk mund ta zinte.

11 Dhe ai shkoi tek ata që e çuan dhe të gjithë bënë një marrëveshje, po, duke u betuar mbi Krijuesin e tyre të përjetshëm se ata nuk do t'i tregonin njeriu që Kishkumeni kishte vrarë Pahoranin.

12 Prandaj, Kishkumeni nuk u njoh nga njerëzit e Nefit, pasi ishte i maskuar kur vrau Pahoranin. Dhe Kishkumeni dhe grupi i tij që kishte bërë besëlidhje

[helamani]
1 2*a* Alma 50:40.
5*a* Mosia 29:26–29.
8*a* ush Liri.

me të, u përzien me popullin, në mënyrë që të mos zbuloheshin të gjithë; por të gjithë ata që u zbuluan, u dënuan me [a]vdekje.

13 Dhe tani vini re, Pakumeni u caktua sipas zërit të popullit, që të bëhej kryegjykatës dhe guvernator i popullit, që të mbretëronte në vend të vëllait të tij, Pahoranit; dhe ishte sipas së drejtës së tij. Dhe e gjithë kjo u bë në vitin e dyzetë të mbretërimit të gjykatësve; dhe kështu mbaroi.

14 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetenjëtë të mbretërimit të gjykatësve, Lamanitët kishin mbledhur tok një ushtri të panumërt ushtarësh, të armatosur me shpata dhe me kordha dhe me harqe, dhe me shigjeta, dhe me përkrenare, dhe me parzmore, dhe me të gjitha llojet e mburojave të çdo tipi.

15 Dhe erdhën përsëri që të sulmonin Nefitët. Dhe ata udhëhiqeshin nga një njeri, emri i të cilit ishte Koriantumër; dhe ai ishte pasardhës i Zarahemlës; dhe ishte kundërshtar i Nefitëve; dhe ishte burrë i madh dhe i fuqishëm.

16 Prandaj, mbreti i Lamanitëve, emri i të cilit ishte Tubaloth që ishte i biri i [a]Amoronit, duke menduar se Koriantumri, meqë ishte njeri i fuqishëm, mund të përballonte Nefitët me fuqinë e tij dhe gjithashtu me urtësinë e madhe të tij, kaq sa e çoi para me shpresë se do t'i mundte Nefitët—

17 Prandaj, ai i nxiti në zemërim dhe mblodhi tok ushtritë e tij dhe caktoi Koriantumrin që të ishte drejtuesi i tyre, dhe bëri që të marshonin për në tokën e Zarahemlës, që të luftonin kundër Nefitëve.

18 Dhe ndodhi që për shkak të grindjeve kaq të mëdha dhe kaq vështirësive në qeveri, nuk kishin vendosur roja të mjaftueshme në tokën e Zarahemlës; pasi kishin menduar se Lamanitët nuk do të guxonin të vinin në zemër të tokave të tyre, për të sulmuar atë qytet të madh të Zarahemlës.

19 Por, ndodhi që Koriantumri marshoi në krye të ushtarëve të tij të panumërt dhe u ra banorëve të qytetit dhe marshimi i tyre u bë me një shpejtësi kaq jashtëzakonisht të madhe, saqë nuk kishte kohë për Nefitët të mblidhnin tok ushtritë e tyre.

20 Prandaj, Koriantumri asgjësoi rojat në hyrje të qytetit dhe u fut me tërë ushtrinë e tij në qytet dhe vranë çdo njeri që u kundërshtoi, kaq sa morën në zotërim tërë qytetin.

21 Dhe ndodhi që Pakumeni që ishte kryegjykatësi, iku para Koriantumrit deri te muret e qytetit. Dhe ndodhi që Koriantumri e përplasi atë kundër murit kaq shumë sa ai vdiq. Dhe kështu mbaruan ditët e Pakumenit.

22 Dhe tani, kur Koriantumri pa se kishte në zotërim qytetin e Zarahemlës dhe pa se Nefitët ikën me vrap para tyre dhe u vranë dhe u zunë robër, dhe u

12*a* USH Dënim kapital.

16*a* Alma 52:3.

futën në burg, dhe ai siguroi zotërimin e qendrës më të fortë në tërë vendin, zemra e tij u inkurajua kaq shumë, sa qe gati të nisej dhe të pushtonte gjithë tokën.

23 Dhe tani, ai nuk qëndroi shumë në tokën e Zarahemlës, por marshoi përpara me një ushtri të madhe, madje drejt qytetit Begati; pasi kishte vendosur të çante përpara dhe ta hapte udhën me shpatë, që të siguronte pjesën veriore të vendit.

24 Dhe, duke menduar se fuqia më e madhe e tyre ishte në qendër të vendit, prandaj ai u drejtua andej, duke mos u dhënë atyre kohë të mblidheshin veçse në grupe të vogla; dhe në këtë mënyrë, ata ranë mbi ta dhe i prenë rrafsh me tokën.

25 Por vini re, ky marshim i Koriantumrit nëpër qendrën e vendit i dha Moronihës avantazh të madh mbi ta, me gjithë numrin e madh të Nefitëve që u vranë.

26 Pasi vini re, Moroniha kishte menduar se Lamanitët nuk do të guxonin të vinin në qendrën e vendit, por se do të sulmonin qytetet rreth e përqark kufijve, ashtu siç kishin bërë deri atëherë; prandaj Moroniha kishte bërë që ushtritë e tyre të fuqishme të qëndronin në atë pjesë të vendit, rreth e përqark kufijve.

27 Por vini re, Lamanitët nuk u frikësuan sipas dëshirës së tij, por kishin ardhur në qendër të vendit dhe kishin pushtuar kryeqytetin që ishte qyteti i Zarahemlës dhe po marshonin nëpër pjesët më kryesore të vendit, duke vrarë njerëzit e duke bërë kërdinë në burra, gra dhe fëmijë, duke futur nën kontroll shumë qytete dhe shumë fortesa.

28 Por, kur Moroniha e mori vesh këtë gjë, ai dërgoi menjëherë Lehin me një ushtri rreth e përqark për t'u dalë përpara, para se ata të arrinin në tokën Begati.

29 Dhe kështu bëri ai; dhe u doli përpara, para se ata të vinin në tokën Begati dhe luftoi me ta, kaq sa ata filluan të tërhiqen prapa, drejt tokës së Zarahemlës.

30 Dhe ndodhi që Moroniha u preu udhën e tërheqjes së tyre dhe luftoi kundër tyre, aq sa u bë një betejë jashtëzakonisht e përgjakshme; po, shumë u vranë dhe mes numrit të të vrarëve, u gjet edhe [a]Koriantumri.

31 Dhe tani, vini re, Lamanitët nuk mund të tërhiqeshin në asnjë drejtim, as nga veriu, as nga jugu, as nga lindja, as nga perëndimi, pasi qenë të rrethuar në çdo anë nga Nefitët.

32 Dhe kështu Koriantumri i futi Lamanitët në mes të Nefitëve, kaq sa ata qenë nën pushtetin e Nefitëve dhe, pasi ai vetë u vra, dhe Lamanitët iu dorëzuan Nefitëve.

33 Dhe ndodhi që Moroniha mori përsëri në zotërim qytetin e Zarahemlës dhe bëri që Lamanitët që ishin zënë robër lufte të

30*a* Hel. 1:15.

liheshin të lirë të largoheshin nga ai vend në paqe.

34 Dhe kështu mbaroi viti i dyzetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve.

KAPITULLI 2

Helamani, biri i Helamanit bëhet kryegjykatës—Gadiantoni kryeson bandën e Kishkumenit—Shërbëtori i Helamanit vret Kishkumenin dhe banda e Gadiantonit ikën për në vendin e shkretë. Rreth 50–49 para K.

Dhe ndodhi që në vitin e dyzetedytë të mbretërimit të gjykatësve, pasi Moroniha vendosi përsëri paqe mes Nefitëve dhe Lamanitëve, vini re, nuk kishte njeri që të zinte fronin e gjykimit; prandaj filloi të kishte përsëri grindje mes njerëzve në lidhje me atë se kush duhej të zinte fronin e gjykimit.

2 Dhe ndodhi që Helamani që ishte i biri i Helamanit, u caktua nga zëri i popullit të zinte fronin e gjykimit.

3 Por vini re, [a]Kishkumeni që vrau Pahoranin vuri një pritë për të shkatërruar edhe Helamanin; dhe ai u përkrah nga banda e tij, që kishin hyrë në besëlidhje se askush nuk duhej të dinte ligësinë e tij.

4 Pasi kishte një njeri të quajtur [a]Gadianton që ishte jashtëzakonisht i aftë në fjalë, si edhe me dredhitë e tij, për të vënë në zbatim punë të fshehta, si vrasje dhe plaçkitje; prandaj ai u bë kryetari i bandës së Kishkumenit.

5 Prandaj, ai i mori ata me lajka dhe gjithashtu Kishkumenin, se, në qoftë se ata do ta vendosnin atë në fronin e gjykimit, ai do t'u jepte mundësi atyre që i përkisnin bandës së tij që të vendoseshin në pushtet dhe autoritet mes popullit; prandaj Kishkumeni kërkoi ta shkatërronte Helamanin.

6 Dhe ndodhi që ndërsa ai po shkonte drejt fronit të gjykimit të shkatërronte Helamanin, vini re, një nga shërbëtorët e Helamanit, pasi kishte qenë natën përjashta dhe pasi kishte marrë, duke u maskuar, një njohuri të atyre planeve që ishin përgatitur nga kjo bandë për të shkatërruar Helamanin—

7 Dhe ndodhi që ai u takua me Kishkumenin dhe ai i dha atij një shenjë; prandaj Kishkumeni i bëri të ditur atij qëllimin e dëshirës së tij, duke dëshiruar që ai ta çonte te froni i gjykimit, që ai të mund të vriste Helamanin.

8 Dhe kur shërbëtori i Helamanit kuptoi çdo gjë që kishte në zemër Kishkumeni dhe se qëllimi i tij ishte të vriste dhe gjithashtu se qëllimi i të gjithë atyre që i përkisnin bandës së tij ishte të vrisnin dhe të plaçkitnin dhe të merrnin pushtetin, (dhe ky ishte plani i tyre i [a]fshehtë dhe lidhja e tyre), shërbëtori i Helamanit i tha Kishkumenit: Të shkojmë drejt fronit të gjykimit.

9 Tani, kjo gjë e kënaqi

2 3*a* Hel. 1:9.
4*a* USH Hajdutë të Gadiantonit.
8*a* 2 Ne. 10:15.
USH Lidhje të fshehta.

Kishkumenin jashtëzakonisht, pasi ai mendoi të zbatonte planin e tij, por vini re, shërbëtori i Helamanit, ndërsa po shkonin për te froni i gjykimit, i nguli thikën Kishkumenit, madje në zemër dhe ai ra i vdekur pa asnjë rënkim. Dhe ai vrapoi dhe i tregoi Helamanit të gjitha gjërat që kishte parë dhe që kishte dëgjuar dhe që kishte bërë.

10 Dhe ndodhi që Helamani dërgoi të kapnin këtë bandë hajdutësh dhe vrasësish të fshehtë, që të ekzekutoheshin sipas ligjit.

11 Por vini re, kur Gadiantoni zbuloi se Kishkumeni nuk ishte kthyer, e zuri frika se do të vritej; prandaj bëri që banda ta ndiqte. Dhe ata ikën e dolën nga vendi, nëpër një udhë të fshehtë, e shkuan në vendin e shkretë; dhe kështu, kur Helamani dërgoi që të kapeshin, nuk i gjetën dot në asnjë vend.

12 Dhe më shumë për këtë Gadianton do të flitet më pas. Dhe kështu mbaroi viti i dyzetedytë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

13 Dhe vini re, në mbarim të këtij libri do të shihni se ky [a]Gadianton qe përgjegjës i përmbysjes, po, për pothuajse shkatërrimin e plotë të popullit të Nefit.

14 Vini re, unë nuk dua të them në mbarim të librit të Helamanit, por dua të them në mbarim të librit të Nefit, nga i cili unë kam marrë të gjithë rrëfimin që kam shkruar.

KAPITULLI 3

Shumë Nefitë shpërngulen në tokën në veri—Ata ndërtojnë shtëpi prej çimentoje dhe mbajnë shumë anale—Dhjetëra mijëra kthehen në besim dhe pagëzohen—Fjala e Perëndisë i drejton njerëzit drejt shpëtimit—Nefi, i biri i Helamanit, zë fronin e gjykimit. Rreth 49–39 para K.

Dhe tani ndodhi që në vitin e dyzetetretë të mbretërimit të gjykatësve, nuk pati grindje mes popullit të Nefit, me përjashtim të një kryelartësie të vogël që ishte në kishë, që shkaktoi ca përçarje të vogla mes njerëzve, punët e të cilëve u zgjidhën në mbarim të vitit të dyzetetretë.

2 Dhe nuk pati grindje mes njerëzve në vitin e dyzetekatërt, nuk pati shumë grindje as në vitin e dyzetepestë.

3 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetegjashtë po, pati grindje të shumta dhe shumë përçarje; gjatë të cilave pati jashtëzakonisht shumë që u larguan nga toka e Zarahemlës dhe shkuan për në tokën në [a]veri, për ta trashëguar tokën.

4 Dhe ata udhëtuan për një largësi jashtëzakonisht të madhe, kaq sa arritën te shumë [a]ujëra të mëdha dhe shumë lumenj.

5 Po, dhe ata madje u përhapën në të gjitha pjesët e vendit, në çfarëdo pjese që nuk ishte e shkretuar dhe pa drunj, për shkak të banorëve të shumtë që

13*a* Hel. 6:18; 4 Ne. 1:42.

3 3*a* Alma 63:4. 4*a* Mosia 8:8; Morm. 6:4.

e kishin trashëguar më parë tokën.

6 Dhe tani asnjë pjesë e tokës nuk ishte e shkretuar, veçse nga mungesa e drunjve; por për shkak të [a]shkatërrimit të madh të njerëzve që kishin banuar në atë vend më parë, ajo quhej e [b]shkretë.

7 Dhe, meqë kishte pak drurë mbi faqe të tokës, njerëzit që shkuan u bënë jashtëzakonisht të aftë në punimin e çimentos; prandaj ndërtuan shtëpi me çimento, në të cilat ata banonin.

8 Dhe ndodhi që u shtuan dhe u përhapën dhe shkuan nga toka në jug në tokën në veri, dhe u përhapën kaq sa filluan të mbulonin faqen e gjithë dheut, nga deti në jug në detin në veri, nga deti në [a]perëndim në detin në lindje.

9 Dhe njerëzit që ishin në tokën në veri banonin në çadra dhe në shtëpi prej çimentoje dhe lanë të rriten lloj-lloj pemësh që mbinin mbi faqe të tokës, që me kohë të kishin lëndë për të ndërtuar shtëpitë e tyre, po, qytetet e tyre dhe tempujt e tyre dhe sinagogat e tyre, dhe vendet e tyre të shenjta, dhe çfarëdolloj ndërtese tjetër.

10 Dhe ndodhi që ndërsa lënda e drurit ishte jashtëzakonisht e rrallë në tokën në veri, ata çuan shumë [a]me anë të detit.

11 Dhe kështu ata u dhanë mundësi njerëzve të tokës në veri që të ndërtonin shumë qytete, si me lëndë druri, ashtu edhe me çimento.

12 Dhe ndodhi që pati shumë nga [a]njerëzit e Amonit, që kishin lindur Lamanitë, që shkuan gjithashtu në këtë tokë.

13 Dhe tani ka shumë anale që janë mbajtur mbi veprimet e këtij populli, nga shumë prej këtyre njerëzve, të cilat janë të hollësishme dhe shumë të gjata në lidhje me ta.

14 Por vini re, as një e qindta pjesë e veprimeve të këtij populli, po, anali i Lamanitëve dhe i Nefitëve dhe luftërat e tyre, dhe grindjet, dhe përçarjet, dhe predikimet e tyre, dhe profecitë e tyre, dhe lundrimi i tyre, dhe ndërtimi i tyre i anijeve, dhe ndërtimi i tyre i [a]tempujve, dhe i sinagogave, dhe i vendeve të tyre të shenjta, dhe drejtësia e tyre, dhe ligësia e tyre, dhe vrasjet e tyre, dhe plaçkitjet e tyre, dhe grabitjet e tyre, dhe të gjitha llojet e neverive dhe lavirësive nuk mund të përmbahet në këtë vepër.

15 Por vini re, ka shumë libra dhe shumë anale të çdo lloji dhe ato janë mbajtur kryesisht nga Nefitët.

16 Dhe ato [a]kanë kaluar nga Nefitët, nga një brez në tjetrin, madje derisa ata kanë rënë në shkelje dhe u vranë, u plaçkitën dhe u ndoqën dhe u dëbuan, dhe u therën, dhe u shpërndanë mbi faqe të dheut, dhe u përzien me Lamanitët, derisa ata

6*a* Mosia 21:25–27.
b Alma 22:31.
8*a* Alma 22:27, 32.
10*a* Alma 63:5–8.
12*a* Alma 27:21–26.
14*a* 2 Ne. 5:16; Jakobi 1:17; 3 Ne. 11:1.
16*a* 1 Ne. 5:16–19; Alma 37:4.

[b]nuk u quajtën më Nefitë, duke u bërë të ligj dhe të egër dhe grabitqarë, po, madje, duke u bërë Lamanitë.

17 Dhe tani po kthehem përsëri te tregimi im; prandaj, ato që tregova kanë ngjarë pasi u vërtetuan grindje të mëdha dhe trazira, dhe luftëra, dhe përçarje mes popullit të Nefit.

18 Viti i dyzetegjashtë i mbretërimit të gjykatësve mbaroi;

19 Dhe ndodhi që kishte akoma grindje të mëdha në tokë, po, madje, edhe në vitin e dyzeteshtatë dhe gjithashtu në vitin e dyzetetetë.

20 Megjithatë, Helamani mbajti fronin e gjykimit me drejtësi dhe barazi; po, ai bëri që të respektohen statutet dhe gjykimet dhe urdhërimet e Perëndisë; dhe bëri vazhdimisht atë që ishte e drejtë në sytë e Perëndisë; dhe eci në gjurmët e atit të tij, kaq sa u begatua në tokë.

21 Dhe ndodhi që ai pati dy djem. Ai i dha të madhit emrin e [a]Nefit dhe të voglit emrin e [b]Lehit. Dhe ata filluan të rriten për Zotin.

22 Dhe ndodhi që luftërat dhe grindjet mes popullit të Nefitëve filluan të shuhen deri diku, në pjesën e fundit të vitit të dyzetetetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

23 Dhe ndodhi që në vitin e dyzetenëntë të mbretërimit të gjykatësve u vendos paqe e vazhdueshme në tokë, me përjashtim të lidhjeve të fshehta që [a]Gadianton hajduti kishte krijuar në pjesët më të populluara të vendit, të cilat në atë kohë nuk diheshin nga ata që ishin në krye të qeverisë; prandaj nuk u shkatërruan nga ai vend.

24 Dhe ndodhi që po në këtë vit pati përparim jashtëzakonisht të madh në kishë, kaq sa pati me mijëra që u bashkuan me kishën dhe u pagëzuan në pendim.

25 Dhe kaq i madh qe përparimi në kishë dhe kaq shumë bekime u derdhën mbi njerëzit, sa madje edhe vetë kryepriftërinjtë dhe mësuesit u çuditën jashtë mase.

26 Dhe ndodhi që puna e Zotit u përparua në pagëzimin dhe në bashkimin e shumë shpirtrave me kishën e Perëndisë, po, madje me dhjetëra mijëra.

27 Kështu, ne mund të shohim se Zoti është i mëshirshëm ndaj të gjithë atyre që do të thërrasin në sinqeritetin e zemrave të tyre, emrin e tij të shenjtë.

28 Po, kështu ne shohim se [a]porta e qiellit është e hapur për të [b]gjithë, madje, për ata që do të besojnë në emrin e Jezu Krishtit që është Biri i Perëndisë.

29 Po, ne shohim se kushdo që ka dëshirë mund të mbështetet në [a]fjalën e Perëndisë, që është e [b]shpejtë dhe e fuqishme, e cila do t'i ndajë copë-copë të gjitha dinakëritë dhe kurthet dhe mashtrimet e djallit, dhe do ta udhëheqë njeriun e Krishtit në

16*b* Alma 45:12–14.
21*a* USH Nefi, bir i Helamanit.
b USH Lehi, misionar nefit.
23*a* Hel. 2:4.
28*a* 2 Ne. 31:9, 17.
b Vep. 10:28; Rom. 2:10–11.
29*a* USH Fjalë e Perëndisë.
b Heb. 4:12; DeB 11:2.

një udhë të ngushtë dhe të [c]ngushtuar nëpër atë [d]humnerë të përhershme mjerimi, që është përgatitur të përpijë të këqijtë—

30 Dhe të vendosin shpirtrat e tyre, po, shpirtrat e tyre të pavdekshëm, në [a]krahun e djathtë të Perëndisë, në mbretërinë e qiellit, që të ulen me Abrahamin dhe Isakun dhe Jakobin, dhe me të gjithë etërit tanë të shenjtë, për të mos dalë kurrë më.

31 Dhe në këtë vit pati gëzim të vazhdueshëm në tokën e Zarahemlës dhe në të gjitha krahinat rreth e përqark, madje në të gjithë tokën që zotërohej nga Nefitët.

32 Dhe ndodhi që pati paqe si dhe gëzim jashtëzakonisht të madh në pjesën e mbetur të vitit të dyzetenëntë; po, dhe pati gjithashtu paqe të vazhdueshme dhe gëzim të madh në vitin e pesëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve.

33 Dhe në e vitin e pesëdhjetenjëtë të mbretërimit të gjykatësve, pati gjithashtu paqe, por pati gjithashtu kryelartësi që filloi të hynte në kishë—jo në kishën e Perëndisë, por në zemrat e njerëzve që pretendonin të bënin pjesë në kishën e Perëndisë—

34 Dhe ata u ngritën në [a]kryelartësi, madje derisa të persekutonin shumë prej vëllezërve të tyre. Tani, kjo ishte një e keqe e madhe që i shkaktoi pjesës më të përulur të popullit, që të duronte përndjekje të mëdha dhe të kalonte në shumë mjerime.

35 Megjithatë, ata [a]agjëruan dhe u [b]lutën shpesh dhe u bënë gjithnjë e më të fortë në [c]përulësinë e tyre dhe gjithnjë e më të vendosur në besimin e Krishtit, në mbushjen e shpirtrave të tyre me gëzim dhe ngushëllim, po, madje në [d]pastrimin dhe në [e]shenjtërimin e zemrave të tyre, shenjtërim që vjen për shkak të [f]dhënies së zemrave të tyre Perëndisë.

36 Dhe ndodhi që edhe viti i pesëdhjetedytë mbaroi në paqe, me përjashtim të kryelartësisë jashtëzakonisht të madhe që hyri në zemrat e njerëzve; dhe kjo ishte për shkak të [a]pasurive të tyre jashtëzakonisht të mëdha dhe të begatisë së tyre në tokë; dhe ajo u shtua në ta nga dita në ditë.

37 Dhe ndodhi që në vitin e pesëdhjetetretë të mbretërimit të gjykatësve, Helamani vdiq dhe biri i tij më i madh, Nefi, filloi të mbretëronte në vend të tij. Dhe ndodhi që ai e përmbushi detyrën e fronit të gjykimit me drejtësi dhe paanësi; po, ai zbatoi urdhërimet e Perëndisë dhe eci në udhët e atit të tij.

KAPITULLI 4

Kundërshtarët Nefitë dhe Lamanitët bashkojnë forcat dhe pushtojnë

29*c* 2 Ne. 9:41; 33:9.
d 1 Ne. 15:28–30.
30*a* Mt. 25:33–34.
34*a* USH Kryelartësi, krenari.
35*a* USH Agjëroj, agjërim.
b USH Lutje.
c USH Përul, përulësi.
d USH Pastër (i), pastërti.
e USH Shenjtërim.
f 2 Kro. 30:8; Mosia 3:19.
36*a* USH Pasuri.

tokën e Zarahemlës—Humbjet tek Nefitët ndodhin për shkak të ligësisë së tyre—Kisha zvogëlohet dhe njerëzit bëhen të dobët, sikurse Lamanitët. Rreth 38–30 para K.

Dhe ndodhi që në vitin e pesëdhjetekatërt pati shumë përçarje në kishë dhe pati gjithashtu dhe një [a]grindje mes popullit, kaq sa pati shumë gjakderdhje.

2 Dhe pjesa kryengritëse u vra dhe u dëbua jashtë atij vendi; dhe ata shkuan te mbreti i Lamanitëve.

3 Dhe ndodhi që ata u përpoqën të nxitnin Lamanitët të luftonin kundër Nefitëve, por vini re, Lamanitët ishin jashtëzakonisht të frikësuar, kaq sa nuk ua vunë veshin fjalëve të atyre kundërshtarëve.

4 Por ndodhi që në vitin e pesëdhjetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve, pati [a]kundërshtarë që shkuan nga Nefitët te Lamanitët; dhe ata bashkë me të tjerët ia dolën mbanë t'i nxitnin në zemërim kundër Nefitëve; dhe gjatë gjithë atij viti u përgatitën për luftë.

5 Dhe, në vitin e pesëdhjeteshtatë, ata erdhën kundër Nefitëve për të luftuar dhe filluan punën e tyre vdekjeprurëse; po, kaq sa në vitin e pesëdhjetetetë të mbretërimit të gjykatësve, ata ia dolën mbanë të pushtonin tokën e Zarahemlës; po, dhe të gjitha tokat, madje, deri në tokën që ishte afër vendit Begati.

6 Dhe Nefitët dhe ushtritë e Moronihës u dëbuan gjer në vendin Begati;

7 Dhe aty u fortifikuan kundër Lamanitëve, nga deti perëndimor deri tek ai lindor; që ishte një ditë udhëtimi për një Nefit, gjatë vijës që kishin fortifikuar dhe kishin vendosur ushtritë e tyre për të mbrojtur pjesën veriore të vendit.

8 Dhe kështu, ata kundërshtarë të Nefitëve, me ndihmën e një ushtrie të madhe të Lamanitëve, morën të gjitha pronat e Nefitëve që ishin në pjesën jugore. Dhe e gjithë kjo gjë u bë në vitin e pesëdhjetetetë dhe pesëdhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve.

9 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, Moroniha ia doli mbanë që të merrte me ushtrinë e tij, shumë pjesë të vendit; po, ata fituan shumë qytete që kishin rënë në duart e Lamanitëve.

10 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetenjëtë të mbretërimit të gjykatësve, ata ia dolën mbanë të rifitonin madje gjysmën e të gjitha pronave të tyre.

11 Tani, kjo humbje e madhe e Nefitëve dhe kjo kërdi e madhe që u shkaktua mes tyre, nuk do të kishte ndodhur po të mos ishte nga ligësia e tyre dhe nga neveria e tyre që ishte mes tyre; po, dhe qe edhe mes atyre që kishin pretenduar se i përkisnin kishës së Perëndisë.

12 Dhe kjo ishte për shkak të [a]krenarisë së zemrave të tyre, për shkak të [b]pasurive të tyre të jashtëzakonshme, po, për shkak

4 1*a* 3 Ne. 11:29.
4*a* Hel. 5:17.
12*a* Abd. 1:3–4; DeB 101:42.
b 1 Tim. 6:17; 2 Ne. 9:42.

të shtypjes së të ᶜvarfërve nga ana e tyre, duke mos u dhënë ushqim të uriturve, duke mos u dhënë veshje të zhveshurve dhe duke qëlluar në fytyrë vëllezërit e tyre të përulur, duke u tallur me atë që ishte e shenjtë, duke mohuar shpirtin e profecisë dhe të zbulesës, duke vrarë, duke plaçkitur, duke gënjyer, duke vjedhur, duke shkelur kurorën, duke hyrë në grindje të mëdha, duke ikur dhe duke vajtur në tokën e Nefit, mes Lamanitëve—

13 Dhe për shkak të kësaj ligësie të madhe dhe të ᵃlavdërimeve të fuqisë së tyre, ata u lanë në fuqinë e tyre; prandaj nuk përparuan, por u mjeruan dhe u goditën dhe u dëbuan nga Lamanitët, derisa humbën pothuaj të gjitha tokat e tyre.

14 Por vini re, Moroniha i predikoi popullit shumë gjëra për shkak të paudhësisë së tyre dhe gjithashtu bënë ᵃNefi dhe Lehi që ishin bijtë e Helamanit; i predikuan popullit shumë gjëra, po, dhe profetizuan shumë gjëra mes tyre në lidhje me paudhësitë e tyre dhe se ç'do t'u ndodhte, në qoftë se nuk do të pendoheshin për mëkatet e tyre.

15 Dhe ndodhi që ata u penduan dhe duke qenë se u penduan, filluan të përparonin.

16 Pasi kur Moroniha pa se ata u penduan, ai përballoi rrezikun dhe i udhëhoqi nga një vend në tjetrin, dhe nga një qytet në tjetrin, madje derisa ata rifituan gjysmën e pronave të tyre dhe gjysmën e të gjitha tokave të tyre.

17 Dhe kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve.

18 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetedytë të mbretërimit të gjykatësve, Moroniha nuk mundi të merrte më zotërime nga Lamanitët.

19 Prandaj ata hoqën dorë nga plani që të merrnin pjesën e mbetur të tokave të tyre, pasi kaq të shumtë ishin Lamanitët, saqë u bë e pamundur për Nefitët të kishin epërsi mbi ta; prandaj Moroniha përdori tërë ushtritë e tij, që t'i mbante ato pjesë që kishte marrë.

20 Dhe ndodhi që për shkak të numrit të madh të Lamanitëve, Nefitët kishin frikë të madhe se do të mundeshin dhe do të shkeleshin dhe do të vriteshin, dhe do të shkatërroheshin.

21 Po, ata filluan të kujtonin profecitë e Almës si dhe fjalët e Mosias; dhe panë se kishin qenë një popull kokëfortë dhe se i kishin përçmuar urdhërimet e Perëndisë;

22 Dhe se ata kishin ndryshuar dhe kishin shkelur nën këmbët e tyre ᵃligjet e Moisiut, ose atë që Zoti e urdhëroi që t'ia jepte popullit; dhe ata panë se ligjet e tyre ishin korruptuar dhe se ata ishin bërë një popull i lig, derisa ishin aq të ligj, madje njëlloj si Lamanitët.

23 Dhe për shkak të paudhësisë së tyre, kisha kishte filluar të ᵃzvogëlohej; dhe ata filluan të

12*c* DeB 42:30–31.
13*a* USH Kryelartësi, krenari.
14*a* Hel. 3:21.
22*a* Alma 1:1.
23*a* USH Braktisje.

mos besonin në shpirtin e profecisë dhe në shpirtin e zbulesës; dhe gjykimet e Perëndisë i shikonin rreptë ndër sy.

24 Dhe ata panë se ishin [a]dobësuar sikurse vëllezërit e tyre, Lamanitët dhe se Shpirti i Zotit nuk i ruante më; po, ishte larguar prej tyre, pasi [b]Shpirti i Zotit nuk banon në tempuj [c]jo të shenjtë—

25 Prandaj, Zoti nuk i ruajti më me fuqinë e tij mrekulluese dhe të pashembullt, pasi kishin rënë në një gjendje [a]mosbesimi dhe ligësie të tmerrshme; dhe ata panë se Lamanitët ishin jashtëzakonisht më të shumtë në numër se ata dhe se në qoftë se nuk do të [b]gjenin pëlqimin e Zotit, Perëndisë së tyre, ata duhej të mbaronin patjetër.

26 Pasi vini re, ata panë se fuqia e Lamanitëve ishte aq e madhe sa fuqia e tyre, madje edhe njeri për njeri. Dhe kështu kishin rënë në këtë shkelje të madhe; po, kështu ishin bërë të dobët, për shkak të shkeljes së tyre, në hapësirën e [a]jo shumë viteve.

KAPITULLI 5

Nefi dhe Lehi i kushtohen predikimit—Emrat e tyre i ftojnë ata të ndjekin një jetë si atë të të parëve—Krishti shëlbon ata që pendohen—Nefi dhe Lehi bëjnë që shumë të kthehen në besim, burgosen dhe rrethohen nga zjarri—Një re errësire mbulon treqind veta—Toka dridhet dhe një zë i urdhëron njerëzit të pendohen—Nefi dhe Lehi bisedojnë me engjëjt dhe turma rrethohet nga zjarri. Rreth 30 para K.

Dhe ndodhi që po këtë vit, vini re, [a]Nefi ia dorëzoi fronin e gjykimit një njeriu, emri i të cilit ishte Cezoram.

2 Meqë, si ligjet, ashtu dhe qeveritë e tyre vendoseshin nga [a]zëri i popullit dhe se ata që [b]zgjodhën të keqen ishin më të shumtë nga ata që zgjodhën të mirën, prandaj qenë gati për shkatërrim, pasi ligjet ishin korruptuar.

3 Po, dhe kjo nuk është e gjitha; ata ishin një popull kokëfortë, kaq sa nuk mund të qeveriseshin nga ligji apo drejtësia, nëse nuk ishte për shkatërrimin e tyre.

4 Dhe ndodhi që Nefi u lodh nga paudhësia e tyre; prandaj [a]dha dorëheqjen nga froni i gjykimit dhe mori përsipër të predikonte fjalën e Perëndisë për tërë pjesën e mbetur të ditëve të tij, ashtu edhe vëllai i tij, Lehi, gjithashtu për tërë pjesën e mbetur të ditëve të tij.

5 Pasi ata mbanin mend fjalët që ati i tyre, Helamani, u tha atyre. Dhe këto janë fjalët që ai u tha:

6 Vini re, bijtë e mi, unë dëshiroj që të mbani mend dhe të zbatoni urdhërimet e Perëndisë; dhe do të dëshiroja që ju t'ia

24*a* Mosia 1:13.
b USH Frymë e Shenjtë.
c Mosia 2:37; Alma 7:21; 34:36.
25*a* USH Mosbesim.
b Jakobi 6:5.
26*a* Alma 46:8; Hel. 12:3–4.
5 1*a* Hel. 3:37.
2*a* Mosia 29:25–27.
b Alma 10:19.
4*a* Alma 4:15–20.

shpallni popullit këto fjalë. Vini re, unë ju dhashë emrat e [a]prindërve tanë të parë, që dolën nga toka e Jeruzalemit; dhe këtë gjë e bëra, që kur ju të kujtoni emrat tuaj, të mund të kujtoni ata; dhe kur t'i kujtoni ata, ju mund të kujtoni veprat e tyre; dhe kur t'i kujtoni veprat e tyre, ju mund të dini siç është thënë dhe gjithashtu shkruar, që ato qenë të [b]mira.

7 Prandaj, bijtë e mi, unë do të doja që ju të bëni atë që është e mirë, që të mund të thuhet dhe gjithashtu të shkruhet për ju, madje ashtu siç u tha dhe u shkrua për ta.

8 Dhe tani, bijtë e mi, vini re, unë kam edhe diçka tjetër që dëshiroj prej jush, dëshirë e cila është që ju të mos i bëni këto gjëra që të lavdëroheni, por që të mund t'i bëni këto gjëra për të pasur për vete një [a]thesar në qiell, po, i cili është i përjetshëm dhe nuk do të zhduket; po, që ju të mund të keni atë [b]dhuratë të çmueshme të jetës së përjetshme, që kemi shkak të mendojmë se iu dha etërve tanë.

9 O, mbani mend, mbani mend bijtë e mi, [a]fjalët që mbreti Beniamin i foli popullit të tij; po, mbani mend se nuk ka as udhë, as mënyrë tjetër, nëpërmjet së cilës njeriu mund të shpëtojë, vetëm nëpërmjet gjakut [b]shlyes të Jezu Krishtit i cili do të vijë; po, mbani mend se ai vjen për të [c]shëlbuar [d]botën.

10 Dhe mbani mend gjithashtu [a]fjalët që Amuleku i tha Zizromit, në qytetin e Amonihës; pasi i tha atij se Zoti do të vijë patjetër për të shëlbuar popullin e tij, porse ai nuk do të vijë që të shëlbojë ata në mëkatet e tyre, por, për t'i shëlbuar ata nga mëkatet e tyre.

11 Dhe se ai ka fuqi, që i është dhënë nga Ati, për t'i shëlbuar ata nga mëkatet e tyre për shkak të pendimit; prandaj ai [a]dërgoi engjëjt e tij për të shpallur lajmet e kushteve të pendimit, që çojnë në fuqinë e Shëlbuesit, në shpëtimin e shpirtrave të tyre.

12 Dhe tani bijtë e mi, mbani mend, mbani mend se është mbi [a]shkëmbin e Shëlbuesit tonë që është Krishti, biri i Perëndisë, që ju duhet të ndërtoni [b]themelin tuaj; që kur djalli të çojë erërat e tij të fuqishme, po shigjetat e tij në shtjellë të erës, po, kur i gjithë breshëri i tij dhe [c]furtuna e tij e fuqishme do të lëshohen mbi ju, nuk do të ketë fuqi mbi ju, që t'ju tërheqë në humnerën e mjerimit dhe të vuajtjes së pafund, për shkak të shkëmbit mbi të cilin jeni ndërtuar, që është një bazë e sigurt, një bazë mbi të cilën në qoftë se njerëzit ndërtojnë, nuk mund të bien.

13 Dhe ndodhi që këto qenë fjalët që Helamani u [a]mësoi të

6*a* 1 Ne. 1:1, 5.
b 2 Ne. 33.
8*a* 3 Ne. 13:19–21.
b DeB 14:7.
9*a* Mosia 2:9.
b Mosia 3:17–18.
USH Shlyej, shlyerje.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
d USH Botë—Njerëz që nuk u binden urdhërimeve.
10*a* Alma 11:34.
11*a* Alma 13:24–25.
12*a* Mt. 7:24–27; DeB 6:34; Mois. 7:53. USH Gurthemeli; Shkëmb.
b Isa. 28:16; Jakobi 4:16.
c 3 Ne. 14:25, 27.
13*a* Mosia 1:4.

bijve; po, ai u mësoi atyre shumë gjëra që nuk janë të shkruara, si edhe shumë gjëra që janë të shkruara.

14 Dhe ata i mbajtën mend fjalët e tij; dhe prandaj u nisën, duke zbatuar urdhërimet e Perëndisë, për t'u mësuar fjalën e Perëndisë të gjithë njerëzve të Nefit, duke filluar në qytetin Begati.

15 Dhe prej andej në qytetin e Gidit; dhe nga qyteti i Gidit në qytetin e Mulekut.

16 Dhe madje, nga një qytet në tjetrin, derisa shkuan mes gjithë popullit të Nefit, që ishte në pjesën jugore të vendit dhe prej andej në tokën e Zarahemlës, mes Lamanitëve.

17 Dhe ndodhi që ata predikuan me fuqi të madhe, kaq sa hutuan shumë prej atyre [a]kundërshtarëve që kishin ikur nga Nefitët, kaq sa ata u afruan dhe rrëfyen mëkatet e tyre dhe u pagëzuan në pendim, dhe u kthyen menjëherë te Nefitët për t'u përpjekur të ndreqnin të këqijat që ata kishin bërë.

18 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi predikuan mes Lamanitëve me fuqi dhe autoritet kaq të madh, pasi iu dha atyre fuqi dhe autoritet, që të mund të [a]flisnin dhe gjithashtu se ç'duhej të flisnin—

19 Prandaj ata folën duke i çuditur shumë Lamanitët dhe duke i [a]bindur ata kaq shumë, sa pati tetë mijë nga Lamanitët, që ishin në tokën e Zarahemlës dhe rreth e përqark, që u pagëzuan në pendim dhe u bindën mbi të këqijat e traditave të etërve të tyre.

20 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi vazhduan që andej për të shkuar në tokën e Nefit.

21 Dhe ndodhi që u morën nga një ushtri Lamanitësh dhe u hodhën në [a]burg; po, madje në të njëjtin burg në të cilin Amoni dhe vëllezërit e tij u hodhën nga shërbëtorët e Limhit.

22 Dhe pasi u futën në burg për shumë ditë pa ushqim, vini re, ata shkuan në burg t'i merrnin që të mund t'i vrisnin.

23 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi u rrethuan sikur të ishte prej një [a]zjarri, madje, kaq sa ata nuk guxuan të vinin duart e tyre mbi ta, nga frika se mund të digjeshin. Megjithatë, Nefi dhe Lehi nuk u dogjën dhe ishin sikur të qëndronin në mes të zjarrit dhe nuk digjeshin.

24 Dhe kur panë se ishin të rrethuar nga një [a]kolonë zjarri, por që nuk i digjte, zemrat e tyre morën guxim.

25 Pasi ata panë se Lamanitët nuk guxonin të vinin duart mbi ta; as nuk guxonin t'u afroheshin, por qëndronin sikur të kishin mbetur pa gojë, nga çudia.

26 Dhe ndodhi që Nefi dhe Lehi shkuan para dhe filluan t'u flisnin atyre, duke thënë: Mos u frikësoni, pasi vini re, është Perëndia që po ju tregon

17*a* Hel. 4:4.
18*a* DeB 100:5–8.
usH Profeci, profetizoj.
19*a* usH Kthim, kthyer (i); Punë misionare.
21*a* Mosia 7:6–7; 21:23.
23*a* Eks. 3:2.
24*a* Eks. 14:24; 1 Ne. 1:6; DeB 29:12; JS—H 1:16.

këtë gjë të mrekullueshme me të cilën ju tregohet se ju nuk mund të vini duart tuaja mbi ne, që të na vrisni.

27 Dhe vini re, kur ata thanë këto fjalë, toka u drodh jashtëzakonisht dhe muret e burgut u drodhën sikur të ishin gati të binin përdhe; por vini re, ato nuk ranë. Dhe vini re, ata që ndodheshin në burg ishin Lamanitë dhe Nefitë që ishin kundërshtarë.

28 Dhe ndodhi që ata u mbuluan nga një re [a]errësire dhe një frikë e tmerrshme erdhi mbi ta.

29 Dhe ndodhi që atje u dëgjua një [a]zë sikur të ishte prej sipër resë së errësirës, duke thënë: Pendohuni, pendohuni dhe mos kërkoni më të shkatërroni shërbëtorët e mi që i kam dërguar mes jush për t'ju shpallur lajme të mira.

30 Dhe ndodhi që kur ata dëgjuan këtë zë dhe vunë re se nuk ishte një zë bubullime, as nuk ishte zëri i zhurmës së një trazire të madhe, por vini re, ishte një zë i [a]qetë i një butësie të përsosur, sikur të ishte një pëshpëritje dhe depërtoi deri në thellësinë e shpirtit—

31 Dhe me gjithë butësinë e zërit, vini re, toka u drodh jashtëzakonisht dhe muret e burgut u drodhën përsëri, sikur të ishin gati të binin përdhe; dhe vini re, reja e errësirës që i kishte errësuar nuk u shpërnda—

32 Dhe vini re, zëri u dëgjua përsëri, duke thënë: Pendohuni, pendohuni, pasi mbretëria e qiellit po afrohet; dhe mos kërkoni më të shkatërroni shërbëtorët e mi. Dhe ndodhi që toka u tund përsëri dhe muret u drodhën.

33 Dhe kështu përsëri, për të tretën herë zëri u dëgjua dhe u tha atyre fjalë të mrekullueshme që nuk mund të thuhen nga njeriu; dhe muret u drodhën përsëri dhe toka u drodh sikur të ishte gati të çahej copë-copë.

34 Dhe ndodhi që Lamanitët nuk mund të iknin për shkak të resë së errësirës që i mbulonte; po, dhe nuk lëviznin dot nga frika që kishte ardhur mbi ta.

35 Tani, kishte një mes tyre, që kishte lindur Nefit, që njëherë kishte qenë pjesëtar i kishës së Perëndisë, por u shkëput prej tyre.

36 Dhe ndodhi që ai u kthye dhe vini re, ai pa përmes resë së errësirës fytyrën e Nefit dhe të Lehit; dhe vini re, ato [a]shkëlqenin jashtëzakonisht, madje si fytyrat e engjëjve. Dhe ai pa se ata kishin ngritur sytë e tyre nga qielli; dhe dukej sikur po i flisnin ose sikur ngrinin zërat e tyre drejt një qenieje që ata shihnin.

37 Dhe ndodhi që ky njeri i thirri grumbullit që ata të ktheheshin dhe të shikonin. Dhe vini re, atyre iu dha fuqi, kështu që ata u kthyen dhe panë; dhe panë fytyrën e Nefit dhe të Lehit.

38 Dhe ata i thanë atij njeriu: Vër re, ç'duan të thonë të gjitha këto gjëra dhe kush është ai me të cilin këta njerëz flasin?

39 Tani, emri i njeriut ishte Aminadab. Dhe Aminadabi u

28*a* Eks. 14:20.
29*a* 3 Ne. 11:3–14.
30*a* 1 Mbr. 19:12; DeB 85:6.
36*a* Eks. 34:29–35; Vep. 6:15.

tha atyre: Ata flasin me engjëjt e Perëndisë.

40 Dhe ndodhi që Lamanitët i thanë atij: [a]Ç'duhet të bëjmë që kjo re errësire që na mbulon, të largohet prej nesh?

41 Dhe Aminadabi u tha atyre: Duhet të [a]pendoheni dhe t'i luteni zërit, madje derisa të keni [b]besim në Krisht, për të cilin ju mësua juve nga Alma dhe Amuleku dhe Zizromi; dhe kur ta bëni këtë gjë, reja e errësirës që ju mbulon do të largohet prej jush.

42 Dhe ndodhi që të gjithë filluan t'i luteshin zërit të atij që kishte dridhur tokën; po, ata iu lutën, derisa reja e errësirës u zhduk.

43 Dhe ndodhi që kur hodhën sytë rreth e rrotull dhe panë se reja e errësirës ishte zhdukur dhe nuk i mbulonte më, vini re, panë se ata ishin [a]rrethuar, po, çdo shpirt, nga një kolonë zjarri.

44 Dhe Nefi dhe Lehi ishin në mes tyre; po, edhe ata ishin të rrethuar; po, sikur ishin në mes të një zjarri plot flakë, por që nuk i dëmtonte, as nuk prekte muret e burgut; dhe ishin mbushur me atë [a]gëzim që është i patregueshëm dhe plot lavdi.

45 Dhe vini re, [a]Shpirti i Shenjtë i Perëndisë zbriti nga qielli dhe hyri në zemrat e tyre dhe ata u mbushën sikur të ishin plot zjarr, dhe mund të [b]thoshin fjalë të mrekullueshme.

46 Dhe ndodhi që një zë u erdhi atyre, po, një zë i këndshëm, sikur të ishte një pëshpëritje, duke thënë:

47 [a]Paqe, paqe qoftë me ju, për shkak të besimit tuaj në Shumë të Dashurin tim që ka qenë që nga fillimi i botës.

48 Dhe tani, kur ata dëgjuan këtë gjë, ngritën sytë e tyre për të shikuar prej nga vinte zëri; dhe vini re, ata panë [a]qiejt të hapen dhe engjëjt zbritën nga qielli dhe u shërbyen atyre.

49 Dhe qenë rreth treqind shpirtra që i panë dhe i dëgjuan këto gjëra; dhe iu kërkua që të shkonin dhe të mos çuditeshin, as të mos dyshonin.

50 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe shërbyen mes popullit, duke shpallur në të gjitha krahinat rreth e përqark të gjitha gjërat që kishin dëgjuar dhe parë, kaq sa pjesa më e madhe e Lamanitëve u bind prej tyre, për shkak të provave të mëdha që ata kishin marrë.

51 Dhe të gjithë ata që u [a]bindën, lanë armët e tyre të luftës dhe gjithashtu urrejtjen e tyre dhe traditën e etërve të tyre.

52 Dhe ndodhi që ata u dhanë Nefitëve tokat e zotërimit të tyre.

KAPITULLI 6

Lamanitët e drejtë u predikojnë Nefitëve të këqij—Të dy popujt begatohen gjatë një periudhe paqeje dhe bollëku—Luciferi, autori i

40*a* Vep. 2:37–39.
41*a* USH Pendohem, pendim.
b USH Besim.
43*a* 3 Ne. 17:24; 19:14.
44*a* USH Gëzim.
45*a* 3 Ne. 9:20; Eth. 12:14.
b USH Dhurata të Shpirtit.
47*a* USH Paqe.
48*a* 1 Ne. 1:8.
51*a* Alma 31:5.

mëkatit, trazon zemrat e të ligjve dhe hajdutët e Gadiantonit në vrasje dhe në ligësi—Hajdutët marrin në dorë qeverinë e Nefitëve. Rreth 29–23 para K.

Dhe ndodhi që kur mbaroi viti i gjashtëdhjetedytë i mbretërimit të gjykatësve, ndodhën të gjitha këto gjëra dhe Lamanitët, pjesa më e madhe e tyre, u bënë një popull i drejtë, kaq sa [a]drejtësia e tyre ia kaloi asaj të Nefitëve, për shkak të vendosmërisë së tyre dhe të vazhdimësisë së tyre në besim.

2 Pasi vini re, kishte shumë nga Nefitët që ishin bërë të [a]ashpër dhe të papenduar, dhe shumë të ligj, kaq sa hodhën poshtë fjalën e Perëndisë dhe të gjitha predikimet dhe profecitë që u bënë mes tyre.

3 Megjithatë, njerëzit e kishës u gëzuan shumë për shkak të kthimit në besim të Lamanitëve; po, për shkak të kishës së Perëndisë që ishte vendosur mes tyre. Dhe ata [a]shoqëroheshin me njëri-tjetrin dhe gëzoheshin mes tyre, dhe patën gëzim të madh.

4 Dhe ndodhi që shumë prej Lamanitëve erdhën në tokën e Zarahemlës dhe i shpallën popullit të Nefitëve mënyrën sesi u [a]kthyen në besim dhe i nxitën ata në besim dhe pendim.

5 Po, dhe shumë predikuan me fuqi dhe autoritet jashtëzakonisht të madh, duke sjellë shumë prej tyre në thellësitë e përulësisë, që të jenë pasuesit e përulur të Perëndisë dhe të Qengjit.

6 Dhe ndodhi që shumë prej Lamanitëve shkuan në tokën në veri; dhe gjithashtu Nefi dhe Lehi shkuan në [a]tokën në veri, që t'i predikonin popullit. Dhe kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetetretë.

7 Dhe vini re, pati paqe në të gjithë vendin, kaq sa Nefitët shkuan në çfarëdolloj pjese të vendit që ata donin të shkonin, qoftë ajo mes Nefitëve ose Lamanitëve.

8 Dhe ndodhi që gjithashtu Lamanitët shkuan kudo që donin, qoftë mes Lamanitëve ose mes Nefitëve; dhe kështu patën shkëmbime të lira me njëri-tjetrin në blerje dhe shitje dhe fitonin sipas dëshirës së tyre.

9 Dhe ndodhi që ata u bënë jashtëzakonisht të pasur, si Lamanitët ashtu edhe Nefitët dhe patën me shumicë ar dhe argjend dhe çfarëdolloj mineralesh të çmueshme, si në tokën në jug, ashtu edhe në tokën në veri.

10 Tani, toka në jug quhej Lehi dhe toka në veri quhej [a]Mulek, sipas birit të Zedekias, pasi Zoti kishte çuar Mulekun në tokën në veri dhe Lehin në tokën në jug.

11 Dhe vini re, në të dyja këto toka kishte çdo lloj ari dhe argjendi dhe mineralesh të çmueshme të çdo tipi; dhe kishte gjithashtu punëtorë të

6 1*a* Hel. 13:1.
2*a* Rom. 1:28–32.
3*a* ush Shoqërim.
4*a* ush Kthim, kthyer (i).
6*a* Alma 63:4–9; Hel. 3:11–12.
10*a* Mosia 25:2–4; Hel. 8:21.

aftë që punonin të gjitha llojet e metaleve dhe i rafinonin; dhe kështu u bënë të pasur.

12 Ata rritnin grurë me shumicë, si në veri, ashtu edhe në jug; dhe ata lulëzuan jashtëzakonisht shumë, si në veri, ashtu edhe në jug. Dhe u shtuan dhe u bënë jashtëzakonisht të fuqishëm në tokë. Dhe ata rritën shumë tufa dhe kope, po, shumë kafshë të majme.

13 Vini re, gratë e tyre punonin dhe tirrnin dhe bënin të gjitha llojet e copërave dhe pëlhurave të punuara hollë, për të mbuluar lakuriqësinë e tyre. Dhe kështu kaloi në paqe viti i gjashtëdhjetekatërt.

14 Dhe, në vitin e gjashtëdhjetepestë, ata patën gëzim të madh dhe paqe, po, shumë predikime dhe shumë profeci në lidhje me atë që do të vinte. Dhe kështu kaloi viti i gjashtëdhjetepestë.

15 Dhe ndodhi që në vitin e gjashtëdhjetegjashtë të mbretërimit të gjykatësve, vini re, [a]Cezorami u vra nga një dorë e panjohur, ndërsa ishte ulur në fronin e gjykimit. Dhe ndodhi që po atë vit, i biri i cili qe caktuar nga populli në vendin e tij, u vra gjithashtu. Dhe kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetegjashtë.

16 Dhe në fillim të vitit të gjashtëdhjeteshtatë njerëzit filluan të bëheshin përsëri jashtëzakonisht të ligj.

17 Pasi vini re, Zoti i kishte bekuar për kaq kohë me pasuritë e kësaj bote, që ata nuk ishin nxitur në zemërim, në luftëra, as në gjakderdhje; prandaj ata filluan të vendosnin zemrat e tyre mbi pasuritë e tyre; po, filluan të kërkonin fitime që të ngriheshin njëri përmbi tjetrin; prandaj filluan të bënin vrasje të [a]fshehta dhe të vidhnin dhe të plaçkitnin, që të mund të kishin fitime.

18 Dhe tani, vini re, ata vrasës dhe plaçkitës ishin një bandë e formuar nga Kishkumeni dhe [a]Gadiantoni. Dhe tani ndodhi që kishte shumë, madje mes Nefitëve, nga banda e Gadiantonit. Por, vini re, ata ishin më të shumtë mes pjesës më të ligë të Lamanitëve. Dhe ata quheshin hajdutët dhe vrasësit e Gadiantonit.

19 Dhe qenë ata që vranë kryegjykatësin Cezoram dhe të birin, ndërsa ishin në fronin e gjykimit; dhe vini re, ata nuk u gjetën.

20 Dhe tani ndodhi që, kur Lamanitët zbuluan se kishte hajdutë mes tyre u erdhi shumë keq; dhe përdorën çdo mjet që kishin në dorë për t'i shkatërruar nga faqja e dheut.

21 Por vini re, Satani ua trazoi zemrat pjesës më të madhe të Nefitëve, kaq sa, ata u bashkuan me ato banda hajdutësh dhe hynë në besëlidhjet dhe betimet e tyre se do të mbronin dhe do të ruanin njëri-tjetrin në çfarëdo rrethane të vështirë që të gjendeshin, kështu që ata nuk do të pësonin gjë për vrasjet

15*a* Hel. 5:1.
17*a* 3 Ne. 9:9.
18*a* Hel. 2:4, 12–13.

e tyre dhe plaçkitjet e tyre, dhe vjedhjet e tyre.

22 Dhe ndodhi që ata kishin shenjat e tyre, po, shenjat e tyre të [a]fshehta dhe fjalët e tyre të fshehta; dhe kjo që ata të dallonin një vëlla që kishte hyrë në besëlidhje, se çfarëdo të lige të bënte një vëlla, të mos dëmtohej nga vëllai i tij, as prej atyre që bënin pjesë në bandën e tij dhe që kishin hyrë në besëlidhjen e tij.

23 Dhe kështu, ata mund të vrisnin dhe të plaçkitnin dhe të vidhnin, dhe të bënin lavirësi dhe të gjitha llojet e ligësisë, në kundërshtim me ligjet e vendit të tyre dhe gjithashtu me ligjet e Perëndisë së tyre.

24 Dhe kushdo prej tyre, që bënte pjesë në bandën e tyre, po t'i tregonte botës [a]ligësitë e tyre dhe neveritë e tyre, duhej të gjykohej, jo sipas ligjeve të vendit të tyre, por sipas ligjeve të ligësisë së tyre, që ishin bërë nga Gadiantoni dhe nga Kishkumeni.

25 Tani vini re, janë pikërisht këto [a]betime dhe besëlidhje të fshehta, që Alma i dha urdhër të birit, që të mos ia njoftonte botës nga frika se ato mund të bëheshin një mjet për ta çuar popullin në shkatërrim.

26 Tani vini re, ato betime dhe besëlidhje të [a]fshehta nuk erdhën te Gadiantoni nga analet që iu dorëzuan Helamanit; por vini re, ato u futën në zemër të Gadiantonit nga e [b]njëjta qenie që bindi prindërit tanë të parë që të hanin nga fruti i ndaluar—

27 Po, po ajo qenie që bëri komplot me [a]Kainin se po të vriste ai të vëllanë Abelin, nuk do të dihej nga bota. Dhe ai bëri komplot me Kainin dhe me pasuesit e tij që nga ajo kohë e tutje.

28 Dhe është gjithashtu po ajo qenie që ua futi në zemër njerëzve, që të [a]ndërtonin një kullë mjaft të lartë që ata të arrinin në qiell. Dhe qe po ajo qenie që udhëhoqi njerëzit që erdhën nga ajo kullë në këtë vend; të cilët përhapën punët e errësirës dhe neveritë mbi gjithë faqen e tokës, derisa i tërhoqi njerëzit në një [b]shkatërrim të plotë dhe në një ferr të përjetshëm.

29 Po, është po ajo qenie që i shtiu në zemër [a]Gadiantonit, që të vazhdonte akoma punën e errësirës dhe vrasjes së fshehtë; dhe këtë gjë ai e ka bërë që nga fillimi i njeriut deri në kohën e sotme.

30 Dhe vini re, ai është [a]autori i të gjitha mëkateve. Dhe vini re, ai vazhdon punët e tij të errësirës dhe vrasjes së fshehtë dhe i kalon komplotet e tyre dhe betimet e tyre dhe besëlidhjet e tyre, dhe planet e tyre të ligësisë së tmerrshme nga brezi në brez, sipas mundësisë,

22*a* USH Lidhje të fshehta.
24*a* USH Lig (i), ligësi.
25*a* Alma 37:27–32.
26*a* Mois. 5:29, 49–52.
b 3 Ne. 6:28; Mois. 4:6–12.
27*a* Mois. 5:18–33.
28*a* Zan. 11:1–4; Eth. 1:3.
b Eth. 8:9, 15–25.
29*a* Hel. 2:4–13.
30*a* Alma 5:39–42; Moro. 7:12, 17; Mois. 4:4.

që të vërë nën kontroll zemrat e fëmijëve të njerëzve.

31 Dhe tani vini re, ai kishte fuqi të madhe mbi zemrat e Nefitëve; po, kaq sa ata u bënë jashtëzakonisht të ligj; po, pjesa më e madhe e tyre ishin larguar nga udha e drejtësisë dhe [a]shkelën me këmbët e tyre urdhërimet e Perëndisë dhe u kthyen në udhët e veta, dhe ndërtuan për vete idhuj me arin e tyre dhe me argjendin e tyre.

32 Dhe ndodhi që të gjitha këto paudhësi erdhën tek ata në hapësirën e [a]jo shumë viteve, kaq sa pjesa më e madhe e tyre u erdhi në vitin e gjashtëdhjeteshtatë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

33 Dhe ata u rritën gjithashtu në paudhësitë e tyre në vitin e gjashtëdhjetetetë, me keqardhje të madhe dhe ankime nga të drejtët.

34 Dhe kështu, ne shohim se Nefitët filluan të binin në mosbesim dhe të rriteshin në ligësi dhe neveri, ndërsa Lamanitët filluan të rriteshin jashtëzakonisht shumë në njohurinë e Perëndisë së tyre; po, ata filluan të zbatonin statutet dhe urdhërimet e tij dhe të ecnin me vërtetësi dhe drejtësi para tij.

35 Dhe kështu ne shohim se Shpirti i Zotit filloi të [a]largohej nga Nefitët, për shkak të ligësisë dhe të ngurtësimit të zemrave të tyre.

36 Dhe kështu, ne shohim se Zoti filloi të derdhte mbi Lamanitët Shpirtin e tij, për shkak të lehtësisë dhe të vullnetit të tyre për të besuar në fjalët e tij.

37 Dhe ndodhi që Lamanitët ndoqën që të zhduknin bandën e hajdutëve të Gadiantonit; dhe predikuan fjalën e Perëndisë mes pjesës më të ligë të tyre, kaq sa kjo bandë hajdutësh u shkatërrua krejtësisht mes Lamanitëve.

38 Dhe ndodhi nga ana tjetër që Nefitët i inkurajuan dhe i përkrahën, duke filluar nga pjesa më e ligë e tyre, derisa u përhapën në të gjithë tokën e Nefitëve dhe kishin joshur pjesën më të madhe të të drejtëve, derisa ata arritën t'i besonin veprat e tyre dhe të merrnin nga plaçkitjet e tyre dhe të bashkoheshin me ta në vrasjet dhe në lidhjet e tyre të fshehta.

39 Dhe kështu ata mundën të merrnin tërë drejtimin e qeverisë, kaq sa shkelën nën këmbë dhe qëlluan dhe çorën, dhe u kthyen shpinat e tyre të [a]varfërve dhe të urtëve dhe pasuesve të përulur të Perëndisë.

40 Dhe kështu, ne shohim se ata ishin në një gjendje të tmerrshme, [a]gati për një shkatërrim të përhershëm.

41 Dhe ndodhi që kështu mbaroi viti i gjashtëdhjetetetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

Profecia e Nefit, të birit të Helamanit—Perëndia kërcë-

31*a* 1 Ne. 19:7.
32*a* Alma 46:8.
35*a* Mosia 2:36; DeB 121:37.
39*a* Psa. 109:16; Alma 5:54–56; DeB 56:16.
40*a* Hel. 5:2; 11:37; DeB 18:6.

non popullin e Nefit se do t'i vizitojë në zemërimin e tij për shkatërrimin e plotë të tyre, në qoftë se nuk pendohen për ligësinë e tyre. Perëndia godet popullin e Nefit me sëmundje; ata pendohen dhe kthehen tek ai. Samueli, një Lamanit, profetizon mes Nefitëve.

Përfshin kapitujt 7 deri në 16, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 7

Nefi nuk pranohet në veri dhe kthehet në Zarahemla—Ai lutet nga kulla e oborrit të tij dhe atëherë i bën thirrje popullit të pendohet ose të mbarojë. Rreth 23–21 para K.

Vini re, tani ndodhi në vitin e gjashtëdhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefitëve, që Nefi, biri i Helamanit, u [a]kthye në tokën e Zarahemlës nga toka në veri.

2 Pasi ai kishte vajtur aty mes njerëzve që ishin në tokën në veri dhe u predikoi atyre fjalën e Perëndisë dhe u profetizoi shumë gjëra atyre;

3 Dhe ata i hodhën poshtë të gjitha fjalët e tij, kaq sa ai nuk mund të rrinte më mes tyre, prandaj u kthye përsëri në vendlindjen e tij.

4 Dhe duke parë popullin në një gjendje kaq të tmerrshme ligësie dhe ata hajdutët e Gadiantonit duke mbushur fronet e gjykimit—pasi morën pushtetin dhe autoritetin e vendit, duke lënë mënjanë urdhërimet e Perëndisë, pa qenë fare të drejtë para tij, duke mos zbatuar drejtësi mes fëmijëve të njerëzve;

5 Duke dënuar të drejtët për shkak të drejtësisë së tyre; duke lënë fajtorët dhe të ligjtë pa i dënuar, për shkak të parave të tyre; dhe për më tepër të qëndronin në detyrë në krye të qeverisë, të sundonin dhe të vepronin sipas vullneteve të tyre, që ata të mund të merrnin fitime dhe madhështi nga [a]bota dhe, për më tepër, kështu që të mund të shkelnin më me lehtësi kurorën dhe të vidhnin dhe të vrisnin, dhe të bënin sipas vullneteve të tyre—

6 Tani, kjo paudhësi e madhe erdhi mbi Nefitët, në hapësirën e jo shumë viteve; dhe kur Nefi e pa atë, zemra iu enjt në gjoks nga keqardhja; dhe thirri në agoninë e shpirtit të tij:

7 Oh, sikur të kisha patur ditët e mia në ditët kur ati im, Nefi, doli së pari nga toka e Jeruzalemit, kështu që të gëzohesha me të në tokën e premtuar; atëherë njerëzit e tij luteshin me lehtësi, ishin të vendosur të zbatonin urdhërimet e Perëndisë dhe ishin të ngadalshëm që të shtyheshin të bënin paudhësi dhe të shpejtë të dëgjonin fjalët e Zotit—

8 Po, nëse ditët e mia do të kishin qenë në ato ditë, atëherë shpirti im do të ishte gëzuar në drejtësinë e vëllezërve të mi.

9 Por vini re, është caktuar

7 1*a* Hel. 6:6.

5*a* Mt. 13:22; 16:26.

që këto të jenë ditët e mia dhe që shpirti im të mbushet me pikëllim për shkak të ligësisë së vëllezërve të mi.

10 Dhe vini re, tani ndodhi që ai ishte në një kullë e cila gjendej në oborrin e Nefit, që ishte pranë udhës kryesore që të çonte në tregun kryesor që gjendej në qytetin e Zarahemlës; prandaj, Nefi qe përkulur në atë kullë që ishte në oborrin e tij, kullë e cila ishte edhe pranë portës së oborrit, nëpërmjet së cilës dilej në udhën kryesore.

11 Dhe ndodhi që disa njerëz po kalonin aty pranë dhe panë Nefin në kullë, ndërsa po i derdhte shpirtin e tij Perëndisë; dhe ata vrapuan t'u tregonin të tjerëve ç'kishin parë dhe njerëzit erdhën së bashku në turma, që të mund të dinin shkakun e një zije kaq të madhe për ligësinë e njerëzve.

12 Dhe tani, kur Nefi u ngrit, pa turmën e njerëzve që ishin mbledhur tok së bashku.

13 Dhe ndodhi që hapi gojën dhe u tha atyre: Vini re, [a]përse jeni mbledhur së bashku? Që unë t'ju tregoj për paudhësitë tuaja?

14 Po, sepse u ngjita në kullën time, që t'i derdh shpirtin Perëndisë tim, për shkak të pikëllimit të madh të zemrës sime, që vjen nga paudhësitë tuaja!

15 Dhe për shkak të pikëllimit dhe të vajtimit tim ju u mblodhët tok dhe po çuditeni; po, dhe keni nevojë të madhe të çuditeni; po, duhet të çuditeni sepse jeni nënshtruar, aq sa djalli të ketë kontroll kaq të madh mbi zemrat tuaja.

16 Po, si është e mundur që iu dorëzuat lajkave të atij që po kërkon t'i hedhë shpirtrat tuaj në mjerim të përjetshëm dhe në vuajtje të pafund?

17 O, pendohuni, pendohuni! [a]Përse doni të vdisni? Kthehuni, kthehuni te Zoti, Perëndia juaj. Përse ju ka braktisur ai?

18 Kjo është, sepse ju keni ngurtësuar zemrat tuaja; po, nuk doni të dëgjoni zërin e [a]bariut të mirë; po, ju e keni [b]provokuar atë që të zemërohet kundër jush.

19 Dhe vini re, në vend që t'ju [a]mbledhë, nëse nuk do të pendoheni, vini re, ai do t'ju shpërndajë që të bëheni mish për qentë dhe për bishat e egra.

20 O, si mund ta keni harruar Perëndinë tuaj pikërisht në atë ditë që ju shpëtoi?

21 Por vini re, është për të bërë fitim, për t'u lavdëruar nga njerëzit, po, kështu që ju të mund të keni ar dhe argjend. Dhe zemrat tuaja i keni vënë mbi pasuritë dhe mbi gjërat e kota të kësaj [a]bote, për të cilat ju vrisni dhe plaçkitni dhe vidhni, dhe jepni dëshmi të [b]rreme kundër fqinjit tuaj, dhe bëni të gjitha llojet e paudhësisë.

22 Dhe për këtë shkak mjerimi do të bjerë mbi ju, veçse në qoftë

13*a* Mt. 3:5–8.
17*a* Eze. 18:23, 31–32.
18*a* Eze. 34:12; Gjo. 10:14–16; Alma 5:38–41, 57–60. USH Bari i Mirë.
b Jakobi 1:8; Alma 12:36–37.
19*a* 3 Ne. 10:4–7.
21*a* USH Qenie i botës.
b Eks. 20:16; Mt. 15:19–20.

se pendoheni. Pasi, në qoftë se nuk pendoheni, vini re, ky qytet i madh dhe të gjitha ato qytete të mëdha që janë rreth e përqark, që janë në tokën e zotërimit tonë, do t'ju merren kështu që ju të mos keni vend në to; pasi vini re, Zoti nuk do t'ju japë [a]fuqi, sikurse ka bërë deri tani, që të përballoni armiqtë tuaj.

23 Pasi vini re, kështu thotë Zoti: Unë nuk do t'u tregoj të ligjve fuqinë time, njërit më shumë se tjetrit, nëse ata nuk pendohen për mëkatet e tyre dhe nuk dëgjojnë fjalët e mia. Prandaj tani dua që ju të vini re, vëllezërit e mi se do të jetë [a]më mirë për Lamanitët, sesa për ju, nëse nuk pendoheni.

24 Pasi vini re, ata janë më të drejtë se ju, pasi ata nuk kanë mëkatuar kundër asaj njohurie të madhe që ju keni marrë; prandaj Zoti do të jetë i mëshirshëm me ta; po, ai do të [a]zgjasë ditët e tyre dhe do të shtojë farën e tyre, madje edhe pasi ju të jeni [b]shkatërruar krejtësisht, nëse nuk pendoheni.

25 Po, mjerë ju, për atë neveri të madhe që ka ardhur mes jush; dhe ju jeni bashkuar me të, po, me atë bandë të [a]fshehtë që u krijua nga Gadiantoni!

26 Po, [a]mjerë ju, për atë krye-lartësi që keni lejuar të hyjë në zemrat tuaja, që ju ka ngritur përtej asaj që është e mirë, për shkak të [b]pasurive tuaja jashtëzakonisht të mëdha!

27 Po, mjerë ju, për shkak të ligësisë dhe neverive tuaja!

28 Dhe në qoftë se nuk pendoheni, ju do të mbaroni; po, madje tokat tuaja do t'ju merren dhe ju do të shkatërroheni nga faqja e dheut.

29 Vini re, tani unë nuk po ju them nga vetja ime se këto gjëra do të ndodhin, pasi këto gjëra nuk i [a]di nga vetja ime; por vini re, unë e di se këto gjëra janë të vërteta, sepse Zoti Perëndi m'i ka bërë të njohura, prandaj unë po dëshmoj se ato do të ndodhin.

KAPITULLI 8

Gjykatësit e korruptuar përpiqen të nxitin popullin kundër Nefit—Abrahami, Moisiu, Zenosi, Zenoku, Eziasi, Isaia, Jeremia, Lehi dhe Nefi, të gjithë, dëshmuan për Krishtin—Nëpërmjet frymëzimit, Nefi njofton vrasjen e kryegjykatësit. Rreth 23–21 para K.

Dhe tani ndodhi që pasi Nefi tha këto fjalë, vini re, aty kishte njerëz që ishin gjykatës që bënin pjesë edhe në bandën e fshehtë të Gadiantonit dhe u zemëruan, dhe thirrën me zë të lartë kundër tij, duke i thënë popullit: Përse nuk e kapni këtë njeri dhe ta sillni këtu, që të dënohet sipas krimit që ka bërë?

2 Përse e shikoni këtë njeri dhe e dëgjoni atë të shajë këtë popull dhe ligjin tonë?

3 Pasi vini re, Nefi u kishte

22*a* Mosia 7:29.
23*a* Hel. 15:11–15.
24*a* Alma 9:16; DeB 5:33.
b Alma 9:19.
25*a* Hel. 3:23.
26*a* Isa. 5:8–25.
b Jakobi 2:13.
29*a* Alma 5:45–46.

folur atyre në lidhje me korruptimin e ligjit të tyre; po, shumë gjëra tha Nefi që nuk mund të shkruhen; dhe ai nuk tha asgjë që të ishte në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë.

4 Dhe ata gjykatës ishin zemëruar me të, pasi ai u [a]foli haptas në lidhje me punët e tyre të fshehta të errësirës; megjithatë ata nuk guxonin të vinin duart e tyre mbi të, pasi kishin frikë nga njerëzit se mund të thërrisnin me zë të lartë kundër tyre.

5 Prandaj ata i thirrën popullit, duke thënë: Përse duroni që ky njeri të thotë fjalë të rënda kundër nesh? Pasi vini re, ai e dënon të gjithë këtë popull, madje deri në shkatërrim; po, dhe gjithashtu, që këto qytetet tona të mëdha do të na merren, që ne të mos kemi vend në to.

6 Dhe tani ne e dimë se kjo është e pamundur, pasi vini re, ne jemi të fuqishëm dhe qytetet tona janë të mëdha, prandaj armiqtë tanë nuk mund të kenë fuqi mbi ne.

7 Dhe ndodhi që kështu e nxitën popullin në zemërim kundër Nefit dhe shkaktuan grindje mes tyre; pasi qenë disa që thirrën: Lëreni këtë njeri të qetë, pasi është njeri i mirë dhe se ato gjëra që ai thotë, do të ndodhin me siguri, në qoftë se nuk pendohemi.

8 Po, vini re, të gjitha gjykimet që na ka dëshmuar do të bien mbi ne; pasi ne e dimë se ai ka dëshmuar të vërtetën për paudhësitë tona. Dhe vini re, ato janë të shumta dhe ashtu si ai i [a]di paudhësitë tona, di gjithashtu të gjitha gjërat që do të na ndodhin;

9 Po, dhe vini re, po të mos ishte profet, ai nuk do të kishte dëshmuar në lidhje me këto gjëra.

10 Dhe ndodhi që ata njerëz që u përpoqën të shkatërronin Nefin, qenë të detyruar nga frika, të mos vinin dorë mbi të; prandaj, duke parë se fitoi pëlqim në sytë e disave, ai filloi t'u fliste përsëri atyre, kaq sa pjesa e mbetur u frikësua.

11 Prandaj, ai qe i detyruar t'u fliste më shumë, duke thënë: Vini re, vëllezërit e mi, a nuk keni lexuar se Perëndia i dha fuqi një njeriu, madje Moisiut, që të godiste ujërat e [a]Detit të Kuq dhe ato u hapën sa andej këtej, kaq sa Izraelitët që ishin etërit tanë, kaluan nëpër tokë të thatë dhe ujërat u mbyllën mbi ushtritë e Egjiptianëve dhe i përpinë ata?

12 Dhe tani vini re, në qoftë se Perëndia i dha këtij njeriu fuqi të tillë, atëherë përse ju duhet të dyshoni mes jush dhe të thoni se ai nuk më ka dhënë mua fuqi, që të mund të di në lidhje me gjykimet që do të bien mbi ju, në qoftë se nuk pendoheni?

13 Por, vini re, ju jo vetëm mohoni fjalët e mia, por ju mohoni edhe të gjitha fjalët që janë folur nga etërit tanë, si dhe fjalët që u folën nga ky njeri, Moisiu, të

8 4*a* 1 Ne. 16:2–3.
8*a* Hel. 7:29.
11*a* Eks. 14:16; 1 Ne. 17:26; Mosia 7:19; DeB 8:2–3; Mois. 1:25.

cilit iu dha kaq shumë fuqi, po, fjalët që ai foli në lidhje me ardhjen e Mesias.

14 Po, a nuk dëshmoi ai se do të vinte Biri i Perëndisë? Dhe ashtu si [a]ngriti lart gjarprin prej bronzi në vendin e shkretë, po ashtu do të ngrihet ai që do të vijë.

15 Dhe sikurse të gjithë ata që do të shikonin atë gjarpër do të [a]jetonin, ashtu madje të gjithë ata që do ta shikojnë në Birin e Perëndisë me besim, me shpirt të penduar, do të mund të [b]jetojnë madje gjithashtu në atë jetë që është e përjetshme.

16 Dhe tani vini re, Moisiu nuk qe i vetmi që dëshmoi mbi këto gjëra, por gjithashtu të [a]gjithë profetët e shenjtë, që nga ditët e tij dhe deri në ditët e Abrahamit.

17 Po, dhe vini re, [a]Abrahami parashikoi ardhjen e tij dhe u mbush me kënaqësi dhe gëzoi.

18 Po, dhe vini re, unë ju them juve se Abrahami jo vetëm që dinte mbi këto gjëra, por pati [a]shumë para ditëve të Abrahamit që u thirrën me [b]urdhër të Perëndisë; po, madje sipas urdhrit të Birit të tij; dhe kjo që t'i tregohej popullit, shumë mijëra vjet para ardhjes së tij, se shëlbimi do të vinte mbi ta.

19 Dhe tani do të doja që ju të dini se që nga ditët e Abrahamit ka pasur shumë profetë që i kanë dëshmuar këto gjëra; po, vini re profeti [a]Zenos dëshmoi me guxim dhe për këtë ai u vra.

20 Dhe vini re, gjithashtu [a]Zenoku dhe gjithashtu Eziasi dhe gjithashtu [b]Isaia, dhe [c]Jeremia (Jeremia është i njëjti profet që dëshmoi për shkatërrimin e [d]Jeruzalemit) dhe tani ne e dimë se Jeruzalemi u shkatërrua sipas fjalëve të Jeremias. O, atëherë, pse të mos vijë gjithashtu Biri i Perëndisë sipas profecisë së tij?

21 Dhe tani, a e vini ju në dyshim se [a]Jeruzalemi u shkatërrua? A do të thoshit se të [b]bijtë e Zedekias nuk u vranë të gjithë me përjashtim të [c]Mulekut? Po, dhe nuk e shihni se fara e Zedekias është me ne dhe se u dëbua nga toka e Jeruzalemit? Por vini re, kjo nuk është e gjitha—

22 Ati ynë, Lehi, u dëbua nga Jeruzalemi, sepse dëshmoi për këto gjëra. Edhe Nefi dëshmoi për këto gjëra dhe pothuajse të gjithë etërit tanë, madje gjer në kohën e sotme; po, ata kanë dëshmuar për [a]ardhjen e Krishtit dhe e pritnin atë; dhe janë gëzuar për ditën që do të vijë.

14*a* Num. 21:6–9; 2 Ne. 25:20; Alma 33:19–22. USH Jezu Krisht—Tipet ose simbolet e Krishtit.
15*a* 1 Ne. 17:41; Alma 37:45–47; 3 Ne. 15:9.
b Gjo. 11:25.
16*a* Jakobi 4:4–5; 7:11.
17*a* Zan. 22:8–14; Gjo. 8:56.
18*a* Alma 13:19; DeB 84:6–16; 136:37.
b USH Priftëri Melkizedeke.
19*a* Alma 34:7.
20*a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 10:15–16. USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të humbura.
b Isa. 53.
c 1 Ne. 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18; 1 Ne. 1:4.
21*a* 2 Ne. 6:8; Omni 1:15.
b 2 Mbr. 25:7; Jer. 39:6; 52:10.
c Eze. 17:22–23; Hel. 6:10.
22*a* USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.

23 Dhe vini re, ai është Perëndi dhe është me ta; dhe ai iu shfaq atyre dhe i shëlboi ata; dhe ata i dhanë atij lavdi, për shkak të asaj që do të vijë.

24 Dhe tani, duke parë se ju i dini këto gjëra dhe nuk mund t'i mohoni ato, veçse në qoftë se gënjeni, prandaj në këtë ju keni mëkatuar, pasi ju i keni hedhur poshtë të gjitha këto gjëra, me gjithë provat e shumta që keni marrë; po, madje ju keni marrë të [a]gjitha gjërat, qoftë gjërat në qiell dhe të gjitha gjërat që janë në tokë, si dëshmi se ato janë të vërteta.

25 Por vini re, ju keni hedhur poshtë të vërtetën dhe jeni [a]rebeluar kundër Perëndisë suaj të shenjtë; dhe madje në këtë çast, në vend që të depozitoni për vete [b]thesare në qiell, ku asgjë nuk korruptohet dhe ku nuk mund të shkojë asgjë që nuk është e pastër, ju jeni duke grumbulluar për vete zemërim për ditën e [c]gjykimit.

26 Po, madje në këtë çast ju jeni gati për shkatërrim të përhershëm, për shkak të vrasjeve tuaja dhe [a]lavirësisë dhe ligësisë suaj; po, dhe në qoftë se nuk pendoheni, ai do t'ju vijë së shpejti.

27 Po, vini re, tani madje e keni në dyert tuaja; po, shkoni në fronin e gjykimit dhe kërkoni; dhe vini re, gjykatësi juaj është vrarë dhe [a]shtrihet në gjakun e tij; dhe është vrarë [b]nga vëllai i tij i cili kërkon të ulet në fronin e gjykimit.

28 Dhe vini re, që të dy bëjnë pjesë në bandën tuaj të fshehtë, [a]krijuesi i së cilës është Gadiantoni dhe ai i ligu i cili kërkon të shkatërrojë shpirtrat e njerëzve.

KAPITULLI 9

Lajmëtarët e gjejnë kryegjykatësin të vdekur në fronin e gjykimit—Ata burgosen dhe lirohen më vonë—Nëpërmjet frymëzimit Nefi identifikon Seantumin si vrasës—Nefi pranohet prej disave si profet. Rreth 23–21 para K.

Vini re, tani ndodhi që kur Nefi tha këto fjalë, disa njerëz që ishin mes tyre vrapuan për te froni i gjykimit; po, madje qenë pesë që shkuan dhe thanë mes tyre, ndërsa po shkonin:

2 Vini re, tani do të dimë me siguri nëse ky njeri është një profet dhe se Perëndia e ka urdhëruar të profetizojë të tilla gjëra të mrekullueshme mes nesh. Vini re, ne nuk besojmë se ai i ka thënë, po, nuk besojmë se ai është profet; megjithatë, në qoftë se kjo gjë që ai tha në lidhje me kryegjykatësin është e vërtetë, se ai ka vdekur, atëherë ne do të besojmë se fjalët e tjera që ai ka thënë, janë të vërteta.

3 Dhe ndodhi që ata vrapuan me tërë fuqinë dhe arritën në fronin e gjykimit; dhe vini re, kryegjykatësi kishte rënë përdhe

24*a* Alma 30:44; Mois. 6:63.
25*a* Mosia 2:36–38; 3:12.
b Hel. 5:8; 3 Ne. 13:19–21.
c DeB 10:20–23; 121:23–25.
26*a* USH Lavirësi.
27*a* Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28*a* Hel. 6:26–30.

dhe ishte i [a]shtrirë në gjakun e tij.

4 Dhe tani vini re, kur ata e panë këtë u çuditën shumë, kaq sa ranë përdhe; pasi nuk u kishin besuar fjalëve që kishte thënë Nefi në lidhje me kryegjykatësin.

5 Por tani që ata e panë, e besuan dhe i mbuloi frika që të gjitha gjykimet që kishte thënë Nefi do të binin mbi popullin; prandaj u drodhën dhe ranë përdhe.

6 Tani, menjëherë, sapo gjykatësi u vra—ai qe goditur me thikë nga vëllai i tij që kishte ardhur i maskuar dhe pastaj iku, dhe shërbëtorët vrapuan dhe i thanë popullit duke thirrur mes tyre mbi vrasjen;

7 Dhe vini re, populli u mblodh tok në vendin e fronit të gjykimit—dhe vini re, për çudinë e tyre, ata panë ata pesë burrat që kishin rënë përdhe.

8 Dhe tani vini re, njerëzit nuk dinin gjë në lidhje me turmën që ishte mbledhur tek [a]oborri i Nefit, prandaj ata thanë mes tyre: Këta njerëz janë ata që vranë gjykatësin dhe Perëndia i goditi që të mos mund të iknin prej nesh.

9 Dhe ndodhi që ata i kapën dhe i lidhën dhe i futën në burg. Dhe kudo u dërgua një shpallje që gjykatësi ishte vrarë dhe se vrasësit ishin zënë dhe ishin futur në burg.

10 Dhe ndodhi që të nesërmen populli u mblodh së bashku, për të vajtuar dhe [a]agjëruar në varrimin e kryegjykatësit të madh që u vra.

11 Dhe kështu, gjithashtu ata gjykatës që qenë në oborrin e Nefit dhe dëgjuan fjalët e tij, u mblodhën tok në varrim.

12 Dhe ndodhi që ata pyetën në popull, duke thënë: Ku janë ata të pestë që u dërguan për të hetuar në lidhje me kryegjykatësin, nëse ai kishte vdekur? Dhe ata u përgjigjën dhe thanë: Sa për ata të pestë që ju thoni se i keni dërguar, ne nuk dimë gjë; por ka pesë që janë vrasësit të cilët i kemi futur në burg.

13 Dhe ndodhi që gjykatësit dëshiruan që ata të silleshin; dhe u sollën dhe vini re, ata qenë ata të pestë që qenë dërguar; dhe vini re, gjykatësit i pyetën që të dinin në lidhje me çështjen dhe ata u treguan atyre gjithçka që kishin bërë, duke thënë:

14 Ne vrapuam dhe arritëm te froni i gjykimit, dhe kur pamë të gjitha gjërat, madje, sikurse Nefi kishte dëshmuar, ne u çuditëm kaq sa ramë përdhe dhe kur erdhëm në vete nga çudia jonë, vini re, ata na futën në burg.

15 Tani, sa për vrasjen e këtij njeriu, ne nuk dimë se kush e bëri; dhe vetëm kaq dimë; ne vrapuam dhe erdhëm, sipas dëshirës suaj dhe vini re, ai kishte vdekur, sipas fjalëve të Nefit.

16 Dhe tani ndodhi që gjykatësit ia shpjeguan çështjen popullit dhe thirrën kundër Nefit duke thënë: Vini re, ne e dimë se ky Nefi duhet të jetë marrë

9 3*a* Hel. 8:27. | 8*a* Hel. 7:10. | 10*a* USH Agjëroj, agjërim.

vesh me ndonjë njeri, që të vriste gjykatësin dhe pastaj të mund të na deklaronte, që të mund të na bënte të ndërrojmë besim dhe të kthehemi në fenë e tij, që të mund ta ngrejë veten e të bëhet njeri i madh, i zgjedhur nga Perëndia dhe një profet.

17 Dhe tani vini re, ne do ta nxjerrim në shesh këtë njeri dhe ai do të rrëfejë fajin e tij dhe të na bëjë të ditur vrasësin e vërtetë të këtij gjykatësi.

18 Dhe ndodhi që të pestë u liruan ditën e varrimit. Por, ata qortuan ashpër gjykatësit për fjalët që thanë kundër Nefit dhe u kapën me fjalë me ta një nga një, kaq sa i hutuan ata.

19 Megjithatë, ata bënë që Nefi të merrej dhe të lidhej, dhe të sillej para turmës, dhe filluan ta pyesnin në mënyra të ndryshme, që ta zinin në kundërshtim, që të mund ta akuzonin për vdekje—

20 Duke i thënë: Ti je pjesëtar i komplotit; kush është ky njeri që e ka bërë këtë vrasje? Tani, na thuaj dhe prano fajin tënd, duke thënë: Vër re, ja ku ke parà dhe ne do të të falim jetën, në qoftë se na tregon dhe pranon marrëveshjen që ti ke bëre me të.

21 Por Nefi u tha atyre: O ju të [a]marrë, ju të parrethprerë në zemër, ju të verbër dhe ju njerëz [b]kokëfortë, a e dini për sa kohë Zoti, Perëndia juaj do t'ju lejojë që të vazhdoni në këtë udhën tuaj të mëkatit?

22 O ju, duhet të filloni të thërrisni dhe të [a]vajtoni, për shkak të shkatërrimit të madh që tani po ju pret, në qoftë se nuk pendoheni.

23 Vini re, ju thoni se unë jam marrë vesh me një njeri që ai të vriste Sizoramin, kryegjykatësin tonë. Por vini re, unë po ju them juve se këtë e bëni, sepse unë ju kam dëshmuar që ju mund të dini në lidhje me këtë gjë; po, madje, si dëshmi për ju që unë dija për ligësinë dhe neveritë që janë mes jush.

24 Dhe sepse unë e bëra këtë, ju thoni se jam marrë vesh me një njeri, që ai ta bëjë këtë gjë; po, për shkak se ju tregova këtë shenjë, ju jeni zemëruar me mua dhe kërkoni të shkatërroni jetën time.

25 Dhe tani vini re, unë do t'ju tregoj një shenjë tjetër dhe do të shohim në qoftë se edhe me këtë gjë do të përpiqeni të më shkatërroni.

26 Vini re, unë ju them: Shkoni në shtëpinë e Seantumit që është [a]vëllai i Sizoramit dhe i thoni atij—

27 A ka rënë dakord me ty Nefi, i ashtuquajturi profet, që profetizon kaq profeci të këqija në lidhje me këtë popull, për të vrarë Sizoramin që është vëllai yt?

28 Dhe vini re, ai do t'ju thotë, Jo.

29 Dhe ju do t'i thoni atij: A e ke vrarë ti vëllanë tënd?

30 Dhe atë do ta zërë frika dhe nuk do të dijë ç'të thotë. Dhe vini re, ai do t'jua mohojë; dhe ai do të bëjë sikur po çuditet;

21*a* Vep. 7:51.
b USH Kryengritje.
22*a* Mosia 7:24.
26*a* Hel. 8:27.

megjithatë, ai do t'ju deklarojë se është i pafajshëm.

31 Por vini re, ju do ta kontrolloni dhe do të gjeni gjak në fund të mantelit të tij.

32 Dhe pasi ta keni parë këtë, ju do të thoni: Prej nga vjen ky gjak? A nuk e dimë ne se ky është gjaku i vëllait tënd?

33 Dhe atëherë ai do të dridhet dhe do të duket i zbehtë, madje sikur vdekja të ketë ardhur mbi të.

34 Dhe atëherë ju do të thoni: Për shkak të kësaj frike dhe të kësaj zbehjeje që ka ardhur mbi fytyrën tënde, vër re, ne e dimë se ti je fajtor.

35 Dhe atëherë një frikë edhe më e madhe do ta mbulojë; dhe atëherë ai do t'ju rrëfejë dhe nuk do ta mohojë nëse e ka bërë këtë vrasje.

36 Dhe atëherë ai do t'ju thotë se unë, Nefi, nuk di gjë në lidhje me këtë çështje, vetëm se m'u dha nga fuqia e Perëndisë. Dhe atëherë, ju do të dini se unë jam një njeri i ndershëm dhe se jam dërguar te ju nga Perëndia.

37 Dhe ndodhi që ata shkuan dhe bënë madje ashtu sikurse u kishte thënë Nefi atyre. Dhe vini re, fjalët që ai u kishte thënë ishin të vërteta; pasi, sipas fjalëve, ai mohoi; dhe gjithashtu sipas fjalëve, ai rrëfeu.

38 Dhe u detyrua të pohonte se ai vetë ishte vrasësi i vërtetë, kaq sa të pestët u liruan, sikurse u lirua edhe Nefi.

39 Dhe pati disa nga Nefitët, që u besuan fjalëve të Nefit; dhe pati edhe disa që besuan për shkak të dëshmisë së të pestëve, pasi ata ishin kthyer në besim, ndërsa ishin në burg.

40 Dhe tani pati disa mes njerëzve që thanë se Nefi ishte profet.

41 Dhe pati të tjerë që thanë: Vini re, ai është një perëndi, pasi po të mos ishte perëndi, nuk mund të dinte për të gjitha gjërat. Pasi vini re, ai na ka treguar mendimet e zemrave tona dhe gjithashtu na ka treguar gjëra; dhe madje ai solli në njohurinë tonë vrasësin e vërtetë të kryegjykatësit tonë.

KAPITULLI 10

Zoti i jep Nefit pushtetin e vulosjes—Ai ka fuqi të lidhë dhe të zgjidhë në qiell dhe në tokë—Ai i urdhëron njerëzit të pendohen ose të vdesin—Shpirti e çon atë nga një turmë në tjetrën. Rreth 21–20 para K.

Dhe ndodhi që ndodhi përçarje mes popullit, kaq sa u ndanë sa andej këtej dhe secili shkoi në udhën e tij, duke e lënë Nefin vetëm, ndërsa ai po qëndronte mes tyre.

2 Dhe ndodhi që Nefi mori udhën për në shtëpinë e tij, duke [a]medituar mbi gjërat që i kishte treguar Zoti.

3 Dhe ndodhi që ndërsa ishte kështu duke medituar—duke qenë shumë i mërzitur për shkak të ligësisë së popullit të Nefitëve, të punëve të fshehta

10 2*a* USH Përsiat.

të tyre, të errësirës dhe të vrasjeve të tyre dhe të plaçkitjeve të tyre, dhe të gjitha llojet e ligësive—dhe ndodhi që ndërsa po meditonte kështu në zemrën e tij, vini re, dëgjoi një zë që i thoshte:

4 I bekuar je ti, Nefi, për ato gjëra që ke bërë; pasi të kam parë sesi i ke shpallur këtij populli, [a]pa u lodhur, fjalën që unë të dhashë. Dhe ti nuk pate frikë prej tyre dhe nuk ke kërkuar të shpëtosh [b]jetën tënde, por ke kërkuar [c]vullnetin tim dhe të zbatosh urdhërimet e mia.

5 Dhe tani, sepse ti e ke bërë këtë gjë me kaq ngulm, vër re, unë do të të bekoj përgjithmonë; dhe unë do të të bëj të fuqishëm në fjalë dhe në vepra, në besim dhe në punë; po, madje që të [a]gjitha gjërat do të bëhen sipas [b]fjalës tënde, pasi ti [c]nuk do të kërkosh atë që është në kundërshtim me vullnetin tim.

6 Vër re, ti je Nefi dhe unë jam Perëndia. Vër re, unë po të shpall në prani të engjëjve të mi se ti do të kesh fuqi mbi këtë popull dhe do ta godasësh tokën me [a]zi buke dhe me epidemi dhe me shkatërrim, sipas ligësisë së këtij populli.

7 Vër re, unë të jap fuqi, që çdo gjë që ti do të [a]vulosësh në tokë, do të vuloset edhe në qiell; dhe çdo gjë që ti do të zgjidhësh në tokë, do të zgjidhet në qiell; dhe kështu do të kesh pushtet mes këtij populli.

8 Dhe kështu, në qoftë se ti do t'i thuash këtij tempulli të çahet përmes, do të bëhet.

9 Dhe, në qoftë se ti do t'i thuash këtij [a]mali: Bjer poshtë dhe bëhu rrafsh me tokën, do të bëhet.

10 Dhe vër re, në qoftë se ti do të thuash se Perëndia do ta godasë këtë popull, do të ndodhë.

11 Dhe tani vër re, unë po të urdhëroj që ti të shkosh dhe t'i shpallësh këtij populli se kështu thotë Zoti Perëndi i cili është i Plotfuqishmi: Në qoftë se nuk pendoheni, do të goditeni, madje deri në [a]shkatërrim.

12 Dhe vini re, tani ndodhi që kur Zoti i tha Nefit këto fjalë, ai ndaloi dhe nuk hyri në shtëpi, por u kthye te turmat që ishin përhapur mbi faqen e tokës dhe filloi t'u shpallte atyre fjalën e Zotit që iu tha atij në lidhje me shkatërrimin e tyre, në qoftë se ata nuk do të pendoheshin.

13 Tani vini re, me gjithë mrekullinë e madhe që bëri Nefi, kur u tregoi në lidhje me vdekjen e kryegjykatësit, ata ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk ua vunë veshin fjalëve të Zotit.

14 Prandaj Nefi u njoftoi atyre fjalën e Zotit, duke thënë: Në qoftë se nuk pendoheni, kështu thotë Zoti, ju do të goditeni madje deri në shkatërrim.

15 Dhe ndodhi që kur Nefi u

4*a* USH Zell.
b USH Sakrificë.
c 3 Ne. 11:11.
5*a* 3 Ne. 18:20; DeB 88:63–65.
b Enosi 1:12.
c 2 Ne. 4:35; DeB 46:30.
6*a* Hel. 11:4–18.
7*a* Mt. 16:19. USH Vulos, vulosje.
9*a* Mt. 17:20; Jakobi 4:6; Morm. 8:24; Eth. 12:30.
11*a* Hel. 5:2.

njoftoi atyre fjalën, vini re, ata i ngurtësuan akoma zemrat e tyre dhe nuk ua vunë veshin fjalëve të tij; prandaj, ata thanë fjalë të rënda kundër tij dhe u përpoqën të vinin duart e tyre mbi të, për ta futur në burg.

16 Por vini re, pushteti i Perëndisë qe me të dhe ata nuk mund ta kapnin dot e ta futnin në burg, pasi ai u mor nga Shpirti dhe u largua nga mesi i tyre.

17 Dhe ndodhi që kështu shkoi në Shpirt nga turma në turmë, duke u shpallur fjalën e Perëndisë, madje derisa ua shpalli të gjithëve ose derisa e çoi atë mes gjithë njerëzve.

18 Dhe ndodhi që ata nuk ua vunë veshin fjalëve të tij; dhe filloi të kishte grindje, kaq sa ata u ndanë mes tyre dhe filluan të vrisnin njëri-tjetrin me shpatë.

19 Dhe kështu mbaroi viti i shtatëdhjetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

KAPITULLI 11

Nefi e bind Zotin që ta zëvendësojë luftën e tyre me zi buke—Shumë njerëz vdesin—Ata pendohen dhe Nefi i kërkon Zotit me këmbëngulje për shi—Nefi dhe Lehi marrin shumë zbulesa—Hajdutët e Gadiantonit zënë vend në tokë. Rreth 20–6 para K.

Dhe tani ndodhi që në vitin e shtatëdhjetedytë të mbretërimit të gjykatësve u shtuan grindjet, kaq sa kishte luftëra në gjithë vendin mes gjithë popullit të Nefit.

2 Dhe, qe kjo [a]bandë e fshehtë hajdutësh që vazhdoi këtë punë shkatërrimi dhe ligësie. Dhe kjo luftë vazhdoi gjithë atë vit; dhe vazhdoi edhe në vitin e shtatëdhjetetretë.

3 Dhe ndodhi që në këtë vit Nefi iu lut Zotit, duke thënë:

4 O Zot, mos lejo që ky popull të shkatërrohet nga shpata; por, O Zot, më mirë le të ketë në tokë [a]zi buke, që t'i nxisë ata të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre dhe ndoshta do të pendohen dhe do të kthehen përsëri te ti.

5 Dhe kështu u bë sipas fjalëve të Nefit. Dhe pati zi të madhe buke në tokë, mes gjithë popullit të Nefit. Dhe kështu, në vitin e shtatëdhjetekatërt vazhdoi zia e bukës dhe puna e shkatërrimit nga shpata pushoi, por u rëndua nga zia e bukës.

6 Dhe kjo punë shkatërrimi vazhdoi edhe në vitin e shtatëdhjetepestë. Pasi toka u godit nga thatësira dhe nuk prodhoi grurë në stinën e grurit; dhe e gjithë toka u godit, madje mes Lamanitëve, ashtu sikurse edhe mes Nefitëve, kështu që edhe ata u goditën e me mijëra prej tyre mbaruan, në pjesët më të liga të vendit.

7 Dhe ndodhi që njerëzit panë se do të vdisnin nga uria dhe filluan të [a]kujtonin Zotin, Perëndinë e tyre; dhe filluan të kujtonin fjalët e Nefit.

8 Dhe njerëzit filluan t'u luten kryegjykatësve të tyre dhe

11 2*a* Hel. 6:18–24; 11:25–26.
4*a* 1 Mbr. 17:1; Hel. 10:6.
7*a* Hel. 12:3.

udhëheqësve të tyre, që t'i thonin Nefit: Vër re, ne e dimë se ti je njeri i Perëndisë dhe prandaj iu lut Zotit, Perëndisë sonë, që të na e largojë këtë zi buke, përndryshe të gjitha [a]fjalët që na ke folur në lidhje me shkatërrimin tonë, do të vërtetohen.

9 Dhe ndodhi që gjykatësit i folën Nefit, sipas fjalëve që u kishin kërkuar. Dhe ndodhi që kur Nefi pa se njerëzit u penduan dhe u përulën me rroba thesi, ai iu lut përsëri Zotit, duke thënë:

10 O Zot, vër re, ky popull po pendohet dhe kanë spastruar bandën e Gadiantonit nga mesi i tyre, kaq sa i kanë shfarosur dhe ata i kanë fshehur planet e tyre të fshehta nën dhe.

11 Tani, O Zot, për shkak të kësaj përuljeje të tyre, largoje zemërimin tënd, që zemërimi yt të fashitet në shkatërrimin e atyre njerëzve të këqij të cilët ti tashmë i ke shkatërruar.

12 O Zot, largoje zemërimin tënd, po, zemërimin tënd të rreptë dhe bëj që kjo zi buke të mund të marrë fund, në këtë vend.

13 O Zot, a do të më dëgjosh dhe të bësh që të mund të bëhet sipas fjalëve të mia dhe dërgo [a]shi mbi faqen e tokës, që ajo të mund të sjellë frutin e saj dhe grurë në stinën e grurit?

14 O Zot, ti i dëgjove [a]fjalët e mia kur të thashë: Le të ketë zi buke, që të pushojë murtaja e shpatës; dhe e di se ti, edhe kësaj radhe, do t'i dëgjosh fjalët e mia, pasi the: Në qoftë se ky popull pendohet, unë do ta shpëtoj.

15 Po, O Zot, ti e sheh se janë penduar për shkak të zisë së bukës dhe epidemisë dhe shkatërrimit që ka rënë mbi ta.

16 Dhe tani, O Zot, a do ta largosh zemërimin tënd dhe të provosh përsëri në qoftë se ata do të të shërbejnë? Dhe në qoftë se kështu, O Zot, ti mund t'i bekosh ata sipas fjalëve që ke thënë.

17 Dhe ndodhi që në vitin e shtatëdhjetegjashtë Zoti e largoi zemërimin e tij nga populli dhe bëri të binte [a]shi në atë vend, kaq sa solli fruta në stinën e frutave. Dhe ndodhi që solli grurë në stinën e grurit.

18 Dhe vini re, njerëzit u gëzuan dhe lavdëruan Perëndinë dhe e gjithë faqja e dheut u mbush plot gëzim; dhe ata nuk kërkuan më që ta shkatërronin Nefin, por e çmuan si [a]profet të madh dhe si njeri të Perëndisë, që kishte shumë fuqi dhe autoritet të dhënë nga Perëndia.

19 Dhe vini re, Lehi, i vëllai, nuk ishte [a]aspak prapa tij përsa i takon drejtësisë.

20 Dhe kështu ndodhi që populli i Nefit filloi përsëri të begatohej në tokë; dhe filluan të rindërtonin vendet e tyre të shkretuara dhe filluan të shtohen, dhe të përhapen, madje derisa mbuluan tërë faqen e dheut, si nga veriu, ashtu edhe nga jugu, nga deti perëndimor në detin lindor.

21 Dhe ndodhi që viti i shtatë-

8*a* Hel. 10:11–14.
13*a* 1 Mbr. 18:1, 41–46.
14*a* Hel. 11:4.
17*a* LiP. 11:13–17.
18*a* Hel. 10:5–11.
19*a* Hel. 5:36–44.

dhjetegjashtë mbaroi në paqe. Dhe viti i shtatëdhjeteshtatë filloi në paqe; dhe "kisha u përhap në tërë faqen e dheut; dhe pjesa më e madhe e popullit, si e Nefitëve ashtu edhe e Lamanitëve, ishin pjesëtarë të kishës; dhe ata kishin paqe jashtëzakonisht të madhe në tokë; dhe kështu mbaroi viti i shtatëdhjeteshtatë.

22 Dhe ata patën paqe edhe në vitin e shtatëdhjetetetë, me përjashtim të pak grindjeve në lidhje me pikat e doktrinës që ishin paraqitur nga profetët.

23 Dhe, në vitin e shtatëdhjetenëntë filluan të kishin shumë kundërshtime. Por ndodhi që Nefi dhe Lehi dhe shumë prej vëllezërve të tyre, që dinin në lidhje me pikat e vërteta të doktrinës, duke patur përditë shumë "zbulesa, kështu që ata i predikuan popullit, kaq sa u dhanë fund kundërshtimeve të tyre po atë vit.

24 Dhe ndodhi që në vitin e tetëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit pati një numër kundërshtarësh nga populli i Nefit, që disa vjet më parë kishin shkuar te Lamanitët dhe morën mbi vete emrin e Lamanitëve dhe gjithashtu një farë numri që ishin me të vërtetë pasardhës të Lamanitëve, pasi u nxitën në zemërim nga ata ose nga ata kundërshtarë, prandaj filluan luftën kundër vëllezërve të tyre.

25 Dhe ata bënin vrasje dhe plaçkitje; dhe pastaj ata tërhiqeshin nëpër male dhe në vendin e shkretë dhe në vende të fshehta, duke u fshehur që të mos mund të zbuloheshin; dhe nga dita në ditë numri i tyre shtohej nga kundërshtarët që shkonin të bashkoheshin me ta.

26 Dhe kështu me kohë, po, madje në hapësirën e jo shumë viteve, ata u bënë një bandë jashtëzakonisht e madhe hajdutësh; dhe kërkuan të gjenin të gjitha planet e fshehta të Gadiantonit; dhe kështu, u bënë hajdutë të Gadiantonit.

27 Tani vini re, këta hajdutë bënë dëme të mëdha, po, madje edhe shkatërrime të mëdha mes njerëzve të Nefit dhe gjithashtu mes popullit të Lamanitëve.

28 Dhe ndodhi që u pa e arsyeshme se i duhej dhënë fund kësaj vepre shkatërrimi; prandaj ata dërguan një ushtri njerëzish të fortë në vendin e shkretë dhe nëpër male, për të kërkuar këtë bandë hajdutësh dhe për ta shkatërruar.

29 Por vini re, ndodhi që po atë vit u përzunë në tokat e tyre. Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

30 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të tetëdhjetenjëtë u nisën përsëri kundër kësaj bande hajdutësh dhe shkatërruan shumë; dhe ata pësuan gjithashtu shkatërrim të madh.

31 Dhe u detyruan të ktheheshin përsëri nga vendi i shkretë dhe nga malet për në tokat e tyre, për shkak të numrit jash-

21*a* USH Kishë e Jezu Krishtit.

23*a* Alma 26:22; DeB 107:19.

tëzakonisht të madh të atyre hajdutëve që gjendeshin nëpër male dhe në vendin e shkretë.

32 Dhe ndodhi që kështu mbaroi ky vit. Dhe hajdutët po shtoheshin gjithnjë dhe u bënë të fortë, kaq sa përballonin të gjitha ushtritë e Nefitëve dhe gjithashtu të Lamanitëve; dhe ata shkaktuan që një frikë e madhe t'u vinte njerëzve mbi gjithë faqen e dheut.

33 Po, pasi ata vizituan shumë pjesë të vendit dhe bënë shkatërrim të madh në to; po, vranë shumë dhe morën me vete të tjerë robër në vendin e shkretë, po, dhe veçanërisht gratë e tyre dhe fëmijët e tyre.

34 Tani, kjo e keqe e madhe, që u erdhi njerëzve për shkak të paudhësisë së tyre, i nxiti ata përsëri në kujtim të Zotit, Perëndisë së tyre.

35 Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetenjëtë i mbretërimit të gjykatësve.

36 Dhe në vitin e tetëdhjetedytë ata filluan përsëri të [a]harronin Zotin, Perëndinë e tyre. Dhe në vitin e tetëdhjetetretë ata filluan të bënin paudhësi të mëdha. Dhe në vitin e tetëdhjetekatërt ata nuk i përmirësuan udhët e tyre.

37 Dhe ndodhi që në vitin e tetëdhjetepestë ata u bënë gjithnjë e më kryelartë dhe më të ligj; dhe kështu ata ishin gati përsëri për shkatërrim.

38 Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetepestë.

KAPITULLI 12

Njerëzit janë të paqëndrueshëm dhe të marrë, dhe të shpejtë për të bërë keq—Zoti ndëshkon popullin e tij—Asgjësia e njerëzve krahasohet me pushtetin e Perëndisë—Në ditën e gjykimit, njerëzit do të fitojnë jetën e përjetshme ose mallkimin e përjetshëm. Rreth 6 para K.

Dhe kështu ne mund të shohim sa të rreme dhe gjithashtu paqëndrueshmërinë e zemrave të fëmijëve të njerëzve; po, ne mund të shohim se Zoti në mirësinë e tij të madhe e të pafund, bekon dhe i [a]përparon ata që e vendosin [b]besimin e tyre në të.

2 Po, dhe ne mund të shohim që pikërisht, në kohën kur ai begaton popullin e tij, po, në shtimin e arave të tyre, të grigjave të tyre dhe të kopeve të tyre dhe në ar, dhe në argjend, dhe në të gjitha gjërat e çmueshme të çfarëdo lloji dhe mjeshtërie; duke u kursyer jetën dhe duke i çliruar nga duart e armiqve të tyre; duke zbutur zemrat e armiqve të tyre, që ata të mos shpallin luftë kundër tyre; po, dhe në fund, duke bërë të gjitha gjërat për mirëqenien dhe për lumturinë e popullit të tij; po, atëherë është koha që ata [a]ngurtësojnë zemrat e tyre dhe harrojnë Zotin, Perëndinë e tyre dhe [b]shkelin nën këmbët e tyre të Shenjtin—po, dhe këtë gjë e bëjnë për shkak të rehatisë

36*a* Alma 46:8.
12 1*a* 2 Kro. 26:5; Psa. 1:2–3.
b Psa. 36:7–8; 2 Ne. 22:2; Mosia 4:6. USH Besim.
2*a* USH Braktisje.
b Alma 5:53; 3 Ne. 28:35.

së tyre dhe begatisë së tyre jashtëzakonisht të madhe.

3 Dhe kështu ne shohim se në qoftë se Zoti nuk e [a]ndëshkon popullin e tij me shumë fatkeqësi, po, vetëm në qoftë se ai nuk i viziton me vdekje dhe me tmerr dhe me zi buke, dhe me çdo lloj epidemie, ata nuk do ta [b]kujtojnë atë.

4 O, sa të marrë dhe sa të kotë dhe sa të ligj, dhe djallëzorë, dhe sa të [a]shpejtë për të bërë paudhësi, dhe sa të ngadalshëm për të bërë mirë, janë fëmijët e njeriut; po, sa të shpejtë të dëgjojnë fjalët e të ligut dhe të vënë [b]zemrat e tyre mbi gjërat e kota të botës.

5 Po, sa të shpejtë që të ngrihen në [a]kryelartësi; po, sa të shpejtë që të mburren dhe të bëjnë çdo gjë nga ajo që është paudhësi; dhe sa të ngadalshëm që janë të kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre dhe t'u vënë veshin këshillave të tij, po, sa të ngadalshëm që të [b]ecin në shtigjet e urtësisë!

6 Vini re, ata nuk dëshirojnë që Zoti, Perëndia i tyre i cili i ka [a]krijuar, të [b]sundojë dhe të mbretërojë mbi ta; me gjithë mirësinë dhe mëshirën e tij të madhe ndaj tyre, ata nuk i çmojnë fare këshillat e tij dhe nuk duan që ai të jetë udhërrëfyesi i tyre.

7 O, sa e madhe është [a]asgjësia e fëmijëve të njerëzve; po, ata janë madje edhe më pak se pluhuri i tokës.

8 Pasi vini re, pluhuri i tokës lëviz sa andej këtej e ndahet veç e veç, sipas urdhrit të Perëndisë sonë të madh dhe të përhershëm.

9 Po, vini re, nga zëri i tij dridhen dhe [a]tunden kodra dhe male.

10 Dhe nga [a]fuqia e zërit të tij ato çahen dhe sheshohen dhe bëhen rrafsh, po, madje sikurse një luginë.

11 Po, nga fuqia e zërit të tij, e [a]gjithë toka dridhet;

12 Po, nga fuqia e zërit të tij, themelet tunden, madje mu në qendër.

13 Po, dhe në qoftë se ai i thotë tokës,—Lëviz—ajo lëviz.

14 Po, në qoftë se ai i thotë [a]tokës—[b]Shko prapa që të [c]zgjatet dita për shumë orë—bëhet;

15 Dhe kështu, sipas fjalës së tij, toka shkon prapa dhe njeriut i duket se dielli nuk lëviz; po, dhe vini re, ashtu është; pasi me siguri është toka që lëviz dhe jo dielli.

16 Dhe vini re, në qoftë se ai u thotë gjithashtu [a]ujërave të thellësisë së madhe—[b]Shteruni—bëhet.

17 Vini re, në qoftë se ai i thotë

3*a* Mosia 23:21; DeB 98:21; 101:8.
b Amo. 4:6–11.
4*a* Eks. 32:8.
b Mt. 15:19; Heb. 3:12.
5*a* Fja. 29:23.
USH Kryelartësi, krenari.
b USH Ec, ec me Perëndinë.
6*a* Isa. 45:9; DeB 58:30; Mois. 7:32–33.
b DeB 60:4.
7*a* Isa. 40:15, 17; Mosia 4:19; Mois. 1:10.
9*a* 3 Ne. 22:10.
10*a* 1 Ne. 17:46.
11*a* Morm. 5:23; Eth. 4:9.
14*a* Joz. 10:12–14.
b Isa. 38:7–8.
c 2 Mbr. 20:8–11.
16*a* Mt. 8:27.
b Isa. 44:27; 51:10.

këtij mali—Ngrihu lart dhe [a]eja këtu dhe bjer mbi atë qytet, që të varroset—vini re, bëhet.

18 Dhe vini re, në qoftë se një njeri [a]fsheh një thesar në tokë dhe Zoti i thotë—Qoftë i [b]mallkuar për shkak të paudhësisë së atij që e ka fshehur—vini re, ai mallkohet.

19 Dhe në qoftë se Zoti do të thotë—Qofsh mallkuar, që askush mos të të gjejë tani e tutje e përgjithnjë—vini re, askush nuk do ta gjejë tani e tutje e përgjithnjë.

20 Dhe vini re, në qoftë se Zoti do t'i thotë një njeriu—Për shkak të paudhësive të tua, ti do të mallkohesh përgjithnjë—do të bëhet.

21 Dhe në qoftë se Zoti do të thotë—Për shkak të paudhësive të tua, ti nuk do të dalësh kurrë në praninë time—ai do të bëjë që të ndodhë kështu.

22 Dhe mjerë ai, të cilit do t'ia thotë këtë, pasi do t'ia thotë atij që do të bëjë paudhësi dhe ai nuk mund të shpëtohet; prandaj, për këtë shkak, që njerëzit të mund të shpëtohen, është shpallur pendimi.

23 Prandaj, të bekuar janë ata që do të pendohen dhe do t'i vënë veshin zërit të Zotit, Perëndisë së tyre; pasi këta janë ata që do të [a]shpëtohen.

24 Dhe dhëntë Perëndia, në tërësinë e tij të madhe, që njerëzit të çohen në pendim dhe në vepra të mira, që ata të kthehen në hirësi për [a]hirësi, sipas veprave të tyre.

25 Dhe unë do të doja që të gjithë njerëzit të shpëtohen. Por, ne lexojmë që në ditën e madhe dhe të fundit, ka disa që do të flaken, po, nuk do të lejohen të dalin në praninë e Zotit;

26 Po, do të caktohen në një gjendje mjerimi të përhershëm, duke përmbushur fjalët që thonë: Ata që kanë bërë mirë, do të kenë [a]jetë të përjetshme; dhe ata që kanë bërë keq, do të kenë [b]mallkim të përjetshëm. Dhe kështu është. Amen.

Profecia e Samuel Lamanitit drejtuar Nefitëve.

Përfshin kapitujt 13 deri në 15, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 13

Samuel Lamaniti profetizon shkatërrimin e Nefitëve, në qoftë se nuk pendohen—Ata dhe pasuritë e tyre mallkohen—Ata hedhin poshtë profetët dhe i zënë me gurë, rrethohen prej demonëve dhe kërkojnë lumturi duke bërë paudhësi. Rreth 6 para K.

Dhe tani ndodhi që në vitin e tetëdhjetegjashtë, Nefitët vazhduan të mbeten në ligësi, po, në ligësi të madhe, ndërsa [a]Lamanitët respektonin në mënyrë të rreptë urdhërimet e Perëndisë, sipas ligjit të Moisiut.

17*a* 3 Ne. 8:10.
18*a* Morm. 1:18; Eth. 14:1.
b Hel. 13:17.
23*a* USH Shpëtim.
24*a* USH Hir.
26*a* Mt. 25:46; Gjo. 5:28–29; Rom. 6:13.
b USH Mallkim.
13 1*a* Hel. 15:4–5.

2 Dhe ndodhi që gjatë këtij viti, njëfarë Samueli, një Lamanit, erdhi në tokën e Zarahemlës dhe filloi t'i predikonte popullit. Dhe ndodhi që ai predikoi pendim për shumë ditë mes popullit dhe ata e dëbuan dhe ai qe gati të kthehej në vendin e tij.

3 Por vini re, zëri i Zotit erdhi tek ai, që ai duhej të kthehej përsëri dhe t'i profetizonte popullit çdo gjë që do të vinte në [a]zemrën e tij.

4 Dhe ndodhi që ata nuk e lejuan të hynte në qytet; prandaj ai shkoi dhe u ngjit mbi murin e qytetit, dhe shtriu dorën e tij, dhe thirri me zë të lartë, dhe u profetizoi njerëzve çdo gjë që Zoti i vuri në zemër.

5 Dhe ai u tha atyre: Vini re, unë Samueli, një Lamanit, flas fjalët e Zotit, që ai m'i vë në zemër; dhe vini re, ai i ka vënë ato në zemrën time, që t'i them këtij populli se [a]shpata e drejtësisë varet mbi këtë popull; dhe katërqind vjet nuk do të kalojnë dhe shpata e drejtësisë do të bjerë mbi këtë popull.

6 Po, një [a]shkatërrim i madh e pret këtë popull dhe me siguri do të bjerë mbi këtë popull, dhe asgjë nuk mund ta shpëtojë këtë popull, veçse pendimi dhe besimi në Zotin Jezu Krisht i cili me siguri do të vijë në këtë botë dhe do të vuajë shumë gjëra dhe do të vritet për popullin e tij.

7 Dhe vini re, një [a]engjëll i Zotit ma njoftoi këtë gjë dhe i solli [b]lajme të mira shpirtit tim. Dhe vini re, unë u dërgova mes jush, që t'ju njoftoj edhe juve, që ju gjithashtu të mund të merrni lajme të mira; por vini re, ju nuk më pranoni mes jush.

8 Prandaj, kështu thotë Zoti: Për shkak të ngurtësisë së zemrave të popullit të Nefitëve, në qoftë se nuk pendohen, unë do t'u heq atyre fjalën time dhe do të [a]tërheq prej tyre Shpirtin tim dhe nuk do t'i ndihmoj më, dhe do t'i kthej zemrat e vëllezërve të tyre kundër tyre.

9 Dhe nuk do të kalojnë [a]katërqind vjet para se unë do të bëj që ata të goditen; po, unë do t'i vizitoj me shpatë dhe me zi buke dhe me epidemi.

10 Po, unë do t'i vizitoj me zemërimin tim të rreptë dhe do të ketë prej atyre të [a]brezit të katërt që do të jetojnë, mes armiqve tuaj, që do të shohin shkatërrimin tuaj të plotë; dhe kjo do të ndodhë me siguri në qoftë se ju nuk pendoheni, thotë Zoti; dhe ata të brezit të katërt do të vizitojnë shkatërrimin tuaj.

11 Por, në qoftë se ju pendoheni dhe [a]ktheheni te Zoti, Perëndia juaj, unë do ta largoj zemërimin tim, thotë Zoti; po, kështu thotë Zoti, të bekuar qofshin ata që do të pendohen dhe do të kthehen tek unë, por mjerë ai që nuk pendohet.

3*a* DeB 100:5.
5*a* Alma 60:29; 3 Ne. 2:19.
6*a* Alma 45:10–14; Hel. 15:17.
7*a* Alma 13:26.
b Isa. 52:7.
8*a* Hel. 6:35.
9*a* Alma 45:10–12.
10*a* 1 Ne. 12:12; 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 27:32.
11*a* 3 Ne. 10:5–7.

12 Po, [a]mjerë ky qytet i madh i Zarahemlës; pasi vini re, është për shkak të atyre që janë të drejtë, që ka shpëtuar; po, mjerë ky qytet i madh, pasi unë parandiej, thotë Zoti se ka shumë, po, madje pjesa më e madhe e këtij qyteti të madh, që do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër meje, thotë Zoti.

13 Por, të bekuar qofshin ata që do të pendohen, pasi unë do t'i kursej. Por vini re, po të mos ishte për të drejtët që janë në këtë qytet të madh, vini re, unë do të bëja që [a]zjarri të zbriste nga qielli dhe ta shkatërronte.

14 Por, vini re, ai kursehet për hir të të drejtëve. Por vini re, koha vjen, thotë Zoti, që kur ju të dëboni të drejtët nga mesi juaj, atëherë ju do të jeni gati për shkatërrim; po, mjerë ky qytet i madh për shkak të ligësisë dhe neverive që janë në të.

15 Po, dhe mjerë edhe qyteti Gideon për ligësinë e neveritë që janë në të.

16 Po, dhe mjerë edhe të gjitha qytetet që janë në tokën rreth e përqark, që zotërohen nga Nefitët, për shkak të ligësisë dhe neverive që janë në to.

17 Dhe vini re, një [a]mallkim do të bjerë mbi këtë tokë, thotë Zoti i Ushtrive, për shkak të njerëzve që janë mbi këtë tokë, po, për shkak të ligësisë dhe të neverive të tyre.

18 Dhe do të ndodhë, thotë Zoti i Ushtrive, po, Perëndia ynë i madh dhe i vërtetë, se kushdo që do të [a]fshehë thesare në tokë, nuk do t'i gjejë më, për shkak të mallkimit të madh të tokës, veçse në qoftë se është njeri i drejtë dhe ta fshehë për Zotin.

19 Pasi unë dua, thotë Zoti, që ata t'i fshehin thesaret e tyre tek unë; dhe mallkuar qofshin ata që nuk i fshehin thesaret e tyre tek unë; pasi askush nuk i fsheh thesaret tek unë përveç të drejtëve; dhe ai që nuk i fsheh thesaret në mua, i mallkuar qoftë ai dhe gjithashtu thesari dhe askush nuk do ta shëlbejë atë për shkak të mallkimit të vendit.

20 Dhe do të vijë dita që ata do t'i fshehin thesaret e tyre, sepse ata kanë vënë zemrat e tyre në thesare; dhe sepse ata kanë vënë zemrat e tyre në thesare dhe do t'i fshehin thesaret e tyre, kur të ikin para armiqve të tyre; meqë nuk do t'i fshehin tek unë, qofshin mallkuar ata dhe gjithashtu thesaret e tyre; dhe atë ditë do të goditen, thotë Zoti.

21 Vini re ju, populli i këtij qyteti të madh dhe [a]dëgjoni fjalët e mia; po, dëgjoni fjalët që thotë Zoti; pasi vini re, ai thotë se ju jeni të mallkuar për shkak të pasurive tuaja; dhe pasuritë tuaja gjithashtu janë të mallkuara, sepse ju keni vënë zemrat tuaja në to dhe nuk keni dëgjuar fjalët e atij që jua dha ato.

22 Ju nuk e kujtoni Zotin, Perëndinë tuaj në gjërat me anë të të cilave ai ju ka bekuar, por

12*a* 3 Ne. 8:8, 24; 9:3.
13*a* Zan. 19:24; 2 Mbr. 1:9–16; 3 Ne. 9:11.
17*a* Hel. 12:18.
18*a* Morm. 1:18; Eth. 14:1.
21*a* USH Vë veshin.

ju kujtoni gjithmonë [a]pasuritë tuaja, jo për të falënderuar Zotin, Perëndinë tuaj për to; po, zemrat tuaja nuk i drejtohen Zotit, por ato [b]fryhen me krenari të madhe, deri në [c]mburrje dhe deri në fryrje të madhe, smirë, grindje, shpirtligësi, përndjekje dhe vrasje dhe çfarëdolloj paudhësish.

23 Për këtë shkak, Zoti Perëndi bëri që të binte një mallkim mbi këtë tokë si dhe mbi pasuritë tuaja; dhe këtë e bëri për shkak të paudhësive tuaja.

24 Po, mjerë ky popull, për shkak të kësaj kohe që ka ardhur, që ju i [a]dëboni profetët, dhe i përqeshni, dhe i qëlloni me gurë, dhe i vrisni, dhe bëni të gjitha llojet e paudhësive kundër tyre, madje, si bënin ata të kohërave të vjetra.

25 Dhe tani, kur flisni, ju thoni: Në qoftë se ditët tona do të kishin qenë në ditët e [a]etërve tanë të vjetër, ne nuk do t'i kishim vrarë profetët; ne nuk do t'i kishim zënë me gurë dhe nuk do t'i kishim dëbuar.

26 Vini re, ju jeni më të këqij se ata; pasi ashtu si Zoti jeton, në qoftë se një [a]profet vjen mes jush dhe ju njofton fjalën e Zotit, që dëshmon për mëkatet dhe paudhësitë tuaja, ju [b]zemëroheni me të dhe e dëboni dhe përpiqeni me çfarëdo mënyre ta shkatërroni; po, ju do të thoni se ai është një [c]profet i rremë dhe se ai është një mëkatar dhe i djallit; sepse ai [d]dëshmon se veprat tuaja janë të liga.

27 Por vini re, në qoftë se një njeri vjen mes jush dhe ju thotë: Bëni këtë dhe nuk është paudhësi; bëni atë dhe nuk do të vuani; po, ai do të thotë: Ecni pas kryelartësisë së zemrës suaj; po, ecni pas kryelartësisë së syve tuaj dhe bëni çdo gjë që ju do zemra—dhe në qoftë se një njeri do të vijë mes jush dhe do t'ju thotë këtë, ju do ta pranonit dhe do të thoshit se është [a]profet.

28 Po, ju do ta ngrinit lart dhe do t'i jepnit atij nga gjërat tuaja; ju do t'i jepnit nga ari juaj dhe nga argjendi juaj dhe do ta vishnit me rroba të kushtueshme; dhe pasi ai t'ju thoshte fjalë [a]plot lajka dhe t'ju thoshte se gjithçka është në rregull, atëherë ju nuk do t'i gjenit ndonjë të metë.

29 O, ju të ligj dhe ju brez i çoroditur; ju njerëz të ngurtësuar dhe kokëfortë, deri kur besoni se do t'ju durojë Zoti? Po, deri kur do ta lejoni veten të udhëhiqeni nga drejtues të [a]marrë dhe të [b]verbër? Po, deri kur do të [c]zgjidhni errësirën në vend të [d]dritës?

30 Po, vini re, zemërimi i Zotit është ndezur tashmë kundër

22*a* Llu. 12:34.
USH Pasuri; Qenie i botës.
b USH Kryelartësi, krenari.
c USH Zili.
24*a* 2 Kro. 36:15–16; 1 Ne. 1:20.
25*a* Vep. 7:51.
26*a* 2 Kro. 18:7; Llu. 16:31.
b Isa. 30:9–10.
c Mt. 13:57.
d Gal. 4:16.
27*a* Mik. 2:11.
USH Intriga të priftërinjve.
28*a* 2 Tim. 4:3–4.
29*a* 2 Ne. 28:9.
b Mt. 15:14.
c Gjo. 3:19.
d Job. 24:13.

jush; vini re, ai ka mallkuar tokën për shkak të paudhësisë suaj.

31 Dhe vini re, koha vjen që ai i mallkon pasuritë tuaja, që ato t'ju [a]rrëshqasin nga duart, që ju të mos mund t'i mbani më; dhe në ditët e varfërisë suaj, ju nuk do të mund t'i mbani më.

32 Dhe në ditët e varfërisë suaj, ju do t'i përgjëroheni Zotit; dhe më kot do t'i përgjëroheni, pasi shkretimi juaj tashmë ka ardhur mbi ju dhe shkatërrimi juaj është i sigurt; dhe në atë ditë, thotë Zoti i Ushtrive, ju do të qani dhe do të ulërini. Dhe atëherë ju do të ankoheni dhe do të thoni:

33 O, [a]sikur të isha penduar dhe të mos kisha vrarë profetët dhe të mos i kisha [b]zënë me gurë dhe dëbuar ata. Po, në atë ditë, ju do të thoni: O, sikur të kishim kujtuar Zotin, Perëndinë tonë, atë ditë që ai na dha pasuritë tona dhe ato nuk do të ishin bërë të rrëshqitshme, që ne t'i humbnim; pasi vini re, pasuritë tona na kanë lënë.

34 Vini re, ne lëmë këtu një vegël dhe të nesërmen zhduket; dhe vini re, shpatat tona na merren ditën që i kërkojmë për luftë.

35 Po, ne fshehëm thesaret tona dhe ato na rrëshqitën nga duart, për shkak të mallkimit të vendit.

36 O, po të ishim penduar në ditën që fjala e Zotit erdhi te ne; pasi vini re, vendi është i mallkuar dhe të gjitha gjërat janë bërë të rrëshqitshme dhe ne nuk mund t'i mbajmë dot.

37 Vini re, ne jemi të rrethuar prej demonësh, po, jemi të rrethuar nga engjëjt e atij që ka kërkuar të shkatërrojë shpirtrat tanë. Vini re, paudhësitë tona janë të mëdha. O Zot, a nuk mund ta largosh zemërimin tënd prej nesh? Dhe kjo do të jetë gjuha juaj në ato ditë.

38 Por vini re, [a]ditët tuaja të provës kanë kaluar; ju e keni [b]shtyrë ditën e shpëtimit tuaj, derisa tani është pafundësisht tepër vonë dhe shkatërrimi juaj është i sigurt; po, pasi ju keni kërkuar gjithë ditët e jetës suaj atë që nuk mund ta kishit dot; dhe ju keni kërkuar [c]lumturi duke bërë paudhësi, gjë e cila është në kundërshtim me natyrën e asaj drejtësie që është në Udhëheqësin tonë të madh dhe të Përjetshëm.

39 O ju njerëz të këtij vendi, sikur të dëgjonit fjalët e mia! Dhe unë lutem që zemërimi i Zotit të largohet prej jush, që ju të pendoheni dhe të shpëtoheni.

KAPITULLI 14

Samueli parashikon dritë gjatë natës dhe një yll të ri në lindjen e Krishtit—Krishti shëlben njerëzit nga vdekja fizike dhe shpirtërore—Shenjat e vdekjes së tij përfshijnë tri ditë errësire, çarjen e shkëmbinjve dhe trazira të mëdha të natyrës. Rreth 6 para K.

31*a* Morm. 1:17–18.
33*a* Morm. 2:10–15.
b Mt. 23:37.
38*a* Morm. 2:15.
b Alma 34:33–34.
c Alma 41:10–11.

Dhe tani ndodhi që [a]Samuel, Lamaniti, profetizoi edhe shumë gjëra të tjera që nuk mund të shkruhen.

2 Dhe vini re, ai u tha atyre: Vini re, unë po ju jap një shenjë; pasi pesë vjet më shumë vijnë dhe vini re, atëherë vjen Biri i Perëndisë për të shëlbuar të gjithë ata që do të besojnë në emrin e tij.

3 Dhe vini re, këtë do t'jua jap si një [a]shenjë në kohën e ardhjes së tij; pasi vini re, në qiell do të ketë drita të mëdha, kaq sa natën para ardhjes së tij nuk do të ketë errësirë, aq sa do t'i duket njeriut sikur të ishte ditë.

4 Prandaj, do të ketë një ditë dhe një natë dhe një ditë, si të ishin një ditë dhe nuk do të kishte natë; dhe kjo do të jetë për ju si shenjë; pasi këtë ju do ta dini nga lindja e diellit dhe gjithashtu nga perëndimi i tij; prandaj ata do ta dinë me siguri se do të ketë dy ditë e një natë; megjithëqë nata nuk do të jetë e errët; dhe ajo do të jetë nata para se [a]ai të lindë.

5 Dhe vini re, do të lindë një [a]yll i ri që ju nuk e keni parë kurrë më parë; dhe kjo gjithashtu do të jetë një shenjë për ju.

6 Dhe vini re kjo nuk është e gjitha, do të ketë shumë shenja dhe çudira në qiell.

7 Dhe do të ndodhë që ju të gjithë do të mahniteni dhe do të çuditeni kaq shumë, saqë do të [a]bini përdhe.

8 Dhe do të ndodhë që kushdo që do të [a]besojë në Birin e Perëndisë, po, ai do të ketë jetën e përjetshme.

9 Dhe vini re, kështu më ka urdhëruar Zoti, me anë të engjëllit të tij, që të vij e t'jua them këtë gjë, po, ai më ka urdhëruar që t'jua profetizoj këto gjëra; po, ai më tha mua: Thirri këtij populli të pendohet dhe të përgatisë udhën e Zotit.

10 Dhe tani, pasi unë jam Lamanit dhe ju thashë fjalët që Zoti më urdhëroi të them dhe sepse ishin të rënda ndaj jush, ju jeni zemëruar me mua dhe kërkoni të më shkatërroni dhe më keni [a]dëbuar nga mesi juaj.

11 Dhe ju do t'i dëgjoni fjalët e mia, pasi për këtë qëllim unë jam ngjitur mbi muret e këtij qyteti, që të mund të dëgjoni dhe të dini mbi gjykimet e Perëndisë që ju presin për shkak të padrejtësive tuaja dhe që ju të mund të dini gjithashtu kushtet e pendimit;

12 Dhe gjithashtu të mund të dini mbi ardhjen e Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë, [a]Atit të qiellit dhe të tokës, Krijuesit të të gjitha gjërave që nga fillimi; dhe që ju të mund të dini shenjat e ardhjes së tij, me qëllim që të mund të besoni në emrin e tij.

13 Dhe në qoftë se [a]besoni në emrin e tij, ju do të pendoheni

14 1*a* Hel. 13:2.
3*a* 3 Ne. 1:15.
4*a* ush Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
5*a* Mt. 2:1–2; 3 Ne. 1:21.
7*a* 3 Ne. 1:16–17.
8*a* Gjo. 3:16.
10*a* Hel. 13:2.
12*a* Mosia 3:8; 3 Ne. 9:15; Eth. 4:7. ush Jezu Krisht.
13*a* Vep. 16:30–31.

për të gjitha mëkatet tuaja, që kështu të keni heqjen e tyre, nëpërmjet [b]meritave të tij.

14 Dhe vini re, përsëri, po ju jap një shenjë tjetër, po, një shenjë të vdekjes së tij.

15 Pasi vini re, ai duhet të vdesë patjetër, që [a]shpëtimi të mund të vijë; po, është e përshtatshme dhe e nevojshme që ai të vdesë që të ndodhë [b]ringjallja e të vdekurve, kështu që njerëzit të mund të çohen në prani të Zotit.

16 Po, vini re, kjo vdekje sjell ringjalljen dhe [a]shëlben gjithë njerëzimin nga vdekja e parë—nga vdekja shpirtërore; pasi i gjithë njerëzimi, që nga [b]rënia e Adamit, pasi u [c]përjashtua nga prania e Zotit, u konsiderua i [d]vdekur, si për gjërat tokësore, ashtu dhe për gjërat shpirtërore.

17 Por vini re, ringjallja e Krishtit [a]shëlben njerëzimin, po, madje, gjithë njerëzimin dhe e sjell përsëri në praninë e Zotit.

18 Po, dhe ajo përmbush kushtin e pendimit, që kushdo që pendohet ai nuk kositet dhe nuk hidhet në zjarr; por kushdo që nuk pendohet, kositet dhe hidhet në zjarr dhe aty pëson një vdekje tjetër shpirtërore, po, një vdekje të dytë, pasi ata janë përjashtuar përsëri sipas gjërave që i takojnë drejtësisë.

19 Prandaj, pendohuni, pendohuni, meqë duke i ditur këto gjëra dhe duke mos i bërë ato, të mos bini edhe ju vetë në dënim dhe të pësoni këtë vdekje të dytë.

20 Por vini re, sikurse ju thashë në lidhje me një [a]shenjë tjetër, një shenjë e vdekjes së tij, vini re, në atë ditë që ai do të vuaj vdekjen, dielli do të [b]errësohet dhe nuk do të pranojë të lëshojë dritën e tij mbi ju; ashtu dhe hëna dhe yjet; dhe nuk do të ketë dritë mbi faqen e kësaj toke, madje që nga koha që ai do të vuaj vdekjen, për hapësirën e [c]tri ditëve, deri në kohën kur ai të ngrihet përsëri së vdekuri.

21 Po, në kohën kur ai të japë shpirt, do të ketë [a]vetëtima e bubullima për hapësirën e shumë orëve dhe toka do të tundet dhe do të dridhet; dhe shkëmbinjtë që janë mbi faqen e kësaj toke, qofshin ata mbi ose nën tokë, sikurse e dini që në këtë kohë janë të ngurtë, ose pjesa më e madhe e tyre janë një masë e ngurtë, do të [b]copëtohen;

22 Po, ata do të çahen më dysh, e nga ajo ditë e tutje [a]do të kenë plasaritje dhe të çara dhe do të jenë të copëtuar mbi faqen e tërë dheut, po mbi tokë dhe nën tokë.

23 Dhe vini re, do të ketë shumë stuhi dhe shumë male do të rrafshohen si një luginë dhe do të ketë shumë vende që tani quhen lugina që do të bëhen male, lartësia e të cilave do të jetë e madhe.

24 Dhe shumë udhë të mëdha

13*b* DeB 19:16–20.
15*a* USH Shpëtimtar.
b Alma 42:23.
USH Ringjallje.
16*a* USH Plan i shëlbimit.
b USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
c Alma 42:6–9.
d USH Vdekje, shpirtërore.
17*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
20*a* 3 Ne. 8:5–25.
b Llu. 23:44.
c Mosia 3:10.
21*a* 3 Ne. 8:6.
b 3 Ne. 10:9.
22*a* 3 Ne. 8:18.

do të copëtohen dhe shumë [a]qytete do të shkretohen.

25 Dhe shumë [a]varre do të hapen dhe do të nxjerrin shumë prej të vdekurve të tyre; dhe shumë shenjtër do t'u shfaqen shumë njerëzve.

26 Dhe vini re, kështu më tha [a]engjëlli: pasi ai më tha mua se do të ketë bubullima dhe vetëtima për hapësirën e shumë orëve.

27 Dhe më tha se këto gjëra do të ndodhin, ndërsa do të vazhdojnë vetëtima dhe bubullima dhe stuhi; dhe [a]errësira do të mbulojë faqen e tërë dheut për hapësirën e tri ditëve.

28 Dhe engjëlli më tha mua se shumë do të shohin gjëra më të mëdha se këto, me qëllim që ata të besojnë që këto [a]shenja dhe këto çudira do të ndodhin mbi të gjithë faqen e kësaj toke, kështu që të mos ketë shkak për të mos besuar, mes fëmijëve të njerëzve—

29 Dhe kjo ndodh me qëllim që kushdo që do të besojë të mund të shpëtohet dhe kushdo që nuk beson, të marrë një [a]gjykim të drejtë; dhe gjithashtu në qoftë se dënohen, ata sjellin mbi vete dënimin e tyre.

30 Dhe tani mbani mend, mbani mend, vëllezërit e mi se kushdo që mbaron, mbaron nga vetvetja; dhe se kushdo që bën paudhësi, i bën nga vetvetja; pasi vini re, ju jeni të [a]lirë; ju jeni të lejuar të veproni nga vetja juaj; pasi vini re, Perëndia ju ka dhënë [b]njohuri dhe ju ka bërë të lirë.

31 Ai ju ka dhënë mundësi që të [a]dini të mirën nga e liga dhe ai ju ka dhënë mundësi që të [b]zgjidhni jetën ose vdekjen; dhe ju mund të bëni mirë dhe të [c]ktheheni në atë që është e mirë ose t'ju kthehet juve ajo që është e mirë; ose mund të bëni keq dhe t'ju kthehet ajo që është e keqe.

KAPITULLI 15

Zoti i ndëshkoi Nefitët, sepse i donte ata—Lamanitët që janë kthyer në besim janë të vendosur dhe të paepur në besimin e tyre—Zoti do të jetë i mëshirshëm me Lamanitët në ditët e mëvonshme. Rreth 6 para K.

Dhe tani, vëllezërit e mi të dashur, vini re, unë po ju njoftoj se në qoftë se nuk pendoheni, shtëpitë tuaja do të mbesin të [a]shkretuara.

2 Po, në qoftë se nuk pendoheni, gratë tuaja do të kenë shkak të madh të mbajnë zi ditën që do të japin gji; pasi ju do të përpiqeni të ikni dhe nuk do të ketë vend për strehim; po, dhe të mjerat ato që janë [a]me barrë, pasi do të jenë të rënda dhe nuk ikin dot; prandaj ato do të shkelen dhe do të lihen të mbarojnë.

3 Po, mjerë ky popull që quhet

24*a* 3 Ne. 9:3–12.
25*a* Mt. 27:50–54; 3 Ne. 23:9–11.
26*a* Alma 13:26.
27*a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 8:3.
28*a* 1 Ne. 12:4–5.
29*a* USH Gjykim, i fundit.
30*a* 2 Ne. 2:26–29; Mois. 6:56. USH Zgjedhje e lirë.
b USH Dije.
31*a* Moro. 7:16.
b 2 Ne. 2:28–29; Alma 3:26–27.
c Alma 41:3–5.
15 1*a* Mt. 23:37–38.
2*a* Mt. 24:19.

populli i Nefit, në qoftë se nuk pendohet kur të shohin të gjitha këto shenja dhe çudira që do t'u tregohen atyre; pasi vini re, ata kanë qenë një popull i zgjedhur i Zotit; po, popullin e Nefit ai e ka dashur dhe gjithashtu e ka [a]ndëshkuar; po, në ditët e paudhësive të tyre, ai i ka ndëshkuar, sepse i donte.

4 Por vini re, vëllezërit e mi, ai i urrente Lamanitët, meqë veprat e tyre kanë qenë përherë të liga dhe kjo për shkak të paudhësisë së [a]traditës së etërve të tyre. Por vini re, atyre u erdhi shpëtimi nëpërmjet predikimit të Nefitëve; dhe për këtë qëllim Zoti ua [b]zgjati ditët.

5 Dhe do të doja që ju të shikoni se [a]pjesa më e madhe e tyre janë në shtegun e detyrës së tyre dhe ecin me kujdes para Perëndisë dhe përpiqen të zbatojnë urdhërimet e tij dhe statutet dhe gjykimet e tij, sipas ligjit të Moisiut.

6 Po, unë ju them juve se pjesa më e madhe e tyre po e bëjnë këtë gjë dhe se po përpiqen me zell të vazhdueshëm, që të mund të sjellin mbetjen e vëllezërve të tyre në njohurinë e së vërtetës; prandaj, ka shumë që u shtohen numrit të tyre çdo ditë.

7 Dhe vini re, ju vetë e dini, pasi ju e keni dëshmuar atë, se të gjithë ata që janë sjellë në njohurinë e së vërtetës dhe të dinë traditat e liga dhe të urryera të etërve të tyre dhe janë drejtuar të besojnë në shkrimet e shenjta, po, në profecitë e profetëve të shenjtë, të cilat janë shkruar, që i shpien ata të besojnë në Zotin dhe në pendim, besim dhe pendim që sjellin një [a]ndryshim të zemrës së tyre—

8 Prandaj, të gjithë ata që kanë arritur në këtë pikë, ju e dini vetë, janë të [a]vendosur dhe të paepur në besimin dhe në gjënë me të cilën ata janë bërë të lirë.

9 Dhe ju e dini gjithashtu se ata i kanë [a]varrosur armët e tyre të luftës dhe kanë frikë t'i marrin, që të mos mëkatojnë në ndonjë mënyrë; po, ju e shihni se ata kanë frikë të mëkatojnë—pasi vini re, ata do të pranonin të shkeleshin dhe të vriteshin nga armiqtë e tyre dhe nuk do t'i ngrinin shpatat kundër tyre; dhe kjo për shkak të besimit të tyre në Krisht.

10 Dhe tani, për shkak të vendosmërisë së tyre, pasi ata besojnë në atë gjë që besojnë, për shkak të paepshmërisë së tyre, pasi janë ndriçuar një herë, vini re, Zoti do t'i bekojë dhe do t'ua zgjasë ditët, megjithë paudhësinë e tyre—

11 Po, edhe sikur të bien në mosbesim Zoti do t'ua [a]zgjasë ditët e tyre, derisa të vijë koha që është thënë nga etërit tanë, si dhe nga profeti [b]Zenos dhe shumë profetë të tjerë, në lidhje me [c]rivendosjen përsëri të vë-

3*a* Fja. 3:12; Heb. 12:5–11; DeB 95:1.
4*a* USH Tradita.
b Alma 9:16.
5*a* Hel. 13:1.
7*a* USH Kthim, kthyer (i).
8*a* Alma 23:6; 27:27; 3 Ne. 6:14.
9*a* Alma 24:17–19.
11*a* Alma 9:16.
b Hel. 8:19.
c 2 Ne. 30:5–8.

llezërve tanë, Lamanitëve, në njohurinë e së vërtetës—

12 Po, unë ju them juve se në kohët e mëvonshme [a]premtimet e Zotit u janë shtrirë vëllezërve tanë Lamanitë; dhe me gjithë vuajtjet e shumta që do të pësojnë dhe megjithëse do të [b]çohen poshtë e lart mbi faqen e dheut dhe do të persekutohen, dhe do të goditen, dhe do të shpërndahen jashtë vendit pa pasur vend për strehim, Zoti do të jetë i [c]mëshirshëm ndaj tyre.

13 Dhe kjo është sipas profecisë se ata do të [a]sillen përsëri në njohurinë e vërtetë që është njohuria e Shëlbuesit të tyre dhe e [b]bariut të tyre të madh dhe të vërtetë dhe të numërohen mes deleve të tij.

14 Prandaj unë ju them juve se në qoftë se nuk pendoheni, do të jetë [a]më mirë për ta, sesa për ju.

15 Pasi vini re, po t'u [a]ishin treguar atyre veprat e mëdha që u janë treguar juve, po, atyre që kanë rënë në mosbesim, për shkak të traditave të etërve të tyre, ju mund të shihni vetë se ata nuk do të kishin rënë kurrë më në mosbesim.

16 Prandaj, Zoti thotë: Unë nuk do t'i shkatërroj krejt, por do të bëj që në ditën e urtësisë sime, ata do të kthehen përsëri tek unë, thotë Zoti.

17 Dhe tani vini re, thotë Zoti në lidhje me popullin e Nefitëve: Në qoftë se ata nuk do të pendohen dhe nuk do të zbatojnë vullnetin tim, unë do t'i [a]shkatërroj krejtësisht, thotë Zoti, për shkak të mosbesimit të tyre pavarësisht nga veprat e shumta të mëdha që kam bërë mes tyre; dhe aq me siguri sa Zoti jeton, këto gjëra do të bëhen, thotë Zoti.

KAPITULLI 16

Nefitët që besojnë Samuelin pagëzohen nga Nefi—Samueli nuk mund të vritet nga shigjetat dhe nga gurët e Nefitëve të papenduar—Disa ngurtësojnë zemrat e tyre dhe të tjerët shohin engjëj—Ata që nuk besojnë, thonë se nuk është e arsyeshme të besojnë në Krisht dhe në ardhjen e tij në Jeruzalem. Rreth 6–1 para K.

Dhe tani ndodhi që të shumtë qenë ata që dëgjuan fjalët e Samuel, Lamanitit, që tha sipër mureve të qytetit. Dhe të gjithë ata që besuan fjalën e tij, shkuan të kërkonin Nefin; dhe kur arritën ta gjenin, i rrëfyen atij mëkatet e tyre dhe nuk mohuan se donin të pagëzoheshin në Zotin.

2 Por, të gjithë ata që nuk u besuan fjalëve të Samuelit u zemëruan me të dhe hodhën gurë kundër tij mbi mur dhe gjithashtu shumë të tjerë e qëlluan me shigjeta, ndërsa ai qëndronte mbi mur; por Shpirti i Zotit qe me të, kaq sa nuk mund ta qëllonin dot as me gurët e tyre, as me shigjetat e tyre—

3 Tani, kur panë se nuk e qëllo-

12*a* Enosi 1:12–13.
b Morm. 5:15.
c 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Jakobi 3:5–6.
13*a* 3 Ne. 16:12.
b USH Bari i Mirë.
14*a* Hel. 7:23.
15*a* Mt. 11:20–23.
17*a* Hel. 13:6–10.

nin dot, pati shumë të tjerë që iu besuan fjalëve të tij, kaq sa u larguan së andejmi dhe shkuan te Nefi, që të pagëzoheshin.

4 Pasi vini re, Nefi po pagëzonte dhe profetizonte dhe predikonte, duke u thirrur njerëzve të pendohen; dhe u tregonte shenja e çudira dhe bënte [a]mrekulli mes njerëzve, që të dinin se Krishti do të vinte [b]së shpejti.

5 U tregonte atyre gjërat që do të ndodhnin së shpejti, që ata të mund të dinin dhe të mbanin mend kohën e ardhjes së tyre para ndodhjes, me qëllim që të besonin; prandaj, të gjithë ata që besuan në fjalët e Samuelit, shkuan tek ai për t'u pagëzuar, pasi erdhën të penduar dhe pasi rrëfyen mëkatet e tyre.

6 Por, pjesa më e madhe e tyre nuk u besoi fjalëve të Samuelit; prandaj, kur ata panë se nuk mund ta qëllonin me gurët e tyre dhe me shigjetat e tyre, u thirrën kapitenëve të tyre, duke thënë: Merreni këtë njeri dhe lidheni, pasi vini re, ai ka një djall; dhe për shkak të fuqisë së djallit që është në të, ne nuk e qëllojmë dot me gurët tanë dhe me shigjetat tona; prandaj kapeni dhe lidheni dhe merreni.

7 Dhe si shkuan të vinin duart e tyre mbi të, vini re, ai u hodh poshtë nga muri dhe iku nga tokat e tyre, po, madje vajti në vendin e tij dhe filloi të predikonte dhe të profetizonte, mes popullit të tij.

8 Dhe vini re, ai nuk u dëgjua më mes Nefitëve; dhe kështu ishte gjendja e popullit.

9 Dhe kështu mbaroi viti i tetëdhjetegjashtë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

10 Dhe kështu mbaroi edhe viti i tetëdhjeteshtatë i mbretërimit të gjykatësve, shumica e njerëzve duke qëndruar në krenarinë dhe në ligësinë e tyre dhe pjesa më e vogël duke ecur më me kujdes para Perëndisë.

11 Dhe këto ishin kushtet edhe në vitin e tetëdhjetetetë të mbretërimit të gjykatësve.

12 Dhe pati vetëm pak ndryshim në punët e njerëzve, veçse në vitin e tetëdhjetenëntë të mbretërimit të gjykatësve, njerëzit filluan të jenë më të ngurtësuar në paudhësi dhe të bënin gjithnjë e më shumë nga ajo që ishte kundër urdhërimeve të Perëndisë.

13 Por ndodhi që në vitin e nëntëdhjetë të mbretërimit të gjykatësve, pati [a]shenja të mëdha që u dhanë në popull, si dhe çudira; dhe fjalët e profetëve [b]filluan të vërtetohen.

14 Dhe [a]engjëj iu shfaqën disa njerëzve, disa njerëzve të urtë, dhe u njoftuan atyre lajme të mira gëzimi të madh; kështu në këtë vit filluan të vërtetohen shkrimet e shenjta.

15 Megjithatë, njerëzit filluan të ngurtësonin zemrat e tyre, të gjithë me përjashtim të besimtarëve më të mëdhenj të tyre, si nga Nefitët ashtu dhe nga Lamanitët dhe filluan të mbë-

16 4*a* USH Mrekulli.
b Hel. 14:2.
13*a* 3 Ne. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14*a* Alma 13:26.

shteten në fuqinë e tyre dhe në [a]urtësinë e tyre, duke thënë:

16 Ndoshta, mes kaq shumë gjërash, disa prej tyre i kanë gjetur përafërsisht mirë; por vini re, ne e dimë se të gjitha këto vepra të mëdha dhe të mrekullueshme për të cilat është folur, nuk mund të ndodhin.

17 Dhe ata filluan të arsyetonin dhe të diskutonin mes tyre, duke thënë:

18 [a]Nuk është e arsyeshme që të vijë një qenie e tillë si Krishti; në qoftë se kështu dhe të jetë Biri i Perëndisë, Atit të qiellit dhe të tokës, sikurse u tha, pse të mos na shfaqet neve, si dhe atyre që do të jenë në Jeruzalem?

19 Po, pse të mos shfaqet në këtë vend, sikurse edhe në tokën e Jeruzalemit?

20 Por vini re, ne e dimë se kjo është një [a]traditë e ligë që na ka ardhur nga etërit tanë, për të na bërë të besojmë në një gjë të madhe dhe të mrekullueshme që do të ndodhë, por jo mes nesh, por në një vend që është larg prej nesh, një vend që ne nuk e dimë; prandaj ata mund të na mbajnë në padituri, pasi ne nuk mund të [b]dëshmojmë me sytë tanë se ato janë të vërteta.

21 Dhe ata do ta bëjnë këtë gjë me anë të dredhive dhe të marifeteve të të ligut, do të përgatitin ndonjë mister të madh që ne nuk e kuptojmë dot, që do të na mbajë poshtë, shërbëtorë të fjalëve të tyre, si dhe shërbëtorë të tyre, pasi ne bazohemi në ta për të na mësuar fjalën; dhe kështu do të na mbajnë në padituri, në qoftë se ne u dorëzohemi atyre për të gjitha ditët e jetës sonë.

22 Dhe shumë gjëra të tjera që ishin të marra dhe të [a]kota, imagjinonin njerëzit në zemrat e tyre dhe ata ishin shumë të shqetësuar, pasi Satani i nxiste të bënin vazhdimisht paudhësi; po, ai shkoi duke përhapur mbi gjithë faqen e dheut thashetheme dhe grindje, që të ngurtësonte zemrat e njerëzve kundër asaj që ishte e mirë dhe kundër asaj që do të ndodhte.

23 Dhe me gjithë shenjat dhe çudirat që ishin mes popullit të Zotit, si dhe shumë mrekulli që u bënë, Satani mundi të fuste nën kontroll zemrat e njerëzve mbi gjithë faqen e dheut.

24 Dhe kështu mbaroi viti i nëntëdhjetë i mbretërimit të gjykatësve mbi popullin e Nefit.

25 Dhe kështu mbaroi libri i Helamanit, sipas analeve të Helamanit dhe bijve të tij.

15*a* Isa. 5:21.
18*a* Alma 30:12–13.
20*a* USH Tradita.
b Eth. 12:5–6, 19.
22*a* USH Kotë (i), kotësi.

Nefi i Tretë
Libri i Nefit

I BIRI I NEFIT QË ISHTE I BIRI I HELAMANIT

Dhe Helamani ishte biri i Helamanit që ishte biri i Almës, që ishte biri i Almës, që ishte pasardhës i Nefit, që ishte biri i Lehit, që doli nga Jeruzalemi në vitin e parë të mbretërimit të Zedekias, mbretit të Judës.

KAPITULLI 1

Nefi, biri i Helamanit largohet nga vendi dhe biri i tij, Nefi, mban analet—Megjithëse ka plot shenja dhe çudira, të ligjtë bëjnë plane të vrasin të drejtët—Nata e lindjes së Krishtit arrin—Jepet shenja dhe ngrihet një yll i ri—Shtohen gënjeshtrat dhe mashtrimet dhe hajdutët e Gadiantonit vrasin shumë njerëz. Rreth 1–4 pas K.

TANI ndodhi që viti i nëntëdhjetenjëtë kaloi dhe ishte viti i [a]gjashtëqindtë që nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi; dhe qe viti në të cilin Lakoneusi qe kryegjykatës dhe guvernator i vendit.

2 Dhe Nefi, i biri i Helamanit ishte nisur nga toka e Zarahemlës, duke ia ngarkuar të birit [a]Nefit që ishte djali më i madh, [b]fletët prej tunxhi dhe të gjitha analet që ishin mbajtur; dhe të gjitha ato gjëra që mbaheshin të shenjta, që nga dalja e Lehit nga Jeruzalemi.

3 Prandaj, ai u nis së andejmi dhe [a]se ku shkoi, askush nuk e di; dhe biri i tij Nefi, mbajti analet në vend të tij, po, analin e këtij populli.

4 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të nëntëdhjetedytë, vini re, profecitë e profetëve filluan të përmbusheshin më plotësisht; pasi filloi të kishte shenja më të mëdha dhe të bëheshin mrekulli më të mëdha mes popullit.

5 Por, pati disa që filluan të thonin se kishte kaluar koha, që të përmbusheshin fjalët që [a]tha Samuel, Lamaniti.

6 Dhe ata filluan të gëzonin mbi vëllezërit e tyre, duke thënë: Vini re, koha kaloi dhe fjalët e Samuelit nuk u përmbushën; prandaj gëzimi juaj dhe besimi juaj në lidhje me këtë gjë, qenë të kotë.

7 Dhe ndodhi që ata bënë një potere të madhe në tërë vendin; dhe njerëzit që besuan, filluan të pikëllohen shumë, që për ndonjë shkak, ato gjëra që u thanë mund të mos vërtetoheshin.

8 Por vini re, ata pritnin të palëkundur atë ditë dhe atë natë dhe atë ditë që do të ishin si një ditë e vetme, sikur të mos kishte natë, kështu që të mund të dinin

[3 NEFI]
1 1*a* 2 Ne. 25:19.
2*a* USH Nefi, bir i Helamanit.
b Alma 37:3–5.
3*a* 3 Ne. 2:9.
5*a* Hel. 14:2–4.

se besimi i tyre nuk kishte qenë i kotë.

9 Tani ndodhi që qe një ditë e caktuar nga ata që nuk besonin, që të gjithë ata që besonin në ato tradita [a]duhej të vriteshin, në qoftë se nuk do të vërtetohej shenja që u dha nga profeti Samuel.

10 Tani ndodhi që kur Nefi, i biri i Nefit, pa këtë ligësi të popullit të tij, zemra e tij ishte jashtëzakonisht e pikëlluar.

11 Dhe ndodhi që ai doli dhe u përkul përdhe dhe iu lut me gjithë fuqi Perëndisë së tij, në emër të popullit të tij, po, të atyre që ishin për t'u shkatërruar për shkak të besimit të tyre në traditën e etërve të tyre.

12 Dhe ndodhi që ai iu lut Zotit [a]atë ditë me fuqi; dhe vini re, zëri i Zotit i erdhi, duke thënë:

13 Ngrije kokën dhe mos e humb kurajën, pasi vër re, koha është afër dhe në këtë natë shenja do të jepet dhe [a]nesër unë do të vij në këtë botë, për t'i treguar botës se unë do të përmbush çdo gjë që kam bërë të [b]thuhet nga goja e profetëve të mi të shenjtë.

14 Vër re, unë po [a]vij te të mitë, për të [b]plotësuar të gjitha gjërat që u kam bërë të ditur fëmijëve të njerëzve që nga [c]krijimi i botës dhe për të bërë vullnetin, [d]si të Atit, ashtu dhe të Birit—të Atit, për shkakun tim dhe të Birit, për shkak të mishit tim. Dhe vër re, koha është afër dhe këtë natë shenja do të jepet.

15 Dhe ndodhi që fjalët që i erdhën Nefit u plotësuan, ashtu sikurse qenë thënë; pasi vini re, me perëndimin e diellit [a]nuk pati errësirë; dhe njerëzit filluan të çuditen meqë nuk pati errësirë, kur ra nata.

16 Dhe shumë qenë ata që nuk u kishin besuar fjalëve të profetëve, që [a]ranë përdhe si të vdekur, pasi e dinin se [b]plani i madh i shkatërrimit që kishin përgatitur për ata që besonin fjalët e profetëve, kishte marrë fund; meqë shenja që qe dhënë ishte tashmë afër.

17 Dhe ata filluan të dinin se Biri i Perëndisë do të vinte së shpejti; po, së fundi, të gjithë njerëzit në tërë faqen e dheut, nga perëndimi në lindje, si në tokën veriore, ashtu edhe në tokën jugore, ishin jashtëzakonisht kaq të mahnitur, sa ranë përdhe.

18 Pasi ata e dinin se profetët kishin dëshmuar për këto gjëra prej shumë vjetësh dhe se shenja që iu dha, ishte tashmë afër; dhe ata filluan të kishin frikë për shkak të paudhësisë së tyre dhe të mosbesimit të tyre.

19 Dhe ndodhi që gjithë atë natë nuk pati errësirë, por kishte kaq dritë sikur të ishte mesditë. Dhe ndodhi që dielli lindi përsëri në mëngjes, sipas rregullit

9*a* USH Martir, martirizim.
12*a* Enosi 1:4; Alma 5:46.
13*a* Llu. 2:10–11.
b USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
14*a* Gjo. 1:11.
b Mt. 5:17–18.
c Alma 42:26.
d DeB 93:3–4.
15*a* Hel. 14:3.
16*a* Hel. 14:7.
b 3 Ne. 1:9.

të tij të zakonshëm; dhe ata e dinin se ajo qe dita që Zoti do të [a]lindte, për shkak të shenjës që qe dhënë.

20 Dhe ndodhën, po, të gjitha gjërat, edhe më e vogla, sipas fjalëve të profetëve.

21 Dhe ndodhi gjithashtu që u shfaq, sipas fjalës, një [a]yll i ri.

22 Dhe ndodhi që nga kjo kohë e tutje u përhapën gënjeshtra mes njerëzve nga Satani për të ngurtësuar zemrat e tyre, me qëllim që ata të mos besonin në ato shenja dhe çudi që kishin parë; por, megjithë këto gënjeshtra dhe mashtrime, pjesa më e madhe e njerëzve besuan dhe u kthyen në besim te Zoti.

23 Dhe ndodhi që Nefi shkoi mes popullit dhe gjithashtu shumë të tjerë, duke pagëzuar për pendim, në të cilin pati një [a]heqje të madhe mëkatesh. Dhe kështu, njerëzit filluan të kishin përsëri paqe në tokë.

24 Dhe nuk pati më grindje, me përjashtim të disave që filluan të predikonin, duke u përpjekur të provonin, nëpërmjet shkrimeve të shenjta, se nuk ishte më e [a]nevojshme të zbatohej ligji i Moisiut. Tani, për këtë gjë ata gaboheshin, pasi nuk i kishin kuptuar shkrimet e shenjta.

25 Por ndodhi që ata shpejt u kthyen në besim dhe u bindën për gabimin në të cilin ishin, pasi iu bë e ditur se ligji nuk ishte [a]plotësuar ende; dhe se duhej plotësuar në çdo grimë; po, atyre u vajti fjala se duhej plotësuar; po, asnjë pikë ose presje nuk duhej të kalonte, derisa i tëri të plotësohej; prandaj, po atë vit, ata u sollën në një njohuri të gabimit të tyre dhe [b]rrëfyen shkeljet e tyre.

26 Dhe kështu kaloi viti i nëntëdhjetedytë, duke u sjellë njerëzve lajme të mira për shkak të shenjave që ndodhën, sipas fjalëve të profecisë së të gjithë profetëve të shenjtë.

27 Dhe ndodhi që viti i nëntëdhjetetretë gjithashtu kaloi në paqe, me përjashtim të [a]hajdutëve të Gadiantonit që jetonin nëpër male, të cilët lëvrinin në tërë vendin; pasi aq të forta ishin bazat e tyre dhe vendet e tyre të fshehta, saqë populli nuk mund t'i mposhtte dot; prandaj ata bënin shumë vrasje dhe shumë masakra në popull.

28 Dhe ndodhi që në vitin e nëntëdhjetekatërt ata filluan të shtohen në një shkallë të madhe, pasi pati shumë kundërshtarë nga Nefitët që ikën tek ata, të cilët shkaktuan pikëllime të mëdha mes atyre Nefitëve që qëndruan në tokë.

29 Dhe pati edhe një shkak pikëllimi të madh mes Lamanitëve; pasi vini re, ata patën shumë fëmijë që u rritën dhe filluan të ishin mjaft të rritur që të vendosnin vetë; dhe u çuan në udhën e keqe nga disa që ishin [a]Zoramitë me anë të gënjeshtrave të tyre dhe fjalëve të tyre

19*a* Llu. 2:1–7.
21*a* Mt. 2:1–2; Hel. 14:5.
23*a* USH Heqje e mëkateve.
24*a* Alma 34:13.
25*a* Mt. 5:17–18.
b Mosia 26:29.
27*a* USH Hajdutë të Gadiantonit.
29*a* Alma 30:59.

lajkatare, që të bashkoheshin me ata, hajdutët e Gadiantonit.

30 Dhe kështu, Lamanitët gjithashtu qenë të hidhëruar dhe filluan të dobësohen në besimin dhe në drejtësinë e tyre për shkak të ligësisë së brezit të ri.

KAPITULLI 2

Ligësia dhe neveritë shtohen mes popullit—Nefitët dhe Lamanitët bashkohen për t'u mbrojtur nga hajdutët e Gadiantonit—Lamanitët që kthehen në besim bëhen të bardhë dhe quhen Nefitë. Rreth 5–16 pas K.

Dhe ndodhi që kështu kaloi edhe viti i nëntëdhjetepestë dhe njerëzit filluan të harronin ato shenja dhe çudira që kishin dëgjuar dhe filluan të jenë gjithnjë e më pak të çuditur nga ndonjë shenjë ose çudi nga qielli, kaq sa filluan të ngurtësohen në zemrat e tyre dhe të verbohen në mendjet e tyre; dhe filluan të mos besonin të gjitha ato që kishin dëgjuar dhe parë—

2 Duke imagjinuar gjëra të kota në zemrat e tyre, që ishin bërë nga njerëzit dhe nga fuqia e djallit, për të larguar dhe për të [a]mashtruar zemrat e njerëzve; dhe kështu Satani zotëroi zemrat e njerëzve përsëri, kaq sa u verboi sytë dhe i bëri të besojnë se doktrina e Krishtit ishte një gjë e marrë dhe e kotë.

3 Dhe ndodhi që njerëzit filluan të forcoheshin në ligësi dhe neverira; dhe ata nuk besuan se do të ketë më shenja dhe çudira; dhe Satani [a]vazhdoi punën e tij, duke i larguar zemrat njerëzve, duke i tunduar dhe duke i shtyrë të bënin të liga të mëdha në tokë.

4 Dhe kështu kaloi viti i nëntëdhjetegjashtë; dhe gjithashtu viti i nëntëdhjeteshtatë dhe gjithashtu viti i nëntëdhjetetetë si dhe viti i nëntëdhjetenëntë.

5 Dhe gjithashtu kishin kaluar njëqind vjet nga ditët e [a]Mosias që kishte qenë mbret i popullit të Nefitëve.

6 Dhe gjashtëqind e nëntë vjet kishin kaluar që kur Lehi qe larguar nga Jeruzalemi.

7 Dhe nëntë vjet kishin kaluar nga koha kur u dha shenja që u tha nga profetët, se Krishti do të vinte në botë.

8 Tani Nefitët filluan të numëronin kohën nga koha që u dha shenja, ose që nga ardhja e Krishtit; prandaj, nëntë vjet kishin kaluar.

9 Dhe Nefi, i cili ishte i ati i Nefit, që ishte ngarkuar me mbajtjen e analeve, [a]nuk u kthye në tokën e Zarahemlës dhe nuk u gjet dot në gjithë vendin.

10 Dhe ndodhi që populli vazhdoi të qëndronte akoma në ligësi, me gjithë predikimin dhe profetizimin e shumtë që u dërgua mes tyre; dhe kështu kaloi edhe viti i dhjetë; dhe viti i njëmbëdhjetë gjithashtu kaloi në paudhësi.

11 Dhe ndodhi që në vitin e trembëdhjetë filloi të kishte

2 2*a* USH Mashtroj, mashtrim.
3*a* DeB 10:27.
5*a* Mosia 29:46–47.
9*a* 3 Ne. 1:2–3.

luftëra dhe grindje në gjithë vendin, pasi hajdutët e Gadiantonit ishin bërë kaq të shumtë; dhe ata vranë kaq shumë njerëz dhe shkretuan kaq shumë qytete dhe përhapën kaq shumë vdekje dhe kërdi në të tërë vendin, saqë u pa e nevojshme që të gjithë njerëzit, si Nefitë ashtu dhe Lamanitë, të merrnin armët kundër tyre.

12 Prandaj, të gjithë Lamanitët që ishin kthyer në besim te Zoti u bashkuan me vëllezërit e tyre, Nefitët dhe qenë të detyruar për sigurinë e jetës së tyre dhe të grave të tyre, dhe të fëmijëve të tyre, të merrnin armët kundër atyre hajdutëve të Gadiantonit, po, dhe gjithashtu që të mbanin të drejtat e tyre dhe privilegjet e kishës së tyre, dhe të adhurimit të tyre, dhe të [a]lirisë së tyre, dhe [b]çlirimit të tyre.

13 Dhe ndodhi që para se të mbaronte ky vit i trembëdhjetë, Nefitët u kërcënuan me shkatërrim të përgjithshëm për shkak të kësaj lufte që ishte bërë jashtëzakonisht e rreptë.

14 Dhe ndodhi që ata Lamanitë që u bashkuan me Nefitët u numëruan mes Nefitëve;

15 Dhe [a]mallkimi që ishte mbi ta u hoq dhe lëkura e tyre u bë e [b]bardhë, sikurse e Nefitëve;

16 Dhe djemtë e tyre të rinj dhe bijat e tyre u bënë jashtëzakonisht të këndshëm. Dhe ata u numëruan mes Nefitëve dhe u quajtën Nefitë. Dhe kështu mbaroi viti i trembëdhjetë.

17 Dhe ndodhi që në fillim të vitit të katërmbëdhjetë vazhdoi lufta mes hajdutëve dhe popullit të Nefit dhe u bë jashtëzakonisht e rreptë; megjithatë, populli i Nefit fitoi njëfarë epërsie mbi hajdutët, kaq sa i dëbuan nga tokat e tyre në male dhe në vendet e tyre të fshehta.

18 Dhe kështu mbaroi viti i katërmbëdhjetë. Dhe në vitin e pesëmbëdhjetë ata erdhën kundër popullit të Nefit; dhe për shkak të ligësisë së popullit të Nefit dhe të grindjeve dhe të përçarjeve të tyre të shumta, hajdutët e Gadiantonit patën shumë përfitime mbi ta.

19 Dhe kështu mbaroi viti i pesëmbëdhjetë dhe kështu njerëzit ishin në një gjendje shumë të mjerueshme; dhe [a]shpata e shkatërrimit varej mbi ta, kaq sa ishin gati të goditeshin prej saj dhe kjo, për shkak të paudhësisë së tyre.

KAPITULLI 3

Gidianhi, kryetari i hajdutëve të Gadiantonit, kërkon që Lakoneusi dhe Nefitët të dorëzohen vetë dhe të dorëzojnë tokat e tyre—Lakoneusi cakton Gidgidonin kryekapiten të ushtrive—Nefitët mblidhen në Zarahemla dhe në Begati për t'u mbrojtur. Rreth 16–18 pas K.

Dhe tani ndodhi që në vitin e gjashtëmbëdhjetë nga ardhja e Krishtit, Lakoneusi, guvernatori i vendit, mori një letër nga udhëheqësi dhe guvernatori i kësaj bande hajdutësh; dhe

12*a* USH Lirë (i), Liri.
b USH Liri.
15*a* Alma 17:15; 23:18. Jakobi 3:8.
b 2 Ne. 5:21; 30:6;
19*a* Alma 60:29.

këto ishin fjalët që ishin shkruar, duke thënë:

2 Lakoneus, më fisniku dhe kryeqeveritar i vendit, vër re, unë po të shkruaj këtë letër dhe po të jap lavdërime jashtëzakonisht të mëdha për shkak të vendosmërisë tënde dhe gjithashtu të vendosmërisë së popullit tënd, në mbajtjen e asaj që ju mendoni se është e drejta dhe liria juaj; po, ju qëndroni trimërisht, sikurse të përkraheni nga dora e një perëndie, në mbrojtjen e lirisë suaj dhe të pronës suaj dhe atdheut tuaj ose të atij që ju e quani kështu.

3 Dhe është për të ardhur keq, më fisniku Lakoneus, që të jesh kaq i marrë dhe i kotë, saqë të mendosh se mund t'u bësh ballë kaq shumë burrave të guximshëm që janë nën urdhrin tim, të cilët në këtë çast janë me armë në dorë dhe po presin me padurim fjalën—Shkoni e bini mbi Nefitët dhe i shkatërroni ata.

4 Dhe unë, duke njohur shpirtin e papushtueshëm të tyre, pasi i kam provuar ata në fushën e luftës dhe pasi di për urrejtjen e tyre të pashuar kundër jush, për shkak të padrejtësive të shumta që ju u keni bërë atyre, prandaj, në qoftë se do të hidhen në luftë kundër jush, ata do t'ju vizitonin ju me shkatërrim të plotë.

5 Prandaj, unë kam shkruar këtë letër, duke e vulosur me vetë dorën time, i shqetësuar për mirëqenien tuaj, për shkak të vendosmërisë suaj në atë që besoni se është e drejtë dhe të shpirtit tuaj fisnik në fushën e betejës.

6 Prandaj unë të shkruaj, duke dëshiruar që ti t'i dorëzosh këtij popullit tim qytetet tuaja, tokat tuaja dhe pronat tuaja, në vend që ata t'ju vizitojnë me shpatë dhe që shkatërrimi të bjerë mbi ju.

7 Ose me fjalë të tjera, dorëzohuni te ne dhe bashkohuni me ne dhe njihuni me punët tona të [a]fshehta, dhe bëhuni vëllezërit tanë, që të jeni sikurse ne—jo skllevërit tanë, por vëllezërit dhe ortakët tanë në çdo gjë që kemi.

8 Dhe vër re, unë ju [a]betohem me be se në qoftë se ju do ta bëni këtë, nuk do të shkatërroheni; por, në qoftë se nuk do ta bëni këtë, unë ju betohem me be se muajin e ardhshëm do t'i urdhëroj ushtritë e mia, që të zbresin kundër jush dhe ata nuk do ta përmbajnë dorën e tyre, dhe nuk do të kursehen, por do t'ju vrasin dhe do të lënë që shpatat të bien mbi ju, madje derisa të shuheni.

9 Dhe vër re, unë jam Gidianhi; dhe unë jam guvernatori i kësaj [a]shoqërie të fshehtë të Gadiantonit; shoqëri, punët e së cilës unë e di se janë të [b]mira; dhe ato janë prej një [c]kohe të lashtë dhe ato na janë pasuar neve.

10 Dhe unë po ta shkruaj këtë letër ty, Lakoneus, me shpresë se do të dorëzosh tokat e tua dhe zotërimet e tua, pa gjak-

3 7*a* Hel. 6:22–26.
8*a* Eth. 8:13–14.
9*a* USH Lidhje të fshehta.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30; Mois. 5:29, 49–52.

derdhje, që ky populli im të mund të rifitojë të drejtat e tij dhe qeverinë, pasi ai u shkëput prej jush për shkak të paudhësisë suaj, duke iu mohuar të drejtat e tyre të qeverisjes; dhe, në qoftë se ti nuk e bën këtë gjë, unë do të marr hak për padrejtësitë e tyre. Unë jam Gidianhi.

11 Dhe tani ndodhi që kur Lakoneusi e mori këtë letër, ai u çudit jashtëzakonisht shumë për shkak të guximit të Gidianhit që kërkonte zotërimin e tokës së Nefitëve, si edhe për kërcënimin kundër popullit dhe se do të hakmerrej për paudhësitë ndaj atyre të cilëve nuk u ishte bërë ndonjë paudhësi, veçse i kishin bërë [a]paudhësi vetes, duke u shkëputur dhe duke u bashkuar me ata hajdutë të ligj dhe të urryer.

12 Tani vini re, ky Lakoneus, guvernatori, ishte njeri i drejtë dhe nuk mund të frikësohej nga kërkesat dhe kërcënimet e një [a]hajduti; prandaj, nuk ia vuri veshin letrës së Gidianhit, guvernatorit të hajdutëve, por bëri që populli i tij duhej t'i lutej Zotit, që t'u jepte fuqi, në kohën kur hajdutët të vinin kundër tyre.

13 Po, ai dërgoi një shpallje mes gjithë njerëzve që të mblidhnin gratë e tyre dhe fëmijët e tyre, kopetë e tyre dhe grigjat e tyre, dhe të gjitha sa kishin tok në një vend, me përjashtim të tokës.

14 Dhe bëri që rreth e përqark tyre të ngriheshin fortifikata, kështu që fuqia e tyre të ishte jashtëzakonisht e madhe. Dhe ai bëri që ushtritë, si të Nefitëve, ashtu dhe të Lamanitëve, ose të të gjithë atyre që numëroheshin mes Nefitëve, duhej të vendoseshin si roja rreth e përqark, që t'i mbikqyrnin dhe t'i ruanin ata ditë e natë nga hajdutët.

15 Po, ai u tha atyre: Ashtu si Zoti jeton, në qoftë se nuk pendoheni për të gjitha paudhësitë tuaja dhe t'i luteni Zotit, ju nuk do të shpëtoni në asnjë mënyrë nga duart e atyre hajdutëve të Gadiantonit.

16 Dhe kaq të mëdha dhe të mrekullueshme qenë fjalët dhe profecitë e Lakoneusit, sa bënë që frika erdhi mbi të gjithë njerëzit; dhe ata vunë në veprim të gjitha mundësitë, që të bënin sipas fjalëve të Lakoneusit.

17 Dhe ndodhi që Lakoneusi caktoi kryekapitenë mbi të gjithë ushtritë e Nefitëve, që t'i komandonin në kohën kur hajdutët të dilnin nga vendi i shkretë kundër tyre.

18 Tani u caktua gjithashtu kryetari i të gjithë kryekapitenëve që ishte kryekomandanti i të gjitha ushtrive të Nefitëve dhe emri i tij ishte [a]Gidgidoni.

19 Tani, ishte zakon mes gjithë Nefitëve, që të caktohej si kryekapiten (veçse në kohët e tyre të ligësisë), një njeri që të kishte shpirtin e zbulesës dhe gjithashtu të [a]profecisë; prandaj, ky Gidgidoni qe një profet i madh mes tyre, siç qe edhe kryegjykatësi.

20 Tani, populli i tha Gidgido-

11*a* Hel. 14:30.
12*a* Alma 54:5–11; 3 Ne. 4:7–10.
18*a* 3 Ne. 6:6.
19*a* USH Profeci, profetizoj.

nit: Lutju Zotit dhe të shkojmë në male dhe në vendin e shkretë, kështu që t'u biem hajdutëve dhe t'i shkatërrojmë në tokat e tyre.

21 Por, Gidgidoni u tha atyre: Zoti [a]e ndalon; pasi po të shkonim kundër tyre, Zoti do të na [b]dorëzonte në duart e tyre; prandaj, ne do të përgatitemi në mes të tokave tona dhe do të mbledhim tok të gjitha ushtritë tona dhe nuk do të shkojmë kundër tyre, por do të presim derisa ata të vijnë kundër nesh; prandaj, ashtu si Zoti jeton, në qoftë se e bëjmë këtë gjë, ai do të na i dorëzojë ata në duart tona.

22 Dhe ndodhi që në vitin e shtatëmbëdhjetë, aty nga fundi i vitit, shpallja e Lakoneusit kishte vajtur në të gjithë faqen e dheut dhe ata morën kuajt e tyre dhe karrocat e tyre të luftës, dhe grigjat e tyre, dhe të gjitha kopetë e tyre, dhe tufat e tyre, dhe drithin e tyre, dhe të gjithë sa kishin, dhe marshuan me mijëra e me dhjetëra mijëra, derisa të gjithë shkuan në vendin që qe caktuar për t'u mbledhur së bashku, për t'u mbrojtur nga armiqtë e tyre.

23 Dhe vendi që ishte caktuar ishte toka e Zarahemlës, si dhe toka që ishte mes tokës së Zarahemlës dhe tokës Begati, po, vija që ndodhej midis vendit Begati dhe vendit Shkretim.

24 Dhe aty, shumë mijëra njerëz që quheshin Nefitë, u mblodhën tok në këtë vend. Tani, Lakoneusi bëri që ata të mblidheshin tok së bashku, në tokën jugore, për shkak të mallkimit të madh që ishte mbi [a]tokën në veri.

25 Dhe ata u fortifikuan kundër armiqve të tyre; dhe banuan në një zonë dhe në një grup; dhe kishin frikë nga fjalët që kishte thënë Lakoneusi, kaq sa u penduan për të gjitha mëkatet e tyre; dhe ia drejtuan lutjet e tyre Zotit, Perëndisë së tyre, që ai t'i [a]shpëtonte, në kohën kur armiqtë e tyre do të zbritnin për të luftuar kundër tyre.

26 Dhe ata ishin jashtëzakonisht të brengosur për shkak të armiqve të tyre. Dhe Gidgidoni i vuri të bënin [a]armë lufte të çdo lloji dhe ata duhej të ishin të fortë me armatim dhe me parzmore, dhe me mburoja, sipas mënyrës së udhëzimit të tij.

KAPITULLI 4

Ushtritë Nefite mundin hajdutët e Gadiantonit—Gidianhi vritet dhe pasardhësi i tij, Zemnariha varet—Nefitët lavdërojnë Zotin për fitoret e tyre. Rreth 19–22 pas K.

Dhe ndodhi që nga mbarimi i vitit të tetëmbëdhjetë ato ushtritë e hajdutëve ishin përgatitur për luftë dhe filluan të zbritnin dhe të sulmonin nga kodrat dhe nga malet, dhe nga vendi i shkretë, dhe nga vendet e tyre të fortifikuara, dhe nga vendet e tyre të fshehta dhe filluan të merrnin në zotërim tokat që ishin në jug dhe që ishin në

21*a* Alma 48:14.
b 1 Sam. 14:12.
24*a* Alma 22:31.
25*a* USH Besim.
26*a* 2 Ne. 5:14.

veri dhe filluan të merrnin në zotërim të gjitha tokat që ishin [a]braktisur nga Nefitët, si dhe qytetet që ishin lënë të shkreta.

2 Por vini re, në ato toka që ishin braktisur nga Nefitët, nuk kishte kafshë të egra, as kafshë gjahu dhe nuk kishte gjah për hajdutët, veçse në vendin e shkretë.

3 Dhe hajdutët, për nevoja ushqimore, nuk mund të jetonin, veçse në vendin e shkretë; pasi Nefitët i kishin lënë shkretë tokat e tyre dhe kishin mbledhur grigjat e tyre dhe kopetë e tyre dhe gjithë sa kishin, dhe të gjitha ishin në një grup.

4 Prandaj, hajdutët nuk kishin mundësi të plaçkitnin për ushqim, veçse të dilnin e të bënin luftë të hapur kundër Nefitëve; dhe Nefitët, ishin në një grup, të shumtë në numër dhe kishin ruajtur për vete rezerva ushqimore dhe kuaj dhe grigja, dhe bagëti të çdo lloji, që të mund të jetonin për hapësirën e shtatë vjetëve, kohë gjatë së cilës ata shpresonin të shkatërronin hajdutët nga faqja e tokës; dhe kështu kaloi viti i tetëmbëdhjetë.

5 Dhe ndodhi që në vitin e nëntëmbëdhjetë, Gidianhi pa se ishte e nevojshme të fillonte luftën kundër Nefitëve, pasi për ta nuk kishte mënyrë tjetër sesi të jetonin, veçse nëpërmjet plaçkitjes dhe vjedhjes dhe vrasjes.

6 Dhe ata nuk guxonin të përhapeshin mbi faqen e tokës, kaq sa të rrisnin drithë, nga frika se Nefitët do të binin mbi ta dhe t'i vrisnin; prandaj Gidianhi u dha urdhër ushtrive të tij që këtë vit do të shkonin të luftonin kundër Nefitëve.

7 Dhe ndodhi që ata erdhën për të luftuar; dhe kjo gjë ngjau muajin e gjashtë; dhe vini re, e madhe dhe e tmerrshme qe dita që erdhën për të luftuar; dhe ishin veshur si vishen hajdutët; dhe ata kishin një lëkurë qengji përreth ijeve të tyre dhe ishin lyer me gjak dhe kokat e tyre ishin të rruara, dhe kishin përkrenare në kokë; dhe e madhe dhe e tmerrshme qe paraqitja e ushtrive të Gidianhit, për shkak të parzmoreve të tyre dhe sepse ishin përlyer me gjak.

8 Dhe ndodhi që kur ushtritë e Nefitëve panë pamjen e ushtrisë së Gidianhit, të gjithë ranë përdhe dhe iu përgjëruan Zotit, Perëndisë së tyre, që ai t'i falte dhe t'i shpëtonte nga duart e armiqve të tyre.

9 Dhe ndodhi që kur ushtritë e Gidianhit e panë këtë gjë, ata filluan të ulërinin me zë të lartë nga gëzimi, pasi pandehën se Nefitët kishin rënë përdhe me frikë për shkak të tmerrit të ushtrive të tyre.

10 Por, në këtë gjë ata u zhgënjyen meqë Nefitët nuk i kishin frikë; por ata kishin [a]frikë Perëndinë e tyre dhe iu përgjëruan atij për mbrojtje; prandaj, kur ushtritë e Gidianhit u turrën mbi ta, ata ishin gati t'i përballonin; po, në fuqinë e Zotit ata i morën ata.

11 Dhe beteja filloi në këtë

4 1*a* 3 Ne. 3:13–14, 22.

10*a* USH Frikë.

muajin e gjashtë; dhe e madhe dhe e tmerrshme qe beteja, po, e madhe dhe e tmerrshme qe kërdia e saj, kaq sa kurrë nuk ishte njohur ndonjëherë një kërdi kaq e madhe mes popullit të Lehit, që kur ai u largua nga Jeruzalemi.

12 Dhe me gjithë [a]kërcënimet dhe betimet që kishte bërë Gidianhi, vini re, Nefitët i goditën ata, kaq sa u tërhoqën nga prania e tyre.

13 Dhe ndodhi që [a]Gidgidoni i urdhëroi ushtritë e tij t'i ndiqnin nga pas deri te kufijtë e vendit të shkretë dhe se nuk duhej të falnin asnjë që u binte në duart e tyre gjatë rrugës; dhe kështu i ndoqën nga pas dhe i vranë deri te kufijtë e vendit të shkretë, madje, derisa plotësuan urdhrin e Gidgidonit.

14 Dhe ndodhi që Gidianhi i cili qëndroi dhe luftoi me guxim, u ndoq nga pas, ndërsa po ia mbathte; dhe, pasi qe lodhur nga luftimi i tij i gjatë, u arrit dhe u vra. Dhe kështu qe mbarimi i Gidianhit, hajdutit.

15 Dhe ndodhi që ushtritë e Nefitëve u kthyen përsëri në vendin e tyre të sigurisë. Dhe ndodhi që ky viti i nëntëmbëdhjetë kaloi dhe hajdutët nuk erdhën të luftonin më; as nuk erdhën ata në vitin e njëzetë.

16 Dhe në vitin e njëzetenjëtë ata nuk erdhën për të luftuar, por erdhën nga të gjitha anët që të rrethonin popullin e Nefit; pasi ata mendonin se po ta veçonin popullin e Nefit nga tokat e tyre dhe t'i rrethonin nga çdo anë; dhe po t'u prisnin të gjitha privilegjet e tyre të jashtme, mund t'i detyronin ata të dorëzoheshin sipas dëshirave të tyre.

17 Tani ata kishin caktuar për vete një udhëheqës tjetër, emri i të cilit ishte Zemnariha; prandaj, qe Zemnariha që shkaktoi të bëhej ky rrethim.

18 Por vini re, ky qe në përfitim të Nefitëve; pasi ishte e pamundur për hajdutët të mbanin një rrethim mjaft gjatë, sa të kishte ndonjë efekt mbi Nefitët, për shkak të rezervave të tyre të mëdha ushqimore që kishin për vete.

19 Dhe për shkak të rezervave shumë të pakta të hajdutëve; pasi vini re, ata nuk kishin gjë tjetër për ushqim, veçse mish të cilin ata e merrnin në vendin e shkretë.

20 Dhe ndodhi që [a]mishi i gjahut u bë i rrallë në vendin e shkretë, kaq sa hajdutët ishin afër vdekjes nga uria.

21 Dhe Nefitët marshonin vazhdimisht gjatë ditës dhe natës dhe binin mbi ushtritë e tyre, duke i vrarë me mijëra dhe me dhjetëra mijëra.

22 Dhe kështu, qe dëshira e njerëzve të Zemnarihas të hiqnin dorë nga plani i tyre, për shkak të shkatërrimit të madh që binte mbi ta natën dhe ditën.

23 Dhe ndodhi që Zemnariha i urdhëroi njerëzit e tij të tërhiqeshin nga rrethimi dhe të shkonin për në pjesët më të largëta të tokës në veri.

12*a* 3 Ne. 3:1–10.
13*a* 3 Ne. 3:18.
20*a* 1 Ne. 18:25.

24 Dhe tani, Gidgidoni, duke ditur planin e tyre dhe duke ditur dobësinë e tyre nga mungesa e ushqimit dhe kërdinë e madhe që kishin pësuar mes tyre, prandaj nxori ushtritë e tij gjatë natës dhe u preu udhën e tërheqjes së tyre dhe vendosi ushtritë e tij në rrugën nga do të tërhiqeshin.

25 Dhe këtë ata e bënë gjatë natës dhe arritën duke marshuar përtej hajdutëve, kështu që të nesërmen, kur hajdutët filluan marshimin e tyre, u gjetën përballë ushtrive të Nefitëve, qoftë nga përpara, ashtu dhe nga pas.

26 Dhe hajdutëve që ishin nga jugu, gjithashtu iu pre udha për në vendet e tyre të tërheqjes. Dhe të gjitha këto gjëra u bënë me urdhër të Gidgidonit.

27 Dhe qenë shumë mijëra që iu dorëzuan si robër lufte Nefitëve dhe pjesa tjetër e tyre, u vra.

28 Dhe kryetari i tyre Zemnariha u kap dhe u var në një pemë, po, madje në majë të një peme, derisa vdiq. Dhe, pasi ata e varën derisa vdiq, e prenë pemën duke e hedhur përdhe, pastaj thirrën me zë të lartë, duke thënë:

29 Dhëntë Zoti që ta ruajë popullin e tij në drejtësi dhe në shenjtëri zemre, që ata të bëjnë që të bien përdhe që të gjithë që do të kërkojnë t'i vrasin, për shkak të pushtetit dhe lidhjeve të fshehta, madje sikurse ra përdhe ky njeri.

30 Dhe ata u gëzuan dhe thirrën përsëri me një zë, duke thënë: Mbroftë [a]Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit këtë popull në drejtësi, për aq kohë sa ata të [b]thërrasin për mbrojtje emrin e Perëndisë së tyre.

31 Dhe ndodhi që ata shpërthyen të gjithë së bashku si të ishin një, në këngë dhe në [a]lavde ndaj Perëndisë së tyre, për gjënë e madhe që ai kishte bërë për ta, duke i shpëtuar të mos binin në duart e armiqve të tyre.

32 Po, ata thirrën: [a]Hosana Më të Lartit Perëndi. Dhe ata thirrën: I bekuar qoftë emri i Zotit, Perëndisë së [b]Plotfuqishëm, Perëndisë Shumë të Lartë.

33 Dhe zemrat e tyre u frynë me gëzim, derisa të derdhnin shumë lot, për shkak të mirësisë së madhe të Perëndisë që i shpëtoi nga duart e armiqve të tyre; dhe ata e dinin se qe për shkak të pendimit të tyre dhe të përulësisë së tyre që shpëtuan nga një shkatërrim i përhershëm.

KAPITULLI 5

Nefitët pendohen dhe heqin dorë nga mëkatet e tyre—Mormoni shkruan historinë e popullit të tij dhe u shpall atyre fjalën e pavdekshme—Izraeli do të mblidhet nga shpërndarja e tij e gjatë. Rreth 22–26 pas K.

Dhe tani vini re, nuk pati asnjë

30*a* Alma 29:11.
b Eth. 4:15.
31*a* Alma 26:8.
ush Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
32*a* ush Hosana.
b 1 Ne. 1:14.
ush Perëndi, Kokë e Perëndisë.

shpirt të gjallë mes gjithë popullit të Nefitëve që të dyshonte sadopak në fjalët e të gjithë profetëve të shenjtë që kishin folur; pasi ata e dinin se ishte e nevojshme që ato duhej të plotësoheshin.

2 Dhe e dinin se ishte e nevojshme që Krishti duhet të kishte ardhur, për shkak të shumë shenjave që ishin dhënë, sipas fjalëve të profetëve; dhe për shkak të gjërave që kishin ndodhur tashmë, ata e dinin se të gjitha gjërat do të ndodhnin sipas asaj që ishte thënë.

3 Prandaj, hoqën dorë nga të gjitha mëkatet e tyre dhe nga neveritë e tyre dhe nga lavirësitë e tyre dhe i shërbyen Perëndisë me gjithë zell, ditë dhe natë.

4 Dhe tani ndodhi që pasi ata morën robër të gjithë hajdutët, kaq sa, asnjë nuk iku prej atyre që nuk u vranë, i hodhën robërit e tyre në burg dhe bënë që atyre t'u predikohej fjala e Perëndisë; dhe të gjithë ata që u penduan për mëkatet e tyre dhe hynë në besëlidhje se nuk do të vrisnin më, u lanë të [a]lirë.

5 Por të gjithë ata që nuk hynë në besëlidhje dhe vazhdonin gjithnjë të kishin në zemrat e tyre ato vrasje të fshehta, po, të gjithë ata, që u gjetën që bënin kërcënime kundër vëllezërve të tyre, u dënuan dhe u ndëshkuan sipas ligjit.

6 Dhe kështu ata u dhanë fund të gjitha atyre lidhjeve të liga dhe të fshehta dhe të urryera, në të cilat u kryen kaq ligësi dhe kaq shumë vrasje.

7 Dhe kështu kaloi viti i [a]njëzetedytë si dhe viti i njëzetetretë dhe i njëzetekatërt, dhe i njëzetepestë; dhe kështu kishin kaluar njëzetepesë vjet.

8 Dhe kishin ndodhur shumë gjëra që në sytë e disave, ishin të mëdha dhe të mrekullueshme, megjithatë, ato nuk mund të shkruhen të gjitha në këtë libër; po, ky libër nuk mund të përmbajë madje as [a]një të qindtën pjesë të asaj që u bë mes kaq shumë njerëzve në hapësirën e njëzetepesë viteve.

9 Por vini re, ekzistojnë [a]anale që përmbajnë të gjitha veprimet e këtij populli; dhe një përmbledhje e shkurtër, por e vërtetë, u dha nga Nefi.

10 Prandaj, unë e bëra analin tim, të këtyre gjërave, sipas analit të Nefit, i cili qe gdhendur mbi fletët që ishin quajtur fletët e Nefit.

11 Dhe vini re, unë e shkruaj analin mbi fletë të cilat i bëra vetë, me duart e mia.

12 Dhe vini re, unë quhem [a]Mormon, pasi quhem sipas [b]vendit Mormon, vendi në të cilin Alma vendosi kishën mes popullit, po, kishën e parë që u formua mes tyre pas shkeljes së tyre.

13 Vini re, unë jam një dishepull i Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë. Unë u thirra prej tij të njoftoj fjalën e tij mes popullit të tij, që ata të mund të kenë jetë të përjetshme.

5 4*a* USH Liri.
7*a* 3 Ne. 2:8.
8*a* 3 Ne. 26:6–12.
9*a* Hel. 3:13–15.
12*a* Morm. 1:1–5.
b Mosia 18:4; Alma 5:3.

14 Dhe u bë e nevojshme që unë, sipas vullnetit të Perëndisë, të bëj një [a]anal të këtyre gjërave që janë bërë, që lutjet e atyre që na kanë lënë, të cilët qenë të shenjtët, të përmbusheshin sipas besimit të tyre—

15 Po, një anal të vogël të asaj që ka ndodhur nga koha që Lehi u largua nga Jeruzalemi, madje deri në kohën e sotme.

16 Prandaj, unë e bëj analin tim nga rrëfimet që u dhanë nga ata që ishin para meje, deri në fillim të ditëve të mia.

17 Dhe pastaj, unë bëj një [a]anal të gjërave që kam parë me sytë e mi.

18 Dhe unë e di se anali që bëj, është një anal i drejtë dhe i vërtetë; megjithëse ka shumë gjëra që sipas gjuhës sonë, ne nuk jemi në gjendje t'i [a]shkruajmë.

19 Dhe tani, i jap fund të folurit tim i cili është i imi dhe po vazhdoj të jap rrëfimin tim për gjërat që kanë qenë para meje.

20 Unë jam Mormoni dhe një pasardhës i drejtpërdrejtë i Lehit. Unë kam shkak të bekoj Perëndinë tim dhe Shpëtimtarin tim, Jezu Krishtin që i nxori etërit tanë nga toka e Jeruzalemit (dhe [a]askush nuk e dinte me përjashtim të atij vetë dhe të atyre që ai nxori nga ai vend) dhe që më dha mua dhe popullit tim kaq shumë njohuri për shpëtimin e shpirtrave tanë.

21 Sigurisht ai e ka bekuar [a]shtëpinë e [b]Jakobit dhe ka qenë i [c]mëshirshëm me farën e Jozefit.

22 Dhe [a]përderisa fëmijët e Lehit kanë zbatuar urdhërimet e tij, ai i bekoi dhe i begatoi, sipas fjalës së tij.

23 Po, dhe me siguri, ai do të sjellë përsëri një [a]mbetje të farës së Jozefit në [b]njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre.

24 Dhe me aq siguri, sa Zoti jeton, ai do të [a]mbledhë nga të katër skajet e dheut, të gjithë mbetjen e farës së Jakobit, që janë përhapur kudo mbi faqen e dheut.

25 Dhe sikurse ai ka bërë besëlidhje me gjithë shtëpinë e Jakobit, ashtu madje, besëlidhja që ai ka lidhur me shtëpinë e Jakobit, do të plotësohet në kohën e tij të përshtatshme, për [a]rivendosjen e gjithë shtëpisë së Jakobit në njohurinë e besëlidhjes që ai ka lidhur me ta.

26 Dhe atëherë, ata do ta [a]njohin Shëlbuesin e tyre që është Jezu Krishti, Biri i Perëndisë; dhe atëherë ata do të mblidhen nga të katër skajet e dheut në tokat e tyre, prej nga u shpërndanë; po, ashtu si Zoti jeton, kështu do të bëhet. Amen.

KAPITULLI 6

Nefitët përparojnë—Lind krenaria, pasuria dhe dallimet klasore—Kisha përçahet nga grindjet—

14*a* Enosi 1:13–18; DeB 3:19–20.
17*a* Morm. 1:1.
18*a* Eth. 12:25.
20*a* 1 Ne. 4:36.
21*a* USH Izrael.
b Zan. 32:28.
c LiP. 33:13–17.
22*a* 2 Ne. 1:20.
23*a* Alma 46:24.
b 2 Ne. 3:12.
24*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
25*a* 3 Ne. 16:5.
26*a* 2 Ne. 30:5–8; 3 Ne. 20:29–34.

Satani i çon njerëzit në rebelim të hapur—Shumë profetë thërrasin për pendim dhe vriten—Vrasësit e tyre bëjnë komplot të marrin qeverinë në dorë. Rreth 26–30 pas K.

Dhe tani ndodhi që njerëzit e Nefitëve u kthyen që të gjithë në tokat e tyre në vitin e njëzetegjashtë, çdo burrë me familjen e tij, me grigjat e tija dhe me kopetë e tija, me kuajt e tij dhe bagëtitë e tija, dhe me të gjitha gjërat që ishin të tyret.

2 Dhe ndodhi që ata nuk i kishin ngrënë të gjitha rezervat e tyre ushqimore; prandaj morën me vete çdo gjë që nuk kishin përdorur, gjithë drithin e tyre prej çdo lloji dhe arin e tyre dhe argjendin e tyre, dhe të gjitha gjërat e çmueshme të tyre; dhe ata u kthyen në tokat e veta dhe në pronat e tyre, si në veri ashtu dhe në jug, si në tokën veriore ashtu dhe në tokën jugore.

3 Dhe atyre hajdutëve që kishin pranuar një besëlidhje se do të pranonin paqen e vendit dhe që donin të qëndronin Lamanitë, u dhanë toka sipas numrit të tyre, kështu që të mund të kishin me se të jetonin, me anë të punës së tyre; dhe kështu ata vendosën paqe në gjithë vendin.

4 Dhe ata filluan përsëri të përparojnë dhe të shtohen; dhe viti i njëzetegjashtë dhe i njëzeteshtatë kaluan dhe kishte rregull të madh në tokë; dhe ata i kishin bërë ligjet e tyre sipas barazisë dhe drejtësisë.

5 Dhe tani nuk kishte asgjë në gjithë vendin që të pengonte njerëzit të përparonin vazhdimisht, veçse në qoftë se binin në shkelje.

6 Dhe tani qe Gidgidoni dhe gjykatësi Lakoneus dhe ata që qenë caktuar udhëheqës, që vendosën këtë paqe të madhe në tokë.

7 Dhe ndodhi që u ndërtuan shumë qytete të reja dhe shumë qytete të vjetra u meremetuan.

8 Dhe u hapën shumë udhë të reja të mëdha dhe u bënë shumë rrugë që shkonin nga qyteti në qytet dhe nga toka në tokë, dhe nga vendi në vend.

9 Dhe kështu kaloi viti i njëzetetetë dhe njerëzit gëzonin paqe të vazhdueshme.

10 Por, në vitin e njëzetenëntë ndodhi që mes njerëzve filluan disa kundërshtime; dhe disave u kishte hipur [a]krenaria dhe vetëlavdërimi për shkak të pasurive të tyre jashtëzakonisht të mëdha, po, madje, deri në persekutime të mëdha;

11 Pasi kishte shumë tregtarë në tokë, si dhe shumë avokatë dhe shumë zyrtarë.

12 Dhe njerëzit filluan të dallohen sipas rangut, në bazë të [a]pasurive të tyre dhe të mundësive të tyre për të mësuar; po, disa ishin të paditur për shkak të varfërisë së tyre dhe të tjerë merrnin arsim të madh për shkak të pasurive të tyre.

13 Disa ishin shumë kryelartë dhe të tjerë ishin jashtëzakonisht të përulur; disa i përgjigjeshin zemërimit me zemërim, ndërsa

6 10*a* usH Kryelartësi, krenari.

12*a* 1 Tim. 6:17–19; Hel. 4:12.

të tjerë pranonin zemërim dhe [a]përndjekje dhe çfarëdolloj hidhërimesh; dhe nuk ngrinin krye dhe nuk [b]thonin fjalë të rënda, por ishin të përulur dhe të penduar përpara Perëndisë.

14 Dhe kështu u krijua një pabarazi e madhe në të gjithë vendin, kaq sa kisha filloi të përçahet; po, kaq sa në vitin e tridhjetë kisha qe copëtuar në gjithë vendin, me përjashtim mes pak Lamanitëve që ishin kthyer në besimin e vërtetë; dhe ata nuk donin të ndaheshin prej saj, pasi ishin të vendosur dhe të paepur dhe të palëkundshëm, duke dashur me gjithë [a]zell të zbatonin urdhërimet e Zotit.

15 Tani, shkaku i kësaj paudhësie mes popullit ishte ky—Satani kishte fuqi të madhe, që të nxiste njerëzit të bënin çfarëdolloj paudhësie dhe të fryheshin me krenari, duke i tunduar që të përpiqeshin për fuqi dhe autoritet, dhe pasuri, dhe për gjërat e kota të botës.

16 Dhe kështu Satani tërhiqte zemrat e njerëzve të bënin të gjitha llojet e paudhësive; prandaj ata gëzuan paqe vetëm për pak vite.

17 Dhe kështu, në fillimin e vitit të tridhjetë—njerëzit pasi u lanë për një kohë të gjatë në mëshirën e [a]tundimeve të djallit që i çonte kudo që ai dëshironte, dhe të bënin çfarëdo paudhësie që ai donte që ata të bënin—dhe kështu në fillim të këtij viti të tridhjetë, ata ishin në një gjendje ligësie të tmerrshme.

18 Tani, ata nuk mëkatuan nga [a]padituria, pasi e dinin vullnetin e Perëndisë në lidhje me ta, pasi u qe mësuar atyre; prandaj, ata [b]ngritën krye me dashje kundër Perëndisë.

19 Dhe tani, këto ndodhën në ditët e Lakoneusit, biri i Lakoneusit, pasi Lakoneusi zuri vendin e atit të tij dhe qeveriste popullin atë vit.

20 Dhe filloi të kishte njerëz të [a]frymëzuar nga qielli, që u dërguan aty, mes popullit në gjithë vendin, duke predikuar dhe duke dëshmuar me guxim për mëkatet dhe paudhësitë e popullit dhe duke u dëshmuar atyre në lidhje me shëlbimin që Zoti do të bënte për njerëzit e tij, ose me fjalë të tjera, për ringjalljen e Krishtit; dhe ata dëshmuan me guxim për [b]vdekjen dhe vuajtjet e tij.

21 Tani kishte shumë njerëz prej atyre që ishin jashtëzakonisht të zemëruar për shkak të atyre që dëshmuan për këto gjëra; dhe ata që ishin të zemëruar, ishin kryesisht kryegjykatësit dhe ata që [a]kishin qenë kryepriftërinj dhe avokatë; po, të gjithë ata që ishin avokatë ishin të zemëruar me ata që dëshmuan për këto gjëra.

22 Tani, nuk kishte as avokat, as gjykatës dhe as kryeprift që

13*a* USH Përndjek, përndjekje.
b Mt. 5:39; 4 Ne. 1:34; DeB 98:23–25.
14*a* USH Zell.
17*a* USH Tundoj, tundim.
18*a* Mosia 3:11.
b USH Kryengritje.
20*a* USH Frymëzim, frymëzoj; Profet.
b USH Shlyej, shlyerje; Kryqëzim.
21*a* DeB 121:36–37. USH Braktisje.

të kishte pushtet të dënonte ndonjë me vdekje nëse dënimi i tij nuk ishte nënshkruar nga guvernatori i vendit.

23 Tani, pati shumë prej atyre që dëshmuan për gjërat që kanë të bëjnë me Krishtin, që dëshmuan me guxim, që u morën dhe u vranë fshehurazi nga gjykatësit dhe që njoftimi i vdekjes së tyre nuk u mësua nga guvernatori i vendit, deri pas vdekjes së tyre.

24 Tani vini re, kjo ishte kundër ligjeve të vendit që dikush të vritej, nëse ata nuk kishin pushtet nga guvernatori i vendit—

25 Prandaj, guvernatorit të vendit në tokën e Zarahemlës i erdhi një ankesë, kundër këtyre gjykatësve që kishin dënuar me vdekje profetët e Zotit, jo sipas ligjit.

26 Tani ndodhi që ata u kapën dhe u sollën para gjykatësit, për t'u gjykuar për krimin që kishin bërë, sipas [a]ligjit që ishte dhënë nga populli.

27 Tani ndodhi që ata gjykatës kishin shumë miq dhe farefis; dhe të mbeturit, po, madje pothuaj të gjithë avokatët dhe kryepriftërinjtë u mblodhën tok së bashku dhe u bashkuan me farefisin e atyre gjykatësve që do të gjykoheshin sipas ligjit.

28 Dhe ata hynë në [a]besëlidhje me njëri-tjetrin, po, madje në atë besëlidhje që u ishte dhënë nga të vjetërit, besëlidhje që u dha dhe u zbatua nga [b]djalli, për t'u bashkuar kundër gjithë drejtësisë.

29 Prandaj, ata u bashkuan kundër njerëzve të Zotit dhe hynë në një besëlidhje t'i shkatërronin ata dhe të shpëtonin nga dora e drejtësisë, që ishte gati të zbatohej në bazë të ligjit, për ata që ishin fajtorë për vrasje.

30 Dhe ata nuk përfillën ligjin dhe të drejtat e vendit të tyre; dhe bënë besëlidhje me njëri-tjetrin që të shkatërronin guvernatorin dhe të vendosnin një [a]mbret mbi tërë vendin, që vendi të mos kishte më liri, por t'u nënshtrohej mbretërve.

KAPITULLI 7

Kryegjykatësi vritet, përmbyset qeveria dhe populli ndahet në fise—Jakobi, një antikrisht, bëhet mbret i një lidhjeje të fshehtë—Nefi predikon pendim dhe besim në Krisht—Engjëjt i shërbejnë atij çdo ditë dhe ai ngre së vdekuri vëllanë e tij—Shumë pendohen dhe pagëzohen. Rreth 30–33 pas K.

Tani, vini re, unë do t'ju tregoj se ata nuk vendosën një mbret në atë vend; por, po këtë vit, po, në vitin e tridhjetë, ata shkatërruan në fronin e gjykimit, po, vranë kryegjykatësin e vendit.

2 Dhe njerëzit ishin ndarë njëri kundër tjetrit; dhe u ndanë nga njëri-tjetri në fise, çdo njeri sipas familjes së tij dhe farefisit dhe miqve të tij; dhe kështu ata shkatërruan qeverinë e vendit.

26*a* Mosia 29:25; Alma 1:14.
28*a* USH Lidhje të fshehta.
b Hel. 6:26–30.
30*a* 1 Sam. 8:5–7; Alma 51:5.

3 Dhe çdo fis caktoi një kryetar ose udhëheqës mbi ta; dhe kështu u bënë fise dhe kryetarë fisesh.

4 Tani vini re, nuk kishte njeri mes tyre të mos kishte familje të madhe dhe shumë farefis dhe miq; prandaj fiset e tyre u bënë jashtëzakonisht të mëdha.

5 Tani, e gjithë kjo gjë u bë dhe akoma nuk pati luftë mes tyre; dhe e gjithë kjo paudhësi erdhi mbi njerëzit, pasi ata iu [a]dorëzuan pushtetit të Satanit.

6 Dhe rregulloret e qeverisë u shkatërruan, për shkak të [a]lidhjeve të fshehta të miqve dhe të farefisit të atyre që vranë profetët.

7 Dhe ata shkaktuan një grindje të madhe në tokë; kaq sa pjesa më e drejtë e njerëzve ishin bërë pothuaj të gjithë të ligj; po, nuk kishin mbetur veçse pak njerëz të drejtë mes tyre.

8 Dhe kështu nuk kishin kaluar gjashtë vjet, që kur pjesa më e madhe e njerëzve ishin larguar nga drejtësia e tyre, sikurse qeni tek e [a]vjella e tij ose sikurse dosa tek zhgërryerja e saj në llucë.

9 Tani, kjo lidhje e fshehtë, që solli kaq shumë paudhësi në popull, u mblodh së bashku dhe vuri në krye të saj një njeri të cilin ata e quajtën Jakob.

10 Dhe ata e quanin atë mbretin e tyre; prandaj ai u bë mbret i kësaj bande të ligë; dhe ai kishte qenë një prej të parëve që kishte ngritur zërin e tij kundër profetëve që dëshmuan për Jezusin.

11 Dhe ndodhi që ata nuk ishin kaq të shumtë në numër, sa ishin fiset e popullit që ishin bashkuar tok, ndonëse çdo kryetar fisi caktonte ligjet e veta, secili sipas fisit të tij; megjithatë ishin armiq; por megjithëse nuk ishin një popull i drejtë, përsëri ata ishin të bashkuar në urrejtje kundër atyre që kishin hyrë në besëlidhje që të shkatërronin qeverinë.

12 Prandaj Jakobi, duke parë se armiqtë e tyre ishin më të shumtë se ata dhe duke qenë ai mbreti i bandës, prandaj i urdhëroi njerëzit e tij që të iknin në pjesën më veriore të vendit dhe aty të krijonin për vete një [a]mbretëri, derisa të bashkoheshin me kundërshtarë (pasi i merrte me lajka duke thënë se do të kishte shumë kundërshtarë) dhe do të bëheshin mjaft të fortë, që të luftonin me fiset e popullit; dhe ata bënë kështu.

13 Dhe kaq e shpejtë qe ikja e tyre, saqë ata nuk u penguan dot, derisa ata u larguan që të mos mund të arriheshin nga populli. Dhe kështu mbaroi viti i tridhjetë; dhe kështu ishin punët e popullit të Nefit.

14 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetenjëtë, ndërsa ishin të ndarë në fise, çdo njeri sipas familjes, farefisit dhe miqve të tij; arritën megjithatë në një marrëveshje se nuk do të shkonin të luftonin me njëri-tjetrin; por nuk qenë të bashkuar përsa i përket ligjeve dhe përsa i përket formës së qeverisë së tyre, pasi ato qenë vendosur si-

7 5*a* Rom. 6:13–16; Alma 10:25.
6*a* 2 Ne. 9:9.
8*a* Fja. 26:11; 2 Pj. 2:22.
12*a* 3 Ne. 6:30.

pas mendjeve të atyre që ishin kryetarët e tyre dhe udhëheqësit e tyre. Por, ata vendosën ligje shumë të rrepta, që një fis nuk duhej të bënte shkelje kundër një tjetri, kaq sa, deri në njëfarë pike, patën paqe në tokë; megjithatë zemrat e tyre ishin larguar nga Zoti, Perëndia i tyre dhe ata zinin me gurë profetët dhe i dëbonin nga mesi i tyre.

15 Dhe ndodhi që [a]Nefi—pasi u vizitua nga engjëjt si dhe nga zëri i Zotit, prandaj, pasi ishte dëshmitar okular dhe pasi iu dha fuqi që të mund të dinte në lidhje me shërbesën e Krishtit dhe duke qenë gjithashtu dëshmitar okular i kthimit të tyre të shpejtë nga drejtësia në ligësinë dhe neverirat e tyre;

16 Prandaj, duke qenë i pikëlluar nga ngurtësimi i zemrave të tyre dhe nga verbimi i mendjeve të tyre—shkoi mes tyre po atë vit dhe filloi të dëshmonte me guxim, pendim dhe heqje të mëkateve, nëpërmjet besimit në Zotin Jezu Krisht.

17 Dhe ai u mësoi atyre shumë gjëra; dhe të gjitha nuk mund të shkruhen dhe se një pjesë e tyre nuk do të mjaftonte, prandaj ato nuk janë shkruar në këtë libër. Dhe Nefi i mësoi me [a]fuqi dhe me autoritet të madh.

18 Dhe ndodhi që ata u zemëruan me të, madje, sepse ai kishte fuqi më të madhe se ata, pasi [a]nuk ishte e mundur që ata të dyshonin në fjalët e tij, meqë, kaq i madh qe besimi i tij në Zotin Jezu Krisht, që engjëjt i shërbenin çdo ditë.

19 Dhe në emrin e Jezusit ai dëbonte djaj dhe [a]shpirtra të papastër; dhe ringjalli madje së vdekuri vëllanë e tij që njerëzit e kishin zënë me gurë dhe e kishin vrarë.

20 Dhe njerëzit e panë dhe e dëshmuan këtë gjë dhe u zemëruan me të për shkak të fuqisë së tij; dhe ai bëri edhe [a]shumë mrekulli në emrin e Jezusit, para popullit.

21 Dhe ndodhi që viti i tridhjetenjëtë kaloi dhe pati pak që u kthyen në besimin te Zoti; por të gjithë ata që u kthyen në besim i lanë me të vërtetë popullit të kuptonte se ishin vizituar nga fuqia dhe Shpirti i Perëndisë, që ishte në Jezu Krishtin në të cilin besonin.

22 Dhe të gjithë ata që u çliruan nga djajtë dhe që u shëruan nga sëmundjet e tyre dhe nga dobësitë e tyre trupore, i treguan popullit me vërtetësi se qenë ndikuar nga Shpirti i Perëndisë dhe qenë shëruar; dhe treguan mes popullit edhe shenja dhe bënë disa mrekulli.

23 Kështu kaloi edhe viti i tridhjetedytë. Dhe Nefi i thirri popullit në fillim të vitit të tridhjetetretë; dhe u predikoi atyre pendim dhe heqje të mëkateve.

24 Tani, unë dua që ju të mbani mend gjithashtu se nuk pati asnjë prej atyre që u sollën në pendim që nuk u [a]pagëzua me ujë.

15*a* 3 Ne. 1:2.
17*a* USH Fuqi.
18*a* 2 Ne. 33:1; Alma 4:19.
19*a* USH Shpirt—Shpirtra të ligj.
20*a* 3 Ne. 8:1.
24*a* USH Pagëzim, pagëzoj.

25 Prandaj, Nefi shuguroi disa njerëz në këtë shërbesë, kështu që të gjithë ata që do të shkonin tek ata duhej të pagëzoheshin me ujë dhe kjo si një provë dhe dëshmi para Perëndisë dhe popullit, se ata ishin penduar dhe kishin marrë [a]heqje të mëkateve të tyre.

26 Dhe pati shumë në fillim të këtij viti që u pagëzuan në pendim; dhe kështu kaloi pjesa më e madhe e vitit.

KAPITULLI 8

Stuhi, tërmete, zjarre, vorbulla ere dhe tronditje të mëdha natyrore dëshmojnë kryqëzimin e Krishtit—Shumë njerëz shkatërrohen—Errësira mbulon tokën për tri ditë—Ata që mbesin, qahen për fatin e tyre. Rreth 33–34 pas K.

Dhe tani ndodhi që sipas analit tonë dhe ne e dimë se anali ynë është i vërtetë, pasi vini re, anali u mbajt nga një njeri i drejtë—pasi ai bëri me të vërtetë shumë [a]mrekulli në [b]emrin e Jezusit; dhe nuk kishte asnjë njeri që të mund të bënte mrekulli në emrin e Jezusit po të mos ishte krejtësisht i pastër nga paudhësia e tij—

2 Dhe tani ndodhi, në qoftë se ky njeri nuk bëri gabim në llogaritjen e kohës sonë, viti i [a]tridhjetetretë kaloi;

3 Dhe njerëzit filluan të pritnin me padurim të madh shenjën që u parashikua nga profeti Samuel Lamaniti, po, për çastin kur për hapësirën e tri ditëve, do të kishte [a]errësirë mbi faqen e dheut.

4 Dhe filloi të kishte dyshime dhe grindje të mëdha mes popullit, megjithëse ishin dhënë kaq shumë [a]shenja.

5 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetekatërt, në muajin e parë, ditën e katërt të muajit, u ngrit një stuhi e madhe, një e tillë që s'ishte parë kurrë më parë në gjithë tokën.

6 Dhe pati gjithashtu dhe një furtunë të madhe dhe të tmerrshme; dhe pati gjithashtu [a]bubullima të tmerrshme, kaq sa [b]tundën tërë tokën, sikur po çahej më dysh.

7 Dhe pati vetëtima jashtëzakonisht të forta, që nuk ishin parë kurrë më parë në të gjithë tokën.

8 Dhe [a]qyteti i Zarahemlës mori zjarr.

9 Dhe qyteti i Moronit u fundos në thellësitë e detit dhe banorët e tij u mbytën.

10 Dhe dheu mbuloi qytetin e Moronihës, kështu që në vend të qytetit u ngrit një mal i madh.

11 Dhe në tokën në jug pati një shkatërrim të madh dhe të tmerrshëm.

12 Por vini re, në tokën në veri pati një shkatërrim akoma më të madh dhe më të tmerrshëm; pasi vini re, e tërë faqja e tokës

25*a* DeB 20:37.
ush Heqje e mëkateve.
8 1*a* 3 Ne. 7:19–20; Morm. 9:18–19.
b Vep. 3:6; Jakobi 4:6.
2*a* 3 Ne. 2:8.
3*a* 1 Ne. 19:10; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 10:9.
4*a* ush Kryqëzim.
6*a* 1 Ne. 19:11; Hel. 14:21.
b Mt. 27:45, 50–51.
8*a* 4 Ne. 1:7–8.

ndryshoi për shkak të furtunës dhe vorbullave të erërave, dhe të bubullimave, dhe vetëtimave, dhe të dridhjeve jashtëzakonisht të mëdha në të tërë tokën;

13 Dhe [a]rrugët u çanë dhe udhët e rrafshta u prishën; dhe shumë vende që ishin të sheshta u bënë shkëmbore.

14 Dhe shumë qytete të mëdha dhe të njohura u [a]fundosën; dhe shumë u dogjën dhe shumë u lëkundën, derisa ndërtesat e tyre ranë përdhe dhe banorët e tyre u vranë dhe vendet u lanë të shkreta.

15 Dhe pati ca qytete që qëndruan; por dëmet në to qenë jashtëzakonisht të mëdha dhe pati shumë në to që u vranë.

16 Dhe pati disa që u përpinë nga vorbullat e erës; dhe se ku shkuan, askush s'e di, dinë vetëm se u morën.

17 Dhe kështu e tërë faqja e dheut u deformua, për shkak të stuhive dhe të bubullimave dhe të vetëtimave, dhe të lëkundjes së tokës.

18 Dhe vini re, [a]shkëmbinjtë u çanë më dysh; ata u copëtuan mbi faqen e tërë tokës, kaq sa u gjetën të thyer në copa dhe me plasa dhe të çara, mbi gjithë faqen e tokës.

19 Dhe ndodhi që kur bubullimat dhe vetëtimat dhe stuhia, dhe furtuna, dhe tërmetet e tokës pushuan—pasi vini re, ato zgjatën për hapësirën e rreth [a]tri orëve; dhe disa thanë se zgjatën më shumë; megjithatë, të gjitha këto gjëra të mëdha dhe të tmerrshme u bënë në hapësirën e rreth tri orëve—dhe atëherë vini re, tërë faqen e dheut e mbuloi një errësirë.

20 Dhe ndodhi që mbi gjithë faqen e tokës pati një errësirë të plotë, kaq sa banorët që ishin në të, që nuk kishin rënë, mund të [a]ndienin [b]avullin e errësirës.

21 Dhe për shkak të errësirës nuk ishte e mundur të kishte dritë, as qirinj, as pishtarë; as nuk mund të ndizej zjarr me drurin e tyre të hollë dhe jashtëzakonisht të thatë, kështu që nuk kishte mundësi fare të kishte ndonjë dritë;

22 Dhe as që shihej ndonjë dritë, as zjarr, as ndonjë dritë e zbehtë, as dielli, as hëna, as yjet, pasi kaq të rënda qenë mjegullat e errësirës që ishin mbi faqen e tokës.

23 Dhe ndodhi që zgjati për hapësirën e [a]tri ditëve që nuk u pa dritë; dhe pati rënkime dhe ulërima, dhe vajtime të mëdha vazhdimisht mes gjithë popullit; po, të mëdha qenë kujat e njerëzve, për shkak të errësirës dhe të shkatërrimit të madh që ra mbi ta.

24 Dhe në një vend ata u dëgjuan të thërrisnin, duke thënë: O, sikur të ishim penduar para kësaj dite të madhe dhe të tmerrshme dhe atëherë vëllezërit tanë do të kishin shpëtuar, dhe nuk do të ishin djegur në atë qytet të madh të [a]Zarahemlës.

25 Dhe në një vend tjetër ata

13*a* Hel. 14:24; 3 Ne. 6:8.
14*a* 1 Ne. 12:4.
18*a* Hel. 14:21–22.
19*a* Llu. 23:44.
20*a* Eks. 10:21–22.
b 1 Ne. 12:5; 19:11.
23*a* 1 Ne. 19:10.
24*a* Hel. 13:12.

u dëgjuan të thërrisnin dhe të vajtonin, duke thënë: O, sikur të ishim penduar para kësaj dite të madhe dhe të tmerrshme dhe të mos i kishim vrarë dhe zënë me gurë profetët, dhe të mos i kishim dëbuar; atëherë nënat tona dhe bijat tona të bukura, dhe fëmijët tanë do të kishin shpëtuar dhe nuk do të ishin varrosur në atë qytet të madh të Moronihës. Dhe kështu ishin kujat e njerëzve, të mëdha dhe të tmerrshme.

KAPITULLI 9

Në errësirë, zëri i Krishtit shpall shkatërrimin e shumë njerëzve dhe qyteteve për shkak të ligësisë së tyre —Ai gjithashtu shpall hyjnimin e tij, njofton se ligji i Moisiut është përmbushur dhe fton njerëzit që të vënë tek ai dhe të shpëtohen. Rreth 34 pas K.

Dhe ndodhi që një [a]zë u dëgjua mes të gjithë banorëve të tokës, mbi gjithë faqen e kësaj toke, duke thirrur:

2 Mjerë, mjerë, mjerë ky popull; [a]mjerë banorët e tërë tokës, në qoftë se nuk pendohen; pasi djalli [b]qesh dhe engjëjt e tij gëzohen për shkak të vrasjes së bijve dhe bijave të bukura të popullit tim; dhe ata ranë për shkak të paudhësisë dhe të neverive të tyre!

3 Vini re, atë qytet të madh të Zarahemlës, unë e dogja me zjarr, si dhe banorët e tij.

4 Dhe vini re, atë qytet të madh të Moronit, unë e bëra që të fundoset në thellësitë e detit dhe banorët e tij të mbyten.

5 Dhe vini re, atë qytet të madh të Moronihës, unë e mbulova me dhe, si dhe banorët e tij, për të fshehur paudhësitë e tyre dhe neveritë e tyre nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.

6 Dhe vini re, qytetin e Gilgalit e bëra që të fundoset dhe banorët e tij të varrosen në thellësitë e tokës;

7 Po, dhe qytetin e Onihës dhe banorët e tij, dhe qytetin e Mokumit dhe banorët e tij, dhe qytetin e Jeruzalemit dhe banorët e tij; dhe bëra që [a]ujërat të vinin në vendet e tyre, për të fshehur ligësinë dhe neveritë e tyre nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.

8 Dhe vini re, qytetin e Gadiandit dhe qytetin e Gadiomnës, dhe qytetin e Jakobit, dhe qytetin e Gimgimnos dhe që të gjitha këto i bëra të fundosen dhe bëra [a]kodra dhe lugina në vendin e tyre; dhe banorët e tyre i varrosa në thellësitë e tokës, për të fshehur ligësinë dhe neveritë e tyre nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.

9 Dhe vini re, atë qytet të madh të Jakobugathit, që banohej nga populli i mbretit Jakob, e bëra të digjet me zjarr për shkak të mëkateve të tyre dhe të ligësisë së tyre, që ishte përmbi

9 1*a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 11:10.
2*a* Mt. 11:20–21.
b Mois. 7:26.
7*a* Eze. 26:19.
8*a* 1 Ne. 19:11.

të gjithë ligësinë e tërë tokës, për shkak të vrasjeve dhe të lidhjeve të tyre të [a]fshehta; pasi qenë ata që shkatërruan paqen e popullit tim dhe qeverinë e vendit; prandaj unë bëra që ata të digjen, që t'i [b]shkatërroj nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve të mos më vijë më kundër tyre.

10 Dhe vini re, qytetin e Lamanit dhe qytetin e Joshit dhe qytetin e Gadit, dhe qytetin e Kishkumenit dhe banorët e tyre i bëra të digjen me zjarr, për shkak të ligësisë së tyre, se dëbuan profetët dhe zunë me gurë ata që dërgova t'u njoftonin në lidhje me ligësinë e tyre dhe neveritë e tyre.

11 Dhe pasi i dëbuan që të gjithë, duke mos lënë ndonjë të drejtë mes tyre, unë dërgova poshtë [a]zjarr dhe i shkatërrova ata, që ligësia dhe neveritë e tyre të mund të fshihen nga fytyra ime, që gjaku i profetëve dhe i shenjtorëve që unë dërgova mes tyre, të mos më thërrasë [b]nga toka kundër tyre.

12 Dhe [a]shumë shkatërrime të mëdha bëra që të bien mbi këtë vend dhe mbi këtë popull, për shkak të ligësisë së tyre dhe të neverive të tyre.

13 O, ju të gjithë që keni [a]shpëtuar, sepse keni qenë më të drejtë se ata, a nuk do të ktheheni tani tek unë dhe të pendoheni për mëkatet tuaja dhe të ktheheni në besim, që të mund t'ju [b]shëroj?

14 Po, në të vërtetë unë ju them juve, në qoftë se do të [a]vini tek unë, ju do të keni [b]jetën e përjetshme. Vini re, [c]krahu im i mëshirës është shtrirë drejt jush dhe kushdo që do të vijë, unë do ta pranoj; dhe të bekuar qofshin ata që vijnë tek unë.

15 Vini re, unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë. Unë [a]krijova qiejt dhe tokën dhe të gjitha gjërat që janë në to. Unë isha me Atin që nga fillimi. [b]Unë jam në Atin dhe Ati në mua; dhe në mua Ati lartësoi emrin e tij.

16 Unë erdha te të mitë dhe të mitë nuk më [a]pranuan. Dhe shkrimet e shenjta u përmbushën në lidhje me ardhjen time.

17 Dhe të gjithë atyre që më kanë pranuar, atyre u kam [a]dhënë të bëhen bijtë e Perëndisë; dhe madje, kështu do të bëj për të gjithë ata që do të besojnë në emrin tim, pasi vini re, nëpërmjet meje vjen [b]shëlbimi dhe në mua plotësohet [c]ligji i Moisiut.

18 Unë jam [a]drita dhe jeta e botës. Unë jam [b]Alfa dhe [c]Omega, fillimi dhe mbarimi.

9*a* Hel. 6:17–18, 21.
b Mosia 12:8.
11*a* 2 Mbr. 1:9–16; Hel. 13:13.
b Zan. 4:10.
12*a* 3 Ne. 8:8–10, 14.
13*a* 3 Ne. 10:12.
b Jer. 3:22; 3 Ne. 18:32.
14*a* 2 Ne. 26:24–28; Alma 5:33–36.
b Gjo. 3:16.
c Alma 19:36.
15*a* Gjo. 1:1–3; Kol. 1:16; Hel. 14:12; Eth. 4:7; DeB 14:9.
b Gjo. 17:20–22; 3 Ne. 11:27; 19:23, 29.
16*a* Gjo. 1:11; DeB 6:21.
17*a* Gjo. 1:12.
USH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor; Bij dhe bija të Perëndisë.
b USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
c 3 Ne. 12:19, 46–47; 15:2–9.
18*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b Zbu. 1:8.
USH Alfa.
c USH Omega.

19 Dhe ju [a]nuk do të më ofroni
më derdhje gjaku; po, flijimet
tuaja dhe olokaustet tuaja do
të marrin fund, pasi unë nuk
do të pranoj asnjë nga flijimet
tuaja dhe olokaustet tuaja.
20 Dhe ju do të më ofroni për
[a]fli një zemër të thyer dhe një
shpirt të penduar. Dhe kushdo
që vjen tek unë me një zemër të
thyer dhe një shpirt të penduar,
atë do ta [b]pagëzoj me zjarr dhe
me Frymën e Shenjtë, madje
ashtu si Lamanitët, për shkak
të besimit të tyre në mua, në
kohën e kthimit të tyre në
besim, u pagëzuan me zjarr
dhe me Frymën e Shenjtë dhe
ata nuk e dinin.
21 Vini re, unë erdha në botë
që t'i sjell shëlbim botës, për
ta shpëtuar botën nga mëkati.
22 Prandaj, kushdo që [a]pe-
ndohet dhe vjen tek unë si një
[b]fëmijë i vogël, atë do ta pranoj,
pasi për të tillë është mbretëria
e Perëndisë. Vini re, për këtë
gjë unë [c]dhashë jetën time dhe
e mora përsëri; prandaj pendo-
huni dhe ejani tek unë, ju skaje
të tokës dhe shpëtohuni.

KAPITULLI 10

Për shumë orë ka heshtje në tokë—Zëri i Krishtit premton ta mbledhë popullin e tij, si një klloçkë mbledh zogjtë e saj—Pjesa më e drejtë e popullit u shpëtua. Rreth 34–35 pas K.

Dhe tani vini re, ndodhi që të
gjithë njerëzit e tokës i dëgjuan
këto fjalë dhe e dëshmuan
këtë gjë. Dhe pas këtyre fjalëve
kishte heshtje në tokë për hapë-
sirën e shumë orëve;
2 Pasi, kaq e madhe qe mahni-
tja e njerëzve, saqë ata pushuan
së rënkuari dhe së ulërituri
për humbjen e farefisit të tyre
që ishin vrarë; prandaj pati
heshtje në gjithë vendin për
hapësirën e shumë orëve.
3 Dhe ndodhi që erdhi një zë
përsëri te njerëzit dhe të gjithë
njerëzit e dëgjuan dhe qenë
dëshmitarë të tij duke thënë:
4 O ju njerëz, të këtyre [a]qyteteve
e mëdha që kanë rënë, që
jeni pasardhës të Jakobit, po, që
jeni nga shtëpia e Izraelit, sa herë
ju kam mbledhur si një klloçkë
mbledh zogjtë e saj nën krahët
e saj dhe ju kam [b]ushqyer.
5 Dhe përsëri, [a]sa herë do t'ju
kisha mbledhur sikurse një
klloçkë mbledh zogjtë e saj nën
krahët e saj, po, O ju njerëz
të shtëpisë së Izraelit që keni
rënë; po, O ju njerëz të shtëpisë
së Izraelit, ju që banoni në Jeru-
zalem, sikurse dhe ju që keni
rënë; po, sa herë do t'ju kisha
mbledhur sikurse një klloçkë
mbledh zogjtë e saj, por ju nuk
keni dashur.
6 O ti shtëpi e Izraelit, që të
kam [a]kursyer, sa herë do të
të mbledhë si një pulë mbledh
zogjtë e saj nën krahët e saj, në

19*a* Alma 34:13.
20*a* 3 Ne. 12:19; DeB 20:37.
b 2 Ne. 31:13–14.
22*a* USH Pendohem, pendim.
b Mr. 10:15; Mosia 3:19; 3 Ne. 11:37–38.
c Gjo. 10:15–18.
10 4*a* 3 Ne. 8:14.
b 1 Ne. 17:3.
5*a* Mt. 23:37; DeB 43:24–25.
6*a* 3 Ne. 9:13.

qoftë se do të [b]pendohesh dhe kthehesh tek unë, me qëllim të plotë të [c]zemrës.

7 Por, në qoftë se jo, O shtëpi e Izraelit, vendbanimet e tua do të shkretohen deri në kohën e plotësimit të [a]besëlidhjes së bërë me etërit e tu.

8 Dhe tani ndodhi që pasi populli i dëgjoi këto fjalë, vini re, ata filluan të qajnë dhe të ulërijnë përsëri për shkak të humbjes së farefisit dhe të miqve të tyre.

9 Dhe ndodhi që kështu kaluan tri ditët. Dhe qe në mëngjes, që [a]errësira u zhduk nga faqja e dheut dhe toka pushoi së dridhuri dhe shkëmbinjtë pushuan së çari; dhe ushtimat e frikshme pushuan dhe të gjitha zhurmat e rrëmujshme kaluan.

10 Dhe toka u ngjit së bashku përsëri dhe ashtu qëndroi; dhe vajtimet dhe kujat dhe rënkimet e njerëzve që kishin shpëtuar gjallë, pushuan dhe vajtimi i tyre u kthye në gëzim dhe ankimet e tyre në lavdërim dhe falënderim ndaj Zotit Jezu Krisht, Shëlbuesit të tyre.

11 Dhe deri aty u [a]përmbushën shkrimet e shenjta që qenë folur nga profetët.

12 Dhe qe [a]pjesa më e drejtë e njerëzve që shpëtuan dhe qenë ata që i pranuan profetët dhe nuk i zunë me gurë; dhe qenë ata që nuk e derdhën gjakun e shenjtorëve, që u kursyen—

13 Dhe ata u kursyen dhe nuk u fundosën, dhe nuk u varrosën nën dhe; dhe ata nuk u mbytën në thellësitë e detit; dhe ata nuk u dogjën nga zjarri, as nuk u shtypën për vdekje nga shembjet; dhe ata as nuk u morën tej nga vorbullat e erës; as nuk u mundën nga avulli i tymit dhe i errësirës.

14 Dhe tani, kushdo që lexon, le të kuptojë; ai që ka shkrimet e shenjta, le t'i [a]kërkojë ato dhe le të shohë dhe të vërtetojë në qoftë se të gjitha këto vdekje dhe shkatërrime nga zjarri dhe nga tymi, dhe nga furtunat, dhe nga shtjellat e erës, dhe nga [b]hapja e tokës për t'i marrë ata dhe të gjitha këto gjëra, a nuk janë në përmbushjen e profecive të shumë profetëve të shenjtë?

15 Vini re, unë ju them juve, Po, shumë kanë dëshmuar për këto gjëra në ardhjen e Krishtit dhe u [a]vranë, sepse ata dëshmuan për këto gjëra.

16 Po, profeti [a]Zenos dëshmoi për këto gjëra dhe gjithashtu Zenoku foli në lidhje me këto gjëra, meqë ata dëshmuan veçanërisht në lidhje me ne që jemi mbetja e farës së tyre.

17 Vini re, ati ynë Jakobi gjithashtu dëshmoi në lidhje me një [a]mbetje të farës së Jozefit. Dhe vini re, a nuk jemi ne një mbetje e farës së Jozefit? Dhe këto gjëra që dëshmojnë për ne,

6*b* 1 Sam. 7:3; Hel. 13:11; 3 Ne. 24:7.
c Eze. 36:26.
7*a* USH Besëlidhje.
9*a* 3 Ne. 8:19.
11*a* Vep. 3:18–20.
12*a* 2 Ne. 26:8; 3 Ne. 9:13.
14*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b 1 Ne. 19:11; 2 Ne. 26:5.
15*a* USH Martir, martirizim.
16*a* Hel. 8:19–20.
17*a* 2 Ne. 3:4–5; Alma 46:24; 3 Ne. 5:23–24.

a nuk janë shkruar mbi fletët e tunxhit të cilat ati ynë, Lehi, i solli nga Jeruzalemi?

18 Dhe ndodhi që në mbarim të vitit të tridhjetekatërt, vini re, unë do t'ju tregoj që popullit të Nefit që u kursye si dhe atyre që quheshin Lamanitë, që u kursyen, iu bënë shumë favore dhe shumë bekime u derdhën mbi kokat e tyre, kaq sa menjëherë pas [a]ngjitjes së Krishtit në qiell, ai, me të vërtetë iu shfaq atyre—

19 [a]Duke iu shfaqur me trup atyre dhe duke u shërbyer; dhe një rrëfim i shërbesës së tij do të jepet këtu më vonë. Prandaj, për këtë herë u jap fund fjalëve të mia.

Jezu Krishti iu shfaq popullit të Nefit, ndërsa turma ishte mbledhur tok në vendin Begati dhe u shërbeu atyre; dhe në këtë mënyrë, ai iu shfaq atyre.

Përfshin kapitujt 11 deri në 26, duke përfshirë edhe të fundit.

KAPITULLI 11

Ati dëshmon për Birin e tij të Dashur—Krishti shfaqet dhe njofton shlyerjen e tij—Njerëzit i prekin plagët në duart e tij dhe në këmbë dhe në anë—Ata thërrasin Hosana—Ai cakton mënyrën e pagëzimit—Shpirti i grindjes është i djallit—Doktrina e Krishtit është që njerëzit duhet të besojnë dhe të pagëzohen dhe të marrin Frymën e Shenjtë. Rreth 34 pas K.

Dhe tani ndodhi që pati një turmë të madhe, të mbledhur tok, të popullit të Nefit rreth e përqark tempullit që ishte në vendin Begati; dhe ata po çuditeshin dhe po mahniteshin me njëri-tjetrin, dhe po i tregonin njëri-tjetrit [a]ndryshimin e madh dhe të mrekullueshëm që kishte ngjarë.

2 Dhe ata gjithashtu po bisedonin mbi këtë Jezu Krisht për të cilin ishte dhënë [a]shenja në lidhje me vdekjen e tij.

3 Dhe ndodhi që ndërsa po bisedonin kështu me njëri-tjetrin, ata dëgjuan një [a]zë sikur doli nga qielli; dhe hodhën sytë rreth e përqark, pasi nuk kuptuan zërin që dëgjuan; dhe nuk ishte një zë i ashpër, as nuk ishte një zë i fortë, megjithatë edhe pse ishte një [b]zë i vogël, ai i përshkoi ata që e dëgjonin deri në qendër, kaq sa nuk kishte pjesë të trupit të tyre që nuk u drodh prej tij; po, i përshkoi ata mu në shpirt dhe bëri që zemrat e tyre të digjeshin.

4 Dhe ndodhi që e dëgjuan përsëri zërin dhe nuk e kuptuan atë.

5 Dhe përsëri për të tretën herë ata dëgjuan zërin dhe hapën veshët që ta dëgjonin; dhe sytë e tyre u drejtuan prej nga vinte zëri; dhe shikuan me ngulm në drejtim të qiellit, nga ku zëri erdhi.

18*a* Vep. 1:9–11.
19*a* 3 Ne. 11:12–15.
11 1*a* 3 Ne. 8:11–14.
2*a* Hel. 14:20–27.
3*a* LiP. 4:33–36; Hel. 5:29–33.
b 1 Mbr. 19:11–13; DeB 85:6.

6 Dhe vini re, të tretën herë ata e kuptuan zërin që dëgjuan; dhe ai u tha atyre:

7 Vini re [a]Birin tim të Dashur, [b]në të cilin unë jam shumë i kënaqur, në të cilin unë kam lartësuar emrin tim—dëgjojeni atë.

8 Dhe ndodhi që pasi kuptuan, ata ngritën përsëri sytë lart drejt qiellit; dhe vini re, [a]panë një Njeri duke zbritur nga qielli; dhe ishte veshur me një rrobë të bardhë; dhe zbriti poshtë dhe qëndroi mes tyre; dhe sytë e tërë turmës qenë ngulitur mbi të dhe ata nuk guxonin të hapnin gojën, qoftë edhe me njëri-tjetrin dhe nuk dinin se ç'do të thoshte, pasi kujtonin se ishte një engjëll që iu shfaq atyre.

9 Dhe ndodhi që ai e shtriu dorën e tij dhe i foli popullit, duke thënë:

10 Vini re, unë jam Jezu Krishti, për të cilin profetët dëshmuan se do të vinte në botë.

11 Dhe vini re, unë jam [a]drita dhe jeta e botës; dhe unë kam pirë nga ajo [b]kupë e hidhur që Ati më dha dhe kam lartësuar Atin, [c]duke marrë përsipër mëkatet e botës, kështu unë kam plotësuar [d]vullnetin e Atit në të gjitha gjërat që nga fillimi.

12 Dhe ndodhi që kur Jezusi tha këto fjalë, e tërë turma ra përdhe; pasi ata u kujtuan se ishte [a]profetizuar mes tyre se Krishti do t'u shfaqej atyre pas ngjitjes së tij në qiell.

13 Dhe ndodhi që Zoti u foli atyre, duke thënë:

14 Ngrihuni dhe ejani tek unë, që të mund të [a]vini duart tuaja në anën time dhe gjithashtu të [b]ndieni gjurmët e gozhdëve në duart e mia dhe në këmbët e mia, që ju të dini se unë jam [c]Perëndia i Izraelit dhe Perëndia i tërë [d]tokës dhe se u vrava për mëkatet e botës.

15 Dhe ndodhi që turma shkoi përpara dhe i vunë duart në anën e tij, dhe ndien gjurmët e gozhdëve në duart e tij dhe në këmbët e tij; dhe këtë e bënë duke vajtur një nga një, derisa ata të gjithë shkuan përpara dhe panë me sytë e tyre dhe ndien me duart e tyre, dhe mësuan me siguri, dhe dëshmuan se [a]ishte ai, për të cilin ishte shkruar nga profetët, se do të vinte.

16 Dhe kur të gjithë shkuan përpara dhe dëshmuan nga vetja e tyre, ata thirrën njëzëri, duke thënë:

17 Hosana! I bekuar qoftë emri i Më të Lartit Perëndi! Dhe ata ranë te këmbët e Jezusit dhe e [a]adhuruan atë.

18 Dhe ndodhi që ai i foli [a]Nefit (pasi Nefi ishte mes turmës) dhe e urdhëroi të shkonte para tij.

19 Dhe Nefi u ngrit dhe shkoi

7*a* Mt. 3:17; 17:5; JS—H 1:17.
b 3 Ne. 9:15.
8*a* 1 Ne. 12:6; 2 Ne. 26:1.
11*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b Mt. 26:39, 42.
c Gjo. 1:29; DeB 19:18–19.
d Mr. 14:36; Gjo. 6:38; DeB 19:2.
12*a* Alma 16:20.
14*a* Gjo. 20:27.
b Llu. 24:36–39; DeB 129:2.
c Isa. 45:3; 3 Ne. 15:5.
d 1 Ne. 11:6.
15*a* USH Jezu Krisht—Shfaqjet e Krishtit pas vdekjes.
17*a* USH Adhuroj.
18*a* 3 Ne. 1:2, 10.

përpara, dhe u përul para Zotit, dhe puthi këmbët e tij.

20 Dhe Zoti e urdhëroi të ngrihej. Dhe ai u ngrit dhe qëndroi para tij.

21 Dhe Zoti i tha atij: Unë të jap ty [a]pushtet, që t'i [b]pagëzosh këta njerëz, pasi unë të ngjitem përsëri në qiell.

22 Dhe përsëri Zoti thirri [a]të tjerë dhe u tha atyre të njëjtën gjë; dhe ai u dha pushtet të pagëzonin. Dhe ai u tha atyre: Në këtë mënyrë ju do të pagëzoni; dhe [b]nuk do të ketë grindje mes jush.

23 Në të vërtetë unë ju them juve se kushdo që pendohet për mëkatet e tij nëpërmjet [a]fjalëve tuaja dhe [b]dëshiron të pagëzohet në emrin tim, në këtë mënyrë ju do ta pagëzoni—Vini re, ju do të shkoni dhe do të [c]qëndroni në ujë, dhe në emrin tim do t'i pagëzoni ata.

24 Dhe tani vini re, këto janë fjalët që do të thoni, duke i thirrur me emër, duke thënë:

25 Duke pasur [a]autoritetin që më është dhënë nga Jezu Krishti, unë të pagëzoj ty në emrin e [b]Atit dhe të Birit dhe të Frymës së Shenjtë. Amen.

26 Dhe atëherë do t'i [a]zhytni në ujë dhe do të dilni përsëri nga uji.

27 Dhe sipas kësaj mënyre ju do të pagëzoni në emrin tim; pasi vini re, në të vërtetë unë ju them juve se Ati dhe Biri dhe Fryma e Shenjtë janë [a]një; dhe unë jam në Atin dhe Ati në mua; dhe Ati dhe unë jemi një.

28 Dhe ashtu si ju dhashë urdhër, ashtu do të pagëzoni. Dhe nuk do të ketë [a]grindje mes jush, sikurse ka pasur gjer tani, as nuk do të ketë grindje mes jush në lidhje me pikat e doktrinës sime, sikurse ka pasur gjer tani.

29 Pasi në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se ai që ka shpirtin [a]e grindjes nuk është i imi, por është i [b]djallit i cili është ati i grindjes dhe ai nxit zemrat e njerëzve, që të grinden me zemërim me njëri-tjetrin.

30 Vini re, kjo nuk është doktrina ime, që të nxis zemrat e njerëzve në zemërim, njëri kundër tjetrit; por, doktrina ime është kjo, që gjëra të tilla duhet të zhduken.

31 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, unë do t'ju shpall [a]doktrinën time.

32 Dhe kjo është [a]doktrina ime dhe ajo është doktrina që Ati më

21*a* USH Fuqi.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
22*a* 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 12:1.
b 3 Ne. 18:34.
23*a* 3 Ne. 12:2.
b USH Pagëzim, pagëzoj—Cilësitë për pagëzim.
c 3 Ne. 19:10–13.
25*a* Mosia 18:13; DeB 20:73. USH Pagëzim, pagëzoj—Autoritet i duhur.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
26*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim me zhytje.
27*a* Gjo. 17:20–22; 3 Ne. 28:10; Morm. 7:7; DeB 20:28.
28*a* 1 Kor. 1:10; Ef. 4:11–14; DeB 38:27.
29*a* 2 Tim. 2:23–24; Mosia 23:15. USH Grindje.
b PJS, Ef. 4:26; Mosia 2:32–33.
31*a* 2 Ne. 31:2–21.
32*a* USH Doktrinë e Krishtit.

dha mua; dhe unë [b]dëshmoj për Atin dhe Ati dëshmon për mua, dhe [c]Fryma e Shenjtë dëshmon për Atin dhe për mua; dhe unë dëshmoj që Ati i urdhëron të gjithë njerëzit, kudo, të pendohen dhe të besojnë në mua.

33 Dhe kushdo që beson në mua dhe [a]pagëzohet, po ai do të [b]shpëtojë; dhe ata janë ata që do të [c]trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.

34 Dhe kushdo që nuk beson në mua dhe nuk pagëzohet, do të mallkohet.

35 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kjo është doktrina ime dhe këtë e dëshmoj nga Ati; dhe kushdo që [a]beson në mua, beson gjithashtu në Atin; dhe atij Ati do t'i dëshmojë për mua, pasi ai do ta vizitojë atë [b]me zjarr dhe me [c]Frymën e Shenjtë.

36 Dhe kështu Ati do të dëshmojë për mua dhe Fryma e Shenjtë do t'i dëshmojë për Atin dhe për mua, pasi Ati dhe unë, dhe Fryma e Shenjtë jemi një.

37 Dhe përsëri unë ju them juve se duhet të pendoheni dhe të [a]bëheni si një fëmijë i vogël, dhe të pagëzoheni në emrin tim, ose përndryshe, në asnjë mënyrë ju nuk mund t'i keni këto gjëra.

38 Dhe përsëri unë ju them juve se duhet të pendoheni dhe të pagëzoheni në emrin tim, dhe të bëheni si një fëmijë i vogël ose përndryshe në asnjë mënyrë ju nuk mund të trashëgoni mbretërinë e Perëndisë.

39 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kjo është doktrina ime dhe kushdo që [a]ndërton mbi këtë, ndërton mbi shkëmbin tim dhe [b]portat e ferrit nuk do të triumfojnë mbi të.

40 Dhe kushdo që do të njoftojë më shumë ose më pak se kjo dhe e paraqet atë si doktrinën time, po ai vjen nga e liga dhe nuk është ndërtuar mbi shkëmbin tim; por ai ndërton mbi një themel prej [a]rëre dhe portat e ferrit qëndrojnë hapur për të pranuar të tillë, kur të vijnë përmbytjet dhe kur t'i godasin erërat.

41 Prandaj, shkoni përpara mes këtij populli dhe shpallni deri në skajet e tokës fjalët që unë kam thënë.

KAPITULLI 12

Jezusi thërret dhe cakton të Dymbëdhjetët—Ai u mban Nefitëve një fjalim të ngjashëm me Predikimin në Mal—Ai flet për Bekime Biblike—Mësimet e Tij tejkalojnë dhe kanë përparësi mbi ligjin e Moisiut—Njerëzit marrin urdhër të jenë të përsosur, madje si ai dhe Ati janë të përsosur—Krahaso Mateu 5. Rreth 34 pas K.

Dhe ndodhi që pasi Jezusi i tha

32*b* 1 Gjo. 5:7.
c 3 Ne. 28:11; Eth. 5:4.
33*a* Mr. 16:16.
USH Pagëzim, pagëzoj—Gjëra thelbësore.
b USH Shpëtim.
c USH Lavdi çelestiale.
35*a* Eth. 4:12.
b 3 Ne. 9:20; 12:2.
c USH Frymë e Shenjtë.
37*a* Mr. 10:15; Llu. 18:17; Mosia 3:19; 3 Ne. 9:22.
39*a* Mt. 7:24–29; Hel. 5:12.
USH Shkëmb.
b 3 Ne. 18:12–13.
40*a* 3 Ne. 14:24–27.

këto fjalë Nefit dhe atyre që u thirrën (tani numri i atyre që u thirrën dhe që morën pushtet dhe autoritet të pagëzonin, ishte [a]dymbëdhjetë) dhe vini re, ai shtriu dorën e tij drejt turmës dhe u thirri, duke thënë: Të [b]bekuar jeni ju, në qoftë se u vini veshin fjalëve të këtyre dymbëdhjetëve që unë kam [c]zgjedhur mes jush t'ju shërbejnë dhe të jenë shërbëtorët tuaj; dhe atyre unë u kam dhënë fuqi, që të mund t'ju pagëzojnë me ujë; dhe pasi të jeni pagëzuar me ujë, vini re, unë do t'ju pagëzoj me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë; prandaj të bekuar jeni ju, në qoftë se do të besoni në mua dhe pagëzoheni, pasi më keni parë dhe e dini se jam.

2 Dhe përsëri, më të bekuar janë ata që do të [a]besojnë në fjalët tuaja, sepse ju do të dëshmoni se më keni parë dhe se ju e dini se jam. Po, të bekuar janë ata që do të besojnë në fjalët tuaja dhe [b]zbresin në thellësitë e përulësisë dhe pagëzohen, pasi do të vizitohen [c]me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë dhe do të marrin heqje të mëkateve të tyre.

3 Po, të bekuar janë [a]skamësit në shpirt, që [b]vijnë tek unë, pasi e tyre është mbretëria e qiellit.

4 Dhe përsëri, të bekuar janë të gjithë ata që vajtojnë, pasi ata do të ngushëllohen.

5 Dhe të bekuar janë [a]zemërbutët, pasi ata do ta trashëgojnë [b]tokën.

6 Dhe të bekuar janë ata që janë të [a]uritur dhe të [b]etur për [c]drejtësi, pasi ata do të mbushen me Frymën e Shenjtë.

7 Dhe të bekuar janë të [a]mëshirshmit, pasi ata do të gjejnë mëshirë.

8 Dhe të bekuar janë të gjithë të [a]kulluarit në zemër, pasi ata do të [b]shohin Perëndinë.

9 Dhe të bekuar janë të gjithë [a]paqebërësit, pasi ata do të quhen [b]fëmijët e Perëndisë.

10 Dhe të bekuar janë të gjithë ata që janë [a]përndjekur për hir të emrit tim, pasi e tyrja është mbretëria e qiellit.

11 Dhe të bekuar jeni ju kur njerëzit do t'ju shajnë dhe përndjekin dhe do të thonë të gjitha të ligat në mënyrë të rreme kundër jush, për hirin tim.

12 Pasi ju do të keni gëzim të madh dhe do të jeni jashtëzakonisht të kënaqur, pasi i madh do të jetë [a]shpërblimi juaj në qiell; pasi kështu i përndoqën ata profetët që qenë para jush.

13 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, unë ju porosis

12 1*a* 3 Ne. 13:25.
b USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
c USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
2*a* DeB 46:13–14.
USH Besim, besoj.
b Eth. 4:13–15.
c 3 Ne. 11:35; 19:13.
3*a* DeB 56:17–18.
USH Përul, përulësi.
b Mt. 11:28–30.
5*a* Rom. 12:16; Mosia 3:19.
USH Zemërbutë, zemërbutësi.
b USH Tokë.
6*a* 2 Ne. 9:51; Enosi 1:4.
b Jer. 29:13.
c Fja. 21:21.
7*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
8*a* USH Pastër (i), pastërti.
b DeB 93:1.
9*a* USH Paqebërës.
b USH Bij dhe bija të Perëndisë.
10*a* DeB 122:5–9.
USH Përndjek, përndjekje.
12*a* Eth. 12:4.

që të jeni [a]kripa e tokës, por në qoftë se kripa e humb shijen e saj, si do t'ia bëjë toka për kripë? Kripa, atëherë e tutje, nuk do të hyjë në punë për asgjë, veçse të flaket tej dhe të shkelet nga këmbët e njerëzve.

14 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se unë ju porosis që të jeni drita e këtij populli. Një qytet që është i ngritur mbi një kodër, nuk mund të fshihet.

15 Vini re, a ndezin njerëzit një [a]qiri dhe e vënë atë nën një babunë? Jo, por e vënë mbi një shandan, që t'u japë dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi;

16 Prandaj, le të shkëlqejë [a]drita juaj para këtyre njerëzve, që ata të shohin veprat tuaja të mira dhe të lëvdojnë Atin tuaj që është në qiell.

17 Mos mendoni se kam ardhur të shkatërroj ligjin ose profetët. Unë nuk kam ardhur të shkatërroj, por të plotësoj;

18 Pasi, në të vërtetë, unë ju them juve se asnjë pikë e asnjë hollësi nuk ka kaluar nga [a]ligji, por në mua është plotësuar i gjithi.

19 Dhe vini re, unë ju kam dhënë ligjin dhe urdhërimet e Atit tim, se do të besoni në mua dhe do të pendoheni për mëkatet tuaja dhe do të vini tek unë me [a]zemër të thyer dhe me shpirt të penduar. Vini re, para jush ju keni urdhërimet dhe [b]ligji është plotësuar.

20 Prandaj, ejani tek unë dhe shpëtohuni, pasi në të vërtetë unë ju them juve se, në qoftë se nuk zbatoni urdhërimet e mia që ju urdhërova në këtë kohë, ju nuk do të hyni në asnjë mënyrë në mbretërinë e qiellit.

21 Ju keni dëgjuar se është thënë nga të lashtët dhe gjithashtu është shkruar para jush se nuk duhet të [a]vrasësh dhe se kushdo që do të vrasë, do t'i nënshtrohet gjykimit të Perëndisë;

22 Por, unë ju them juve se kushdo që zemërohet me të vëllanë, do t'i nënshtrohet gjykimit të tij. Dhe kushdo që do t'i thotë vëllait të tij, Raka, do t'i nënshtrohet këshillit; dhe kushdo që do t'i thotë, Ti budalla, do t'i nënshtrohet zjarrit të ferrit.

23 Prandaj, në qoftë se ti do të vish tek unë ose në qoftë se dëshiron të vish tek unë dhe mban mend se yt vëlla ka diçka kundër teje—

24 Shko së pari tek yt vëlla dhe [a]pajtohu me vëllanë tënd, dhe pastaj eja tek unë me qëllim të plotë të zemrës, dhe unë do të të pranoj.

25 Merru vesh shpejt me kundërshtarin tënd, ndërsa je udhës me të, kështu që të mos të të shtjerë në dorë të gjykatësit dhe të të bëjë të hysh në burg.

26 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty se ti nuk do të dalësh në asnjë mënyrë së andejmi, derisa të kesh paguar

13*a* DeB 101:39–40.
usH Kripë.
15*a* Llu. 8:16.
16*a* 3 Ne. 18:24.
18*a* usH Ligj i Moisiut.
19*a* 3 Ne. 9:20.
usH Zemër e thyer.
b 3 Ne. 9:17.
21*a* Eks. 20:13;
Mosia 13:21;
DeB 42:18.
24*a* usH Fal.

seninen e fundit. Dhe ndërsa ti je në burg, a mund të paguash madje një [a]senine? Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, Jo.

27 Vini re, të lashtët kanë shkruar se nuk duhet të [a]shkelësh kurorën;

28 Por, unë ju them juve se kushdo që shikon një grua, për ta [a]dëshiruar atë, ai ka shkelur kurorën tashmë në zemrën e tij.

29 Vini re, unë ju jap juve një urdhërim, që të mos lejoni asnjë prej këtyre gjërave të hyjnë në [a]zemrën tuaj;

30 Pasi është më mirë që t'ia mohoni vetes këto gjëra e të mbani kështu [a]kryqin tuaj, sesa të hidheni në ferr.

31 Është shkruar se kushdo që do ta lërë bashkëshorten e tij, ai duhet t'i japë [a]letrën e ndarjes.

32 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kushdo që do ta [a]lërë bashkëshorten e tij, me përjashtim në rast [b]lavirësie, e bën atë të [c]shkelë kurorën; dhe kushdo që do të martohet me atë që është e ndarë, shkel kurorën.

33 Dhe përsëri është shkruar, nuk duhet të bësh betim të rremë, por të bësh atë që i je [a]betuar Zotit se do të bësh;

34 Por në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, mos u [a]betoni fare, as për qiellin, pasi është froni i Perëndisë;

35 As për tokën, pasi është stoli i këmbëve të tij;

36 As nuk duhet të betohesh për kokën tënde, pasi ti nuk mund të bësh një flok të zi ose të bardhë.

37 Por, bëni që fjala juaj të jetë Po, po; Jo, jo, pasi gjithçka më tepër se këto është e ligë.

38 Dhe vini re, është shkruar, [a]sy për sy dhe dhëmb për dhëmb;

39 Por, unë ju them se nuk duhet t'i [a]qëndrosh të ligut, por kushdo që të qëllon faqen tënde të djathtë, [b]ktheji atij edhe faqen tjetër;

40 Dhe në qoftë se një njeri të hedh në gjyq dhe të merr tunikën tënde, le ta marrë edhe mantelin tënd.

41 Dhe kushdo që të detyron të shkosh një milje, shko me të dy.

42 [a]Jepi atij që të kërkon dhe mos u largo prej atij që do të kërkojë hua prej teje.

43 Dhe vini re, është shkruar gjithashtu se, duhet ta duash të afërmin tënd dhe ta urresh armikun tënd;

44 Por vini re, unë ju them juve, duajini [a]armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, bëjuni mirë atyre që ju urrejnë dhe [b]lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin;

45 Që të mund të jeni fëmijët e

26*a* Alma 11:3.
27*a* 2 Ne. 9:36; DeB 59:6.
28*a* DeB 42:23. USH Epsh.
29*a* Vep. 8:22.
30*a* Mt. 10:38; 16:24; Llu. 9:23.
31*a* USH Divorc.
32*a* Mr. 10:11–12.
b USH Lavirësi.
c USH Shkelje kurore.
33*a* USH Betim.
34*a* USH Përdhosje.
38*a* Lev. 24:20.
39*a* 3 Ne. 6:13; 4 Ne. 1:34; DeB 98:23–32.
b USH Durim.
42*a* Jakobi 2:17–19; Mosia 4:22–26.
44*a* Fja. 24:17; Alma 48:23.
b Vep. 7:59–60.

Atit tuaj që është në qiell; pasi ai e bën diellin e tij të lindë mbi të ligun dhe mbi të mirin.

46 Prandaj, ato gjëra që ishin në kohët e lashta dhe me ligj, në mua janë plotësuar të gjitha.

47 [a]Gjërat e vjetra kanë mbaruar dhe të gjitha gjërat janë bërë të reja.

48 Prandaj, unë do të doja që ju të jeni të [a]përkryer, madje, sikurse jam unë, ose të përkryer si Ati juaj që është në qiell.

KAPITULLI 13

Jezusi u mëson Nefitëve Lutjen e Zotit—Ata do të depozitojnë thesare në qiell—Në shërbesën e tyre të Dymbëdhjetët janë urdhëruar të mos mendojnë për gjëra materiale—Krahaso Mateu 6. Rreth 34 pas K.

Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se do të doja që t'u [a]jepni lëmoshë të varfërve; por bëni kujdes të mos jepni lëmoshë para njerëzve, që të shiheni prej tyre; përndryshe nuk do të keni shpërblim nga Ati juaj që është në qiell.

2 Prandaj, kur të jepni lëmoshë, mos bëni që të bjerë një bori para jush, sikurse bëjnë hipokritët nëpër sinagoga dhe nëpër rrugë, që të kenë [a]lavdinë e njerëzve. Në të vërtetë, unë ju them juve se ata e kanë shpërblimin e tyre.

3 Por, kur të japësh lëmoshë, bëj që dora jote e majtë të mos dijë se ç'bën dora e djathtë.

4 Që lëmosha jote të jepet në fshehtësi; dhe Ati yt që të sheh fshehtas, ai vetë do të të shpërblejë haptas.

5 Dhe kur të [a]lutesh, mos bëj sikur bëjnë hipokritët, pasi atyre u pëlqen të luten nëpër sinagoga dhe nëpër skajet e rrugëve, kështu që të shihen nga njerëzit. Në të vërtetë, unë ju them juve, ata e kanë shpërblimin e tyre.

6 Por ti, kur të lutesh, hyr në dhomëzën tënde dhe kur ta kesh mbyllur derën tënde, lutju Atit tënd që është në fshehtësi; dhe Ati yt që të sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë haptas.

7 Por, kur të lutesh, mos përdor përsëritje të kota, sikurse bëjnë paganët, pasi ata besojnë se do të dëgjohen për shkak të fjalëve të tyre të shumta.

8 Prandaj, të mos jeni sikurse ata, pasi Ati juaj e [a]di se për çfarë gjërash keni nevojë, para se ju t'ia kërkoni.

9 Prandaj [a]lutuni sipas kësaj [b]mënyre: [c]Ati ynë, që je në qiell, i shenjtëruar qoftë emri yt.

10 U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell.

11 Dhe na i fal borxhet tona, sikurse ne ua falim borxhlinjve tanë.

12 Dhe mos na [a]shpier në tundim, por na çliro nga e keqja.

13 Pasi e jotja është mbretëria

47*a* 3 Ne. 15:2, 7; DeB 22:1.
48*a* Mt. 5:48; 3 Ne. 27:27. USH Përsosur (i).
13 1*a* USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.
2*a* DeB 121:34–35.
5*a* USH Lutje.
8*a* DeB 84:83.
9*a* USH Lutje.
b Mt. 6:9–13.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
12*a* PJS, Mt. 6:14.

dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen.

14 Pasi, në qoftë se ju u [a]falni njerëzve shkeljet e tyre, Ati juaj qiellor do t'ju falë edhe ju;

15 Por, në qoftë se ju nuk ua falni njerëzve shkeljet e tyre, as Ati juaj nuk do t'jua falë shkeljet tuaja.

16 Për më tepër, kur të [a]agjëroni, mos u bëni si hipokritët që marrin një pamje të zymtë, pasi shfytyrohen që t'u duken njerëzve se agjërojnë. Në të vërtetë, unë ju them juve, ata e kanë shpërblimin e tyre.

17 Por ti, kur të agjërosh, vajose kokën tënde dhe e laj fytyrën tënde.

18 Që të mos u dukesh njerëzve se agjëron, por Atit tënd në të [a]fshehtë; dhe Ati yt që të sheh fshehtas, do të të shpërblejë haptas.

19 Mos mblidhni thesare për veten tuaj mbi tokë, ku tenja dhe ndryshku i prishin dhe vjedhësit futen dhe i vjedhin.

20 Por mblidhni [a]thesare për veten tuaj në qiell, ku as tenja, as ndryshku nuk i prishin dhe ku vjedhësit as nuk futen dot, as vjedhin.

21 Pasi aty ku është thesari juaj, aty do të jetë edhe zemra juaj.

22 [a]Drita e trupit është syri; prandaj në qoftë se syri yt është i shëndoshë, i tërë trupi yt do të jetë plot dritë.

23 Por në qoftë se syri yt është i lig, i tërë trupi yt do të jetë plot errësirë. Prandaj, në qoftë se drita që është te ti është errësirë, sa e madhe do të jetë ajo errësirë!

24 Asnjëri nuk mund t'u [a]shërbejë dy zotërinjve; pasi, ose do të urrejë njërin dhe do të dojë tjetrin ose përndryshe, do të mbahet me njërin dhe do të përbuzë tjetrin. Ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe Mamonit.

25 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u hodhi një vështrim të dymbëdhjetëve që kishte zgjedhur dhe u tha atyre: Mbani mend fjalët që ju thashë. Pasi vini re, ju jeni ata që kam zgjedhur për t'i [a]shërbyer këtij populli. Prandaj, unë ju them juve, [b]mos mendoni për jetën tuaj se ç'do të hani ose se ç'do të pini; as për trupin tuaj se ç'do të vishni. A nuk është jeta diçka më shumë se mishi dhe trupi diçka më shumë se të veshurit?

26 Vini re shpendët e ajrit; pasi ata nuk mbjellin as nuk korrin dhe as nuk grumbullojnë nëpër hambarë; megjithatë, Ati juaj qiellor i ushqen ata. A nuk jeni ju shumë më të mirë se ata?

27 Cili prej jush, po ta mendojë, mund t'i shtojë një kubit shtatit të tij?

28 Dhe pse të mendoni për veshje? Kini parasysh sesi rriten zambakët e fushës; ata nuk punojnë, as nuk tjerrin;

14*a* Mosia 26:30–31; DeB 64:9. USH Fal.
16*a* Isa. 58:5–7. USH Agjëroj, agjërim.
18*a* DeB 38:7.
20*a* Hel. 5:8; 8:25.
22*a* DeB 88:67.
24*a* 1 Sam. 7:3. USH Shërbej.
25*a* USH Shërbej.
b Alma 31:37–38; DeB 84:79–85.

29 Dhe megjithatë, unë ju them juve se madje edhe Salomoni, në gjithë lavdinë e tij, nuk u vesh si një prej tyre.

30 Prandaj, në qoftë se Perëndia vesh kështu barin e fushave, që sot është e nesër hidhet në furrë, madje ashtu, do t'ju veshë ai ju, në qoftë se nuk jeni besimpakë.

31 Prandaj mos mendoni duke thënë: Çfarë do të hamë? ose, Çfarë do të pimë? ose, Me se do të vishemi?

32 Pasi Ati juaj qiellor e di se keni nevojë për të gjitha këto gjëra.

33 Por kërkoni së pari [a]mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.

34 Prandaj mos mendoni për të nesërmen, pasi e nesërmja do të kujdeset vetë për gjërat e saj. Secilës ditë i mjafton e keqja e vet.

KAPITULLI 14

Jezusi urdhëron: Mos gjyko; pyet Perëndinë; ki mendjen nga profetët e rremë—Ai u premton shpëtim atyre që bëjnë vullnetin e Atit—Krahaso Mateu 7. Rreth 34 pas K.

Dhe tani ndodhi që, pasi Jezusi tha këto fjalë, ai iu kthye përsëri turmës dhe hapi përsëri gojën duke thënë: Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, Mos [a]gjykoni, që të mos gjykoheni.

2 [a]Pasi, me çfarë gjykimi ju gjykoni, po me atë ju do të gjykoheni; dhe me çfarë mase ju matni, po me atë ju do të mateni përsëri.

3 Dhe pse shikon qimen që është në sy të vëllait tënd, por nuk merr parasysh trarin që është në syrin tënd?

4 Ose, si mund t'i thuash vëllait tënd: Lermë të nxjerr qimen nga syri yt—dhe vër re, një tra është në syrin tënd.

5 Ti hipokrit, nxirr së pari [a]trarin nga syri yt; dhe atëherë do të shohësh qartas, që të nxjerrësh qimen nga syri i vëllait tënd.

6 Mos u jep qenve atë që është e [a]shenjtë, as mos i hidh margaritarët para derrave, që të mos i shkelin me këmbët e tyre dhe të kthehen kundër jush dhe t'ju çjerrin.

7 [a]Lypni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet.

8 Pasi kushdo që të lypë, merr; dhe ai që kërkon, gjen; dhe atij që do të trokasë, do t'i hapet.

9 Ose, cili burrë mes jush, në qoftë se i biri i kërkon bukë, do t'i japë një gur?

10 Ose, në qoftë se do t'i kërkojë një peshk, do t'i japë një gjarpër?

11 Atëherë në qoftë se ju që jeni të ligj, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, sa më tepër do t'u japë Ati juaj që është në qiell, gjëra të mira atyre që ia kërkojnë atij?

12 Prandaj, të gjitha gjërat që

33*a* Llu. 12:31.
14 1*a* pjs, Mt. 7:1–2; Gjo. 7:24.
2*a* Morm. 8:19.
5*a* Gjo. 8:3–11.
6*a* ush Shenjtë (i).
7*a* 3 Ne. 27:29.
ush Lutje.

do të dëshironi që t'jua bëjnë njerëzit, [a]ua bëni edhe ju atyre, pasi ky është ligji dhe profetët.

13 Hyni nëpërmjet portës së [a]ngushtë; meqë e gjerë është porta dhe e [b]gjerë është udha që të shpie në shkatërrim dhe shumë janë ata që hyjnë nëpër të;

14 Sepse e ngushtë është [a]porta dhe e [b]ngushtë është udha që të shpie në jetë dhe të [c]paktë janë ata që e gjejnë.

15 Ruhuni nga profetët e [a]rremë që vijnë te ju të veshur si dele, por që përbrenda janë ujq të uritur.

16 Ju do t'i njihni ata nga frytet e tyre. A vjelin njerëzit rrush nga ferrat ose fiq nga murrizat?

17 Madje kështu, çdo pemë e mirë jep frut të mirë; por një pemë e prishur, jep frut të lig.

18 Një pemë e mirë nuk mund të japë frut të lig, as një pemë e prishur të japë frut të mirë.

19 Çdo pemë që nuk [a]jep frut të mirë, pritet dhe hidhet në zjarr.

20 Prandaj, nga [a]frytet e tyre ju do t'i njihni ata.

21 Jo çdo njeri që do të thotë: Zot, Zot, do të hyjë në mbretërinë e qiellit; por ai që bën vullnetin e Atit tim që është në qiell.

22 Shumë do të më [a]thonë atë ditë: Zot, Zot, a nuk kemi profetizuar në emrin tënd dhe në emrin tënd a nuk kemi dëbuar djaj, dhe në emrin tënd, a s'kemi bërë shumë punë të mrekullueshme?

23 Dhe atëherë unë do t'u them atyre: Unë nuk ju kam [a]njohur kurrë; [b]ikni prej meje, ju që bëni paudhësi.

24 Prandaj, kushdo që i dëgjon këto fjalët e mia dhe i bën ato, unë do ta krahasoj me një njeri të urtë që ka ndërtuar shtëpinë e tij mbi një [a]shkëmb—

25 Dhe [a]shiu ra dhe përmbytjet erdhën, dhe erërat frynë e u përplasën mbi atë shtëpi; dhe ajo nuk [b]ra, pasi qe ndërtuar mbi një shkëmb.

26 Dhe çdo njeri që i dëgjon këto fjalët e mia dhe nuk i vë në zbatim, do t'i ngjajë një të marri që ka ndërtuar shtëpinë e tij në [a]rërë—

27 Dhe shiu ra dhe përmbytjet erdhën, dhe erërat frynë e u përplasën mbi atë shtëpi; dhe ajo ra dhe e madhe qe rënia e saj.

KAPITULLI 15

Jezusi njofton se ligji i Moisiut është plotësuar në të—Nefitët janë delet e tjera për të cilat foli në Jeruzalem—Për shkak të paudhësisë, njerëzit e Zotit në Jeruzalem nuk dinë për delet e shpërndara të Izraelit. Rreth 34 pas K.

Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi mbaroi së thëni këto fjalë, hodhi

12*a* USH Dhembshuri.
13*a* Llu. 13:24; 3 Ne. 27:33.
b DeB 132:25.
14*a* 2 Ne. 9:41; 31:9, 17–18; DeB 22:1–4.
b 1 Ne. 8:20.
c 1 Ne. 14:12.
15*a* Jer. 23:21–32; 2 Ne. 28:9, 12, 15.
19*a* Mt. 3:10; Alma 5:36–41; DeB 97:7.
20*a* Llu. 6:43–45; Moro. 7:5.
22*a* Alma 5:17.
23*a* Mosia 5:13; 26:24–27.
b Llu. 13:27.
24*a* USH Shkëmb.
25*a* Alma 26:6; Hel. 5:12.
b Fja. 12:7.
26*a* 3 Ne. 11:40.

një vështrim rreth e rrotull mbi turmën dhe u tha atyre: Vini re, ju i dëgjuat gjërat që ju mësova para se të ngjitesha tek ati im; prandaj, kushdo që mban mend këto fjalët e mia dhe i [a]zbaton ato, atë do ta [b]ngre në ditën e fundit.

2 Dhe ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai kuptoi se kishte ca mes tyre që u mrekulluan dhe u çuditën se ç'do të thoshte në lidhje me [a]ligjin e Moisiut; pasi nuk i kuptonin fjalët se gjërat e vjetra kishin kaluar dhe se të gjitha gjërat ishin bërë të reja.

3 Dhe ai u tha atyre: Mos u mrekulloni që ju thashë se gjërat e vjetra kishin kaluar dhe të gjitha gjërat ishin bërë të reja.

4 Vini re, unë ju them juve se [a]ligji që iu dha Moisiut, u përmbush.

5 Vini re, [a]unë jam ai që dha ligjin dhe unë jam ai që besëlidhi me popullin tim Izraelin; prandaj, në mua ligji u përmbush, meqë unë kam ardhur për të [b]përmbushur ligjin; prandaj ai ka një fund.

6 Vini re, unë [a]nuk i shkatërroj profetët, pasi aq sa nuk janë plotësuar prej meje, në të vërtetë ju them juve që të gjitha do të plotësohen.

7 Dhe sepse ju thashë që gjërat e vjetra kanë kaluar, unë nuk e shkatërroj atë që është thënë në lidhje me gjërat që do të ndodhin.

8 Pasi vini re, [a]besëlidhja që bëra me popullin tim nuk është plotësuar e gjitha; por ligji që iu dha Moisiut, ka një mbarim në mua.

9 Vini re, unë jam [a]ligji dhe [b]drita. Shikoni tek unë dhe duroni deri në fund, dhe do të [c]jetoni; pasi atij që [d]duron deri në fund, unë do t'i jap jetën e përjetshme.

10 Vini re, unë jua kam dhënë [a]urdhërimet; prandaj zbatoni urdhërimet e mia. Dhe ky është ligji dhe profetët, pasi ata me të vërtetë [b]dëshmuan për mua.

11 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u tha atyre të dymbëdhjetëve që kishte zgjedhur:

12 Ju jeni dishepujt e mi; dhe jeni një dritë mes këtij populli, që është një mbetje e shtëpisë së [a]Jozefit.

13 Dhe vini re, kjo është [a]toka e trashëgimit tuaj; dhe Ati jua ka dhënë.

14 Dhe asnjëherë nuk më ka dhënë Ati urdhërim që t'ua [a]them vëllezërve tuaj në Jeruzalem.

15 Dhe asnjëherë nuk më ka dhënë Ati urdhërim që t'u them atyre në lidhje me [a]fiset e

15 1*a* Jak. 1:22.
b 1 Ne. 13:37; DeB 5:35.
2*a* USH Ligj i Moisiut.
4*a* Mosia 13:27–31; 3 Ne. 9:17–20.
5*a* 1 Kor. 10:1–4; 3 Ne. 11:14. USH Jehova.
b Alma 34:13.
6*a* 3 Ne. 23:1–5.
8*a* 3 Ne. 5:24–26.
9*a* 2 Ne. 26:1.
b USH Dritë, dritë e Krishtit.
c Gjo. 11:25; DeB 84:44.
d USH Duroj.
10*a* 3 Ne. 12:20.
b Mosia 13:33.
12*a* USH Jozef, bir i Jakobit.
13*a* 1 Ne. 18:22–23.
14*a* 3 Ne. 5:20.
15*a* 3 Ne. 16:1–4. USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.

tjera të shtëpisë së Izraelit, të cilët Ati i udhëhoqi jashtë tokës.

16 Kaq më urdhëroi Ati, që t'u them atyre:

17 Që dele të tjera unë kam që nuk janë të kësaj vathe; ato gjithashtu duhet t'i sjell dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të ketë një vathë dhe një [a]bari.

18 Dhe tani, për shkak të kokëfortësisë dhe të mosbesimit, ata nuk e [a]kuptuan fjalën time; prandaj unë u urdhërova nga Ati të mos u thoja gjë tjetër atyre në lidhje me këtë gjë.

19 Por, në të vërtetë, unë ju them juve se Ati më urdhëroi dhe unë po ju them se ju qetë ndarë prej tyre për shkak të paudhësisë së tyre; prandaj është për shkak të paudhësisë së tyre që ata nuk dinë për ju.

20 Dhe në të vërtetë, unë ju them juve përsëri se fiset e tjera Ati i ka ndarë prej tyre; dhe është për shkak të paudhësisë së tyre që ata nuk dinë gjë për ta.

21 Dhe në të vërtetë, unë ju them juve se ju jeni ata për të cilët thashë: [a]Dele të tjera unë kam që nuk janë të kësaj vathe; ato gjithashtu duhet t'i sjell dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të ketë një vathë dhe një bari.

22 Dhe ata nuk më kuptuan, pasi menduan se do të kishin qenë [a]Johebrenjtë; pasi ata nuk kuptuan se Johebrenjtë duhet të [b]kthehen në besim nëpërmjet predikimit të tyre.

23 Dhe ata nuk më kuptuan kur u thashë se do të dëgjonin zërin tim; dhe ata nuk kuptuan se [a]Johebrenjtë nuk do ta dëgjonin ndonjëherë zërin tim—se nuk do t'u shfaqesha atyre, veçse të ishte nëpërmjet [b]Frymës së Shenjtë.

24 Por vini re, ju e keni dëgjuar zërin [a]tim dhe gjithashtu më keni parë; dhe ju jeni delet e mia dhe ju numëroheni mes atyre që Ati më ka [b]dhënë mua.

KAPITULLI 16

Jezusi do të vizitojë delet e tjera të humbura të Izraelit—Në ditët e mëvonshme, ungjilli do të shkojë te Johebrenjtë dhe pastaj te shtëpia e Izraelit—Njerëzit e Zotit do të shohin me sytë e tyre kur ai të sjellë përsëri Sionin. Rreth 34 pas K.

Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se unë kam [a]dele të tjera që nuk janë të këtij vendi, as nga toka e Jeruzalemit, as nga ndonjë pjesë e asaj toke rreth e përqark ku unë kam vajtur të shërbej.

2 Pasi, ata për të cilët flas janë ata që nuk e kanë dëgjuar ende zërin tim; as nuk u jam shfaqur atyre ndonjëherë.

3 Por, unë kam marrë një urdhër nga Ati, që të shkoj mes [a]tyre dhe që ata të dëgjojnë zërin tim dhe të numërohen mes deleve të mia, që të ketë një

17*a* usH Bari i Mirë.
18*a* DeB 10:59.
21*a* Gjo. 10:14–16.
22*a* usH Johebrenj.
b Vep. 10:34–48.
23*a* Mt. 15:24.
b 1 Ne. 10:11.
usH Frymë e Shenjtë.
24*a* Alma 5:38; 3 Ne. 16:1–5.
b Gjo. 6:37; DeB 27:14.

16 1*a* 3 Ne. 15:15.
usH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
3*a* 3 Ne. 17:4.

vathë dhe një bari; prandaj po shkoj t'u shfaqem atyre.

4 Dhe unë ju urdhëroj që pasi të kem shkuar, t'i shkruani këto [a]fjalë, kështu që në qoftë se njerëzit e mi në Jeruzalem, ata që më kanë parë dhe që kanë qenë me mua gjatë shërbesës sime, nuk i kërkojnë Atit në emrin tim, që ata të marrin njohuri, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, për ju dhe gjithashtu për fiset e tjera për të cilat ata nuk dinë, që këto fjalë që ju do të shkruani të ruhen dhe t'u tregohen [b]Johebrenjve, kështu që nëpërmjet plotësisë së Johebrenjve, mbetja e farës së tyre, që do të jetë shpërndarë mbi faqen e dheut për shkak të mosbesimit të tyre, të mund të sillet ose të ketë [c]njohuri mbi mua, Shëlbuesin e tyre.

5 Dhe atëherë do t'i [a]mbledh nga të katër anët e tokës; dhe atëherë do të përmbush [b]besëlidhjen që Ati ka bërë me të gjithë njerëzit e [c]shtëpisë së Izraelit.

6 Dhe të bekuar janë [a]Johebrenjtë, për shkak të besimit të tyre tek unë dhe në [b]Frymën e Shenjtë që u dëshmon atyre mbi mua dhe mbi Atin.

7 Vini re, për shkak të besimit të tyre në mua, thotë Ati dhe për shkak të mosbesimit tuaj, O shtëpi e Izraelit, në [a]ditën e mëvonshme, e vërteta do të arrijë te Johebrenjtë, kështu që plotësia e këtyre gjërave t'u bëhet e ditur atyre.

8 Por, thotë Ati, mjerë Johebrenjtë që nuk besojnë—pasi megjithëse ata erdhën në këtë vend dhe [a]shpërndanë popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit; dhe populli im që është nga shtëpia e Izraelit [b]u dëbua nga mesi i tyre dhe u shkel me këmbë prej tyre.

9 Dhe për shkak të mëshirave të Atit ndaj Johebrenjëve dhe gjithashtu të gjykimeve të Atit mbi popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se pas të gjitha këtyre, pasi të kem lënë popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit, të qëllohet dhe të mjerohet dhe të [a]vritet, dhe të dëbohet nga mesi i tyre, dhe të urrehet prej tyre, dhe të bëhet për t'u tallur—

10 Dhe kështu më urdhëron Ati se duhet t'ju them: Në atë ditë kur Johebrenjtë do të mëkatojnë kundër ungjillit tim dhe do të hedhin poshtë plotësinë e ungjillit tim dhe do të [a]ngrihen në kryelartësinë e zemrave të tyre mbi të gjitha kombet dhe mbi të gjithë popujt e tërë tokës, dhe do të jenë të mbushur me të gjitha llojet e gënjeshtrave dhe mashtrimeve

4*a* USH Shkrime të shenjta.
b 1 Ne. 10:14; 3 Ne. 21:6.
c Eze. 20:42–44; 3 Ne. 20:13.
5*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b 3 Ne. 5:24–26.
c 1 Ne. 22:9; 3 Ne. 21:26–29.
6*a* 1 Ne. 13:30–42; 2 Ne. 30:3.
b 2 Ne. 32:5; 3 Ne. 11:32, 35–36. USH Frymë e Shenjtë.
7*a* USH Rivendosje e ungjillit.
8*a* 1 Ne. 13:14; Morm. 5:9, 15.
b 3 Ne. 20:27–29.
9*a* Amo. 9:1–4.
10*a* Morm. 8:35–41.

dhe djallëzive, dhe të gjitha llojet e hipokrizive, dhe vrasjeve, dhe [b]intrigave të priftërinjve, dhe lavirësive, dhe neverive të fshehta; dhe në qoftë se ata i bëjnë të gjitha ato gjëra dhe do të hedhin poshtë plotësinë e ungjillit tim, vini re, thotë Ati, unë do t'ua heq atyre plotësinë e ungjillit tim.

11 Dhe atëherë do të [a]kujtoj besëlidhjen time që ia bëra popullit tim, O shtëpi e Izraelit dhe do t'i sjell atij ungjillin tim.

12 Dhe unë do të të tregoj, O shtëpi e Izraelit, se Johebrenjtë nuk do të kenë fuqi mbi ju; por do ta kujtoj besëlidhjen time me ju, O shtëpi e Izraelit dhe ju do të vini në [a]njohurinë e plotësisë së ungjillit tim.

13 Por, në qoftë se Johebrenjtë pendohen dhe kthehen tek unë, thotë Ati, vini re, ata do të [a]numërohen mes popullit tim, O shtëpi e Izraelit.

14 Dhe unë nuk do të lejoj që populli im që është i shtëpisë së Izraelit, të shkojë mes tyre dhe të shkelet—thotë Ati.

15 Por, në qoftë se ata nuk do të kthehen tek unë dhe nuk do t'i vënë veshin zërit tim, unë do t'i lejoj ata, po, unë do ta lejoj popullin tim, O shtëpi e Izraelit, që të shkojë mes tyre dhe t'i [a]shkelë ata dhe ata do të jenë si kripa që ka humbur shijen e saj e që atëherë e tutje s'është e mirë për asgjë, por të flaket tej dhe të shkelet nën këmbët e popullit tim, O shtëpi e Izraelit.

16 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kështu më ka urdhëruar Ati—se duhet t'ia jap këtë tokë këtij populli, për trashëgimin e tij.

17 Dhe atëherë, do të përmbushen [a]fjalët e profetit Isaia, të cilat thonë:

18 [a]Rojat e [b]tua do të ngrenë zërin; me zë të përbashkët ata do të këndojnë, pasi do të shohin me sytë e tyre, kur Zoti do ta sjellë përsëri Sionin.

19 Shpërtheni në gëzim, këndoni së bashku, ju vende të shkretuara të Jeruzalemit; pasi Zoti ka ngushëlluar popullin e tij, ai ka shëlbuar Jeruzalemin.

20 Zoti ka përveshur krahun e tij të shenjtë para syve të të gjitha kombeve; dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Perëndisë.

KAPITULLI 17

Jezusi udhëzon njerëzit të meditojnë mbi fjalët e tij dhe të luten për kuptim—Ai shëron të sëmurët e tyre—Ai lutet për njerëzit, duke përdorur një gjuhë që nuk mund të shkruhet—Engjëjt shërbejnë dhe zjarri rrethon fëmijët e tyre të vegjël. Rreth 34 pas K.

Vini re, tani ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, i hodhi përsëri një vështrim turmës

10*b* 2 Ne. 26:29.
11*a* 3 Ne. 21:1–11; Morm. 5:20.
12*a* Hel. 15:12–13.
13*a* Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 15:13–17; 2 Ne. 10:18; 3 Ne. 30:2; Abr. 2:9–11.
15*a* Mik. 5:8–15; 3 Ne. 20:16–19; 21:12–21; DeB 87:5.
17*a* 3 Ne. 20:11–12.
18*a* Eze. 33:1–7. ush Ruaj, roje.
b Isa. 52:8–10.

rreth e përqark dhe u tha atyre: Vini re, [a]koha ime është e afërt.

2 Unë shoh se jeni të dobët, se nuk mund të [a]kuptoni të gjitha fjalët që jam urdhëruar nga Ati t'ju them në këtë çast.

3 Prandaj, shkoni në shtëpitë tuaja dhe [a]meditoni mbi gjërat që kam thënë dhe i kërkoni Atit, në emrin tim, që të mund të kuptoni dhe [b]përgatini mendjen për [c]nesër dhe unë do të vij te ju përsëri.

4 Por tani po [a]shkoj tek Ati dhe gjithashtu t'u [b]shfaqem [c]fiseve të humbura të Izraelit, pasi ato nuk janë të humbura për Atin, pasi ai e di se ku i ka çuar.

5 Dhe ndodhi që pasi Jezusi u foli kështu, ai hodhi prapë sytë rreth e përqark mbi turmën dhe pa se ata ishin në lot dhe shikonin mbi të me vendosmëri, sikur donin t'i kërkonin që të rrinte edhe pak me ta.

6 Dhe ai u tha atyre: Vini re, zemra ime është e mbushur me [a]dhembshuri për ju.

7 A ka mes jush ndonjë që është i sëmurë? Silleni këtu. A ka ndonjë që është i çalë ose i verbër, ose i gjymtë, ose sakat, ose i lebrosur, ose i deformuar, ose i shurdhër, ose i prekur në ndonjë mënyrë? I sillni këtu dhe unë do t'i shëroj ata, pasi kam dhembshuri për ju; zemra ime është e mbushur me mëshirë.

8 Pasi unë shoh se ju doni që t'ju tregoj se ç'u kam bërë vëllezërve tuaj në Jeruzalem, meqë e shoh se [a]besimi juaj është i [b]mjaftueshëm që unë t'ju shëroj.

9 Dhe ndodhi që pasi u foli kështu, e gjithë turma, të gjithë së bashku, shkuan para me të sëmurët dhe me fatkeqët, dhe me të çalët, dhe me të verbërit, dhe me memecët, dhe me të gjithë ata që ishin të prekur në ndonjë mënyrë; dhe ai i [a]shëroi, secilin që sollën në prani të tij.

10 Dhe të gjithë, qoftë ata që u shëruan dhe ata që ishin të shëndetshëm, u përulën te këmbët e tij dhe e adhuruan; dhe të gjithë ata që patën mundësi të vinin nga turma i [a]puthën këmbët e tij, kaq sa ia lanë këmbët e tij me lotët e tyre.

11 Dhe ndodhi që ai urdhëroi që të silleshin [a]fëmijët e tyre të vegjël.

12 Kështu ata i sollën fëmijët e tyre të vegjël dhe i ulën përdhe rreth e përqark tij dhe Jezusi qëndroi në mes; dhe turma u hapi rrugë, derisa të gjithë u sollën pranë tij.

13 Dhe ndodhi që pasi u sollën të gjithë dhe Jezusi qëndroi në mes, ai e urdhëroi turmën të [a]gjunjëzohej përdhe.

14 Dhe ndodhi që pasi ata u gjunjëzuan përdhe, Jezusi

17 1*a* DMTH të kthehesh tek Ati. Shih v. 4.
2*a* Gjo. 16:12; DeB 78:17–18.
3*a* USH Përsiat.
b DeB 132:3.
c 3 Ne. 19:2.
4*a* 3 Ne. 18:39.
b 3 Ne. 16:1–3.
c USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
6*a* USH Dhembshuri.
8*a* Llu. 18:42.
b 2 Ne. 27:23; Eth. 12:12.
9*a* Mosia 3:5; 3 Ne. 26:15.
10*a* Llu. 7:38.
11*a* Mt. 19:13–14; 3 Ne. 26:14, 16.
13*a* Llu. 22:41; Vep. 20:36.

rënkoi brenda vetes dhe tha: Atë, unë jam i [a]shqetësuar për shkak të ligësisë së njerëzve të shtëpisë së Izraelit.

15 Dhe pasi tha këto fjalë, ai vetë gjithashtu u gjunjëzua përdhe; dhe vini re, ai iu lut Atit dhe gjërat për të cilat u lut nuk mund të shkruhen dhe turma që e dëgjoi, dëshmoi.

16 Dhe në këtë mënyrë ata dëshmuan: [a]Syri nuk ka parë kurrë, as veshi nuk ka dëgjuar më parë gjëra kaq të mëdha dhe të mrekullueshme si pamë dhe dëgjuam Jezusin t'i fliste Atit;

17 Dhe asnjë [a]gjuhë nuk mund të flasë, as nuk mund të shkruhet nga ndonjë njeri, as zemrat e njerëzve nuk mund të kuptojnë gjëra kaq të mëdha dhe të mrekullueshme, si ne pamë dhe dëgjuam Jezusin të fliste; dhe askush nuk mund ta kuptojë gëzimin që mbushi shpirtrat tanë kur e dëgjuam t'i lutej Atit për ne.

18 Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi lutjen ndaj Atit, ai u ngrit; por kaq i madh qe [a]gëzimi i turmës, saqë ata u tronditën.

19 Dhe ndodhi që Jezusi u foli dhe u tha të ngriheshin.

20 Dhe ata u ngritën nga toka dhe ai u tha atyre: Të bekuar jeni për shkak të besimit tuaj. Dhe tani vini re, gëzimi im është i plotë.

21 Dhe pasi tha këto fjalë, ai [a]qau dhe turma e dëshmoi këtë gjë dhe ai i mori fëmijët e tyre të vegjël, një nga një, dhe i [b]bekoi dhe iu lut Atit për ta.

22 Dhe pasi e bëri këtë gjë, ai qau përsëri;

23 Dhe i foli turmës dhe u tha atyre: Vini re të vegjlit tuaj.

24 Dhe si u kthyen të shikonin, ata hodhën sytë drejt qiellit dhe panë qiejt të hapen; dhe panë engjëj që po zbritnin nga qielli sikur të ishin në mes të një zjarri; dhe ata zbritën dhe [a]rrethuan të vegjlit e tyre, dhe ata qenë të rrethuar nga zjarri; dhe engjëjt u shërbyen atyre.

25 Dhe turma pa dhe dëgjoi, dhe dëshmoi; dhe ata e dinë se dëshmia e tyre është e vërtetë, pasi të gjithë ata panë dhe dëgjuan, secili për veten e tij; dhe ata qenë në numër rreth dy mijë e pesëqind shpirtra; dhe ata përbëheshin prej burrash, grash dhe fëmijësh.

KAPITULLI 18

Jezusi fillon sakramentin mes Nefitëve—Ata urdhërohen që të luten gjithmonë në emrin e tij—Ata që hanë mishin e tij dhe pinë gjakun e tij pa qenë të denjë, mallkohen—Dishepujve u jepet pushtet të japin Frymën e Shenjtë. Rreth 34 pas K.

Dhe ndodhi që Jezusi urdhëroi dishepujt e tij, që t'i sillnin pak [a]bukë dhe verë.

2 Dhe ndërsa ata kishin shkuar për bukë dhe verë, ai urdhëroi turmën që të ulej përdhe.

3 Dhe pasi erdhën dishepujt

14*a* Mois. 7:41.
16*a* Isa. 64:4; 1 Kor. 2:9; DeB 76:10, 114–119.
17*a* 2 Kor. 12:4.
18*a* USH Gëzim.
21*a* Gjo. 11:35.
b Mr. 10:14–16.
24*a* Hel. 5:23–24, 43–45.
18 1*a* Mt. 26:26–28.

me [a]bukë dhe verë, ai mori bukë dhe e copëtoi dhe e bekoi, dhe ua dha dishepujve, dhe i urdhëroi që ta hanë.

4 Dhe pasi hëngrën dhe u ngopën, ai i urdhëroi ata që t'i jepnin turmës.

5 Dhe kur turma hëngri dhe u ngop, ai u tha dishepujve: Vini re, njëri prej jush do të shugurohet dhe atij do t'i jap pushtet, që të [a]copëtojë bukën dhe ta bekojë dhe t'ua japë njerëzve të kishës sime, të gjithë atyre që do të besojnë dhe do të pagëzohen në emrin tim.

6 Dhe këtë gjë ju do të përpiqeni ta bëni gjithmonë, madje, ashtu siç e bëra unë, madje, ashtu si e copëtova unë bukën dhe e bekova dhe jua dhashë juve.

7 Dhe këtë gjë do ta bëni për të [a]kujtuar trupin tim që jua tregova. Dhe do të jetë një dëshmi për Atin, që ju më kujtoni gjithnjë. Dhe në qoftë se ju më kujtoni gjithnjë, ju do të keni Shpirtin tim që të jetë me ju.

8 Dhe ndodhi që pasi tha këto fjalë, ai urdhëroi dishepujt e tij që të merrnin nga vera e kupës dhe ta pinin dhe gjithashtu t'i jepnin turmës, që të mund të pinte nga ajo.

9 Dhe ndodhi që ata bënë kështu dhe pinë prej saj dhe u ngopën; dhe i dhanë turmës dhe ata pinë, dhe u ngopën.

10 Dhe pasi dishepujt e bënë këtë gjë, Jezusi u tha atyre: Të bekuar jeni ju për këtë gjë që bëtë, pasi kjo gjë është plotësim i urdhërimeve të mia dhe kjo gjë i dëshmon Atit që jeni të gatshëm të bëni atë që unë ju kam urdhëruar.

11 Dhe këtë ju do t'ua bëni gjithnjë atyre që pendohen dhe pagëzohen në emrin tim; dhe këtë do ta bëni që të kujtoni gjakun tim që kam derdhur për ju, që ju t'i dëshmoni Atit që më kujtoni gjithnjë. Dhe në qoftë se ju më kujtoni gjithnjë, ju do të keni Shpirtin tim që të jetë me ju.

12 Dhe unë ju jap një urdhërim që ju duhet t'i bëni këto gjëra. Dhe në qoftë se do t'i bëni gjithnjë këto gjëra, të bekuar jeni ju, pasi ju jeni ndërtuar mbi [a]shkëmbin tim.

13 Por, të gjithë ata që do të bëjnë më pak ose më shumë se këto, nuk janë ndërtuar mbi shkëmbin tim, por janë ndërtuar mbi një themel prej rëre; dhe kur shiu të bjerë dhe përmbytjet të vijnë, dhe erërat të fryjnë dhe të përplasen mbi ta, ata do të [a]bien dhe [b]portat e ferrit janë gati të hapen për t'i pranuar ata.

14 Prandaj të bekuar jeni, në qoftë se zbatoni urdhërimet e mia të cilat Ati më urdhëroi mua që t'jua jap juve.

15 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, ju duhet të mbani sytë hapur dhe të [a]luteni gjithnjë, që të mos tundoheni nga djalli dhe të mos çoheni në robëri nga ai.

16 Dhe sikurse jam lutur mes

3*a* USH Sakrament.
5*a* Moro. 4.
7*a* Moro. 4:3.
12*a* USH Shkëmb.
13*a* USH Braktisje.
b 3 Ne. 11:39.
15*a* Alma 34:17–27.
USH Lutje.

jush, ashtu madje ju do të luteni
në kishën time, mes njerëzve të
mi të cilët pendohen dhe pagë-
zohen në emrin tim. Vini re,
unë jam [a]drita; unë kam vendo-
sur një [b]shembull për ju.
17 Dhe ndodhi që pasi Jezusi
u tha dishepujve të tij këto
fjalë, ai iu kthye përsëri turmës
dhe u tha atyre:
18 Vini re, në të vërtetë, në
të vërtetë, unë ju them juve, ju
duhet të mbani sytë hapur dhe
të luteni gjithnjë, që të mos bini
në tundim; pasi [a]Satani dëshi-
ron t'ju ketë ju, që t'ju kalojë në
shoshë, sikurse grurin.
19 Prandaj, ju duhet t'i luteni
gjithmonë Atit në emrin tim.
20 Dhe [a]çdo gjë që ju do t'i
kërkoni Atit në emrin tim, që
është e drejtë, duke besuar se
do ta merrni, vini re, ajo do t'ju
jepet.
21 [a]Lutjuni Atit në familjet
tuaja, gjithnjë në emrin tim, që
bashkëshortet tuaja dhe fëmijët
tuaj të jenë të bekuar.
22 Dhe vini re, ju do të mbli-
dheni shpesh së bashku; dhe
nuk duhet të ndaloni asnjeri, që
të vijë mes jush, kur të mbli-
dheni së bashku, por i lejoni që
ata të vijnë mes jush dhe mos i
ndaloni.
23 Por ju duhet të [a]luteni për
ta dhe nuk duhet t'i dëboni; dhe
në qoftë se ndodh që ata vijnë
shpesh te ju, ju do t'i luteni Atit
për ta, në emrin tim.
24 Prandaj, mbani lart [a]dritën
tuaj që të ndriçojë tërë botën.
Vini re, unë jam [b]drita që ju
duhet të mbani lart—atë që më
keni parë duke bërë. Vini re, ju
e patë që unë iu luta Atit dhe
të gjithë e keni dëshmuar.
25 Dhe ju e shihni se kam
urdhëruar që [a]askush prej jush
nuk duhet të largohet, por në
vend të kësaj kam urdhëruar
që ju të vini tek unë, që të
mund të [b]ndieni dhe të shihni;
kështu madje, do të bëni ndaj
botës; dhe kushdo që e thyen
këtë urdhërim lejon që të çohet
në tundim.
26 Dhe tani ndodhi që pasi
Jezusi tha këto fjalë, ai u hodhi
përsëri një vështrim dishepujve
që kishte zgjedhur dhe u tha
atyre:
27 Vini re, në të vërtetë, në të
vërtetë, unë ju them se unë ju
jap një urdhërim tjetër dhe
pastaj duhet të shkoj tek [a]Ati im
që të mund të plotësoj urdhëri-
me të [b]tjera që ai më ka dhënë.
28 Dhe tani vini re, ky është
urdhërimi që po ju jap, që ju
nuk duhet të lejoni me dijeni që
ndokush të [a]marrë nga mishi
dhe nga gjaku im [b]padenjësisht,
kur ju ta shpërndani;
29 Pasi kushdo që ha dhe pi
mishin dhe [a]gjakun tim, duke

16*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b USH Jezu Krisht—Shembulli i Jezu Krishtit.
18*a* Llu. 22:31; 2 Ne. 2:17–18; DeB 10:22–27.
20*a* Mt. 21:22; Hel. 10:5; Moro. 7:26; DeB 88:63–65.
21*a* Alma 34:21.
23*a* 3 Ne. 18:30.
24*a* Mt. 5:16.
b Mosia 16:9.
25*a* Alma 5:33.
b 3 Ne. 11:14–17.
27*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
b 3 Ne. 16:1–3.
28*a* 1 Kor. 11:27–30.
b Morm. 9:29.
29*a* USH Gjak; Sakrament.

qenë i [b]padenjë, ha dhe pi mallkimin e shpirtit të tij; prandaj, në qoftë se ju e dini që një njeri nuk është i denjë të hajë dhe të pijë nga mishi dhe gjaku im, ju duhet ta ndaloni atë.

30 Megjithatë, ju nuk duhet ta [a]dëboni nga mesi juaj, por duhet t'i shërbeni dhe t'i luteni Atit për të, në emrin tim; dhe në qoftë se ai pendohet dhe pagëzohet në emrin tim, atëherë duhet ta pranoni dhe t'i jepni nga mishi dhe gjaku im.

31 Por në qoftë se ai nuk pendohet, nuk duhet të numërohet mes njerëzve të mi, që ai të mos mund të shkatërrojë popullin tim, pasi vini re, unë i njoh [a]delet e mia dhe ato janë të numëruara.

32 Megjithatë, ju nuk duhet ta dëboni nga sinagogat tuaja ose nga vendet tuaja të adhurimit, pasi të tillëve ju duhet të vazhdoni t'u shërbeni; pasi ju nuk e dini në qoftë se ata do të kthehen dhe pendohen dhe vijnë tek unë me qëllim të plotë të zemrës, dhe unë do t'i [a]shëroj; dhe ju do të jeni mjetet që do t'u sjellin shpëtim atyre.

33 Prandaj, zbatoni këto fjalë që unë ju urdhërova për të mos rënë në [a]dënim; pasi mjerë ai që dënohet nga Ati.

34 Dhe unë ju jap këto urdhërime për shkak të kundërshtimeve që kanë lindur mes jush. Dhe të bekuar jeni ju, në qoftë se [a]nuk keni kundërshtime mes jush.

35 Dhe tani unë po shkoj tek Ati, sepse është e nevojshme që të shkoj tek Ati [a]për të mirën tuaj.

36 Dhe ndodhi që pasi Jezusi u dha fund këtyre fjalëve, ai preku me [a]dorën e tij [b]dishepujt që kishte zgjedhur, një nga një, derisa i preku të gjithë dhe u foli ndërsa i prekte.

37 Dhe turma nuk i dëgjoi fjalët që ai tha, prandaj ata nuk dëshmuan dot; por dishepujt dëshmuan se ai u dha [a]fuqi atyre që të jepnin [b]Frymën e Shenjtë. Dhe këtu më poshtë, unë do t'ju tregoj se kjo dëshmi është e vërtetë.

38 Dhe ndodhi që pasi Jezusi i preku ata të gjithë, zbriti një [a]re dhe mbuloi turmën, që ata nuk mundën ta shihnin Jezusin.

39 Dhe ndërsa ishin të mbuluar nga reja, ai u largua prej tyre dhe u ngjit në qiell. Dhe dishepujt e panë dhe dëshmuan se ai u ngjit përsëri në qiell.

KAPITULLI 19

Dymbëdhjetë dishepujt shërbejnë mes njerëzve dhe luten për Frymën e Shenjtë—Dishepujt pagëzohen dhe marrin Shpirtin e Shenjtë dhe shërbesën e engjëjve—Jezusi lutet, duke përdorur fjalë që nuk mund të shkruhen—Ai dëshmon

29*b* DeB 46:4.
30*a* DeB 46:3.
31*a* Gjo. 10:14; Alma 5:38; 3 Ne. 15:24.
32*a* 3 Ne. 9:13–14; DeB 112:13.
33*a* USH Dënoj, dënim.
34*a* 3 Ne. 11:28–30.
35*a* 1 Gjo. 2:1; 2 Ne. 2:9; Moro. 7:27–28; DeB 29:5.
36*a* USH Duar, vënie e.
b 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 19:4.
37*a* USH Fuqi.
b USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
38*a* Eks. 19:9, 16.

për besimin jashtëzakonisht të madh të këtyre Nefitëve. Rreth 34 pas K.

Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi u ngjit në qiell, turma u shpërnda dhe çdo njeri mori bashkëshorten e tij dhe fëmijët e tij dhe u kthyen në shtëpitë e tyre.

2 Dhe menjëherë, para se të bëhej natë, u përhap mes njerëzve lajmi, se turma kishte parë Jezusin dhe se ai i kishte mësuar ata dhe se do t'i shfaqej gjithashtu turmës të nesërmen.

3 Po, dhe madje, gjithë natën u fol kudo në lidhje me Jezusin; dhe aq shumë u dërgua fjala mes popullit, saqë u bënë shumë, po, një numër jashtëzakonisht i madh që u munduan jashtëzakonisht, gjithë atë natë, që të mund të ishin të nesërmen në vendin ku Jezusi do të shfaqej mes turmës.

4 Dhe ndodhi që të nesërmen, kur turma ishte mbledhur tok, vini re, Nefi dhe vëllai i tij që ai e ngriti së vdekuri, emri i të cilit ishte Timote dhe gjithashtu biri i tij, emri i të cilit ishte Jonas, dhe gjithashtu Mathoni, dhe Mathoniha, vëllai i tij, dhe Kumeni, dhe Kumenonhi, dhe Jeremia, dhe Shemnoni, dhe Jonasi, dhe Zedekiah, dhe Isaia—tani këto ishin emrat e dishepujve që Jezusi zgjodhi—dhe ndodhi që ata shkuan përpara dhe qëndruan në mes të turmës.

5 Dhe vini re, turma qe kaq e madhe, saqë ata u detyruan ta ndanin në dymbëdhjetë grumbuj.

6 Dhe të dymbëdhjetët mësuan turmën dhe vini re, ata e bënë turmën të ulej në gjunjë mbi faqen e tokës dhe t'i lutej Atit në emrin e Jezusit.

7 Dhe dishepujt iu lutën Atit gjithashtu në emrin e Jezusit. Dhe ndodhi që ata u ngritën dhe i mësuan njerëzit.

8 Dhe kur u mësuan të njëjtat fjalë që u kishte thënë Jezusi—pa ndryshuar asgjë nga fjalët që kishte thënë Jezusi—vini re, ata u gjunjëzuan përsëri dhe iu lutën Atit në emrin e Jezusit.

9 Dhe ata u lutën për atë gjë që dëshironin më shumë; dhe ata dëshironin që t'u jepej [a]Fryma e Shenjtë.

10 Dhe pasi u lutën kështu, ata shkuan në buzë të ujit dhe turma i ndoqi nga pas.

11 Dhe ndodhi që Nefi [a]hyri në ujë dhe u pagëzua.

12 Dhe ai doli nga uji dhe filloi të pagëzonte. Dhe ai pagëzoi të gjithë ata që kishte zgjedhur Jezusi.

13 Dhe ndodhi që pasi të gjithë ata u [a]pagëzuan dhe dolën nga uji, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta dhe ata u mbushën me [b]Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.

14 Dhe vini re, ata u [a]rrethuan rreth e përqark si të ishte nga zjarri; dhe ai zbriti nga qielli dhe turma e dëshmoi atë, dhe dha dëshmi; dhe nga qielli zbritën engjëj dhe u shërbyen.

19 9*a* 3 Ne. 9:20.
11*a* 3 Ne. 11:23.
13*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b 3 Ne. 12:2; Morm. 7:10. USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
14*a* Hel. 5:23–24, 43–45; 3 Ne. 17:24.

15 Dhe ndodhi që ndërsa engjëjt po u shërbenin dishepujve, vini re, Jezusi erdhi dhe qëndroi mes tyre, dhe u mësoi.

16 Dhe ndodhi që ai i foli turmës dhe e urdhëroi të gjunjëzohej përsëri përdhe, dhe gjithashtu dishepujt e tij duhej të gjunjëzoheshin përdhe.

17 Dhe ndodhi që pasi të gjithë u gjunjëzuan përdhe, ai urdhëroi dishepujt e tij të luteshin.

18 Dhe vini re, ata filluan të luteshin; dhe ata iu lutën Jezusit, duke e quajtur atë Zotin e tyre dhe Perëndinë e tyre.

19 Dhe ndodhi që Jezusi u largua nga mesi i tyre dhe vajti pak më tutje, dhe u përkul gjer në tokë, dhe tha:

20 Atë, të falënderoj që u dhe Frymën e Shenjtë këtyre që unë kam zgjedhur; dhe është për shkak të besimit të tyre tek unë, që i kam zgjedhur nga bota.

21 Atë, të lutem që t'u japësh Frymën e Shenjtë të gjithë atyre që besojnë në fjalët e tyre.

22 Atë, ti u ke dhënë atyre Frymën e Shenjtë, sepse ata besojnë në mua; dhe ti e shikon që ata besojnë në mua, sepse i dëgjon dhe ata më luten mua; dhe ata më luten mua, sepse unë jam me ta.

23 Dhe tani Atë, unë po të lutem ty për ta, si dhe për të gjithë ata që do të besojnë në fjalët e tyre, që ata të mund të besojnë në mua, që unë të jem në ta, [a]sikurse ti, Atë, je në mua, që ne të mund të jemi [b]një.

24 Dhe ndodhi që pasi Jezusi iu lut kështu Atit, ai vajti te dishepujt e tij dhe vini re, ata vazhdonin gjithnjë t'i luteshin pa pushim; dhe nuk [a]përsëritnin shumë fjalë, pasi u qe dhënë atyre se për çfarë duhej të [b]luteshin dhe ata ishin plot dëshirë.

25 Dhe ndodhi që Jezusi i bekoi, ndërsa ata i luteshin atij; dhe fytyra e tij buzëqeshi mbi ta dhe drita e [a]fytyrës së tij shkëlqeu mbi ta, dhe vini re, ata u bënë të [b]bardhë si fytyra dhe si rrobat e Jezusit; dhe vini re, ajo bardhësi, ia kalonte çdo bardhësie, po, madje nuk mund të kishte asgjë aq të bardhë mbi tokë, sa ajo bardhësi.

26 Dhe Jezusi u tha atyre: Vazhdoni të luteni; megjithëse ata nuk pushuan së luturi.

27 Dhe ai u largua përsëri prej tyre dhe shkoi pak më tutje, dhe u përkul përdhe; dhe iu lut përsëri Atit, duke thënë:

28 Atë, të falënderoj se ti i ke [a]pastruar ata që zgjodha unë, për shkak të besimit të tyre dhe unë lutem për ta, si dhe për ata që do të besojnë në fjalët e tyre, që të mund të pastrohen tek unë, nëpërmjet besimit në fjalët e tyre, madje ashtu siç janë pastruar tek unë.

29 Atë, unë nuk lutem për botën, por për ata që ti më dhe [a]nga bota, për shkak të besimit

23*a* 3 Ne. 9:15.
b Gjo. 17:21–23.
USH Unitet.
24*a* Mt. 6:7.
b DeB 46:30.
25*a* Num. 6:23–27.
b USH Shpërfytyrim—Qenie të shpërfytyruara.
28*a* Moro. 7:48; DeB 50:28–29; 88:74–75.
USH Pastër (i), pastërti.
29*a* Gjo. 17:6.

të tyre, që ata të mund të pastrohen në mua, që unë të mund të jem në ta, sikurse ti, Atë, je në mua; që ne të mund të jemi një, që unë të mund të lartësohem në ta.

30 Dhe pasi Jezusi tha këto fjalë, ai vajti përsëri te dishepujt e tij; dhe vini re, ata po luteshin me vendosmëri, pa pushim; dhe ai buzëqeshi përsëri; dhe vini re, ata ishin të [a]bardhë sikurse Jezusi.

31 Dhe ndodhi që ai u largua pak dhe iu lut Atit.

32 Dhe gjuha nuk mund t'i shqiptojë fjalët që ai tha në lutje, as nuk mund të [a]shkruhen nga njeriu fjalët me të cilat ai u lut.

33 Dhe turma e dëgjoi dhe dëshmon; dhe zemrat e tyre qenë hapur dhe ata kuptuan në zemrat e tyre fjalët me të cilat ai u lut.

34 Megjithatë, kaq të madhërishme dhe të mrekullueshme ishin fjalët me të cilat ai u lut, saqë ato nuk mund të shkruhen, as nuk mund të [a]shqiptohen nga njeriu.

35 Dhe ndodhi që pasi Jezusi mbaroi lutjet, ai vajti përsëri te dishepujt dhe u tha atyre: Unë kurrë nuk kam parë një [a]besim kaq të madh mes gjithë Judenjve; prandaj, nuk mund t'u tregoja atyre mrekulli kaq të mëdha, për shkak të [b]mosbesimit të tyre.

36 Në të vërtetë, unë ju them juve, nuk ka asnjë prej tyre që të ketë parë gjëra kaq të mëdha, sa keni parë ju; as nuk kanë dëgjuar gjëra kaq të mëdha, sa keni dëgjuar ju.

KAPITULLI 20

Jezusi siguron mrekullisht bukë dhe verë dhe u administron përsëri sakramentin njerëzve—Mbetja e Jakobit do të vijë në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre dhe do të trashëgojë Amerikat—Jezusi është profeti, sikurse Moisiu dhe Nefitët janë fëmijë të profetëve—Njerëz të tjerë të Zotit do të mblidhen në Jeruzalem. Rreth 34 pas K.

Dhe ndodhi që ai urdhëroi turmën dhe gjithashtu dishepujt e tij të pushonin së luturi. Dhe ai i urdhëroi ata që të mos pushonin së [a]luturi në zemrat e tyre.

2 Dhe ai i urdhëroi që të ngriheshin dhe të qëndronin në këmbë. Dhe ata u ngritën dhe qëndruan në këmbë.

3 Dhe ndodhi që ai copëtoi përsëri bukë dhe e bekoi atë dhe ua dha dishepujve për ta ngrënë.

4 Dhe, pasi e hëngrën, ai i urdhëroi që ata të copëtonin bukë dhe t'i jepnin turmës.

5 Dhe, pasi ia dhanë turmës, ai u dha atyre gjithashtu, që të pinin verë dhe i urdhëroi që ata t'i jepnin turmës.

6 Tani, nuk ishte sjellë as [a]bukë, as verë nga dishepujt ose turma.

7 Por, me të vërtetë, ai u [a]dha

30*a* Mt. 17:2.
32*a* DeB 76:116.
34*a* 2 Kor. 12:4; 3 Ne. 17:17.
35*a* USH Besim.
b Mt. 13:58. USH Mosbesim.
20 1*a* 2 Ne. 32:9; Mosia 24:12.
6*a* Mt. 14:19–21.
7*a* Gjo. 6:9–14.

atyre bukë të hanin dhe gjithashtu verë të pinin.

8 Dhe ai u tha atyre: Ai që [a]ha këtë bukë, ha nga trupi im në shpirtin e tij; dhe ai që pi nga kjo verë, pi nga gjaku im në shpirtin e tij; dhe shpirti i tij nuk do të ketë kurrë uri ose etje, por do të jetë i ngopur.

9 Tani, pasi e gjithë turma hëngri dhe piu, vini re, ata u mbushën me Shpirtin; dhe thirrën të gjithë së bashku njëzëri dhe i dhanë lavdi Jezusit të cilin ata si e panë ashtu dhe e dëgjuan.

10 Dhe ndodhi që pasi ata të gjithë i dhanë lavdi Jezusit, ai u tha atyre: Vini re, tani unë plotësoj urdhrin që Ati më urdhëroi në lidhje me këtë popull, që është një mbetje e shtëpisë së Izraelit.

11 Ju mbani mend që ju fola dhe ju thashë se kur do të plotësohen [a]fjalët e [b]Isaias—vini re, ato janë të shkruara, ju i keni ato përpara jush, prandaj kërkojini—

12 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se kur ato të plotësohen atëherë është plotësimi i [a]besëlidhjes që Ati ka bërë me popullin e tij, O shtëpi e Izraelit.

13 Dhe atëherë, [a]mbetjet që do të [b]shpërndahen kudo në faqe të dheut, do të [c]mblidhen nga lindja dhe nga perëndimi dhe nga jugu, dhe nga veriu; dhe ata do të sillen në [d]njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre që i ka shëlbuar ata.

14 Dhe Ati më ka urdhëruar që t'ju jap këtë [a]tokë për trashëgimin tuaj.

15 Dhe unë ju them se, në qoftë se Johebrenjtë nuk [a]pendohen pas bekimit që ata do të marrin, pasi ta kenë shpërndarë popullin tim—

16 Atëherë ju, që jeni një mbetje e shtëpisë së Jakobit, shkoni mes tyre; dhe do të jeni në mesin e atyre që do të jenë shumë; dhe ju do të jeni mes atyre si një luan mes bishave të pyllit dhe një [a]luan i ri mes grigjave të deleve, i cili po të kalojë mes tyre, i [b]shkel dhe i shqyen në copa, dhe asnjë nuk do të mund t'i çlirojë.

17 Dora jote do të ngrihet lart kundër kundërshtarëve të tu dhe të gjithë armiqtë e tu do të dërrmohen.

18 Dhe unë do ta [a]mbledh popullin tim tok, si një njeri mbledh duajt e tij në lëmë.

19 Pasi unë do ta bëj popullin tim me të cilin Ati ka bërë besëlidhje, po, unë do ta bëj [a]briri tënd prej hekuri dhe do t'i bëj thundrat e tua prej tunxhi. Dhe ti do të bësh copë shumë njerëz; dhe unë do t'ia kushtoj Zotit fitimet e tyre dhe pasurinë e

8*a* Gjo. 6:50–58; 3 Ne. 18:7. USH Sakrament.
11*a* 3 Ne. 16:17–20; 23:1–3.
b 2 Ne. 25:1–5; Morm. 8:23.
12*a* 3 Ne. 15:7–8.
13*a* 3 Ne. 16:11–12; 21:2–7.
b USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
c USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
d 3 Ne. 16:4–5.
14*a* USH Tokë e premtuar.
15*a* 3 Ne. 16:10–14.
16*a* Morm. 5:24; DeB 19:27.
b Mik. 5:8–9; 3 Ne. 16:14–15; 21:12.
18*a* Mik. 4:12.
19*a* Mik. 4:13.

tyre, Zotit të të tërë tokës. Dhe vini re, unë jam ai që e bën këtë.

20 Dhe do të ndodhë, thotë Ati, që [a]shpata e drejtësisë sime do të qëndrojë pezull mbi ta atë ditë; dhe në qoftë se ata pendohen, ajo do të bjerë mbi ta, thotë Ati, po, madje mbi të gjitha kombet e Johebrenjve.

21 Dhe do të ndodhë që unë do ta vendos [a]popullin tim, O shtëpi e Izraelit.

22 Dhe vini re, këtë popull unë do ta vendos në këtë vend, për të plotësuar [a]besëlidhjen që bëra me atin tuaj, Jakobin; dhe do të jetë një [b]Jeruzalem i Ri. Dhe fuqitë e qiellit do të jenë në mes të këtij populli; po, madje, [c]unë do të jem në mesin tuaj.

23 Vini re, unë jam ai për të cilin foli Moisiu, duke thënë: Zoti, Perëndia juaj, do të ngrejë [a]një profet nga vëllezërit tuaj, sikurse unë; atë ju do ta dëgjoni në të gjitha gjërat çfarëdo që ai do t'ju thotë. Dhe do të ndodhë që çdo qenie që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të dëbohet nga mesi i popullit.

24 Në të vërtetë, unë ju them juve, po, se të [a]gjithë profetët prej Samuelit dhe të gjithë ata që e pasuan, të gjithë ata që folën, kanë dëshmuar për mua.

25 Dhe vini re, jeni fëmijët e profetëve; dhe jeni nga shtëpia e Izraelit dhe jeni nga [a]besëlidhja që Ati bëri me etërit tuaj, duke i thënë Abrahamit: Dhe [b]në farën tënde do të bekohen të gjitha fiset e tokës.

26 Së pari, Ati, më ngriti për ju dhe më dërgoi që t'ju bekoj, kështu që secili prej jush të [a]largohet nga paudhësitë e tij; dhe kjo, sepse ju jeni fëmijët e besëlidhjes—

27 Dhe pasi të jeni bekuar, Ati do të plotësojë besëlidhjen që ai bëri me Abrahamin, duke thënë: [a]Në farën tënde do të bekohen të gjitha fiset e tokës—pasi nëpërmjet meje Fryma e Shenjtë do të derdhet mbi Johebrenjtë dhe ky bekim do t'i bëjë [b]Johebrenjtë më të fuqishëm se gjithë të tjerët, në shpërndarjen e popullin tim, O shtëpi e Izraelit.

28 Dhe ata do të jenë një [a]murtajë për popullin e këtij vendi. Megjithatë, kur të kenë marrë plotësinë e ungjillit tim, atëherë, në qoftë se ata do të ngurtësojnë zemrat e tyre kundër meje, unë do t'ua kthej paudhësitë e tyre mbi kokat e tyre—thotë Ati.

29 Dhe unë do të [a]kujtoj besëlidhjen që kam bërë me popullin tim; dhe unë kam bërë besëlidhje me ta se do t'i [b]mbledh tok në kohën e caktuar prej

20*a* 3 Ne. 29:4.
21*a* 3 Ne. 16:8–15.
22*a* Zan. 49:22–26; DeB 57:2–3.
b Isa. 2:2–5; 3 Ne. 21:23–24; Eth. 13:1–12; DeB 84:2–4. USH Jeruzalem i Ri.
c Isa. 59:20–21; Mal. 3:1; 3 Ne. 24:1.
23*a* LiP. 18:15–19; Vep. 3:22–23; 1 Ne. 22:20–21.
24*a* Vep. 3:24–26; 1 Ne. 10:5; Jakobi 7:11.
25*a* USH Besëlidhje e Abrahamit.
b Zan. 12:1–3; 22:18.
26*a* Fja. 16:6.
27*a* Gal. 3:8; 2 Ne. 29:14; Abr. 2:9.
b 3 Ne. 16:6–7.
28*a* 3 Ne. 16:8–9.
29*a* Isa. 44:21; 3 Ne. 16:11–12.
b USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.

meje dhe do t'u kthej përsëri [c]tokën e etërve të tyre për trashëgimin e tyre, që është toka e [d]Jeruzalemit, që është toka e premtuar atyre përgjithmonë, thotë Ati.

30 Dhe do të ndodhë që koha do të vijë kur plotësia e ungjillit tim do t'u predikohet atyre;

31 Dhe ata do të [a]besojnë në mua, që unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë dhe do t'i luten Atit në emrin tim.

32 Atëherë [a]rojat e tyre do ta ngrenë zërin e tyre dhe me zë së bashku ata do të këndojnë; pasi do të shohin me vet sytë e tyre.

33 Atëherë Ati do t'i mbledhë përsëri tok dhe do t'u japë atyre për trashëgimin e tyre, tokën e Jeruzalemit.

34 Atëherë ata do të shpërthejnë në gëzim—[a]Këndoni së bashku, ju vende të shkretuara të Jeruzalemit; pasi Ati e ka ngushëlluar popullin e tij, ai ka shëlbuar Jeruzalemin.

35 Ati ka shpërveshur krahun e tij të shenjtë para syve të të gjitha kombeve; dhe të gjitha skajet e tokës do të shohin shpëtimin e Atit; dhe Ati dhe unë jemi një.

36 Dhe atëherë do të vërtetohet ajo që është shkruar: [a]Zgjohu, zgjohu përsëri dhe vish forcën tënde, O Sion; vish rrobat e tua të bukura, O Jeruzalem, qytet i shenjtë, sepse tani e tutje nuk do të vijnë më te ti të parrethprerët dhe të papastrit.

37 Shkunde veten nga pluhuri; ngrihu, ulu O Jeruzalem, çlirohu nga rripat që ke në qafën tënde, O bijë e robëruar e Sionit.

38 Pasi kështu thotë Zoti: Ju jeni shitur për asgjë dhe do të shëlbeheni pa para.

39 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se populli im do ta njohë emrin tim; po, në atë ditë ata do ta dinë se unë jam ai që flet.

40 Dhe atëherë ata do të thonë: [a]Sa të bukura janë mbi male këmbët e atij që u sjell lajme të mira, që [b]njofton paqen; që u sjell lajme të mira të mirëve, që njofton shpëtimin; që i thotë Sionit: Perëndia yt mbretëron!

41 Dhe atëherë do të buçasë një zë: [a]Largohuni, largohuni, dilni prej andej, mos prekni atë që është e [b]papastër; largohuni nga mesi i saj; [c]pastrohuni ju që mbani enët e Zotit.

42 Pasi ju [a]nuk do të dilni me nxitim as nuk do të ikni; pasi Zoti do të shkojë para jush dhe Perëndia i Izraelit do të jetë praparoja juaj.

43 Vini re, shërbëtori im do të veprojë me urtësi; ai do të lartësohet dhe do të lëvdohet dhe do të jetë shumë lart.

44 Sikurse shumë u habitën nga ty—pamja e tij qe kaq e

29*c* Amo. 9:14–15.
d USH Jeruzalem.
31*a* 3 Ne. 5:21–26; 21:26–29.
32*a* Isa. 52:8; 3 Ne. 16:18–20.
USH Ruaj, roje.
34*a* Isa. 52:9.
36*a* Isa. 52:1–3; DeB 113:7–10.
USH Sion.
40*a* Isa. 52:7; Nah. 1:15; Mosia 15:13–18; DeB 128:19.
b Mr. 13:10; 1 Ne. 13:37.
41*a* Isa. 52:11–15.
b USH Pastër (i) dhe papastër (i).
c DeB 133:5.
42*a* 3 Ne. 21:29.

shfytyruar, më shumë se e çdo njeriu dhe forma e tij më shumë se ajo e bijve të njerëzve—

45 Kështu, ai do të [a]spërkasë shumë kombe; mbretërit do të mbyllin gojën para tij, pasi ata do të shohin atë që nuk u ishte treguar atyre; dhe ata do të kuptojnë atë që nuk e kishin dëgjuar.

46 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve se të gjitha këto gjëra do të vijnë me siguri, madje, ashtu sikurse më urdhëroi Ati. Atëherë do të plotësohet kjo besëlidhje që Ati ka lidhur me popullin e tij; dhe atëherë [a]Jeruzalemi do të banohet përsëri nga populli im dhe do të jetë toka e trashëgimit të tyre.

KAPITULLI 21

Izraeli do të mblidhet kur të dalë Libri i Mormonit—Johebrenjtë do të vendosen si njerëz të lirë në Amerikë—Ata do të shpëtojnë në qoftë se besojnë dhe binden; përndryshe do të veçohen dhe do të shkatërrohen—Izraeli do të ndërtojë Jeruzalemin e Ri dhe fiset e humbura do të kthehen. Rreth 34 pas K.

Dhe në të vërtetë, unë ju them juve, unë do t'ju jap një shenjë, që ju të dini [a]kohën kur këto gjëra do të jenë gati të ndodhin—kur unë të mbledh nga shpërndarja e tij e gjatë, popullin tim, O shtëpi e Izraelit dhe të vendos përsëri mes tyre Sionin tim;

2 Dhe vini re, kjo është gjëja që do t'ju jap për shenjë—pasi në të vërtetë unë ju them juve se, kur këto gjëra që po ju njoftoj dhe do t'ju njoftoj më pas unë vetë dhe nga fuqia e Frymës së Shenjtë që do t'ju jepet nga Ati, do t'u njoftohen Johebrenjve, që të mund të dinë në lidhje me këtë popull, që janë një mbetje e shtëpisë së Jakobit dhe në lidhje me këtë popullin tim që do të shpërndahet prej tyre.

3 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, kur [a]këto gjëra do t'u bëhen të njohura atyre nga Ati dhe do të vijnë nga Ati, prej tyre tek ju;

4 Pasi është në diturinë e Atit që ata të vendosen në këtë vend dhe të caktohen nëpërmjet fuqisë së Atit si një popull i [a]lirë, që këto gjëra të vijnë nga ata te një mbetje e farës suaj, që [b]besëlidhja e Atit, që ai ka lidhur me popullin e tij, të mund të plotësohet, O shtëpi e Izraelit;

5 Prandaj, kur këto vepra dhe veprat që do të bëhen në të ardhmen mes jush do të vijnë, [a]nëpërmjet Johebrenjve, në [b]farën tuaj, që do të bien në mosbesim për shkak të paudhësisë;

6 Pasi kështu është dëshira e Atit që kjo duhet të vijë nga [a]Johebrenjtë, që ai të mund t'u tregojë pushtetin e tij Johebrenjëve, kështu që, në qoftë se

45*a* Isa. 52:15.
46*a* Eth. 13:5, 11.
21 1*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
3*a* Eth. 4:17; JS—H 1:34–36.
4*a* 1 Ne. 13:17–19; DeB 101:77–80.
b Morm. 5:20. USH Besëlidhje e Abrahamit.
5*a* 3 Ne. 26:8.
b 2 Ne. 30:4–5; Morm. 5:15; DeB 3:18–19.
6*a* 1 Ne. 10:14; Jakobi 5:54; 3 Ne. 16:4–7.

Johebrenjtë nuk do të ngurtësojnë zemrat e tyre, ata mund të pendohen dhe të vijnë tek unë dhe të pagëzohen në emrin tim, dhe të dinë pikat themelore të doktrinës sime, që ata të mund të [b]numërohen mes popullit tim, O shtëpi e Izraelit;

7 Dhe kur të ndodhin këto gjëra, që [a]fara jote do të fillojë t'i dijë këto gjëra—do të jetë një shenjë për ta, që të mund të dinë se vepra e Atit ka filluar tashmë për plotësimin e besëlidhjes që ai ka bërë me njerëzit që janë të shtëpisë së Izraelit.

8 Dhe kur të vijë ajo ditë, do të ndodhë që mbretërit do të mbyllin gojën; pasi ata do të shohin atë që nuk iu tregua; dhe do të kuptojnë atë që nuk kishin dëgjuar.

9 Pasi në atë ditë, për hirin tim, Ati do të përmbushë mes tyre një vepër që do të jetë një vepër madhështore dhe e [a]mrekullueshme; dhe do të ketë mes tyre njerëz që nuk do ta besojnë, megjithëse një njeri do t'ua njoftojë.

10 Por vini re, jeta e shërbëtorit tim do të jetë në dorën time; prandaj, ata nuk do t'i bëjnë keq, megjithëse ai do të jetë i [a]prishur për shkak të tyre. Megjithatë, unë do ta shëroj atë, pasi unë do t'u tregoj se [b]urtësia ime është më e madhe se dinakëria e djallit.

11 Prandaj do të ndodhë që kushdo që nuk do të besojë në fjalët e mia, që jam Jezu Krishti, fjalë të cilat Ati do ta bëjë [a]atë që t'i nxjerrë në dritë te Johebrenjtë dhe do t'i japë atij fuqi që t'i nxjerrë në dritë te Johebrenjtë, (do të bëhet madje, ashtu sikurse tha Moisiu) ai do të [b]veçohet nga populli im, që është i besëlidhjes.

12 Dhe populli im, që është një mbetje e Jakobit, do të jetë mes Johebrenjve, po, në mes tyre si një [a]luan mes bishave të pyllit, një luan i ri mes grigjave të deleve, të cilat, në qoftë se ai kalon mes tyre, i [b]shkel dhe i shqyen në copa dhe askush nuk mund t'i çlirojë.

13 Dora e tyre do të ngrihet kundër kundërshtarëve të tyre dhe të gjithë armiqtë e tyre do të dërrmohen.

14 Po, mjerë Johebrenjtë, nëse nuk [a]pendohen; pasi do të ndodhë në atë ditë, thotë Ati, që unë do të dërrmoj kuajt e tu dhe do të shkatërroj karrot e tua të luftës;

15 Dhe unë do të dërrmoj qytetet e vendit tënd dhe do të rrënoj të gjitha fortesat e tua;

16 Dhe unë do të dërrmoj magjitë dhe falltarët nga toka jote;

17 Do të shkatërroj shëmbëlltyrat e tua të [a]gdhendura dhe statujat e tua nga mesi yt dhe ti

6*b* Gal. 3:7, 29; 3 Ne. 16:13; Abr. 2:9–11.
7*a* 3 Ne. 5:21–26.
9*a* Isa. 29:13; Vep. 13:41; 1 Ne. 22:8.
USH Rivendosje e ungjillit.
10*a* DeB 135:1–3.
b DeB 10:43.
11*a* 2 Ne. 3:6–15; Morm. 8:16, 25.
b DeB 1:14.
12*a* Mik. 5:8–15; 3 Ne. 20:16.
b 3 Ne. 16:13–15.
14*a* 2 Ne. 10:18; 33:9.
17*a* Eks. 20:3–4; Mosia 13:12–13; DeB 1:16.
USH Idhujtari.

nuk do të adhurosh më veprat e duarve të tua;

18 Dhe unë do të shkul pyjet e tua nga mesi yt; kështu do të shkatërroj qytetet e tua.

19 Dhe do të ndodhë që të gjitha [a]gënjeshtrat e mashtrimet dhe lakmitë, dhe grindjet, dhe intrigat e priftërinjve, dhe lavirësitë do të zhduken.

20 Pasi do të ndodhë, thotë Ati, që në atë ditë, kushdo që nuk do të pendohet dhe nuk do të vijë te Biri im i Dashur, do ta përjashtoj nga mesi i popullit tim, O shtëpi e Izraelit;

21 Dhe unë do të ushtroj hakmarrje dhe zemërim mbi ta, madje, sikurse mbi paganët, të tillë që nuk e kanë dëgjuar.

22 Por, në qoftë se do të pendohen dhe do t'u vënë veshin fjalëve të mia dhe nuk do të ngurtësojnë zemrat e tyre, unë do ta [a]vendos kishën time mes tyre dhe ata do të hyjnë në besëlidhjen dhe do të [b]numërohen mes kësaj mbetjeje të Jakobit, së cilës i kam dhënë këtë tokë për trashëgimin e tyre;

23 Dhe ata do ta ndihmojnë popullin tim, mbetjen e Jakobit dhe gjithashtu të gjithë ata të shtëpisë së Izraelit që do të vijnë që të mund të ndërtojnë një qytet i cili do të quhet [a]Jeruzalemi i Ri.

24 Dhe atëherë, ata do ta ndihmojnë popullin tim që është i shpërndarë mbi të gjithë faqen e dheut, që të mund të mblidhet në Jeruzalemin e Ri.

25 Dhe atëherë, [a]fuqia e qiellit do të zbresë mes tyre; dhe [b]unë do të jem mes tyre.

26 Dhe atëherë, puna e Atit do të fillojë në atë ditë kur ky ungjill do të predikohet mes mbetjes së këtij populli. Në të vërtetë, unë ju them juve se në atë ditë puna e Atit do të [a]fillojë mes të gjithë të shpërndarëve të popullit tim, po, madje edhe mes fiseve që kanë [b]humbur, që Ati i udhëhoqi dhe i nxori nga Jeruzalemi.

27 Po, puna do të fillojë mes të gjithë të [a]shpërndarëve të popullit tim, me Atin që do të përgatisë udhën që ata të vijnë tek unë, kështu që të thërrasin Atin në emrin tim.

28 Po, dhe atëherë puna do të fillojë me Atin mes të gjitha kombeve për të përgatitur udhën, nëpërmjet së cilës populli i tij të mund të [a]mblidhet në shtëpi, në tokën e trashëgimit të tij.

29 Dhe ata do të largohen nga të gjitha kombet dhe nuk do të largohen [a]me të shpejtë, as nuk do të ikin, pasi unë do të shkoj para tyre, thotë Ati dhe do të jem praparoja e tyre.

19*a* 3 Ne. 30:2.
22*a* USH Periudhë.
b 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13.
23*a* 3 Ne. 20:22; Eth. 13:1–12. USH Jeruzalem i Ri.
25*a* 1 Ne. 13:37.
b Isa. 2:2–4; 3 Ne. 24:1.
26*a* 1 Ne. 14:17; 3 Ne. 21:6–7.
b USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
27*a* 3 Ne. 16:4–5.
28*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
29*a* Isa. 52:12; 3 Ne. 20:42.

KAPITULLI 22

Në ditët e fundit do të vendoset Sioni me kunjat e tij dhe Izraeli do të mblidhet në mëshirë dhe butësi—Ata do të triumfojnë—Krahaso Isaia 54. Rreth 34 pas K.

Dhe atëherë do të vërtetohet ajo që është shkruar: Këndo, O shterpë, ti që nuk lindje; shpërthe në [a]këngë dhe thirr me zë të lartë, ti që nuk provove dhembjet e lindjes; pasi më të shumtë janë fëmijët e së shkretës, sesa fëmijët e gruas së martuar, thotë Zoti.

2 Zgjero vendin e çadrës sate dhe lë të hapen perdet e banesave tuaja; mos u kurse, zgjat litarët e tu dhe forco [a]kunjat e tua;

3 Pasi ti do të shtihesh në të djathtë dhe në të majtë dhe fara jote do të trashëgojë [a]Johebrenjtë dhe do të bëjë të popullohen qytetet e shkretuara.

4 Mos u frikëso se nuk do të turpërohesh; as mos u huto, pasi nuk do të [a]skuqesh; pasi do të harrosh turpin e rinisë sate dhe nuk do të kujtosh më turpin e vejërisë sate.

5 Pasi, krijuesi yt, bashkëshorti yt, e ka emrin Zoti i Ushtrive; dhe ai do të quhet Shëlbuesi yt, i Shenjti i Izraelit—Perëndia i tërë tokës.

6 Pasi Zoti të ka ftuar si një grua të braktisur dhe të pikëlluar në shpirt dhe si një bashkëshorte të rinisë kur ti u përzure, thotë Perëndia yt.

7 Për një çast të vogël, unë të kam braktisur, por me mëshira të mëdha unë do të të mbledh.

8 Në një zemërim të vogël, e fsheha prej teje për një çast fytyrën time, por me mirësi të përhershme unë do të kem [a]mëshirë për ty, thotë Zoti, Shëlbuesi yt.

9 Sepse [a]këtë herë, është si [b]ujërat e kohës së Noeut për mua, pasi në të njëjtën mënyrë që jam betuar se ujërat e Noeut nuk do të mbulojnë më tokën, kështu jam betuar se nuk do të zemërohesha me ty.

10 Edhe sikur të largohen [a]malet dhe të lëvizin kodrat, mirësia ime nuk do të [b]largohet prej teje, as besëlidhja e paqes sime nuk do të hiqet, thotë Zoti që ka mëshirë për ty.

11 O e pikëlluar, e rrahur nga stuhia dhe e pa ngushëlluar! Vër re, unë do t'i shtroj [a]gurët e tu me ngjyra të bukura dhe do të hedh themelet e tua me safirë.

12 Dhe unë do t'i bëj dritaret e tua prej agati dhe portat e tua prej rubinësh dhe të gjitha muret e tua rrethuese prej gurësh të çmuar.

13 Dhe [a]të gjithë fëmijët e tu do të mësohen nga Zoti; dhe e madhe do të jetë paqja e fëmijëve të tu.

22 1*a* USH Këndoj.
2*a* USH Kunj.
3*a* USH Johebrenj.
4*a* 2 Ne. 6:7, 13.
8*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
9*a* Isa. 54:9.
b USH Përmbytje në kohën e Noeut.
10*a* Isa. 40:4.
b Psa. 94:14; DeB 35:25.
11*a* Zbu. 21:18–21.
13*a* Jer. 31:33–34.

14 Ti do të vendosesh në [a]drejtësi; ti do të jesh larg nga shtypja, pasi nuk do të kesh frikë dhe nga tmerri, pasi nuk do të vijë afër teje.

15 Vër re, me siguri ata do të mblidhen së bashku kundër teje, por jo nga unë; të gjithë ata që do të mblidhen së bashku kundër teje, do të bien për hirin tënd.

16 Vër re, unë kam krijuar farkëtarin që i fryn qymyrit në zjarr dhe që bën një vegël për punën e tij; dhe unë kam krijuar shkatërrimtarin për të prishur.

17 Asnjë armë që bëhet kundër teje, nuk do të ketë sukses; dhe çdo gjuhë që do të fyejë kundër teje në gjykim, ti do ta dënosh. Ky është trashëgimi i shërbëtorëve të Zotit dhe drejtësia e tyre është prej meje, thotë Zoti.

KAPITULLI 23

Jezusi miraton fjalët e Isaias—Ai urdhëron njerëzit të studiojnë profetët—Fjalët e Samuel Lamanitit në lidhje me Ringjalljen, u shtohen analeve të tyre. Rreth 34 pas K.

Dhe tani vini re, unë ju them juve se ju duhet t'i [a]kërkoni këto gjëra. Po, një urdhërim ju jap juve, që t'i kërkoni këto gjëra me zell; pasi të mëdha janë fjalët e [b]Isaias.

2 Pasi me siguri ai foli mbi të gjitha këto gjëra në lidhje me popullin tim i cili është nga shtëpia e Izraelit; prandaj është e nevojshme që ai duhet t'u flasë gjithashtu Johebrenjve.

3 Dhe të gjitha gjërat që tha, janë vërtetuar dhe [a]do të vërtetohen, madje, sipas fjalëve që ai tha.

4 Prandaj, dëgjoni fjalët e mia; shkruani gjërat që ju thashë; dhe sipas kohës dhe vullnetit të Atit, ato do t'u kalohen Johebrenjve.

5 Dhe kushdo që do të dëgjojë fjalët e mia dhe do të pendohet dhe pagëzohet, po ai do të shpëtohet. Kërkoni [a]profetët, pasi ka shumë prej tyre që dëshmojnë mbi këto gjëra.

6 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi i tha këto fjalë, u tha atyre përsëri, pasi u shpjegoi të gjitha shkrimet e shenjta që ata kishin marrë, ai u tha: Vini re, unë do të doja që ju të shkruani shkrime të tjera të shenjta që nuk i keni.

7 Dhe ndodhi që ai i tha Nefit: Më sill analet që ke mbajtur.

8 Dhe kur Nefi i solli analet dhe ia vuri para, ai u hodhi një vështrim dhe tha:

9 Në të vërtetë, unë ju them juve, unë urdhërova shërbëtorin tim [a]Samuel Lamanitin, që ai t'i dëshmonte këtij populli se në ditën që Ati do të lartësonte emrin e tij në mua, [b]shumë [c]shenjtorë do të [d]ngriheshin së vdekuri dhe do t'u shfaqeshin shumë vetave dhe do

14*a* USH Drejtë (i), Drejtësi.
23 1*a* USH Shkrime të shenjta.
b 2 Ne. 25:1–5; Morm. 8:23. USH Isaia.
3*a* 3 Ne. 20:11–12.
5*a* Llu. 24:25–27.
9*a* Hel. 13:2.
b Hel. 14:25.
c USH Shenjtor.
d Mt. 27:52–53. USH Ringjallje.

t'u shërbenin atyre. Dhe ai u tha: A nuk ishte kështu?

10 Dhe dishepujt e tij u përgjigjen dhe thanë: Po, Zot, Samueli profetizoi sipas fjalëve të tua dhe ato të gjitha u përmbushën.

11 Dhe Jezusi u tha atyre: Si është e mundur që nuk e keni shkruar këtë gjë, që shumë shenjtorë u ngritën dhe iu shfaqën shumë vetave dhe u shërbyen atyre?

12 Dhe ndodhi që Nefit iu kujtua se kjo gjë nuk ishte shkruar.

13 Dhe ndodhi që Jezusi urdhëroi që duhej shkruar; prandaj u shkrua ashtu siç ai urdhëroi.

14 Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi u [a]shpjegoi të gjitha së bashku shkrimet e shenjta që ata kishin shkruar, i urdhëroi që t'u mësonin njerëzve gjërat që ai u shpjegoi atyre.

KAPITULLI 24

Lajmëtari i Zotit do të përgatisë udhën për Ardhjen e Dytë—Krishti do të ulet në gjykim—Izraeli është urdhëruar të paguajë të dhjetat dhe ofertat—Mbahet një libër kujtimi—Krahaso Malakia 3. Rreth 34 pas K.

Dhe ndodhi që ai i urdhëroi ata të shkruanin fjalët që Ati i kishte dhënë Malakias, që duhej t'ua thoshte atyre. Dhe ndodhi që pasi u shkruan, ai i shpjegoi ato. Dhe këto janë fjalët që ai u tha atyre, duke thënë: Kështu i tha Ati Malakias—Vër re, unë do të të çoj [a]lajmëtarin tim dhe ai do të përgatisë udhën para meje dhe Zoti që ju kërkoni, madje lajmëtari i besëlidhjes, në të cilin ju gëzoni, do të vijë menjëherë në tempullin e tij; vini re, ai do të vijë, thotë Zoti i Ushtrive.

2 Por, kush mund të [a]durojë ditën e ardhjes së tij dhe kush do të qëndrojë më këmbë kur ai të shfaqet? Pasi ai është sikurse zjarri i një [b]rafinuesi dhe soda e larësve.

3 Dhe ai do të ulet si rafinues dhe pastrues argjendi; dhe ai do të pastrojë të [a]bijtë e Levit dhe do t'i rafinojë si ar dhe argjend, që ata të mund t'i [b]ofrojnë Zotit një blatim në drejtësi.

4 Atëherë oferta e Judës dhe e Jeruzalemit do t'i pëlqejë Zotit, sikurse në kohët e vjetra dhe në vitet e shkuara.

5 Dhe unë do t'ju afrohem juve në gjykim; dhe unë do të jem një dëshmitar i shpejtë kundër magjistarëve dhe kundër shkelësve të kurorës dhe kundër atyre që bëjnë betime të rreme, dhe kundër atyre që shtypin punëtorin në pagën e tij, të vejën dhe [a]jetimin dhe dëbojnë të huajin dhe nuk më kanë frikë—thotë Zoti i Ushtrive.

6 Pasi unë jam Zoti dhe nuk ndryshoj; prandaj, ju bijtë e Jakobit nuk jeni konsumuar.

7 Që nga ditët e etërve tuaj jeni

14*a* Llu. 24:44–46.
24 1*a* DeB 45:9.
2*a* 3 Ne. 25:1.
b Zak. 13:9; DeB 128:24.
ush Tokë—Pastrimi i tokës; Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
3*a* LiP. 10:8; DeB 84:31–34.
b DeB 13:1.
5*a* Jak. 1:27.

[a]larguar nga ordinancat e mia dhe nuk i keni zbatuar ato. [b]Kthehuni tek unë dhe unë do të kthehem te ju—thotë Zoti i Ushtrive. Por, ju thoni: Si duhet të kthehemi?

8 A do të vjedhë një njeri Perëndinë? Megjithatë, ju më keni vjedhur. Por, ju thoni: Në çfarë mënyre të kemi vjedhur? Në të [a]dhjeta dhe në [b]oferta.

9 Ju jeni mallkuar me një mallkim, pasi më keni vjedhur, madje i tërë ky komb.

10 Sillni të gjitha të [a]dhjetat në shtëpinë e thesarit, që të ketë ushqim në shtëpinë time; dhe më provoni për këtë—thotë Zoti i Ushtrive—në qoftë se nuk do t'u hap dritaret e qiellit dhe nuk do të derdh një [b]bekim, që nuk do të ketë mjaft vend për ta mbajtur.

11 Dhe unë do të qortoj gllabëruesin për hirin tuaj dhe ai nuk do të shkatërrojë frutat e tokës suaj; as vreshti juaj nuk do ta lëshojë parakohe frutin e tij në fusha—thotë Zoti i Ushtrive.

12 Dhe të gjitha kombet do t'ju quajnë të bekuar, pasi ju do të jeni një vend i këndshëm—thotë Zoti i Ushtrive.

13 Fjalët tuaja kanë qenë të rrepta kundër meje—thotë Zoti. Megjithatë, ju thoni: Çfarë kemi thënë kundër teje?

14 Ju keni thënë: Është e kotë t'i shërbesh Perëndisë dhe ç'përfituam që zbatuam ordinancat e tij dhe që kemi ecur me trishtim para Zotit të Ushtrive?

15 Dhe tani, ne i quajmë krye-lartët të lumtur; po, ata që punojnë poshtërsi janë lartësuar; po, ata që tundojnë Perëndinë, janë të shpëtuar.

16 Atëherë ata që kishin frikë nga Zoti [a]folën shpesh me njëri--tjetrin dhe Zoti u vuri veshin dhe i dëgjoi; dhe një [b]libër kujtimi u shkrua para tij, për ata që kishin frikë nga Zoti dhe që respektonin emrin e tij.

17 Dhe ata do të jenë të mitë, thotë Zoti i Ushtrive, atë ditë kur të [a]mbledh xhevahiret e mia; dhe do t'i fal ata, ashtu sikurse një njeri fal birin e tij që i shërben.

18 Atëherë ju do të ktheheni dhe do të [a]dalloni mes të drejtit dhe të ligut, mes atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben.

KAPITULLI 25

Me Ardhjen e Dytë, kryelarti dhe i ligu do të digjen si kashta në arë—Elia do të kthehet para asaj dite të madhe dhe të tmerrshme—Krahaso Malakia 4. Rreth 34 pas K.

Pasi vini re, vjen dita që do të [a]djegë si një furrë; dhe gjithë

7*a* USH Braktisje.
b Hel. 13:11; 3 Ne. 10:6; Moro. 9:22.
8*a* USH Dhjeta (të), dhjetë (e).
b USH Blatim.
10*a* DeB 64:23; 119:1–7.
b USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
16*a* Moro. 6:5.
b DeB 85:9; Mois. 6:5. USH Libër i kujtimit.
17*a* DeB 101:3.
18*a* USH Dalluar(it), dhuratë e të.
25 1*a* Isa. 24:6; 1 Ne. 22:15; 3 Ne. 24:2; DeB 29:9; 64:23–24; 133:64; JS—H 1:37. USH Tokë—Pastrimi i tokës.

[b]kryelartët, po, dhe të gjithë ata që bëjnë ligësi do të jenë si kashtë; dhe dita që vjen i djeg—thotë Zoti i Ushtrive—dhe nuk do t'u mbetet as rrënjë as degë.

2 Por, për ju që i trembeni emrit tim, [a]Biri i Drejtësisë do të ngrihet me shërim në krahët e tij; dhe ju do të shkoni përpara dhe do të [b]rriteni si [c]viça stalle.

3 Dhe ju do t'i [a]shkelni nën këmbët tuaja të ligjtë; pasi ata do të jenë hi nën shputat e këmbëve tuaja, në ditën që do ta bëj këtë—thotë Zoti i Ushtrive.

4 Mbani mend ligjin e Moisiut, shërbëtorit tim, të cilit ia urdhërova në [a]Horeb, me statutet dhe gjykimet për gjithë Izraelin.

5 Vini re, unë do t'ju dërgoj [a]Elijan, profetin, para ardhjes së [b]ditës së madhe dhe të tmerrshme të Zotit.

6 Dhe ai do të [a]kthejë zemrat e etërve te bijtë dhe zemrat e bijve tek etërit e tyre, në qoftë se unë nuk vij dhe e godas tokën me një mallkim.

KAPITULLI 26

Jezusi shpjegon të gjitha gjërat që nga fillimi dhe gjer në fund—Foshnja dhe fëmijë flasin gjëra të mrekullueshme që nuk mund të shkruhen—Ata që bëjnë pjesë në Kishën e Krishtit kanë të gjitha gjërat e përbashkëta mes tyre. Rreth 34 pas K.

Dhe tani ndodhi që pasi Jezusi u tha këto gjëra, ai ia shpjegoi turmës; dhe u shpjegoi të gjitha gjërat, si të mëdha, ashtu dhe të vogla.

2 Dhe ai tha: [a]Këto shkrime të shenjta që ju nuk i kishit me vete, Ati urdhëroi që unë t'jua jap; pasi qe në urtësinë e tij që ato t'u kalohen brezave të ardhshëm.

3 Dhe ai shpjegoi të gjitha gjërat, madje që nga fillimi dhe deri në kohën që ai do të vijë në [a]lavdinë e tij—po, madje të gjitha gjërat që do të ndodhin mbi faqen e dheut, madje deri kur [b]elementet do të shkrihen me nxehtësi të madhe dhe toka do të [c]mbështillet në vetvete si një pergamenë dhe qiejtë dhe toka do të marrin fund;

4 Dhe madje, deri [a]ditën e madhe dhe të fundit, kur të gjithë njerëzit dhe të gjitha fiset dhe të gjitha kombet, dhe gjuhët do të [b]qëndrojnë para Perëndisë, që të gjykohen për veprat e tyre,

1*b* 2 Ne. 20:33.
USH Kryelartësi, krenari.
2*a* Eth. 9:22.
b DeB 45:58.
c Amo. 6:4; 1 Ne. 22:24.
3*a* 3 Ne. 21:12.
4*a* Eks. 3:1–6.
5*a* 2 Mbr. 2:1–2; DeB 2:1; 110:13–16; 128:17–18.
USH Elija; Shpëtim për të vdekurit; Vulos, vulosje.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
6*a* DeB 2:2.
26 2*a* DMTH Mal. kapitujt 3 dhe 4, të cituara në 3 Ne. kapitujt 24 dhe 25.
3*a* USH Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
b Amo. 9:13; 2 Pj. 3:10, 12; Morm. 9:2.
USH Tokë—Pastrimi i tokës; Botë—Fundi i botës.
c Morm. 5:23.
4*a* Hel. 12:25; 3 Ne. 28:31.
b Mosia 16:10–11.
USH Gjykim, i fundit.

qofshin ato të mira ose qofshin ato të liga—

5 Në qoftë se ato janë të mira, në [a]ringjalljen e jetës së përhershme; dhe në qoftë se ato janë të liga, në ringjalljen e mallkimit, duke qenë paralel, njëra nga një anë dhe tjetra në anën tjetër, sipas mëshirës dhe [b]drejtësisë dhe shenjtërisë e cila është në Krishtin i cili ishte [c]para se bota filloi.

6 Dhe tani në këtë libër, nuk mund të shkruhen madje, as e [a]njëqindta pjesë e gjërave që Jezusi me të vërtetë u mësoi njerëzve;

7 Por vini re, [a]fletët e Nefit përmbajnë pjesën më të madhe të gjërave që ai u mësoi njerëzve.

8 Dhe këto gjëra që unë kam shkruar, janë një pjesë më e vogël e gjërave që ai u mësoi njerëzve; dhe unë i kam shkruar me qëllim që ato të mund t'i sillen përsëri këtij populli [a]nga Johebrenjtë, sipas fjalëve që tha Jezusi.

9 Dhe kur ata ta kenë marrë këtë që është e nevojshme që ta marrin së pari, për të provuar besimin e tyre dhe në qoftë se do të jetë që ata do t'u besojnë këtyre gjërave, atëherë [a]gjëra më të mëdha do t'u tregohen atyre.

10 Dhe në qoftë se do të jetë që ata nuk do t'u besojnë këtyre gjërave, atëherë, për mallkimin e tyre, gjërat më të mëdha [a]nuk do t'u jepen.

11 Vini re, unë isha gati t'i shkruaja të gjitha sa ishin të gdhendura në fletët e Nefit, por Zoti ma ndaloi, duke thënë: Unë do të [a]provoj besimin e popullit tim.

12 Prandaj, unë Mormoni, shkruaj gjërat që më janë urdhëruar nga Zoti. Dhe tani, unë Mormoni, po u jap fund fjalëve të mia dhe vazhdoj të shkruaj gjërat që më janë urdhëruar.

13 Prandaj, unë do të dëshiroja që ju të vini re se Zoti u mësoi me të vërtetë njerëzve për hapësirën e tri ditëve; dhe paskësaj ai iu [a]shfaq shpesh atyre dhe shpesh copëtoi [b]bukë dhe e bekoi, dhe ua dha atyre.

14 Dhe ndodhi që ai i mësoi dhe u shërbeu [a]fëmijëve të turmës, gjë për të cilën është folur dhe ai i [b]zgjidhi gjuhët e tyre dhe ata u thanë etërve të tyre gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme, madje edhe më të mëdha se ato që ai u zbuloi njerëzve; dhe ai i zgjidhi gjuhët e tyre, kështu që ata të mund të shpreheshin.

15 Dhe ndodhi që pasi ai u ngjit në qiell—herën e dytë që iu shfaq atyre dhe shkoi tek Ati, pasi u [a]shëroi të gjithë të sëmurët dhe të gjithë të çalët dhe u hapi sytë të verbërve dhe

5*a* Dan. 12:2; Gjo. 5:29.
b USH Drejtësi.
c Eth. 3:14. USH Jezu Krisht—Ekzistenca e Krishtit para lindjes.
6*a* Gjo. 21:25; 3 Ne. 5:8.
7*a* USH Fletë.
8*a* 3 Ne. 21:5–6.
9*a* Eth. 4:4–10.
10*a* Alma 12:9–11.
11*a* Eth. 12:6.
13*a* Gjo. 21:14.
b 3 Ne. 20:3–9. USH Sakrament.
14*a* 3 Ne. 17:11–12.
b Alma 32:23; 3 Ne. 26:16.
15*a* 3 Ne. 17:9. USH Shëroj, shërime; Mrekulli.

veshët të shurdhërve dhe madje
bëri gjithfarëlloj shërimesh mes
tyre, dhe ngriti një njeri së
vdekuri, dhe u tregoi atyre
fuqinë e tij, dhe u ngjit tek Ati—
16 Vini re, ndodhi që të nesër-
men turma u mblodh përsëri
dhe ata panë dhe dëgjuan këta
fëmijë; po, madje edhe [a]foshnjat
hapën gojën dhe shqiptuan gjëra
të mrekullueshme dhe gjërat
që ata shqiptuan, ishin të nda-
luara të shkruheshin nga ndo-
një njeri.
17 Dhe ndodhi që [a]dishepujt
që kishte zgjedhur Jezusi filluan
që atëherë e tutje të [b]pagëzonin
dhe të mësonin të gjithë ata që
vajtën tek ata; dhe të gjithë
ata që u pagëzuan në emrin e
Jezusit, u mbushën me Frymën
e Shenjtë.
18 Dhe shumë prej tyre panë
dhe dëgjuan gjëra të patregue-
shme që [a]nuk janë të lejuara
të shkruhen.
19 Dhe ata mësuan dhe i
shërbyen njëri-tjetrit; dhe ata
i kishin të [a]gjitha gjërat të
[b]përbashkëta mes tyre, çdo
njeri duke vepruar me drejtësi
me njëri-tjetrin.
20 Dhe ndodhi që ata bënë
të gjitha gjërat, madje ashtu si
Jezusi i kishte urdhëruar.
21 Dhe ata që u pagëzuan në
emrin e Jezusit, u quajtën [a]kisha
e Krishtit.

KAPITULLI 27

Jezusi i urdhëron ata ta quajnë Kishën me emrin e tij—Misioni dhe flijimi i tij shlyes përbëjnë ungjillin e tij—Njerëzit janë urdhëruar të pendohen dhe të pagëzohen, kështu që të mund të shenjtërohen nga Fryma e Shenjtë—Ata duhet të jenë madje, ashtu siç është Jezusi. Rreth 34–35 pas K.

Dhe ndodhi që ndërsa dishe-
pujt e Jezusit po udhëtonin dhe
po predikonin gjërat që kishin
parë dhe dëgjuar dhe po pagë-
zonin në emrin e Jezusit, ndodhi
që dishepujt ishin mbledhur
tok dhe ishin [a]bashkuar në lutje
të thellë dhe [b]agjërim.
2 Dhe Jezusi iu [a]shfaq përsëri
atyre, pasi po i luteshin Atit në
emrin e tij; dhe Jezusi erdhi dhe
qëndroi mes tyre dhe u tha:
Çfarë doni që t'ju jap?
3 Dhe ata i thanë atij: Zot, ne
do të donim që ti të na tregosh
emrin me të cilin ta quajmë këtë
kishë; pasi ka debate mes nje-
rëzve në lidhje me këtë çështje.
4 Dhe Zoti u tha atyre: Në të
vërtetë, në të vërtetë, unë ju
them juve, përse njerëzit duhet
të mërmëritin dhe të bëjnë debat
për këtë gjë?
5 A nuk i kanë lexuar shkrimet
e shenjta të cilat thonë që ju du-
het të merrni mbi vete [a]emrin e

16*a* Mt. 11:25.
17*a* 3 Ne. 19:4–13.
b 4 Ne. 1:1.
18*a* 3 Ne. 26:11.
19*a* 4 Ne. 1:3.
b USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
21*a* Mosia 18:17.
USH Kishë e Jezu Krishtit.
27 1*a* DeB 29:6.
b Alma 6:6.
USH Agjëroj, agjërim.
2*a* 3 Ne. 26:13.
USH Jezu Krisht—Shfaqjet e Krishtit pas vdekjes.
5*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.

Krishtit, që është emri im? Pasi, me këtë emër, ju do të thirreni në ditën e fundit;

6 Dhe kushdo që merr mbi vete emrin tim dhe [a]duron deri në fund, po ai do të shpëtohet në ditën e fundit.

7 Prandaj, çdo gjë që do të bëni, do ta bëni në emrin tim; prandaj ju do ta quani kishën në emrin tim; dhe do t'i thërrisni Atit në emrin tim, që ta bekojë kishën për hirin tim.

8 Dhe si do të ishte [a]kisha [b]ime nëse nuk do të quhej me emrin tim? Pasi, në qoftë se një kishë quhet me emrin e Moisiut, atëherë do të jetë kisha e Moisiut; ose në qoftë se quhet me emrin e një njeriu, atëherë do të jetë kisha e një njeriu; por në qoftë se quhet me emrin tim, atëherë është kisha ime, në qoftë se ata janë ndërtuar mbi ungjillin tim.

9 Në të vërtetë, unë ju them juve se ju jeni ndërtuar mbi ungjillin tim, prandaj ju duhet ta quani çfarëdo gjëje që e quani, me emrin tim; prandaj, në qoftë se ju i bëni thirrje Atit për kishën, nëse do të jetë në emrin tim, Ati do t'ju dëgjojë;

10 Dhe po qe se kisha është ndërtuar mbi ungjillin tim, atëherë Ati do të tregojë veprat e tij në të.

11 Por, në qoftë se nuk është ndërtuar mbi ungjillin tim dhe është ndërtuar mbi veprat e njerëzve ose mbi veprat e djallit, në të vërtetë, unë ju them juve, ata kanë gëzim në veprat e tyre për një stinë dhe së shpejti vjen fundi dhe ata [a]kositen, dhe hidhen në zjarr, prej nga nuk dalin dot.

12 Pasi veprat e tyre i [a]ndjekin ata, pasi është për shkak të veprave të tyre që ata kositen; prandaj, mbani mend gjërat që ju kam thënë.

13 Vini re, unë ju kam dhënë [a]ungjillin tim dhe ky është ungjilli që ju kam dhënë—se unë erdha në botë për të bërë [b]vullnetin e Atit tim, sepse Ati im më dërgoi.

14 Dhe, Ati im më dërgoi që të mund të [a]ngrihesha në kryq; dhe pasi u ngrita në kryq, që t'i [b]tërheq të gjithë njerëzit tek unë, që ashtu si unë u ngrita nga njerëzit, ashtu dhe njerëzit të ngrihen nga Ati, që të qëndrojnë para meje për t'u [c]gjykuar për veprat e tyre, qofshin ato të mira ose qofshin ato të liga—

15 Dhe për këtë shkak unë jam [a]ngritur; prandaj, sipas fuqisë së Atit, unë do t'i tërheq të gjithë njerëzit tek unë, që ata të gjykohen sipas veprave të tyre.

16 Dhe do të ndodhë që kushdo që [a]pendohet dhe [b]pagëzohet në emrin tim, do të mbushet; dhe në qoftë se [c]duron gjer në

6*a* 3 Ne. 15:9.
8*a* USH Jezu Krisht—Kreu i Kishës.
b DeB 115:4.
11*a* Alma 5:52.
12*a* Zbu. 14:13; DeB 59:2.
13*a* DeB 76:40–42.
USH Ungjill.
b Gjo. 6:38–39.
14*a* 1 Ne. 11:32–33; Mois. 7:55.
b Gjo. 6:44; 2 Ne. 9:5; DeB 27:18.
c USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
15*a* USH Shlyej, shlyerje.
16*a* USH Pendohem, pendim.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
c 1 Ne. 13:37. USH Duroj.

fund, vini re, atë do ta konsideroj të pafajshëm para Atit tim, në atë ditë kur do të qëndroj të gjykoj botën.

17 Dhe ai që nuk duron deri në fund, është ai që kositet dhe hidhet në zjarr, për shkak të [a]drejtësisë së Atit, prej nga nuk kthehet më.

18 Dhe kjo është fjala që ai u ka dhënë fëmijëve të njerëzve. Dhe për këtë shkak ai plotëson fjalët që ka dhënë dhe nuk gënjen, por plotëson të gjitha fjalët e tij.

19 Dhe [a]asgjë e papastër nuk mund të hyjë në mbretërinë e tij; prandaj asgjë nuk hyn në [b]pushimin e tij, vetëm ata që kanë [c]larë rrobat e tyre në gjakun tim, për shkak të besimit të tyre dhe të pendimit të të gjitha mëkateve të tyre dhe të besnikërisë së tyre deri në fund.

20 Tani, ky është urdhërimi: [a]Pendohuni, të gjitha ju skajet e tokës dhe ejani tek unë dhe [b]pagëzohuni në emrin tim, që të [c]shenjtëroheni nëpërmjet marrjes së Frymës së Shenjtë, që të mund të qëndroni [d]pa njollë para meje, në ditën e fundit.

21 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, ky është ungjilli im; dhe ju i dini gjërat që duhet të bëni në kishën time; pasi veprat që më keni parë të bëj, duhet t'i bëni edhe ju; pasi atë që më keni parë të bëj, madje atë duhet të bëni ju;

22 Prandaj, në qoftë se bëni këto gjëra, të bekuar jeni, pasi do të ngriheni në ditën e fundit.

23 Shkruani gjërat që keni parë dhe që keni dëgjuar, me përjashtim të atyre që janë [a]ndaluar.

24 Shkruani veprat e këtij populli, të cilat do të jenë, madje ashtu siç është shkruar, për atë që ka ndodhur.

25 Pasi vini re, ky popull do të [a]gjykohet nga librat që janë shkruar dhe që do të shkruhen, pasi nëpërmjet tyre, [b]veprat e tyre do t'u bëhen të njohura njerëzve.

26 Dhe vini re, të gjitha gjërat janë [a]shkruar nga Ati; prandaj bota do të gjykohet nga librat që do të shkruhen.

27 Dhe ta dini se [a]ju do të jeni gjykatësit e këtij populli, sipas gjykimit që do t'ju jap unë, i cili do të jetë i drejtë. Prandaj, çfarë [b]lloj njerëzish duhet të jeni? Në të vërtetë, unë ju them juve, madje [c]siç jam unë.

28 Dhe tani unë po [a]shkoj tek Ati. Dhe në të vërtetë, unë ju them juve, çfarëdolloj gjërash që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ato do t'ju jepen.

29 Prandaj, [a]kërkoni dhe do t'ju jepet; trokitni dhe do t'ju

17*a* USH Drejtësi.
19*a* Alma 11:37.
b DeB 84:24. USH Prehje.
c Zbu. 1:5; 7:14; Alma 5:21, 27; 13:11–13.
20*a* Eth. 4:18.
b USH Pagëzim, pagëzoj—Gjëra thelbësore.
c USH Shenjtërim.
d DeB 4:2.
23*a* 3 Ne. 26:16.
25*a* 2 Ne. 33:10–15; FeM. 1:11.
b 1 Ne. 15:32–33.
26*a* 3 Ne. 24:16. USH Libër i Jetës.
27*a* 1 Ne. 12:9–10; Morm. 3:19.
b USH Jezu Krisht—Shembulli i Jezu Krishtit.
c Mt. 5:48; 3 Ne. 12:48.
28*a* Gjo. 20:17.
29*a* Mt. 7:7; 3 Ne. 14:7.

hapet; pasi ai që kërkon, merr; dhe atij që troket, do t'i hapet.

30 Dhe tani vini re, gëzimi im është i madh, madje në tërësi, për shkakun tuaj dhe gjithashtu të këtij brezi; po, madje edhe Ati gëzohet, si edhe të gjithë engjëjt e shenjtë, për shkakun tuaj dhe të këtij brezi; pasi [a]asnjë prej tyre nuk është i humbur.

31 Vini re, unë do të doja që ju të kuptoni; pasi dua të them për ata të [a]këtij brezi që [b]tani janë gjallë; dhe asnjë prej tyre nuk ka humbur; dhe në ta unë kam [c]gëzim të plotë.

32 Por vini re, unë trishtohem për shkak të brezit të [a]katërt nga ky brez, pasi ata merren robër nga ai, madje siç ishte biri i humbjes, pasi ata do të më shesin për argjend dhe ar dhe për atë që e ha [b]krimbi, dhe që hajdutët futen dhe e vjedhin. Dhe atë ditë unë do t'i vizitoj, madje, duke i lënë që veprat e tyre t'u bien mbi kokë.

33 Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi së foluri, ai u tha dishepujve të tij: Hyni nëpërmjet [a]portës së ngushtë; pasi e ngushtë është porta dhe e ngushtë është udha që të shpie në jetë dhe të paktë janë ata që e gjejnë; por e gjerë është porta dhe e gjerë është udha që të shpie në vdekje dhe të shumtë do të jenë ata që do të udhëtojnë nëpër të, derisa të vijë nata gjatë së cilës asnjë njeri nuk mund të punojë.

KAPITULLI 28

Nëntë prej të Dymbëdhjetëve dëshirojnë dhe u premtohet kur të vdesin, një trashëgim në mbretërinë e Krishtit—Tre Nefitët dëshirojnë dhe u jepet fuqi mbi vdekjen, kështu që ata të mbeten në tokë derisa të vijë Jezusi përsëri—Ata transformohen dhe shohin gjëra të palejueshme për t'u thënë dhe tani ata janë duke u mësuar njerëzve. Rreth 34–35 pas K.

Dhe ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai u foli dishepujve të tij, një nga një, duke u thënë atyre: Çfarë dëshironi nga unë, pasi të kem shkuar tek Ati?

2 Dhe ata të gjithë folën, me përjashtim të treve, duke thënë: Ne dëshirojmë që pasi të kemi jetuar moshën e një njeriu, që shërbesa jonë për të cilën ti na ke thirrur, të ketë një fund, që ne të vijmë sa më shpejt pranë teje, në mbretërinë tënde.

3 Dhe ai u tha atyre: Të bekuar jeni ju, pasi dëshironi këtë gjë prej meje; prandaj, pasi të jeni shtatëdhjetë e dy vjeç, ju do të vini tek unë në mbretërinë time; dhe me mua do të gjeni [a]prehje.

4 Dhe pasi ai u foli atyre, ai u kthye nga ata të tre dishepujt dhe u tha: Çfarë doni që të bëj për ju, pasi të kem shkuar tek Ati?

5 Dhe ata u trishtuan në zemrat e tyre, pasi nuk guxonin t'i thonin atë që dëshironin.

30*a* Gjo. 17:12.
31*a* 3 Ne. 28:23.
b 3 Ne. 9:11–13; 10:12.
c USH Gëzim.
32*a* 2 Ne. 26:9–10; Alma 45:10, 12.
b Mt. 6:19–21; 3 Ne. 13:19–21.
33*a* Mt. 7:13–14; 3 Ne. 14:13–14; DeB 22:1–4.
28 3*a* USH Prehje.

6 Dhe ai u tha atyre: Vini re, unë [a]i di mendimet tuaja dhe ju dëshironi atë që [b]Gjoni, i mirëdashuri im, që ishte me mua në shërbesën time, dëshiroi nga unë, para se të ngrihesha lart nga Judenjtë.

7 Prandaj, më të bekuar jeni ju, pasi nuk do të provoni [a]kurrë [b]vdekjen; por ju do të jetoni, të shihni të gjitha veprimet e Atit ndaj fëmijëve të njerëzve, madje, derisa të gjitha gjërat do të plotësohen sipas vullnetit të Atit, kur unë të vij në lavdinë time me [c]fuqitë e qiellit.

8 Dhe ju nuk do t'i provoni kurrë dhembjet e vdekjes; por, kur unë të vij në lavdinë time, ju do të transformoheni brenda sa hap e mbyll sytë nga [a]vdekshmëria në [b]pavdekshmëri; dhe atëherë ju do të bekoheni në mbretërinë e Atit tim.

9 Dhe përsëri, ju nuk do të keni dhembje, ndërsa ju do të jetoni në mish, as brengë, përveç asaj të mëkateve të botës; dhe gjithë këtë unë do ta bëj për shkak të asaj që dëshiruat prej meje, pasi ju dëshiruat që të mund të [a]sillnit tek unë shpirtrat e njerëzve, derisa të jetë bota.

10 Dhe për këtë shkak, ju do të keni [a]gëzim të plotë; dhe ju do të uleni në mbretërinë e Atit tim; po, gëzimi juaj do të jetë i plotë, madje, ashtu sikurse Ati më dha mua plotësi gëzimi; dhe ju do të jeni madje, ashtu sikurse jam unë dhe unë jam madje si Ati; dhe Ati dhe unë jemi [b]një;

11 Dhe [a]Fryma e Shenjtë dëshmon për Atin dhe për mua; dhe Ati u jep Frymën e Shenjtë fëmijëve të njerëzve, për shkakun tim.

12 Dhe ndodhi që pasi Jezusi tha këto fjalë, ai preku secilin prej tyre me gishtin e tij, me përjashtim të atyre të treve që do të rrinin dhe pastaj ai u largua.

13 Dhe vini re, qiejtë u hapën dhe ata u [a]morën në qiell dhe panë dhe dëgjuan gjëra të patregueshme.

14 Dhe iu [a]ndalua atyre që t'i tregonin; as nuk iu dha atyre fuqi që të mund të shpreheshin mbi gjërat që ata panë dhe dëgjuan;

15 Dhe ata nuk mund të thonin nëse ishin në trup ose përjashta trupit; pasi iu duk atyre sikur të ishte një [a]transformim i tyre, që ata u shndërruan nga ky trup prej mishi në një gjendje të pavdekshme, që të mund të shihnin gjërat e Perëndisë.

16 Por ndodhi që ata shërbyen përsëri mbi faqen e dheut; megjithatë ata nuk shërbyen mbi gjërat që kishin dëgjuar dhe

6*a* Amo. 4:13; Alma 18:32.
b Gjo. 21:21–23; DeB 7:1–4.
7*a* 4 Ne. 1:14; Morm. 8:10–11; Eth. 12:17.
b USH Qenie të ngritura në qiell.
c 3 Ne. 20:22.
8*a* 3 Ne. 28:36–40. USH Vdekshëm (i), vdekshmëri.
b USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
9*a* Fil. 1:23–24; DeB 7:5–6.
10*a* DeB 84:36–38.
b Gjo. 17:20–23.
11*a* 2 Ne. 31:17–21; 3 Ne. 11:32.
13*a* 2 Kor. 12:2–4.
14*a* DeB 76:114–116.
15*a* Mois. 1:11. USH Shpërfytyrim.

parë, për shkak të urdhërimit
që iu dha atyre në qiell.
17 Dhe tani, nëse ata ishin të
vdekshëm ose të pavdekshëm
nga dita e transformimit të tyre,
unë nuk e di;
18 Por, këtë e di, sipas dë-
shmisë që u dha—ata shkuan
mbi faqen e dheut dhe u shë-
rbyen të gjithë njerëzve, duke
mbledhur rreth kishës të gjithë
ata që u besonin predikimeve
të tyre dhe duke i pagëzuar;
dhe të gjithë ata që u pagëzuan,
morën Frymën e Shenjtë.
19 Dhe ata u hodhën në burg
nga ata që nuk i përkisnin ki-
shës. Dhe [a]burgjet nuk i mbanin
dot, pasi çaheshin më dysh.
20 Dhe i futën në dhe; por ata
qëlluan dheun me fjalën e Perë-
ndisë, kaq sa nëpërmjet [a]fuqisë
së tij, ata u çliruan nga thellësitë
e tokës; dhe prandaj, ata nuk
mund të hapnin gropa të mja-
ftueshme për t'i mbajtur ata.
21 Dhe tri herë u hodhën në
një [a]furrë dhe nuk pësuan gjë.
22 Dhe dy herë u hodhën në
një [a]gropë bishash të egra; dhe
vini re, ata luanin me bishat,
sikurse një fëmijë luan me një
qengj pirës dhe nuk pësuan gjë.
23 Dhe ndodhi që kështu ata
shkuan mes gjithë popullit të
Nefit dhe predikuan [a]ungjillin
e Krishtit mes gjithë njerëzve
mbi faqen e dheut, dhe ata u
kthyen në besim te Zoti, dhe u
bashkuan me kishën e Krishtit,
dhe kështu njerëzit e [b]atij brezi,
sipas fjalës së Jezusit, qenë të
bekuar.
24 Dhe tani, unë, Mormoni, po
i jap fund për një kohë fjalëve të
mia në lidhje me këto gjëra.
25 Vini re, unë desha të shkruaj
[a]emrat e atyre që nuk do të
pësonin kurrë vdekje, por Zoti
e ndaloi; prandaj unë nuk po i
shkruaj, pasi ata janë të fshehur
nga bota.
26 Por vini re, unë i kam parë
dhe ata më kanë shërbyer.
27 Dhe vini re, ata do të jenë
mes Johebrenjve dhe Johebrenj-
të nuk do t'i njohin.
28 Ata do të jenë edhe mes
Judenjve dhe Judenjtë nuk do
t'i njohin.
29 Dhe do të ndodhë kur Zoti
do ta shohë të arsyeshme në
urtësinë e tij, që ata do t'u
shërbejnë të gjitha [a]fiseve të
shpërndara të Izraelit, si dhe të
gjitha kombeve, fiseve, gjuhëve
dhe popujve dhe do të çojnë
shumë shpirtra prej tyre te
Jezusi, që dëshira e tyre të mund
të plotësohet dhe gjithashtu
për shkak të fuqisë bindëse të
Perëndisë që është në ta.
30 Dhe ata janë si [a]engjëjt e
Perëndisë dhe në qoftë se do t'i
luten Atit në emrin e Jezusit,
ata mund t'i shfaqen çdo njeriu
që ta shohin të arsyeshme.
31 Prandaj, punë të mëdha
dhe të mrekullueshme do të
bëhen prej tyre, para [a]ditës së

19*a* Vep. 16:26; Alma 14:26–28.
20*a* Morm. 8:24.
21*a* Dan. 3:22–27; 4 Ne. 1:32.
22*a* Dan. 6:16–23; 4 Ne. 1:33.
23*a* USH Ungjill.
b 3 Ne. 27:30–31.
25*a* 3 Ne. 19:4.
29*a* USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit; Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
30*a* USH Engjëj.
31*a* Hel. 12:25; 3 Ne. 26:4–5.

madhe që do të vijë, kur të gjithë njerëzit me siguri do të qëndrojnë para fronit të gjykimit të Krishtit;

32 Po, madje mes Johebrenjve, do të bëhet prej tyre një [a]punë e madhe dhe e mrekullueshme, para asaj dite të gjykimit.

33 Dhe po të kishit të gjitha shkrimet e shenjta që japin një përmbledhje të të gjitha punëve të mrekullueshme të Krishtit, ju do të dinit, sipas fjalëve të Krishtit, se këto gjëra do të ndodhin patjetër.

34 Dhe mjerë ai që [a]nuk do t'u vërë veshin fjalëve të Jezusit, si dhe të [b]atyre që ai ka zgjedhur dhe dërguar mes tyre; pasi kushdo që nuk pranon fjalët e Jezusit dhe fjalët e atyre që ai ka dërguar, nuk e njeh atë; dhe prandaj ai nuk do t'i njohë ata në ditën e fundit;

35 Dhe do të ishte më mirë për ta, po të mos kishin lindur fare. Pasi mendoni ju se mund të hiqni qafe drejtësinë e një Perëndie të fyer i cili është [a]shkelur nën këmbët e njerëzve, që në këtë mënyrë të mund të vijë shpëtimi?

36 Dhe tani vini re, ndërsa fola në lidhje me ata që ka zgjedhur Zoti, po, madje, për ata të tre që u çuan në qiej, që nuk e dija nëse ishin pastruar nga vdekshmëria në pavdekshmëri—

37 Por vini re, që kur shkrova, pyeta Zotin dhe ai më bëri të ditur se qe e nevojshme që trupat e tyre të pësonin ndryshim, përndryshe do të ishte e nevojshme që ata të provonin vdekje;

38 Prandaj, që ata të mos provonin vdekje, pati [a]ndryshim në trupat e tyre, që ata të mos vuanin dhembje ose brengë, me përjashtim të mëkateve të botës.

39 Tani, ky ndryshim nuk qe i njëllojtë me atë që do të ndodhë në ditën e fundit; por u bë një ndryshim në ta, aq sa Satani të mos ketë fuqi mbi ta, që ai të mos t'i [a]tundojë dhe ata u [b]shenjtëruan në mish, se ata qenë të [c]shenjtë dhe fuqitë e tokës nuk mund t'i përmbanin.

40 Dhe në këtë gjendje, ata do të qëndrojnë deri në ditën e gjykimit të Krishtit; dhe në atë ditë, ata do të pësojnë një ndryshim më të madh dhe do të pranohen në mbretërinë e Atit për të mos dalë më, por, për të banuar me Perëndinë përjetësisht në qiej.

KAPITULLI 29

Dalja e librit të Mormonit është një shenjë se Zoti ka filluar të mbledhë Izraelin dhe të përmbushë besëlidhjet e tij—Ata që hedhin poshtë zbulesat dhe dhuratat e tij të ditëve të mëvonshme, do të mallkohen. Rreth 34–35 pas K.

Dhe tani vini re, unë ju them juve se kur Zoti do ta shohë të arsyeshme, në urtësinë e tij, që këto fjalë t'u [a]arrijnë Johebrenjve, sipas fjalës së tij, atëherë ju

32*a* 2 Ne. 25:17.
34*a* Eth. 4:8–12.
b USH Profet.
35*a* Hel. 12:2.
38*a* USH Qenie të ngritura në qiell.
39*a* USH Tundoj, tundim.
b USH Shenjtërim.
c USH Shenjtëri.
29 1*a* 2 Ne. 30:3–8.

mund të dini se [b]besëlidhja që Ati bëri me fëmijët e Izraelit, në lidhje me rivendosjen e tyre në tokat e trashëgimit të tyre, ka filluar tanimë të plotësohet.

2 Dhe ju mund të dini se fjalët e Zotit, të cilat u thanë nga profetët e shenjtë, që të gjitha do të plotësohen; dhe ju nuk duhet të thoni se Zoti [a]vonon ardhjen e tij mes fëmijëve të Izraelit.

3 Dhe ju nuk duhet të mendoni në zemrat tuaja se fjalët që janë thënë janë të kota, pasi vini re, Zoti do ta kujtojë besëlidhjen e tij që ka bërë me popullin e tij të shtëpisë së Izraelit.

4 Dhe kur t'i shihni këto fjalë duke dalë mes jush, atëherë ju nuk duhet të përbuzni më veprimet e Zotit, pasi [a]shpata e [b]drejtësisë së tij është në dorën e tij të djathtë; dhe vini re, në atë ditë, në qoftë se ju i përbuzni veprimet e tij, ai do të bëjë që ajo t'ju arrijë menjëherë.

5 [a]Mjerë ai që [b]përbuz veprimet e Zotit; po, mjerë ai që do të [c]mohojë Krishtin dhe veprat e tij!

6 Po, [a]mjerë ai që do të mohojë zbulesat e Zotit dhe që do të thotë se Zoti nuk vepron më nëpërmjet zbulese ose profecie ose nëpërmjet [b]dhuratash, ose nëpërmjet gjuhësh, ose nëpërmjet shërimesh, ose nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë!

7 Po, dhe mjerë ai që do të thotë në atë ditë, për të [a]përfituar, se [b]nuk mund të bëhen mrekulli nga Jezu Krishti; pasi ai që do ta bëjë këtë gjë, do të bëhet sikurse [c]biri i humbjes, për të cilin sipas fjalës së Krishtit, nuk kishte mëshirë!

8 Po, dhe ju nuk duhet të [a]tallni, as të [b]përbuzni, as të vini në lojë [c]Judenjtë, as ndonjë nga mbetja e shtëpisë së Izraelit; pasi vini re, Zoti e mban mend besëlidhjen e tij me ta dhe ai do të veprojë ndaj tyre, ashtu siç është betuar.

9 Prandaj ju nuk duhet të mendoni se mund të ktheni dorën e djathtë të Zotit majtas, që të mos e zbatojë gjykimin për të plotësuar besëlidhjen që ai ka bërë me shtëpinë e Izraelit.

KAPITULLI 30

Johebrenjtë e ditëve të mëvonshme urdhërohen të pendohen, të vijnë te Krishti dhe të numërohen me shtëpinë e Izraelit. Rreth 34–35 pas K.

Dëgjoni, o ju Johebrenj dhe vëruni veshin fjalëve të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë së gjallë, të cilat ai më ka [a]urdhëruar që të them në lidhje me ju, pasi vini re, ai më urdhëron që të shkruaj, duke thënë:

2 Largohuni nga udhët tuaja të këqija, të gjithë ju [a]Johebrenj;

1 *b* Morm. 5:14, 20.
2 *a* Llu. 12:45–48.
4 *a* 3 Ne. 20:20.
b USH Drejtësi.
5 *a* 2 Ne. 28:15–16.
b Morm. 8:17; Eth. 4:8–10.
c Mt. 10:32–33.
6 *a* Morm. 9:7–11, 15.
b USH Dhurata të Shpirtit.
7 *a* USH Intriga të priftërinjve.
b 2 Ne. 28:4–6; Morm. 9:15–26.
c USH Bij të Humbjes.
8 *a* 1 Ne. 19:14.
b 2 Ne. 29:4–5.
c USH Judenj.
30 1 *a* 3 Ne. 5:12–13.
2 *a* USH Johebrenj.

dhe [b]pendohuni për punët tuaja të liga, për gënjeshtrat dhe mashtrimet tuaja, dhe për lavirësitë tuaja, dhe për neveritë tuaja të fshehta, dhe për idhujtaritë, dhe vrasjet tuaja, dhe për intrigat e priftërinjve tuaj, dhe për zilitë tuaja, dhe grindjet tuaja, dhe nga e gjithë ligësia, dhe neveritë tuaja, dhe ejani tek unë, dhe pagëzohuni në emrin tim, që të merrni një heqje të mëkateve tuaja dhe të mbusheni me Frymën e Shenjtë, që të mund të [c]numëroheni me popullin tim që është nga shtëpia e Izraelit.

Nefi i Katërt
Libri i Nefit

I CILI ËSHTË BIRI I NEFIT—NJË NGA DISHEPUJT E JEZU KRISHTIT

Një rrëfim i popullit të Nefit, sipas analit të tij.

Të gjithë Nefitët dhe Lamanitët kthehen në besimin te Zoti—Ata kanë të gjitha gjërat e përbashkëta, bëjnë mrekulli dhe përparojnë në tokë—Pas dy shekujve ndodhin përçarje, të liga, kisha të rreme dhe persekutime—Pas treqind vjetësh si Nefitët ashtu dhe Lamanitët bëhen të këqij—Amaroni fsheh analet e shenjta. Rreth 35–321 pas K.

DHE ndodhi që kaloi viti i tridhjetekatërt dhe gjithashtu i tridhjetepestë dhe vini re, dishepujt e Jezusit kishin formuar një kishë të Krishtit në të gjitha tokat rreth e përqark. Dhe të gjithë ata që erdhën me ta dhe që u penduan me të vërtetë për mëkatet e tyre, u pagëzuan në emër të Jezusit; dhe ata morën gjithashtu Frymën e Shenjtë.

2 Dhe ndodhi që në vitin e tridhjetegjashtë, i gjithë populli ishte kthyer në besim te Zoti, mbi tërë faqen e dheut, si Nefitë ashtu dhe Lamanitë; dhe nuk pati grindje dhe debate mes tyre dhe të gjithë njerëzit trajtonin me drejtësi njëri-tjetrin.

3 Dhe ata kishin të [a]gjitha gjërat e përbashkëta mes tyre; prandaj nuk kishte të pasur dhe të varfër, skllevër dhe të lirë, por ata të gjithë ishin bërë të lirë dhe pjesëmarrës të dhuratës hyjnore.

4 Dhe ndodhi që kaloi edhe viti i tridhjeteshtatë dhe gjithnjë vazhdonte të kishte paqe në tokë.

5 Dhe nga dishepujt e Jezusit u bënë vepra të mëdha dhe

2 *b* USH Pendohem, pendim.
c Gal. 3:27–29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:10–13; 21:22–25; Abr. 2:10.

[4 NEFI]
1 3 *a* Vep. 4:32; 3 Ne. 26:19.
USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.

të mrekullueshme, kaq sa ata [a]shëruan të sëmurët dhe ngritën të vdekurit dhe bënë të çalët të ecnin, dhe të verbërit të merrnin dritën e syve, dhe të shurdhët të dëgjonin, dhe bënë të gjitha llojet e [b]mrekullive mes fëmijëve të njerëzve; dhe të gjitha këto mrekulli i bënë në emrin e Jezusit.

6 Dhe kështu kaloi viti i tridhjetetetë dhe i tridhjetenëntë, dhe i dyzetenjëtë, dhe i dyzetedytë, po, madje derisa dyzet e nëntë vjet kaluan dhe gjithashtu i pesëdhjetenjëtë dhe i pesëdhjetedytë; po, dhe madje, gjersa kaluan pesëdhjetë e nëntë vjet.

7 Dhe Zoti i begatoi ata në tokë jashtëzakonisht; po, kaq sa ndërtuan përsëri qytete, aty ku kishte pasur qytete që ishin djegur.

8 Po, madje ata rindërtuan rishtas [a]qytetin e madh Zarahemla.

9 Por, pati shumë qytete që ishin [a]fundosur dhe ujërat mbuluan vendet ku kishin qenë ato; prandaj këto qytete nuk mund të rindërtoheshin.

10 Dhe tani, vini re, ndodhi që populli i Nefit u bë i fortë dhe u shtua jashtëzakonisht shpejt dhe u bë një popull jashtëzakonisht i [a]bardhë dhe i këndshëm.

11 Dhe ata u martuan dhe martuan, dhe qenë të bekuar sipas premtimeve të shumta që u kishte bërë Zoti.

12 Dhe ata nuk ecën më sipas [a]kryerjeve dhe ordinancave të [b]ligjit të Moisiut; por ata ecën sipas urdhërimeve që kishin marrë nga Zoti dhe Perëndia i tyre, duke vazhduar në [c]agjërim dhe lutje, duke u mbledhur shpesh së bashku qoftë për t'u lutur, si dhe për të dëgjuar fjalën e Zotit.

13 Dhe ndodhi që nuk pati grindje mes gjithë njerëzve, në gjithë vendin; por u bënë mrekulli të mëdha mes dishepujve të Jezusit.

14 Dhe ndodhi që kaloi viti i shtatëdhjetenjëtë, po ashtu dhe viti i shtatëdhjetedytë, po, dhe në fund gjersa viti i shtatëdhjetenëntë kaloi; po, madje njëqind vjet kaluan dhe dishepujt e Jezusit, që ai kishte zgjedhur, kishin shkuar të gjithë në [a]parajsën e Perëndisë, me përjashtim të atyre të [b]treve që do të rrinin; dhe pati [c]dishepuj të tjerë që u [d]shuguruan në vend të tyre; dhe gjithashtu shumë prej atij brezi kishin vdekur.

15 Dhe ndodhi që [a]nuk pati grindje në tokë, për shkak të dashurisë së Perëndisë që jetonte në zemrat e njerëzve.

16 Dhe [a]nuk pati zili, as luftime, as trazira, as lavirësi, as gënjeshtra, as vrasje, as ndonjë

5*a* USH Shëroj, shërime.
b Gjo. 14:12.
USH Mrekulli.
8*a* 3 Ne. 8:8.
9*a* 3 Ne. 9:4, 7.
10*a* Morm. 9:6.
12*a* 2 Ne. 25:30; 3 Ne. 15:2–8.
b USH Ligj i Moisiut.
c Moro. 6:5; DeB 88:76–77.
14*a* USH Parajsë.
b 3 Ne. 28:3–9.
USH Qenie të ngritura në qiell.
c USH Dishepull.
d USH Shuguroj, shugurim.
15*a* USH Paqe.
16*a* USH Unitet.

lloj [b]ndyrësie; dhe me siguri nuk mund të kishte një popull më të [c]lumtur mes gjithë njerëzve të krijuar nga dora e Perëndisë.

17 Nuk kishte as vjedhës, as vrasës, as nuk kishte Lamanitë, as ndonjë lloj tjetër -itësh; por ata ishin të gjithë [a]një, fëmijë të Krishtit dhe trashëgimtarë të mbretërisë së Perëndisë.

18 Dhe sa të bekuar ishin ata! Pasi Zoti i bekoi në të gjitha veprimet e tyre; po, madje, ata qenë të bekuar dhe përparuan derisa kaluan njëqind e dhjetë vjet; dhe brezi i parë pas Krishtit kishte vdekur dhe nuk kishte grindje në gjithë vendin.

19 Dhe ndodhi që Nefi, ai që mbajti këtë anal të fundit (dhe ai e mbajti atë në [a]fletët e Nefit) vdiq dhe i biri, Amosi, e mbajti në vend të tij; dhe ai e mbajti gjithashtu në fletët e Nefit.

20 Dhe ai e mbajti atë tetëdhjetë e katër vjet dhe kishte gjithnjë paqe në tokë, përveçse një pjesë e vogël e popullit që ishte revoltuar kundër kishës dhe morën mbi vete emrin e Lamanitëve; prandaj filloi të kishte përsëri Lamanitë në tokë.

21 Dhe ndodhi që edhe Amosi vdiq (dhe qe njëqind e nëntëdhjetë e katër vjet nga ardhja e Krishtit) dhe biri i tij, Amosi, mbajti analin në vend të tij; dhe ai gjithashtu e mbajti atë në fletët e Nefit; dhe u shkrua gjithashtu në librin e Nefit, që është ky libër.

22 Dhe ndodhi që kaluan dyqind vjet dhe i gjithë brezi i dytë kishte vdekur, me përjashtim të disave.

23 Dhe tani unë, Mormoni, dua që ju të dini se njerëzit ishin shtuar kaq shumë, sa ishin përhapur mbi gjithë faqen e tokës; dhe ata ishin bërë jashtëzakonisht të pasur, për shkak të përparimit të tyre në Krisht.

24 Dhe tani, në këtë vit të dyqindenjëtë, filloi të ketë mes tyre nga ata që u ngritën në [a]kryelartësi, duke veshur rroba të shtrenjta dhe lloj-lloj margaritarësh mjaft të mirë dhe gjërash të shtrenjta nga bota.

25 Dhe që atëherë e tutje ata nuk i kishin më [a]së bashku mes tyre të mirat e tyre dhe mallrat e tyre.

26 Dhe ata filluan të ndaheshin në klasa; dhe filluan të ndërtonin [a]kisha për vete për [b]fitime dhe filluan të mohonin kishën e vërtetë të Krishtit.

27 Dhe ndodhi që kur kaluan dyqind e dhjetë vjet kishte në tokë shumë kisha; po, kishte shumë kisha që pretendonin se njihnin Krishtin, por nga ana tjetër [a]mohonin pjesët më të mëdha të ungjillit të tij, aq sa pranonin çdo lloj ligësie dhe u shërbenin atë që ishte e shenjtë atyre që u ishte [b]ndaluar, për shkak të padenjësisë.

16*b* USH Epsh.
c Mosia 2:41; Alma 50:23. USH Gëzim.
17*a* Gjo. 17:21. USH Sion.
19*a* USH Fletë.
24*a* USH Kryelartësi, krenari.
25*a* 4 Ne. 1:3.
26*a* 1 Ne. 22:23; 2 Ne. 28:3; Morm. 8:32–38.
b DeB 10:56. USH Intriga të priftërinjve.
27*a* USH Braktisje.
b 3 Ne. 18:28–29.

28 Dhe kjo [a]kishë u rrit jashtëzakonisht, për shkak të paudhësisë dhe për shkak të fuqisë së Satanit që futi në dorë zemrat e tyre.

29 Dhe përsëri, kishte një kishë tjetër që mohonte Krishtin; dhe ata [a]persekutonin kishën e vërtetë të Krishtit, për shkak të përulësisë së tyre dhe të besimit të tyre në Krisht; dhe i urrenin ata për shkak të shumë mrekullive që u bënë mes tyre.

30 Prandaj, ata ushtruan fuqi dhe autoritet mbi dishepujt e Jezusit që kishin qëndruar me ta dhe i futën në [a]burg; por nga fuqia e fjalës së Perëndisë, që ishte në ta, burgjet u çanë më dysh dhe ata vazhduan të bënin mrekulli të fuqishme mes tyre.

31 Megjithatë, pavarësisht nga gjithë këto mrekulli, njerëzit ngurtësuan zemrat e tyre dhe kërkuan t'i vrisnin, madje, ashtu sikurse Judenjtë në Jeruzalem kërkuan të vrisnin Jezusin, sipas fjalës së tij.

32 Dhe i hodhën në [a]furra plot [b]zjarr dhe ata dolën andej pa pësuar gjë.

33 Dhe i hodhën edhe në [a]gropa bishash të egra dhe ata luajtën me bishat e egra, ashtu sikurse luan madje një fëmijë me një qengj; dhe dolën së andejmi pa pësuar gjë.

34 Megjithatë njerëzit ngurtësuan zemrat e tyre, pasi ata udhëhiqeshin nga shumë priftërinj dhe nga profetë të rremë për të ndërtuar shumë kisha dhe të bënin çdo lloj paudhësie. Dhe ata [a]goditën popullin e Jezusit; por populli i Jezusit nuk i goditi prapë. Dhe kështu ranë në mosbesim dhe në ligësi nga viti në vit, madje, gjersa kaluan dyqind e tridhjetë vjet.

35 Dhe tani ndodhi që në atë vit, po, në vitin dyqind e tridhjetë e një, u bë një ndarje e madhe mes njerëzve.

36 Dhe ndodhi që në atë vit u ngrit një popull i quajtur Nefitë, që ishin besimtarë të vërtetë të Krishtit; dhe mes tyre ishin edhe ata që quheshin nga Lamanitët—Jakobitë dhe Jozefitë, dhe Zoramitë;

37 Prandaj, besimtarët e vërtetë në Krishtin dhe adhuruesit e vërtetë të Krishtit, (mes të cilëve ishin edhe [a]tre dishepujt e Jezusit që do të qëndronin) u quajtën Nefitë dhe Jakobitë dhe Jozefitë, dhe Zoramitë.

38 Dhe ndodhi që ata që hodhën poshtë ungjillin u quajtën Lamanitë dhe Lemuelitë dhe Ishmaelitë; dhe ata nuk kishin rënë në mosbesim, por [a]ngritën krye qëllimisht kundër ungjillit të Krishtit; dhe u mësuan fëmijëve të tyre se nuk duhet të besonin, sikurse madje etërit e tyre, që nga fillimi.

39 Dhe kjo qe për shkak të ligësisë dhe të neverisë së etërve të tyre, sikurse qe madje në fillim.

28*a* USH Djall—Kisha e djallit.
29*a* USH Përndjek, përndjekje.
30*a* 3 Ne. 28:19–20.
32*a* 3 Ne. 28:21.
b Dan. 3:26–27.
33*a* 3 Ne. 28:22.
34*a* 3 Ne. 12:39; DeB 98:23–27.
37*a* 3 Ne. 28:6–7; Morm. 8:10–11.
38*a* USH Kryengritje.

Dhe atyre iu [a]mësua të urrenin fëmijët e Perëndisë, madje, sikurse u qe mësuar Lamanitëve që në fillim të urrenin fëmijët e Nefit.

40 Dhe ndodhi që kishin kaluar dyqind e dyzet e katër vjet dhe e tillë ishte gjendja e popullit. Dhe pjesa më e ligë e popullit u forcua dhe u bë jashtëzakonisht më e madhe në numër, sesa ishin njerëzit e Perëndisë.

41 Dhe ata vazhduan të ndërtonin gjithnjë kisha për vete dhe i stolisën gjithashtu me të gjitha llojet e gjërave të çmuara. Dhe kështu kaluan dyqind e pesëdhjetë vjet dhe gjithashtu dyqind e gjashtëdhjetë vjet.

42 Dhe ndodhi që pjesa e ligë e popullit filloi përsëri të krijonte betimet dhe [a]lidhjet e fshehta të Gadiantonit.

43 Dhe gjithashtu, edhe njerëzit që quheshin populli i Nefit filluan të bëheshin kryelartë në zemrat e tyre, për shkak të pasurisë së jashtëzakonshme që kishin dhe u bënë mendjemëdhenj, sikurse vëllezërit e tyre, Lamanitët.

44 Dhe që nga kjo kohë dishepujt filluan të brengosen për [a]mëkatet e botës.

45 Dhe ndodhi që pasi kaluan treqind vjet, si populli i Nefit ashtu dhe Lamanitët u bënë jashtëzakonisht të ligj, sa njëri ashtu dhe tjetri.

46 Dhe ndodhi që hajdutët e Gadiantonit u përhapën në gjithë faqen e vendit; dhe nuk kishte asnjë që të ishte i drejtë me përjashtim të dishepujve të Jezusit. Dhe ata grumbulluan me shumicë ar dhe argjend dhe bënë tregti në të gjitha llojet e tregtisë.

47 Dhe ndodhi që pasi kaluan treqind e pesë vjet (dhe populli akoma kishte mbetur në ligësi) Amosi vdiq dhe i vëllai, Amaroni, mbajti analin në vend të tij.

48 Dhe ndodhi që pasi kaluan treqind e njëzet vjet, Amaroni duke qenë i shtyrë nga Fryma e Shenjtë, i fshehu [a]analet që ishin të shenjta—po, madje të gjitha analet e shenjta që kishin kaluar nga brezi në brez, që ishin të shenjta—madje deri, në vitin treqind e njëzet nga ardhja e Krishtit.

49 Dhe ai i fshehu për Zotin, që ato të mund t'i [a]kalonin përsëri mbetjes së shtëpisë së Jakobit, sipas profecive dhe premtimeve të Zotit. Dhe kështu është fundi i analit të Amaronit.

Libri I Mormonit

KAPITULLI 1

Amaroni udhëzon Mormonin në lidhje me analet e shenjta—Fillon lufta mes Nefitëve dhe Lamanitëve—Tre Nefitët merren—Ligësia, mosbesimi, magjitë dhe shtrigëria mbizotëron. Rreth 321–326 pas K.

39*a* Mosia 10:17.
42*a* USH Lidhje të fshehta.
44*a* 3 Ne. 28:9.
48*a* Hel. 3:13, 15–16.
49*a* Enosi 1:13.

DHE tani, unë, [a]Mormoni, bëj një [b]anal të gjërave që si i kam parë ashtu dhe dëgjuar dhe e quaj Libri i Mormonit.

2 Dhe pothuaj në atë kohë që [a]Amaroni fshehu analet për Zotin, ai erdhi tek unë (unë isha rreth dhjetë vjeç dhe fillova të [b]mësohesha disi, sipas mënyrës së mësimit të popullit tim) dhe Amaroni më tha mua: Po shoh se je një fëmijë i matur dhe i shpejtë për të vënë re;

3 Prandaj, kur ti të jesh rreth njëzet e katër vjeç, unë do të doja që të mbash mend gjërat që ke vënë re në lidhje me këtë popull; dhe kur të jesh në atë moshë, shko në vendin Antum, në një kodër e cila do të quhet [a]Shim; dhe unë kam lënë atje për Zotin, të gjitha gdhendjet e shenjta në lidhje me këtë popull.

4 Dhe vër re, ti vetë do të marrësh [a]fletët e Nefit dhe do të lësh pjesën e mbetur aty ku ato janë; dhe do të gdhendësh në fletët e Nefit të gjitha gjërat që ti ke vënë re në lidhje me këtë popull.

5 Dhe unë, Mormoni, duke qenë një pasardhës i [a]Nefit (dhe emri i atit tim ishte Mormon) mbajta mend gjërat që Amaroni më urdhëroi.

6 Dhe ndodhi që pasi isha njëmbëdhjetë vjeç, ati im më çoi në tokën në jug, madje në tokën e Zarahemlës.

7 E tërë faqja e vendit ishte mbuluar me ndërtesa dhe njerëzit ishin kaq të shumtë, sa pothuaj rëra e detit.

8 Dhe ndodhi që atë vit filloi të bëhej një luftë mes Nefitëve që përbëheshin nga Nefitët dhe nga Jakobitët, dhe nga Jozefitët, dhe nga Zoramitët; dhe kjo luftë ishte mes Nefitëve dhe Lamanitëve dhe Lemuelitëve, dhe Ishmaelitëve.

9 Tani, Lamanitët dhe Lemuelitët dhe Ishmaelitët quheshin Lamanitë dhe dy palët ishin Nefitët dhe Lamanitët.

10 Dhe ndodhi që lufta filloi të zhvillohej mes tyre në kufijtë e Zarahemlës, pranë ujërave të Sidonit.

11 Dhe ndodhi që Nefitët kishin mbledhur tok një numër të madh ushtarësh, madje sa kalonin numrin tridhjetë mijë. Dhe ndodhi që po këtë vit ata zhvilluan një numër betejash, në të cilat Nefitët mundën Lamanitët dhe vranë shumë prej tyre.

12 Dhe ndodhi që Lamanitët hoqën dorë nga plani i tyre dhe paqja u vendos në tokë; dhe paqja mbretëroi për hapësirën e rreth katër vjetëve dhe nuk pati gjakderdhje.

13 Por ligësia mbizotëroi mbi faqen e tërë vendit, kaq sa Zoti tërhoqi [a]dishepujt e tij të dashur dhe vepra e mrekullive dhe e shërimeve pushoi për shkak të paudhësisë së njerëzve.

[mormoni]
1 1*a* ush Mormon, profet Nefit.
b 3 Ne. 5:11–18.
2*a* 4 Ne. 1:47–49.
b Mosia 1:3–5.
3*a* Eth. 9:3.
4*a* FeM. 1:1, 11.
ush Fletë.
5*a* 3 Ne. 5:12, 20.
13*a* 3 Ne. 28:2, 12.

14 Dhe nuk pati [a]dhurata nga Zoti dhe [b]Fryma e Shenjtë nuk erdhi mbi ndonjë njeri për shkak të paudhësisë dhe [c]mosbesimit të tyre.

15 Dhe unë, duke qenë pesëmbëdhjetë vjeç dhe pasi isha pak a shumë i matur në mendime, kështu që u vizitova nga Zoti dhe provova e njoha mirësinë e Jezusit.

16 Dhe unë u përpoqa t'i predikoja këtij populli, por goja m'u mbyll dhe m'u ndalua që t'u predikoja atyre; pasi vini re, ata kishin [a]ngritur krye me qëllim kundër Perëndisë së tyre; dhe për shkak të paudhësisë së tyre, dishepujt e dashur u [b]nxorën nga vendi.

17 Por, unë qëndrova mes tyre, por m'u ndalua që t'u predikoja atyre për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre; dhe për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre, vendi u [a]mallkua për hir të tyre.

18 Dhe këta hajdutë Gadiantonë, që gjendeshin mes Lamanitëve, mbushën vendin, kaq sa banorët e atjeshëm filluan të fshihnin [a]thesaret e tyre në dhe; dhe ato filluan t'u rrëshqisnin nga duart, sepse Zoti e kishte mallkuar tokën, kështu ata as nuk mund t'i mbanin, as nuk mund t'i merrnin prapë.

19 Dhe ndodhi që kishte magji dhe shtrigëri dhe magjistari; dhe fuqia e të ligut ushtrohej mbi të gjithë faqen e dheut, duke vërtetuar të gjitha fjalët e Abinadit dhe gjithashtu të Samuel Lamanitit.

KAPITULLI 2

Mormoni udhëheq ushtritë e Nefitëve—Gjak dhe kërdi mbulojnë tokën—Nefitët ankohen dhe vajtojnë me dhembjen e të mallkuarve—Dita e tyre e mëshirës ka kaluar—Mormoni merr fletët e Nefit—Vazhdojnë luftërat. Rreth 327–350 pas K.

Dhe ndodhi që në po atë vit filloi të bëhej një luftë mes Nefitëve dhe Lamanitëve. Dhe megjithëse unë isha i ri, isha i bëshëm nga trupi; kështu që populli i Nefit më caktoi të isha udhëheqësi i tyre ose udhëheqësi i ushtrive të tyre.

2 Prandaj ndodhi që në vitin tim të gjashtëmbëdhjetë unë u nisa në krye të një ushtrie të Nefitëve kundër Lamanitëve; kështu, kishin kaluar treqind e njëzet e gjashtë vjet.

3 Dhe ndodhi që në vitin e treqindenjëzeteshtatë, Lamanitët na ranë me fuqi jashtëzakonisht të madhe, kaq sa i frikësuan ushtritë e mia; prandaj ata nuk deshën të luftonin dhe filluan të tërhiqeshin drejt vendeve në veri.

4 Dhe ndodhi që ne arritëm në qytetin e Angolës dhe morëm qytetin në zotërim dhe bëmë përgatitje që të mbroheshim nga Lamanitët. Dhe ndodhi që ne fortifikuam qytetin me

14*a* Moro. 10:8–18, 24.
b USH Frymë e Shenjtë.
c USH Mosbesim.
16*a* USH Kryengritje.
b Morm. 8:10.
17*a* 2 Ne. 1:7; Alma 45:10–14, 16.
18*a* Hel. 13:18–20; Eth. 14:1–2.

fuqinë tonë; por, me gjithë tërë fortifikimet tona, Lamanitët na ranë dhe na nxorën nga qyteti.

5 Dhe ata na nxorën gjithashtu nga toka e Davidit.

6 Dhe ne marshuam drejt dhe arritëm në tokën e Jozueut, që ishte në kufijtë perëndimorë në breg të detit.

7 Dhe ndodhi që ne mblodhëm njerëzit tanë sa më shpejt që qe e mundur, që të mund t'i mblidhnim në një trup të vetëm.

8 Por vini re, vendi qe plot hajdutë dhe Lamanitë; dhe me gjithë shkatërrimin e madh që varej mbi popullin tim, ata nuk u penduan për veprat e tyre të liga; prandaj mbi tërë faqen e dheut u përhap gjaku dhe kërdia, si nga ana e Nefitëve, ashtu dhe nga ana e Lamanitëve; dhe ishte një kryengritje e plotë mbi gjithë faqen e dheut.

9 Dhe tani, Lamanitët kishin një mbret dhe emri i tij ishte Aaron; dhe ai erdhi kundër nesh me një ushtri prej dyzet e katër mijë vetash. Dhe vini re, unë i bëra ballë me dyzet e dy mijë veta. Dhe ndodhi që unë e munda atë me ushtrinë time, aq sa ai u vu në ikje para meje. Dhe vini re, e gjithë kjo u bë dhe treqind e tridhjetë vjet kishin kaluar.

10 Dhe ndodhi që Nefitët filluan të pendoheshin për paudhësinë e tyre dhe filluan madje të thërrisnin ashtu siç ishte profetizuar nga profeti Samuel; pasi vini re, askush nuk mund të mbante atë që ishte e vetja, për shkak të hajdutëve dhe të grabitësve dhe të vrasësve, dhe të magjive, dhe të shtrigërive që ishin në tokë.

11 Kështu filloi të ngrihej një vajtim dhe kujë në të gjithë vendin për shkak të këtyre gjërave dhe më veçanërisht mes popullit të Nefit.

12 Dhe ndodhi që kur unë, Mormoni, pashë vajtimin e tyre dhe kujën e tyre dhe keqardhjen e tyre para Zotit, zemra ime filloi të gëzohej përbrenda meje, duke ditur mëshirën dhe durimin e Zotit, pasi mendoja se ai do të ishte i mëshirshëm me ta dhe se ata do të bëheshin përsëri një popull i drejtë.

13 Por vini re, ky gëzimi im qe i kotë, pasi [a]keqardhja e tyre nuk i çonte në pendim, për shkak të mirësisë së Perëndisë; por ishte më shumë dhimbja e të [b]mallkuarve, sepse Zoti nuk do të lejonte përherë që të ishin të [c]lumtur në mëkat.

14 Dhe ata nuk erdhën te Jezusi me [a]zemra të thyera dhe me shpirtra të penduar, por ata [b]mallkonin Perëndinë dhe dëshironin të vdisnin. Megjithatë, ata luftonin me shpatë për jetën e tyre.

15 Dhe ndodhi që hidhërimi im m'u kthye përsëri dhe unë pashë se [a]dita e [b]hirit [c]kishte

2 13*a* 2 Kor. 7:10; Alma 42:29.
b USH Mallkim.
c Alma 41:10.
14*a* USH Zemër e thyer.
b USH Blasfemoj, blasfemi.
15*a* Hel. 13:38.
b USH Hir.
c Jer. 8:20; DeB 56:16.

kaluar për ta, si fizikisht ashtu dhe shpirtërisht; pasi unë pashë mijëra prej tyre që ishin kositur e kishin rënë përdhe në kryengritje të hapur kundër Perëndisë së tyre dhe të mbledhur grumbull si plehra mbi faqen e dheut. Dhe kështu kishin kaluar treqind e dyzet e katër vjet.

16 Dhe ndodhi që në vitin e treqindedyzetepestë, Nefitët filluan t'ia mbathnin para Lamanitëve; dhe ata u ndoqën nga pas derisa arritën në tokën e Jashonit, para se të ishte e mundur t'i ndalonin në tërheqjen e tyre.

17 Dhe tani, qyteti Jashon ishte afër *a*vendit ku Amaroni kishte vendosur analet për Zotin, që ato të mos mund të shkatërroheshin. Dhe vini re, unë shkova aty sipas fjalës së Amaronit dhe mora fletët e Nefit dhe bëra një anal sipas fjalëve të Amaronit.

18 Dhe mbi fletët e Nefit unë bëra një rrëfim të plotë të të gjitha ligësive dhe neverive; por mbi këto *a*fletë unë u përmbajta që të rrëfeja me plotësi ligësitë dhe neveritë e tyre, pasi vini re, një seri e vazhdueshme ligësish dhe neverish ka qenë para syve të mi, që kur isha mjaft i rritur për të vërejtur zakonet e njerëzve.

19 Dhe i mjeri unë për shkak të ligësisë së tyre; pasi zemra ime është mbushur me hidhërim në gjithë ditët e mia, për shkak të ligësisë së tyre; megjithatë, unë e di se do të *a*ngrihem lart në ditën e fundit.

20 Dhe ndodhi që në këtë vit, populli i Nefit u ndoq dhe u dëbua prapë. Dhe ndodhi që ne u dëbuam derisa arritëm në veri në tokën e quajtur Shem.

21 Dhe ndodhi që ne fortifikuam qytetin e Shemit dhe mblodhëm aty prej njerëzve tanë aq sa ishte e mundur, që të mund t'i shpëtonim ndoshta nga shkatërrimi.

22 Dhe ndodhi që në vitin e treqindedyzetegjashtë ata filluan të vinin mbi ne përsëri.

23 Dhe ndodhi që unë i fola popullit tim dhe i nxita me gjithë energjinë time të qëndronin me guxim para Lamanitëve dhe të *a*luftonin për bashkëshortet e tyre dhe për fëmijët e tyre, dhe për shtëpitë e tyre, dhe vatrat e tyre.

24 Dhe fjalët e mia ua ngritën pak kurajon, kaq sa ata nuk ikën nga prania e Lamanitëve, por qëndruan me guxim kundër tyre.

25 Dhe ndodhi që ne, një ushtri prej tridhjetë mijë vetash, luftuam kundër një ushtrie prej pesëdhjetë mijë vetash. Dhe ndodhi që ne qëndruam përballë tyre me një vendosmëri të tillë, saqë ata ikën prej nesh.

26 Dhe ndodhi që kur ata ikën, ne i ndoqëm nga pas me ushtritë tona dhe i luftuam përsëri, dhe i mundëm; megjithëqë fuqia e Zotit nuk ishte me ne; po, ne qemë lënë me fuqinë tonë, që Shpirti i Zotit nuk qëndronte

17*a* Morm. 1:1–4.
18*a* USH Fletë.
19*a* Mosia 23:22; Eth. 4:19.
23*a* Mosia 20:11; Alma 43:45.

mbi ne; prandaj qemë dobësuar, sikurse vëllezërit tanë.

27 Dhe zemra ime u pikëllua për shkak të kësaj fatkeqësie të madhe të popullit tim, për shkak të ligësisë së tyre dhe të neverive të tyre. Por vini re, ne shkuam kundër Lamanitëve dhe hajdutëve të Gadiantonit, derisa morëm përsëri në zotërim tokat e trashëgimit tonë.

28 Dhe kaloi viti i treqindedyzetenëntë. Dhe në vitin e treqindepesëdhjetë ne bëmë me Lamanitët dhe me hajdutët e Gadiantonit një marrëveshje me të cilën ne morëm tokat e trashëgimit tonë, që t'i ndanim.

29 Dhe Lamanitët na dhanë tokën në veri, po, madje gjer te [a]ngushtica që të çonte në tokën në jug. Dhe ne u dhamë Lamanitëve të gjithë tokën në jug.

KAPITULLI 3

Mormoni u thërret Nefitëve të pendohen—Ata korrin një fitore të madhe dhe lavdërohen me fuqinë e tyre—Mormoni nuk pranon t'i udhëheqë më dhe lutjet e tij për ta janë pa besim—Libri i Mormonit fton dymbëdhjetë fiset e Izraelit të besojnë ungjillin. Rreth 360–362 pas K.

Dhe ndodhi që Lamanitët nuk erdhën të na sulmonin derisa kishin kaluar edhe dhjetë vjet. Dhe vini re, unë e vura popullin tim, domethënë Nefitët, në punë që të përgatitnin tokat e tyre dhe armët e tyre për ditën e betejës.

2 Dhe ndodhi që Zoti më tha mua: Thirri këtij populli—Pendohuni dhe ejani tek unë dhe pagëzohuni, dhe ndërtoni përsëri kishën time, dhe ju do të kurseheni.

3 Dhe unë i thirra këtij populli, por më kot; dhe ata nuk e kuptonin se qe Zoti që i kishte kursyer dhe u kishte dhënë mundësi të pendoheshin. Dhe vini re, ata kishin ngurtësuar zemrat e tyre kundër Zotit, Perëndisë së tyre.

4 Dhe ndodhi që pasi kaloi ky viti i dhjetë, duke bërë që në tërësi të kalonin treqind e gjashtëdhjetë vjet nga ardhja e Krishtit, mbreti i Lamanitëve më dërgoi një letër me të cilën më bënte të ditur se ata po përgatiteshin të vinin përsëri, që të luftonin kundër nesh.

5 Dhe ndodhi që unë bëra që populli im të mblidhej tok së bashku në tokën Shkretim, në një qytet që ishte në kufi, afër ngushticës që të çonte në tokën jugore.

6 Dhe aty, ne vendosëm ushtritë tona, që të mund të ndalonim ushtritë e Lamanitëve, që ata të mos zotëronin ndonjë pjesë të tokave tona; prandaj ne u fortifikuam me gjithë fuqinë tonë kundër tyre.

7 Dhe ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjetenjëtë Lamanitët zbritën deri në qytetin Shkretim për të luftuar kundër nesh; dhe ndodhi që në atë vit

29*a* Alma 22:32.

i thyem, kaq sa ata u kthyen përsëri në tokat e tyre.

8 Dhe në vitin e treqindegjashtëdhjetenjëtë zbritën përsëri, që të luftonin kundër nesh. Dhe ne i thyem përsëri dhe vramë një numër të madh prej tyre; dhe të vdekurit e tyre u hodhën në det.

9 Dhe tani, për shkak të kësaj gjëje të madhe që bëri populli im, Nefitët, ata filluan të [a]mburreshin me fuqinë e tyre dhe filluan të betoheshin para qiejve se do të hakmerreshin për gjakun e vëllezërve të tyre që u vranë nga armiqtë e tyre.

10 Dhe ata u betuan për qiej dhe gjithashtu për fronin e Perëndisë se do të [a]luftonin kundër armiqve të tyre dhe se do t'i zhduknin nga faqja e dheut.

11 Dhe ndodhi që unë, Mormoni, nga ai çast e tutje refuzova plotësisht të isha komandant dhe udhëheqës i këtij populli, për shkak të ligësisë dhe të neverisë së tyre.

12 Vini re, unë i kisha udhëhequr, megjithë ligësinë e tyre, i kisha udhëhequr shumë herë në luftime dhe i desha ata, sipas [a]dashurisë së Perëndisë që ishte në mua, me gjithë zemrën time; dhe ia derdha tërë shpirtin tim në lutje Perëndisë, tërë ditën e ditës, për ta; megjithatë ishte [b]pa besim, për shkak të ngurtësisë së zemrave të tyre.

13 Dhe tri herë i shpëtova nga duart e armiqve të tyre dhe ata nuk u penduan për mëkatet e tyre.

14 Dhe kur u betuan për çdo gjë që u ishte e [a]ndaluar nga Zoti ynë dhe Shpëtimtari, Jezu Krishti, që ata do të shkonin të luftonin kundër armiqve të tyre dhe të hakmerreshin për gjakun e vëllezërve të tyre, vini re, zëri i Zotit erdhi tek unë duke thënë:

15 [a]Hakmarrja është e imja dhe unë do ta bëj [b]shpagimin; dhe meqë ky popull nuk u pendua pasi e shpëtova, vër re, unë do ta fshij nga faqja e dheut.

16 Dhe ndodhi që unë nuk pranova aspak të shkoja kundër armiqve të mi; dhe bëra madje, ashtu siç më urdhëroi Zoti; unë qëndrova mënjanë si dëshmitar soditës, për t'i treguar botës gjërat që pashë dhe dëgjova, sipas shfaqjeve të Shpirtit që kishte dëshmuar mbi gjërat që do të ndodhnin.

17 Prandaj, unë ju shkruaj [a]juve Johebrenj, si dhe ty, shtëpi e Izraelit, kur të fillojë puna që ju të jeni gati të ktheheni në tokën e trashëgimit tuaj.

18 Po, vini re, unë u shkruaj të gjitha skajeve të tokës; po, juve dymbëdhjetë fiseve të Izraelit, që do të [a]gjykoheni sipas veprave tuaja nga të dymbëdhjetët që Jezusi i zgjodhi të ishin dishepujt e tij në tokën e Jeruzalemit.

19 Dhe unë gjithashtu i shkruaj mbetjes së këtij populli, që do të gjykohet gjithashtu nga të

3 9*a* 2 Ne. 4:34.
10*a* 3 Ne. 3:20–21; Morm. 4:4.
12*a* USH Dashuri.
b Morm. 5:2.
14*a* 3 Ne. 12:34–37.
15*a* USH Hakmarrje.
b DeB 82:23.
17*a* 2 Ne. 30:3–8; 3 Ne. 29:1.
18*a* Mt. 19:28; Llu. 22:29–30; DeB 29:12.

[a]dymbëdhjetët që zgjodhi Jezusi në këtë tokë; dhe ata do të gjykohen nga të dymbëdhjetët e tjerë që zgjodhi Jezusi në tokën e Jeruzalemit.

20 Dhe këto gjëra m'i shfaq Shpirti mua; prandaj unë po jua shkruaj ju të gjithëve. Dhe për këtë shkak, unë po ju shkruaj, që ju të dini se duhet të dilni para fronit të [a]gjykimit të Krishtit, po, çdo shpirt që i takon tërë [b]familjes njerëzore të Adamit; dhe ju duhet të qëndroni që të gjykoheni për veprat tuaja, qofshin ato të mira ose të liga;

21 Dhe gjithashtu që ju të mund të [a]besoni në ungjillin e Jezu Krishtit, të cilin do ta keni mes jush; dhe gjithashtu që [b]Judenjtë, populli i besëlidhjes së Zotit, të ketë [c]dëshmitarë të tjerë që panë dhe dëgjuan, që Jezusi të cilin ata e vranë, ishte Krishti i [d]vërtetë dhe Perëndia i vërtetë.

22 Dhe unë do të doja që t'ju bindja të [a]gjitha ju skaje të tokës, të pendoheni dhe të përgatiteni të qëndroni para fronit të gjykimit të Krishtit.

KAPITULLI 4

Vazhdon lufta dhe kërdia—Të ligjtë ndëshkojnë të ligjtë—Ligësi më e madhe mbretëron në të gjithë Izraelin si kurrë më parë—Gra dhe fëmijë u bëhen fli idhujve—Lamanitët fillojnë t'i fshijnë Nefitët që gjejnë para tyre. Rreth 363–375 pas K.

Dhe tani ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjetetretë, Nefitët dolën me ushtritë e tyre përjashta vendit Shkretim, të luftonin kundër Lamanitëve.

2 Dhe ndodhi që ushtritë e Nefitëve u dëbuan përsëri në vendin Shkretim. Dhe ndërsa ata ishin akoma të lodhur, një ushtri e re Lamanitësh ra mbi ta; dhe ata patën një luftë të rreptë, kaq sa Lamanitët zotëruan qytetin Shkretim dhe vranë shumë prej Nefitëve dhe zunë shumë robër lufte.

3 Dhe të mbeturit e tyre ia mbathën dhe u bashkuan me banorët e qytetit Teankum. Tani, qyteti Teankum shtrihej në kufijtë e bregdetit dhe ishte afër qytetit Shkretim.

4 Dhe kjo ishte [a]për shkak se ushtritë e Nefitëve shkuan kundër Lamanitëve dhe ata filluan të mundeshin; pasi po të mos ishte për këtë gjë, Lamanitët nuk do të kishin pasur fuqi mbi ta.

5 Por vini re, gjykimet e Perëndisë do t'u bien mbi kokë të ligjve; dhe nëpërmjet të ligjve, [a]ndëshkohen të ligjtë; pasi janë të ligjtë që nxitin gjakderdhjen në zemrat e fëmijëve të njerëzve.

6 Dhe ndodhi që Lamanitët bënë përgatitje për të sulmuar qytetin e Teankumit.

7 Dhe ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjetekatërt,

19*a* 1 Ne. 12:9–10.
20*a* USH Gjykim, i fundit.
b DeB 27:11.
21*a* DeB 3:20.
b USH Judenj.
c 2 Ne. 25:18.
d 2 Ne. 26:12; Mosia 7:27.
22*a* Alma 29:1.
4 4*a* Morm. 3:10.
5*a* DeB 63:33.

Lamanitët i ranë qytetit Teankum, kështu që të mund të merrnin në zotërim edhe qytetin e Teankumit.

8 Dhe ndodhi që ata u zmbrapsën dhe u dëbuan së andejmi nga Nefitët. Dhe kur Nefitët panë se i dëbuan Lamanitët, ata filluan përsëri të mburren për fuqinë e tyre; dhe ata u nisën me forcat e tyre dhe morën përsëri në zotërim qytetin Shkretim.

9 Dhe tani, të gjitha këto gjëra u bënë dhe pati me mijëra të vrarë nga të dyja palët, si nga Nefitët, ashtu dhe nga Lamanitët.

10 Dhe ndodhi që kaloi viti i treqindegjashtëdhjetegjashtë dhe Lamanitët erdhën përsëri mbi Nefitët për të luftuar; por akoma Nefitët nuk u penduan për të këqijat që kishin bërë, por vazhdonin me këmbëngulje në ligësinë e tyre pa pushim.

11 Dhe është e pamundur për gjuhën të përshkruajë ose për një njeri të shkruajë një përshkrim të përkryer të pamjes së tmerrshme të gjakut dhe të kërdisë që po bëhej mes njerëzve, si mes Nefitëve, ashtu dhe mes Lamanitëve; dhe çdo zemër u ngurtësua, kështu që ata kënaqeshin me gjakderdhjen e vazhdueshme.

12 Dhe kurrë nuk kishte pasur, sipas fjalëve të Zotit, një [a]ligësi kaq të madhe mes gjithë fëmijëve të Lehit, as madje mes gjithë shtëpisë së Izraelit, sikurse kishte mes këtij populli.

13 Dhe ndodhi që Lamanitët morën në zotërim qytetin Shkretim dhe kjo gjë u bë për shkak se [a]numri i tyre ia kalonte numrit të Nefitëve.

14 Dhe ata u drejtuan edhe kundër qytetit Teankum dhe nxorën banorët prej andej, dhe zunë shumë robër, gra dhe fëmijë, dhe ua ofruan si fli [a]idhujve, zotave të tyre.

15 Dhe ndodhi që në vitin e treqindegjashtëdhjeteshtatë, Nefitët, duke qenë të zemëruar se Lamanitët kishin bërë fli gratë e tyre dhe fëmijët e tyre, u lëshuan kundër Lamanitëve me zemërim jashtëzakonisht të madh, kaq sa i mundën përsëri Lamanitët dhe i nxorën nga tokat e tyre.

16 Dhe Lamanitët nuk erdhën të luftonin më kundër Nefitëve deri në vitin e treqindeshtatëdhjetepestë.

17 Dhe këtë vit ata zbritën kundër Nefitëve me të gjitha forcat e tyre; dhe ata nuk numëroheshin për shkak të numrit të madh të tyre.

18 Dhe [a]që atëherë e tutje Nefitët nuk fituan dot pushtet mbi Lamanitët, por filluan të zhdukeshin nga ata, madje porsi vesa para diellit.

19 Dhe ndodhi që Lamanitët sulmuan qytetin Shkretim; dhe në tokën Shkretim u zhvillua një luftë jashtëzakonisht e rreptë, në të cilën ata mundën Nefitët.

20 Dhe ata ia mbathën përsëri para tyre dhe erdhën në qytetin e Boazit; dhe aty ata u bënë ballë Lamanitëve me guxim të jashtëzakonshëm, kaq sa Lama-

12*a* Zan. 6:5; 3 Ne. 9:9.
13*a* Morm. 5:6.
14*a* USH Idhujtari.
18*a* Morm. 3:3.

nitët nuk i mundën dot, derisa erdhën për të dytën herë.

21 Dhe kur ata erdhën për të dytën herë, Nefitët u dëbuan dhe u masakruan në një masakër jashtëzakonisht të madhe; gratë e tyre dhe fëmijët e tyre iu bënë përsëri fli idhujve.

22 Dhe ndodhi që Nefitët përsëri ikën me vrap para tyre, duke marrë me vete të gjithë banorët si në qytete ashtu dhe në fshatra.

23 Dhe tani unë, Mormoni, duke parë se Lamanitët ishin gati të shkatërronin tërë vendin, prandaj vajta në kodrën e [a]Shimit dhe mora të gjitha analet që Amaroni kishte fshehur për Zotin.

KAPITULLI 5

Mormoni udhëheq përsëri ushtritë Nefite në beteja të gjakut dhe të kërdisë—Libri i Mormonit do të dalë në dritë për të bindur gjithë Izraelin se Jezusi është Krishti—Lamanitët do të shpërndahen për shkak të mosbesimit të tyre dhe Shpirti do të pushojë së përpjekuri me ta—Ata do të marrin, në ditët e mëvonshme, ungjillin nga Johebrenjtë. Rreth 375–384 pas K.

Dhe ndodhi që unë shkova mes Nefitëve dhe u pendova për [a]betimin që kisha bërë, se nuk do t'i ndihmoja më; dhe ata më dhanë përsëri komandën e ushtrive të tyre, pasi mendonin se do të isha në gjendje t'i shpëtoja nga fatkeqësitë e tyre.

2 Por vini re, unë isha [a]pa shpresë, pasi i dija gjykimet e Zotit që do të binin mbi ta; meqë ata nuk ishin penduar për paudhësitë e tyre, por po luftonin për jetën e tyre pa i bërë thirrje asaj Qenieje që i kishte krijuar.

3 Dhe ndodhi që Lamanitët na sulmuan pasi ne ikëm për në qytetin e Jordanit; por vini re, ne i zmbrapsëm, kështu që nuk e morën qytetin në atë kohë.

4 Dhe ndodhi që na sulmuan përsëri dhe ne e mbajtëm qytetin. Dhe pati edhe qytete të tjera që u mbajtën nga Nefitët, fortesa që pengonin mundësinë e hyrjes së tyre në vendin që gjendej para nesh, për të shkatërruar banorët e vendit tonë.

5 Por ndodhi që çdo vend që lamë prapa dhe banorët e të cilit nuk ishin mbledhur tok, u shkatërrua nga Lamanitët dhe qytetet e tyre, dhe fshatrat dhe qytetet u dogjën me zjarr; dhe kështu kaluan treqind e shtatëdhjetë e nëntë vjet.

6 Dhe ndodhi që në vitin treqind e tetëdhjetë Lamanitët erdhën përsëri të luftonin kundër nesh dhe ne u bëmë ballë me guxim; por e gjithë kjo gjë qe e kotë, pasi numri i tyre qe kaq i madh, saqë ata e shkelën nën këmbë popullin e Nefitëve.

7 Dhe ndodhi që ne u vumë përsëri në ikje dhe ata, ikja e të cilëve ishte më e shpejtë sesa e Lamanitëve, shpëtuan dhe ata, ikja e të cilëve nuk ia kalonte

23*a* Morm. 1:3.

5 1*a* Morm. 3:11.

2*a* Morm. 3:12.

asaj të Lamanitëve, u fshinë dhe u shkatërruan.

8 Dhe tani vini re, unë, Mormoni nuk dëshiroj të sfilis shpirtrat e njerëzve, duke vënë para tyre një pamje kaq të tmerrshme gjaku dhe kërdie sikurse m'u paraqit para syve të mi; por unë, duke ditur se këto gjëra duhet të bëhen të ditura me siguri dhe që të gjitha gjërat që janë fshehur duhet të [a]tregohen mbi majat e shtëpive—

9 Dhe gjithashtu, se një njohuri e këtyre gjërave duhet t'i [a]arrijë mbetjes së këtij populli, si dhe Johebrenjve të cilët sipas fjalës së Zotit do ta [b]shpërndajnë këtë popull dhe ky popull duhet të numërohet si asgjë mes tyre—prandaj unë po shkruaj një [c]përmbledhje të shkurtër, duke mos guxuar të jap një rrëfim të plotë të gjërave që kam parë, për shkak të urdhrit që kam marrë dhe gjithashtu që ju të mos keni shumë brengë për shkak të ligësisë së këtij populli.

10 Dhe tani vini re, këtë unë po ia them farës së tyre, si dhe Johebrenjve që kujdesen për shtëpinë e Izraelit, që të kuptojnë dhe të dinë se prej nga u kanë ardhur bekimet.

11 Pasi unë e di se një gjë e tillë do t'i brengosë për fatkeqësinë e shtëpisë së Izraelit; po, ata do të brengosen për shkatërrimin e këtij populli; do të brengosen sepse ky popull nuk u pendua, kështu që ata të mund të ishin marrë në krahët e Jezusit.

12 Tani, [a]këto gjëra janë shkruar për [b]mbetjen e shtëpisë së Jakobit; dhe ato janë shkruar sipas kësaj mënyre, pasi Perëndia e di se ligësia nuk do t'i nxjerrë ato në dritë për ta; dhe se ato duhet të [c]fshihen për Zotin që të dalin në dritë në kohën e tij të përshtatshme.

13 Dhe ky është urdhri që unë kam marrë; dhe vini re, ato do të dalin në dritë sipas urdhërimit të Zotit, kur ai, në urtësinë e tij, do ta shohë të nevojshme.

14 Dhe vini re, ato do t'u shkojnë jobesimtarëve të [a]Judenjve; dhe për këtë qëllim ato do t'u shkojnë—që ata të mund të [b]binden se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë; se Ati mund të plotësojë, nëpërmjet më të Dashurit të tij, qëllimin e tij të madh dhe të përjetshëm, që të rivendosë Judenjtë ose gjithë shtëpinë e Izraelit, në tokën e trashëgimit të tyre, të cilën Zoti, Perëndia i tyre ua ka dhënë, në plotësimin e [c]besëlidhjes së tij;

15 Dhe gjithashtu, që fara e [a]këtij populli të besojë më plotësisht ungjillin e tij, i cili do t'u [b]shkojë me anë të Johebrenjve; pasi ky popull do të [c]shpërnda-

8*a* Llu. 12:2–3; 2 Ne. 27:11; DeB 1:3.
9*a* 4 Ne. 1:49.
b 3 Ne. 16:8.
c Morm. 1:1.
12*a* Enosi 1:16; Hel. 15:11–13.
USH Libër i Mormonit.
b DeB 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14; Moro. 10:1–2.
14*a* 2 Ne. 29:13; 30:7–8.
USH Judenj.
b 2 Ne. 25:16–17.
c 3 Ne. 29:1–3.
15*a* 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b 1 Ne. 13:20–29, 38; Morm. 7:8–9.
c 1 Ne. 10:12–14; 3 Ne. 16:8.

het dhe ata do të [d]bëhen një popull i errët, i ndyrë dhe i neveritshëm, jashtë përshkrimit që është bërë mbi gjërat që kanë ngjarë mes nesh, po, madje edhe të atyre që kanë ngjarë mes Lamanitëve dhe kjo gjë për shkak të mosbesimit dhe idhujtarisë së tyre.

16 Pasi vini re, Shpirti i Zotit pushoi tashmë së [a]përpjekuri me etërit e tyre; dhe ata janë pa Krisht dhe pa Perëndi në këtë botë; dhe ata hidhen sa andej këtej si [b]byku në erë.

17 Ata ishin njëherë një popull i këndshëm dhe kishin Krishtin për [a]bari të tyre; po, ata udhëhiqeshin madje nga Perëndia, Ati.

18 Por tani, vini re, ata [a]udhëhiqen nga Satani, madje, ashtu sikurse bykun që e hedh era ose sikurse një anije që dallgët e hedhin poshtë e lart, që s'ka vela ose spirancë ose asgjë që të mund të drejtohet, madje sikurse është ajo, kështu janë dhe ata.

19 Dhe vini re, Zoti ka ruajtur bekimet e tyre, që ata mund të merrnin në tokë, për [a]Johebrenjtë të cilët do të zotërojnë atë vend.

20 Por vini re, do të ndodhë që ata do të dëbohen dhe do të shpërndahen nga Johebrenjtë; dhe pasi të jenë dëbuar dhe të jenë shpërndarë nga Johebrenjtë, vini re, atëherë Zoti do të [a]kujtojë [b]besëlidhjen që ai ka bërë me Abrahamin dhe me të gjithë shtëpinë e Izraelit.

21 Dhe gjithashtu, Zoti do të kujtojë [a]lutjet e të drejtëve, të cilat iu bënë atij, për ta.

22 Dhe atëherë, O ju Johebrenj, si do të mund të qëndroni para fuqisë së Perëndisë, në qoftë se ju nuk pendoheni dhe nuk hiqni dorë nga udhët tuaja të liga?

23 A nuk e dini ju se jeni në duart e Perëndisë? A nuk e dini se ai ka gjithë fuqinë dhe se me [a]urdhrin e tij të madh toka do të [b]mblidhet rrotull si një pergamenë?

24 Prandaj, pendohuni dhe përuluni para tij, që ai të mos dalë me drejtësi kundër jush—që një mbetje e farës së Jakobit të mos vijë mes jush, sikurse një [a]luan dhe t'ju shqyejë copë-copë dhe të mos ketë kush t'ju çlirojë.

KAPITULLI 6

Nefitët mblidhen në tokën Kumorah për betejat e fundit—Mormoni i fsheh analet e shenjta në kodrën Kumorah—Lamanitët dalin ngadhënjyes dhe kombi i Nefitëve shkatërrohet—Qindra mijëra vriten nga shpata. Rreth 385 pas K.

Dhe tani, unë mbaroj analin tim në lidhje me [a]shkatërrimin e popullit tim, Nefitëve. Dhe ndodhi që ne marshuam para Lamanitëve.

15*d* 2 Ne. 26:33.
16*a* Zan. 6:3; Eth. 2:15.
b Psa. 1:4.
17*a* USH Bari i Mirë.
18*a* 2 Ne. 28:21.
19*a* 3 Ne. 20:27–28.
20*a* 3 Ne. 16:8–12.
b USH Besëlidhje e Abrahamit.
21*a* Enosi 1:12–18; Morm. 9:36–37.
23*a* Hel. 12:8–17.
b 3 Ne. 26:3.
24*a* Mik. 5:8; 3 Ne. 20:15–16.
6 1*a* 1 Ne. 12:19; Jar. 1:10; Alma 45:9–14; Hel. 13:5–11.

2 Dhe unë, Mormoni, i shkrova një letër mbretit të Lamanitëve dhe i kërkova që të na lejonte të mblidhnim tok të gjithë popullin tonë në [a]tokën Kumorah, pranë një kodre të quajtur Kumorah dhe se aty mund të luftonim me ta.

3 Dhe ndodhi që mbreti i Lamanitëve e pranoi atë që dëshirova.

4 Dhe ndodhi që ne shkuam për në tokën Kumorah dhe ngritëm çadrat tona rreth e përqark kodrës Kumorah; dhe ai ishte një vend me shumë ujëra, lumenj dhe burime; dhe këtu ne shpresonim të fitonim epërsi mbi Lamanitët.

5 Dhe kur kaluan treqind e tetëdhjetë e katër vjet, ne kishim mbledhur gjithë të mbeturit e popullit tonë në tokën Kumorah.

6 Dhe ndodhi që pasi ne mblodhëm të gjithë popullin tonë së bashku në tokën Kumorah, vini re, unë, Mormoni, kisha filluar të plakem; dhe duke ditur që ajo do të ishte beteja e fundit e popullit tim dhe pasi kisha marrë urdhër nga Zoti të mos lejoja që analet të cilat ishin të shenjta, që kishin ardhur brez pas brezi nga etërit tanë, të binin në duart e Lamanitëve (pasi Lamanitët do t'i shkatërronin), prandaj unë bëra [a]këtë anal nga fletët e Nefit dhe i [b]fsheha në kodrën Kumorah të gjitha analet që më ishin besuar nga dora e Zotit, me përjashtim të [c]këtyre pak fletëve, të cilat ia dhashë birit tim, [d]Moronit.

7 Dhe ndodhi që populli im, me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre, panë tani [a]ushtritë e Lamanitëve, duke vajtur drejt tyre; dhe me atë frikë të tmerrshme nga vdekja që mbush kraharorët e të gjithë të ligjve, ata u përgatitën t'i përballonin.

8 Dhe ndodhi që ata erdhën për të luftuar kundër nesh dhe çdo shpirt qe mbushur me tmerr për shkak të numrit të tyre të madh.

9 Dhe ndodhi që ata ranë mbi popullin tim me shpatë dhe me hark, me shigjetë dhe me sëpatë dhe me të gjitha llojet e armëve të luftës.

10 Dhe ndodhi që ushtarët e mi u kositën, po, madje edhe të dhjetëmijtë që ishin me mua dhe unë rashë i plagosur mes tyre; dhe ata më kaluan pranë dhe nuk i dhanë fund jetës sime.

11 Dhe pasi ata kaluan dhe kositën të [a]gjithë popullin tim, me përjashtim të njëzet e katër prej nesh (mes të cilëve ishte biri im, Moroni) dhe pasi ne mbijetuam vdekjen e popullit tonë, pamë të nesërmen, kur Lamanitët u kthyen në kampet e tyre, nga maja e kodrës Kumorah, të kositur përdhe të dhjetëmijët e popullit tim që ishin udhëhequr nga unë.

12 Dhe ne pamë gjithashtu, të dhjetë mijët e popullit tim që ishin udhëhequr nga biri im, Moroni.

13 Dhe vini re, të dhjetë mijët e

2*a* Eth. 9:3.
6*a* USH Fletë.
b Eth. 15:11.
c FeM. 1:2.
d Morm. 8:1.
7*a* 1 Ne. 12:15.
11*a* 1 Ne. 12:19–20; Hel. 15:17.

Gidgidonit që kishin rënë dhe ai gjithashtu në mesin e tyre.

14 Dhe Lamau kishte rënë me dhjetë mijët e tij; dhe Gilgali kishte rënë me dhjetë mijët e tij; dhe Limhau kishte rënë me dhjetë mijët e tij; dhe Jeneumi kishte rënë me dhjetë mijët e tij; dhe Kumenihau dhe Moronihau, dhe Antoniumi, dhe Shibloni, dhe Shemi, dhe Joshi kishin rënë, secili me dhjetë mijët e tyre.

15 Dhe ndodhi që kishte edhe dhjetë të tjerë që kishin rënë nga shpata, secili me dhjetë mijët e tij; po, madje i [a]gjithë populli im, përveç atyre të njëzetekatërve që ishin me mua, si dhe disa të paktë që ikën në vendet në jug dhe të disave që dezertuan dhe shkuan me Lamanitët, kishte rënë; dhe mishi dhe kockat, dhe gjaku i tyre ishin mbi faqe të dheut, që ishin lënë nga duart e atyre që i vranë për t'u kalbur përmbi dhé dhe për t'u prishur, që të kthehen te nëna e tyre tokë.

16 Dhe shpirti im u copëtua nga pikëllimi, për vrasjen e popullit tim dhe unë thirra:

17 O, ju krijesa të këndshme, si mundët të largoheshit nga udhët e Zotit? O ju të këndshëm, si mundët të hidhni poshtë atë Jezus që qëndroi krahëhapur për t'ju pranuar ju?

18 Vini re, po të mos e kishit bërë këtë gjë, ju nuk do të kishit rënë. Por, vini re, ju keni rënë dhe unë vajtoj humbjen tuaj.

19 Oh, ju djem dhe vajza të këndshme, ju nëna dhe etër, ju bashkëshortë dhe bashkëshorte, ju njerëz të këndshëm, si është e mundur të keni rënë?

20 Por vini re, ju keni shkuar dhe pikëllimi im nuk ju sjell dot prapa.

21 Dhe shpejt vjen dita që vdekshmëria juaj vesh pavdekshmëri dhe këta trupa që tani po kalben në prishje, do të bëhen së shpejti trupa të [a]paprishur; dhe atëherë ju duhet të qëndroni para fronit të gjykimit të Krishtit për t'u gjykuar sipas veprave tuaja; dhe në qoftë se është që jeni të drejtë, atëherë ju jeni të bekuar me etërit tuaj që shkuan para jush.

22 O, sikur të ishit penduar, para se ky shkatërrim i madh të binte mbi ju. Por vini re, ju keni shkuar dhe Ati, po, Ati i Amshuar i qiellit e di gjendjen tuaj; dhe ai bën me ju sipas [a]drejtësisë dhe [b]mëshirës së tij.

KAPITULLI 7

Mormoni fton Lamanitët e ditëve të mëvonshme të besojnë në Krisht, të pranojnë ungjillin e tij dhe të shpëtohen—Të gjithë ata që besojnë në Biblën, do të besojnë gjithashtu në Librin e Mormonit. Rreth 385 pas K.

Dhe tani vini re, unë do të doja t'i flisja diçka [a]mbetjes së këtij populli që janë kursyer, në qoftë se Perëndia do t'u sjellë atyre fjalët e mia, që ata të mund të dinë mbi gjërat e etërve të tyre; po, unë ju flas juve, mbetjes

15*a* Alma 9:24.
21*a* 1 Kor. 15:53–54.
22*a* USH Drejtësi.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
7 1*a* Hel. 15:11–13.

së shtëpisë së Izraelit dhe këto janë fjalët që po ju them:

2 Dijeni se ju jeni nga [a]shtëpia e Izraelit.

3 Dijeni se ju duhet të vini në pendim ose nuk mund të shpëtoheni.

4 Dijeni se duhet të ulni armët tuaja të luftës dhe të mos gjeni më kënaqësi në gjakderdhje, dhe të mos i merrni më ato në dorë, veçse në qoftë se ju urdhëron Perëndia.

5 Dijeni se ju duhet të vini në [a]njohurinë e etërve tuaj dhe të pendoheni për të gjitha mëkatet dhe paudhësitë tuaja dhe të [b]besoni në Jezu Krishtin, se ai është Biri i Perëndisë dhe se ai u vra nga Judenjtë; dhe se nga fuqia e Atit ai u ngrit përsëri me anë të së cilës ai mori [c]fitoren mbi varrin; dhe gjithashtu në të u gëlltit gjembi i vdekjes.

6 Dhe ai vërteton [a]ringjalljen e të vdekurve, nëpërmjet së cilës njeriu duhet të ngrihet për të qëndruar para [b]fronit të tij të gjykimit.

7 Dhe ai solli [a]shëlbimin e botës, me anë të të cilit ai që gjendet i [b]pafajshëm para tij, ditën e gjykimit, do të lejohet të [c]banojë në prani të Perëndisë në mbretërinë e tij, për t'u kënduar me [d]koret qiellore në një gjendje [e]lumturie që nuk ka fund, lavdërime pa mbarim Atit dhe Birit dhe Frymës së Shenjtë që janë [f]një Perëndi.

8 Prandaj pendohuni dhe pagëzohuni në emrin e Jezusit dhe mbahuni në [a]ungjillin e Krishtit, që do t'ju nxirret para, jo vetëm në këtë anal, por edhe në [b]analin që do t'u vijë Johebrenjve [c]nga Judenjtë, anal që do t'ju [d]vijë juve nga Johebrenjtë.

9 Pasi vini re, [a]ky është shkruar me qëllim që ju të mund të [b]besoni në të; dhe në qoftë se besoni në të, ju do besoni këtë gjithashtu; dhe në qoftë se besoni këtë, ju do të dini në lidhje me etërit tuaj dhe gjithashtu veprat e mrekullueshme që u bënë nëpërmjet fuqisë së Perëndisë mes tyre.

10 Dhe ju do të dini gjithashtu, se jeni një mbetje e farës së Jakobit; prandaj numëroheni mes njerëzve të besëlidhjes së parë; dhe në qoftë se është që ju besoni në Krisht dhe jeni pagëzuar, së pari me ujë dhe pastaj me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë, duke ndjekur [a]shembullin e Shpëtimtarit tonë, sipas asaj që ai na ka urdhëruar, do të jetë mirë për ju, ditën e gjykimit. Amen.

2*a* Alma 10:3.
5*a* 2 Ne. 3:12.
b USH Besim, besoj; Besim.
c Isa. 25:8; Mosia 16:7–8.
6*a* USH Ringjallje.
b USH Jezu Krisht—Gjykatësi; Gjykim, i fundit.
7*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
b USH Shfajësim, shfajësoj.
c 1 Ne. 10:21; DeB 76:62; Mois. 6:57.
d Mosia 2:28.
e USH Gëzim.
f DeB 20:28.
USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
8*a* USH Ungjill.
b USH Bibël.
c 2 Ne. 29:4–13.
d 1 Ne. 13:38.
9*a* USH Libër i Mormonit.
b 1 Ne. 13:38–41.
10*a* 2 Ne. 31:5–9.

KAPITULLI 8

Lamanitët i kërkojnë dhe i shkatërrojnë Nefitët—Libri i Mormonit do të dalë në dritë nga fuqia e Perëndisë—Mjerime do t'u vijnë atyre që flasin me zemërim dhe luftojnë kundër veprës së Zotit—Anali i Nefitëve do të dalë në dritë në një ditë ligësie, degjenerimi dhe braktisjeje të fesë. Rreth 400–421 pas K.

Vini re, unë, [a]Moroni, po i jap fund [b]analeve të atit tim, Mormonit. Vini re, unë nuk kam veçse pak gjëra për të shkruar, për të cilat u urdhërova nga ati im.

2 Dhe tani ndodhi që pas [a]betejës së madhe dhe të tmerrshme në Kumorah, vini re, Nefitët që ikën në tokën në jug, u ndoqën nga [b]Lamanitët, derisa u shkatërruan që të gjithë.

3 Dhe ati im gjithashtu u vra prej tyre dhe madje unë kam mbetur [a]vetëm, që të shkruaj historinë e trishtueshme të shkatërrimit të popullit tim. Por, vini re, ata kanë shkuar dhe unë plotësoj urdhrin e atit tim. Dhe, nëse do të më vrasin, unë nuk e di.

4 Prandaj, unë do të shkruaj dhe do t'i fsheh analet në dhe; dhe se ku do të shkoj, nuk ka rëndësi.

5 Vini re, [a]këtë anal e bëri ati im dhe ai e ka shkruar qëllimin e tij. Dhe vini re, unë do ta shkruaja gjithashtu, po të kishte vend në [b]fletët, por nuk ka; dhe nuk kam më metal, pasi jam vetëm. Ati im u vra në luftë dhe i gjithë farefisi im, dhe unë nuk kam më shokë, as ku të shkoj; dhe deri kur do të më lërë Zoti të jetoj, unë nuk e di.

6 Vini re, [a]katërqind vjet kanë kaluar që nga ardhja e Zotit dhe e Shpëtimtarit tonë.

7 Dhe vini re, Lamanitët e kanë ndjekur popullin tim, Nefitët, nga një qytet në tjetrin dhe nga një vend në tjetrin, madje, derisa ata nuk janë më; dhe e madhe ka qenë [a]rënia e tyre; po, i madh dhe i çuditshëm është shkatërrimi i popullit tim, Nefitëve.

8 Dhe vini re, është dora e Zotit që e bëri këtë gjë. Dhe vini re, gjithashtu Lamanitët janë në [a]luftë me njëri-tjetrin; dhe e tërë faqja e kësaj toke është një rreth i vazhdueshëm, vrasjeje dhe gjakderdhjeje; dhe askush nuk e di fundin e luftës.

9 Dhe tani, vini re, unë nuk do të them më shumë në lidhje me ta, pasi nuk ka asnjë që ekziston mbi sipërfaqen e tokës, veçse Lamanitë dhe [a]hajdutë.

10 Dhe nuk ka asnjë njeri që njeh Perëndinë e vërtetë, veçse [a]dishepujt e Jezusit, të cilët qëndruan në tokë derisa ligësia e njerëzve qe kaq e madhe, sa Zoti nuk i lejoi që të [b]rrinin më me popullin; dhe nëse ata janë

8 1*a* USH Moroni, bir i Mormonit.
b USH Fletë.
2*a* Morm. 6:2–15.
b DeB 3:18.
3*a* Moro. 9:22.
5*a* Morm. 2:17–18.
b Morm. 6:6.
6*a* Alma 45:10.
7*a* 1 Ne. 12:2–3.
8*a* 1 Ne. 12:20–23.
9*a* Morm. 2:8.
10*a* 3 Ne. 28:7; Eth. 12:17. USH Tre dishepuj nefitë.
b Morm. 1:16.

mbi faqen e kësaj toke, askush nuk e di.

11 Por, vini re, [a]ati im dhe unë i kemi parë dhe ata na kanë shërbyer.

12 Dhe kushdo që merr këtë anal dhe nuk e dënon atë për të metat që janë në të, po ai do të dijë gjëra [a]më të mëdha sesa këto. Vini re, unë jam Moroni; dhe po të ishte e mundur, unë do t'jua bëja të ditura të gjitha gjërat.

13 Vini re, tani unë i jap fund fjalës sime në lidhje me këtë popull. Unë jam biri i Mormonit dhe ati im ishte një [a]pasardhës i Nefit.

14 Dhe unë jam i njëjti që po [a]fsheh këtë anal për Zotin; fletët e tij nuk janë të çmueshme, për shkak të urdhërimit të Zotit. Pasi, ai ka thënë në të vërtetë, se askush nuk do të mund t'i ketë ato [b]për të nxjerrë fitime; por anali në to është i një vlere të madhe; dhe kushdo që do ta nxjerrë në dritë, atë, Zoti do ta bekojë.

15 Askush nuk do të ketë fuqi t'i nxjerrë në dritë, veçse në qoftë se i jepet nga Perëndia; pasi Perëndia do që të bëhet me një [a]sy të vetëm në lavdinë e tij ose në mirëqenien e popullit të lashtë të besëlidhjes dhe prej kohësh të shpërndarë.

16 Dhe bekuar qoftë [a]ai që do ta nxjerrë këtë gjë në dritë; pasi ajo do të [b]nxirret nga errësira në dritë, sipas fjalës së Perëndisë; po, do të nxirret nga toka dhe do të shkëlqejë në errësirë, dhe do të vijë në njohurinë e njerëzve; dhe kjo gjë do të bëhet nëpërmjet fuqisë së Perëndisë.

17 Dhe në qoftë se ka [a]gabime, ato janë gabime të njeriut. Por, vini re, ne nuk dimë për ndonjë gabim; megjithatë, Perëndia i di të gjitha gjërat, prandaj, ai që [b]dënon të jetë i kujdesshëm, se përndryshe, do të jetë në rrezik nga zjarri i ferrit.

18 Dhe ai që thotë: Më trego ose përndryshe do të qëllohesh—të jetë i kujdesshëm që të mos urdhërojë për atë që është e ndaluar nga Zoti.

19 Pasi vini re, ai që [a]gjykon me nxitim do të gjykohet përsëri me nxitim; meqë sipas punës së tij do të jetë dhe shpërblimi; prandaj, ai që godet do të goditet përsëri nga Zoti.

20 Vini re, shkrimi i shenjtë thotë—njeriu nuk duhet të qëllojë as nuk duhet të gjykojë, pasi gjykimi është i imi, thotë Zoti, dhe gjithashtu hakmarrja është e imja; dhe unë do të ripaguaj.

21 Dhe ai që do të shprehë zemërim dhe do të luftojë kundër veprës së Zotit dhe kundër popullit të besëlidhjes së Zotit, që janë nga shtëpia e Izraelit dhe do të thotë: Ne do të shkatërrojmë veprën e Zotit dhe Zotit nuk do t'i kujtohet be-

11*a* 3 Ne. 28:24–26.
12*a* 3 Ne. 26:6–11.
13*a* 3 Ne. 5:20.
14*a* Moro. 10:1–2.
b JS—H 1:46.
15*a* DeB 4:5.
16*a* 2 Ne. 3:6–7, 11, 13–14.
b Isa. 29:18; 2 Ne. 27:29.
17*a* Morm. 9:31, 33; Eth. 12:23–28.
b 3 Ne. 29:5; Eth. 4:8.
19*a* PJS, Mt. 7:1–2; 3 Ne. 14:1–2; Moro. 7:14.

sëlidhja që ka bërë me shtëpinë e Izraelit—po ai është në rrezik të kositet dhe të hidhet në zjarr;

22 Pasi [a]qëllimet e përjetshme të Zotit do të vazhdojnë, derisa të gjitha premtimet e tij të plotësohen.

23 Kërkoni profecitë e [a]Isaias. Vini re, unë nuk mund t'i shkruaj ato. Po, vini re unë ju them juve se ata shenjtorë që kanë vdekur para meje, që kanë zotëruar këtë tokë, do ta [b]lusin, po, madje nga pluhuri do ta lusin Zotin; dhe sikurse Zoti jeton, ai do të kujtojë besëlidhjen që ka bërë me ta.

24 Dhe ai i di [a]lutjet e tyre, që ishin në favor të vëllezërve të tyre. Dhe ai e di besimin e tyre, pasi në emër të tij, ata mund të lëviznin [b]malet; dhe në emër të tij, ata mund të bënin që të dridhej toka; dhe se me fuqinë e fjalës së tij, ata bënë që të shembeshin përdhe [c]burgjet; po, madje furrat plot zjarr nuk mund t'i dëmtonin ata, as bishat e egra, as gjarpërinjtë helmues, për shkak të fuqisë së fjalës së tij.

25 Dhe vini re, [a]lutjet e tyre qenë gjithashtu në favor të atij që Zoti do ta kishte lejuar t'i nxirrte këto gjëra në dritë.

26 Dhe askush nuk mund të thotë se ato nuk do të dalin, pasi me siguri do të dalin në dritë, meqë Zoti e ka thënë këtë gjë; pasi ato do të [a]dalin nga toka, me anë të dorës së Zotit dhe askush nuk mund ta ndalojë; dhe kjo do të ndodhë një ditë kur të thuhet se nuk do të ndodhin më [b]mrekulli; dhe do të ndodhë madje, sikur dikush të fliste [c]së vdekuri.

27 Dhe do të dalin në dritë një ditë kur [a]gjaku i shenjtorëve do t'i thërrasë Zotit, për shkak të [b]komploteve të fshehta dhe të punëve të errësirës.

28 Po, do të vijnë në një ditë kur të mohohet fuqia e Perëndisë dhe kur [a]kishat do të bëhen të fëlliqura dhe do të ngrihen në krenarinë e zemrave të tyre; po, madje në një ditë, kur udhëheqësit dhe mësuesit e kishave do të ngrihen në krenarinë e zemrave të tyre, madje, derisa t'i kenë zili ata që u përkasin kishave të tyre.

29 Po, do të vijë në një ditë kur [a]të dëgjohet për zjarre dhe për stuhi dhe për [b]avuj tymi në toka të huaja;

30 Dhe gjithashtu do të dëgjohet për [a]luftëra, zhurma luftërash dhe tërmete në vende të ndryshme.

31 Po, do të vijë në një ditë kur mbi faqe të dheut do të ketë

22*a* DeB 3:3.
23*a* 3 Ne. 20:11; 23:1.
b Isa. 29:4; 2 Ne. 3:19–20; 26:16.
24*a* Enosi 1:12–18; Morm. 9:36; DeB 10:46.
b Jakobi 4:6; Hel. 10:9.
c Alma 14:27–29.
25*a* Morm. 5:21.
26*a* Isa. 29:4; 2 Ne. 33:13.
b Morm. 9:15–26; Moro. 7:27–29, 33–37.
c 2 Ne. 26:15–16; Morm. 9:30; Moro. 10:27.
27*a* Eth. 8:22–24; DeB 87:6–7.
b USH Lidhje të fshehta.
28*a* 2 Tim. 3:1–7; 1 Ne. 14:9–10; 2 Ne. 28:3–32; DeB 33:4.
29*a* Joe. 2:28–32; 2 Ne. 27:2–3.
b 1 Ne. 19:11; DeB 45:39–42.
30*a* Mt. 24:6; 1 Ne. 14:15–17.

fëlliqësi të mëdha; do të ketë vrasje dhe grabitje dhe gënjeshtra, dhe mashtrime, dhe lavirësi, dhe të gjitha llojet e neverive; kur do të ketë shumë që do të thonë: Bëj këtë ose bëj atë dhe nuk ka [a]rëndësi, pasi të tillët Zoti do t'i [b]mbështesë në ditën e fundit. Por, mjerë të tillët, pasi ata janë në [c]vrerin e hidhësirës dhe në rripat e paudhësisë.

32 Po, do të vijë në një ditë kur do të ketë kisha të ngritura që do të thonë: Ejani tek unë dhe për të hollat tuaja, do t'ju falen mëkatet tuaja.

33 O ju popull i lig dhe i çoroditur dhe kokëfortë, përse keni ngritur kisha, me qëllim [a]fitimesh për vete? Përse keni [b]ndryshuar fjalën e shenjtë të Perëndisë, duke sjellë [c]mallkim në shpirtrat tuaj? Vini re, shikoni zbulesat e Perëndisë; pasi vini re, koha vjen në atë ditë kur të gjitha këto gjëra do të përmbushen.

34 Vini re, Zoti më ka treguar gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme në lidhje me atë që do të vërtetohet së shpejti, në atë ditë kur këto gjëra të dalin në dritë mes jush.

35 Vini re, unë ju flas sikur të ishit të pranishëm, por megjithatë nuk jeni akoma. Por vini re, Jezu Krishti ju ka paraqitur tek unë dhe unë i di veprimet tuaja.

36 Dhe unë e di se [a]ecni në krenarinë e zemrave tuaja; dhe se nuk ka veçse pak që nuk [b]ngrihen në krenarinë e zemrave të tyre, duke veshur [c]rroba luksi, duke pasur zili dhe duke u grindur dhe duke qenë shpirtligj, dhe duke përndjekjur, dhe të gjitha llojet e paudhësive; dhe kishat tuaja, po, madje secila prej tyre, janë bërë të fëlliqura për shkak të krenarisë së zemrave tuaja.

37 Pasi vini re, ju doni [a]paratë dhe të mirat tuaja materiale dhe veshjet luksoze, dhe zbukurimet e kishave tuaja, më shumë sesa doni të varfërit dhe nevojtarët, të sëmurët dhe fatkeqët.

38 O ju të fëlliqur, ju hipokritë, ju mësues që shisni veten tuaj për ato gjëra që të prishin, përse keni fëlliqur kishën e shenjtë të Perëndisë? Përse keni [a]turp të merrni mbi vete emrin e Krishtit? Përse nuk mendoni se është më e madhe vlera e një lumturie të pafund, sesa ai [b]mjerim që kurrë nuk vdes—për shkak të [c]lavdisë së botës?

39 Përse stoliseni me ato gjëra që nuk kanë jetë dhe megjithatë lini që i urituri dhe nevojtari dhe i zhveshuri, dhe i sëmuri, dhe fatkeqi t'ju kalojnë pranë, dhe nuk i vini re?

40 Po, përse përgatitni neveritë tuaja të [a]fshehta për të marrë fitime dhe bëni që të vejat të vajtojnë para Zotit, dhe gjitha-

31*a* 2 Ne. 28:21–22.
b 2 Ne. 28:8.
c Alma 41:11.
33*a* USH Intriga të priftërinjve.
b 1 Ne. 13:26–29.
c USH Mallkim.
36*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
b Jakobi 2:13.
c Alma 5:53.
37*a* 2 Ne. 28:9–16.
38*a* Rom. 1:16; 2 Tim. 1:8; 1 Ne. 8:25–28; Alma 46:21.
b Mosia 3:25.
c 1 Ne. 13:9.
40*a* USH Lidhje të fshehta.

shtu jetimët të vajtojnë para Zotit dhe që gjithashtu gjaku i etërve të tyre dhe i bashkëshortëve të tyre të lusë Zotin nga dheu për hakmarrje mbi kokat tuaja?

41 Vini re, shpata e hakmarrjes varet mbi ju; dhe shpejt vjen koha që ai të marrë [a]hak gjakun e shenjtorëve mbi ju, pasi ai nuk do t'i durojë më përgjërimet e tyre.

KAPITULLI 9

Moroni u thërret atyre që nuk besojnë në Krisht, të pendohen—Ai shpall një Perëndi të mrekullive, që jep zbulesa dhe derdh dhurata dhe shenja mbi besnikët—Mrekullitë pushojnë për shkak të mosbesimit—Shenjat ndjekin ata që besojnë—Njerëzit këshillohen të jenë të urtë dhe të zbatojnë urdhërimet. Rreth 401–421 pas K.

Dhe tani, unë flas gjithashtu në lidhje me ata që nuk besojnë në Krisht.

2 Vini re, a do të besoni ju në ditën e ndëshkimit tuaj—vini re, kur të vijë Zoti, po, madje, atë [a]ditë të madhe kur [b]toka do të mbështillet në vetvete si një pergamenë dhe elementet do të [c]shkrihen me nxehtësi të zjarrtë, po, në atë ditë të madhe kur ju do të silleni që të qëndroni para Qengjit të Perëndisë—atëherë, a do të thoni se nuk ka Perëndi?

3 Atëherë, a do ta mohoni më Krishtin ose do të mund ta vini re Qengjin e Perëndisë? A besoni se do të mund të banoni me të, të vetëdijshëm për fajin tuaj? A mendoni se do të mund të ishit të lumtur të banonit me atë Qenie të shenjtë, kur shpirtrat tuaj janë të torturuar nga vetëdija e fajit se keni shpërdoruar ligjet e tij?

4 Vini re, unë ju them, se do të ishit më të mjeruar po të banonit me një Perëndi të shenjtë dhe të drejtë, duke qenë të vetëdijshëm për fëlliqësinë tuaj para tij, sesa po të banonit me shpirtrat e [a]mallkuar në [b]ferr.

5 Pasi vini re, kur ju do të silleni të shihni [a]lakuriqësinë tuaj para Perëndisë dhe gjithashtu lavdinë e Perëndisë dhe shenjtërinë e Jezu Krishtit, brenda jush do të ndizet një flakë zjarri të pashueshëm.

6 O atëherë, ju që [a]nuk besoni, [b]kthehuni te Zoti, përgjërojuni gjithë fuqi Atit në emrin e Jezusit, që ndoshta mund të gjendeni të panjollë, të [c]kulluar, të çiltër dhe të bardhë, duke qenë pastruar nga gjaku i [d]Qengjit, në atë ditë të madhe dhe të fundit.

7 Dhe përsëri unë ju flas juve që [a]mohoni zbulesat e Perëndisë dhe thoni se ato nuk ndodhin më, se nuk ka më zbulesa, as

41 *a* 1 Ne. 22:14.
9 2 *a* Mal. 4:5; 3 Ne. 28:31.
b Morm. 5:23; DeB 63:20–21. USH Botë—Fundi i botës.
c Amo. 9:13; 3 Ne. 26:3.
4 *a* USH Mallkim.
b USH Ferr.
5 *a* 2 Ne. 9:14.
6 *a* USH Mosbesim.
b Eze. 18:23, 32; DeB 98:47.
c USH Pastër (i), pastërti.
d USH Qengj i Perëndisë.
7 *a* 3 Ne. 29:6–7.

profeci, as dhurata, as shërim, as të folur në gjuhë dhe [b]interpretim gjuhësh;

8 Vini re, unë ju them juve se ai që i mohon këto gjëra, nuk e njeh [a]ungjillin e Krishtit; po, ai nuk i ka lexuar shkrimet e shenjta; në qoftë se i ka lexuar, nuk i [b]kupton.

9 Pasi, a nuk lexojmë ne se Perëndia është [a]i njëjtë dje, sot dhe përgjithmonë dhe në të nuk ka ndryshueshmëri as hije ndërrimi?

10 Dhe tani, në qoftë se keni imagjinuar në mendjen tuaj një zot që ndryshon dhe në të cilin ka hije ndërrimi, atëherë ju keni imagjinuar në mendjen tuaj një zot që nuk është një Perëndi mrekullish.

11 Por, vini re, unë do t'ju tregoj një Perëndi mrekullish, madje Perëndinë e Abrahamit dhe Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit, dhe është i njëjti [a]Perëndi që krijoi qiejt dhe tokën dhe të gjitha gjërat që gjenden në to.

12 Vini re, ai krijoi Adamin dhe nga [a]Adami erdhi [b]rënia e njeriut. Dhe për shkak të rënies së njeriut, erdhi Jezu Krishti, madje Ati dhe Biri; dhe për shkak të Jezu Krishtit, erdhi [c]shëlbimi i njeriut.

13 Dhe për shkak të shëlbimit të njeriut, që erdhi nëpërmjet Jezu Krishtit, ata kthehen në praninë e Zotit; po, dhe është me anë të tij që të gjithë njerëzit shëlbohen, sepse vdekja e Krishtit sjell [a]ringjalljen e cila sjell një shëlbim nga një [b]gjumë i pafund, gjumë nga i cili të gjithë njerëzit do të zgjohen nga fuqia e Perëndisë, kur të bjerë boria; dhe të gjithë do të dalin, si të vegjël dhe të mëdhenj, dhe të gjithë do të qëndrojnë para shufrës së tij, pasi të jenë shëlbuar dhe të jenë çliruar nga ky [c]rrip i përjetshëm vdekjeje, vdekje e cila është një vdekje fizike.

14 Dhe atëherë vjen mbi ta [a]gjykimi i të Shenjtit; dhe atëherë vjen koha që ai që është i [b]fëlliqur, do të mbetet akoma i fëlliqur; dhe ai që është i drejtë do të mbetet akoma i drejtë; ai që është i lumtur, do të mbetet akoma i lumtur; dhe ai që është i palumtur do të mbetet akoma i palumtur.

15 Dhe tani, O ju të gjithë që keni imagjinuar në vetvete një perëndi që [a]nuk mund të bëjë mrekulli, unë do t'ju pyesja, a kanë kaluar të gjitha gjërat për të cilat ju fola? A ka ardhur ende mbarimi? Vini re, unë ju them juve: Jo; dhe Perëndia nuk ka pushuar së qeni një Perëndi mrekullish.

7*b* 1 Kor. 12:7–10; NeB 1:7.
8*a* USH Ungjill.
b Mt. 22:29.
9*a* Heb. 13:8; 1 Ne. 10:18–19; Alma 7:20; Moro. 8:18; DeB 20:12.
11*a* Zan. 1:1; Mosia 4:2; DeB 76:20–24. USH Jezu Krisht.
12*a* Mosia 3:26.
b USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
13*a* Hel. 14:15–18.
b DeB 43:18.
c DeB 138:16.
14*a* USH Gjykim, i fundit.
b Alma 7:21; DeB 88:35.
15*a* Moro. 7:35–37; DeB 35:8. USH Mrekulli.

16 Vini re, a nuk janë të mrekullueshme në sytë tanë gjërat që ka bërë Perëndia? Po, e kush mund t'i kuptojë [a]veprat e mrekullueshme të Perëndisë?

17 Kush mund të thotë se nuk qe një mrekulli që nga [a]fjala e tij qielli dhe toka të ishin; dhe nga fuqia e fjalës së tij njeriu u [b]krijua nga [c]pluhuri i tokës; dhe nga fuqia e fjalës së tij u bënë mrekulli?

18 Dhe kush do të thotë se Jezu Krishti nuk bëri shumë [a]mrekulli të mëdha? Dhe u bënë shumë mrekulli të mëdha nga duart e apostujve.

19 Dhe në qoftë se u bënë atëherë [a]mrekulli, pse Perëndia ka pushuar së qeni një Perëndi mrekullish dhe megjithatë të jetë një Qenie e pandryshueshme? Dhe vini re, unë ju them juve se ai nuk ndryshon; se po të ndryshonte, ai nuk do të ishte më Perëndi; dhe, ai nuk pushon së qeni Perëndi dhe është një Perëndi mrekullish.

20 Dhe shkaku që ai pushon së bëri [a]mrekulli mes fëmijëve të njerëzve, është se ata bien në mosbesim dhe largohen nga udha e drejtë dhe nuk njohin Perëndinë në të cilin duhet të [b]besojnë.

21 Vini re, unë ju them juve se kush beson në Krisht pa dyshuar asgjë, [a]çdo gjë që i kërkon Atit në emrin e Krishtit do t'i jepet atij; dhe ky premtim është për të gjithë, madje deri në skajet e tokës.

22 Pasi vini re, kështu u tha Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, dishepujve të tij që do të rrinin, po, si dhe të gjithë dishepujve të tij që mund të dëgjonin në turmë: [a]Shkoni në tërë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese;

23 Dhe ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet, por ai që nuk beson do të [a]mallkohet.

24 Dhe këto [a]shenja do të ndjekin ata që besojnë—në emrin tim ata do të përzënë [b]djajtë, ata do të flasin me gjuhë të reja; ata do të kapin gjarpërinj; dhe ata nuk do të pësojnë gjë, në qoftë se pinë ndonjë gjë helmuese; ata do të vënë [c]duart mbi të sëmurët dhe ata do të shërohen;

25 Dhe kushdo që beson në emrin tim, duke mos dyshuar asgjë, atij do t'ia [a]vërtetoj të gjitha fjalët e mia, madje deri në skajet e tokës;

26 Dhe tani vini re, kush mund të qëndrojë kundër veprave të Zotit? Kush mund t'i mohojë fjalët e tij? [a]Kush do të ngrihet kundër pushtetit të plotfuqishëm të Zotit? Kush do të [b]përçmojë veprat e Zotit? Kush

16*a* Psa. 40:5; DeB 76:114; Mois. 1:3–5.
17*a* Jakobi 4:9.
b USH Krijoj, krijim.
c Zan. 2:7; Mosia 2:25.
18*a* Gjo. 6:14.
19*a* DeB 63:7–10.
20*a* Gjy. 6:11–13; Eth. 12:12–18; Moro. 7:35–37.
b USH Besim.
21*a* Mt. 21:22; 3 Ne. 18:20.
22*a* Mr. 16:15–16. USH Punë misionare.
23*a* USH Mallkim.
24*a* Mr. 16:17–18. USH Shenjë.
b Vep. 16:16–18.
c USH Administrim i të sëmurëve.
25*a* USH Zbulesë; Dëshmi.
26*a* 3 Ne. 29:4–7.
b Fja. 13:13.

do të përçmojë fëmijët e Krishtit? Vini re, të gjithë ju që jeni përçmues të veprave të Zotit, pasi ju do të mrekulloheni dhe do të mbaroni.

27 O, prandaj, mos përçmoni dhe mos u mrekulloni, por dëgjoni fjalët e Zotit dhe i kërkoni Atit, në emrin e Jezusit për çdo gjë që do të keni nevojë. Mos dyshoni, por jini besues dhe filloni sikurse në kohët e vjetra të [a]vini te Zoti me gjithë [b]zemrën tuaj; dhe [c]punoni për shpëtimin tuaj me frikë dhe duke u dridhur para tij.

28 Jini të [a]urtë në ditët e provës suaj; qërohuni nga çdo fëlliqësi; mos kërkoni që të mund ta shpenzoni atë mbi [b]epshet tuaja, por kërkoni me besim të patundur, se nuk do të bini në tundim, por, se do t'i shërbeni Perëndisë së vërtetë dhe [c]të gjallë.

29 Shikoni që të mos pagëzoheni [a]padenjësisht; shikoni që të mos merrni sakramentin e Krishtit [b]padenjësisht; por shikoni që të bëni të gjitha gjërat në mënyrë të [c]denjë dhe t'i bëni në emrin e Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë së gjallë; dhe në qoftë se ju bëni këtë dhe duroni deri në fund, ju nuk do të dëboheni në asnjë mënyrë.

30 Vini re, unë ju flas juve, sikurse t'ju [a]flisja së vdekuri; pasi unë e di se ju do t'i keni fjalët e mia.

31 Mos më dënoni për [a]papërsosmërinë time dhe as atin tim për shkak të papërsosmërisë së tij, as ata që kanë shkruar para tij; por më mirë jepini falënderime Perëndisë që vuri në dukje papërsosmëritë tona, kështu që ju të mësoni dhe të jeni më të urtë sesa qemë ne.

32 Dhe tani vini re, ne e shkruam këtë anal sipas njohurisë sonë, me hieroglife që quhen mes nesh, egjiptiane të [a]reformuara që u pasuan dhe u ndryshuan nga ne sipas mënyrës sonë të të folurit.

33 Dhe po të kishin qenë fletët tona mjaft të mëdha, ne do të kishim shkruar në hebraisht; por ne kemi ndryshuar edhe hebraishten; dhe, sikur ne të kishim shkruar në hebraisht, vini re, ju nuk do të gjenit papërsosmëri në analin tonë.

34 Por, Zoti i di gjërat që kemi shkruar dhe gjithashtu asnjë popull tjetër nuk e di gjuhën tonë; dhe sepse asnjë popull tjetër nuk e di gjuhën tonë, prandaj ai ka përgatitur [a]mjetet për interpretimin e saj.

35 Dhe këto gjëra janë shkruar, që ne të mund të çlirojmë rrobat tona nga gjaku i vëllezërve tanë që kanë rënë në [a]mosbesim.

27*a* Moro. 10:30–32.
b Joz. 22:5; DeB 64:22, 34. USH Zemër.
c Fil. 2:12.
28*a* Jakobi 6:12.
b USH Epsh.
c Alma 5:13.
29*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Cilësitë për pagëzim.
b 1 Kor. 11:27–30; 3 Ne. 18:28–32.
c USH Denjë (i), denjësi.
30*a* Morm. 8:26; Moro. 10:27.
31*a* Morm. 8:17; Eth. 12:22–28, 35.
32*a* 1 Ne. 1:2; Mosia 1:4.
34*a* Mosia 8:13–18; Eth. 3:23, 28; DeB 17:1.
35*a* 2 Ne. 26:15.

36 Dhe vini re, këto gjëra që ne kemi [a]dëshiruar në lidhje me vëllezërit tanë, po, madje, edhe kthimin e tyre në njohurinë e Krishtit, janë sipas lutjeve të të gjithë shenjtorëve që kanë banuar në tokë.

37 Dhe dhëntë Zoti Jezu Krisht, që lutjet e tyre të përmbushen sipas besimit të tyre; dhe që Perëndia, Ati, të kujtojë besëlidhjen që ai ka bërë me shtëpinë e Izraelit; dhe ai i bekoftë përgjithmonë, me anë të besimit në emrin e Jezu Krishtit. Amen.

Libri i Ethërit

Anali i Jareditëve, i nxjerrë nga njëzet e katër fletët që u gjetën nga populli i Limhit gjatë ditëve të mbretit Mosia.

KAPITULLI 1

Moroni përmbledh shkrimet e Ethërit—Paraqitet gjenealogjia e Ethërit—Gjuha e Jareditëve nuk ngatërrohet në Kullën e Babelit—Zoti premton se do t'i çojë ata në një vend të zgjedhur dhe se do t'i bëjë një komb të madh.

DHE tani, unë, [a]Moroni, po vazhdoj të bëj një rrëfim të atyre banorëve të lashtë që u shkatërruan nga [b]dora e Zotit, nga faqja e këtij vendi verior.

2 Dhe unë po e marr rrëfimin tim nga [a]njëzet e katër fletët që u gjetën nga populli i Limhit, që quhet Libri i Ethërit.

3 Dhe sipas mendimit tim, pjesa e parë e këtij anali, e cila flet në lidhje me krijimin e botës dhe gjithashtu të Adamit dhe një rrëfim nga ajo kohë madje deri në [a]kullën e madhe dhe çdo gjë që ndodhi mes fëmijëve të njerëzve deri në atë kohë, ekziston mes Judenjve—

4 Prandaj unë nuk shkruaj ato gjëra që ndodhën që nga ditët e [a]Adamit dhe deri në atë kohë; pasi ato ndodhen në fletë; dhe kushdo që t'i gjejë ato, po ai do të ketë fuqi të gjejë rrëfimin e plotë.

5 Por vini re, unë nuk jap rrëfimin e plotë, por jap një pjesë të rrëfimit nga kulla dhe deri kur u shkatërruan.

6 Dhe në këtë mënyrë unë po jap rrëfimin. Ai që e shkroi këtë anal qe [a]Ethëri dhe ishte një pasardhës i Koriantorit.

7 Koriantori ishte biri i Moronit.

8 Dhe Moroni ishte biri i Ethemit.

36*a* Morm. 8:24–26; DeB 10:46–49.
[ETHERI]
1 1*a* USH Moroni, bir i Mormonit.
b Morm. 5:23; DeB 87:6–7.
2*a* Alma 37:21; Eth. 15:33.
3*a* Omni 1:22; Mosia 28:17; Hel. 6:28.
4*a* DMTH duke mbuluar të njëjtën periudhë sikurse Zanafilla, kapitujt 1–10.
6*a* Eth. 12:2; 15:34.

9 Dhe Ethemi ishte biri i Ahahut.
10 Dhe Ahahu ishte biri i Sethit.
11 Dhe Sethi ishte biri i Shiblonit.
12 Dhe Shibloni ishte biri i Komit.
13 Dhe Komi ishte biri i Koriantumit.
14 Dhe Koriantumi ishte biri i Amnigadës.
15 Dhe Amnigada ishte biri i Aaronit.
16 Dhe Aaroni ishte një pasardhës i Hethit që ishte biri i Herthomit.
17 Dhe Herthomi ishte biri i Libit.
18 Dhe Libi ishte biri i Kishit.
19 Dhe Kishi ishte biri i Koromit.
20 Dhe Koromi ishte biri i Levit.
21 Dhe Levi ishte biri i Kimit.
22 Dhe Kimi ishte biri i Moriantonit.
23 Dhe Moriantoni ishte një pasardhës i Riplakishit.
24 Dhe Riplakishi ishte biri i Shezit.
25 Dhe Shezi ishte biri i Hethit.
26 Dhe Hethi ishte biri i Komit.
27 Dhe Komi ishte biri i Koriantumit.
28 Dhe Koriantumi ishte biri i Emerit.
29 Dhe Emeri ishte biri i Omerit.
30 Dhe Omeri ishte biri i Shules.
31 Dhe Shule ishte biri i Kibit.
32 Dhe Kibi ishte biri i Orihës që ishte biri i Jaredit;
33 [a]Jaredi, i cili erdhi me të vëllanë dhe familjet e tyre, dhe me disa të tjerë dhe familjet e tyre, nga kulla e madhe, në kohën kur Zoti [b]ngatërroi gjuhën e njerëzve dhe u betua në zemërimin e tij se do t'i shpërndante mbi gjithë [c]faqen e dheut; dhe sipas fjalës së Zotit njerëzit u shpërndanë.
34 Dhe [a]vëllai i Jaredit, duke qenë njeri i bëshëm dhe i fuqishëm dhe njeri shumë i favorizuar nga Zoti, Jaredi, vëllai i tij, i tha atij: Lute Zotin që të mos na ngatërrojë, që të mos i kuptojmë fjalët tona.
35 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit e luti Zotin dhe Zoti pati dhembshuri për Jaredin; prandaj ai nuk ia ngatërroi gjuhën Jaredit; dhe Jaredi dhe i vëllai nuk u ngatërruan.
36 Atëherë Jaredi i tha vëllait të tij: Lutju përsëri Zotit dhe ndoshta ai do të largojë zemërimin e tij prej atyre që janë miqtë tanë që të mos ua ngatërrojë gjuhën e tyre.
37 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit e luti Zotin dhe Zoti pati dhembshuri për miqtë e tyre dhe familjet e tyre, kështu që ata nuk u ngatërruan.
38 Dhe ndodhi që Jaredi i foli përsëri të vëllait duke thënë: Shko dhe pyete Zotin, në qoftë se ai do të na nxjerrë nga vendi; dhe në qoftë se do të na nxjerrë nga vendi, kërkoi se ku do të shkojmë. Dhe kush e di nëse

33*a* USH Jaredi.
b Zan. 11:6–9.
c Mosia 28:17.
34*a* USH Jared(it), vëlla i.

Zoti nuk do të na çojë në një vend të [a]zgjedhur në të gjithë tokën? Dhe në qoftë se është kështu, të jemi besnikë ndaj Zotit, që të mund ta kemi atë për trashëgimin tonë.

39 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit iu lut Zotit sipas asaj që u tha nga goja e Jaredit.

40 Dhe ndodhi që Zoti e dëgjoi vëllanë e Jaredit dhe pati dhembshuri për të dhe i tha atij:

41 Shko dhe mblidhi së bashku tufat e tua, si meshkuj ashtu dhe femra të çdo lloji; dhe gjithashtu çdo lloj fare nga toka dhe [a]familjet tuaja; si dhe vëllanë tënd, Jaredin dhe familjen e tij; si dhe [b]miqtë e tu dhe familjet e tyre dhe miqtë e Jaredit dhe familjet e tyre.

42 Dhe kur ta kesh bërë këtë gjë, [a]vihu në krye të tyre dhe shko në luginën që është në veri. Dhe aty, unë do të takohem me ty dhe do të shkoj [b]para teje në një tokë të [c]zgjedhur përmbi të gjitha tokat e dheut.

43 Dhe aty do të të bekoj ty dhe farën tënde dhe do të rris për vete nga fara jote, dhe nga fara e vëllait tënd, dhe nga ata që do të vijnë me ty, një komb të madh. Dhe nuk do të ketë më të madh se kombi që do të rris për vete nga fara jote, mbi gjithë faqen e dheut. Dhe këtë, unë do ta bëj për ty, për shkak të kësaj kohe të gjatë që më je lutur.

KAPITULLI 2

Jareditët përgatiten për udhëtimin e tyre drejt tokës së premtuar—Është një vend i zgjedhur ku njerëzit duhet t'i shërbejnë Krishtit ose të përlahen—Zoti i flet vëllait të Jaredit për tri orë—Jareditët ndërtojnë maune—Zoti i kërkon të vëllait të Jaredit që të propozojë sesi duhet të ndriçohen maunet.

Dhe ndodhi që Jaredi dhe i vëllai dhe familjet e tyre, si dhe miqtë e Jaredit dhe të vëllait të tij, dhe familjet e tyre shkuan në luginën që ishte në veri (dhe emri i luginës ishte [a]Nimrod, duke u quajtur si gjahtari i fuqishëm) me tufat e tyre që ata kishin mbledhur tok, mashkull dhe femër të çdo lloji.

2 Dhe ata vunë edhe kurthe e zunë shpendë të ajrit; dhe ata përgatitën një enë me të cilën sollën me vete peshqit e ujërave.

3 Dhe ata morën me vete dhe deseretin e cila përkthehet bletë mjalti; dhe kështu ata morën me vete koshere bletësh dhe të gjitha llojet e asaj që gjendej mbi faqen e dheut, si dhe fara të çdo lloji.

4 Dhe ndodhi që kur ata arritën në luginën Nimrod, Zoti zbriti dhe foli me vëllanë e Jaredit; dhe ai ishte në një [a]re dhe i vëllai i Jaredit nuk e pa.

5 Dhe ndodhi që Zoti i urdhëroi ata që të shkonin në vendin e shkretë, po, në atë pjesë ku

38*a* USH Tokë e premtuar.
41*a* Eth. 6:20.
b Eth. 6:16.
42*a* 1 Ne. 2:1–2; Abr. 2:3.
b DeB 84:88.
c 1 Ne. 13:30.
2 1*a* Zan. 10:8.
4*a* Num. 11:25; DeB 34:7–9; JS—H 1:68.

nuk kishte shkelur kurrë njeriu. Dhe ndodhi që Zoti shkoi para tyre dhe foli me ta duke qëndruar gjithnjë në një [a]re dhe i udhëzoi në ç'drejtim duhej të udhëtonin.

6 Dhe ndodhi që ata udhëtuan në vendin e shkretë dhe ndërtuan maune me të cilat kaluan shumë ujëra, duke qenë përherë të drejtuar nga dora e Zotit.

7 Dhe Zoti nuk i lejoi që të ndaleshin përtej detit në vendin e shkretë, por deshi që të shkonin tutje, madje, për në [a]tokën e premtimit që ishte një tokë e zgjedhur mes të gjitha tokave të tjera, që Zoti Perëndi e kishte ruajtur për një popull të drejtë.

8 Dhe, në zemërimin e tij, ai i ishte betuar vëllait të Jaredit, se kushdo që do të zotëronte këtë tokë të premtimit, atëherë e tutje dhe përgjithnjë, do t'i [a]shërbente atij, Perëndisë të vetëm dhe të vërtetë ose do të [b]përlahej kur zemërimi i tij i plotë do të vinte mbi të.

9 Dhe tani, ne mund të shohim vendimet e Perëndisë në lidhje me këtë tokë që është një tokë premtimi, dhe cilido komb që të bëhet zot i saj, do t'i shërbejë Perëndisë ose ata do të fshihen nga faqja e dheut, kur zemërimi i tij i plotë të bjerë mbi ta. Dhe zemërimi i tij i plotë vjen mbi ta, kur ata të jenë mbushur me paudhësi.

10 Pasi vini re, kjo është një tokë që është zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera; prandaj, ai që do ta zotërojë atë, do t'i shërbejë Perëndisë ose do të fshihet nga faqja e dheut; pasi ky është vendimi i përhershëm i Perëndisë. Dhe nuk do të [a]fshihet nga faqja e dheut deri në [b]plotësinë e paudhësisë mes fëmijëve të vendit.

11 Dhe kjo ju vjen juve, O ju [a]Johebrenj, që t'i dini vendimet e Perëndisë—që të mund të pendoheni dhe të mos vazhdoni në paudhësitë tuaja, derisa të vijë plotësia, që të mos sillni mbi ju zemërimin e plotë të Perëndisë, sikurse kanë bërë deri tani banorët e kësaj toke.

12 Vini re, kjo është një tokë e zgjedhur dhe cilido komb që e zotëron atë, do të jetë i [a]lirë nga prangat dhe nga robëria dhe nga çdo komb tjetër nën qiell, në qoftë se ata do t'i [b]shërbejnë vetëm Perëndisë së kësaj toke, që është Jezu Krishti, që është shfaqur nga gjërat që kemi shkruar.

13 Dhe tani, unë po vazhdoj me rrëfimin tim; pasi vini re, ndodhi që Zoti solli Jaredin dhe vëllezërit e tij madje tek ai det i madh që ndan tokat. Dhe kur arritën në det, ata ngritën çadrat e tyre; dhe e quajtën vendin Moriankumer; dhe ata banuan në çadra dhe banuan në çadra në breg të detit, për hapësirën e katër viteve.

14 Dhe ndodhi që në mbarim të katër viteve, Zoti erdhi përsëri te vëllai i Jaredit dhe qëndroi

5*a* Eks. 13:21–22.
7*a* 1 Ne. 4:14.
ush Tokë e premtuar.
8*a* Eth. 13:2.
b Jar. 1:3, 10; Alma 37:28; Eth. 9:20.
10*a* 2 Ne. 28:16.
b 1 Ne. 17:37–38.
11*a* 2 Ne. 28:32.
12*a* ush Liri.
b Isa. 60:12.

në një re dhe foli me të. Dhe për hapësirën e tri orëve, Zoti foli me të vëllanë e Jaredit dhe e [a]ndëshkoi rëndë, sepse ai nuk ishte kujtuar të [b]thërriste në emrin e Zotit.

15 Dhe i vëllai i Jaredit u pendua për të keqen që kishte bërë dhe thirri emrin e Zotit për vëllezërit e tij që ishin me të. Dhe Zoti i tha atij: Unë do t'ju fal mëkatet ty dhe vëllezërve të tu, por ti nuk duhet të mëkatosh më, pasi duhet të kujtosh se [a]Shpirti im nuk do të [b]përpiqet gjithmonë me njeriun; prandaj, në qoftë se do të mëkatoni gjersa të jeni mbushur plot, ju nuk do të dilni më në prani të Zotit. Dhe këto janë mendimet e mia për tokën që do t'ju jap për trashëgimin tuaj, pasi do të jetë një tokë e [c]zgjedhur mbi të gjitha tokat e tjera.

16 Dhe Zoti tha: Shkoni të punoni dhe ndërtoni sipas mënyrës së mauneve që keni ndërtuar deri tani. Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit dhe vëllezërit e tij shkuan të punonin dhe ndërtuan maune, sikurse ato që kishin ndërtuar, sipas [a]udhëzimeve të Zotit. Dhe ato ishin të vogla dhe të lehta mbi ujë, madje ashtu siç është i lehtë një shpend mbi ujë.

17 Dhe ato ishin ndërtuar në një mënyrë që ato ishin mjaft të [a]puthitura, madje që do ta mbanin ujin si një tas; dhe fundi i tyre ishte i puthitur sikurse një tas; dhe anët e tyre ishin të puthitura sikurse një tas; dhe fundet ishin me majë; dhe kuverta ishte gjithashtu e puthitur sikurse një tas; dhe gjatësia ishte sa gjatësia e një peme; dhe dera kur ishte e mbyllur, ishte e puthitur sikurse një tas.

18 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit e luti Zotin, duke thënë: O Zot, unë e kreva punën që më urdhërove të bëja dhe unë i bëra maunet si më udhëzove.

19 Dhe vër re, O Zot, në to nuk ka dritë; si do t'i drejtojmë ato? Dhe gjithashtu ne do të mbarojmë, pasi në to ne nuk mund të marrim frymë, vetëm me ajrin që ato kanë brenda; prandaj ne do të mbarojmë.

20 Dhe Zoti i tha vëllait të Jaredit: Vër re, ti do t'u bësh një vrimë në majë dhe gjithashtu në fund; dhe kur ti të kesh nevojë për ajër, ti do të hapësh vrimën dhe do të marrësh ajër. Dhe në qoftë se ndodh që uji vjen përmbi ty, vër re, ti do ta mbyllësh vrimën, që ti të mos mbarosh nga vërshimi i ujit.

21 Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit bëri kështu, ashtu si e urdhëroi Zoti.

22 Dhe ai e luti përsëri Zotin, duke thënë: O Zot, vër re, unë veprova ashtu siç më urdhërove; dhe unë përgatita barkat për njerëzit e mi dhe vër re, nuk ka dritë në to. Vër re, O Zot, a do të lejosh që ne të kalojmë këtë ujë të madh në errësirë?

23 Dhe Zoti, Perëndia, i tha vëllait të Jaredit: Ç'do që të bëj

14*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Lutje.
15*a* Eth. 15:19.
b Zan. 6:3; 2 Ne. 26:11; Morm. 5:16.
c Eth. 9:20.
16*a* 1 Ne. 17:50–51.
17*a* Eth. 6:7.

që të keni dritë në barkat tuaja? Pasi vini re, ju nuk mund të keni dritare, pasi ato do të bëheshin copë, as nuk mund të merrni zjarr me vete, pasi ju nuk mund të udhëtoni me dritë zjarri.

24 Pasi vini re, ju do të jeni si një balenë në mes të detit; pasi dallgët sa një mal do të bien mbi ju. Megjithatë, unë do t'ju nxjerr përsëri nga thellësitë e detit; pasi [a]erërat kanë dalë nga goja ime dhe gjithashtu [b]shirat dhe përmbytjet i kam dërguar unë.

25 Dhe vini re, unë ju përgatis për këto gjëra; pasi ju nuk mund ta kapërceni këtë thellësi të madhe, në qoftë se nuk ju përgatis kundër dallgëve të detit dhe erërave që kanë dalë dhe përmbytjeve që do të vijnë. Prandaj, ç'doni që t'ju përgatis që të mund të keni dritë, kur të përpiheni në thellësitë e detit?

KAPITULLI 3

Vëllai i Jaredit sheh gishtin e Zotit, ndërsa prek gjashtëmbëdhjetë gurë—Krishti i tregon trupin e tij shpirtëror vëllait të Jaredit—Ata që kanë një dituri të përsosur nuk mund të qëndrojnë përjashta velit—Sigurohen përkthyes për të nxjerrë në dritë analin e Jareditëve.

Dhe ndodhi që vëllai i Jaredit (tani numri i barkave që ishin përgatitur ishte tetë) shkoi në malin që ata e quanin mali Shelem, për shkak të lartësisë së tij tepër të madhe dhe shkriu nga një shkëmb gjashtëmbëdhjetë gurë të vegjël; dhe ata ishin të bardhë dhe të tejdukshëm, madje si një xham i tejdukshëm; dhe ai i mbajti në duar në majë të malit dhe e luti përsëri Zotin, duke thënë:

2 O Zot, ti the se ne do të jemi të rrethuar nga përmbytjet. Tani vër re, O Zot dhe mos u zemëro me shërbëtorin tënd për dobësinë e tij para teje; pasi ne e dimë se ti je i shenjtë dhe se banon në qiej; dhe ne jemi të padenjë para teje; për shkak të [a]rënies, [b]natyra jonë është bërë e ligë vazhdimisht; megjithatë, O Zot, ti na dhe një urdhërim që ne të të thërrasim, se prej teje, ne mund të marrim sipas dëshirave tona.

3 Vër re, O Zot, ti na ke goditur për shkak të paudhësisë sonë dhe na ke dëbuar dhe gjatë këtyre shumë viteve ne kemi qenë në vendin e shkretë; megjithatë, ti ke qenë i [a]mëshirshëm me ne. O Zot, shikomë me mëshirë dhe largo zemërimin tënd nga ky populli yt dhe mos lejo që ata ta kalojnë këtë thellësi të stuhishme në errësirë; por vër re këto gjëra të cilat unë i shkriva nga shkëmbi.

4 Dhe unë e di, O Zot, se ti ke të gjithë [a]fuqinë dhe se mund të bësh çdo gjë që do për të mirën e njeriut; prandaj, preki këta gurë, O Zot, me gishtin tënd dhe përgatiti që të ndriçojnë në errësirë; dhe ata do të ndriçojnë

24*a* Eth. 6:5.
b Psa. 148:8.
3 2*a* USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b Mosia 3:19.
3*a* Eth. 1:34–43.
4*a* USH Fuqi.

për ne, në barkat që kemi përgatitur, që të kemi dritë, gjatë kohës që ne do të kalojmë detin.

5 Vër re, O Zot, ti mund ta bësh këtë. Ne e dimë se ti je në gjendje të tregosh fuqi të madhe, që i [a]duket e vogël kuptimit të njerëzve.

6 Dhe ndodhi që pasi vëllai i Jaredit tha këto fjalë, vini re, [a]Zoti shtriu dorën e tij dhe preku gurët një nga një me gishtin e tij. Dhe [b]veli u hoq nga sytë e vëllait të Jaredit dhe ai pa gishtin e Zotit; dhe ai qe si gishti i një njeriu prej mishi dhe gjaku; dhe vëllai i Jaredit ra përpara Zotit, pasi u godit nga frika.

7 Dhe Zoti pa se vëllai i Jaredit kishte rënë përdhe; dhe Zoti i tha atij: Ngrihu, pse re?

8 Dhe ai i tha Zotit: Unë pashë gishtin e Zotit dhe u frikësova se mos më godiste; pasi unë nuk e dija se Zoti kishte mish dhe gjak.

9 Dhe Zoti i tha atij: Për shkak të besimit tënd, ti ke parë se unë do të marr mbi vete [a]mish dhe gjak; dhe kurrë një njeri nuk ka ardhur para meje me një besim kaq të jashtëzakonshëm sa tëndin, pasi, po të mos ishte kështu, ti nuk do ta kishe parë gishtin tim. Ke parë ti më shumë se këtë?

10 Dhe ai u përgjigj: Jo; Zot, shfaqu para meje.

11 Dhe Zoti i tha atij: A do t'u besosh fjalëve që unë do të të them?

12 Dhe ai u përgjigj: Po, Zot, unë e di që ti thua të vërtetën, pasi ti je një Perëndi i së vërtetës dhe nuk [a]mund të gënjesh.

13 Dhe kur ai i tha këto fjalë, vini re, Zoti iu [a]shfaq atij dhe i tha: [b]Meqë ti i di këto gjëra, ti je shëlbuar nga rënia; prandaj ti je kthyer prapë në praninë time; prandaj unë t'u [c]shfaqa.

14 Vër re, unë jam ai që u përgatit nga krijimi i botës të [a]shëlbejë popullin tim. Vër re, unë jam Jezu Krishti. Unë jam [b]Ati dhe Biri. Në mua, i tërë njerëzimi do të ketë [c]jetë dhe atë do ta ketë përjetësisht, madje, ata që do të besojnë në emrin tim; dhe do të bëhen [d]bijtë e mi dhe bijat e mia.

15 Dhe kurrë unë nuk i jam shfaqur njeriut që kam krijuar, pasi kurrë një njeri nuk ka [a]besuar në mua, si ke bërë ti. A e sheh se ti je krijuar sipas [b]shëmbëlltyrës sime? Po, madje, në fillim të gjithë njerëzit qenë krijuar sipas shëmbëlltyrës sime.

16 Vër re, ky trup që ti po sheh, është trupi i [a]shpirtit tim; dhe unë e krijova njeriun sipas trupit të shpirtit tim; dhe madje, sikurse po të shfaqem ty në

5*a* Isa. 55:8–9; 1 Ne. 16:29.
6*a* USH Jezu Krisht.
b Eth. 12:19, 21.
9*a* USH Mish; Jezu Krisht; Vdekshëm (i), vdekshmëri.
12*a* Heb. 6:18.
13*a* DeB 67:10–11.
b Enosi 1:6–8.
c USH Jezu Krisht—Ekzistenca e Krishtit para lindjes.
14*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim; Shëlbues.
b Mosia 15:1–4.
c Mosia 16:9.
d USH Bij dhe bija të Perëndisë.
15*a* USH Besim, besoj.
b Zan. 1:26–27; Mosia 7:27; DeB 20:17–18.
16*a* USH Shpirt.

shpirt, ashtu do t'i shfaqem në mish popullit tim.

17 Dhe tani, sikurse unë, Moroni, thashë se nuk mund të bëja një rrëfim të plotë të këtyre gjërave që janë shkruar, prandaj më mjafton të them se Jezusi iu shfaq këtij njeriu në shpirt, madje sipas mënyrës dhe ngjasimit të të njëjtit trup, ashtu madje, siç iu [a]shfaq Nefitëve.

18 Dhe ai i shërbeu atij, madje, ashtu sikurse u shërbeu Nefitëve; dhe e gjithë kjo, që ky njeri të mund të dinte se ai ishte Perëndia, për shkak të shumë punëve të mëdha që Zoti i kishte treguar atij.

19 Dhe për shkak të diturisë së këtij njeriu, ai nuk mund të mbahej që të mos shihte përbrenda [a]velit; dhe ai pa gishtin e Jezusit, të cilin kur e pa, ai ra nga frika; pasi e dinte se ishte gishti i Zotit; dhe ai nuk pati më besim, pasi ai dinte, pa pasur dyshim për asgjë.

20 Prandaj, duke pasur këtë njohuri të përsosur të Perëndisë, ai [a]nuk mund të mbahej më përjashta velit; prandaj ai pa Jezusin; dhe ai i shërbeu atij.

21 Dhe ndodhi që Zoti i tha vëllait të Jaredit: Vër re, ti nuk do të lejosh që këto gjëra që ti ke parë dhe dëgjuar, t'i tregohen botës, derisa të vijë [a]koha që unë të lartësoj emrin tim në mish; prandaj, ti do t'i ruash si thesar gjërat që ke parë dhe dëgjuar, pa ia treguar asnjë njeriu.

22 Dhe vër re, kur ti të vish tek unë, ti do t'i shkruash dhe do t'i vulosësh, që askush të mos mund t'i përkthejë, pasi do t'i shkruash në një gjuhë që të mos mund të lexohen.

23 Dhe vër re, këta [a]dy gurë do të t'i jap që t'i vulosësh së bashku me gjërat që do të shkruash.

24 Pasi vër re, gjuhën me të cilën do t'i shkruash, unë e kam ngatërruar; prandaj unë do të bëj në kohën time të përshtatshme, që këta gurë t'i qartësojnë në sytë e njerëzve, këto gjëra që ti do të shkruash.

25 Dhe pasi Zoti tha këto fjalë, ai i tregoi vëllait të Jaredit të [a]gjithë banorët e tokës që kishin qenë dhe gjithashtu ata që do të jenë, madje deri në skajet e tokës dhe nuk ia fshehu syve të tij.

26 Pasi i kishte thënë atij më parë që [a]në qoftë se do të [b]besonte në të, ai mund t'i tregonte [c]të gjitha gjërat—dhe ato do t'i shfaqeshin atij; prandaj Zoti nuk mund të mbante ndonjë gjë nga ai, pasi ai e dinte se Zoti mund t'i tregonte atij të gjitha gjërat.

27 Dhe Zoti i tha atij: Shkruaji këto gjëra dhe [a]vulosi; dhe unë do t'ua tregoj fëmijëve të njerëzve, në kohën time të përshtatshme.

28 Dhe ndodhi që Zoti e urdhëroi që ai të vuloste dy [a]gurët që i kishte marrë dhe të mos i tregonte, derisa Zoti do t'ua tregonte fëmijëve të njerëzve.

17*a* 3 Ne. 11:8–10.
19*a* USH Vel.
20*a* Eth. 12:19–21.
21*a* Eth. 4:1.
23*a* USH Urim dhe Thumim.
25*a* Mois. 1:8.
26*a* Eth. 3:11–13.
b USH Besim, besoj.
c Eth. 4:4.
27*a* 2 Ne. 27:6–8.
28*a* DeB 17:1.

KAPITULLI 4

Moroni është urdhëruar që të vulosë shkrimet e vëllait të Jaredit—Ato nuk do të dalin në dritë, derisa njerëzit të kenë besim, madje sa vëllai i Jaredit—Krishti urdhëron njerëzit të besojnë në fjalët e tij dhe në ato të dishepujve të tij—Njerëzit janë urdhëruar të pendohen, të besojnë në ungjillin dhe të shpëtohen.

Dhe Zoti urdhëroi vëllanë e Jaredit, të zbriste nga mali, nga prania e Zotit dhe të [a]shkruante gjërat që kishte parë; dhe qe ndaluar që ato t'u vinin fëmijëve të njerëzve, [b]deri pasi ai të ngrihej në kryq; dhe për këtë shkak, mbreti Mosia i mbajti ato, që të mos i shkonin botës derisa Krishti të shfaqej mes popullit të tij.

2 Dhe pasi Krishti iu shfaq me të vërtetë popullit të tij, ai urdhëroi që ato të shfaqeshin.

3 Dhe tani, pas saj, ata të gjithë ranë në mosbesim; dhe nuk ka asnjë, me përjashtim të Lamanitëve; dhe ata e kanë hedhur poshtë ungjillin e Krishtit; prandaj unë jam urdhëruar që t'i [a]fsheh përsëri në dhe.

4 Vini re, unë shkrova në këto fletë pikërisht gjërat që pa vëllai i Jaredit; dhe nuk pati kurrë gjëra më të mëdha që u treguan, sesa ato që iu treguan vëllait të Jaredit.

5 Prandaj, Zoti më urdhëroi t'i shkruaj; dhe unë i kam shkruar. Dhe ai më urdhëroi që t'i [a]vulos; dhe ai gjithashtu më urdhëroi që të vulos edhe përkthimin e tyre; prandaj kam vulosur [b]interpretuesit, sipas urdhërimit të Zotit.

6 Pasi Zoti më tha: Ato nuk do të shkojnë mes Johebrenjve deri ditën që ata të pendohen për paudhësinë e tyre dhe të bëhen të pastër para Zotit.

7 Dhe në atë ditë që ata do të ushtrojnë besim në mua, thotë Zoti, madje si bëri vëllai i Jaredit, që të mund të [a]shenjtërohen në mua, atëherë unë do t'u tregoj atyre, gjërat që pa vëllai i Jaredit, derisa t'u shpalos atyre të gjitha zbulesat e mia, thotë Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, [b]Ati i qiejve dhe i tokës dhe i të gjitha gjërave që janë në to.

8 Dhe ai që do të [a]luftojë kundër fjalës së Zotit, qoftë mallkuar; dhe ai që do të [b]mohojë këto gjëra, qoftë mallkuar; pasi atyre unë [c]nuk do t'u tregoj gjëra më të mëdha, thotë Jezu Krishti; pasi unë jam ai që flet.

9 Dhe me urdhrin tim hapen dhe [a]mbyllen qiejt; dhe me fjalën time do të dridhet [b]toka; dhe me urdhrin tim do të vdesin banorët e saj, madje sikur të ishte nga zjarri.

4 1*a* Eth. 12:24.
usH Shkrime të shenjta.
b Eth. 3:21.
3*a* Morm. 8:14.
5*a* Eth. 5:1.
b DeB 17:1; JS—H 1:52.
usH Urim dhe Thumim.
7*a* usH Shenjtërim.
b Mosia 3:8.
8*a* 3 Ne. 29:5–6; Morm. 8:17.
b 2 Ne. 27:14; 28:29–30.
c Alma 12:10–11; 3 Ne. 26:9–10.
9*a* 1 Mbr. 8:35; DeB 77:8.
b Hel. 12:8–18; Morm. 5:23.

10 Dhe ai që nuk u beson fjalëve të mia, nuk u beson dishepujve të mi; dhe në qoftë se ndodh që unë nuk flas, gjykoni ju, pasi ju do të dini se jam unë që do të flas [a]ditën e fundit.

11 Por, ai që i [a]beson këto gjëra për të cilat fola, atë do ta vizitoj me shfaqjet e Shpirtit tim; dhe ai do të dijë dhe do të dëshmojë. Pasi me anë të Shpirtit tim do të [b]dijë se këto gjëra janë të [c]vërteta, pasi ai i bind njerëzit të bëjnë mirë.

12 Dhe çdo gjë që bind njerëzit të bëjnë mirë është nga unë; pasi e [a]mira nuk vjen nga askush tjetër, por nga unë. Unë jam ai që i shtyn njerëzit te çdo e mirë; ai që [b]nuk do të besojë fjalët e mia, nuk do të më besojë mua—se unë jam; dhe ai që nuk do të më besojë, nuk do të besojë Atin që më dërgoi. Pasi vini re, unë jam Ati, unë jam [c]drita dhe [d]jeta, dhe e vërteta e botës.

13 [a]Ejani tek unë, O ju Johebrenj dhe unë do t'ju tregoj gjërat më të mëdha, njohurinë që është fshehur, për shkak të mosbesimit.

14 Eja tek unë, O ti shtëpi e Izraelit dhe do të të [a]tregohet ty sa gjëra të mëdha ka përgatitur Ati për ty, që nga krijimi i botës; dhe se nuk të kanë ardhur për shkak të mosbesimit.

15 Vini re, kur ju do ta grisni atë vel të mosbesimit që ju bën të mbeteni në atë gjendje të tmerrshme ligësie, zemërngurtësie dhe verbërie mendore, atëherë gjërat e mëdha dhe të mrekullueshme që ju ishin [a]fshehur që nga krijimi i botës—po, kur ju do t'i thërrisni Atit në emrin tim, me një zemër të thyer dhe me shpirt të penduar, atëherë do ta dini se Ati e ka kujtuar besëlidhjen që bëri me etërit tuaj, O shtëpi e Izraelit.

16 Dhe atëherë [a]zbulesat e mia, që bëra të shkruheshin nga shërbëtori im, Gjoni, do të shpalosen në sytë e të gjithë njerëzve. Mos harroni, kur t'i shihni këto gjëra, ju do të dini se koha është pranë, që ato të tregohen në vërtetësinë e plotë.

17 Prandaj, [a]kur ta merrni këtë anal, ju do të mund të dini se vepra e Atit ka filluar mbi të gjithë faqen e tokës.

18 Prandaj, [a]pendohuni, të gjitha ju skaje të tokës dhe ejani tek unë dhe besoni në ungjillin tim dhe [b]pagëzohuni në emrin tim; pasi ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet; por, ai që nuk beson do të mallkohet; dhe [c]shenja do të pasojnë ata që besojnë në emrin tim.

19 Dhe i bekuar është ai që do

10*a* 2 Ne. 33:10–15.
11*a* DeB 5:16.
b USH Dëshmi.
c Eth. 5:3–4; Moro. 10:4–5.
12*a* Alma 5:40; Moro. 7:16–17.
b 3 Ne. 28:34.
c USH Dritë, dritë e Krishtit.
d Gjo. 8:12; Alma 38:9.
13*a* 3 Ne. 12:2–3.
14*a* DeB 121:26–29.
15*a* 2 Ne. 27:10.
16*a* Zbu. 1:1; 1 Ne. 14:18–27.
17*a* 3 Ne. 21:1–9, 28.
18*a* 3 Ne. 27:20; Moro. 7:34.
b Gjo. 3:3–5. USH Pagëzim, pagëzoj—Gjëra thelbësore.
c USH Dhurata të Shpirtit.

të gjendet [a]besnik ndaj emrit tim ditën e fundit, pasi ai do të ngrihet të banojë në mbretërinë e përgatitur për të, që [b]nga krijimi i botës. Dhe vini re, jam unë që e thashë këtë gjë. Amen.

KAPITULLI 5

Tre dëshmitarë dhe vepra vetë do të qëndrojnë si një dëshmi e vërtetësisë së Librit të Mormonit.

Dhe tani unë, Moroni, shkrova fjalët që m'u urdhëruan, sipas kujtesës sime; dhe unë ju tregova gjërat që [a]vulosa; prandaj mos i prekni që t'i përktheni; pasi ajo gjë ju është ndaluar, veçse më vonë kur të jetë lejuar në urtësinë e Perëndisë.

2 Dhe vini re, ju mund të jeni të privilegjuar që të mund t'u tregoni fletët [a]atyre që do të ndihmojnë të plotësojnë këtë punë;

3 Dhe nga fuqia e Perëndisë, do t'u tregohen [a]tre vetave; prandaj ata do të [b]dinë me siguri se këto gjëra janë të [c]vërteta.

4 Dhe këto gjëra do të vendosen në gojën e tre [a]dëshmitarëve; dhe dëshmia e të treve dhe kjo vepër në të cilën do të tregohet fuqia e Perëndisë dhe gjithashtu fjala e tij, për të cilën dëshmojnë Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë—dhe e gjithë kjo do të qëndrojë si dëshmi kundër botës në ditën e fundit.

5 Dhe në qoftë se ndodh që ata pendohen dhe [a]vijnë tek Ati në emrin e Jezusit, ata do të pranohen në mbretërinë e Perëndisë.

6 Dhe tani, në qoftë se nuk kam autoritet për këto gjëra, gjykoni ju; pasi ju do ta dini se kam autoritet kur të më shihni dhe ne do të qëndrojmë para Perëndisë në ditën e fundit. Amen.

KAPITULLI 6

Maunet e Jareditëve shtyhen nga erërat për në tokën e premtuar—Njerëzit lavdërojnë Zotin për mirësinë e tij—Oriha caktohet mbret i tyre—Jaredi dhe vëllai i tij vdesin.

Dhe tani unë, Moroni, vazhdoj të shkruaj rrëfimin e Jaredit dhe të vëllait të tij.

2 Ndodhi që pasi Zoti përgatiti [a]gurët që vëllai i Jaredit çoi në mal, vëllai i Jaredit zbriti nga mali dhe vuri gurët nëpër barkat që ishin bërë gati; një për secilën barkë; dhe vini re, ato bënin dritë brenda barkave.

3 Dhe kështu Zoti bëri që gurët të ndriçonin në errësirë dhe t'u jepnin dritë burrave, grave dhe fëmijëve që të mos kalonin në errësirë ujërat e mëdha.

4 Dhe ndodhi që pasi ata për-

19*a* Mosia 2:41; DeB 6:13. USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
b 2 Ne. 9:18.
5 1*a* 2 Ne. 27:7–8, 21; Eth. 4:4–7.
2*a* 2 Ne. 27:12–14; DeB 5:9–15.
3*a* 2 Ne. 11:3; 27:12.
b DeB 5:25.
c Eth. 4:11.
4*a* Shih kreun e seksionit DeB 17 dhe vargjet 1—3; shih gjithashtu Dëshmia e Tre Dëshmitarëve në faqet fillestare të Librit të Mormonit.
5*a* Morm. 9:27; Moro. 10:30–32.
6 2*a* Eth. 3:3–6.

gatitën të gjitha llojet e ushqimeve, me të cilat të jetonin në ujë, si dhe ushqim për grigjat dhe kopetë e tyre, dhe për të gjitha llojet e bishave ose kafshëve, ose shpendëve që ata do të merrnin me vete—dhe ndodhi që pasi i bënë të gjitha këto gjëra, ata hipën në barkat ose në maunet e tyre dhe u nisën nëpër det, duke ia dorëzuar veten Zotit, Perëndisë së tyre.

5 Dhe ndodhi që Zoti Perëndi bëri që të frynte një erë e [a]tmerrshme mbi sipërfaqen e ujërave, në drejtim të tokës së premtuar; dhe kështu ata u shtynë nga era mbi valët e detit.

6 Dhe ndodhi që shumë herë ata u mbuluan në thellësinë e detit nga dallgët si male që binin mbi ta dhe gjithashtu nga stuhitë e mëdha dhe të tmerrshme që u shkaktuan nga furia e erës.

7 Dhe ndodhi që kur ata gjendeshin të mbuluar në thellësi, uji nuk mund t'u bënte gjë, pasi barkat ishin të [a]puthitura, sikurse një tas dhe ishin gjithashtu të puthitura si [b]arka e Noeut; por kur gjendeshin të rrethuar nga shumë ujë, ata e lutnin Zotin dhe ai i sillte përsëri sipër mbi ujëra.

8 Dhe ndodhi që era kurrë nuk pushoi së fryri në drejtim të tokës së premtuar, ndërsa ata ishin mbi ujëra; dhe kështu ata shtyheshin përpara nga era.

9 Dhe ata i [a]kënduan lavde Zotit; po, vëllai i Jaredit i këndoi lavde Zotit dhe [b]falënderoi dhe lavdëroi Zotin gjithë ditën; dhe kur vinte nata, ata nuk pushonin së lavdëruari Zotin.

10 Dhe kështu ata u shtynë përpara; dhe asnjë përbindësh i detit nuk i copëtoi, as balena nuk mundi t'i dëmtonte; dhe ata patën dritë vazhdimisht, qoftë kur ishin mbi ujë, ose kur ishin nën ujë.

11 Dhe kështu ata shkuan përpara treqind e dyzet e katër ditë mbi ujë.

12 Dhe ata zbritën në breg të tokës së premtuar. Dhe kur ata vunë këmbë mbi brigjet e tokës së premtuar, u përkulën mbi faqen e dheut dhe u përulën para Zotit dhe derdhën lotë gëzimi para Zotit për shkak të madhësisë së mëshirës së tij të dashur ndaj tyre.

13 Dhe ndodhi që ata shkuan përpara mbi faqen e dheut dhe filluan të punonin tokën.

14 Dhe Jaredi kishte katër bij; dhe ata quheshin Jakomi dhe Gilga dhe Maha, dhe Oriha.

15 Dhe i vëllai i Jaredit gjithashtu pati bij dhe bija.

16 Dhe [a]miqtë e Jaredit dhe të vëllait të tij ishin në numër rreth njëzet e dy shpirtra; edhe atyre u lindën bij dhe bija para se të vinin në tokën e premtuar; dhe kështu që ata filluan të ishin shumë.

17 Dhe atyre iu mësua të [a]ecnin përulësisht para Zotit; dhe ata u [b]mësuan nga lart.

5*a* Eth. 2:24–25.
7*a* Eth. 2:17.
b Zan. 6:14; Mois. 7:43.
9*a* USH Këndoj.
b 1 Kro. 16:7–9; Alma 37:37; DeB 46:32.
16*a* Eth. 1:41.
17*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
b USH Zbulesë.

18 Dhe ndodhi që ata filluan të përhapeshin mbi faqen e dheut dhe të shtoheshin dhe të punonin tokën; dhe ata u bënë të fortë në tokë.

19 Dhe vëllai i Jaredit filloi të plakej dhe pa se së shpejti do të zbriste në varr; prandaj i tha Jaredit: Ta mbledhim tok popullin tonë, kështu që t'i numërojmë dhe të dimë prej tyre se çfarë dëshirojnë prej nesh, para se ne të zbresim në varret tona.

20 Dhe sipas kësaj, njerëzit ishin mbledhur tok së bashku. Tani numri i bijve dhe i bijave të vëllait të Jaredit ishte njëzet e dy shpirtra; dhe numri i bijve dhe i bijave të Jaredit ishte dymbëdhjetë dhe ai kishte katër djem.

21 Dhe ndodhi që ata numëruan njerëzit e tyre; dhe pasi i numëruan, ata donin të dinin gjërat që ata dëshironin prej tyre që ata t'i bënin para se të shkonin në varret e tyre.

22 Dhe ndodhi që njerëzit kishin dëshirë që ata të [a]vajosnin një prej bijve të tyre të bëhej mbret mbi ta.

23 Dhe tani, vini re, kjo qe e pikëllueshme për ta. Dhe vëllai i Jaredit u tha atyre: Me siguri, kjo gjë do t'ju [a]shpjerë në robëri.

24 Por, Jaredi i tha të vëllait: Lëri të kenë një mbret. Dhe prandaj, ai u tha atyre: Zgjidhni mes bijve tanë një mbret, madje, kë të doni.

25 Dhe ndodhi që ata zgjodhën të parëlindurin e vëllait të Jaredit; dhe emri i tij ishte Pagag. Dhe ndodhi që ai refuzoi dhe nuk deshi të ishte mbret i tyre. Dhe njerëzit deshën që ati i tij ta detyronte atë, por i ati nuk deshi; dhe ai i urdhëroi ata të mos detyronin asnjë njeri të bëhej mbreti i tyre.

26 Dhe ndodhi që ata zgjodhën të gjithë vëllezërit e Pagagut dhe ata nuk deshën.

27 Dhe ndodhi që as bijtë e Jaredit nuk deshën, madje të gjithë me përjashtim të njërit; dhe Oriha u vajos të ishte mbret mbi njerëzit.

28 Dhe ai filloi të mbretëronte dhe njerëzit filluan të përparojnë; dhe ata u bënë jashtëzakonisht të pasur.

29 Dhe ndodhi që Jaredi vdiq dhe gjithashtu i vëllai.

30 Dhe ndodhi që Oriha eci përulësisht para Zotit dhe kujtoi sa gjëra të mëdha kishte bërë Zoti për atin e tij dhe gjithashtu i mësoi popullit të tij sa gjëra të mëdha Zoti kishte bërë për etërit e tyre.

KAPITULLI 7

Oriha sundon me drejtësi—Mes rrëmbimesh dhe grindjesh formohen mbretëritë rivale të Shulës dhe të Kohorit—Profetët dënojnë ligësinë dhe idhujtarinë e njerëzve të cilët pastaj pendohen.

Dhe ndodhi që Oriha sundoi mbi tërë vendin me drejtësi gjithë ditët e tij, ditë të cilat ishin jashtëzakonisht shumë.

2 Dhe atij i lindën bij dhe bija;

22*a* ush Vajos. 23*a* 1 Sam. 8:10–18; Mosia 29:16–23.

po, dhe atij i lindën tridhjetë e një, mes të cilëve qenë njëzet e tre djem.

3 Dhe ndodhi që kur ishte në moshë të shkuar, atij i lindi Kibi. Dhe ndodhi që Kibi mbretëroi në vendin e tij dhe Kibit i lindi Korihori.

4 Dhe kur Korihori qe tridhjetë e dy vjeç, ai ngriti krye kundër atit të tij dhe shkoi të jetonte në tokën e Nehorit; dhe atij i lindën bij dhe bija dhe ata ishin jashtëzakonisht të këndshëm; prandaj Korihori tërhoqi pas vetes shumë njerëz.

5 Dhe kur mblodhi tok një ushtri, ai shkoi në vendin e Moronit ku banonte mbreti dhe e zuri rob, që vërtetoi [a]fjalët e vëllait të Jaredit se ata do të çoheshin në robëri.

6 Tani, vendi i Moronit, ku banonte mbreti, ishte afër tokës që quhet Shkretim nga Nefitët.

7 Dhe ndodhi që Kibi jetoi në robëri dhe populli i tij, nën Korihorin, birin e tij, derisa u bë jashtëzakonisht plak; megjithatë, Kibit i lindi Shule, kur ishte në moshë të shkuar, ndërsa ishte akoma në robëri.

8 Dhe ndodhi që Shule ishte zemëruar me të vëllanë; dhe Shule ishte bërë i fortë dhe u bë i fuqishëm me fuqinë e njeriut; dhe ai qe edhe i fuqishëm në gjykim.

9 Prandaj, ai vajti në kodrën Efraim dhe nga kodra shkriu çelik dhe me të bëri shpata për ata që kishte marrë pas vetes; dhe pasi i armatosi me shpata, ai u kthye në qytetin Nehor dhe luftoi kundër vëllait të tij, Korihor, duke marrë në këtë mënyrë mbretërinë dhe ia ktheu atit të tij, Kibit.

10 Dhe tani, për atë që bëri Shule, i ati ia dha atij mbretërinë; kështu që ai filloi të mbretëronte në vendin e atit të tij.

11 Dhe ndodhi që ai sundoi me drejtësi dhe shtriu mbretërinë e tij mbi gjithë faqen e vendit, pasi njerëzit ishin bërë jashtëzakonisht të shumtë në numër.

12 Dhe ndodhi gjithashtu që Shules i lindën shumë bij dhe bija.

13 Dhe Korihori u pendua për shumë të këqija që kishte bërë; prandaj Shule i dha atij pushtet në mbretërinë e tij.

14 Dhe ndodhi që Korihori kishte shumë bij dhe bija. Dhe mes bijve të Korihorit ishte dhe një që quhej Noe.

15 Dhe ndodhi që Noeu ngriti krye kundër mbretit Shule, si dhe kundër atit të tij, Korihorit dhe mori me vete të vëllanë Kohorin dhe gjithashtu të gjithë vëllezërit e tij, dhe shumë nga njerëzit.

16 Dhe ai luftoi kundër mbretit Shule, duke marrë në këtë mënyrë vendin e trashëgimit të tyre të parë dhe ai u bë mbret i asaj pjese të vendit.

17 Dhe ndodhi që ai luftoi përsëri kundër mbretit Shule; dhe mori mbretin Shule dhe e çoi rob në Moron.

18 Dhe ndodhi që ndërsa ai ishte gati që ta vriste, të bijtë e

7 5*a* Eth. 6:23.

Shules u futën natën në shtëpinë e Noeut dhe e vranë dhe thyen portën e burgut, dhe nxorën atin e tyre, dhe e vendosën në fronin e tij në mbretërinë e tij.

19 Prandaj, i biri i Noeut e ndërtoi mbretërinë në vend të tij; megjithatë ata nuk fituan më pushtet mbi mbretin Shule; dhe njerëzit që ishin nën mbretërinë e mbretit Shule u përparuan jashtëzakonisht shumë dhe u bënë të mëdhenj.

20 Dhe vendi qe ndarë; dhe kishte dy mbretëri, mbretëria e Shules dhe mbretëria e Kohorit, birit të Noeut.

21 Dhe Kohori, biri i Noeut, bëri që populli i tij të shkonte në luftë kundër Shules, gjatë së cilës Shule i mundi dhe vrau Kohorin.

22 Dhe tani, Kohori kishte një djalë që quhej Nimrod; dhe Nimrodi ia dorëzoi Shules mbretërinë e Kohorit dhe ai fitoi dashamirësi në sytë e Shules; prandaj Shule i bëri shumë ndere dhe ai bënte në mbretërinë e Shules sipas dëshirave të tij.

23 Dhe gjithashtu në mbretërinë e Shules erdhën mes popullit profetë që qenë dërguar nga Zoti duke profetizuar se ligësia dhe [a]idhujtaria e njerëzve po i sillnin mallkim vendit dhe se ata do të shkatërroheshin në qoftë se nuk do të pendoheshin.

24 Dhe ndodhi që njerëzit thanë fjalë të rënda kundër profetëve dhe i tallën ata. Dhe ndodhi që mbreti Shule dha gjykime kundër të gjithë atyre që thanë fjalë të rënda kundër profetëve.

25 Dhe ai zbatoi një ligj në tërë vendin që u jepte fuqi profetëve që të shkonin ku të donin; dhe kjo bëri që njerëzit të silleshin në pendim.

26 Dhe, sepse njerëzit u penduan për paudhësitë dhe idhujtaritë e tyre, Zoti i kurseu dhe ata filluan të përparonin përsëri në tokë. Dhe ndodhi që Shules i lindën bij dhe bija në moshën e tij të shkuar.

27 Dhe nuk pati më luftëra në ditët e Shules; dhe ai kujtoi gjërat e mëdha që Zoti kishte bërë për etërit e tij, duke i sjellë [a]përmes thellësisë së madhe, në tokën e premtuar; prandaj, ai ushtroi gjykim në drejtësi gjatë gjithë ditëve të tija.

KAPITULLI 8

Zhvillohen ngatërresa dhe luftëra për mbretërinë—Akishi bën një lidhje të fshehtë të betuar për të vrarë mbretin—Lidhjet e fshehta janë të djallit dhe përfundojnë në shkatërrimin e kombeve—Johebrenjtë e kohëve moderne paralajmërohen të mos bëjnë lidhje të fshehta që do të synojnë për të përmbysur lirinë e të gjitha vendeve, kombeve dhe shteteve.

Dhe ndodhi që atij i lindi Omeri dhe Omeri sundoi në vend të tij. Dhe Omerit i lindi Jaredi; dhe Jaredit i lindën bij dhe bija.

2 Dhe Jaredi ngriti krye kundër atit të tij dhe shkoi dhe jetoi në

23*a* ush Idhujtari.

27*a* Eth. 6:4, 12.

vendin Heth. Dhe ndodhi që ai mori me lajka shumë njerëz, për shkak të fjalëve të tij dinake, gjersa fitoi gjysmën e mbretërisë.

3 Dhe pasi fitoi gjysmën e mbretërisë, ai i bëri luftë atit të tij dhe e zuri atin e tij rob dhe e çoi të shërbente në robëri;

4 Dhe tani, gjatë kohës së mbretërimit të Omerit, ai qe në robëri gjysmën e ditëve të tij. Dhe ndodhi që atij i lindën bij dhe bija, mes të cilëve ishin Esromi dhe Koriantumri;

5 Dhe ata qenë jashtëzakonisht të zemëruar për shkak të gjërave që bëri vëllai i tyre, Jaredi, kaq sa formuan një ushtri dhe luftuan kundër Jaredit. Dhe ndodhi që ata e sulmuan natën.

6 Dhe ndodhi që, pasi e asgjësuan ushtrinë e Jaredit, ata ishin gati ta vrisnin edhe atë; dhe ai iu lut atyre që të mos e vrisnin dhe se do t'ia kthente mbretërinë atit të tij. Dhe ndodhi që ata ia falën jetën.

7 Dhe tani Jaredi u pikëllua jashtëzakonisht për shkak të humbjes së mbretërisë, meqë, ai kishte vënë zemrën e tij në mbretërinë dhe në lavdinë e botës.

8 Tani, e bija e Jaredit, duke qenë jashtëzakonisht e zonja, dhe duke parë pikëllimin e atit të saj, mendoi të bënte një plan, me anë të të cilit të merrte përsëri mbretërinë dhe t'ia kthente atit të saj.

9 Tani, bija e Jaredit ishte jashtëzakonisht e bukur. Dhe ndodhi që ajo foli me të atin dhe i tha: Përse ati im është kaq i pikëlluar? A nuk e ka lexuar ai analin që etërit tanë sollën përmes thellësisë së madhe? Vër re, a mos ka një rrëfim në lidhje me të vjetrit të cilët me anë të planeve të tyre të [a]fshehta morën mbretërira dhe lavdi të madhe?

10 Prandaj, tani të ftojë ati im Akishin, birin e Kimnorit; dhe vër re, unë jam e bukur dhe do të [a]vallëzoj para tij, dhe do ta kënaq atë, kaq sa do të më dëshirojë për grua; prandaj, në qoftë se ai do të kërkojë prej teje, që të më japësh për gruan e tij, atëherë ti do t'i thuash: Unë do të ta jap, në qoftë se më sjell kokën e mbretit, atit tim.

11 Dhe tani, Omeri ishte mik i Akishit; prandaj, kur Jaredi ftoi Akishin, e bija e Jaredit vallëzoi para tij, kështu që e kënaqi atë kaq shumë, sa e deshi për grua. Dhe ndodhi që ai i tha Jaredit: Ma jep atë për grua.

12 Dhe Jaredi i tha atij: Unë do të ta jap, në qoftë se ti do të më sjellësh, kokën e mbretit, atit tim.

13 Dhe ndodhi që Akishi mblodhi në shtëpinë e Jaredit gjithë farefisin e tij dhe u tha atyre: A më betoheni se do të më jeni besnikë për gjënë që do të kërkoj prej jush?

14 Dhe ndodhi që ata të gjithë iu [a]betuan atij për Perëndinë e qiellit dhe gjithashtu për qiejt, dhe gjithashtu për tokën, dhe gjithashtu për kokën e tyre, që kushdo që do të tërhiqej nga

8 9*a* 3 Ne. 6:28; Hel. 6:26–30; Mois. 5:51–52.
10*a* Mr. 6:22–28.
14*a* USH Blasfemoj, blasfemi.

ndihma që Akishi dëshironte, do
të humbiste kokën e tij; dhe se
kushdo që do të përhapte çfarëdo
gjëje që do t'u tregonte Akishi,
ai do të humbiste jetën e tij.
15 Dhe ndodhi që kështu ata
ranë dakort me Akishin. Dhe
Akishi u betua para tyre me
[a]betime që ishin përdorur nga
të vjetrit të cilët gjithashtu
kërkonin pushtet, që u ishin
pasuar, madje nga [b]Kaini që
ishte vrasës që nga fillimi.
16 Dhe u mbështetën gjithnjë
nga fuqia e djallit, që t'u shërbe-
nin këto betime njerëzve, për t'i
mbajtur në errësirë, për të ndi-
hmuar ata që kërkonin pushtet,
të merrnin pushtet dhe të vris-
nin dhe të plaçkitnin, dhe të
gënjenin dhe të bënin të gjitha
llojet e ligësive dhe lavirësive.
17 Dhe qe e bija e Jaredit që ia
shtiu në zemër të kërkonte këto
gjëra të vjetra; dhe Jaredi ia
shtiu në zemër Akishit; prandaj
Akishi ua dha ato farefisit dhe
miqve të tij, duke i mashtruar
me premtime të bukura, që të
bënin çdo gjë që donte ai.
18 Dhe ndodhi që ata formuan
një [a]lidhje të fshehtë, madje si
ata të kohërave të vjetra; lidhje
që është më e urryera dhe më e
keqja mbi të gjitha, në pamjen e
Perëndisë;
19 Pasi Zoti nuk vepron me
lidhje të fshehta, as nuk do që
njeriu të derdhë gjak, por e ka
ndaluar në të gjitha gjërat, që
nga krijimi i njeriut.
20 Dhe tani, unë, Moroni, nuk
shkruaj mënyrën e betimeve
dhe lidhjeve të tyre, pasi më
është bërë e njohur se ato gje-
nden mes gjithë njerëzve dhe se
ato gjenden mes Lamanitëve.
21 Dhe ato kanë shkaktuar
[a]shkatërrimin e këtij populli, për
të cilin unë po flas, si dhe shka-
tërrimin e popullit të Nefit.
22 Dhe cilido komb që do të
përkrahë lidhje të tilla të fsheh-
ta, për të pasur pushtet dhe
fitim, derisa ato të përhapen në
të gjithë kombin, vini re, ai do
të shkatërrohet; pasi Zoti nuk
do të lejojë që [a]gjaku i shenjto-
rëve të tij, që do të derdhet prej
tyre, t'i thërrasë gjithnjë atij
nga dheu për [b]hakmarrje mbi ta
dhe megjithatë, ai nuk merr
hak për ta.
23 Prandaj, O ju Johebrenj,
është në urtësinë e Perëndisë që
këto gjëra t'ju bëhen të ditura,
kështu që ju të mund të pendo-
heni për mëkatet tuaja dhe të
mos lejoni që këto lidhje vras-
jesh t'ju përfshijnë, të cilat janë
ndërtuar për të marrë [a]pushtet
dhe përfitime—dhe vepra, po,
madje, vepra e shkatërrimit të
vijë mbi ju, po, madje shpata
e drejtësisë së Perëndisë së
Amshuar rëntë mbi ju, në flak-
jen dhe shkatërrimin tuaj, në
qoftë se ju lejoni që këto gjëra të
ekzistojnë.
24 Prandaj, Zoti ju urdhëron
që kur t'i shihni këto gjëra të
vijnë mes jush, të zgjoheni nga

15*a* USH Betim.
b Zan. 4:7–8; Mois. 5:28–30.
18*a* USH Lidhje të fshehta.
21*a* Hel. 6:28.
22*a* Morm. 8:27, 40–41.
b USH Hakmarrje.
23*a* 1 Ne. 22:22–23; Mois. 6:15.

ndjenja e gjendjes suaj të tmerrshme, për shkak të kësaj lidhjeje të fshehtë që do të jetë mes jush; ose mjerë ajo, për shkak të gjakut të atyre që janë vrarë; meqë ata do të përgjërohen nga pluhuri për hakmarrje mbi të dhe gjithashtu mbi të gjithë ata që e bënë.

25 Pasi, ndodh që kushdo që e ndërton atë, kërkon të përmbysë [a]lirinë e të gjitha vendeve, kombeve dhe shteteve; dhe shkakton shkatërrimin e të gjithë njerëzve, meqë është ndërtuar nga djalli që është ati i të gjitha gënjeshtrave, madje i njëjti gënjeshtar që [b]mashtroi prindërit tanë të parë, po, madje i njëjti gënjeshtar që shkaktoi që njeriu të bënte vrasje që nga fillimi; i cili ka ngurtësuar zemrat e njerëzve kaq sa ata kanë vrarë profetët dhe i kanë zënë me gurë dhe i kanë dëbuar që nga fillimi.

26 Prandaj, unë Moroni, jam urdhëruar t'i shkruaj këto gjëra, që e keqja të mund të zhduket dhe të vijë koha që Satani të [a]mos ketë pushtet mbi zemrat e fëmijëve të njerëzve, por, që ata të [b]binden të bëjnë vazhdimisht mirë, që ata të mund të shkojnë te burimi i të gjithë drejtësisë dhe të shpëtohen.

KAPITULLI 9

Mbretëria kalon nga njëri te tjetri me anë trashëgimi, intrigash dhe vrasjesh—Emeri pa Birin e Drejtësisë—Shumë profetë bëjnë thirrje për pendim—Një zi buke dhe gjarpërinj helmues pllakosin njerëzimin.

Dhe tani unë, Moroni, po vazhdoj me kronikën time. Prandaj, vini re, ndodhi që për shkak të [a]lidhjeve të fshehta të Akishit dhe të shokëve të tij, vini re, ata rrëzuan mbretërinë e Omerit.

2 Megjithatë, Zoti qe i mëshirshëm ndaj Omerit dhe ndaj bijve të tij dhe bijave të tija që nuk kërkuan shkatërrimin e tij.

3 Dhe Zoti e paralajmëroi Omerin në një ëndërr që ai duhej të largohej nga ai vend; prandaj Omeri me gjithë familjen e tij iku nga ai vend dhe udhëtoi për shumë ditë dhe arriti, dhe kaloi pranë kodrës [a]Shim, dhe arriti tek vendi [b]ku u shkatërruan Nefitët, dhe prej aty në drejtim të lindjes dhe arriti në një vend të quajtur Ablom në bregdet, dhe aty ai ngriti çadrën e tij dhe gjithashtu bijtë e tij dhe bijat e tij, dhe të gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, me përjashtim të Jaredit dhe të familjes së tij.

4 Dhe ndodhi që Jaredi u vajos mbret mbi popullin nga dora e ligësisë; dhe ai i dha Akishit të bijën për grua.

5 Dhe ndodhi që Akishi kërkoi jetën e vjehrrit; dhe iu drejtua atyre që i kishte bërë që të betoheshin me benë e të lashtëve; dhe ata i sollën kokën e të vjehrrit të tij, ndërsa ai qe ulur në

25*a* ush Lirë (i), Liri.
b Zan. 3:1–13; 2 Ne. 9:9; Mosia 16:3; Mois. 4:5–19.
26*a* 1 Ne. 22:26.
b 2 Ne. 33:4; Moro. 7:12–17.
9 1*a* Eth. 8:13–17.
3*a* Morm. 1:3; 4:23.
b Morm. 6:1–15.

fronin e tij dhe po priste të dëgjonte popullin e tij.

6 Pasi, aq e madhe qe përhapja e kësaj shoqërie të ligë dhe të fshehtë, saqë kishte korruptuar zemrat e të gjithë njerëzve; prandaj Jaredi u vra në fron dhe Akishi mbretëroi në vend të tij.

7 Dhe ndodhi që Akishi filloi të ishte xheloz për të birin, prandaj e mbylli në burg dhe nuk i dhanë veçse pak ushqim, derisa vdiq.

8 Dhe tani vëllai i atij që pësoi vdekje (dhe emri i tij ishte Nimra) u zemërua me të atin, për atë që i ati i kishte bërë të vëllait.

9 Dhe ndodhi që Nimra mblodhi tok një numër të vogël njerëzish dhe ia mbathi nga ai vend dhe shkoi të banonte me Omerin.

10 Dhe ndodhi që Akishit i lindën djem të tjerë dhe ata fituan zemrat e njerëzve, pavarësisht se i ishin betuar se do të bënin të gjitha llojet e paudhësisë, sipas asaj që ai kishte dëshiruar.

11 Tani, njerëzit e Akishit dëshironin fitime, ashtu sikurse Akishi dëshironte pushtet; prandaj të bijtë e Akishit u dhanë atyre para, mjet me të cilin ata tërhoqën pjesën më të madhe të njerëzve pas tyre.

12 Dhe filloi të bëhej një luftë mes bijve të Akishit dhe Akishit, e cila zgjati për hapësirën e shumë viteve, po, gjer në shkatërrimin e pothuaj të gjithë njerëzve të mbretërisë, po, madje të të gjithëve, me përjashtim të tridhjetë shpirtrave dhe të atyre që kishin ikur me shtëpinë e Omerit.

13 Prandaj, Omeri u rivendos përsëri në tokën e trashëgimit të tij.

14 Dhe ndodhi që Omeri filloi të plakej; megjithatë në pleqëri atij i lindi Emeri; dhe e vajosi Emerin të bëhej mbret që të mbretëronte në vend të tij.

15 Dhe, pasi kishte vajosur Emerin mbret, ai pa paqe në tokë për hapësirën e dy viteve dhe ai vdiq, pasi kishte parë jashtëzakonisht shumë ditë që qenë plot pikëllim. Dhe ndodhi që Emeri mbretëroi në vend të tij dhe ndoqi gjurmët e atit të tij.

16 Dhe Zoti filloi përsëri të hiqte mallkimin nga vendi dhe shtëpia e Emerit u begatua jashtëzakonisht shumë nën mbretërimin e Emerit; dhe në hapësirën e gjashtëdhjetë e dy vjetëve, ata u bënë jashtëzakonisht të fortë, kaq sa ata u bënë jashtëzakonisht të pasur—

17 Pasi kishin të gjitha llojet e frutave dhe të bereqetit dhe mëndafsheve, dhe pëlhurave të këndshme, dhe arit, dhe argjendit, dhe gjërave të çmueshme.

18 Dhe gjithashtu të gjitha llojet e bagëtive të trasha dhe të qeve dhe lopëve, dhe të deleve, dhe të derrave, dhe dhive dhe gjithashtu shumë lloje të tjera kafshësh që ishin të dobishme për ushqimin e njeriut.

19 Dhe ata gjithashtu kishin "kuaj dhe gomerë dhe elefantë, dhe kurelomë, dhe kumomë; që ishin të gjithë të dobishëm

19*a* 1 Ne. 18:25.

për njeriun dhe veçanërisht elefantët dhe kurelomët dhe kumomët.

20 Dhe kështu Zoti derdhi bekimet e tij mbi këtë tokë që qe [a]zgjedhur përmbi të gjitha tokat e tjera; dhe ai urdhëroi që kushdo që do të zotëronte tokën, do ta zotëronte për Zotin ose ata do të [b]shkatërroheshin kur të ishin mbushur në paudhësi, pasi, thotë Zoti: Mbi këta, unë do të derdh tërë inatin tim.

21 Dhe Emeri ushtroi gjykim me drejtësi në gjithë ditët e tij dhe atij i lindën shumë bij dhe bija; dhe atij i lindi edhe Koriantumi dhe e vajosi Koriantumin të mbretëronte në vendin e tij.

22 Dhe, pasi kishte vajosur Koriantumin të mbretëronte në vend të tij, ai jetoi katër vjet dhe pa paqe në tokë; po, dhe ai madje pa, [a]Birin e Drejtësisë dhe u gëzua, dhe u lavdërua në ditët e tij, dhe vdiq në paqe.

23 Dhe ndodhi që Koriantumi ndoqi gjurmët e atit të tij dhe ndërtoi shumë qytete të fuqishme, dhe gjatë gjithë ditëve të tij u mësoi njerëzve atë që ishte e mirë. Dhe ndodhi që ai nuk pati fëmijë, madje, derisa qe shumë i vjetër.

24 Dhe ndodhi që bashkëshortja e tij vdiq kur qe njëqind e dy vjeç. Dhe ndodhi që Koriantumi në moshë të shkuar u martua me një vajzë të re dhe i lindën bij dhe bija; dhe jetoi derisa qe njëqind e dyzet e dy vjeç.

25 Dhe ndodhi që atij i lindi Komi dhe Komi mbretëroi në vend të tij; dhe ai mbretëroi dyzet e nëntë vjet dhe atij i lindi Hethi; dhe atij i lindën gjithashtu bij dhe bija të tjera.

26 Dhe njerëzit ishin përhapur përsëri mbi gjithë faqen e dheut dhe filloi përsëri të kishte një ligësi jashtëzakonisht të madhe mbi faqen e dheut; dhe Hethi filloi të përqafonte planet e fshehta të kohërave të vjetra, për të shkatërruar atin e tij.

27 Dhe ndodhi që ai e rrëzoi atin e tij nga froni, pasi e vrau me shpatën e tij; dhe mbretëroi në vend të tij.

28 Dhe përsëri erdhën profetë në tokë, duke u thirrur që të pendoheshin—që ata të përgatitnin udhën e Zotit ose do të binte një mallkim mbi faqen e dheut; po, madje do të kishte edhe një zi të madhe buke, gjatë së cilës ata do të shkatërroheshin, në qoftë se nuk do të pendoheshin.

29 Por njerëzit nuk u besuan fjalëve të profetëve, por i dëbuan ata; dhe disa prej tyre i hodhën nëpër gropa ku i lanë të vdisnin. Dhe ndodhi që ata i bënë të gjitha këto gjëra sipas urdhrit të mbretit Heth.

30 Dhe ndodhi që filloi të kishte një thatësirë të madhe në tërë vendin dhe banorët filluan të shkatërroheshin jashtëzakonisht shpejt për shkak të thatësirës, meqë nuk ra më shi mbi faqen e dheut.

31 Dhe dolën edhe gjarpërinj helmues mbi faqen e dheut dhe helmuan shumë njerëz. Dhe

20*a* Eth. 2:15. *b* Eth. 2:8–11. 22*a* 3 Ne. 25:2.

ndodhi që grigjat e tyre filluan të iknin nga gjarpërinjtë helmues dhe shkuan drejt tokës në jug që quhej nga Nefitët, [a]Zarahemla.

32 Dhe ndodhi që pati shumë prej tyre që mbaruan gjatë udhës; megjithatë, pati disa që ikën në tokën në jug.

33 Dhe ndodhi që Zoti bëri që [a]gjarpërinjtë të mos i ndiqnin më nga pas, por që ata të pengonin udhën që njerëzit të mos mund të kalonin, që kushdo që do të përpiqej të kalonte, të mund të binte pre e gjarpërinjve helmues.

34 Dhe ndodhi që njerëzit ndoqën udhën e kafshëve dhe hëngrën trupat e atyre që kishin rënë udhës, derisa i përpinë të gjithë. Tani, kur njerëzit panë se do të mbaronin, ata filluan të [a]pendohen për paudhësitë e tyre dhe filluan ta lusnin Zotin.

35 Dhe ndodhi që kur ata u bënë mjaft të [a]përulur para Zotit, ai çoi shi mbi faqen e tokës dhe njerëzit filluan të rimëkëmbeshin përsëri dhe filloi të kishte frut në vendet në veri dhe në të gjitha vendet rreth e përqark. Dhe Zoti u tregoi atyre fuqinë e tij, duke i ruajtur nga uria.

KAPITULLI 10

Një mbret pason tjetrin—Disa nga mbretërit janë të drejtë; të tjerët janë të ligj—Kur mbizotëron drejtësia, njerëzit janë të bekuar dhe begatohen nga Zoti.

Dhe ndodhi që Shezi, i cili qe pasardhës i Hethit—meqë Hethi dhe të gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, me përjashtim të Shezit kishin mbaruar nga uria—prandaj, Shezi filloi të mëkëmbte një popull të dërrmuar.

2 Dhe ndodhi që Shezit iu kujtua shkatërrimi i etërve të tij dhe ai ndërtoi një mbretëri të drejtë; pasi mbante mend ç'kishte bërë Zoti, duke sjellë Jaredin dhe të vëllanë [a]përmes thellësisë; dhe ai eci në udhët e Zotit; dhe atij i lindën bij dhe bija.

3 Dhe biri i tij i madh, emri i të cilit ishte Shez, ngriti krye kundër tij; megjithatë Shezi u godit nga dora e një hajduti, për shkak të pasurive të tij të jashtëzakonshme, që i solli paqe përsëri atit të tij.

4 Dhe ndodhi që ati i tij ndërtoi shumë qytete mbi faqen e dheut dhe njerëzit filluan përsëri të përhapen mbi gjithë faqen e dheut. Dhe Shezi jetoi deri në një moshë jashtëzakonisht të vjetër; dhe atij i lindi Riplakishi. Dhe ai vdiq dhe Riplakishi mbretëroi në vend të tij.

5 Dhe ndodhi që Riplakishi nuk bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit, pasi ai kishte shumë bashkëshorte dhe [a]konkubina; dhe ai vuri mbi shpatullat e njerëzve atë që ishte e vështirë për t'u mbajtur, po, ai u vuri

31*a* Omni 1:13.
33*a* Num. 21:6–9.
34*a* Alma 34:34; DeB 101:8.
35*a* DeB 5:24.
10 2*a* Eth. 6:1–12.
5*a* Jakobi 3:5; Mosia 11:2.

atyre taksa të rënda; dhe me taksat ndërtoi shumë ndërtesa të mëdha.

6 Dhe ai ndërtoi për vete një fron jashtëzakonisht të bukur dhe ndërtoi shumë burgje, dhe futi në burg të gjithë ata që nuk donin të paguanin taksa ose që nuk ishin në gjendje të paguanin taksa; dhe ai bëri që ata të punonin vazhdimisht për mbajtjen e tyre; dhe të gjithë ata që nuk donin të punonin, i bëri që të vriteshin.

7 Prandaj, ai mori çdo gjë të zgjedhur, po, madje arin e tij të pastër, ai bëri që të përpunohej në burg; dhe bëri që të punohej në burg çdo lloj zejtarie e mirë. Dhe ndodhi që ai e mjeroi popullin me lavirësitë dhe neveritë e tij.

8 Dhe, pasi ai mbretëroi për hapësirën e dyzet e dy viteve, populli ngriti krye kundër tij; dhe filloi të bëhej përsëri luftë në tokë, kaq sa Riplakishi u vra dhe pasardhësit e tij u dëbuan nga vendi.

9 Dhe ndodhi që pas hapësirës së shumë viteve, Moriantoni (ai ishte një pasardhës i Riplakishit) mblodhi tok një ushtri të dëbuarish dhe shkoi dhe luftoi kundër popullit; dhe ai fitoi pushtet mbi shumë qytete; dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë dhe zgjati për hapësirën e shumë viteve; dhe ai fitoi pushtet mbi gjithë vendin dhe e vendosi veten mbret mbi të gjithë vendin.

10 Dhe pasi e vendosi veten mbret, ai ia lehtësoi barrën popullit, me anë të së cilës ai fitoi dashamirësi në sytë e popullit dhe ata e vajosën të ishte mbreti i tyre.

11 Dhe ai qe i drejtë me popullin, por jo me veten e tij, për shkak të lavirësive të shumta të tij; prandaj ai u përjashtua nga prania e Zotit.

12 Dhe ndodhi që Moriantoni ndërtoi shumë qytete dhe njerëzit u bënë jashtëzakonisht të pasur nën sundimin e tij, si në ndërtesa ashtu dhe në ar dhe argjend, dhe duke rritur drithëra, dhe grigja, dhe kope, dhe gjëra të tilla që iu kthyen atyre.

13 Dhe Moriantoni jetoi deri në një moshë jashtëzakonisht të vjetër dhe atëherë atij i lindi Kimi; dhe Kimi mbretëroi në vend të atit të tij; dhe mbretëroi tetë vjet dhe i ati i tij vdiq. Dhe ndodhi që Kimi nuk mbretëroi me drejtësi, prandaj ai nuk qe i favorizuar nga Zoti.

14 Dhe vëllai i tij ngriti krye kundër tij dhe për këtë ai e çoi në robëri; dhe qëndroi në robëri gjithë ditët e tij; dhe në robëri atij i lindën bij dhe bija dhe në pleqëri atij i lindi Levi; dhe ai vdiq.

15 Dhe ndodhi që pas vdekjes së atit të tij, Levi shërbeu në robëri për hapësirën e dyzet e dy vjetëve. Dhe ai bëri luftë kundër mbretit të vendit, duke marrë në këtë mënyrë për vete mbretërinë.

16 Dhe, pasi mori mbretërinë për vete, ai bëri atë që ishte e drejtë në sytë e Zotit; dhe njerëzit përparuan në tokë; dhe ai jetoi deri në një moshë të shkuar dhe i lindën bij dhe bija; dhe

atij i lindi edhe Koromi të cilin e vajosi mbret në vend të tij.

17 Dhe ndodhi që Koromi bëri atë që ishte e mirë në sytë e Zotit gjithë ditët e tij; dhe atij i lindën shumë bij dhe bija; dhe pasi kishte parë shumë ditë, ai vdiq, madje, sikurse çdo njeri tjetër i tokës; dhe Kishi mbretëroi në vend të tij.

18 Dhe ndodhi që edhe Kishi vdiq dhe Libi mbretëroi në vend të tij.

19 Dhe ndodhi që edhe Libi bëri atë që qe e mirë në sytë e Zotit. Dhe në ditët e Libit gjarpërinjtë [a]helmues u shkatërruan. Prandaj, ata shkuan në tokën në jug, për të bërë gjah si ushqim për njerëzit e vendit, pasi vendi ishte mbushur me kafshë pylli. Dhe Libi u bë dhe vetë një gjahtar i madh.

20 Dhe në rripin e ngushtë të tokës, ku deti ndan tokën, ata ndërtuan një qytet të madh.

21 Dhe ata e ruajtën tokën në jug për të patur një vend të shkretë për gjah. Dhe e tërë faqja e dheut në tokën në veri u mbulua me banorë.

22 Dhe ata ishin jashtëzakonisht punëtorë dhe blinin, shisnin dhe bënin tregti me njëri-tjetrin për t'u pasuruar.

23 Dhe ata përpunonin të gjitha llojet e mineraleve dhe nxirrnin ar dhe argjend, dhe [a]hekur, dhe tunxh, dhe të gjitha llojet e metaleve; dhe ata i nxirrnin nga toka; prandaj ata grumbullonin sasi të mëdha dheu për të marrë mineralin e arit dhe të argjendit dhe të hekurit, dhe të bakrit. Dhe ata bënin të gjitha llojet e punëve të mira të artizanatit.

24 Dhe ata kishin mëndafshe dhe pëlhura të mira liri; dhe bënin të gjitha llojet e pëlhurave për të veshur lakuriqësinë e tyre.

25 Dhe ata bënin të gjitha llojet e mjeteve për të punuar tokën, si për të lëruar ashtu dhe për të mbjellë, për të korrur dhe për të mihur, si dhe për të shirë.

26 Dhe ata bënin të gjitha llojet e veglave për punën e kafshëve të tyre.

27 Dhe ata bënin të gjitha llojet e armëve të luftës. Dhe ata bënin të gjitha llojet e punëve me mjeshtëri jashtëzakonisht të madhe.

28 Dhe nuk mund të kishte kurrë një popull më të bekuar, sesa ishin ata dhe më të begatuar nga dora e Zotit. Dhe ata ishin në një tokë që ishte e zgjedhur mbi të gjitha tokat, pasi Zoti e kishte thënë.

29 Dhe ndodhi që Libi jetoi shumë vite dhe i lindën bij dhe bija; dhe atij i lindi gjithashtu Hearthomi.

30 Dhe ndodhi që Hearthomi mbretëroi në vend të atit të tij. Dhe pasi Hearthomi mbretëroi për njëzet e katër vjet, vini re, atij iu hoq mbretëria. Dhe ai shërbeu shumë vjet në robëri, po, madje gjithë ditët e tij të mbetura.

31 Dhe atij i lindi Hethi dhe Hethi jetoi në robëri gjithë ditët e tij. Dhe Hethit i lindi Aaroni;

19*a* Eth. 9:31.

23*a* 2 Ne. 5:15.

dhe Aaroni jetoi në robëri gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Amnigada dhe Amnigada gjithashtu jetoi në robëri gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Koriantumi dhe Koriantumi jetoi në robëri gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Komi.

32 Dhe ndodhi që Komi shtiu në dorë gjysmën e mbretërisë. Dhe ai mbretëroi mbi gjysmën e mbretërisë për dyzet e dy vjet; dhe ai shkoi të luftonte kundër mbretit Amgid; dhe ata luftuan për hapësirën e shumë viteve, kohë gjatë së cilës Komi mundi Amgidin dhe siguroi pushtet mbi pjesën tjetër të mbretërisë.

33 Dhe në ditët e Komit filloi të kishte vjedhës në tokë; dhe ata përvetësuan planet e vjetra dhe bënë [a]betime sipas mënyrës së të vjetërve, dhe u përpoqën përsëri të shkatërronin mbretërinë.

34 Tani Komi luftoi shumë kundër tyre, megjithatë ai nuk mundi të fitonte.

KAPITULLI 11

Luftëra, grindje dhe ligësi mbizotërojnë jetën e Jareditëve—Profetët parashikojnë shkatërrimin e plotë të Jareditëve, në qoftë se ata nuk pendohen—Njerëzit hedhin poshtë fjalët e profetëve.

Dhe në ditët e Komit erdhën gjithashtu shumë profetë dhe profetizonin mbi shkatërrimin e atij populli të madh, në qoftë se nuk do të pendoheshin dhe të ktheheshin te Zoti dhe të hiqnin dorë nga vrasjet dhe nga ligësitë e tyre.

2 Dhe ndodhi që profetët u hodhën poshtë nga populli dhe ikën e gjetën strehim te Komi, pasi njerëzit kërkuan t'i vrisnin.

3 Dhe ata i profetizuan Komit shumë gjëra; dhe ai qe i bekuar për të gjitha ditët e tij të mbetura.

4 Dhe ai jetoi deri në një moshë të shkuar dhe atij i lindi Shiblomi; dhe Shiblomi mbretëroi në vend të tij. Dhe vëllai i Shiblomit ngriti krye kundër tij dhe filloi të bëhej një luftë jashtëzakonisht e madhe në të gjithë vendin.

5 Dhe ndodhi që vëllai i Shiblomit shkaktoi që të gjithë profetët që profetizuan për shkatërrimin e popullit, të ekzekutoheshin;

6 Dhe në tërë vendin pati një gjëmë të madhe, pasi ata kishin dëshmuar se një mallkim i madh do të binte mbi tokën dhe gjithashtu mbi njerëzit dhe se do të bëhej një shkatërrim i madh mes tyre, kaq i madh, saqë nuk ishte parë kurrë mbi faqen e dheut dhe se kockat e tyre do të bëheshin si [a]grumbuj dheu mbi faqen e tokës, në qoftë se ata nuk do të pendoheshin për ligësinë e tyre.

7 Dhe ata nuk ia vunë veshin zërit të Zotit, për shkak të lidhjeve të tyre të liga; prandaj filluan të bëheshin luftëra dhe grindje në gjithë vendin dhe të kishte zi buke dhe sëmundje, aq sa pati një shkatërrim kaq të madh, saqë nuk ishte njohur

33*a* USH Betim; Lidhje të fshehta.

11 6*a* Omni 1:22; Eth. 14:21.

mbi faqen e dheut; dhe e gjithë kjo ndodhi në ditët e Shiblomit.

8 Dhe njerëzit filluan të pendohen për paudhësinë e tyre; dhe derisa e bënë këtë, Zoti pati [a]mëshirë për ta.

9 Dhe ndodhi që Shiblomi u vra dhe Sethi u çua në robëri dhe jetoi në robëri gjithë ditët e tij.

10 Dhe ndodhi që biri i tij, Ahahu, mori mbretërinë; dhe mbretëroi mbi atë popull gjithë ditët e tij. Dhe ai bëri gjithfarëlloj paudhësish në ditët e tij, duke shkaktuar gjakderdhje të madhe; dhe të pakta qenë ditët e tij.

11 Dhe Ethemi, duke qenë pasardhës i Ahahut, mori mbretërinë; dhe ai gjithashtu bëri atë që ishte e keqe në ditët tij.

12 Dhe ndodhi që në ditët e Ethemit erdhën shumë profetë dhe i profetizuan përsëri popullit; po, ata profetizuan se Zoti do t'i shkatërronte krejtësisht nga faqja e dheut, në qoftë se ata nuk do të pendoheshin për paudhësitë e tyre.

13 Dhe ndodhi që njerëzit ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk ua [a]vinin veshin fjalëve të tyre; dhe profetët u pikëlluan dhe u larguan nga mesi i popullit.

14 Dhe ndodhi që Ethemi gjykoi me ligësi gjithë ditët e tij; dhe atij i lindi Moroni. Dhe ndodhi që Moroni mbretëroi në vendin e tij; dhe Moroni bëri atë që ishte e keqe përpara Zotit.

15 Dhe ndodhi që u bë një [a]kryengritje mes popullit, për shkak të asaj lidhjeje të fshehtë që ishte formuar për të marrë pushtet dhe për të bërë fitime; dhe mes tyre doli një njeri i fuqishëm në paudhësi dhe i bëri luftë Moronit, gjatë së cilës i pushtoi gjysmën e mbretërisë; dhe e mbajti gjysmën e mbretërisë për shumë vjet.

16 Dhe ndodhi që Moroni e përmbysi atë dhe e mori përsëri mbretërinë.

17 Dhe ndodhi që atje doli një njeri tjetër i fuqishëm; dhe ai ishte pasardhës i vëllait të Jaredit.

18 Dhe ndodhi që ai rrëzoi Moronin dhe mori mbretërinë; prandaj Moroni jetoi në robëri gjithë mbetjen e ditëve të tij; dhe atij i lindi Koriantori.

19 Dhe ndodhi që Koriantori jetoi në robëri gjithë ditët e tij.

20 Dhe në ditët e Koriantorit, gjithashtu, erdhën shumë profetë dhe profetizuan mbi gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme dhe i bënë thirrje popullit për pendim; dhe në qoftë se ata nuk do të pendoheshin, Zoti Perëndi do të jepte [a]gjykim kundër tyre për shkatërrimin e tyre të plotë;

21 Dhe, se Zoti Perëndi do të dërgonte ose do të sillte një [a]popull tjetër të zotëronte tokën, me anë të fuqisë së tij, sipas mënyrës, me anë të së cilës ai solli etërit e tyre.

22 Dhe ata hodhën poshtë të gjitha fjalët e profetëve, për shkak të shoqërisë së fshehtë dhe të neverive të liga të tyre.

23 Dhe ndodhi që Koriantorit

8*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
13*a* Mosia 16:2.
15*a* USH Kryengritje.
20*a* USH Gjykoj, gjykim.
21*a* Eth. 13:20–21.

i lindi [a]Ethëri dhe ai vdiq, pasi kishte jetuar në robëri të gjitha ditët e tij.

KAPITULLI 12

Profeti Ethër nxit njerëzit të besojnë në Perëndi—Moroni tregon mrekullitë dhe çuditë që bën besimi—Besimi i dha mundësi vëllait të Jaredit të shihte Krishtin—Zoti u jep njerëzve dobësi, që ata të mund të jenë të përulur—I vëllai i Jaredit lëvizi malin Zerin me anë të besimit—Besimi, shpresa dhe dashuria hyjnore janë të domosdoshme për shpëtim—Moroni pa Jezusin ballë për ballë.

Dhe ndodhi që ditët e Ethërit ishin në ditët e Koriantumrit; dhe [a]Koriantumri ishte mbret mbi të gjithë vendin.

2 Dhe [a]Ethëri ishte një profet i Zotit; prandaj Ethëri erdhi gjatë ditëve të Koriantumrit dhe filloi të profetizonte mes popullit, pasi ai nuk mund të [b]ndalohej për shkak të Shpirtit të Zotit që ishte në të.

3 Pasi ai [a]ulërinte që nga mëngjesi dhe madje deri kur perëndonte dielli, duke nxitur njerëzit të besonin në Perëndi, në pendim, në qoftë se nuk donin të [b]shkatërroheshin, duke u thënë se me anë të [c]besimit të gjitha gjërat plotësohen—

4 Prandaj, kushdo që beson në Perëndi, mund të [a]shpresojë me siguri për një botë më të mirë, po, madje për një vend në krahun e djathtë të Perëndisë, shpresë e cila vjen nga besimi dhe shërben si një [b]spirancë për shpirtrat e njerëzve, që do t'i bëjë ata të sigurt dhe të vendosur, gjithmonë plot me vepra të [c]mira, duke qenë të udhëhequr për të [d]lavdëruar Perëndinë.

5 Dhe ndodhi që Ethëri profetizoi gjëra të mëdha dhe të mrekullueshme mes popullit të cilat ata nuk i besuan, për shkak se nuk i shihnin.

6 Dhe tani, unë, Moroni, dua të flas pak në lidhje me këto gjëra; unë do t'i tregoj botës se [a]besimi qëndron në gjërat që [b]shpresohen dhe [c]nuk shihen; prandaj, mos dyshoni, sepse nuk shihni, pasi ju nuk do të merrni asnjë dëshmi, deri pas [d]provës së besimit tuaj.

7 Pasi, qe në sajë të besimit që Krishti iu shfaq etërve tanë, pasi u ngrit së vdekuri; dhe ai nuk iu shfaq atyre, deri pasi ata patën besim në të, prandaj qe e nevojshme që disa të kishin besim në të, pasi ai nuk iu shfaq botës.

8 Por për shkak të besimit të njerëzve, ai iu shfaq botës dhe lartësoi emrin e Atit dhe përgatiti një udhë që edhe të tjerët të mund të ishin pjesëtarë të dhuratës hyjnore, që ata të mund të shpresonin në ato gjëra që nuk i kishin parë.

23*a* Eth. 1:6; 15:33–34.
12 1*a* Eth. 13:13–31.
2*a* ush Ethër.
b Jer. 20:9; Enosi 1:26; Alma 43:1.
3*a* DeB 112:5.
b Eth. 11:12, 20–22.
c ush Besim.
4*a* ush Shpresë.
b Heb. 6:19.
c 1 Kor. 15:58.
d 3 Ne. 12:16.
6*a* Heb. 11:1.
b Rom. 8:24–25.
c Alma 32:21.
d 3 Ne. 26:11; DeB 105:19; 121:7–8.

9 Prandaj, ju gjithashtu mund
të keni shpresë dhe të jeni
pjesëtarë të dhuratës, në qoftë
se do të keni vetëm besim.
10 Vini re, ishte me anë të besi-
mit që të vjetrit u [a]thirrën sipas
urdhrit të shenjtë të Perëndisë.
11 Prandaj, me anë të besimit u
dha ligji i Moisiut. Por, në dhu-
ratën e Birit të tij, Zoti përgatiti
një udhë më të [a]shkëlqyer; dhe
qe nëpërmjet besimit që ajo u
përmbush.
12 Pasi, po të mos ketë [a]besim
mes fëmijëve të njerëzve, Perën-
dia nuk mund të bëjë [b]mrekulli
mes tyre; prandaj, ai nuk iu
shfaq atyre deri pas besimit të
tyre.
13 Vini re, qe besimi i Almës
dhe i Amulekut, që shkaktoi që
[a]burgu të binte përdhe.
14 Vini re, qe besimi i Nefit
dhe i Lehit që solli [a]ndryshimin
mbi Lamanitët, që ata u pagë-
zuan me zjarr dhe me [b]Frymën
e Shenjtë.
15 Vini re, qe besimi i [a]Amonit
dhe i vëllezërve të tij që [b]solli
një mrekulli kaq të madhe mes
Lamanitëve.
16 Po, dhe madje, të gjithë ata
që bënë [a]mrekulli, i bënë nga
[b]besimi, madje ata që ishin para
Krishtit dhe gjithashtu ata që
ishin më pas.
17 Dhe qe me anë të besimit që
tre dishepujt morën një premtim
se [a]nuk do të shijonin vdekje;
dhe ata nuk e morën këtë pre-
mtim deri pas besimit të tyre.
18 Dhe asnjëherë në ndonjë
kohë ndonjë njeri nuk ka bërë
mrekulli vetëm pas besimit të
tij; prandaj ata në fillim besuan
në Birin e Perëndisë.
19 Dhe pati shumë, besimi i të
cilëve qe aq jashtëzakonisht i
fortë, madje [a]para se të vinte
Krishti, të cilët nuk mund të
mbaheshin përjashta [b]velit, por
panë me të vërtetë me sytë e
tyre gjërat që ata kishin parë
me syrin e besimit dhe ata qenë
të gëzuar.
20 Dhe vini re, ne kemi parë
në këtë anal se një prej tyre ishte
vëllai i Jaredit; pasi kaq i madh
qe besimi i tij në Perëndi, saqë,
kur Perëndia shtriu [a]gishtin e
tij, ai nuk mund ta fshihte nga
pamja e vëllait të Jaredit, për
shkak të fjalës së tij që i kishte
thënë, fjalë, të cilën ai e kishte
marrë me anë të besimit.
21 Dhe pasi vëllai i Jaredit pa
gishtin e Zotit, për shkak të
[a]premtimit që vëllai i Jaredit
kishte marrë me anë të besimit,
Zoti nuk mund të fshihte më
asgjë prej pamjes së tij; prandaj
ai i tregoi atij të gjitha gjërat,

10*a* Alma 13:3–4.
ush Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
11*a* 1 Kor. 12:31.
12*a* 2 Ne. 27:23; Mosia 8:18; Moro. 7:37; DeB 35:8–11.
b Mt. 13:58; Morm. 9:20.
13*a* Alma 14:26–29.
14*a* Hel. 5:50–52.
b Hel. 5:45; 3 Ne. 9:20.
15*a* Alma 17:29–39.
b dmth siç thuhet në Alma, kapitujt 17–26.
16*a* ush Mrekulli.
b Heb. 11:7–40.
17*a* 3 Ne. 28:7; Morm. 8:10–12.
19*a* 2 Ne. 11:1–4; Jakobi 4:4–5; Jar. 1:11; Alma 25:15–16.
b Eth. 3:6.
ush Vel.
20*a* Eth. 3:4.
21*a* Eth. 3:25–26.

meqë ai nuk mund të qëndronte më përjashta [b]velit.

22 Dhe është nëpërmjet besimit, që etërit e mi morën [a]premtimin se këto gjëra do t'u arrijnë vëllezërve të tyre me anë të Johebrenjve; prandaj Zoti më ka urdhëruar, po, madje Jezu Krishti.

23 Dhe unë i thashë atij: Zot, Johebrenjtë do të tallen me këto gjëra për shkak të [a]dobësisë sonë në të shkruar; pasi, Zot, ti na bëre të fuqishëm në fjalë, me anë të besimit, por nuk na bëre [b]të fortë në të shkruar; pasi ti bëre që i gjithë ky popull të flasë shumë, për shkak të Frymës së Shenjtë që u dhe atyre.

24 Dhe ti bëre që ne të shkruajmë vetëm pak, për shkak të ngathtësisë së duarve tona. Vër re, ti nuk na bëre të fuqishëm në të [a]shkruar, sikurse vëllanë e Jaredit, pasi ti e bëre atë në mënyrë që gjërat që ai shkroi, të ishin të fuqishme, madje si je ti, derisa ta bëjnë njeriun që t'i lexojë ato.

25 Ti i bëre edhe fjalët tona të fuqishme dhe të mëdha, madje që dhe ne nuk mund t'i shkruajmë ato, prandaj, kur shkruajmë, ne shohim dobësinë tonë dhe ngecim për shkak të vendosjes së fjalëve tona; dhe unë kam frikë se Johebrenjtë do të [a]tallen me fjalët tona.

26 Dhe pasi unë thashë këtë, Zoti më foli duke thënë: Të marrët [a]tallen, por ata do të vajtojnë; dhe hiri im është i mjaftueshëm për të përulurit, që ata të mos përfitojnë nga dobësia juaj;

27 Dhe në qoftë se njerëzit vijnë tek unë, unë do t'u tregoj atyre [a]dobësinë e tyre. Unë u [b]jap njerëzve dobësi, që ata të jenë të përulur dhe [c]hiri im është i mjaftueshëm për të gjithë njerëzit që [d]përulen para meje; pasi në qoftë se ata përulen para meje dhe kanë besim tek unë, atëherë unë do të bëj që gjërat e [e]dobëta, të bëhen të forta në ta.

28 Vër re, unë do t'u tregoj Johebrenjve dobësinë e tyre dhe unë do t'u tregoj atyre se [a]besimi, shpresa dhe dashuria hyjnore sjellin tek unë—burimin e të gjithë drejtësisë.

29 Dhe unë, Moroni, pasi i dëgjova këto fjalë, u ngushëllova dhe thashë: O Zot, u bëftë vullneti yt i drejtë, pasi unë e di se ti vepron mes fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre;

30 Pasi vëllai i Jaredit i tha malit Zerin, [a]Lëviz—dhe ai lëvizi. Dhe po të mos kishte besim, ai nuk do të kishte lëvizur; prandaj, ti vepron, pasi njerëzit të kenë besim.

31 Pasi kështu ti iu shfaqe dishepujve të tu; meqë, pasi ata

21*b* Eth. 3:20; DeB 67:10–13.
22*a* Enosi 1:13.
23*a* Morm. 8:17; 9:33.
b 2 Ne. 33:1.
24*a* USH Gjuhë.
25*a* 1 Kor. 2:14.
26*a* Gal. 6:7.
27*a* Jakobi 4:7.
b Eks. 4:11; 1 Kor. 1:27.
c USH Hir.
d Llu. 18:10–14; DeB 1:28. USH Përul, përulësi.
e Llu. 9:46–48; 2 Kor. 12:9.
28*a* 1 Kor. 13:1–13; Moro. 7:39–47.
30*a* Mt. 17:20; Jakobi 4:6; Hel. 10:6, 9. USH Fuqi.

patën [a]besim dhe folën në emrin tënd, ti iu shfaqe atyre me fuqi të madhe.

32 Dhe mua më kujtohet gjithashtu se ti ke thënë se kishe përgatitur një shtëpi për njeriun, po, madje mes [a]pallateve të Atit tënd, në të cilën njeriu mund të ketë një [b]shpresë më të shkëlqyer; prandaj njeriu duhet të shpresojë ose ai nuk mund të marrë një trashëgim në vendin që ti ke përgatitur.

33 Dhe përsëri, më kujtohet se ti pate thënë se e [a]deshe botën, madje, sa e dhe jetën tënde për botën, që të mund ta marrësh atë përsëri për të përgatitur një vend për fëmijët e njerëzve.

34 Dhe tani unë e di se kjo [a]dashuri që ti ke pasur për fëmijët e njerëzve, është dashuri hyjnore; prandaj, në qoftë se njerëzit nuk kanë dashuri hyjnore, ata nuk do të mund ta trashëgojnë atë vend që ti ke përgatitur në pallatet e Atit tënd.

35 Prandaj, unë e di nga kjo gjë që ti the, se në qoftë se Johebrenjtë nuk kanë dashuri hyjnore për shkak të dobësisë sonë, ti do t'i vësh në provë ata dhe do t'ua heqësh [a]talentin e tyre, po, madje, atë që kanë marrë dhe t'ua japësh atyre që do të kenë më me shumicë.

36 Dhe ndodhi që unë iu luta Zotit që ai t'u japë Johebrenjve [a]hir, që ata të kenë dashuri hyjnore.

37 Dhe ndodhi që Zoti më tha mua: Në qoftë se ata nuk kanë dashuri hyjnore, nuk ka rëndësi për ty, ti ke qenë besnik; prandaj rrobat e tua do të [a]pastrohen. Dhe pasi ti ke parë [b]dobësinë tënde, do të bëhesh i fortë, madje sa të ulesh në vendin që unë kam përgatitur në pallatet e Atit tim.

38 Dhe tani, unë, Moroni, u them lamtumirë Johebrenjve, po, dhe gjithashtu vëllezërve të mi, të cilët i dua, derisa ne të takohemi para [a]fronit të gjykimit të Krishtit, ku të gjithë njerëzit do të dinë se [b]rrobat e mia nuk janë të njollosura me gjakun tuaj.

39 Dhe atëherë ju do të dini se unë kam [a]parë Jezusin dhe se ai foli me mua [b]ballë për ballë dhe se më tha me përulësi të plotë, madje, ashtu sikurse një njeri i flet një tjetri në gjuhën time, në lidhje me këto gjëra;

40 Dhe unë shkrova vetëm pak, për shkak të dobësisë sime në të shkruar.

41 Dhe tani unë do të doja t'ju këshilloj ta [a]kërkoni këtë Jezus për të cilin kanë shkruar profetët dhe apostujt, që hiri i Perëndisë, Atit dhe gjithashtu i Zotit Jezu Krisht dhe i Frymës së Shenjtë, që [b]dëshmon për ta,

31*a* USH Besim.
32*a* Gjo. 14:2; Enosi 1:27; DeB 72:4; 98:18.
b USH Shpresë.
33*a* Gjo. 3:16–17.
34*a* Moro. 7:47.
USH Dashuri hyjnore; Dashuri.
35*a* Mt. 25:14–30.
USH Dhuratë; Talent.
36*a* USH Hir.
37*a* DeB 38:42; 88:74–75; 135:4–5.
b Eth. 12:27.
38*a* USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
b Jakobi 1:19.
39*a* USH Jezu Krisht—Shfaqjet e Krishtit pas vdekjes.
b Zan. 32:30; Eks. 33:11.
41*a* DeB 88:63; 101:38.
b 3 Ne. 11:32.

të mund të jetë dhe të jetojë në ju përgjithmonë. Amen.

KAPITULLI 13

Ethëri flet për një Jeruzalem të Ri që duhet të ndërtohet në Amerikë nga fara e Jozefit—Ai profetizon, dëbohet, shkruan historinë e Jareditëve dhe parashikon shkatërrimin e Jareditëve—Shpërthen lufta në të gjithë vendin.

Dhe tani unë, Moroni, vazhdoj që t'i jap fund analit tim në lidhje me shkatërrimin e popullit për të cilin kam shkruar.

2 Pasi vini re, ata hodhën poshtë të gjitha fjalët e Ethërit; meqë ai me të vërtetë u tha atyre të gjitha gjërat, që nga fillimi i njeriut; dhe pasi ujërat u [a]tërhoqën nga faqja e kësaj toke, ajo u bë një tokë e zgjedhur përmbi të gjitha tokat e tjera, një tokë e zgjedhur nga Zoti; prandaj Zoti do që të gjithë njerëzit që jetojnë mbi faqe të dheut, t'i [b]shërbejnë atij.

3 Dhe që ishte vendi i [a]Jeruzalemit të Ri që duhej të [b]zbriste nga qielli dhe nga vendi i shenjtë i Zotit.

4 Vini re, Ethëri pa ditët e Krishtit dhe foli në lidhje me [a]Jeruzalemin e Ri mbi këtë vend.

5 Dhe ai foli edhe në lidhje me shtëpinë e Izraelit dhe të [a]Jeruzalemit prej nga duhej të vinte [b]Lehi—pasi të shkatërrohej, ai do të ndërtohej përsëri, një qytet i [c]shenjtë për Zotin; prandaj nuk mund të ishte një Jeruzalem i ri, pasi ai kishte qenë një herë në kohët e vjetra; por, duhej ndërtuar përsëri dhe të bëhej një qytet i shenjtë i Zotit; dhe duhej ndërtuar për shtëpinë e Izraelit—

6 Dhe që një [a]Jeruzalem i Ri do të ndërtohej mbi këtë tokë, për mbetjen e farës së [b]Jozefit, gjëra për të cilat ka pasur një [c]simbol.

7 Pasi, sikurse Jozefi çoi të atin në tokën e [a]Egjiptit, kështu që ai vdiq atje, ashtu Zoti nxori një mbetje të farës së Jozefit nga toka e Jeruzalemit, që të ishte i mëshirshëm me farën e Jozefit, që ata të mos [b]mbaronin, madje, ashtu siç kishte qenë i mëshirshëm me atin e Jozefit, që ai të mos mbaronte.

8 Prandaj, mbetja e shtëpisë së Jozefit do të vendoset mbi këtë [a]tokë; dhe do të jetë një tokë e trashëgimit të tyre; dhe ata do të ndërtojnë një qytet të shenjtë për Zotin, sikurse Jeruzalemin e vjetër; dhe ata [b]nuk do të jenë më të ngatërruar, derisa të vijë fundi, kur toka do të vdesë.

9 Dhe do të ketë një [a]qiell të ri dhe një tokë të re; dhe ato do të jenë si të vjetrat, veçse të vjetrat

13 2*a* Zan. 7:11–24; 8:3.
b Eth. 2:8.
3*a* 3 Ne. 20:22; 21:23–24. ush Jeruzalem i Ri.
b Zbu. 3:12; 21:2.
4*a* ush Sion.
5*a* ush Jeruzalem.
b 1 Ne. 1:18–20.
c Zbu. 21:10; 3 Ne. 20:29–36.
6*a* DeB 42:9; 45:66–67; 84:2–5; NeB 1:10.
b ush Jozef, bir i Jakobit.
c Alma 46:24. ush Simbolizëm.
7*a* Zan. 46:2–7; 47:6.
b 2 Ne. 3:5.
8*a* ush Tokë e premtuar.
b Moro. 10:31.
9*a* 2 Pj. 3:10–13; Zbu. 21:1; 3 Ne. 26:3; DeB 101:23–25.

do të jenë zhdukur dhe të gjitha gjërat do të jenë bërë të reja.

10 Dhe atëherë vjen Jeruzalemi i Ri; dhe të bekuar do të jenë ata që do të banojnë në të, pasi do të jenë ata, rrobat e të cilëve do të jenë bërë të [a]bardha nëpërmjet gjakut të Qengjit; dhe ata janë ata që numërohen mes mbetjes së farës së Jozefit, që ishin nga shtëpia e Izraelit.

11 Dhe atëherë vjen edhe Jeruzalemi i vjetër; dhe të bekuar janë banorët e tij, pasi janë larë me gjakun e Qengjit; dhe ata janë ata që ishin shpërndarë dhe që u [a]mblodhën nga të katër skajet e dheut dhe nga vendet e [b]veriut dhe që janë pjesëtarë në plotësimin e besëlidhjes që bëri Perëndia me atin e tyre, [c]Abrahamin.

12 Dhe kur të ndodhin këto gjëra, do të vërtetohet edhe shkrimi i shenjtë që thotë: Janë ata që ishin të [a]parët, që do të jenë të fundit; dhe janë ata që ishin të fundit, që do të jenë të parët.

13 Dhe unë isha gati të shkruaj më shumë, por u ndalova; por të mëdha dhe të mrekullueshme qenë profecitë e Ethërit; por ata e vlerësuan atë si asgjë dhe e dëbuan; dhe ai fshihej gjatë ditës në zgavrën e një shkëmbi dhe gjatë natës dilte të shikonte gjërat që do t'i ndodhnin popullit.

14 Dhe ndërsa jetonte në zgavrën e shkëmbit, ai shkroi pjesën e mbetur të këtij anali, meqë shihte gjatë natës shkatërrimet që do të vinin mbi këtë popull.

15 Dhe ndodhi që po atë vit që ai u dëbua nga mesi i popullit, filloi të bëhej një luftë e madhe mes popullit, pasi pati shumë nga ata që ngritën krye, që ishin njerëz të fuqishëm dhe kërkuan të shkatërronin Koriantumrin me planet e tyre të fshehta të ligësisë, për të cilat është folur.

16 Dhe tani Koriantumri, pasi kishte studiuar vetë të gjitha artet luftarake dhe të gjitha dredhitë e botës, kështu që ai u bëri luftë atyre që përpiqeshin ta shkatërronin.

17 Por ai nuk u pendua, as bijtë dhe bijat e tij të bukura; as bijtë dhe bijat e bukura të Kohorit; as bijtë dhe bijat e bukura të Korihorit; dhe në fund, nuk pati asnjë nga bijtë dhe bijat e bukura mbi tërë faqen e dheut që të pendoheshin për mëkatet e tyre.

18 Prandaj ndodhi që vitin e parë që Ethëri jetoi në zgavrën e shkëmbit, pati shumë njerëz që u vranë nga shpata e atyre [a]lidhjeve të fshehta që luftonin kundër Koriantumrit, pasi donin të merrnin mbretërinë.

19 Dhe ndodhi që bijtë e Koriantumrit luftuan shumë dhe derdhën shumë gjak.

20 Dhe në vitin e dytë, fjala e Zotit i arriti Ethërit, që ai duhej të shkonte dhe t'i profetizonte [a]Koriantumrit, që po të pendo-

10*a* Zbu. 7:14; 1 Ne. 12:10–11; Alma 5:27.
11*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b DeB 133:26–35.
c USH Besëlidhje e Abrahamit.
12*a* Mr. 10:31; 1 Ne. 13:42; Jakobi 5:63; DeB 90:9.
18*a* Eth. 8:9–26.
20*a* Eth. 12:1–2.

hej ai dhe e gjithë familja e tij, Zoti do t'i jepte mbretërinë dhe do ta kursente popullin—

21 Përndryshe, ata do të shkatërroheshin, ashtu dhe gjithë familja e tij me përjashtim të tij. Dhe ai do të jetonte vetëm për të parë plotësimin e profecive që ishin folur në lidhje me një popull [a]tjetër që do te merra tokën për trashëgimin e tyre; dhe Koriantumri do të varrosej prej tyre; dhe çdo shpirt do të ishte shkatërruar, me përjashtim të [b]Koriantumrit.

22 Dhe ndodhi që Koriantumri nuk u pendua, as familja e tij, as populli; dhe luftërat nuk pushuan; dhe ata u përpoqën të vrisnin Ethërin, por ai iku prej tyre dhe u fsheh përsëri në zgavrën e shkëmbit.

23 Dhe ndodhi që u ngrit Sharedi dhe i bëri luftë Koriantumrit; dhe e mundi, kaq sa në vitin e tretë, ai e çoi atë në robëri.

24 Dhe në vitin e katërt, bijtë e Koriantumrit e mundën Sharedin dhe ia kthyen mbretërinë përsëri atit të tyre.

25 Tani, filloi të bëhej një luftë mbi gjithë faqen e dheut, secili njeri me bandën e tij, duke luftuar për atë që dëshironte.

26 Dhe kishte hajdutë dhe, në fund, çdo lloj ligësie mbi gjithë faqen e dheut.

27 Dhe ndodhi që Koriantumri qe jashtëzakonisht i zemëruar me Sharedin dhe shkoi kundër tij me ushtritë e tij për të luftuar; dhe ata u ndeshën me zemërim të madh dhe u ndeshën në luginën e quajtur Gilgal; dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë.

28 Dhe ndodhi që Sharedi luftoi kundër tij për hapësirën e tri ditëve. Dhe ndodhi që Koriantumri e mundi dhe e ndoqi nga pas derisa ai arriti në rrafshinat Heshlon.

29 Dhe ndodhi që Sharedi i bëri përsëri luftë atij mbi rrafshinat; dhe vini re, ai e mundi Koriantumrin dhe e zmbrapsi përsëri deri në luginën Gilgal.

30 Dhe në luginën Gilgal, Koriantumri bëri luftë përsëri kundër Sharedit, ku e mundi Sharedin dhe e vrau.

31 Dhe Sharedi e plagosi Koriantumrin në kofshë, kështu që ai nuk mundi të shkonte në luftë përsëri, për hapësirën e dy vjetëve, kohë gjatë së cilës të gjithë njerëzit mbi faqen e dheut po derdhnin gjak dhe nuk kishte asnjë që t'i ndalonte.

KAPITULLI 14

Paudhësia e njerëzve sjell mallkim mbi vendin—Koriantumri përfshihet në luftë kundër Gileadit, pastaj kundër Libit dhe pastaj kundër Shizit—Gjaku dhe kërdia mbulojnë vendin.

Dhe tani filloi të kishte [a]mallkim të madh mbi të gjithë vendin, për shkak të paudhësisë së popullit, në të cilën nëse një njeri linte veglën e tij ose shpatën e tij mbi sergjen ose në vendin ku e mbante zakonisht, vini re, të nesërmen ai nuk do ta gjente

21 *a* Omni 1:19–21; Eth. 11:21.
b Eth. 15:29–32.
14 1 *a* Hel. 12:18; 13:17–23; Morm. 1:17–18; 2:10–14.

më, kaq i madh qe mallkimi mbi atë vend.
2 Kështu që çdo njeri kapej me dorë pas asaj gjëje që ishte e tija dhe as nuk merrte gjë hua, as nuk jepte gjë hua; dhe çdo njeri mbante dorezën e shpatës së tij në dorën e tij të djathtë, për të mbrojtur mallin e tij dhe jetën e tij dhe të bashkëshorteve, dhe fëmijëve të tij.
3 Dhe tani, pas hapësirës së dy vjetëve dhe pas vdekjes së Sharedit, vini re, u ngrit vëllai i Sharedit dhe i dha luftë Koriantumrit, gjatë së cilës Koriantumri e mundi dhe i vajti pas, deri në vendin e shkretë të Akishit.
4 Dhe ndodhi që në vendin e shkretë të Akishit, vëllai i Sharedit bëri luftë me të; dhe beteja qe jashtëzakonisht e rreptë dhe shumë mijëra ranë nga shpata.
5 Dhe ndodhi që Koriantumri e rrethoi vendin e shkretë; dhe vëllai i Sharedit doli natën nga vendi i shkretë dhe vrau një pjesë të ushtrisë së Koriantumrit, ndërsa ata ishin të dehur.
6 Dhe ai erdhi në tokën Moron dhe u vu në fronin e Koriantumrit.
7 Dhe ndodhi që Koriantumri me ushtrinë e tij ndenji në vendin e shkretë për hapësirën e dy viteve, gjatë të cilave ai mori fuqi të madhe për ushtrinë e tij.
8 Tani, vëllai i Sharedit, emri i të cilit ishte Gilead, mori edhe ai fuqi të madhe për ushtrinë e tij, për shkak të lidhjeve të fshehta.
9 Dhe ndodhi që kryeprifti i tij e vrau, ndërsa ai qe ulur në fronin e tij.
10 Dhe ndodhi që një nga pjesëtarët e lidhjeve të fshehta e vrau atë në një kalim të fshehtë dhe e mori mbretërinë për vete; dhe ai quhej Lib; dhe Libi ishte një njeri me shtat shumë të madh, më të madh se çdo njeri tjetër mes gjithë popullit.
11 Dhe ndodhi që në vitin e parë të Libit, Koriantumri erdhi në tokën Moron dhe i shpalli luftë Libit.
12 Dhe ndodhi që ai luftoi kundër Libit dhe Libi e goditi në krah dhe ai u plagos; megjithatë, ushtria e Koriantumrit shkoi përpara dhe e detyroi Libin të ikte në kufijtë në bregun e detit.
13 Dhe ndodhi që Koriantumri e ndoqi nga pas; dhe në bregdet Libi luftoi kundër tij.
14 Dhe ndodhi që Libi e goditi ushtrinë e Koriantumrit, e cila iku përsëri për në vendin e shkretë të Akishit.
15 Dhe ndodhi që Libi e ndoqi atë gjersa arriti në rrafshinat Agosh. Dhe Koriantumri, mori gjithë popullin me vete, gjatë ikjes nga Libi, në atë pjesë të vendit ku ai shkoi.
16 Dhe kur arriti në rrafshinat Agosh, ai luftoi kundër Libit dhe e goditi derisa ai vdiq; por, vëllai i Libit erdhi kundër Koriantumrit në vend të tij dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë, gjatë së cilës Koriantumri iku përsëri nga ushtria e vëllait të Libit.
17 Tani, emri i vëllait të Libit ishte Shiz. Dhe ndodhi që Shizi ndoqi Koriantumrin dhe ai pushtoi shumë qytete dhe vrau si gra, ashtu edhe fëmijë dhe i dogji qytetet.
18 Dhe gjithë vendin e përshkoi

një frikë nga Shizi; po, një thirrje u ngrit në të tërë vendin—Kush mund t'i bëjë ballë ushtrisë së Shizit? Vini re, ai e fshin tokën para tij!

19 Dhe ndodhi që njerëzit filluan të mblidheshin së bashku në ushtri, në të gjithë faqen e dheut.

20 Dhe ata ishin të përçarë; dhe një pjesë e tyre iku për tek ushtria e Shizit; dhe një pjesë tjetër shkoi dhe u bashkua me ushtrinë e Koriantumrit.

21 Dhe kaq e madhe dhe e vazhdueshme qe lufta dhe kaq e gjatë qe pamja e gjakderdhjes dhe e kërdisë, saqë e tërë faqja e dheut qe mbuluar me [a]trupat e të vdekurve.

22 Dhe kaq e shpejtë dhe e papritur qe lufta, saqë nuk mbeti njeri për të varrosur të vdekurit, por ata shkonin nga gjakderdhja në gjakderdhje, duke lënë si trupat e burrave, ashtu dhe të grave dhe të fëmijëve të hedhur mbi faqen e dheut, duke u bërë pre e [a]krimbave të mishit.

23 Dhe kundërmimi u përhap mbi faqen e dheut, madje mbi të gjithë faqen e dheut; prandaj njerëzit ishin të trazuar ditë e natë, për shkak të kundërmimit të tyre.

24 Megjithatë, Shizi nuk pushoi së ndjekuri Koriantumrin; pasi ai ishte betuar të hakmerrej vetë kundër Koriantumrit për gjakun e vëllait të tij që kishte qenë vrarë dhe kundër fjalës së Zotit që i arriti Ethërit që Koriantumri nuk do të binte nga shpata.

25 Dhe kështu ne shohim se Zoti i vizitoi ata me tërë zemërimin e tij të plotë dhe ligësia dhe neveritë e tyre kishin përgatitur një udhë për shkatërrimin e tyre të përhershëm.

26 Dhe ndodhi që Shizi e ndoqi Koriantumrin nga pas drejt lindjes, madje, deri në kufijtë bregdetarë dhe aty ai luftoi kundër Shizit për hapësirën e tri ditëve.

27 Dhe kaq i tmerrshëm qe shkatërrimi mes ushtrive të Shizit, saqë njerëzit filluan të frikësohen dhe filluan të ikin nga ushtritë e Koriantumrit; dhe ikën në tokën e Korihorit dhe i fshinë banorët përpara tyre, të gjithë ata që nuk deshën të bashkohen me ta.

28 Dhe ata ngritën çadrat e tyre në luginën Korihor; dhe Koriantumri ngriti çadrat e tij në luginën e Shërit. Tani, lugina e Shërit ishte afër kodrës Komnor; prandaj, Koriantumri mblodhi tok ushtritë e tij mbi kodrën Komnor dhe i ra një trumpete për ushtritë e Shizit, për t'i ftuar ata për luftë.

29 Dhe ndodhi që ata erdhën drejt tyre, por u dëbuan përsëri; dhe ata erdhën për së dyti dhe u dëbuan përsëri herën e dytë. Dhe ndodhi që ata erdhën përsëri për herën e tretë dhe lufta u bë jashtëzakonisht e rreptë.

30 Dhe ndodhi që Shizi e goditi Koriantumrin dhe i dha atij shumë plagë të rënda; dhe Koriantumrit, pasi kishte humbur shumë gjak, i ra të fikët dhe u mor së andejmi sikur të ishte i vdekur.

21*a* Eth. 11:6.

22*a* Isa. 14:9–11.

31 Tani humbja e burrave, grave dhe e fëmijëve nga të dyja palët qe kaq e madhe, sa Shizi i urdhëroi njerëzit e tij, që ata të mos i ndiqnin ushtritë e Koriantumrit; prandaj ata u kthyen në kampin e tyre.

KAPITULLI 15

Miliona Jareditë vriten në luftë—Shizi dhe Koriantumri mbledhin të gjithë popullin në një luftë për vdekje—Shpirti i Zotit pushon së përpjekuri me ta—Kombi Jaredit shkatërrohet krejtësisht—Vetëm Koriantumri mbetet.

Dhe ndodhi që, pasi Koriantumri u shërua nga plagët, atij filluan t'i kujtoheshin [a]fjalët që i kishte thënë Ethëri.

2 Ai pa se ishin vrarë nga shpata deri atëherë pothuajse dy milionë nga njerëzit e tij dhe ai filloi të pikëllohej në zemrën e tij; po, ishin vrarë dy milionë burra të fuqishëm dhe gjithashtu bashkëshortet e tyre dhe fëmijët e tyre.

3 Ai filloi të pendohej për të ligat që kishte bërë; ai filloi të kujtonte fjalët që u thanë nga goja e të gjithë profetëve dhe pa se ato u përmbushën gjer tani, fjalë për fjalë; dhe shpirti i tij u brengos dhe nuk pranoi të ngushëllohej.

4 Dhe ndodhi që ai i shkroi një letër Shizit, duke dëshiruar që ai ta kursente popullin e tij dhe ai do të hiqte dorë nga mbretëria për hir të jetës së popullit.

5 Dhe ndodhi që kur Shizi mori letrën, ai i shkroi një letër Koriantumrit, se në qoftë se do të dorëzohej, kështu që ai ta vriste me shpatën e tij, ai do t'i kursente jetën popullit.

6 Dhe ndodhi që populli nuk u pendua për paudhësitë e tij; dhe populli i Koriantumrit qe plot zemërim kundër popullit të Shizit; dhe populli i Shizit qe plot zemërim kundër popullit të Koriantumrit; prandaj populli i Shizit sulmoi popullin e Koriantumrit.

7 Dhe kur Koriantumri pa se po binte, ai iku përsëri para popullit të Shizit.

8 Dhe ndodhi që ai arriti tek ujërat e Ripliankumit, i cili i interpretuar do të thotë i madh ose përmbi të gjithë; prandaj, kur arritën te këto ujëra, ata ngritën çadrat e tyre; dhe Shizi gjithashtu ngriti çadrat e tij afër tyre; dhe kështu të nesërmen filluan të luftonin.

9 Dhe ndodhi që ata bënë një luftë jashtëzakonisht të rreptë, gjatë së cilës Koriantumri u plagos përsëri dhe i ra të fikët nga humbja e gjakut.

10 Dhe ndodhi që ushtritë e Koriantumrit sulmuan ushtritë e Shizit dhe i mundën ato dhe bënë që ata të iknin para tyre; dhe ata ikën nga jugu dhe ngritën çadrat e tyre në një vend të quajtur Ogath.

11 Dhe ndodhi që ushtria e Koriantumrit ngriti çadrat afër kodrës Ramah; dhe ishte e njëjta kodër ku ati im, Mormoni, kishte [a]fshehur analet për Zotin, të cilat ishin të shenjta.

15 1*a* Eth. 13:20–21.
11*a* Morm. 6:6.

12 Dhe ndodhi që ata mblodhën tok të gjithë njerëzit që nuk ishin vrarë, mbi të gjithë faqen e dheut me përjashtim të Ethërit.

13 Dhe ndodhi që Ethëri pa të gjitha gjërat që bëri populli; dhe ai pa se njerëzit që ishin për Koriantumrin ishin mbledhur tok në ushtrinë e Koriantumrit; dhe njerëzit që ishin për Shizin, ishin mbledhur tok në ushtrinë e Shizit.

14 Prandaj, për hapësirën e katër vjetëve ata po mblidhnin popullin tok, kështu që ata të mund të mblidhnin të gjithë që ishin mbi faqen e dheut dhe të mund të merrnin të gjithë fuqinë që ishte e mundur të merrnin.

15 Dhe ndodhi që kur të gjithë ishin mbledhur së bashku, secili në ushtrinë që donte, me bashkëshortet e tyre dhe me fëmijët e tyre—që të gjithë burra, gra dhe fëmijë të armatosur me armë lufte, me mburoja dhe me [a]parzmore, dhe me përkrenare, dhe të veshur me rroba lufte—ata u nisën për të luftuar kundër njëri-tjetrit; dhe ata luftuan tërë atë ditë dhe nuk fituan.

16 Dhe ndodhi që kur u bë natë, ata ishin të lodhur dhe u tërhoqën në kampet e tyre; dhe pasi u tërhoqën në kampet e tyre, ata filluan të ulërinin dhe të vajtonin për humbjen e të vrarëve të njerëzve të tyre; dhe kaq të mëdha qenë kujat e tyre, ulërimat dhe vajtimet e tyre, saqë ato çanë ajrin.

17 Dhe ndodhi që të nesërmen ata shkuan përsëri për të luftuar dhe e madhe dhe e tmerrshme qe ajo ditë; megjithatë ata nuk fituan dhe kur erdhi përsëri nata, ata e çanë ajrin me kujat e tyre dhe me vajtimet e tyre dhe me ulërimat e tyre për humbjen e të vrarëve të njerëzve të tyre.

18 Dhe ndodhi që Koriantumri i shkroi përsëri një letër Shizit, duke iu lutur që të mos vinte përsëri të luftonte, por të merrte mbretërinë dhe t'i kursente jetët e njerëzve.

19 Por vini re, Shpirti i Zotit, kishte pushuar së përpjekuri me ta dhe [a]Satani kishte pushtet të plotë mbi zemrat e njerëzve; pasi ata qenë dhënë pas ngurtësimit të zemrave të tyre dhe verbimit të mendjeve të tyre, kështu që ata të mund të shkatërroheshin; prandaj shkuan të luftonin përsëri.

20 Dhe ndodhi që luftuan gjithë atë ditë dhe kur ra nata, ata fjetën mbi shpatat e tyre.

21 Dhe të nesërmen luftuan, madje, derisa ra nata.

22 Dhe kur ra nata, ata ishin të [a]dehur nga zemërimi, madje, si një njeri që dehet nga vera; dhe ata fjetën përsëri mbi shpatat e tyre.

23 Dhe të nesërmen luftuan përsëri; dhe kur ra nata, ata të gjithë kishin rënë nga shpata me përjashtim të pesëdhjetë e dy vetave nga njerëzit e Koriantumrit dhe gjashtëdhjetë e nëntë nga njerëzit e Shizit.

24 Dhe ndodhi që atë natë ata fjetën mbi shpatat e tyre dhe të nesërmen luftuan përsëri; dhe ata luftuan me tërë fuqinë e

15*a* Mosia 8:7–10.
19*a* USH Djall.
22*a* Moro. 9:23.

tyre me shpatat e tyre dhe me mburojat e tyre gjithë atë ditë.

25 Dhe kur ra nata, pati tridhjetë e dy nga njerëzit e Shizit dhe njëzet e shtatë nga njerëzit e Koriantumrit.

26 Dhe ndodhi që hëngrën dhe fjetën dhe u përgatitën për të vdekur të nesërmen. Dhe ata qenë njerëz të mëdhenj dhe të fuqishëm, për nga fuqia e njeriut.

27 Dhe ndodhi që luftuan për hapësirën e tri orëve dhe nga humbja e gjakut, atyre u ra të fikët.

28 Dhe ndodhi që kur njerëzit e Koriantumrit morën fuqi të mjaftueshme sa të mund të ecnin, qenë gati të iknin për të shpëtuar jetën; por vini re, Shizi u ngrit dhe gjithashtu njerëzit e tij; dhe ai u betua në zemërimin e tij se do ta vriste Koriantumrin ose do të mbaronte nga shpata.

29 Prandaj, ai i ndoqi nga pas dhe të nesërmen i arriti; dhe ata luftuan përsëri me shpatë. Dhe ndodhi që kur [a]të gjithë kishin rënë nga shpata, me përjashtim të Koriantumrit dhe të Shizit, vini re, Shizit i ra të fikët nga humbja e gjakut.

30 Dhe ndodhi që pasi Koriantumri u mbështet mbi shpatën e tij, që të pushonte pak, ai ia preu kokën Shizit.

31 Dhe ndodhi që pasi ia preu kokën Shizit, Shizi u ngrit mbi duart e tij dhe ra; dhe pasi u përpoq të merrte frymë, ai vdiq.

32 Dhe ndodhi që [a]Koriantumri ra përdhe dhe u bë sikurse të mos kishte jetë.

33 Dhe Zoti i foli Ethërit dhe i tha atij: Dil. Dhe ai doli dhe pa se fjalët e Zotit ishin plotësuar të gjitha; dhe ai mbaroi [a]analin e tij; (dhe as të njëqindtën pjesë unë nuk kam shkruar) dhe ai e fshehu në një mënyrë të tillë që njerëzit e Limhit ta gjenin.

34 Tani, këto janë fjalët e fundit që janë shkruar nga [a]Ethëri: Në qoftë se Zoti do që unë të ngrihem në qiell pa provuar vdekjen ose që të bëj vullnetin e Zotit në mish, nuk ka rëndësi, nëse ndodh që të shpëtohem në mbretërinë e Perëndisë. Amen.

Libri i Moronit

KAPITULLI 1

Moroni shkruan për dobinë e Lamanitëve—Nefitët që nuk do të mohojnë Krishtin, vriten. Rreth 401–421 pas K.

TANI unë, [a]Moroni, pasi i dhashë fund përmbledhjes së rrëfimit të popullit të Jaredit, mendoja se nuk do të shkruaja tjetër, por nuk kam vdekur akoma; dhe unë nuk e bëj veten të

29*a* Eth. 13:20–21.
32*a* Omni 1:20–22.
33*a* Mosia 8:9; Alma 37:21–31; Eth. 1:1–5.
34*a* Eth. 12:2.

[moroni]
1 1a ush Moroni, bir i Mormonit.

njohur te Lamanitët, përndryshe, ata do të më shkatërronin.

2 Pasi vini re, [a]luftërat e tyre janë jashtëzakonisht të rrepta mes tyre; dhe për shkak të urrejtjes së tyre, ata [b]vrasin çdo Nefit që nuk do ta mohojë Krishtin.

3 Dhe unë, Moroni, nuk do ta [a]mohoj Krishtin; prandaj unë endem kudo ku mundem, për të shpëtuar jetën time.

4 Prandaj, unë po shkruaj edhe disa gjëra, në kundërshtim me sa kisha menduar; meqë unë mendova të mos shkruaja më, por po shkruaj edhe pak gjëra, që ndoshta mund t'u vlejnë një ditë në të ardhmen, vëllezërve të mi Lamanitë, sipas vullnetit të Zotit.

KAPITULLI 2

Jezusi u dha pushtet dymbëdhjetë apostujve Nefitë të japin dhuratën e Frymës së Shenjtë. Rreth 401–421 pas K.

Fjalët e Krishtit të cilat ai ua tha [a]dishepujve të tij, të dymbëdhjetëve, që i kishte zgjedhur, ndërsa ai vuri duart e tij mbi ta—

2 Dhe ai i thirri ata me emër, duke u thënë: Ju do t'i thërrisni Atit në emrin tim, me lutje të fuqishme; dhe pasi ta keni bërë këtë, ju do të keni [a]pushtet, që atij mbi të cilin do t'i vini [b]duart, [c]do t'i jepni Frymën e Shenjtë; dhe do ta jepni në emrin tim, pasi kështu bëjnë apostujt e mi.

3 Tani, Krishti ua tha këto fjalë atyre në kohën e shfaqjes së tij të parë; dhe turma nuk i dëgjoi, por dishepujt i dëgjuan; dhe mbi të gjithë ata të cilëve u [a]vunë duart, zbriti Fryma e Shenjtë.

KAPITULLI 3

Pleqtë shugurojnë priftërinj dhe mësues, me anën e vendosjes së duarve. Rreth 401–421 pas K.

Mënyra sesi dishepujt që u quajtën [a]pleqtë e kishës, [b]shuguruan priftërinj dhe mësues—

2 Pasi i ishin lutur Atit në emrin e Krishtit, ata vunë duart përmbi ta dhe thanë:

3 Në emër të Jezu Krishtit, unë të shuguroj të jesh prift, (ose, në qoftë se ishte për mësues, unë të shuguroj të jesh mësues) të predikosh pendim dhe [a]heqje të mëkateve nëpërmjet Jezu Krishtit, duke vazhduar me besim në emrin e tij deri në fund. Amen.

4 Dhe sipas kësaj mënyre ata [a]shuguruan priftërinj dhe mësues, sipas [b]dhuratave dhe thirrjeve të Perëndisë ndaj njerëzve; dhe ata i shuguronin nëpërmjet [c]fuqisë së Frymës së Shenjtë që ishte në ta.

2*a* 1 Ne. 12:20–23.
b Alma 45:14.
3*a* Mt. 10:32–33; 3 Ne. 29:5.
2 1*a* 3 Ne. 13:25.
2*a* ush Fuqi.
b ush Duar, vënie e.
c 3 Ne. 18:37.
3*a* Vep. 19:6.
3 1*a* Alma 6:1. ush Plak.
b ush Shuguroj, shugurim.
3*a* ush Heqje e mëkateve.
4*a* DeB 18:32; 20:60.
b ush Dhuratë.
c 1 Ne. 13:37; Moro. 6:9.

KAPITULLI 4

Shpjegohet sesi pleqtë dhe priftërinjtë administrojnë bukën e sakramentit. Rreth 401–421 pas K.

[a]Mënyra sesi [b]pleqtë dhe priftërinjtë administronin mishin dhe gjakun e Krishtit ndaj kishës; dhe ata e [c]administronin atë sipas urdhërimeve të Krishtit; prandaj ne e dimë se mënyra është e vërtetë; dhe plaku ose prifti e administronin atë—

2 Dhe ata uleshin në gjunjë me pjesëtarët e kishës dhe i luteshin Atit, në emrin e Krishtit, duke thënë:

3 O Perëndi, Ati i Amshuar, ne të kërkojmë ty në emër të Birit tënd, Jezu Krishtit, t'u bekosh e t'u shenjtërosh këtë [a]bukë shpirtrave të të gjithë atyre që marrin prej saj, që ata të mund të hanë në [b]kujtim të trupit të Birit tënd dhe të mund të të dëshmojnë ty, O Perëndi, Ati i Amshuar, se ata janë të gatshëm të marrin mbi vete [c]emrin e Birit tënd dhe gjithmonë ta kujtojnë atë e të zbatojnë urdhërimet që ai u ka dhënë atyre, që të mund të kenë gjithmonë [d]Shpirtin e tij me ta. Amen.

KAPITULLI 5

Tregohet mënyra e administrimit të verës së sakramentit. Rreth 401–421 pas K.

[a]Mënyra e administrimit të verës—Vini re, ata morën kupën dhe thanë:

2 O Perëndi, Ati i Amshuar, ne të kërkojmë ty në emër të Birit tënd, Jezu Krishtit, t'u bekosh dhe t'u shenjtërosh këtë [a]verë shpirtrave të të gjithë atyre që pinë prej saj, që ata të mund ta bëjnë ateë në [b]kujtim të gjakut të Birit tënd, i cili u derdh për ta; që ata të mund të të dëshmojnë ty, O Perëndi, Ati i Amshuar, se gjithmonë e kujtojnë atë, që të mund të kenë Shpirtin e tij me ta. Amen.

KAPITULLI 6

Njerëzit që pendohen, pagëzohen dhe shoqërohen miqësisht në kishë—Anëtarët e kishës që pendohen, falen—Mbledhjet drejtohen me anën e fuqisë së Frymës së Shenjtë. Rreth 401–421 pas K.

Dhe tani, po flas në lidhje me [a]pagëzimin. Vini re, pleq, priftërinj dhe mësues u pagëzuan; dhe ata nuk u pagëzuan, në qoftë se nuk sollën fryt, që ata ishin të [b]denjë për të.

4 1*a* 3 Ne. 18:1–7.
b USH Plak.
c DeB 20:76–77.
3*a* USH Sakrament.
b Llu. 22:19; 1 Kor. 11:23–24; 3 Ne. 18:7.
c USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
d USH Frymë e Shenjtë.
5 1*a* 3 Ne. 18:8–11; DeB 20:78–79.
2*a* DeB 27:2–4. USH Sakrament.
b Llu. 22:19–20; 1 Kor. 11:25.
6 1*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Denjë (i), denjësi.

2 As nuk pranuan njeri në pagëzim, në qoftë se nuk erdhën me një [a]zemër të thyer dhe shpirt të penduar dhe i dëshmuan kishës se ata ishin penduar me të vërtetë për të gjitha mëkatet e tyre.

3 Dhe asnjë nuk u pranua në pagëzim, në qoftë se nuk do të [a]merrte mbi vete emrin e Krishtit, duke patur vendosmëri për t'i shërbyer atij deri në fund.

4 Dhe pasi u pranuan në pagëzim dhe u ndikuan dhe u [a]pastruan nga fuqia e Frymës së Shenjtë, ata u numëruan mes njerëzve të kishës së Krishtit; dhe [b]emrat e tyre u morën kështu që ata të mund të kujtoheshin dhe të ushqeheshin nga fjala e mirë e Perëndisë, për t'i mbajtur në udhën e drejtë, për t'i mbajtur përherë të [c]kujdesshëm në lutje, [d]duke u mbështetur vetëm në meritat e Krishtit që ishte [e]autori dhe plotësuesi i besimit të tyre.

5 Dhe [a]kisha mblidhej së bashku [b]shpesh për të [c]agjëruar, për t'u lutur dhe për të folur me njëri-tjetrin, në lidhje me mirëqenien e shpirtit të tyre.

6 Dhe ata mblidheshin shpesh së bashku të merrnin bukë dhe verë në kujtim të Zotit Jezus.

7 Dhe ishin të kujdesshëm që të [a]mos kishte ndonjë paudhësi mes tyre; dhe të gjithë ata që ishin gjetur duke bërë paudhësi dhe [b]tre dëshmitarë të kishës e dënonin atë para [c]pleqve dhe nëse ata nuk pendoheshin dhe nuk [d]rrëfenin, emrat e tyre [e]fshiheshin dhe ata nuk mund të numëroheshin më mes njerëzve të Krishtit.

8 Por, [a]kurdoherë që pendoheshin dhe kërkonin ndjesë me dëshirë të sinqertë, ata [b]faleshin.

9 Dhe mbledhjet e tyre [a]bëheshin nga kisha, sipas mënyrës së shfaqjes së Shpirtit dhe nëpërmjet fuqisë së [b]Frymës së Shenjtë; pasi, sikurse fuqia e Frymës së Shenjtë i bënte ata të predikonin ose të nxitnin, ose të luteshin, ose të kërkonin, ose të këndonin, madje, ashtu bëhej.

KAPITULLI 7

Një ftesë jepet për të hyrë në pushimin e Zotit—Lutu me dëshirë të sinqertë—Shpirti i Krishtit u jep mundësi njerëzve të njohin të mirën nga e keqja—Satani bind njerëzit të mohojnë Krishtin dhe të bëjnë të këqija—Profetët tregojnë ardhjen e Krishtit—Mrekullitë bëhen nëpërmjet besimit dhe engjëjt shërbejnë—Njerëzit duhet të shpresojnë për jetën e përjetshme

2*a* USH Zemër e thyer.
3*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
4*a* USH Pastër (i), pastërti.
b DeB 20:82.
c Alma 34:39; 3 Ne. 18:15–18.
d 2 Ne. 31:19; DeB 3:20.
e Heb. 12:2.
5*a* USH Kishë e Jezu Krishtit.
b 3 Ne. 18:22; 4 Ne. 1:12; DeB 88:76.
c USH Agjëroj, agjërim.
7*a* DeB 20:54.
b DeB 42:80–81.
USH Dëshmitar.
c Alma 6:1.
USH Plak.
d USH Rrëfej, rrëfim.
e Eks. 32:33; DeB 20:83.
USH Shkishërim.
8*a* Mosia 26:30–31.
b USH Fal.
9*a* DeB 20:45; 46:2.
b USH Frymë e Shenjtë.

dhe të kapen pas dashurisë hyjnore. Rreth 401–421 pas K.

Dhe tani unë, Moroni, po shkruaj pak nga fjalët e atit tim, Mormonit, që ai foli në lidhje me [a]besimin, shpresën dhe dashurinë hyjnore; pasi në këtë mënyrë u foli ai njerëzve, ndërsa i mësonte në sinagogën që e kishin ndërtuar si një vend adhurimi.

2 Dhe tani unë, Mormoni, po ju flas, vëllezër të mi të dashur; dhe është nga hiri i Perëndisë, Atit dhe Zotit tonë Jezu Krisht dhe vullnetit të tij të shenjtë, për shkak të dhuratës së [a]thirrjes që më ka ngarkuar, që unë jam lejuar t'ju flas në këtë kohë.

3 Prandaj, unë do të doja t'ju flas juve që jeni të kishës, që jeni pasues paqësorë të Krishtit dhe që keni marrë një [a]shpresë të mjaftueshme me anën e së cilës mund të hyni në pushimin e Zotit që nga kjo kohë e tutje, derisa të pushoni me të në qiell.

4 Dhe tani, vëllezër të mi, unë i gjykoj këto gjëra për ju për shkak të [a]sjelljes suaj paqësore me fëmijët e njerëzve.

5 Pasi unë mbaj mend fjalën e Perëndisë që thotë se ju do t'i [a]njihni ata nga punët e tyre; pasi në qoftë se punët e tyre janë të mira, atëherë ata gjithashtu janë të mirë.

6 Pasi vini re, Perëndia ka thënë se një njeri duke qenë i [a]lig nuk mund të bëjë atë që është e mirë; pasi, në qoftë se ai i ofron një dhuratë ose i [b]lutet Perëndisë, në qoftë se nuk e bën me dëshirë të sinqertë, ai s'ka ndonjë përfitim.

7 Pasi vini re, nuk i quhet atij për drejtësi.

8 Pasi vini re, në qoftë se një njeri duke qenë i [a]lig jep një dhuratë, ai e jep pa [b]zemër; prandaj atij i quhet njëlloj sikur të mos e kishte dhënë dhuratën; kështu që ai quhet i lig para Perëndisë.

9 Dhe në të njëjtën mënyrë, quhet e ligë për një njeri nëse nuk lutet me dëshirë të [a]sinqertë të zemrës; po, kjo gjë nuk i sjell ndonjë dobi, pasi Perëndia nuk pranon asnjë të tillë.

10 Prandaj, një njeri që është i lig nuk mund të bëjë atë që është e mirë; as nuk do të japë një dhuratë të mirë.

11 Pasi vini re, një [a]burim i hidhur nuk mund të nxjerrë ujë të mirë; as një burim i mirë nuk mund të nxjerrë ujë të hidhur; prandaj, një njeri që është shërbëtor i djallit, nuk mund të ndjekë Krishtin; dhe në qoftë se ai [b]ndjek Krishtin, nuk mund të jetë shërbëtor i djallit.

12 Prandaj, të gjitha gjërat që janë të [a]mira vijnë nga Perëndia dhe ajo që është e [b]ligë vjen nga

7 1*a* 1 Kor. 13:1–13; Eth. 12:3–22, 27–37; Moro. 8:14; 10:20–23.
2*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
3*a* USH Prehje.
4*a* 1 Gjo. 2:6; DeB 19:23.
5*a* 3 Ne. 14:15–20.
6*a* Mt. 7:15–18.
b Alma 34:28. USH Lutje.
8*a* Fja. 15:8.
b DeB 64:34.
9*a* Jak. 1:6–7; 5:16; Moro. 10:4.
11*a* Jak. 3:11–12.
b Mt. 6:24; 2 Ne. 31:10–13; DeB 56:2.
12*a* Jak. 1:17; 1 Gjo. 4:1–2; Eth. 4:12.
b Alma 5:39–42.

djalli; pasi djalli është armik i Perëndisë dhe lufton kundër tij përherë dhe fton, dhe nxit në [c]mëkat dhe për të bërë atë që është e ligë përherë.

13 Por vini re, ajo që është e Perëndisë fton dhe nxit për të bërë mirë përherë; prandaj çdo gjë që fton dhe [a]nxit për të bërë mirë dhe për të dashur Perëndinë dhe për t'i shërbyer atij, është [b]frymëzuar nga Perëndia.

14 Prandaj, kini kujdes, vëllezër të mi të dashur, të mos gjykoni atë që është e [a]ligë të jetë e Perëndisë ose atë që është e mirë dhe e Perëndisë, të jetë e djallit.

15 Pasi vini re, vëllezër të mi, ju është dhënë juve të [a]gjykoni, kështu që mund të dini të mirën nga e liga; dhe mënyra për të gjykuar, që të mund të dini me njohuri të përkryer, është aq e qartë, sa është të dallosh dritën e ditës nga errësira e natës.

16 Pasi vini re, [a]Shpirti i Krishtit i jepet çdo njeriu, që ai të [b]dallojë të mirën nga e keqja; prandaj, unë do t'ju tregoj mënyrën sesi të gjykoni; pasi çdo gjë që ju fton të bëni mirë dhe t'ju bindë të besoni në Krisht, është dërguar nëpërmjet fuqisë dhe dhuratës së Krishtit; prandaj ju mund të dini me një njohuri të përsosur se është nga Perëndia.

17 Por, çdo gjë që i bind njerëzit të bëjnë [a]keq dhe të mos besojnë në Krisht, dhe ta mohojnë atë, dhe të mos i shërbejnë Perëndisë, atëherë ju mund ta dini me një njohuri të përsosur se ajo është e djallit; pasi sipas kësaj mënyre punon djalli, pasi ai nuk bind asnjë njeri të bëjë mirë, jo, asnjë; ashtu edhe engjëjt e tij; ashtu edhe ata që i nënshtrohen atij.

18 Dhe tani, vëllezër të mi, meqë ju e njihni dritën, nëpërmjet së cilës mund të gjykoni, dritë e cila është [a]drita e Krishtit, shikoni të mos gjykoni gabim; pasi me të njëjtin [b]gjykim që gjykoni ashtu do të gjykoheni.

19 Prandaj, unë ju lutem me ngulm, vëllezër, që ju të kërkoni me zell në [a]dritën e Krishtit, që të mund të njihni të mirën nga e keqja; dhe në qoftë se do të mbështeteni në çdo gjë të mirë dhe të mos e dënoni, me siguri ju do të jeni një [b]fëmijë i Krishtit.

20 Dhe tani, vëllezër të mi, si është e mundur që ju mund të mbështeteni në çdo gjë të mirë?

21 Dhe unë tani po vij tek ai besim për të cilin ju thashë se

12*c* Hel. 6:30.
ush Mëkat.
13*a* 2 Ne. 33:4; Eth. 8:26.
b ush Frymëzim, frymëzoj.
14*a* Isa. 5:20; 2 Ne. 15:20.
15*a* ush Dalluar(it), dhuratë e të.
16*a* ush Ndërgjegje; Dritë, dritë e Krishtit.
b Zan. 3:5; 2 Ne. 2:5, 18, 26; Mosia 16:3; Alma 29:5; Hel. 14:31.
17*a* ush Mëkat.
18*a* Mosia 16:9; DeB 50:24; 88:7–13.
ush Dritë, dritë e Krishtit.
b pjs, Mt. 7:1–2; Llu. 6:37; Gjo. 7:24.
19*a* DeB 84:45–46.
b Mosia 15:10–12; 27:25.
ush Bij dhe bija të Perëndisë.

do të flisja; dhe do t'ju tregoj mënyrën sesi mund të mbështeteni në çdo gjë të mirë.

22 Pasi vini re, Perëndia, duke [a]ditur të gjitha gjërat, pasi është nga përjetësia në përjetësi, vini re, ai dërgoi [b]engjëj, për t'u shërbyer fëmijëve të njerëzve, për t'u treguar në lidhje me ardhjen e Krishtit; dhe në Krisht do të vinte çdo gjë e mirë.

23 Dhe Perëndia u njoftoi gjithashtu profetëve, me gojën e tij, se Krishti do të vinte.

24 Dhe vini re, në mënyra të ndryshme ai u tregoi fëmijëve të njerëzve gjëra që ishin të mira; dhe të gjitha gjërat që janë të mira, vijnë nga Krishti; përndryshe njerëzit do të kishin [a]rënë dhe asgjë e mirë nuk do të mund t'u vinte atyre.

25 Prandaj, nëpërmjet shërbimit të [a]engjëjve dhe nëpërmjet çdo fjale që doli nga goja e Perëndisë, njerëzit filluan të ushtrojnë besim në Krisht; dhe kështu, me anë të besimit, ata u mbështetën në çdo gjë të mirë; dhe kështu qe deri me ardhjen e Krishtit.

26 Dhe pas ardhjes së tij, njerëzit shpëtuan gjithashtu me anë të besimit në emrin e tij; dhe me anë të besimit ata bëhen bijtë e Perëndisë. Dhe, me aq siguri, sa Krishti jeton, ai u tha etërve tanë këto fjalë: [a]Çdo gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, që është e mirë duke besuar me bindje se do t'ju jepet, vini re, ajo gjë do të bëhet për ju.

27 Prandaj, vëllezër të mi të dashur, a mos pushuan [a]mrekullitë, për shkak se Krishti u ngjit në qiell dhe është ulur në krahun e djathtë të Perëndisë, për t'i [b]kërkuar Atit të drejtat e tij të mëshirës që ai ka mbi fëmijët e njerëzve?

28 Pasi ai ka përmbushur qëllimet e ligjit dhe kërkon të gjithë ata që kanë besim në të; dhe ata që kanë besim në të, do të [a]kapen pas çdo gjëje të mirë; prandaj ai [b]përkrah çështjen e fëmijëve të njerëzve; dhe ai banon përjetësisht në qiej.

29 Dhe për shkak se ai e ka bërë këtë gjë, vëllezër të mi të dashur, a kanë pushuar mrekullitë? Vini re, unë ju them juve, Jo; as engjëjt nuk kanë pushuar së shërbyeri fëmijëve të njerëzve.

30 Pasi vini re, ata i janë nënshtruar atij, që të shërbejnë sipas fjalës së urdhrit të tij, duke iu shfaqur atyre që kanë besim të fortë dhe mendje të vendosur në çdo formë drejtësie.

31 Dhe detyra e shërbimit të tyre është të thërrasin njerëzit në pendim dhe të përmbushin dhe të bëjnë punën e besëlidhjeve të Atit, që ai ka bërë me fëmijët e njerëzve, për të përgatitur rrugën mes fëmijëve të njerëzve, duke ua shpallur fjalën e Krishtit shërbëtorëve të

22*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Mois. 5:58.
USH Engjëj.
24*a* 2 Ne. 2:5.
25*a* Alma 12:28–30.
26*a* 3 Ne. 18:20.
USH Lutje.
27*a* USH Mrekulli.
b Isa. 53:12; Mosia 14:12.
28*a* Rom. 12:9; DeB 98:11.
b 1 Gjo. 2:1; 2 Ne. 2:9.
USH Avokat.

zgjedhur të Zotit, kështu që ata të mund të dëshmojnë për të.

32 Dhe duke bërë këtë, Zoti Perëndi përgatit udhën që pjesa tjetër e njerëzve të mund të ketë [a]besim në Krisht, që Fryma e Shenjtë të mund të ketë vend në zemrat e tyre, sipas fuqisë së saj; dhe sipas kësaj mënyre, Ati përmbush besëlidhjet që ka bërë me fëmijët e njerëzve.

33 Dhe Krishti ka thënë: [a]Në qoftë se ju do të keni besim në mua, ju do të keni fuqi të bëni çfarëdolloj gjëje që unë ta shoh të [b]përshtatshme.

34 Dhe ai ka thënë: [a]Pendohuni të gjitha ju skajet e tokës dhe ejani tek unë dhe pagëzohuni në emrin tim, dhe kini besim tek unë, që të mund të shpëtoheni.

35 Dhe tani, vëllezër të mi të dashur, në qoftë se këto gjëra për të cilat ju fola janë të vërteta dhe se Perëndia do t'ju tregojë me [a]pushtet dhe me lavdi të madhe në [b]ditën e fundit, se ato janë të vërteta; dhe në qoftë se janë të vërteta, a mos ka pushuar dita e mrekullive?

36 Ose a kanë pushuar engjëjt së shfaquri fëmijëve të njerëzve? Apo mos e ka [a]mbajtur ai fuqinë e Frymës së Shenjtë nga ata? Apo mos do t'ua mbajë përderisa të zgjasë koha ose derisa të qëndrojë toka, ose përderisa të ketë një njeri mbi faqen e dheut që të shpëtohet?

37 Vini re, unë ju them juve, Jo; pasi është nëpërmjet besimit që [a]mrekullitë bëhen; dhe është nëpërmjet besimit që engjëjt u shfaqen dhe u shërbejnë njerëzve; prandaj, në qoftë se këto gjëra kanë pushuar, mjerë fëmijët e njerëzve, pasi është për shkak të [b]mosbesimit dhe e gjitha është e kotë.

38 Pasi, sipas fjalëve të Krishtit, asnjë njeri nuk mund të shpëtohet në qoftë se nuk ka besim në emrin e tij; prandaj, në qoftë se këto gjëra kanë pushuar, atëherë edhe besimi ka pushuar; dhe e tmerrshme është gjendja e njeriut, pasi ai është si të mos kishte ndodhur shëlbimi.

39 Por vini re, vëllezër të mi të dashur, unë gjykoj gjëra më të mira për ju, pasi unë gjykoj se ju keni besim në Krisht, për shkak të zemërbutësisë suaj; pasi po të mos keni besim në të, atëherë ju nuk [a]jeni të denjë të numëroheni mes njerëzve të kishës së tij.

40 Dhe përsëri, vëllezër të mi të dashur, unë dua t'ju flas në lidhje me [a]shpresën. Si do të mund të arrini të keni besim, po të mos keni shpresë?

41 Dhe për çfarë duhet të keni [a]shpresë? Vini re, unë ju them juve se duhet të keni [b]shpresë nëpërmjet shlyerjes së Krishtit dhe fuqisë së ringjalljes së tij, që të ngriheni në [c]jetën e përjet-

32*a* USH Besim.
33*a* Mt. 17:20.
b DeB 88:64–65.
34*a* 3 Ne. 27:20; Eth. 4:18.
35*a* 2 Ne. 33:11.
b DeB 35:8.
36*a* Moro. 10:4–5, 7, 19.
37*a* Mt. 13:58; Morm. 9:20; Eth. 12:12–18.
b Moro. 10:19–24.
39*a* USH Denjë (i), denjësi.
40*a* Eth. 12:4.
USH Shpresë.
41*a* DeB 138:14.
b Tit. 1:2; Jakobi 4:4; Alma 25:16; Moro. 9:25.
c USH Jetë e përjetshme.

shme dhe kjo për shkak të besimit tuaj në të, sipas premtimit.

42 Prandaj, në qoftë se një njeri ka [a]besim, ai [b]duhet të ketë shpresë, pasi pa besim, nuk mund të ketë ndonjë shpresë.

43 Dhe përsëri vini re, unë ju them juve se ai nuk mund të ketë besim dhe shpresë, në qoftë se nuk është i [a]bindur dhe i përvuajtur në zemër.

44 Përndryshe, [a]besimi dhe shpresa e tij është e kotë, meqë askush nuk pranohet para Perëndisë, në qoftë se nuk është i bindur dhe i përulur në zemër; dhe në qoftë se një njeri është i bindur dhe i përulur në zemër dhe [b]pohon me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë se Jezusi është Krishti, ai duhet të ketë dashuri hyjnore; pasi në qoftë se nuk ka dashuri hyjnore, ai s'është asgjë; prandaj është e nevojshme që të ketë dashuri hyjnore.

45 Dhe [a]dashuria hyjnore është e duruar dhe është e mirë dhe nuk ka [b]smirë, dhe nuk krekoset, nuk kërkon të mirën e vet, nuk nxitet lehtë në zemërim, nuk mendon keq dhe nuk gëzohet në paudhësi, por gëzohet në të vërtetën, mban të gjitha gjërat, beson të gjitha gjërat, shpreson të gjitha gjërat, duron të gjitha gjërat.

46 Prandaj, vëllezër të mi të dashur, në qoftë se nuk keni dashuri hyjnore, ju s'jeni asgjë, pasi dashuria hyjnore nuk dështon kurrë. Prandaj, kapuni pas dashurisë hyjnore që është më e madhja e të gjithave, pasi të gjitha gjërat duhet të dështojnë—

47 Por, [a]dashuria hyjnore është [b]dashuria e pastër e Krishtit dhe nuk ka mbarim; dhe kushdo që gjendet i zotëruar prej saj në ditën e fundit, do të jetë mirë me të.

48 Prandaj, vëllezër të mi të dashur, [a]lutiuni Atit me gjithë fuqinë e zemrës suaj, që të mbusheni me këtë dashuri që ai ua jep të gjithë atyre që janë [b]pasues të vërtetë të Birit të tij Jezu Krisht; që ju të mund të bëheni bijtë e Perëndisë; që kur ai të shfaqet, ne të [c]jemi si ai, pasi ne do ta shohim atë ashtu sikurse është; që të mund të kemi këtë shpresë; që ne të mund të [d]pastrohemi, madje ashtu si ai është i pastër. Amen.

KAPITULLI 8

Pagëzimi i fëmijëve të vegjël është një neveri e ligë—Fëmijët e vegjël janë gjallë në Krisht për shkak të Shlyerjes—Besimi, pendimi,

42*a* USH Besim.
b Moro. 10:20.
43*a* USH Zemërbutë, zemërbutësi.
44*a* Alma 7:24; Eth. 12:28–34.
b Llu. 12:8–9. USH Rrëfej, rrëfim; Dëshmi.
45*a* 1 Kor. 13:1–13.
b USH Zili.
47*a* 2 Ne. 26:30. USH Dashuri hyjnore.
b Joz. 22:5. USH Dashuri.
48*a* USH Lutje.
b USH Jezu Krisht—Shembulli i Jezu Krishtit; Bindje, bindur (i), bindem.
c 1 Gjo. 3:1–3; 3 Ne. 27:27.
d 3 Ne. 19:28–29. USH Pastër (i), pastërti.

bindja dhe përulja në zemër, marrja e Frymës së Shenjtë dhe durimi deri në fund, çojnë në shpëtim. Rreth 401–421 pas K.

Një letër e [a]atit tim, Mormonit, që më shkroi mua Moronit; dhe ma shkroi pak kohë pas thirrjes sime në shërbesë. Dhe ai më shkroi në këtë mënyrë, duke thënë:

2 Biri im i dashur, Moroni, gëzohem jashtëzakonisht shumë se Zoti yt, Jezu Krishti, është kujtuar dhe të ka thirrur në shërbesën e tij dhe në punën e tij të shenjtë.

3 Unë të kujtoj gjithnjë në lutjet e mia që i bëj përherë Perëndisë, Atit, në emrin e Fëmijës së tij të Shenjtë, Jezusit, që ai, me anë të [a]mirësisë dhe [b]hirit të tij të pasosur do të të mbajë nëpërmjet qëndrueshmërisë së besimit tuaj në emrin e tij deri në fund.

4 Dhe tani, biri im, po të flas në lidhje me atë që më hidhëron jashtëzakonisht; pasi hidhërohem kur ka [a]debate mes jush.

5 Pasi, në qoftë se unë kam mësuar të vërtetën, ka patur debate mes jush në lidhje me pagëzimin e fëmijëve tuaj të vegjël.

6 Dhe tani, biri im, unë dëshiroj që ti të punosh me zell që ky gabim i madh të korrigjohet mes jush; pasi, për këtë qëllim e kam shkruar këtë letër.

7 Meqë menjëherë, posa mësova këto gjëra rreth jush, unë iu drejtova Zotit në lidhje me këtë çështje. Dhe [a]fjala e Zotit më arriti nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, duke thënë:

8 Dëgjo fjalët e Krishtit, Shëlbuesit tënd, Zotit tënd dhe Perëndisë tënd. Shiko, unë nuk erdha në këtë botë të thërres të drejtët, por mëkatarët që të pendohen; të [a]shëndetshmit nuk kanë nevojë për mjekun, por ata që janë të sëmurë; prandaj, [b]fëmijët e vegjël janë të [c]shëndetshëm, meqë nuk mund të bëjnë [d]mëkat; prandaj mallkimi i [e]Adamit hiqet nga ata tek unë, kështu që nuk ka fuqi mbi ta; dhe ligji i [f]rrethprerjes mbaron me mua.

9 Dhe në këtë mënyrë Fryma e Shenjtë ma zbuloi fjalën e Perëndisë; prandaj, biri im i dashur, unë e di se është një tallje solemne përpara Perëndisë, që të pagëzoni fëmijët e vegjël.

10 Vër re, unë të them që këtë gjë duhet t'u mësosh—pendim dhe pagëzim për ata që janë të [a]përgjegjshëm dhe që mund të bëjnë mëkat; po, mësoju prindërve se ata duhet të pendohen dhe të pagëzohen, dhe të përulen, sikurse [b]fëmijët e

8 1*a* FeM. 1:1.
3*a* Mosia 4:11.
b USH Hir.
4*a* 3 Ne. 11:22, 28; 18:34.
7*a* USH Fjalë e Perëndisë.
8*a* Mr. 2:17.
b Mr. 10:13–16.
c Mosia 3:16; DeB 74:7.
d USH Mëkat.
e 2 Ne. 2:25–27. USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
f Zan. 17:10–11. USH Rrethprerje.
10*a* USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
b USH Fëmijë; Përul, përulësi.

tyre të vegjël dhe të gjithë ata do të shpëtohen me fëmijët e tyre të vegjël.

11 Dhe se [a]fëmijët e tyre të vegjël nuk kanë nevojë për pendim, as për pagëzim. Vër re, pagëzimi është për pendimin, që të plotësohen urdhërimet për [b]heqjen e mëkateve.

12 Por [a]fëmijët e vegjël janë gjallë në Krisht, madje që nga krijimi i botës; përndryshe Perëndia do të ishte një Perëndi paragjykues dhe gjithashtu një Perëndi i ndryshueshëm dhe i [b]njëanshëm me njerëzit; pasi, sa fëmijë të vegjël kanë vdekur pa pagëzim!

13 Prandaj, në qoftë se fëmijët e vegjël nuk mund të shpëtohen pa pagëzim, ata do të kishin shkuar në një ferr të pafund.

14 Vër re, unë të them ty se ai që mendon se fëmijët e vegjël kanë nevojë për pagëzim, është në vrerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë; pasi ai nuk ka as [a]besim, as shpresë, as dashuri hyjnore; prandaj, në qoftë se do të mbarojë ndërsa mendon kështu, ai duhet të zbresë në ferr.

15 Pasi është një ligësi e tmerrshme të mendohet se Perëndia shpëton një fëmijë për shkak të pagëzimit dhe se tjetri duhet të vdesë, sepse nuk është pagëzuar.

16 Mjerë ata që do të shtrembërojnë në këtë mënyrë udhët e Zotit, pasi ata do të mbarojnë, në qoftë se nuk pendohen. Vër re, unë flas me guxim, pasi kam [a]autoritet nga Perëndia; dhe unë nuk kam frikë se ç'mund të bëjë njeriu; pasi [b]dashuria e përkryer [c]zhduk çdo frikë.

17 Dhe unë jam i mbushur me [a]dashuri hyjnore që është një dashuri e pafundme; prandaj, të gjithë fëmijët janë njëlloj për mua, prandaj, unë i dua [b]fëmijët e vegjël me një dashuri të përkryer; dhe ata janë të gjithë njëlloj dhe janë pjesëmarrës në shpëtim.

18 Pasi unë e di se Perëndia nuk është një Perëndi paragjykues, as një qenie e ndryshueshme, por ai është i [a]pandryshueshëm nga e [b]gjithë përjetësia në të gjithë përjetësinë.

19 [a]Fëmijët e vegjël nuk mund të pendohen; prandaj është një ligësi e tmerrshme t'u mohohet atyre mëshira e kulluar e Perëndisë, pasi ata janë të gjithë të gjallë në të, për shkak të [b]mëshirës së tij.

20 Dhe ai që thotë se fëmijët e vegjël duhet të pagëzohen, ai mohon mëshirën e Krishtit dhe

11*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Cilësitë për pagëzim; Fëmijë.
b USH Heqje e mëkateve.
12*a* DeB 29:46–47; 93:38.
b Ef. 6:9; 2 Ne. 26:33; DeB 38:16.
14*a* 1 Kor. 13:1–13; Eth. 12:6; Moro. 7:25–28; 10:20–23.
16*a* USH Autoritet.
b USH Dashuri.
c 1 Gjo. 4:18.
17*a* USH Dashuri hyjnore.
b Mosia 3:16–19.
18*a* Alma 7:20; Morm. 9:9. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Moro. 7:22.
19*a* Llu. 18:15–17.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.

përçmon [a]flijimin e tij dhe fuqinë e shëlbimit të tij.

21 Mjerë të tillët, pasi ata janë në rrezikun e vdekjes, të [a]ferrit dhe [b]mundimit të pafund. Unë po flas me guxim; Perëndia më ka urdhëruar mua. Dëgjoni dhe vëruni veshin atyre ose ato do të qëndrojnë kundër jush në fronin e [c]gjykimit të Krishtit.

22 Pasi vër re, të gjithë fëmijët e vegjël janë [a]gjallë në Krisht, si edhe të gjithë ata që janë pa [b]ligj. Pasi, fuqia e [c]shëlbimit vjen mbi të gjithë ata që nuk kanë ligj; prandaj, ai që nuk është dënuar ose ai që nuk është nën dënim, nuk mund të pendohet; dhe të tillëve pagëzimi nuk u vlen fare—

23 Por, është tallje para Perëndisë, të mohosh mëshirën e Krishtit dhe fuqinë e Shpirtit të tij të Shenjtë dhe të vësh besimin në punë të [a]vdekura.

24 Vër re, biri im, kjo gjë nuk duhet të jetë; pasi [a]pendimi është për ata që janë nën dënim dhe nën mallkimin e një ligji të shkelur.

25 Dhe fryti i parë i [a]pendimit është [b]pagëzimi; dhe pagëzimi vjen nëpërmjet besimit në plotësimin e urdhërimeve; dhe plotësimi i urdhërimeve, sjell [c]heqjen e mëkateve;

26 Dhe heqja e mëkateve sjell [a]bindje dhe përulësi në zemër; dhe për shkak të bindjes dhe të përulësisë në zemër, vjen vizitimi i [b]Frymës së Shenjtë, [c]Ngushëllues i cili mbush me [d]shpresë dhe [e]dashuri të pastër, dashuri kjo që zgjat nga [f]zelli në [g]lutje, derisa fundi do të vijë, kur të gjithë [h]shenjtorët do të banojnë me Perëndinë.

27 Vër re, biri im, unë do të të shkruaj ty përsëri, në qoftë se nuk do të shkoj së shpejti kundër Lamanitëve. Vër re, [a]kryelartësia e këtij kombi, ose e popullit të Nefitëve ka vërtetuar shkatërrimin e tyre, në qoftë se ata nuk pendohen.

28 Lutu për ta, biri im, që pendimi të mund të vijë tek ata. Por vër re, unë kam frikë se Shpirti ka pushuar [a]së përpjekuri me ta; dhe në këtë pjesë të vendit, ata po kërkojnë gjithashtu të zhdukin të gjithë fuqinë dhe autoritetin që vjen nga Perëndia; dhe ata po [b]mohojnë Frymën e Shenjtë.

29 Dhe pasi kanë hedhur

20*a* USH Shlyej, shlyerje; Plan i shëlbimit.
21*a* USH Ferr.
b Jakobi 6:10; Mosia 28:3; DeB 19:10–12.
c USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
22*a* USH Shpëtim—Shpëtimi i fëmijëve.
b Vep. 17:30; DeB 76:71–72.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
23*a* DeB 22:2.
24*a* USH Pendohem, pendim.
25*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Cilësitë për pagëzim.
b Mois. 6:58–60.
c DeB 76:52. USH Heqje e mëkateve.
26*a* USH Zemërbutë, zemërbutësi.
b USH Frymë e Shenjtë.
c USH Ngushëllues.
d USH Shpresë.
e 1 Pj. 1:22; 1 Ne. 11:22–25.
f USH Zell.
g USH Lutje.
h USH Shenjtor.
27*a* DeB 38:39. USH Kryelartësi, krenari.
28*a* Morm. 5:16.
b Alma 39:6. USH Mëkat i pafalshëm.

poshtë një njohuri kaq të madhe, biri im, ata duhet të mbarojnë së shpejti, për të përmbushur profecitë që u thanë nga profetët, si edhe fjalët e vetë Shpëtimtarit tonë.

30 Lamtumirë, biri im, derisa të të shkruaj ose të të takoj përsëri. Amen.

Letra e dytë e Mormonit, drejtuar birit të tij, Moronit.

Duke përfshirë kapitullin 9.

KAPITULLI 9

Si Nefitët ashtu dhe Lamanitët janë të çoroditur dhe të degjeneruar—Ata torturojnë dhe vrasin njëri-tjetrin—Mormoni lutet që hiri dhe mirësia të jenë përgjithnjë me Moronin. Rreth 401–421 pas K.

Biri im i dashur, unë të shkruaj ty përsëri që të dish se jam akoma gjallë; por, të shkruaj diçka mbi atë që është e dhimbshme.

2 Pasi vër re, unë kam pasur një betejë të rreptë me Lamanitët, të cilën nuk e fituam; dhe Arkeantusi ra nga shpata dhe gjithashtu Lurami dhe Emroni; po, dhe kemi humbur një numër të madh të burrave tanë më të mirë.

3 Dhe tani vër re, biri im, unë kam frikë se Lamanitët do ta shkatërrojnë këtë popull; pasi ata nuk pendohen dhe Satani i nxit përherë në zemërim njëri kundër tjetrit.

4 Vër re, unë punoj me ta vazhdimisht; dhe kur unë u flas me [a]rreptësi fjalën e Perëndisë ata dridhen dhe zemërohen kundër meje; dhe kur unë nuk përdor rreptësi, ata ngurtësojnë zemrat e tyre kundër saj; prandaj, kam frikë se Shpirti i Zotit ka pushuar së [b]përpjekuri me ta.

5 Pasi ata zemërohen kaq shumë sa më duket se nuk kanë frikë nga vdekja; dhe ata kanë humbur dashurinë e tyre për njëri-tjetrin; dhe janë vazhdimisht të [a]etur për gjak dhe për hakmarrje.

6 Dhe tani, biri im i dashur, me gjithë ngurtësimin e tyre, të punojmë me [a]zell; pasi po të pushojmë së [b]punuari, ne do të sillemi nën dënim; pasi kemi një punë për të bërë, ndërsa jemi në këtë tabernakull prej argjile, që të mundim armikun e të gjithë drejtësisë dhe të pushojmë shpirtrat tanë në mbretërinë e Perëndisë.

7 Dhe tani unë po të shkruaj diçka në lidhje me vuajtjet e këtij populli. Pasi sipas njohurisë që kam marrë nga Amoroni, vër re, Lamanitët kanë shumë të burgosur që i morën nga kulla e Sherrizahës; dhe kishte burra, gra dhe fëmijë.

8 Dhe bashkëshortët dhe etërit e atyre grave dhe fëmijëve i vranë; dhe gratë i ushqejnë me mishin e bashkëshortëve të tyre dhe fëmijët me mishin e etërve të tyre; dhe nuk u japin atyre veçse pak ujë.

---

9 4*a* 2 Ne. 1:26–27; DeB 121:41–43.
b DeB 1:33.
5*a* Morm. 4:11–12.
6*a* ush Zell.
b Jakobi 1:19; Enosi 1:20.
ush Detyrë.

9 Dhe me gjithë këtë neveri të madhe të Lamanitëve, nuk ia tejkalon asaj që bëri populli ynë në Moriantum. Pasi, vër re, shumë nga vajzat e Lamanitëve u zunë robinja; dhe pasi u morën atë që ishte më e dashur dhe më e çmueshme përmbi të gjitha gjërat, e cila është [a]dëlirësia dhe [b]virtyti—

10 Dhe pasi e bënë këtë, i vranë ato në mënyrën më mizore, duke i torturuar trupat e tyre madje deri në vdekje; dhe pasi e bënë këtë gjë, ata përpinë mishin e tyre si bisha të egra, për shkak të ngurtësimit të zemrave të tyre; dhe ata e bënë edhe në shenjë mburrjeje.

11 O, biri im i dashur, si është e mundur që një popull si ky të jetë pa qytetërim—

12 (Dhe vetëm pak vjet kanë kaluar, që ata ishin një popull i qytetëruar dhe i këndshëm).

13 Por, o biri im, si është e mundur që një popull si ky të kënaqet në kaq shumë neveri—

14 Si mund të presim që Perëndia ta [a]përmbajë dorën e tij në gjykim kundër nesh?

15 Vër re, zemra ime thërret: Mjerë ky popull. Eja në gjykim, O Perëndi dhe fshihi mëkatet dhe ligësinë dhe neveritë e tyre nga fytyra jote!

16 Dhe përsëri, biri im, ka shumë të [a]veja me të bijat e tyre që kanë mbetur në Sherrizah; dhe ajo pjesë e furnizimeve që nuk u mor nga Lamanitët, vër re, u mor nga ushtria e Zenefit dhe ato kanë mbetur duke u endur poshtë e lart për ushqim; dhe shumë plakave u bie të fikët gjatë udhës dhe vdesin.

17 Dhe ushtria që është me mua është e dobët; dhe ushtritë e Lamanitëve janë mes Sherrizahës dhe meje; dhe të gjithë ata që ikën e shkuan tek ushtria e [a]Aaronit kanë rënë viktima të egërsisë së tyre të tmerrshme.

18 O çoroditja e popullit tim! Ata janë pa rregull dhe pa mëshirë. Vër re, unë jam vetëm një njeri dhe kam vetëm fuqinë e një njeriu dhe nuk mundem më të bëj që të zbatohen urdhrat e mia.

19 Dhe ata janë çoroditur shumë; dhe që të gjithë janë bërë të egër, nuk kursejnë asnjë, as pleq as të rinj; dhe gëzohen për çdo gjë, nëse nuk është e mirë; dhe vuajtja e grave tona dhe fëmijëve tanë mbi tërë faqen e kësaj toke kalon çdo kufi; po, gjuha nuk mund të tregojë, as nuk mund të shkruhet.

20 Dhe tani, biri im, unë nuk do të zgjatem më në këtë skenë kaq të tmerrshme. Vër re, ti e di ligësinë e këtij populli; ti e di se ata nuk kanë parime dhe nuk kanë ndjenja; dhe ligësia e tyre ia [a]kalon asaj të Lamanitëve.

21 Vër re, biri im, unë nuk mund t'ia rekomandoj ata Perëndisë, pasi ai do të më godasë.

22 Por vër re, biri im, unë të rekomandoj ty te Perëndia dhe unë besoj në Krisht se ti do të shpëtohesh; dhe unë i lutem Perëndisë që ai të të [a]kurseje

9*a* USH Dëlirësi.
b USH Virtyt.
14*a* Alma 10:23.
16*a* USH Ve (e).
17*a* Morm. 2:9.
20*a* Hel. 6:34–35.
22*a* Morm. 8:3.

jetën, për të dëshmuar kthimin e popullit të tij tek ai, ose shkatërrimin e plotë të tyre; pasi unë e di se ata duhet të mbarojnë, në qoftë se nuk [b]pendohen dhe kthehen tek ai.

23 Dhe në qoftë se ata mbarojnë, do të jetë sikurse Jareditët, për shkak të dëshirës së zemrave të tyre në [a]kërkim të gjakut dhe [b]hakmarrjes.

24 Dhe në qoftë se ata mbarojnë, ne dimë se shumë nga vëllezërit tanë kanë [a]dezertuar e janë bashkuar me Lamanitët; dhe shumë të tjerë do të dezertojnë e do të bashkohen me ta; prandaj, shkruaj disa gjëra në qoftë se ti shpëton dhe unë do të vdes dhe nuk do të të shoh më; por unë besoj se do të të shoh së shpejti; pasi unë kam anale të shenjta që dua të t'i [b]dorëzoj ty.

25 Biri im, ji besnik në Krisht; dhe mos të hidhërofshin gjërat që kam shkruar që të të çojnë deri në vdekje; por Krishti të mund të të ngrejë dhe qëndrofshin në [a]mendjen tënde përherë [b]vuajtjet dhe vdekja e tij dhe shfaqja e trupit të tij etërve tanë, dhe mëshira dhe durimi i tij, dhe shpresa e lavdisë së tij dhe e [c]jetës së përjetshme.

26 Dhe qoftë e qëndroftë përherë me ty hiri i Perëndisë, Atit, froni i të cilit është lart në qiej dhe Zoti ynë Jezu Krisht, i cili ulet në [a]krahun e djathtë të pushtetit të tij, derisa të gjitha gjërat t'i nënshtrohen atij. Amen.

KAPITULLI 10

Një dëshmi e Librit të Mormonit vjen nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë—Dhuratat e Shpirtit u jepen besnikëve—Dhuratat shpirtërore shoqërojnë gjithnjë besimin—Fjalët e Moronit flasin nga pluhuri—Ejani te Krishti, jini të përsosur në të dhe shenjtëroni shpirtrat tuaj. Rreth 421 pas K.

Tani, unë Moroni, shkruaj diçka që më duket e mirë; dhe u shkruaj vëllezërve të mi [a]Lamanitë; dhe unë dua që të dinë se kanë kaluar më shumë se katërqind e njëzet vjet që kur u dha shenja e ardhjes së Krishtit.

2 Dhe unë i [a]vulos këto anale, pasi të them pak fjalë për t'ju këshilluar.

3 Vini re, unë do t'ju këshilloj që kur t'i lexoni këto gjëra, në qoftë se është urtësi në Perëndi që ju t'i lexoni ato, të kujtoni sa i mëshirshëm ka qenë Zoti ndaj fëmijëve të njerëzve, që nga krijimi i Adamit dhe deri në kohën kur do t'i merrni këto gjëra dhe t'i [a]meditoni në [b]zemrat tuaja.

22*b* Mal. 3:7; Hel. 13:11; 3 Ne. 10:6; 24:7.
23*a* Morm. 4:11–12.
b Eth. 15:15–31.
24*a* Alma 45:14.
b Morm. 6:6.
25*a* ush Mendje.
b ush Shlyej, shlyerje.
c ush Jetë e përjetshme.
26*a* Llu. 22:69; Vep. 7:55–56; Mosia 5:9; Alma 28:12.
10 1*a* DeB 10:48.
2*a* Morm. 8:4, 13–14.
ush Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të profetizuara për të ardhur.
3*a* LiP. 11:18–19.
ush Përsiat.
b LiP. 6:6–7.

4 Dhe kur ju t'i merrni këto gjëra, unë do t'ju këshilloja që të [a]pyesni Perëndinë, Atin e Amshuar, në emrin e Krishtit, në qoftë se këto gjëra [b]nuk janë të vërteta; dhe në qoftë se ju do të kërkoni me një zemër të [c]sinqertë, me qëllim të [d]vërtetë duke pasur [e]besim në Krisht, ai do t'ju [f]tregojë të [g]vërtetën, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë.

5 Dhe nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, ju mund të [a]dini të [b]vërtetën e të gjitha gjërave.

6 Dhe çdo gjë që është e mirë është e drejtë dhe e vërtetë; prandaj, asgjë që është e mirë, nuk e mohon Krishtin, por pranon që ai është.

7 Dhe ju mund ta dini se ai është, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë; prandaj, unë do t'ju këshilloja të mos mohoni fuqinë e Perëndisë; pasi ai vepron nëpërmjet fuqisë, [a]sipas besimit të fëmijëve të njerëzve, njëlloj sot dhe nesër, dhe përgjithmonë.

8 Dhe përsëri, unë ju këshilloj, vëllezër të mi, të mos mohoni [a]dhuratat e Perëndisë, pasi ato janë shumë; dhe ato vijnë nga i njëjti Perëndi. Dhe ka mënyra të [b]ndryshme sesi jepen këto dhurata; por është i njëjti Perëndi që vepron në çdo gjë; dhe ato u jepen njerëzve nëpërmjet shfaqjeve të Shpirtit të Perëndisë për përfitimin e tyre.

9 Pasi vini re, [a]njërit i jepet nga Shpirti i Perëndisë, që të mund të [b]mësojë fjalën e diturisë.

10 Dhe një tjetri, që ai t'u mësojë të tjerëve, nga i njëjti Shpirt, fjalën e njohurisë;

11 Dhe një tjetri, [a]besim jashtëzakonisht i madh; dhe një tjetri dhuratat e [b]shërimit me anë të të njëjtit Shpirt;

12 Dhe përsëri, një tjetri, që ai të mund të bëjë [a]mrekulli të fuqishme;

13 Dhe përsëri, një tjetri, që të mund të profetizojë në lidhje me të gjitha gjërat;

14 Dhe përsëri, një tjetri, që të shohë engjëjt dhe shpirtrat shërbyes;

15 Dhe përsëri, një tjetri, të gjitha llojet e gjuhëve;

16 Dhe përsëri, një tjetri, interpretimi i gjuhëve dhe llojeve të ndryshme të [a]gjuhëve.

17 Dhe të gjitha këto dhurata vijnë me anë të Shpirtit të Krishtit; dhe ato i vijnë çdo njeriu në mënyra të ndryshme, sipas vullnetit të tij.

18 Dhe unë do t'ju këshilloja, vëllezër të mi të dashur, të mbani mend se [a]çdo dhuratë e mirë, vjen nga Krishti.

4*a* USH Lutje.
b 1 Ne. 13:39; 14:30; Mosia 1:6; Eth. 4:10–11; 5:3.
c USH Ndershëm (i), ndershmëri.
d Jak. 1:5–7; Moro. 7:9.
e USH Besim.
f USH Zbulesë.
g USH Vërtetë (e).
5*a* DeB 35:19.
USH Dalluar(it), dhuratë e të; Dëshmi.
b Gjo. 8:32.
7*a* 1 Ne. 10:17–19.
8*a* USH Dhurata të Shpirtit.
b DeB 46:15.
9*a* 1 Kor. 12:8–11; DeB 46:8–29.
b DeB 88:77–79, 118.
11*a* USH Besim.
b USH Shëroj, shërime.
12*a* USH Mrekulli.
16*a* USH Gjuhë(ve), dhuratë e.
18*a* Jak. 1:17.

19 Dhe unë do t'ju këshilloja, vëllezër të mi të dashur, të mbani mend se ai është i [a]njëjti dje, sot dhe përgjithmonë dhe se të gjitha këto dhurata, për të cilat ju fola, të cilat janë shpirtërore, nuk do të zhduken kurrë, madje për sa të qëndrojë bota, veçse nga [b]mosbesimi i fëmijëve të njerëzve.

20 Prandaj, duhet të ketë [a]besim; dhe në qoftë se duhet të ketë besim, duhet të ketë gjithashtu shpresë; dhe në qoftë se duhet të ketë shpresë, duhet të ketë gjithashtu dashuri hyjnore.

21 Dhe në qoftë se nuk keni [a]dashuri hyjnore, ju nuk mund të shpëtoheni në asnjë mënyrë në mbretërinë e Perëndisë; as nuk mund të shpëtoheni në mbretërinë e Perëndisë, në qoftë se nuk keni besim, as në qoftë se nuk keni shpresë.

22 Dhe në qoftë se nuk keni shpresë, ju duhet të jeni në dëshpërim; dhe dëshpërimi vjen nga paudhësia.

23 Dhe Krishti në të vërtetë u tha etërve tanë: [a]Në qoftë se keni besim, ju mund të bëni të gjitha gjërat që janë të përshtatshme për mua.

24 Dhe tani unë u flas të gjitha skajeve të tokës—që në qoftë se dita vjen që fuqia dhe dhuratat e Perëndisë nuk do të jenë më mes jush, kjo do të ndodhë [a]për shkak të [b]mosbesimit.

25 Dhe mjerë fëmijët e njerëzve në qoftë se kjo gjë do të vërtetohet; pasi nuk do të ketë [a]asnjë mes jush që të bëjë mirë, jo, asnjë. Pasi, po të ketë një mes jush që të bëjë mirë, ai do të punojë me anë të fuqisë dhe dhuratave të Perëndisë.

26 Dhe mjerë ata që do t'i zhdukin këto gjëra dhe të vdesin, pasi [a]vdesin në [b]mëkatet e tyre dhe nuk mund të shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë; dhe unë flas sipas fjalëve të Krishtit; dhe nuk gënjej.

27 Dhe unë ju këshilloj t'i mbani mend këto gjëra; pasi shpejt do të vijë koha që do të dini se unë nuk gënjej; pasi ju do të më shihni te shufra e gjykimit të Perëndisë; dhe Zoti Perëndi do t'ju thotë: A nuk jua njoftova [a]fjalët e mia që u shkruan nga ky njeri, sikurse një njeri që [b]thërret nga varri, po, madje sikurse dikush që flet nga [c]pluhuri?

28 Unë i njoftoj këto gjëra për të përmbushur profecitë. Dhe vini re, ato do të dalin nga goja e Perëndisë së përjetshëm; dhe fjala e tij do të [a]ushtojë nga brezi në brez.

29 Dhe Perëndia do t'ju tregojë se ajo që kam shkruar, është e vërtetë.

19*a* Heb. 13:8.
b Moro. 7:37.
20*a* Eth. 12:3–37.
21*a* 1 Kor. 13:1–13; Moro. 7:1, 42–48. USH Dashuri hyjnore.
23*a* Moro. 7:33.
24*a* Moro. 7:37.
b USH Mosbesim.
25*a* PJS, Psa. 14:1–7; Rom. 3:10–12.
26*a* Eze. 18:26–27; 1 Ne. 15:32–33; Mosia 15:26.
b Gjo. 8:21.
27*a* 2 Ne. 33:10–11.
b 2 Ne. 3:19–20; 27:13; 33:13; Morm. 9:30.
c Isa. 29:4.
28*a* 2 Ne. 29:2.

30 Dhe përsëri, unë do t'ju këshilloja që ju të [a]vini te Krishti dhe të merrni çdo dhuratë të mirë dhe të mos [b]prekni dhuratën e ligë, as gjënë e papastër.

31 Dhe [a]zgjohu dhe ngrihu nga pluhuri, O Jeruzalem; po, dhe vish rrobat e bukura, O bijë e [b]Sionit; dhe [c]forco [d]kunjat e tua dhe zgjero gjithnjë kufijtë e tu, që të [e]mos hutohesh më, që besëlidhjet e Atit të Amshuar që bëri me ty, O shtëpi e Izraelit, të mund të plotësohen.

32 Po, [a]ejani te Krishti dhe [b]përsosuni në të dhe i mohoni vetes çdo ligësi; dhe në qoftë se do t'i mohoni vetes çdo ligësi dhe ta [c]doni Perëndinë me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj, atëherë hiri i tij mjafton për ju, se me anë të hirit të tij ju mund të bëheni të përsosur në Krisht; dhe në qoftë se për [d]hir të Perëndisë ju jeni bërë të përsosur në Krisht, ju nuk mund të mohoni në asnjë mënyrë pushtetin e Perëndisë.

33 Dhe përsëri, në qoftë se ju me anë të hirit të Perëndisë jeni të përkryer në Krisht dhe nuk mohoni pushtetin e tij, atëherë do të [a]shenjtëroheni në Krisht me anë të hirit të Perëndisë, nëpërmjet derdhjes së [b]gjakut të Krishtit, që është në besëlidhjen e Atit për [c]heqjen e mëkateve tuaja, që ju të bëheni të [d]shenjtë, pa njollë.

34 Dhe tani, unë po ju them të gjithëve, lamtumirë. Së shpejti do të shkoj të [a]pushoj në [b]parajsën e Perëndisë, deri kur [c]shpirti dhe trupi im do të [d]bashkohen përsëri dhe unë do të çohem ngadhnjimtar nëpër [e]ajër, për t'ju takuar para shufrës [f]së këndshme të [g]Jehovait të madh, [h]Gjykatësit të Përjetshëm të atyre që janë gjallë dhe që kanë vdekur. Amen.

30*a* 1 Ne. 6:4; Morm. 9:27; Eth. 5:5.
b Alma 5:57.
31*a* Isa. 52:1–2.
b USH Sion.
c Isa. 54:2.
d USH Kunj.
e Eth. 13:8.
32*a* Mt. 11:28; 2 Ne. 26:33; Jakobi 1:7; Omni 1:26.
b Mt. 5:48; 3 Ne. 12:48. USH Përsosur (i).
c DeB 4:2; 59:5–6.
d 2 Ne. 25:23.
33*a* USH Shenjtërim.
b USH Shlyej, shlyerje.
c USH Heqje e mëkateve.
d USH Shenjtëri.
34*a* USH Prehje.
b USH Parajsë.
c USH Shpirt.
d USH Ringjallje.
e 1 The. 4:17.
f Jakobi 6:13.
g USH Jehova.
h USH Jezu Krisht—Gjykatësi.

FUND

Doktrina e Besëlidhje

E KISHËS SË JEZU KRISHTIT

TË SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME,

QË PËRMBAN ZBULESA TË DHËNA

JOSEPH SMITH-IT, PROFETIT,

ME DISA SHTESA NGA PASUESIT

E TIJ NË PRESIDENCINË E KISHËS

PARATHËNIA

Doktrina e Besëlidhje është një mbledhje e zbulesave hyjnore dhe deklaratave të frymëzuara të dhëna për ngritjen dhe rregullimin e mbretërisë së Perëndisë në tokë në ditët e fundit. Megjithëse shumica e seksioneve u drejtohen anëtarëve të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, mesazhet, paralajmërimet dhe këshillimet janë për të mirën e gjithë njerëzimit dhe përmbajnë një ftesë për gjithë njerëzit kudo, që të dëgjojnë zërin e Zotit Jezu Krisht, duke u folur për mirëqenien e tyre tokësore dhe për shpëtimin e tyre të përjetshëm.

Shumica e zbulesave në këtë përmbledhje u mor nëpërmjet Joseph Smith të Riut, profetit dhe presidentit të parë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Të tjerat u dhanë nëpërmjet disa prej pasuesve të tij në Presidenci (shih kretë e seksioneve 135, 136 e 138 dhe Deklaratat Zyrtare 1 e 2).

Libri i Doktrina e Besëlidhjeve është një nga veprat standarde të Kishës, së bashku me Biblën, Librin e Mormonit dhe Perlën me Vlerë të Madhe. Megjithatë, Doktrina e Besëlidhje është e pashoqe pasi nuk është një përkthim i një dokumenti të lashtë, por ka origjinë bashkëkohore dhe u dha nga Perëndia përmes profetëve të tij të zgjedhur për rivendosjen e veprës së tij të shenjtë dhe ngritjen e mbretërisë së Perëndisë në tokë në këto ditë. Në zbulesat, lexuesi dëgjon zërin e butë, por të prerë, të Zotit Jezu Krisht, duke folur përsëri në këtë periudhë të plotësisë së kohëve; dhe vepra që fillohet në të është përgatitore për ardhjen e tij të dytë, në përmbushjen e fjalëve të të gjithë profetëve të shenjtë që kur filloi bota dhe në përputhje me to.

Joseph Smith i Riu u lind më 23 dhjetor 1805 në Sharon, kontea e Windsor-it, Vermont. Gjatë vegjëlisë së tij, ai u zhvendos me familjen e tij për në Manchester, në New York-un perëndimor. Ishte ndërsa po jetonte pranë Manchester-it në pranverën e 1820-ës, kur ishte katërmbëdhjetë vjeç, që pati vegimin e tij të parë, në të cilin ai u vizitua personalisht nga Perëndia, Ati i Përjetshëm, dhe Biri i tij, Jezu Krishti. Atij iu tha në këtë vegim se kisha e vërtetë e Jezu Krishtit, që ishte ngritur në kohën e Dhjatës së Re dhe që kishte administruar plotësinë e ungjillit, nuk ishte më në tokë. Manifestime të tjera hyjnore pasuan, në të cilat ai u mësua nga shumë engjëj; atij iu tregua se Perëndia kishte për të një punë të veçantë për të bërë në tokë dhe se nëpërmjet tij Kisha e Jezu Krishtit do të rivendosej në tokë.

Pas pak kohe, Joseph Smith-i me anë të ndihmës hyjnore ishte në gjendje të përkthente dhe botonte Librin e Mormonit. Ndërkohë, ai dhe Oliver Cowdery u shuguruan në Priftërinë Aarone nga

Gjon Pagëzori në maj 1829 (shih DeB 13) dhe pak pas kësaj, ata gjithashtu u shuguruan në Priftërinë Melkizedeke nga apostujt e lashtë: Pjetri, Jakobi dhe Gjoni (shih DeB 27:12). Shugurime të tjera pasuan, në të cilat çelësat e priftërisë iu dhanë atyre nga Moisiu, Elija, Eliasi, dhe shumë profetë të lashtë (shih DeB 110; 128:18, 21). Këto shugurime ishin në fakt, një rivendosje e autoritetit hyjnor të njerëzve në tokë. Më 6 prill 1830, nën drejtimin qiellor, Profeti Joseph Smith organizoi Kishën dhe kështu, Kisha e vërtetë e Jezu Krishtit është edhe një herë vepruese si një institucion mes njerëzve, me autoritet për t'u mësuar ungjillin dhe për të administruar ordinancat e shpëtimit. (Shih Perla me Vlerë të Madhe, Historia e Joseph Smith-it 1:1–75 dhe DeB 20.)

Këto zbulesa të shenjta u morën në përgjigje të lutjes, në kohët e nevojës dhe rodhën nga situata të vërteta jetësore duke përfshirë njerëz realë. Profeti dhe bashkëpunëtorët e tij kërkuan udhërrëfim hyjnor dhe këto zbulesa vërtetojnë se ata e morën atë. Në zbulesat lexuesi sheh rivendosjen dhe shpalosjen e ungjillit të Jezu Krishtit, dhe shpalljen e periudhës së plotësisë së kohëve. Zhvendosja e Kishës drejt perëndimit, nga New York-u e Pennsylvania drejt Ohio-s, drejt Missouri-t, drejt Illinois-it dhe, së fundi, drejt Bazenit të madh të Amerikës perëndimore dhe ndeshjet e fuqishme të Satanit, ndërsa përpiqeshin të ndërtonin Sionin në tokë në kohët moderne, gjithashtu shfaqen në këto zbulesa.

Disa prej seksioneve të para përfshijnë çështje lidhur me përkthimin dhe botimin e Librit të Mormonit (shih seksionet 3, 5, 10, 17 dhe 19). Disa seksione të mëvonshme pasqyrojnë punën e Profetit Joseph Smith ndërsa bëri një përkthim të frymëzuar të Biblës, gjatë të cilit u morën shumë nga seksionet e mëdha doktrinore (shih, për shembull, seksionet 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91 dhe 132, secili prej të cilëve ka disa lidhje të drejtpërdrejta me përkthimin e Biblës).

Në zbulesat, doktrinat e ungjillit paraqiten me shpjegime rreth çështjeve themelore të tilla si: natyra e Hyjnisë, origjina e njeriut, realiteti i Satanit, qëllimi i vdekshmërisë, domosdoshmëria për bindjen, nevoja për pendim, veprimet e Fuqisë së Shenjtë, ordinancat dhe kryerjet që çojnë në shpëtim, fati i tokës, gjendjet e ardhshme të njeriut pas Ringjalljes dhe Gjykimit, përjetësia e lidhjes së martesës dhe natyra e përjetshme e familjes. Në të njëjtën mënyrë, shpalosja shkallë-shkallë e strukturës administrative të kishës tregohet me thirrjen e peshkopëve, të Presidencisë së Parë, të Këshillit të të Dymbëdhjetëve, të të Shtatëdhjetëve dhe ngritjen e detyrave dhe kuorumeve të tjerë kryesuese. Së fundi, dëshmia që jepet për Jezu Krishtin—hyjninë e tij, madhështinë e tij, përsosjen e tij, dashurinë e tij dhe fuqinë e tij shëlbuese—e bën këtë libër me vlerë të madhe

për familjen njerëzore dhe me më shumë vlerë se sa pasuritë e gjithë tokës.

Një numër zbulesash u botuan në Sion (Independence), Missouri, më 1833, nën titullin *"A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ"* (Një Libër Urdhërimesh për Qeverisjen e Kishës së Krishtit). Lidhur me këtë botim pleqtë e Kishës dhanë dëshmi solemne se Zoti u kishte dëshmuar shpirtrave të tyre se këto zbulesa ishin të vërteta. Ndërsa Zoti vazhdoi të komunikonte me shërbëtorët e tij, një përmbledhje më e zgjeruar u botua dy vjet më vonë në Kirtland, Ohio, me titullin *"Doctrine and Covenants of the Church of the Latter-day Saints"*. (Doktrina e Besëlidhje të Kishës së Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme). Këtij botimi më 1835, iu bashkëngjit dëshmia e shkruar e Dymbëdhjetë Apostujve, si vijon:

DËSHMIA E DYMBËDHJETË APOSTUJVE PËR TË VËRTETËN E LIBRIT TË DOKTRINA E BESËLIDHJEVE

Dëshmia e Dëshmitarëve të Librit të Urdhërimeve të Zotit, urdhërime të cilat Ai ia dha Kishës së Tij nëpërmjet Joseph Smith, të Riut, i cili u caktua me anë të zërit të Kishës për këtë qëllim:

Ne, si rrjedhim, ndihemi të gatshëm t'i japim dëshmi gjithë botës së njerëzimit, çdo krijese mbi faqen e dheut, që Zoti u ka dëshmuar shpirtrave tanë, nëpërmjet Frymës së Shenjtë të derdhur mbi ne, se këto urdhërime u dhanë me anë të frymëzimit të Perëndisë dhe janë të dobishme për gjithë njerëzit dhe janë me të vërtetë të vërteta.

Ne ia japim këtë dëshmi botës, Zoti duke qenë ndihmuesi ynë; dhe është nëpërmjet hirit të Perëndisë, Atit, dhe Birit të Tij, Jezu Krishtit, që lejohemi ta kemi këtë privilegj të dhënies së kësaj dëshmie botës, me të cilin ne gëzohemi së tepërmi, duke iu lutur gjithmonë Zotit që fëmijët e njerëzve të mund të përfitojnë prej saj.

Emrat e të Dymbëdhjetëve ishin:

Thomas B. Marsh	Orson Hyde	William Smith
David W. Patten	Wm. E. McLellin	Orson Pratt
Brigham Young	Parley P. Pratt	John F. Boynton
Heber C. Kimball	Luke S. Johnson	Lyman E. Johnson

Në botimet e mëpasshme të Doktrina e Besëlidhje, zbulesa shtesë ose çështje të tjera për t'u shënuar janë shtuar, siç u morën dhe siç u pranuan nga kuvendet ose konferencat e përshtatshme të Kishës.

Duke filluar me botimin e 1835-ës, gjithashtu u përfshi një seri prej shtatë mësimesh teologjike; këto u titulluan *"Lectures on Faith"* (Leksione mbi Besimin). Këto ishin përgatitur për t'u përdorur në

Shkollën e Profetëve në Kirtland, Ohio, nga 1834-a deri në 1835-ën. Edhe pse të dobishme për doktrinë dhe udhëzim, këto leksione janë hequr nga Doktrina e Besëlidhje që prej botimit të 1921-shit, sepse ato nuk u dhanë ose nuk u paraqitën si zbulesa për tërë Kishën.

Është e dukshme që disa gabime janë përfshirë në botimet e mëvonshme të botuara në anglisht, veçanërisht në pjesët historike të krerëve të seksioneve. Si pasojë, ky botim përmban korrigjime të datave dhe emrave të vendeve e gjithashtu pak korrigjime të tjera të vogla kurdo që u duk e përshtatshme. Këto ndryshime janë bërë që ta bëjnë materialin të përputhet me dokumentat historike. Tipare të tjera të veçanta të këtij botimi më të fundit përfshijnë përmirësime në referencat-kryq, në kretë e seksioneve dhe në përmbledhjet e temave-çështjeve, që të gjitha të cilat kanë si qëllim t'i ndihmojnë lexuesit të kuptojnë mesazhin e Zotit siç jepet në Doktrina e Besëlidhje dhe të gëzohen me të.

Hyrjet në seksionet e botimit anglisht të Doktrina e Besëlidhje përmbajnë referencat në *History of the Church* (Historinë e Kishës). *History of the Church* është një rrëfim historik me shtatë vëllime për Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme nga 1820-a deri më 1848-ën. Ngaqë këto vëllime nuk janë përkthyer dhe janë në dispozicion vetëm në anglisht, citimet e burimeve nga *History of the Church* në hyrjet e seksioneve të këtij botimi të Doktrina e Besëlidhje iu referohen vëllimeve në anglisht të kësaj historie.

RENDI KRONOLOGJIK I PËRMBAJTJES

Koha		*Vendi*	*Seksionet*
1823	Shtator	Manchester, New York	2
1828	Korrik	Harmony, Pennsylvania	3
	Verë	Harmony, Pennsylvania	10
1829	Shkurt	Harmony, Pennsylvania	4
	Mars	Harmony, Pennsylvania	5
	Prill	Harmony, Pennsylvania	6, 7, 8, 9
	Maj	Harmony, Pennsylvania	11, 12, 13
	Qershor	Fayette, New York	14, 15, 16, 17, 18
1830	Mars	Manchester, New York	19
	Prill	Fayette, New York	20*, 21
	Prill	Manchester, New York	22, 23
	Korrik	Harmony, Pennsylvania	24, 25, 26
	Gusht	Harmony, Pennsylvania	27
	Shtator	Fayette, New York	28, 29, 30, 31
	Tetor	Fayette, New York	32*, 33
	Nëntor	Fayette, New York	34
	Dhjetor	Fayette, New York	35, 36, 37
1831	Janar	Fayette, New York	38, 39, 40
	Shkurt	Kirtland, Ohio	41, 42, 43, 44
	Mars	Kirtland, Ohio	45, 46, 47, 48, 49
	Maj	Kirtland, Ohio	50
	Maj	Thompson, Ohio	51
	Qershor	Kirtland, Ohio	52, 53, 54, 55, 56
	Korrik	Sion, konteja Jackson, Missouri	57
	Gusht	Sion, konteja Jackson, Missouri	58, 59, 60
	Gusht	Pranë lumit Missouri, Missouri	61, 62
	Gusht	Kirtland, Ohio	63
	Shtator	Kirtland, Ohio	64
	Tetor	Hiram, Ohio	65
	Tetor	Orange, Ohio	66
	Nëntor	Hiram, Ohio	1, 67, 68, 69, 133
	Nëntor	Kirtland, Ohio	70
	Dhjetor	Hiram, Ohio	71
	Dhjetor	Kirtland, Ohio	72
1832	Janar	Hiram, Ohio	73, 74
	Janar	Amherst, Ohio	75
	Shkurt	Hiram, Ohio	76
	Mars	Hiram, Ohio	77, 78, 79, 80, 81
	Prill	Konteja Jackson, Missouri	82, 83
	Prill	Independence, Missouri	83

*Në vendin e specifikuar ose pranë tij

Koha		*Vendi*	*Seksionet*
1832	Gusht	Hiram, Ohio	99
	Shtator	Kirtland, Ohio	84
	Nëntor	Kirtland, Ohio	85
	Dhjetor	Kirtland, Ohio	86, 87*, 88
1833	Shkurt	Kirtland, Ohio	89
	Mars	Kirtland, Ohio	90, 91, 92
	Maj	Kirtland, Ohio	93, 94
	Qersho	Kirtland, Ohio	95, 96
	Gusht	Kirtland, Ohio	97, 98
	Tetor	Perrysburg, New York	100
	Dhjetor	Kirtland, Ohio	101
1834	Shkurt	Kirtland, Ohio	102, 103
	Prill	Kirtland, Ohio	104*
	Qershor	Fishing River, Missouri	105
	Nëntor	Kirtland, Ohio	106
1835	Mars	Kirtland, Ohio	107
	Gusht	Kirtland, Ohio	134
	Dhjetor	Kirtland, Ohio	108
1836	Janar	Kirtland, Ohio	137
	Mars	Kirtland, Ohio	109
	Prill	Kirtland, Ohio	110
	Gusht	Salem, Massachusetts	111
1837	Korrik	Kirtland, Ohio	112
1838	Mars	Far West, Missouri	113*
	Prill	Far West, Missouri	114, 115
	Maj	Spring Hill, konteja Daviess, Missouri	116
	Korrik	Far West, Missouri	117, 118, 119, 120
1839	Mars	Burgu Liberty, kontea Clay, Missouri	121, 122, 123
1841	Janar	Nauvoo, Illinois	124
	Mars	Nauvoo, Illinois	125
	Korrik	Nauvoo, Illinois	126
1842	Shtator	Nauvoo, Illinois	127, 128
1843	Shkurt	Nauvoo, Illinois	129
	Prill	Ramus, Illinois	130
	Maj	Ramus, Illinois	131
	Korrik	Nauvoo, Illinois	132
1844	Qershor	Nauvoo, Illinois	135
1847	Janar	Lagjet Dimërore (tani Nebraska)	136
1860	Tetor	Salt Lake City, Utah	Deklarata Zyrtare—1
1918	Tetor	Salt Lake City, Utah	138
1978	Qershor	Salt Lake City, Utah	Deklarata Zyrtare—2

*Në vendin e specifikuar ose pranë tij

Doktrina e Besëlidhje

SEKSIONI 1

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, gjatë një konference të veçantë të pleqve të Kishës, mbajtur në Hiram, Ohio, më 1 nëntor 1831 (*History of the Church *[Historia e Kishës], 1:221–224). Shumë zbulesa ishin marrë nga Zoti përpara kësaj kohe dhe përmbledhja e tyre për botim në formë libri ishte një nga çështjet kryesore që u miratuan në konferencë. Ky seksion përbën parathënien e Zotit për doktrinat, besëlidhjet dhe urdhërimet e dhëna në këtë periudhë kohe.*

1–7, Zëri i paralajmërimit shkon te gjithë njerëzit; 8–16, Braktisja dhe ligësia paraprijnë Ardhjen e Dytë; 17–23, Joseph Smith-i thirret për të rivendosur në tokë të vërtetat dhe fuqitë e Zotit; 24–33, Libri i Mormonit sillet dhe Kisha e vërtetë ngrihet; 34–36, Paqja do të merret nga toka; 37–39, Hetoni këto urdhërime.

DËGJONI, O ju populli i [a]kishës sime, thotë zëri i atij që banon lart dhe [b]sytë e të cilit janë mbi gjithë njerëzit; po, në të vërtetë unë them: [c]Mbani vesh ju popuj të largët; dhe ju që jeni në ishujt e detit, dëgjoni së bashku.

2 Pasi në të vërtetë [a]zëri i Zotit shkon te gjithë njerëzit dhe [b]askush nuk mund t'i shpëtojë; dhe nuk ka sy që nuk do të shohë, as vesh që nuk do të dëgjojë, as [c]zemër që nuk do të përshkohet.

3 Dhe [a]rebelët do të shpohen me shumë hidhërim; sepse paudhësitë e tyre do të [b]shpallen nga çatitë dhe veprat e tyre të fshehta do të zbulohen.

4 Dhe [a]zëri i paralajmërimit do të shkojë te gjithë njerëzit prej gojës së dishepujve të mi, të cilët i kam zgjedhur në këto [b]ditë të fundit.

5 Dhe ata do të shkojnë dhe askush s'do t'i ndalojë, sepse unë, Zoti, i kam urdhëruar.

6 Vini re, ky është [a]autoriteti im dhe autoriteti i shërbëtorëve të mi, dhe parathënia ime për librin e urdhërimeve të mia, që ua kam dhënë atyre për t'i [b]botuar për ju, O banorë të tokës.

7 Prandaj, kini [a]frikë e dridhuni, O ju popuj, sepse ajo që unë, Zoti, e kam dekretuar në to do të [b]përmbushet.

8 Dhe në të vërtetë unë ju them se ata që shkojnë, duke u dhënë këto lajme të reja banorëve të

1 1*a* 3 Ne. 27:3; DeB 20:1. USH Kishë e Jezu Krishtit.
b DeB 38:7–8. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
c LiP. 32:1.
2*a* DeB 133:16.
b Phil. 2:9–11.
c USH Zemër.
3*a* USH Kryengritje.
b Llu. 8:17; 12:3; 2 Ne. 27:11; Morm. 5:8.
4*a* Eze. 3:17–21; DeB 63:37. USH Punë misionare; Paralajmëroj, paralajmërim.
b USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
6*a* USH Jezu Krisht—Autoriteti.
b DeB 72:21.
7*a* LiP. 5:29; Pre. 12:13.
b DeB 1:38.

tokës, atyre u jepet fuqi për të [a]vulosur si në tokë dhe në qiell, mosbesuesit dhe [b]rebelët.

9 Po, në të vërtetë, t'i vulosin ata deri në ditën kur [a]zemërimi i Perëndisë do të derdhet mbi të [b]ligjtë pa masë—

10 Deri në [a]ditën kur Zoti do të vijë të [b]shpërblejë çdo njeri sipas [c]veprës së tij dhe të [d]masë çdo njeri sipas masës që ai ka matur shokun e tij.

11 Prandaj zëri i Zotit shkon te fundet e dheut që, gjithkush që do të dëgjojë le të dëgjojë.

12 Përgatituni ju, përgatituni ju për atë që do të vijë, pasi Zoti është pranë;

13 Dhe [a]inati i Zotit është ndezur dhe [b]shpata e tij është larë në qiell e do të bjerë mbi banorët e tokës.

14 Dhe [a]krahu i Zotit do të zbulohet; dhe dita vjen kur ata që nuk do ta [b]dëgjojnë zërin e Zotit, as zërin e shërbëtorëve të tij, as nuk do t'u [c]vënë veshin fjalëve të profetëve dhe apostujve, do të [d]shfarosen nga mesi i njerëzve.

15 Sepse ata janë [a]larguar nga [b]ordinancat e mia dhe kanë [c]marrë nëpër këmbë [d]besëlidhjen time të përjetshme;

16 Ata nuk [a]kërkojnë Zotin për të vendosur drejtësinë e tij, por çdokush ecën në [b]udhën e [c]vet dhe sipas [d]shëmbëlltyrës së perëndisë së vet, shëmbëlltyrë e cila është sipas ngjasimit të botës dhe thelbi i së cilës është ai i një idhulli, që [e]vjetërohet dhe do të shkatërrohet në Babiloni, madje [f]Babiloninë e madhe, e cila do të bjerë.

17 Prandaj unë, Zoti, duke e ditur fatkeqësinë që do të vinte mbi [a]banorët e tokës, thirra shërbëtorin tim, Joseph Smith të Riun dhe i fola atij nga qielli e i dhashë urdhërime;

18 Dhe gjithashtu u dhashë urdhërime të tjerëve, se ata duhej t'ia shpallnin këto gjëra botës; dhe gjithë kjo, që të mund të përmbushej ajo që ishte shkruar nga profetët—

19 Gjërat e [a]dobëta të botës do të vijnë dhe do të dërrmojnë gjërat e fuqishme dhe të forta, që njeriu të mos këshillohet me shokun e tij, as të mos [b]besojë në krahun e mishit—

20 Por që çdo njeri të mund të

8*a* USH Vulos, vulosje.
b USH Kryengritje.
9*a* Zbu. 19:15–16; 1 Ne. 22:16–17.
b Mosia 16:2; JS—M 1:31, 55.
10*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Eze. 7:4; DeB 56:19. USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
c Fja. 24:12; Alma 9:28; 41:2–5; DeB 6:33.
d Mt. 7:2.
13*a* DeB 63:6.
b Eze. 21:3; DeB 35:14.
14*a* Isa. 53:1.
b 2 Ne. 9:31; Mosia 26:28.
c DeB 11:2.
d Vep. 3:23; Alma 50:20; DeB 50:8; 56:3.
15*a* Joz. 23:16; Isa. 24:5.
b USH Ordinanca.
c USH Braktisje.
d USH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
16*a* Mt. 6:33.
b DeB 82:6.
c Isa. 53:6.
d Eks. 20:4; 3 Ne. 21:17. USH Idhujtari.
e Isa. 50:9.
f DeB 64:24; 133:14. USH Babel, Babiloni; Qenie i botës.
17*a* Isa. 24:1–6.
19*a* Vep. 4:13; 1 Kor. 1:27; DeB 35:13; 133:58–59. USH Zemërbutë, zemërbutësi.
b 2 Ne. 28:31. USH Besim.

[a]flasë në emër të Perëndisë, Zotit, madje Shpëtimtarit të botës;

21 Që besimi gjithashtu të mund të rritet në tokë;

22 Që [a]besëlidhja ime e përjetshme të mund të themelohet;

23 Që plotësia e [a]ungjillit tim të mund t'u [b]shpallet nga të [c]dobëtit dhe të thjeshtët fundeve të botës dhe përpara mbretërve dhe sundimtarëve.

24 Vini re, unë jam Perëndi dhe e kam thënë atë; këto [a]urdhërime janë nga unë dhe iu dhanë shërbëtorëve të mi në dobësinë e tyre, sipas [b]gjuhës së tyre, që ata të mund të arrijnë të [c]kuptojnë.

25 Dhe meqenëse gabuan, të mund t'u bëhet e ditur;

26 Dhe meqenëse kërkuan [a]urtësi, të mund të udhëzohen;

27 Dhe meqenëse mëkatuan, të mund të [a]ndëshkohen që ata të mund të [b]pendohen;

28 Dhe meqenëse ishin të [a]përulur, të mund të bëhen të fortë e të bekohen nga lart dhe të marrin [b]dituri herë pas here.

29 Dhe pasi kishte marrë analin e Nefitëve, po, madje shërbëtori im, Joseph Smith i Riu, të mund të kishte fuqi për të përkthyer nëpërmjet mëshirës së Perëndisë, me anë të fuqisë së Perëndisë, [a]Librin e Mormonit.

30 Dhe gjithashtu ata, të cilëve iu dhanë këto urdhërime, të mund të kishin [a]fuqi për të ngritur themelin e kësaj [b]kishe dhe për ta nxjerrë atë nga terri dhe [c]errësira, të vetmen [d]kishë të vërtetë dhe të gjallë mbi faqen e tërë dheut, me të cilën unë, Zoti, jam shumë i [e]kënaqur, duke i folur kishës në mënyrë kolektive dhe jo individuale—

31 Sepse unë, Zoti, nuk mund ta shoh [a]mëkatin as me shkallën më të vogël të lejimit;

32 Megjithatë, ai që pendohet dhe i bën urdhërimet e Zotit, do të [a]falet;

33 Dhe ai që nuk [a]pendohet, prej tij do të [b]merret edhe drita që ka marrë; sepse [c]Shpirti im nuk do të [d]ndeshet gjithmonë me njeriun, thotë Zoti i Ushtrive.

34 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them juve, O banorë të tokës: Unë, Zoti, jam i gatshëm t'ia bëj këto gjëra të njohura [a]gjithkujt;

20*a* USH Dëshmoj.
22*a* DeB 39:11.
USH Besëlidhje; Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
23*a* USH Ungjill.
b USH Punë misionare.
c 1 Kor. 1:26–29.
24*a* 2 Ne. 33:10–11; Moro. 10:27–28.
b 2 Ne. 31:3; Eth. 12:39.
c DeB 50:12.
USH Kuptuar(it) (të).
26*a* Jak. 1:5; DeB 42:68.
USH Urtësi.
27*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Pendohem, pendim.
28*a* USH Përul, përulësi.
b USH Dije.
29*a* USH Libër i Mormonit.
30*a* DeB 1:4–5, 17–18.
b USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Rivendosje e ungjillit.
c USH Errësirë, shpirtërore.
d Ef. 4:5, 11–14.
USH Kishë, shenjë e së vërtetës.
e DeB 38:10.
31*a* Alma 45:16; DeB 24:2.
USH Mëkat.
32*a* DeB 58:42–43.
USH Fal.
33*a* Mosia 26:32.
b Alma 24:30; DeB 60:2–3.
c USH Frymë e Shenjtë.
d Zan. 6:3; 2 Ne. 26:11; Morm. 5:16; Eth. 2:15; Moro. 9:4.
34*a* Mt. 28:19; DeB 1:2; 42:58.

35 Sepse unë jam [a]i paanshëm dhe dëshiroj që gjithë njerëzit do të dinë se [b]dita shpejt vjen; ora nuk është ende, por është afër, kur [c]paqja do të merret nga toka dhe [d]djalli do të ketë pushtet mbi sundimin e tij.

36 Dhe gjithashtu Zoti do të ketë pushtet mbi [a]shenjtorët e tij dhe do të [b]mbretërojë [c]mes tyre e do të zbresë të [d]gjykojë [e]Edomin ose botën.

37 I hetoni këto [a]urdhërime, sepse ato janë të vërteta e besnike dhe profecitë e [b]premtimet që janë në to, të gjitha do të përmbushen.

38 Atë që unë, Zoti, kam thënë, e kam thënë dhe nuk justifikohem; dhe ndonëse qiejt dhe toka do të kalojnë, [a]fjala ime nuk do të kalojë, por do të [b]përmbushet e gjitha, qoftë nëpërmjet [c]zërit tim apo nëpërmjet zërit të [d]shërbëtorëve të mi është [e]njësoj.

39 Pasi vini re dhe shihni, Zoti është Perëndia dhe [a]Shpirti jep dëshmi, dhe dëshmia është e vërtetë, dhe e [b]vërteta qëndron gjithmonë e përgjithmonë. Amen.

SEKSIONI 2

Një fragment nga fjalët e engjëllit Moroni për Joseph Smith Profetin, ndërsa gjendej në shtëpinë e atit të Profetit në Manchester, New York, në mbrëmjen e 21 shtatorit 1823 (History of the Church, *1:12). Moroni ishte i fundit i një radhe të gjatë historianësh, të cilët kishin bërë analin që tani është përpara botës si Libri i Mormonit. (Krahaso Malakia 4:5–6; gjithashtu seksionet 27:9; 110:13–16 dhe 128:18.)*

1, Elija do të zbulojë priftërinë; 2–3, Premtimet bërë etërve mbillen në zemrat e fëmijëve.

VINI re, unë do t'ju zbuloj Priftërinë, nëpërmjet dorës së [a]Elija profetit, përpara ardhjes së [b]ditës së madhe dhe të tmerrshme të Zotit.

2 Dhe [a]ai do të mbjellë në zemrat e fëmijëve [b]premtimet e bëra etërve dhe zemrat e

35*a* LiP. 10:17; Vep. 10:34; Moro. 8:12; DeB 38:16.
b USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
c DeB 87:1–2. USH Paqe; Shenja të kohërave.
d USH Djall.
36*a* USH Shenjtor.
b USH Jezu Krisht—Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit.
c Zak. 2:10–11; DeB 29:11; 84:118–119.
d USH Gjykoj, gjykim.
e USH Botë.
37*a* USH Shkrime të shenjta.
b DeB 58:31; 62:6; 82:10.
38*a* 2 Mbr. 10:10; Mt. 5:18; 24:35; 2 Ne. 9:16; JS—M 1:35.
b DeB 101:64.
c LiP. 18:18; DeB 18:33–38; 21:5. USH Zbulesë; Zë.
d USH Profet.
e USH Autoritet; Përkrahje e udhëheqësve të kishës.
39*a* 1 Gjo. 5:6; DeB 20:27; 42:17.
b USH Vërtetë (e).
2 1*a* Mal. 4:5–6; 3 Ne. 25:5–6; DeB 110:13–15; 128:17; JS—H 1:38–39. USH Elija; Çelësa të priftërisë.
b DeB 34:6–9; 43:17–26.
2*a* DeB 27:9; 98:16–17.
b USH Shpëtim për të vdekurit; Vulos, vulosje.

fëmijëve do të kthehen tek etërit e tyre.

3 Nëse nuk do të ishte kështu, gjithë toka do të shkatërrohej tërësisht në ardhjen e tij.

SEKSIONI 3

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit në Harmony, Pennsylvania, korrik 1828, lidhur me humbjen e 116 faqeve të dorëshkrimit të përkthyera nga pjesa e parë e Librit të Mormonit, që quhej libri i Lehit. Profeti, pa dëshirë, i kishte lejuar këto faqe të kalonin nga kujdestaria e tij në atë të Martin Harris-it, i cili kishte shërbyer për një periudhë të shkurtër si shkrues në përkthimin e Librit të Mormonit. Zbulesa u dha nëpërmjet Urimit dhe Thumimit. (*History of the Church, *1:21–23.) (Shih seksionin 10.)*

1–4, Udha e Zotit është një rreth i përjetshëm; 5–15, Joseph Smith-i duhet të pendohet ose do të humbasë dhuntinë për të përkthyer; 16–20, Libri i Mormonit vjen për të shpëtuar farën e Lehit.

[a]VEPRAT dhe planet dhe qëllimet e Perëndisë nuk mund të pengohen, as nuk mund të kthehen në hiç.

2 Sepse [a]Perëndia nuk ecën në shtigje të tërthorta, as nuk kthehet në të djathtë apo në të majtë, as nuk ndryshon nga ajo që ka thënë, si rrjedhim, shtigjet e tij janë të drejta dhe [b]udha e tij është një rreth i përjetshëm.

3 Kujto, kujto se nuk është [a]vepra e Perëndisë që pengohet, por vepra e njerëzve;

4 Pasi, edhe pse një njeri mund të ketë shumë zbulesa dhe të ketë fuqi për të bërë shumë vepra të fuqishme, përsëri, nëse [a]mburret me forcën e tij e përçmon [b]këshillat e Perëndisë dhe ndjek diktatin e vullnetit dhe të dëshirave të tij [c]trupore, ai duhet të bjerë e të marrë mbi vete [d]hakmarrjen e një Perëndie të drejtë.

5 Vër re, ty të kanë qenë besuar këto gjëra, por sa të rrepta ishin urdhërimet për ty; dhe kujto gjithashtu premtimet që të ishin bërë, në qoftë se nuk i shkelje ato.

6 Dhe vër re, sa shpesh ti i ke [a]shkelur urdhërimet dhe ligjet e Perëndisë dhe ke vazhduar sipas [b]bindjeve të njerëzve.

7 Pasi, vër re, nuk duhet të

3 1*a* Psa. 8:3–9; DeB 10:43.
2*a* Alma 7:20. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b 1 Ne. 10:18–19; DeB 35:1.
3*a* Vep. 5:38–39; Morm. 8:22; DeB 10:43.
4*a* DeB 84:73. USH Kryelartësi, krenari.
b Jakobi 4:10; Alma 37:37. USH Urdhërime të Perëndisë; Këshillë.
c USH Mishtor.
d USH Hakmarrje.
6*a* DeB 5:21; JS—H 1:28–29.
b DeB 45:29; 46:7.

[a]frikësohesh më shumë nga njeriu sesa nga Perëndia. Edhe pse njerëzit përçmojnë këshillat e Perëndisë dhe [b]përbuzin fjalët e tij—

8 Përsëri ti duhej të kishe qenë besnik; dhe ai do të të kishte shtrirë krahun e tij dhe do të të kishte mbështetur ndaj gjithë [a]shigjetave të zjarrta të të [b]ligut; dhe ai do të kishte qenë me ty në çdo kohë [c]shqetësimi.

9 Vër re, ti je Joseph-i dhe u zgjodhe të bëje veprën e Zotit, por për shkak të shkeljes, nëse nuk je i kujdesshëm, ti do të biesh.

10 Por kujto, Perëndia është i mëshirshëm; si rrjedhim, pendohu për atë që ke bërë, e cila është në kundërshtim me urdhërimin që unë të dhashë dhe ende je i zgjedhur e përsëri je i thirrur për veprën;

11 Në qoftë se nuk e bën këtë, ti do të braktisesh tërësisht e do të bëhesh si njerëzit e tjerë dhe nuk do të kesh më dhunti.

12 Dhe kur dorëzove atë që Perëndia të kishte dhënë sy dhe fuqi të [a]përktheje, ti dorëzove atë që ishte e shenjtë në duart e një [b]njeriu të lig,

13 I cili ka përbuzur këshillat e Perëndisë dhe ka shkelur premtimet më të shenjta që u bënë përpara Perëndisë dhe është mbështetur mbi gjykimin e tij e është [a]mburrur me urtësinë e tij.

14 Dhe kjo është arsyeja që ti i ke humbur privilegjet e tua për një stinë—

15 Pasi ke lejuar që këshilla e [a]drejtuesit tënd të merret nëpër këmbë që nga fillimi.

16 Megjithatë, vepra ime do të përhapet, pasi ashtu si dituria për një [a]Shpëtimtar ka ardhur në botë nëpërmjet [b]dëshmisë së Judenjve, po ashtu do të vijë [c]dituria për një Shpëtimtar te populli im—

17 Dhe te [a]Nefitët, dhe te Jakobitët, dhe te Jozefitët, dhe te Zoramitët, nëpërmjet dëshmisë së etërve të tyre—

18 Dhe kjo [a]dëshmi do t'u bëhet e ditur [b]Lamanitëve dhe Lemuelitëve, dhe Ishmaelitëve, që e [c]humbën besimin për shkak të paudhësisë së etërve të tyre, të cilët Zoti i ka lejuar të [d]shkatërrojnë vëllezërit e tyre, Nefitët, për shkak të paudhësive të tyre dhe të neverive të tyre.

19 Dhe pikërisht për këtë [a]qëllim janë ruajtur këto [b]fletë, që përmbajnë këto anale—që të mund të përmbushen [c]pre-

7*a* Psa. 27:1; Llu. 9:26; DeB 122:9. USH Guxim, guximtar; Frikë.
b Lev. 26:42–43; 1 Ne. 19:7; Jakobi 4:8–10.
8*a* Ef. 6:16; 1 Ne. 15:24; DeB 27:17.
b USH Djall.
c Alma 38:5.
12*a* DeB 1:29; 5:4.
b DeB 10:6–8.
13*a* USH Kryelartësi, krenari.
15*a* DMTH Zotit.
16*a* USH Shpëtimtar.
b 1 Ne. 13:23–25; 2 Ne. 29:4–6.
c Mosia 3:20.
17*a* 2 Ne. 5:8–9.
18*a* USH Libër i Mormonit.
b 2 Ne. 5:14; Enosi 1:13–18.
c 2 Ne. 26:15–16.
d Morm. 8:2–3.
19*a* 1 Ne. 9:3, 5.
b USH Fletë të arta.
c 3 Ne. 5:14–15; DeB 10:46–50.

mtimet e Zotit, të cilat ai ia bëri popullit të tij;

20 Dhe që [a]Lamanitët të mund të vijnë te dituria e etërve të tyre, dhe që ata të mund të njohin premtimet e Zotit, dhe që ata të mund të [b]besojnë ungjillin e të [c]mbështeten te meritat e Jezu Krishtit, dhe të [d]përlëvdohen nëpërmjet besimit në emrin e tij, dhe që nëpërmjet pendimit të tyre të mund të shpëtohen. Amen.

SEKSIONI 4

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit atit të tij, Joseph Smith Plakut, në Harmony, Pennsylvania, shkurt 1829 (*History of the Church, *1:28).*

1–4, Shërbimi besnik i shpëton shërbestarët e Zotit; 5–6, Vetitë e perëndishme i cilësojnë ata për shërbesën; 7, Gjërat e Perëndisë duhet të kërkohen.

TANI vini re, një vepër e [a]mrekullueshme është duke ardhur midis fëmijëve të njerëzve.

2 Prandaj, O ju që hyni në [a]shërbim të Perëndisë, kujdesuni që t'i [b]shërbeni atij me gjithë [c]zemrën, fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj, që ju të qëndroni të [d]pafaj përpara Perëndisë në ditën e fundit.

3 Prandaj, nëse keni dëshirë t'i shërbeni Perëndisë, ju [a]thirreni për veprën;

4 Sepse vini re, [a]fusha është e bardhë gati për t'u [b]korrur; dhe shihni, ai që e shtyn draprin e tij me fuqi, njësoj vendos në [c]ruajtje, që ai të mos mbarojë, por t'i sjellë shpëtim shpirtit të tij;

5 Dhe [a]besimi, [b]shpresa, [c]dashuria hyjnore dhe [d]dashuria, me [e]syrin drejtuar vetëm te [f]lavdia e Perëndisë, e cilësojnë atë për veprën.

6 Kujtoni besimin, [a]virtytin, diturinë, maturinë, [b]durimin, mirësinë vëllazërore, perëndishmërinë, dashurinë hyjnore, [c]përulësinë, [d]zellin.

7 [a]Kërkoni dhe do të merrni; trokisni dhe do t'ju çelet. Amen.

20*a* 2 Ne. 30:3–6; DeB 28:8; 49:24.
b Morm. 3:19–21.
c 2 Ne. 31:19; Moro. 6:4.
d Moro. 7:26, 38.
4 1*a* Isa. 29:14; 1 Ne. 14:7; 22:8; DeB 6:1; 18:44. USH Rivendosje e ungjillit.
2*a* USH Shërbim.
b Joz. 22:5; 1 Sam. 7:3; DeB 20:19; 76:5.
c USH Zemër; Mendje.
d 1 Kor. 1:8; Jakobi 1:19; 3 Ne. 27:20.
3*a* DeB 11:4, 15; 36:5; 63:57. USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
4*a* Gjo. 4:35; Alma 26:3–5; DeB 11:3; 33:3, 7.
b USH Korrje.
c 1 Tim. 6:19.
5*a* USH Besim.
b USH Shpresë.
c USH Dashuri hyjnore.
d USH Dashuri.
e Psa. 141:8; Mt. 6:22; Morm. 8:15.
f USH Lavdi.
6*a* USH Virtyt.
b USH Durim.
c USH Përul, përulësi.
d USH Zell.
7*a* Mt. 7:7–8; 2 Ne. 32:4. USH Lutje.

SEKSIONI 5

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Harmony, Pennsylvania, mars 1829, me kërkesën e Martin Harris-it (*History of the Church, *1:28–31).*

1–10, Ky brez do ta marrë fjalën e Zotit nëpërmjet Joseph Smith-it; 11–18, Tre dëshmitarë do të dëshmojnë për Librin e Mormonit; 19–20, Fjala e Zotit do të vërtetohet si në kohët e mëparshme; 21–35, Martin Harris-i mund të pendohet dhe të jetë një nga dëshmitarët.

VËR re, unë të them ty se ngaqë shërbëtori im [a]Martin Harris ka dëshiruar një dëshmi nga dora ime, që ti, shërbëtori im Joseph Smith i Riu, i ke marrë [b]fletët për të cilat ke dëshmuar dhe ke dhënë dëshmi se i ke marrë nga unë;

2 Dhe tani, vër re, këtë do t'ia thuash atij—ai që të foli, të tha: Unë, Zoti, jam Perëndi dhe t'i kam dhënë këto gjëra ty, shërbëtorit tim Joseph Smith i Riu, dhe të kam urdhëruar që ti duhet të qëndrosh si [a]dëshmitar i këtyre gjërave;

3 Dhe të kam bërë që të hysh në një besëlidhje me mua, që ti nuk do t'ua tregosh ato, veçse atyre [a]njerëzve që të kam urdhëruar; dhe ti nuk ke [b]pushtet mbi to, nëse unë nuk ta jap atë.

4 Dhe ti ke dhunti për të përkthyer fletët; dhe kjo është dhuntia e parë që të dhurova; dhe unë të kam urdhëruar që ti duhet të mos kërkosh asnjë dhunti tjetër derisa qëllimi im të përmbushet lidhur me këtë; pasi unë nuk do të të jap asnjë dhunti tjetër derisa ajo të mbarohet.

5 Në të vërtetë, unë të them ty se mallkim do të vijë mbi banorët e tokës nëse ata [a]nuk do t'ua vënë veshin fjalëve të mia;

6 Sepse pas kësaj ti do të [a]shugurohesh dhe do të shkosh e do t'u shpërndash [b]fjalët e mia fëmijëve të njerëzve.

7 Vër re, nëse nuk do t'u [a]besojnë fjalëve të mia, ata nuk do të të besojnë ty, shërbëtori im Joseph, edhe sikur të ishte e mundur që ti t'ua tregoje gjithë këto gjëra që unë t'i kam besuar ty.

8 Oh, ky brez [a]mosbesues dhe [b]kokëfortë—inati im është ndezur kundër tyre.

9 Vër re, në të vërtetë të them: Unë i kam [a]ruajtur ato gjëra të cilat t'i kam besuar ty, shërbëtorit tim Joseph, për një qëllim të

5 1*a* DeB 5:23–24; JS—H 1:61.
b USH Fletë të arta.
2*a* USH Dëshmitar.
3*a* 2 Ne. 27:13. 2 Ne. 27:13. Shih gjithashtu Dëshmia e Tre Dëshmitarëve dhe Dëshmia e Tetë Dëshmitarëve në faqet fillestare të Librit të Mormonit.
b 2 Ne. 3:11.
5*a* Jer. 26:4–5; Alma 5:37–38; DeB 1:14.
6*a* DeB 20:2–3. USH Shuguroj, shugurim.
b 2 Ne. 29:7.
7*a* Llu. 16:27–31; DeB 63:7–12.
8*a* USH Mosbesim.
b Morm. 8:33. USH Kryelartësi, krenari.
9*a* Alma 37:18.

urtë në mua dhe ai do t'u bëhet i njohur brezave të ardhshëm;

10 Por ky brez do ta ketë fjalën time nëpërmjet teje;

11 Dhe përveç dëshmisë tënde, [a]dëshmia e tre prej shërbëtorëve të mi që do t'i thërres e do t'i shuguroj, të cilëve do t'ua tregoj këto gjëra, dhe ata do të shkojnë përpara me fjalët e mia që janë dhënë nëpërmjet teje.

12 Po, ata do të dinë me siguri se këto gjëra janë të vërteta, sepse nga qielli unë do t'ua shpall atë.

13 Unë do t'u jap atyre fuqi që të mund t'i vënë re e t'i shohin këto gjëra siç janë;

14 Dhe [a]askujt tjetër nuk do t'ia jap këtë fuqi, për të marrë po të njëjtën dëshmi midis këtij brezi, në këtë fillimin e lindjes dhe të daljes së [b]kishës sime nga vendi i shkretë—e bukur si [c]hëna dhe e shndritshme si dielli, dhe e tmerrshme si një ushtri me flamurë.

15 Dhe dëshminë e tre [a]dëshmitarëve për fjalën time do të dërgoj.

16 Dhe vër re, cilëtdo që [a]besojnë në fjalët e mia, ata do t'i [b]vizitoj me [c]manifestimin e [d]Shpirtit tim; dhe ata do të [e]linden prej meje, madje prej ujit dhe prej Shpirtit—

17 Dhe ju duhet të prisni përsëri për pak, sepse ju nuk jeni [a]shuguruar akoma—

18 Dhe dëshmia e tyre gjithashtu do të shkojë përpara për [a]dënimin e këtij brezi, nëse ata i forcojnë zemrat e tyre kundër tyre;

19 Sepse një [a]ndëshkim shkretues do të shkojë midis banorëve të tokës dhe do të vazhdojë të zbrazet herë pas here, nëse ata nuk [b]pendohen, derisa toka të jetë [c]bosh dhe banorët e saj të harxhohen e kryekëput të shkatërrohen nga shkëlqimi i [d]ardhjes sime.

20 Vër re, unë t'i them këto gjëra, ashtu sikurse u [a]thashë njerëzve për shkatërrimin e Jeruzalemit; dhe [b]fjala ime do të vërtetohet në këtë kohë, ashtu siç është vërtetuar deri tani.

21 Dhe tani unë të urdhëroj ty, shërbëtori im Joseph, të pendohesh e të ecësh më me drejtësi përpara meje dhe të mos u dorëzohesh më bindjeve të njerëzve;

22 Dhe që ti të jesh i vendosur në [a]zbatimin e urdhërimeve me

11*a* 2 Ne. 27:12; Eth. 5:3–4; DeB 17:1–5.
14*a* 2 Ne. 27:13.
b USH Kishë e Jezu Krishtit; Rivendosje e ungjillit.
c DeB 105:31; 109:73.
15*a* DeB 17:1–20. USH Dëshmitarë të Librit të Mormonit.
16*a* Eth. 4:11.
b 1 Ne. 2:16.
c DeB 8:1–3.
d USH Frymë e Shenjtë.
e USH Pagëzim, pagëzoj; Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia; Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
17*a* USH Autoritet; Shuguroj, shugurim.
18*a* 1 Ne. 14:7; DeB 20:13–15.
19*a* DeB 29:8; 35:11; 43:17–27. USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme; Shenja të kohërave.
b USH Pendohem, pendim.
c Isa. 24:1, 5–6.
d Isa. 66:15–16; DeB 133:41. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
20*a* 1 Ne. 1:18; 2 Ne. 25:9.
b DeB 1:38.
22*a* USH Bindje, bindur (i), bindem.

të cilat unë të kam urdhëruar; dhe nëse e bën këtë, vër re unë do të të jap jetë të përjetshme, edhe sikur ti të [b]vritesh.

23 Dhe tani, përsëri, unë të flas ty, shërbëtori im Joseph, lidhur me [a]burrin që dëshiron dëshminë—

24 Vër re, unë i them atij se ai ngre lart vetveten dhe nuk përulet sa duhet përpara meje; por nëse ai do të përkulet përpara meje dhe do të përulet në lutje të fuqishme e besim, në sinqeritetin e zemrës së tij, atëherë unë do t'i jap një [a]pamje të gjërave që ai dëshiron të shohë.

25 Dhe atëherë ai do t'u thotë njerëzve të këtij brezi: Vini re, unë i kam parë gjërat që Zoti i ka treguar Joseph Smith të Riut dhe e [a]di me siguri se ato janë të vërteta, sepse i kam parë ato, sepse ato më janë treguar me anë të fuqisë së Perëndisë dhe jo të njeriut.

26 Dhe unë, Zoti, e urdhëroj atë, shërbëtorin tim Martin Harris, që ai nuk do t'u thotë më atyre lidhur me këto gjëra, përveçse do të thotë: Unë i kam parë ato dhe ato më janë treguar me anë të fuqisë së Perëndisë; dhe këto janë fjalët që ai do të thotë.

27 Por nëse e mohon këtë, ai do të shkelë besëlidhjen që ka besëlidhur më parë me mua dhe vër re, ai është i dënuar.

28 Dhe tani, në qoftë se ai nuk përulet e nuk më pranon mua gjërat që ka bërë, të cilat janë të gabuara, dhe nuk lidh besën me mua se do të zbatojë urdhërimet e mia dhe në qoftë se nuk ushtron besim në mua, vër re, unë i them atij se nuk do të ketë pamje të tilla, sepse unë nuk do t'i jap atij asnjë pamje të gjërave për të cilat kam folur.

29 Dhe nëse është kështu, unë të urdhëroj ty, shërbëtori im Joseph, që ti do t'i thuash atij se ai nuk duhet të bëjë më, as të mos më shqetësojë më lidhur me këtë çështje.

30 Dhe nëse është kështu, vër re, unë të them ty, Joseph, kur të kesh përkthyer disa faqe më shumë, ti do të ndalosh për një stinë, madje derisa unë të të urdhëroj përsëri; më pas ti mund të përkthesh përsëri.

31 Dhe në qoftë se nuk e bën këtë, vër re, ti nuk do të kesh më dhunti dhe unë do t'i marr gjërat që të kam besuar ty.

32 Dhe tani, ngaqë parashikoj qëndrimin në pritje për të të shkatërruar, po, unë parashikoj që, në qoftë se shërbëtori im Martin Harris-i nuk përulet dhe nuk merr dëshmi nga dora ime, që ai do të bjerë në shkelje;

33 Dhe ka shumë që rrinë në pritje për të të [a]shkatërruar nga faqja e dheut; dhe për këtë shkak, që ditët e tua të mund të zgjaten, unë t'i kam dhënë këto urdhërime.

34 Po, për këtë shkak unë kam thënë: Ndalo dhe mos puno

22*b* Alma 60:13; DeB 6:30; 135:1–7.
23*a* DeB 5:1.
24*a* Shih gjithashtu Dëshmia e Tre Dëshmitarëve në faqet fillestare të Librit të Mormonit.
25*a* Eth. 5:3.
33*a* DeB 10:6; 38:13, 28.

derisa unë të të urdhëroj dhe unë do të [a]siguroj mjete me anë të të cilave ti mund të kryesh gjënë që të kam urdhëruar.

35 Dhe nëse je [a]besnik në zbatimin e urdhërimeve të mia, ti do të [b]ngrihesh në ditën e fundit. Amen.

SEKSIONI 6

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Oliver Cowdery-t, në Harmony, Pennsylvania, prill 1829 (*History of the Church, *1:32–35). Oliver Cowdery filloi punët e tij si shkrues në përkthimin e Librit të Mormonit më 7 prill 1829. Ai tashmë kishte marrë një manifestim hyjnor të së vërtetës së dëshmisë së Profetit, përsa u përket fletëve mbi të cilat ishte gdhendur anali i Librit të Mormonit. Profeti i kërkoi Zotit nëpërmjet Urimit e Thumimit dhe mori këtë përgjigje.*

1–6, Punëtorët në arën e Zotit fitojnë shpëtim; 7–13, Nuk ka dhuratë më të madhe se dhurata e shpëtimit; 14–27, Një dëshmi për të vërtetën vjen me anë të fuqisë së Shpirtit; 28–37, Shihni te Krishti dhe bëni mirë vazhdimisht.

NJË punë e madhërishme dhe e [a]mrekullueshme është duke ardhur te fëmijët e njerëzve.

2 Vini re, unë jam Perëndi; i vini veshin [a]fjalës sime, që është e gjallë dhe e fuqishme, më e [b]mprehtë se një shpatë me dy tehe, deri në ndarjen veç e veç të nyjeve e të palcës; prandaj ua vini veshin fjalëve të mia.

3 Vini re, [a]fusha është e bardhë gati për t'u korrur; prandaj, kush dëshiron të korrë, le ta shtyjë draprin e tij me fuqi dhe të korrë derisa zgjat dita, që ai të mund të mbledhë si thesar për shpirtin e tij shpëtim të përjetshëm në mbretërinë e Perëndisë.

4 Po, kushdo që do të [a]shtyjë draprin e tij dhe do të korrë, njësoj thirret nga Perëndia.

5 Prandaj, në se do të [a]kërkoni nga unë, do të merrni; në se do të trokisni, do t'ju hapet.

6 Tani, ngaqë keni pyetur, vini re, unë ju them: Zbatoni urdhërimet e mia dhe [a]kërkoni të filloni e të ngrini kauzën e [b]Sionit;

7 Mos [a]kërkoni [b]pasuri, por [c]urtësi dhe vini re, [d]misteret e Perëndisë do t'ju shpalosen dhe atëherë ju do të bëheni të

34*a* 1 Ne. 3:7.
35*a* Eks. 15:26; DeB 11:20.
b Gjo. 6:39–40; 1 The. 4:17; 3 Ne. 15:1; DeB 9:14; 17:8; 75:16, 22.
6 1*a* Isa. 29:14; DeB 4:1–7; 18:44.
2*a* Heb. 4:12; Zbu. 1:16; DeB 27:1.
b Hel. 3:29; DeB 33:1.
3*a* Gjo. 4:35; DeB 31:4; 33:3; 101:64.
4*a* Zbu. 14:15–19; Alma 26:5; DeB 11:3–4, 27.
5*a* Mt. 7:7–8.
6*a* 1 Ne. 13:37.
b USH Sion.
7*a* Alma 39:14; DeB 68:31.
b 1 Mbr. 3:10–13; Mt. 19:23; Jakobi 2:18–19. USH Pasuri; Qenie i botës.
c USH Urtësi.
d DeB 42:61, 65. USH Mistere të Perëndisë.

pasur. Vini re, ai që ka jetë të [e]përjetshme është i pasur.

8 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se, madje siç dëshiron prej meje, ashtu do të jetë për ty; dhe nëse dëshiron, ti do të jesh mjeti për të bërë shumë mirësi në këtë brez.

9 Mos i thuaj asgjë veçse [a]pendim këtij brezi; zbato urdhërimet e mia dhe ndihmo për të sjellë veprën time, sipas urdhërimeve të mia, dhe ti do të bekohesh.

10 Vër re, ti ke një dhuratë dhe bekuar qofsh për shkak të dhuratës tënde. Kujto, ajo është e [a]shenjtë dhe vjen nga lart—

11 Dhe nëse do të [a]kërkosh, ti do të dish [b]mistere që janë të madhërishme e të mrekullueshme; prandaj ti duhet ta ushtrosh [c]dhuratën tënde, që të mund të zbulosh mistere, që të mund të bësh shumë njerëz të njohin diturinë e së vërtetës, po, t'i [d]bindësh ata për rrugët e tyre të gabuara.

12 Mos ia bëj të njohur dhuratën tënde ndonjërit, përveç atyre që janë të besimit tënd. Mos luaj me gjëra të [a]shenjta.

13 Në qoftë se do të bësh mirë, po, dhe do të [a]qëndrosh [b]besnik deri [c]në fund, ti do të shpëtohesh në mbretërinë e Perëndisë, që është dhurata më e madhe e të gjitha dhuratave të Perëndisë; sepse nuk ka dhuratë më të madhe sesa dhurata e [d]shpëtimit.

14 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them: Bekuar qofsh për atë që ti ke bërë; sepse ke [a]kërkuar prej meje dhe vër re, sa shpesh që ti ke kërkuar, ke marrë udhëzim nga Shpirti im. Po të mos ishte kështu, ti nuk do të kishe ardhur në vendin ku je në këtë kohë.

15 Vër re, ti e di se ke kërkuar prej meje dhe unë vërtet e ndriçova [a]mendjen tënde; dhe tani unë t'i them këto gjëra që ti të mund të dish se ke qenë ndriçuar nga Shpirti i së vërtetës;

16 Po, unë të them që ti të mund të dish se s'ka asnjë tjetër, përveç Perëndisë, që i [a]di mendimet e tua dhe qëllimet e [b]zemrës tënde.

17 Unë t'i them këto gjëra si dëshmi për ty—që fjalët ose vepra që ke qenë duke shkruar, janë të [a]vërteta.

18 Prandaj ji i [a]zellshëm; i [b]qëndro pranë shërbëtorit tim Joseph, me besnikëri, në çfarëdolloj rrethanash të vështira që ai mund të jetë për hir të fjalës.

19 Qortoje atë për gabimet e tij

7*e* DeB 14:7.
9*a* Alma 29:9; DeB 15:6; 18:14–15; 34:6. USH Punë misionare; Pendohem, pendim.
10*a* DeB 63:64.
11*a* DeB 102:23; JS—H 1:18, 26.
b Mt. 11:25; 13:10–11; Alma 12:9.
c USH Dhuratë; Dhurata të Shpirtit.
d Jak. 5:20; Alma 62:45; DeB 18:44.
12*a* Mt. 7:6.
13*a* 1 Ne. 15:24.
b Mosia 2:41; Eth. 4:19; DeB 51:19; 63:47.
c USH Duroj.
d USH Shpëtim.
14*a* USH Lutje.
15*a* USH Mendje.
16*a* 1 Kro. 28:9; Mt. 12:25; Heb. 4:12; Mosia 24:12; 3 Ne. 28:6. USH Gjithëdijshëm (i).
b 1 Mbr. 8:39.
17*a* DeB 18:2.
18*a* USH Zell.
b DeB 124:95–96.

dhe gjithashtu prano qortim prej tij. Ji i duruar; ji serioz; ji i matur; ki durim, besim, shpresë dhe dashuri hyjnore.

20 Vër re, ti je Oliveri dhe unë të kam folur për shkak të dëshirave të tua; si rrjedhim, mbaji këto fjalë [a]thesar në zemrën tënde. Ji besnik e i zellshëm në zbatimin e urdhërimeve të Perëndisë dhe unë do të të rrethoj me krahët e dashurisë sime.

21 Vër re, unë jam Jezu Krishti, [a]Biri i Perëndisë. Unë jam po ai që erdha te të [b]mitë dhe të mitë nuk më pranuan. Unë jam [c]drita që shkëlqen në [d]errësirë dhe errësira nuk e kupton atë.

22 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them: Në qoftë se ti dëshiron dëshmi të mëtejshme, sill ndër mend natën kur më bërtite në zemrën tënde, që të mund të [a]dije lidhur me të vërtetën e këtyre gjërave.

23 A nuk i fola [a]paqe mendjes tënde lidhur me çështjen? [b]Ç'dëshmi më të madhe mund të kesh sesa nga Perëndia?

24 Dhe tani, vër re, ti ke marrë një dëshmi; pasi, nëse unë të kam thënë gjëra që askush s'i di, a nuk ke marrë ti një dëshmi?

25 Dhe, vër re, unë të jap ty një dhunti, në qoftë se e dëshiron nga unë, për të [a]përkthyer, po ashtu si shërbëtori im Joseph.

26 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se ka [a]anale të cilat përmbajnë shumë nga ungjilli im, të cilat janë mbajtur të fshehta për shkak të [b]ligësisë së njerëzve;

27 Dhe tani unë të urdhëroj që, në qoftë se ti ke dëshira të mira—dëshirë për të mbledhur për vete thesare në qiell—atëherë do të ndihmosh për të nxjerrë në dritë, me dhuntinë tënde, ato pjesë të [a]shkrimeve të mia të shenjta që kanë qenë fshehur për shkak të paudhësisë.

28 Dhe tani, vër re, unë të jap ty dhe gjithashtu shërbëtorit tim Joseph, çelësat e kësaj dhuntie, që do të sjellë në dritë këtë shërbesë; dhe nga goja e dy ose tre [a]dëshmitarëve do të vërtetohet çdo fjalë.

29 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them: Nëse ata i përhedhin fjalët e mia dhe këtë pjesë të ungjillit dhe të shërbesës sime, bekuar qofshi, sepse ata nuk mund t'ju bëjnë juve më shumë se sa mua.

30 Edhe sikur ata t'ju [a]bëjnë siç më kanë bërë mua, bekuar qofshi, sepse ju do të [b]banoni me mua në [c]lavdi.

20*a* Eth. 3:21; DeB 84:85.
21*a* USH Jezu Krisht.
b Gjo. 1:10–12; Vep. 3:13–17; 3 Ne. 9:16; DeB 45:8.
c Gjo. 1:5; DeB 10:58. USH Dritë, dritë e Krishtit.
d USH Errësirë, shpirtërore.
22*a* USH Dalluar(it), dhuratë e të.
23*a* USH Paqe.
b 1 Gjo. 5:9; DeB 18:2.
25*a* Mosia 8:13; DeB 5:4; 9:1–5, 10.
26*a* DeB 8:1; 9:2. USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të profetizuara për të ardhur.
b USH Lig (i), ligësi.
27*a* DeB 35:20.
28*a* LiP. 19:15; 2 Kor. 13:1; 2 Ne. 27:12–14; DeB 128:3.
30*a* DeB 5:22; 135:1–7. USH Martir, martirizim.
b Zbu. 3:21.
c USH Lavdi.

31 Por nëse ata nuk i [a]përhedhin fjalët e mia, që do të ngrihen me anë të [b]dëshmisë që do të jepet, bekuar qofshin ata dhe atëherë ju do të keni gëzim në frytin e punëve tuaja.

32 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ashtu siç iu thashë dishepujve të mi, kudo që dy a tre janë [a]mbledhur së bashku në emrin tim, përsa i përket një gjëje, vini re, atje do të jem unë në [b]mes tyre—madje kështu siç jam unë në mes jush.

33 Mos kini [a]frikë të bëni mirë, bijtë e mi, sepse çfarë të [b]mbillni, atë edhe do të korrni; prandaj, në qoftë se mbillni mirësi, ju gjithashtu do të korrni mirësi për shpërblimin tuaj.

34 Prandaj, mos ki frikë, tufë e vogël; bëni mirë; le të bashkohen toka e ferri kundër jush, sepse, nëse ju ndërtoheni mbi [a]shkëmbin tim, ato s'mund të triumfojnë.

35 Vini re, unë nuk ju dënoj; shkoni në rrugët tuaja dhe mos [a]mëkatoni më; kryeni me maturi punën që ju kam urdhëruar.

36 [a]Shihni tek unë në çdo mendim; mos dyshoni, mos kini frikë.

37 [a]Vini re plagët që tejshpuan ijën time dhe gjithashtu shenjat e [b]gozhdëve në duart dhe këmbët e mia; jini besnikë, zbatoni urdhërimet e mia dhe ju do të [c]trashëgoni [d]mbretërinë e qiellit. Amen.

SEKSIONI 7

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Oliver Cowdery-t, në Harmony, Pennsylvania, prill 1829, kur ata kërkuan nëpërmjet Urimit dhe Thumimit lidhur me nëse Gjoni, dishepulli i dashur, mbeti në mish apo kishte vdekur. Zbulesa është një version i përkthyer i analit të bërë në pergamen nga Gjoni dhe të fshehur mirë prej tij (*History of the Church, *1:35–36).*

1–3, Gjoni i Dashuri do të jetojë derisa Zoti të vijë; 4–8, Pjetri, Jakobi dhe Gjoni mbajnë çelësat e ungjillit.

DHE Zoti më tha mua: Gjon, i [a]dashuri im, çfarë [b]dëshiron? Pasi nëse do të kërkosh atë që dëshiron, ajo do të të jepet.

31*a* 3 Ne. 16:10–14; DeB 20:8–15.
b USH Dëshmi.
32*a* Mt. 18:19–20. USH Unitet.
b DeB 29:5; 38:7.
33*a* USH Guxim, guximtar.
b Gal. 6:7–8; Mosia 7:30–31; Alma 9:28; DeB 1:10.
34*a* Psa. 71:3; Mt. 7:24–25; 1 Kor. 10:1–4; Hel. 5:12; DeB 10:69; 18:4, 17; 33:13; Mois. 7:53. USH Shkëmb.
35*a* Gjo. 8:3–11.
36*a* Isa. 45:22; DeB 43:34.
37*a* USH Jezu Krisht—Shfaqjet e Krishtit pas vdekjes.
b USH Kryqëzim.
c Mt. 5:3, 10; 3 Ne. 12:3, 10.
d USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
7 1*a* USH Gjon, bir i Zebedeut.
b 3 Ne. 28:1–10.

2 Dhe unë i thashë atij: Zot, më jep fuqi mbi [a]vdekjen, që të mund të jetoj e të sjell shpirtra te ti.

3 Dhe Zoti më tha: Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, ngaqë e dëshiron këtë, ti do të [a]mbetesh deri sa unë të vij në [b]lavdinë time dhe do të [c]profetizosh përpara kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve.

4 Dhe për këtë arsye Zoti i tha Pjetrit: Nëse dua që ai të mbetet deri sa unë të vij, ç'të duhet ty? Sepse ai dëshiroi nga unë që të mund të sjellë shpirtra tek unë, por ti dëshiron që të mund të vish me të shpejtë tek unë, në [a]mbretërinë time.

5 Unë të them ty, Pjetër, kjo ishte dëshirë e mirë; por i dashuri im ka dëshiruar që të mund të bëjë më shumë ose një punë më të madhe, ende midis njerëzve, sesa ajo që ai ka bërë më parë.

6 Po, ai ka ndërmarrë një punë më të madhe; si rrjedhim, unë do ta bëj atë si zjarr flakërues dhe një engjëll [a]shërbestar; ai do të shërbejë për ata që do të jenë [b]trashëgimtarë të shpëtimit, të cilët banojnë në [c]tokë.

7 Dhe unë do të të bëj t'i shërbesh atij dhe vëllait tënd, Jakobit; dhe mbi ju të tre unë do ta jap këtë fuqi dhe [a]çelësat e kësaj shërbese deri sa unë të vij.

8 Në të vërtetë unë ju them: Ju, që të dy, do të keni sipas dëshirave tuaja, sepse ju, që të dy, [a]gëzoheni në atë që keni dëshiruar.

SEKSIONI 8

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Oliver Cowdery-t, në Harmony, Pennsylvania, prill 1829 (*History of the Church, *1:36–37). Gjatë përkthimit të Librit të Mormonit, Oliveri, i cili vazhdonte të shërbente si shkrues, duke shkruar sipas diktimit të Profetit, dëshiroi t'i dhurohej dhuntia e përkthimit. Zoti iu përgjigj përgjërimit të tij duke dhënë këtë zbulesë.*

1–5, Zbulesa vjen me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë; 6–12, Dituria e mistereve të Perëndisë dhe fuqia për të përkthyer analet e lashta vijnë me anë të besimit.

OLIVER [a]Cowdery, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se sigurisht, ashtu si Zoti jeton, i cili është Perëndia yt dhe Shëlbuesi yt, po kaq sigurisht ti do të marrësh [b]dituri

2*a* Llu. 9:27.
ush Vdekje, fizike.
3*a* Gjo. 21:20–23.
ush Qenie të ngritura në qiell.
b ush Lavdi; Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
c Zbu. 10:11.
4*a* ush Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
6*a* DeB 130:5.
b DeB 76:86–88.
c Gjo. 10:8–11; DeB 77:14.
7*a* Mt. 16:19; Vep. 15:7; JS—H 1:72.
ush Çelësa të priftërisë.
8*a* ush Gëzim.
8 1*a* JS—H 1:66.
ush Cowdery, Oliver.
b ush Dije.

për çfarëdolloj gjërash që do të [c]kërkosh me besim, me një zemër të ndershme, duke besuar se do të marrësh dituri lidhur me gdhendjet e [d]analeve të vjetra që janë të lashta, të cilat përmbajnë ato pjesë të shkrimit tim të shenjtë që kanë qenë folur me anë të [e]manifestimit të Shpirtit tim.

2 Po, vër re, unë do të të [a]them në mendjen tënde dhe në [b]zemrën tënde, me anë të [c]Frymës së Shenjtë, që do të vijë mbi ty dhe që do të banojë në zemrën tënde.

3 Tani, vër re, ky është shpirti i zbulesës; vër re, ky është shpirti me anë të të cilit Moisiu i solli fëmijët e Izraelit përmes [a]Detit të Kuq në tokë të thatë.

4 Prandaj kjo është dhurata jote; vëre në jetë atë dhe bekuar qofsh, sepse ajo do të të çlirojë nga duart e armiqve të tu, ndërsa, po të mos ishte kështu, ata do të të vrisnin dhe do ta sillnin shpirtin tënd në shkatërrim.

5 Oh, kujtoji këto [a]fjalë dhe zbato urdhërimet e mia. Kujto, kjo është dhurata jote.

6 Tani kjo nuk është gjithë dhurata jote; sepse ti ke një dhuratë tjetër, që është dhurata e Aaronit; vër re, ajo të ka treguar shumë gjëra;

7 Vër re, nuk ka asnjë fuqi tjetër, përveçse fuqisë së Perëndisë, që mund ta bëjë këtë dhuratë të Aaronit të jetë me ty.

8 Prandaj, mos dysho, pasi ajo është dhurata e Perëndisë; dhe ti do ta mbash atë në duart e tua dhe do të bësh vepra të mrekullueshme; dhe asnjë fuqi nuk do të jetë në gjendje të ta heqë nga duart, sepse ajo është vepra e Perëndisë.

9 Dhe, si rrjedhim, çfarëdo që të më kërkosh të ta tregoj me anë të atij mjeti, atë do të të jap dhe ti do të kesh dituri lidhur me të.

10 Kujto se pa [a]besim ti s'mund të bësh asgjë; prandaj kërko me besim. Mos luaj me këto gjëra; mos [b]kërko atë që nuk duhet ta kërkosh.

11 Pyet që të mund të njohësh misteret e Perëndisë dhe që të mund të [a]përkthesh e të mund të marrësh dituri nga gjithë ato anale të lashta që kanë qenë fshehur, të cilat janë të shenjta; dhe sipas besimit tënd, do të bëhet për ty.

12 Vër re, jam unë që e kam folur atë; dhe unë jam po ai që të foli ty që nga fillimi. Amen.

SEKSIONI 9

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Oliver Cowdery-t, në Harmony, Pennsylvania, prill 1829 (*History of the Church, *1: 37–38). Oliveri qortohet që të jetë i duruar dhe nxitet të jetë i kënaqur të*

1 *c* USH Lutje.
d DeB 6:26–27; 9:2.
e DeB 5:16.
2 *a* DeB 9:7–9.
USH Zbulesë.
b USH Zemër.
c USH Frymë e Shenjtë.
3 *a* Eks. 14:13–22; LiP. 11:4; 1 Ne. 4:2; Mosia 7:19.
USH Det i Kuq.
5 *a* LiP. 11:18–19.
10 *a* USH Besim.
b DeB 88:63–65.
11 *a* DeB 9:1, 10.

shkruajë, për momentin, sipas diktimit të përkthyesit, më shumë se sa të përpiqet të përkthejë.

1–6, Anale të tjera të lashta janë akoma për t'u përkthyer; 7–14, Libri i Mormonit përkthehet me anë të studimit dhe me anë të pohimit shpirtëror.

VËR re, unë të them ty, biri im, se ngaqë ti nuk [a]përktheve sipas asaj që dëshirove prej meje dhe vërtet fillove përsëri të [b]shkruash për shërbëtorin tim, Joseph Smith i Riu, po kështu unë dëshiroj që ti duhet të vazhdosh derisa të kesh mbaruar këtë anal, të cilin ia kam besuar atij.

2 Dhe atëherë, vër re, [a]anale të [b]tjera kam unë, që do të të jap fuqi ty të mund të ndihmosh për t'i përkthyer.

3 Ji i duruar, biri im, sepse është urtësi në mua dhe nuk është e nevojshme që ti të përkthesh në këtë kohë të tanishme.

4 Vër re, puna që ti je thirrur të bësh, është të shkruash për shërbëtorin tim Joseph.

5 Dhe, vër re, është ngaqë ti nuk vazhdove siç fillove, kur fillove të përkthesh, që unë e kam hequr këtë privilegj nga ty.

6 Mos [a]mërmërit, biri im, sepse është urtësi në mua, që unë kam vepruar me ty në këtë mënyrë.

7 Vër re, ti nuk ke kuptuar; ke menduar se do të ta jap atë, kur ti nuk e more mundimin as për të më pyetur.

8 Por, vër re, unë të them se ti duhet ta [a]studiosh atë tërësisht në mendjen tënde; më pas ti duhet të më [b]pyesësh nëse është e drejtë dhe nëse është e drejtë, unë do të bëj që [c]kraharori yt do të [d]digjet përbrenda; si rrjedhim, do ta [e]ndiesh që është e drejtë.

9 Por nëse nuk është e drejtë, ti nuk do të kesh ndjenja të tilla, por do të kesh një [a]mpirje të mendimit që do të të bëjë ta harrosh gjënë që është e gabuar; si rrjedhim, ti nuk mund ta shkruash atë që është e shenjtë, veçse nëse të jepet nga unë.

10 Tani, po ta kishe ditur këtë, ti mund të kishe [a]përkthyer; megjithatë, nuk është e nevojshme që ti të përkthesh tani.

11 Vër re, ishte e nevojshme kur ti fillove; por pate [a]frikë dhe koha shkoi dhe nuk është e nevojshme tani;

12 Sepse, a nuk e vë re që unë i kam dhënë shërbëtorit tim [a]Joseph, forcë të mjaftueshme, me anë të së cilës ajo kompensohet? Dhe asnjërin prej jush nuk e kam dënuar.

9 1*a* DeB 8:1, 11.
b JS—H 1:67.
2*a* DeB 6:26; 8:1.
b Një ide për aktivitet shtesë përkthimi, duke përfshirë përkthimin e Biblës dhe të Librit të Abrahamit nga Joseph Smith-i, në të cilin Oliver Cowdery ndihmoi si shkrues. USH Përkthimi i Joseph Smith-it (PJS).
6*a* USH Mërmëritje.
8*a* USH Përsiat.
b USH Lutje.
c Llu. 24:32.
d USH Frymëzim, frymëzoj; Dëshmi.
e DeB 8:2–3.
9*a* DeB 10:2.
10*a* DeB 8:11.
11*a* USH Frikë.
12*a* DeB 18:8.

13 Bëj këtë gjë që unë të kam urdhëruar dhe ti do të përparosh. Ji besnik dhe mos iu dorëzo asnjë [a]tundimi.

14 Qëndro i palëkundur në [a]punën për të cilën të kam [b]thirrur dhe asnjë fije floku e kokës tënde nuk do të të humbasë dhe ti do të [c]ngrihesh në ditën e fundit. Amen.

SEKSIONI 10

Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Harmony, Pennsylvania, në verën e 1828-ës (History of the Church, *1:20–23). Këtu Zoti njofton Joseph-in për ndryshime të bëra nga njerëz të ligj në 116 faqet e dorëshkrimit nga përkthimi i librit të Lehit, në Librin e Mormonit. Këto faqe të dorëshkrimit kishin qenë humbur kur zotëroheshin nga Martin Harris-i, të cilit fletët i ishin besuar përkohësisht. (Shih kreun e seksionit 3.) Plani i mbrapshtë ishte të pritej ripërkthimi i pritshëm i materialit që përmbahej në faqet e vjedhura dhe më pas të diskreditohej përkthyesi, duke treguar mospërputhje të krijuara nga ndryshimet. Që ky qëllim i lig ishte sajuar nga i ligu dhe njihej nga Zoti madje ndërkohë që Mormoni, historiani i lashtë Nefit, po bënte përmbledhjen e tij të fletëve të grumbulluara, tregohet në Librin e Mormonit (shih Fjalët e Mormonit 1:3–7).*

1–26, Satani i trazon njerëzit e ligj që të kundërshtojnë veprën e Zotit; 27–33, Ai kërkon të shkatërrojë shpirtrat e njerëzve; 34–52, Ungjilli do t'u shkojë Lamanitëve dhe gjithë kombeve nëpërmjet Librit të Mormonit; 53–63, Zoti do të ngrejë Kishën e tij dhe ungjillin e tij midis njerëzve; 64–70, Ai do të mbledhë të penduarit në Kishën e tij dhe do të shpëtojë të bindurit.

TANI, vër re, unë të them ty, se ngaqë i dorëzove ato shkrime që të ishte dhënë fuqi t'i përktheje me anë të [a]Urimit dhe Thumimit, në duart e një njeriu të [b]lig, ti i ke humbur ato.

2 Dhe gjithashtu humbe dhuntinë tënde njëkohësisht dhe [a]mendja jote u errësua.

3 Megjithatë, ajo tani të është [a]rivendosur përsëri; si rrjedhim, sigurohu që të jesh besnik dhe të vazhdosh kështu deri në mbarim të pjesës së mbetur të punës së përkthimit që ke filluar.

4 Mos vrapo [a]më shpejt, as mos puno më shumë se sa ke [b]forcë e mjete të siguruara për të të mundësuar të përkthesh; por ji i [c]zellshëm deri në fund.

5 [a]Lutu gjithmonë që të mund të dalësh fitues; po, që ti të mund të mposhtësh Satanin dhe që ti të mund t'u shpëtosh du-

13*a* USH Tundoj, tundim.
14*a* 1 Kor. 16:13.
b USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
c Alma 13:29; DeB 17:8.
10 1*a* USH Urim dhe Thumim.
b DeB 3:1–15.
2*a* USH Mendje.
3*a* DeB 3:10.
4*a* Mosia 4:27.
b Eks. 18:13–26.
c Mt. 10:22. USH Zell.
5*a* 3 Ne. 18:15–21. USH Lutje.

arve të shërbëtorëve të Satanit që vërtet përkrahin veprën e tij.

6 Vër re, ata kanë kërkuar të të [a]shkatërrojnë; po, edhe [b]burri të cilit i ke besuar, ka kërkuar të të shkatërrojë.

7 Dhe për këtë shkak të thashë se ai është njeri i lig, ngaqë ka kërkuar të largojë gjërat që të kanë qenë besuar; dhe ai gjithashtu ka kërkuar të shkatërrojë dhuntinë tënde.

8 Dhe ngaqë ti i ke dorëzuar shkrimet në duart e tij, vër re, njerëzit e ligj t'i kanë marrë ato.

9 Prandaj, ti ia ke dorëzuar ato, po, atë që ishte e shenjtë, ligësisë.

10 Dhe vër re, [a]Satani u shtiu në zemrat e tyre të ndryshonin fjalët që ti ke bërë të shkruhen ose që ti ke përkthyer, të cilat kanë dalë nga duart e tua.

11 Dhe vër re, unë të them që, ngaqë ata i kanë ndryshuar fjalët, ato lexojnë ndryshe nga çfarë ti përktheve dhe bëre të shkruhet;

12 Dhe, në këtë mënyrë, djalli ka kërkuar të bëjë një plan djallëzor, që të mund ta shkatërrojë këtë punë;

13 Pasi ai ka shtënë në zemrat e tyre ta bëjnë këtë, që, duke gënjyer, ata të mund të thonë se të kanë [a]kapur përsa u përket fjalëve që je shtirur se përktheve.

14 Në të vërtetë, unë të them se nuk do të lejoj që Satani ta realizojë planin e tij të mbrapshtë në këtë gjë.

15 Sepse vër re, ai ka shtënë në zemrat e tyre që të të bëjnë të tundosh Zotin, Perëndinë tënd, duke i kërkuar ta përkthesh atë përsëri.

16 Dhe atëherë, vër re, ata thonë e mendojnë në zemrat e tyre: Do ta shohim nëse Perëndia i ka dhënë atij fuqi për të përkthyer; në qoftë se po, ai gjithashtu do t'i japë atij fuqi përsëri;

17 Dhe në qoftë se Perëndia i jep atij fuqi përsëri, ose në qoftë se ai përkthen përsëri, ose, me fjalë të tjera, në qoftë se ai sjell të njëjtat fjalë, vini re, ne kemi të njëjtat fjalë me vete dhe i kemi ndryshuar ato;

18 Si rrjedhim, ato s'do të përputhen dhe ne do të themi se ai ka gënjyer përsa u përket fjalëve të tij dhe se ai s'ka dhunti e se ai s'ka fuqi;

19 Si rrjedhim, ne do ta shkatërrojmë atë dhe gjithashtu punën; dhe do ta bëjmë këtë që të mos turpërohemi në fund dhe që të mund të fitojmë lavdi nga bota.

20 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se Satani ka ndikim të madh në zemrat e tyre; ai i [a]trazon ato drejt [b]paudhësisë, kundër asaj që është e mirë.

21 Dhe zemrat e tyre janë të [a]papastra dhe plot [b]ligësi e neveri; dhe ata e [c]duan [d]errësirën më tepër se dritën, sepse [e]veprat e

6*a* DeB 5:32–33; 38:13.
b DeB 5:1–2.
10*a* USH Djall.
13*a* Jer. 5:26.
20*a* 2 Ne. 28:20–22.
b USH Mëkat.
21*a* DeB 112:23–24.
b USH Lig (i), ligësi.
c Mois. 5:13–18.
d Mosia 15:26.
USH Errësirë, shpirtërore.
e Gjo. 3:18–21; DeB 29:45.

tyre janë të mbrapshta; prandaj ata nuk do të kërkojnë prej meje.

22 [a]Satani i nxit ata që të mund t'i [b]çojë shpirtrat e tyre në shkatërrim.

23 Dhe kështu ai ka bërë një plan djallëzor, duke menduar të shkatërrojë veprën e Perëndisë; por unë do ta kërkoj këtë prej duarve të tyre dhe ajo do të kthehet për turpin dhe dënimin e tyre në ditën e [a]gjykimit.

24 Po, ai i trazon zemrat e tyre që të zemërohen kundër kësaj vepre.

25 Po, ai u thotë atyre: Mashtroni e rrini në pritje për të kapur, që të mund të shkatërroni; vini re, ky nuk është dëm. Dhe kështu ai u bën atyre lajka e u thotë se nuk është mëkat të [a]gënjejnë, që të mund ta zënë dikë në gënjeshtër, që ata të mund ta shkatërrojnë atë.

26 Dhe kështu ai u bën atyre lajka dhe i [a]udhëheq ata, derisa i tërheq zvarrë shpirtrat e tyre drejt [b]ferrit; dhe kështu ai i bën ata të bien vetë në [c]kurthin e tyre.

27 Dhe kështu ai shkon lart e poshtë, [a]këtu e atje në tokë, duke kërkuar të [b]shkatërrojë shpirtrat e njerëzve.

28 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty: Mallkim qoftë mbi atë që gënjen për të [a]mashtruar, sepse ai mendon se dikush tjetër gënjen për të mashtruar, pasi njerëz të tillë nuk përjashtohen nga [b]drejtësia e Perëndisë.

29 Tani, vër re, ata i kanë ndryshuar këto fjalë, sepse Satani u thotë atyre: Ai ju ka mashtruar—dhe kështu ai u bën atyre lajka që të bëjnë paudhësi, për të të bërë ty të [a]tundosh Zotin, Perëndinë tënd.

30 Vër re, unë të them ty se ti nuk do t'i përkthesh përsëri ato fjalë, të cilat kanë dalë nga duart e tua.

31 Pasi, vër re, ata nuk do t'i realizojnë planet e tyre të mbrapshta me anë të gënjeshtrës kundër atyre fjalëve. Pasi, vër re, në qoftë se do të sjellësh të njëjtat fjalë, ata do të thonë se ti ke gënjyer dhe se je shtirur që përkthen, por që ti ke rënë në kundërshtim me veten tënde.

32 Dhe, vër re, ata do ta botojnë këtë dhe Satani do t'i forcojë zemrat e njerëzve, për t'i trazuar ata në zemërim kundër teje, kështu që ata nuk do t'i besojnë fjalët e mia.

33 Kështu [a]Satani mendon të mposhtë dëshminë tënde në këtë brez, që vepra të mos mund të vijë në këtë brez.

34 Por vër re, këtu është urtësia dhe ngaqë unë të tregoj [a]urtësi e të jap urdhërime lidhur me këto gjëra, atë që ti do të bësh,

22*a* 2 Ne. 2:17–18.
b USH Tundoj, tundim.
23*a* Hel. 8:25; DeB 121:23–25.
25*a* 2 Ne. 2:18; 28:8–9; Alma 10:17; Mois. 4:4. USH Gënjim.
26*a* USH Braktisje.
b USH Ferr.
c Fja. 29:5–6; 1 Ne. 14:3.
27*a* Job. 1:7.
b 2 Ne. 28:19–23; DeB 76:28–29.
28*a* USH Mashtroj, mashtrim.
b Rom. 2:3. USH Drejtësi.
29*a* Mt. 4:7.
33*a* USH Djall.
34*a* USH Urtësi.

mos ia trego botës derisa ta kesh plotësuar veprën e përkthimit.

35 Mos u habit që të thashë: Këtu është urtësia, mos ia trego botës—sepse të thashë, mos ia trego botës, që ti të mund të ruhesh.

36 Vër re, unë nuk të them që të mos ia tregosh atë të drejtëve;

37 Por ngaqë ti nuk mund t'i gjykosh gjithmonë të [a]drejtët, ose ngaqë ti nuk mund t'i dallosh gjithmonë të ligjtë nga të drejtët, si rrjedhim, unë të them: Rri në [b]heshtje derisa unë ta shoh të përshtatshme për t'ia bërë të njohura botës të gjitha gjërat lidhur me çështjen.

38 Dhe tani, në të vërtetë unë të them se një rrëfim i atyre [a]gjërave që ti ke shkruar, të cilat kanë dalë nga duart e tua, është gdhendur mbi [b]fletët e Nefit;

39 Po, dhe të kujtohesh se thuhej në ato shkrime që një rrëfim më i veçantë u dha për këto gjëra në fletët e Nefit.

40 Dhe tani, ngaqë rrëfimi që është gdhendur mbi fletët e Nefit, është më i veçantë lidhur me gjërat që, në urtësinë time, do t'ua bëj të njohura njerëzve në këtë rrëfim—

41 Si rrjedhim, ti duhet të përkthesh gdhendjet që janë mbi [a]fletët e Nefit, derisa të arrish në mbretërimin e mbretit Beniamin ose derisa të arrish tek ajo që ke përkthyer, të cilën ti e ke mbajtur;

42 Dhe vër re, duhet ta botosh atë si analin e Nefit; dhe kështu unë do t'i ngatërroj ata që i kanë ndryshuar fjalët e mia.

43 Unë nuk do të lejoj që ata të shkatërrojnë veprën time; po, unë do t'u tregoj atyre se urtësia ime është më e madhe se djallëzia e djallit.

44 Vër re, ata kanë vetëm një pjesë ose një përmbledhje të rrëfimit të Nefit.

45 Vër re, ka shumë gjëra të gdhendura mbi fletët e Nefit të cilat vërtet i japin kuptim më të madh ungjillit tim; si rrjedhim, është urtësi në mua që ti duhet ta përkthesh këtë pjesë të parë të gdhendjeve të Nefit dhe ta nxjerrësh në këtë vepër.

46 Dhe, vër re, gjithë pjesa e mbetur e kësaj [a]vepre vërtet përmban gjithë ato pjesë të [b]ungjillit tim që profetët e mi të shenjtë, po, dhe gjithashtu dishepujt e mi, [c]dëshiruan në lutjet e tyre t'i vinin këtij populli.

47 Dhe unë u thashë atyre se do t'u [a]jepet sipas [b]besimit të tyre në lutjet e tyre;

48 Po, dhe ky ishte besimi i tyre—që ungjilli im, të cilin ua dhashë atyre që të mund të predikonin në ditët e tyre, të mund të vijë te vëllezërit e tyre,

37*a* Mt. 23:28.
b Eks. 14:14.
38*a* Në parathënien e botimit të parë të Librit të Mormonit, Profeti shpjegoi se materiali në 116 faqet e humbura ishte përkthyer nga një pjesë e fletëve të quajtura "Libri i Lehit".
b USH Fletë.
41*a* FeM. 1:3–7.
46*a* USH Libër i Mormonit.
b USH Ungjill.
c Enosi 1:12–18; Morm. 8:24–26; 9:34–37.
47*a* 3 Ne. 5:13–15; DeB 3:19–20.
b USH Besim.

[a]Lamanitët dhe gjithashtu te gjithë ata që ishin bërë Lamanitë, për shkak të mosmarrëveshjeve të tyre.

49 Tani, kjo s'është e gjitha—besimi i tyre në lutjet e tyre ishte që ky ungjill duhej të bëhej i njohur gjithashtu, në se ishte e mundur që kombe të tjerë të zotëronin këtë tokë;

50 Dhe kështu ata vërtet lanë një bekim mbi këtë tokë në lutjet e tyre që, kushdo që do të besonte në këtë ungjill në këtë tokë, të mund të ketë jetë të përjetshme;

51 Po, që të mund të ishte e lirë për gjithë njerëzit të çfarëdo kombi, fisi, gjuhe ose populli që mund të jenë.

52 Dhe tani, vër re, sipas besimit të tyre në lutjet e tyre, unë do ta sjell këtë pjesë të ungjillit tim për t'u njohur nga populli im. Vër re, unë nuk e sjell atë për të shkatërruar atë që kanë marrë, por për ta forcuar atë.

53 Dhe për këtë shkak kam thënë: Në qoftë se ky brez nuk e forcon zemrën e tij, unë do të ngre kishën time midis tyre.

54 Tani unë nuk e them këtë për të shkatërruar kishën time, por e them këtë që ta ngre kishën time;

55 Prandaj, kushdo që i përket kishës sime, nuk duhet të ketë [a]frikë, sepse ai do të [b]trashëgojë [c]mbretërinë e qiellit.

56 Por janë ata që nuk më kanë [a]frikë, as nuk i mbajnë urdhërimet e mia, por ngrenë [b]kisha për vete që të [c]fitojnë, po, dhe gjithë ata që bëjnë keq dhe ngrenë mbretërinë e djallit—po, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se janë ata që do t'i shqetësoj dhe do t'i bëj të dridhen e të shkunden deri në palcë.

57 Vër re, unë jam Jezu Krishti, [a]Biri i Perëndisë. Unë erdha te të mitë dhe të mitë nuk më pranuan.

58 Unë jam [a]drita që shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kupton atë.

59 Unë jam ai që u thashë—[a]Dele të [b]tjera kam unë, që nuk janë të kësaj tufe—dishepujve të mi dhe pati shumë që nuk më [c]kuptuan.

60 Dhe unë do t'u tregoj këtyre njerëzve se kisha dele të tjera dhe se ato ishin një degë e [a]shtëpisë së Jakobit;

61 Dhe unë do të nxjerr në dritë veprat e tyre të mrekullueshme, të cilat i bënë në emrin tim;

62 Po, dhe gjithashtu do të nxjerr në dritë ungjillin tim, i cili iu shërbye atyre, dhe, vër re, ata nuk do ta mohojnë atë që ti ke marrë, por do ta ngrenë atë e do të nxjerrin në dritë çështjet e vërteta të [a]doktrinës sime, po, dhe të vetmen doktrinë që është në mua.

63 Dhe këtë e bëj që të mund të

48*a* Moro. 10:1–5; DeB 109:65–66.
55*a* USH Frikë.
b Mt. 5:10.
c USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
56*a* Pre. 12:13–14.
b USH Djall—Kisha e djallit.
c 4 Ne. 1:26.
57*a* Rom. 1:4.
58*a* DeB 6:21.
59*a* USH Bari i Mirë.
b Gjo. 10:16.
c 3 Ne. 15:16–18.
60*a* USH Vresht i Zotit.
62*a* 3 Ne. 11:31–40.

vendos ungjillin tim, që të mos ketë kaq shumë grindje; po, [a]Satani vërtet i trazon zemrat e njerëzve për t'u [b]grindur lidhur me çështjet e doktrinës sime; dhe në këto gjëra ata vërtet gabojnë, sepse i [c]shtrembërojnë shkrimet e shenjta dhe nuk i kuptojnë ato.

64 Si rrjedhim, unë do t'ua shpalos atyre këtë mister të madh;

65 Pasi, vër re, unë do t'i [a]mbledh sikurse një klloçkë i mbledh zogjtë e vet nën krahët e saj, nëse ata nuk do t'i forcojnë zemrat e tyre;

66 Po, në qoftë se do të vijnë, ata mund të vijnë e të marrin lirshëm nga [a]ujërat e jetës.

67 Vër re, kjo është doktrina ime—kushdo që pendohet dhe [a]vjen tek unë, ai është [b]kisha ime.

68 Kushdo që [a]shpall më shumë ose më pak se kjo, ai nuk është i imi, por është [b]kundër meje; prandaj ai nuk është i kishës sime.

69 Dhe tani, vër re, kushdo që është i kishës sime dhe mbetet i kishës sime deri në fund, atë do ta ngre mbi [a]shkëmbin tim dhe [b]portat e ferrit nuk do të triumfojnë ndaj tij.

70 Dhe tani, kujto fjalët e atij që është jeta dhe [a]drita e botës, Shëlbuesi yt, [b]Zoti yt dhe Perëndia yt. Amen.

SEKSIONI 11

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit vëllait të tij Hyrum Smith, në Harmony, Pennsylvania, maj 1829 (*History of the Church*, 1:39–46). Kjo zbulesë u mor nëpërmjet Urimit dhe Thumimit në përgjigje të përgjërimit dhe kërkesës së Joseph-it.* History of the Church *sugjeron që kjo zbulesë u mor pas rivendosjes së Priftërisë Aarone.*

1–6, Punëtorët në vresht do të fitojnë shpëtim; 7–14, Kërko urtësi, bëj thirrje për pendim, ki besim në Shpirtin; 15–22, Zbato urdhërimet dhe studio fjalën e Zotit; 23–27, Mos e moho shpirtin e zbulesës dhe të profecisë; 28–30, Ata që marrin Krishtin bëhen bijtë e Perëndisë.

NJË punë e madhe dhe e [a]mrekullueshme është gati për të ardhur mes fëmijëve të njerëzve.

2 Vër re, unë jam Perëndi; [a]vëri veshin [b]fjalës sime, që është e gjallë dhe e [c]fuqishme, [d]më e mprehtë se sa një shpatë me dy

63*a* USH Djall.
b USH Grindje.
c 2 Pj. 3:16.
65*a* Llu. 13:34; 3 Ne. 10:4–6; DeB 43:24.
66*a* USH Ujë i gjallë.
67*a* Mt. 11:28–30.
b USH Kishë e Jezu Krishtit.
68*a* 3 Ne. 11:40.
b Llu. 11:23.
69*a* USH Shkëmb.
b Mt. 16:18; 2 Ne. 4:31–32; DeB 17:8; 128:10.
70*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b USH Jezu Krisht.
11 1*a* Isa. 29:14; DeB 4. USH Rivendosje e ungjillit.
2*a* 1 Ne. 15:23–25; DeB 1:14; 84:43–45.
b Heb. 4:12.
c Alma 4:19; 31:5.
d Hel. 3:29–30; DeB 6:2.

tehe, deri në ndarjen veç e veç të nyjeve e të palcës; si rrjedhim vëria veshin fjalës sime.

3 Vër re, fusha është e [a]bardhë gati për t'u korrur; si rrjedhim, kushdo që dëshiron të korrë le ta shtyjë drapërin e tij me gjithë fuqinë e tij dhe të korrë derisa dita zgjat, që të mund të mbledhë si [b]thesar për shpirtin e tij shpëtim të [c]përjetshëm në mbretërinë e Perëndisë.

4 Po, kushdo që do të shtyjë [a]drapërin e tij dhe do të korrë, ai do të thirret nga Perëndia.

5 Si rrjedhim, nëse do të [a]kërkosh nga unë, ti do të marrësh; nëse do të trokasësh, do të të hapet.

6 Tani, ngaqë ke pyetur, vër re, unë të them, zbato urdhërimet e mia dhe kërko të sjellësh e të ngresh kauzën e [a]Sionit;

7 Mos kërko [a]pasuri, por [b]urtësi; dhe, vër re, misteret e Perëndisë do të të shpalosen dhe atëherë ti do të bëhesh i pasur. Vër re, ai që ka jetë të përjetshme është i pasur.

8 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, madje siç dëshiron prej meje, ashtu do të jetë për ty; dhe, nëse dëshiron, ti do të jesh mjeti për të bërë shumë mirësi në këtë brez.

9 Mos i [a]thuaj asgjë veçse [b]pendim këtij brezi; zbato urdhërimet e mia dhe ndihmo për të sjellë veprën time, [c]sipas urdhërimeve të mia, dhe ti do të bekohesh.

10 Vër re, ti ke një [a]dhunti ose ti do të kesh një dhunti, nëse do ta dëshirosh prej meje me besim, me zemër [b]të pastër, duke besuar në fuqinë e Jezu Krishtit, ose në fuqinë time, i cili të flet ty;

11 Sepse, vër re, jam unë që flas; vër re, unë jam [a]drita që shkëlqen në errësirë dhe me anë të [b]fuqisë sime, unë t'i jap këto fjalë.

12 Dhe tani, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, vëre [a]besimin tënd në atë [b]Shpirt që drejton për të bërë mirë—po, për të bërë të drejtën, për të [c]ecur me [d]përulësi, për të [e]gjykuar me drejtësi; dhe ky është Shpirti im.

13 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, unë do të të jap nga Shpirti im, që do të [a]ndriçojë [b]mendjen tënde, që do ta mbushë shpirtin tënd me [c]gëzim;

14 Dhe atëherë ti do të dish, ose me anë të kësaj ti do të dish, gjithë gjërat, cilatdo që dëshiron

3*a* DeB 12:3.
b Llu. 18:22; Hel. 5:8.
c 1 Tim. 6:19.
4*a* Zbu. 14:15; DeB 14:3–4.
5*a* USH Lutje.
6*a* Isa. 52:7–8; DeB 66:11.
USH Sion.
7*a* 1 Mbr. 3:11–13; 2 Ne. 26:31; Jakobi 2:17–19; DeB 38:39.
b USH Urtësi.
9*a* DeB 19:21–22.
b USH Pendohem, pendim.
c DeB 105:5.
10*a* DeB 46:8–12.
b Llu. 8:15.
11*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b USH Fuqi.
12*a* DeB 84:116.
USH Besim.
b Rom. 8:1–9; 1 Gjo. 4:1–6.
c USH Ec, ec me Perëndinë.
d USH Përul, përulësi.
e Mt. 7:1–5; Alma 41:14–15.
13*a* DeB 76:12.
b USH Mendje.
c USH Gëzim.

prej meje, të cilat çojnë në gjërat e [a]drejtësisë, me besim, duke besuar në mua se do të marrësh.

15 Vër re, unë të urdhëroj që ti nuk ke nevojë të mendosh se je thirrur të predikosh derisa ti të [a]thirresh.

16 Prit pak më gjatë, derisa të kesh fjalën time, [a]shkëmbin tim, kishën time dhe ungjillin tim, që të dish me siguri doktrinën time.

17 Dhe atëherë, vër re, sipas dëshirave të tua, po madje sipas besimit tënd, do të bëhet për ty.

18 Zbato urdhërimet e mia; ruaj paqen tënde; drejtoju Shpirtit tim;

19 Po, [a]qëndromë besnik me gjithë zemrën tënde, që ti të mund të ndihmosh për të nxjerrë në dritë ato gjëra për të cilat është folur—po, përkthimin e veprës sime; ji i duruar derisa ta kryesh atë.

20 Vër re, kjo është puna jote, të [a]zbatosh urdhërimet e mia, po, me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tënde.

21 Mos kërko të shpallësh fjalën time, por së pari ta [a]fitosh fjalën time dhe atëherë gjuha jote do të zgjidhet; atëherë, nëse dëshiron, ti do të kesh Shpirtin tim dhe fjalën time, po, fuqinë e Perëndisë për të bindur njerëzit.

22 Por tani ruaj paqen tënde; studio [a]fjalën time që është përhapur mes fëmijëve të njerëzve dhe gjithashtu [b]studio [c]fjalën time që do të përhapet mes fëmijëve të njerëzve, ose atë që po përkthehet tani, po, deri sa të kesh marrë gjithë atë që do t'u [d]jap fëmijëve të njerëzve në këtë brez dhe atëherë gjithë gjërat do t'i shtohen asaj.

23 Vër re ti je [a]Hyrum, biri im; [b]kërko mbretërinë e Perëndisë dhe gjithë gjërat do të shtohen sipas asaj që është e drejtë.

24 [a]Ndërto mbi shkëmbin tim, që është [b]ungjilli im;

25 Mos e moho shpirtin e [a]zbulesës, as shpirtin e [b]profecisë, sepse mjerë ai që i mohon këto gjëra;

26 Si rrjedhim, mblidh [a]thesar në zemrën tënde deri në kohën që është në urtësinë time, që ti do të shkosh më tej.

27 Vër re, unë u flas gjithë atyre që kanë dëshira të mira dhe e kanë [a]shtyrë drapërin e tyre për të korrur.

28 Vër re, unë jam [a]Jezu Krishti, Biri i Perëndisë. Unë jam jeta dhe [b]drita e botës.

29 Unë jam ai që erdhi te të vetët dhe të vetët nuk e pranuan;

30 Por në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se të

14*a* USH Drejtë (i), drejtësi.
15*a* NeB 1:5.
USH Autoritet; Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
16*a* DeB 6:34.
USH Shkëmb.
19*a* Jakobi 6:5; DeB 98:11.
20*a* USH Bindje, bindur (i), bindem.
21*a* Alma 17:2–3; DeB 84:85.
22*a* DMTH Bibla.
b USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
c DMTH Libri i Mormonit.
d Alma 29:8.
23*a* JS—H 1:4.
b Mt. 6:33.
24*a* Mt. 7:24–27.
b USH Ungjill.
25*a* USH Zbulesë.
b Zbu. 19:10.
USH Profeci, profetizoj.
26*a* LiP. 11:18; DeB 6:20; 43:34; JS—M 1:37.
27*a* USH Punë misionare.
28*a* USH Jezu Krisht.
b USH Dritë, dritë e Krishtit.

gjithëve që më pranojnë, atyre do t'u jap [a]fuqi të bëhen [b]bijtë e Perëndisë, madje atyre që besojnë në emrin tim. Amen.

SEKSIONI 12

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Joseph Knight Plakut, në Harmony, Pennsylvania, maj 1829 (*History of the Church, *1:47–48). Joseph Knight i besoi deklaratat e Joseph Smith-it lidhur me zotërimin e tij të fletëve të Librit të Mormonit dhe të punës së përkthimit, atëherë duke përparuar, dhe disa herë i kishte dhënë ndihmë materiale Joseph Smith-it e shkruesit të tij, gjë që bëri të mundur që ata të vazhdonin përkthimin. Me kërkesën e Joseph Knight-it, Profeti i kërkoi Zotit dhe mori zbulesën.*

1–6, Punëtorët në vreshtë do të fitojnë shpëtim; 7–9, Gjithë ata që dëshirojnë dhe janë të kualifikuar mund të ndihmojnë në punën e Zotit.

[a]NJË punë e madhe dhe e mrekullueshme është gati për të ardhur mes fëmijëve të njerëzve.

2 Vër re, unë jam Perëndi; vëri veshin fjalës sime, që është e gjallë dhe e fuqishme, më e mprehtë se sa një shpatë me dy tehe, deri në ndarjen veç e veç të nyjeve e të palcës; si rrjedhim vëria veshin fjalës sime.

3 Vër re, fusha është e bardhë gati për t'u korrur; si rrjedhim, kushdo që dëshiron të korrë le ta shtyjë drapërin e tij me gjithë fuqinë e tij dhe të korrë derisa dita zgjat, që të mund të mbledhë si thesar për shpirtin e tij shpëtim të përjetshëm në mbretërinë e Perëndisë.

4 Po, kushdo që do të shtyjë drapërin e tij dhe do të korrë, ai do të thirret nga Perëndia.

5 Si rrjedhim, nëse do të kërkosh nga unë, ti do të marrësh; nëse do të trokasësh, do të të hapet.

6 Tani, ngaqë ke pyetur, vër re, unë të them, zbato urdhërimet e mia dhe kërko të sjellësh dhe të ngresh kauzën e Sionit.

7 Vër re, unë të flas ty dhe gjithashtu gjithë atyre që kanë dëshira të nisin dhe të ngrenë këtë punë;

8 Dhe askush s'mund të ndihmojë në këtë punë, nëse nuk do të jetë i [a]përulur dhe plot [b]dashuri, duke patur [c]besim, [d]shpresë dhe [e]dashuri hyjnore, duke qenë i matur në gjithë gjërat, çfarëdo që do t'i besohet kujdesit të tij.

9 Vër re, jam unë drita dhe jeta e botës, që i flet këto fjalë, prandaj vërua veshin me gjithë fuqinë tënde dhe atëherë ti do të thirresh. Amen.

30*a* Gjo. 1:12.
b USH Bij dhe bija të Perëndisë.
12 1*a* Shih DeB 11:1–6 për referenca të kryqëzuara të ngjashme.
8*a* USH Përul, përulësi.
b USH Dashuri.
c USH Besim.
d USH Shpresë.
e USH Dashuri hyjnore.

SEKSIONI 13

*Shugurimi i Joseph Smith-it dhe i Oliver Cowdery-t në Priftërinë Aarone përgjatë lumit Susquehanna, pranë Harmony-së, Pennsylvania, 15 maj 1829 (*History of the Church, *1:39–42). Shugurimi u bë nga duart e një engjëlli, i cili e shpalli veten si Gjoni, po ai që thirret Gjon Pagëzori në Dhjatën e Re. Engjëlli shpjegoi se ai po vepronte nën drejtimin e Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, apostujve të lashtë, që mbanin çelësat e priftërisë më të lartë, e cila quhej Priftëria e Melkizedekut. Premtimi iu dha Joseph-it dhe Oliver-it se në kohën e duhur Priftëria e Melkizedekut do t'iu jepej atyre. (Shih seksionin 27:7, 8, 12.)*

Çelësat dhe fuqitë e Priftërisë Aarone paraqiten.

MBI ju, bashkëshërbëtorët e mi, në emër të Mesias, unë [a]jap [b]Priftërinë e Aaronit, e cila mban çelësat e shërbesës [c]engjëjve dhe të ungjillit të [d]pendimit e të [e]pagëzimit me zhytje për heqjen e mëkateve; dhe kjo nuk do të merret më kurrë nga toka, derisa bijtë e [f]Levit vërtet t'i ofrojnë përsëri një ofertë Zotit në [g]drejtësi.

SEKSIONI 14

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit David Whitmer-it, në Fayette, New York, qershor 1829 (*History of the Church, *1:48–50). Familja Whitmer ishte bërë shumë e interesuar në përkthimin e Librit të Mormonit. Profeti e vendosi banimin e tij në shtëpinë e Peter Whitmer Plakut, ku banoi derisa puna e përkthimit u çua në përfundim dhe derisa e drejta e botimit të librit të ardhshëm u sigurua. Tre nga bijtë e Whitmer-it, secili pasi mori dëshmi për vërtetësinë e veprës, u bënë shumë të shqetësuar lidhur me çështjen e detyrës së tyre individuale. Kjo zbulesë dhe dy të mëpasshmet (seksionet 15 dhe 16) u dhanë në përgjigje të një kërkese nëpërmjet Urimit dhe Thumimit. David Whitmer-i më vonë u bë një nga Tre Dëshmitarët e Librit të Mormonit.*

1–6, Punëtorët në vresht do të fitojnë shpëtim; 7–8, Jeta e përjetshme është dhurata më e madhe e dhuratave të Perëndisë; 9–11, Krishti krijoi qiejt dhe tokën.

13 1*a* JS—H 1:68–75. USH Shuguroj, shugurim.
b DeB 27:8; 84:18–34. USH Priftëri Aarone.
c USH Engjëj.
d USH Pendohem, pendim.
e USH Pagëzim, pagëzoj.
f Shih rrëfimin e Oliver Cowdery-t lidhur me rivendosjen e Priftërisë Aarone në fund të Joseph Smith–Historia. LiP. 10:8; 1 Kro. 6:48; DeB 128:24.
g USH Drejtë (i), drejtësi.

NJË punë e madhe dhe e [a]mrekullueshme është gati për të ardhur mes fëmijëve të njerëzve.

2 Vër re, unë jam Perëndi; vëri veshin fjalës sime, që është e gjallë dhe e fuqishme, më e mprehtë se sa një shpatë me dy tehe, deri në ndarjen veç e veç të nyjeve e të palcës; si rrjedhim ia vër veshin fjalës sime.

3 Vër re, fusha është e bardhë gati për t'u korrur; si rrjedhim, kushdo që dëshiron të korrë le ta shtyjë drapërin e tij me gjithë fuqinë e tij dhe të korrë derisa dita zgjat, që të mund të mbledhë si thesar për shpirtin e tij shpëtim të përjetshëm në mbretërinë e Perëndisë.

4 Po, kushdo që do të shtyjë drapërin e tij dhe do të korrë, ai do të thirret nga Perëndia.

5 Si rrjedhim, nëse do të kërkosh nga unë, ti do të marrësh; nëse do të trokasësh, do të të hapet.

6 Kërko të sjellësh dhe të ndërtosh Sionin tim. Zbato urdhërimet e mia në të gjitha gjërat.

7 Dhe, nëse i [a]zbaton urdhërimet e mia e [b]duron deri në fund, ti do të kesh [c]jetë të përjetshme, dhuratë e cila është më e madhja nga të gjitha dhuratat e Perëndisë.

8 Dhe do të ndodhë që, nëse do t'i kërkosh Atit në emrin tim, me besim, ti do të marrësh [a]Frymën e Shenjtë, e cila jep fuqi shprehëse, që ti të mund të qëndrosh si [b]dëshmitar i gjërave, lidhur me të cilat do të [c]dëgjosh e do të shohësh dhe gjithashtu që ti të mund t'i shpallësh pendim këtij brezi.

9 Vër re, unë jam [a]Jezu Krishti, [b]Biri i Perëndisë së [c]gjallë, i cili [d]krijoi qiejt dhe [e]tokën, një [f]dritë që s'mund të fshihet në [g]errësirë;

10 Si rrjedhim, unë duhet ta sjell [a]plotësinë e ungjillit tim nga [b]Johebrenjtë në shtëpinë e Izraelit.

11 Dhe vër re, ti je David-i dhe je thirrur të ndihmosh; gjë, të cilën nëse e bën dhe je besnik, ti do të bekohesh si shpirtërisht, edhe fizikisht, dhe i madh do të jetë shpërblimi yt. Amen.

14 1*a* Shih DeB 11:1—6 për referenca të kryqëzuara të ngjashme.
7*a* Lev. 26:3–12; Gjo. 15:10; Mosia 2:22, 41; DeB 58:2.
b USH Duroj.
c 2 Ne. 31:20; DeB 6:13. USH Jetë e përjetshme.
8*a* USH Frymë e Shenjtë.
b Mosia 18:8–10. USH Dëshmitar.
c Shih Dëshmia e Tre Dëshmitarëve në faqet fillestare të Librit të Mormonit.
9*a* Mosia 4:2; DeB 76:20–24.
b Rom. 1:4.
c Dan. 6:26; Alma 7:6; DeB 20:19.
d Gjo. 1:1–3, 14; 3 Ne. 9:15; DeB 45:1. USH Krijoj, krijim.
e Abr. 4:12, 24–25.
f 2 Sam. 22:29. USH Dritë, dritë e Krishtit.
g USH Errësirë, shpirtërore.
10*a* DeB 20:8–9; JS—H 1:34.
b USH Johebrenj.

SEKSIONI 15

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit John Whitmer-it, në Fayette, New York, qershor 1829 (*History of the Church, *1:50). (Shih kreun e seksionit 14.) Në mënyrë intime dhe mbresëlënëse mesazhi është personal në atë që Zoti tregon lidhur me çka dihej vetëm nga John Whitmer-i dhe ai vetë. John Whitmer-i më vonë u bë një nga Tetë Dëshmitarët e Librit të Mormonit.*

1–2, Dora e Zotit është mbi tërë tokën; 3–6, Të predikosh ungjillin dhe të shpëtosh shpirtra është gjëja më me vlerë.

VËR vesh, shërbëtori im John, dhe dëgjo fjalët e Jezu Krishtit, Zotit tënd dhe Shëlbuesit tënd.

2 Pasi vër re, unë të flas me mprehtësi dhe me [a]fuqi, sepse dora ime është mbi tërë tokën.

3 Dhe unë do të të tregoj atë që askush nuk e di, vetëm përveç meje dhe teje—

4 Pasi shumë herë ti ke dëshiruar prej meje të dish atë që do të jetë më me vlerë për ty.

5 Vër re, bekuar je për këtë gjë dhe që ke folur fjalët e mia, të cilat t'i kam dhënë sipas urdhërimeve të mia.

6 Dhe tani, vër re, unë të them se gjëja që do të jetë më me vlerë për ty, do të jetë t'i [a]shpallësh pendim këtij populli, që ti të mund të sjellësh shpirtra tek unë, që ti të mund të [b]pushosh me ta në [c]mbretërinë e [d]Atit tim. Amen.

SEKSIONI 16

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Peter Whitmer të Riut, në Fayette, New York, qershor 1829 (*History of the Church, *1:51). (Shih kreun e seksionit 14.) Peter Whitmer i Riu më vonë u bë një nga Tetë Dëshmitarët e Librit të Mormonit.*

1–2, Dora e Zotit është mbi tërë tokën; 3–6, Të predikosh ungjillin dhe të shpëtosh shpirtra është gjëja më me vlerë.

[a]VËR vesh, shërbëtori im Peter, dhe dëgjo fjalët e Jezu Krishtit, Zotit tënd dhe Shëlbuesit tënd.

2 Pasi vër re, unë të flas me mprehtësi dhe me fuqi, sepse dora ime është mbi tërë tokën.

3 Dhe unë do të të tregoj atë që askush nuk e di, vetëm përveç meje dhe teje—

4 Pasi shumë herë ti ke dëshiruar prej meje të dish atë që do të jetë më me vlerë për ty.

15 2*a* Hel. 3:29–30.
usH Fuqi.
6*a* DeB 18:15–16.
usH Punë misionare.
b usH Prehje.
c usH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
d usH Atë në qiell.
16 1*a* Shih DeB 15:1—6 për referenca të kryqëzuara të ngjashme.

5 Vër re, bekuar je për këtë gjë dhe që ke folur fjalët e mia, të cilat t'i kam dhënë sipas urdhërimeve të mia.

6 Dhe tani, vër re, unë të them se gjëja që do të jetë më me vlerë për ty, do të jetë t'i shpallësh pendim këtij populli, që ti të mund të sjellësh shpirtra tek unë, që ti të mund të pushosh me ta në mbretërinë e Atit tim. Amen.

SEKSIONI 17

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Oliver Cowdery-t, David Whitmer-it dhe Martin Harris-it, në Fayette, New York, qershor 1829, përpara se të shihnin fletët e gdhendura që përmbanin analin e Librit të Mormonit (*History of the Church, *1:52–57). Joseph-i dhe shkruesi i tij, Oliver Cowdery, kishin mësuar nga përkthimi i fletëve të Librit të Mormonit se tre dëshmitarë të veçantë do të caktoheshin (shih Ethëri 5:2–4; 2 Nefi 11:3; 27:12). Oliver Cowdery, David Whitmer-i dhe Martin Harris-i u nxitën nga një dëshirë e frymëzuar që të ishin tre dëshmitarët e veçantë. Profeti i kërkoi Zotit dhe në përgjigje u dha kjo zbulesë nëpërmjet Urimit dhe Thumimit.*

1–4, Me anë të besimit, Tre Dëshmitarët do të shohin fletët dhe gjërat e tjera të shenjta; 5–9, Krishti jep dëshmi për hyjninë e Librit të Mormonit.

VINI re, unë ju them se ju duhet të mbështeteni mbi fjalën time, gjë që nëse e bëni me qëllim të plotë në zemër, ju do të [a]shihni [b]fletët dhe gjithashtu parzmoren, [c]shpatën e Labanit, [d]Urimin dhe Thumimin, të cilat iu dhanë [e]vëllait të Jaredit në mal, kur ai foli me Zotin [f]ballë për ballë, dhe drejtuesit e [g]mrekullueshëm që iu dhanë Lehit, ndërsa në shkretëtirë, në kufijtë e [h]Detit të Kuq.

2 Dhe është me anë të besimit tuaj që ju do t'i shihni ato, madje me anë të besimit që ishte patur prej profetëve të lashtësisë.

3 Dhe pasi ta keni fituar besimin dhe t'i keni parë ato me sytë tuaj, ju duhet të [a]dëshmoni për to, me anë të fuqisë së Perëndisë;

4 Dhe këtë duhet ta bëni që shërbëtori im, Joseph Smith i Riu, të mos shkatërrohet, që unë të mund të plotësoj qëllimet e mia të drejta për fëmijët e njerëzve në këtë vepër.

5 Dhe ju do të dëshmoni se

17 1*a* 2 Ne. 27:12; Eth. 5:2–4; DeB 5:15. Shih gjithashtu Dëshmia e Tre Dëshmitarëve në faqet fillestare të Librit të Mormonit.
b Morm. 6:6; JS—H 1:52. USH Fletë.
c 1 Ne. 4:8–9; 2 Ne. 5:14; Jakobi 1:10; Mosia 1:16.
d USH Urim dhe Thumim.
e Eth. 3:1–28.
f Zan. 32:30; Eks. 33:11; Mois. 1:2.
g 1 Ne. 16:10, 16, 26–29; Alma 37:38–47.
h 1 Ne. 2:5.
3*a* USH Dëshmoj; Dëshmitar.

i keni parë ato, po ashtu si shërbëtori im, Joseph Smith i Riu, i ka parë ato; sepse është fuqia ime që ai i ka parë ato dhe është ngaqë ai kishte besim.

6 Dhe ai ka [a]përkthyer librin, madje atë [b]pjesë të cilën unë e kam urdhëruar dhe ashtu si Zoti juaj dhe Perëndia juaj jeton, ky është i vërtetë.

7 Si rrjedhim, ju keni marrë të njëjtën fuqi dhe të njëjtin besim, dhe të njëjtën dhunti si dhe ai;

8 Dhe nëse i bëni këto urdhërime të fundit prej meje, të cilat unë jua kam dhënë, [a]portat e ferrit nuk do të triumfojnë mbi ju; sepse [b]hiri im është i mjaftueshëm për ju dhe ju do të [c]ngriheni në ditën e fundit.

9 Dhe unë, Jezu Krishti, [a]Zoti juaj dhe Perëndia juaj, jua kam thënë atë, që të mund të plotësoj qëllimet e mia të drejta për fëmijët e njerëzve. Amen.

SEKSIONI 18

*Zbulesë Joseph Smith Profetit, Oliver Cowdery-t dhe David Whitmer-it, dhënë në Fayette, New York, qershor 1829 (*History of the Church*, 1:60–64). Kur Priftëria Aarone u dha, dhënia e Priftërisë Melkizedeke u premtua (shih kreun e seksionit 13). Në përgjigje të lutjes për dije lidhur me çështjen, Zoti dha këtë zbulesë.*

1–5, Shkrimet e shenjta tregojnë se si të ngrihet Kisha; 6–8, Bota po piqet në paudhësi; 9–16, Vlera e shpirtrave është e madhe; 17–25, Për të fituar shpëtim njerëzit duhet të marrin mbi vete emrin e Krishtit; 26–36, Thirrja dhe misioni i të Dymbëdhjetëve zbulohen; 37–39, Oliver Cowdery dhe David Whitmer-i duhet të kërkojnë dhe t'i gjejnë të Dymbëdhjetët; 40–47, Për të fituar shpëtim njerëzit duhet të pendohen, të pagëzohen dhe të zbatojnë urdhërimet.

TANI, vër re, për shkak të asaj që ti shërbëtori im, Oliver Cowdery, ke dëshiruar të dish prej meje, unë t'i jap këto fjalë:

2 Vër re, unë të kam manifestuar me anë të Shpirtit në shumë raste se gjërat që ke shkruar janë të [a]vërteta; prandaj ti e di se ato janë të vërteta.

3 Dhe nëse e di se janë të vërteta, vër re, unë të jap urdhërim, që ti të mbështetesh mbi gjërat që janë [a]shkruar;

4 Sepse në to janë shkruar të gjitha gjërat lidhur me themelin e kishës sime, të [a]ungjillit tim dhe të [b]shkëmbit tim.

5 Prandaj, nëse ti do të ngresh

6*a* USH Libër i Mormonit.
b 2 Ne. 27:22; 3 Ne. 26:7–10.
8*a* Mt. 16:18; 3 Ne. 11:39; DeB 10:69.
b USH Hir.
c 1 Ne. 13:37; 3 Ne. 27:14–15, 22; DeB 9:14.
9*a* USH Zot.
18 2*a* DeB 6:15–17.
3*a* DeB 98:11.
USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
4*a* USH Ungjill.
b USH Shkëmb.

kishën time mbi themelin e ungjillit tim dhe të shkëmbit tim, portat e ferrit nuk do të hapen për ty.

6 Vër re, [a]bota po piqet në paudhësi; dhe është e nevojshme që fëmijët e njerëzve të nxiten drejt pendimit, si [b]Johebrenjtë, ashtu edhe shtëpia e Izraelit.

7 Prandaj, ngaqë ti je [a]pagëzuar nga duart e shërbëtorit tim Joseph Smith i Riu, sipas asaj që unë e kam urdhëruar, ai e ka përmbushur atë për të cilën e urdhërova.

8 Dhe tani mos u habit që unë e kam thirrur atë për vetë qëllimin tim, qëllim i cili është i njohur për mua; prandaj, nëse do të jetë i [a]zellshëm në [b]zbatimin e urdhërimeve të mia, ai do të [c]bekohet me jetë të përjetshme; dhe ai quhet [d]Joseph.

9 Dhe tani, Oliver Cowdery, unë të flas ty dhe gjithashtu David Whitmer-it në formën e urdhërimit; sepse, vini re, unë i urdhëroj gjithë njerëzit kudo të pendohen dhe unë ju flas juve, sikurse Palit, [a]apostullit tim, ngaqë ju jeni thirrur me të njëjtën thirrje që ai u thirr.

10 Kujtoni që [a]vlera e [b]shpirtrave është e madhe në sytë e Perëndisë;

11 Sepse, vini re, Zoti, [a]Shëlbuesi juaj vuajti [b]vdekjen në mish; prandaj ai [c]vuajti [d]dhembjen e gjithë njerëzve, që gjithë njerëzit të mund të pendohen e të vijnë tek ai.

12 Dhe ai është [a]ngritur së vdekuri, që të mund t'i sjellë gjithë njerëzit te vetja, me kushtin e [b]pendimit.

13 Dhe sa i madh është [a]gëzimi i tij për shpirtin që pendohet!

14 Prandaj, ju jeni thirrur t'u [a]shpallni pendim këtyre njerëzve.

15 Dhe nëse është që ju duhet të punoni gjithë ditët tuaja për t'u shpallur pendim këtyre njerëzve dhe sillni qoftë edhe një [a]shpirt tek unë, sa i madh do të jetë gëzimi juaj me të në mbretërinë e Atit tim!

16 Dhe tani, nëse gëzimi juaj do të jetë i madh me një shpirt që keni sjellë tek unë në [a]mbretërinë e Atit tim, sa i madh do të jetë [b]gëzimi juaj nëse do të më [c]sillni shumë shpirtra!

17 Vini re, ju keni ungjillin tim përpara jush, dhe shkëmbin tim, dhe [a]shpëtimin tim.

18 I [a]kërkoni Atit në [b]emrin

6*a* USH Botë.
b USH Johebrenj.
7*a* JS—H 1:70–71.
8*a* USH Zell.
b USH Bindje, bindur (i), bindem.
c USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
d 2 Ne. 3:14–15.
USH Smith, Joseph, i Riu.
9*a* Rom. 1:1.
10*a* USH Shpirt—Vlera e shpirtrave.
b USH Shpirt.
11*a* USH Shëlbues.
b USH Kryqëzim.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
d Isa. 53:4–5.
USH Shlyej, shlyerje.
12*a* USH Ringjallje.
b DeB 19:4–18.
USH Pendohem, pendim.
13*a* Llu. 15:7.
14*a* Alma 29:1–2; DeB 34:5–6; 63:57.
15*a* USH Shpirt—Vlera e shpirtrave.
16*a* USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
b Alma 26:11.
USH Gëzim.
c USH Punë misionare.
17*a* USH Shpëtim.
18*a* USH Lutje.
b Gjo. 15:16.

tim, me besim, duke besuar se do të merrni dhe ju do të keni Frymën e Shenjtë, që i manifeston gjithë gjërat të cilat janë të [c]domosdoshme për fëmijët e njerëzve.

19 Dhe nëse nuk keni [a]besim, [b]shpresë dhe [c]dashuri hyjnore, ju s'mund të bëni asgjë.

20 Mos [a]luftoni kundër asnjë kishe, përveçse [b]kishës së djallit.

21 Merrni mbi vete [a]emrin e Krishtit dhe [b]flisni të vërtetën me [c]maturi.

22 Dhe sa vetë të pendohen dhe të [a]pagëzohen në emrin tim, që është Jezu Krishti, dhe të [b]durojnë deri në fund, të gjithë do të shpëtohen.

23 Vini re, Jezu Krishti është [a]emri që jepet nga Ati dhe nuk ka asnjë emër tjetër të dhënë, me anë të të cilit njeriu mund të shpëtohet;

24 Prandaj, gjithë njerëzit duhet të marrin mbi vete emrin që është dhënë nga Ati, sepse me atë emër ata do të thirren në ditën e fundit;

25 Prandaj, nëse nuk e dinë [a]emrin me të cilin thirren, ata s'mund të kenë vend në [b]mbretërinë e Atit tim.

26 Dhe tani, vini re, ka të tjerë që janë thirrur për të shpallur ungjillin tim, si [a]Johebrenj, ashtu dhe Judenj;

27 Po madje dymbëdhjetë; dhe të [a]Dymbëdhjetët do të jenë dishepujt e mi dhe ata do të marrin mbi vete emrin tim; dhe të Dymbëdhjetët janë ata që do të dëshirojnë të marrin mbi vete [b]emrin tim me qëllim të plotë të zemrës.

28 Dhe nëse dëshirojnë të marrin mbi vete emrin tim me qëllim të plotë të zemrës, ata thirren për të shkuar në gjithë [a]botën për t'i predikuar [b]ungjillin tim [c]çdo krijese.

29 Dhe ata janë ata që shugurohen nga unë për të [a]pagëzuar në emrin tim, sipas asaj që është shkruar;

30 Dhe ju e keni atë që është shkruar përpara jush; si rrjedhim, ju duhet ta kryeni atë sipas fjalëve që janë shkruar.

31 Dhe tani unë ju flas juve, të [a]Dymbëdhjetëve—Vini re, hiri im është i mjaftueshëm për ju; ju duhet të ecni me drejtësi përpara meje dhe të mos mëkatoni.

32 Dhe, vini re, ju jeni ata që shuguroheni prej meje për të [a]shuguruar priftërinj dhe mësues; për të shpallur ungjillin tim, [b]sipas fuqisë së Frymës së

18*c* DeB 88:63–65.
19*a* USH Besim.
b USH Shpresë.
c USH Dashuri hyjnore.
20*a* 2 Tim. 2:23–24; 3 Ne. 11:29–30.
b USH Djall—Kisha e djallit.
21*a* 2 Ne. 31:13; Mosia 5:8; 3 Ne. 27:5; DeB 20:37.
b DeB 100:5–8.
c Rom. 12:3.
22*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Duroj.
23*a* Mal. 1:11; Vep. 4:12; Mosia 3:17; Hel. 3:28–29.
25*a* Mosia 5:9–14.
b USH Lavdi çelestiale.
26*a* DeB 90:8–9; 112:4.
27*a* USH Apostull.
b DeB 27:12.
28*a* Mr. 16:15–16.
b USH Ungjill.
c DeB 1:2; 42:58.
29*a* 3 Ne. 11:21–28; DeB 20:72–74.
31*a* DeB 107:23–35.
32*a* Moro. 3:1–4; DeB 20:60; 107:58. USH Shuguroj, shugurim.
b 2 Pj. 1:21; DeB 68:3–4.

Shenjtë që është në ju dhe sipas [c]thirrjeve e dhuntive të Perëndisë për njerëzit;

33 Dhe unë, Jezu Krishti, Zoti juaj dhe Perëndia juaj, e kam thënë atë.

34 Këto [a]fjalë nuk janë prej njerëzve, as prej njeriut, por prej meje; si rrjedhim, ju do të dëshmoni se ato janë prej meje dhe jo prej njeriut;

35 Pasi është [a]zëri im që jua thotë ato; pasi ato ju jepen me anë të Shpirtit tim dhe me anë të fuqisë sime ju mund t'ia lexoni ato njëri-tjetrit; dhe nëse nuk është me anë të fuqisë sime, ju nuk mund t'i keni ato;

36 Prandaj, ju mund të [a]dëshmoni se e keni dëgjuar zërin tim dhe i dini fjalët e mia.

37 Dhe tani, vër re, unë të jap ty, Oliver Cawdery, dhe gjithashtu David Whitmer-it, që ju të kërkoni të Dymbëdhjetët, të cilët do të kenë dëshirat për të cilat unë kam folur;

38 Dhe prej dëshirave të tyre dhe [a]veprave të tyre ju do t'i njihni ata.

39 Dhe kur t'i keni gjetur, ju do t'ua tregoni ato gjëra atyre.

40 Dhe ju do të bini përtokë dhe do të [a]adhuroni Atin në emrin tim.

41 Dhe ju duhet t'i predikoni botës, duke thënë: Ju duhet të pendoheni dhe të pagëzoheni, në emër të Jezu Krishtit.

42 Sepse gjithë njerëzit duhet të pendohen e të pagëzohen dhe jo vetëm burrat, por gratë, si dhe fëmijët që kanë arritur vitet e [a]përgjegjshmërisë.

43 Dhe tani, pasi ta keni marrë këtë, ju duhet t'i zbatoni [a]urdhërimet e mia në të gjitha gjërat;

44 Dhe prej duarve tuaja unë do të kryej një punë të [a]mrekullueshme midis fëmijëve të njerëzve, për të [b]bindur shumë vetë për mëkatet e tyre, që ata të mund të vijnë tek pendimi dhe që ata të mund të vinë në mbretërinë e Atit tim.

45 Si rrjedhim, bekimet që unë ju jap janë [a]mbi të gjitha gjërat.

46 Dhe pasi të keni marrë këtë, nëse nuk i [a]zbatoni urdhërimet e mia, ju nuk mund të shpëtoheni në mbretërinë e Atit tim.

47 Vini re, unë, Jezu Krishti, Zoti juaj dhe Perëndia juaj, dhe Shëlbuesi juaj, me anë të fuqisë së shpirtit tim e kam folur atë. Amen.

SEKSIONI 19

Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith-it, në Manchester, New York, mars 1830 (History of the Church, *1:72-74). Në historinë e tij, Profeti e paraqiti atë si "një urdhërim të Perëndisë, dhe jo të njeriut, për Martin*

32*c* DeB 20:27.
34*a* USH Shkrime të shenjta.
35*a* DeB 1:38.
USH Zë.
36*a* USH Dëshmoj.
38*a* USH Vepra.
40*a* USH Adhuroj.
42*a* DeB 20:71; 29:47; 68:27.
USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
43*a* USH Urdhërime të Perëndisë.
44*a* Isa. 29:14; DeB 4:1.
b Alma 36:12–19; 62:45.
45*a* DeB 84:35–38.
46*a* DeB 82:3.

Harris-in, të dhënë nga ai që është i përjetshëm" (History of the Church, *1: 72).*

1–3, Krishti ka gjithë fuqinë; 4–5, Gjithë njerëzit duhet të pendohen ose të vuajnë; 6–12, Ndëshkimi i përjetshëm është ndëshkimi i Perëndisë; 13–20, Krishti vuajti për të gjithë, që ata të mos vuajnë nëse pendohen; 21–28, Prediko ungjillin e pendimit; 29–41, Deklaro lajme të mira.

UNË jam [a]Alfa dhe Omega, [b]Krishti Zoti; po madje unë jam ai, fillimi dhe fundi, Shëlbuesi i botës.

2 Unë, pasi kam kryer dhe [a]mbaruar vullnetin e atij të cilit i përkas, madje Atit, lidhur me mua—e kam bërë këtë që të mund t'ia [b]nënshtroj gjithçka vetes sime—

3 Duke ruajtur gjithë [a]fuqinë, madje në [b]shkatërrimin e Satanit dhe punëve të tij në [c]fund të botës dhe ditën e fundit, të madhërishme të gjykimit, që unë do ta sjell mbi banorët e saj, duke [d]gjykuar çdo njeri sipas [e]punëve të tij dhe veprave që ai ka bërë.

4 Dhe sigurisht çdo njeri duhet të [a]pendohet ose të [b]vuajë, sepse unë, Perëndia, jam i [c]pafundëm.

5 Si rrjedhim, unë nuk e [a]shfuqizoj gjykimin që do të sjell, por mallkime do të përhapen, vajtim, [b]kuje dhe kërcëllitje dhëmbësh, po, për ata që gjenden në të [c]majtën time.

6 Megjithatë, [a]nuk është shkruar që s'do të ketë fund të këtij mundimi, por është shkruar *mundim i [b]pafundëm.*

7 Përsëri, është shkruar *dënim i [a]përjetshëm;* si rrjedhim, ai është më i qartë se sa shkrimet e tjera të shenjta, që të mund të veprojë në zemrat e fëmijëve të njerëzve, tërësisht për lavdinë e emrit tim.

8 Si rrjedhim, unë do t'ua shpjegoj këtë mister, pasi është e përshtatshme për ju të dini, po ashtu si dhe apostujt e mi.

9 Unë ju flas juve që jeni zgjedhur lidhur me këtë gjë, sikur të ishit një, që të mund të hyni në [a]prehjen time.

10 Sepse, vini re, [a]misteri i perëndishmërisë, sa i madh është ai! Sepse, vini re, unë jam i pafundëm dhe ndëshkimi që është dhënë nga dora ime, është ndëshkim i pafundëm,

19 1*a* Zbu. 1:8, 11; 3 Ne. 9:18; DeB 35:1; 61:1. USH Alfa; Omega.
b USH Jezu Krisht.
2*a* Gjo. 17:4; 3 Ne. 11:11.
b Fil. 3:21.
3*a* USH Fuqi.
b Isa. 14:12–17; 1 Gjo. 3:8; 1 Ne. 22:26; DeB 88:111–115.
c USH Botë—Fundi i botës.
d USH Gjykim, i fundit.
e USH Vepra.
4*a* USH Pendohem, pendim.
b Llu. 13:3; Hel. 14:19.
c Mois. 1:3.
5*a* DeB 56:4; 58:32.
b Mt. 13:42.
c Mt. 25:41–43.
6*a* DeB 76:105–106; 138:59.
b DeB 76:33, 44–45.
7*a* Hel. 12:25–26; DeB 29:44.
9*a* USH Prehje.
10*a* Jakobi 4:8; DeB 76:114–116.

sepse i [b]Pafundëm është emri im. Prandaj—

11 Ndëshkim i [a]përjetshëm është ndëshkimi i Perëndisë.

12 Ndëshkim i pafundëm është ndëshkimi i Perëndisë.

13 Si rrjedhim, unë të urdhëroj të pendohesh dhe të zbatosh [a]urdhërimet që ke marrë nga dora e shërbëtorit tim Joseph Smith i Riu, në emrin tim;

14 Dhe është nëpërmjet fuqisë sime të plotfuqishme që ti i ke marrë ato;

15 Prandaj unë të urdhëroj të pendohesh—pendohu, përndryshe unë të godas me shufrën e gojës sime dhe me zemërimin tim, dhe me indinjatën time, dhe [a]vuajtjet e tua do të jenë të ashpra—sa të ashpra ti s'e di, sa therëse ti s'e di, po, sa të vështira për t'u duruar ti s'e di.

16 Pasi vër re, unë, Perëndia, i kam [a]vuajtur këto gjëra për të gjithë, që ata të mos [b]vuajnë nëse do të [c]pendohen;

17 Por nëse nuk do të pendohen, ata duhet të [a]vuajnë po aq sa unë;

18 Vuajtje që më bëri mua, madje Perëndi, më i madhi i të gjithëve, të dridhem për shkak të dhembjes e të më dalë gjak nga çdo por dhe të vuaj si në trup e në shpirt—dhe të dëshiroj që të [a]mos e pi kupën e hidhur e të mpakem—

19 Megjithatë, lavdi i qoftë Atit dhe unë mora pjesë e i [a]mbarova përgatitjet e mia për fëmijët e njerëzve.

20 Si rrjedhim, unë të urdhëroj përsëri të pendohesh, përndryshe do të të përul me fuqinë time të plotfuqishme; dhe që ti të [a]rrëfesh mëkatet e tua, përndryshe do t'i vuash këto ndëshkime për të cilat unë kam folur, të cilat në shkallën më të vogël, po, madje në shkallën më të paktë, i ke provuar në kohën që unë e largova Shpirtin tim.

21 Dhe unë të urdhëroj që ti të mos [a]predikosh asgjë përveç pendimit dhe që ti të [b]mos ia tregosh këto gjëra botës, deri sa të jetë urtësi për mua.

22 Sepse ata nuk mund ta [a]durojnë mishin tani, por [b]qumësht duhet të marrin; si rrjedhim, ata s'duhet t'i dinë këto gjëra, përndryshe do të shkatërrohen.

23 Mëso nga unë dhe dëgjoji fjalët e mia; [a]ec në [b]butësinë e Shpirtit tim dhe ti do të kesh [c]paqe në mua.

24 Unë jam [a]Jezu Krishti; unë erdha prej vullnetit të Atit dhe bëj vullnetin e tij.

25 Dhe përsëri, unë të urdhëroj

10*b* Mois. 1:3; 7:35.
usH Pafundëm (i).
11*a* Mt. 25:46.
13*a* DeB 5:2; 10:6–7; 17:1–9.
15*a* Alma 36:11–19.
16*a* Alma 11:40–41.
usH Shlyej, shlyerje.
b usH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c usH Heqje e mëkateve.
17*a* DeB 29:17.
18*a* Llu. 22:42–44.
19*a* Gjo. 17:4; 19:30.
20*a* Num. 5:6–7; Mosia 26:29; DeB 58:43; 64:7.
usH Rrëfej, rrëfim.
21*a* DeB 11:9.
b JS—H 1:42.
22*a* DeB 78:17–18.
b Heb. 5:11–14; DeB 50:40.
23*a* Moro. 7:3–4.
b usH Zemërbutë, zemërbutësi.
c usH Paqe.
24*a* usH Jezu Krisht.

që të mos [a]lakmosh [b]gruan e të afërmit tënd; as të mos kërkosh jetën e të afërmit tënd.

26 Dhe përsëri, unë të urdhëroj që ti s'duhet të lakmosh pronën tënde, por ta japësh atë lirisht për shtypjen e Librit të Mormonit, i cili përmban të [a]vërtetën dhe fjalën e Perëndisë—

27 Që është fjala ime për [a]Johebrenjtë, që shpejt mund të shkojë tek [b]Judenjtë, prej të cilëve Lamanitët janë një [c]mbetje, që ata të mund ta besojnë ungjillin dhe të mos kërkojnë të vijë një [d]Mesia i cili tashmë ka ardhur.

28 Dhe përsëri, unë të urdhëroj që ti duhet të [a]lutesh [b]me zë, ashtu si dhe në zemrën tënde; po, përpara botës, ashtu si dhe në fshehtësi, në publik, ashtu si dhe në vetmi.

29 Dhe duhet të [a]shpallësh lajme të gëzueshme, po, shpalli ato mbi malet e mbi çdo vend të lartë dhe mes çdo populli që do të të lejohet ta shohësh.

30 Dhe ti duhet ta bësh atë gjithë përulësi, duke patur [a]besim tek unë, duke mos sharë ata që shajnë.

31 Dhe për [a]doktrina të vështira ti s'duhet të flasësh, por duhet të shpallësh pendim e [b]besim në Shpëtimtarin dhe [c]heqje të mëkateve me anë të [d]pagëzimit e me anë të [e]zjarrit, po, madje të [f]Frymës së Shenjtë.

32 Vër re, ky është një [a]urdhërim i madh dhe i fundit që unë do të të jap lidhur me këtë çështje; sepse ky do të mjaftojë për ecjen tënde të përditshme, madje deri në fund të jetës tënde.

33 Dhe mjerim do të marrësh nëse nuk do t'i përfillësh këto [a]këshilla, po, madje shkatërrimin e vetes tënde dhe të pronës tënde.

34 [a]Jep një pjesë të pronës tënde, po, madje pjesë të tokës tënde, dhe gjithçka përveç mbështetjes për familjen tënde.

35 Paguaj [a]borxhin që ke lidhur [b]kontratë me tipografin dhe çliroje veten nga [c]robëria.

36 [a]Lër shtëpinë dhe strehën tënde, me përjashtim kur do të duash të shohësh familjen tënde;

37 Dhe [a]folu lirisht të gjithëve; po, prediko, këshillo, shpall të [b]vërtetën, madje me zë të lartë, me tinguj gëzimi, duke bërtitur—Hosana, hosana, bekuar qoftë emri i Zotit Perëndi!

25*a* USH Lakmoj.
b Eks. 20:17; 1 Kor. 7:2–4. USH Shkelje kurore.
26*a* USH Vërtetë (e).
27*a* USH Johebrenj.
b USH Judenj.
c Omni 1:14–19; Mosia 25:2–4; Hel. 8:21; 3 Ne. 2:12–16.
d USH Mesia.
28*a* 1 Tim. 2:8. USH Lutje.
b DeB 20:47, 51; 23:6.
29*a* USH Punë misionare.
30*a* USH Besim.
31*a* 2 Tim. 2:23–24.
b USH Besim.
c USH Heqje e mëkateve.
d USH Pagëzim, pagëzoj.
e Mt. 3:11.
f USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
32*a* DeB 58:26–29.
33*a* USH Urdhërime të Perëndisë.
34*a* Vep. 4:34–35.
35*a* USH Borxh.
b DMTH të paguash për botimin e edicionit të parë të Librit të Mormonit.
c Fja. 22:7.
36*a* Mt. 19:29.
37*a* DeB 58:47; 68:8; 71:7.
b DeB 75:4.

38 [a]Lutu gjithmonë e unë do të [b]derdh Shpirtin tim mbi ty dhe i madh do të jetë bekimi yt—po, madje më shumë se nëse ti do të fitoje thesare të tokës dhe korruptueshmëri në shtrirjen e tyre.

39 Vër re, a mund ta lexosh ti këtë pa u gëzuar dhe pa t'u gufuar zemra nga kënaqësia?

40 Apo a nuk mundesh të vazhdosh të vraposh si një udhërrëfyes i verbër?

41 Apo s'mund të jesh i [a]përulur e i butë dhe të sillesh me urtësi përpara meje? Po, [b]eja tek unë, Shpëtimtari yt. Amen.

SEKSIONI 20

*Zbulesë mbi orgazinimin dhe qeverisjen e Kishës, dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, prill 1830 (*History of the Church, *1:64–70). Duke paraprirë analin e tij për këtë zbulesë Profeti shkroi: "Ne morëm prej Tij (Jezu Krishtit) sa vijon, me anë të shpirtit të profecisë dhe të zbulesës; ajo jo vetëm na dha shumë informacion, por gjithashtu na vuri në dukje ditën e saktë në të cilën, sipas vullnetit dhe urdhërimit të Tij, ne duhej të vazhdonim për të organizuar Kishën e Tij edhe një herë këtu mbi tokë" (*History of the Church, *1:64).*

1–16, Libri i Mormonit provon hyjninë e punës së ditëve të mëvonshme; 17–28, Doktrinat e krijimit, të rënies, të shlyerjes dhe të pagëzimit konfirmohen; 29–37, Ligje që qeverisin pendimin, shfajësimin, shenjtërimin dhe pagëzimin paraqiten; 38–67, Detyrat e pleqve, të priftërinjve, të mësuesve dhe të dhjakëve përmblidhen; 68–74, Detyrat e anëtarëve, bekimi i fëmijëve dhe mënyra e pagëzimit zbulohen; 75–84, Lutjet e sakramentit dhe rregullat që qeverisin anëtarësinë e Kishës jepen.

[a]NGRITJA e [b]Kishës së Krishtit në këto ditë të fundit, duke qenë një mijë e tetëqind e tridhjetë vjet që nga ardhja e Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht në mish, ajo duke u [c]organizuar dhe ngritur në mënyrë të rregullt, në përputhje me ligjet e vendit tonë, nëpërmjet vullnetit dhe urdhërimeve të Perëndisë, në muajin e katërt dhe në ditën e gjashtë të muajit që quhet prill—

2 Urdhërime të cilat iu dhanë Joseph Smith të Riut, i cili u [a]thirr nga Perëndia dhe u [b]shugurua apostull i Jezu Krishtit, për të qenë [c]plaku i parë i kësaj kishe;

3 Dhe Oliver Cowdery-t, i cili gjithashtu u thirr nga Perëndia, një apostull i Jezu Krishtit, për të

38*a* Llu. 18:1; 2 Ne. 32:9; DeB 10:5.
b Fja. 1:23; Vep. 2:17.
41*a* USH Përul, përulësi.
b Mt. 11:28–30.

20 1*a* JS—H 1:2.
b 3 Ne. 27:1–8. USH Kishë, emër i; Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.
c DeB 21:3.
2*a* USH Autoritet; Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
b USH Apostull.
c USH Plak.

qenë plaku i dytë i kësaj kishe dhe i shuguruar nën dorën e tij;

4 Dhe kjo sipas hirit të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht, të cilit i qoftë gjithë lavdia, si tani e përjetë. Amen.

5 Pasi iu manifestua me të vërtetë këtij plaku të parë se kishte marrë një heqje të mëkateve të tij, ai u [a]ngatërrua përsëri në kotësitë e botës;

6 Por pasi u pendua dhe përuli veten sinqerisht, nëpërmjet besimit, Perëndia i shërbeu atij me anë të një [a]engjëlli të shenjtë, [b]pamja e të cilit ishte si vetëtimë dhe rroba e të cilit ishte e pastër dhe e bardhë mbi çdo bardhësi tjetër;

7 Dhe i dha atij urdhërime që e frymëzuan atë;

8 Dhe i dha atij fuqi nga lart, me anë të [a]mjeteve që ishin përgatitur më parë, për të përkthyer Librin e Mormonit;

9 I cili përmban një anal të një populli të rënë dhe të [a]plotësisë së [b]ungjillit të Jezu Krishtit për Johebrenjtë dhe për Judenjtë gjithashtu;

10 I cili u dha me anë të frymëzimit dhe u është konfirmuar të [a]tjerëve me anë të shërbesës së engjëjve dhe i është [b]shpallur botës prej tyre—

11 Duke i provuar botës se shkrimet e shenjta janë të [a]vërteta dhe se Perëndia vërtet i [b]frymëzon njerëzit dhe i thërret ata në punën e tij të [c]shenjtë në këtë kohë e brez, si dhe në brezat e lashtësisë;

12 Në këtë mënyrë duke treguar se ai është i [a]njëjti Perëndi dje, sot dhe përgjithmonë. Amen.

13 Si rrjedhim, duke patur dëshmi kaq të madhe, me anë të tyre do të gjykohet bota, madje të gjithë ata që do të marrin më pas njohurinë e kësaj pune.

14 Dhe ata që e marrin atë me besim dhe punojnë me [a]drejtësi, do të marrin një [b]kurorë të jetës së përjetshme;

15 Por ata që i forcojnë zemrat e tyre në [a]mosbesim dhe e mohojnë atë, ajo do të kthehet për mallkimin e tyre—

16 Sepse Zoti Perëndi e ka thënë atë; dhe ne, pleqtë e kishës, kemi dëgjuar dhe kemi dhënë dëshmi për fjalët e Madhërisë së lavdishëm në vendet e larta, të cilit i qoftë lavdi përherë e përgjithmonë. Amen.

17 Nëpërmjet këtyre gjërave ne [a]dimë se ka një [b]Perëndi në qiell, i cili është i pafundëm dhe i përjetshëm, nga përjetësia në përjetësi, i njëjti Perëndi i

5*a* JS—H 1:28–29.
6*a* JS—H 1:30–35. USH Engjëj.
b Mt. 28:2–3.
8*a* USH Urim dhe Thumim.
9*a* JS—H 1:34.
b USH Ungjill.
10*a* Moro. 7:29–32; DeB 5:11.
b Shih Dëshmia e Tre Dëshmitarëve dhe Dëshmia e Tetë Dëshmitarëve në faqet fillestare të Librit të Mormonit.
11*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b USH Frymëzim, frymëzoj.
c USH Shenjtë (i).
12*a* Heb. 13:8; 1 Ne. 10:18–19; Morm. 9:9–10; DeB 35:1; 38:1–4.
14*a* USH Drejtë (i), drejtësi.
b USH Jetë e përjetshme; Ekzaltim.
15*a* USH Mosbesim.
17*a* DeB 76:22–23.
b Joz. 2:11. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.

pandryshueshëm, formuesi i qiellit e i tokës dhe i gjithë gjërave që janë në to;

18 Dhe se ai [a]krijoi njeriun, mashkullin dhe femrën, sipas [b]shëmbëlltyrës së tij dhe në ngjashmërinë e tij, i krijoi ata;

19 Dhe u dha atyre urdhërime, që ata duhej ta [a]donin atë dhe t'i [b]shërbenin atij, të vetmit Perëndi të gjallë e të vërtetë, dhe se ai duhej të ishte e vetmja qenie që ata duhej ta [c]adhuronin.

20 Por me anë të shkeljes së këtyre ligjeve të shenjta njeriu u bë [a]epshor e [b]djallëzor dhe u bë një njeri i [c]rënë.

21 Si rrjedhim, Perëndia i Plotfuqishëm dha Birin e tij të [a]Vetëmlindurin, siç shkruhet në ato shkrime të shenjta që janë dhënë prej tij.

22 Ai vuajti [a]tundime, por nuk ua vuri veshin atyre.

23 Ai u [a]kryqëzua, vdiq dhe u [b]ngrit sërish ditën e tretë;

24 Dhe u [a]ngjit në qiell, u ul në të djathtën e [b]Atit, për të mbretëruar me fuqi të plotfuqishme sipas vullnetit të Atit;

25 Që të gjithë ata që do të [a]besojnë e do të pagëzohen në emrin e tij të shenjtë dhe do të [b]durojnë me besim deri në fund, do të shpëtohen—

26 Jo vetëm ata që besuan pasi ai erdhi në [a]meridianin e kohës, në mish, por gjithë ata që nga fillimi, madje gjithë ata që ishin përpara se ai të vinte, të cilët besuan në fjalët e [b]profetëve të shenjtë, që folën ashtu siç u frymëzuan nga [c]dhurata e Frymës së Shenjtë, që me të vërtetë [d]dëshmuan për të në gjithë gjërat, do të kenë jetë të përjetshme,

27 Po ashtu ata që do të vijnë më pas, të cilët do të besojnë në [a]dhuratat dhe thirrjet e Perëndisë nëpërmjet Frymës së Shenjtë, i cili [b]jep dëshmi për Atin dhe për Birin;

28 Atin, Birin dhe Frymën e Shenjtë, të cilët janë [a]një Perëndi, i pafundëm dhe i përjetshëm, pa mbarim. Amen.

29 Dhe ne e dimë se gjithë njerëzit duhet të [a]pendohen e të besojnë në emrin e Jezu Krishtit, dhe ta adhurojnë Atin në emrin e tij, dhe të durojnë me [b]besim në emrin e tij deri në fund, ose ata nuk mund

18*a* USH Krijoj, krijim.
b Zan. 1:26–27; Mosia 7:27; Eth. 3:14–17.
19*a* LiP. 11:1; Mt. 22:37; Moro. 10:32; DeB 59:5–6.
b LiP. 6:13–15. USH Shërbim.
c USH Adhuroj.
20*a* USH Epshor, epsh.
b USH Djall.
c USH Njeri i natyrshëm.
21*a* USH Vetëmlindur (i).
22*a* Mt. 4:1–11; 27:40.
23*a* USH Kryqëzim.
b USH Ringjallje.
24*a* USH Ngritje.
b USH Atë në qiell; Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
25*a* DeB 35:2; 38:4; 45:5, 8; 68:9; 76:51–53.
b USH Duroj.
26*a* DeB 39:1–3.
b Jakobi 4:4; 7:11; Mosia 13:33.
c Mois. 5:58. USH Frymë e Shenjtë.
d USH Jezu Krisht—Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit.
27*a* DeB 18:32.
b DeB 42:17.
28*a* Gjo. 17:20–22; 3 Ne. 11:27, 36. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
29*a* USH Pendohem, pendim.
b USH Besim.

të [c]shpëtohen në mbretërinë e Perëndisë.

30 Dhe ne e dimë se [a]shfajësimi përmes [b]hirit të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht është i drejtë dhe i vërtetë;

31 Dhe ne e dimë gjithashtu se [a]shenjtërimi përmes hirit të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht është i drejtë dhe i vërtetë; për të gjithë ata që e duan dhe i shërbejnë Perëndisë me gjithë [b]fuqitë, mendjet dhe forcën e tyre.

32 Por ka mundësi që njeriu të [a]humbasë hirin dhe të largohet nga Perëndia i gjallë;

33 Prandaj kisha le të jetë e vëmendshme dhe të lutet gjithmonë, përndryshe ata bien në [a]tundim;

34 Po, dhe madje ata që shenjtërohen, le të jenë të vëmendshëm gjithashtu.

35 Dhe ne e dimë se këto gjëra janë të vërteta dhe sipas zbulesave të Gjonit, as pa [a]i shtuar profecisë së librit të tij, as pa e pakësuar atë, [b]shkrimet e shenjta ose zbulesat e Perëndisë që do të vijnë më pas nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Frymës së Shenjtë, [c]zërit të Perëndisë ose shërbesës së engjëjve.

36 Dhe Zoti Perëndia e ka thënë atë; dhe nderim, fuqi e lavdi iu dhëntë emrit të tij të shenjtë, si tani e përjetë. Amen.

37 *Dhe përsëri, me mënyrën e urdhërimit për kishën lidhur me mënyrën e pagëzimit*—Gjithë ata që përulen para Perëndisë e dëshirojnë të [a]pagëzohen, dhe vijnë me [b]zemra të thyera e shpirtra të penduar, dhe dëshmojnë përpara kishës se janë penduar me të vërtetë për gjithë mëkatet e tyre, dhe janë të gatshëm të marrin mbi vete [c]emrin e Jezu Krishtit, duke patur [d]vendosmëri për t'i shërbyer atij deri në fund, dhe me të vërtetë manifestojnë me anë të [e]veprave të tyre, se ata i kanë marrë prej Shpirtit të Krishtit për [f]heqjen e mëkateve të tyre, do të merren me anë të pagëzimit në kishën e tij.

38 *Detyra e pleqve, priftërinjve, mësuesve, dhjakëve dhe anëtarëve të kishës së Krishtit*—Një [a]apostull është një plak dhe është thirrja e tij të [b]pagëzojë;

39 Dhe të [a]shugurojë pleq, priftërinj, mësues dhe dhjakë të tjerë;

40 Dhe të [a]administrojë bukë dhe verë—emblemat e mishit dhe të gjakut të Krishtit—

41 Dhe të [a]konfirmojë ata që

29*c* USH Shpëtim; Plan i shëlbimit.
30*a* USH Shfajësim, shfajësoj.
b USH Hir.
31*a* USH Shenjtërim.
b LiP. 6:5; Moro. 10:32.
32*a* USH Braktisje; Kryengritje.
33*a* USH Tundoj, tundim.
35*a* Zbu. 22:18–19.
b USH Shkrime të shenjta.
c DeB 18:33–36.
37*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Zemër e thyer.
c Mosia 5:7–9; 18:8–10. USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
d USH Duroj.
e Jak. 2:18. USH Vepra.
f USH Heqje e mëkateve.
38*a* USH Apostull.
b 3 Ne. 11:21–22.
39*a* Moro. 3:1–4; DeB 107:58.
40*a* USH Sakrament.
41*a* DeB 33:11, 14–15; 55:3.

pagëzohen në kishë, duke vënë [b]duart, për pagëzimin prej zjarrit dhe prej Frymës së [c]Shenjtë, sipas shkrimeve të shenjta;

42 Dhe të japë mësim, të sqarojë, të këshillojë, të pagëzojë dhe të vëzhgojë mbi kishën;

43 Dhe të konfirmojë kishën me anë të vënies së duarve dhe të dhënies së Frymës së Shenjtë;

44 Dhe të marrë drejtimin e gjithë mbledhjeve.

45 Pleqtë duhet të [a]drejtojnë mbledhjet ashtu siç udhëhiqen nga Fryma e Shenjtë, sipas urdhërimeve dhe zbulesave të Perëndisë.

46 Detyra e [a]priftit është të predikojë, të [b]japë mësim, të sqarojë, të këshillojë, të pagëzojë dhe të administrojë sakramentin,

47 Dhe të vizitojë shtëpinë e çdo anëtari, dhe t'i nxisë ata të [a]luten [b]me zë e në fshehtësi dhe të ndjekin të gjitha detyrat [c]familjare.

48 Dhe ai gjithashtu mund të [a]shugurojë priftërinj, mësues dhe dhjakë të tjerë.

49 Dhe ai duhet të marrë drejtimin e mbledhjeve kur nuk ka asnjë plak të pranishëm;

50 Por kur ka një plak të pranishëm, ai vetëm duhet të predikojë, të japë mësim, të sqarojë, të këshillojë dhe të pagëzojë,

51 Dhe të vizitojë shtëpinë e çdo anëtari, duke i nxitur ata të luten me zë e në fshehtësi dhe të ndjekin të gjitha detyrat familjare.

52 Në gjithë këto detyra prifti duhet të [a]ndihmojë plakun, në qoftë se e kërkon rasti.

53 Detyra e [a]mësuesit është të [b]vëzhgojë mbi kishën gjithmonë dhe të jetë me ta e t'i forcojë ata;

54 Dhe të kujdeset që nuk ka paudhësi në kishë, as [a]ashpërsi me njëri-tjetrin, as gjënjeshtra, të folur pas shpine apo të folur [b]dashakeqës;

55 Dhe të kujdeset që kisha të mblidhet së bashku shpesh dhe gjithashtu të kujdeset që tërë anëtarët të bëjnë detyrën e tyre.

56 Dhe ai duhet të marrë drejtimin e mbledhjeve në mungesë të plakut ose të priftit—

57 Dhe ai duhet të ndihmohet gjithmonë në gjithë detyrat e tij në kishë prej [a]dhjakëve, nëse rasti e kërkon.

58 Por as mësuesit, as dhjakët nuk kanë autoritet të pagëzojnë, të administrojnë sakramentin apo të vënë duart;

59 Ata, megjithatë, duhet të paralajmërojnë, të sqarojnë, të këshillojnë e të japin mësim dhe t'i ftojnë të gjithë të vijnë te Krishti.

60 Çdo [a]plak, prift, mësues ose dhjak duhet të shugurohet sipas dhuntive dhe [b]thirrjeve të Perëndisë për të; dhe ai duhet

41*b* USH Duar, vënie e.
c USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
45*a* Moro. 6:9; DeB 46:2.
46*a* DeB 84:111; 107:61. USH Prift, Priftëri Aarone.
b USH Mësoj, mësues.
47*a* 1 Tim. 2:8.
b DeB 19:28.
c USH Familje.
48*a* USH Shuguroj, shugurim.
52*a* DeB 107:14.
53*a* USH Mësues, Priftëri Aarone.
b USH Ruaj, roje.
54*a* 1 The. 5:11–13.
b USH Shpifje.
57*a* USH Dhjak.
60*a* USH Plak.
b USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.

të shugurohet me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë, që është në atë që e shuguron.

61 Pleqtë e shumtë që përbëjnë këtë kishë të Krishtit, duhet të takohen në konferencë një herë në tre muaj, ose herë pas here siç do të udhëzojnë apo caktojnë konferencat e përmendura;

62 Dhe konferencat e përmendura duhet të kryejnë çfarëdo punë të kishës që është e nevojshme të kryhet në atë kohë.

63 Pleqtë duhet t'i marrin lejet e tyre nga pleq të tjerë, me anë të [a]votës së kishës së cilës i përkasin, ose nga konferencat.

64 Çdo prift, mësues ose dhjak që shugurohet nga një prift, mund të marrë një vërtetim prej tij në atë kohë, [a]vërtetim i cili kur i paraqitet një plaku, do ta bëjë atë të aftë për një leje, e cila do ta autorizojë atë të kryejë detyrat e thirrjes së tij, ose ai mund ta marrë atë nga një konferencë.

65 Askush nuk duhet të [a]shugurohet në ndonjë detyrë në këtë kishë, atje ku ka një degë të saj të organizuar në mënyrë të rregullt, pa [b]votën e asaj kishe;

66 Por pleqtë kryesues, peshkopët udhëtues, këshilltarët e lartë, priftërinjtë e lartë dhe pleqtë mund të kenë privilegjin e të shuguruarit, atje ku s'ka degë të kishës, që të mund të thirret një votim.

67 Çdo president i priftërisë së lartë (ose plak kryesues), [a]peshkop, këshilltar i lartë dhe [b]prift i lartë duhet të shugurohet nëpërmjet drejtimit të [c]këshillit të lartë të konferencës së përgjithshme.

68 [a]*Detyra e anëtarëve pasi ata pranohen me anë të pagëzimit.*—Pleqtë ose priftërinjtë duhet të kenë kohë të mjaftueshme për të sqaruar të gjitha gjërat lidhur me kishën e Krishtit që ata t'i [b]kuptojnë, përpara se të marrin [c]sakramentin dhe të konfirmohen me anë të vënies së [d]duarve prej pleqve, kështu që të gjitha gjërat të mund të bëhen me rregull.

69 Dhe anëtarët duhet të tregojnë përpara kishës dhe gjithashtu përpara pleqve, me një të ecur dhe të folur të perëndishëm, se ata janë të denjë për të, që mund të ketë [a]vepra dhe besim të përshtatshëm me shkrimet e shenjta—duke ecur në [b]shenjtëri përpara Zotit.

70 Çdo anëtar i kishës së Krishtit që ka fëmijë duhet t'i sjellë ata te pleqtë përpara kishës, të cilët duhet të vënë duart e tyre mbi ta në emër të Jezu Krishtit dhe t'i [a]bekojnë në emër të tij.

71 Askush nuk mund të pranohet në kishën e Krishtit, nëse ai

63*a* USH Miratim i përbashkët.
64*a* DeB 20:84; 52:41.
65*a* USH Shuguroj, shugurim.
b DeB 26:2.
USH Miratim i përbashkët.
67*a* USH Peshkop.
b USH Prift i lartë.
c USH Këshill i lartë.
68*a* USH Detyrë.
b USH Kuptuar(it) (të).
c USH Sakrament.
d USH Duar, vënie e.
69*a* Jak. 2:14–17.
b USH Shenjtëri.
70*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim—Bekim i fëmijëve.

nuk ka arritur vitet e [a]përgjegjshmërisë përpara Perëndisë dhe nëse nuk është në gjendje të [b]pendohet.

72 [a]Pagëzimi duhet të administrohet në mënyrën e mëposhtme për gjithë ata që pendohen—

73 Personi që thirret nga Perëndia dhe ka autoritet nga Jezu Krishti të pagëzojë, duhet të zbresë në ujë me personin që është paraqitur për pagëzim dhe duhet të thotë duke e thirrur atë me emër: Duke qenë i autorizuar nga Jezu Krishti, unë të pagëzoj në emër të Atit dhe të Birit, dhe të Frymës së Shenjtë. Amen.

74 Më pas ai duhet ta [a]zhysë atë në ujë dhe ta nxjerrë përsëri nga uji.

75 Është e domosdoshme që kisha të takohet së bashku shpesh për të [a]marrë bukë dhe verë në [b]kujtim të Zotit Jezus;

76 Dhe plaku ose prifti duhet ta administrojë atë; dhe sipas kësaj [a]mënyre ai duhet ta administrojë atë—ai duhet të bjerë në gjunjë me kishën dhe t'i drejtohet Atit me lutje solemne, duke thënë:

77 O Perëndi, Ati i Amshuar, ne të kërkojmë ty në emër të Birit tënd, Jezu Krishtit, t'u bekosh e t'u shenjtërosh këtë [a]bukë shpirtrave të të gjithë atyre që marrin prej saj, që ata të mund të hanë në kujtim të trupit të Birit tënd dhe të mund të të [b]dëshmojnë ty, O Perëndi, Ati i Amshuar, se ata janë të gatshëm të [c]marrin mbi vete emrin e Birit tënd dhe gjithmonë ta kujtojnë atë e të [d]zbatojnë urdhërimet që ai u ka dhënë atyre, që të mund të kenë gjithmonë [e]Shpirtin e tij me ta. Amen.

78 [a]Mënyra e administrimit të verës—ai gjithashtu duhet të marrë [b]gotën dhe të thotë:

79 O Perëndi, Ati i Amshuar, ne të kërkojmë ty në emër të Birit tënd, Jezu Krishtit, t'u bekosh e t'u shenjtërosh këtë [a]verë shpirtrave të të gjithë atyre që pinë prej saj, që ata të mund ta bëjnë atë në kujtim të gjakut të Birit tënd, i cili u derdh për ta; që ata të mund të të dëshmojnë ty, O Perëndi, Ati i Amshuar, se gjithmonë e kujtojnë atë, që të mund të kenë Shpirtin e tij me ta. Amen.

80 Çdo anëtar i kishës së Krishtit që bën një shkelje ose zihet në faj, duhet të trajtohet siç udhëzojnë shkrimet e shenjta.

81 Do të jetë detyra e disa kishave që përbëjnë kishën e Krishtit, që të dërgojnë një ose më shumë nga mësuesit e tyre

71*a* DeB 18:42; 29:47; 68:25–27.
usH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri; Pagëzim, pagëzoj—Cilësitë për pagëzim.
b usH Pendohem, pendim.

72*a* 3 Ne. 11:22–28.

74*a* usH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim me zhytje.

75*a* Vep. 20:7.
b usH Sakrament.

76*a* Moro. 4:1–3.

77*a* Llu. 22:19.
b Mosia 18:8–10; DeB 20:37.
c Mosia 5:8–12.
d usH Bindje, bindur (i), bindem.
e Gjo. 14:16.

78*a* Moro. 5:1–2.
b Llu. 22:20.

79*a* DeB 27:2–4.

për të ndjekur disa konferenca të mbajtura nga pleqtë e kishës,

82 Me një listë [a]emrash të anëtarëve të ndryshëm të bashkuar me kishën që nga konferenca e fundit; ose ta dërgojnë nga dora e ndonjë prifti; kështu që një listë e rregullt e gjithë emrave të tërë kishës mund të mbahet në një libër nga njëri prej pleqve, kushdo që pleqtë e tjerë do të caktojnë herë pas here;

83 Dhe gjithashtu, nëse dikush është [a]përjashtuar nga kisha, kështu që emrat e tyre të mund të fshihen nga anali i përgjithshëm i kishës për emrat.

84 Gjithë anëtarët që lëvizin nga kisha ku banojnë, nëse shkojnë në një kishë ku nuk njihen, mund të marrin një letër që vërteton se ata janë anëtarë të rregullt dhe me qëndrim të mirë, vërtetim i cili mund të nënshkruhet nga një plak ose prift, në qoftë se anëtari që e merr letrën njihet personalisht me plakun apo priftin, ose mund të nënshkruhet nga mësuesit apo dhjakët e kishës.

SEKSIONI 21

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Fayette, New York, 6 prill 1830 (*History of the Church*, 1:74–79). Kjo zbulesë u dha në organizimin e Kishës, në datën e përmendur, në shtëpinë e Peter Whitmer Plakut. Gjashtë burra, të cilët qenë pagëzuar më parë, morën pjesë. Me votim të njëzëshëm këta burra shprehën dëshirën dhe vendosmërinë e tyre për t'u organizuar, sipas urdhërimit të Perëndisë (shih seksionin 20). Ata gjithashtu votuan për ta pranuar e mbështetur Joseph Smith të Riun dhe Oliver Cowdery-n si drejtuesit kryesues të Kishës. Me anë të vënies së duarve, Joseph-i më pas shuguroi Oliver-in një plak të Kishës dhe Oliver-i, në mënyrë të ngjashme, shuguroi Joseph-in. Pas administrimit të sakramentit, Joseph-i dhe Oliver-i vunë duart mbi pjesëmarrësit një e nga një për dhënien e Frymës së Shenjtë dhe për konfirmimin e secilit si anëtar i Kishës.*

1–3, Joseph Smith-i thirret të jetë shikues, përkthyes, profet, apostull dhe plak; 4–8, Fjala e tij do të udhëheqë kauzën e Sionit; 9–12, Shenjtorët do t'i besojnë fjalët e tij, kur ai të flasë me anë të Ngushëlluesit.

VINI re, do të ketë një [a]anal të mbajtur mes jush; dhe në të ti do të quhesh [b]shikues, përkthyes, profet, [c]apostull i Jezu Krishtit, plak i kishës nëpërmjet vullnetit të Perëndisë, Atit dhe hirit të Zotit tuaj Jezu Krisht,

2 Duke qenë i [a]frymëzuar nga Fryma e Shenjtë për të ngritur themelin e saj dhe për ta ndërtuar atë mbi besimin më të shenjtë.

82*a* Moro. 6:4.
83*a* Eks. 32:33; Alma 5:57; Moro. 6:7.
USH Shkishërim.
21 1*a* DeB 47:1; 69:3–8; 85:1.
b USH Shikues.
c USH Apostull.
2*a* USH Frymëzim, frymëzoj.

3 [a]Kishë e cila u [b]organizua dhe u ngrit në vitin e tetëqind e tridhjetë të Zotit tuaj, në muajin e katërt dhe në ditën e gjashtë të muajit që quhet prill.

4 Si rrjedhim, domethënë kisha, ju duhet t'u vini veshin [a]fjalëve dhe urdhërimeve të tij, që ai do t'jua japë ashtu siç i merr ato, duke ecur gjithë [b]shenjtëri përpara meje;

5 Sepse [a]fjalën e tij duhet ta merrni si nga goja ime, plot durim e besim.

6 Pasi duke i bërë këto gjëra, [a]portat e ferrit nuk do të hapen kundër jush; po, dhe Zoti Perëndi do t'i shpërndajë fuqitë e [b]errësirës përpara jush dhe do të bëjë që qiejt të [c]dridhen për të mirën tuaj dhe për [d]lavdinë e emrit të tij.

7 Sepse kështu thotë Zoti Perëndi: Atë e kam frymëzuar të nxisë kauzën e [a]Sionit me fuqi të madhe për mirë dhe zellin e tij e njoh e lutjet e tij i kam dëgjuar.

8 Po, vajtimin e tij për Sionin e kam parë dhe unë do të bëj që ai të mos vajtojë më për të; sepse ditët e tij të gëzimit kanë ardhur nga [a]heqja e mëkateve të tij dhe nga manifestimet e bekimeve të mia mbi veprat e tij.

9 Pasi, vini re, unë do t'i [a]bekoj të gjithë ata që punojnë në [b]vreshtin tim, me një bekim të fuqishëm dhe ata do t'i besojnë fjalët e tij, që iu dhanë atij prej meje nëpërmjet [c]Ngushëlluesit, i cili [d]manifeston se Jezusi u [e]kryqëzua nga njerëz [f]mëkatarë për mëkatet e [g]botës, po, për heqjen e mëkateve të [h]zemrës së penduar.

10 Prandaj është vullneti im që ai duhet të [a]shugurohet nga ty, Oliver Cowdery, apostulli im;

11 Kjo duke qenë një ordinancë për ty, pasi ti je një plak nën duart e tij, ai duke qenë i [a]pari për ty, që ti të mund të jesh një plak për këtë kishë të Krishtit, duke mbajtur emrin tim—

12 Dhe predikuesi i parë i kësaj kishe, për kishën dhe përpara botës, po, përpara Johebrenjve; po, dhe kështu thotë Zoti Perëndi, ja, ja, për [a]Judenjtë gjithashtu. Amen.

SEKSIONI 22

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Manchester, New York, prill 1830 (*History of the Church*, 1:79–80). Kjo zbulesë iu dha*

3*a* USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.
b DeB 20:1.
4*a* USH Shkrime të shenjta.
b USH Shenjtëri.
5*a* DeB 1:38.
USH Përkrahje e udhëheqësve të kishës; Profet.
6*a* Mt. 16:18; DeB 10:69.
b Kol. 1:12–13.
c DeB 35:24.
d USH Lavdi.
7*a* USH Sion.
8*a* DeB 20:5–6.
9*a* 1 Ne. 13:37; Jakobi 5:70–76.
b USH Vresht i Zotit.
c USH Ngushëllues.
d USH Dëshmoj.
e USH Kryqëzim.
f USH Mëkat.
g 1 Gjo. 2:2.
USH Botë—Njerëz që nuk u binden urdhërimeve.
h USH Zemër e thyer.
10*a* USH Shuguroj, shugurim.
11*a* DeB 20:2.
12*a* 1 Ne. 13:42; DeB 19:27; 90:8–9.

Kishës si pasojë e disa vetëve që ishin pagëzuar më parë, të cilët dëshironin të bashkoheshin me Kishën pa një ripagëzim.

1, Pagëzimi është një besëlidhje e re dhe e përjetshme; 2–4, Pagëzimi me autoritet kërkohet.

VINI re, unë ju them se tërë besëlidhjet e [a]vjetra i kam bërë të jenë të pavlefshme me anë të kësaj gjëje; dhe kjo është një besëlidhje e re dhe e [b]pafundme, madje ajo që ishte që nga fillimi.

2 Si rrjedhim, edhe pse një njeri duhet të pagëzohet njëqind herë, ajo nuk i vlen aspak, pasi ju s'mund të hyni nga dera e ngushtë nëpërmjet [a]ligjit të Moisiut, as nëpërmjet veprave tuaja të [b]vdekura.

3 Sepse është për shkak të veprave tuaja të vdekura, që unë e kam bërë këtë besëlidhje të fundit dhe këtë kishë të ngrihet për mua, madje si në ditët e lashta.

4 Si rrjedhim, hyni nga [a]porta, siç ju kam urdhëruar, dhe mos [b]kërkoni të këshilloni Perëndinë tuaj. Amen.

SEKSIONI 23

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Manchester, New York, prill 1830, Oliver Cowdery-t, Hyrum Smith-it, Samuel H. Smith-it, Joseph Smith Plakut dhe Joseph Knight Plakut (*History of the Church, *1:80). Si rezultat i dëshirës më të madhe nga ana e pesë vetëve të përmendur për të ditur për detyrat e tyre përkatëse, Profeti i kërkoi Zotit dhe mori këtë zbulesë.*

1–7, Këta dishepuj të hershëm thirren për të predikuar, për të këshilluar dhe për të forcuar Kishën.

VËR re, unë të flas ty, Oliver, disa fjalë. Vër re, ti je bekuar dhe nuk je nën mallkim. Por ruhu nga [a]krenaria, që të mos biesh në [b]tundim.

2 Bëja të ditur thirrjen tënde kishës e gjithashtu botës dhe zemra jote do të hapet për të predikuar të vërtetën tani e përjetë. Amen.

3 Vër re, unë të flas ty, Hyrum, disa fjalë; ti gjithashtu nuk je nën mallkim dhe zemra jote është e hapur dhe gjuha jote e zgjidhur; dhe thirrja jote është këshillimi dhe [a]forcimi i kishës vazhdimisht. Prandaj detyra jote është për kishën përgjithmonë dhe kjo për shkak të familjes tënde. Amen.

22 1*a* Heb. 8:13; 3 Ne. 12:46–47.
b DeB 66:2.
USH Besëlidhje; Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
2*a* Gal. 2:16.
USH Ligj i Moisiut.
b Moro. 8:23–26.
4*a* Mt. 7:13–14; Llu. 13:24; 2 Ne. 9:41; 31:9, 17–18; 3 Ne. 14:13–14.
USH Pagëzim, pagëzoj.
b Jakobi 4:10.
23 1*a* USH Kryelartësi, krenari.
b USH Tundoj, tundim.
3*a* DeB 81:4–5; 108:7.

4 Vër re, unë të flas disa fjalë ty, [a]Samuel; pasi ti gjithashtu nuk je nën mallkim dhe thirrja jote është këshillimi dhe forcimi i kishës; dhe ti s'je thirrur ende për të predikuar përpara botës. Amen.

5 Vër re, unë të flas disa fjalë ty, Joseph; pasi ti gjithashtu nuk je nën mallkim dhe thirrja jote është gjithashtu këshillimi dhe forcimi i kishës; dhe kjo është detyra jote tani e përjetë. Amen.

6 Vër re, unë të manifestoj ty, Joseph Knight, me anë të këtyre fjalëve, se ti duhet të marrësh [a]kryqin tënd, për këtë ti duhet të [b]lutesh [c]me zë përpara botës si dhe në fshehtësi, dhe në familjen tënde, dhe midis miqve të tu, dhe në të gjitha vendet.

7 Dhe, vër re, është detyra jote të [a]bashkohesh me kishën e vërtetë dhe ta përdorësh gjuhën tënde për këshillim vazhdimisht, që të mund të marrësh çmimin e punëtorit. Amen.

SEKSIONI 24

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Oliver Cowdery-t, në Harmony, Pennsylvania, korrik 1830 (*History of the Church*, 1:101–103). Edhe pse më pak se katër muaj kishin kaluar që kur kisha u organizua, përndjekja ishte bërë e fortë dhe udhëheqësit duhej të kërkonin siguri në izolimin për një farë kohe. Tri zbulesat e mëposhtme u dhanë në këtë kohë për t'i forcuar, inkurajuar dhe udhëzuar ata.*

1–9, Joseph Smith-i është thirrur të përkthejë, të predikojë dhe t'i sqarojë shkrimet e shenjta; 10–12, Oliver Cowdery është thirrur të predikojë ungjillin; 13–19, Ligji zbulohet lidhur me mrekullitë, mallkimet, shkundjen e pluhurit nga këmbët dhe vajtjen pa çantë apo trastë.

VËR re, ti u thirre dhe u zgjodhe për të shkruar Librin e Mormonit dhe në shërbesën time; dhe unë të kam shpëtuar nga të gjitha mundimet e të kam këshilluar, kështu që ti je çliruar nga gjithë armiqtë e tu dhe je çliruar nga fuqitë e Satanit e nga errësira!

2 Megjithatë, ti je i pafalshëm në [a]shkeljet e tua; megjithatë, shko në rrugën tënde dhe mos mëkato më.

3 [a]Ndero shërbesën tënde; dhe pasi t'i kesh mbjellë arat e tua dhe t'i kesh mbrojtur ato, shko me shpejtësi te kisha që është në [b]Colesville, Fayette e Manchester dhe ata do të të [c]mbështesin; dhe unë do t'i bekoj ata si shpirtërisht, ashtu edhe fizikisht;

4 Por nëse nuk të pranojnë, unë do të dërgoj mbi ta një mallkim në vend të një bekimi.

4*a* JS—H 1:4.
6*a* Mt. 10:38; 3 Ne. 12:30.
b USH Lutje.
c DeB 20:47, 51.
7*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Gjëra thelbësore.

24 2*a* DeB 1:31–32.
3*a* Jakobi 1:19; 2:2.
b DeB 26:1; 37:2.
c DeB 70:12.

5 Dhe ti duhet të vazhdosh t'i thërrasësh Perëndisë në emrin tim dhe të shkruash gjërat që do të të jepen me anë të [a]Ngushëlluesit, dhe t'ia sqarosh gjithë shkrimet e shenjta kishës.

6 Dhe do të të jepet në atë çast se çfarë duhet të [a]thuash e të shkruash dhe ata duhet ta dëgjojnë atë, ose unë do t'u dërgoj një mallkim në vend të një bekimi.

7 Sepse ti duhet ta kushtosh gjithë [a]shërbimin tënd në Sion; dhe në këtë do të kesh forcë.

8 Ji i [a]duruar në [b]mundime, sepse do të kesh shumë; por [c]duroji ato, pasi, vër re, unë jam me ty, madje deri në [d]mbarim të ditëve të tua.

9 Dhe në punët fizike ti s'do të kesh forcë, pasi kjo nuk është thirrja jote. Kujdesu për [a]thirrjen tënde dhe do të kesh çka të duhet për ta nderuar shërbesën tënde e për t'i sqaruar gjithë shkrimet e shenjta dhe për të vazhduar në vënien e duarve e në konfirmimin e kishave.

10 Dhe vëllai yt, Oliver-i, duhet të vazhdojë ta bëjë të njohur emrin tim para botës dhe gjithashtu para kishës. Dhe ai nuk duhet të mendojë se mund të thotë mjaft për kauzën time; dhe ja, unë jam me të deri në fund.

11 Nga unë ai do të ketë lavdi, dhe jo nga vetja, qoftë në dobësi apo forcë, qoftë në skllavëri apo i lirë;

12 Dhe në të gjitha kohët dhe në të gjitha vendet, ai duhet ta hapë gojën e duhet të [a]shpallë ungjillin tim si me zërin e një [b]borie, si ditën dhe natën. Dhe unë do t'i jap atij forcë të tillë që nuk është njohur mes njerëzve.

13 Mos kërkoni [a]mrekulli, në qoftë se unë nuk do t'ju [b]urdhëroj, përveç [c]dëbimit të [d]demonëve, [e]shërimit të të sëmurëve dhe kundër gjarpërinjve [f]helmues e kundër helmimeve vdekjeprurëse;

14 Dhe [a]këto gjëra nuk duhet t'i bëni, në qoftë se nuk ju kërkohet prej atyre që e dëshirojnë atë, që shkrimet e shenjta të mund të përmbushen; pasi ju duhet të veproni sipas asaj që është shkruar.

15 Dhe në çfarëdo vendi të [a]hyni dhe nuk ju pranojnë në emrin tim, ju duhet të lini një mallkim në vend të një bekimi, duke shkundur [b]pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre dhe duke i pastruar këmbët tuaja përgjatë rrugës.

5*a* USH Ngushëllues.
6*a* Eks. 4:12; Mt. 10:19–20; Llu. 12:11–12; Hel. 5:18–19; DeB 84:85; 100:5–8; Mois. 6:32.
7*a* USH Shërbim.
8*a* USH Durim.
b USH Mjerim.
c USH Duroj.
d Mt. 28:20.
9*a* USH Kujdestar, kujdestari.
12*a* USH Predikoj.
b DeB 34:6.
13*a* USH Mrekulli; Shenjë.
b 1 Ne. 17:50.
c Mr. 16:17.
d USH Shpirt—Shpirtra të ligj.
e USH Shëroj, shërime.
f Vep. 28:3–9; DeB 84:71–72; 124:98–99.
14*a* USH Administrim i të sëmurëve.
15*a* Mt. 10:11–15.
b Mr. 6:11; Llu. 10:11; DeB 60:15; 75:19–22; 99:4–5.

16 Dhe do të ndodhë që kushdo që do të vërë dorë mbi ju me dhunë, ju duhet të urdhëroni të goditet në emrin tim; dhe vini re, unë do t'i godas ata sipas fjalëve tuaja, në kohën time të përshtatshme.

17 Dhe kushdo që do të shkojë në gjyq ndaj jush, do të dënohet nga ligji.

18 Dhe ju s'do të merrni as [a]çantë, as trastë, as shkopinj, as dy tunika, sepse kisha do t'ju japë në kohën e duhur atë që ju nevojitet për ushqim dhe për veshje, dhe për këpucë, dhe për para, dhe për trastë.

19 Sepse ju jeni thirrur të [a]krasitni vreshtin me një krasitje të fuqishme, po, madje për herë të fundit; po, dhe gjithashtu të gjithë ata që ju i keni [b]shuguruar, dhe ata do të veprojnë madje sipas këtij modeli. Amen.

SEKSIONI 25

Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Harmony, Pennsylvania, korrik 1830 (History of the Church, *1:103–104). (Shih kreun e seksionit 24.) Kjo zbulesë i manifeston vullnetin e Zotit Emma Smith-it, gruas së Profetit.*

1–6, Emma Smith, një zonjë e zgjedhur, është thirrur për të ndihmuar dhe për të ngushëlluar bashkëshortin e saj; 7–11, Ajo gjithashtu është thirrur për të shkruar, për të sqaruar shkrimet e shenjta dhe për të zgjedhur himnet; 12–14, Kënga e të drejtëve është një lutje për Zotin; 15–16, Parimet e bindjes në këtë zbulesë janë të zbatueshme për të gjithë.

VËRI veshin zërit të Zotit, Perëndisë tënd, ndërsa unë të flas ty, Emma Smith, bija ime; pasi me të vërtetë të them, tërë ata që [a]marrin ungjillin tim, janë bij dhe bija në [b]mbretërinë time.

2 Një zbulesë unë të jap ty lidhur me vullnetin tim; dhe nëse ti je besnike dhe [a]ecën në shtigjet e [b]virtytit përpara meje, unë do ta ruaj jetën tënde dhe ti do të marrësh [c]trashëgimi në Sion.

3 Vër re, [a]mëkatet e tua të janë falur dhe ti je një zonjë e zgjedhur, të cilën unë e kam [b]thirrur.

4 Mos mërmërit për shkak të gjërave që nuk i ke parë, sepse ato janë fshehur prej teje dhe prej botës, e cila është urtësi në mua në një kohë të ardhme.

5 Dhe detyra e thirrjes tënde do të jetë për një [a]ngushëllim për shërbëtorin tim, Joseph

18*a* Mt. 10:9–10; Llu. 10:4; DeB 84:78–79.
19*a* Jakobi 5:61–74; DeB 39:17; 71:4.
b USH Shuguroj, shugurim.
25 1*a* Gjo. 1:12.
USH Bij dhe bija të Perëndisë.
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
2*a* USH Ec, ec me Perëndinë.
b USH Virtyt.
c DeB 52:42; 64:30; 101:18.
USH Sion.
3*a* Mt. 9:2.
b USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
5*a* USH Dhembshuri.

Smith të Riun, bashkëshortin tënd, në mundimet e tij, me fjalë ngushëlluese, me shpirtin e butësisë.

6 Dhe ti do të shkosh me të në kohën e ikjes së tij dhe do të jesh për të një shkruese, ndërkohë që nuk ka asnjë që të jetë një shkrues për të, që unë të mund ta dërgoj shërbëtorin tim, Oliver Cowdery, kudo që dëshiroj.

7 Dhe ti do të [a]shugurohesh nën dorën e tij për të sqaruar shkrimet e shenjta dhe për ta këshilluar kishën, ashtu siç do të të jepet me anë të Shpirtit tim.

8 Pasi ai do të vërë [a]duart e tij mbi ty e ti do të marrësh Frymën e Shenjtë dhe koha jote duhet t'u kushtohet të shkruarit dhe të lexuarit të shumtë.

9 Dhe s'ke pse të frikësohesh, pasi burri yt do të të mbështesë ty në kishë; sepse për ta është [a]thirrja e tij, që gjithë gjërat të mund t'u [b]zbulohen atyre, çfarëdo që unë dëshiroj, sipas besimit të tyre.

10 Dhe në të vërtetë unë të them se ti duhet të lësh mënjanë [a]gjërat e kësaj [b]bote dhe të [c]kërkosh gjërat e një më të mire.

11 Dhe do të të jepet ty, gjithashtu, të bësh një zgjedhje të [a]himneve të shenjta, ashtu siç do të të jepet, e cila është e kënaqshme për mua, që të kihen në kishën time.

12 Sepse shpirti im kënaqet në [a]këngën e [b]zemrës; po, kënga e të drejtëve është një lutje për mua dhe ajo do të marrë përgjigje me një bekim mbi kokat e tyre.

13 Prandaj, gëzohu në zemrën tënde e ngazëllehu dhe kapu pas besëlidhjeve që ke bërë.

14 Vazhdo në shpirtin e [a]butësisë dhe ruhu nga [b]krenaria. Le të ngazëllehet shpirti yt në bashkëshortin tënd dhe në lavdinë që do të vijë mbi të.

15 Zbato urdhërimet e mia vazhdimisht dhe një [a]kurorë [b]drejtësie do të marrësh. Dhe, në qoftë se nuk e bën këtë, aty ku unë jam, ti [c]nuk mund të vish.

16 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se ky është [a]zëri im për të gjithë. Amen.

SEKSIONI 26

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, Oliver Cowdery-t dhe John Whitmer-it, në Harmony, Pennsylvania, korrik 1830 (*History of the Church, *1:104). (Shih kreun e seksionit 24.)*

7*a* OSE veçoj.
USH Veçim.
8*a* USH Duar, vënie e.
9*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje; Profet.
b USH Profeci, profetizoj; Zbulesë.
10*a* USH Lakmoj; Pasuri.
b USH Qenie i botës.
c Eth. 12:4.
11*a* USH Himn.
12*a* 1 Kro. 16:9.
USH Këndoj.
b USH Zemër.
14*a* USH Zemërbutë, zemërbutësi.
b USH Kryelartësi, krenari.
15*a* USH Kurorë; Ekzaltim.
b USH Drejtë (i), drejtësi.
c Gjo. 7:34.
16*a* DeB 1:38.

1, Ata udhëzohen të studiojnë shkrimet e shenjta dhe të predikojnë; 2, Ligji i miratimit të përbashkët aprovohet.

VINI re, unë ju them se ju duhet t'ia kushtoni kohën tuaj [a]studimit të shkrimeve të shenjta dhe predikimit e konfirmimit të kishës në [b]Colesville dhe kryerjes së punëve tuaja në arë, ato që ju kërkohen, derisa të shkoni për në perëndim për të mbajtur konferencën tjetër; dhe atëherë do t'ju bëhet e ditur se çfarë duhet të bëni.

2 Dhe gjithë gjërat duhet të bëhen me anë të [a]miratimit të përbashkët në kishë, me anë të shumë lutjeje dhe besimi, sepse të gjitha gjërat do t'i merrni me anë të besimit. Amen.

SEKSIONI 27

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Harmony, Pennsylvania, gusht 1830 (*History of the Church, *1:106–108). Në përgatitje për një shërbesë fetare në të cilën sakramenti i bukës dhe i verës do të shpërndahej, Joseph-i shkoi që të gjente verë. Ai u takua nga një lajmëtar qiellor dhe mori këtë zbulesë, një pjesë e së cilës u shkrua në atë kohë dhe pjesa e mbetur në shtatorin pasues. Uji përdoret tani në vend të verës në shërbesat e sakramentit të Kishës.*

1–4, Emblemat që duhet të përdoren në marrjen e sakramentit, janë shpjeguar; 5–14, Krishti dhe shërbëtorët e tij nga të gjitha periudhat do të marrin sakramentin; 15–18, Vishni gjithë armatimin e Perëndisë.

DËGJONI zërin e Jezu Krishtit, Zotit tuaj, Perëndisë suaj dhe Shëlbuesit tuaj, fjala e të cilit është e [a]gjallë dhe e fuqishme.

2 Sepse, vini re, unë ju them se nuk ka rëndësi se çfarë do të hani ose çfarë do të pini kur merrni [a]sakramentin, me kusht që ju ta bëni atë me syrin drejtuar te [b]lavdia ime—duke i kujtuar Atit trupin tim, i cili u dha për ju, dhe [c]gjakun tim, i cili u derdh për [d]heqjen e mëkateve tuaja.

3 Si rrjedhim, një urdhërim ju jap, që ju nuk do të blini verë, as pije alkoolike prej armiqve tuaj;

4 Si rrjedhim, ju nuk duhet të merrni asnjë, përveç asaj që është bërë e re mes jush; po, në këtë mbretëri të Atit tim që do të ngrihet mbi tokë.

5 Vini re, kjo është urtësi në mua; si rrjedhim, mos u habisni, sepse vjen ora që unë do të [a]pi frytin e hardhisë me ju në tokë dhe me [b]Moroninin, të cilin ta

26 1*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b DeB 24:3; 37:2.
2*a* 1 Sam. 8:7; Mosia 29:26.
USH Miratim i përbashkët.
27 1*a* Hel. 3:29; DeB 6:2.
2*a* USH Sakrament.
b USH Lavdi.
c USH Gjak.
d USH Heqje e mëkateve.
5*a* Mt. 26:29; Mr. 14:25; Llu. 22:18.
b JS—H 1:30–34.

kam dërguar për të të zbuluar Librin e Mormonit, që përmban plotësinë e ungjillit tim të pafundëm, të cilit i kam dhënë çelësat e analit të [c]drurit të Efraimit;

6 Dhe gjithashtu me [a]Eliasin, të cilit i kam dhënë çelësat e kryerjes së rivendosjes së gjithë gjërave të thëna nga goja e tërë profetëve të shenjtë, që kur bota filloi, lidhur me ditët e fundit;

7 Dhe gjithashtu Gjonin, birin e Zakarias, Zakaria të cilin ai ([a]Elias) e vizitoi dhe i dha premtimin se ai do të kishte një bir dhe emri i tij duhej të ishte [b]Gjon, dhe ai do të mbushej me shpirtin e Elias;

8 Gjoni të cilin unë jua kam dërguar juve, shërbëtorëve të mi, Joseph Smith-it të Riut dhe Oliver Cowdery-t, për t'ju shuguruar në [a]priftërinë e parë që keni marrë, që ju të mund të thirreni dhe [b]shuguroheni madje si [c]Aaroni;

9 Dhe gjithashtu [a]Elijan, të cilit i kam dhënë çelësat e fuqisë për t'i [b]kthyer zemrat e etërve te bijtë dhe zemrat e bijve tek etërit, që tërë toka të mos goditet me një mallkim;

10 Dhe gjithashtu me Jozefin dhe Jakobin, dhe Isakun, dhe Abrahamin, etërit tuaj, prej të cilëve [a]premtimet ngelen;

11 Dhe gjithashtu me Mikaelin, ose [a]Adamin, atin e të gjithëve, princin e të gjithëve, të lashtin e ditëve;

12 Dhe gjithashtu me Pjetrin dhe Jakobin, dhe Gjonin, që jua kam dërguar, prej të cilëve ju kam [a]shuguruar dhe konfirmuar të jeni [b]apostuj e [c]dëshmitarë të veçantë të emrit tim dhe të mbani çelësat e shërbesës suaj dhe të të njëjtave gjëra që iu zbulova atyre;

13 Të cilëve u kam [a]dhënë [b]çelësat e mbretërisë sime dhe një [c]periudhë të [d]ungjillit për kohët [e]e fundit; dhe për [f]plotësinë e kohëve, në të cilën unë do të mbledh së bashku në [g]një të gjitha gjërat, si ato që janë në qiell, dhe ato që janë në tokë.

14 Dhe gjithashtu me gjithë ata që Ati im më ka [a]dhënë prej botës.

15 Si rrjedhim, gëzohuni në zemrat tuaja e ngazëllehuni dhe ngjishini ijët tuaja e merrni mbi vete gjithë [a]armatimin tim, që të

5*c* Eze. 37:16.
USH Efraim—Druri i Efraimit ose i Jozefit.
6*a* USH Elias.
7*a* Llu. 1:17–19.
b Llu. 1:13; DeB 84:27–28.
8*a* DeB 13:1.
USH Priftëri Aarone.
b USH Shuguroj, shugurim.
c Eks. 28:1–3, 41; DeB 107:13.
9*a* 1 Mbr. 17:1–22; 2 Mbr. 1–2; DeB 2:1–3; 110:13–16; JS—H 1:38–39.
USH Elija; Gjenealogji.
b USH Gjenealogji.
10*a* USH Besëlidhje e Abrahamit.
11*a* USH Adam.
12*a* JS—H 1:72.
USH Priftëri Melkizedeke.
b USH Apostull.
c Vep. 1:8.
13*a* Mt. 16:19.
b USH Çelësa të priftërisë.
c USH Periudhë.
d USH Ungjill.
e Jakobi 5:71; DeB 43:28–30.
f Ef. 1:9–10; DeB 112:30; 124:41.
g DeB 84:100.
14*a* Gjo. 6:37; 17:9, 11; 3 Ne. 15:24; DeB 50:41–42; 84:63.
15*a* Rom. 13:12; Ef. 6:11–18.

mund të jeni në gjendje t'i bëni ballë ditës së ligë, duke bërë gjithçka, që ju të mund të jeni në gjendje të [b]qëndroni të fortë.

16 Qëndroni, pra, të fortë, duke patur në ije brezin e së [a]vërtetës, të [b]veshur me [c]parzmoren e [d]drejtësisë dhe duke mbathur këmbët me gatishmërinë e ungjillit të [e]paqes, të cilin kam dërguar [f]engjëjt e mi t'jua japin;

17 Duke marrë mburojën e besimit, me të cilën mund të shuani të gjitha shigjetat e [a]zjarrta të të ligut;

18 Dhe merrni përkrenaren e shpëtimit dhe shpatën e Shpirtit tim, të cilin do ta derdh mbi ju, dhe fjalën time, të cilën unë jua zbuloj, dhe jini të një mendjeje për të gjitha gjërat që kërkoni prej meje e jini besnikë, derisa unë të vij, dhe ju do të [a]rrëmbeheni lart, sepse aty ku unë jam, ju do të jeni [b]gjithashtu. Amen.

SEKSIONI 28

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Oliver Cowdery-t, në Fayette, New York, shtator 1830 (*History of the Church, *1:109–111). Hiram Page, një anëtar i Kishës, pati një farë guri dhe shpalli se po merrte zbulesa me ndihmën e tij lidhur me ngritjen e Sionit dhe me organizimin e Kishës. Shumë anëtarë ishin mashtruar nga këto shpallje dhe madje Oliver Cowdery ishte ndikuar në mënyrë të gabuar prej tyre. Pikërisht përpara një konference të caktuar më parë, Profeti me zell i kërkoi Zotit lidhur me çështjen dhe kjo zbulesë pasoi.*

1–7, Joseph Smith-i mban çelësat e mistereve dhe vetëm ai merr zbulesa për Kishën; 8–10, Oliver Cowdery duhet t'u predikojë Lamanitëve; 11–16, Satani e mashtroi Hiram Page-in dhe i dha atij zbulesa të rreme.

VËR re, unë të them ty, [a]Oliver, se do të të jepet që ti duhet të dëgjohesh nga kisha lidhur me gjithçka që do t'u [b]mësosh atyre me anë të [c]Ngushëlluesit, lidhur me zbulesat dhe urdhërimet që unë kam dhënë.

2 Por, vër re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, [a]askush nuk do të caktohet të marrë urdhërime dhe zbulesa në këtë kishë përveç shërbëtorit tim [b]Joseph Smith i Riu, sepse ai i merr ato, sikurse edhe Moisiu.

3 Dhe ti duhet t'u bindesh këtyre gjërave që unë i jap atij, sikurse edhe [a]Aaroni, besnikë-

15*b* Mal. 3:2; DeB 87:8.
16*a* USH Vërtetë (e).
b Isa. 11:5.
c Isa. 59:17.
d USH Drejtë (i), drejtësi.
e 2 Ne. 19:6.
f DeB 128:19–21.
17*a* 1 Ne. 15:24; DeB 3:8.
18*a* 1 Ne. 13:37; DeB 17:8.
b Gjo. 14:3.
28 1*a* DeB 20:3.
b USH Mësoj, mësues—Mësim me Shpirtin.
c USH Ngushëllues.
2*a* DeB 35:17–18; 43:4.
b 2 Ne. 3:14–20. USH Smith, Joseph, i Riu.
3*a* USH Aaron, vëlla i Moisiut.

risht për t'ia shpallur urdhërimet dhe zbulesat me fuqi e [b]autoritet kishës.

4 Dhe nëse ti udhëhiqesh në çdo kohë nga Ngushëlluesi për të [a]folur ose dhënë mësim, apo në të gjitha kohët, sipas mënyrës së urdhërimit për kishën, ti mund ta bësh atë.

5 Por ti nuk duhet të shkruash sipas mënyrës së urdhërimit, por me urtësi;

6 Dhe ti nuk do ta urdhërosh atë që është kreu yt dhe në krye të kishës;

7 Sepse unë i kam dhënë atij [a]çelësat e [b]mistereve dhe zbulesat që janë vulosur, derisa unë do t'u caktoj atyre një tjetër në vend të tij.

8 Dhe tani, vër re, unë të them se ti duhet të shkosh te [a]Lamanitët dhe t'u predikosh atyre [b]ungjillin tim; dhe nëse ata i pranojnë mësimet e tua, ti do të bësh të ngrihet kisha ime mes tyre; dhe ti do të kesh zbulesa, por mos i shkruaj ato sipas mënyrës së urdhërimit.

9 Dhe tani, vër re, unë të them ty se nuk është zbuluar dhe askush s'e di ku do të ndërtohet [a]qyteti i [b]Sionit, por do të jepet më pas. Vër re, unë të them ty se do të jetë në kufijtë e Lamanitëve.

10 Ti nuk do të largohesh nga ky vend deri pas konferencës; dhe shërbëtori im Joseph duhet të caktohet që të kryesojë konferencën nëpërmjet zërit të saj dhe atë që ai të thotë, ti duhet ta thuash.

11 Dhe përsëri, ti duhet ta marrësh vëllanë tënd, Hiram Page-n, [a]vetëm për vetëm, dhe thuaji atij se ato gjëra që i ka shkruar nga ai gur, nuk janë prej meje dhe se [b]Satani e [c]mashtroi atë;

12 Sepse, vër re, këto gjëra nuk i janë caktuar atij, as nuk do t'i caktohet ndonjë gjë ndonjërit prej kësaj kishe në kundërshtim me besëlidhjet e kishës.

13 Pasi të gjitha gjërat duhet të bëhen me rregull dhe me [a]miratimin e përbashkët në kishë, me anë të lutjes së besimit.

14 Dhe ti duhet të ndihmosh për të zgjidhur gjithë këto gjëra, sipas besëlidhjeve të kishës, përpara se të ndërmarrësh udhëtimin tënd mes Lamanitëve.

15 Dhe do të të [a]jepet që nga koha kur do të ikësh, deri në kohën kur do të kthehesh, se çfarë do të bësh.

16 Dhe ti duhet ta hapësh gojën në çdo kohë, duke shpallur ungjillin tim me tinguj gëzimi. Amen.

3*b* USH Autoritet.
4*a* Eks. 4:12–16; DeB 24:5–6.
7*a* DeB 64:5; 84:19.
b USH Mistere të Perëndisë.
8*a* 2 Ne. 3:18–22; DeB 30:5–6; 32:1–3.
b DeB 3:19–20.
9*a* DeB 57:1–3.
b DeB 52:42–43. USH Sion.
11*a* Mt. 18:15.
b Zbu. 20:10.
c DeB 43:5–7.
13*a* USH Miratim i përbashkët.
15*a* 2 Ne. 32:3, 5.

SEKSIONI 29

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në prani të gjashtë pleqve, në Fayette, New York, shtator 1830 (*History of the Church, *1:111–115). Kjo zbulesë u dha disa ditë përpara konferencës, që filloi më 26 shtator 1830.*

1–8, Krishti mbledh të zgjedhurit e tij; 9–11, Ardhja e tij shënon Mijëvjeçarin; 12–13, Të Dymbëdhjetët do të gjykojnë gjithë Izraelin; 14–21, Shenjat, plagët dhe shkatërrimet do të paraprijnë Ardhjen e Dytë; 22–28, Ringjallja e fundit dhe gjykimi përfundimtar pasojnë Mijëvjeçarin; 29–35, Të gjitha gjërat janë shpirtërore për Zotin; 36–39, Djalli dhe ushtritë e tij u zbuan nga qielli për të tunduar njeriun; 40–45, Rënia dhe Shlyerja sjellin shpëtim; 46–50, Fëmijët e vegjël shëlbehen nëpërmjet Shlyerjes.

DËGJONI zërin e Jezu Krishtit, Shëlbuesit tuaj, të Madhit [a]Unë Jam, krahu i [b]mëshirës së të cilit ka [c]shlyer për mëkatet tuaja;

2 I cili do t'i [a]mbledhë njerëzit e tij, ashtu sikurse një klloçkë mbledh zogjtë e saj nën krahë, madje të gjithë ata që do të dëgjojnë zërin tim dhe do të [b]përulen para meje e do të më thërrasin në lutje të fuqishme.

3 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se në këtë kohë mëkatet tuaja ju janë [a]falur, prandaj ju i pranoni këto gjëra; por mbani mend të mos mëkatoni më, që të këqijat të mos vijnë mbi ju.

4 Në të vërtetë, unë ju them se ju jeni zgjedhur prej botës për të shpallur ungjillin tim me tinguj gëzimi, si me [a]zërin e një borie.

5 Gëzohuni në zemrat tuaja e ngazëllehuni, sepse unë jam në [a]mes tuaj dhe jam [b]avokati juaj me Atin; dhe është vullneti i tij i mirë që t'ju japë [c]mbretërinë.

6 Dhe, siç është shkruar—Çfarëdo që do të [a]kërkoni me [b]besim, duke qenë të [c]bashkuar në lutje sipas urdhërit tim, do ta merrni.

7 Dhe ju jeni thirrur që të bëni të ndodhë [a]mbledhja e të [b]zgjedhurve të mi; sepse të zgjedhurit e mi e [c]dëgjojnë zërin tim dhe nuk i ngurtësojnë [d]zemrat e tyre;

8 Prandaj vendimi ka dalë nga Ati që ata do të [a]mblidhen në një vend mbi faqen e kësaj toke, për t'i [b]përgatitur zemrat e tyre dhe për t'u përgatitur në

29 1*a* USH UNË JAM.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c USH Shlyej, shlyerje.
2*a* Mt. 23:37; 3 Ne. 10:4–6.
b USH Përul, përulësi.
3*a* USH Fal.
4*a* Alma 29:1–2; DeB 19:37; 30:9.
5*a* Mt. 18:20; DeB 6:32; 38:7; 88:62–63.
b USH Avokat.
c USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
6*a* Mt. 21:22; Gjo. 14:13.
b Mr. 11:24.
c 3 Ne. 27:1–2; DeB 84:1.
7*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b Mr. 13:20; DeB 84:34. USH Zgjedhur(it) të.
c Alma 5:37–41.
d USH Zemër.
8*a* DeB 45:64–66; 57:1.
b DeB 58:6–9; 78:7.

gjithçka kundrejt ditës kur [c]vuajtja dhe shkatërrimi të dërgohen mbi të ligjtë.

9 Sepse ora është afër dhe dita tepër pranë, kur toka të piqet; dhe të gjithë [a]krenarët dhe ata që bëjnë ligësi, do të jenë si [b]kallamishtet; dhe unë do t'i [c]djeg ata, thotë Zoti i Ushtrive, kështu që ligësi të mos ketë mbi tokë;

10 Sepse ora është afër dhe ajo që u [a]tha prej apostujve të mi duhet të përmbushet; pasi siç folën ata, ashtu do të ndodhë;

11 Sepse unë do të shfaqem nga qielli me fuqi e lavdi të madhe, me gjithë [a]ushtritë e tij, dhe do të banoj në [b]drejtësi me njerëzit në tokë për një [c]mijë vjet e të ligjtë nuk do të durojnë dot.

12 Dhe përsëri, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them dhe është përhapur si një vendim përfundimtar, me anë të vullnetit të Atit, se [a]apostujt e mi, të Dymbëdhjetët që ishin me mua në shërbesën time në Jeruzalem, do të qëndrojnë në të djathtën time në ditën e ardhjes sime në një shtyllë [b]zjarri, të veshur me rroba drejtësie, me kurora mbi kokat e tyre, në [c]lavdi, sikurse unë jam, për të [d]gjykuar gjithë shtëpinë e Izraelit, madje të gjithë ata që më kanë dashur dhe i kanë zbatuar urdhërimet e mia dhe askënd tjetër.

13 Sepse një [a]bori do të kumbojë larg e fort, madje si mbi malin Sinai, dhe gjithë toka do të dridhet e ata do të [b]dalin—po, madje të [c]vdekurit që vdiqën në mua, për të marrë një [d]kurorë drejtësie dhe për t'u veshur [e]sikurse unë, për të qenë me mua, që të mund të jemi një.

14 Por, vini re, unë ju them se, përpara se kjo [a]ditë e madhe të vijë, [b]dielli do të errësohet e hëna do të kthehet në gjak dhe yjet do të bien nga qielli, e do të ketë [c]shenja më të mëdha lart në qiell e poshtë në tokë;

15 Dhe do të ketë të qara dhe [a]vajtim mes turmave të njerëzve;

16 Dhe do të ketë [a]stuhi breshëri, e dërguar për të shkatërruar prodhimet e tokës.

17 Dhe do të ndodhë, për shkak të ligësisë së botës, që unë do të marr [a]hak mbi të [b]ligjtë, pasi ata nuk do të pendohen;

8*c* DeB 5:19; 43:17–27.
9*a* 2 Ne. 20:33; 3 Ne. 25:1. USH Kryelartësi, krenari.
b Nah. 1:10; Mal. 4:1; 1 Ne. 22:15, 23; JS—H 1:37.
c DeB 45:57; 63:34, 54; 64:24; 88:94; 101:23–25; 133:64. USH Tokë—Pastrimi i tokës.
10*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
11*a* JS—M 1:37.
b USH Drejtë (i), drejtësi.
c USH Jezu Krisht—Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit; Mijëvjeçar.
12*a* USH Apostull.
b Isa. 66:15–16; DeB 130:7; 133:41.
c USH Lavdi; Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
d Mt. 19:28; Llu. 22:30; 1 Ne. 12:9; Morm. 3:18–19.
13*a* DeB 43:18; 45:45.
b DeB 76:50.
c DeB 88:97; 133:56.
d USH Kurorë; Ekzaltim.
e DeB 76:94–95; 84:35–39.
14*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Joe. 2:10; JS—M 1:33.
c USH Shenja të kohërave.
15*a* Mt. 13:42.
16*a* Eze. 38:22; Zbu. 11:19; 16:21.
17*a* Zbu. 16:7–11; 2 Ne. 30:10; JS—M 1:53–55. USH Hakmarrje.
b USH Lig (i), ligësi.

sepse kupa e zemërimit tim është plot; sepse, vini re, [c]gjaku im nuk do t'i pastrojë ata, nëse nuk më dëgjojnë mua.

18 Si rrjedhim, unë Zoti Perëndi do të dërgoj miza mbi faqen e dheut, të cilat do t'i pushtojnë banorët e tij e do të hanë mishin e tyre dhe do të bëj që larva të dalin mbi ta;

19 Dhe gjuhët e tyre do të heshtin që ata të mos [a]flasin kundër meje; dhe mishi i tyre do t'u bjerë nga kockat dhe sytë nga zgavrat e tyre;

20 Dhe do të ndodhë që [a]bishat e pyllit dhe shpendët e ajrit do t'i hanë tërësisht.

21 Dhe kisha e madhe dhe e [a]neveritshme, që është [b]lavirja e tërë dheut, do të shkatërrohet me një [c]zjarr përvëlues, sipas asaj që është thënë nga goja e Ezekielit, profetit, i cili foli për këto gjëra që nuk kanë ndodhur, por sigurisht [d]duhet të ndodhin, sikurse unë jetoj, sepse neveritë nuk duhet të mbretërojnë.

22 Dhe përsëri, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se, kur [a]një mijë vjetët të jenë mbaruar dhe njerëzit përsëri të fillojnë të mohojnë Perëndinë e tyre, atëherë do ta kursej unë tokën, por vetëm për një [b]stinë të shkurtër;

23 Dhe [a]fundi do të vijë, dhe qielli e toka do të konsumohen e [b]shkojnë, dhe do të ketë një qiell të ri e një [c]tokë të re.

24 Sepse gjithë gjërat e vjetra do të [a]shkojnë dhe gjithë gjërat do të bëhen të reja, madje edhe qielli e toka dhe tërë plotësia e tyre, si njerëzit dhe bishat, shpendët e ajrit dhe peshqit e detit;

25 Dhe asnjë [a]flok, as dhe një fije, nuk do të humbet, sepse është puna e duarve të mia.

26 Por, vini re, në të vërtetë unë ju them, përpara se toka të shkojë, [a]Mikaeli, [b]kryeengjëlli im, do t'i bjerë [c]borisë së tij dhe atëherë të gjithë të vdekurit do të [d]zgjohen, pasi varret e tyre do të hapen dhe ata do të [e]dalin—po, madje të gjithë.

27 Dhe të [a]drejtët do të mblidhen në [b]të djathtën time për jetën e përjetshme; dhe të ligjtë në të majtën time do të kem turp t'i pretendoj përpara Atit;

28 Prandaj do t'u them atyre—[a]Largohuni prej meje, ju të mallkuar, për në [b]zjarrin e

17*c* 1 Gjo. 1:7; Alma 11:40–41; DeB 19:16–18.
19*a* Zak. 14:12.
20*a* Isa. 18:6; Eze. 39:17; Zbu. 19:17–18.
21*a* USH Djall—Kisha e djallit.
b Zbu. 19:2.
c Joe. 1:19–20; 2:3; DeB 97:25–26. USH Tokë—Pastrimi i tokës.
d DeB 1:38.
22*a* USH Mijëvjeçar.
b Zbu. 20:3; DeB 43:30–31; 88:110–111.
23*a* Mt. 24:14. USH Botë—Fundi i botës.
b Mt. 24:35; JS—M 1:35.
c USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
24*a* Zbu. 21:1–4.
25*a* Alma 40:23.
26*a* USH Adam; Mikael.
b USH Kryeengjëll.
c 1 Kor. 15:52–55.
d USH Pavdekshëm (i), pavdekësi; Ringjallje.
e Gjo. 5:28–29.
27*a* USH Drejtë (i), drejtësi.
b Mt. 25:33. USH Gjykim, i fundit.
28*a* Mt. 25:41; DeB 29:41.
b DeB 43:33.

pafundëm, të përgatitur për [c]djallin dhe engjëjt e tij.

29 Dhe tani, vini re, unë ju them, kurrë ndonjëherë nuk kam shpallur nga vetë goja ime se ata do të ktheheshin, sepse [a]ku jam unë, ata s'mund të vijnë, pasi ata nuk kanë fuqi.

30 Por kujtoni se të gjitha gjykimet e mia nuk u janë dhënë njerëzve; dhe ashtu siç kanë dalë fjalët nga goja ime, po ashtu do të përmbushen, që i [a]pari do të jetë i fundit dhe i fundit do të jetë i pari në gjithçka që unë kam krijuar me fjalën e fuqisë sime, që është fuqia e Shpirtit tim.

31 Pasi nëpërmjet fuqisë së Shpirtit tim i [a]krijova ato; po, gjithë gjërat, si [b]shpirtërore, dhe tokësore—

32 Së pari [a]shpirtërore, më pas tokësore, që është fillimi i veprës sime; dhe përsëri, fillimisht tokësore dhe më pas shpirtërore, që është fundi i veprës sime—

33 Duke jua thënë që ju në mënyrë të natyrshme të mund të kuptoni; por për mua veprat e mia s'kanë [a]mbarim, as fillim; por ju është dhënë që ju të mund të kuptoni, ngaqë e keni kërkuar atë prej meje dhe ngaqë jeni të një mendjeje.

34 Si rrjedhim, me të vërtetë unë ju them se gjithë gjërat për mua janë shpirtërore dhe asnjëherë nuk ju kam dhënë një ligj që është tokësor; as ndonjë njeriu, as fëmijëve të njerëzve; as Adamit, atit tuaj, të cilin unë e krijova.

35 Vini re, unë i dhashë atij që ai duhej të ishte [a]vetëveprues; dhe i dhashë atij urdhërime, por asnjë urdhërim tokësor nuk i dhashë atij, sepse [b]urdhërimet e mia janë shpirtërore; ato nuk janë as natyrore, as tokësore, as mishtore, as epshore.

36 Dhe ndodhi që Adami, duke u tunduar nga [a]djalli—sepse, vini re, djalli ishte para Adamit, sepse ai [b]ngriti krye kundër meje, duke thënë, Më jep [c]nderin tënd, që është [d]fuqia ime; dhe gjithashtu [e]një e treta e [f]ushtrive të qiellit u larguan prej meje për shkak të [g]zgjedhjes së tyre të lirë;

37 Dhe ata u zbuan, dhe kështu erdhi [a]djalli dhe [b]engjëjt e tij;

38 Dhe, vini re, ka një vend të përgatitur për ta që nga fillimi, vend i cili është [a]ferri.

39 Dhe do të duhej që djalli t'i [a]tundonte fëmijët e njerëzve ose ata nuk mund të ishin vetëveprues; pasi, nëse kurrë nuk do të kishin [b]hidhërim, ata nuk mund të njihnin ëmbëlsinë—

28*c* USH Djall.
29*a* Gjo. 7:34; DeB 76:112.
30*a* Mt. 19:30; 1 Ne. 13:42.
31*a* USH Krijoj, krijim.
b Mois. 3:4–5.
32*a* USH Krijim shpirtëror.
33*a* Psa. 111:7–8; Mois. 1:4.
35*a* USH Zgjedhje e lirë.
b USH Urdhërime të Perëndisë.
36*a* DeB 76:25–26; Mois. 4:1–4.
b USH Këshill në qiell.
c USH Nder.
d Isa. 14:12–14; DeB 76:28–29.
e Zbu. 12:3–4.
f DeB 38:1; 45:1. USH Jetë para lindjes.
g USH Zgjedhje e lirë.
37*a* USH Djall.
b 2 Pj. 2:4; Jud. 1:6; Mois. 7:26. USH Engjëj.
38*a* USH Ferr.
39*a* Mois. 4:3–4. USH Tundoj, tundim.
b Mois. 6:55.

40 Si rrjedhim, ndodhi që djalli e tundoi Adamin dhe ai mori [a]frutin e ndaluar dhe e shkeli urdhërimin, nëpërmjet të cilit ai u bë i [b]nënshtruar ndaj vullnetit të djallit, sepse iu dorëzua tundimit.

41 Si rrjedhim, unë, Zoti Perëndi, bëra që ai të [a]dëbohej nga kopshti i [b]Edenit, nga prania ime, për shkak të shkeljes së tij, nëpërmjet së cilës ai u bë i vdekur [c]shpirtërisht, që është vdekja e parë, madje po ajo vdekje që është [d]vdekja e fundit, që është shpirtërore, e cila do të shpallet mbi të ligjtë, kur unë të them: Largohuni, ju të [e]mallkuar.

42 Por, vini re, unë ju them se unë, Zoti Perëndi, i dhashë Adamit dhe farës së tij që ata nuk duhet të [a]vdisnin prej vdekjes trupore, derisa unë, Zoti Perëndi, të dërgoja [b]engjëjt për t'u shpallur atyre [c]pendim dhe [d]shëlbim, nëpërmjet besimit në emrin e Birit tim të [e]Vetëmlindur.

43 Dhe kështu unë, Zoti Perëndi, i caktova njeriut ditët e [a]provës së tij—që nëpërmjet vdekjes së tij natyrore, ai të mund të [b]ngrihej në [c]pavdekësi për te [d]jeta e përjetshme, madje të gjithë ata që do të besonin;

44 Dhe ata që nuk besojnë, në [a]mallkimin e përjetshëm; pasi ata nuk mund të shëlbehen nga rënia e tyre shpirtërore, sepse nuk pendohen;

45 Sepse ata e duan errësirën më shumë se dritën dhe [a]veprat e tyre janë të liga dhe ata e marrin [b]pagesën e tyre prej atij që zgjedhin t'i binden.

46 Por vini re, unë ju them se [a]fëmijët e vegjël [b]shëlbehen që nga krijimi i botës, nëpërmjet të Vetëmlindurit tim;

47 Si rrjedhim, ata nuk mund të mëkatojnë, sepse fuqi nuk i është dhënë Satanit për t'i [a]tunduar fëmijët e vegjël, derisa ata fillojnë të bëhen të [b]përgjegjshëm para meje;

48 Sepse u është dhënë atyre, ashtu siç dëshiroj unë, sipas vetë kënaqësisë sime, që gjëra të mëdha të mund të kërkohen nga dora e [a]etërve të tyre.

49 Dhe, përsëri, unë ju them se kushdo që ka njohuri, a nuk e kam urdhëruar të pendohet?

40*a* Zan. 3:6; Mois. 4:7–13.
b 2 Ne. 10:24; Mosia 16:3–5; Alma 5:41–42.
41*a* USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b USH Eden.
c USH Vdekje, shpirtërore.
d Alma 40:26.
e DeB 29:27–28; 76:31–39.
42*a* 2 Ne. 2:21. USH Vdekje, fizike.
b Alma 12:28–30.
c USH Pendohem, pendim.
d USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
e Mois. 5:6–8.
43*a* Alma 12:24; 42:10.
b USH Ringjallje.
c Mois. 1:39. USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
d USH Jetë e përjetshme.
44*a* DeB 19:7–12. USH Mallkim.
45*a* Gjo. 3:18–20; DeB 93:31–32.
b Mosia 2:32–33; Alma 3:26–27; 5:41–42; 30:60.
46*a* Moro. 8:8, 12; DeB 93:38. USH Fëmijë.
b DeB 74:7. USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
47*a* USH Tundoj, tundim.
b USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
48*a* DeB 68:25.

50 Dhe ai që nuk [a]kupton, më mbetet mua që të bëj sipas asaj që është shkruar. Dhe tani unë nuk ju shpall më në këtë kohë. Amen.

SEKSIONI 30

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit David Whitmer-it, Peter Whitmer të Riut, dhe John Whitmer-it, në Fayette, New York, shtator 1830, pas konferencës treditore në Fayette, por përpara se pleqtë e Kishës të shpërndaheshin (*History of the Church, *1:115–116). Në fillim ky material u botua si tre zbulesa; ai u ndërthur në një seksion nga Profeti për botimin e 1835-ës të Doktrina e Besëlidhje.*

1–4, David Whitmer-i qortohet, sepse dështoi të shërbente me zell; 5–8, Peter Whitmer-i, i Riu, duhet të shoqërojë Oliver Cowdery-n në një mision te Lamanitët; 9–11, John Whitmer-i thirret për të predikuar ungjillin.

VËR re, unë të them ty, [a]David, se ti ke pasur [b]frikë nga njeriu dhe nuk je [c]mbështetur tek unë për forcë, siç duhej të bëje.

2 Por mendja jote ka qenë në gjërat e [a]tokës më shumë se në gjërat e mia, Bërësit tënd, dhe se në shërbesën në të cilën je thirrur; dhe ti nuk ia ke vënë veshin Shpirtit tim dhe atyre që u caktuan mbi ty, por të është mbushur mendja prej atyre që unë s'i kam urdhëruar.

3 Si rrjedhim, ti je lënë të kërkosh për veten tënde nga dora ime dhe të [a]mendosh thellë për gjërat që ke marrë.

4 Dhe shtëpia jote duhet të jetë në shtëpinë e atit tënd, derisa të të jap urdhërime të mëtejshme. Dhe ti duhet t'i kushtohesh [a]shërbesës në kishë dhe përpara botës e në krahinat përreth. Amen.

5 Vër re, unë të them, [a]Peter, se duhet ta bësh [b]udhëtimin me vëllanë tënd, Oliver-in; pasi [c]koha ka ardhur që është e nevojshme për mua që ti të hapësh gojën për të shpallur ungjllin tim; si rrjedhim, mos ki frikë, por [d]vëru veshin fjalëve dhe këshillës së vëllait tënd, të cilën ai do të ta japë.

6 Dhe hidhërohu në gjithë hidhërimet e tij, gjithnjë duke e drejtuar zemrën tënde tek unë me lutje e besim, për çlirimin e tij dhe tëndin; sepse unë i kam dhënë atij fuqi

50*a* DeB 137:7–10.
usH Kuptuar(it) (të).
30 1*a* usH Whitmer, David.
b Vep. 5:29.
c 2 Kro. 16:7–9.
2*a* DeB 25:10.
3*a* usH Përsiat.
4*a* usH Shërbej; Shërbim.
5*a* usH Whitmer, Peter, i Riu.
b DeB 32:1–3.
c DeB 11:15.
d usH Këshillë; Përkrahje e udhëheqësve të kishës.

të ngrejë [a]kishën time mes [b]Lamanitëve;

7 Dhe askënd nuk e kam caktuar të jetë këshilltari i tij [a]mbi të në kishë, lidhur me çështjet e kishës, përveçse vëllait të tij, Joseph Smith të Riut.

8 Prandaj vërja veshin këtyre gjërave dhe ji i zellshëm në mbajtjen e urdhërimeve të mia, dhe ti do të bekohesh me jetë të përjetshme. Amen.

9 Vër re, unë të them ty, shërbëtorit tim John, se ti duhet të fillosh, që tani e tutje, të [a]shpallësh ungjillin tim, si me [b]zërin e një borie.

10 Dhe ti duhet të punosh te vëllai yt, Philip Burroughs dhe në rrethinat e asaj krahine, po, kudo ku mund të dëgjohesh, derisa të të urdhëroj të ikësh prej andej.

11 Dhe gjithë puna jote do të jetë në Sion, me tërë shpirtin tënd, që tani e tutje; po, ti gjithmonë duhet ta hapësh gojën për kauzën time, duke mos pasur [a]frikë se ç'mund të bëjnë [b]njerëzit, sepse unë jam [c]me ty. Amen.

SEKSIONI 31

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Thomas B. Marsh-it, shtator 1830 (*History of the Church*, 1:115–117). Rasti ishte menjëherë pas konferencës së kishës (shih kreun e seksionit 30). Thomas B. Marsh ishte pagëzuar më herët atë muaj dhe ishte shuguruar plak në Kishë, përpara se kjo zbulesë të jepej.*

1–6, Thomas B. Marsh thirret të predikojë ungjillin dhe sigurohet për mirëqenien e familjes së tij; 7–13, Ai këshillohet të jetë i duruar, të lutet gjithmonë dhe të ndjekë Ngushëlluesin.

[a]THOMAS, biri im, bekuar qofsh ti për shkak të besimit tënd në punën time.

2 Vër re, ti ke patur shumë hidhërime për shkak të familjes tënde; megjithatë, unë do të të bekoj ty dhe familjen tënde, po, të vegjlit e tu; dhe dita vjen kur ata do të besojnë e do të dinë të vërtetën dhe do të jenë së bashku me ty në kishën time.

3 Gëzohu në zemrën tënde e ngazëllehu, pasi ora e misionit tënd ka ardhur; dhe gjuha jote do të zgjidhet e ti do t'i shpallësh lajme [a]të hareshme të gëzimit të madh këtij brezi.

4 Dhe ti duhet të [a]shpallësh gjërat që i janë zbuluar shërbëtorit tim, Joseph Smith, të Riut. Ti duhet të fillosh të predikosh

6*a* USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.
b DeB 3:20; 49:24. USH Lamanitë.
7*a* DeB 20:2–3.
9*a* DeB 15:6.
b DeB 33:2.
11*a* USH Guxim, guximtar; Frikë.
b Isa. 51:7.
c Mt. 28:19–20.
31 1*a* USH Marsh, Thomas B.
3*a* Isa. 52:7; Llu. 2:10–11; Mosia 3:3–5.
4*a* Mosia 18:19; DeB 42:12; 52:36.

tani e tutje, po, për të korrur fushën që është e [b]bardhë gati për t'u djegur.

5 Si rrjedhim, [a]shtyje drapërin tënd me gjithë shpirtin tënd dhe mëkatet e tua të janë [b]falur e ti do të ngarkohesh me [c]duaj mbi supe, pasi [d]punëtori e meriton shpërblimin e vet. Prandaj, familja jote do të jetojë.

6 Vër re, në të vërtetë unë të them, largohu prej tyre vetëm për pak kohë e shpall fjalën time dhe unë do të përgatis një vend për ta.

7 Po, unë do t'i [a]hap zemrat e njerëzve dhe ata do të të pranojnë. Dhe unë do të ngre një kishë prej dorës tënde;

8 Dhe ti do t'i [a]forcosh ata e do t'i përgatisësh kundrejt kohës kur ata do të mblidhen.

9 Ji i [a]duruar në [b]mundime, mos i shaj ata që të shajnë. Qeverise [c]shtëpinë tënde me butësi dhe qëndro besnik.

10 Vër re, unë të them se ti do të jesh një shërues për kishën, por jo për botën, sepse ata nuk do të të pranojnë.

11 Shko në udhën tënde, kudo që unë të dëshiroj, dhe do të të jepet me anë të [a]Ngushëlluesit çfarë të bësh e ku të shkosh.

12 [a]Lutu gjithmonë, që të mos biesh në [b]tundim dhe të mos humbasësh shpërblimin tënd.

13 Ji [a]besnik deri në fund dhe ja, unë jam [b]me ty. Këto fjalë nuk janë prej njeriut ose prej njerëzve, por prej meje, madje Jezu Krishtit, Shëlbuesit tuaj, nëpërmjet [c]vullnetit të Atit. Amen.

SEKSIONI 32

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Parley P. Pratt-it dhe Ziba Peterson-it, tetor 1830 (*History of the Church*, 1:118–120). Interes dhe dëshirë e madhe u ndie nga pleqtë lidhur me Lamanitët, për bekimet e parashikuara të të cilëve Kisha kishte mësuar nga Libri i Mormonit. Si pasojë, u krye përgjërim, që Zoti të tregonte vullnetin e tij nëse pleqtë duhej të dërgoheshin në atë kohë te fiset indiane në Perëndim. Zbulesa pasoi.*

1–3, Parley P. Pratt dhe Ziba Peterson thirren për t'u predikuar Lamanitëve dhe për të shoqëruar Oliver Cowdery-n dhe Peter Whitmer të Riun; 4–5, Ata duhet të luten për të kuptuar shkrimet e shenjta.

DHE tani lidhur me shërbëtorin tim [a]Parley P. Pratt,

4*b* DeB 4:4–6.
5*a* Zbu. 14:15.
b USH Fal.
c DeB 79:3.
d Llu. 10:3–11; DeB 75:24.
7*a* USH Kthim, kthyer (i).
8*a* DeB 81:5; 108:7.
9*a* USH Durim.
b USH Mjerim.
c USH Familje—Përgjegjësitë e prindërve.
11*a* USH Ngushëllues; Frymë e Shenjtë.
12*a* 3 Ne. 18:17–21. USH Lutje.
b USH Tundoj, tundim.
13*a* USH Duroj.
b Mt. 28:20.
c USH Jezu Krisht—Autoriteti.
32 1*a* USH Pratt, Parley Parker.

vini re, unë i them atij se, ashtu si unë jetoj, ai duhet të shpallë ungjillin tim e të [b]mësojë prej meje dhe të jetë i butë e i përulur në zemër.

2 Dhe ajo që i kam caktuar atij, është që ai duhet të [a]shkojë me shërbëtorët e mi, Oliver Cowdery-n dhe Peter Whitmer të Riun, në vendin e shkretë mes [b]Lamanitëve.

3 Dhe [a]Ziba Peterson-i gjithashtu do të shkojë me ta; dhe unë vetë do të shkoj me ta e do të jem në [b]mes tyre; dhe unë jam [c]avokati i tyre me Atin; dhe asgjë nuk do t'i mundë ata.

4 Dhe ata duhet t'i [a]vënë veshin asaj që është shkruar dhe të mos kërkojnë [b]zbulesë tjetër; dhe ata duhet të luten gjithmonë, që unë të mund të [c]shpalos po atë për të [d]kuptuarin e tyre.

5 Dhe ata duhet t'ia vënë veshin këtyre fjalëve e të mos tallen me to dhe unë do t'i bekoj. Amen.

SEKSIONI 33

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Ezra Thayre-it dhe Northrop Sweet-it, në Fayette, New York, tetor 1830 (*History of the Church*, 1:126–127). Në shkrimin e kësaj zbulese, Profeti pohoi se "Zoti . . .është gjithnjë gati për të udhëzuar ata që në mënyrë të zellshme kërkojnë me besim" (*History of the Church*, 1:126).*

1–4, Punëtorë thirren për të shpallur ungjillin në orën e njëmbëdhjetë; 5–6, Kisha ngrihet dhe të zgjedhurit do të mblidhen; 7–10, Pendohuni, pasi mbretëria e qiellit është pranë; 11–15, Kisha ngrihet mbi shkëmbin e ungjillit; 16–18, Përgatituni për ardhjen e Dhëndrit.

VINI re, unë ju them juve, shërbëtorëve të mi Ezra dhe Northrop, hapni veshët dhe bindjuni zërit të Zotit, Perëndisë suaj, [a]fjala e të cilit është e gjallë dhe e fuqishme, më e mprehtë se një shpatë me dy tehe, deri në ndarjen e nyjeve dhe të palcës, të shpirtit dhe të frymës; dhe është në gjendje të dallojë mendimet dhe [b]dëshirat e zemrës.

2 Sepse në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se ju jeni thirrur të ngrini zërat tuaj si me [a]tingullin e një borie, për t'ia shpallur ungjillin tim këtij brezi të shtrembër dhe të degjeneruar.

3 Sepse vini re, [a]fusha është e bardhë, gati për t'u korrur, dhe është ora e [b]njëmbëdhjetë dhe

1 *b* Mt. 11:28–30.
2 *a* DeB 28:8; 30:5.
b DeB 3:18–20.
3 *a* DeB 58:60.
b Mt. 18:20; DeB 6:32; 38:7.
c USH Avokat.
4 *a* 1 Ne. 15:25; DeB 84:43–44.
b DeB 28:2.
c JS—H 1:74.
d USH Kuptuar(it) (të).
33 1 *a* Heb. 4:12; Hel. 3:29–30.
b Alma 18:32; DeB 6:16.
2 *a* Isa. 58:1.
3 *a* Gjo. 4:35; DeB 4:4; 12:3; 14:3.
b Mt. 20:1–16.

hera [c]e fundit që do të thërras punëtorë në vreshtin tim.

4 Dhe [a]vreshti im është [b]prishur në çdo grimcë; dhe nuk ka asnjë që të bëjë të [c]mirën, përveç pak vetëve; dhe ata [d]gabojnë në shumë raste për shkak të [e]mashtrimeve të priftërinjve, të gjithë duke patur mendje të prishura.

5 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se këtë [a]kishë unë e kam [b]ngritur dhe nxjerrë nga shkretëtira.

6 Po kështu do t'i [a]mbledh unë të zgjedhurit e mi nga të [b]katër anët e dheut, madje të gjithë ata që do të besojnë në mua e do t'i binden zërit tim.

7 Po, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se fusha është e bardhë, gati për t'u korrur; prandaj, shtyjeni drapërin tuaj dhe korrni me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj.

8 [a]Hapini gojët tuaja e ato do t'ju mbushen dhe ju do të bëheni sikurse [b]Nefi i lashtësisë, i cili udhëtoi nga Jeruzalemi në shkretëtirë.

9 Po, hapini gojët tuaja e mos u kurseni dhe ju do të ngarkoheni me [a]duaj mbi supe, sepse, ja, unë jam me ju.

10 Po, hapini gojët tuaja e ato do t'ju mbushen, duke thënë: Pendohuni, [a]pendohuni dhe përgatisni udhën e Zotit e bëjini shtigjet e tij të drejta; sepse mbretëria e qiellit është pranë;

11 Po, pendohuni e [a]pagëzohuni, secili prej jush, për shlyerjen e mëkateve tuaja; po, pagëzohuni madje me ujë dhe më pas vjen pagëzimi prej zjarrit dhe prej Frymës së Shenjtë.

12 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ky është [a]ungjilli im; dhe mbani mend se ata duhet të kenë besim tek unë ose nuk do të shpëtohen në asnjë mënyrë;

13 Dhe mbi këtë [a]shkëmb unë do të ngre kishën time; po, mbi këtë shkëmb ju jeni ngritur dhe nëse vazhdoni, [b]dyert e ferrit nuk do t'ju mundin.

14 Dhe ju duhet të kujtoni [a]nenet dhe besëlidhjet e kishës për t'i zbatuar ato.

15 Dhe këdo që ka besim, do ta [a]konfirmoni në kishën time, me anë të vënies së [b]duarve, dhe unë do t'u jap [c]dhuratën e Frymës së Shenjtë atyre.

16 Dhe Libri i Mormonit dhe [a]shkrimet e shenjta janë dhënë

3*c* Jakobi 5:71; DeB 43:28.
4*a* USH Vresht i Zotit.
b 2 Ne. 28:2–14; Morm. 8:28–41.
c Rom. 3:12; DeB 35:12.
d 2 Ne. 28:14.
e USH Intriga të priftërinjve.
5*a* USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.
b USH Rivendosje e ungjillit.
6*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b 1 Ne. 19:15–17.
8*a* DeB 88:81.
b 2 Ne. 1:26–28.
9*a* Psa. 126:6; Alma 26:3–5; DeB 75:5.
10*a* Mt. 3:1–3.
11*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
12*a* 3 Ne. 27:13–22.
13*a* USH Shkëmb.
b Mt. 16:16–19; DeB 10:69–70.
14*a* U referohet seksioneve 20–22; DeB 42:13.
15*a* DeB 20:41.
b USH Duar, vënie e.
c USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
16*a* USH Shkrime të shenjta.

nga unë për t'ju [b]udhëzuar; dhe fuqia e Shpirtit tim [c]gjallëron gjithçka.

17 Si rrjedhim, jini besnikë, gjithmonë duke u lutur, duke i patur llampat tuaja të rregulluara e të ndezura dhe vaj me vete, që të mund të jeni gati për ardhjen e [a]Dhëndrit—

18 Pasi vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, ju them se unë [a]vij shpejt. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 34

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Orson Pratt-it, në Fayette, New York, më 4 nëntor 1830 (*History of the Church*, 1:127–128). Vëllai Pratt ishte nëntëmbëdhjetë vjeç atëherë. Ai ishte kthyer në besim dhe ishte pagëzuar kur dëgjoi predikimin e ungjillit të rivendosur nga vëllai i tij më i madh, Parley P. Pratt, gjashtë javë më parë. Kjo zbulesë u mor në shtëpinë e Peter Whitmer Plakut.*

1–4, Besimtarët bëhen bijtë e Perëndisë nëpërmjet Shlyerjes; 5–9, Predikimi i ungjillit përgatit udhën për Ardhjen e Dytë; 10–12, Profecia vjen me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë.

BIRI im [a]Orson, vër vesh e dëgjo dhe mbaj shënim çfarë unë, Zoti Perëndi, do të të them ty, madje Jezu Krishti, Shëlbuesi yt.

2 [a]Drita dhe jeta e botës, një dritë që shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kupton atë;

3 I cili kaq shumë e [a]deshi botën, sa [b]dha jetën e tij, që të gjithë ata që do të besonin, të mund të bëheshin [c]bijtë e Perëndisë. Prandaj ti je biri im;

4 Dhe [a]bekuar qofsh ti, sepse ke besuar;

5 Dhe më i bekuar je, pasi je [a]thirrur nga unë për të predikuar ungjillin tim—

6 Për të ngritur zërin tënd si me tingullin e një borie, si të lartë, e të fortë, dhe për t'i [a]thirrur pendim një brezi të shtrembër dhe të degjeneruar, duke përgatitur udhën e Zotit për [b]ardhjen e tij të dytë.

7 Sepse vër re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, [a]koha është shpejt pranë, që unë të vij në një [b]re me fuqi dhe lavdi të madhe.

16*b* 2 Tim. 3:16.
c Gjo. 6:63.
17*a* Mt. 25:1–13.
USH Dhëndër.
18*a* Zbu. 22:20.
USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
34 1*a* USH Pratt, Orson.
2*a* Gjo. 1:1–5.
USH Dritë, dritë e Krishtit.
3*a* Gjo. 3:16; 15:13.
USH Dashuri.
b USH Shëlbues;
USH Shlyej, shlyerje; Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
c Gjo. 1:9–12; Rom. 8:14, 16–17; Mois. 6:64–68.
USH Bij dhe bija të Perëndisë.
4*a* Gjo. 20:29.
5*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
6*a* DeB 6:9.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
7*a* Zbu. 1:3.
b Llu. 21:27.

8 Dhe do të jetë një ditë e [a]madhërishme në kohën e ardhjes sime, sepse tërë kombet do të [b]dridhen.

9 Por përpara se dita e madhërishme të vijë, dielli do të errësohet dhe hëna do të kthehet në gjak; dhe yjet nuk do ta pranojnë shkëlqimin e tyre, dhe disa do të bien, dhe shkatërrime të mëdha i presin të ligjtë.

10 Si rrjedhim, ngrije zërin dhe mos e [a]kurse, sepse Zoti Perëndi ka folur; prandaj profetizo dhe do të të jepet me anë të [b]fuqisë së Frymës së Shenjtë.

11 Dhe nëse je besnik, vër re, unë jam me ty, derisa të vij—

12 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, unë vij shpejt. Unë jam Zoti yt dhe Shëlbuesi yt. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 35

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në ose pranë Fayette, New York, dhjetor 1830 (*History of the Church, *1:128–131). Në këtë kohë Profeti ishte përfshirë pothuajse çdo ditë në bërjen e një përkthimi të Biblës. Përkthimi u fillua që në qershor të 1830-ës dhe si Oliver Cowdery dhe John Whitmer-i kishin shërbyer si shkrues. Përderisa ata tani ishin thirrur në detyra të tjera, Sidney Rigdon u thirr me anë të emërimit hyjnor për të shërbyer si shkruesi i Profetit në këtë punë (shih vargun 20). Si parathënie të analit të tij për këtë zbulesë, Profeti shkroi: "Në dhjetor Sidney Rigdon erdhi [nga Ohio] për t'i kërkuar Zotit dhe me të erdhi Edward Partridge. . . . Pak pas mbërritjes së këtyre dy vëllezërve, kështu foli Zoti"* (History of the Church, *1:128).*

1–2, Si mund të bëhen njerëzit bijtë e Perëndisë; 3–7, Sidney Rigdon thirret për të pagëzuar dhe për të dhënë Frymën e Shenjtë; 8–12, Shenja dhe mrekulli sillen me anë të besimit; 13–16, Shërbëtorët e Zotit do t'i shkelin kombet me anë të fuqisë së Shpirtit; 17–19, Joseph Smith-i mban çelësat e mistereve; 20–21, Të zgjedhurit do t'i bëjnë ballë ditës së ardhjes së Zotit; 22–27, Izraeli do të shpëtohet.

DËGJONI zërin e [a]Zotit, Perëndisë suaj, madje [b]Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, [c]udha e të cilit është një rreth i përjetshëm, i [d]njëjtë sot si dje dhe përgjithmonë.

2 Unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, që u [a]kryqëzua për mëkatet e botës, madje gjithë ata që do të [b]besojnë në emrin tim, që ata të mund të bëhen [c]bijtë e Perëndisë, [d]madje një

8*a* Joe. 2:11; Mal. 4:5; DeB 43:17–26. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Isa. 64:2.
10*a* Isa. 58:1.
b 2 Pj. 1:21.

35 1*a* USH Zot.
b Zbu. 1:8. USH Alfa; Omega.
c 1 Ne. 10:19; DeB 3:2.
d Heb. 13:8; DeB 38:1–4; 39:1–3.

2*a* USH Kryqëzim.
b DeB 20:25; 45:5, 8.
c USH Bij dhe bija të Perëndisë.
d Gjo. 17:20–23. USH Unitet.

në mua, sikurse unë jam [e]një në Atin, sikurse Ati është një në mua, që ne të mund të jemi një.

3 Vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë i them shërbëtorit tim Sidney, unë të kam vëzhguar ty dhe veprat e tua. I kam dëgjuar lutjet e tua dhe të kam përgatitur për një vepër më të madhe.

4 Ti je i bekuar, sepse do të bësh gjëra të mëdha. Vër re, ti je dërguar, ashtu si [a]Gjoni, të përgatitësh udhën përpara meje dhe përpara [b]Elijas që do të vijë, dhe ti nuk e di atë.

5 Ti vërtet pagëzove me anë të ujit, që të pendoheshin, por ata nuk e [a]morën Frymën e Shenjtë;

6 Por tani unë të jap një urdhërim që ti duhet të [a]pagëzosh me anë të ujit dhe ata do ta marrin [b]Frymën e Shenjtë me anë të vënies së [c]duarve, madje ashtu si apostujt e lashtë.

7 Dhe do të ndodhë që do të jetë një vepër madhështore në tokë, madje midis [a]Johebrenjve, pasi marrëzia e tyre dhe neveritë e tyre do të manifestohen në sytë e gjithë njerëzve.

8 Sepse unë jam Perëndi dhe dora ime nuk është e [a]shkurtër; dhe unë do t'u tregoj [b]mrekulli, [c]shenja dhe çudira gjithë atyre që [d]besojnë në emrin tim.

9 Dhe kushdo që do ta kërkojë atë në emrin tim, me [a]besim, ata do të [b]dëbojnë [c]demonë, do të [d]shërojnë të sëmurët, do t'i bëjnë të verbërit t'u kthehet shikimi dhe të shurdhërit të dëgjojnë, dhe memecët të flasin, dhe të çalët të ecin.

10 Dhe koha vjen shpejt që gjëra të mëdha do t'u tregohen fëmijëve të njerëzve;

11 Por [a]pa besim asgjë nuk do t'u tregohet, përveçse [b]shkatërrime mbi [c]Babiloni, po atë që i ka bërë të gjitha kombet të pijnë nga vera e zemërimit të [d]lavirësisë së saj.

12 Dhe [a]s'ka njerëz që bëjnë mirë, përveç atyre që janë gati të marrin plotësinë e ungjillit tim, të cilin ia kam dërguar këtij brezi.

13 Si rrjedhim, unë u bëj thirrje gjërave të [a]dobëta të botës, atyre që janë të [b]pamësuar dhe të përbuzur, t'i shkelin kombet me anë të fuqisë së Shpirtit tim;

14 Dhe krahu i tyre do të jetë krahu im, dhe unë do të jem [a]mburoja dhe shqyta e tyre; e do t'i ngjesh ijët e tyre dhe ata do të luftojnë burrërisht për mua; dhe [b]armiqtë e tyre do të

2*e* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
4*a* Mal. 3:1; Mt. 11:10; 1 Ne. 11:27; DeB 84:27–28.
b 3 Ne. 25:5–6; DeB 2:1; 110:13–15.
5*a* Vep. 19:1–6.
6*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
c USH Duar, vënie e.
7*a* USH Johebrenj.
8*a* Isa. 50:2; 59:1.
b USH Mrekulli.
c USH Shenjë.
d USH Besim, besoj.
9*a* USH Besim.
b Mr. 16:17.
c Mr. 1:21–45.
d USH Shëroj, shërime.
11*a* DeB 63:11–12.
b DeB 5:19–20.
c USH Babel, Babiloni.
d Zbu. 18:2–4.
12*a* Rom. 3:10–12; DeB 33:4; 38:10–11; 84:49.
13*a* 1 Kor. 1:27; DeB 1:19–23; 124:1.
b Vep. 4:13.
14*a* 2 Sam. 22:2–3.
b DeB 98:34–38.

jenë nën këmbët e tyre; dhe unë do ta lë të [c]bjerë shpatën në emër të tyre, dhe nëpërmjet [d]zjarrit të zemëratës sime do t'i ruaj ata.

15 Dhe të [a]varfërve dhe të [b]dobtëve do t'u predikohet ungjilli dhe ata do të [c]presin me dëshirë kohën e ardhjes sime, sepse është shumë [d]pranë—

16 Dhe ata do të mësojnë shëmbëlltyrën e pemës së [a]fikut, sepse edhe tani vera pothuajse është pranë.

17 Dhe unë kam dërguar [a]plotësinë e ungjillit tim nëpërmjet dorës së shërbëtorit tim [b]Joseph; dhe në dobësi e kam bekuar atë;

18 Dhe unë i kam dhënë atij [a]çelësat e misterit të atyre gjërave që janë [b]vulosur, madje të gjërave që ishin nga [c]krijimi i botës dhe të gjërave që do të vijnë nga kjo kohë deri në kohën e ardhjes sime, nëse ai qëndron në mua dhe nëse jo, një tjetër do të vendos në vend të tij.

19 Si rrjedhim, vëzhgoje atë, që besimi i tij të mos mpaket dhe do t'i jepet me anë të [a]Ngushëlluesit, [b]Frymës së Shenjtë, që i di të gjitha gjërat.

20 Dhe një urdhërim unë të jap—që ti do të [a]shkruash për të; dhe shkrimet e shenjta do të jepen, madje siç janë në krahorin tim, për shpëtimin e të [b]zgjedhurve të mi;

21 Pasi ata do ta dëgjojnë [a]zërin tim e do të më shohin dhe nuk do të flenë e do t'i [b]qëndrojnë ditës së [c]ardhjes sime; sepse ata do të pastrohen, sikurse unë jam i [d]pastër.

22 Dhe tani unë [a]të them, qëndro me të dhe ai do të udhëtojë me ty; mos e braktis atë dhe siguristh këto gjëra do të përmbushen.

23 Dhe [a]ndërkohë që nuk shkruani, vini re, do t'i jepet atij të profetizojë; dhe ti do të predikosh ungjillin tim dhe do t'u drejtohesh [b]profetëve të shenjtë për t'i provuar fjalët e tij, ashtu siç do t'i jepen atij.

24 [a]Mbani gjithë urdhërimet e besëlidhjet me anë të të cilave jeni lidhur; dhe unë do t'i bëj qiejt të [b]dridhen për të mirën tuaj dhe [c]Satani do të dridhet e

14*c* DeB 1:13–14.
d DeB 128:24.
15*a* Mt. 11:5.
b USH Zemërbutë, zemërbutësi.
c 2 Pj. 3:10–13; DeB 39:23; 45:39; Mois. 7:62.
d DeB 63:53.
16*a* Mt. 24:32; DeB 45:36–38; JS—M 1:38. USH Shenja të kohërave.
17*a* DeB 42:12.
b DeB 135:3.
18*a* DeB 84:19.
b Dan. 12:9; Mt. 13:35; 2 Ne. 27:10–11; Eth. 4:4–7; JS—H 1:65.
c DeB 128:18.
19*a* Gjo. 14:16, 26; 15:26. USH Ngushëllues.
b USH Frymë e Shenjtë.
20*a* Profeti u përfshi në këtë kohë në përkthimin me anë të zbulesës së Biblës, për të cilin Sidney Rigdon u thirr si shkrues.
b USH Zgjedhur(it) të.
21*a* Joe. 2:11; DeB 43:17–25; 88:90; 133:50–51.
b Mal. 3:2–3.
c USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
d USH Pastër (i), pastërti.
22*a* DeB 100:9–11.
23*a* DMTH kurdoherë që Sidney Rigdon nuk ishte i zënë me të shkruarit.
b DMTH shkrimeve të shenjta.
24*a* DeB 103:7.
b DeB 21:6.
c 1 Ne. 22:26.

Sioni mbi kodra do të [d]gëzohet e do të lulëzojë;

25 Dhe [a]Izraeli do të [b]shpëtohet në kohën time të përshtatshme; dhe me anë të [c]çelësave që unë kam dhënë, do të udhëhiqen ata dhe më nuk do të ngatërrohen aspak.

26 Gëzohuni në zemrat tuaja dhe ngazëllehuni, [a]shëlbimi juaj po afrohet.

27 Mos ki frikë, tufë e vogël, [a]mbretëria është e jotja, derisa unë të vij. Vini re, unë [b]vij shpejt. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 36

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Edward Patridge-it, pranë Fayette, New York, dhjetor 1830 (*History of the Church, *1:131). (Shih kreun e seksionit 35.) Profeti tha se Edward Patridge-i "ishte një model mëshire dhe një nga njerëzit e mëdhenj të Zotit" (*History of the Church, *1:128).*

1–3, Zoti vë dorën e tij mbi Edward Patridge-in nëpërmjet dorës së Sidney Rigdon-it; 4–8, Kushdo që pranon ungjillin dhe priftërinë, duhet të thirret për të shkuar dhe për të predikuar.

KËSHTU thotë Zoti Perëndi, i [a]Fuqishmi i Izraelit: Vër re, unë të them ty, shërbëtorit tim [b]Edward, se ti je bekuar dhe mëkatet e tua të janë falur e ti je thirrur për të predikuar ungjillin tim si me zërin e një borie;

2 Dhe unë do ta vë [a]dorën time mbi ty nëpërmjet dorës së shërbëtorit tim Sidney Rigdon dhe ti do të marrësh Shpirtin tim, Frymën e Shenjtë, madje [b]Ngushëlluesin, që do të të mësojë gjërat [c]paqësore të mbretërisë;

3 Dhe ti do ta shpallësh atë me zë të lartë, duke thënë: Hosana, bekuar qoftë emri i Perëndisë më të lartë.

4 Dhe tani këtë thirrje dhe urdhërim të jap unë ty lidhur me gjithë njerëzit—

5 Që të gjithë ata që do të vijnë përpara shërbëtorëve të mi Sidney Rigdon dhe Joseph Smith i Riu, duke përqafuar këtë thirrje dhe urdhërim, duhet të [a]shugurohen dhe të dërgohen për të [b]predikuar ungjillin e pafundëm mes kombeve—

6 Duke u thirrur pendim, duke thënë: [a]Shpëtoni veten nga ky

24*d* USH Gëzim.
25*a* USH Izrael.
b Isa. 45:17; 1 Ne. 19:15–16; 22:12.
c USH Çelësa të priftërisë.
26*a* Llu. 21:28.
27*a* USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
b Zbu. 22:20.
36 1*a* USH Jezu Krisht; Jehova.
b DeB 41:9–11.
2*a* USH Duar, vënie e.
b USH Ngushëllues; Frymë e Shenjtë.
c DeB 42:61.
5*a* DeB 63:57. USH Shuguroj, shugurim.
b USH Predikoj.
6*a* Vep. 2:40.

brez i çoroditur dhe dilni nga zjarri, duke urryer edhe [b]rrobat e ndotura nga mishi.

7 Dhe ky urdhërim duhet t'u jepet pleqve të kishës, që çdo njeri që do ta përqafojë atë me thjeshtësi zemre, të mund të shugurohet e dërgohet, madje siç kam thënë unë.

8 Unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë; prandaj, ngjishni ijët tuaja dhe unë papritur do të vij në [a]tempullin tim. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 37

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-in, pranë Fayette, New York, dhjetor 1830 (*History of the Church*, 1:139). Këtu jepet urdhërimi i parë lidhur me një mbledhje në këtë periudhë kohe.*

1–4, Shenjtorët thirren për t'u mbledhur në Ohio.

VINI re, unë ju them se nuk është e rëndësishme për mua që ju të [a]përktheni më tej, derisa të shkoni në Ohio, dhe kjo për shkak të armiqve dhe për të mirën tuaj.

2 Dhe përsëri, unë ju them se ju nuk duhet të shkoni derisa të keni predikuar ungjillin tim në ato vende dhe të keni forcuar kishën kudo që gjendet, dhe në mënyrë të veçantë në [a]Colesville; sepse, vini re, ata më luten mua me shumë besim.

3 Dhe përsëri, një urdhërim unë i jap kishës, se është e rëndësishme për mua që ata duhet të mblidhen së bashku në [a]Ohio, duke u përgatitur për kohën kur shërbëtori im Oliver Cowdery do të kthehet tek ata.

4 Vini re, këtu ka urtësi dhe le të [a]zgjedhë çdokush vetë, derisa unë të vij. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 38

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Fayette, New York, më 2 janar 1831 (*History of the Church*, 1:140–143). Rasti ishte një konferencë e Kishës.*

1–6, Krishti krijoi gjithë gjërat; 7–8, Ai është në mes të shenjtorëve të tij që shpejt do ta shohin; 9–12, Gjithë mishi është prishur para tij; 13–22, Ai ka ruajtur një tokë të premtimit për shenjtorët e tij në kohë dhe në përjetësi; 23–27, Shenjtorët urdhërohen të jenë një dhe ta vlerësojnë njëri-tjetrin si vëllezër; 28–29, Luftëra parashikohen; 30–33, Shenjtorëve do t'u jepet fuqi nga lart dhe do të shkojnë mes gjithë kombeve; 34–42, Kisha urdhërohet të kujdeset për të varfërit e nevojtarët dhe të kërkojë pasuritë e përjetësisë.

6*b* Jud. 1:23.
8*a* Mal. 3:1.
37 1*a* DMTH përkthimi i Biblës tashmë në proces.
2*a* DeB 24:3; 26:1.
3*a* DMTH shteti i Ohio-s. DeB 38:31–32.
4*a* USH Zgjedhje e lirë.

KËSHTU thotë Zoti, Perëndia juaj, madje Jezu Krishti, i Madhi [a]Unë Jam, Alfa dhe Omega, [b]fillimi dhe fundi, po ai që pa hapësirën e gjerë të përjetësisë dhe gjithë [c]ushtritë serafine të qiellit, [d]përpara se bota të [e]krijohej;

2 Po ai që i [a]di të gjitha gjërat, pasi [b]gjithë gjërat janë të pranishme përpara syve të mi;

3 Unë jam po ai që foli, e bota u [a]bë dhe gjithë gjërat erdhën nëpërmjet meje.

4 Unë jam po ai i cili e ka marrë [a]Sionin e Enokut në vetë krahararin tim; dhe në të vërtetë, unë them, madje të gjithë ata që kanë [b]besuar në emrin tim, sepse unë jam Krishti, dhe në vetë emrin tim, me anë të fuqisë së [c]gjakut që kam derdhur, i jam lutur Atit për ta.

5 Por vini re, pjesën e mbetur të të [a]ligjve e kam mbajtur në [b]prangat e territ deri në [c]gjyqin e ditës së madhe, i cili do të vijë në mbarim të botës;

6 Dhe po kështu do t'i bëj të mbahen të ligjtë që nuk do ta dëgjojnë zërin tim, por i ngurtësojnë zemrat e tyre dhe mallkimi, mallkimi, mallkimi është fati i tyre.

7 Por, vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se [a]sytë e mi janë mbi ju. Unë jam në [b]mes tuaj dhe ju s'mund të më shihni;

8 Por dita shpejt vjen që ju do të më [a]shihni dhe do të dini se unë jam; pasi velloja e territ shpejt do të çahet dhe ai që s'është [b]pastruar, nuk do ta [c]durojë ditën.

9 Si rrjedhim, ngjishni ijët tuaja dhe përgatituni. Vini re, [a]mbretëria është e juaja dhe armiku nuk do t'ju mposhtë.

10 Në të vërtetë unë ju them, ju jeni të [a]pastër, por jo të gjithë; dhe nuk ka asnjë tjetër me të cilin jam tepër i [b]kënaqur;

11 Pasi gjithë [a]mishi është i prishur përpara meje; dhe fuqitë e [b]territ përhapen mbi tokë, mes fëmijëve të njerëzve, në prani të gjithë ushtrive të qiellit—

12 Që e bën heshtjen të mbretërojë dhe gjithë përjetësia [a]lëndohet e [b]engjëjt po presin urdhërin e madh për [c]të korrur tokën, për të mbledhur [d]egjrat,

38 1*a* USH UNË JAM.
b Zbu. 1:8.
c DeB 45:1.
d USH Jetë para lindjes.
e Psa. 90:2.
2*a* DeB 88:41; Mois. 1:35. USH Gjithëdijshëm (i).
b Fja. 5:21; 2 Ne. 9:20.
3*a* Psa. 33:6–9. USH Krijoj, krijim.
4*a* DeB 45:11–14; 76:66–67; 84:99–100; Mois. 7:18–21. PJS, Zan. 14:25–40. USH Sion.
b DeB 20:25; 35:2; 45:3–5.
c USH Shlyej, shlyerje.
5*a* USH Padrejtë (i), padrejtësi.
b 2 Pj. 2:4; Jud. 1:6. USH Ferr.
c USH Gjykim, i fundit.
7*a* DeB 1:1.
b DeB 6:32; 29:5.
8*a* Zbu. 22:4–5. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b USH Pastër (i), pastërti.
c Mal. 3:2.
9*a* Llu. 6:20. USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
10*a* USH Pastër (i) dhe papastër (i).
b DeB 1:30.
11*a* Isa. 1:3–4; DeB 33:4.
b Mik. 3:6; DeB 112:23; Mois. 7:61–62.
12*a* Mois. 7:41.
b DeB 86:3–7.
c USH Korrje.
d DeB 88:94; 101:65–66.

që të mund të [e]digjen; dhe, vini re, armiku është mbledhur.

13 Dhe tani unë ju tregoj një mister, një gjë që është në dhoma të fshehta, për të shkaktuar madje [a]shkatërrimin tuaj me kalimin e kohës dhe ju nuk e dinit;

14 Por tani unë jua them dhe ju bekoheni, jo për shkak të paudhësisë suaj, as për shkak të zemrave tuaja mosbesuese; pasi në të vërtetë disa nga ju janë fajtorë para meje, por unë do të jem i mëshirshëm ndaj dobësisë suaj.

15 Prandaj, jini të [a]fortë tani e tutje; mos kini [b]frikë, sepse mbretëria është e juaja.

16 Dhe për shpëtimin tuaj unë ju jap një urdhërim, pasi i kam dëgjuar lutjet tuaja dhe të [a]varfërit janë ankuar para meje e të [b]pasurit unë i kam bërë, dhe gjithë mishi është imi, dhe unë jam i [c]paanshëm.

17 Dhe unë e kam bërë tokën të pasur dhe, vini re, ajo është [a]stoli i këmbëve të mia, si rrjedhim, përsëri unë do të qëndroj mbi të.

18 Dhe unë ju ofroj dhe denjoj t'ju jap pasuri më të mëdha, madje një tokë të premtimit, një tokë ku rrjedh qumësht e mjaltë, mbi të cilën nuk do të ketë mallkim, kur Zoti të vijë;

19 Dhe unë do t'jua jap për tokën e trashëgimit tuaj, nëse e kërkoni atë me gjithë zemër.

20 Dhe kjo do të jetë besëlidhja ime me ju, ju do ta keni atë për tokën e trashëgimit tuaj dhe për [a]trashëgimin e fëmijëve tuaj përgjithmonë, përderisa toka do të qëndrojë dhe ju do ta zotëroni atë përsëri në përjetësi, për të mos u zhdukur më.

21 Por, në të vërtetë unë ju them se në të ardhmen ju nuk do të keni as mbret, as sundimtar, sepse unë do të jem [a]mbreti juaj dhe do të vëzhgoj mbi ju.

22 Si rrjedhim, dëgjoni zërin tim e më [a]ndiqni dhe ju do të jeni një [b]popull i lirë e s'do të keni ligje, veç ligjet e mia kur unë të vij, pasi unë jam [c]ligjdhënësi juaj dhe ç'mund ta ndalë dorën time?

23 Por në të vërtetë unë ju them, [a]mësojeni njëri-tjetrin sipas detyrës në të cilën ju kam caktuar;

24 Dhe çdo njeri le ta [a]vlerësojë vëllanë e tij si veten dhe të praktikojë [b]virtyt dhe [c]shenjtëri para meje.

25 Dhe përsëri unë ju them, çdo njeri le ta vlerësojë vëllanë e tij si veten.

26 Sepse çfarë burri mes jush, që ka dymbëdhjetë bij dhe është i paanshëm me ta, dhe ata i shërbejnë atij me bindje, dhe ai

12*e* Mt. 13:30.
13*a* DeB 5:32–33.
15*a* USH Guxim, guximtar.
b USH Frikë—Frikë nga njeriu.
16*a* Mosia 4:16–18.
b 1 Sam. 2:7.
c Vep. 10:34; Moro. 8:11–12; DeB 1:34–35.
17*a* 1 Ne. 17:39; Abr. 2:7.
20*a* DeB 45:58.
21*a* Zak. 14:9; 2 Ne. 10:14; Alma 5:50.
22*a* Gjo. 10:27.
b USH Jezu Krisht—Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit.
c Isa. 33:22; Mik. 4:2; DeB 45:59.
23*a* DeB 88:77–79, 118, 122.
USH Mësoj, mësues.
24*a* LiP. 17:20; 1 Kor. 4:6.
b DeB 46:33.
USH Virtyt.
c USH Shenjtëri.

i thotë njërit: Vishu me rroba të mira dhe ulu këtu; dhe tjetrit: Vishu me lecka dhe ulu atje—dhe hedh vështrimin mbi bijtë e tij e thotë: Unë jam i drejtë?

27 Vini re, këtë jua kam dhënë si shëmbëlltyrë dhe ajo është sikurse unë jam. Unë ju them, jini [a]një; dhe nëse nuk jeni një, nuk jeni të mitë.

28 Dhe përsëri, unë ju them se armiku në dhomat e fshehta po kërkon [a]jetën tuaj.

29 Ju dëgjoni për [a]luftëra në vende të largëta dhe thoni se do të ketë shpejt luftëra të mëdha në vende të largëta, por ju nuk i njihni zemrat e njerëzve në vetë tokën tuaj.

30 Ua them këto gjëra për shkak të lutjeve tuaja; mblidhni si [a]thesar [b]urtësi në zemrat tuaja, që ligësia e njerëzve të mos jua zbulojë këto gjëra nëpërmjet ligësisë së tyre, në një mënyrë që do të flasë në veshët tuaj me një zë më të lartë se ai që do të dredhë tokën; por nëse jeni të përgatitur, ju s'do të frikësoheni.

31 Dhe që ju të mund t'i shpëtoni pushtetit të armikut dhe të mblidhet tek unë një popull i drejtë, pa [a]njollë e pa faj—

32 Prandaj, për këtë shkak unë ju jap urdhërimin që ju duhet të shkoni në [a]Ohio; dhe atje do t'ju jap [b]ligjin tim; dhe atje do t'ju [c]dhurohet fuqi nga lart;

33 Dhe që atje, kushdo që unë dëshiroj, do të shkojë mes [a]gjithë kombeve dhe do t'iu thuhet atyre se çfarë të bëjnë; sepse unë kam një punë të madhërishme të vendosur në ruajtje, sepse Izraeli do të [b]shpëtohet e unë do t'i udhëheq ata kudo që dua dhe asnjë pushtet s'mund ta [c]durojë dorën time.

34 Dhe tani, unë i jap kishës në këto anë një urdhërim, që njerëz të përcaktuar mes tyre do të caktohen dhe ata do të caktohen me anë të [a]zërit të kishës;

35 Dhe ata duhet të kujdesen për të varfërit e nevojtarët dhe t'u administrojnë për t'i [a]ndihmuar, që ata të mos vuajnë; dhe i dërgoni ata në vendin që i kam urdhëruar;

36 Dhe kjo do të jetë vepra e tyre, të qeverisin punët e pronësisë së kësaj kishe.

37 Dhe ata që kanë ferma që s'mund të shiten, le t'i lënë ose t'i japin me qera, si t'iu duket më mirë.

38 Sigurohuni që gjithë gjërat të ruhen; dhe kur njerëzve u [a]dhurohet fuqi nga lart dhe dërgohen, gjithë këto gjëra do të mblidhen në zemër të kishës.

39 Dhe nëse kërkoni [a]pasuritë

27*a* Gjo. 17:21–23; 1 Kor. 1:10; Ef. 4:11–14; 3 Ne. 11:28–30; Mois. 7:18. USH Unitet.
28*a* DeB 5:33; 38:13.
29*a* DeB 45:26, 63; 87:1–5; 130:12.
30*a* JS—M 1:37.
b USH Urtësi.
31*a* 2 Pj. 3:14.
32*a* DeB 37:3.
b DeB 42.
c Llu. 24:49; DeB 39:15; 95:8; 110:9–10.
33*a* USH Punë misionare.
b Isa. 45:17; Jer. 30:10; DeB 136:22.
c Dan. 4:35.
34*a* USH Miratim i përbashkët.
35*a* USH Mirëqenie.
38*a* USH Dhurim (indaument).
39*a* Jakobi 2:17–19; DeB 11:7.

që është vullneti i Atit t'jua japë, ju do të jeni populli më i pasur nga të gjithë, pasi do të keni pasuritë e përjetësisë; dhe është e nevojshme që [b]pasuritë e tokës të jenë të miat për t'i dhënë; por ruhuni nga [c]krenaria, që të mos bëheni si [d]Nefitët e lashtësisë.

40 Dhe përsëri, unë ju them, unë ju jap një urdhërim që çdo burrë qoftë plak, prift, mësues dhe gjithashtu anëtar, të fillojë me fuqinë e tij, me punën e [a]duarve të tij, të përgatitet dhe të plotësojë gjërat që unë kam urdhëruar.

41 Dhe [a]predikimi juaj le të jetë zëri [b]paralajmërues, çdo njeri të afërmit të tij, me qetësi dhe butësi.

42 Dhe [a]largohuni nga të ligjtë. Shpëtoni vetveten. Jini të pastër që të mbani enët e Zotit. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 39

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit James Covill-it, në Fayette, New York, më 5 janar 1831 (*History of the Church, *1:143–145). James Covill-i, që kishte qenë një shërbestar baptist për rreth dyzet vjet, lidhi besën me Zotin se do t'i bindej çdo urdhërimi që Zoti do t'i jepte atij nëpërmjet Joseph Profetit.*

1–4, Shenjtorët kanë fuqi të bëhen bijtë e Perëndisë; 5–6, Të pranosh ungjillin, është të pranosh Krishtin; 7–14, James Covill-i urdhërohet të pagëzohet dhe të punojë në vreshtin e Zotit; 15–21, Shërbëtorët e Zotit duhet të predikojnë ungjillin përpara Ardhjes së Dytë; 22–24, Ata që e pranojnë ungjillin, do të mblidhen në kohë dhe në përjetësi.

VINI vesh dhe dëgjoni zërin e atij që është nga gjithë [a]përjetësia në gjithë përjetësinë, të Madhit [b]Unë Jam, madje Jezu Krishtit—

2 [a]Dritës dhe jetës së botës; një dritë që shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kupton atë;

3 Të njëjtit që erdhi në [a]meridianin e kohës tek të vetët dhe të vetët nuk e pranuan;

4 Por të gjithëve që më pranuan, u dhashë fuqi që të bëhen [a]bijtë e mi; dhe po kështu do t'u jap të gjithë atyre që do të pranojnë fuqi për t'u bërë bijtë e mi.

5 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ai që pranon ungjillin tim, më [a]pranon mua; dhe ai që nuk e pranon ungjillin tim, nuk më pranon mua.

39*b* Hag. 2:8.
c USH Kryelartësi, krenari.
d Moro. 8:27.
40*a* 1 Kor. 4:12.
41*a* USH Predikoj.
b USH Paralajmëroj, paralajmërim.
42*a* Isa. 52:11.
39 1*a* Heb. 13:8; DeB 20:12; 35:1; 38:1–4.
b Eks. 3:14. USH Jehova.
2*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
3*a* DeB 20:26; Mois. 6:57, 62.
4*a* Gjo. 1:12. USH Bij dhe bija të Perëndisë.
5*a* Gjo. 13:20.

6 Dhe ky është [a]ungjilli im—pendim e pagëzim me anë të ujit dhe më pas vjen [b]pagëzimi prej zjarrit dhe prej Frymës së Shenjtë, madje Ngushëlluesit, që i tregon gjithë gjërat dhe u [c]mëson gjërat paqësore të mbretërisë.

7 Dhe tani, vër re, unë të them ty, shërbëtorit tim [a]James, i kam parë punët e tua dhe të njoh.

8 Dhe në të vërtetë unë të them, zemra jote është tani e drejtë përpara meje në këtë kohë; dhe vër re, unë të kam dhuruar bekime të mëdha mbi kokën tënde;

9 Megjithatë, ti ke parë hidhërim të madh, pasi më ke mohuar shumë herë për shkak të krenarisë dhe përkujdesjeve të [a]botës.

10 Por, vër re, ditët e çlirimit tënd kanë ardhur, nëse ti do të dëgjosh zërin tim, që të thotë: Çohu dhe ji i [a]pagëzuar e i larë nga mëkatet e tua, duke thirrur emrin tim, dhe ti do të marrësh Shpirtin tim e një bekim kaq të madh, sa kurrë nuk e ke njohur.

11 Dhe nëse e bën këtë, unë të kam përgatitur për një punë më të madhe. Ti duhet të predikosh plotësinë e ungjillit tim, që unë e kam dërguar në këto ditë të fundit, besëlidhjen që unë e kam dërguar për të [a]shpenguar popullin tim që është i shtëpisë së Izraelit.

12 Dhe do të ndodhë që fuqi do të [a]pushojë mbi ty; ti duhet të kesh besim të madh dhe unë do të jem me ty e do të shkoj përpara fytyrës tënde.

13 Ti je thirrur të [a]punosh në vreshtin tim dhe të ngresh kishën time e të [b]sjellësh Sionin, që të mund të gëzohet mbi kodra e të [c]lulëzojë.

14 Vër re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, ti nuk je thirrur për të shkuar në vendet lindore, por je thirrur të shkosh në Ohio.

15 Dhe për të gjithë njerëzit e mi që do të mblidhen në Ohio, unë kam ruajtur një [a]bekim, të tillë që nuk njihet mes fëmijëve të njerëzve, dhe ai do të derdhet mbi kokat e tyre. Dhe që atje njerëzit do të shkojnë në të [b]gjitha [c]kombet.

16 Vër re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se njerëzit në Ohio më luten me shumë besim, duke menduar se unë do ta përmbaj dorën time të gjykimit mbi kombet, por unë s'mund ta mohoj fjalën time.

17 Prandaj filloni të punoni me fuqi dhe thërrisni punëtorë besnikë në vreshtin tim, që ai të mund të [a]krasitet për herë të fundit.

18 Dhe deri sa ata të pendohen dhe të pranojnë ungjillin tim e të

6*a* USH Pagëzim, pagëzoj; Ungjill; Pendohem, pendim.
b USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia; Frymë e Shenjtë.
c DeB 42:61.
7*a* DeB 40:1.
9*a* Mt. 13:22.
10*a* DeB 40:1–3.
USH Pagëzim, pagëzoj.
11*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
12*a* 2 Kor. 12:9.
13*a* Mt. 20:1–16.
b Isa. 52:8.
c DeB 117:7.
15*a* DeB 38:32; 95:8; 110:8–10.
b DeB 1:2.
c USH Punë misionare.
17*a* Jakobi 5:61–75; DeB 24:19.

bëhen të shenjtëruar, unë do ta
përmbaj dorën time në [a]gjykim.
19 Si rrjedhim, shkoni, duke
thirrur me zë të lartë, duke
thënë: Mbretëria e qiellit është
pranë; duke thirrur: Hosana!
bekuar qoftë emri i Perëndisë
Më të Lartë.
20 Shkoni duke pagëzuar me
ujë, duke përgatitur udhën për-
para fytyrës sime dhe për kohën
e [a]ardhjes sime;
21 Pasi koha është pranë; [a]ditën
ose orën askush s'e [b]di; por ajo
sigurisht do të vijë.
22 Dhe ai që i pranon këto
gjëra, më pranon mua; dhe ata
do të mblidhen tek unë në kohë
e në përjetësi.
23 Dhe përsëri, do të ndodhë
që mbi gjithë ata që do të
pagëzoni me ujë, ju do të vini
[a]duart e ata do të marrin
[b]dhuratën e Frymës së Shenjtë
dhe do të [c]presin për shenjat
e [d]ardhjes sime e do të më
njohin mua.
24 Vini re, unë vij shpejt. Madje
kështu. Amen.

SEKSIONI 40

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në Fayette, New York, janar 1831 (*History of the Church, *1:145). Duke paraprirë analin e kësaj zbulese, Profeti shkroi: "Ngaqë James Covill-i nuk e pranoi fjalën e Zotit dhe u kthye te parimet dhe njerëzit e tij të mëparshëm, Zoti më dha mua dhe Sidney Rigdon-it zbulesën e mëposhtme" (*History of the Church, *1:145).*

1–3, Frika e përndjekjes dhe përkujdesjet e botës shkaktojnë mohim të ungjillit.

VINI re, në të vërtetë unë ju
them se zemra e shërbëtorit
tim [a]James Covill ishte tamam
përpara meje, pasi ai lidhi
besë me mua se do t'i bindej
fjalës sime.
2 Dhe ai e [a]pranoi fjalën me
gëzim, por menjëherë Satani
e tundoi atë; dhe frika e
[b]përndjekjes dhe përkujdesjet
e botës e bënë ta [c]mohonte
fjalën.
3 Prandaj ai e shkeli besë-
lidhjen time dhe më mbetet
mua të bëj me të si të më duket
mirë. Amen.

SEKSIONI 41

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, Kishës në Kirtland, Ohio, më 4 shkurt 1831 (*History of the Church, *1:146–147). Dega e*

18*a* USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
20*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
21*a* Mt. 24:36.
b JS—M 1:40.
23*a* USH Duar, vënie e.
b USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
c Zbu. 3:3; DeB 35:15; 45:39–44.
d 2 Pj. 3:10–14.
40 1*a* DeB 39:7–11.
2*a* Mr. 4:16–19.
b Mt. 13:20–22. USH Përndjek, përndjekje.
c USH Braktisje.

*Kishës në Kirtland në këtë kohë po rritej në numër me shpejtësi. Si hyrje të kësaj zbulese Profeti shkroi: "Anëtarët . . .po përpiqeshin shumë të bënin vullnetin e Perëndisë, për aq sa e dinin, edhe pse disa nocione të panjohura dhe shpirtra të rremë kishin depërtuar mes tyre . . .[dhe] Zoti i dha Kishës sa vijon" (*History of the Church, *1:146–147).*

1–3, Pleqtë do ta qeverisin Kishën me anë të shpirtit të zbulesës; 4–6, Dishepujt e vërtetë do ta pranojnë dhe do ta zbatojnë ligjin e Zotit; 7–12, Edward Partridge emërohet si peshkop për Kishën.

VINI vesh e dëgjoni, O ju, populli im, tha Zoti dhe Perëndia juaj, ju të cilët unë kënaqem t'ju [a]bekoj me bekimin më të madh të të gjitha bekimeve, ju që më dëgjoni; dhe juve që nuk më dëgjoni, do t'ju [b]mallkoj, juve që keni [c]mohuar emrin tim, me më të rëndin e mallkimeve.

2 Vini vesh, O ju, pleq të kishës sime, të cilët unë ju kam thirrur, vini re, unë ju jap një urdhërim, që të mblidheni së bashku për të rënë [a]dakort për fjalën time;

3 Dhe nëpërmjet lutjes së besimit tuaj ju do të merrni [a]ligjin tim, që të mund të dini si të qeverisni kishën time dhe t'i keni të gjitha gjërat siç duhet përpara meje.

4 Dhe unë do të jem [a]sunduesi juaj kur të [b]vij; dhe vini re, unë vij shpejt dhe ju duhet të siguroni që ligji im të zbatohet.

5 Ai që e [a]pranon ligjin tim dhe e [b]bën atë, ai është dishepulli im; dhe ai që thotë se e pranon atë dhe nuk e bën atë, ai nuk është dishepulli im e do të [c]flaket nga mesi juaj;

6 Pasi nuk është e drejtë që gjërat që u përkasin fëmijëve të mbretërisë, t'u jepen atyre që s'janë të denjë, ose [a]qenve, apo që [b]perlat të hidhen përpara derrave.

7 Dhe përsëri, është e drejtë që shërbëtorit tim, Joseph Smith të Riut, t'i ndërtohet një [a]shtëpi, në të cilën të jetojë dhe të [b]përkthejë.

8 Dhe përsëri, është e drejtë që shërbëtori im Sidney Rigdon të jetojë siç i duket atij mirë, me kusht që të zbatojë urdhërimet e mia.

9 Dhe përsëri, unë e kam thirrur shërbëtorin tim [a]Edward Partridge; dhe unë jap një urdhërim që ai duhet të caktohet me anë të zërit të kishës dhe të shugurohet [b]peshkop në kishë,

41 1*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
b LiP. 11:26–28; 1 Ne. 2:23.
c DeB 56:1–4; 112:24–26.
2*a* USH Unitet.
3*a* DeB 42.
4*a* Zak. 14:9; DeB 45:59.
USH Jezu Krisht—Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
5*a* Mt. 7:24.
b Jak. 1:22–25; DeB 42:60.
c DeB 50:8–9.
USH Shkishërim.
6*a* Mt. 15:26.
b Mt. 7:6.
7*a* DeB 42:71.
b DMTH përkthejë Biblën. DeB 45:60–61.
9*a* DeB 36:1.
b DeB 72:9–12; 107:68–75.
USH Peshkop.

të lërë tregëtinë e tij dhe ta [c]shpenzojë gjithë kohën e tij në punët e kishës;

10 Të kujdeset për gjithë gjërat, siç do t'i caktohen atij në ligjet e mia, në ditën që unë do t'i jap ato.

11 Dhe kjo, ngaqë zemra e tij është e pastër para meje, sepse ai është si [a]Natanaeli i lashtësisë, në të cilin s'ka [b]mashtrim.

12 Këto fjalë ju janë dhënë juve dhe ato janë të pastra para meje; prandaj, bëni kujdes se si i mbani ato, sepse ato do të përgjigjen për shpirtrat tuaj në ditën e gjykimit. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 42

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 9 shkurt 1831 (*History of the Church*, 1:148–154). Ajo u mor në prani të dymbëdhjetë pleqve dhe në përmbushje të premtimit të Zotit, të bërë më parë, se ligji do t'u jepej në Ohio (shih seksionin 38:32). Profeti e cilëson këtë zbulesë si "përqafimi i ligjit të Kishës" (*History of the Church*, 1:148).*

1–10, Pleqtë thirren për të predikuar ungjillin, për të pagëzuar të kthyerit në besim dhe për të ndërtuar Kishën; 11–12, Ata duhet të thirren e të shugurohen dhe duhet t'u mësojnë parimet e ungjillit që gjenden në shkrimet e shenjta; 13–17, Ata duhet të japin mësim dhe të profetizojnë me anë të fuqisë së Shpirtit; 18–29, Shenjtorët urdhërohen të mos vrasin, të mos vjedhin, të mos gënjejnë, të mos kenë epsh, të mos shkelin kurorën apo të mos flasin keq kundër të tjerëve; 30–39, Ligje që qeverisin përkushtimin e pronave, caktohen; 40–42, Krenaria dhe përtacia dënohen; 43–52, Të sëmurët duhet të shërohen nëpërmjet administrimit dhe me anë të besimit; 53–60, Shkrimet e shenjta qeverisin Kishën dhe duhet t'i shpallen botës; 61–69, Vendi i Jeruzalemit të Ri dhe misteret e mbretërisë do të zbulohen; 70–73, Pronat e përkushtuara duhet të përdoren për të mbështetur nëpunësit e Kishës; 74–93, Ligje që qeverisin lavirësinë, shkeljen e kurorës, vrasjen, vjedhjen dhe rrëfimin e mëkateve, caktohen.

VINI vesh, O ju pleq të kishës sime, që jeni mbledhur së bashku në emrin tim, madje të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë së gjallë, Shpëtimtarit të botës; ngaqë besoni në emrin tim dhe i zbatoni urdhërimet e mia.

2 Përsëri unë ju them, vini re e dëgjoni dhe bindjuni [a]ligjit që do t'ju jap.

3 Sepse në të vërtetë unë them, ngaqë jeni mbledhur së bashku sipas [a]urdhërit me të cilin ju urdhërova dhe keni rënë në ujdi [b]lidhur me këtë gjë e i keni

9*c* DeB 51.
11*a* Gjo. 1:47.
b USH Mashtrim.
42 2*a* DeB 58:23.
USH Ligj.
3*a* DeB 38:32.
b Mt. 18:19.

kërkuar Atit në emrin tim, madje kështu ju do të merrni.

4 Vini re, në të vërtetë unë ju them, unë jua jap këtë urdhërim të parë, që ju do të shkoni në emrin tim, secili prej jush, përveç shërbëtorit tim Joseph Smith të Riut dhe Sidney Rigdon-it.

5 Unë u jap atyre një urdhërim, që ata do të shkojnë për një stinë të shkurtër dhe do t'u jepet me anë të fuqisë së [a]Shpirtit se kur do të kthehen.

6 Dhe ju do të shkoni në fuqinë e Shpirtit tim, duke predikuar ungjillin tim, [a]dy e nga dy, në emrin tim, duke ngritur zërat tuaj si me tingullin e një borie, duke shpallur fjalën time si engjëj të Perëndisë.

7 Dhe do të shkoni duke pagëzuar me ujë, duke thënë: Pendohuni ju, pendohuni ju, sepse mbretëria e qiellit është pranë.

8 Dhe nga ky vend ju do të shkoni në krahinat drejt perëndimit; dhe aq shumë sa të gjeni ata që do t'ju pranojnë, ju do të ngrini kishën time në çdo krahinë—

9 Derisa koha do të vijë kur do t'ju zbulohet nga lart, kur [a]qyteti i [b]Jeruzalemit të Ri do të përgatitet, që ju të mund të [c]mblidheni në një, që të mund të jeni [d]populli im dhe unë do të jem Perëndia juaj.

10 Dhe përsëri, unë ju them, se shërbëtori im [a]Edward Partridge do të qëndrojë në detyrën në të cilën e kam caktuar. Dhe do të ndodhë që, nëse ai bën shkelje, [b]një tjetër do të caktohet në vend të tij. Madje kështu. Amen.

11 Përsëri unë ju them se nuk do t'i jepet askujt që të shkojë për të [a]predikuar ungjillin tim, ose për të ngritur kishën time, përveçse nëse ai [b]shugurohet nga dikush që ka [c]autoritet e njihet prej kishës që ka autoritet dhe është shuguruar në mënyrë të rregullt nga krerët e kishës.

12 Dhe përsëri, [a]pleqtë, priftërinjtë dhe mësuesit e kësaj kishe do t'u [b]mësojnë parimet e ungjillit tim, të cilat janë në [c]Bibël dhe në [d]Librin e Mormonit, në të cilin është plotësia e [e]ungjillit.

13 Dhe ata do të vëzhgojnë besëlidhjet, si dhe nenet e kishës, që t'i bëjnë ato, dhe këto do të jenë mësimet e tyre, kur të drejtohen me anë të Shpirtit.

14 Dhe Shpirti do t'ju jepet me anë të [a]lutjes së besimit; dhe nëse nuk e merrni [b]Shpirtin, ju s'duhet të jepni mësim.

15 Dhe gjithë këtë ju duhet

5*a* USH Frymë e Shenjtë.
6*a* Mr. 6:7.
USH Punë misionare.
9*a* DeB 57:1–2.
b Eth. 13:2–11; DeB 45:66–71; 84:2–5; Mois. 7:62; NeB 1:10.
USH Jeruzalem i Ri.
c USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
d Zak. 8:8.
10*a* DeB 41:9–11; 124:19.
b DeB 64:40.
11*a* USH Predikoj.
b USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje; Shuguroj, shugurim.
c USH Autoritet; Priftëri.
12*a* USH Plak.
b Mosia 18:19–20; DeB 52:9, 36.
USH Mësoj, mësues.
c USH Bibël.
d USH Libër i Mormonit; Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
e USH Ungjill.
14*a* DeB 63:64.
USH Lutje.
b USH Frymë e Shenjtë; Mësoj, mësues—Mësim me Shpirtin.

të kujdeseni ta bëni siç ju kam urdhëruar lidhur me mësimdhënien tuaj, derisa të jepet plotësia e [a]shkrimeve të mia të shenjta.

16 Dhe ndërsa do t'i ngrini zërat tuaj nëpërmjet [a]Ngushëlluesit, ju do të flisni e profetizoni si të më duket mua mirë;

17 Sepse, vini re, Ngushëlluesi i di të gjitha gjërat dhe jep dëshmi për Atin dhe për Birin.

18 Dhe tani vini re, unë i flas kishës. Mos [a]vrit; dhe ai që [b]vret, nuk do të ketë falje në këtë botë, as në botën që do të vijë.

19 Dhe përsëri, unë them, mos vrit; por ai që vret, duhet të [a]vdesë.

20 Mos [a]vidh; dhe ai që vjedh dhe nuk pendohet, duhet të dëbohet.

21 Mos [a]gënje; ai që gënjen dhe nuk pendohet, duhet të dëbohet.

22 [a]Duaje bashkëshorten tënde me gjithë zemër dhe do të [b]kapesh pas saj e pas askujt tjetër.

23 Dhe ai që e sheh një grua për ta [a]dëshiruar atë, do të mohojë besimin dhe nuk do ta ketë Shpirtin; dhe nëse nuk pendohet, ai duhet të dëbohet.

24 Mos [a]shkel kurorën; dhe ai që shkel kurorën dhe nuk pendohet, duhet të dëbohet.

25 Por ai që e ka shkelur kurorën e [a]pendohet me gjithë zemër dhe e braktis atë e nuk e bën më, ai duhet të [b]falet;

26 Por nëse e bën [a]përsëri, ai s'duhet të falet, por duhet të dëbohet.

27 Mos [a]fol keq për të afërmin tënd, as mos i bëj dëm atij.

28 Ti e di, ligjet e mia lidhur me këto gjëra janë dhënë në shkrimet e mia të shenjta; ai që mëkaton e nuk pendohet, duhet të [a]dëbohet.

29 Nëse më [a]do, duhet të më [b]shërbesh dhe t'i [c]mbash të gjitha urdhërimet e mia.

30 Dhe vër re, ti do të kujtosh të [a]varfërit dhe do të [b]përkushtosh prej gjithë pronave të tua për [c]mbështetjen e tyre atë që duhet t'ua japësh atyre, me një besëlidhje dhe një akt ligjor që nuk mund të prishen.

31 Dhe sa herë që u [a]jepni nga pasuria juaj të [b]varfërve, ju do ta bëni atë për mua; dhe ato do

15*a* DeB 42:56–58.
16*a* 1 Kor. 2:10–14; DeB 68:2–4. USH Ngushëllues.
18*a* Eks. 20:13–17; Mt. 5:21–37; 2 Ne. 9:35; Mosia 13:21–24; 3 Ne. 12:21–37.
b USH Vrasje.
19*a* USH Dënim kapital.
20*a* USH Vjedh, Vjedhje.
21*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri; Gënjim.
22*a* USH Dashuri; Martesë, martoj.
b Zan. 2:23–24; Ef. 5:25, 28–33.
23*a* Mt. 5:28; 3 Ne. 12:28; DeB 63:16. USH Epsh.
24*a* USH Shkelje kurore.
25*a* USH Pendohem, pendim.
b Gjo. 8:3–11. USH Fal.
26*a* 2 Pj. 2:20–22; DeB 82:7.
27*a* USH Përgojim.
28*a* USH Shkishërim.
29*a* Gjo. 14:15, 21.
b USH Shërbim.
c USH Bindje, bindur (i), bindem.
30*a* Mosia 4:16–26; Alma 1:27. USH Varfër (i).
b USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
c USH Mirëqenie.
31*a* Mosia 2:17. USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.
b USH Varfër (i).

të vendosen përpara [c]peshkopit
të kishës sime dhe këshilltarëve
të tij, dy prej pleqve ose priftë-
rinjve të lartë, që ai do t'i caktojë
ose i ka caktuar e [d]veçuar për
atë qëllim.

32 Dhe do të ndodhë që, pasi
ato të vendosen përpara peshko-
pit të kishës sime dhe pasi ai t'i
ketë marrë këto dëshmi lidhur
me [a]përkushtimin e pronave të
kishës sime, që ato nuk mund
t'i merren kishës, në përputhje
me urdhërimet e mia, çdo njeri
do të bëhet i [b]përgjegjshëm tek
unë, një [c]kujdestar për pronën
e tij ose atë që ai ka marrë në-
përmjet përkushtimit, aq sa të
jetë e mjaftueshme për të dhe
[d]familjen.

33 Dhe përsëri, në qoftë se do
të ketë prona në duart e kishës
ose të ndonjë individi të saj, më
shumë nga ç'është e nevojshme
për mbështetjen e tyre, pas këtij
përkushtimi të parë, që është
një [a]tepricë për t'iu përkushtuar
peshkopit, ajo duhet të ruhet
për t'iu administruar atyre
që s'kanë, kohë pas kohe, që
kushdo që ka nevojë, të mund
të furnizohet me bollëk dhe të
marrë sipas dëshirave të tij.

34 Prandaj, teprica duhet të
mbahet në shtëpinë time të
ruajtjes, për t'iu administruar
të varfërve dhe nevojtarëve, siç
do të caktohet nga këshilli i
lartë i kishës dhe nga peshkopi
e këshilli i tij;

35 Dhe për qëllimin e blerjes së
tokave për përfitimin e përba-
shkët të kishës dhe për ndërti-
min e shtëpive të adhurimit dhe
për ndërtimin e [a]Jeruzalemit të
Ri, që do të zbulohet më pas—

36 Që populli im i besëlidhjes
të mund të mblidhet së bashku
në atë ditë kur unë të [a]vij në
[b]tempullin tim. Dhe këtë e bëj
për shpëtimin e popullit tim.

37 Dhe do të ndodhë që ai që
mëkaton dhe nuk pendohet, do
të [a]dëbohet nga kisha dhe nuk
do ta marrë përsëri atë që ua ka
[b]përkushtuar të varfërve dhe
nevojtarëve të kishës sime, ose
me fjalë të tjera, mua—

38 Sepse, sa herë që ia [a]bëni
këtë më të voglit të këtyre, ju
ma bëni mua.

39 Sepse do të ndodhë që ajo
që unë e flas nëpërmjet gojës së
profetëve të mi, do të përmbu-
shet; sepse unë do t'i përkushtoj
pasuritë e atyre që përqafojnë
ungjillin tim mes Johebrenjve,
për të varfërit e popullit tim që
janë të shtëpisë së Izraelit.

40 Dhe përsëri, mos ji [a]krenar
në zemrën tënde; le të jenë të
thjeshta [b]rrobat e tua dhe buku-
ria e tyre, bukuria e punës së
vetë duarve të tua;

31*c* USH Peshkop.
d USH Veçim.
32*a* DeB 51:4.
b DeB 72:3–11.
USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
c USH Kujdestar, kujdestari.
d DeB 51:3.
33*a* DeB 42:55; 51:13; 119:1–3.
35*a* USH Jeruzalem i Ri; Sion.
36*a* DeB 36:8.
b Mal. 3:1.
37*a* DeB 41:5; 50:8–9.
USH Shkishërim.
b USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
38*a* Mt. 25:34–40.
USH Dashuri hyjnore; Mirëqenie.
40*a* Fja. 16:5.
USH Kryelartësi, krenari.
b USH Thjeshtësi.

41 Dhe le të bëhet gjithçka në pastërti përpara meje.

42 Mos ji [a]dembel; sepse ai që është dembel nuk duhet të hajë bukën, as duhet të veshë rrobat e punëtorit.

43 Dhe cilëtdo mes jush që janë të [a]sëmurë dhe nuk kanë besim të shërohen, por besojnë, duhen të ushqehen gjithë butësi, me bimë dhe ushqim të lehtë, dhe kjo jo nga dora e një armiku.

44 Dhe pleqtë e kishës, dy ose më shumë, duhet të thirren e duhet të luten për ta dhe duhet t'i vënë [a]duart mbi ta në emrin tim; dhe nëse ata vdesin, do të [b]vdesin në mua dhe nëse jetojnë, do të jetojnë në mua.

45 [a]Jeto së bashku në [b]dashuri, kështu që ti duhet të [c]vajtosh për humbjen e atyre që vdesin dhe në mënyrë më të veçantë për ata që s'kanë [d]shpresë për një ringjallje të lavdishme.

46 Dhe do të ndodhë që ata që vdesin në mua, nuk do ta shijojnë [a]vdekjen, sepse ajo do të jetë e [b]ëmbël për ta;

47 Dhe ata që nuk vdesin në mua, mjerë ata, sepse vdekja e tyre është e hidhur.

48 Dhe përsëri, do të ndodhë që ai që ka [a]besim në mua për t'u [b]shëruar dhe nuk [c]caktohet për vdekjen, do të shërohet.

49 Ai që ka besim të shohë, do të shohë.

50 Ai që ka besim të dëgjojë, do të dëgjojë.

51 Sakati që ka besim të kërcejë, do të kërcejë.

52 Dhe ata që s'kanë besim t'i bëjnë këto gjëra, por besojnë në mua, kanë fuqi të bëhen [a]bijtë e mi; dhe për aq sa ata nuk i shkelin ligjet e mia, ti duhet t'i [b]mbash dobësitë e tyre.

53 Qëndro në vendin e [a]kujdestarisë tënde.

54 Mos e merr rrobën e vëllait tënd; ti duhet të paguash për atë që do të marrësh nga vëllai yt.

55 Dhe nëse [a]fiton më shumë sesa ç'të duhet për mbështetjen tënde, jepe në [b]shtëpinë time të ruajtjes, që gjithçka të bëhet sipas asaj që unë kam thënë.

56 Kërko dhe [a]shkrimet e mia të shenjta do të të jepen, ashtu siç e kam përcaktuar, dhe ato duhet të [b]ruhen të sigurta;

57 Dhe është e nevojshme që ti duhet ta ruash heshtjen tënde lidhur me to dhe të mos ua mësosh derisa ju t'i keni marrë ato plotësisht.

58 Dhe unë ju jap një urdhë-

42*a* DeB 68:30–32.
USH Përtac, përtaci.
43*a* USH Sëmurë (i), sëmundje.
44*a* USH Administrim i të sëmurëve; Duar, vënie e.
b Rom. 14:8; Zbu. 14:13; DeB 63:49.
45*a* 1 Gjo. 4:16, 20–21.
b USH Dashuri.
c Alma 28:11–12.
d 1 Kor. 15:19–22.
USH Shpresë.
46*a* USH Vdekje, fizike.
b Zbu. 14:13.
48*a* DeB 46:19.
USH Besim.
b USH Shëroj, shërime.
c Pre. 3:1–2; Vep. 17:26; Heb. 9:27; DeB 122:9.
52*a* USH Bij dhe bija të Perëndisë.
b Rom. 15:1.
USH Shoqërim.
53*a* USH Kujdestar, kujdestari.
55*a* DeB 82:17–19; 119:1–3.
b DeB 42:34; 51:13.
56*a* Një ide për përkthimin e Biblës. DeB 45:60–61.
b USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.

rim se atëherë ju duhet t'ua mësoni ato gjithë njerëzve; sepse ato duhet t'u mësohen [a]gjithë kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve.

59 Prano gjërat që ke marrë, që të janë dhënë në shkrimet e mia të shenjta si ligj, që të jenë ligji im për të qeverisur kishën time;

60 Dhe ai që [a]bën sipas këtyre gjërave, do të shpëtohet dhe ai që nuk i bën ato, do të [b]mallkohet nëse vazhdon kështu.

61 Në qoftë se do të kërkosh, ti do të marrësh [a]zbulesë pas zbulese, [b]dituri pas diturie, që të mund të dish [c]misteret dhe gjërat [d]paqësore—ato që sjellin [e]gëzim, ato që sjellin jetë të përjetshme.

62 Ti duhet të kërkosh dhe do t'u zbulohet në kohën time të duhur se ku do të ndërtohet [a]Jeruzalemi i Ri.

63 Dhe vini re, do të ndodhë që shërbëtorët e mi do të dërgohen drejt lindjes dhe drejt perëndimit, drejt veriut dhe drejt jugut.

64 Dhe madje tani, lëreni atë që shkon drejt lindjes, t'i mësojë ata që do të kthehen në besim, të largohen drejt [a]perëndimit dhe kjo për shkak të asaj që po vjen në tokë dhe për shkak të [b]lidhjeve të fshehta.

65 Vër re, bëji gjithë këto gjëra dhe i madh do të jetë shpërblimi yt; sepse juve ju është dhënë të njihni misteret e mbretërisë, por botës nuk i është dhënë t'i njohë ato.

66 Bindjuni ligjeve që keni marrë dhe jini besnikë.

67 Dhe ju do të merrni në të ardhmen [a]besëlidhje të kishës, të tilla që do të jenë të mjaftueshme për t'ju ngritur si këtu, edhe në Jeruzalemin e Ri.

68 Prandaj, kujt i mungon [a]urtësia, le të kërkojë nga unë dhe unë do t'i jap lirisht e nuk do ta qortoj.

69 Gëzohuni në zemër dhe ngazëllehuni, sepse për ju [a]mbretëria ose, me fjalë të tjera, [b]çelësat e kishës janë dhënë. Madje kështu. Amen.

70 [a]Priftërinjtë dhe [b]mësuesit duhet të kenë [c]kujdestaritë e tyre, ashtu si dhe anëtarët.

71 Dhe pleqtë ose priftërinjtë e lartë të cilët caktohen për t'i ndihmuar peshkopit si këshilltarë në të gjitha gjërat, duhet t'i kenë familjet e tyre të mbështetura nga pasuria që i është [a]përkushtuar peshkopit, për të mirën e të varfërve dhe për

58*a* DeB 1:2.
60*a* DeB 41:5.
usH Bindje, bindur (i), bindem.
b Mois. 5:15.
usH Mallkim.
61*a* usH Zbulesë.
b Abr. 1:2.
usH Dije; Dëshmi.
c DeB 63:23.
usH Mistere të Perëndisë.
d DeB 39:6.
e usH Gëzim.
62*a* DeB 57:1–5.
64*a* DeB 45:64.
b usH Lidhje të fshehta.
67*a* DeB 82:11–15.
68*a* Jak. 1:5.
usH Urtësi.
69*a* usH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
b Mt. 16:19; DeB 65:2.
usH Çelësa të priftërisë.
70*a* usH Prift, Priftëri Aarone.
b usH Mësues, Priftëri Aarone.
c usH Kujdestar, kujdestari.
71*a* usH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.

qëllime të tjera, siç u përmendën më parë;

72 Ose ata duhet të marrin një shpërblim të drejtë për gjithë shërbimet e tyre, apo një kujdestari ose në një mënyrë tjetër, siç mund të mendohet më mirë ose siç mund të vendoset prej këshilltarëve dhe peshkopit.

73 Dhe peshkopi, gjithashtu, duhet të marrë mbështetjen e tij ose një shpërblim të drejtë për gjithë shërbimet e tij në kishë.

74 Vini re, në të vërtetë unë ju them se cilëtdo persona mes jush, që i kanë përzënë bashkëshortet e tyre për shkak të [a]lavirësisë, ose me fjalë të tjera, nëse ata do të dëshmojnë para jush në gjithë përulësinë e zemrës që ky është rasti, ju nuk do t'i dëboni prej jush;

75 Por nëse ju do të gjeni që dikush e ka lënë bashkëshorten e tij për shkak të [a]shkeljes së kurorës dhe ata vetë janë fajtorët dhe bashkëshortet e tyre jetojnë, ata do të [b]dëbohen nga mesi juaj.

76 Dhe përsëri, unë ju them që duhet të jeni të [a]vëmendshëm dhe të kujdesshëm, me të gjitha kërkesat, që të mos pranoni asnjë të tillë mes jush, nëse ata janë të martuar;

77 Dhe nëse nuk janë të martuar, ata do të pendohen për mëkatet e tyre ose ju s'do t'i pranoni.

78 Dhe përsëri, kushdo që i përket kësaj kishe të Krishtit, duhet të kujdeset që të mbajë të gjitha urdhërimet dhe besëlidhjet e kishës.

79 Dhe do të ndodhë që, nëse ndokush mes jush do të [a]vrasë, ata do t'u dorëzohen ligjeve të tokës dhe do të trajtohen sipas tyre; sepse mbani mend që ai nuk ka falje; dhe do të provohet në përputhje me ligjet e tokës.

80 Dhe nëse ndonjë burrë ose grua do të bëjë shkelje kurore, ai ose ajo duhet të gjykohet përpara dy pleqve të kishës ose më shumë, dhe çdo fjalë duhet të bazohet kundër tij ose saj nga dy dëshmitarë të kishës dhe jo nga armiku; por nëse ka më shumë se dy dëshmitarë, është më mirë.

81 Por ai ose ajo duhet të dënohet nga goja e dy dëshmitarëve; dhe pleqtë duhet ta shtrojnë çështjen përpara kishës dhe kisha duhet të ngrejë duart kundër tij ose saj, që me ata të veprohet sipas ligjit të Perëndisë.

82 Dhe nëse është e mundur, është e nevojshme që peshkopi të jetë i pranishëm gjithashtu.

83 Dhe kështu duhet të veproni në të gjitha çështjet që do të vijnë përpara jush.

84 Dhe nëse një burrë ose grua do të grabisë, ai ose ajo duhet t'i dorëzohet ligjit të tokës.

85 Dhe nëse ai ose ajo do të [a]vjedhë, duhet t'i dorëzohet ligjit të tokës.

86 Dhe nëse ai ose ajo do të

74*a* USH Lavirësi; Imoralitet seksual.
75*a* USH Shkelje kurore.
b USH Shkishërim.
76*a* USH Ruaj, roje.
79*a* USH Vrasje.
85*a* USH Vjedh, Vjedhje.

[a]gënjejë, duhet t'i dorëzohet ligjit të tokës.

87 Dhe nëse ai ose ajo do të bëjë çfarëdo paudhësie, duhet t'i dorëzohet ligjit, madje atij të Perëndisë.

88 Dhe nëse [a]vëllai yt ose motra jote të [b]fyen, merre atë vetëm për vetëm; dhe nëse ai ose ajo [c]rrëfen, duhet të pajtohesh.

89 Dhe nëse ai ose ajo nuk rrëfen, dorëzoja atë kishës, jo anëtarëve, por pleqve. Dhe duhet të bëhet në një mbledhje dhe kjo jo përpara botës.

90 Dhe nëse vëllai yt ose motra jote fyejnë shumë vetë, ai ose ajo duhet të [a]ndëshkohen përpara shumë vetëve.

91 Dhe nëse dikush fyen hapur, ai ose ajo duhet të qortohet hapur, që të mund të turpërohet. Dhe nëse nuk rrëfen, ai ose ajo duhet t'i dorëzohet ligjit të Perëndisë.

92 Në qoftë se dikush do të fyejë në fshehtësi, ai ose ajo duhet të qortohet në fshehtësi, që të mund të ketë rast t'ia rrëfejë në fshehtësi atij ose asaj që ka fyer dhe Perëndisë, që kisha të mos flasë me qortim për të.

93 Dhe kështu duhet të silleni në gjithçka.

SEKSIONI 43

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, në shkurt 1831 (*History of the Church, *1:154–156). Në këtë kohë disa anëtarë të Kishës u shqetësuan nga njerëz që bënin shpallje si zbulues. Profeti i kërkoi Zotit dhe mori këtë komunikim drejtuar pleqve të Kishës. Pjesa e parë ka të bëjë me çështje të qeverisjes së Kishës; pjesa e mëpasshme përmban një paralajmërim që pleqtë duhet t'ua japin kombeve të tokës.*

1–7, Zbulesa dhe urdhërime vijnë vetëm nëpërmjet të caktuarit; 8–14, Shenjtorët shenjtërohen duke vepruar plot hirësi përpara Zotit; 15–22, Pleqtë dërgohen të bëjnë thirrje për pendim dhe t'i përgatisin njerëzit për ditën e madhe të Zotit; 23–28, Zoti u bën thirrje njerëzve me anë të zërit të tij dhe nëpërmjet forcave të natyrës; 29–35, Mijëvjeçari dhe lidhja e Satanit do të ndodhin.

ODËGJONI, ju pleq të kishës sime, dhe u vini veshin fjalëve që unë do t'ju flas.

2 Sepse vini re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se ju keni marrë një urdhërim si [a]ligj për kishën time, nëpërmjet atij që jua kam caktuar për të marrë [b]urdhërime dhe zbulesa nga dora ime.

3 Dhe këtë ju duhet ta dini sigurisht—që nuk ka asnjë tjetër

86*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri; Gënjim.
88*a* USH Vëllezër, vëlla; Motër.
b Mt. 18:15–17.
c USH Rrëfej, rrëfim.
90*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
43 2*a* DeB 42.
b USH Urdhërime të Perëndisë; Zbulesë.

të caktuar për ju, që të merrni urdhërime e zbulesa, derisa ai të merret, në qoftë se ai [a]qëndron besnik në mua.

4 Por në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se [a]askush tjetër nuk do të caktohet në këtë dhuratë, përveçse të jetë nëpërmjet tij; sepse, nëse merret prej tij, ai nuk do të ketë fuqi, përveçse të caktojë një tjetër në vend të tij.

5 Dhe ky duhet të jetë një ligj për ju, që ju të mos i pranoni mësimet e kujtdo që do të vijë përpara jush, si zbulesa ose urdhërime.

6 Dhe këtë unë jua jap që ju të mos [a]mashtroheni, që ju të mund të dini se ato s'janë të miat.

7 Sepse, në të vërtetë unë ju them se ai që [a]shugurohet prej meje, do të hyjë nga [b]porta dhe do të shugurohet siç ju kam thënë më parë, për t'jua mësuar këto zbulesa që i keni marrë dhe do t'i merrni nëpërmjet atij të cilin unë e kam caktuar.

8 Dhe tani, vini re, unë ju jap një urdhërim që, kur të mblidheni së bashku, ju do të [a]udhëzoni dhe lartësoni njëri-tjetrin, që të mund të dini se si të veproni dhe se si të drejtoni kishën time, si të veproni me pikat e ligjit tim dhe të urdhërimeve që unë kam dhënë.

9 Dhe kështu ju do të udhëzoheni në ligjin e kishës sime e do të [a]shenjtëroheni prej asaj që keni marrë dhe ju duhet ta detyroni veten tuaj për të vepruar gjithë shenjtëri përpara meje.

10 Që sa herë që ju e bëni këtë, lavdi do t'i [a]shtohet mbretërisë që keni marrë. Sa herë që nuk e bëni atë, do t'ju [b]merret, madje edhe ajo që keni marrë.

11 Pastroni [a]paudhësinë që është mes jush; shenjtëroni vetveten përpara meje;

12 Dhe nëse dëshironi lavditë e mbretërisë, caktoni shërbëtorin tim, Joseph Smith të Riun, dhe [a]mbështeteni atë përpara meje nëpërmjet lutjes së besimit.

13 Dhe përsëri, unë ju them që, nëse dëshironi [a]misteret e mbretërisë, sigurojini atij ushqim e veshje dhe çfarëdo gjë që i nevojitet për të plotësuar punën të cilën e kam urdhëruar të bëjë;

14 Dhe nëse nuk e bëni këtë, ai do të mbesë me ata që e kanë pranuar, që unë të mund të ruaj për veten time një popull të [a]pastër përpara meje.

15 Përsëri unë them, vini vesh ju pleq të kishës sime, që unë ju kam caktuar: Ju nuk jeni dërguar që të mësoheni, por t'u [a]mësoni fëmijëve të njerëzve gjërat që i kam vënë në duart tuaja me anë të fuqisë së [b]Shpirtit tim;

16 Dhe ju duhet të [a]mësoheni

3*a* Gjo. 15:4.
4*a* DeB 28:2–3.
6*a* DeB 46:7.
usH Mashtroj, mashtrim.
7*a* usH Shuguroj, shugurim.
b Mt. 7:13–14; 2 Ne. 9:41; 31:9, 17–18; 3 Ne. 14:13–14; DeB 22:1–4.
8*a* DeB 88:77.
9*a* usH Shenjtërim.
10*a* Alma 12:10.
b Mr. 4:25.
11*a* usH Mëkat.
12*a* usH Përkrahje e udhëheqësve të kishës.
13*a* usH Mistere të Perëndisë.
14*a* usH Pastër (i), pastërti.
15*a* usH Punë misionare.
b usH Mësoj, mësues—Mësim me Shpirtin.
16*a* usH Frymëzim, frymëzoj.

nga lart. [b]Shenjtëroni vetveten dhe do t'ju [c]dhurohet fuqi, që të mund të jepni madje siç kam thënë unë.

17 Vini vesh, sepse, vini re, [a]dita e [b]madhe e Zotit është fare pranë.

18 Sepse dita vjen që Zoti do të lëshojë [a]zërin e tij nga qielli; qiejt do të [b]tunden e toka do të [c]dridhet dhe [d]boria e Perëndisë do të dëgjohet gjatë e fort dhe do t'ju thotë kombeve që flenë: Ju shenjtorë, [e]ngrihuni e jetoni; ju mëkatarë, [f]qëndroni e [g]flini derisa të thërras përsëri.

19 Prandaj ngjishini ijët tuaja, që të mos gjendeni midis të ligjve.

20 Ngrini zërat tuaj e mos u kurseni. U bëni thirrje kombeve të pendohen, si të vjetër dhe të rinj, si robër dhe të lirë, duke thënë: Përgatituni për ditën e madhe të Zotit;

21 Sepse, nëse unë, që jam një njeri, e ngre zërin tim e u bëj thirrje të pendoheni, dhe ju më urreni, çfarë do të thoni kur dita të vijë kur [a]bubullimat do të nxjerrin ushtimat e tyre nga fundet e dheut, duke u folur veshëve të të gjithë atyre që jetojnë, duke u thënë: Pendohuni e përgatituni për ditën e madhe të Zotit?

22 Po, dhe përsëri, kur vetëtimat të dalin nga lindja drejt perëndimit dhe të nxjerrin ushtimat e tyre tek gjithë ata që jetojnë dhe t'i bëjnë veshët e të gjithëve që dëgjojnë, të shungullohen, duke thënë këto fjalë: Pendohuni ju, sepse dita e madhe e Zotit është pranë?

23 Dhe përsëri, Zoti do të lëshojë zërin e tij nga qielli, duke thënë: Vini vesh, O ju, kombe të dheut, dhe dëgjoni fjalët e atij Perëndie që ju bëri.

24 O ju, kombe të dheut, sa shpesh do t'ju kisha mbledhur si një [a]klloçkë mbledh zogjtë e saj nën krahët e vet, por ju nuk [b]deshët!

25 Sa shpesh ju kam [a]thirrur prej gojës së [b]shërbëtorëve të mi dhe prej [c]shërbesës së engjëjve, dhe prej vetë zërit tim, dhe prej zërit të bubullimave, dhe prej zërit të vetëtimave, dhe prej zërit të stuhive, dhe prej zërit të tërmeteve e stuhive të mëdha të breshërit, dhe prej zërit të [d]zive të bukës e murtajave të çdo lloji, dhe prej tingullit të madhërishëm të një borie, dhe prej zërit të gjykimit e prej zërit të [e]mëshirës gjatë gjithë ditës,

16*b* USH Shenjtërim.
c Llu. 24:49; DeB 38:32; 95:8–9; 110:8–10.
17*a* DeB 29:8. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Mal. 4:5; DeB 2:1; 34:6–9.
18*a* Joe. 2:11; DeB 133:50.
b Joe. 2:10; 3:16; DeB 45:48.
c DeB 88:87.
d DeB 29:13; 45:45.
e USH Ringjallje.
f DeB 76:85; 88:100–101.
g Morm. 9:13–14.
21*a* 2 Ne. 27:2; DeB 88:90.
24*a* Mt. 23:37; 3 Ne. 10:4–6.
b USH Kryengritje.
25*a* Hel. 12:2–4.
b Mt. 23:34. USH Profet.
c DeB 7:6; 130:4–5.
d Jer. 24:10; Amo. 4:6; DeB 87:6; JS—M 1:29.
e USH Mëshirshëm (i), mëshirë.

dhe prej zërit të lavdisë e të nderit dhe të pasurive të jetës së përjetshme, dhe do t'ju kisha shpëtuar me një shpëtim të [f]përhershëm, por ju nuk deshët!

26 Vini re, dita ka ardhur kur kupa e zemërimit të indinjatës sime është plot.

27 Vini re, në të vërtetë unë ju them se këto janë fjalët e Zotit, Perëndisë suaj.

28 Si rrjedhim, punoni ju, [a]punoni ju në vreshtin tim për herë të fundit—për herë të fundit u bëni thirrje banorëve të tokës.

29 Sepse në kohën time do të [a]vij unë mbi tokë për gjykim dhe populli im do të shëlbehet e do të mbretërojë me mua mbi tokë.

30 Sepse [a]Mijëvjeçari i madh, për të cilin unë kam folur me anë të gojës së shërbëtorëve të mi, do të vijë.

31 Sepse [a]Satani do të [b]lidhet dhe kur të zgjidhet përsëri, ai do të mbretërojë vetëm për një [c]stinë të vogël dhe atëherë vjen [d]mbarimi i tokës.

32 Dhe kush jeton në [a]drejtësi, do të [b]shndërrohet sa hap e mbyll sytë dhe toka do të kalojë ashtu si prej zjarrit.

33 Dhe të ligjtë do të shkojnë në [a]zjarr të pashuar dhe fundin e tyre s'e di askush mbi tokë, as që do ta dijë ndonjëherë, derisa ata të vijnë përpara meje në [b]gjykim.

34 Vëruni ju vesh këtyre fjalëve. Vini re, unë jam Jezu Krishti, [a]Shpëtimtari i botës. I [b]mblidhni thesar këto gjëra në zemrat tuaja dhe i lini [c]gjërat solemne të përjetësisë të [d]pushojnë në [e]mendjet tuaja.

35 Jini [a]seriozë. I mbani të gjitha urdhërimet e mia. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 44

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në Kirtland, Ohio, në pjesën e fundit të shkurtit 1831 (*History of the Church, *1:157). Në përputhje me kërkesën e paraqitur këtu, Kisha caktoi të mbahej një konferencë në fillim të muajit të qershorit që pasoi.*

1–3, Pleqtë duhet të mblidhen në konferencë; 4–6, Ata duhet të organizohen sipas ligjeve të tokës dhe të kujdesen për të varfërit.

25*f* USH Jetë e përjetshme; Pavdekshëm (i), pavdekësi; Shpëtim.
28*a* Jakobi 5:71; DeB 33:3.
USH Vresht i Zotit.
29*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
30*a* USH Mijëvjeçar.
31*a* 1 Ne. 22:26.
USH Djall.
b DeB 45:55; 84:100; 88:110.
c Zbu. 20:3; Jakobi 5:77; DeB 29:22.
d USH Botë—Fundi i botës.
32*a* USH Drejtë (i), drejtësi.
b 1 Kor. 15:51–52; DeB 63:51; 101:31.
USH Ringjallje.
33*a* Mt. 3:12.
b USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
34*a* USH Shpëtimtar.
b JS—M 1:37.
c DeB 84:61; 100:7–8.
d USH Përsiat.
e USH Mendje.
35*a* Rom. 12:3; DeB 18:21.

VINI re, kështu ju tha Zoti juve, shërbëtorëve të mi, është e nevojshme që pleqtë e kishës sime duhet të thirren së bashku, nga lindja e nga perëndimi dhe nga veriu e nga jugu, me anë të letrës ose me ndonjë mënyrë tjetër.

2 Dhe do të ndodhë që, për aq sa të jenë besnikë dhe të ushtrojnë besim në mua, unë do ta derdh [a]Shpirtin tim mbi ta në ditën që ata të mblidhen së bashku.

3 Dhe do të ndodhë që ata do të shkojnë nëpër krahinat përreth dhe do t'u [a]predikojnë pendim njerëzve.

4 Dhe shumë do të [a]kthehen në besim, kaq shumë, sa ju do të fitoni fuqi për t'u organizuar [b]sipas ligjeve të njerëzve;

5 Që [a]armiqtë tuaj të mos kenë fuqi mbi ju; që ju të ruheni në gjithçka; që ju të jeni në gjendje të zbatoni ligjet e mia; që të thyhet çdo lidhje me të cilën armiku kërkon ta shkatërrojë popullin tim.

6 Vini re, unë ju them se ju duhet të [a]vizitoni të varfërit e nevojtarët dhe të administroni në ndihmë të tyre, që ata të mund të mbahen derisa gjithçka të bëhet sipas ligjit tim, që ju e keni marrë. Amen.

SEKSIONI 45

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Kishës, në Kirtland, Ohio, më 7 mars 1831 (*History of the Church, *1:158–163). Në parathënie të shënimit të tij për këtë zbulesë, Profeti thotë se "në këtë fazë të Kishës, . . . shumë thënie të rreme . . . dhe histori absurde u botuan . . . dhe qarkulluan . . . për t'i penguar njerëzit të hetonin veprën ose të përqafonin besimin . . . Por për gëzimin e Shenjtorëve . . . unë mora sa vijon" (*History of the Church, *1:158).*

1–5, Krishti është avokati ynë me Atin; 6–10, Ungjilli është një lajmëtar për të përgatitur udhën përpara Zotit; 11–15, Enoku dhe vëllezërit e tij u morën nga Zoti pranë tij; 16–23, Krishti zbuloi shenja të ardhjes së tij, siç u dhanë në malin e Ullinjve; 24–38, Ungjilli do të rivendoset, kohërat e Johebrenjve do të plotësohen dhe një sëmundje shkretuese do të mbulojë tokën; 39–47, Shenja, mrekulli dhe Ringjallja do të shoqërojnë Ardhjen e Dytë; 48–53, Krishti do të qëndrojë në malin e Ullinjve dhe Judenjtë do të shohin plagët në duart dhe këmbët e tij; 54–59, Zoti do të mbretërojë gjatë Mijëvjeçarit; 60–62, Profeti udhëzohet të fillojë përkthimin e Dhjatës së Re, nëpërmjet të cilit informacion i rëndësishëm do të bëhet i njohur; 63–75, Shenjtorët urdhërohen të mblidhen dhe të ndërtojnë

44 2*a* Vep. 2:17.
3*a* USH Predikoj.
4*a* USH Kthim, kthyer (i).
b DeB 98:5–7.
5*a* 2 Ne. 4:33.
6*a* Jak. 1:27.
USH Dhembshuri; Mirëqenie.

Jeruzalemin e Ri, në të cilin njerëz nga të gjitha kombet do të vijnë.

DËGJONI, O ju njerëz të [a]kishës sime, ata të cilëve [b]mbretëria u është dhënë; dëgjoni dhe vërjani veshin atij që vuri themelin e tokës, që [c]bëri qiejt e gjithë ushtritë e tyre dhe nëpërmjet të cilit u bënë të gjitha gjërat që jetojnë e lëvizin dhe kanë një qenie.

2 Dhe përsëri unë ju them, vërini vesh zërit tim, që [a]vdekja të mos ju vijë; në një [b]orë kur nuk e mendoni, vera do të marrë fund dhe [c]korrja do të mbarojë e shpirtrat tuaj nuk do të shpëtohen.

3 Dëgjoni atë që është [a]avokati juaj me Atin, i cili po e mbron çështjen tuaj para tij—

4 Duke thënë: Atë, vër re [a]vuajtjet dhe vdekjen e atij që nuk bëri asnjë [b]mëkat, në të cilin ti ishe kënaqur; vër re gjakun e Birit tënd që u derdh, gjakun e atij të cilin e dhe që ti vetë të mund të [c]përlëvdoheshe;

5 Si rrjedhim, Atë, kurseji këta vëllezërit e mi që [a]besojnë në emrin tim, që ata të mund të vijnë tek unë dhe të kenë jetë të [b]përhershme.

6 Vini vesh, O ju njerëz të kishës sime dhe ju pleq, dëgjoni së bashku e mbani vesh zërin tim, ndërkohë që thirret [a]sot, dhe mos i ngurtësoni zemrat tuaja;

7 Sepse në të vërtetë ju them se unë jam [a]Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, drita dhe jeta e botës—një [b]dritë që shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kupton atë.

8 Unë erdha tek të mitë dhe të mitë nuk më pranuan; por të gjithë atyre që më pranuan, u dhashë [a]fuqi për të bërë shumë [b]mrekulli dhe për t'u bërë [c]bijtë e Perëndisë; dhe madje atyre që [d]besuan në emrin tim, u dhashë fuqi të fitojnë [e]jetë të përjetshme.

9 Dhe madje kështu ia kam dërguar [a]besëlidhjen time të [b]përjetshme botës, që t'i jetë një dritë botës dhe që të jetë një [c]flamur për popullin tim e për [d]Johebrenjtë, dhe që të jetë një [e]lajmëtar përpara fytyrës sime për të përgatitur udhën para meje.

10 Si rrjedhim, ejani tek ajo dhe me atë që vjen, unë do të arsyetoj si me njerëzit në ditët

45 1*a* USH Kishë e Jezu Krishtit.
b DeB 50:35.
c Jer. 14:22; 3 Ne. 9:15; DeB 14:9.
USH Krijoj, krijim.
2*a* Alma 34:33–35.
b Mt. 24:44.
c Jer. 8:20; DeB 56:16.
USH Korrje.
3*a* DeB 62:1.
USH Avokat.
4*a* DeB 19:18–19.
USH Shlyej, shlyerje.
b Heb. 4:15.
c Gjo. 12:28.
5*a* DeB 20:25; 35:2; 38:4.
b Gjo. 3:16.
6*a* Heb. 3:13; DeB 64:23–25.
7*a* Zbu. 1:8; 21:6; DeB 19:1.
b Gjo. 1:5.
8*a* Mt. 10:1.
USH Fuqi.
b USH Mrekulli.
c USH Bij dhe bija të Perëndisë.
d USH Besim, besoj; Besim.
e DeB 14:7.
9*a* Jer. 31:31–34; Morm. 5:20.
b USH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
c 2 Ne. 29:2.
d Isa. 42:6; 2 Ne. 10:9–18.
e Mal. 3:1.

e lashta dhe do t'jua tregoj arsyetimin tim të [a]fuqishëm.

11 Si rrjedhim, vini vesh së bashku dhe më lini t'ju tregoj madje urtësinë time—urtësinë e atij që ju thoni është Perëndia i [a]Enokut dhe i vëllezërve të tij,

12 Që u [a]ndanë nga toka dhe u morën prej meje—një [b]qytet i ruajtur derisa një ditë drejtësie të vijë—një ditë që u kërkua prej gjithë njerëzve të shenjtë dhe që ata nuk e gjetën për shkak të ligësisë dhe të fëlliqësive;

13 Dhe rrëfyen se ishin të [a]huaj dhe shtegtarë mbi tokë;

14 Por morën një [a]premtim se ata do ta gjenin dhe do ta shihnin atë në mish.

15 Si rrjedhim, vini vesh dhe unë do të arsyetoj me ju dhe do t'ju flas e profetizoj, sikurse njerëzve në ditët e lashta.

16 Dhe unë do t'jua tregoj atë qartësisht, sikurse ua [a]tregova dishepujve të mi kur qëndrova përpara tyre në mish dhe u fola, duke thënë: Ngaqë më keni kërkuar lidhur me [b]shenjat e ardhjes sime, në ditën kur do të vij në lavdinë time në retë e qiellit, për të përmbushur premtimet që u kam bërë etërve tuaj,

17 Sepse, ngaqë ju e keni parë [a]mungesën e gjatë të [b]shpirtrave tuaj në trupat tuaj të jetë një robëri, unë do t'ju tregoj se si dita e shëlbimit do të vijë dhe gjithashtu [c]rivendosja e Izraelit të [d]shpërndarë.

18 Dhe tani vini re këtë tempull që është në Jeruzalem, të cilin ju e quani shtëpia e Perëndisë, dhe armiqtë tuaj thonë se kjo shtëpi nuk do të bjerë kurrë.

19 Por, në të vërtetë, unë ju them se shkatërrimi do të vijë mbi këtë brez si një vjedhës natën dhe këta njerëz do të shkatërrohen e shpërndahen mes gjithë kombeve.

20 Dhe ky tempull që e shihni tani, do të rrëzohet përtokë, sa nuk do të lihet asnjë gur mbi gur.

21 Dhe do të ndodhë që ky brez i Judenjve nuk do të vdesë derisa çdo shkatërrim që ju kam thënë lidhur me ta, do të ndodhë.

22 Ju thoni se e dini që [a]mbarimi i botës vjen; ju thoni gjithashtu se e dini që qiejt dhe toka do të kalojnë;

23 Dhe për këtë ju thoni të vërtetën, sepse kështu është; por këto gjëra që jua kam thënë, nuk do të kalojnë derisa gjithçka të përmbushet.

24 Dhe këtë jua kam thënë lidhur me Jeruzalemin; dhe kur ajo ditë të vijë, të mbeturit do të [a]shpërndahen mes gjithë kombeve;

10*a* Isa. 41:21; DeB 50:10–12.
11*a* Mois. 7:69.
12*a* PJS, Zan. 14:30–34; DeB 38:4; Mois. 7:21.
b Mois. 7:62–64. USH Sion.
13*a* Heb. 11:13; 1 Pj. 2:11.
14*a* Heb. 11:8–13; Mois. 7:63.
16*a* Mt. 24; Llu. 21:7–36; JS—M 1.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
17*a* DeB 138:50.
b USH Shpirt.
c USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
d 1 Ne. 10:12–14. USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
22*a* USH Botë—Fundi i botës.
24*a* 2 Ne. 25:15.

25 Por ata do të [a]mblidhen përsëri; por ata do të mbeten derisa kohët e [b]Johebrenjve të përmbushen.

26 Dhe në [a]atë ditë do të dëgjohet për [b]luftëra e ushtima luftërash dhe i gjithë dheu do të jetë në rrëmujë, dhe zemrat e njerëzve do të [c]mpaken, dhe ata do të thonë se Krishti e [d]vonon ardhjen e tij deri në mbarim të tokës.

27 Dhe dashuria e njerëzve do të ftohet e paudhësia do të shumohet.

28 Dhe kur kohërat e [a]Johebrenjve të vijnë, një [b]dritë do të agojë mes atyre që dergjen në errësirë dhe ajo do të jetë plotësia e ungjillit tim;

29 Por ata s'e [a]pranojnë atë; sepse nuk e dallojnë dritën dhe i [b]largojnë zemrat e tyre prej meje për shkak të [c]mësimeve të njerëzve.

30 Dhe në atë brez do të përmbushen kohërat e Johebrenjve.

31 Dhe do të ketë njerëz duke qëndruar në atë brez, që s'do të kalojnë derisa të shohin një [a]ndëshkim përmbytës; sepse një sëmundje shkatërruese do të mbulojë tokën.

32 Por dishepujt e mi do të [a]qëndrojnë në vende të shenjta dhe nuk do të lëvizen; por mes të ligjve, njerëz do të ngrenë zërat e tyre dhe do të [b]mallkojnë Perëndinë e do të vdesin.

33 Dhe do të ketë gjithashtu [a]tërmete në vende të ndryshme dhe shumë shkatërrime; përsëri njerëzit do t'i ngurtësojnë zemrat kundër meje dhe do të marrin [b]shpatën, njëri kundër tjetrit, dhe do të vrasin njëri--tjetrin.

34 Dhe tani, kur unë, Zoti, ua thashë këto fjalë dishepujve të mi, ata u shqetësuan.

35 Dhe unë u thashë atyre: Mos u [a]shqetësoni, sepse, kur gjithë këto gjëra të ndodhin, ju mund të dini se premtimet që ju janë bërë, do të përmbushen.

36 Dhe kur drita të fillojë të agojë, do të jetë për ta sikurse në një shëmbëlltyrë që unë do t'jua tregoj—

37 Ju hidhni vështrimin e vëreni pemët e [a]fikut dhe i shikoni ato me sytë tuaj e thoni se, kur ato fillojnë të mugullojnë e gjethet e tyre janë të njoma, vera është tani fare pranë;

38 Po kështu do të jetë në atë ditë kur ata do t'i shohin gjithë këto gjëra; atëherë do të dinë se ora është pranë.

39 Dhe do të ndodhë që ai që

25*a* Neh. 1:9; Isa. 11:12–14; 1 Ne. 22:10–12; 2 Ne. 21:12–14.
b Llu. 21:24.
26*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
b DeB 87; JS—M 1:23.
c Llu. 21:26.
d 2 Pj. 3:3–10.
28*a* 1 Ne. 15:13.
b USH Dritë, dritë e Krishtit; Rivendosje e ungjillit.
29*a* Gjo. 1:5.
b Mt. 15:8–9.
c DeB 3:6–8; 46:7; JS—H 1:19.
31*a* DeB 5:19–20; 97:22–25.
32*a* DeB 101:21–22, 64.
b Zbu. 16:11, 21.
33*a* DeB 43:18; 88:87–90.
b DeB 63:33.
35*a* Mt. 24:6.
37*a* Mr. 13:28; Llu. 21:29–31.

ka [a]frikë nga unë, do të [b]vigjilojë
që [c]dita e madhe e Zotit të vijë,
madje për [d]shenjat e ardhjes
së [e]Birit të Njeriut.
40 Dhe do të shohin shenja e
mrekulli, sepse ato do të shfaqen
në qiell lart dhe në tokë poshtë.
41 Dhe do të vërejnë gjak e
[a]zjarr e avuj tymi.
42 Dhe përpara se dita e Zotit
të vijë, [a]dielli do të errësohet e
hëna do të kthehet në gjak dhe
yjet do të bien nga qielli.
43 Dhe të mbeturit do të mbli-
dhen në këtë vend;
44 Dhe atëherë ata do të më
kërkojnë dhe, vini re, unë do të
vij; dhe ata do të më shohin në
retë e qiellit, të mbuluar me fuqi
dhe [a]lavdi të madhe, me gjithë
engjëjt e shenjtë; dhe ai që nuk
[b]vigjëlon për mua, do të flaket.
45 Por përpara se krahu i Zotit
të bjerë, një engjëll do t'i bjerë
[a]borisë së tij dhe shenjtorët që
kanë fjetur, do të [b]vijnë të më
takojnë në [c]re.
46 Si rrjedhim, nëse keni fjetur
në [a]paqe, qofshi bekuar; sepse
ashtu si ju tani më shihni dhe
e dini se unë jam, po kështu
do të [b]vini tek unë e shpirtrat
tuaj do të [c]jetojnë dhe shëlbimi
juaj do të jetë i përsosur; dhe
shenjtorët do të vijnë nga të
katër anët e dheut.
47 Atëherë [a]krahu i Zotit do të
bjerë mbi kombet.
48 Dhe atëherë Zoti do të vërë
këmbë mbi këtë [a]mal dhe ai do
të çahet më dysh, dhe toka
do të [b]dridhet e lëkundet lart e
poshtë, dhe qiejt gjithashtu do
të [c]tunden.
49 Dhe Zoti do ta lëshojë zërin
e tij dhe gjithë fundet e dheut
do ta dëgjojnë atë; dhe kombet
e dheut do të [a]mbajnë zi dhe ata
që kanë qeshur, do të shohin
marrëzinë e tyre.
50 Dhe fatkeqësia do ta mbu-
lojë përçmuesin e tallësi do të
shkatërrohet; dhe ata që kanë
kurdisur paudhësi, do të priten
e do të hidhen në zjarr.
51 Dhe atëherë [a]Judenjtë do ta
hedhin [b]vështrimin mbi mua
dhe do të thonë: Ç'janë këto
plagë në duart e tua dhe në
shputat e këmbëve të tua?
52 Atëherë ata do ta dinë se
unë jam Zoti; sepse unë do t'u
them atyre: Këto plagë janë
plagët me të cilat u [a]plagosa në
shtëpinë e miqve të mi. Unë
jam ai që u ngrit lart. Unë jam
Jezusi që u [b]kryqëzua. Unë jam
Biri i Perëndisë.

39*a* DeB 10:55–56. USH Frikë—Frikë nga Perëndia; Bindje, bindur (i), bindem.
b 2 Pj. 3:10–13; DeB 35:15–16; Mois. 7:62.
c USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
d USH Shenja të kohërave.
e USH Bir i Njeriut.
41*a* DeB 29:21; 97:25–26.
42*a* Joe. 2:10; Zbu. 6:12; DeB 88:87; 133:49.
44*a* USH Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
b Mt. 24:43–51; Mr. 13:32–37.
45*a* DeB 29:13; 43:18.
b DeB 88:96–97. USH Ringjallje.
c 1 The. 4:16–17.
46*a* Alma 40:12.
b Isa. 55:3.
c USH Jetë e përjetshme.
47*a* DeB 1:12–16.
48*a* Zak. 14:4.
b DeB 43:18; 88:87.
c Joe. 3:16; DeB 49:23.
49*a* DeB 87:6.
51*a* USH Judenj.
b Zak. 12:10.
52*a* Zak. 13:6.
b USH Kryqëzim.

53 Dhe atëherë ata do të [a]qajnë për shkak të paudhësive të tyre; atëherë do të vajtojnë ata, sepse përndoqën [b]mbretin e tyre.

54 Dhe atëherë kombet [a]pagane do të shëlbehen dhe ata që nuk njohën asnjë ligj, do të kenë pjesë në [b]ringjalljen e parë; dhe do të jetë e [c]pranueshme për ta.

55 Dhe [a]Satani do të [b]lidhet që ai të mos ketë vend në zemrat e fëmijëve të njerëzve.

56 Dhe në atë [a]ditë, kur unë të vij në lavdinë time, do të përmbushet shëmbëlltyra që thashë lidhur me dhjetë [b]virgjëreshat.

57 Sepse ata që janë të urtë dhe e kanë pranuar të [a]vërtetën, dhe kanë marrë Shpirtin e Shenjtë si [b]udhëzuesin e tyre, dhe nuk janë [c]mashtruar—në të vërtetë unë ju them, ata nuk do të priten e nuk do të hidhen në [d]zjarr, por do t'i qëndrojnë ditës.

58 Dhe [a]toka do t'u jepet atyre për [b]trashëgim; dhe ata do të shumëzohen e do të bëhen të fuqishëm dhe fëmijët e tyre do të [c]rriten pa mëkat deri në [d]shpëtim.

59 Sepse Zoti do të jetë [a]mes tyre e lavdia e tij do të jetë mbi ta dhe ai do të jetë mbreti e [b]ligjdhënësi i tyre.

60 Dhe tani, vini re, unë ju them, nuk do t'ju jepet të dini më shumë lidhur me këtë kapitull, derisa [a]Dhjata e Re të përkthehet dhe në të, gjithë këto gjëra do të bëhen të njohura;

61 Prandaj unë të lejoj që të mund ta përkthesh tani, që të mund të përgatitesh për gjërat që do të vijnë.

62 Sepse në të vërtetë unë të them se gjëra të mëdha të presin;

63 Ju dëgjoni për [a]luftëra në toka të huaja; por, vini re, unë ju them se ato janë pranë, madje te dera, dhe jo shumë vite më pas ju do të dëgjoni për luftëra në vetë tokat tuaja.

64 Si rrjedhim, unë, Zoti, kam thënë, mblidhuni ju nga tokat [a]e lindjes, grumbullohuni ju së bashku, ju pleq të kishës sime; shkoni ju në shtetet perëndimore, u bëni thirrje banorëve të pendohen dhe sa më shumë të pendohen vërtet, më ndërtoni kisha mua.

65 Dhe me një zemër e me një mendje, mblidhni pasuritë tuaja, që ju të mund të [a]blini një trashëgim që më pas do t'ju caktohet juve.

53*a* Zbu. 1:7.
b Llu. 23:38; Gjo. 19:3, 14–15.
54*a* Eze. 36:23; 39:21.
b USH Ringjallje.
c DeB 75:22.
55*a* USH Djall.
b Zbu. 20:2; 1 Ne. 22:26; DeB 43:31; 88:110.
56*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Mt. 25:1–13; DeB 63:54.
57*a* USH Vërtetë (e).
b USH Frymë e Shenjtë.
c JS—M 1:37.
d DeB 29:7–9; 63:34; 64:23–24; 101:22–25.
58*a* USH Mijëvjeçar.
b Mt. 5:5.
c DeB 63:51; 101:29–31.
d USH Shpëtim.
59*a* DeB 29:11; 104:59.
b Zan. 49:10; Zak. 14:9; DeB 38:21–22.
60*a* USH Përkthimi i Joseph Smith-it i USH (PJS). Shih gjithashtu Pjesët e Zgjedhura nga Përkthimi i Joseph Smith-it i Biblës.
63*a* DeB 38:29; 87:1–5; 130:12.
64*a* DeB 42:64.
65*a* DeB 63:27.

66 Dhe ai do të quhet [a]Jeruzalemi i Ri, një [b]tokë [c]paqeje, një qytet [d]strehimi, një vend sigurie për shenjtorët e Perëndisë Më të Lartë;

67 Dhe [a]lavdia e Zotit do të jetë atje dhe tmerri i Zotit gjithashtu do të jetë atje, kaq shumë sa të ligjtë nuk do të hyjnë në të dhe ai do të quhet Sion.

68 Dhe do të ndodhë mes të ligjve që, kushdo që nuk do të marrë shpatën kundër të afërmit të tij, duhet patjetër të shkojë në Sion për siguri.

69 Dhe aty do të [a]mblidhen nga çdo komb nën qiell; dhe ai do të jetë i vetmi popull që nuk do të jetë në luftë me një tjetër.

70 Dhe do të thuhet mes të ligjve: Le të mos ngrihemi në luftë kundër Sionit, sepse banorët e Sionit janë të tmerrshëm; si rrjedhim, ne nuk u bëjmë dot ballë.

71 Dhe do të ndodhë që të drejtët do të mblidhen prej gjithë kombeve dhe do të vijnë në Sion, duke kënduar këngë gëzimi të përhershëm.

72 Dhe tani unë ju them, i ruani këto gjëra që të mos i shpërndahen botës, derisa të jetë e arsyeshme për mua, që ju ta kryeni këtë vepër përpara syve të njerëzve dhe përpara syve të armiqve tuaj, që ata të mos i dinë veprat tuaja derisa të keni plotësuar atë që ju kam urdhëruar;

73 Që kur ta dinë atë, të mund t'i marrin parasysh këto gjëra.

74 Sepse kur Zoti të shfaqet, ai do të jetë i [a]tmerrshëm mbi ta, që frika t'i pushtojë, dhe ata do të qëndrojnë larg e do të dridhen.

75 Dhe gjithë kombet do të frikësohen për shkak të tmerrit të Zotit dhe të fuqisë së tij të madhe. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 46

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Kishës, në Kirtland, Ohio, më 8 mars 1831 (*History of the Church, *1:163–165). Në këtë periudhë të hershme të Kishës, një model i njësuar për drejtimin e shërbimeve të Kishës nuk ishte zhvilluar ende. Megjithatë, një zakon i pranimit vetëm të anëtarëve dhe kërkuesve më të zellshëm në mbledhjet e sakramentit ose në kuvende të tjera të Kishës ishte bërë disi i zakonshëm. Kjo zbulesë shpreh vullnetin e Zotit lidhur me udhëheqjen dhe drejtimin e mbledhjeve.*

1–2, Pleqtë duhet të drejtojnë mbledhjet siç udhëhiqen nga Shpirti i Shenjtë; 3–6, Kërkuesit e së vërtetës nuk duhet të përjashtohen nga shërbimet e sakramentit; 7–12, Lypini Perëndisë dhe kërkoni dhuratat e Shpirtit; 13–26, Një renditje e disa prej dhuratave jepet; 27–33, Udhëheqësve të Kishës u jepet fuqia për të dalluar dhuratat e Shpirtit.

66*a* Eth. 13:5–6; Mois. 7:62; NeB 1:10. USH Jeruzalem i Ri; Sion.
b DeB 57:1–3.
c USH Paqe.
d Isa. 4:6; DeB 115:6.
67*a* DeB 64:41–43; 97:15–18. USH Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
69*a* LiP. 30:3; Jer. 32:37–39; DeB 33:6.
74*a* Sof. 2:11.

VINI vesh, O ju njerëz të kishës sime; sepse në të vërtetë unë ju them se këto gjëra ju ishin thënë juve për [a]përfitimin dhe të mësuarin tuaj.

2 Por pavarësisht nga ato gjëra që janë shkruar, gjithmonë u është dhënë [a]pleqve të kishës sime nga fillimi, dhe përherë do t'u jepet, që të [b]drejtojnë të gjitha mbledhjet, ashtu si ata drejtohen dhe udhëhiqen nga Shpirti i Shenjtë.

3 Megjithatë, ju urdhëroheni që kurrë të mos [a]dëboni askënd nga mbledhjet tuaja publike, të cilat mbahen përpara botës.

4 Ju gjithashtu urdhëroheni të mos dëboni askënd që i përket [a]kishës, nga mbledhjet tuaja të sakramentit; megjithatë, nëse dikush ka shkelur një ligj, [b]mos e lejoni të marrë derisa ai të bëjë pajtim.

5 Dhe përsëri unë ju them, ju nuk do të dëboni nga mbledhjet tuaja të sakramentit asnjë prej atyre që me zell po kërkojnë mbretërinë—unë e them këtë lidhur me ata që nuk janë të kishës.

6 Dhe përsëri unë ju them, lidhur me mbledhjet tuaja të [a]konfirmimit, se, nëse ka disa që nuk janë të kishës, të cilët me zell po kërkojnë mbretërinë, ju nuk duhet t'i dëboni ata.

7 Por ju urdhëroheni në të gjitha gjërat t'i [a]kërkoni Perëndisë, i cili jep me zemërgjerësi; dhe atë që Shpirti ju dëshmon, madje kështu dëshiroj që ju të bëni në gjithë [b]shenjtërinë e zemrës, duke ecur drejtësisht përpara meje, [c]duke pasur parasysh qëllimin e shpëtimit tuaj, duke i bërë të gjitha gjërat me lutje e [d]falënderime, që ju të mos [e]josheni nga shpirtrat e ligj ose doktrinat e [f]demonëve, ose [g]urdhërimet e njerëzve; sepse disa janë të njerëzve dhe të tjera janë të djajve.

8 Si rrjedhim, ruhuni që të mos mashtroheni; dhe që të mos mashtroheni, [a]kërkoni me zell dhuratat më të mira, gjithmonë duke kujtuar përse jepen ato;

9 Sepse në të vërtetë unë ju them, ato jepen për përfitimin e atyre që më duan e që i zbatojnë të gjitha urdhërimet e mia, dhe të atij që kërkon të bëjë kështu; që të mund të përfitojnë të gjithë ata që kërkojnë ose që lypin prej meje, të cilët lypin dhe jo për një [a]shenjë që të mund ta [b]shpenzojnë për kënaqësitë e tyre.

10 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, unë dëshiroj që ju gjithmonë të kujtoni dhe

46 1*a* 2 Tim. 3:16–17.
2*a* Alma 6:1.
b Moro. 6:9; DeB 20:45.
3*a* 3 Ne. 18:22–25. USH Shoqërim.
4*a* USH Kishë e Jezu Krishtit.
b 3 Ne. 18:26–32. USH Sakrament.
6*a* DMTH për konfirmimin e atyre që u pagëzuan kohët e fundit.
7*a* Jak. 1:5–6; DeB 88:63.
b USH Shenjtëri.
c USH Përsiat.
d Psa. 100; Alma 34:38. USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
e 1 Tim. 4:1–4; DeB 43:5–7.
f USH Djall.
g DeB 3:6–7; 45:29.
8*a* 1 Kor. 12:31.
9*a* USH Shenjë.
b Jak. 4:3.

gjithmonë të mbetet në [a]mendjet tuaja cilat janë ato [b]dhurata që i janë dhënë kishës.

11 Sepse të gjithë nuk e kanë çdo dhuratë të dhënë atyre; sepse ka shumë dhurata dhe [a]çdo njeriu i jepet një dhuratë me anë të Shpirtit të Perëndisë.

12 Disave u jepet një dhuratë dhe disave u jepet një tjetër, me qëllim që të gjithë të mund të përfitojnë në këtë mënyrë.

13 Disave u jepet me anë të Frymës së Shenjtë të [a]dinë se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë dhe se ai u kryqëzua për mëkatet e botës.

14 Të tjerëve u jepet të [a]besojnë në fjalët e tyre, që edhe ata të mund të kenë jetë të përjetshme, nëse qëndrojnë besnikë.

15 Dhe përsëri, disave u jepet me anë të Frymës së Shenjtë të dinë mënyrat e [a]ndryshme të administrimit, siç do të jetë e kënaqshme për të njëjtin Zot, sipas vullnetit të Zotit, duke iu përshtatur mëshirave të tij, sipas kushteve të fëmijëve të njerëzve.

16 Dhe përsëri, u jepet me anë të Frymës së Shenjtë disave të dinë larmitë e veprimeve, nëse ato janë të Perëndisë, me qëllim që manifestimet e Shpirtit të mund t'i jepen çdo njeriu për të përfituar prej tyre.

17 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, disave u jepet, me anë të Shpirtit të Perëndisë, fjala e [a]urtësisë.

18 Një tjetri i jepet fjala e [a]diturisë, që të gjithë të mësohen të jenë të mençur dhe të kenë dituri.

19 Dhe përsëri, disave u jepet të kenë [a]besim për t'u shëruar;

20 Dhe të tjerëve u jepet të kenë besim të [a]shërojnë.

21 Dhe përsëri, disave u jepet kryerja e [a]mrekullive;

22 Dhe të tjerëve u jepet të [a]profetizojnë;

23 Dhe të tjerëve [a]dallimi i shpirtrave.

24 Dhe përsëri, u jepet disave të flasin [a]gjuhë;

25 Dhe një tjetri i jepet interpretimi i gjuhëve.

26 Dhe gjithë këto [a]dhurata vijnë nga Perëndia, për përfitimin e [b]fëmijëve të Perëndisë.

27 Dhe [a]peshkopit të kishës dhe atyre që Perëndia do t'i caktojë e shugurojë për të vëzhguar mbi kishën dhe për të qenë pleq për kishën, duhet t'u jepet t'i [b]dallojnë tërë ato dhurata, kështu që nuk do të ketë asnjë mes jush që shpall se është prej Perëndisë dhe përsëri s'është prej tij.

28 Dhe do të ndodhë që dikush

10*a* USH Mendje.
b 1 Kor. 14:12.
USH Dhurata të Shpirtit.
11*a* 1 Kor. 12:4–11.
13*a* USH Dëshmi.
14*a* 3 Ne. 12:2.
USH Besim, besoj.
15*a* Moro. 10:8.
17*a* Moro. 10:9.
USH Urtësi.
18*a* USH Dije.
19*a* DeB 42:48–52.
USH Besim.
20*a* USH Shëroj, shërime.
21*a* USH Mrekulli.
22*a* USH Profeci, profetizoj.
23*a* Mois. 1:13–15.
24*a* USH Gjuhë(ve), dhuratë e.
26*a* Moro. 10:8–19.
b USH Bij dhe bija të Perëndisë.
27*a* USH Peshkop.
b USH Dalluar(it), dhuratë e të.

që kërkon në [a]Shpirt, do të marrë në Shpirt;

29 Që disave mund t'u jepet t'i kenë gjithë këto dhurata, që të ketë një kre, me qëllim që çdo anëtar të mund të përfitojë në këtë mënyrë.

30 Ai që [a]kërkon në [b]Shpirt, kërkon sipas [c]vullnetit të Perëndisë; si rrjedhim, do të bëhet ashtu si ai kërkon.

31 Dhe përsëri, unë ju them, të gjitha gjërat duhet të bëhen në emrin e Krishtit, çfarëdo gjë që bëni në Shpirt;

32 Dhe ju duhet t'i jepni [a]falënderime Perëndisë në Shpirt për çfarëdolloj bekimi me të cilin jeni bekuar.

33 Dhe ju duhet të ushtroni [a]virtyt dhe [b]shenjtëri përpara meje vazhdimisht. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 47

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 8 mars 1831 (*History of the Church*, 1:166). Përpara kësaj kohe Oliver Cowdery kishte vepruar si historiani dhe shkruesi i Kishës. John Whitmer-i nuk kishte kërkuar një detyrë si historian, por, duke iu kërkuar të shërbejë në këtë përgjegjësi, ai kishte thënë se do t'i bindej vullnetit të Zotit në këtë çështje. Ai tashmë i kishte shërbyer si sekretar Profetit në shkrimin e shumë prej zbulesave të marra në Fayette, zona e New York-ut.*

1–4, John Whitmer-i caktohet të mbajë historinë e Kishës dhe të shkruajë për Profetin.

VINI re, është e nevojshme për mua që shërbëtori im John duhet të shkruajë e të mbajë një [a]histori të rregullt dhe të të ndihmojë ty, shërbëtorin tim Joseph, në kopjimin e gjithë gjërave që do të të jepen ty, derisa ai të thirret për detyra të tjera.

2 Përsëri, në të vërtetë unë të them se ai gjithashtu mund ta ngrejë zërin e tij në mbledhje, kurdoherë që do të jetë e nevojshme.

3 Dhe përsëri, unë të them se do t'i caktohet atij të mbajë analin dhe historinë e kishës vazhdimisht; sepse Oliver Cowdery-n e kam caktuar në një detyrë tjetër.

4 Si rrjedhim, do t'i jepet atij, për aq sa të jetë besnik, me anë të [a]Ngushëlluesit, t'i shkruajë këto gjëra. Madje kështu. Amen.

28*a* DeB 88:64–65.
30*a* DeB 50:29.
b USH Frymë e Shenjtë.
c 2 Ne. 4:35.
32*a* 1 Kro. 16:8–15; 1 The. 1:2; Alma 37:37; DeB 59:7, 21. USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
33*a* USH Virtyt.
b USH Shenjtëri.
47 1*a* DeB 69:2–8; 85:1–2.
4*a* USH Ngushëllues; Frymë e Shenjtë.

SEKSIONI 48

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, mars 1831 (*History of the Church, *1:166–167). Profeti i kishte kërkuar Zotit lidhur me mënyrën e procedurës për blerjen e tokave për vendosjen e Shenjtorëve. Kjo ishte një çështje e rëndësishme për shkak të migrimit të anëtarëve të Kishës nga pjesa lindore e Shteteve të Bashkuara, për t'iu bindur urdhërit të Zotit që ata duhet të mblidhen në Ohio* (shih seksionet 37:1–3; 45:64).

1–3, Shenjtorët në Ohio duhet t'i ndajnë tokat e tyre me vëllezërit e tyre; 4–6, Shenjtorët duhet të blejnë toka, të ndërtojnë një qytet dhe të ndjekin kështillën e udhëheqësve të tyre kryesues.

ËSHTË e nevojshme që ju të mbeteni në këtë kohë të sotme në vendet tuaja të banimit, siç do të jetë e përshtatshme për kushtet tuaja.

2 Dhe derisa të keni toka, ju duhet t'u [a]jepni vëllezërve nga lindja;

3 Dhe sa herë që nuk keni toka, i lini ata të blejnë për kohën e sotme në ato krahina përreth, siç ju duket mirë atyre, sepse është shumë e nevojshme që ata të kenë vende për të jetuar për të tashmen.

4 Është shumë e nevojshme që ju t'i kurseni gjithë paratë që mundeni dhe që ju ta fitoni gjithçka mundeni me drejtësi, që me kohë të mund të jeni në gjendje të [a]blini tokë për një trashëgim, [b]madje qytetin.

5 Vendi nuk do të zbulohet ende; por, pasi vëllezërit tuaj të vijnë nga lindja, duhet të ketë disa [a]njerëz të caktuar dhe atyre do t'u jepet të [b]dinë vendin ose atyre do t'u zbulohet ai.

6 Dhe ata duhet të caktohen për të blerë tokat dhe për të shënuar një fillim të ngritjes së themelit të [a]qytetit; dhe atëherë do të filloni të mblidheni me familjet tuaja, kushdo sipas [b]familjes së tij, sipas rrethanave të tij dhe siç i caktohet atij nga presidencia dhe peshkopi i kishës, sipas ligjeve dhe urdhërimeve që keni marrë e që më pas do të merrni. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 49

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Sidney Rigdon-it, Parley P. Pratt-it dhe Leman Copley-t, në Kirtland, Ohio, mars 1831 (*History of the Church, *1:167–169). (Disa burime historike e japin datën e kësaj zbulese si maj 1831.) Leman Copley e kishte përqafuar ungjillin, por akoma besonte disa nga mësimet e Shaker-ve (United Society of Believers*

48 2*a* USH Mirëqenie.
4*a* DeB 57:4–5.
b DeB 42:35–36; 45:65–67.
5*a* DeB 57:6–8.
b DeB 57:1–3.
6*a* USH Jeruzalem i Ri.
b DeB 51:3.

*in Christ's Second Appearing) [Të Lëkundurit (Shoqata e Bashkuar e Besimtarëve në Shfaqjen e Dytë të Krishtit)], të cilëve u përkiste më parë. Disa nga besimet e Shaker-ve ishin që ardhja e dytë e Krishtit tashmë kishte ndodhur dhe se ai ishte shfaqur në formën e një gruaje, Ann Lee; pagëzimi me anë të ujit nuk konsiderohej thelbësor; ngrënia e mishit të derrit ishte veçanërisht e ndaluar dhe shumë prej tyre nuk hanin aspak mish; dhe një jetë pa martesë dhe pa marrëdhënie seksuale konsiderohej më e lartë sesa martesa. Në parathënie të kësaj zbulese Profeti shkroi: "Me qëllim që të kemi [një] të kuptuar më të përsosur për temën, unë i kërkova Zotit dhe mora sa vijon" (*History of the Church, *1:167). Zbulesa përgënjeshtron disa nga konceptet bazë të grupit të Shaker-ve. Vëllezërit e përmendur më sipër i çuan një kopje të zbulesës komunitetit të Shaker-ve (pranë Cleveland, Ohio) dhe ua lexuan atë tërësisht, por ajo u hodh poshtë.*

1–7, Dita dhe ora e ardhjes së Krishtit do të mbeten të panjohura derisa ai të vijë; 8–14, Njerëzit duhet të pendohen, të besojnë ungjillin dhe t'u binden ordinancave për të fituar shpëtim; 15–16, Martesa shugurohet nga Perëndia; 17–21, Ngrënia e mishit miratohet; 22–28, Sioni do të lulëzojë dhe Lamanitët do të çelin si një trëndafil përpara Ardhjes së Dytë.

VËRINI veshin fjalës sime, shërbëtorët e mi, Sidney dhe Parley dhe Leman; sepse vini re, në të vërtetë unë ju them se ju jap një urdhërim që ju duhet të shkoni e t'u [a]predikoni ungjillin tim, të cilin e keni marrë, madje siç e keni marrë, Shaker-ve.

2 Vini re, unë ju them se ata dëshirojnë ta dinë të vërtetën pjesërisht, por jo të gjithën, sepse ata s'janë të [a]drejtë përpara meje dhe duhet patjetër të pendohen.

3 Si rrjedhim, unë ju dërgoj ju, shërbëtorët e mi Sidney e Parley, për t'u predikuar ungjillin atyre.

4 Dhe shërbëtori im Leman duhet të shugurohet në këtë punë, që ai të mund të arsyetojë me ta, jo sipas asaj që ai ka marrë prej tyre, por sipas asaj që do t'i [a]mësohet atij prej jush, shërbëtorëve të mi; dhe duke bërë kështu, unë do ta bekoj atë, përndryshe ai nuk do të përparojë.

5 Kështu tha Zoti; sepse unë jam Perëndi dhe kam [a]dërguar Birin tim të Vetëmlindur në botë për [b]shëlbimin e botës dhe kam shpallur se ai që e pranon atë, do të shpëtohet dhe ai që nuk e pranon atë, do të [c]mallkohet.

6 Dhe ata kanë bërë me [a]Birin e Njeriut madje siç deshën; dhe

49 1*a* USH Predikoj.
2*a* Vep. 8:21.
4*a* USH Ungjill; Vërtetë (e).
5*a* Gjo. 3:16–17; DeB 132:24. USH Jezu Krisht—Autoriteti.
b USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim; Shëlbues.
c USH Mallkim.
6*a* USH Bir i Njeriut.

ai e ka marrë fuqinë e tij në të [b]djathtën e [c]lavdisë së tij dhe tani mbretëron në qiej e do të mbretërojë derisa të zbresë mbi tokë, për t'i vënë armiqtë [d]nën këmbë, kohë e cila është fare pranë—

7 Unë, Zoti Perëndi, e kam thënë atë; por orën dhe [a]ditën askush s'e di, as engjëjt në qiell, as nuk do ta dinë derisa ai të vijë.

8 Si rrjedhim, unë dëshiroj që gjithë njerëzit të pendohen, sepse të gjithë janë nën [a]mëkat, përveç atyre që i kam ruajtur për veten time, [b]njerëz të shenjtë për të cilët ju nuk dini gjë.

9 Si rrjedhim, unë ju them se ju kam dërguar [a]besëlidhjen time të përhershme, madje atë që ishte që nga fillimi.

10 Dhe atë që e kam premtuar, po ashtu e kam përmbushur dhe [a]kombet e dheut do t'i [b]përkulen asaj; dhe, nëse jo vetë, ata do të zbriten poshtë, sepse ajo që tani lartësohet vetë, do të [c]përulet nga fuqia.

11 Si rrjedhim, unë ju jap një urdhërim që ju të [a]shkoni mes këtij populli dhe t'u thoni atyre, ashtu sikurse apostulli im i lashtësisë, emri i të cilit ishte Pjetër:

12 Besoni në emrin e Zotit Jezus, që ishte në tokë dhe që do të vijë, e fillimit dhe mbarimit;

13 [a]Pendohuni e pagëzohuni në emrin e Jezu Krishtit, sipas urdhërimit të shenjtë, për shlyerjen e mëkateve;

14 Dhe kushdo që e bën këtë, do të marrë [a]dhuratën e Frymës së Shenjtë, me anë të vënies së [b]duarve të pleqve të kishës.

15 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them se kushdo që ju [a]ndalon të martoheni, nuk është nga Perëndia, sepse [b]martesa shugurohet nga Perëndia për njeriun.

16 Si rrjedhim, është e ligjshme që ai duhet të ketë një [a]bashkëshorte dhe ata të dy duhet të jenë [b]një mish, dhe kjo e gjitha, që [c]toka të mund të përmbushë qëllimin e krijimit të saj;

17 Dhe që ajo të mund të mbushet me morinë e njerëzve, në përputhje me [a]krijimin e tyre, [b]përpara se bota të bëhej.

18 Dhe kushdo që [a]urdhëron të hiqet dorë nga [b]mishrat, që njerëzit nuk duhet t'i hanë ato, nuk shugurohet nga Perëndia;

6*b* Vep. 7:55–56; DeB 76:20–23.
c USH Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
d 1 Kor. 15:25; DeB 76:61.
7*a* Mt. 24:36; Mr. 13:32–37; Zbu. 16:15; DeB 133:11.
8*a* Gal. 3:22; Mosia 16:3–5.
b Heb. 13:2; 3 Ne. 28:25–29.
9*a* Zan. 17:7; DeB 66:2. USH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
10*a* Zak. 2:11; DeB 45:66–69; 97:18–21.
b Isa. 60:14.
c Mt. 23:12.
11*a* USH Punë misionare.
13*a* 3 Ne. 27:19–20.
14*a* USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
b USH Duar, vënie e.
15*a* 1 Tim. 4:1–3.
b Zan. 2:18, 24; 1 Kor. 11:11. USH Martesë, martoj.
16*a* Jakobi 2:27–30.
b Zan. 2:24; Mt. 19:5–6.
c USH Tokë—Krijuar për njeriun.
17*a* Mois. 3:4–5. USH Krijoj, krijim.
b USH Jetë para lindjes.
18*a* DMTH urdhërohet të heqë dorë.
b Zan. 9:3; 1 Tim. 4:1–3.

19 Sepse, vini re, [a]bishat e fushës dhe shpendët e ajrit, dhe ajo që vjen nga toka, shugurohen për përdorimin e njeriut për ushqim e për veshje dhe që ai të mund të ketë me bollëk.

20 Por nuk jepet që një njeri duhet të [a]zotërojë më shumë se një tjetër, kështu që [b]bota të prehet në mëkat.

21 Dhe mjerë ai që [a]derdh gjak ose që harxhon mish dhe s'ka nevojë.

22 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them se Biri i Njeriut nuk [a]vjen në formën e një gruaje, as të një burri që udhëton mbi tokë.

23 Si rrjedhim, mos u [a]mashtroni, por vazhdoni të jini besnikë, [b]duke pritur për qiejt të tunden dhe tokën të dridhet e të lëkundet lart e poshtë si një i dehur, dhe për [c]luginat të lartësohen, dhe për [d]malet të rrafshohen, dhe për vendet e ashpra të sheshohen—dhe e gjithë kjo, kur engjëlli do t'i bjerë [e]borisë së tij.

24 Por, përpara se dita e madhe e Zotit të vijë, [a]Jakobi do të lulëzojë në shkretëtirë dhe Lamanitët do të [b]çelin si trëndafili.

25 Sioni do të [a]lulëzojë mbi [b]kodra e do të gëzohet mbi male dhe do të mblidhet së bashku në vendin që unë kam caktuar.

26 Vini re, unë ju them, shkoni siç ju kam urdhëruar; pendohuni për gjithë mëkatet tuaja; [a]kërkoni e do të merrni; trokisni e do t'ju çelet.

27 Vini re, unë do të shkoj përpara jush dhe do të jem [a]praparoja juaj; dhe unë do të jem në [b]mes jush e ju nuk do të [c]ngatërroheni.

28 Vini re, unë jam Jezu Krishti dhe unë vij [a]shpejt. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 50

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, maj 1831 (*History of the Church, *1:170–173). Profeti thotë se disa prej pleqve nuk i kuptuan manifestimet e shpirtrave të ndryshëm të përhapur në tokë dhe se kjo zbulesë u dha në përgjigje të kërkesës së tij të veçantë mbi çështjen. Të ashtuquajturit fenomene shpirtërore nuk ishin të pazakonshme midis anëtarëve, disa prej të cilëve shpallën të kishin marrë vegime e zbulesa.*

1–5, Shumë shpirtra të rremë janë të përhapur në tokë; 6–9, Mjerë hipokritët dhe ata që janë flakur nga Kisha; 10–14, Pleqtë duhet të

19*a* DeB 89:10–13.
20*a* Vep. 4:32; DeB 51:3; 70:14; 78:6.
b USH Qenie i botës.
21*a* PJS, Zan. 9:10–15.
22*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
23*a* Mt. 24:4–5.
b 2 Pj. 3:12; DeB 45:39.
c Isa. 40:4; DeB 109:74.
d Mik. 1:3–4.
e Mt. 24:29–31.
24*a* 3 Ne. 5:21–26.
b Isa. 35:1; 2 Ne. 30:5–6; 3 Ne. 21:22–25; DeB 3:20; 109:65.
25*a* DeB 35:24.
b Zan. 49:26; 2 Ne. 12:2–3.
26*a* DeB 88:63.
27*a* Isa. 52:12.
b 3 Ne. 20:22.
c 1 Pj. 2:6; DeB 84:116.
28*a* DeB 1:12.

predikojnë ungjillin me anë të Shpirtit; 15–22, Si predikuesit, edhe dëgjuesit kanë nevojë të ndriçohen me anë të Shpirtit; 23–25, Ajo që nuk lartëson, nuk është nga Perëndia; 26–28, Besnikët janë zotëruesit e të gjitha gjërave; 29–36, Lutjet e të pastërve marrin përgjigje; 37–46, Krishti është Bariu i Mirë dhe Shkëmbi i Izraelit.

DËGJONI, O ju pleq të kishës sime, dhe i vini veshin zërit të Perëndisë së gjallë; dhe i kushtoni vëmendje fjalëve të urtësisë, të cilat do t'ju jepen ashtu siç keni kërkuar dhe keni rënë dakort, lidhur me kishën dhe shpirtrat që po përhapen në tokë.

2 Vini re, në të vërtetë unë ju them se ka shumë shpirtra që janë [a]shpirtra të rremë, të cilët janë shpërndarë nëpër botë, duke mashtruar botën.

3 Dhe gjithashtu [a]Satani ka kërkuar t'ju mashtrojë që të mund t'ju mposhtë.

4 Vini re, unë, Zoti, kam vështruar mbi ju dhe kam parë neveri në kishën që [a]shpall se mban emrin tim.

5 Por bekuar ata që janë besnikë dhe [a]durojnë, qoftë në jetë ose në vdekje, sepse do të trashëgojnë jetë të përjetshme.

6 Por mjerë ata që janë [a]mashtrues dhe hipokritë, sepse kështu thotë Zoti, unë do t'u sjell atyre gjykim.

7 Vini re, në të vërtetë unë ju them, ka [a]hipokritë mes jush që kanë mashtruar disa vetë, të cilëve u ka dhënë [b]kundërshtari [c]fuqi; por vini re, [d]ata do të kërkohen përsëri;

8 Por hipokritët do të zbulohen e do të [a]flaken, qoftë në jetë ose në vdekje, ashtu siç dëshiroj unë; dhe mjerë ata që flaken nga kisha ime, sepse do të mposhten nga bota.

9 Si rrjedhim, çdokush duhet të jetë i vëmendshëm, që ai të mos bëjë atë që nuk është e vërtetë dhe e drejtë para meje.

10 Dhe tani ejani, tha Zoti, me anë të Shpirtit, te pleqtë e kishës sime dhe le të [a]diskutojmë së bashku, që ju të mund të kuptoni;

11 Le të arsyetojmë sikurse një njeri arsyeton me një tjetër ballë për ballë.

12 Tani, kur një njeri arsyeton, ai kuptohet nga tjetri, ngaqë ai arsyeton si njeri; po kështu unë, Zoti, do të arsyetoj me ju, që ju të mund të [a]kuptoni.

13 Si rrjedhim, unë, Zoti, ju bëj këtë pyetje—për çfarë u [a]shuguruat ju?

14 Për të predikuar ungjillin tim me anë të [a]Shpirtit, madje

50 2*a* DeB 129.
USH Shpirt—Shpirtra të ligj.
3*a* Llu. 22:31; 3 Ne. 18:18.
4*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
5*a* USH Duroj.
6*a* USH Mashtroj, mashtrim.
7*a* Mt. 23:13–15; Alma 34:28.
b USH Djall.
c Mosia 27:8–9.
d DMTH ata që janë mashtruar.
8*a* DeB 1:14; 56:3; 64:35.
USH Shkishërim.
10*a* Isa. 1:18; DeB 45:10.
12*a* DeB 1:24.
13*a* USH Shuguroj, shugurim.
14*a* DeB 43:15.
USH Mësoj, mësues—Mësim me Shpirtin.

të [b]Ngushëlluesit, i cili u dërgua
për të predikuar të vërtetën.
15 Dhe atëherë pranuat ju
[a]shpirtra që nuk mund t'i ku-
ptonit dhe i pranuat ata të ishin
prej Perëndisë; dhe me këtë
shfajësoheni?
16 Vini re, ju duhet t'i përgjigjeni
kësaj pyetjeje vetë; megjitha-
të, unë do të jem i mëshirshëm
me ju; ai që është i dobët mes
jush, më pas do të bëhet i [a]fortë.
17 Në të vërtetë unë ju them,
ai që shugurohet prej meje
dhe dërgohet për të [a]predikuar
fjalën e së vërtetës me anë të
Ngushëlluesit, në Shpirtin e së
vërtetës, a e predikon atë me
anë të [b]Shpirtit të së vërtetës
apo me ndonjë mënyrë tjetër?
18 Dhe nëse është me anë të
ndonjë mënyre tjetër, nuk është
prej Perëndisë.
19 Dhe përsëri, ai që e pranon
fjalën e së vërtetës, a e bën këtë
me anë të Shpirtit të së vërtetës
apo me ndonjë mënyrë tjetër?
20 Nëse është ndonjë mënyrë
tjetër, nuk është prej Perëndisë.
21 Prandaj, cila është arsyeja
që ju nuk mund të kuptoni e të
dini se ai që e pranon fjalën me
anë të Shpirtit të së vërtetës, e
pranon atë siç predikohet nga
Shpirti i së vërtetës?
22 Si rrjedhim, ai që predikon
dhe ai që pranon, e kuptojnë
njëri-tjetrin dhe që të dy [a]lartë-
sohen e [b]gëzohen së bashku.
23 Dhe ajo që nuk lartëson,
nuk është prej Perëndisë dhe
është [a]errësirë.
24 Ajo që është prej Perëndisë,
është [a]dritë; dhe ai që merr
dritë e [b]vazhdon në Perëndinë,
merr [c]më shumë dritë; dhe ajo
dritë shkëlqen gjithnjë e më
shumë, derisa dita është e plotë.
25 Dhe përsëri, në të vërtetë
unë ju them, dhe e them atë që
ju të mund të dini të [a]vërtetën,
që ju të mund ta largoni errësi-
rën nga mesi juaj;
26 Ai që shugurohet prej
Perëndisë dhe dërgohet, po ai
caktohet të jetë [a]më i madhi,
pavarësisht se është më i vogli
dhe [b]shërbëtori i të gjithëve.
27 Si rrjedhim, ai është [a]zotë-
rues i të gjitha gjërave; sepse të
gjitha gjërat i nënshtrohen atij,
si në qiell, edhe mbi tokë, jeta
dhe drita, Shpirti dhe [b]fuqia, të
dërguara me anë të vullnetit të
Atit nëpërmjet Jezu Krishtit,
Birit të tij.
28 Por askush nuk është zotë-
rues i të gjitha gjërave, nëse ai
nuk [a]pastrohet dhe [b]lahet nga
gjithë mëkati.

14*b* USH Ngushëllues.
15*a* USH Dalluar(it), dhuratë e të.
16*a* Eth. 12:23–27.
17*a* USH Punë misionare; Predikoj.
b DeB 6:15. USH Frymë e Shenjtë; Vërtetë (e).
22*a* 1 Kor. 14:26.
b Gjo. 4:36.
23*a* USH Errësirë, shpirtërore.
24*a* 1 Gjo. 2:8–11; Moro. 7:14–19; DeB 84:45–47; 88:49. USH Dritë, dritë e Krishtit.
b Gjo. 15:4–5, 10.
c 2 Ne. 28:30.
25*a* Gjo. 8:32.
26*a* Mt. 23:11.
b Mr. 10:42–45. USH Shërbim.
27*a* DeB 76:5–10, 53–60; 84:34–41.
b USH Fuqi.
28*a* 3 Ne. 19:28–29; DeB 88:74–75. USH Pastër (i), pastërti; Shenjtërim.
b 1 Gjo. 1:7–9.

29 Dhe nëse pastroheni dhe laheni nga gjithë mëkati, ju duhet të [a]kërkoni çfarëdo që dëshironi në emrin e Jezusit dhe do t'ju jepet.

30 Por dijeni këtë, do t'ju jepet çfarë do të kërkoni; dhe ngaqë jeni caktuar në [a]krye, shpirtrat do t'ju nënshtrohen.

31 Si rrjedhim, do të ndodhë që, nëse shihni një [a]shpirt që manifestohet, të cilin ju nuk mund ta kuptoni dhe nuk e pranoni atë shpirt, ju do t'i kërkoni Atit në emrin e Jezusit; dhe nëse ai nuk ua jep atë shpirt, atëherë mund ta dini se nuk është prej Perëndisë.

32 Dhe do t'ju jepet [a]fuqi mbi atë shpirt; dhe ju duhet të shpallni kundër atij shpirti, me një zë të lartë, se nuk është prej Perëndisë—

33 Pa paditje [a]fyese, që ju të mos mposhteni, as me [b]mburrje apo gëzim, që të mos kapeni prej tij.

34 Ai që merr nga Perëndia, duhet të jetë i përgjegjshëm për të ndaj Perëndisë; dhe duhet të gëzohet që ai konsiderohet nga Perëndia si i denjë për të marrë.

35 Dhe duke u vënë veshin e duke i bërë këto gjëra që i keni marrë e që do t'i merrni më pas—dhe [a]mbretëria ju jepet nga Ati, dhe [b]fuqi për të kapërcyer të gjitha gjërat që nuk shugurohen prej tij—

36 Dhe vini re, në të vërtetë unë ju them, bekuar jeni ju që po i dëgjoni këto fjalë të miat nga goja e shërbëtorit tim, sepse mëkatet tuaja ju janë [a]falur.

37 Shërbëtori im Joseph Wakefield, në të cilin jam mjaft i kënaqur, dhe shërbëtori im [a]Parley P. Pratt duhet të shkojnë mes kishave dhe t'i forcojnë ato nëpërmjet fjalës së [b]këshillimit;

38 Dhe gjithashtu shërbëtori im John Corrill, ose të gjithë shërbëtorët e mi që shugurohen në këtë detyrë, dhe ata duhet të punojnë në [a]vresht; dhe askush s'duhet t'i pengojë të bëjnë atë që unë u kam caktuar atyre—

39 Si rrjedhim, në këtë gjë shërbëtori im [a]Edward Partridge nuk shfajësohet; megjithatë, ai duhet të pendohet dhe do të falet.

40 Vini re, ju jeni fëmijë të vegjël dhe nuk mund t'i [a]mbani të gjitha gjërat tani; ju duhet të [b]rriteni në [c]hir dhe në diturinë e së [d]vërtetës.

41 Mos kini [a]frikë, [b]fëmijë të vegjël, sepse ju jeni të mitë dhe unë e kam [c]mundur botën e ju

29*a* Hel. 10:5; DeB 46:30. USH Lutje.
30*a* USH Autoritet.
31*a* 1 Gjo. 4:1. USH Shpirt—Shpirtra të ligj.
32*a* Mt. 10:1.
33*a* Jud. 1:9.
b DeB 84:67, 73.
35*a* USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
b 1 Gjo. 4:4; DeB 63:20, 47.
36*a* DeB 58:42–43. USH Fal.
37*a* USH Pratt, Parley Parker.
b DeB 97:3–5.
38*a* USH Vresht i Zotit.
39*a* USH Partridge, Edward.
40*a* 3 Ne. 17:2–3; DeB 78:17–18.
b 1 Kor. 3:2–3; DeB 19:22–23.
c USH Hir.
d USH Vërtetë (e).
41*a* 1 Gjo. 4:18.
b USH Bij dhe bija të Perëndisë.
c Gjo. 16:33.

jeni prej atyre që Ati im m'i ka [d]dhënë;

42 Dhe asnjë prej atyre që Ati im m'i ka dhënë, nuk do të [a]humbasë.

43 Dhe Ati e unë jemi [a]një. Unë jam në Atin dhe Ati në mua; dhe aq sa më keni pranuar mua, ju jeni në mua dhe unë në ju.

44 Si rrjedhim, unë jam në mes tuaj dhe unë jam [a]bariu i mirë dhe [b]shkëmbi i Izraelit. Ai që ndërton mbi këtë [c]shkëmb, nuk do të bjerë [d]kurrë.

45 Dhe vjen dita që ju do të dëgjoni zërin tim e do të më [a]shihni dhe do ta dini se unë jam.

46 [a]Rrini zgjuar, pra, që të mund të jini [b]gati. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 51

Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Thompson, Ohio, maj 1831 (History of the Church, *1:173–174). Në këtë kohë Shenjtorët që po largoheshin nga shtetet e lindjes, filluan të arrijnë në Ohio dhe u bë e domosdoshme të bëheshin rregullime përfundimtare për vendosjen e tyre. Ngaqë kjo ndërmarrje i përkiste veçanërisht detyrës së peshkopit, Peshkopi Edward Partridge kërkoi udhëzime për çështjen dhe Profeti i kërkoi Zotit.*

1–8, Edward Partridge caktohet për të rregulluar kujdestaritë dhe pasuritë; 9–12, Shenjtorët duhet të veprojnë me ndershmëri dhe të trajtohen po ashtu; 13–15, Ata duhet të kenë një shtëpi ruajtjeje të peshkopit dhe t'i organizojnë pasuritë sipas ligjit të Zotit; 16–20, Ohio duhet të jetë një vend i përkohshëm mbledhjeje.

DËGJOMËNI mua, tha Zoti, Perëndia juaj, dhe unë do t'i flas shërbëtorit tim [a]Edward Partridge e do t'i jap atij udhëzime; sepse është e nevojshme që ai të marrë udhëzime se si t'i organizojë këta njerëz.

2 Sepse është e nevojshme që ata të organizohen sipas [a]ligjeve të mia; ose përndryshe, ata do të flaken.

3 Si rrjedhim, shërbëtori im Edward Partridge dhe ata që ai ka zgjedhur, në të cilët unë jam mjaft i kënaqur, duhet t'u caktojnë këtyre njerëzve pjesët e tyre, çdonjërit në mënyrë të [a]barabartë sipas familjes së

41*d* Gjo. 10:27–29; 17:2; 3 Ne. 15:24; DeB 27:14; 84:63.
42*a* Gjo. 17:12; 3 Ne. 27:30–31.
43*a* Gjo. 17:20–23; 3 Ne. 11:35–36. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
44*a* Gjo. 10:14–15. USH Bari i Mirë.
b Zan. 49:24; 1 Pj. 2:4–8. USH Gurthemeli.
c 1 Kor. 10:1–4. USH Shkëmb; Jezu Krisht.
d Hel. 5:12.
45*a* DeB 67:10–13.
46*a* USH Ruaj, roje.
b Alma 34:32–33.
51 1*a* USH Partridge, Edward.
2*a* DeB 42:30–39; 105:5. USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
3*a* DeB 49:20.

tij, sipas rrethanave të tij dhe dëshirave e [b]nevojave të tij.

4 Dhe shërbëtori im Edward Partridge, kur do t'i caktojë dikujt pjesën e tij, duhet t'i japë atij një dokument që do t'ia sigurojë atij pjesën e tij, që ai ta mbajë atë, madje këtë të drejtë dhe këtë trashëgim në kishë, derisa ai të bëjë shkelje dhe të mos konsiderohet i denjë nga zëri i kishës, sipas ligjeve dhe [a]besëlidhjeve të kishës, për të qenë pjesë e kishës.

5 Dhe nëse do të bëjë shkelje dhe nuk konsiderohet i denjë për të qenë pjesë e kishës, ai nuk do të ketë fuqi ta kërkojë atë pjesë, të cilën ia ka përkushtuar peshkopit për të varfërit dhe nevojtarët e kishës sime; si rrjedhim, ai nuk do ta ruajë dhuratën, por do të ketë të drejtë vetëm mbi atë pjesë që i është dhënë atij.

6 Dhe kështu gjithçka do të sigurohet, [a]në përputhje me [b]ligjet e vendit.

7 Dhe ajo që u përket këtyre njerëzve, duhet t'u caktohet këtyre njerëzve.

8 Dhe [a]paratë që u lihen këtyre njerëzve—duhet të ketë një përfaqësues të caktuar këtyre njerëzve, për t'i marrë [b]paratë që të sigurojnë ushqim e veshje, sipas dëshirave të këtyre njerëzve.

9 Dhe çdo njeri duhet të veprojë me [a]ndershmëri e të jetë i barabartë mes këtyre njerëzve dhe të marrë në mënyrë të barabartë, që të mund të jini [b]një, madje siç ju kam urdhëruar.

10 Dhe mos lejoni që ajo që u përket këtyre njerëzve, të merret e t'u jepet atyre të një kishe [a]tjetër.

11 Si rrjedhim, nëse një kishë tjetër do të marrë para prej kësaj kishe, ata duhet t'ia paguajnë kësaj kishe përsëri, ashtu siç do të bien dakort;

12 Dhe kjo do të bëhet nëpërmjet peshkopit ose përfaqësuesit që do të caktohet me anë të [a]zërit të kishës.

13 Dhe përsëri, peshkopi duhet t'i caktojë një [a]shtëpi ruajtjeje kësaj kishe; dhe të gjitha gjërat që janë më shumë sesa është e [b]nevojshme për dëshirat e këtyre njerëzve, duhet të mbahen në duart e peshkopit.

14 Dhe ai gjithashtu duhet të ruajë për vetë dëshirat e tij dhe për dëshirat e familjes së tij, pasi ai do të përfshihet në bërjen e kësaj pune.

15 Dhe kështu unë iu jap këtyre njerëzve një privilegj për t'u organizuar sipas [a]ligjeve të mia.

16 Dhe unë u përkushtoj atyre

3*b* Vep. 2:44–45; 4 Ne. 1:2–3.
4*a* DMTH Seksionet 20 dhe 22 quhen Nenet dhe Besëlidhjet e Kishës së Krishtit. DeB 33:14; 42:13. USH Besëlidhje.
6*a* 1 Pj. 2:13; DeB 98:5–7.
b DeB 58:21–22.
8*a* DeB 84:104.
b DeB 104:15–18.
9*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri.
b DeB 38:27. USH Unitet.
10*a* DMTH një tjetër dege të Kishës ose të një tjetër sekti fetar.
12*a* USH Miratim i përbashkët.
13*a* DeB 42:55. USH Shtëpi ruajtjeje.
b DeB 42:33–34, 55; 82:17–19.
15*a* DeB 51:2.

[a]këtë tokë për një stinë të vogël, derisa unë, Zoti, të siguroj për ta në një mënyrë tjetër dhe t'i urdhëroj ata të largohen prej këtu;

17 Dhe ora e dita nuk u është dhënë atyre, si rrjedhim, ata duhet të veprojnë mbi këtë vend, si të ishin për vite, dhe kjo do t'u dalë për të mirën e tyre.

18 Vini re, ky do të jetë [a]një shembull për shërbëtorin tim Edward Partridge, në vende të tjera, në të gjitha kishat.

19 Dhe kushdo që gjendet [a]kujdestar besnik, i drejtë e i mençur, do të hyjë në [b]gëzimin e Zotit të tij dhe do të trashëgojë jetë të përjetshme.

20 Në të vërtetë, unë ju them, unë jam Jezu Krishti, që [a]vjen shpejt, në një [b]orë që s'e mendoni. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 52

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit pleqve të Kishës, në Kirtland, Ohio, më 7 qershor 1831 (*History of the Church, *1:175–79). Një konferencë ishte mbajtur në Kirtland, duke filluar në datën tre dhe duke përfunduar në datën gjashtë të qershorit. Në këtë konferencë shugurimet e para të veçanta në detyrën e priftit të lartë u bënë dhe manifestime të caktuara të shpirtrave të rremë dhe mashtrues u dalluan dhe u qortuan.*

1–2, Konferenca pasuese caktohet të mbahet në Missouri; 3–8, Caktime të disa pleqve për të udhëtuar së bashku, bëhen; 9–11, Pleqtë duhet t'u mësojnë çfarë apostujt dhe profetët kanë shkruar; 12–21, Njerëzit e ndriçuar nga Shpirti sjellin fryte lavdërimi dhe urtësie; 22–44, Pleq të ndryshëm caktohen të shkojnë duke predikuar ungjillin, ndërsa udhëtojnë për në Missouri për konferencën.

VINI re, kështu u tha Zoti pleqve, të cilët ai i ka [a]thirrur dhe zgjedhur në këto ditë të fundit, me anë të zërit të Shpirtit të tij—

2 Duke thënë: Unë, Zoti, do t'jua bëj të njohur atë që dëshiroj që ju të bëni, nga kjo kohë deri në konferencën e ardhshme, e cila duhet të mbahet në Missouri, në [a]tokën që unë do t'ua [b]përkushtoj njerëzve të mi, që janë një [c]mbetje e Jakobit dhe atyre që janë trashëgimtarë sipas [d]besëlidhjes.

3 Si rrjedhim, në të vërtetë unë ju them, shërbëtorët e mi Joseph Smith i Riu dhe Sidney Rigdon duhet ta nisin udhëtimin e tyre sapo të mund të bëhen përgatitjet për t'i lënë shtëpitë e tyre dhe për të udhëtuar për në tokën e Missouri-t.

16*a* DMTH Kirtland-in, zona e Ohio-s.
18*a* DMTH një model.
19*a* Mt. 24:45–47. USH Kujdestar, kujdestari.
b USH Gëzim.
20*a* Zbu. 22:6–16.
b Mt. 24:44.
52 1*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
2*a* DeB 57:1–3.
b DeB 58:57; 84:3–4.
c Psa. 135:4; 3 Ne. 5:21–26.
d Abr. 2:6–11. USH Besëlidhje e Abrahamit.

4 Dhe për aq sa të më jenë besnikë, do t'u bëhet e ditur atyre se çfarë do të bëjnë;

5 Dhe gjithashtu, për aq sa të jenë besnikë, do t'u bëhet e ditur atyre [a]toka e trashëgimit tuaj.

6 Dhe për aq sa nuk janë besnikë, ata do të flaken, madje ashtu siç dëshiroj unë, si të më duket mua mirë.

7 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im Lyman Wight dhe shërbëtori im John Corrill duhet ta nisin udhëtimin e tyre me të shpejtë;

8 Dhe gjithashtu shërbëtori im John Murdock dhe shërbëtori im Hyrum Smith duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në të njëjtin vend duke kaluar nga Detroit-i.

9 Dhe ata duhet të udhëtojnë nga ai vend duke predikuar fjalën gjatë udhës, duke mos thënë [a]asgjë tjetër përveç asaj që [b]profetët dhe apostujt kanë shkruar dhe që u është mësuar atyre prej [c]Ngushëlluesit nëpërmjet lutjes së besimit.

10 Ata duhet të shkojnë [a]dy e nga dy dhe kështu duhet të predikojnë gjatë udhës, në çdo grumbullim, duke pagëzuar me anë të [b]ujit dhe duke u vënë [c]duart pranë buzës së ujit.

11 Sepse kështu tha Zoti, unë do ta përshpejtoj punën time në [a]drejtësi, sepse ditët vijnë që unë do të dërgoj gjykim deri në fitore.

12 Dhe shërbëtori im Lyman Wight duhet të jetë syhapur, sepse Satani dëshiron ta [a]shoshisë atë si bykun.

13 Dhe vini re, ai që është [a]besnik do të bëhet sundues mbi shumë gjëra.

14 Dhe përsëri, unë do t'ju jap një model në gjithçka, që ju të mos mashtroheni; sepse Satani është përhapur në tokë dhe ai shkon duke i mashtruar kombet—

15 Si rrjedhim, ai që lutet, shpirti i të cilit është i [a]penduar, po ai [b]pranohet nga unë, në qoftë se u bindet [c]ordinancave të mia.

16 Ai që flet, shpirti i të cilit është i penduar, gjuha e të cilit është e duruar dhe lartëson, po ai është nga Perëndia, në qoftë se u bindet ordinancave të mia.

17 Dhe përsëri, ai që dridhet nën fuqinë time, do të [a]forcohet dhe do të sjellë fryte lavdërimi e [b]urtësie, në përputhje me zbulesat dhe të vërtetat që ju kam dhënë.

18 Dhe përsëri, ai që mposhtet dhe nuk [a]sjell fryte, madje sipas këtij modeli, nuk është prej meje.

19 Si rrjedhim, me anë të këtij

5*a* DeB 57:1–3.
9*a* Mosia 18:19–20.
b DeB 42:12; 52:36. USH Shkrime të shenjta.
c USH Ngushëllues; Frymë e Shenjtë; Mësoj, mësues—Mësim me Shpirtin.
10*a* Mr. 6:7; DeB 61:35.
b Gjo. 1:26.
c Vep. 8:14–17.
11*a* Rom. 9:28.
12*a* Llu. 22:31; 3 Ne. 18:17–18.
13*a* Mt. 25:23; DeB 132:53.
15*a* USH Zemër e thyer.
b DeB 97:8.
c USH Ordinanca.
17*a* DeB 66:8; 133:58.
b USH Urtësi.
18*a* Mt. 3:10.

modeli ju do t'i [a]njihni shpirtrat në të gjitha rastet, në tërë qiejt.

20 Dhe ditët kanë ardhur; sipas besimit të njerëzve, do t'u [a]bëhet atyre.

21 Vini re, ky urdhërim u jepet të gjithë pleqve që unë i kam zgjedhur.

22 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im [a]Thomas B. Marsh dhe shërbëtori im Ezra Thayre duhet ta nisin udhëtimin e tyre gjithashtu, duke predikuar fjalën gjatë udhës për në po të njëjtin vend.

23 Dhe përsëri, shërbëtori im Isaac Morley dhe shërbëtori im Ezra Booth duhet ta nisin udhëtimin e tyre, gjithashtu duke predikuar fjalën gjatë udhës për në po të njëjtin vend.

24 Dhe përsëri, shërbëtorët e mi [a]Edward Partridge dhe Martin Harris duhet ta nisin udhëtimin e tyre me shërbëtorët e mi Sidney Rigdon-in dhe Joseph Smith të Riun.

25 Shërbëtorët e mi David Whitmer dhe Harvey Whitlock gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre dhe të predikojnë gjatë udhës për në po të njëjtin vend.

26 Dhe shërbëtorët e mi [a]Parley P. Pratt dhe [b]Orson Pratt duhet ta nisin udhëtimin e tyre dhe të predikojnë gjatë udhës, madje për në po të njëjtin vend.

27 Dhe shërbëtorët e mi Solomon Hancock dhe Simeon Carter gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në po të njëjtin vend dhe të predikojnë gjatë udhës.

28 Shërbëtorët e mi Edson Fuller dhe Jacob Scott gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre.

29 Shërbëtorët e mi Levi W. Hancock dhe Zebedee Coltrin gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre.

30 Shërbëtorët e mi Reynolds Cahoon dhe Samuel H. Smith gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre.

31 Shërbëtorët e mi Wheeler Baldwin dhe William Carter gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre.

32 Dhe shërbëtorët e mi [a]Newel Knight dhe Selah J. Griffin, të dy, duhet të shugurohen dhe gjithashtu ta nisin udhëtimin e tyre.

33 Po, në të vërtetë unë them, të gjithë këta duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në të njëjtin vend, në rrugët e tyre të ndryshme, dhe një njeri nuk do të ndërtojë mbi [a]themelin e një tjetri, as nuk do të udhëtojë në shtegun e një tjetri.

34 Ai që është besnik, po ai do të mbahet e bekohet me shumë [a]fryt.

35 Dhe përsëri, unë ju them, shërbëtorët e mi Joseph Wakefield dhe Solomon Humphrey duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në vendet e lindjes;

19*a* USH Dalluar(it), dhuratë e të.
20*a* Mt. 8:5–13.
22*a* DeB 56:5.
USH Marsh, Thomas B.
24*a* USH Partridge, Edward.
26*a* USH Pratt, Parley Parker.
b USH Pratt, Orson.
32*a* DeB 56:6–7.
33*a* Rom. 15:20.
34*a* Gjo. 15:16; DeB 18:15–16.

36 Ata duhet të punojnë me familjet e tyre, [a]duke mos shpallur asgjë tjetër përveçse profetët dhe apostujt, atë që ata e kanë [b]parë e dëgjuar dhe, në mënyrën më të sigurt, e kanë [c]besuar, me qëllim që profecitë të mund të përmbushen.

37 Si pasojë e shkeljes, ajo që i ishte dhënë Helam Basset-it, duhet t'i [a]merret atij dhe të vendoset mbi kokën e Simonds Ryder-it.

38 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, Jared Carter duhet të [a]shugurohet prift dhe gjithashtu George James duhet të shugurohet [b]prift.

39 Pjesa e mbetur e pleqve duhet të [a]vëzhgojë mbi kishat dhe ta shpallin fjalën në krahinat përreth tyre; dhe ata duhet të punojnë me duart e tyre, që të mos praktikohet as [b]idhujtari, as ligësi.

40 Dhe kujtoni në gjithçka të [a]varfërit dhe [b]nevojtarët, të sëmurët dhe të brengosurit, sepse ai që nuk i bën këto gjëra, po ai nuk është dishepulli im.

41 Dhe përsëri, shërbëtorët e mi Joseph Smith i Riu dhe Sidney Rigdon dhe Edward Partridge duhet të marrin me vete një [a]rekomandim nga kisha. Dhe duhet të merret një për shërbëtorin tim Oliver Cowdery gjithashtu.

42 Dhe kështu, madje siç e kam thënë, në qoftë se jeni besnikë, ju do të mblidheni së bashku për t'u gëzuar në vendin e [a]Missouri-t, që është vendi i [b]trashëgimit tuaj, i cili është tani vendi i armiqve tuaj.

43 Por, vini re, unë, Zoti, do ta shpejtoj qytetin në kohën e tij dhe do t'i kurorëzoj besnikët me [a]gëzim dhe me ngazëllim.

44 Vini re, unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, dhe unë do t'i [a]ngre ata në ditën e fundit. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 53

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Algernon Sidney Gilbert-it, në Kirtland, Ohio, qershor 1831 (*History of the Church*, 1:179–180). Me kërkesën e Sidney Gilbert-it, Profeti i kërkoi Zotit lidhur me punën dhe detyrën e vëllait Gilbert në Kishë.*

1–3, Thirrja dhe zgjedhja e Sidney Gilbert-it në Kishë është të shugurohet një plak; 4–7, Ai gjithashtu duhet të shërbejë si përfaqësues i peshkopit.

VËR re, unë të them ty, shërbëtorit tim Sidney Gilbert, që i kam dëgjuar lutjet e tua; dhe ti më je lutur që të të mund të bëhet e ditur nga Zoti,

36*a* Mosia 18:19–20; DeB 52:9.
b Gjo. 3:11.
c USH Besim, besoj.
37*a* Mt. 25:25–30.
38*a* DeB 79:1.
b USH Prift, Priftëri Aarone.
39*a* Alma 6:1.
b USH Idhujtari.
40*a* DeB 104:15–18.
USH Varfër (i).
b USH Mirëqenie.
41*a* DeB 20:64.
42*a* USH Sion.
b DeB 25:2; 57:1–3.
43*a* USH Gëzim.
44*a* DeB 88:96–98.

Perëndia yt, lidhur me thirrjen dhe [a]zgjedhjen tënde në kishën, të cilën unë, Zoti, e kam ngritur në këto ditë të fundit.

2 Vër re, unë, Zoti, që u [a]kryqëzua për mëkatet e botës, të jap ty një urdhërim që ti do ta [b]braktisësh botën.

3 Merr mbi vete shugurimin tim, madje atë të një plaku, për të predikuar besim e pendim dhe [a]heqje të mëkateve, sipas fjalës sime, dhe marrjen e Shpirtit të Shenjtë me anë të vënies së [b]duarve;

4 Dhe gjithashtu për të qenë një [a]përfaqësues i kësaj kishe në vendin që do të caktohet nga peshkopi, sipas urdhërimeve që do të jepen më pas.

5 Dhe përsëri, në të vërtetë unë të them, ti duhet ta nisësh udhëtimin tënd me shërbëtorët e mi Joseph Smith të Riun dhe Sidney Rigdon-in.

6 Vër re, këto janë ordinancat e para që do të marrësh; dhe pjesa e mbetur do të bëhet e ditur në një kohë që do të vijë, sipas punës tënde në vreshtin tim.

7 Dhe përsëri, unë dëshiroj që ti duhet t'u mësosh se shpëtohet vetëm ai që [a]duron deri në fund. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 54

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Newel Knight-it, në Kirtland, Ohio, qershor 1831 (*History of the Church*, 1:180–181). Anëtarët e Kishës në degën në Thompson, Ohio, u ndanë lidhur me çështje që kishin të bënin me përkushtimin e pasurive. Egoizmi dhe lakmia u manifestuan dhe Leman Copley kishte shkelur besëlidhjen e tij për ta përkushtuar fermën e tij të madhe si një vend trashëgimi për Shenjtorët që po arrinin nga Colesville, New York. Ezra Thayre ishte përfshirë gjithashtu në debat. Si pasojë, Newel Knight-i (president i degës së Thompson-it) dhe pleq të tjerë kishin ardhur te Profeti, duke i kërkuar si të vepronin. Profeti i kërkoi Zotit dhe mori këtë zbulesë. (Shih seksionin 56, që është vazhdim i çështjes.)*

1–6, Shenjtorët duhet të zbatojnë besëlidhjen e ungjillit që të fitojnë mëshirë; 7–10, Ata duhet të jenë të duruar në vuajtje.

VËR re, kështu thotë Zoti, madje [a]Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, madje ai që u [b]kryqëzua për mëkatet e botës.

53 1*a* USH Thirrje dhe zgjedhje; Zgjedhur(it) të; Zgjedhje.
2*a* USH Kryqëzim.
b USH Botë; Qenie i botës.
3*a* USH Heqje e mëkateve.
b USH Duar, vënie e.
4*a* DeB 57:6, 8–10, 14–15; 84:113.
7*a* USH Duroj.
54 1*a* Zbu. 1:8; DeB 19:1. USH Alfa; Omega.
b USH Kryqëzim.

2 Vër re, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, shërbëtorit tim Newel Knight, ti duhet të qëndrosh i vendosur në detyrën në të cilën të kam caktuar.

3 Dhe nëse vëllezërit e tu dëshirojnë t'u shpëtojnë armiqve të tyre, ata duhet të pendohen për të gjitha mëkatet e tyre dhe të bëhen me të vërtetë të [a]përulur përpara meje dhe të penduar.

4 Dhe ngaqë [a]besëlidhja që bënë përpara meje, është shkelur, madje kështu ajo është bërë e [b]kotë dhe pa asnjë vlerë.

5 Dhe mjerë ai nëpërmjet të cilit vjen kjo [a]fyerje, sepse do të kishte qenë më mirë për të që të ishte mbytur në thellësitë e detit.

6 Por bekuar janë ata që e kanë ruajtur besëlidhjen dhe e kanë mbajtur urdhërimin, sepse ata do të fitojnë [a]mëshirë.

7 Si rrjedhim, shkoni tani dhe largohuni nga vendi, që armiqtë tuaj të mos ju zënë në befasi; dhe nisni udhëtimin tuaj e caktoni atë që doni të jetë udhëheqësi juaj dhe të paguajë paratë për ju.

8 Dhe kështu ju duhet ta nisni udhëtimin tuaj për në krahinat perëndimore, për në tokën e [a]Missouri-t, për në kufijtë e Lamanitëve.

9 Dhe pasi ta keni mbaruar udhëtimin, vini re, unë ju them të kërkoni një [a]jetesë si të njerëzve, derisa unë të përgatis një vend për ju.

10 Dhe përsëri, jini të [a]durueshëm në vuajtje derisa unë të [b]vij; dhe, vini re, unë vij shpejt dhe shpërblimi im është me mua, dhe ata që më kanë [c]kërkuar përpara, do të gjejnë [d]pushim për shpirtrat e tyre. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 55

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit William W. Phelps-it, në Kirtland, Ohio, qershor 1831 (*History of the Church, *1:184–186). William W. Phelps-i, një tipograf, dhe familja e tij sapo kishin arritur në Kirtland dhe Profeti i kërkoi Zotit informacion lidhur me të.*

1–3, W. W. Phelps-i thirret dhe zgjidhet për t'u pagëzuar, për t'u shuguruar një plak dhe për të predikuar ungjillin; 4, Ai gjithashtu duhet të shkruajë libra për fëmijë në shkollat e Kishës; 5–6, Ai duhet të udhëtojë për në Missouri, që do të jetë zona e punëve të tij.

VËR re, kështu të tha Zoti ty, shërbëtorit tim William, po, madje Zoti i tërë [a]dheut, ti je

3*a* USH Përul, përulësi.
4*a* DeB 42:30–39.
USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
b DeB 58:32–33.
5*a* Mt. 18:6–7.
6*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
8*a* DeB 52:42.
9*a* 1 The. 4:11.
10*a* USH Durim.
b Zbu. 22:12.
USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
c Fja. 8:17.
USH Lutje.
d Mt. 11:28–30.
USH Prehje.
55 1*a* LiP. 10:14; 1 Ne. 11:6; 2 Ne. 29:7.

thirrur e zgjedhur; dhe pasi të jesh [b]pagëzuar me anë të ujit, gjë që, nëse e bën me syrin drejtuar te lavdia ime, ti do të kesh heqje të mëkateve të tua dhe marrje të Shpirtit të Shenjtë me anë të vënies së [c]duarve;

2 Dhe atëherë ti do të shugurohesh nga dora e shërbëtorit tim Joseph Smith të Riut, për të qenë një plak në këtë kishë, për të predikuar pendim dhe [a]heqje të mëkateve me anë të pagëzimit në emrin e Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë së gjallë.

3 Dhe mbi këdo që do të vësh duart e tua, në qoftë se ata janë të penduar përpara meje, ti do të kesh fuqi ta japësh Shpirtin e Shenjtë.

4 Dhe përsëri, ti do të shugurohesh që ta ndihmosh shërbëtorin tim Oliver Cowdery të bëjë punën e shtypjes dhe të zgjedhjes e të shkrimit të [a]librave për shkolla në këtë kishë, që fëmijët e vegjël gjithashtu të mund të marrin udhëzim përpara meje, ashtu siç më pëlqen mua.

5 Dhe përsëri, në të vërtetë unë të them, për këtë shkak ti do ta nisësh udhëtimin tënd me shërbëtorët e mi, Joseph Smith të Riun dhe Sidney Rigdon-in, që ti të mund të [a]mbillesh në tokën e trashëgimit tënd për ta bërë këtë punë.

6 Dhe përsëri, shërbëtori im Joseph Coe gjithashtu duhet ta nisë udhëtimin e tij me ta. Pjesa e mbetur do të bëhet e ditur më pas, madje siç dëshiroj unë. Amen.

SEKSIONI 56

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, qershor 1831 (*History of the Church*, 1:186–188). Ezra Thayre, i cili ishte caktuar të udhëtonte për në Missouri me Thomas B. Marsh-in (shih seksionin 52:22), nuk ishte në gjendje ta fillonte misionin e tij kur tjetri ishte gati. Plaku Thayre nuk ishte gati të nisej në udhëtimin e tij për shkak të përfshirjes së tij në probleme në Thompson, Ohio (shih kreun e seksionit 54). Zoti iu përgjigj kërkesës së Profetit për çështjen duke dhënë këtë zbulesë.*

1–2, Shenjtorët duhet ta marrin kryqin e tyre dhe të ndjekin Zotin për të fituar shpëtim; 3–13, Zoti urdhëron e anulon dhe të pabindurit dëbohen; 14–17, Mjerë të pasurit që nuk do të ndihmojnë të varfërit dhe mjerë të varfërit, zemrat e të cilëve s'janë të thyera; 18–20, Bekuar janë të varfërit që janë të pastër në zemër, sepse ata do ta trashëgojnë tokën.

VINI vesh, O ju njerëz që [a]shpallni emrin tim, tha Zoti, Perëndia juaj; sepse, vini re, inati im ndizet kundër rebe-

1*b* USH Pagëzim, pagëzoj.
c USH Duar, vënie e.
2*a* USH Heqje e mëkateve.
4*a* DeB 88:118; 109:7, 14.
5*a* Amo. 9:15.
56 1*a* DeB 41:1.

lëve dhe ata do ta njohin krahun tim dhe indinjatën time, në ditën e [b]ndëshkimit dhe të zemërimit mbi kombet.

2 Dhe ai që nuk do ta marrë [a]kryqin e tij e nuk do të më [b]ndjekë dhe nuk do të zbatojë urdhërimet e mia, po ai nuk do të shpëtohet.

3 Vini re, unë, Zoti, urdhëroj; dhe ai që nuk do të [a]bindet, do të [b]flaket në kohën time, pasi unë kam urdhëruar dhe urdhërimi është shkelur.

4 Si rrjedhim, unë, Zoti, urdhëroj dhe [a]anuloj, siç më duket mua mirë; dhe kjo e gjitha për të marrë përgjigje mbi kokat e [b]rebelëve, tha Zoti.

5 Si rrjedhim, unë e anuloj urdhërimin që iu dha shërbëtorëve të mi [a]Thomas B. Marsh dhe Ezra Thayre dhe i jap një urdhërim të ri shërbëtorit tim Thomas, që ai duhet ta nisë udhëtimin e tij me të shpejtë për në tokën e Missouri-t dhe shërbëtori im Selah J. Griffin do të shkojë me të gjithashtu.

6 Sepse vini re, unë e anuloj urdhërimin që u ishte dhënë shërbëtorëve të mi Selah J. Griffin dhe Newel Knight si pasojë e kokëfortësisë së njerëzve të mi që janë në Thompson dhe të rebelimeve të tyre.

7 Si rrjedhim, shërbëtori im Newel Knight duhet të mbetet me ta; dhe të gjithë ata që duan të shkojnë, mund të shkojnë, ata që janë të penduar para meje dhe të udhëhequr prej tij për në vendin që unë kam caktuar.

8 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them se shërbëtori im Ezra Thayre duhet të pendohet për [a]krenarinë e tij dhe për egoizmin e tij e t'i bindet urdhërimit të mëparshëm që unë ia kam dhënë, lidhur me vendin në të cilin ai jeton.

9 Dhe nëse do ta bëjë këtë, ngaqë nuk do të ketë ndarje të bëra mbi tokën, ai do të caktohet përsëri për të shkuar në tokën e Missouri-t.

10 Përndryshe ai duhet të marrë paratë që ka paguar e duhet të largohet nga vendi dhe duhet të [a]flaket jashtë kishës sime, thotë Zoti, Perëndia i ushtrive;

11 Dhe sikur qielli dhe toka të kalojnë, këto fjalë nuk do të [a]kalojnë, por do të përmbushen.

12 Dhe nëse shërbëtori im Joseph Smith i Riu duhet patjetër të paguajë paratë, vini re, unë, Zoti, do t'ia paguaj ato përsëri në tokën e Missouri-t, që ata nga të cilët ai do të marrë, të mund të shpërblehen përsëri sipas asaj që bëjnë;

13 Sepse sipas asaj që bëjnë, ata do të marrin, madje në toka për trashëgimin e tyre.

14 Vini re, kështu u thotë Zoti njerëzve të mi—ju keni shumë gjëra për të bërë dhe për t'u

1 *b* Isa. 10:3–4; Morm. 9:2; DeB 1:13–14; 124:10.
2 *a* Llu. 14:27.
b 1 Pj. 2:21; 2 Ne. 31:10–13; Moro. 7:11.
USH Jezu Krisht—Shembulli i Jezu Krishtit.
3 *a* USH Bindje, bindur (i), bindem.
b DeB 1:14–16; 50:8.
4 *a* DeB 58:31–33.
b USH Kryengritje.
5 *a* USH Marsh, Thomas B.
8 *a* USH Kryelartësi, krenari.
10 *a* USH Shkishërim.
11 *a* 2 Ne. 9:16.

penduar; sepse, vini re, mëkatet tuaja kanë ardhur tek unë dhe nuk janë falur, pasi ju kërkoni të [a]kështilloni sipas mënyrave tuaja.

15 Dhe zemrat tuaja nuk kënaqen. Dhe ju nuk i bindeni së vërtetës, por [a]kënaqeni në padrejtësi.

16 Mjerë ju njerëz të [a]pasur, që nuk do t'ua [b]jepni pasurinë tuaj të [c]varfërve, sepse [d]pasuritë tuaja do t'i gërryejnë shpirtrat tuaj; dhe ky do të jetë vajtimi juaj në ditën e ndëshkimit dhe të gjykimit, dhe të indinjatës: [e]Korrja kaloi, vera mbaroi dhe shpirti im nuk shpëtohet!

17 Mjerë ju njerëz [a]të varfër, zemrat e të cilëve nuk janë të thyera, shpirtrat e të cilëve nuk janë të penduar e barqet e të cilëve nuk janë të kënaqur dhe duart e të cilëve nuk përmbahen nga marrja e të mirave të njerëzve të tjerë, sytë e të cilëve janë plot [b]lakmi dhe që nuk do të punoni me duart tuaja!

18 Por bekuar janë të [a]varfërit që janë të pastër në zemër, zemrat e të cilëve janë të [b]thyera dhe shpirtrat e të cilëve të penduar, sepse ata do ta shohin [c]mbretërinë e Perëndisë duke ardhur me fuqi e lavdi të madhe, deri në çlirimin e tyre; sepse bollëku i [d]tokës do të jetë i tyre.

19 Sepse, vini re, Zoti do të vijë dhe [a]shpërblimi i tij do të jetë me të e ai do ta shpërblejë çdo njeri dhe të varfërit do të gëzohen;

20 Dhe brezat e tyre do ta [a]trashëgojnë tokën nga brezi në brez, përherë e përgjithmonë. Dhe tani unë i jap fund të folurit për ju. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 57

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Sion, kontea e Jackson-it, Missouri, më 20 korrik 1831 (*History of the Church, *1:189–190). Në përputhje me urdhërin e Zotit (seksioni 52), pleqtë kishin udhëtuar nga Kirtland-i për në Missouri me shumë përvoja të ndryshme dhe disa kundërshtime. Kur mendoi rreth gjendjes së Lamanitëve dhe mungesës së qytetërimit, zhvillimit dhe fesë mes popullit në përgjithësi, Profeti thirri: "Kur do të lulëzojë shkretëtira si trëndafil? Kur do të ndërtohet Sioni në lavdinë e tij dhe ku do të qëndrojë tempulli yt, në të cilin gjithë kombet do të hyjnë në ditët e fundit?" (*History of the Church, *1:189). Si rrjedhojë ai mori këtë zbulesë.*

14*a* Jakobi 4:10.
15*a* Alma 41:10; 3 Ne. 27:11.
16*a* Jer. 17:11; 2 Ne. 9:30.
b USH Lëmoshë, dhënie lëmoshe.
c Fja. 14:31; Alma 5:55–56. USH Varfër (i).
d Jak. 5:3.
e Jer. 8:20; Alma 34:33–35; DeB 45:2.
17*a* Mosia 4:24–27; DeB 42:42; 68:30–32.
b USH Lakmoj.
18*a* Mt. 5:3, 8; Llu. 6:20; 3 Ne. 12:3. USH Varfër (i).
b USH Zemër e thyer.
c USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
d USH Tokë.
19*a* Zbu. 22:12; DeB 1:10.
20*a* Mt. 5:5; DeB 45:56–58.

1–3, Independence, Missouri, është vendi për Qytetin e Sionit dhe tempullin; 4–7, Shenjtorët duhet të blejnë toka dhe të marrin trashëgime në atë zonë; 8–16, Sidney Gilbert duhet të hapë një dyqan, W. W. Phelps duhet të jetë një tipograf dhe Oliver Cowdery duhet të redaktojë materiale për botim.

VINI vesh, O ju pleq të kishës sime, thotë Zoti, Perëndia juaj, që jeni mbledhur së bashku, sipas urdhërimeve të mia, në këtë tokë, që është toka e [a]Missouri-t, që është [b]toka të cilën e kam caktuar dhe [c]përkushtuar për [d]mbledhjen e shenjtorëve.

2 Si rrjedhim, kjo është toka e premtimit dhe [a]vendi për qytetin e [b]Sionit.

3 Dhe kështu tha Zoti, Perëndia juaj, nëse ju doni të merrni urtësi, këtu është urtësia. Vini re, vendi që tani quhet Independence, është vendi qendror; dhe një vend për [a]tempullin shtrihet në perëndim, mbi një vend që nuk është larg nga gjykata.

4 Si rrjedhim, është urtësi që toka duhet të [a]blihet nga shenjtorët dhe gjithashtu çdo ngastër që shtrihet në perëndim, madje kufiri që shtrihet drejtpërsëdrejti midis [b]Judenjve dhe Johebrenjve;

5 Dhe gjithashtu çdo ngastër e kufizuar nga livadhet, për aq sa dishepujt e mi nuk janë në gjendje të [a]blejnë toka. Vini re, kjo është urtësi, që ata mund ta [b]fitojnë atë për një trashëgim të përhershëm.

6 Dhe shërbëtori im Sidney Gilbert duhet të qëndrojë në detyrën në të cilën e kam caktuar, për të marrë para, për të qenë një [a]përfaqësues për kishën, për të blerë tokë në të gjitha krahinat përreth, për aq sa mund të bëhet në drejtësi dhe siç do të drejtojë urtësia.

7 Dhe shërbëtori im [a]Edward Partridge duhet të qëndrojë në detyrën në të cilën e kam caktuar dhe t'u [b]ndajë shenjtorëve trashëgimin e tyre, madje siç kam urdhëruar unë; dhe gjithashtu ata që ai i ka caktuar për ta ndihmuar atë.

8 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im Sidney Gilbert duhet të vendoset në këtë vend dhe të ngrejë një dyqan, që ai të mund të shesë mallra pa mashtrim, që ai të mund të fitojë para për të blerë toka për të mirën e shenjtorëve dhe që ai të mund të fitojë çfarëdo gjërash që dishepujt mund të kenë nevojë për t'i vendosur ata në trashëgimin e tyre.

9 Dhe gjithashtu shërbëtori im Sidney Gilbert duhet të marrë një leje—vër re, këtu është urtësi dhe kushdo që lexon le

57 1*a* DeB 52:42.
b DeB 29:7–8; 45:64–66.
c DeB 61:17.
d USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
2*a* DeB 28:9; 42:9, 62.
b USH Sion.
3*a* DeB 58:57; 97:15–17.
4*a* DeB 48:4.
b DMTH "judenjve" këtu u referohet lamanitëve dhe "johebrenjve" kolonëve të bardhë.
5*a* DeB 58:49, 51; 101:68–74.
b DeB 56:20.
6*a* DeB 53.
7*a* DeB 58:24. USH Partridge, Edward.
b DeB 41:9–11; 58:14–18.

të kuptojë—se ai mund t'u dërgojë mallra gjithashtu njerëzve, madje nëpërmjet atyre që ai dëshiron, të cilët punësohen nëpunës në shërbim të tij;

10 Dhe kështu t'i furnizojë shenjtorët e mi, që ungjilli im t'u predikohet atyre që ulen në [a]errësirë dhe në krahinën e në [b]hijen e vdekjes.

11 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im [a]William W. Phelps duhet të vendoset në këtë vend dhe të caktohet si [b]tipograf për kishën.

12 Dhe ja, nëse bota i pranon shkrimet e tij—vini re, këtu është urtësi—ai duhet të marrë çfarëdo që mund ta fitojë me drejtësi, për të mirën e shenjtorëve.

13 Dhe shërbëtori im [a]Oliver Cowdery duhet ta ndihmojë atë, madje siç kam urdhëruar, në çfarëdo vendi që unë do t'i caktoj, për të kopjuar dhe korrigjuar dhe zgjedhur, që të gjitha gjërat të mund të bëhen siç duhet përpara meje, siç do të provohet me anë të Shpirtit nëpërmjet tij.

14 Dhe kështu, ata për të cilët kam folur, duhet të vendosen në tokën e Sionit, sa më shpejt që të jetë e mundur, me familjet e tyre, për të bërë ato gjëra madje siç kam thënë unë.

15 Dhe tani lidhur me mbledhjen—Peshkopi dhe përfaqësuesi duhet të bëjnë përgatitje për ato familje që janë urdhëruar të vijnë në këtë tokë, sa më shpejt që të jetë e mundur, dhe t'i vendosin ato në trashëgimin e tyre.

16 Dhe pjesës së mbetur, si të pleqve, edhe të anëtarëve, udhëzime të mëtejshme do t'u jepen më pas. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 58

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Sion, konteja e Jackson-it, Missouri, më 1 gusht 1831 (*History of the Church, *1:190–195). Në Shabatin e parë pas arritjes së Profetit dhe grupit të tij në kontenë e Jackson-it, Missouri, një shërbesë fetare u mbajt dhe dy anëtarë u pranuan me anë të pagëzimit. Gjatë asaj jave, disa nga Shenjtorët e Colesville-t nga dega e Thompson-it dhe të tjerë arritën (shih seksionin 54). Shumë vetë ishin të zellshëm të mësonin vullnetin e Zotit lidhur me ta në vendin e ri të mbledhjes.*

1–5, Ata që durojnë mundimin, do të kurorëzohen me lavdi; 6–12, Shenjtorët duhet të përgatiten për martesën e Qengjit dhe darkën e Zotit; 13–18, Peshkopët janë gjykatës në Izrael; 19–23, Shenjtorët duhet t'u binden ligjeve të tokës; 24–29, Njerëzit duhet ta përdorin zgjedhjen e tyre të lirë për të bërë mirë; 30–33, Zoti urdhëron dhe

10*a* Isa. 9:2; Mt. 4:16. USH Errësirë, shpirtërore.
b Psa. 23:4.
11*a* USH Phelps, William W.
b DeB 58:37, 40–41.
13*a* USH Cowdery, Oliver.

anulon; 34–43, Që të pendohen, njerëzit duhet t'i rrëfejnë dhe t'i braktisin mëkatet e tyre; 44–58, Shenjtorët duhet ta blejnë trashëgimin e tyre dhe të mblidhen në Missouri; 59–65, Ungjilli duhet t'i predikohet çdo krijese.

DËGJONI, O ju pleq të kishës sime, dhe i vini veshin fjalës sime, dhe mësoni prej meje atë që unë dëshiroj lidhur me ju dhe gjithashtu lidhur me [a]këtë tokë në të cilën unë ju kam dërguar.

2 Sepse, në të vërtetë, unë ju them, bekuar është ai që [a]zbaton urdhërimet e mia, qoftë në jetë ose në [b]vdekje; dhe ai që është [c]besnik në [d]mundime, shpërblimi i po atij është më i madh në mbretërinë e qiellit.

3 Ju nuk mund të shihni me sytë tuaj natyrorë, në këtë kohë, planin e [a]Perëndisë tuaj lidhur me ato gjëra që do të vijnë më pas dhe me [b]lavdinë që do të pasojë pas shumë mundimesh.

4 Sepse pas shumë [a]mundimesh vijnë [b]bekimet. Si rrjedhim dita vjen që ju do të [c]kurorëzoheni me shumë [d]lavdi; ora nuk është akoma, por është fare pranë.

5 Kujtojeni këtë që jua them më përpara, që të mund ta [a]vini në zemër dhe ta pranoni atë që do të pasojë.

6 Vini re, në të vërtetë unë ju them, për këtë arsye ju kam dërguar—që ju të jeni të bindur dhe që [a]zemrat tuaja të mund të përgatiten për të dhënë [b]dëshmi për gjërat që do të vijnë;

7 Dhe gjithashtu që ju të mund të nderoheni në ngritjen e themelit dhe në dhënien e dëshmisë për tokën mbi të cilën [a]Sioni i Perëndisë do të vendoset;

8 Dhe gjithashtu që një banket me gjëra të shijshme të mund të përgatitet për të [a]varfërit; po, një banket me gjëra të shijshme, me verëra të [b]vjetëruara, që toka të mund të dijë që gojët e profetëve nuk do të dështojnë;

9 Po, një darkë e shtëpisë së Zotit, e përgatitur mirë, në të cilën gjithë kombet do të ftohen.

10 Së pari, të pasurit e të mësuarit, të mençurit e fisnikët;

11 Dhe pas saj vjen dita e fuqisë sime; atëherë të varfërit, sakatët dhe të verbërit e të shurdhët do të vijnë në [a]martesën e Qengjit dhe do të marrin nga [b]darka e Zotit, e përgatitur për ditën e madhe që do të vijë.

12 Vini re, unë, Zoti, e kam thënë atë.

13 Dhe që [a]dëshmia mund të shkojë nga Sioni, po, nga

58 1*a* DeB 57:1–8.
2*a* Mosia 2:22.
b 1 Pj. 4:6.
c 2 The. 1:4.
d USH Mjerim.
3*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b USH Lavdi.
4*a* Psa. 30:5; DeB 101:2–7; 103:11–14; 109:76.
b USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
c USH Kurorë; Ekzaltim.
d Rom. 8:17–18; DeB 136:31.
5*a* LiP. 11:18–19.
6*a* DeB 29:8.
b USH Dëshmi.
7*a* USH Sion.
8*a* USH Varfër (i).
b Isa. 25:6.
11*a* Mt. 22:1–14; Zbu. 19:9; DeB 65:3.
b Llu. 14:16–24.
13*a* Mik. 4:2.

goja e qytetit të trashëgimisë së Perëndisë—

14 Po, për këtë shkak ju kam dërguar juve këtu dhe kam zgjedhur shërbëtorin tim [a]Edward Partridge dhe i kam caktuar atij misionin e tij në këtë vend.

15 Por, nëse nuk pendohet për mëkatet e tij, të cilat janë mosbesimi dhe verbëria e zemrës, ai duhet të bëjë kujdes që të mos [a]bjerë.

16 Vini re, misioni i tij i është dhënë dhe nuk do t'i jepet përsëri.

17 Dhe kushdo që vepron në këtë mision, caktohet të jetë një [a]gjykatës në Izrael, siç ishte në ditët e lashta, për t'i ndarë tokat e trashëgimisë së Perëndisë mes [b]fëmijëve të tij;

18 Dhe për ta gjykuar popullin e tij me anë të dëshmisë së të drejtëve dhe me anë të ndihmës së këshilltarëve të tij, në përputhje me ligjet e mbretërisë që jepen nëpërmjet [a]profetëve të Perëndisë.

19 Sepse, në të vërtetë, unë ju them, ligji im duhet të ruhet në këtë vend.

20 Askush të mos mendojë se është sundues; por Perëndia duhet ta sundojë atë që gjykon, sipas këshillës së vetë vullnetit të tij, ose me fjalë të tjera, të atij që këshillon ose ulet mbi fronin e gjykimit.

21 Askush të mos shkelë [a]ligjet e vendit, sepse ai që zbaton ligjet e Perëndisë, nuk ka nevojë të shkelë ligjet e vendit.

22 Si rrjedhim, nënshtrojuni fuqive që janë, derisa të mbretërojë [a]ai, e drejta e të cilit është të mbretërojë, dhe t'i nënshtrojë gjithë armiqtë nën këmbët e tij.

23 Vini re, [a]ligjet që i keni marrë nga dora ime, janë ligjet e kishës dhe në këtë dritë ju duhet t'i mbani ato. Vini re, këtu është urtësi.

24 Dhe tani, siç thashë lidhur me shërbëtorin tim Edward Partridge, ky vend është vendi i banimit të tij dhe të atyre që ai i ka caktuar për këshilltarë të tij; dhe gjithashtu vendi i banimit të atij që e kam caktuar të ruajë [a]shtëpinë time të ruajtjes;

25 Si rrjedhim, ata duhet t'i sjellin familjet e tyre në këtë vend, siç do të këshillohen mes tyre dhe meje.

26 Sepse vini re, nuk është e përshtatshme që unë duhet të urdhëroj për gjithçka; sepse ai që detyrohet në gjithçka, po ai është një shërbëtor i [a]ngathët dhe jo i mençur; si rrjedhim ai nuk merr shpërblim.

27 Në të vërtetë unë them, njerëzit duhet të përfshihen me [a]zell në një kauzë të mirë dhe të bëjnë shumë gjëra me vullnetin e tyre të lirë e të shkaktojnë shumë drejtësi;

28 Sepse është në ta fuqia, me

14*a* USH Partridge, Edward.
15*a* 1 Kor. 10:12.
17*a* DeB 107:72–74. USH Peshkop.
b USH Bij dhe bija të Perëndisë.
18*a* USH Profet.
21*a* Llu. 20:22–26; DeB 98:4–10; NeB 1:12. USH Qeveri.
22*a* USH Jezu Krisht; Mesia; Mijëvjeçar.
23*a* USH Ligj.
24*a* DeB 51:13; 70:7–11.
26*a* Mt. 24:45–51; DeB 107:99–100.
27*a* USH Zell; Vepra.

anë të së cilës ata janë [a]veprues për veten. Dhe për aq sa njerëzit të bëjnë mirë, ata në asnjë mënyrë s'do ta humbasin shpërblimin e tyre.

29 Por ai që nuk bën asgjë derisa të urdhërohet dhe e merr një urdhërim me zemër dyshuese dhe e zbaton atë me ngathtësi, po ai [a]mallkohet.

30 Kush jam unë që [a]bëra njeriun, thotë Zoti, që do ta quaj të pafajshëm atë që nuk u bindet urdhërimeve të mia?

31 Kush jam unë, thotë Zoti, që kam [a]premtuar dhe nuk e kam plotësuar?

32 Unë urdhëroj dhe njerëzit nuk binden; unë [a]anuloj dhe ata nuk e marrin bekimin.

33 Atëherë ata thonë në zemrat e tyre: Kjo nuk është puna e Zotit, sepse premtimet e tij nuk plotësohen. Por mjerë të tillët, sepse shpërblimi i tyre fshihet [a]poshtë dhe jo nga lart.

34 Dhe tani unë ju jap udhëzime të mëtejshme lidhur me këtë vend.

35 Është urtësi në mua që shërbëtori im Martin Harris duhet të jetë shembull për kishën, në [a]vënien e parave të tij përpara peshkopit të kishës.

36 Dhe gjithashtu, ky është ligj për këdo që vjen në këtë tokë për të marrë një trashëgim; dhe ai duhet të bëjë me paratë e tij ashtu si udhëzon ligji.

37 Dhe është urtësi gjithashtu që duhet të blihen toka në Independence, për vendin e shtëpisë së ruajtjes dhe gjithashtu për shtëpinë e [a]shtypit.

38 Dhe udhëzime të tjera lidhur me shërbëtorin tim Martin Harris duhet t'i jepen atij nëpërmjet Shpirtit, që ai të mund të marrë trashëgimin e tij, siç i duket atij mirë;

39 Dhe ai duhet të pendohet për mëkatet e tij, sepse kërkon [a]lavdërimin e botës.

40 Dhe gjithashtu shërbëtori im [a]William W. Phelps duhet të qëndrojë në detyrën që i kam caktuar dhe të marrë trashëgimin e tij në tokë;

41 Dhe gjithashtu ai ka nevojë të pendohet, sepse unë, Zoti, nuk jam mjaft i kënaqur me të, sepse ai kërkon të duket dhe nuk është aq sa duhet i përulur përpara meje.

42 Vini re, ai që është [a]penduar për mëkatet e tij, po ai [b]falet dhe unë, Zoti, nuk i [c]kujtoj më ato.

43 Në këtë mënyrë ju mund të dini nëse një njeri pendohet për mëkatet e tij—vini re, ai do t'i [a]rrëfejë ato e do t'i [b]braktisë ato.

44 Dhe tani, në të vërtetë, unë them lidhur me pjesën e mbetur të pleqve të kishës sime, koha nuk ka ardhur ende, për shumë vite, që ata të marrin trashëgimin e tyre në këtë vend, veç nëse ata e dëshirojnë atë përmes

28*a* USH Zgjedhje e lirë.
29*a* USH Mallkim.
30*a* Isa. 45:9–10; Hel. 12:6.
31*a* DeB 1:37–38; 82:10.
32*a* DeB 56:3–4.
33*a* DeB 29:45.
35*a* DeB 42:30–32.
37*a* DeB 57:11–12.
39*a* 2 Ne. 26:29; DeB 121:34–37.
40*a* USH Phelps, William W.
42*a* USH Pendohem, pendim.
b Isa. 1:18. USH Fal.
c Isa. 43:25.
43*a* DeB 19:20; 64:7. USH Rrëfej, rrëfim.
b DeB 82:7.

lutjes së besimit, vetëm siç do t'u caktohet atyre nga Zoti.

45 Sepse, vini re, ata do t'i [a]grumbullojnë njerëzit së bashku nga fundet e dheut.

46 Si rrjedhim, mblidhuni ju së bashku; dhe ata që nuk caktohen për të qëndruar në këtë vend, duhet të predikojnë ungjillin në krahinat përreth; dhe pas asaj ata duhet të kthehen në shtëpitë e tyre.

47 Ata duhet të predikojnë gjatë udhës e të [a]japin dëshmi për të vërtetën në të gjitha vendet dhe t'u bëjnë thirrje të pasurve, shtresave të larta e të ulta, dhe të varfërve të pendohen.

48 Dhe ata duhet të ndërtojnë [a]kisha, për aq sa banorët e tokës do të pendohen.

49 Dhe duhet të ketë një përfaqësues të caktuar nga zëri i kishës, për kishën në Ohio, që të marrë para për të blerë toka në [a]Sion.

50 Dhe unë i jap shërbëtorit tim Sidney Rigdon një urdhërim, që ai duhet të [a]shkruajë një përshkrim të tokës së Sionit dhe një thënie të vullnetit të Perëndisë, siç do t'i bëhet e ditur atij nëpërmjet Shpirtit;

51 Dhe një letër e një dokument, t'i paraqitet gjithë kishave për të marrë paratë, që të vihen në duart e peshkopit, të atij vetë ose të përfaqësuesit, siç i duket mirë atij ose siç do të drejtojë ai, për të blerë toka për një trashëgim për fëmijët e Perëndisë.

52 Sepse, vini re, në të vërtetë unë ju them, Zoti dëshiron që dishepujt dhe fëmijët e njerëzve duhet t'i hapin zemrat e tyre, madje për të blerë tërë këtë krahinë të vendit, sapo koha do ta lejojë.

53 Vini re, këtu është urtësi. Ata duhet ta bëjnë këtë, përndryshe nuk marrin asnjë [a]trashëgim, përveçse me anë të derdhjes së gjakut.

54 Dhe përsëri, për aq sa fitohet tokë, duhet të dërgohen punëtorë të gjithë llojeve në këtë vend, për të punuar për shenjtorët e Perëndisë.

55 Gjithë këto gjëra duhet të bëhen me rregull; dhe privilegjet e vendeve duhet të bëhen të njohura kohë pas kohe, nga peshkopi ose përfaqësuesi i kishës.

56 Dhe puna e mbledhjes nuk duhet të jetë me nxitim, as me turr; por le të bëhet siç do të këshillohet nga pleqtë e kishës në konferenca, në përputhje me dijen që ata marrin kohë pas kohe.

57 Dhe shërbëtori im Sidney Rigdon duhet t'ia përkushtojë e dedikojë këtë tokë dhe vendin për [a]tempullin, Zotit.

58 Dhe duhet të thirret një mbledhje konference; dhe pas asaj shërbëtorët e mi Sidney Rigdon dhe Joseph Smith i Riu duhet të kthehen, dhe gjithashtu Oliver Cowdery me ta, për të kryer pjesën e mbetur të veprës që ua kam caktuar atyre në vetë

45*a* LiP. 33:17.
usH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
47*a* DeB 68:8.
48*a* DMTH degë të Kishës.
49*a* usH Sion.
50*a* DeB 63:55–56.
53*a* DeB 63:27–31.
57*a* DeB 57:3; 84:3–5, 31; 97:10–17.

vendin e tyre, dhe pjesën e mbetur, siç do të [a]drejtohet nga konferencat.

59 Dhe askush nuk duhet të kthehet nga ky vend, në qoftë se ai nuk [a]jep dëshmi gjatë udhës, për atë që ai e di dhe e beson në mënyrën më të sigurt.

60 Duhet që ajo që i është dhënë Ziba Peterson-it, të merret prej tij; dhe ai duhet të qëndrojë si anëtar në kishë e të punojë me duart e tij, me vëllezërit e tij, derisa të [a]ndëshkohet mjaftueshëm për gjithë mëkatet e tij; sepse ai nuk i rrëfen dhe mendon t'i fshehë ato.

61 Pjesa e mbetur e pleqve të kësaj kishe, që po vijnë në këtë tokë, disa prej të cilëve janë bekuar jashtëzakonisht, jashtë çdo mase, gjithashtu duhet të mbajnë një konferencë në këtë vend.

62 Dhe shërbëtori im Edward Partridge duhet të drejtojë konferencën që do të mbahet prej tyre.

63 Dhe ata duhet gjithashtu të kthehen, duke predikuar ungjillin gjatë udhës, duke dhënë dëshmi për gjërat që iu zbulohen atyre.

64 Sepse, në të vërtetë, tingulli duhet të shkojë nga ky vend në të gjithë botën dhe në skajet më të largëta të tokës—ungjilli duhet t'i [a]predikohet çdo krijese, me [b]shenja që i ndjekin ata që besojnë.

65 Dhe vini re, Biri i Njeriut [a]vjen. Amen.

SEKSIONI 59

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Sion, konteja e Jackson-it, Missouri, më 7 gusht 1831 (*History of the Church, *1:196–201). Në parathënie të analit të tij për këtë zbulesë, Profeti shkruan në mënyrë përshkruese për tokën e Sionit, në të cilën njerëzit ishin mbledhur atëherë. Toka u përkushtua, siç kishte drejtuar Zoti, dhe vendi për tempullin e ardhshëm u kushtua. Zoti i bën këto urdhërime veçanërisht të zbatueshme për Shenjtorët në Sion.*

1–4, Shenjtorët besnikë në Sion do të bekohen; 5–8, Ata duhet ta duan Zotin dhe t'i shërbejnë atij e të zbatojnë urdhërimet e tij; 9–19, Duke e mbajtur të shenjtë ditën e Zotit, Shenjtorët bekohen në trup e në shpirt; 20–24, Të drejtëve u premtohet paqe në këtë botë dhe jetë e përjetshme në botën që vjen.

VINI re, bekuar, thotë Zoti, janë ata që kanë ardhur në këtë tokë me [a]syrin drejtuar te lavdia ime, sipas urdhërimeve të mia.

58*a* USH Miratim i përbashkët.
59*a* USH Dëshmi.
60*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
64*a* USH Predikoj.
b USH Shenjë.
65*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
59 1*a* Mt. 6:22–24; DeB 88:67.

2 Sepse ata që jetojnë, do të [a]trashëgojnë tokën dhe ata që [b]vdesin, do të prehen nga gjithë punët e tyre dhe veprat e tyre do t'i ndjekin; dhe ata do të marrin një [c]kurorë në [d]banesat e atit tim, të cilat i kam përgatitur për ta.

3 Po, bekuar janë ata, këmbët e të cilëve qëndrojnë mbi tokën e Sionit, që i janë bindur ungjillit tim; sepse ata do të marrin për shpërblimin e tyre gjërat e mira të tokës dhe ajo do të prodhojë me [a]bollëk.

4 Dhe ata gjithashtu do të kurorëzohen me bekime nga lart, po, dhe me urdhërime, e jo pak, dhe me [a]zbulesa në kohën e duhur—ata që janë [b]besnikë dhe të [c]zellshëm përpara meje.

5 Si rrjedhim, unë u jap atyre një urdhërim, duke thënë kështu: [a]Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë [b]zemrën tënde, me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tënde; dhe në emër të Jezu Krishtit duhet t'i [c]shërbesh atij.

6 Duaje të [a]afërmin tënd porsi veten. Mos [b]vidh; as mos bëj [c]shkelje kurore, mos [d]vrit, as mos bëj diçka të ngjashme.

7 [a]Falënderoje Zotin, Perëndinë tënd, në gjithçka.

8 Ofroji një [a]flijim Zotit, Perëndisë tënd, në [b]drejtësi, madje atë të një zemre të thyer dhe të një shpirti të [c]penduar.

9 Dhe që të mund ta ruash veten më tepër të [a]panjollë nga bota, duhet të shkosh në shtëpinë e lutjes dhe t'i ofrosh sakramentet e tua në [b]ditën time të shenjtë;

10 Sepse në të vërtetë kjo është një ditë e caktuar për ty që të prehesh nga punët e tua dhe t'i [a]drejtosh lutje Më të Lartit;

11 Megjithatë, zotimet e tua duhet të bëhen në drejtësi në të gjitha ditët dhe në të gjitha kohët;

12 Por kujto se në këtë, ditën e Zotit, ti do t'i japësh [a]blatimet e tua dhe sakramentet e tua Më të Lartit, duke ua [b]rrëfyer mëkatet e tua vëllezërve të tu dhe përpara Zotit.

13 Dhe në këtë ditë ti s'duhet të bësh asgjë tjetër, vetëm ta përgatisësh ushqimin tënd me thjeshtësi zemre, që [a]agjërimi yt të mund të jetë i përsosur

2*a* Mt. 5:5; DeB 63:20, 48–49.
b Zbu. 14:13. USH Vdekje, fizike; Parajsë.
c USH Kurorë; Ekzaltim.
d Gjo. 14:2; DeB 72:4; 76:111; 81:6; 98:18.
3*a* Zan. 4:12; Mois. 5:37.
4*a* DeB 42:61; 76:7; 98:12; 121:26–29. USH Zbulesë.
b USH Denjë (i), denjësi.
c USH Zell.
5*a* LiP. 11:1; Mt. 22:37; Moro. 10:32; DeB 20:19. USH Dashuri.
b USH Zemër.
c USH Shërbim.
6*a* USH Shoqërim.
b USH Vjedh, Vjedhje.
c USH Shkelje kurore.
d USH Vrasje.
7*a* Psa. 92:1; Alma 37:37; DeB 46:32. USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
8*a* USH Sakrificë.
b USH Drejtë (i), drejtësi.
c USH Zemër e thyer.
9*a* Jak. 1:27.
b USH Ditë e shabatit.
10*a* USH Adhuroj.
12*a* DMTH ofrime, qoftë të kohës, talenteve ose mjeteve, në shërbim të Perëndisë dhe të bashkënjerëzve. USH Sakrificë.
b USH Rrëfej, rrëfim.
13*a* USH Agjëroj, agjërim.

ose, me fjalë të tjera, që [b]gëzimi yt të mund të jetë i plotë.

14 Në të vërtetë, ky është agjërim e lutje ose, me fjalë të tjera, ngazëllim e lutje.

15 Dhe për aq sa i bëni këto gjëra me [a]falënderim, me [b]zemra dhe fytyra të [c]ngazëllyera, jo me shumë të [d]qeshur, sepse kjo është mëkat, por me një zemër të gëzuar dhe një fytyrë të ngazëllyer—

16 Në të vërtetë unë them, se për aq sa e bëni këtë, plotësia e tokës do të jetë juaja, bishat e fushës dhe shpendët e ajrit dhe ato që ngjiten mbi drurë e ato që ecin mbi tokë;

17 Po, dhe bimët dhe gjërat e mira që vijnë nga toka, qoftë për ushqim ose për veshje, ose për shtëpi, ose për hambarë, ose për pemishte, ose për kopshte, ose për vreshta;

18 Po, gjithë gjërat që vijnë nga [a]toka, në stinën e tyre, bëhen për të mirën dhe për përdorimin e njeriut, si për të kënaqur syrin, edhe për të gëzuar zemrën;

19 Po, për ushqim dhe për veshje, për shije dhe për aromë, për të forcuar trupin dhe për të gjallëruar shpirtin.

20 Dhe Perëndia gëzohet që ia ka dhënë gjithë këto gjëra njeriut; sepse për këtë qëllim u bënë ato të përdoreshin, me gjykim, pa e tepruar, pa detyruar.

21 Dhe në asgjë nuk e [a]fyen njeriu Perëndinë apo kundër askujt nuk ndizet zemërimi i tij, përveç atyre që nuk e [b]pohojnë dorën e tij në gjithçka dhe nuk u binden urdhërimeve të tij.

22 Vini re, kjo është në përputhje me ligjin dhe profetët; si rrjedhim, mos më shqetësoni më lidhur me këtë çështje.

23 Por mësoni se ai që bën veprat e [a]drejtësisë, duhet ta marrë [b]shpërblimin e tij, madje [c]paqe në këtë botë dhe jetë të [d]përjetshme në botën që vjen.

24 Unë, Zoti, e kam thënë atë dhe Shpirti jep dëshmi. Amen.

SEKSIONI 60

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Sion, konteja e Jackson-it, Missouri, më 8 gusht 1831 (*History of the Church, *1:201–202). Me këtë rast pleqtë që ishin caktuar të ktheheshin për në Lindje, dëshiruan të dinë se si duhej të vepronin dhe me anë të cilës rrugë dhe mënyrë duhej të udhëtonin.*

1–9, Pleqtë duhet të predikojnë ungjillin në grumbullimet e të ligjve; 10–14, Ata nuk duhet ta harxhojnë kohën e tyre me përtaci as t'i varrosin talentet e tyre; 15–17, Ata mund t'i lajnë këmbët e

13*b* USH Gëzim.
15*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
b Fja. 17:22.
c Eks. 25:2; DeB 64:34.
d DeB 88:69.
18*a* USH Tokë.
21*a* USH Fyej.
b Job. 1:21.
23*a* USH Drejtë (i), drejtësi.
b USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
c Mt. 11:28–30. USH Paqe.
d DeB 14:7.

tyre si një dëshmi kundër atyre që mohojnë ungjillin.

VINI re, kështu u thotë Zoti pleqve të kishës së tij, të cilët duhet të kthehen me të shpejtë në tokën nga e cila erdhën: Vini re, është e kënaqshme për mua, që keni ardhur këtu;

2 Por me disa unë nuk jam mjaft i kënaqur, sepse ata nuk do t'i hapin [a]gojët e tyre, por e [b]fshehin talentin që u kam dhënë atyre, për shkak të [c]frikës nga njerëzit. Mjerë mbi këta, sepse inati im ndizet kundër tyre.

3 Dhe do të ndodhë, në qoftë se ata nuk janë më shumë besnikë ndaj meje, që do t'u [a]merret, madje ajo që kanë.

4 Sepse unë, Zoti, sundoj në qiejt lart dhe mes [a]ushtrive të tokës; dhe në ditën kur unë do të zgjedh [b]xhevahirët e mi, gjithë njerëzit do të dinë ç'është ajo që paraqet fuqinë e Perëndisë.

5 Por, në të vërtetë, unë do t'ju flas lidhur me udhëtimin tuaj për në tokën nga erdhët. Duhet të bëhet një mjet lundrimi, ose të blihet, si t'ju duket juve mirë, s'ka rëndësi për mua, dhe niseni me të shpejtë udhëtimin për në vendin që quhet St. Louis.

6 Dhe nga ai vend shërbëtorët e mi Sidney Rigdon, Joseph Smith i Riu dhe Oliver Cowdery duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në Cincinnati;

7 Dhe në këtë vend ata duhet ta ngrenë zërin e tyre e ta shpallin fjalën time me zëra të lartë, pa zemërim apo dyshim, duke ngritur duar të shenjta mbi ta. Sepse unë jam në gjendje t'ju bëj të [a]shenjtë dhe mëkatet tuaja ju janë [b]falur.

8 Dhe pjesa e mbetur duhet ta nisin udhëtimin e tyre nga St. Louis-i, dy e nga dy, dhe të predikojnë fjalën, pa u ngutur, mes grumbullimeve të të ligjve, derisa ata të kthehen në kishat prej nga erdhën.

9 Dhe e gjitha kjo për të mirën e kishave; sepse për këtë qëllim i kam dërguar ata.

10 Dhe shërbëtori im [a]Edward Partridge duhet të japë nga paratë që unë i kam dhënë, një pjesë për pleqtë e mi të cilët urdhërohen të kthehen;

11 Dhe ai që është në gjendje, duhet t'i kthejë ato nëpërmjet përfaqësuesit; dhe ai që nuk është në gjendje, atij ato nuk i kërkohen.

12 Dhe tani unë i flas pjesës së mbetur të cilët duhet të vijnë në këtë tokë.

13 Vini re, ata janë dërguar të predikojnë ungjillin tim mes grumbullimeve të të ligjve; si rrjedhim, unë iu jap atyre një urdhërim, kështu: Mos e [a]harxho kohën tënde me përtaci as mos e varros [b]talentin tënd që ai të mos njihet.

60 2*a* Ef. 6:19–20.
b Llu. 8:16, 18.
c Mt. 25:14–30.
USH Frikë—Frikë nga njeriu.
3*a* Mr. 4:25; DeB 1:33.
4*a* Alma 43:50.
b Isa. 62:3; Zak. 9:16; Mal. 3:17; DeB 101:3.
7*a* USH Shenjtëri.
b USH Fal.
10*a* USH Partridge, Edward.
13*a* DeB 42:42.
USH Përtac, përtaci.
b Mt. 25:24–30; DeB 82:18.

14 Dhe pasi të vish në tokën e Sionit dhe të kesh shpallur fjalën time, kthehu me të shpejtë, duke shpallur fjalën time mes grumbullimeve të të ligjve, pa u ngutur, as në [a]zemërim apo me grindje.

15 Dhe shkunde [a]pluhurin nga këmbët e tua ndaj atyre që nuk të pranojnë, jo në praninë e tyre, që të mos i provokosh, por në fshehtësi; dhe laji këmbët e tua, si dëshmi ndaj tyre në ditën e gjykimit.

16 Vini re, kjo është e mjaftueshme për ju dhe është vullneti i atij që ju ka dërguar.

17 Dhe prej gojës së shërbëtorit tim, Joseph Smith të Riut, do të bëhet e ditur lidhur me Sidney Rigdon-in dhe Oliver Cowdery-n. Pjesa e mbetur më pas. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 61

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit në buzën e lumit Missouri, Nyja e McIlwaine-t, më 12 gusht 1831 (*History of the Church*, 1:202–205). Në kthimin e tyre për në Kirtland, Profeti dhe dhjetë pleq kishin udhëtuar nëpër lumin Missouri me kaike. Në ditën e tretë të udhëtimit provuan shumë rreziqe. Plaku William W. Phelps, në një vegim në mes të ditës, pa shkatërruesin duke udhëtuar me fuqi mbi faqen e ujërave.*

1–12, Zoti ka shpallur shumë shkatërrime mbi ujërat; 13–22, Ujërat u mallkuan nga Gjoni dhe shkatërruesi udhëton mbi faqen e tyre; 23–29, Disa vetë kanë fuqi të urdhërojnë ujërat; 30–35, Pleqtë duhet të udhëtojnë dy e nga dy dhe të predikojnë ungjillin; 36–39, Ata duhet të përgatiten për ardhjen e Birit të Njeriut.

VINI re dhe bindjuni zërit të atij që ka gjithë [a]fuqinë, që është nga përjetësia në përjetësi, madje [b]Alfa dhe Omega, fillimi dhe fundi.

2 Vini re, në të vërtetë kështu u thotë Zoti juve, O ju pleq të kishës sime, që jeni mbledhur në këtë vend, mëkatet e të cilëve tani ju janë falur, sepse unë, Zoti, [a]fal mëkate dhe jam i [b]mëshirshëm për ata që i [c]rrëfejnë mëkatet e tyre me zemra të përulura;

3 Por në të vërtetë unë ju them se nuk është e nevojshme për gjithë këtë kompani të pleqve të mi të lëvizë me shpejtësi mbi ujërat, ndërsa banorët në të dy anët po mbarojnë në mosbesim.

4 Megjithatë, unë e lejova atë që ju të mund të jepni dëshmi; vini re, ka shumë rreziqe mbi ujërat dhe më veçanërisht më pas;

5 Sepse unë, Zoti, kam shpallur në zemërimin tim shumë

14*a* Fja. 14:29.
15*a* Mt. 10:14; Llu. 9:5; Vep. 13:51; DeB 24:15; 75:20; 84:92.
61 1*a* USH Fuqi.
b USH Alfa; Omega.
2*a* Mosia 4:10–11.
USH Fal.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c USH Rrëfej, rrëfim.

shkatërrime mbi ujërat; po, dhe veçanërisht mbi këto ujëra.

6 Megjithatë, gjithë mishi është në dorën time dhe ai që është besnik mes jush, nuk do të gjejë vdekje prej ujërave.

7 Prandaj, është e domosdoshme që shërbëtori im Sidney Gilbert dhe shërbëtori im [a]William W. Phelps të fillojnë me nxitim detyrën dhe misionin e tyre.

8 Megjithatë, unë nuk do të lejoj që të niseni, derisa ju të [a]ndëshkoheni për gjithë mëkatet tuaja, që ju të jeni një, që ju të mos mbaroni në [b]ligësi;

9 Por tani, në të vërtetë unë ju them, është e nevojshme për mua që ju të niseni. Prandaj shërbëtorët e mi Sidney Gilbert dhe William W. Phelps duhet të bashkohen me kompaninë e tyre të mëparshme dhe ta nisin udhëtimin e tyre me nxitim, që të mund ta përmbushin misionin e tyre, dhe nëpërmjet besimit do të kenë sukses;

10 Dhe për aq sa janë besnikë, ata do të ruhen dhe unë, Zoti, do të jem me ta.

11 Dhe ata që mbeten duhet të marrin atë që u nevojitet për veshje.

12 Shërbëtori im Sidney Gilbert duhet ta marrë atë që s'është e nevojshme me vete, ashtu siç do të bini dakort.

13 Dhe tani, vini re, për të [a]mirën tuaj unë ju dhashë një [b]urdhërim lidhur me këto gjëra; dhe unë, Zoti, do të arsyetoj me ju si me njerëzit në ditët e lashta.

14 Vini re, unë, Zoti, në fillim i bekova [a]ujërat; por në ditët e fundit, nëpërmjet gojës së shërbëtorit tim Gjon, unë i [b]mallkova ujërat.

15 Prandaj, ditët do të vijnë që asnjë mish nuk do të jetë i sigurt mbi ujërat.

16 Dhe do të thuhet në ditët që vijnë, se askush s'është në gjendje të shkojë në tokën e Sionit mbi ujëra, veç atij që është i drejtë në zemër.

17 Dhe, sikurse unë, Zoti, në fillim e [a]mallkova tokën, po kështu në ditët e fundit e kam bekuar atë, në kohën e saj, për përdorimin e shenjtorëve të mi, që ata të mund të marrin bollëkun e saj.

18 Dhe tani unë ju jap një urdhërim se atë që ia them njërit, ua them të gjithëve, që ju duhet t'i paralajmëroni vëllezërit tuaj lidhur me këto ujëra, që të mos vijnë duke udhëtuar mbi to, që besimi i tyre të mos dështojë dhe ata të mos kapen në kurthe;

19 Unë, Zoti, kam shpallur dhe shkatërruesi udhëton mbi faqen e tyre dhe unë nuk e shfuqizoj dekretin.

20 Unë, Zoti, isha i zemëruar me ju dje, por sot zemërimi im është larguar.

21 Prandaj, ata për të cilët kam folur, që duhet ta nisin udhëtimin e tyre me nxitim—përsëri

7*a* USH Phelps, William W.
8*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Lig (i), ligësi.
13*a* DeB 21:6.
b USH Urdhërime të Perëndisë.
14*a* Zan. 1:20.
b Zbu. 8:8–11.
17*a* Mois. 4:23.

unë ju them, ata duhet ta nisin udhëtimin e tyre me nxitim.

22 Dhe nuk ka rëndësi për mua, pas pak, nëse kështu qoftë që ata do ta përmbushin misionin e tyre, nëse ata shkojnë nëpërmjet ujit ose nëpërmjet tokës; kjo duhet të bëhet siç u është bërë e ditur atyre sipas gjykimeve të tyre më pas.

23 Dhe tani, lidhur me shërbëtorët e mi, Sidney Rigdon, Joseph Smith i Riu dhe Oliver Cowdery, ata nuk duhet të vijnë përsëri mbi ujëra, përveçse nëpër kanal, ndërsa udhëtojnë për në shtëpitë e tyre; ose, me fjalë të tjera, ata nuk duhet të vijnë mbi ujërat për të udhëtuar, përveçse nëpër kanal.

24 Vini re, unë, Zoti, kam caktuar një rrugë për udhëtimin e shenjtorëve të mi; dhe vini re, kjo është rruga—që, pasi ta lënë kanalin, ata duhet të udhëtojnë me anë të tokës, për aq sa urdhërohen të udhëtojnë dhe të shkojnë në tokën e Sionit;

25 Dhe ata duhet të bëjnë sikurse fëmijët e Izraelit, *a*duke i ngritur çadrat e tyre përgjatë udhës.

26 Dhe, vini re, këtë urdhërim duhet t'ua jepni gjithë vëllezërve tuaj.

27 Megjithatë, kujt i jepet *a*fuqi për të urdhëruar ujërat, atij i jepet me anë të Shpirtit t'i dijë të gjitha mënyrat e tij;

28 Prandaj, ai duhet të bëjë siç e urdhëron Shpirti i Perëndisë së gjallë, qoftë në tokë apo mbi ujëra, siç mbetet me mua për të bërë më pas.

29 Dhe juve ju jepet udha për shenjtorët, ose mënyra për shenjtorët e kampit të Zotit, për të udhëtuar.

30 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them juve, shërbëtorët e mi, Sidney Rigdon, Joseph Smith i Riu dhe Oliver Cowdery, nuk do t'i hapin gojët e tyre në grumbullimet e të ligjve, derisa të arrijnë në Cincinnati;

31 Dhe në atë vend ata do t'i ngrenë zërat e tyre te Perëndia kundër atij populli, po, tek ai inati i të cilit ndizet kundër ligësisë së tyre, një populli që është gati i *a*pjekur për shkatërrim.

32 Dhe nga ai vend ata duhet të udhëtojnë për te grumbullimet e vëllezërve të tyre, pasi punët e tyre edhe tani dëshirohen më shumë mes tyre, sesa mes grumbullimeve të të ligjve.

33 Dhe tani, lidhur me pjesën e mbetur, ata duhet të udhëtojnë dhe ta *a*shpallin fjalën mes grumbullimeve të të ligjve, aq sa është dhënë;

34 Dhe për aq sa e bëjnë këtë, ata do t'i *a*pastrojnë rrobat e tyre dhe do të jenë të panjollë përpara meje.

35 Dhe ata duhet të udhëtojnë së bashku, ose *a*dy e nga dy, si t'iu duket më mirë, por shërbëtori im Reynolds Cahoon dhe shërbëtori im Samuel H. Smith,

25*a* Num. 9:18.
27*a* USH Priftëri; Fuqi.
31*a* Alma 37:31; Hel. 13:14; DeB 101:11.
33*a* USH Predikoj; Dëshmoj.
34*a* 2 Ne. 9:44; Jakobi 2:2; Mosia 2:28.
35*a* USH Punë misionare.

me të cilët jam tepër i kënaqur, duhet të mos ndalen derisa të kthehen në shtëpitë e tyre, dhe kjo për një qëllim të urtë në mua.

36 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them dhe atë që ia them njërit, ua them të gjithëve, merrni zemër, fëmijë të [a]vegjël; pasi unë jam në [b]mes tuaj dhe nuk ju kam [c]braktisur;

37 Dhe ngaqë jeni përulur përpara meje, bekimet e [a]mbretërisë janë tuajat.

38 Ngjishini ijët tuaja dhe jini [a]vigjilentë e jini seriozë, duke vëzhguar për ardhjen e Birit të Njeriut, sepse ai vjen në një orë që s'e mendoni.

39 [a]Lutuni gjithmonë që të mos hyni në [b]tundim, që ju t'i bëni ballë ditës së ardhjes së tij, qoftë në jetë ose në vdekje. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 62

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në buzën e lumit Missouri në Chariton, Missouri, më 13 gusht 1831 (*History of the Church, *1:205–206). Në këtë ditë Profeti dhe grupi i tij, të cilët ishin në udhë e sipër nga Independence për në Kirtland, takuan disa pleq që ishin rrugës për në tokën e Sionit dhe, pas përshëndetjesh të gëzueshme, morën këtë zbulesë.*

1–3, Dëshmitë shënohen në qiell; 4–9, Pleqtë duhet të udhëtojnë dhe të predikojnë sipas gjykimit dhe siç drejtohen nga Shpirti.

VINI re dhe binduni, O ju pleq të kishës sime, thotë Zoti, Perëndia juaj, madje Jezu Krishti, [a]avokati juaj, që e njeh dobësinë e njeriut dhe se si të [b]ndihmojë ata që [c]tundohen.

2 Dhe në të vërtetë sytë e mi janë mbi ata që akoma nuk kanë shkuar në tokën e Sionit; prandaj misioni juaj nuk është ende i plotësuar.

3 Megjithatë, ju jeni të bekuar, sepse [a]dëshmia që ju keni dhënë, [b]shënohet në qiell, që engjëjt ta vështrojnë; dhe ata gëzohen për ju dhe [c]mëkatet tuaja ju janë falur.

4 Dhe tani vazhdoni udhëtimin tuaj. Mblidhuni në tokën e [a]Sionit; dhe mbani një mbledhje e gëzohuni së bashku dhe i ofroni një sakrament Më të Lartit.

5 Dhe atëherë mund të kthehemi për të dhënë dëshmi, po, madje të gjithë së bashku, ose dy e nga dy, si t'ju duket mirë, nuk ka rëndësi për mua; vetëm jini besnikë dhe [a]shpalluni lajme të mira banorëve të tokës apo mes grumbullimeve të të ligjve.

6 Vini re, unë, Zoti, ju kam sjellë juve së bashku, që premtimi të mund të përmbushet, që

36*a* Gjo. 13:33.
b Mt. 18:20.
c Isa. 41:15–17; 1 Ne. 21:14–15.
37*a* DeB 50:35.
38*a* USH Ruaj, roje.
39*a* USH Lutje.
b USH Tundoj, tundim.
62 1*a* DeB 45:3–4.
USH Avokat.
b Heb. 2:18; Alma 7:12.
c USH Tundoj, tundim.
3*a* Llu. 12:8–9.
USH Dëshmi.
b USH Libër i jetës.
c DeB 84:61.
4*a* DeB 57:1–2.
5*a* USH Punë misionare.

besnikët mes jush të ruhen dhe të gëzohen së bashku në tokën e Missouri-t. Unë, Zoti, u premtoj besnikëve dhe nuk mund të [a]gënjej.

7 Unë, Zoti, jam i gatshëm, në qoftë se dikush mes jush dëshiron të udhëtojë me kuaj apo me mushka, apo me koçi, ai do ta marrë këtë bekim, nëse e merr atë nga dora e Zotit, me një zemër plot [a]falënderim për gjithçka.

8 Këto gjëra mbeten me ju, që të veproni sipas gjykimit dhe udhëzimeve të Shpirtit.

9 Vini re, [a]mbretëria është e juaja. Dhe vini re e bëni kujdes, unë jam [b]me besnikët gjithmonë. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 63

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, nga fundi i gushtit 1831 (*History of the Church, *1:206–211). Profeti, Sidney Rigdon dhe Oliver Cowdery kishin arritur në Kirtland më 27 gusht nga vizita e tyre në Missouri. Në parathënie të kësaj zbulese, Profeti shkroi: "Në këto ditë të foshnjërisë së Kishës, pati shumë shqetësim për të fituar fjalën e Zotit për çdo çështje që në ndonjë mënyrë lidhej me shpëtimin tonë; dhe ngaqë toka e Sionit ishte tani objekti më i rëndësishëm tokësor i marrë parasysh, unë i kërkova Zotit informacion të mëtejshëm lidhur me mbledhjen e Shenjtorëve dhe blerjen e tokës dhe çështje të tjera" (*History of the Church, *1:207)*.

1–6, Dita e zemërimit do të vijë mbi të ligjtë; 7–12, Shenja vijnë nëpërmjet besimit; 13–19, Kurorëshkelësit në zemër do ta mohojnë besimin dhe do të flaken në liqenin e zjarrit; 20, Besnikët do të marrin trashëgim mbi tokën e ndryshuar; 21, Një rrëfim i plotë i ngjarjeve në malin e Shpërfytyrimit nuk është zbuluar ende; 22–23, Të bindurit marrin misteret e mbretërisë; 24–31, Trashëgimitë në Sion duhet të blihen; 32–35, Zoti shpall luftëra dhe të ligjtë vrasin të ligjtë; 36–48, Shenjtorët duhet të mblidhen në Sion dhe të sigurojnë para për ta ngritur atë; 49–54, Bekime u sigurohen besnikëve në Ardhjen e Dytë, në Ringjallje dhe gjatë Mijëvjeçarit; 55–58, Kjo është një ditë paralajmërimi; 59–66, Emri i Zotit përdoret më kot prej atyre që e përdorin atë pa autoritet.

BINDUNI, O ju njerëz, dhe hapni zemrat e vini vesh nga larg; dhe dëgjoni, ju që e quani veten populli i Zotit, e mbani vesh fjalën e Zotit dhe vullnetin e tij lidhur me ju.

2 Po, në të vërtetë, unë them, dëgjoni fjalën e atij, inati i të cilit ndizet kundër të ligjve dhe [a]rebelëve;

3 I cili dëshiron të marrë madje ata që ai do të [a]marrë dhe

6*a* Eth. 3:12.
7*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
9*a* DeB 61:37.
b Mt. 28:20.

63 2*a* USH Kryengritje.
3*a* USH Vdekje, fizike.

do të mbajë në jetë ata që do të mbajë;

4 I cili ndërton sipas vullnetit dhe dëshirës së tij; dhe shkatërron kur kënaqet dhe është në gjendje ta flakë shpirtin poshtë në ferr.

5 Vini re, unë, Zoti, e lëshoj zërin tim dhe atij duhet t'i bindeni.

6 Prandaj, në të vërtetë unë them, të ligjtë duhet të vënë vesh dhe rebelët të kenë frikë e të dridhen; dhe ata që s'besojnë, duhet ta mbajnë gojën, sepse [a]dita e zemërimit do të vijë mbi ta si një [b]furtunë dhe gjithë mishi do ta [c]dijë se unë jam Perëndi.

7 Dhe ai që kërkon [a]shenja, do të shohë shenja, po jo për shpëtim.

8 Në të vërtetë, unë ju them, ka shumë mes jush që kërkojnë shenja dhe ka patur të tillë madje që nga fillimi;

9 Por, vini re, besimi nuk vjen me anë të shenjave, por shenjat i ndjekin ata që besojnë.

10 Po, shenja vijnë nëpërmjet [a]besimit, jo nëpërmjet vullnetit të njerëzve dhe as siç u pëlqen atyre, por nëpërmjet vullnetit të Perëndisë.

11 Po, shenja vijnë nëpërmjet besimit, deri në vepra të fuqishme, sepse pa [a]besim askush s'e kënaq Perëndinë; dhe me atë që Perëndia është i zemëruar, ai nuk është mjaft i kënaqur; prandaj, të tillëve ai s'u tregon asnjë shenjë, përveçse në [b]zemërim për [c]dënimin e tyre.

12 Prandaj, unë, Zoti, nuk jam i kënaqur me ata mes jush që kanë kërkuar shenja e mrekulli për besim dhe jo për të mirën e njerëzve për lavdinë time.

13 Megjithatë, unë jap urdhërime dhe shumë vetë janë larguar nga urdhërimet e mia e nuk i kanë mbajtur ato.

14 Kishte mes jush [a]kurorëshkelës e kurorëshkelëse; disa prej të cilëve janë larguar prej jush dhe të tjerë mbeten me ju, që më pas do të zbulohen.

15 Të tillët duhet të hapin sytë dhe të pendohen me shpejtësi, përndryshe gjykimi do të vijë mbi ta si një lak dhe marrëzia e tyre do të manifestohet e veprat e tyre do t'i ndjekin ata në sytë e njerëzve.

16 Dhe në të vërtetë unë ju them, siç kam thënë më parë, ai që e [a]sheh një grua për ta [b]dëshiruar ose, nëse ndonjë do të shkelë [c]besnikërinë bashkëshortore në zemrën e tij, ata nuk do ta kenë Shpirtin, por do ta mohojnë besimin dhe do të kenë frikë.

17 Prandaj, unë, Zoti, kam thënë se [a]frikacakët dhe të pabesët, dhe gjithë [b]gënjeshtarët, dhe kushdo që e do dhe e [c]bën një gënjeshtër, dhe kurvëruesit,

6*a* USH Drejtësi; Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Jer. 30:23.
c Isa. 49:26.
7*a* DeB 46:9.
USH Shenjë.
10*a* Moro. 7:37.
USH Besim.
11*a* Heb. 11:6.
b DeB 35:11.
c DeB 88:65.
14*a* DeB 42:24–25.
16*a* Mt. 5:27–28; DeB 42:23–26.
b USH Epsh.
c USH Shkelje kurore.
17*a* Zbu. 21:8.
b USH Gënjim.
c Zbu. 22:15; DeB 76:103.

dhe magjistarët, do të kenë pjesën e tyre në atë [d]liqen që digjet me zjarr e squfur, që është [e]vdekja e dytë.

18 Në të vërtetë unë them se ata nuk do të kenë pjesë në [a]ringjalljen e parë.

19 Dhe tani vini re, unë, Zoti, ju them se ju nuk [a]shfajësoheni, sepse këto gjëra janë mes jush.

20 Megjithatë, ai që [a]duron me besim dhe bën vullnetin tim, do të dalë fitimtar dhe do të marrë [b]trashëgim mbi tokën, kur dita e shpërfytyrimit do të vijë;

21 Kur [a]toka do të [b]shpërfytyrohet, madje sipas modelit që iu tregua apostujve të mi në [c]mal, rrëfim prej të cilit plotësinë ju nuk e keni marrë ende.

22 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, se ashtu siç thashë që unë do t'jua bëj të njohur vullnetin tim juve, vini re unë do t'jua bëj të njohur atë, jo me anë të urdhërimit, sepse ka shumë që nuk përpiqen t'i mbajnë urdhërimet e mia.

23 Por atij që i mban urdhërimet e mia, unë do t'i jap [a]misteret e mbretërisë sime dhe ato do të jenë në të një burim uji të [b]gjallë, [c]duke gufuar në jetë të përjetshme.

24 Dhe tani, vini re, ky është vullneti i Zotit, Perëndisë tuaj, lidhur me shenjtorët e tij, që ata duhet të mblidhen së bashku në tokën e Sionit, jo me nxitim, që të mos ketë rrëmujë, e cila sjell sëmundje.

25 Vini re, tokën e [a]Sionit—unë, Zoti, e mbaj atë në duart e mia;

26 Megjithatë, unë, Zoti, i jap [a]Cezarit atë që është e Cezarit.

27 Prandaj, unë, Zoti, dëshiroj që ju t'i blini këto toka, që të mund të keni epërsi ndaj botës, që të mund të keni pretendim mbi botën, që ata të mos nxiten në zemërim.

28 Sepse [a]Satani shtie në zemrat e tyre që të zemërohen kundër jush dhe të derdhin gjak.

29 Prandaj, toka e Sionit nuk do të fitohet përveçse me anë të blerjes ose me anë të gjakut, përndryshe nuk ka trashëgim për ju.

30 Dhe në qoftë se me blerje, vini re, ju jeni të bekuar;

31 Dhe në qoftë se me anë të gjakut, ngaqë ju është ndaluar të derdhni gjak, kujdes, armiqtë tuaj do t'ju sulmojnë dhe ju do të zboheni nga qyteti në qytet e nga sinagoga në sinagogë dhe vetëm pak do të mbetet për të marrë trashëgimi.

17*d* Zbu. 19:20; 2 Ne. 9:8–19, 26; 28:23; Jakobi 6:10; Alma 12:16–18; DeB 76:36.
usH Ferr.
e usH Vdekje, shpirtërore.
18*a* Zbu. 20:6.
19*a* usH Shfajësim, shfajësoj.
20*a* DeB 101:35.
b Mt. 5:5; DeB 59:2; 88:25–26.
21*a* usH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
b usH Botë—Fundi i botës.
c Mt. 17:1–3.
23*a* Alma 12:9–11; DeB 42:61; 84:19; 107:18–19.
b usH Ujë i gjallë.
c Gjo. 4:14.
25*a* usH Sion.
26*a* Llu. 20:25; DeB 58:21–23.
usH Qeveri.
28*a* usH Djall.

32 Unë, Zoti, jam i zemëruar me të ligjtë; unë e përmbaj Shpirtin tim prej banorëve të tokës.

33 Unë jam përbetuar në zemërimin tim e kam shpallur [a]luftëra mbi faqen e tokës dhe të ligjtë do të vrasin të ligjtë e frikë do të vijë mbi këdo;

34 Dhe [a]shenjtorët gjithashtu mezi do të shpëtojnë; megjithatë, unë, Zoti, jam me ta dhe do të [b]zbres në qiell nga prania e Atit tim dhe do t'i shkatërroj të [c]ligjtë me [d]zjarr të pashuar.

35 Dhe vini re, kjo nuk është ende, por pas pak.

36 Prandaj, duke parë që unë, Zoti, i kam shpallur gjithë këto gjëra mbi faqen e dheut, unë dëshiroj që shenjtorët e mi të mblidhen në tokën e Sionit;

37 Dhe që çdokush të marrë [a]drejtësi në duart e tij e besnikëri në ijët e tij dhe të ngrejë një [b]zë paralajmërues për banorët e tokës; dhe të shpallë si me anë të fjalës, edhe me anë të [c]largimit, se shkatërrim do të vijë mbi të ligjtë.

38 Prandaj, dishepujt e mi në Kirtland, të cilët banojnë në këtë fermë, duhet t'i rregullojnë problemet e tyre tokësore.

39 Shërbëtori im Titus Billings, i cili ka përgjegjësi për të, duhet ta heqë duarsh tokën, që të mund të përgatitet në pranverën e ardhshme ta nisë udhëtimin e tij për në tokën e Sionit, me ata që banojnë mbi faqen e saj, me përjashtim të atyre që do t'i ruaj për veten time, të cilët nuk do të shkojnë derisa unë do t'i urdhëroj.

40 Dhe të gjitha paratë që mund të kursehen, nuk ka rëndësi për mua nëse janë pak apo shumë, duhet t'u dërgohen në tokën e Sionit atyre që i kam caktuar t'i marrin.

41 Vini re, unë, Zoti, do t'i jap shërbëtorit tim Joseph Smith të Riut fuqi që ai të jetë në gjendje të [a]dallojë me anë të Shpirtit ata që do të shkojnë në tokën e Sionit dhe ata prej dishepujve të mi që do të mbeten pas.

42 Shërbëtori im Newel K. Whitney duhet ta mbajë dyqanin e tij apo, me fjalë të tjera, dyqanin, akoma për një kohë të shkurtër.

43 Megjithatë, ai duhet t'i japë gjithë paratë që mund t'i japë, për t'i dërguar në tokën e Sionit.

44 Vini re, këto gjëra janë në duart e tij, ai duhet të veprojë sipas urtësisë.

45 Në të vërtetë unë them, ai duhet të shugurohet si përfaqësues për dishepujt që do të mbeten pas dhe duhet të shugurohet në këtë fuqi;

46 Dhe tani me të shpejtë vizitoji kishat, duke ua parashtruar këto gjëra atyre, me shërbëtorin tim Oliver Cowdery. Vini re, ky është vullneti im, duke fituar para ashtu siç kam udhëzuar unë.

33*a* USH Luftë.
34*a* USH Shenjtor.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
c Mt. 3:12; 2 Ne. 26:6; DeB 45:57; 64:24; 101:23–25, 66.
USH Lig (i), ligësi.
d USH Zjarr.
37*a* USH Drejtë (i), drejtësi.
b DeB 1:4.
c Isa. 47:11.
41*a* USH Dalluar(it), dhuratë e të.

47 Ai që është [a]besnik e duron, do ta mposhtë botën.

48 Ai që dërgon thesare në tokën e Sionit, do të marrë [a]trashëgim në këtë botë dhe veprat e tij do ta ndjekin, dhe gjithashtu shpërblim në botën që vjen.

49 Po, dhe të bekuar janë të vdekurit që [a]vdesin në Zotin, këtej e tutje, kur Zoti të vijë dhe gjithë gjërat e vjetra të [b]shkojnë e gjithë gjërat të bëhen të reja, ata do të [c]ngrihen së vdekuri dhe nuk do të [d]vdesin më pas e do të marrin trashëgim përpara Zotit, në qytetin e shenjtë.

50 Dhe ai që jeton kur Zoti të vijë dhe e ka ruajtur besimin, [a]lum si ai; megjithatë, atij i caktohet të [b]vdesë në moshën e njeriut.

51 Prandaj, fëmijët [a]do të [b]rriten derisa të bëhen pleq; pleqtë do të vdesin; por ata nuk do të flenë në pluhur, por do të [c]shndërrohen sa hap e mbyll sytë.

52 Prandaj, për këtë shkak i predikuan apostujt botës ringjalljen e të vdekurve.

53 Këto gjëra janë gjërat që ju duhet t'i kërkoni; dhe, duke folur sipas mënyrës së Zotit, ato janë tani fare [a]pranë dhe në një kohë që vjen, madje në ditën e ardhjes së Birit të Njeriut.

54 Dhe deri në atë orë do të ketë [a]virgjëresha budallaçka mes të mençurave; dhe në atë ditë vjen një ndarje e plotë e të drejtëve nga të ligjtë; dhe në atë ditë do të dërgoj unë engjëjt e mi për të [b]shkulur të ligjtë e për t'i flakur ata në zjarr të pashuar.

55 Dhe tani vini re, në të vërtetë unë ju them, unë, Zoti, nuk jam i kënaqur me shërbëtorin tim [a]Sidney Rigdon; ai u [b]lartësua në zemrën e tij dhe nuk pranoi këshillë, por e brengosi Shpirtin;

56 Prandaj [a]shkrimi i tij nuk është i pranueshëm për Zotin dhe ai duhet të bëjë një tjetër; dhe nëse Zoti nuk e pranon atë, vini re, ai nuk qëndron më gjatë në detyrën në të cilën e kam caktuar.

57 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, [a]ata që dëshirojnë në zemrat e tyre, në butësi, t'i [b]paralajmërojnë mëkatarët për pendim, ata duhet të shugurohen në këtë fuqi.

58 Pasi kjo është një ditë paralajmërimi dhe jo një ditë fjalësh të shumta. Pasi unë, Zoti, nuk duhet të vihem në lojë në ditët e fundit.

47*a* Mosia 2:41; DeB 6:13.
48*a* DeB 101:18.
49*a* Zbu. 14:13; DeB 42:44–47.
b 2 Kor. 5:17.
c USH Ringjallje.
d Zbu. 21:4; Alma 11:45; DeB 88:116.
USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
50*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
b USH Vdekje, fizike.
51*a* USH Mijëvjeçar.
b Isa. 65:20–22; DeB 45:58; 101:29–31.
c 1 Kor. 15:51–52; DeB 43:32.
53*a* DeB 35:15.
54*a* Mt. 25:1–13; DeB 45:56–59.
b Mosia 16:2.
55*a* USH Rigdon, Sidney.
b USH Kryelartësi, krenari.
56*a* DeB 58:50.
57*a* DeB 4:3–6.
b DeB 18:14–15. USH Punë misionare; Paralajmëroj, paralajmërim.

59 Vini re, unë jam nga lart dhe fuqia ime shtrihet poshtë. Unë jam përmbi të gjithë dhe në të gjithë, dhe përmes të gjithëve, dhe i [a]kërkoj të gjitha gjërat e dita vjen që të gjitha gjërat do të më nënshtrohen mua.

60 Vini re, unë jam [a]Alfa dhe Omega, madje Jezu Krishti.

61 Prandaj, të gjithë njerëzit duhet të ruhen se si e zënë në gojë [a]emrin tim—

62 Sepse vini re, në të vërtetë unë them se ka shumë që janë nën këtë dënim, të cilët e përdorin emrin e Zotit dhe e përdorin atë më kot, duke mos patur autoritet.

63 Prandaj, kisha duhet të pendohet për mëkatet e tyre dhe unë, Zoti, do t'i zotëroj ata; përndryshe ata do të flaken.

64 Kujtoni se ajo që vjen nga lart, është e [a]shenjtë dhe duhet të [b]flitet me kujdes e me detyrimin e Shpirtit; dhe në këtë nuk ka dënim dhe ju e merrni Shpirtin [c]nëpërmjet lutjes; prandaj, pa këtë, mbetet dënimi.

65 Shërbëtorët e mi, Joseph Smith i Riu dhe Sidney Rigdon, duhet të kërkojnë një shtëpi, ashtu siç mësohen nëpërmjet [a]lutjes me anë të Shpirtit.

66 Këto gjëra mbeten të kapërcehen nëpërmjet durimit, që këta të mund të marrin një [a]peshë të pamasë dhe të përjetshme [b]lavdije, përndryshe, një dënim më të madh. Amen.

SEKSIONI 64

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit pleqve të Kishës në Kirtland, Ohio, më 11 shtator 1831 (*History of the Church, *1:211–214). Profeti po përgatitej të lëvizte për në Hiram, Ohio, për t'iu rikthyer punës për përkthimin e Biblës, e cila ishte lënë mënjanë ndërkohë që ai kishte qenë në Missouri. Një grup vëllezërish, të cilët ishin urdhëruar të udhëtonin për në Sion (Missouri), u përfshinë plot zell në bërjen e përgatitjeve për t'u larguar në tetor. Në këtë kohë plot punë, zbulesa u mor.*

1–11, Shenjtorët urdhërohen ta falin njëri-tjetrin, përndryshe ngelet mbi ta mëkati më i madh; 12–22, Ata që nuk pendohen, duhet të sillen përpara Kishës; 23–25, Ai që paguan të dhjetën, nuk do të digjet në ardhjen e Zotit; 26–32, Shenjtorët paralajmërohen për borxhin; 33–36, Rebeluesit do të flaken jashtë Sionit; 37–40, Kisha do të gjykojë kombet; 41–43, Sioni do të lulëzojë.

VINI re, kështu ju thotë Zoti, Perëndia juaj, juve: O ju pleq të kishës sime, mbani vesh e dëgjoni dhe merrni vullnetin tim lidhur me ju.

2 Sepse, në të vërtetë, unë ju them, unë dëshiroj që ju ta

59*a* 1 Kor. 2:10.
60*a* USH Alfa; Omega.
61*a* USH Përdhosje.
64*a* USH Shenjtë (i).
b USH Nderim.
c DeB 42:14.
65*a* USH Lutje.
66*a* 2 Kor. 4:17.
b Rom. 8:18; DeB 58:4; 136:31.

[a]mundni botën; prandaj do të kem [b]dhembshuri për ju.

3 Ka mes jush nga ata që kanë mëkatuar; por, në të vërtetë, unë ju them, vetëm për këtë herë, për vetë [a]lavdinë time dhe për shpëtimin e shpirtrave, jua kam [b]falur mëkatet tuaja.

4 Unë do të jem i mëshirshëm me ju, sepse ju kam dhënë mbretërinë.

5 Dhe [a]çelësat e mistereve të mbretërisë nuk do t'i merren shërbëtorit tim Joseph Smith të Riut nëpërmjet mënyrës që kam caktuar, derisa të jetojë, për aq kohë sa ai u bindet [b]ordinancave të mia.

6 Ka nga ata që kanë kërkuar rast kundër tij pa shkak;

7 Megjithatë, ai ka mëkatuar; por, në të vërtetë, unë ju them, unë, Zoti, ua [a]fal mëkatet atyre që i [b]rrëfejnë mëkatet e tyre përpara meje dhe kërkojnë falje, atyre që nuk kanë mëkatuar me [c]vdekje.

8 Dishepujt e mi, në ditët e lashta, kërkuan [a]rast kundër njëri-tjetrit dhe nuk e falën njëri-tjetrin në zemrat e tyre; dhe për këtë ligësi ata u brengosën dhe u [b]ndëshkuan rreptësisht.

9 Prandaj, unë ju them se ju duhet ta [a]falni njëri-tjetrin; sepse ai që nuk ia [b]fal shkeljet vëllait të tij, mbetet i dënuar përpara Zotit; sepse atij i ngelet mëkati më i madh.

10 Unë, Zoti, do të [a]fal kë do të fal, por nga ju kërkohet t'i [b]falni të gjithë njerëzit.

11 Dhe ju duhet të thoni në zemrat tuaja—Perëndia duhet të [a]gjykojë midis meje dhe teje dhe të të shpërblejë sipas [b]veprave të tua.

12 Dhe atë që nuk pendohet për mëkatet e tij e nuk i rrëfen ato, duhet ta sillni përpara [a]kishës dhe të bëni me të siç ju thonë shkrimet e shenjta, qoftë nëpërmjet urdhërit apo nëpërmjet zbulesës.

13 Dhe këtë duhet ta bëni që Perëndia të përlëvdohet—jo ngaqë nuk falni, duke mos patur dhembshuri, por që ju të mund të shfajësoheni në sytë e ligjit, që ju të mos fyeni atë që është ligjdhënësi juaj—

14 Në të vërtetë unë ju them, për këtë shkak ju duhet t'i bëni këto gjëra.

15 Vini re, unë, Zoti, u zemërova me atë, i cili ishte shërbëtori im Ezra Booth, dhe gjithashtu shërbëtorin tim Isaac Morley, sepse ata nuk e zbatuan ligjin, as urdhërimin;

16 Ata kërkuan ligësi në zemër dhe unë, Zoti, e tërhoqa Shpirtin

64 2*a* 1 Gjo. 5:4.
b USH Dhembshuri.
3*a* Mois. 1:39.
b Isa. 43:25.
5*a* DeB 28:7; 84:19. USH Çelësa të priftërisë.
b USH Ordinanca.
7*a* USH Fal; Heqje e mëkateve.
b Num. 5:6–7; DeB 19:20; 58:43. USH Rrëfej, rrëfim.
c DeB 76:31–37.
8*a* USH Grindje.
b USH Ndëshkoj, ndëshkues.
9*a* Mr. 11:25–26; DeB 82:1.
b Mt. 6:14–15; Ef. 4:32.
10*a* Eks. 33:19; Alma 39:6; DeB 56:14.
b Mosia 26:29–31.
11*a* 1 Sam. 24:12.
b 2 Tim. 4:14.
12*a* DeB 42:80–93.

tim. Ata [a]mallkuan si ligësi atë gjë në të cilën nuk kishte ligësi; megjithatë unë e kam falur shërbëtorin tim Isaac Morley.

17 Dhe gjithashtu shërbëtori im [a]Edward Patridge, vini re, ai ka mëkatuar dhe [b]Satani kërkon ta shkatërrojë shpirtin e tij; por kur këto gjëra t'u bëhen të njohura atyre dhe ata të pendohen për ligësinë, do të falen.

18 Dhe tani, në të vërtetë unë them se është e domosdoshme për mua që shërbëtori im Sidney Gilbert, pas pak javësh, të kthehet në punën e tij dhe në detyrën e tij në tokën e Sionit;

19 Dhe atë që ai e ka parë e dëgjuar, t'u bëhet e njohur dishepujve të mi, që ata të mos gjejnë vdekje. Dhe për këtë shkak i kam folur këto gjëra.

20 Dhe përsëri, unë ju them, me qëllim që shërbëtori im Isaac Morley të mos [a]tundohet më shumë se ç'është në gjendje të durojë dhe të mos këshillojë gabim që t'ju dëmtojë, unë dhashë urdhërim që ferma e tij të shitet.

21 Unë nuk dëshiroj që shërbëtori im Frederick G. Williams ta shesë fermën e tij, sepse unë, Zoti, dëshiroj të ruaj një vend të sigurt në tokën e Kirtland-it, për hapësirën e pesë viteve, në të cilën nuk do t'u jap fund të ligjve, që në këtë mënyrë të mund të shpëtoj disa.

22 Dhe pas asaj dite, unë Zoti, nuk do të mbaj [a]fajtor asnjë që do të shkojë zemërhapur në tokën e Sionit; sepse unë, Zoti, kam nevojë për [b]zemrat e fëmijëve të njerëzve.

23 Vini re, e tanishmja quhet e [a]sotme deri në [b]ardhjen e Birit të Njeriut dhe në të vërtetë është një ditë [c]sakrifice dhe një ditë për të dhjetën e popullit tim; sepse ai që do të paguajë të [d]dhjetën, nuk do të [e]digjet në ardhjen e tij.

24 Sepse pas së sotmes vjen [a]djegia—kjo është duke folur sipas mënyrës së Zotit—sepse në të vërtetë unë them, nesër gjithë [b]krenarët dhe ata që veprojnë ligësisht, do të jenë si kashta; dhe do t'i djeg ata, sepse unë jam Zoti i Ushtrive; dhe unë nuk do të kursej asnjë që mbetet në [c]Babiloni.

25 Prandaj, nëse më besoni, ju do të punoni derisa të quhet e sotme.

26 Dhe nuk është e përshtatshme që shërbëtorët e mi, [a]Newel K. Whitney dhe Sideny Gilbert, t'i shesin [b]dyqanet e

16*a* 2 Ne. 15:20; DeB 121:16.
17*a* USH Partridge, Edward.
b USH Djall.
20*a* USH Tundoj, tundim.
22*a* USH Faj.
b Eks. 35:5; DeB 59:15; 64:34.
23*a* DeB 45:6; 64:24–25.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
c USH Sakrificë.
d Mal. 3:10–11. USH Dhjeta (të), dhjetë (e).
e Mal. 4:1; 3 Ne. 25:1; JS—H 1:37.
24*a* Isa. 66:15–16. USH Tokë—Pastrimi i tokës; Botë—Fundi i botës.
b Mal. 3:15; 2 Ne. 12:12; 23:11. USH Kryelartësi, krenari.
c DeB 1:16. USH Babel, Babiloni.
26*a* USH Whitney, Newel K.
b DeB 57:8.

tyre dhe pronat e tyre këtu; sepse kjo nuk është urtësi derisa pjesa e mbetur e kishës që qëndron në këtë vend, do të shkojë në tokën e Sionit.

27 Vini re, thuhet në ligjet e mia, ose ndalohet, të hyni në [a]borxh tek armiqtë tuaj;

28 Por vini re, nuk thuhet në asnjë kohë që Zoti nuk do të marrë kur t'i pëlqejë dhe nuk do të paguajë kur t'i duket atij mirë.

29 Prandaj, ngaqë jeni vetëveprues, ju jeni në punën e Zotit; dhe çdo gjë që e bëni sipas vullnetit të Zotit, është puna e Zotit.

30 Dhe ai ju ka caktuar të siguroni për shenjtorët e tij në këto ditë të fundit, që ata të mund të fitojnë [a]trashëgim në tokën e Sionit.

31 Dhe vini re, unë, Zoti, ju shpall, dhe [a]fjalët e mia janë të sigurta e nuk do të [b]dështojnë, që ata do ta fitojnë atë.

32 Por gjithë gjërat duhet të ndodhin në kohën e tyre.

33 Prandaj, mos u [a]lodhni së bëri mirë, sepse ju po ngrini themelin e një vepre të madhe. Dhe nga gjëra të [b]vogla vjen ajo që është e madhe.

34 Vini re, Zoti [a]kërkon [b]zemrën dhe një mendje të gatshme; dhe të gatshmit dhe të [c]bindurit do të hanë të mirat e tokës së Sionit në këto ditë të fundit.

35 Dhe [a]rebelët do të [b]flaken jashtë nga toka e Sionit dhe do të dërgohen larg e nuk do ta trashëgojnë tokën.

36 Sepse, në të vërtetë unë ju them se rebelët nuk janë nga gjaku i [a]Efraimit, prandaj ata do të shkulen.

37 Vini re, unë, Zoti, e kam bërë kishën time në këto ditë të fundit si një gjykatës të ulur mbi një kodër, apo në një vend të lartë, për të gjykuar kombet.

38 Sepse do të ndodhë që banorët e Sionit do t'i [a]gjykojnë të gjitha gjërat që lidhen me Sionin.

39 Dhe gënjeshtarët e hipokritët do të provohen prej tyre dhe ata që nuk janë [a]apostuj e profetë, do të njihen.

40 Dhe madje [a]peshkopi që është [b]gjykatës dhe këshilltarët e tij, në qoftë se nuk janë besnikë në [c]kujdestaritë e tyre, do të dënohen dhe të [d]tjerë do të vihen në vend të tyre.

41 Sepse, vini re, unë ju them se [a]Sioni do të lulëzojë dhe [b]lavdia e Zotit do të jetë mbi të;

27*a* USH Borxh.
30*a* DeB 63:48.
31*a* Mr. 13:31; 2 Ne. 31:15; DeB 1:37–38.
b DeB 76:3.
33*a* Gal. 6:9.
b DeB 123:16.
34*a* Mik. 6:8.
b LiP. 32:46; Joz. 22:5; Morm. 9:27.
USH Zemër.
c Isa. 1:19.
USH Bindje, bindur (i), bindem.
35*a* USH Kryengritje.
b DeB 41:5; 50:8–9; 56:3.
USH Shkishërim.
36*a* LiP. 33:16–17.
38*a* Isa. 2:3–4; DeB 133:21.
39*a* Zbu. 2:2.
USH Apostull.
40*a* USH Peshkop.
b DeB 58:17; 107:72–74.
c USH Kujdestar, kujdestari.
d DeB 107:99–100.
41*a* USH Sion.
b DeB 45:67; 84:4–5; 97:15–20.
USH Lavdi.

42 Dhe ai do të jetë një [a]emblemë për njerëzit dhe do të vijnë në të prej çdo kombi nën qiell.
43 Dhe dita do të vijë, kur kombet e tokës do të [a]dridhen për shkak të tij dhe do të frikësohen për shkak të të tmerrshmëve të tij. Zoti e ka thënë atë. Amen.

SEKSIONI 65

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në tetor 1831 (*History of the Church, *1:218). Profeti e përcakton këtë zbulesë si një lutje.*

1–2, Çelësat e mbretërisë së Perëndisë i besohen njeriut në tokë dhe kauza e ungjillit do të triumfojë; 3–6, Mbretëria mijëvjeçare e qiellit do të vijë dhe do të bashkohet me mbretërinë e Perëndisë në tokë.

VINI vesh e dëgjoni një zë që është i atij të dërguar nga lart, i cili është i fortë e i fuqishëm, shtrirja e të cilit është deri në skajet e tokës, po, zëri i të cilit është për njerëzit—[a]Përgatisni ju udhën e Zotit, bëjini shtigjet e tij të drejta.

2 [a]Çelësat e [b]mbretërisë së Perëndisë i jepen njeriut në tokë dhe që atje do të përhapet ungjilli deri në fundet e dheut, ashtu si [c]guri që shkëputet pa duar nga mali, do të përhapet derisa të ketë [d]mbushur tërë tokën.

3 Po, një zë duke thirrur—Përgatisni ju udhën e Zotit, përgatisni ju [a]darkën e Qengjit, bëhuni gati për [b]Dhëndrin.

4 Lutjuni Zotit, thërrisni emrin e tij të shenjtë, i bëni të njohura veprat e tij të mrekullueshme mes njerëzve.

5 Lutjuni Zotit, që mbretëria e tij të mund të përhapet mbi tokë, që banorët e saj të mund ta pranojnë atë dhe të përgatiten për ditët që do të vijnë, në të cilat Biri i Njeriut do të [a]zbresë në qiell, i [b]veshur me shkëlqimin e [c]lavdisë së tij, për të takuar [d]mbretërinë e Perëndisë që është ngritur mbi tokë.

6 Prandaj, u përhaptë [a]mbretëria e Perëndisë, që [b]mbretëria e qiellit të mund të vijë, që ti, O Perëndi, të mund të përlëvdohesh në qiell si dhe në tokë, që armiqtë e tu të mund të mposhten; sepse i [c]yti është nderi, fuqia dhe lavdia, përherë e përgjithmonë. Amen.

42*a* USH Flamur.
43*a* Isa. 60:14; DeB 97:19–20.
65 1*a* Isa. 40:3; Mt. 3:3; Gjo. 1:23.
2*a* Mt. 16:19; DeB 42:69. USH Çelësa të priftërisë.
b DeB 90:1–5.
c Dan. 2:34–45.
d Psa. 72:19. USH Daniel—Libri i Danielit; Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
3*a* Mt. 22:1–14; Zbu. 19:9; DeB 58:11.
b USH Dhëndër.
5*a* Mt. 24:30.
b Psa. 93:1.
c USH Lavdi.
d Dan. 2:44.
6*a* USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
b Zbu. 11:15.
c 1 Kro. 29:11; Mt. 6:13.

SEKSIONI 66

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Orange, Ohio, më 25 tetor 1831 (*History of the Church*, 1:219–221). Kjo ishte dita e parë e një konference të rëndësishme. Në parathënie të kësaj zbulese, Profeti shkroi: "Me kërkesën e William E. McLellin-it, unë i kërkova Zotit dhe mora sa vijon" (*History of the Church*, 1:220).*

1–4, Besëlidhja e përjetshme është plotësia e ungjillit; 5–8, Pleqtë duhet të predikojnë, të dëshmojnë dhe të arsyetojnë me njerëzit; 9–13, Shërbimi besnik në shërbesë siguron një trashëgim të jetës së përjetshme.

VINI re, kështu i thotë Zoti shërbëtorit tim William E. McLellin—Bekuar qofsh për aq sa ti ke hequr dorë nga paudhësitë e tua dhe i ke pranuar të vërtetat e mia, thotë Zoti, Shëlbuesi yt, Shpëtimtari i botës, madje i aq shumë vetëve sa [a]besojnë në emrin tim.

2 Në të vërtetë unë ju them, bekuar qofshi ju që morët [a]besëlidhjen time të përjetshme, madje plotësinë e ungjillit tim, të dërguar fëmijëve të njerëzve, që ata të mund të kenë [b]jetë dhe të mund të bëhen pjesëmarrës të lavdive që do të zbulohen në ditët e fundit, siç ishte shkruar nga profetët dhe apostujt në ditët e lashta.

3 Në të vërtetë unë të them ty, shërbëtorit tim William, se ti je i pastër, por jo i tëri; pendohu, si rrjedhim, për ato gjëra që nuk janë të kënaqshme në sytë e mi, tha Zoti, sepse Zoti do të t'i [a]tregojë ato.

4 Dhe tani, në të vërtetë, unë, Zoti, do të të tregoj çka dëshiroj lidhur me ty ose cili është vullneti im lidhur me ty.

5 Vër re, në të vërtetë unë të them se është vullneti im që ti ta [a]shpallësh ungjillin tim nga një tokë në tjetrën dhe nga një qytet në tjetrin, po, në ato krahina përreth, ku ai nuk është shpallur.

6 Mos qëndro shumë ditë në këtë vend; mos shko akoma në tokën e Sionit; por sa të mund të dërgosh, dërgo; me fjalë të tjera, mos mendo për pasurinë tënde.

7 [a]Shko në tokat e lindjes, jep [b]dëshmi në çdo vend, çdo populli dhe në sinagogat e tyre, duke arsyetuar me njerëzit.

8 Shërbëtori im Samuel H. Smith duhet të vijë me ty dhe mos e braktis atë e jepi atij udhëzimet e tua; dhe ai që është besnik, do të bëhet i [a]fortë në çdo vend; dhe unë, Zoti, do të vij me ju.

9 Vër [a]duart mbi të sëmurët dhe ata do të [b]shërohen. Mos u kthe derisa unë, Zoti, do të të

66 1*a* Gjo. 1:12.
USH Besim, besoj.
2*a* USH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
b Gjo. 10:10; 3 Ne. 5:13.
3*a* Jakobi 4:7; Eth. 12:27.
5*a* Mr. 16:15.
7*a* DeB 75:6.
b USH Dëshmi.
8*a* DeB 52:17; 133:58.
9*a* USH Administrim i të sëmurëve; Duar, vënie e.
b Mt. 9:18.
USH Shëroj, shërime.

dërgoj. Ji i durueshëm në mjerim. [c]Kërko dhe do të marrësh; trokit e do të të çelet.

10 Mos kërko të rëndohesh. Braktis gjithë padrejtësinë. Mos shkel [a]besnikërinë bashkëshortore—një tundim me të cilin ti je shqetësuar.

11 [a]Bindju këtyre thënieve, sepse ato janë të vërteta dhe besnike; dhe ti duhet ta lartësosh detyrën tënde dhe duhet të mbledhësh shumë njerëz në [b]Sion me [c]këngë gëzimi të përjetshëm mbi kokat e tyre.

12 [a]Vazhdo në këto gjëra madje deri në fund dhe ti do të kesh një [b]kurorë jete të përjetshme në të djathtën e Atit tim, i cili është plot hir e të vërtetë.

13 Në të vërtetë, kështu thotë Zoti, [a]Perëndia yt, Shëlbuesi yt, madje Jezu Krishti. Amen.

SEKSIONI 67

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në nëntor 1831 (*History of the Church, *1:224–225). Rasti ishte ai i një konference të veçantë dhe i botimit të zbulesave tashmë të marra nga Zoti nëpërmjet Profetit, të cilat u morën në konsideratë dhe sipas tyre u veprua (shih kreun e seksionit 1). U vendos që Oliver Cowdery dhe John Whitmer-i duhej t'i merrnin dorëshkrimet e zbulesave në Independence, ku W. W. Phelps do t'i botonte ato si Libri i Urdhërimeve. Shumë prej vëllezërve dhanë dëshmi solemne që zbulesat e përmbledhura për botim deri atëherë ishin tepër të vërteta, siç u dëshmua nga Fryma e Shenjtë që u derdh mbi ta. Profeti shënon se, pasi ishte marrë zbulesa e njohur si seksioni 1, pati disa biseda kundërshtuese lidhur me gjuhën e përdorur në zbulesat. Zbulesa e tanishme pasoi.*

1–3, Zoti i dëgjon lutjet e pleqve të tij dhe vëzhgon mbi ta; 4–9, Ai sfidon njeriun më të mençur të riprodhojë më të voglën e zbulesave të tij; 10–14, Pleqtë besnikë do të gjallërohen me anë të Shpirtit dhe do ta shohin fytyrën e Perëndisë.

VINI re dhe binduni, O ju [a]pleq të kishës sime, të cilët jeni mbledhur së bashku, lutjet e të cilëve i kam dëgjuar dhe zemrat e të cilëve i njoh e dëshirat e të cilëve kanë arritur tek unë.

2 Vini re dhe shihni, [a]sytë e mi janë mbi ju dhe qiejt e toka janë në duart e mia dhe pasuritë e përjetësisë janë të miat për t'i dhënë.

3 Ju u përpoqët të besoni se duhet të merrni bekimin që ju ofrua juve; por vini re, në të

9*c* Jak. 1:5.
10*a* USH Shkelje kurore.
11*a* DeB 35:24.
b DeB 11:6.
c Isa. 35:10; DeB 45:71.
USH Këndoj.
12*a* 2 Tim. 3:14–15; 2 Ne. 31:20.
b Isa. 62:3; Mt. 25:21; 1 Pj. 5:4.
13*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri.
67 1*a* USH Plak.
2*a* Psa. 34:15.

vërtetë unë ju them se pati [a]frikë në zemrat tuaja dhe në të vërtetë kjo është arsyeja që nuk e morët.

4 Dhe tani unë, Zoti, ju jap [a]dëshmi për të vërtetën e këtyre urdhërimeve të cilat janë vënë përpara jush.

5 Sytë tuaj kanë qenë mbi shërbëtorin tim Joseph Smith të Riun dhe [a]gjuhën e tij ju e keni njohur, dhe papërsosmëritë e tij ju i keni ditur; dhe ju keni kërkuar në zemrat tuaja dituri, që ju të mund të shpreheni përtej gjuhës së tij; këtë ju gjithashtu e dini.

6 Tani, kërkoni në Librin e Urdhërimeve, madje më të voglin që është mes tyre, dhe caktoni atë që është më i [a]mençuri mes jush;

7 Ose, nëse ka mes jush që do të bëjnë një të ngjashëm me të, atëherë ju shfajësoheni që thoni se nuk e dini që ato janë të vërteta;

8 Por nëse nuk e bëni dot një të ngjashëm me të, ju jeni nën dënim, në qoftë se nuk [a]jepni dëshmi që ato janë të vërteta.

9 Sepse ju e dini se nuk ka padrejtësi në to dhe se ajo që është e [a]drejtë, vjen nga lart, nga Ati i [b]dritave.

10 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them se është privilegji juaj dhe një premtim ju jap juve që jeni shuguruar në këtë shërbesë, se për aq sa ju zhvisheni nga [a]xhelozitë e [b]frika dhe [c]përuleni përpara meje, sepse nuk jeni të përulur sa duhet, [d]veli do të copëtohet dhe ju do të më [e]shihni mua e do të dini se unë jam—jo me mendjen e kontrolluar nga mishi, as me atë natyrore, por me shpirtëroren.

11 Sepse [a]askush se ka parë Perëndinë ndonjëherë në mish, përveçse i nxitur nga Shpirti i Perëndisë.

12 As nuk mundet një [a]njeri i natyrshëm të durojë praninë e Perëndisë, as sipas mendjes së kontrolluar nga mishi.

13 Ju nuk jeni në gjendje ta duroni praninë e Perëndisë tani, as shërbesën e engjëjve; si rrjedhim, vazhdoni me [a]durim derisa të [b]përsoseni.

14 Mendjet tuaja nuk duhet të kthehen pas; dhe kur të jeni të [a]denjë, në kohën time të caktuar, ju do të shihni e dini atë që u dha mbi ju nëpërmjet duarve të shërbëtorit tim Joseph Smith të Riut. Amen.

3*a* USH Frikë.
4*a* USH Dëshmi; Vërtetë (e).
5*a* DeB 1:24.
6*a* 2 Ne. 9:28–29, 42.
8*a* USH Dëshmitar.
9*a* Moro. 7:15–18.
b Jak. 1:17; DeB 50:24; 84:45; 88:49.
10*a* USH Xheloz, xhelozi.
b USH Frikë.
c USH Përul, përulësi.
d USH Vel.
e DeB 88:68; 93:1; 97:16.
11*a* PJS, Eks. 33:20, 23; Gjo. 1:18; 6:46; PJS, 1 Gjo. 4:12; DeB 84:19–22; Mois. 1:11, 14.
12*a* Mosia 3:19. USH Njeri i natyrshëm.
13*a* Rom. 2:7. USH Durim.
b Mt. 5:48; 3 Ne. 12:48.
14*a* USH Denjë (i), denjësi.

SEKSIONI 68

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në nëntor 1831, me kërkesën e Orson Hyde-it, Luke S. Johnson-it, Lyman E. Johnson-it dhe William E. McLellin-it (*History of the Church, *1:227–22). Edhe pse kjo zbulesë u dha në përgjigje të përgjërimit që mendja e Zotit të bëhej e njohur lidhur me pleqtë e përmendur, një pjesë e mirë e përmbajtjes i përket tërë Kishës.*

1–5, Fjalët e pleqve, kur nxiten nga Fryma e Shenjtë, janë shkrime të shenjta; 6–12, Pleqtë duhet të predikojnë e të pagëzojnë dhe shenja do t'i ndjekin besimtarët e vërtetë; 13–24, I parëlinduri mes bijve të Aaronit mund të shërbejë si Peshkopi Kryesues (që është të mbajë çelësat e kryesimit si peshkop) nën drejtimin e Presidencisë së Parë; 25–28, Prindërit urdhërohen t'u mësojnë ungjillin fëmijëve të tyre; 29–35, Shenjtorët duhet ta respektojnë Shabatin, të punojnë me zell dhe të luten.

SHËRBËTORI im, Orson Hyde, u thirr me anë të shugurimit të tij për të shpallur ungjillin e përjetshëm, me anë të [a]Shpirtit të Perëndisë së gjallë, nga populli në popull e nga vendi në vend, në grumbullimet e të ligjve, në sinagogat e tyre, duke arsyetuar me ta dhe duke u shpjeguar atyre gjithë shkrimet e shenjta.

2 Dhe, vini re dhe shihni, ky është një model për të gjithë ata që u shuguruan në këtë priftëri, misioni i së cilës u caktohet atyre për të shkuar—

3 Dhe ky është modeli për ta, që ata duhet të [a]flasin, ashtu siç nxiten nga Fryma e Shenjtë.

4 Dhe çfarëdo që ata do të flasin kur nxiten nga [a]Fryma e Shenjtë, do të jetë shkrim i shenjtë, do të jetë vullneti i Zotit, do të jetë mendja e Zotit, do të jetë fjala e Zotit, do të jetë zëri i Zotit dhe [b]fuqia e Perëndisë për shpëtim.

5 Vini re, ky është premtimi i Zotit për ju, O ju shërbëtorët e mi.

6 Prandaj, merrni zemër dhe mos u [a]frikësoni, sepse unë, Zoti, jam me ju dhe do t'ju qëndroj përkrah; dhe ju do të jepni dëshmi për mua, madje Jezu Krishtin, që jam Biri i Perëndisë së gjallë, që isha, që jam dhe që do të vij.

7 Kjo është fjala e Zotit për ty, shërbëtori im [a]Orson Hyde, dhe gjithashtu për shërbëtorin tim Luke Johnson, dhe për shërbëtorin tim Lyman Johnson, dhe për shërbëtorin tim William E. McLellin, dhe për gjithë pleqtë besnikë të kishës sime—

8 [a]Shkoni ju në të tërë botën, i

68 1*a* USH Frymë e Shenjtë.
3*a* 2 Pj. 1:21; DeB 18:32; 42:16; 100:5.
4*a* USH Frymë e Shenjtë; Zbulesë.
b Rom. 1:16.
6*a* Isa. 41:10.
7*a* USH Hyde, Orson.
8*a* DeB 1:2; 63:37.

[b]predikoni ungjillin çdo [c]krijese, duke vepruar me [d]autoritetin që jua kam dhënë, duke [e]pagëzuar në emër të Atit dhe të Birit dhe të Frymës së Shenjtë.

9 Dhe [a]ai që beson e pagëzohet, do të [b]shpëtohet dhe ai që nuk beson, do të [c]mallkohet.

10 Dhe ai që beson, do të bekohet me [a]shenja që e shoqërojnë, madje siç është shkruar.

11 Dhe juve do t'ju jepet të dini [a]shenjat e kohërave dhe shenjat e ardhjes së Birit të Njeriut;

12 Dhe për aq vetë sa Ati do të japë dëshmi, juve do t'ju jepet fuqi t'i [a]vulosni ata në jetë të përjetshme. Amen.

13 Dhe tani, lidhur me çështjet përveç besëlidhjeve dhe urdhërimeve, ato janë këto—

14 Ka më pas, në kohën e duhur të Zotit, [a]peshkopë të tjerë për t'u veçuar në kishë, për të shërbyer madje si edhe i pari;

15 Prandaj ata duhet të jenë [a]priftërinj të lartë, që janë të denjë dhe ata do të caktohen nga [b]Presidencia e Parë e Priftërisë Melkizedeke, në qoftë se ata nuk janë pasardhës të drejtpërdrejtë të [c]Aaronit;

16 Dhe nëse janë pasardhës të drejtpërdrejtë të [a]Aaronit, ata kanë të drejtë të ligjshme në detyrën e peshkopit, në qoftë se janë të parëlindurit mes bijve të Aaronit;

17 Sepse i parëlinduri mban të drejtën e kryesimit mbi këtë priftëri dhe [a]çelësat ose autoritetin e saj.

18 Askush nuk ka të drejtë të ligjshme në këtë detyrë, për të mbajtur çelësat e kësaj priftërie, përveç atij që është një pasardhës i [a]drejtpërdrejtë dhe i parëlinduri i Aaronit.

19 Por, ngaqë një [a]prift i lartë i Priftërisë Melkizedeke ka autoritet të kryejë të gjitha detyrat më të vogla, ai mund ta kryejë detyrën e [b]peshkopit, kur asnjë pasardhës i drejtpërdrejtë i Aaronit nuk mund të gjendet, me kusht që ai të thirret dhe të veçohet e shugurohet në këtë fuqi, nën duart e Presidencisë së parë të Priftërisë Melkizedeke.

20 Dhe një pasardhës i drejtpërdrejtë i Aaronit, gjithashtu, duhet të caktohet nga kjo Presidenci dhe të gjendet i denjë, dhe të [a]vajoset, dhe të [b]shugurohet nën duart e kësaj Presidencie, përndryshe ata nuk autorizohen ligjërisht për të vepruar në priftërinë e tyre.

21 Por, për arsye të dekretit

8*b* USH Punë misionare; Predikoj.
c Mr. 16:15.
d USH Autoritet.
e USH Pagëzim, pagëzoj.
9*a* Mr. 16:16; DeB 20:25.
b USH Shpëtim.
c USH Mallkim.
10*a* USH Shenjë.
11*a* USH Shenja të kohërave.
12*a* DeB 1:8; 132:49.
USH Vulos, vulosje.
14*a* USH Peshkop.
15*a* DeB 72:1.
b USH Presidenci e Parë.
c USH Aaron, vëlla i Moisiut.
16*a* DeB 107:15–17.
USH Priftëri Aarone.
17*a* USH Çelësa të priftërisë.
18*a* Eks. 40:12–15; DeB 84:18; 107:13–16, 70–76.
19*a* USH Prift i lartë.
b USH Peshkop.
20*a* USH Vajos.
b USH Shuguroj, shugurim.

lidhur me të drejtën e tyre të priftërisë, duke zbritur nga ati te biri, ata mund ta kërkojnë vajosjen e tyre, në qoftë se në çdo kohë mund të provojnë prejardhjen e tyre ose e vërtetojnë atë me anë të zbulesës nga Zoti, nën duart e presidencisë së lartpërmendur.

22 Dhe përsëri, asnjë peshkop apo prift i lartë që do të veçohet për këtë shërbesë, nuk do të gjykohet ose dënohet për ndonjë krim, përveçse përpara [a]Presidencisë së Parë të kishës;

23 Dhe për aq sa gjendet fajtor përpara kësaj Presidencie, me anë të dëshmisë që nuk mund të vihet në dyshim, ai do të dënohet;

24 Dhe nëse pendohet, ai do të [a]falet, në përputhje me besëlidhjet dhe urdhërimet e kishës.

25 Dhe përsëri, për aq sa [a]prindërit kanë fëmijë në Sion ose në ndonjë nga [b]kunjat e tij që organizohen, të cilët nuk i [c]mësojnë të kuptojnë doktrinën e pendimit, të besimit në Krishtin, Birin e Perëndisë së gjallë, dhe të pagëzimit e të dhuratës së Frymës së Shenjtë me anë të vënies së duarve, kur janë [d]tetë vjeç, [e]mëkati qoftë mbi kokat e prindërve.

26 Sepse ky do të jetë një ligj për banorët e [a]Sionit, ose në ndonjë nga kunjat e tij, që organizohen.

27 Dhe fëmijët e tyre do të [a]pagëzohen për [b]heqjen e mëkateve të tyre, kur të bëhen [c]tetë vjeç dhe do të marrin vendosjen e duarve.

28 Dhe ata gjithashtu duhet t'i mësojnë fëmijët e tyre të [a]luten dhe të ecin drejt përpara Zotit.

29 Dhe banorët e Sionit duhet gjithashtu të respektojnë ditën e [a]Shabatit për ta mbajtur atë të shenjtë.

30 Dhe banorët e Sionit gjithashtu duhet të kujtojnë punët e tyre, për aq sa janë caktuar të punojnë, plot besnikëri; sepse dembeli do të mbahet në kujtesë përpara Zotit.

31 Tani, unë, Zoti, nuk jam i kënaqur me banorët e Sionit, sepse ka [a]dembelë mes tyre; dhe fëmijët e tyre gjithashtu rriten në [b]ligësi; ata gjithashtu nuk i [c]kërkojnë me zell pasuritë e përjetësisë, por sytë e tyre janë plot lakmi.

32 Këto gjëra nuk duhet të jenë dhe duhet të hiqen nga mesi i tyre; prandaj shërbëtori im Oliver Cowdery duhet t'i çojë këto thënie në tokën e Sionit.

33 Dhe një urdhërim u jap unë atyre—se ai që nuk i kryen [a]lutjet e tij përpara Zotit në

22*a* USH Presidenci e Parë.
24*a* USH Fal.
25*a* USH Familje—Përgjegjësitë e prindërve.
b USH Kunj.
c USH Mësoj, mësues.
d DeB 18:42; 20:71.
e Jakobi 1:19; DeB 29:46–48.
26*a* USH Sion.
27*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Heqje e mëkateve.
c USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
28*a* USH Lutje.
29*a* DeB 59:9–12. USH Ditë e shabatit.
31*a* USH Përtac, përtaci.
b USH Lig (i), ligësi.
c DeB 6:7.
33*a* USH Lutje.

stinën e tyre, ai duhet të mbahet në [b]kujtesë përpara gjykatësit të popullit tim.

34 Këto [a]thënie janë të vërteta dhe besimtare; si rrjedhim, mos i shkelni ato as mos [b]hiqni prej tyre.

35 Vini re, unë jam [a]Alfa dhe Omega dhe unë [b]vij shpejt. Amen.

SEKSIONI 69

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në nëntor 1831 (*History of the Church, *1:234–235). Përmbledhja e zbulesave që do të botoheshin në botimet e hershme, ishte miratuar në konferencën e veçantë të 1 nëntorit. Më 3 nëntor, zbulesa që këtu shfaqet si seksioni 133, u shtua dhe u quajt Shtojca. Nëpërmjet vendimit të konferencës, Oliver Cowdery u caktua ta çonte dorëshkrimin e zbulesave dhe të urdhërimeve të përmbledhura në Independence, Missouri, për t'u shtypur. Ai duhej gjithashtu të merrte me vete paratë që ishin kontribuar për ndërtimin e Kishës në Missouri. Ngaqë kursi i udhëtimit do ta çonte atë përmes një vendi pak të banuar drejt kufirit, një shok për udhëtimin ishte i dëshirueshëm.*

1–2, John Whitmer duhet ta shoqërojë Oliver Cowdery-n për në Missouri; 3–8, Ai gjithashtu duhet të predikojë dhe të mbledhë, regjistrojë dhe shkruajë të dhëna historike.

Më dëgjoni mua, thotë Zoti, Perëndia juaj, për hir të shërbëtorit tim [a]Oliver Cowdery. Nuk është urtësi në mua që atij t'i besohen urdhërimet dhe paratë që do t'i çojë për në tokën e Sionit, veç nëse shkon me të dikush që do të jetë i vërtetë dhe besnik.

2 Prandaj unë, Zoti, dëshiroj që shërbëtori im [a]John Whitmer të shkojë me shërbëtorin tim Oliver Cowdery;

3 Dhe gjithashtu që ai do të vazhdojë të shkruajë dhe të bëjë një [a]histori të gjithë gjërave të rëndësishme që ai do të vëzhgojë e dijë lidhur me kishën time;

4 Dhe gjithashtu që ai merr [a]këshillë e ndihmë nga shërbëtori im Oliver Cowdery dhe të tjerët.

5 Dhe gjithashtu, shërbëtorët e mi që janë përhapur në botë, duhet t'i dërgojnë tregimet e [a]kujdestarive të tyre në tokën e Sionit;

6 Sepse toka e Sionit do të jetë një truall dhe një vend për t'i marrë e për t'i bërë gjithë këto gjëra.

7 Megjithatë, shërbëtori im John Whitmer duhet të udhëtojë shumë herë nga vendi në vend dhe nga kisha në kishë,

33*b* USH Ndëshkoj, ndëshkues; Gjykoj, gjykim.
34*a* Zbu. 22:6.
b DeB 20:35; 93:24–25.
35*a* USH Alfa; Omega.
b DeB 1:12.
69 1*a* USH Cowdery, Oliver.
2*a* USH Whitmer, John.
3*a* DeB 47:1–3; 85:1.
4*a* USH Këshillë.
5*a* USH Kujdestar, kujdestari.

që ai të mund të fitojë dituri më me lehtësi—

8 Duke predikuar e duke këshilluar, duke shkruar, duke kopjuar, duke zgjedhur e duke marrë të gjitha gjërat që do të jenë për të mirën e kishës dhe për brezat në rritje që do të rriten në tokën e [a]Sionit, për ta zotëruar atë nga brezi në brez, përherë e përgjithmonë. Amen.

SEKSIONI 70

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 12 nëntor 1831 (*History of the Church, *1:235–237). Historia e shkruar nga Profeti thotë se katër konferenca të veçanta u mbajtën nga 1 deri më 12 nëntor. Në kuvendin e fundit të këtyre kuvendeve, rëndësia e madhe e Librit të Urdhërimeve, më vonë i quajtur Doktrina e Besëlidhje, u mor në konsideratë; dhe Profeti i referohet atij si "themeli i Kishës në këto ditë të fundit dhe një përfitim për botën, duke treguar që çelësat e mistereve të mbretërisë së Shpëtimtarit tonë përsëri i janë besuar njeriut" (*History of the Church, *1:235).*

1–5, Kujdestarë caktohen për të botuar zbulesat; 6–13, Ata që punojnë në gjëra shpirtërore, janë të denjë për shpërblimin e tyre; 14–18, Shenjtorët duhet të jenë të barabartë në gjëra tokësore.

VINI re e dëgjoni, O ju banorë të Sionit dhe gjithë ju njerëz të kishës sime që jeni larg, dhe dëgjoni fjalën e Zotit, që unë ia jap shërbëtorit tim Jozef Smith të Riut dhe gjithashtu shërbëtorit tim Martin Harris, dhe gjithashtu shërbëtorit tim Oliver Cowdery, dhe gjithashtu shërbëtorit tim John Whitmer, dhe gjithashtu shërbëtorit tim Sidney Rigdon, dhe gjithashtu shërbëtorit tim William W. Phelps, sipas mënyrës së urdhërimit për ta.

2 Sepse unë iu jap atyre një urdhërim; prandaj, vini vesh e dëgjoni, sepse kështu u thotë Zoti atyre—

3 Unë, Zoti, i kam caktuar dhe i kam shuguruar të jenë [a]kujdestarë mbi zbulesat dhe urdhërimet që u kam dhënë dhe që do t'ua jap më pas;

4 Dhe një llogari të kësaj kujdestarie do t'ua kërkoj atyre në ditën e gjykimit.

5 Prandaj ua kam caktuar atyre dhe kjo është detyra e tyre në kishën e Perëndisë, për t'i mbikqyrur ato dhe çështjet e lidhura me to, po, përfitimet e tyre.

6 Si rrjedhim, një urdhërim unë u jap që ata nuk do t'ia japin këto gjëra kishës, as botës;

7 Megjithatë, për aq sa ata marrin më shumë se ç'është e nevojshme për nevojat e tyre dhe dëshirat e tyre, ajo mund të jepet në [a]shtëpinë time të ruajtjes.

8*a* USH Sion.
70 3*a* 1 Kor. 4:1; DeB 72:20.
7*a* DeB 72:9–10.

8 Dhe përfitimet duhet t'u përkushtohen banorëve të Sionit dhe brezave të tyre, për aq sa ata të bëhen [a]trashëgimtarë sipas ligjeve të mbretërisë.

9 Vini re, kjo është çfarë Zoti kërkon nga çdo njeri në [a]kujdestarinë e tij, madje ashtu si unë, Zoti, ia kam caktuar ose do t'ia caktoj më pas çdo njeriu.

10 Dhe vini re, nuk përjashtohet nga ky ligj askush që i përket kishës së Perëndisë së gjallë;

11 Po, as peshkopi, as [a]përfaqësuesi që mban shtëpinë e ruajtjes së Zotit, as ai që caktohet në një kujdestari mbi gjëra tokësore.

12 Ai që caktohet për të administruar gjëra shpirtërore, po ai është i [a]denjë për shpërblimin e tij, sikurse ata që caktohen në një kujdestari për të administruar në gjëra tokësore;

13 Po, madje më me begati, begati e cila shumohet për ta nëpërmjet manifestimeve të Shpirtit.

14 Megjithatë, në gjërat tuaja tokësore ju duhet të jini të [a]barabartë dhe kjo jo kundër dëshirës, përndryshe begatia e manifestimeve të Shpirtit do të jetë fshehur.

15 Tani, këtë [a]urdhërim ua jap shërbëtorëve të mi për të mirën e tyre, ndërsa ata mbesin, për një manifestim të bekimeve të mia mbi kokat e tyre dhe për një shpërblim të [b]zellit të tyre dhe për sigurinë e tyre;

16 Për ushqim e për [a]veshje, për një trashëgim, për shtëpitë e për tokat, në çfarëdo rrethanash unë, Zoti, do t'i vendos ata dhe kudo që unë, Zoti, do t'i dërgoj.

17 Sepse ata kanë qenë besnikë mbi [a]shumë gjëra dhe kanë bërë mirë për aq sa nuk kanë mëkatuar.

18 Vini re, unë, Zoti, jam i [a]mëshirshëm e do t'i bekoj dhe ata do të hyjnë në gëzimin e këtyre gjërave. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 71

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në Hiram, Ohio, më 1 dhjetor 1831 (*History of the Church*, 1:238–239). Profeti kishte vazhduar të përkthente Biblën, me Sidney Rigdon-in si shkruesin e tij, derisa kjo zbulesë u mor, kohë në të cilën ai ishte lënë përkohësisht mënjanë, si për t'i bërë ata të aftë të përmbushnin udhëzimin e dhënë këtu. Vëllezërit duhej të shkonin për të predikuar me qëllim që të zbusnin ndjenjat jomiqësore që ishin zhvilluar kundër Kishës si rezultat i botimit të disa artikujve në gazetë nga Ezra Booth, që e kishte braktisur Kishën (besimin).*

8*a* DeB 38:20.
9*a* USH Kujdestar, kujdestari.
11*a* DeB 57:6.
12*a* Llu. 10:7.
14*a* DeB 49:20.
USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
15*a* LiP. 10:12–13.
b USH Zell.
16*a* DeB 59:16–20.
17*a* Mt. 25:21–23.
18*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.

1–4, Joseph Smith-i dhe Sidney Rigdon-i dërgohen për të shpallur ungjillin; 5–11, Armiqtë e Shenjtorëve do të ngatërrohen.

VINI re, kështu ju thotë Zoti juve, shërbëtorëve të mi Joseph Smith i Riu dhe [a]Sidney Rigdon, se koha me të vërtetë ka ardhur që është e nevojshme dhe e domosdoshme për mua që ju duhet t'i hapni gojët tuaja në [b]shpalljen e ungjillit tim, të gjërave të mbretërisë, duke i shpjeguar [c]misteret e saj nga shkrimet e shenjta, sipas asaj pjese të Shpirtit dhe të fuqisë që do t'ju jepet, madje siç dëshiroj unë.

2 Në të vërtetë unë ju them, shpallini botës në krahinat përreth dhe në kishë gjithashtu, për hapësirën e një stine, madje derisa t'ju bëhet e ditur juve.

3 Në të vërtetë ky është një mision për një stinë, të cilin unë jua jap.

4 Prandaj, punoni në vreshtin tim. U bëni thirrje banorëve të tokës dhe jepni dëshmi e përgatisni udhën për urdhërimet dhe zbulesat që do të vijnë.

5 Tani, vini re, kjo është urtësi; kushdo që lexon, duhet të [a]kuptojë dhe të [b]pranojë gjithashtu;

6 Sepse atij që pranon, do t'i jepet më me [a]bollëk, madje fuqi.

7 Prandaj, [a]ngatërrojini armiqtë tuaj; u bëni thirrje që të [b]takohen me ju, si në publik, edhe në fshehtësi; dhe për aq sa jeni besnikë, turpi i tyre do të bëhet i dukshëm.

8 Prandaj, le të sjellin ata arsyet e tyre të forta kundër Zotit.

9 Në të vërtetë, kështu ju thotë Zoti—nuk ka asnjë [a]armë që formohet kundër jush, që do të përparojë;

10 Dhe nëse dikush ngre zërin e tij kundër jush, ai do të ngatërrohet në kohën time.

11 Prandaj, i mbani urdhërimet e mia; ato janë të vërteta dhe besnike. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 72

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 4 dhjetor 1831 (*History of the Church*, 1:239–241). Disa pleq dhe anëtarë ishin mbledhur të mësonin detyrën e tyre dhe të merrnin udhëzime të mëtejshme në mësimet e Kishës. Ky seksion është një përmbledhje e dy zbulesave të marra në të njëjtën ditë. Vargjet 1 deri 8 bëjnë të ditur thirrjen e Newel K. Whitney-t si peshkop. Ai më pas u thirr dhe u shugurua, pas së cilës vargjet 9 deri në 26 u morën, duke dhënë informacion shtesë lidhur me detyrat e një peshkopi.*

71 1*a* USH Rigdon, Sidney.
b USH Punë misionare.
c DeB 42:61, 65.
5*a* USH Kuptuar(it) (të).
b Alma 12:9–11.
6*a* Mt. 13:12.
7*a* Mois. 7:13–17.
b DeB 63:37; 68:8–9.
9*a* Isa. 54:17.

1–8, Pleqtë duhet t'i japin llogari për kujdestarinë e tyre peshkopit; 9–15, Peshkopi mban shtëpinë e ruajtjes dhe kujdeset për të varfërit e nevojtarët; 16–26, Peshkopët duhet të vërtetojnë denjësinë e pleqve.

VINI vesh e dëgjoni zërin e Zotit, O ju që jeni mbledhur së bashku, që jeni [a]priftërinjtë e lartë të kishës sime, të cilëve u është dhënë [b]mbretëria dhe fuqia.

2 Sepse në të vërtetë kështu thotë Zoti, është e nevojshme për mua që një [a]peshkop t'ju caktohet juve, ose prej jush, për kishën në këtë pjesë të vreshtit të Zotit.

3 Dhe në të vërtetë në këtë gjë ju keni vepruar me mençuri, sepse kërkohet prej Zotit, nga dora e çdo [a]kujdestari, të bëjë një [b]rrëfim të [c]kujdestarisë së tij, si në kohë, edhe në përjetësi.

4 Sepse ai që është besnik dhe i [a]mençur në kohë, llogaritet i denjë për të trashëguar [b]banesat e përgatitura për të prej Atit tim.

5 Në të vërtetë unë ju them, pleqtë e kishës në këtë pjesë të [a]vreshtit tim duhet t'i japin llogari për kujdestarinë e tyre peshkopit, i cili do të caktohet prej meje në këtë pjesë të vreshtit tim.

6 Këto gjëra duhet të mbahen të regjistruara, që t'i dorëzohen peshkopit në Sion.

7 Dhe detyra e [a]peshkopit do të bëhet e njohur prej urdhërimeve që janë dhënë dhe prej zërit të konferencës.

8 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im [a]Newel K. Whitney është burri që do të caktohet e shugurohet në këtë fuqi. Ky është vullneti i Zotit, Perëndisë tuaj, Shëlbuesit tuaj. Madje kështu. Amen.

9 Fjala e Zotit, përveç ligjit që është dhënë, duke bërë të njohur detyrën e peshkopit që është shuguruar në kishë në këtë pjesë të vreshtit, e cila është në të vërtetë kjo—

10 Të mbajë [a]shtëpinë e ruajtjes së Zotit; të marrë fondet e kishës në këtë pjesë të vreshtit;

11 Të marrë raport nga pleqtë siç është urdhëruar më parë; dhe t'i [a]administrojë dëshirat e tyre, që duhet të paguajnë për atë që marrin, po aq sa kanë mundësi të paguajnë;

12 Që kjo gjithashtu të mund të përkushtohet për të mirën e kishës, për të varfërit dhe nevojtarët.

13 Dhe ai që nuk [a]ka mundësi të paguajë, një llogari duhet të merret dhe t'i dorëzohet peshkopit në Sion, i cili duhet ta paguajë borxhin nga ajo që Zoti do të vërë në duart e tij.

14 Dhe punët e besnikëve që punojnë në gjëra shpirtërore, në administrimin e ungjillit dhe të

72 1*a* DeB 68:14–19.
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
2*a* USH Peshkop.
3*a* USH Kujdestar, kujdestari.
b DeB 42:32; 104:11–13.
c Llu. 19:11–27.
4*a* Mt. 24:45–47.
b DeB 59:2.
5*a* USH Vresht i Zotit.
7*a* DeB 42:31; 46:27; 58:17–18; 107:87–88.
8*a* USH Whitney, Newel K.
10*a* DeB 70:7–11; 78:3. USH Shtëpi ruajtjeje.
11*a* DeB 75:24.
13*a* USH Varfër (i).

gjërave të mbretërisë për kishën dhe për botën, do t'ia shlyejnë borxhin peshkopit në Sion;

15 Kështu kjo nxirret nga kisha, sepse sipas [a]ligjit çdo njeri që vjen në Sion duhet t'i vendosë të gjitha gjërat përpara peshkopit në Sion.

16 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them se, ngaqë çdo plak në këtë pjesë të vreshtit duhet t'i japë llogari për kujdestarinë e tij peshkopit në këtë pjesë të vreshtit—

17 Një [a]çertifikatë nga gjykatësi ose peshkopi në këtë pjesë të vreshtit, për peshkopin në Sion, e bën cilindo të pranueshëm dhe u përgjigjet gjithë kërkesave për një trashëgimi dhe për t'u pranuar si një [b]kujdestar i mençur dhe punëtor besnik;

18 Përndryshe ai nuk do të pranohet nga peshkopi i Sionit.

19 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, çdo plak që do t'i japë llogari peshkopit të kishës në këtë pjesë të vreshtit, duhet të rekomandohet nga kisha ose kishat në të cilat ai punon, që ai të mund ta bëjë vetveten dhe llogaritë e tij të miratuara në gjithçka.

20 Dhe përsëri, shërbëtorët e mi që caktohen si kujdestarë për çështje të [a]shkrimit të materialeve të kishës sime, duhet të kërkojnë ndihmë nga peshkopi ose peshkopët në gjithçka—

21 Që [a]zbulesat të mund të botohen dhe të përhapen deri në fundet e dheut; që ata gjithashtu të fitojnë fonde nga të cilat kisha do të përfitojë në gjithçka;

22 Që ata gjithashtu të mund të bëhen të miratuar në gjithçka dhe të llogariten si kujdestarë të mençur.

23 Dhe tani, vini re, ky duhet të jetë një model për të gjitha degët e shtrira të kishës sime, në çfarëdo toke që do të ngrihen. Dhe tani unë i jap fund thënieve të mia. Amen.

24 Pak fjalë për t'iu shtuar ligjeve të mbretërisë, lidhur me anëtarët e kishës—ata që [a]caktohen nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë të shkojnë në Sion dhe ata që kanë privilegjin të shkojnë në Sion—

25 Ata duhet t'i çojnë peshkopit një çertifikatë nga tre pleq të kishës ose një çertifikatë nga peshkopi;

26 Përndryshe ai që do të shkojë në tokën e Sionit, nuk do të llogaritet si kujdestar i mençur. Ky është gjithashtu një model. Amen.

SEKSIONI 73

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në Hiram, Ohio, më 10 janar 1832 (*History of the Church, *1:241–242). Që në pjesën e parë të dhjetorit të mëparshëm, Profeti dhe Sidney ishin përfshirë në*

15*a* DeB 42:30–31. USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
17*a* DeB 20:64, 84.
b DeB 42:32.
20*a* DeB 70:3–5.
21*a* USH Doktrina e Besëlidhje.
24*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.

predikim dhe në këtë mënyrë shumë ishte arritur në zvogëlimin e ndjenjave të pafavorshme që ishin rritur kundër Kishës (shih kreun e seksionit 71).

1–2, Pleqtë duhet të vazhdojnë të predikojnë; 3–6, Joseph Smith-i dhe Sidney Rigdon-i duhet të vazhdojnë të përkthejnë Biblën derisa të mbarohet.

SEPSE në të vërtetë, kështu thotë Zoti, është e domosdoshme për mua që [a]ata duhet të vazhdojnë predikimin e ungjillit dhe këshillimin e kishave në krahinat përreth, deri në konferencën tjetër;

2 Dhe atëherë, vini re, do t'u bëhen të ditura atyre, me anë të [a]zërit të konferencës, misionet e tyre të ndryshme.

3 Tani, në të vërtetë unë ju them shërbëtorëve të mi, Joseph Smith të Riut dhe Sidney Rigdon-it, thotë Zoti, është e [a]domosdoshme të [b]përktheni përsëri;

4 Dhe për aq sa është e praktikueshme, të predikojnë në krahinat përreth deri në konferencën tjetër; dhe pas saj është e domosdoshme të vazhdojnë veprën e përkthimit, derisa të mbarohet.

5 Dhe ky duhet të jetë një model për pleqtë deri në dituri të mëtejshme, madje siç është shkruar.

6 Tani nuk ju jap më në këtë kohë. [a]Ngjishini ijët tuaja dhe jini seriozë. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 74

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në janar 1832 (*History of the Church, *1:242). Profeti shkruan: "Me të marrë fjalën paraprirëse të Zotit [D&C 73], unë rekomandova përkthimin e Shkrimeve të Shenjta dhe punova me zell deri përpara konferencës, e cila do të mblidhej më 25 janar. Gjatë kësaj periudhe unë gjithashtu mora sa vijon, si një shpjegim për Letrën e Parë drejtuar Korintasve, kapitulli 7, vargu 14" (*History of the Church, *1:242).*

1–5, Pali këshillon Kishën e kohës së tij që të mos zbatojë ligjin e Moisiut; 6–7, Fëmijët e vegjël janë të shenjtë dhe shenjtërohen nëpërmjet shlyerjes.

SEPSE burri [a]jobesimtar shenjtërohet me anë të gruas dhe gruaja jobesimtare shenjtërohet me anë të burrit; përndryshe fëmijët tuaj do të

73 1*a* DMTH të tjerët që ishin në misione; shih DeB 57–68.
2*a* DeB 20:63.
3*a* DMTH Joseph-i dhe Sidney ishin urdhëruar mëparë ta ndalonin përkthimin e Biblës dhe të predikonin ungjillin. DeB 71:2.
b DeB 45:60–61; 76:15.
USH Përkthim i Joseph Smith-it (PJS).
6*a* 1 Pj. 1:13.
74 1*a* 1 Kor. 7:14–19.

ishin të papastër, por tani janë të shenjtë.

2 Tani, në ditët e apostujve, ligji i rrethprerjes praktikohej mes gjithë Judenjve që nuk besonin në ungjillin e Jezu Krishtit.

3 Dhe ndodhi që u shtua një [a]grindje e madhe mes njerëzve, sepse burri jobesimtar kishte dëshirë që fëmijët e tij të [b]rrethpriteshin dhe t'i nënshtroheshin [c]ligjit të Moisiut, ligj i cili ishte përmbushur.

4 Dhe ndodhi që fëmijët, duke u rritur të nënshtruar ndaj ligjit të Moisiut, ndoqën [a]traditën e etërve të tyre dhe nuk e besuan ungjillin e Krishtit, kështu që u bënë të pashenjtë.

5 Prandaj, për këtë shkak apostulli i shkroi kishës, duke u dhënë atyre një urdhërim, jo nga Zoti, por nga vetja, që një besimtar nuk duhet të [a]lidhet me një jobesimtar; në qoftë se [b]ligji i Moisiut nuk do të zbatohej mes tyre,

6 Që fëmijët e tyre të mund të mbeten pa rrethprerje; dhe që të mund të ndërpritet tradita, e cila thotë se fëmijët e vegjël nuk janë të shenjtë; sepse ajo është ruajtur mes Judenjve;

7 Por [a]fëmijët e vegjël janë të [b]shenjtë, duke qenë të [c]shenjtëruar nëpërmjet [d]shlyerjes së Jezu Krishtit; dhe kjo është çfarë duan të thonë shkrimet e shenjta.

SEKSIONI 75

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Amherst, Ohio, më 25 janar 1832 (*History of the Church, *1:242–245). Rasti ishte ai i një konference të caktuar më parë. Në këtë konferencë Joseph Smith-i u mbështet dhe u shugurua Presidenti i Priftërisë së Lartë. Disa pleq, të cilët kishin hasur vështirësi t'i bënin njerëzit të kuptonin mesazhin e tyre, dëshironin të mësonin më me hollësi lidhur me detyrat e tyre të menjëhershme. Kjo zbulesë pasoi.*

1–5, Pleqtë besnikë që predikojnë ungjillin, do të fitojnë jetë të përjetshme; 6–12, Lutuni për të marrë Ngushëlluesin, që ju mëson gjithçka; 13–22, Pleqtë do të ulen në gjykimin e atyre që e mohojnë mesazhin e tyre; 23–36, Familjet e misionarëve duhet të marrin ndihmë nga Kisha.

NË të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, unë që flas madje me anë të [a]zërit të Shpirtit tim, madje [b]Alfa dhe Omega, Zoti juaj dhe Perëndia juaj—

3*a* Vep. 15:1–35; Gal. 2:1–5.
b USH Rrethprerje.
c USH Ligj i Moisiut.
4*a* USH Tradita.
5*a* USH Martesë, martoj—Martesë ndërbesimesh.
b 2 Ne. 25:24–27.
7*a* Moro. 8:8–15; DeB 29:46–47; 137:10.
b USH Shenjtë (i).
c USH Shpëtim—Shpëtimi i fëmijëve.
d USH Shlyej, shlyerje.
75 1*a* USH Zbulesë.
b Zbu. 1:8. USH Alfa; Omega.

2 Vini vesh, O ju që i keni dhënë emrat tuaj që të shkoni për të shpallur ungjillin tim dhe për të [a]krasitur [b]vreshtin tim.

3 Vini re, unë ju them se është vullneti im që ju duhet të shkoni dhe të mos qëndroni, as mos jini [a]dembelë, por të punoni me fuqi—

4 Duke i ngritur zërat tuaj si me tingullin e një borie, duke [a]shpallur të [b]vërtetën sipas zbulesave dhe urdhërimeve që unë ju kam dhënë.

5 Dhe kështu, nëse jeni besnikë, ju do të ngarkoheni me shumë [a]duaj dhe do të [b]kurorëzoheni me [c]nder dhe [d]lavdi, dhe [e]pavdekësi, dhe [f]jetë të përjetshme.

6 Si rrjedhim, në të vërtetë unë i them shërbëtorit tim William E. McLellin, unë e [a]tërheq misionin që i dhashë atij për të shkuar në pjesët lindore;

7 Dhe unë i jap atij një mision të ri dhe një urdhërim të ri, në të cilin unë, Zoti, e [a]ndëshkoj rëndë atë për [b]mërmëritjen e zemrës së tij;

8 Dhe ai mëkatoi; megjithatë, unë e fal dhe i them atij përsëri, Shko ti në pjesët jugore.

9 Dhe shërbëtori im Luke Johnson duhet të shkojë me të dhe të shpallin gjërat që unë i kam urdhëruar ata—

10 Dhe thirrur në emër të Zotit për [a]Ngushëlluesin që do t'u mësojë gjithë gjërat që janë të domosdoshme për ta—

11 [a]Duke u lutur gjithmonë që ata të mos lodhen; dhe për aq sa e bëjnë këtë, unë do të jem me ta madje deri në mbarim.

12 Vini re, ky është vullneti i Zotit, Perëndisë suaj, lidhur me ju. Madje kështu. Amen.

13 Dhe përsëri, në të vërtetë kështu thotë Zoti, shërbëtori im [a]Orson Hyde dhe shërbëtori im [b]Samuel H. Smith duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në pjesët lindore dhe të shpallin gjërat që unë i kam urdhëruar; dhe për aq sa janë besnikë, ja, unë do të jem [c]me ta madje deri në mbarim.

14 Dhe përsëri, në të vërtetë unë i them shërbëtorit tim Lyman Johnson dhe shërbëtorit tim [a]Orson Pratt, ata duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në pjesët lindore; dhe vini re e shihni, unë jam me ta gjithashtu, madje deri në mbarim.

15 Dhe përsëri, unë i them shërbëtorit tim Asa Dodds dhe shërbëtorit tim Calves Wilson se ata gjithashtu duhet ta nisin udhëtimin e tyre për në pjesët perëndimore dhe të shpallin ungjillin tim, madje siç i kam urdhëruar.

16 Dhe ai që është besnik, do

2*a* Jakobi 5:62.
b USH Vresht i Zotit.
3*a* USH Përtac, përtaci.
4*a* USH Punë misionare.
b DeB 19:37.
5*a* Psa. 126:6; Alma 26:5.
b USH Kurorë.
c USH Nder.
d USH Lavdi.
e USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
f USH Jetë e përjetshme.
6*a* DeB 66:1–13.
7*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Mërmëritje; Mendime.
10*a* Gjo. 14:26. USH Ngushëllues.
11*a* 2 Ne. 32:9.
13*a* USH Hyde, Orson.
b USH Smith, Samuel H.
c Mt. 28:19–20.
14*a* USH Pratt, Orson.

të mposhtë gjithçka dhe do të [a]ngrihet në ditën e fundit.

17 Dhe përsëri, unë i them shërbëtorit tim Major N. Ashley dhe shërbëtorit tim Burr Riggs, ata duhet ta nisin udhëtimin e tyre gjithashtu për në pjesët jugore.

18 Po, të gjithë ata duhet ta nisin udhëtimin e tyre, siç i kam urdhëruar, duke shkuar nga shtëpia në shtëpi dhe nga fshati në fshat, dhe nga qyteti në qytet.

19 Dhe në çfarëdo shtëpi të hyni dhe ju pranojnë, lini bekimin tuaj mbi atë shtëpi.

20 Dhe në çfarëdo shtëpi të hyni dhe nuk ju pranojnë, duhet të largoheni me të shpejtë nga ajo shtëpi dhe ta [a]shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre.

21 Dhe ju do të mbusheni me [a]gëzim e kënaqësi; dhe dini këtë, që në ditën e gjykimit ju do të jeni [b]gjykatës të asaj shtëpie dhe do t'i ndëshkoni ata;

22 Dhe do të jetë më e tolerueshme për paganët në ditën e gjykimit, sesa për atë shtëpi; si rrjedhim, [a]ngjishini ijët tuaja e jini besnikë dhe ju do të mposhtni gjithçka e do të ngriheni në ditën e fundit. Madje kështu. Amen.

23 Dhe përsëri, kështu ju thotë Zoti, O ju pleqve të kishës sime, që i keni dhënë emrat tuaj që të mund të dini vullnetin e tij lidhur me ju—

24 Vini re, unë ju them se është detyra e kishës të ndihmojnë në mbështetjen e familjeve të atyre dhe gjithashtu të mbështesin familjet e atyre që thirren dhe duhet të dërgohen nëpër botë për t'i shpallur ungjillin botës.

25 Prandaj unë, Zoti, ju jap këtë urdhërim, që ju të gjeni vende për familjet tuaja, për aq sa vëllezërit tuaj janë të gatshëm t'i hapin zemrat e tyre.

26 Dhe të gjithë ata që mund të fitojnë vende për familjet e tyre dhe mbështetje nga kisha për ta, nuk duhet të dështojnë për të shkuar në botë, qoftë në lindje apo në perëndim, apo në veri, apo në jug.

27 Ata duhet të kërkojnë e do të marrin, të trokasin e do t'iu çelet dhe do t'iu bëhet e ditur nga lart, madje nga [a]Ngushëlluesi, se ku do të shkojnë.

28 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them se çdo burrë që është i detyruar të [a]sigurojë për [b]familjen e tij, duhet të sigurojë dhe në asnjë mënyrë nuk do ta humbasë kurorën e tij; dhe ai duhet të punojë në kishë.

29 Çdo njeri duhet të jetë i [a]zellshëm në gjithçka. Dhe [b]dembeli nuk do të ketë vend në kishë, në qoftë se nuk pendohet dhe nuk i korrigjon mënyrat e tij.

30 Si rrjedhim, shërbëtori im Simeon Carter dhe shërbëtori im Emer Harris duhet të bashkohen në shërbesë;

16*a* DeB 5:35.
20*a* Mt. 10:14; Llu. 10:11–12; DeB 24:15; 60:15.
21*a* Mt. 5:11–12.
b USH Gjykoj, gjykim.
22*a* Ef. 6:14; DeB 27:15–18.
27*a* 2 Ne. 32:5; DeB 8:2. USH Frymë e Shenjtë.
28*a* 1 Tim. 5:8; DeB 83:2.
b USH Familje.
29*a* USH Zell.
b USH Përtac, përtaci.

31 Dhe gjithashtu shërbëtori im Ezra Thayre dhe shërbëtori im [a]Thomas B. Marsh;
32 Dhe gjithashtu shërbëtori im Hyrum Smith dhe shërbëtori im Reynolds Cahoon;
33 Dhe gjithashtu shërbëtori im Daniel Stanton dhe shërbëtori im Seymour Brunson;
34 Dhe gjithashtu shërbëtori im Sylvester Smith dhe shërbëtori im Gideon Carter;
35 Dhe gjithashtu shërbëtori im Ruggles Eames dhe shërbëtori im Stephen Burnett;
36 Dhe gjithashtu shërbëtori im Micah B. Welton dhe shërbëtori im Eden Smith. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 76

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në Hiram, Ohio, më 16 shkurt 1832 (*History of the Church, *1:245–252). Në parathënie të shënimit të tij për këtë vegim, Profeti shkroi: "Pasi u ktheva nga konferenca e Amherst-it, rifillova përkthimin e Shkrimeve të Shenjta. Bazuar në zbulesa të ndryshme që ishin marrë, ishte e dukshme që shumë pika të rëndësishme lidhur me shpëtimin e njeriut ishin hequr nga Bibla ose ishin humbur përpara se ajo të përmblidhej. Dukej më se e qartë nga cilat të vërteta ishin lënë, se, nëse Perëndia e shpërblente këdo sipas veprave të bëra në mish, termi 'Qiell', që për shenjtorët do të thotë shtëpi e përjetshme, duhet të përfshijë më shumë sesa një mbretëri. Në përputhje me këtë, . . . ndërsa përkthenim Ungjillin e Shën Gjonit, unë dhe plaku Rigdon pamë vegimin që vijon" (*History of the Church, *1:252). Ishte pasi Profeti kishte përkthyer Gjoni 5:29, që ky vegim u dha.*

1–4, Zoti është Perëndi; 5–10, Misteret e mbretërisë do t'u zbulohen gjithë besimtarëve; 11–17, Të gjithë do të ngrihen në ringjalljen e të drejtëve ose të padrejtëve; 18–24, Banorët e shumë botëve janë bij dhe bija të lindur të Perëndisë përmes shlyerjes së Jezu Krishtit; 25–29, Një engjëll i Perëndisë ra dhe u bë djall; 30–49, Bijtë e humbjes vuajnë mallkim të përjetshëm; gjithë të tjerët fitojnë një farë shkalle të shpëtimit; 50–70, Lavdia dhe shpërblimi i qenieve të ekzaltuara në mbretërinë çelestiale përshkruhet; 71–80, Ata që do të trashëgojnë mbretërinë terrestriale, përshkruhen; 81–113, Gjendja e atyre në lavditë telestiale, terrestriale dhe çelestiale përshkruhet; 114–119, Besimtarët mund të shohin dhe të kuptojnë misteret e mbretërisë së Perëndisë me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë.

[a]DËGJONI, O ju qiej dhe vër vesh, O tokë, dhe gëzohuni ju banorë të saj, sepse Zoti është [b]Perëndi dhe përveç tij [c]nuk ka [d]Shpëtimtar.

31*a* USH Marsh, Thomas B.
76 1*a* Isa. 1:2.
b Jer. 10:10. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri.
c Isa. 43:11; Ose. 13:4.
d USH Shpëtimtar.

2 [a]E madhe është urtësia e tij, të [b]mrekullueshme janë udhët e tij dhe shtrirjen e veprave të tij askush nuk mund ta gjejë.

3 [a]Qëllimet e tij nuk dështojnë as nuk ka ndonjë që mund ta ndalë dorën e tij.

4 Nga përjetësia në përjetësi ai është i [a]njëjtë dhe vitet e tij kurrë nuk [b]shteren.

5 Sepse kështu thotë Zoti—Unë, Zoti, jam i [a]mëshirshëm dhe i hirshëm për ata që më kanë [b]frikë dhe gëzohem t'i nderoj ata që më [c]shërbejnë në drejtësi dhe në të vërtetë deri në fund.

6 I madh do të jetë shpërblimi i tyre dhe e përjetshme do të jetë [a]lavdia e tyre.

7 Dhe atyre unë do t'ua [a]zbuloj gjithë [b]misteret, po, gjithë misteret e fshehura të mbretërisë sime, që nga kohërat e lashta dhe për epokat që vijnë, do t'ua bëj të njohur atyre pëlqimin e mirë të vullnetit tim për të gjitha gjërat që lidhen me mbretërinë time.

8 Po, madje mrekullitë e përjetësisë do t'i njohin ata dhe gjërat që do të vijnë, do t'ua tregoj, madje gjërat e shumë brezave.

9 Dhe [a]urtësia e tyre do të jetë e madhe dhe të [b]kuptuarit e tyre do të arrijë qiellin; dhe përpara tyre urtësia e të urtëve do të [c]humbasë dhe zgjuarsia e të diturve do të bëhet hiç.

10 Sepse me anë të [a]Shpirtit tim do t'i [b]ndriçoj dhe me anë të [c]fuqisë sime do t'ua bëj të njohura sekretet e vullnetit tim—po, madje ato gjëra që [d]syri s'i ka parë as veshi nuk i ka dëgjuar, as që kanë hyrë në zemrën e njeriut.

11 Ne, Joseph Smith i Riu dhe Sidney Rigdon, duke qenë në Shpirt, [a]në ditën e gjashtëmbëdhjetë të shkurtit, në vitin e Zotit tonë një mijë e tetëqind e tridhjetë e dy—

12 Me anë të fuqisë së [a]Shpirtit [b]sytë tanë u hapën dhe të kuptuarit tonë u ndriçua, kështu që të shihnim dhe të kuptonim gjërat e Perëndisë—

13 Madje ato gjëra që ishin nga fillimi, përpara se bota të ishte, të cilat u shuguruan nga Ati, nëpërmjet Birit të tij të Vetëmlindur, që ishte në gjirin e Atit, madje që nga [a]fillimi;

14 Për të cilin ne japim dëshmi; dhe dëshmia që ne japim, është plotësia e ungjillit të Jezu Krishtit, që është Biri, të

2*a* 2 Ne. 2:24; DeB 38:1–3.
b Zbu. 15:3.
3*a* 1 Mbr. 8:56; DeB 1:38; 64:31.
4*a* Heb. 13:8; DeB 35:1; 38:1–4; 39:1–3.
b Psa. 102:25–27; Heb. 1:12.
5*a* Eks. 34:6; Psa. 103:8. USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
b LiP. 6:13; Joz. 4:23–24. USH Frikë; Nderim.
c DeB 4:2.
6*a* USH Lavdi çelestiale.
7*a* DeB 42:61; 59:4; 98:12; 121:26–33.
b USH Mistere të Perëndisë.
9*a* USH Urtësi.
b USH Kuptuar(it) (të).
c Isa. 29:14; 2 Ne. 9:28–29.
10*a* Moro. 10:5.
b USH Zbulesë; Dëshmi.
c USH Fuqi.
d Isa. 64:4; 1 Kor. 2:9; 3 Ne. 17:15–17; DeB 76:114–116.
11*a* Zbu. 1:10.
12*a* USH Shpërfytyrim.
b DeB 110:1; 137:1; 138:11, 29.
13*a* Mois. 4:2.

cilin ne e pamë dhe me të cilin [a]biseduam në [b]vegimin hyjnor.

15 Sepse, ndërsa po bënim punën e [a]përkthimit, që Zoti na e kishte caktuar, arritëm tek vargu njëzet e nëntë i kapitullit të pestë të Gjonit, i cili na u dha si vijon—

16 Duke folur për ringjalljen e të vdekurve, lidhur me ata që do të [a]dëgjojnë zërin e [b]Birit të Njeriut:

17 Dhe do të dalin; ata që kanë bërë [a]mirë, në [b]ringjalljen e të [c]drejtëve; dhe ata që kanë bërë keq, në ringjalljen e të padrejtëve.

18 Tani kjo na bëri të mrekullohemi, sepse na u dha nga Shpirti.

19 Dhe ndërsa [a]medituam për këto gjëra, Zoti preku sytë e të kuptuarit tonë dhe ata u hapën e lavdia e Zotit shkëlqeu përreth.

20 Dhe ne vumë re [a]lavdinë e Birit, në të [b]djathtë të [c]Atit, dhe morëm nga plotësia e tij;

21 Dhe pamë [a]engjëjt e shenjtë dhe ata që [b]shenjtërohen përpara fronit të tij, duke [c]adhuruar Perëndinë dhe Qengjin, të cilët e adhurojnë atë përherë e përgjithmonë.

22 Dhe tani, pas shumë dëshmive që janë dhënë për të, kjo është [a]dëshmia, e fundit e të gjithave, që ne japim për të: Se ai [b]jeton!

23 Sepse ne e [a]pamë atë, madje në të djathtën e [b]Perëndisë; dhe ne e dëgjuam zërin duke dhënë dëshmi se ai është i [c]Vetëmlinduri i Atit—

24 Se nëpërmjet [a]tij dhe prej tij, dhe përmes tij, [b]botët janë e u krijuan dhe banorët e tyre janë [c]bij e bija të lindura të Perëndisë.

25 Dhe këtë ne e pamë gjithashtu dhe japim dëshmi, se një [a]engjëll i Perëndisë, që ishte në autoritet në praninë e Perëndisë, që ngriti krye kundër Birit të Vetëmlindur të cilin Ati e donte dhe i cili ishte në gjirin e Atit, u flak nga prania e Perëndisë dhe e Birit,

26 Dhe u quajt Humbje, sepse qiejt vajtuan për të—ai ishte [a]Luciferi, një bir i mëngjesit.

27 Dhe ne vështruam dhe shihni, ai ka [a]rënë! ka rënë, madje një bir i mëngjesit!

28 Dhe ndërsa ne ishim ende

14*a* DeB 109:57.
b USH Vegim.
15*a* USH Përkthim i Joseph Smith-it (PJS).
16*a* Gjo. 5:28.
b USH Bir i Njeriut.
17*a* USH Vepra.
b USH Ringjallje.
c Vep. 24:15.
19*a* USH Përsiat.
20*a* USH Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
b Vep. 7:56.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
21*a* Mt. 25:31; DeB 130:6–7; 136:37.
b USH Shenjtërim.
c USH Adhuroj.
22*a* USH Dëshmi.
b DeB 20:17.
23*a* USH Jezu Krisht—Shfaqjet e Krishtit pas vdekjes.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
c Gjo. 1:14.
USH Vetëmlindur (i).
24*a* Heb. 1:1–3; 3 Ne. 9:15; DeB 14:9; 93:8–10.
b Mois. 1:31–33; 7:30.
USH Krijoj, krijim.
c Vep. 17:28, 29; Heb. 12:9;
USH Bij dhe bija të Perëndisë.
25*a* DeB 29:36–39; Mois. 4:1–4.
USH Djall.
26*a* Isa. 14:12–17.
USH Lucifer.
27*a* Llu. 10:18.

në Shpirt, Zoti na urdhëroi që ne duhej ta shkruanim vegimin; pasi ne pamë Satanin, atë [a]gjarpër të lashtë, madje [b]djallin, që [c]ngriti krye kundër Perëndisë dhe kërkoi të merrte mbretërinë e Perëndisë tonë dhe Krishtit të tij—

29 Prandaj ai u shpall [a]luftë shenjtorëve të Perëndisë dhe i mbështjell ata përreth.

30 Dhe ne pamë një vegim të vuajtjeve të atyre me të cilët ai bëri luftë dhe i mposhti, sepse kështu erdhi zëri i Zotit tek ne:

31 Kështu thotë Zoti lidhur me ata që e njohin fuqinë time dhe janë bërë pjesëmarrës të saj, dhe lejuan vetë përmes fuqisë së djallit të [a]mposhteshin dhe të mohonin të vërtetën e të kundërshtonin fuqinë time—

32 Janë ata që janë [a]bijtë e [b]humbjes, për të cilët unë them se do të kishte qenë më mirë të mos ishin lindur kurrë;

33 Sepse ata janë enë të zemërimit, të dënuar të vuajnë zemërimin e Perëndisë, me djallin dhe engjëjt e tij në përjetësi;

34 Lidhur me të cilët unë kam thënë se nuk ka [a]falje në këtë botë, as në botën që vjen—

35 Sepse [a]mohuan Shpirtin e Shenjtë pasi e kishin marrë atë dhe sepse mohuan Birin e Vetëmlindur të Atit, duke e [b]kryqëzuar vetë dhe duke e poshtëruar hapur atë.

36 Këta janë ata që do të shkojnë larg në [a]liqenin e zjarrit dhe të squfurit, me djallin dhe engjëjt e tij—

37 Dhe të vetmit mbi të cilët [a]vdekja e dytë do të ketë ndonjë fuqi;

38 Po, në të vërtetë, të [a]vetmit që nuk do të shëlbehen në kohën e caktuar të Zotit, pas vuajtjeve të zemërimit të tij.

39 Sepse të gjithë ata që mbeten, do të [a]nxirren me anë të [b]ringjalljes së të vdekurve, nëpërmjet ngadhnjimit dhe lavdisë së [c]Qengjit që u vra, i cili ishte në gjirin e Atit përpara se botët të bëheshin.

40 Dhe ky është [a]ungjilli, lajmet e mira që zëri nga qiejt dha dëshmi për ne—

41 Se ai erdhi në botë, madje Jezusi, që të [a]kryqëzohej për botën dhe të [b]merrte mëkatet e [c]botës, dhe ta [d]shenjtëronte

28*a* Zbu. 12:9.
b USH Djall.
c USH Luftë në qiell.
29*a* Zbu. 13:7; 2 Ne. 2:18; 28:19–23.
31*a* USH Braktisje.
32*a* USH Bij të humbjes.
b DeB 76:26; Mois. 5:22–26.
34*a* Mt. 12:31–32. USH Fal.
35*a* 2 Pj. 2:20–22; Alma 39:6. USH Mëkat i pafalshëm.
b Heb. 6:4–6; 1 Ne. 19:7; DeB 132:27.
36*a* Zbu. 19:20; 20:10; 21:8; 2 Ne. 9:16; 28:23; Alma 12:16–18; DeB 63:17.
37*a* USH Vdekje, shpirtërore.
38*a* USH Bij të humbjes.
39*a* DMTH i shëlbuar; shih vargun 38. Të gjithë do të ringjallen. Shih Alma 11:41–45. USH Gjallëroj.
b USH Ringjallje.
c USH Jezu Krisht.
40*a* 3 Ne. 27:13–22. USH Ungjill; Plan i shëlbimit.
41*a* USH Kryqëzim.
b Isa. 53:4–12; Heb. 9:28.
c 1 Gjo. 2:1–2.
d USH Shenjtërim.

botën, dhe ta [e]pastronte atë nga gjithë padrejtësia;

42 Se nëpërmjet tij të gjithë mund të [a]shpëtohen, të cilët Ati i kishte vënë nën fuqinë e tij dhe i kishte bërë prej atij;

43 I cili përlëvdon Atin dhe i shpëton gjithë veprat e duarve të tij, përveç atyre bijve të humbjes që e mohojnë Birin, pasi Ati ta ketë zbuluar atë.

44 Prandaj ai i shpëton të tërë, përveç atyre—ata do të shkojnë larg në [a]ndëshkim të [b]përhershëm, që është ndëshkim i pafund, që është ndëshkim i përjetshëm, për të mbretëruar me [c]djallin dhe engjëjt e tij në përjetësi, ku [d]krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk fiket, që është mundimi i tyre—

45 Dhe [a]fundin e tij, as vendin e tij, as mundimin e tyre askush s'e njeh;

46 As nuk iu zbulua, as i është, as do t'i zbulohet njeriut, përveç atyre që bëhen pjesëmarrës të tij;

47 Megjithatë, unë, Zoti, ua tregoj atë me anë të vegimit shumë vetëve, por menjëherë e mbyll atë përsëri;

48 Si rrjedhim, fundin, gjerësinë, lartësinë, [a]thellësinë dhe mjerimin e tij ata nuk e kuptojnë, as ndonjë njeri, përveç atyre që [b]shugurohen në këtë [c]dënim.

49 Dhe ne dëgjuam zërin duke thënë: Shkruajeni vegimin, sepse ja, ky është qëllimi i vegimit të vuajtjeve të të paperëndishmëve.

50 Dhe përsëri ne japim dëshmi—pasi ne pamë e dëgjuam dhe kjo është [a]dëshmia e ungjillit të Krishtit lidhur me ata që do të vijnë në [b]ringjalljen e të drejtëve—

51 Janë ata që morën dëshminë e Jezusit dhe [a]besuan në emër të tij e u [b]pagëzuan sipas [c]mënyrës së varrimit të tij, duke u [d]varrosur në ujë në emër të tij, dhe kjo sipas urdhërimit që ai ka dhënë—

52 Se me anë të zbatimit të urdhërimeve ata mund të [a]lahen e [b]pastrohen nga gjithë mëkatet e tyre dhe mund të marrin Shpirtin e Shenjtë me anë të vënies së [c]duarve prej atij që [d]shugurohet dhe vuloset në këtë [e]fuqi;

53 Dhe të cilët kanë sukses nëpërmjet besimit dhe [a]vulosen me anë të [b]Shpirtit të Shenjtë të premtimit, që Ati e derdh mbi gjithë ata që janë të drejtë dhe të vërtetë.

41*e* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
42*a* USH Shpëtim.
44*a* USH Mallkim.
b DeB 19:6–12.
c USH Djall.
d Isa. 66:24; Mr. 9:43–48.
45*a* DeB 29:28–29.
48*a* Zbu. 20:1.
b DMTH i dënuar, i dorëzuar.
c Alma 42:22.
50*a* USH Dëshmi.
b USH Ringjallje.
51*a* DeB 20:25–27, 37.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
c DeB 128:13.
d Rom. 6:3–5. USH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim me zhytje.
52*a* 2 Ne. 9:23; Moro. 8:25–26.
b USH Pastër (i), pastërti.
c USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë; Duar, vënie e.
d USH Shuguroj, shugurim.
e USH Autoritet.
53*a* USH Vulos, vulosje.
b Ef. 1:13; DeB 88:3–5. USH Shpirt i Shenjtë i premtimit.

54 Janë ata që janë kisha e të [a]Parëlindurit.

55 Janë ata, në duart e të cilëve Ati ka dhënë [a]gjithçka—

56 Janë ata që janë [a]priftërinj dhe mbretër, të cilët kanë marrë nga plotësia e tij dhe nga lavdia e tij;

57 Dhe janë [a]priftërinj të Më të Lartit, sipas urdhërit të Melkizedekut, i cili ishte sipas urdhërit të [b]Enokut, i cili ishte sipas [c]urdhërit të Birit të Vetëmlindur.

58 Prandaj, siç është shkruar, ata janë [a]perëndi, madje [b]bijtë e [c]Perëndisë—

59 Prandaj, [a]të gjitha gjërat janë të tyret, qoftë jetë apo vdekje, ose gjërat e tanishme, ose gjërat që do të vijnë, të gjitha janë të tyret dhe ata janë të Krishtit e Krishti është i Perëndisë.

60 Dhe ata do të [a]mposhtin gjithçka.

61 Prandaj, askush të mos [a]përlëvdohet në njeriun, por më mirë të [b]përlëvdohet në Perëndinë, i cili do t'i [c]nënshtrojë të gjithë armiqtë nën këmbët e tij.

62 Këta do të [a]banojnë në [b]prani të Perëndisë dhe Krishtit të tij përherë e përgjithmonë.

63 Këta janë [a]ata që ai do t'i sjellë me vete, kur të [b]vijë në retë e qiellit për të [c]mbretëruar në tokë mbi popullin e tij.

64 Këta janë ata që do të kenë pjesë në ringjalljen e [a]parë.

65 Këta janë ata që do të dalin në [a]ringjalljen e të drejtëve.

66 Këta janë ata që kanë ardhur në [a]malin [b]Sion dhe në qytetin e Perëndisë së gjallë, vendin qiellor, më të shenjtin e të gjithëve.

67 Këta janë ata që kanë ardhur me një mori të panumërt engjëjsh, me kuvendin e përgjithshëm dhe me kishën e [a]Enokut dhe të të [b]Parëlindurit.

68 Këta janë ata, emrat e të cilëve [a]shkruhen në qiell, ku Perëndia dhe Krishti janë [b]gjykatësi i të gjithëve.

69 Këta janë ata që janë njerëz të [a]drejtë, të bërë të [b]përsosur

54*a* Heb. 12:23; DeB 93:21–22. USH Parëlindur (i).
55*a* 2 Pj. 1:3–4; DeB 50:26–28; 84:35–38.
56*a* Eks. 19:6; Zbu. 1:5–6; 20:6.
57*a* USH Prift, Priftëri Melkizedeke.
b Zan. 5:21–24. USH Enok.
c DeB 107:1–4.
58*a* Psa. 82:1, 6; Gjo. 10:34–36. USH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
b USH Bij dhe bija të Perëndisë.
c DeB 121:32. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
59*a* Llu. 12:42–44; 3 Ne. 28:10; DeB 84:36–38.
60*a* Zbu. 3:5; 21:7.
61*a* Gjo. 5:41–44; 1 Kor. 3:21–23.
b 2 Ne. 33:6; Alma 26:11–16. USH Lavdi.
c DeB 49:6.
62*a* Psa. 15:1–3; 24:3–4; 1 Ne. 15:33–34; Mois. 6:57.
b DeB 130:7. USH Jetë e përjetshme.
63*a* DeB 88:96–98. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Mt. 24:30.
c DeB 58:22. USH Jezu Krisht—Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit.
64*a* Zbu. 20:6.
65*a* USH Ringjallje.
66*a* Isa. 24:23; Heb. 12:22–24; Zbu. 14:1; DeB 84:2; 133:56.
b USH Sion.
67*a* DeB 45:9–12.
b Heb. 12:23; DeB 76:53–54. USH Parëlindur (i).
68*a* USH Libër i jetës.
b USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
69*a* DeB 129:3; 138:12.
b Moro. 10:32–33.

nëpërmjet Jezusit, ndërmjetësit të [c]besëlidhjes së re, i cili e kreu këtë [d]shlyerje të përsosur nëpërmjet derdhjes së vetë [e]gjakut të tij.

70 Këta janë ata, trupat e të cilëve janë [a]çelestialë, [b]lavdia e të cilëve është ajo e [c]diellit, madje lavdia e Perëndisë, më të lartit të të gjithëve, lavdi që diellin në kupën e qiellit është shkruar të ketë të ngjashëm.

71 Dhe përsëri, ne vështruam botën [a]terrestriale dhe, vini re e shihni, këta janë ata që janë të terrestrialit, lavdia e të cilëve ndryshon nga ajo e kishës së të Parëlindurit që ka marrë plotësinë e Atit, madje si ajo e [b]hënës ndryshon nga dielli në kupën qiellore.

72 Vini re, këta janë ata që vdiqën [a]pa [b]ligj;

73 Dhe gjithashtu ata që janë [a]shpirtrat e njerëzve të mbajtur në [b]burg, të cilët Biri i vizitoi dhe u [c]predikoi [d]ungjillin, që ata të mund të gjykohen sipas njerëzve në mish;

74 Të cilët nuk morën [a]dëshmi për Jezusin në mish, por më pas e morën atë.

75 Këta janë ata që janë burra të ndershëm të tokës, të cilët ishin të verbuar nga dredhitë e njerëzve.

76 Këta janë ata që marrin nga lavdia e tij, por jo nga plotësia e tij.

77 Këta janë ata që marrin nga prania e Birit, por jo nga plotësia e Atit.

78 Prandaj, ata janë [a]trupa tokësorë e jo trupa çelestialë dhe ndryshojnë në lavdi si hëna ndryshon nga dielli.

79 Këta janë ata që nuk janë të [a]guximshëm në dëshminë e Jezusit; prandaj, ata nuk e marrin kurorën mbi mbretërinë e Perëndisë sonë.

80 Dhe tani ky është fundi i vegimit që ne pamë për terrestrialin, të cilin Zoti na urdhëroi ta shkruanim ndërsa ishim ende në Shpirt.

81 Dhe përsëri, ne pamë lavdinë e [a]telestialit, lavdia e të cilit është ajo më e vogla, madje si lavdia e yjeve ndryshon nga ajo e lavdisë së hënës në kupën qiellore.

82 Këta janë ata që nuk e pranuan ungjillin e Krishtit, as [a]dëshminë e Jezusit.

83 Këta janë ata që nuk e mohojnë Shpirtin e Shenjtë.

84 Këta janë ata që flaken në [a]ferr.

69*c* USH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
d USH Shlyej, shlyerje.
e USH Gjak.
70*a* DeB 88:28–29; 131:1–4; 137:7–10. USH Lavdi çelestiale.
b DeB 137:1–4.
c Mt. 13:43.
71*a* DeB 88:30. USH Lavdi terrestriale.
b 1 Kor. 15:40–41.
72*a* DeB 137:7, 9.
b USH Ligj.
73*a* Alma 40:11–14. USH Shpirt.
b DeB 88:99; 138:8. USH Ferr; Shpëtim për të vdekurit.
c 1 Pj. 3:19–20; 4:6; DeB 138:28–37.
d USH Ungjill.
74*a* USH Dëshmi.
78*a* 1 Kor. 15:40–42.
79*a* DeB 56:16.
81*a* DeB 88:31. USH Lavdi telestiale.
82*a* DeB 138:21.
84*a* 2 Ne. 9:12; Alma 12:11. USH Ferr.

85 Këta janë ata që nuk do të shëlbehen nga [a]djalli deri në ringjalljen e [b]parë, derisa Zoti, madje Krishti [c]Qengji, do të përfundojë veprën e tij.

86 Këta janë ata që nuk marrin nga plotësia e tij në botën e përjetshme, por nga Shpirti i Shenjtë nëpërmjet shërbimit të terrestrialit;

87 Dhe terrestriali nëpërmjet [a]shërbimit të çelestialit.

88 Dhe gjithashtu telestiali e merr atë nga administrimi i engjëjve të cilët caktohen për t'u shërbyer atyre ose të cilët caktohen të jenë shpirtra shërbestarë për ta; sepse ata do të jenë trashëgimtarë të shpëtimit.

89 Dhe kështu ne pamë, në vegimin qiellor, lavdinë e telestialit, që tejkalon çdo zgjuarsi;

90 Dhe askush nuk e di atë, përveç atij të cilit Perëndia ia ka zbuluar.

91 Dhe kështu ne pamë lavdinë e terrestrialit, e cila e kapërcen në gjithçka lavdinë e telestialit, madje në lavdi dhe në pushtet, dhe në fuqi, dhe në sundim.

92 Dhe kështu ne pamë lavdinë e çelestialit, e cila kapërcen në gjithçka—ku Perëndia, madje Ati, mbretëron mbi fronin e tij përherë e përgjithmonë;

93 Përpara fronit të të cilit gjithë gjërat përkulen me [a]nderim të përulur dhe i japin atij lavdi përherë e përgjithmonë.

94 Ata që banojnë në [a]prani të tij, janë kisha e të [b]Parëlindurit; dhe ata shohin ashtu siç shihen dhe [c]njohin ashtu siç njihen, duke patur marrë nga plotësia e tij dhe nga [d]hiri i tij;

95 Dhe ai i bën ata të [a]barabartë në fuqi dhe në pushtet, dhe në sundim.

96 Dhe lavdia e çelestialit është një, madje siç është lavdia e [a]diellit një.

97 Dhe lavdia e terrestrialit është një, madje siç është një lavdia e hënës.

98 Dhe lavdia e telestialit është një, madje siç është një lavdia e yjeve; sepse, ashtu si një yll ndryshon nga një yll tjetër në lavdi, madje kështu ndryshon njëri nga tjetri në lavdi në botën telestiale;

99 Sepse këta janë ata që janë të [a]Palit dhe të Apolit, dhe të Kefës.

100 Këta janë ata që thonë se janë disa të njërit e disa të tjetrit—disa të Krishtit e disa të Gjonit, dhe disa të Moisiut, dhe disa të Elias, dhe disa të Esaias, dhe disa të Isaias, dhe disa të Enokut;

101 Por nuk e pranuan ungjillin, as dëshminë e Jezusit, as profetët, as besëlidhjen e [a]përjetshme.

102 Së fundi fare, këta të gjithë janë ata që nuk do të mblidhen me shenjtorët, për t'u

85*a* USH Djall.
b Alma 11:41; DeB 43:18; 88:100–101.
c USH Qengj i Perëndisë.
87*a* DeB 138:37.
93*a* USH Nderim.
94*a* DeB 130:7.
b USH Parëlindur (i).
c 1 Kor. 13:12.
d USH Hir.
95*a* DeB 29:13; 78:5–7; 84:38; 88:107; 132:20.
96 *a* 1 Kor. 15:40–41.
99 *a* 1 Kor. 3:4–7, 22.
101 *a* USH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.

[a]rrëmbyer me [b]kishën e të Parëlindurit dhe për t'u marrë mbi re.

103 Këta janë [a]ata që janë [b]gënjeshtarë dhe magjistarë, dhe [c]kurorëshkelës, dhe kurvërues, dhe kushdo që do e bën një gënjeshtër.

104 Këta janë ata që do të vuajnë [a]zemërimin e Perëndisë në tokë.

105 Këta janë ata që do të vuajnë [a]hakmarrjen e zjarrit të përjetshëm.

106 Këta janë ata që flaken në [a]ferr dhe [b]vuajnë zemërimin e Perëndisë së [c]Plotfuqishëm, deri në [d]plotësinë e kohëve, kur Krishti do t'i ketë [e]nënshtruar gjithë armiqtë nën këmbët e tij dhe do ta ketë [f]përsosur veprën e tij;

107 Kur ai do t'ia dorëzojë mbretërinë dhe do t'ia paraqesë atë Atit, të panjollë, duke thënë: Unë kam kapërcyer dhe e kam [a]shkelur [b]presën e verës i vetëm, madje presën e verës së egërsisë së zemërimit të Perëndisë së Plotfuqishëm.

108 Atëherë do të kurorëzohet ai me kurorën e lavdisë së tij, për t'u ulur në [a]fronin e pushtetit të tij për të mbretëruar përherë e përgjithmonë.

109 Por vini re dhe shihni, ne pamë lavdinë dhe banorët e botës telestiale, që ata ishin aq të panumërt, sa yjet në kupën e qiellit ose sa rëra në breg të detit.

110 Dhe dëgjuam zërin e Zotit duke thënë: Këta të gjithë do të përkulin gjunjët dhe çdo gjuhë do t'i [a]rrëfejë atij që ulet në fron përherë e përgjithmonë;

111 Sepse ata do të gjykohen sipas veprave të tyre dhe çdonjëri do të marrë sipas [a]veprave të tij, vetë sundimin e tij, në [b]banesat që janë përgatitur;

112 Dhe ata do të jenë shërbëtorë të Më të Lartit; por atje [a]ku Perëndia dhe Krishti [b]banojnë, ata nuk mund të vijnë, botë pa fund.

113 Ky është fundi i vegimit që ne pamë, të cilin u urdhëruam ta shkruajmë ndërsa ishim ende në Shpirt.

114 Por të [a]mëdha e të mrekullueshme janë veprat e Zotit dhe [b]misteret e mbretërisë së tij që ai na i tregoi, të cilat tejkalojnë çdo zgjuarsi në lavdi dhe në fuqi, dhe në sundim.

115 Të cilat ai na urdhëroi se nuk duhej t'i shkruanim ndërsa ishim ende në Shpirt dhe që nuk janë të [a]lejuara për njeriun t'i thotë;

116 As është njeriu i [a]aftë t'i

102 *a* 1 The. 4:16–17; DeB 88:96–98.
b DeB 78:21.
103 *a* Zbu. 21:8; DeB 63:17–18.
b USH Gënjim.
c USH Shkelje kurore.
104 *a* USH Mallkim.
105 *a* Jud. 1:7.
106 *a* USH Ferr.
b DeB 19:3–20.
c DeB 87:6.
d Ef. 1:10.
e 1 Kor. 15:24–28.
f Heb. 10:14.
107 *a* Zbu. 19:15; DeB 88:106; 133:46–53.
b Zan. 49:10–12; Isa. 63:1–3.
108 *a* DeB 137:3.
110 *a* Fil. 2:9–11; Mosia 27:31.
111 *a* Zbu. 20:12–13.
USH Vepra.
b Gjo. 14:2; DeB 59:2; 81:6.
112 *a* DeB 29:29.
b Zbu. 21:23–27.
114 *a* Zbu. 15:3; Morm. 9:16–18; Mois. 1:3–5.
b Jakobi 4:8.
115 *a* 2 Kor. 12:4.
116 *a* 3 Ne. 17:15–17; 19:32–34.

bëjë të ditura, sepse ato duhet vetëm të shihen dhe të [b]kuptohen nëpërmjet fuqisë së Shpirtit të Shenjtë, që Perëndia e jep mbi ata që e duan atë dhe pastrohen përpara tij;

117 Të cilëve ai ua jep këtë privilegj që të shohin e të dinë vetë;

118 Që nëpërmjet fuqisë dhe manifestimit të Shpirtit, ndërsa në mish, ata të mund të jenë në gjendje t'i bëjnë ballë pranisë së tij në botën e lavdisë.

119 Dhe Perëndisë dhe Qengjit i qoftë lavdia dhe nderi, dhe zotërimi përherë e përgjithmonë. Amen.

SEKSIONI 77

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, mars 1832 (*History of the Church, *1:253–255). Profeti shkroi: "Në lidhje me përkthimin e Shkrimeve të Shenjta, unë mora shpjegimin e mëposhtëm të Zbulesës së Shën Gjonit" (*History of the Church, *1:253).*

1–4, Bishat kanë shpirtra dhe do të banojnë në lumturi të përjetshme në një tokë të pavdekshme; 6–7, Kjo tokë ka një ekzistencë të përkohshme prej 7.000 vjetësh; 8–10, Engjëj të ndryshëm rivendosin ungjillin dhe shërbejnë në tokë; 11, Vulosja e 144.000 vetëve; 12–14, Krishti do të vijë në fillim të njëmijëvjetëshit të shtatë; 15, Dy profetë do të ngrihen nga kombi Izraelit.

PYETJE: Cili është [a]deti i qelqtë për të cilin flet Gjoni në kapitullin e 4-t dhe vargun e 6-të të Zbulesës?

Përgjigje: Është [b]toka, në gjendjen e saj të shenjtëruar, të pavdekshme dhe të [c]përjetshme.

2 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë ne me katër bishat, për të cilat flitet në të njëjtin varg?

Përgjigje: Ato janë shprehje [a]figurative, të përdorura nga Zbuluesi, Gjoni, në përshkrimin e [b]qiellit, të [c]parajsës së Perëndisë, të [d]lumturisë së njeriut dhe të bishave, dhe të zvarranikëve, dhe të shpendëve të ajrit; të asaj që është shpirtërore, duke qenë në ngjashmërinë e asaj që është tokësore; dhe të asaj që është tokësore, në ngjashmërinë e asaj që është shpirtërore; [e]shpirtit të njeriut në ngjashmërinë e vetes së tij, po ashtu sikurse shpirti i [f]bishës dhe i çdo krijese tjetër që Perëndia ka krijuar.

3 Pyetje: A kufizohen të katër bishat në bisha të veçanta apo përfaqësojnë klasa ose rende?

Përgjigje: Ato kufizohen në katër bisha të veçanta, të cilat iu treguan Gjonit, që përfaqësojnë lavdinë e klasave të qenieve në rendin ose [a]sferën e tyre të

116 *b* 1 Kor. 2:10–12.
77 1*a* DeB 130:6–9.
b DeB 88:17–20, 25–26.
c USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës; Lavdi çelestiale.
2*a* USH Simbolizëm.
b USH Qiell.
c USH Parajsë.
d USH Gëzim.
e Eth. 3:15–16; Abr. 5:7–8. USH Shpirt.
f Mois. 3:19.
3*a* DeB 93:30; Mois. 3:9.

destinuar të krijimit, në kënaqësinë e [b]lumturisë së tyre të përjetshme.

4 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë ne me anë të syve dhe krahëve që kishin bishat?

Përgjigje: Sytë e tyre përfaqësojnë dritë dhe [a]dituri, që është, ato janë plot dituri; dhe krahët e tyre përfaqësojnë [b]fuqi për të lëvizur, për të vepruar, etj.

5 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet katër dhe njëzet [a]pleqve, të thënë nga Gjoni?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se këta pleq që Gjoni pa, ishin pleq që kishin qenë [b]besnikë në punën e shërbesës dhe kishin vdekur, të cilët u [c]përkisnin të shtatë kishave dhe ishin në atë kohë në parajsën e Perëndisë.

6 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet librit që Gjoni pa, i cili ishte i [a]vulosur nga pas me shtatë vula?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se ai përmban vullnetin, [b]misteret dhe punën e zbuluar të Perëndisë; gjërat e fshehura të ekonomisë së tij lidhur me këtë [c]tokë gjatë shtatë mijë vjetëve të vazhdimësisë së saj apo të ekzistencës së përkohshme të saj.

7 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë ne nëpërmjet shtatë vulave me të cilat ai ishte vulosur?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se vula e parë përmban gjërat e një mijë vjetëve të [a]para dhe e dyta gjithashtu të një mijë vjetëve të dyta e kështu me radhë deri tek e shtata.

8 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet katër engjëjve, të thënë në kapitullin e 7-të dhe vargun e 1-rë të Zbulesës?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se ata janë katër engjëj të dërguar nga Perëndia, të cilëve u është dhënë fuqi mbi katër pjesët e tokës, për të shpëtuar jetë dhe për të shkatërruar; këta janë ata që kanë ungjillin e [a]përjetshëm për t'ia dhënë çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli; duke patur fuqi për të mbyllur qiejt, për të vulosur në jetë ose për të flakur në [b]krahinat e errësirës.

9 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë me anë të engjëllit që zbriti nga lindja, Zbulesa, kapitulli i 7-të dhe vargu i 2-të?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se engjëlli që zbriti nga lindja është ai të cilit i jepet vula e Perëndisë së gjallë mbi dymbëdhjetë fiset e [a]Izraelit; prandaj ai u thërret katër engjëjve që kanë ungjillin e përjetshëm, duke u thënë: Mos e dëmtoni dheun, as detin, as pemët, derisa t'i kemi vulosur në [b]ballë shërbëtorët e Perëndisë tonë. Dhe, nëse do ta pranoni atë, ky është [c]Eliasi që do të vinte për të mbledhur së bashku fiset e

3*b* DeB 93:33–34.
4*a* USH Dije.
b USH Fuqi.
5*a* Zbu. 4:4, 10.
b Zbu. 14:4–5.
c Zbu. 1:4.
6*a* Zbu. 5:1.
b USH Mistere të Perëndisë.
c USH Tokë.
7*a* DeB 88:108–110.
8*a* Zbu. 14:6–7.
b Mt. 8:11–12; 22:1–14; DeB 133:71–73.
9*a* Zbu. 7:4–8.
b Eze. 9:4.
c USH Elias.

Izraelit dhe për të [d]rivendosur çdo gjë.

10 Pyetje: Në çfarë kohe do të përmbushen gjërat për të cilat flitet në këtë kapitull?

Përgjigje: Ato do të përmbushen në njëmijëvjetëshin e [a]gjashtë, ose në hapjen e vulës së gjashtë.

11 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet vulosjes së [a]njëqind e dyzet e katër mijëve, nga të gjitha fiset e Izraelit—dymbëdhjetë mijë nga secili fis?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se ata që vulosen janë [b]priftërinj të lartë, të shuguruar në urdhërin e shenjtë të Perëndisë, për të administruar ungjillin e përjetshëm; sepse ata janë ata që shugurohen nga çdo komb, fis, gjuhë dhe popull, me anë të engjëjve të cilëve u jepet fuqi mbi kombet e tokës, për të sjellë aq sa do të vijnë në kishën e të [c]Parëlindurit.

12 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet rënies së [a]borive, të përmendur në kapitullin e 8-të të Zbulesës?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se, ashtu si Perëndia e bëri botën në gjashtë ditë dhe në ditën e shtatë ai e mbaroi punën e tij dhe e [b]shenjtëroi atë, dhe gjithashtu formoi njeriun nga [c]pluhuri i tokës, madje kështu, në fillimin e njëmijëvjetëshit të shtatë Zoti Perëndi do ta [d]shenjtërojë tokën dhe do të plotësojë shpëtimin e njeriut, dhe do të [e]gjykojë gjithçka, dhe do të [f]shëlbejë gjithçka, përveç asaj që ai nuk e ka vënë nën fuqinë e tij, kur do t'i ketë vulosur të gjitha gjërat, për qëllimin e të gjitha gjërave; dhe rënia e borive të të shtatë engjëjve është përgatitja dhe mbarimi i kësaj pune, në fillimin e njëmijëvjetëshit të shtatë—përgatitja e udhës përpara kohës së ardhjes së tij.

13 Pyetje: Kur do të kryhen gjërat që shkruhen në kapitullin e 9-të të Zbulesës?

Përgjigje: Ato do të kryhen pas hapjes së vulës së shtatë, përpara ardhjes së Krishtit.

14 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet librit të vogël që Gjoni [a]hëngri, siç përmendet në kapitullin e 10-të të Zbulesës?

Përgjigje: Ne duhet të kuptojmë se ishte një mision dhe një ordinancë për të, për të [b]mbledhur fiset e Izraelit; vini re, ky është Eliasi, i cili, siç është shkruar, duhet të vijë e të [c]rivendosë gjithçka.

15 Pyetje: Çfarë duhet të kuptojmë me dy [a]dëshmitarët në kapitullin e njëmbëdhjetë të Zbulesës?

9 *d* USH Rivendosje e ungjillit.
10 *a* Zbu. 6:12–17.
11 *a* Zbu. 14:3–5.
b USH Prift i lartë.
c DeB 76:51–70. USH Parëlindur (i).
12 *a* Zbu. 8:2.
b Zan. 2:1–3; Eks. 20:11; 31:12–17; Mosia 13:16–19; Mois. 3:1–3; Abr. 5:1–3.
c Zan. 2:7.
d DeB 88:17–20.
e USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
f USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
14 *a* Eze. 2:9–10; 3:1–4; Zbu. 10:10.
b USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
c Mt. 17:11.
15 *a* Zbu. 11:1–14.

Përgjigje: Ata janë dy profetë që do të ngrihen nga kombi [b]Izraelit në [c]ditët e fundit, në kohën e [d]rivendosjes, dhe do t'u profetizojnë Izraelitëve, pasi ata të mblidhen dhe të kenë ndërtuar qytetin e Jeruzalemit në [e]tokën e etërve të tyre.

SEKSIONI 78

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në mars 1832 (*History of the Church*, 1:255–257). Rendi iu dha nga Zoti Joseph Smith-it për qëllimin e ngritjes së shtëpisë së ruajtjes për të varfërit. Nuk ishte gjithnjë e dëshirueshme që identiteti i individëve të cilëve Zoti iu drejtua në zbulesat, duhej t'i bëhej i njohur botës; si rrjedhim, në botimin e kësaj zbulese dhe disa zbulesave pasuese vëllezërve iu referua me emra të ndryshëm nga emrat e tyre të vërtetë. Kur nuk ishte më e nevojshme të mbaheshin të panjohur emrat e individëve, emrat e tyre të vërtetë u dhanë më pas në kllapa. Ngaqë sot nuk ekziston nevoja e domosdoshme për të vazhduar me emrat e koduar, vetëm emrat e vërtetë jepen tani këtu, ashtu sikurse u dhanë në dorëshkrimin origjinal.*

1–4, Shenjtorët duhet të organizojnë dhe të ngrenë një shtëpi ruajtjeje; 5–12, Përdorimi i mençur i pronave të tyre do të çojë në shpëtim; 13–14, Kisha duhet të jetë e pavaruar nga fuqitë tokësore; 15–16, Mikaeli (Adami) shërben nën drejtimin e të Shenjtit (Krishtit); 17–22, Bekuar janë besimtarët, sepse ata do të trashëgojnë gjithçka.

ZOTI i foli Joseph Smith të Riut, duke thënë: Dëgjomëni mua, thotë Zoti, Perëndia juaj, që jeni shuguruar në [a]priftërinë e lartë të kishës sime, që jeni mbledhur së bashku;

2 Dhe dëgjoni [a]këshillën e atij që ju ka [b]shuguruar nga lart, i cili do të flasë në veshët tuaj fjalët e urtësisë, që shpëtimi të mund të jetë për ju në atë gjë që ju keni paraqitur para meje, thotë Zoti Perëndi.

3 Sepse, në të vërtetë, unë ju them, koha ka ardhur dhe është tani pranë; dhe vini re e shihni, është e nevojshme që të ketë një [a]organizim të popullit tim, në rregullimin dhe krijimin e punëve të [b]shtëpisë së ruajtjes për të [c]varfërit e popullit tim, si në këtë vend, edhe në tokën e [d]Sionit—

4 Për një krijim dhe një rregull të përhershëm dhe të përjetshëm për kishën time, për ta çuar përpara kauzën, për të

15*b* USH Judenj.
c USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
d USH Rivendosje e ungjillit.
e Amo. 9:14–15.

78 1*a* USH Priftëri Melkizedeke.
2*a* USH Këshillë.
b USH Shuguroj, shugurim.
3*a* DeB 82:11–12, 15–21.
b DeB 72:9–10; 83:5–6.
c DeB 42:30–31. USH Mirëqenie.
d DeB 57:1–2.

cilën jeni zotuar, për shpëtimin e njeriut dhe për lavdinë e Atit tuaj që është në qiell;

5 Që ju të mund të jeni të [a]barabartë në lidhjet e gjërave qiellore, po, dhe të gjërave tokësore gjithashtu, për të marrë gjëra qiellore.

6 Sepse, nëse ju nuk jeni të barabartë në gjëra tokësore, ju nuk mund të jeni të barabartë në marrjen e gjërave qiellore.

7 Sepse, nëse ju dëshironi që unë t'ju jap një vend në botën [a]çelestiale, ju duhet të [b]përgatiteni [c]duke bërë gjërat që ju kam urdhëruar dhe që jua kam kërkuar.

8 Dhe tani, në të vërtetë kështu thotë Zoti, është e domosdoshme që gjithë gjërat të bëhen për [a]lavdinë time, prej jush që jeni mbledhur së bashku në këtë [b]urdhër;

9 Ose, me fjalë të tjera, shërbëtori im Newel K. Whitney dhe shërbëtori im Joseph Smith i Riu, dhe shërbëtori im Sidney Rigdon duhet të ulen në kuvend me shenjtorët që janë në Sion;

10 Përndryshe [a]Satani kërkon t'i largojë zemrat e tyre nga e vërteta, që ata të verbohen dhe të mos kuptojnë gjërat që përgatiten për ta.

11 Si rrjedhim, një urdhërim ju jap, të përgatiteni dhe të organizoheni me një lidhje ose një [a]besëlidhje të përjetshme që nuk mund të thyhet.

12 Dhe ai që e thyen atë, do ta humbasë detyrën dhe qëndrimin e tij në kishë dhe do t'u dorëzohen [a]goditjeve të Satanit deri në ditën e shëlbimit.

13 Vini re, kjo është përgatitja me të cilën unë ju përgatis dhe themeli e modeli që ju jap, me anë të të cilit ju mund të plotësoni urdhërimet që ju janë dhënë;

14 Që nëpërmjet përkujdesit tim, pavarësisht nga [a]mundimi që do të zbresë mbi ju, që kisha të mund të qëndrojë e pavarur mbi të gjitha krijesat e tjera nën botën çelestiale;

15 Që ju të mund të arrini [a]kurorën e përgatitur për ju dhe të bëheni [b]sundimtarë mbi shumë mbretëri, thotë Zoti Perëndi, i Shenjti i Sionit, i cili ka ngritur themelet e [c]Adam-ondi-Ahmanit;

16 I cili ka caktuar [a]Mikaelin, princin tuaj, dhe ka ngritur themelin e tij, dhe e ka lartësuar atë e i ka dhënë atij çelësat e shpëtimit nën këshillën dhe drejtimin e të Shenjtit, i cili është pa fillim të ditëve ose fund të jetës.

17 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ju jeni fëmijë të vegjël dhe ju nuk keni kuptuar ende ç'bekime të mëdha Ati Qiellor ka në duart e tij dhe ka përgatitur për ju;

5*a* DeB 49:20.
usH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
7*a* usH Lavdi çelestiale.
b DeB 29:8; 132:3.
c DeB 82:10.
8*a* Mois. 1:39.
b DeB 92:1.
10*a* usH Djall.
11*a* usH Besëlidhje.
12*a* 1 Kor. 5:5; DeB 82:21; 104:8–10.
14*a* DeB 58:2–4.
15*a* usH Kurorë; Ekzaltim.
b Zbu. 5:10; DeB 76:56–60; 132:19.
c usH Adam-ondi-Ahman.
16*a* DeB 27:11; 107:54–55.
usH Adam.

18 Dhe ju nuk mund t'i [a]duroni të gjitha gjërat tani; megjithatë, merrni zemër, sepse unë do t'ju [b]udhëheq përgjatë udhës. Mbretëria është juaja dhe bekimet e saj janë tuajat e pasuritë e [c]përjetësisë janë tuajat.

19 Dhe ai që i pranon të gjitha gjërat me [a]falënderim, do të bëhet i lavdishëm; dhe gjërat e kësaj toke do t'i shtohen atij, madje [b]njëqindfish, po, më shumë.

20 Prandaj, bëni gjërat që unë ju kam urdhëruar, thotë Shëlbuesi juaj, madje Biri [a]Ahman, që përgatit gjithçka përpara se t'ju [b]marrë juve;

21 Sepse ju jeni [a]kisha e të Parëlindurit dhe ai do t'ju [b]marrë në një re dhe do t'i caktojë kujtdo pjesën e tij.

22 Dhe ai që është [a]shërbëtor besnik dhe i [b]mençur, do të trashëgojë [c]gjithçka. Amen.

SEKSIONI 79

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në mars 1832 (*History of the Church, *1:257).*

1–4, Jared Carter thirret për të predikuar ungjillin me anë të Ngushëlluesit.

Në të vërtetë unë të them ty se është vullneti im që shërbëtori im Jared Carter duhet të shkojë përsëri për në pjesët e lindjes, nga një vend në tjetrin dhe nga një qytet në tjetrin, me fuqinë e [a]shugurimit me të cilën ai është shuguruar, duke shpallur lajmet e mira të gëzimit të madh, madje ungjillin e përjetshëm.

2 Dhe unë do të dërgoj mbi të [a]Ngushëlluesin, që do t'i mësojë atij të vërtetën dhe udhën sipas së cilës duhet të shkojë.

3 Dhe për aq sa ai është besnik, unë do ta kurorëzoj atë përsëri me duaj.

4 Prandaj zemra jote duhet të gëzohet, shërbëtori im Jared Carter, dhe mos ki [a]frikë, thotë Zoti yt, madje Jezu Krishti. Amen.

SEKSIONI 80

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, në mars 1832 (*History of the Church, *1:257).*

18*a* Gjo. 16:12; 3 Ne. 17:2–3; DeB 50:40.
b DeB 112:10.
c USH Jetë e përjetshme.
19*a* Mosia 2:20–21. USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
b Mt. 19:29.
20*a* DeB 95:17.
b 1 The. 4:17.
21*a* DeB 76:53–54.
b DeB 88:96–98.
22*a* USH Kujdestar, kujdestari.
b DeB 72:3–4.
c DeB 84:38.
79 1*a* DeB 52:38. USH Shuguroj, shugurim.
2*a* Gjo. 14:26. USH Ngushëllues.
4*a* DeB 68:5–6.

1–5, Stephen Burnett dhe Eden Smith thirren për të predikuar në cilindo vend që zgjedhin.

NË të vërtetë, kështu thotë Zoti për ty, shërbëtori im Stephen Burnett: Shko ti, shko ti në botë dhe i [a]prediko ungjillin çdo krijese që vjen nën tingullin e zërit tënd.

2 Dhe ngaqë dëshiron një shok, unë do të të jap shërbëtorin tim Eden Smith.

3 Prandaj shkoni dhe predikoni ungjillin tim, qoftë në veri apo në jug, në lindje apo në perëndim, nuk ka rëndësi, sepse ju nuk mund të shkoni në udhë të gabuar.

4 Si rrjedhim, shpallni gjërat që keni dëgjuar e i besoni vërtet dhe e [a]dini se janë të vërteta.

5 Vini re, ky është vullneti i atij që ju ka [a]thirrur, Shëlbuesit tuaj, madje Jezu Krishtit. Amen.

SEKSIONI 81

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit në Hiram, Ohio, në mars 1832 (*History of the Church, *1:257–258). Frederick G. Williams thirret të jetë një prift i lartë dhe këshilltar në Presidencinë e Priftërisë së Lartë. Dokumentat historike tregojnë se, kur kjo zbulesë u mor në mars 1832, ajo e thirri Jesse Gausen në detyrën e këshilltarit për Joseph Smith-in në Presidenci. Megjithatë, kur ai dështoi për ta përmbushur në mënyrën e duhur këtë caktim, thirrja më pas iu trasferua Frederick G. Williams-it. Zbulesa (e datuar në mars 1832) duhet të shihet si një hap drejt organizimit zyrtar të Presidencisë së Parë, veçanërisht thirrja për detyrën e këshilltarit në atë trup dhe shpjegimi i dinjitetit të detyrës së caktuar. Vëllai Gause shërbeu për një kohë, por u shkishërua nga Kisha në dhjetor 1832. Vëllai Williams u shugurua në detyrën e përmendur më 18 mars 1833.*

1–2, Çelësat e mbretërisë gjithmonë mbahen nga Presidencia e Parë; 3–7, Në qoftë se Frederick G. Williams-i është besnik në shërbesën e tij, ai do të ketë jetë të përjetshme.

NË të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, shërbëtorit tim Frederik G. Williams: Dëgjoje zërin e atij që flet, fjalën e Zotit, Perëndisë tënd, dhe vëria veshin thirrjes me të cilën je thirrur, madje për të qenë një [a]prift i lartë në kishën time dhe një këshilltar për shërbëtorin tim Joseph Smith të Riun;

2 Të cilit i kam dhënë [a]çelësat e mbretërisë që gjithmonë i përkasin [b]Presidencisë së Priftërisë së Lartë:

3 Si rrjedhim, në të vërtetë unë e njoh dhe do ta bekoj atë, dhe gjithashtu ty, për aq sa ti je besnik në këshillim, në detyrën

80 1*a* Mr. 16:15.
4*a* USH Dëshmi.
5*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
81 1*a* USH Prift i lartë.
2*a* USH Çelësa të priftërisë.
b DeB 107:8–9, 22. USH Presidenci e Parë.

që ta kam caktuar, në lutje gjithmonë, me zë dhe në zemrën tënde, në publik dhe në fshehtësi, gjithashtu në shërbesën tënde për ta shpallur ungjillin në tokën e të gjallëve dhe mes vëllezërve të tu.

4 Dhe duke i bërë këto gjëra, ti do t'u bësh të mirën më të madhe bashkëqenieve të tua dhe do të nxisësh [a]lavdinë e atij që është Zoti yt.

5 Prandaj ji besnik; qëndro në detyrën që të kam caktuar; [a]ndihmo të dobëtit, ngri duart që varen poshtë dhe [b]forco gjunjët e [c]këputur.

6 Dhe nëse je besnik deri në fund, ti do të kesh një kurorë [a]pavdekësie dhe [b]jete të përjetshme në [c]banesat që unë kam përgatitur në shtëpinë e Atit tim.

7 Vër re dhe dëgjo, këto janë fjalët e Alfës dhe Omegës, madje Jezu Krishtit. Amen.

SEKSIONI 82

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në kontenë Jackson, Missouri, 1832 (*History of the Church, *1:267–269). Rasti ishte një këshill i përgjithshëm i Kishës, në të cilin Joseph Smith Profeti u mbështet si Presidenti i Priftërisë së Lartë, detyrë në të cilën ai ishte shuguruar më parë në një konferencë të priftërinjve të lartë, të pleqve dhe anëtarëve, në Amherst, Ohio, më 25 janar 1832 (shih kreun e seksionit 75). Më përpara emra të pazakonshëm u përdorën në botimin e kësaj zbulese për ta mbajtur të fshehtë identitetin e personave të përmendur (shih kreun e seksionit 78).*

1–4, Ku jepet shumë, kërkohet shumë; 5–7, Errësira mbretëron në botë; 8–13, Zoti lidhet kur ne bëjmë çfarë thotë ai; 14–18, Sioni duhet të rritet në bukuri dhe shenjtëri; 19–24, Çdo njeri duhet të kërkojë të mirën e të afërmit të tij.

Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve, shërbëtorëve të mi, se për aq sa ia keni [a]falur njëri-tjetrit shkeljet tuaja, madje kështu unë, Zoti, ju fal juve.

2 Megjithatë, ka mes jush që kanë mëkatuar jashtë mase; po, madje [a]të gjithë ju keni mëkatuar; por në të vërtetë unë ju them, kujdes tani e tutje dhe largohuni nga mëkati, përndryshe gjykime të ashpra bien mbi kokat tuaja.

3 Sepse atij që [a]shumë i është dhënë, shumë i [b]kërkohet; dhe ai që [c]mëkaton kundër [d]dritës

4*a* Mois. 1:39.
5*a* Mosia 4:15–16.
b DeB 108:7.
c Isa. 35:3.
6*a* USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
b USH Jetë e përjetshme; Ekzaltim.
c Gjo. 14:2–3; DeB 59:2; 106:8.
82 1*a* Mt. 6:14–15; DeB 64:9–11.
2*a* Rom. 3:23.
3*a* Llu. 12:48; Jak. 4:17. USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
b USH Kujdestar, kujdestari.
c USH Braktisje; Mëkat.
d Gjo. 15:22–24. USH Dritë, dritë e Krishtit.

më të madhe, do ta marrë dënimin më të madh.

4 Thërrisni në emrin tim për [a]zbulesa dhe unë jua jap ato; dhe për aq sa nuk i zbatoni thëniet e mia, të cilat unë jua jap, ju bëheni shkelës; dhe [b]drejtësia e gjykimi janë ndëshkimi që i bashkëngjitet ligjit tim.

5 Si rrjedhim, atë që ia them njërit, ua them të gjithëve: [a]Rrini zgjuar, sepse [b]kundërshtari e përhap sundimin e tij dhe [c]errësira mbretëron;

6 Dhe zemërimi i Perëndisë ndizet kundër banorëve të tokës; dhe askush nuk bën të mirën, sepse të gjithë kanë dalë nga [a]udha.

7 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, unë, Zoti, nuk do t'ju ngarkoj ndonjë [a]mëkat; shkoni në udhët tuaja e mos mëkatoni më; por atij shpirti që mëkaton, do t'i kthehen mëkatet e [b]mëparshme, thotë Zoti, Perëndia juaj.

8 Dhe përsëri, unë ju them, unë ju jap një urdhërim të [a]ri, që ju të mund të kuptoni vullnetin tim lidhur me ju;

9 Ose, me fjalë të tjera, unë ju jap udhëzime se si të [a]veproni para meje, që të mund t'ju kthehet për shpëtimin tuaj.

10 Unë, Zoti, [a]lidhem kur ju bëni çfarë ju them; por kur nuk e bëni çfarë ju them, ju nuk keni premtim.

11 Si rrjedhim, në të vërtetë unë ju them se është e domosdoshme për shërbëtorët e mi Edward Partridge dhe Newel K. Whitney, A. Sidney Gilbert dhe Sidney Rigdon, dhe shërbëtori im Joseph Smith, dhe John Whitmer dhe Oliver Cowdery, dhe W. W. Phelps e Martin Harris të lidhen [a]së bashku me një marrëveshje dhe besëlidhje që nuk mund të thyhen me anë të shkeljes, pasi gjykimi do të vijë menjëherë, në kujdestaritë tuaja të ndryshme—

12 Për të organizuar punët e të varfërve dhe gjithë gjërat që lidhen me këshillin e peshkopit si në tokën e Sionit, edhe në tokën e Kirtland-it;

13 Sepse unë e kam përkushtuar tokën e Kirtland-it në kohën time të përshtatshme për përfitimin e shenjtorëve të Më të Lartit dhe për një [a]kunj të Sionit.

14 Sepse Sioni duhet të rritet në bukuri dhe në shenjtëri; kufijtë e tij duhet të zgjerohen; kunjat e tij duhet të forcohen; po, në të vërtetë unë ju them, [a]Sioni duhet të ngrihet dhe të veshë rrobat e tij të [b]bukura.

15 Si rrjedhim, unë ju jap këtë urdhërim, që ju të lidheni me anë të kësaj besëlidhjeje dhe ajo do të bëhet sipas ligjeve të Zotit.

16 Vini re, kjo është urtësi

4*a* USH Zbulesë.
b USH Drejtësi.
5*a* USH Ruaj, roje.
b USH Djall.
c USH Errësirë, shpirtërore.
6*a* Rom. 3:12; DeB 1:16.
7*a* USH Mëkat.
b DeB 1:32–33; 58:43.
8*a* Gjo. 13:34.
9*a* DeB 43:8.
10*a* Joz. 23:14; 1 Mbr. 8:23; DeB 1:38; 130:20–21. USH Bekoj, bekuar (i), bekim; Bindje, bindur (i), bindem.
11*a* DeB 78:3–7, 11–15.
13*a* Isa. 33:20; 54:2. USH Kunj.
14*a* USH Sion.
b Isa. 52:1; DeB 113:7–8.

gjithashtu në mua për të mirën tuaj.

17 Dhe ju duhet të jeni të [a]barabartë ose, me fjalë të tjera, ju duhet të keni pretendime të barabarta për pronësitë, për dobinë e administrimit të shqetësimeve të kujdestarive tuaja, çdokush sipas dëshirave të tij dhe nevojave të tij, për aq sa dëshirat e tij janë të drejta—

18 Dhe e gjithë kjo për përfitimin e kishës së Perëndisë së gjallë, që çdo njeri të mund të përmirësohet në [a]talentin e tij, që çdo njeri të mund të fitojë talente të tjera, po, madje njëqindfish, për t'i hedhur në [b]shtëpinë e ruajtjes së Zotit, për t'u bërë pronë e përbashkët për tërë kishën—

19 Cilido duke kërkuar interesin e të afërmit të tij dhe duke bërë gjithçka me [a]syrin drejtuar te lavdia e Perëndisë.

20 Këtë [a]rend unë e kam caktuar të jetë një rend i përhershëm për ju dhe për pasuesit tuaj, për aq sa ju nuk mëkatoni.

21 Dhe me shpirtin që mëkaton kundër kësaj besëlidhjeje dhe e forcon zemrën e tij kundër saj, duhet të veprohet sipas ligjeve të kishës sime dhe ai duhet t'u dorëzohet [a]goditjeve të Satanit deri në ditën e shëlbimit.

22 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, dhe kjo është urtësi, bëhuni për vete miq me mamonin e padrejtësisë dhe ata nuk do t'ju shkatërrojnë.

23 Ma lini vetëm mua gjykimin, sepse ai është i imi dhe unë do të [a]shpaguaj. Paqja qoftë me ju; bekimet e mia vazhdofshin me ju.

24 Sepse edhe tani [a]mbretëria është e juaja dhe do të jetë përgjithmonë, në qoftë se nuk e humbisni besimin tuaj të patundur. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 83

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Independence, Missouri, më 30 prill 1832 (*History of the Church, *1:269–270). Kjo zbulesë u mor ndërsa Profeti ishte i ulur në këshill me vëllezërit e tij.*

1–4, Gratë dhe fëmijët kanë të drejtë t'ua kërkojnë bashkëshortëve dhe etërve të tyre mbështetjen e tyre; 5–6, Të vejat dhe jetimët kanë të drejtë t'ia kërkojnë Kishës mbështetjen e tyre.

17*a* DeB 51:3.
usH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
18*a* Mt. 25:14–30; DeB 60:13.
usH Dhuratë; Dhurata të Shpirtit.
b DeB 42:30–34, 55; 119:1–3.
usH Shtëpi ruajtjeje.
19*a* DeB 88:67.
usH Sy, syri.
20*a* usH Urdhër i bashkuar.
21*a* DeB 104:8–10.
23*a* Rom. 12:19; Morm. 3:15.
24*a* Llu. 12:32; DeB 64:3–5.
usH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.

NË të vërtetë, kështu thotë Zoti, përveç ligjeve të kishës lidhur me gratë dhe fëmijët, ata që i përkasin kishës, të cilët kanë [a]humbur bashkëshortët apo etërit e tyre:

2 Gratë kanë të [a]drejtë t'u kërkojnë bashkëshortëve për t'i mbajtur, derisa bashkëshortët e tyre të merren; dhe në qoftë se nuk gjenden shkelëse, ato do të kenë shoqërim në kishë.

3 Dhe në qoftë se nuk janë besnike, ato nuk do të kenë shoqërim në kishë; por do të mbeten në trashëgiminë e tyre sipas ligjeve të tokës.

4 Gjithë [a]fëmijët kanë të drejtë t'u kërkojnë prindërve të tyre për t'i mbajtur, derisa ata të arrijnë moshën.

5 Dhe pas kësaj, ata kanë të drejtë t'i kërkojnë kishës, ose me fjalë të tjera [a]shtëpisë së ruajtjes së Zotit, në qoftë se prindërit e tyre nuk kanë çfarë t'u japin atyre trashëgimi.

6 Dhe shtëpia e ruajtes duhet të mbahet nëpërmjet përkushtimeve të kishës; dhe të [a]vejat dhe jetimët duhet të mbështeten, ashtu sikurse të [b]varfërit. Amen.

SEKSIONI 84

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 22 dhe 23 shtator 1832 (*History of the Church, *1:286–295). Gjatë muajit të shtatorit, pleqtë kishin filluar të ktheheshin nga misionet e tyre në shtetet e lindjes dhe të jepnin raporte për punët e tyre. Ishte ndërsa ata ishin së bashku në këtë stinë gëzimi, që komunikimi i mëposhtëm u mor. Profeti e përcaktoi atë si zbulesë për priftërinë.*

1–5, Jeruzalemi i Ri dhe tempulli do të ndërtohen në Missouri; 6–17, Linja e priftërisë nga Moisiu deri tek Adami jepet; 18–25, Priftëria më e lartë mban çelësin e diturisë së Perëndisë; 26–32, Priftëria më e ulët mban çelësin e shërbesës së engjëjve dhe të ungjillit përgatitor; 33–44, Burrat fitojnë jetë të përjetshme nëpërmjet betimit dhe besëlidhjes së priftërisë; 45–53, Shpirti i Krishtit i ndriçon njerëzit dhe bota prehet në mëkat; 54–61, Shenjtorët duhet të dëshmojnë për ato gjëra që kanë marrë; 62–76, Ata duhet të predikojnë ungjillin dhe shenja do të pasojnë; 77–91, Pleqtë duhet të shkojnë pa çantë ose trastë dhe Zoti do të kujdeset për nevojat e tyre; 92–97, Plagë dhe mallkime i presin ata që nuk e pranojnë ungjillin; 98–102, Kënga e re e shëlbimit të Sionit jepet; 103–110, Çdo njeri duhet të qëndrojë në detyrën e tij dhe të punojë në thirrjen e tij; 111–120, Shërbëtorët e Zotit duhet të shpallin neverinë e shkatërrimit të ditëve të fundit.

83 1*a* Jak. 1:27.
2*a* 1 Tim. 5:8.
4*a* Mosia 4:14.
5*a* DeB 78:3.
usH Shtëpi ruajtjeje.
6*a* usH Ve (e).
b Mosia 4:16–26; Hel. 4:11–13; DeB 42:30–39.
usH Varfër (i).

NJË zbulesë e Jezu Krishtit për shërbëtorin e tij Joseph Smith të Riun dhe gjashtë pleq, ndërsa ata i bashkuan zemrat dhe i [a]ngritën zërat e tyre lart.

2 Po, fjala e Zotit lidhur me kishën e tij, të ngritur në ditët e fundit për [a]rivendosjen e popullit të tij, ashtu siç ka folur ai nëpërmjet gojës së [b]profetëve të tij, dhe për mbledhjen e [c]shenjtorëve të tij për të qëndruar mbi [d]malin Sion, i cili do të jetë qyteti i [e]Jeruzalemit të Ri.

3 Qytet i cili do të ndërtohet, duke filluar te vendi i [a]tempullit, i cili është caktuar nëpërmjet gishtit të Zotit, në kufijtë perëndimorë të shtetit të Missouri-t dhe është përkushtuar nëpërmjet dorës së Joseph Smith të Riut dhe të tjerëve me të cilët Zoti ishte mjaft i kënaqur.

4 Me të vërtetë kjo është fjala e Zotit, se qyteti i [a]Jeruzalemit të Ri duhet të ndërtohet nëpërmjet mbledhjes së shenjtorëve, duke filluar në këtë vend, madje në vendin e [b]tempullit, tempull i cili do të ngrihet në këtë brez.

5 Sepse në të vërtetë ky brez nuk do të kalojë i tëri, derisa një shtëpi do t'i ngrihet Zotit dhe një re do të qëndrojë mbi të, re e cila do të jetë madje [a]lavdia e Zotit, që do ta mbushë shtëpinë.

6 Dhe bijtë e Moisiut, sipas Priftërisë së Lartë që ai e mori nga [a]dora e vjehrrit të tij, [b]Jethro;

7 Dhe Jethro e mori atë nga dora e Kalebit;

8 Dhe Kalebi e mori atë nga dora e Elihut;

9 Dhe Elihu nga dora e Jeremias;

10 Dhe Jeremia nga dora e Gadit;

11 Dhe Gadi nga dora e Esaias;

12 Dhe Esaia e mori atë nga dora e Perëndisë.

13 Esaia gjithashtu jetoi në ditët e Abrahamit dhe u bekua prej tij—

14 [a]Abrahami, i cili e mori priftërinë nga [b]Melkizedeku, i cili e mori atë nëpërmjet linjës së etërve të tij, madje deri te [c]Noeu;

15 Dhe nga Noeu deri te [a]Enoku, nëpërmjet linjës së etërve të tyre;

16 Dhe nga Enoku tek [a]Abeli që u vra nëpërmjet [b]komplotit të vëllait të tij, i cili e [c]mori priftërinë nëpërmjet urdhërimeve të Perëndisë, nga dora e atit të tij, [d]Adamit, që ishte njeriu i parë—

17 [a]Priftëri e cila vazhdon në kishën e Perëndisë në të gjitha

84 1*a* USH Lutje.
2*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b Vep. 3:19–21.
c USH Shenjtor.
d Isa. 2:2–5; Heb. 12:22; Zbu. 14:1; DeB 76:66; 84:32; 133:18, 56.
e Eth. 13:2–11; DeB 42:8–9; 45:66–67; NeB 1:10.
USH Jeruzalem i Ri.
3*a* DeB 57:3.
4*a* USH Jeruzalem i Ri.
b USH Tempull, shtëpi e Zotit.
5*a* DeB 45:67; 64:41–43; 97:15–20; 109:12, 37.
6*a* USH Duar, vënie e.
b USH Jethro.
14*a* USH Abraham.
b USH Melkizedek.
c USH Noe, patriark i Biblës.
15*a* USH Enok.
16*a* USH Abel.
b Mois. 5:29–32.
c DeB 107:40–57.
d USH Adam.
17*a* Alma 13:1–19; Abr. 2:9, 11.
USH Priftëri Melkizedeke.

brezat dhe nuk ka fillim të ditëve apo fund të viteve.

18 Dhe Zoti dha një [a]priftëri gjithashtu mbi [b]Aaronin dhe farën e tij, në të gjithë brezat e tyre, priftëri e cila gjithashtu vazhdon dhe [c]qëndron përgjithmonë me priftërinë që është sipas urdhërit më të shenjtë të Perëndisë.

19 Dhe kjo priftëri më e madhe administron ungjillin dhe mban çelësin e [a]mistereve të mbretërisë, madje çelësin e [b]diturisë së Perëndisë.

20 Si rrjedhim, në [a]ordinancat e saj, fuqia e perëndishmërisë manifestohet.

21 Dhe pa ordinancat e saj dhe pa [a]autoritetin e priftërisë, fuqia e perëndishmërisë nuk u manifestohet njerëzve në mish;

22 Sepse pa këtë, [a]askush nuk mund të shohë fytyrën e Perëndisë, madje Atit, dhe të jetojë.

23 Tani këtë [a]Moisiu ua mësoi qartë fëmijëve të Izraelit në shkretëtirë dhe kërkoi me zell ta [b]shenjtëronte popullin e tij, që ata të mund të [c]shihnin fytyrën e Perëndisë;

24 Por ata i [a]ngurtësuan zemrat dhe nuk mund ta duronin praninë e tij; si rrjedhim, Zoti në [b]inatin e tij, sepse zemërimi i tij u ndez kundër tyre, u betua që ata nuk do të [c]hynin në prehjen e tij, ndërsa ishin në shkretëtirë, prehje e cila është plotësia e lavdisë së tij.

25 Si rrjedhim, ai e largoi [a]Moisiun nga mesi i tyre dhe [b]Priftërinë e Shenjtë gjithashtu;

26 Dhe [a]priftëria më e ulët vazhdoi, priftëri e cila mban [b]çelësin e [c]shërbesës së engjëjve dhe të ungjillit përgatitor;

27 Ungjill i cili është ungjilli i [a]pendimit dhe i [b]pagëzimit, dhe i [c]heqjes së mëkateve, dhe i [d]ligjit të urdhërimeve të [e]mishit, të cilin Zoti në zemërimin e tij bëri që të vazhdonte me shtëpinë e Aaronit, mes fëmijëve të Izraelit, deri te [f]Gjoni, të cilin Perëndia e ngriti, të [g]mbushur me Frymën e Shenjtë nga barku i nënës së tij.

28 Sepse ai u pagëzua ndërsa ishte ende fëmijë dhe u shugurua në këtë fuqi nga engjëlli i Perëndisë në kohën që ishte tetë ditë, për t'i dhënë fund mbretërisë së Judenjve dhe

18*a* USH Priftëri Aarone.
b USH Aaron, vëlla i Moisiut.
c DeB 13:1.
19*a* DeB 63:23; 107:18–19. USH Mistere të Perëndisë.
b Abr. 1:2.
20*a* USH Ordinanca.
21*a* USH Autoritet; Priftëri.
22*a* DeB 67:11.
23*a* Eks. 19:5–11; 33:11.
b USH Shenjtërim.
c Eks. 24:9–11; DeB 93:1.
24*a* Eks. 20:18–21; 32:8; LiP. 9:23; 1 Ne. 17:30–31, 42.
b Psa. 95:8; Heb. 3:8–11; Jakobi 1:7–8; Alma 12:36.
c PJS, Eks. 34:1–2; Num. 14:23; Heb. 4:1–11.
25*a* LiP. 34:1–5.
b USH Priftëri Melkizedeke.
26*a* USH Priftëri Aarone.
b DeB 13:1.
c DeB 107:20.
27*a* USH Pendohem, pendim.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
c USH Heqje e mëkateve.
d USH Ligj i Moisiut.
e Heb. 7:11–16.
f USH Gjon Pagëzori.
g Llu. 1:15.

për ta [a]drejtuar udhën e Zotit
përpara fytyrës së njerëzve të
tij, për t'i përgatitur ata për
ardhjen e Zotit, në dorë të të
cilit jepet [b]gjithë fuqia.

29 Dhe përsëri, detyrat e plakut
dhe të peshkopit janë [a]shtesa të
nevojshme që i përkasin priftë-
risë së lartë.

30 Dhe përsëri, detyrat e më-
suesit dhe të dhjakut janë shtesa
të nevojshme që i përkasin pri-
ftërisë më të ulët, priftëri e cila u
dha mbi Aaronin dhe bijtë e tij.

31 Si rrjedhim, siç thashë lidhur
me bijtë e Moisiut—sepse bijtë
e Moisiut dhe gjithashtu bijtë e
Aaronit do të ofrojnë një [a]flijim
dhe një sakrificë të pranueshme
në shtëpinë e Zotit, shtëpi e cila
do t'i ndërtohet Zotit në këtë
brez, mbi [b]vendin e përkushtu-
ar, siç e kam caktuar unë—

32 Dhe bijtë e Moisiut dhe
të Aaronit do të mbushen me
[a]lavdinë e Zotit, mbi [b]malin
Sion në shtëpinë e Zotit, bijtë e
të cilëve jeni ju; dhe gjithashtu
shumë vetë që i kam thirrur
dhe i kam dërguar për të ngritur
[c]kishën time.

33 Sepse cilëtdo që janë [a]bes-
nikë në marrjen e këtyre dy
[b]priftërive për të cilat kam folur,
dhe në lartësimin e thirrjes
së tyre, [c]shenjtërohen me anë
të Shpirtit në ripërtëritjen e
trupave të tyre.

34 Ata bëhen bijtë e Moisiut dhe
të Aaronit dhe [a]fara e [b]Abraha-
mit, dhe kisha e mbretëria, dhe
të [c]zgjedhurit e Perëndisë.

35 Dhe gjithashtu gjithë ata
që e pranojnë këtë priftëri, më
pranojnë mua, thotë Zoti;

36 Sepse ai që pranon shërbë-
torët e mi, më [a]pranon mua;

37 Dhe ai që më [a]pranon mua,
pranon Atin tim;

38 Dhe ai që pranon Atin tim,
pranon mbretërinë e Atit tim; si
rrjedhim, [a]gjithçka që Ati im
ka, do t'i jepet atij.

39 Dhe kjo është sipas [a]betimit
dhe besëlidhjes të cilat i përka-
sin priftërisë.

40 Si rrjedhim, gjithë ata që e
pranojnë priftërinë, pranojnë
këtë betim dhe besëlidhje nga
Ati im, që ai nuk mund ta thyejë,
ajo as nuk mund të ndryshohet.

41 Por kushdo që e [a]thyen këtë
besëlidhje pasi e ka pranuar atë,
dhe tërësisht largohet prej saj,
[b]nuk do të ketë falje të mëkateve
në këtë botë, as në botën që vjen.

28*a* Isa. 40:3; Mt. 3:1–3; Gjo. 1:23.
b Mt. 28:18; Gjo. 17:2; 1 Pj. 3:22; DeB 93:16–17.
29*a* DeB 107:5.
31*a* DeB 128:24.
b DeB 57:3.
32*a* USH Lavdi.
b Heb. 12:22; DeB 76:66; 84:2; 133:56.
c USH Kishë e Jezu Krishtit.
33*a* USH Denjë (i), denjësi.
b USH Priftëri.
c USH Shenjtërim.
34*a* Gal. 3:29; Abr. 2:9–11. USH Abraham—Fara e Abrahamit.
b DeB 132:30–32. USH Besëlidhje e Abrahamit.
c USH Zgjedhur(it) të.
36*a* Mt. 10:40–42; Llu. 10:16; DeB 112:20.
37*a* Gjo. 13:20.
38*a* Llu. 12:43–44; Rom. 8:32; Zbu. 21:7; 3 Ne. 28:10; DeB 132:18–20. USH Ekzaltim.
39*a* USH Betim dhe Besëlidhje e Priftërisë.
41*a* USH Braktisje.
b DeB 76:34–38; 132:27.

42 Dhe mjerë gjithë ata që nuk vijnë në këtë priftëri që ju e keni pranuar, të cilën unë tani e konfirmoj mbi ju që jeni të pranishëm këtë ditë, me anë të zërit tim nga qiejt; dhe madje u kam dhënë banorëve qiellorë dhe [a]engjëjve të mi përgjegjësi lidhur me ju.

43 Dhe unë tani ju jap një urdhërim të hapni sytë për veten tuaj, t'u [a]vini veshin me zell fjalëve të jetës së përjetshme.

44 Sepse ju do të [a]jetoni me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë.

45 Sepse [a]fjala e Zotit është e vërtetë dhe çfarëdo që është e [b]vërtetë, është dritë, dhe çfarëdo që është dritë, është Shpirt, madje Shpirti i Jezu Krishtit.

46 Dhe Shpirti i jep [a]dritë [b]çdo njeriu që vjen në botë; dhe Shpirti ndriçon çdo njeri në botë, që i bindet zërit të Shpirtit.

47 Dhe kushdo që i bindet zërit të Shpirtit, vjen te Perëndia, madje Ati.

48 Dhe Ati i [a]mëson atij [b]besëlidhjen që ai e ka ripërtërirë dhe dhënë mbi ju, që është dhënë mbi ju për hirin tuaj dhe jo vetëm për hirin tuaj, por për hir të të gjithë botës.

49 Dhe gjithë [a]bota prehet në mëkat dhe rënkon nën [b]errësirë dhe nën skllavërinë e mëkatit.

50 Dhe nëpërmjet kësaj ju mund të dini se ata janë nën [a]skllavërinë e [b]mëkatit, ngaqë ata nuk vijnë tek unë.

51 Sepse kushdo që nuk vjen tek unë, është nën skllavërinë e mëkatit.

52 Dhe kushdo që nuk e pranon zërin tim, nuk e njeh zërin [a]tim dhe nuk është i imi.

53 Dhe nëpërmjet kësaj ju mund të njihni të drejtët nga të ligjtë dhe se e tërë [a]bota [b]rënkon nën [c]mëkat dhe errësirë edhe tani.

54 Dhe mendjet tuaja në të shkuarën janë errësuar për shkak të [a]mosbesimit dhe ngaqë i keni trajtuar me lehtësi gjërat që keni marrë.

55 [a]Kotësi dhe mosbesim të cilat e kanë sjellë tërë kishën nën dënim.

56 Dhe ky dënim qëndron mbi fëmijët e Sionit madje të gjithë.

57 Dhe ata do të mbeten nën këtë dënim derisa të pendohen dhe të kujtojnë [a]besëlidhjen e re, madje [b]Librin e Mormonit dhe urdhërimet e [c]mëparshme që iu kam dhënë, jo vetëm për t'i thënë, por për të [d]vepruar sipas asaj që kam shkruar—

42*a* DeB 84:88.
43*a* 1 Ne. 15:23–25; DeB 1:14.
44*a* LiP. 8:3; Mt. 4:4; DeB 98:11.
45*a* Psa. 33:4.
usH Fjalë e Perëndisë.
b usH Vërtetë (e).
46*a* usH Ndërgjegje; Dritë, dritë e Krishtit.
b Gjo. 1:9; DeB 93:2.
48*a* usH Frymëzim, frymëzoj.
b usH Besëlidhje; Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
49*a* 1 Gjo. 5:19.
b usH Errësirë, shpirtërore.
50*a* Gal. 4:9.
b usH Mëkat.
52*a* Gjo. 10:27.
53*a* usH Botë.
b Rom. 8:22; Mois. 7:48.
c usH Qenie i botës.
54*a* usH Mosbesim.
55*a* usH Kotë (i), kotësi.
57*a* Jer. 31:31–34.
b usH Libër i Mormonit.
c 1 Ne. 13:40–41.
d Jak. 1:22–25; DeB 42:13–15.

58 Që ata të mund të sjellin fryte të përshtatshme për mbretërinë e Atit të tyre; përndryshe aty ngelet një ndëshkim dhe gjykim për t'u derdhur mbi fëmijët e Sionit.

59 Sepse a do ta ndotin fëmijët e mbretërisë tokën time të shenjtë? Në të vërtetë, unë ju them, Jo.

60 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them juve që i dëgjoni tani [a]fjalët e mia, që janë zëri im, bekuar qofshi për aq sa i pranoni këto gjëra;

61 Sepse unë do t'jua [a]fal të gjitha mëkatet me këtë urdhërim—që ju të mbeteni të qëndrueshëm në mendjet tuaja në [b]solemnitet dhe në shpirtin e lutjes, në dhënien e dëshmisë për gjithë botën për ato gjëra që ju janë komunikuar.

62 Si rrjedhim, [a]shkoni në të gjithë botën; dhe në çfarëdo vendi që nuk mund të shkoni, duhet të dërgoni, që dëshmia të mund t'i shkojë nga ju gjithë botës, çdo krijese.

63 Dhe siç u thashë apostujve të mi, madje kështu ju them juve, sepse ju jeni [a]apostujt e mi, madje priftërinjtë e lartë të Perëndisë; ju jeni ata që Ati im m'i ka [b]dhënë; ju jeni [c]miqtë e mi;

64 Si rrjedhim, siç u thashë apostujve të mi, unë ju them juve përsëri se çdo [a]shpirt që [b]beson në fjalët tuaja dhe pagëzohet me ujë për [c]heqjen e mëkateve, do të marrë [d]Frymën e Shenjtë.

65 Dhe këto [a]shenja do t'i ndjekin ata që besojnë—

66 Në emrin tim ata do të bëjnë shumë [a]vepra të mrekullueshme;

67 Në [a]emrin tim ata do të dëbojnë demonë;

68 Në emrin tim ata do të [a]shërojnë të sëmurë;

69 Në emrin tim ata do të hapin sytë e të vërbërve dhe do të bëjnë të vijnë veshët e të shurdhërve;

70 Dhe gjuhët e memecëve do të flasin;

71 Dhe nëse ndokush do t'u japë [a]helm, ai nuk do t'i lëndojë;

72 Dhe helmi i një gjarpri nuk do të ketë fuqi për t'i dëmtuar ata.

73 Por një urdhërim unë iu jap atyre, që ata nuk duhet të [a]mburren për këto gjëra as t'i thonë ato përpara botës; sepse këto gjëra ju jepen juve për përfitimin tuaj dhe për shpëtim.

74 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ata që nuk i besojnë këto fjalë dhe nuk [a]pagëzohen në ujë në emrin tim, për heqjen

60*a* DeB 18:34–36.
61*a* Dan. 9:9. USH Fal.
b DeB 43:34; 88:121; 100:7.
62*a* Mr. 16:15; DeB 1:2–5. USH Punë misionare.
63*a* USH Apostull.
b 3 Ne. 15:24; DeB 50:41–42.
c Gjo. 15:13–15; DeB 93:45.
64*a* USH Shpirt.
b Mr. 16:15–16. USH Besim, besoj.
c USH Heqje e mëkateve.
d USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
65*a* Mr. 16:17–18. USH Shenjë.
66*a* USH Vepra.
67*a* Mt. 17:14–21.
68*a* USH Shëroj, shërime.
71*a* Mr. 16:18; Vep. 28:3–9; DeB 24:13; 124:98–100.
73*a* DeB 105:24. USH Kryelartësi, krenari.
74*a* 2 Ne. 9:23; DeB 76:50–52. USH Pagëzim, pagëzoj—Gjëra thelbësore.

e mëkateve të tyre, që ata të mund të marrin Frymën e Shenjë, do të [b]mallkohen dhe nuk do të vijnë në mbretërinë e Atit tim, ku Ati im dhe unë jemi.

75 Dhe kjo zbulesë për ju, dhe urdhërim, është në veprim pikërisht që nga ky çast mbi të gjithë botën dhe ungjilli është mbi gjithë ata që nuk e kanë marrë atë.

76 Por, në të vërtetë unë u them të gjithë atyre të cilëve u është dhënë mbretëria—prej jush ai duhet t'u predikohet atyre, që ata të pendohen për veprat e tyre të mëparshme të liga; sepse ata duhet të qortohen për zemrat e tyre të liga të mosbesimit dhe vëllezërit tuaj në Sion për rebelimin e tyre ndaj jush në kohën kur unë ju dërgova.

77 Dhe përsëri unë ju them, miqtë e mi, sepse që tani e tutje unë do t'ju thërras miq, është e domosdoshme që unë t'jua jap këtë urdhërim, që ju të bëheni si miqtë e mi në ditët kur unë isha me ta, duke udhëtuar për të predikuar ungjillin me fuqi;

78 Sepse unë i bëra ata të mos kishin as [a]çantë apo trastë, as dy tunika.

79 Vini re, unë ju dërgoj ta vini në provë botën dhe punëtori është i denjë për [a]shpërblimin e tij.

80 Dhe kushdo që do të shkojë e do të [a]predikojë këtë [b]ungjill të mbretërisë dhe nuk dështon në qenien besnik në gjithçka, nuk do të jetë i këputur, as i ngrysur në mendje, as në trup, gjymtyrë, as kyçe; dhe asnjë [c]fije floku nga koka e tij nuk do të bjerë përtokë pa u vënë re. Dhe ata nuk do të shkojnë të uritur, as të etur.

81 Si rrjedhim, mos [a]mendoni aspak për nesër, për çfarë do të hani apo çfarë do të pini, apo me çfarë do të visheni.

82 Sepse, merrni parasysh zambakët e fushës, si rriten ata, ata nuk punojnë as nuk tjerrin; dhe mbretëritë e botës, me gjithë lavdinë e tyre, nuk janë veshur si asnjë nga këta.

83 Sepse [a]Ati juaj, që është në qiell, e [b]di se ju keni nevojë për gjithë këto gjëra.

84 Si rrjedhim, e nesërmja duhet të [a]kujdeset vetë për gjërat e saj.

85 As mos u shqetësoni që më parë se [a]çfarë do të thoni; por [b]mblidhni vazhdimisht si thesar në mendjet tuaja fjalët e jetës dhe do t'ju [c]jepet në çastin e duhur ajo pjesë që do t'i shpërndahet çdo njeriu.

86 Si rrjedhim, askush mes jush, sepse ky urdhërim është për të gjithë [a]besnikët që thirren nga Perëndia në kishë për shërbesën, nga ky çast të mos marrë çantë apo trastë, askush

74*b* Gjo. 3:18.
78*a* Mt. 10:9–10; DeB 24:18.
79*a* DeB 31:5.
80*a* USH Punë misionare.
b USH Ungjill.
c Llu. 21:18.
81*a* Mt. 6:25–28.
83*a* USH Atë në qiell.
b Mt. 6:8.
84*a* Mt. 6:34.
85*a* Mt. 10:19–20; Llu. 12:11–12; DeB 100:6.
b 2 Ne. 31:20; Alma 17:2–3; DeB 6:20; 11:21–26. USH Përsiat.
c USH Mësoj, mësues—Mësim me Shpirtin.
86*a* Mt. 24:44–46; DeB 58:26–29; 107:99–100.

që shkon për të shpallur këtë ungjill të mbretërisë.

87 Vini re, unë ju [a]dërgoj për ta qortuar botën për gjithë veprimet e padrejta të tyre dhe për t'i mësuar ata për një gjykim që do të vijë.

88 Dhe kushdo që ju [a]pranon ju, atje do të jem unë gjithashtu, sepse unë do të shkoj përpara fytyrës suaj. Unë do të jem në të djathtën e në të majtën tuaj dhe Shpirti im do të jetë në zemrat tuaja e [b]engjëjt e mi përreth jush, për t'ju ngritur lart.

89 Kushdo që ju pranon ju, më pranon mua; dhe po ai do t'ju ushqejë e do t'ju veshë dhe do t'ju japë para.

90 Dhe ai që ju ushqen apo ju vesh, apo ju jep para, nuk do ta [a]humbasë kurrë shpërblimin e tij.

91 Dhe ai që nuk i bën këto gjëra, nuk është dishepulli im; në këtë mënyrë ju mund t'i njihni dishepujt e [a]mi.

92 Ai që nuk ju pranon, largohuni prej tij krejtësisht vetëm dhe [a]pastrojini këmbët madje me ujë, me ujë të pastër, qoftë në të nxehtë apo në të ftohtë, dhe i jepni dëshmi për atë Atit tuaj që është në qiell e mos u ktheni më tek ai njeri.

93 Dhe në çfarëdo fshat apo qytet të hyni, veproni njësoj.

94 Megjithatë, kërkoni me zell dhe mos u kurseni; dhe mjerë ajo shtëpi ose ai fshat apo qytet që s'ju pranon ju apo fjalët tuaja, apo dëshminë tuaj lidhur me mua.

95 Mjerë, them përsëri, ajo shtëpi ose ai fshat apo qytet që s'ju pranon ju apo fjalët tuaja, apo dëshminë tuaj për mua;

96 Sepse unë, i [a]Plotfuqishmi, i kam shtrirë duart e mia mbi kombet, për t'i [b]fshikulluar ata për [c]ligësinë e tyre.

97 Dhe plagë do të përhapen, dhe ato nuk do të merren nga toka derisa unë ta kem përfunduar veprën time, e cila do të [a]përshpejtohet në drejtësi—

98 Derisa do të më njohin të gjithë ç'mbeten, madje nga më i vogli te më i madhi, dhe do të mbushen me diturinë e Zotit e do të [a]shohin sy për sy, dhe do ta ngrenë zërin e tyre e njëzëri do të [b]këndojnë së bashku këtë këngë të re, duke thënë:

99 Zoti e ka sjellë përsëri Sionin;
Zoti e ka [a]shëlbyer popullin e tij, [b]Izraelin,
Sipas [c]zgjedhjes së [d]hirit,
Që u plotësua nëpërmjet besimit
Dhe [e]besëlidhjes së etërve të tyre.

100 Zoti e ka shëlbyer popullin e tij;

87*a* USH Punë misionare.
88*a* Mt. 10:40; Gjo. 13:20.
b DeB 84:42. USH Engjëj.
90*a* Mt. 10:42; Mr. 9:41.
91*a* Gjo. 13:35.
92*a* Mt. 10:14; Llu. 9:5; DeB 60:15.
96*a* USH Gjithëfuqishëm (i).
b DeB 1:13–14.
c USH Lig (i), ligësi.
97*a* Mt. 24:22.
98*a* Isa. 52:8.
b Psa. 96:1; Zbu. 15:3; DeB 25:12; 133:56. USH Këndoj.
99*a* Zbu. 5:9; DeB 43:29.
b USH Izrael.
c USH Zgjedhje.
d USH Hir.
e USH Besëlidhje e Abrahamit.

Dhe Satani [a]lidhet dhe koha s'është më.
Zoti ka mbledhur gjithçka në [b]një.
Zoti ka zbritur [c]Sionin nga lart.
Zoti ka [d]ngritur Sionin nga poshtë.

101 [a]Toka ka vuajtur dhe nxori forcën e saj
Dhe e vërteta është ngritur nga thellësia e saj;
Dhe qiejt buzëqeshën mbi të;
Dhe ajo është veshur me [b]lavdinë e Perëndisë së saj;
Sepse ai qëndron mes popullit të tij.

102 Lavdi dhe nder, dhe pushtet, dhe fuqi,
Iu dhëntë Perëndisë tonë; sepse ai është plot [a]mëshirë,
Drejtësi, hir dhe të vërtetë, dhe [b]paqe,
Përherë e përgjithmonë, Amen.

103 Dhe përsëri, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, është e domosdoshme që çdo njeri që shkon për ta shpallur ungjillin tim të përjetshëm, që për aq sa ata kanë familje dhe marrin para si dhuratë, që ata duhet t'ua dërgojnë ato atyre ose t'i përdorin ato në dobi të tyre, ashtu siç i drejton Zoti, sepse kështu më duket mirë mua.

104 Dhe të gjithë ata që nuk kanë familje, të cilët marrin [a]para, duhet t'ia dërgojnë ato peshkopit në Sion ose peshkopit në Ohio, që ato të mund të përkushtohen për nxjerrjen e zbulesave dhe shtypjen e tyre dhe për ngritjen e Sionit.

105 Dhe nëse dikush ju jep ndonjë pallto apo kostum, merreni të vjetrin dhe jepuani të [a]varfërve dhe vazhdoni udhën tuaj të gëzuar.

106 Dhe nëse ndonjë mes jush është i fortë në Shpirt, le të [a]marrë me vete atë që është i dobët, që ai të lartësohet në [b]zemërbutësi, që ai të mund të forcohet gjithashtu.

107 Si rrjedhim, merrni me vete ata që shugurohen në priftërinë [a]më të ulët dhe i dërgoni përpara jush, që të caktojnë takime e të përgatisin udhën dhe të bëjnë takimet që ju vetë nuk jeni në gjendje t'i bëni.

108 Vini re, kjo është mënyra se si apostujt e mi, në kohët e lashta, ngritën kishën time për mua.

109 Si rrjedhim, çdo njeri duhet të qëndrojë në detyrën e tij dhe të punojë në thirrjen e tij; dhe koka të mos u thotë këmbëve se nuk ka nevojë për këmbët; sepse pa këmbët si do të jetë në gjendje të qëndrojë trupi?

110 Gjithashtu trupi ka nevojë për çdo [a]pjesë, që që të gjitha të mund të lartësohen së bashku,

100 *a* Zbu. 20:2–3; DeB 43:31; 45:55; 88:110.
b Ef. 1:10; DeB 27:13.
c DeB 45:11–14; Mois. 7:62–64. USH Sion.
d DeB 76:102; 88:96.
101 *a* USH Tokë.
b USH Lavdi.
102 *a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
b USH Paqe.
104 *a* DeB 51:8–9, 12–13.
105 *a* USH Varfër (i)—I varfër në të mira materiale.
106 *a* USH Shoqërim.
b USH Zemërbutë, zemërbutësi.
107 *a* USH Priftëri Aarone.
110 *a* 1 Kor. 12:12–23.

që sistemi të mund të mbahet i përsosur.

111 Dhe vini re, [a]priftërinjtë e lartë duhet të udhëtojnë dhe gjithashtu pleqtë e gjithashtu [b]priftërinjtë më të ulët; por [c]dhjakët dhe [d]mësuesit duhet të caktohen për të [e]vëzhguar mbi kishën, për të qenë shërbestarë që qëndrojnë në kishë.

112 Dhe peshkopi, Newel K. Whitney, gjithashtu duhet të udhëtojë përreth dhe mes gjithë kishave, duke kërkuar të varfërit, për t'u [a]shërbyer dëshirave të tyre duke [b]përulur të pasurit dhe krenarët.

113 Ai duhet gjithashtu të punësojë një [a]përfaqësues për të patur në ngarkim dhe për të kryer biznesin e tij tokësor, ashtu siç do ta drejtojë ai.

114 Megjithatë, peshkopi duhet të shkojë në qytetin e New York-ut, gjithashtu në qytetin e Albany-së e gjithashtu në qytetin e Boston-it dhe t'i paralajmërojë njerëzit në ato qytete me zërin e ungjillit, me zë të lartë, lidhur me [a]shkatërrimin dhe prishjen e plotë që i pret ata, në qoftë se vërtet i mohojnë këto gjëra.

115 Sepse, nëse ata i mohojnë këto gjëra, ora e gjykimit të tyre është pranë dhe shtëpia e tyre do t'u lihet atyre e [a]shkretë.

116 Ai duhet të ketë [a]besim tek unë dhe nuk do të [b]ngatërrohet; dhe asnjë [c]fije nga koka e tij nuk do të bjerë përtokë pa u vënë re.

117 Dhe në të vërtetë unë ju them juve, pjesës që mbetet të shërbëtorëve të mi, shkoni siç do t'jua lejojnë rrethanat, në thirrjet tuaja të ndryshme, në qytetet e fshatrat e mëdha e të dukshme, duke e qortuar botën me drejtësi për gjithë veprimet e tyre të padrejta dhe të paperëndishme, duke vendosur qartë dhe në mënyrë të kuptueshme shkatërrimin e neverisë në ditët e fundit.

118 Sepse, me ju, thotë Zoti i Plotfuqishmi, unë do t'i [a]shqyej mbretëritë e tyre; unë jo vetëm do ta [b]tund tokën, por edhe qiejt plot yje do të dridhen.

119 Sepse unë, Zoti, kam shtrirë dorën time për të ushtruar fuqitë e qiellit; ju s'mund ta shihni atë tani, por, ja, dhe pak e do ta shihni dhe do të dini se unë jam dhe se unë do të [a]vij e do të [b]mbretëroj me popullin tim.

120 Unë jam [a]Alfa dhe Omega, fillimi dhe fundi. Amen.

111 *a* USH Prift i lartë.
b USH Prift, Priftëri Aarone.
c USH Dhjak.
d USH Mësues, Priftëri Aarone.
e USH Ruaj, roje.
112 *a* USH Mirëqenie.
b DeB 56:16.
113 *a* DeB 90:22.
114 *a* DeB 1:13–14.
115 *a* Llu. 13:35.
116 *a* USH Besim.
b Psa. 22:5; 1 Pj. 2:6.
c Mt. 10:29–31.
118 *a* Dan. 2:44–45.
b Joe. 2:10; DeB 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90.
USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme; Shenja të kohërave.
119 *a* DeB 1:12, 35–36; 29:9–11; 45:59.
USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b USH Mijëvjeçar.
120 *a* USH Alfa; Omega.

SEKSIONI 85

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 27 nëntor 1832 (*History of the Church, *1:298–299). Ky seksion është një pjesë e shkëputur nga një letër e Profetit drejtuar W. W. Phelps-it, i cili po jetonte në Independence, Missouri. Ajo u dha për t'iu përgjigjur pyetjeve rreth atyre Shenjtorëve që kishin shkuar në Sion, por të cilët nuk e kishin marrë trashëgiminë e tyre lidhur me urdhërin e krijuar në Kishë.*

1–5, Trashëgimitë në Sion duhet të merren nëpërmjet përkushtimit; 6–12, Një njeri i fortë e i fuqishëm do t'u japë Shenjtorëve trashëgiminë e tyre në Sion.

ËSHTË detyra e nëpunësit të Zotit, të cilin ai e ka caktuar, për të mbajtur një histori dhe një [a]dokument të përgjithshëm të kishës për të gjitha gjërat që ndodhin në Sion dhe për të gjithë ata që [b]përkushtojnë pronësi e marrin trashëgim në mënyrë të ligjshme nga peshkopi;

2 Dhe gjithashtu për mënyrën e tyre të jetesës, besimin dhe veprat e tyre; dhe gjithashtu të braktisësve të cilët braktisin pasi marrin trashëgimitë e tyre.

3 Është kundër vullnetit dhe urdhërimit të Perëndisë që ata që nuk e marrin trashëgiminë e tyre me anë të [a]përkushtimit, në përputhje me ligjin e tij, të cilin ai e ka dhënë, që ai të mund t'i bëjë njerëzit e tij të paguajnë të [b]dhjetën, për t'i përgatitur ata kundrejt ditës së [c]hakmarrjes dhe të djegies, që t'i kenë emrat e tyre të shënuar me popullin e Perëndisë.

4 As gjenealogjia e tyre nuk duhet të mbahet apo të kihet atje ku mund të gjendet në ndonjë nga dokumentat ose në historinë e kishës.

5 Emrat e tyre nuk do të gjenden, as emrat e etërve të tyre, as emrat e fëmijëve, të shkruar në [a]librin e ligjit të Perëndisë, thotë Zoti i Ushtrive.

6 Po, kështu thotë zëri i vogël, i [a]qetë, që pështpërit përmes gjithë gjërave e i [b]depërton ato dhe shpeshherë i bën kockat e mia të dridhen ndërsa ai shfaqet, duke thënë:

7 Dhe do të ndodhë që unë, Zoti Perëndi, do të dërgoj një të fortë e të fuqishëm, duke mbajtur skeptrin e fuqisë në dorën e tij, të veshur me dritë si me një mantel, goja e të cilit do të nxjerrë fjalë, fjalë të përjetshme; ndërsa brendësia e tij do të jetë një burim i së vërtetës, për të vënë në rregull shtëpinë e Perëndisë dhe për t'i rregulluar sipas vendit trashëgimitë e shenjtorëve, emrat e të cilëve gjenden,

85 1*a* DeB 21:1; 47:1; 69:3–6.
b DeB 42:30–35.
3*a* USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
b USH Dhjeta (të), dhjetë (e).
c Mal. 3:10–11, 17; DeB 97:25–26.
5*a* USH Libër i jetës.
6*a* 1 Mbr. 19:11–12; Hel. 5:30–31; 3 Ne. 11:3–7.
b Heb. 4:12.

dhe emrat e etërve të tyre e të fëmijëve të tyre, të shënuar në librin e ligjit të Perëndisë;

8 Ndërsa ai njeri, i cili u thirr nga Perëndia dhe u caktua, i cili shtrin dorën e tij për ta bërë të qëndrueshme [a]arkën e Perëndisë, do të bjerë nga shigjeta e vdekjes, sikurse një pemë që është goditur nga shigjeta e shpejtë e rrufesë.

9 Dhe të gjithë ata që nuk gjenden të shkruar në [a]librin e kujtimit, nuk do të gjejnë asnjë trashëgimi në atë ditë, por do të bëhen copë-copë dhe pjesa e tyre do t'u caktohet mes jobesimtarëve, ku ka të [b]qara dhe kërcëllitje dhëmbësh.

10 Këto gjëra unë nuk i them nga mendja ime; si rrjedhim, siç flet Zoti, po ashtu do të përmbushë ai.

11 Dhe ata që janë të Priftërisë së Lartë, emrat e të cilëve nuk gjenden të shkruar në [a]librin e ligjit apo që mësohet të kenë [b]braktisur, apo të jenë [c]dëbuar nga kisha, gjithashtu edhe të priftërisë më të vogël ose anëtarët, në atë ditë nuk do të gjejnë trashëgimi mes shenjtorëve të Më të Lartit;

12 Si rrjedhim, do të bëhet me ta sikurse me fëmijët e priftit, siç gjendet e shënuar në kapitullin e dytë, vargjet gjashtëdhjetë e një dhe gjashtëdhjetë e dy të Ezras.

SEKSIONI 86

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 6 dhjetor 1832 (*History of the Church, *1:300). Kjo zbulesë u mor ndërsa Profeti po rishikonte dhe korrigjonte dorëshkrimin e përkthimit të Biblës.*

1–7, Zoti jep kuptimin e shëmbëlltyrës së grurit dhe të egjrës; 8–11, Ai shpjegon bekimet e priftërisë për ata që janë trashëgimtarë të ligjshëm sipas mishit.

NË të vërtetë, kështu ju thotë Zoti juve, shërbëtorëve të mi, lidhur me [a]shëmbëlltyrën e grurit dhe të egjrës:

2 Vini re, në të vërtetë unë them, fusha ishte bota dhe apostujt ishin mbjellësit e farës;

3 Dhe pasi ata kishin rënë në gjumë, përndjekësi i madh i kishës, braktisësi, lavirja, madje [a]Babilonia, që i bën të gjitha kombet të pijnë nga kupa e saj, në zemrat e të cilëve armiku, madje Satani, ulet të mbretërojë—vini re ai mbjell egjrat; si rrjedhim, egjrat ia marrin frymën grurit dhe e çojnë [b]kishën në shkretëtirë.

4 Por vini re, në [a]ditët e fundit, madje tani ndërsa Zoti po fillon të përhapë fjalën dhe gjethja po çel dhe është ende e njomë—

8*a* 2 Sam. 6:6–7; 1 Kro. 13:9–10. USH Arkë e besëlidhjes.
9*a* 3 Ne. 24:16; Mois. 6:5–6. USH Libër i kujtimit.
b DeB 19:5.
11*a* USH Libër i jetës.
b USH Braktisje.
c USH Shkishërim.
86 1*a* Mt. 13:6–43; DeB 101:64–67.
3*a* Zbu. 17:1–9. USH Babel, Babiloni.
b Zbu. 12:6, 14.
4*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.

5 Vini re, në të vërtetë unë ju them, [a]engjëjt po i thërrasin ditë e natë Zotit, të cilët janë gati dhe po presin të dërgohen për të [b]korrur fushat;

6 Por Zoti u thotë atyre, mos i shkulni egjrat ndërkohë që gjethja është ende e njomë (sepse në të vërtetë besimi juaj është i dobët), përndryshe ju do të shkatërroni grurin gjithashtu.

7 Si rrjedhim, lëreni grurin dhe egjrat të rriten së bashku, derisa të korrat të piqen plotësisht; atëherë ju fillimisht duhet të mblidhni veç grurin nga egjra dhe pas mbledhjes së grurit, vini re e shihni, egjrat mblidhen në duaj dhe fusha mbetet për t'u djegur.

8 Si rrjedhim, kështu ju thotë Zoti juve, me të cilët [a]priftëria ka vazhduar nëpërmjet linjës së prejardhjes së etërve tuaj—

9 Sepse ju jeni [a]trashëgimtarë të ligjshëm, sipas mishit, dhe jeni [b]fshehur nga bota me Krishtin në Perëndinë—

10 Si rrjedhim jeta dhe priftëria juaj kanë mbetur dhe duhet patjetër të mbeten nëpërmjet jush dhe linjës suaj të prejardhjes, deri në [a]rivendosjen e gjithë gjërave të thëna nga gojët e gjithë profetëve të shenjtë, që kur bota filloi.

11 Si rrjedhim, bekuar qofshi ju, nëse vazhdoni në mirësinë time, një [a]dritë për Johebrenjtë, dhe, nëpërmjet kësaj priftërie, një shpëtimtar për popullin tim, [b]Izraelin. Zoti e ka thënë atë. Amen.

SEKSIONI 87

*Zbulesë dhe profeci lidhur me luftën, dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, më 25 dhjetor 1832 (*History of the Church*, 1:301–302). Ky seksion u mor në një kohë kur vëllezërit po mendonin dhe arsyetonin rreth skllavërisë afrikane në kontinentin amerikan dhe rreth skllavërisë së fëmijëve të njerëzve kudo në botë.*

1–4, Luftë parashikohet midis Shteteve Veriore dhe Shteteve Jugore; 5–8, Fatkeqësi të mëdha do të bien mbi gjithë banorët e tokës.

NË të vërtetë, kështu thotë Zoti lidhur me luftërat që shpejt do të ndodhin, duke filluar me kryengritjen e [a]Karolinës së Jugut, e cila më pas do të përfundojë në vdekje e mjerim për shumë shpirtra;

2 Dhe koha do të vijë që [a]lufta do të derdhet mbi gjithë kombet, duke filluar nga ky vend.

3 Sepse, vini re, Shtetet Jugore do të ndahen kundër Shteteve Veriore dhe Shtetet Jugore do

5*a* DeB 38:12.
b USH Korrje.
8*a* DeB 113:8.
USH Priftëri Melkizedeke.
9*a* Abr. 2:9–11.
USH Besëlidhje e Abrahamit.
b Isa. 49:2–3.
10*a* Vep. 3:19–21.
USH Rivendosje e ungjillit.
11*a* Isa. 49:6.
b DeB 109:59–67.
87 1*a* DeB 130:12–13.
2*a* Joe. 3:9–16; Mt. 24:6–7; DeB 45:26, 63; 63:33.

t'u bëjnë thirrje kombeve të tjera, madje kombit të Britanisë së Madhe, siç njihet, dhe ata gjithashtu do t'u bëjnë thirrje kombeve të tjera, për ta mbrojtur vetveten nga shtetet e tjera; dhe atëherë [a]lufta do të derdhet mbi gjithë kombet.

4 Dhe do të ndodhë që, pas shumë ditësh, [a]skllevërit do të ngrihen kundër zotërinjve të tyre, të cilët do të organizohen dhe përgatiten për luftë.

5 Dhe do të ndodhë gjithashtu që ata që kanë mbetur në tokë, do të organizohen vetë dhe do të bëhen tepër të egër e do t'i shqetësojnë Johebrenjtë me një shqetësim të madh.

6 Dhe kështu, me shpatën dhe me anë të gjakderdhjes, banorët e tokës do të [a]vajtojnë; dhe me [b]uri dhe plagë, dhe tërmet, dhe bubullimën nga qielli, dhe vetëtimën e shpejtë dhe të fuqishme gjithashtu, banorët e tokës do të bëhen të ndiejnë zemërimin e indinjatën dhe dorën [c]ndëshkuese të një Perëndie të Plotfuqishëm, derisa shkatërrimi i shpallur t'i ketë [d]asgjësuar tërë kombet;

7 Me qëllim që e thirrura e shenjtorëve dhe e [a]gjakut të shenjtorëve të pushojë së ardhuri në veshët e Zotit të [b]Sabaothit, nga toka, për t'u hakmarrë ndaj armiqve të tyre.

8 Prandaj, [a]qëndroni në vende të shenjta dhe mos lëvizni, derisa dita e Zotit të vijë; sepse, vini re, ajo vjen [b]shpejt, thotë Zoti. Amen.

SEKSIONI 88

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 27 dhjetor 1832 (*History of the Church, *1:302–312). Ajo u skicua nga Profeti si "gjethja e ullirit . . . e këputur nga Pema e Parajsës, mesazhi i paqes i Zotit për ne" (*History of the Church, *1:316). Mësohet nga dokumenta historikë se pjesë të kësaj zbulese u morën më 27 dhe 28 dhjetor 1832 dhe më 3 janar 1833.*

1–5, Shenjtorët besnikë marrin atë Ngushëllues i cili është premtimi i jetës së përjetshme; 6–13, Gjithë gjërat kontrollohen dhe qeverisen nga Drita e Krishtit; 14–16, Ringjallja vjen nëpërmjet Shëlbimit; 17–31, Bindja ndaj ligjit çelestial, terrestrial ose telestial i përgatit njerëzit për mbretëritë dhe lavditë e tyre përkatëse; 32–35, Ata që dëshirojnë të qëndrojnë në mëkat, vazhdojnë të mbeten të fëlliqur; 36–41, Të gjitha mbretëritë qeverisen me anë të ligjit; 42–45, Perëndia ka dhënë një ligj për gjithçka; 46–50, Njeriu do ta kuptojë edhe

3*a* DeB 45:68–69.
4*a* DeB 134:12.
6*a* DeB 29:14–21; 45:49.
b JS—M 1:29.
c USH Ndëshkoj, ndëshkues.
d USH Botë—Fundi i botës.
7*a* Eth. 8:22–24.
b Jak. 5:4; DeB 88:2; 95:7.
8*a* Mt. 24:15; DeB 45:32; 101:21–22.
b Zbu. 3:11.

Perëndinë; 51–61, Shëmbëlltyra e njeriut që i dërgon shërbëtorët në fushë dhe i viziton ata me radhë; 62–73, Afrohuni pranë Zotit dhe ju do ta shihni fytyrën e tij; 74–80, Shenjtëroni veten tuaj dhe i mësoni njëri-tjetrit doktrinat e mbretërisë; 81–85, Cilido që është paralajmëruar, duhet të paralajmërojë të afërmin e tij; 86–94, Shenjat, trazirat e elementëve dhe engjëjt përgatisin udhën për ardhjen e Zotit; 95–102, Boritë engjëllore u bëjnë thirrje të vdekurve sipas rendit të tyre; 103–116, Boritë engjëllore shpallin rivendosjen e ungjillit, rënien e Babilonisë dhe betejën e Perëndisë së madhërishëm; 117–126, Kërkoni të mësoni, ngrini një shtëpi të Perëndisë (një tempull) dhe vishuni me lidhjen e dashurisë hyjnore; 127–141, Organizimi i Shkollës së Profetëve paraqitet, duke përfshirë ordinancën e larjes së këmbëve.

NË të vërtetë, kështu ju thotë Zoti juve që jeni mbledhur së bashku për të marrë vullnetin e tij lidhur me ju:

2 Vini re, kjo është e kënaqshme për zotin tuaj dhe engjëjt [a]gëzohen për ju; [b]lëmoshat e lutjeve tuaja kanë ardhur në veshët e Zotit të [c]Sabaothit dhe janë shënuar në [d]librin e emrave të të shenjtëruarve, madje të atyre të botës çelestiale.

3 Si rrjedhim, unë ju dërgoj juve tani një tjetër [a]Ngushëllues, madje mbi ju miqtë e mi, që ai të mund të banojë në zemrat tuaja, madje [b]Shpirtin e Shenjtë të premtimit; Ngushëllues tjetër i cili është po ai që ua premtova dishepujve të mi, siç shënohet në dëshminë e Gjonit.

4 Ky Ngushëllues është premtimi i jetës së [a]përjetshme, që unë ju jap juve, madje i [b]lavdisë së mbretërisë çelestiale;

5 Lavdi e cila është ajo e kishës së të [a]Parëlindurit, madje e Perëndisë, më të shenjtit të të gjithëve, nëpërmjet Jezu Krishtit, Birit të tij—

6 [a]Ai që u ngjit lart, sikurse ai [b]zbriti nën gjithçka, në atë që ai i [c]kupton të gjitha gjërat, që ai mund të jetë në të gjitha dhe përmes të gjitha gjërave, [d]drita e së vërtetës;

7 E vërtetë e cila shkëlqen. Kjo është [a]drita e Krishtit. Po ashtu siç është ai në diellin dhe në dritën e diellit dhe në fuqinë e tij, me anë të së cilës ai u [b]bë.

8 Po ashtu siç është ai në hënën dhe është drita e hënës dhe fuqia e saj, me anë të së cilës ajo u bë;

9 Po ashtu si drita e yjeve dhe fuqia e tyre, me anë të së cilës ata u bënë;

10 Dhe toka gjithashtu dhe

88 2*a* Llu. 15:10.
b Vep. 10:1–4.
USH Lutje.
c Jak. 5:4; DeB 95:7.
d USH Libër i jetës.
3*a* Gjo. 14:16.
b DeB 76:53.
USH Shpirt i Shenjtë i premtimit.
4*a* DeB 14:7.
b USH Lavdi çelestiale.
5*a* USH Parëlindur (i).
6*a* USH Jezu Krisht.
b DeB 122:8.
USH Shlyej, shlyerje.
c USH Gjithëdijshëm (i).
d DeB 93:2, 8–39.
USH Dritë, dritë e Krishtit; Vërtetë (e).
7*a* Moro. 7:15–19; DeB 84:45.
b Zan. 1:16.
USH Krijoj, krijim.

fuqia e saj, madje toka mbi të cilën ju [a]qëndroni.

11 Dhe drita që shkëlqen, që ju jep dritë, është prej atij që i ndriçon sytë tuaj, që është e njëjta dritë që e përshpejton të [a]kuptuarin tuaj;

12 [a]Dritë e cila vjen nga prania e Perëndisë për të [b]mbushur pafundësinë e hapësirës—

13 Dritë e cila është në [a]gjithçka, që i jep [b]jetë gjithçkaje, që është [c]ligji me anë të të cilit gjithë gjërat qeverisen, madje fuqia e Perëndisë që qëndron i ulur në fronin e tij, i cili është në kraharor të përjetësisë, i cili është në mes të gjithçkaje.

14 Tani, në të vërtetë unë ju them se nëpërmjet [a]shlyerjes që bëhet për ju, sillet ringjallja e të vdekurve.

15 Dhe [a]fryma e [b]trupi janë [c]shpirti i njeriut.

16 Dhe [a]ringjallja e të vdekurve është shëlbimi i shpirtit.

17 Dhe shëlbimi i shpirtit është nëpërmjet tij, që gjallëron gjithçka, në kraharorin e të cilit shpallet se të [a]varfërit dhe [b]zemërbutët e [c]tokës do ta trashëgojnë atë.

18 Si rrjedhim, ajo duhet patjetër të shenjtërohet nga gjithë padrejtësia, që të mund të përgatitet për [a]lavdinë çelestiale.

19 Sepse, pasi ta ketë përmbushur qëllimin e krijimit të saj, ajo do të kurorëzohet me [a]lavdi, madje me praninë e Perëndisë, Atit;

20 Me qëllim që trupat të cilët janë të mbretërisë çelestiale, të mund ta [a]zotërojnë atë përherë e përgjithmonë; sepse, për këtë [b]qëllim u bë e u krijua ajo dhe për këtë qëllim [c]shenjtërohen ata.

21 Dhe ata që nuk shenjtërohen nëpërmjet ligjit që ju kam dhënë, madje ligjit të Krishtit, duhet të trashëgojnë një mbretëri tjetër, madje atë që është një mbretëri terrestriale ose atë që është një mbretëri telestiale.

22 Sepse ai që nuk është në gjendje t'i qëndrojë [a]ligjit të një mbretërie çelestiale, nuk mund të durojë një lavdi çelestiale.

23 Dhe ai që nuk është në gjendje t'i qëndrojë ligjit të një mbretërie terrestriale, nuk mund të durojë një [a]lavdi terrestriale.

24 Dhe ai që nuk është në gjendje t'i qëndrojë ligjit të një mbretërie telestiale, nuk mund të durojë një [a]lavdi telestiale;

10*a* Mois. 2:1.
11*a* USH Kuptuar(it) (të).
12*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b Jer. 23:24.
13*a* Kol. 1:16–17.
b LiP. 30:20; DeB 10:70.
c Job. 38; DeB 88:36–38. USH Ligj.
14*a* USH Shlyej, shlyerje; Plan i shëlbimit.
15*a* USH Njeri, njerëz—Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor; Shpirt.
b USH Trup.
c Zan. 2:7. USH Shpirt.
16*a* Alma 11:42. USH Ringjallje.
17*a* USH Varfër (i).
b USH Zemërbutë, zemërbutësi.
c USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
18*a* USH Lavdi çelestiale.
19*a* DeB 130:7–9.
20*a* DeB 38:20.
b Mois. 1:39. USH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
c USH Shenjtërim.
22*a* DeB 105:5.
23*a* USH Lavdi terrestriale.
24*a* USH Lavdi telestiale.

si rrjedhim, ai nuk është i përshtatshëm për një mbretëri lavdie. Si rrjedhim ai duhet të durojë një mbretëri që nuk është një mbretëri lavdie.

25 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, [a]toka i qëndron ligjit të një mbretërie çelestiale, sepse ajo plotëson qëllimin e krijimit të saj dhe nuk e shkel ligjin—

26 Si rrjedhim, ajo do të [a]shenjtërohet; po, pavarësisht se do të [b]vdesë, ajo do të gjallërohet përsëri dhe do t'i bëjë ballë fuqisë me të cilën gjallërohet, dhe të [c]drejtët do ta [d]trashëgojnë atë.

27 Sepse, pavarësisht se vdesin, ata gjithashtu do të [a]ngrihen përsëri, trupa [b]shpirtërorë.

28 Ata që janë të një shpirti çelestial, do të marrin të njëjtin trup që ishte një trup natyror; madje ju do të merrni trupat tuaj dhe lavdia juaj do të jetë ajo [a]lavdi me anë të së cilës trupat tuaj [b]gjallërohen.

29 Ju që gjallëroheni nga një [a]pjesë e [b]lavdisë çelestiale, do të merrni më pas nga e njëjta, madje një plotësi.

30 Dhe ata që gjallërohen nga një pjesë e [a]lavdisë terrestriale, do të marrin më pas nga e njëjta, madje një plotësi.

31 Dhe gjithashtu ata që gjallërohen nga një pjesë e [a]lavdisë telestiale, do të marrin më pas nga e njëjta, madje një plotësi.

32 Dhe ata që mbeten, gjithashtu do të [a]gjallërohen; megjithatë, ata do të kthehen përsëri në vendin e tyre, për të gëzuar atë që janë të [b]gatshëm të marrin, sepse ata nuk ishin të gatshëm të gëzonin atë që mund të kishin marrë.

33 Sepse çfarë dobie ka një njeri, nëse një dhuratë i jepet atij dhe ai nuk e pranon dhuratën? Vini re, ai nuk gëzohet në atë që i jepet, as nuk gëzohet në atë që është dhënësi i dhuratës.

34 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them se, çfarë qeveriset nga ligji, gjithashtu ruhet nga ligji dhe përsoset e [a]shenjtërohet nga po ai.

35 Çfarë [a]thyen një ligj dhe nuk përputhet me ligjin, por kërkon të bëhet ligj në vetvete dhe është i gatshëm të qëndrojë në mëkat e tërësisht qëndron në mëkat, nuk mund të shenjtërohet me anë të ligjit, as me anë të [b]mëshirës, [c]drejtësisë, as gjykimit. Si rrjedhim, ata duhet të vazhdojnë të mbeten të [d]fëlliqur.

36 Të gjitha mbretëritë e kanë një ligj të dhënë;

25*a* USH Tokë.
26*a* USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
b USH Botë—Fundi i botës.
c 2 Pj. 3:11–14. USH Drejtë (i), drejtësi.
d Mt. 5:5; DeB 45:58; 59:2; 63:49.
27*a* USH Ringjallje.
b 1 Kor. 15:44.
28*a* USH Gjykim, i fundit.
b DeB 43:32; 63:51; 101:31.
29*a* USH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
b USH Lavdi çelestiale.
30*a* USH Lavdi terrestriale.
31*a* USH Lavdi telestiale.
32*a* Alma 11:41–45.
b USH Zgjedhje e lirë.
34*a* USH Shenjtërim.
35*a* USH Kryengritje.
b USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
c USH Drejtësi.
d Zbu. 22:11; 1 Ne. 15:33–35; 2 Ne. 9:16; Alma 7:21.

37 Dhe ka shumë [a]mbretëri; sepse nuk ka hapësirë në të cilën nuk ka mbretëri; dhe nuk ka mbretëri në të cilën nuk ka hapësirë, as një mbretëri më të madhe apo më të vogël.

38 Dhe çdo mbretërie i jepet një [a]ligj; dhe në çdo ligj ka kufizime dhe gjithashtu kushte të caktuara.

39 Të gjitha qeniet që nuk iu binden dot atyre [a]kushteve, nuk [b]shfajësohen.

40 Sepse [a]inteligjenca kapet pas inteligjencës; [b]urtësia pranon urtësi; e [c]vërteta përqafon të vërtetën, [d]virtyti e dashuron virtytin; [e]drita kapet pas dritës; mëshira ka [f]dhembshuri në mëshirën dhe i kërkon të vetët; drejtësia vazhdon rrugën e saj dhe i kërkon të vetët; gjykimi ecën përpara fytyrës së atij që ulet në fron dhe qeveris e realizon gjithçka.

41 Ai i [a]kupton të gjitha gjërat dhe të gjitha gjërat janë përpara tij, dhe të gjitha gjërat janë përreth tij; dhe ai është mbi të gjitha gjërat, dhe në të gjitha gjërat, dhe është përmes të gjitha gjërave, dhe është përreth të gjitha gjërave; dhe të gjitha gjërat janë nëpërmjet tij dhe prej tij, madje Perëndisë, përherë e përgjithmonë.

42 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, ai ka dhënë një ligj për të gjitha gjërat, me anë të të cilit ato lëvizin në [a]kohën e tyre dhe në stinën e tyre;

43 Dhe udhët e tyre janë caktuar, madje udhët e qiejve dhe të tokës, që përfshijnë tokën dhe gjithë planetet.

44 Dhe ata i japin [a]dritë njëri-tjetrit në kohët e tyre dhe në stinët e tyre, në minutat e tyre, në orët e tyre, në ditët e tyre, në javët e tyre, në muajt e tyre, në vitet e tyre—gjithë këto janë si [b]një vit për Perëndinë, por jo për njeriun.

45 Toka rrotullohet me krahët e saj dhe [a]dielli e jep dritën e tij ditën, dhe hëna jep dritën e saj natën, dhe yjet gjithashtu japin dritën e tyre, ndërsa rrotullohen me krahët e tyre në lavdinë e tyre, në mes të [b]fuqisë së Perëndisë.

46 Me çfarë t'i krahasoj këto mbretëri, që ju të mund të kuptoni?

47 Vini re, të gjitha këto janë mbretëri dhe kushdo që ka parë ndonjërën ose më të voglën e këtyre, ka [a]parë Perëndinë duke lëvizur në madhështinë dhe fuqinë e tij.

48 Unë ju them, ai e ka parë

37*a* DeB 78:15.
38*a* DeB 88:13.
39*a* DeB 130:20–21.
b USH Shfajësim, shfajësoj.
40*a* USH Inteligjencë, inteligjenca.
b USH Urtësi.
c USH Vërtetë (e).
d USH Virtyt.
e USH Dritë, dritë e Krishtit.
f USH Dhembshuri.
41*a* 1 Gjo. 3:20; 1 Ne. 9:6; 2 Ne. 9:20; DeB 38:1–3. USH Gjithëdijshëm (i).
42*a* Dan. 2:20–22; Abr. 3:4–19.
44*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b Psa. 90:4; 2 Pj. 3:8.
45*a* Zan. 1:16; Abr. 4:16.
b DeB 88:7–13.
47*a* Alma 30:44; Mois. 1:27–28; 6:63; Abr. 3:21.

atë; megjithatë, ai që erdhi tek
të [a]vetët, nuk u kuptua.
49 [a]Drita shkëlqen në errësirë
dhe errësira nuk e kupton
atë; megjithatë, dita do të vijë
kur ju do ta [b]kuptoni edhe
Perëndinë, duke marrë jetë në
të dhe prej tij.
50 Atëherë do ta dini se më
keni parë mua, se unë jam
dhe se unë jam drita e vërtetë
që është në ju, dhe se ju jeni në
mua; përndryshe ju nuk mund
të përparoni.
51 Vini re, unë do t'i krahasoj
këto mbretëri me një njeri që
kishte një fushë dhe ai i dërgoi
shërbëtorët e tij në fushë për ta
gërmuar fushën.
52 Dhe ai i tha të parit: Shko
dhe puno në fushë dhe në orën
e parë unë do të vij te ti e ti do të
shohësh gëzim në fytyrën time.
53 Dhe ai i tha të dytit: Shko
edhe ti në fushë dhe në orën
e dytë unë do të të vizitoj me
gëzim në fytyrën time.
54 Dhe gjithashtu të tretit, duke
i thënë: Unë do të të vizitoj;
55 Dhe të katërtit e kështu me
radhë deri të dymbëdhjetit.
56 Dhe i zoti i fushës shkoi tek
i pari në orën e parë dhe qëndroi
me të gjatë gjithë asaj ore dhe ai
u gëzua prej dritës së fytyrës së
zotit të tij.
57 Dhe atëherë ai u largua nga
i pari, që të mund të vizitonte të
dytin gjithashtu, dhe të tretin,
dhe të katërtin, dhe kështu me
radhë deri të dymbëdhjetin.
58 Dhe kështu ata të gjithë
morën dritën e fytyrës së zotit
të tyre, çdonjëri në orën e tij
dhe në kohën e tij, dhe në
stinën e tij—
59 Duke filluar me të parin
dhe kështu me radhë deri tek
i [a]fundit dhe nga i fundit tek i
pari e nga i pari tek i fundit;
60 Çdonjëri në rendin e vet,
derisa ora e tij mbaroi, madje
sipas asaj që zoti i tij e kishte
urdhëruar, që zoti i tij të mund
të përlëvdohej në të dhe ai në
zotin e tij, që ata të gjithë të
mund të përlëvdoheshin.
61 Si rrjedhim, me këtë shë-
mbëlltyrë unë do t'i krahasoj
gjithë këto mbretëri dhe [a]bano-
rët e tyre—çdo mbretëri në orën
e saj dhe në kohën e saj, dhe në
stinën e saj, madje sipas dekretit
që Perëndia ka bërë.
62 Dhe përsëri, në të vërtetë
unë ju them, [a]miqtë e mi, unë
ua lë këto thënie që t'i [b]përsiatni
në zemrat tuaja, me këtë urdhë-
rim që ju jap, që ju të më [c]thë-
rrisni ndërsa jam pranë—
63 M'u [a]afroni pranë dhe
unë do të afrohem pranë jush;
[b]kërkoni me zell dhe do të më
[c]gjeni; lypni dhe do të merrni;
trokisni dhe do t'ju çelet.
64 Çfarëdo që i [a]kërkoni Atit në
emrin tim, do t'ju jepet, ajo që
është e [b]domosdoshme për ju;

48*a* Gjo. 1:11; 3 Ne. 9:16; DeB 39:1–4.
49*a* DeB 6:21; 50:23–24; 84:45–47.
b Gjo. 17:3; DeB 93:1, 28.
59*a* Mt. 20:1–16.
61*a* DeB 76:24.
62*a* DeB 84:63; 93:45.
b USH Përsiat.
c Isa. 55:6; Jak. 1:5; DeB 46:7.
63*a* Zak. 1:3; Jak. 4:8; Zbu. 3:20.
b 1 Kro. 28:9; Eth. 12:41; DeB 101:38.
c DeB 4:7; 49:26.
64*a* USH Lutje.
b DeB 18:18; 46:28–30.

65 Dhe nëse kërkoni diçka
që nuk është e [a]domosdoshme
për ju, ajo do të kthehet për
[b]dënimin tuaj.
66 Vini re, atë që e dëgjoni,
është si [a]zëri i dikujt duke thi-
rrur në shkretëtirë—në shkre-
tëtirë, sepse ju nuk mund ta
shihni—zërin tim, sepse zëri
im është [b]Shpirt; Shpirti im
është e vërteta; e [c]vërteta duron
dhe nuk ka fund; dhe nëse do të
jetë në ju, ajo do të përparojë.
67 Dhe nëse syri juaj [a]drejto-
het te [b]lavdia ime, tërë trupat
tuaj do të mbushen me dritë
dhe nuk do të ketë errësirë në
ju; dhe ai trup që mbushet me
dritë, [c]kupton gjithçka.
68 Si rrjedhim, [a]shenjtërojeni
veten tuaj, që [b]mendjet tuaja t'i
përkushtohen tërësisht Perëndi-
së dhe ditët do të vijnë që ju do
ta [c]shihni atë; sepse ai do t'jua
zbulojë juve fytyrën e tij dhe do
të jetë në vetë kohën e tij dhe në
vetë mënyrën e tij, dhe sipas
vetë vullnetit të tij.
69 Kujtoni premtimin e madh
dhe të fundit që ju kam bërë;
flakini larg prej jush mendimet
tuaja të [a]padobishme dhe tepri-
në e së [b]qeshurës.
70 Qëndroni ju, qëndroni ju
në këtë vend dhe thërrisni një
kuvend solemn, madje të atyre
që janë punëtorët e parë në këtë
mbretëri të fundit.
71 Dhe ata që janë [a]paralaj-
mëruar në udhëtimin e tyre,
duhet t'i thërrasin Zotit dhe
ta përsiatin në zemrat e tyre
paralajmërimin që kanë marrë,
për një stinë të shkurtër.
72 Vini re dhe shihni, unë
do të kujdesem për tufat tuaja
dhe do të ngre pleq e do t'i
dërgoj ata.
73 Vini re, unë do ta përshpej-
toj veprën time në këtë kohë.
74 Dhe unë ju jap juve, që jeni
[a]punëtorët e parë në këtë mbre-
tëri të fundit, një urdhërim që
të mblidheni së bashku dhe të
organizoheni, dhe të përgatiteni,
dhe të [b]shenjtëroheni; po, pas-
troni zemrat tuaja dhe [c]pastroni
duart e këmbët tuaja përpara
meje, që unë të mund t'ju bëj
të [d]pastër;
75 Që unë të mund t'i dëshmoj
[a]Atit tuaj dhe Perëndisë tuaj e
Perëndisë tim se ju jeni të pas-
truar nga gjaku i këtij brezi të
lig; që unë të mund ta përmbush
këtë premtim, këtë premtim të

65*a* Jak. 4:3.
b DeB 63:7–11.
66*a* Isa. 40:3; 1 Ne. 17:13; Alma 5:37–38; DeB 128:20.
b USH Frymë e Shenjtë; Dritë, dritë e Krishtit.
c USH Vërtetë (e).
67*a* Mt. 6:22; Llu. 11:34–36; DeB 82:19.
b Gjo. 7:18.
c Fja. 28:5; DeB 93:28. USH Dalluar(it), dhuratë e të.
68*a* USH Shenjtërim.
b USH Mendje.
c DeB 67:10–13; 93:1; 97:15–17.
69*a* Mt. 12:36; Mosia 4:29–30; Alma 12:14.
b DeB 59:15; 88:121.
71*a* USH Paralajmëroj, paralajmërim.
74*a* Mt. 20:1, 16.
b Lev. 20:7–8; 3 Ne. 19:28–29; DeB 50:28–29; 133:62.
c USH Pastër (i) dhe papastër (i).
d Eth. 12:37.
75*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati; Atë në qiell; Njeri, njerëz—Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor.

madh dhe të fundit, të cilin jua kam bërë, kur të dua unë.

76 Gjithashtu, unë ju jap urdhërim që ju duhet të vazhdoni në [a]lutje dhe [b]agjërim që nga kjo kohë.

77 Dhe unë ju jap urdhërim që ju duhet t'ia [a]mësoni njëri-tjetrit [b]doktrinën e mbretërisë.

78 I mësoni me zell dhe [a]hiri im do të jetë me ju, që ju të [b]udhëzoheni në mënyrë më të përsosur në teori, në parim, në doktrinë, në ligjin e ungjillit, në të gjitha gjërat që lidhet me mbretërinë e Perëndisë, të cilat janë të dobishme për ju për t'i kuptuar;

79 Për gjërat si në [a]qiell, edhe në tokë dhe nën tokë; gjërat që kanë qenë, gjërat që janë, gjërat që duhet të ndodhin së shpejti, gjërat që janë në vendin tuaj, gjërat që janë jashtë; [b]luftërat dhe ngatërresat e kombeve dhe gjykimet që janë mbi tokën; dhe një dije gjithashtu për vendet dhe për mbretëritë—

80 Me qëllim që ju të mund të përgatiteni në gjithçka, kur unë t'ju dërgoj përsëri për të lartësuar thirrjen në të cilën ju kam thirrur dhe misionin me të cilin ju kam ngarkuar.

81 Vini re, unë ju dërgoj që t'u [a]dëshmoni njerëzve e t'i paralajmëroni ata dhe të bëhet që, kushdo që është paralajmëruar, të [b]paralajmërojë të afërmin e tij.

82 Si rrjedhim, ata lihen pa shfajësim dhe mëkatet e tyre janë mbi vetë kokat e tyre.

83 Ai që më [a]kërkon me [b]kujdes, do të më gjejë dhe nuk do të braktiset.

84 Si rrjedhim, qëndroni dhe punoni me zell, që ju të mund të përsoseni në shërbesën tuaj për të shkuar mes [a]Johebrenjve për herë të fundit, të gjithë ata që goja e Zotit do t'i përmendë, për të [b]lidhur ligjin e për të vulosur dëshminë dhe për t'i përgatitur shenjtorët për orën e gjykimit që do të vijë;

85 Që shpirtrat e tyre të mund t'i shpëtojnë zemërimit të Perëndisë, [a]shkatërrimit të neverisë që i pret të ligjtë, si në këtë botë, edhe në botën që vjen. Në të vërtetë, unë ju them, ata që nuk janë pleqtë e parë, duhet të vazhdojnë në vresht derisa goja e Zotit do t'i [b]thërrasë, sepse koha e tyre s'ka ardhur ende; rrobat e tyre nuk janë [c]pastruar nga gjaku i këtij brezi.

86 Qëndroni në [a]lirinë me të cilën jeni bërë të [b]lirë; mos u [c]përzieni në [d]mëkat, por duart

76*a* USH Lutje.
b USH Agjëroj, agjërim.
77*a* USH Mësoj, mësues.
b USH Doktrinë e Krishtit.
78*a* USH Hir.
b DeB 88:118; 90:15; 93:53.
79*a* USH Qiell.
b USH Luftë.
81*a* USH Dëshmoj.
b DeB 63:58.
USH Paralajmëroj, paralajmërim.
83*a* LiP. 4:29–31; Jer. 29:12–14; DeB 54:10.
b Alma 37:35.
84*a* JS—H 1:41.
b Isa. 8:16–17.
85*a* Mt. 24:15.
b DeB 11:15.
c 1 Ne. 12:10–11; Jakobi 1:19; 2:2; DeB 112:33.
USH Pastër (i), pastërti.
86*a* Mosia 5:8.
USH Liri.
b Gjo. 8:36.
USH Zgjedhje e lirë; Lirë (i), liri.
c Gal. 5:1.
d USH Mëkat.

tuaja duhet të mbeten të [e]pastra, derisa Zoti të vijë.

87 Sepse jo shumë ditë nga sot dhe [a]toka do të [b]dridhet dhe do të lëkundet lart e poshtë si një i dehur; dhe [c]dielli do ta fshehë fytyrën e tij dhe nuk do të pranojë të japë dritë; dhe hëna do të lahet në [d]gjak; dhe [e]yjet do të zemërohen së tepërmi dhe do të hidhen poshtë si një fik që bie nga pema.

88 Dhe pas dëshmisë suaj vjen zemërim dhe indinjatë mbi njerëzit.

89 Sepse pas dëshmisë suaj vjen dëshmia e [a]tërmeteve, që do të shkaktojnë rënkime mes saj dhe njerëzit do të bien përtokë e nuk do të jenë në gjendje të qëndrojnë më këmbë.

90 Dhe gjithashtu vjen dëshmia e [a]zërit të bubullimave dhe e zërit të vetëtimave, dhe e zërit të stuhive, dhe e zërit të valëve të detit të fryra përtej kufijve të tyre.

91 Dhe gjithë gjërat do të jenë në [a]rrëmujë; dhe, sigurisht, zemrat e njerëzve do të mpaken; sepse frikë do të vijë mbi gjithë njerëzit.

92 Dhe [a]engjëjt do të fluturojnë në mes të qiellit, duke thirrur me zë të lartë, duke i rënë borisë së Perëndisë, duke thënë: Përgatituni ju, përgatituni ju, O banorë të tokës; sepse gjykimi i Perëndisë tonë po vjen. Vini re dhe shihni, [b]Dhëndri po vjen; dilni për ta takuar atë.

93 Dhe menjëherë do të shfaqet një [a]shenjë e madhe në qiell dhe gjithë njerëzit do ta shohin së bashku.

94 Dhe një engjëll tjetër do t'i bjerë borisë së tij, duke thënë: Ajo [a]kishë e [b]madhe, [c]nëna e neverive, që i bëri të gjitha kombet të pijnë nga vera e zemërimit të [d]lavirësisë së saj, që i përndjek shenjtorët e Perëndisë, që derdh gjakun e tyre—ajo që qëndron mbi shumë ujëra dhe mbi ishujt e detit—vini re, ajo është [e]egjrat e tokës; ajo lidhet në duaj; lidhjet e saj bëhen të forta, askush nuk mund t'i zgjidhë ato; si rrjedhim, ajo është gati për t'u [f]djegur. Dhe ai do t'i bjerë borisë së tij gjatë e fort dhe gjithë kombet do ta dëgjojnë atë.

95 Dhe do të ketë [a]heshtje në qiell për hapësirën e një gjysmë ore; dhe menjëherë pas kësaj, perdja e qiellit do të shpaloset, si një [b]pergamenë shpaloset pasi është mbështjellë rrotull, dhe [c]fytyra e Zotit do të zbulohet;

86*e* Job. 17:9; Psa. 24:4; Alma 5:19.
87*a* Isa. 13:4–13.
b DeB 43:18.
c Joe. 2:10; DeB 45:42; 133:49.
d Zbu. 6:12.
e Joe. 3:15.
89*a* DeB 45:33.
90*a* Zbu. 8:5; DeB 43:17–25.
91*a* DeB 45:26.
92*a* Zbu. 8:13; DeB 133:17.
b Mt. 25:1–13; DeB 33:17; 133:10, 19.
93*a* Mt. 24:30; Llu. 21:25–27. USH Shenja të kohërave.
94*a* USH Djall—Kisha e djallit.
b 1 Ne. 13:4–9.
c Zbu. 17:5.
d Zbu. 14:8.
e Mt. 13:38.
f DeB 64:23–24; 101:23–25. USH Tokë—Pastrimi i tokës.
95*a* DeB 38:12.
b Zbu. 6:14.
c USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.

96 Dhe shenjtorët që janë mbi tokë, të cilët janë gjallë, do të gjallërohen dhe [a]rrëmbehen lart për ta takuar atë.

97 Dhe ata që kanë fjetur në varret e tyre, do të [a]dalin, sepse varret e tyre do të hapen; dhe ata gjithashtu do të rrëmbehen lart për ta takuar atë në mes të shtyllës së qiellit—

98 Ata janë të Krishtit, [a]frytet e para, ata që do të zbresin të parët me të dhe ata që janë në tokë e në varret e tyre, të cilët rrëmbehen të parët për t'u takuar me të; dhe gjithë kjo me anë të zërit të tingullit të borisë së engjëllit të Perëndisë.

99 Dhe pas kësaj një engjëll tjetër do t'i bjerë, që është boria e dytë; dhe atëherë vjen shëlbimi i atyre që janë të Krishtit në ardhjen e tij; të cilët e kanë marrë pjesën e tyre në atë [a]burg që përgatitet për ta, që ata të mund ta pranojnë ungjillin dhe të [b]gjykohen sipas njerëzve në mish.

100 Dhe përsëri, një tjetër bori do të bjerë, që është boria e tretë; dhe atëherë vijnë [a]shpirtrat e njerëzve që duhet të gjykohen dhe gjenden nën [b]dënim;

101 Dhe këta janë pjesa e mbetur e të [a]vdekurve; dhe ata nuk jetojnë përsëri, derisa [b]një mijë vjetët të mbarojnë, kurrë më, deri në fund të tokës.

102 Dhe një tjetër bori do të bjerë, që është boria e katërt, duke thënë: Ka midis atyre që do të mbeten, deri në atë ditë të madhe dhe të fundit, madje mbarimin, të cilët do të mbeten akoma të [a]fëlliqur.

103 Dhe një bori tjetër do të bjerë, që është boria e pestë, që është engjëlli i pestë i cili ka [a]ungjillin e përjetshëm—duke fluturuar në mes të qiellit, drejt gjithë kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve;

104 Dhe ky do të jetë tingulli i borisë së tij, duke u thënë të gjithë njerëzve, si në qiell, edhe në tokë dhe që janë nën tokë—sepse [a]çdo vesh do ta dëgjojë atë dhe çdo gju do të [b]përkulet e çdo gjuhë do të rrëfejë, ndërsa e dëgjojnë tingullin e borisë, duke thënë: [c]Druani Perëndinë dhe i jepni lavdi atij që ulet në fron, përherë e përgjithmonë; sepse ora e gjykimit të tij ka ardhur.

105 Dhe përsëri, një engjëll tjetër do t'i bjerë borisë së tij, i cili është engjëlli i gjashtë, duke thënë: Ka [a]rënë ajo që i bëri gjithë kombet të pijnë nga vera e zemërimit të lavirësisë së saj; ajo ka rënë, ka rënë!

106 Dhe përsëri, një tjetër

96*a* 1 The. 4:16–17.
97*a* DeB 29:13; 45:45–46; 133:56.
USH Ringjallje.
98*a* 1 Kor. 15:23.
99*a* DeB 76:73; 138:8.
USH Shpëtim për të vdekurit.
b 1 Pj. 4:6.
100 *a* Zbu. 20:12–13; Alma 11:41; DeB 43:18; 76:85.
b USH Dënoj, dënim.
101 *a* Zbu. 20:5.
b USH Mijëvjeçar.
102 *a* USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
103 *a* Zbu. 14:6–7.
USH Rivendosje e ungjillit.
104 *a* Zbu. 5:13.
b Isa. 45:23; Fil. 2:9–11.
c USH Frikë—Frikë nga Perëndia; Nderim.
105 *a* Zbu. 14:8; DeB 1:16.

engjëll do t'i bjerë borisë së tij, i cili është engjëlli i shtatë, duke thënë: Mbaroi; mbaroi! [a]Qengji i Perëndisë e ka [b]kapërcyer dhe e ka [c]shkelur presën e verës së egërsisë së zemërimit të Perëndisë të Plotfuqishëm.

107 Dhe atëherë engjëjt do të kurorëzohen me lavdinë e fuqisë së tij dhe [a]shenjtorët do të mbushen me [b]lavdinë e tij, dhe do të marrin [c]trashëgiminë e tyre, dhe do të bëhen të [d]barabartë me të.

108 Dhe atëherë engjëlli i parë do t'i bjerë përsëri borisë së tij në veshët e gjithë të gjallëve dhe do të [a]zbulojë veprimet e fshehta të njerëzve dhe veprat e fuqishme të Perëndisë në [b]një mijë vjetët e parë.

109 Dhe atëherë engjëlli i dytë do t'i bjerë borisë së tij dhe do të zbulojë veprimet e fshehta të njerëzve, dhe mendimet e qëllimet e zemrave të tyre, dhe veprat e fuqishme të Perëndisë në një mijë vjetët e dytë—

110 Dhe kështu me radhë, derisa engjëlli i shtatë do t'i bjerë borisë së tij; dhe ai do të qëndrojë më këmbë mbi tokë e mbi det dhe do të betohet në emër të atij që ulet në fron, se nuk do të ketë më [a]kohë; dhe [b]Satani do të lidhet, ai gjarpër i lashtë, i cili quhet djall, dhe nuk do të zgjidhet më për hapësirën e një [c]mijë vjetëve.

111 Dhe atëherë ai do të [a]zgjidhet për një stinë të vogël, që ai të mund të mbledhë së bashku ushtritë e tij.

112 Dhe [a]Mikaeli, engjëlli i shtatë, madje kryeengjëlli, do të mbledhë së bashku ushtritë e tij, madje ushtritë e qiellit.

113 Dhe djalli do të mbledhë së bashku ushtritë e tij; madje ushtritë e ferrit, dhe do të vijë në betejë kundër Mikaelit dhe ushtrive të tij.

114 Dhe atëherë vjen [a]beteja e Perëndisë së madh; dhe djalli dhe ushtritë e tij do të flaken në vendin e tyre, që ata të mos kenë më fuqi aspak mbi shenjtorët.

115 Sepse Mikaeli do ta luftojë betejën e tyre dhe do ta mposhtë atë që [a]kërkon fronin e atij që ulet në fron, madje Qengjit.

116 Kjo është lavdia e Perëndisë dhe e të [a]shenjtëruarve; dhe ata nuk do të shohin më [b]vdekje.

117 Si rrjedhim, në të vërtetë unë ju them, [a]miqtë e mi, thirreni kuvendin tuaj solemn, sikurse ju kam urdhëruar.

118 Dhe ngaqë jo të gjithë kanë besim, kërkoni me zell dhe i

106 *a* USH Qengj i Perëndisë.
b 1 Kor. 15:25.
c Isa. 63:3–4; Zbu. 19:15; DeB 76:107; 133:50.
107 *a* USH Shenjtor.
b USH Lavdi çelestiale.
c USH Ekzaltim.
d DeB 76:95.
108 *a* Alma 37:25; DeB 1:3.
b DeB 77:6–7.
110 *a* DeB 84:100.
b Zbu. 20:1–3; 1 Ne. 22:26; DeB 101:28.
USH Djall.
c USH Mijëvjeçar.
111 *a* DeB 29:22; 43:30–31.
112 *a* USH Mikael.
114 *a* Zbu. 16:14.
115 *a* Isa. 14:12–17; Mois. 4:1–4.
116 *a* USH Ekzaltim; Shenjtërim.
b Zbu. 21:4; Alma 11:45; 12:18; DeB 63:49.
USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
117 *a* DeB 109:6.

[a]mësoni njëri-tjetrit fjalë [b]urtësie; po, kërkoni nga [c]librat më të mirë fjalët e urtësisë; kërkoni të mësoni, madje me anë të studimit dhe gjithashtu me anë të besimit.

119 Organizoni veten tuaj; përgatisni çdo gjë të nevojshme; dhe ngrini një [a]shtëpi, madje një shtëpi lutjeje, një shtëpi agjërimi, një shtëpi besimi, një shtëpi mësimi, një shtëpi lavdie, një shtëpi rregulli, një shtëpi të Perëndisë;

120 Që hyrjet tuaja të mund të jenë në emër të Zotit; që daljet tuaja të mund të jenë në emër të Zotit; që gjithë përshëndetjet tuaja të mund të jenë në emër të Zotit, me duar të ngritura drejt Më të Lartit.

121 Si rrjedhim, [a]largohuni nga gjithë e folura e juaj e padobishme, nga gjithë e [b]qeshura, nga gjithë [c]dëshirat tuaja epshore, nga gjithë [d]krenaria e mendjelehtësia juaj dhe nga gjithë punët tuaja të liga.

122 Caktoni mes jush një mësues dhe mos jini të gjithë zëdhënës në të njëjtën kohë; por njëri duhet të flasë në një kohë dhe të gjithë të dëgjojnë thëniet e tij, që kur të gjithë të kenë folur, të gjithë të jenë lartësuar prej gjithçkaje dhe që cilido të ketë një privilegj të barabartë.

123 Kujdesuni që ta [a]doni njëri-tjetrin; pushoni së qeni [b]lakmitarë; mësoni t'i jepni njëri-tjetrit siç e kërkon ungjilli.

124 Pushoni së qenuri [a]përtacë; pushoni së qenuri të papastër; pushoni së [b]gjeturi faj njëri me tjetrin; pushoni së fjeturi më gjatë se ç'është e nevojshme; shkoni në shtrat herët, që të mos jini të lodhur; ngrihuni herët, që trupat tuaja dhe mendjet tuaja të mund të fuqizohen.

125 Mbi të gjitha, vishuni me lidhjen e [a]dashurisë hyjnore, si me një mantel, që është lidhja e përsosmërisë dhe e [b]paqes.

126 [a]Lutuni gjithmonë, që të mos dorëzoheni, derisa unë të [b]vij. Vini re dhe shihni, unë do të vij shpejt dhe do t'ju marr pranë meje. Amen.

127 Dhe përsëri, rregulli i shtëpisë së përgatitur për presidencinë e [a]shkollës së profetëve, të ngritur për udhëzimin e tyre në të gjitha gjërat që janë të domosdoshme për ta, madje për gjithë [b]drejtuesit e kishës ose, me fjalë të tjera, ata që thirren për shërbesë në kishë, duke filluar me priftërinjtë e lartë, madje deri te dhjakët—

128 Dhe ky do të jetë rregulli në shtëpinë e presidencisë së shkollës: Ai që caktohet për të qenë president ose mësues, do

118 *a* DeB 88:76–80.
usH Mësoj, mësues.
b usH Urtësi.
c DeB 55:4; 109:7, 14.
119 *a* DeB 95:3; 97:10–17; 109:2–9; 115:8.
usH Tempull, shtëpi e Zotit.
121 *a* DeB 43:34; 100:7.
b DeB 59:15; 88:69.
c usH Mishtor.
d usH Kryelartësi, krenari.
123 *a* usH Dashuri.
b usH Lakmoj.
124 *a* usH Përtac, përtaci.
b DeB 64:7–10.
usH Shpifje.
125 *a* usH Dashuri hyjnore.
b usH Paqe.
126 *a* usH Lutje.
b DeB 1:12.
127 *a* usH Shkollë e profetëve.
b usH Detyrë, Nëpunës.

të gjendet duke qëndruar në vendin e tij, në shtëpinë që do të përgatitet për të.

129 Si rrjedhim, ai do të jetë i pari në shtëpinë e Perëndisë, në një vend që grumbullimi në shtëpi të mund t'i dëgjojë fjalët e tij me kujdes dhe qartë, pa folur me zë të lartë.

130 Dhe kur ai të hyjë në shtëpinë e Perëndisë, sepse ai do të jetë i pari në shtëpi—vini re, kjo është e mrekullueshme, që ai të mund të jetë një shembull—

131 Ai duhet ta [a]ofrojë veten në lutje në gjunjë përpara Perëndisë, si shenjë ose në kujtim të besëlidhjes së përjetshme.

132 Dhe kur dikush të hyjë pas tij, mësuesi duhet të ngrihet dhe, me duar të ngritura drejt qiellit, po, madje drejt lart, të përshëndesë vëllanë ose vëllezërit e tij me këto fjalë:

133 A je ti vëlla apo vëllezër? Unë të përshëndes në emër të Zotit Jezu Krisht, si shenjë ose kujtim i besëlidhjes së përjetshme, besëlidhje në të cilën unë të pranoj në [a]shoqërim, me një vendosmëri që është e palëkundshme, e palëvizshme dhe e pandryshueshme, për të qenë miku dhe [b]vëllai juaj, nëpërmjet hirit të Perëndisë, në lidhjet e dashurisë, për të ecur i panjollë në të gjitha urdhërimet e Perëndisë, duke dhënë falënderime, përherë e përgjithmonë. Amen.

134 Dhe ai që gjendet i padenjë për këtë përshëndetje, nuk do të ketë vend mes jush; sepse ju nuk do të lejoni që shtëpia ime të [a]ndotet prej tij.

135 Dhe ai që hyn e është besnik përpara meje dhe është vëlla ose, nëse janë vëllezër, ata do ta përshëndesin presidentin ose mësuesin me duar të ngritura lart drejt qiellit, me po këtë lutje dhe besëlidhje ose duke thënë Amen, si shenjë për të njëjtën gjë.

136 Vini re, në të vërtetë, unë ju them, ky është një shembull për ju për një përshëndetje me njëri-tjetrin në shtëpinë e Perëndisë, në shkollën e profetëve.

137 Dhe ju thirreni ta bëni këtë me anë të lutjes dhe falënderimit, ashtu si Shpirti do t'ju japë të shpreheni lidhur me gjithë punët tuaja në shtëpinë e Zotit, në shkollën e profetëve, që ajo të mund të bëhet një shenjtërore, një tabernakull i Shpirtit të Shenjtë për [a]lartësimin tuaj.

138 Dhe ju nuk do të pranoni dikë mes jush në këtë shkollë, veç nëse ai është i pastruar nga [a]gjaku i këtij brezi;

139 Dhe ai do të pranohet nëpërmjet ordinancës së [a]larjes së këmbëve, sepse për këtë qëllim u krijua ordinanca e larjes së këmbëve.

140 Dhe përsëri, ordinanca e larjes së këmbëve duhet të administrohet nga presidenti ose plaku kryesues i kishës.

141 Ajo duhet të fillohet me

131 *a* USH Adhuroj.
133 *a* USH Shoqërim.
b USH Vëllezër, vëlla; Motër.
134 *a* DeB 97:15–17; 110:7–8.
137 *a* DeB 50:21–24.
138 *a* DeB 88:74–75, 84–85.
139 *a* USH Laj, larë (i), larje.

lutje; dhe pas [a]marrjes së bukës dhe të verës, ai duhet ta mbështjellë vetveten sipas [b]modelit të dhënë në kapitullin e trembëdhjetë të dëshmisë së Gjonit lidhur me mua. Amen.

SEKSIONI 89

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 27 shkurt 1833 (*History of the Church, *1:327–329). Si pasojë e përdorimit të duhanit nga vëllezërit e hershëm në mbledhjet e tyre, Profeti u udhëhoq të përsiaste lidhur me çështjen; si pasojë, ai i kërkoi Zotit lidhur me të. Kjo zbulesë, e njohur si Fjala e Urtësisë, ishte përfundimi. Tre vargjet e para u shkruan në origjinal si një hyrje dhe një përshkrim i frymëzuar nga Profeti.*

1–9, Përdormi i verës, pijeve të forta, duhanit dhe pijeve të nxehta ndalohet; 10–17, Barishtet, frutat, mishi dhe drithërat shugurohen për përdorimin e njeriut dhe të kafshëve; 18–21, Bindja ndaj ligjit të ungjillit, duke përfshirë Fjalën e Urtësisë, sjell bekime trupore dhe shpirtërore.

NJË [a]Fjalë Urtësie, për përfitimin e këshillit të priftërinjve të lartë, të mbledhur në Kirtland, dhe të kishës e gjithashtu të shenjtorëve në Sion—

2 Për t'u dërguar si përshëndetje; jo me anë të urdhërimit apo detyrimit, por me anë të zbulesës dhe fjalës së urtësisë, duke treguar rregullin dhe [a]vullnetin e Perëndisë për shpëtimin e përkohshëm të gjithë shenjtorëve në ditët e fundit—

3 E dhënë për një parim me [a]premtim, e përshtatur me aftësinë e të dobtëve dhe më të dobtëve të gjithë [b]shenjtorëve, të cilët janë ose mund të thirren shenjtorë.

4 Vini re, në të vërtetë, kështu ju thotë Zoti: Si pasojë e [a]djallëzive dhe planeve që ekzistojnë dhe do të ekzistojnë në zemrat e njerëzve [b]komplotues në ditët e fundit, unë ju kam [c]lajmëruar dhe paralajmëruar, duke jua dhënë këtë fjalë të urtësisë me anë të zbulesës—

5 Që për aq sa një njeri pi [a]verë ose pije të forta mes jush, vini re nuk është mirë, as e përshtatshme në sytë e Atit tuaj, vetëm në mbledhjen së bashku për të ofruar sakramentet tuaja përpara tij.

6 Dhe, vini re, kjo duhet të jetë verë, po, verë e [a]pastër e rrushit të vreshtit, e bërë nga ju vetë.

7 Dhe përsëri, pijet e [a]forta nuk janë për barkun, por për larjen e trupave tuaj.

141 *a* USH Sakrament.
b Gjo. 13:4–17.
89 1*a* USH Fjalë e Urtësisë.
2*a* DeB 29:34.
USH Urdhërime të Perëndisë.
3*a* DeB 89:18–21.
b USH Shenjtor.
4*a* USH Mashtroj, mashtrim.
b USH Lidhje të fshehta.
c USH Paralajmëroj, paralajmërim.
5*a* Lev. 10:9–11; Isa. 5:11–12; 1 Kor. 6:10.
6*a* DeB 27:1–4.
7*a* Fja. 20:1; 23:29–35.

8 Dhe përsëri, duhani nuk është për [a]trupin, as për barkun, dhe nuk është i mirë për njeriun, por është një bimë për plagët dhe gjithë kafshët e sëmura, për t'u përdorur me gjykim dhe aftësi.

9 Dhe përsëri, pijet e nxehta nuk janë për trupin apo barkun.

10 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, të gjitha [a]bimët e shëndetshme Perëndia i ka shuguruar për ndërtimin, natyrën dhe përdorimin e njeriut—

11 Çdo bimë në stinën e saj dhe çdo frut në stinën e tij; të gjitha për t'u përdorur me maturi dhe [a]falënderim.

12 Po, gjithashtu [a]mishin e [b]kafshëve dhe të shpendëve të ajrit, unë, Zoti, e kam shuguruar për përdorimin e njeriut me falënderim; megjithatë ato duhet të përdoren me [c]pakicë;

13 Dhe është e kënaqshme për mua që ato nuk duhet të përdoren, vetëm në kohë dimri ose të ftohti, ose urie.

14 Gjithë [a]drithi shugurohet për përdorimin e njeriut dhe të kafshëve, për t'u bërë burim jete, jo vetëm për njeriun, por për kafshët e fushës dhe shpendët e qiellit, dhe gjithë kafshët e egra që vrapojnë e zvarriten mbi tokë;

15 Dhe këto i ka bërë Perëndia për përdorimin e njeriut vetëm në kohë zije buke dhe shtimi të urisë.

16 Gjithë drithi është i mirë për ushqimin e njeriut; po ashtu sikurse fruti i vreshtit; ai që prodhon frut, qoftë në tokë ose mbi tokë—

17 Megjithatë, gruri për njeriun dhe misri për kaun, dhe tërshëra për kalin, dhe thekra për shpendët e për derrin dhe për të gjitha kafshët e fushës, dhe elbi për gjithë kafshët e dobishme dhe për pijet e buta, si edhe drithëra të tjera.

18 Dhe gjithë shenjtorët të cilët kujtohen t'i zbatojnë dhe t'i bëjnë këto thënie, duke ecur me bindje ndaj urdhërimeve, do të marrin [a]shëndet në kërthizën e tyre dhe palcë në kockat e tyre;

19 Dhe do të gjejnë [a]urtësi dhe thesare të mëdha [b]diturie, madje thesare të fshehura;

20 Dhe do të [a]vrapojnë e nuk do të lodhen, dhe do të ecin e nuk do të këputen.

21 Dhe unë, Zoti, u jap atyre një [a]premtim se engjëlli shkatërrues do të [b]kalojë pranë tyre, sikurse me fëmijët e Izraelit, dhe nuk do t'i vrasë. Amen.

8*a* 1 Kor. 3:16–17. USH Trup.
10*a* DMTH bimë. Zan. 1:29; DeB 59:17–20.
11*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
12*a* Zan. 9:3; Lev. 11:1–8.
b 1 Tim. 4:3–4; DeB 49:18–21.
c DeB 59:20.
14*a* Dan. 1:6–20.
18*a* Fja. 3:8.
19*a* USH Urtësi.
b USH Dije; Dëshmi.
20*a* Isa. 40:31.
21*a* DeB 84:80.
b Eks. 12:23, 29.

SEKSIONI 90

*Zbulesë Joseph Smith Profetit, dhënë në Kirtland, Ohio, më 8 mars 1833 (*History of the Church, *1:329–331). Kjo zbulesë është një hap i mëtejshëm në ngritjen e Presidencisë së Parë (shih kreun e seksionit 81); si pasojë e kësaj, këshilltarët e përmendur u shuguruan më 18 mars 1833.*

1–5, Çelësat e mbretërisë i jepen Joseph Smith-it dhe nëpërmjet tij Kishës; 6–7, Sidney Rigdon dhe Frederick G. Williams duhet të shërbejnë në Presidencinë e Parë; 8–11, Ungjilli duhet t'u predikohet kombeve të Izraelit, të Johebrenjve dhe të Judenjve, çdonjëri duke e dëgjuar në gjuhën e tij; 12–18, Joseph Smith-i dhe këshilltarët e tij duhet ta vendosin Kishën në rregull; 19–37, Individë të ndryshëm këshillohen nga Zoti për të ecur drejt dhe për të shërbyer në mbretërinë e tij.

KËSHTU thotë Zoti, në të vërtetë, në të vërtetë unë të them ty, biri im, mëkatet e tua të janë [a]falur, sipas kërkesës tënde, sepse lutjet e tua dhe lutjet e vëllezërve të tu kanë ardhur në veshët e mi.

2 Si rrjedhim, ti je bekuar, që sot e tutje, që të mbash [a]çelësat e mbretërisë të dhëna ty; [b]mbretëri e cila po ngrihet për herë të fundit.

3 Në të vërtetë unë të them, çelësat e kësaj mbretërie nuk do të merren kurrë prej teje, ndërkohë që je në botë, as në botën që vjen;

4 Megjithatë, nëpërmjet teje [a]orakujt do t'i jepen një tjetri, po, madje kishës.

5 Dhe gjithë ata që i marrin orakujt e Perëndisë, duhet të [a]ruhen se si i mbajnë ato, me qëllim që ato të mos llogariten si gjë me pak vlerë dhe ata të sillen nën dënim për shkak të kësaj, dhe të pengohen e të bien kur stuhitë të zbresin dhe erërat të fryjnë, dhe [b]shirat të bien e të godasin mbi shtëpinë e tyre.

6 Dhe përsëri, në të vërtetë unë u them vëllezërve të tu, Sidney Rigdon dhe Frederick G. Williams, mëkatet e tyre u janë falur gjithashtu dhe ata llogariten si të barabartë me ty në mbajtjen e çelësave të kësaj mbretërie të fundit;

7 Po ashtu, nëpërmjet administrimit tënd, çelësat e [a]shkollës së profetëve, të cilën kam urdhëruar të organizohet;

8 Që në këtë mënyrë ata të mund të përsosen në shërbesën e tyre për shpëtimin e Sionit dhe të kombeve të Izraelit dhe të Johebrenjve, të gjithë ata që do të besojnë;

9 Që nëpërmjet administrimit tënd ata të mund të marrin

90 1*a* USH Fal.
2*a* DeB 65:2. USH Çelësa të priftërisë.
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
4*a* Vep. 7:38; Rom. 3:2; Heb. 5:12; DeB 124:39, 126. USH Profeci, profetizoj.
5*a* DeB 1:14.
b Mt. 7:26–27.
7*a* USH Shkollë e profetëve.

fjalën dhe nëpërmjet administrimit të tyre fjala të mund të shkojë deri në fundet e dheut, tek [a]Johebrenjtë [b]fillimisht dhe më pas, vini re dhe shihni, ata do t'u kthehen Judenjve.

10 Dhe atëherë vjen dita, kur krahu i Zotit do të [a]zbulohet në fuqi për t'i bindur kombet, kombet pagane, shtëpinë e [b]Jozefit për ungjillin e shpëtimit të tyre.

11 Sepse do të ndodhë në atë ditë, që çdo njeri do ta [a]dëgjojë plotësinë e ungjillit në gjuhën e tij dhe në të folurën e tij, nëpërmjet atyre që [b]shugurohen në këtë [c]fuqi, me anë të administrimit të [d]Ngushëlluesit, të derdhur mbi ta për zbulesën e Jezu Krishtit.

12 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, unë ju jap një urdhërim, që ju të vazhdoni në [a]shërbesë dhe në presidenci.

13 Dhe kur ta keni mbaruar përkthimin e profetëve, ju do të [a]kryesoni që nga ajo kohë e këtej mbi punët e kishës dhe të [b]shkollës;

14 Dhe herë pas here, siç do të manifestohet nëpërmjet Ngushëlluesit, të merrni [a]zbulesa për të shpalosur [b]misteret e mbretërisë;

15 Dhe vini në rregull kishat dhe [a]studioni e [b]mësoni, dhe njihuni me gjithë librat e mirë, dhe me [c]gjuhët, të folurat dhe njerëzit.

16 Dhe kjo do të jetë puna dhe misioni juaj në gjithë jetën tuaj, për të kryesuar në këshill dhe për të vendosur në rregull gjithë punët e kësaj kishe dhe mbretërie.

17 Mos kini [a]turp, as mos u ngatërroni; por jini të paralajmëruar për gjithë mendjemadhësinë dhe [b]krenarinë tuaj, sepse ajo sjell një gjarpër në shpirtrat tuaj.

18 I vini në rregull shtëpitë tuaja; mbajeni [a]plogështinë dhe [b]papastërtinë larg prej jush.

19 Tani, në të vërtetë unë të them, duhet të sigurohet një vend, sa më shpejt që të jetë e mundur, për familjen e këshilltarit dhe shkruesit tënd, madje Frederick G. Williams.

20 Dhe shërbëtori im i [a]moshuar, Joseph Smith Plaku, duhet të vazhdojë me familjen e tij në vendin ku ai jeton tani; dhe ai vend nuk duhet të shitet derisa goja e Zotit ta thotë.

21 Dhe këshilltari im, madje

9*a* 1 Ne. 13:42; DeB 107:33; 133:8.
b Mt. 19:30; Eth. 13:10–12.
10*a* DeB 43:23–27; 88:84, 87–92.
b Zan. 49:22–26; 1 Ne. 15:13–14.
11*a* USH Punë misionare.
b USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje; Shuguroj, shugurim.
c USH Priftëri.
d USH Ngushëllues.
12*a* USH Shërbej.
13*a* DeB 107:91–92.
b USH Shkollë e profetëve.
14*a* USH Zbulesë.
b USH Mistere të Perëndisë.
15*a* DeB 88:76–80, 118; 93:53.
b DeB 107:99–100; 130:18–19.
c USH Gjuhë.
17*a* Rom. 1:16; 2 Ne. 6:13.
b DeB 88:121. USH Kryelartësi, krenari.
18*a* DeB 58:26–29. USH Përtac, përtaci.
b DeB 38:42.
20*a* USH Smith, Joseph, Plaku.

Sidney [a]Rigdon, duhet të qëndrojë atje ku banon tani, derisa goja e Perëndisë ta thotë.

22 Dhe peshkopi duhet të kërkojë me zell për të gjetur një [a]përfaqësues dhe ai duhet të jetë një njeri që ka [b]pasuri të ruajtura—një njeri i Perëndisë dhe me besim të fortë—

23 Që në këtë mënyrë ai të bëjë të mundur pagimin e çdo borxhi; që shtëpia e ruajtjes e Zotit të mos e humbasë emrin e mirë përpara syve të njerëzve.

24 Kërkoni me [a]zell, [b]lutuni gjithmonë e jini besimtarë dhe [c]gjithë gjërat do të punojnë së bashku për të mirën tuaj, në qoftë se ecni drejt dhe kujtoni [d]besëlidhjen me të cilën keni lidhur besë njëri me tjetrin.

25 Familjet tuaja duhet të jenë të [a]vogla, veçanërisht ajo e shërbëtorit tim të moshuar, Joseph Smith Plakut, përsa u përket atyre që nuk u përkasin familjeve tuaja.

26 Se ato gjëra që sigurohen për ju, për të kryer veprën time, nuk duhet t'ju merren juve dhe t'iu jepen atyre që nuk janë të denjë—

27 Dhe në këtë mënyrë ju nuk do të pengoheni në kryerjen e atyre gjërave që unë ju kam urdhëruar.

28 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, është vullneti im që shërbyesja ime, Vienna Jaques, duhet të marrë para për paguar shpenzimet e saj dhe për të shkuar në tokën e Sionit;

29 Dhe pjesa e mbetur e parave mund të më përkushtohet mua dhe që ajo të shpërblehet në kohën time të përshtatshme.

30 Në të vërtetë unë ju them se është e përshtatshme në sytë e mi që ajo duhet të shkojë në tokën e Sionit dhe të marrë një trashëgim nga dora e peshkopit;

31 Që ajo të mund të vendoset në paqe, për aq sa është besnike, dhe të mos jetë përtace në ditët e saj që nga kjo kohë e tutje.

32 Dhe vini re, në të vërtetë unë ju them se ju do ta shkruani këtë urdhërim dhe t'u thoni vëllezërve tuaj në Sion, me përshëndetje dashurie, se ju kam thirrur gjithashtu për të [a]kryesuar mbi Sionin në kohën time të përshtatshme.

33 Si rrjedhim, ata nuk duhet të më lodhin më lidhur me këtë çështje.

34 Vini re, unë ju them se vëllezërit tuaj në Sion po fillojnë të pendohen dhe engjëjt gëzohen për ta.

35 Megjithatë, unë nuk jam mjaft i kënaqur me shumë gjëra; dhe unë nuk jam mjaft i kënaqur me shërbëtorin tim [a]William E. McLellin, as me shërbëtorin tim Sidney Gilbert; dhe gjithashtu peshkopi dhe të tjerë kanë shumë gjëra për t'u penduar.

36 Por në të vërtetë unë ju them se unë, Zoti, do të ndeshem

21*a* USH Rigdon, Sidney.
22*a* DeB 84:112–113.
b Jakobi 2:17–19.
24*a* USH Zell.
b USH Lutje.
c Esd. 8:22; Rom. 8:28; DeB 100:15; 122:7–8.
d USH Besëlidhje.
25*a* DMTH I varfri për të cilin Joseph Smith Plaku po kujdesej.
32*a* DeB 107:91–92.
35*a* DeB 66:1; 75:6–9.

me [a]Sionin dhe do t'ju lutem të fortëve të tij dhe do ta [b]ndëshkoj atë, derisa ai të fitojë dhe të jetë i [c]pastër përpara meje.

37 Sepse ai nuk do të lëvizet nga vendi i tij. Unë, Zoti, e kam thënë atë. Amen.

SEKSIONI 91

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 9 mars 1833 (*History of the Church, *1:331–332). Profeti u përfshi në këtë kohë në përkthimin e Dhjetës së Vjetër. Pasi kishte ardhur te pjesa e shkrimeve të lashta të quajtura Apokrifa, ai i kërkoi Zotit dhe mori këtë udhëzim.*

1–3, Apokrifa është kryesisht e përkthyer saktë, por përmban shumë ndërfutje nga dora e njerëzve, që nuk janë të vërteta; 4–6, Ajo është e dobishme për ata që ndriçohen nga Shpirti.

NË të vërtetë, kështu ju thotë Zoti lidhur me [a]Apokrifën—Ka shumë gjëra që përmbahen atje, të cilat janë të vërteta, dhe ajo është përkthyer kryesisht saktë;

2 Ka shumë gjëra që përmbahen atje, që nuk janë të vërteta, të cilat janë ndërfutje nga dora e njerëzve.

3 Në të vërtetë, unë ju them se nuk është e nevojshme që Apokrifa të përkthehet.

4 Si rrjedhim, kushdo që e lexon atë, duhet të [a]kuptojë, sepse Shpirti e manifeston të vërtetën;

5 Dhe kushdo që ndriçohet nga [a]Shpirti, do të marrë përfitim prej saj;

6 Dhe kushdo që nuk e merr me anë të Shpirtit, nuk mund të ketë përfitim. Si rrjedhim, nuk është e nevojshme që ajo të përkthehet. Amen.

SEKSIONI 92

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 15 mars 1833 (*History of the Church, *1:333). Zbulesa i drejtohet Frederik G. Williams-it, i cili kohët e fundit ishte caktuar këshilltar në Presidencinë e Parë.*

1–2, Zoti jep një urdhërim lidhur me pranimin në urdhërin e bashkuar.

NË të vërtetë, kështu thotë Zoti, unë i jap [a]urdhërit të bashkuar, të organizuar në

36*a* USH Sion.
b USH Ndëshkoj, ndëshkues.
c USH Pastër (i), pastërti.

91 1*a* USH Apokrifë.
4*a* USH Kuptuar(it) (të).
5*a* USH Frymë e Shenjtë; Frymëzim, frymëzoj.

92 1*a* DeB 82:11, 15–21. USH Urdhër i bashkuar.

përputhje me urdhërimin e dhënë më parë, një zbulesë dhe një urdhërim lidhur me shërbëtorin tim Frederick G. Williams, që ju ta pranoni në urdhër. Atë që ia them njërit, ua them të gjithëve.

2 Dhe përsëri, unë të them ty, shërbëtorit tim Frederick. G. Williams, ti duhet të jesh një anëtar aktiv i këtij urdhëri; dhe për aq sa je besnik në mbajtjen e gjithë urdhërimeve të mëparshme, ti do të bekohesh përgjithmonë. Amen.

SEKSIONI 93

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 6 maj 1833 (*History of the Church, *1:343–346).*

1–5, Të gjithë ata që janë besnikë, do ta shohin Zotin; 6–18, Gjoni dha dëshmi se Biri i Perëndisë fitoi hir pas hiri, derisa mori një plotësi të lavdisë së Atit; 19–20, Njerëzit besnikë, duke shkuar nga hiri në hir, do të marrin gjithashtu plotësinë e tij; 21–22, Ata që janë lindur nëpërmjet Krishtit, janë Kisha e të Parëlindurit; 23–28, Krishti mori një plotësi të gjithë së vërtetës dhe njeriu, nëpërmjet bindjes, mund ta bëjë atë; 29–32, Njeriu ishte në fillim me Perëndinë; 33–35, Elementët janë të përjetshëm dhe njeriu mund të marrë një plotësi të lavdisë në Ringjallje; 36–37, Lavdia e Perëndisë është inteligjencë; 38–40, Fëmijët janë të pafajshëm përpara Perëndisë për shkak të shlyerjes së Krishtit; 41–53, Vëllezërit udhëheqës urdhërohen për t'i organizuar me rregull familjet e tyre.

Në të vërtetë, kështu thotë Zoti: Do të ndodhë që çdo shpirt, i cili i [a]braktis mëkatet e tij dhe vjen tek unë, dhe [b]lutet në emrin tim, dhe i [c]bindet zërit tim, dhe i mban urdhërimet e mia, do ta [d]shohë [e]fytyrën time dhe do të dijë se unë jam;

2 Dhe se unë jam [a]drita e vërtetë që ndriçon çdo njeri që vjen në botë;

3 Dhe se unë jam [a]në Atin dhe Ati në mua dhe Ati dhe unë jemi një—

4 Ati, [a]sepse më [b]dha prej plotësisë së tij, dhe Biri, sepse unë isha në botë dhe e bëra [c]mish tabernakullin tim e banova mes bijve të njerëzve.

5 Unë isha në botë e mora nga Ati im dhe [a]veprat e tij u manifestuan qartë.

93 1*a* USH Pendohem, pendim; Denjë (i), denjësi.
b Joe. 2:32.
c USH Bindje, bindur (i), bindem.
d Eks. 33:11; DeB 38:7–8; 67:10–12; 88:68; 101:23; 130:3.
USH Ngushëllues.
e PJS, 1 Gjo. 4:12.
2*a* Gjo. 1:4–9; DeB 14:9; 84:45–47; 88:6–7.
USH Dritë, dritë e Krishtit.
3*a* Gjo. 10:25–38; 17:20–23; DeB 50:43–45.
4*a* Mosia 15:1–7.
b USH Jezu Krisht—Autoriteti.
c Llu. 1:26–35; 2:4–14; 3 Ne. 1:12–14; Eth. 3:14–16.
5*a* Gjo. 5:36; 10:25; 14:10–12.

6 Dhe [a]Gjoni pa dhe dha dëshmi për plotësinë e [b]lavdisë sime dhe plotësia e dëshmisë së [c]Gjonit në të ardhmen do të zbulohet.

7 Dhe ai dha dëshmi, duke thënë: Unë e pashë lavdinë e tij, që ai ishte në [a]fillim, përpara se bota të ishte;

8 Si rrjedhim, në fillim ishte [a]Fjala, sepse ai ishte Fjala, madje lajmëtari i shpëtimit—

9 [a]Drita dhe [b]Shëlbuesi i botës; Shpirti i së vërtetës, i cili erdhi në botë, sepse bota u bë prej tij dhe në të ishte jeta e njerëzve dhe drita e njerëzve.

10 Botët u [a]bënë prej tij; njerëzit u bënë prej tij; gjithë gjërat u bënë prej tij dhe nëpërmjet tij, dhe përmes tij.

11 Dhe unë, Gjoni, jap dëshmi se e pashë lavdinë e tij, si lavdia e të Vetëmlindurit të Atit, plot hir dhe të vërtetë, madje Shpirtin e së vërtetës, që erdhi dhe banoi në mish e banoi mes nesh.

12 Dhe unë, Gjoni, pashë se ai nuk e mori [a]plotësinë që në fillim, por mori [b]hir pas hiri;

13 Dhe ai nuk e mori plotësinë që në fillim, por vazhdoi nga [a]hiri në hir, derisa mori një plotësi;

14 Dhe kështu ai u quajt [a]Biri i Perëndisë, sepse nuk e mori plotësinë që në fillim.

15 Dhe unë, [a]Gjoni, jap dëshmi dhe ja, qiejt u hapën dhe [b]Fryma e Shenjtë zbriti mbi të në formën e një [c]pëllumbi e u ul mbi të dhe një zë erdhi nga qielli duke thënë: Ky është Biri im i [d]dashur.

16 Dhe unë, Gjoni, jap dëshmi se ai mori një plotësi të lavdisë së Atit;

17 Dhe ai mori [a]gjithë [b]fuqinë, si në qiell, edhe në tokë, dhe lavdia e [c]Atit ishe me të, sepse ai banoi në të.

18 Dhe do të ndodhë që, në qoftë se jeni besnikë, ju do të merrni plotësinë e dëshmisë së Gjonit.

19 Unë jua jap këto thënie që ju të mund ta kuptoni e dini se si të adhuroni dhe të dini çfarë të [a]adhuroni, që ju të mund të vini tek Ati në emrin tim dhe në kohën e përshtatshme të merrni plotësinë e tij.

20 Sepse, në qoftë se i mbani [a]urdhërimet e mia, ju do ta merrni [b]plotësinë e tij dhe do të

6*a* Gjo. 1:34.
b USH Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
c Gjo. 20:30–31.
7*a* Gjo. 1:1–3, 14; 17:5; DeB 76:39.
8*a* USH Jezu Krisht; Jehova.
9*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b USH Shëlbues.
10*a* Heb. 1:1–3; DeB 76:24; Mois. 1:31–33.
12*a* Fil. 2:6–11.
b Gjo. 1:16–17.
13*a* Llu. 2:52.
14*a* Llu. 1:31–35; DeB 6:21. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri.
15*a* Gjo. 1:29–34.
b USH Frymë e Shenjtë.
c USH Pëllumb, shenjë e.
d Mt. 3:16–17.
17*a* Mt. 28:18; Gjo. 17:2; 1 Pj. 3:22.
b USH Jezu Krisht—Autoriteti; Fuqi.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
19*a* Gjo. 4:21–26; 17:3; Vep. 17:22–25. USH Adhuroj.
20*a* DeB 50:28.
b Gjo. 1:16; DeB 84:36–39.

[c]përlëvdoheni në mua, sikurse jam unë në Atin; si rrjedhim, unë ju them, ju do të merrni [d]hir pas hiri.

21 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, unë isha në [a]fillim me Atin dhe jam i [b]Parëlinduri;

22 Dhe gjithë ata që janë lindur nëpërmjet meje, janë [a]pjesëmarrës të [b]lavdisë së po atij dhe janë kisha e të Parëlindurit.

23 Ju gjithashtu ishit në fillim [a]me Atin; që është Shpirt, madje Shpirti i së vërtetës;

24 Dhe e [a]vërteta është [b]dituri për gjërat siç janë dhe siç ishin, dhe siç do të jenë;

25 Dhe çfarëdo që është [a]më shumë ose më pak se kjo, është shpirti i atij të ligu që ishte një [b]gënjeshtar që nga fillimi.

26 Shpirti i së [a]vërtetës është nga Perëndia. Unë jam Shpirti i së vërtetës dhe Gjoni dha dëshmi për mua, duke thënë: Ai mori një plotësi të së vërtetës, po, madje të gjithë së vërtetës;

27 Dhe askush nuk e merr [a]plotësinë, në qoftë se ai nuk i zbaton urdhërimet e tij.

28 Ai që i [a]mban urdhërimet e tij, merr të vërtetë e [b]dritë, derisa të përlëvdohet në të vërtetë dhe i [c]di të gjitha gjërat.

29 Njeriu ishte gjithashtu në [a]fillim me Perëndinë. [b]Inteligjenca, ose drita e së vërtetës, nuk u krijua apo u bë, as nuk mund të krijohet apo bëhet.

30 Gjithë e vërteta është e pavarur në atë sferë në të cilën Perëndia e ka vendosur, për të [a]vepruar për vete, sikurse gjithë inteligjenca gjithashtu; përndryshe nuk ka ekzistencë.

31 Vini re, në këtë është [a]zgjedhja e lirë e njeriut dhe në këtë është dënimi i njeriut; sepse ajo që ishte që nga fillimi, u është manifestuar [b]qartë atyre dhe ata nuk e pranojnë dritën.

32 Dhe çdo njeri, shpirti i të cilit nuk e pranon [a]dritën, është nën dënim.

33 Sepse njeriu është [a]shpirt. [b]Elementet janë të përjetshëm dhe shpirti dhe elementet, të lidhur në mënyrë të pandashme, marrin plotësi të gëzimit;

34 Dhe kur [a]ndahen, njeriu nuk mund të marrë plotësi të [b]gëzimit.

20*c* Gjo. 17:4–5, 22.
usH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
d usH Hir.
21*a* Gjo. 1:1–2; 1 Pj. 1:19–20; Mois. 4:2.
b usH Parëlindur (i).
22*a* 1 Pj. 5:1; DeB 133:57.
b usH Lavdi çelestiale.
23*a* usH Njeri, njerëz—Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor.
24*a* usH Vërtetë (e).
b usH Dije.
25*a* DeB 20:35.
b Gjo. 8:44; 2 Ne. 2:18; Mois. 4:4.
26*a* Gjo. 14:6.
27*a* usH Përsosur (i).
28*a* usH Bindje, bindur (i), bindem.
b DeB 50:24; 84:45.
usH Dritë, dritë e Krishtit.
c Gjo. 17:3; DeB 88:49, 67.
29*a* Abr. 3:18.
usH Jetë para lindjes; Njeri, njerëz.
b usH Inteligjencë, inteligjenca.
30*a* 2 Ne. 2:13–27.
31*a* usH Zgjedhje e lirë.
b LiP. 30:11–14; DeB 84:23–24.
32*a* usH Dritë, dritë e Krishtit; Vërtetë (e).
33*a* DeB 77:2; Abr. 5:7–8.
usH Njeri, njerëz—Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor.
b DeB 131:7–8; 138:17.
usH Ringjallje.
34*a* 2 Ne. 9:8–10.
b usH Gëzim.

35 [a]Elementet janë tabernakulli i Perëndisë; po, njeriu është tabernakulli i Perëndisë, madje [b]tempujt; dhe cilido tempull ndotet, Perëndia do ta shkatërrojë atë tempull.

36 [a]Lavdia e Perëndisë është [b]inteligjencë ose, me fjalë të tjera, [c]dritë dhe e vërtetë.

37 Drita dhe e vërteta e braktisin atë të [a]ligun.

38 Çdo shpirt njeriu ishte i [a]pafajshëm në fillim; dhe Perëndia, ngaqë e ka [b]shëlbuar njeriun nga [c]rënia, njerëzit u bënë përsëri, në gjendjen e tyre foshnjore, të [d]pafajshëm përpara Perëndisë.

39 Dhe ai i lig vjen dhe [a]largon dritën dhe të vërtetën nëpërmjet mosbindjes, nga fëmijët e njerëzve, dhe për shkak të [b]traditës së etërve të tyre.

40 Por unë ju kam urdhëruar t'i rrisni [a]fëmijët tuaj në dritë e të vërtetë.

41 Por në të vërtetë unë të them ty, shërbëtorit tim Frederick G. Williams, ti ke vazhduar nën këtë dënim;

42 Ti nuk i ke [a]mësuar fëmijët e tu në dritë e të vërtetë, sipas urdhërimeve; dhe ai i ligu ka fuqi tashmë mbi ty dhe ky është shkaku i mjerimit tënd.

43 Dhe tani një urdhërim të jap—në qoftë se dëshiron të çlirohesh, ti duhet të vendosësh në [a]rregull shtëpinë tënde, sepse ka shumë gjëra që nuk janë siç duhet në shtëpinë tënde.

44 Në të vërtetë, unë i them shërbëtorit tim Sidney Rigdon se në disa gjëra ai nuk i ka zbatuar urdhërimet e mia lidhur me fëmijët e tij; si rrjedhim, fillimisht vendos në rregull shtëpinë tënde.

45 Në të vërtetë, unë i them shërbëtorit tim Joseph Smith të Riut ose, me fjalë të tjera, unë do t'ju quaj [a]miq, sepse ju jeni miqtë e mi dhe do të keni një trashëgimi me mua—

46 Unë ju thirra [a]shërbëtorë për hir të botës dhe ju jeni shërbëtorët e tyre për hirin tim—

47 Dhe tani, në të vërtetë unë i them Joseph Smith të Riut—Ti nuk i ke zbatuar urdhërimet dhe patjetër duhet të mbetesh i [a]qortuar përpara Zotit;

48 [a]Familja jote duhet patjetër të pendohet e t'i braktisë disa

35*a* DeB 130:22.
b 1 Kor. 3:16–17.
36*a* USH Lavdi; Jezu Krisht—Lavdia e Jezu Krishtit.
b DeB 130:18–19; Abr. 3:19. USH Inteligjencë, inteligjenca.
c DeB 88:6–13.
37*a* Mois. 1:12–16. USH Djall.
38*a* USH Pafajësi, pafajshëm (i).
b Mosia 27:24–26; Mois. 5:9; NeB 1:3. USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
c USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
d Moro. 8:8, 12, 22; DeB 29:46–47. USH Shpëtim—Shpëtimi i fëmijëve.
39*a* Mt. 13:18–19; 2 Kor. 4:3–4; Alma 12:9–11.
b Eze. 20:18–19; Alma 3:8. USH Tradita.
40*a* USH Familje—Përgjegjësitë e prindërve.
42*a* 1 Sam. 3:11–13; DeB 68:25–31.
43*a* 1 Tim. 3:4–5.
45*a* DeB 84:63; 88:62.
46*a* Lev. 25:55; 1 Ne. 21:3–8. USH Shërbim.
47*a* DeB 95:1–2. USH Ndëshkoj, ndëshkues.
48*a* USH Familje—Përgjegjësitë e fëmijëve.

gjëra dhe t'u vërë vesh më me kujdes thënieve të tua ose do të largohen nga vendi i tyre.

49 Çfarë të them ty, ua them të gjithëve; [a]lutuni gjithmonë, që ai i keqi të mos ketë fuqi brenda jush dhe largohuni nga vendi juaj.

50 Shërbëtori im Newel K. Whitney gjithashtu, një peshkop i kishës sime, ka nevojë të ndëshkohet dhe të vendosë në rregull familjen e tij, dhe të kujdeset që ata të jenë më të zellshëm dhe më të përfshirë në shtëpi dhe të luten gjithmonë, ose ata do të largohen nga [a]vendi i tyre.

51 Tani, unë ju them, miqtë e mi, shërbëtori im Sidney Rigdon duhet të shkojë në udhëtimin e tij e të nxitojë dhe gjithashtu duhet të shpallë vitin e [a]pranueshëm të Zotit dhe ungjillin e shpëtimit, siç do t'i jap unë aftësi për të folur; dhe, me anë të lutjes suaj të besimit, me miratim të përbashkët, unë do ta mbështes atë.

52 Dhe shërbëtorët e mi Joseph Smith i Riu dhe Frederick G. Williams duhet të nxitojnë gjithashtu dhe do t'u jepet atyre sipas lutjes së besimit; dhe për aq sa ju i zbatoni thëniet e mia, ju nuk do të ngatërroheni në këtë botë, as në botën që vjen.

53 Dhe, në të vërtetë unë ju them se është vullneti im që ju duhet të nxitoni për të [a]përkthyer shkrimet e mia të shenjta dhe për të [b]fituar një [c]dituri të historisë dhe të vendeve, dhe të mbretërive, të ligjeve të Perëndisë dhe të njeriut, dhe gjithë kjo për shpëtimin e Sionit. Amen.

SEKSIONI 94

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 6 maj 1833 (*History of the Church*, 1:346–347). Hyrum Smith, Reynolds Cahoon dhe Jared Carter caktohen si komitet ndërtimor i Kishës.*

1–9, Zoti jep urdhërim lidhur me ngritjen e një shtëpie për punën e Presidencisë; 10–12, Një shtypshkronjë duhet të ngrihet; 13–17, Trashëgimi të ndryshme caktohen.

DHE përsëri, në të vërtetë unë ju them, [a]miqtë e mi, një urdhërim ju jap që ju do të filloni punë për të projektuar dhe përgatitur fillimin dhe themelimin e qytetit të [b]kunjit të Sionit, këtu në tokën e Kirtlandit, duke filluar me shtëpinë time.

2 Dhe vini re, duhet të bëhet sipas [a]modelit që ju kam dhënë.

3 Dhe pjesa e parë e jugut duhet të më përkushtohet mua për ndërtimin e një shtëpie për presidencinë, për punën e presidencisë, në marrjen e zbulesave; dhe për punën e shërbesës së

49*a* 3 Ne. 18:15–21.
50*a* DeB 64:40.
51*a* Llu. 4:19.
53*a* USH Përkthim i Joseph Smith-it (PJS).
b DeB 88:76–80, 118.
c USH Dije.
94 1*a* DeB 93:45.
b USH Kunj.
2*a* DeB 52:14–15.

[a]presidencisë, në të gjitha gjërat që lidhen me kishën dhe mbretërinë.

4 Në të vërtetë unë ju them se ajo duhet të ndërtohet shtatëmbëdhjetë metra në gjerësinë e saj dhe njëzet metra në gjatësinë e saj, në oborrin e brendshëm.

5 Dhe do të ketë një nivel më të ulët dhe një nivel më të lartë, sipas modelit që do t'ju jepet më pas.

6 Dhe ajo duhet t'i përkushtohet Zotit që nga themeli i saj, sipas urdhërit të priftërisë, sipas modelit që do t'ju jepet më pas.

7 Dhe ajo duhet t'i përkushtohet tërësisht Zotit për punën e presidencisë.

8 Dhe ju nuk duhet të lejoni që ndonjë gjë e [a]papastër të hyjë në të; dhe [b]lavdia ime do të jetë atje dhe prania ime do të jetë atje.

9 Por nëse do të hyjë në të ndonjë gjë e [a]papastër, lavdia ime nuk do të jetë atje; dhe prania ime nuk do të hyjë në të.

10 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, pjesa e dytë e jugut duhet të më përkushtohet mua për ndërtimin e një shtëpie për mua, për punën e [a]shtypjes së [b]përkthimit të shkrimeve të mia të shenjta dhe gjithë gjërave që unë do t'ju urdhëroj.

11 Dhe ajo duhet të ndërtohet shtatëmbëdhjetë metra në gjerësinë e saj dhe njëzet metra në gjatësinë e saj, në oborrin e brendshëm, dhe do të ketë një nivel më të ulët dhe një nivel më të lartë.

12 Dhe kjo shtëpi duhet të përkushtohet tërësisht për Zotin që nga themeli i saj, për punën e shtypjes, në të gjitha gjërat që unë do t'ju urdhëroj, për të qenë e shenjtë dhe e pandotur, sipas modelit në gjithçka, siç do t'ju jepet ju.

13 Dhe në pjesën e tretë shërbëtori im Hyrum Smith do të marrë trashëgiminë e tij.

14 Dhe në pjesën e parë e të dytë në veri do të marrin trashëgimitë e tyre shërbëtorët e mi Reynolds Cahoon dhe Jared Carter—

15 Që ata të mund të bëjnë punën që ua kam caktuar atyre, për të qenë një komitet për të ndërtuar shtëpitë e mia, sipas urdhërimit, që unë, Zoti Perëndi, jua kam dhënë.

16 Këto dy shtëpi nuk duhet të ngrihen derisa t'ju jap një urdhërim lidhur me to.

17 Dhe tani nuk ju jap më shumë në këtë kohë. Amen.

SEKSIONI 95

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 1 qershor 1833 (*History of the Church, *1:350–352). Kjo zbulesë është një vazhdimësi e udhëzimeve hyjnore për të ndërtuar shtëpi për adhurim*

3*a* DeB 107:9, 22.
8*a* Llu. 19:45–46; DeB 109:16–20.
b 1 Mbr. 8:10–11. USH Lavdi.
9*a* DeB 97:15–17.
10*a* DeB 104:58–59.
b USH Përkthim i Joseph Smith-it (PJS).

dhe udhëzim, veçanërisht shtëpinë e Zotit (shih seksionin 88:119–136 dhe seksionin 94).

1–6, Shenjtorët ndëshkohen për dështimin e tyre në ndërtimin e shtëpisë së Zotit; 7–10, Zoti dëshiron ta përdorë shtëpinë e tij për t'i dhuruar popullit të tij fuqi nga lart; 11–17, Shtëpia duhet të përkushtohet si një vend adhurimi dhe për shkollën e Apostujve.

NË të vërtetë, kështu ju thotë Zoti juve që ju dua, dhe ata që unë i dua, gjithashtu i [a]ndëshkoj që mëkatet e tyre të mund t'u [b]falen, sepse me ndëshkimin unë përgatis një udhë për [c]çlirimin e tyre nga të gjitha gjërat e [d]tundimit, dhe unë ju kam dashur—

2 Prandaj, ju duhet patjetër të ndëshkoheni dhe të mbeteni të qortuar përpara fytyrës sime;

3 Sepse keni mëkatuar kundër meje me një mëkat tepër të rëndë, në atë që nuk e keni marrë parasysh urdhërimin e madh në të gjitha gjërat, që unë jua kam dhënë lidhur me ndërtimin e [a]shtëpisë sime;

4 Për përgatitjen me të cilën kam ndërmend t'i përgatis apostujt e mi për të [a]krasitur vreshtin për herë të fundit, që unë të mund të shkaktoj veprën time të [b]mahnitshme, që unë të mund të [c]derdh Shpirtin tim mbi gjithë mishin—

5 Por vini re, në të vërtetë unë ju them se ka shumë vetë që janë shuguruar mes jush, të cilët unë i kam thirrur, por pak prej tyre [a]zgjidhen.

6 Ata që nuk zgjidhen, kanë mëkatuar me një mëkat shumë të rëndë, në atë që ata po ecin në [a]errësirë në mes të ditës.

7 Dhe për këtë shkak unë ju dhashë një urdhërim që ju duhet ta thërrisni kuvendin tuaj [a]solemn, që [b]agjërimet dhe vajtimi juaj të mund të vijnë në veshët e Zotit të [c]Sabaothit, i cili, i përkthyer, është [d]krijuesi i ditës së parë, fillimi dhe mbarimi.

8 Po, në të vërtetë unë ju them, unë ju dhashë një urdhërim që ju duhet të ndërtoni një shtëpi, shtëpi në të cilën unë planifikoj t'u [a]dhuroj atyre që i kam zgjedhur me fuqi nga lart;

95 1*a* LiP. 11:1–8; Fja. 13:18; Heb. 12:5–11; Hel. 15:3; DeB 101:4–5; 105:6. USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Fal.
c 1 Kor. 10:13.
d USH Tundoj, tundim.
3*a* Hag. 1:7–11; DeB 88:119. USH Tempull, shtëpi e Zotit.
4*a* Jakobi 5:61–75; DeB 24:19; 33:3–4. USH Vresht i Zotit.
b Isa. 28:21; DeB 101:95.
c Fja. 1:23; Joe. 2:28; DeB 19:38. USH Dhurata të Shpirtit; Frymë e Shenjtë.
5*a* Mt. 20:16; DeB 105:35–37; 121:34–40. USH Zgjedhje.
6*a* USH Errësirë, shpirtërore.
7*a* DeB 88:70, 74–82, 117–120.
b USH Agjëroj, agjërim.
c USH Jehova.
d USH Krijoj, krijim.
8*a* DeB 38:32; 39:15; 43:16; 110:9–10. USH Dhurim (indaument).

9 Sepse ky është [a]premtimi i Atit për ju; si rrjedhim, unë ju urdhëroj të qëndroni, madje si apostujt e mi në Jeruzalem.

10 Megjithatë, shërbëtorët e mi kanë mëkatuar me një mëkat të rëndë; dhe [a]grindje filluan në [b]shkollën e profetëve, të cilat ishin shumë të rënda për mua, thotë Zoti juaj; si rrjedhim, unë i dërgoj ata për t'u ndëshkuar.

11 Në të vërtetë unë ju them, është vullneti im që ju duhet të ndërtoni një shtëpi. Në qoftë se i mbani urdhërimet e mia, ju do të keni fuqi për ta ndërtuar atë.

12 Në qoftë se nuk i [a]mbani urdhërimet e mia, [b]dashuria e Atit nuk do të vazhdojë me ju, si rrjedhim, ju do të ecni në errësirë.

13 Tani, këtu është urtësia dhe mendja e Zotit—shtëpia duhet të ndërtohet, jo sipas mënyrës së botës, sepse unë nuk ju jap të jetoni sipas mënyrës së botës;

14 Si rrjedhim, ajo duhet të ndërtohet sipas mënyrës që unë do t'ia tregoj tre prej jush, të cilët ju do t'i caktoni dhe shuguroni në këtë fuqi.

15 Dhe madhësia e saj do të jetë shtatëmbëdhjetë metra në gjerësi dhe njëzet metra në gjatësi, në oborrin e brendshëm të saj.

16 Dhe niveli i ulët i oborrit të brendshëm duhet të më përkushtohet mua për dhurimin e sakramentit tuaj dhe për predikimin tuaj, dhe për agjërimin tuaj, dhe për lutjen tuaj, dhe [a]ofrimin e dëshirave tuaja më të shenjta për mua, thotë Zoti juaj.

17 Dhe niveli më i lartë i oborrit të brendshëm duhet të më përkushtohet mua për shkollën e apostujve të mi, thotë Biri [a]Ahman ose, me fjalë të tjera, Alphus; ose, me fjalë të tjera, Omegus; madje Jezu Krishti, [b]Zoti juaj. Amen.

SEKSIONI 96

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, duke treguar organizimin e qytetit ose të kunjit të Sionit në Kirtland, Ohio, më 4 qershor 1833, si një shembull për Shenjtorët në Kirtland (*History of the Church, *1:352–353). Rasti ishte i një konference të priftërinjve të lartë dhe tema kryesore e marrë në konsideratë ishte dhënia e disa tokave, të njohura si ferma franceze, të zotëruara nga Kisha në Kirtland. Përderisa konferenca nuk mund të binte dakort se kush do të merrte përgjegjësi për fermën, të gjithë ranë dakort që t'i kërkonin Zotit lidhur me çështjen.*

1, Kunji i Kirtland-it i Sionit duhet të bëhet i fortë; 2–5, Peshkopi duhet t'i ndajë trashëgimitë për Shenjtorët; 6–9, John Johnson duhet të jetë anëtar i urdhërit të bashkuar.

9*a* Llu. 24:49.
10*a* USH Grindje.
b USH Shkollë e profetëve.
12*a* Gjo. 15:10.
b 1 Gjo. 2:10, 15.
16*a* DeB 59:9–14.
17*a* DeB 78:20.
b USH Zot.

VINI re, unë ju them, këtu është urtësi, me anë të së cilës ju mund të dini se si të veproni lidhur me këtë çështje, sepse është e domosdoshme për mua që ky [a]kunj, të cilin e kam ngritur për forcën e Sionit, duhet të bëhet i fortë.

2 Si rrjedhim, shërbëtori im Newel K. Whitney duhet të ngarkohet me përgjegjësi për vendin që e keni zënë me gojë mes jush, mbi të cilin unë planifikoj të ndërtoj shtëpinë time të shenjtë.

3 Dhe përsëri, ajo duhet të ndahet në pjesë, sipas urtësisë, për të mirën e atyre që kërkojnë trashëgimi, siç do të vendoset në këshill mes jush.

4 Si rrjedhim, sigurohuni që të kujdeseni lidhur me këtë çështje dhe atë pjesë që është e nevojshme për përfitimin e [a]urdhërit tim, për qëllimin e sjelljes së fjalës sime te fëmijët e njerëzve.

5 Sepse, vini re, në të vërtetë unë ju them, kjo është më e domosdoshmja për mua, që fjala ime duhet të shkojë te fëmijët e njerëzve, për qëllimin e zbutjes së zemrave të fëmijëve të njerëzve për të mirën tuaj. Madje kështu. Amen.

6 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, është urtësi dhe e domosdoshme për mua që shërbëtori im John Johnson, ofertën e të cilit unë e kam pranuar dhe lutjet e të cilit i kam dëgjuar, të cilit i jap premtimin e jetës së përjetshme, për aq sa i zbaton urdhërimet e mia që tani e tutje—

7 Sepse ai është një pasardhës i [a]Jozefit dhe një pjesëmarrës i bekimeve të premtimit, të bëra etërve të tij—

8 Në të vërtetë unë ju them, është e domodoshme për mua që ai duhet të bëhet anëtar i urdhërit, që ai të mund të ndihmojë në sjelljen e fjalës sime te fëmijët e njerëzve.

9 Si rrjedhim, ju duhet ta shuguroni atë në këtë bekim dhe ai do të kërkojë me zell të heqë pengjet që janë mbi shtëpinë e përmendur mes jush, që të mund të banojë në të. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 97

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 2 gusht 1833 (*History of the Church, *1:400–402). Kjo zbulesë ka të bëjë kryesisht me punët e Shenjtorëve në Sion, konteja Jackson, Missouri, në përgjigje të kërkesës së Profetit drejtuar Zotit për informacion. Anëtarët e Kishës në Missouri i ishin nënshtruar në këtë kohë përndjekjes së rëndë dhe më 23 korrik 1833 ishin detyruar të nënshkruanin një marrëveshje për t'u larguar nga konteja Jackson.*

96 1*a* Isa. 33:20; 54:2.
ush Kunj.
4*a* DeB 78:3–4.
ush Urdhër i bashkuar.
7*a* ush Jozef, bir i Jakobit.

1–2, Shumë prej Shenjtorëve në Sion (konteja Jackson, Missouri) bekohen për besnikërinë e tyre; 3–5, Parley P. Pratt përgëzohet për punët e tij në shkollën në Sion; 6–9, Ata që i mbajnë besëlidhjet e tyre, pranohen nga Zoti; 10–17, Një shtëpi duhet të ndërtohet në Sion, në të cilën të kulluarit në zemër do të shohin Perëndinë; 18–21, Sioni është të kulluarit në zemër; 22–28, Sioni do t'i shpëtojë ndëshkimit të Zotit, në qoftë se ai është besnik.

NË të vërtetë unë ju them juve, miqve të mi, unë ju flas me zërin tim, madje me zërin e Shpirtit, që të mund t'ju tregoj vullnetin tim lidhur me vëllezërit tuaj në tokën e [a]Sionit, shumë prej të cilëve janë me të vërtetë të përulur dhe kërkojnë me zell të mësojnë urtësi dhe të gjejnë të vërtetën.

2 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them, bekuar qofshin ata, sepse ata do të marrin; sepse unë, Zoti, tregoj mëshirë për gjithë [a]zemërbutët dhe për të gjithë ata që unë dëshiroj, që të mund të shfajësohem kur t'i sjell ata tek gjykimi.

3 Vini re, unë ju them, lidhur me [a]shkollën në Sion, unë, Zoti, jam mjaft i kënaqur që do të ketë një shkollë në Sion dhe gjithashtu me shërbëtorin tim [b]Parley P. Pratt, sepse ai qëndron në mua.

4 Dhe për aq sa ai vazhdon të qëndrojë në mua, ai do të vazhdojë të kryesojë shkollën në tokën e Sionit, derisa unë t'i jap atij urdhërime të tjera.

5 Dhe unë do ta bekoj atë me shumëllojshmëri bekimesh, në shpjegimin e gjithë shkrimeve të shenjta dhe mistereve të ngritjes së shkollës dhe të kishës në Sion.

6 Dhe pjesës që mbetet të shkollës, unë, Zoti, jam i gatshëm t'i tregoj mëshirë; megjithatë, ka nga ata që duhet të [a]ndëshkohen, dhe veprat e tyre do të bëhen të njohura.

7 [a]Sëpata shtrihet tek rrënja e pemës; dhe çdo pemë që nuk sjell [b]fryte të mira, do të pritet dhe do të flaket në zjarr. Unë, Zoti, e kam thënë atë.

8 Në të vërtetë unë ju them, të gjithë mes atyre që e dinë se [a]zemrat e tyre janë të [b]pastra e të thyera dhe shpirtrat e tyre të penduar, dhe janë të [c]gatshëm t'i ruajnë besëlidhjet e tyre me anë të [d]sakrificës—po, çdo sakrificë që unë, Zoti, do të urdhëroj—ata [e]pranohen nga unë.

9 Sepse unë, Zoti, do t'i bëj ata të lulëzojnë si një pemë shumë frytdhënëse, e cila mbillet në një tokë të mirë, pranë një rrëkeje të pastër, e cila prodhon shumë fruta të çmuar.

10 Në të vërtetë unë ju them se është vullneti im që një [a]shtëpi

97 1*a* USH Sion.
2*a* Mt. 5:5; Mosia 3:19.
3*a* USH Shkollë e profetëve.
b USH Pratt, Parley Parker.
6*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
7*a* Mt. 3:10.
b Llu. 6:43–45; Alma 5:36, 52; 3 Ne. 14:15–20.
8*a* USH Zemër e thyer.
b USH Ndershëm (i), ndershmëri.
c DeB 64:34.
d USH Sakrificë.
e DeB 52:15; 132:50.
10*a* DeB 57:3; 88:119; 124:51.

duhet të më ndërtohet në tokën e Sionit, sipas [b]modelit që ju kam dhënë.

11 Po, ajo duhet të ndërtohet me të shpejtë, nëpërmjet së dhjetës së popullit tim.

12 Vini re, kjo është e [a]dhjeta dhe sakrifica që unë, Zoti, kërkoj nga duart e tyre, që të mund të më ndërtohet një [b]shtëpi për shpëtimin në Sion—

13 Për një vend për [a]falënderim për gjithë shenjtorët dhe një vend për udhëzim për të gjithë ata që nuk thirren për veprën e shërbesës, në gjithë thirrjet dhe detyrat e tyre të ndryshme;

14 Që ata të mund të përsosen në të [a]kuptuarin e shërbesës së tyre, në teori, në parim dhe në doktrinë, në të gjitha gjërat që çojnë në [b]mbretërinë e Perëndisë mbi tokë, mbretëri, [c]çelësat e së cilës ju janë dhënë juve.

15 Dhe për aq sa njerëzit e mi më ndërtojnë një shtëpi mua në emër të Zotit dhe nuk lejojnë gjëra të [a]papastra të hyjnë në të, që ajo të mos ndotet, [b]lavdia ime do të pushojë në të;

16 Po, dhe [a]prania ime do të jetë atje, sepse unë do të hyj në të, dhe gjithë të [b]kulluarit në zemër që do të hyjnë në të, do ta shohin Perëndinë.

17 Por, në qoftë se ndotet, unë nuk do të hyj në të dhe lavdia ime nuk do të jetë atje; sepse unë nuk do të hyj në tempuj jo të shenjtë.

18 Dhe tani, vini re, në qoftë se Sioni i bën këto gjëra, ai do të [a]përparojë dhe do të përhapet e bëhet shumë i lavdishëm, shumë i madh dhe shumë i tmerrshëm.

19 Dhe [a]kombet e tokës do ta nderojnë atë dhe do të thonë: Sigurisht [b]Sioni është qyteti i Perëndisë tonë dhe sigurisht Sioni nuk mund të bjerë as nuk mund të lëvizet nga vendi i tij, sepse Perëndia është atje dhe dora e Zotit është atje;

20 Dhe ai është betuar me anë të pushtetit të fuqisë së tij të jetë shpëtimi i tij dhe [a]kulla e tij e lartë.

21 Si rrjedhim, në të vërtetë, kështu thotë Zoti, Sioni duhet të gëzohet, sepse ky është [a]Sioni—TË KULLUARIT NË ZEMËR; si rrjedhim, Sioni duhet të gëzohet, ndërsa gjithë të ligjtë do të vajtojnë.

22 Sepse, vini re dhe shihni, [a]hakmarrja vjen me të shpejtë mbi të paperëndishmit sikurse furtuna; dhe kush do t'i shpëtojë asaj?

10*b* DeB 115:14–16.
12*a* USH Dhjeta (të), dhjetë (e).
b USH Tempull, shtëpi e Zotit.
13*a* USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
14*a* USH Kuptuar(it) (të).
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
c USH Çelësa të priftërisë.
15*a* DeB 94:9; 109:20–21.
b Hag. 2:7; DeB 84:5.
16*a* DeB 110:1–10.
b Mt. 5:8; DeB 67:10–13; 88:68. USH Pastër (i), pastërti.
18*a* DeB 90:24; 100:15.
19*a* Isa. 60:14; Zak. 2:10–12; DeB 45:66–70; 49:10.
b USH Jeruzalem i Ri.
20*a* 2 Sam. 22:3.
21*a* Mois. 7:18. USH Pastër (i), pastërti; Sion.
22*a* USH Hakmarrje.

23 [a]Ndëshkimi i Zotit do të kalojë pranë, gjatë natës e gjatë ditës, dhe rrëfimi i tij do t'i shqetësojë gjithë njerëzit; po, ai nuk do të ndalet derisa Zoti të vijë;

24 Sepse indinjata e Zotit ndizet kundër neverive të tyre dhe gjithë veprave të tyre të liga.

25 Megjithatë, Sioni do të [a]shpëtojë, në qoftë se ai do të kujdeset të bëjë gjithçka që unë e kam urdhëruar.

26 Por në qoftë se ai nuk kujdeset të bëjë atë që e kam urdhëruar, unë do ta [a]vizitoj atë sipas të gjitha veprave të tij, me [b]mundim të madh, me murtajë, me plagë, me shpatë, me [c]hakmarrje, me zjarr [d]përvëlues.

27 Megjithatë, duhet të lexohet vetëm këtë herë për veshët e tij, se unë, Zoti, e kam pranuar ofertën e tij; dhe në qoftë se ai nuk bën më mëkat, [a]asnjë nga këto gjëra nuk do t'i ndodhin atij;

28 Dhe unë do ta [a]bekoj atë me bekime dhe do të shumoj një shumëllojshmëri bekimesh mbi të dhe mbi brezat e tij, përherë e përgjithmonë, thotë Zoti, Perëndia juaj. Amen.

SEKSIONI 98

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 6 gusht 1833 (*History of the Church, *1:403–406). Kjo zbulesë erdhi si pasojë e përndjekjes mbi Shenjtorët në Missouri. Ishte e natyrshme që Shenjtorët në Missouri, të cilët kishin vuajtur fizikisht dhe gjithashtu kishin humbur prona, do të ndienin një prirje ndaj shpagimit dhe hakmarrjes. Si rrjedhim, Zoti dha këtë zbulesë. Edhe pse disa lajme për problemet në Missouri pa dyshim e kishin arritur Profetin në Kirtland (një mijë e katërqind e dyzet kilometra larg), serioziteti i situatës mund t'i ishte bërë i njohur atij në këtë datë vetëm me anë të zbulesës.*

1–3, Mundimet e Shenjtorëve do të jenë për të mirën e tyre; 4–8, Shenjtorët duhet të mbështesin ligjin kushtetues të tokës; 9–10, Njerëzit e ndershëm, të mençur dhe të mirë duhet të mbështeten për qeverisjen jofetare; 11–15, Ata që e japin jetën e tyre për kauzën e Zotit, do të kenë jetë të përjetshme; 16–18, Hiqni dorë nga lufta dhe shpallni paqe; 19–22, Shenjtorët në Kirtland qortohen dhe urdhërohen të pendohen; 23–32, Zoti zbulon ligjet e tij të cilat qeverisin përndjekjen dhe mundimet e shkaktuara mbi njerëzit e tij; 33–38, Lufta justifikohet vetëm kur Zoti e urdhëron atë; 39–48, Shenjtorët duhet t'i falin armiqtë e tyre, të cilët,

23*a* Isa. 28:14–19; DeB 45:31.
25*a* 2 Ne. 6:13–18; DeB 63:34; JS—M 1:20.
26*a* DeB 84:54–59.
b Llu. 21:10–13.
c Mal. 4:1–3; 3 Ne. 21:20–21.
d Joe. 1:15–20.
27*a* Eze. 18:27.
28*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.

nëse pendohen, gjithashtu do t'i shpëtojnë hakmarrjes së Zotit.

NË të vërtetë unë ju them juve, miqve të mi, mos kini [a]frikë, zemrat tuaja duhet të ngushëllohen; po, gëzohuni më shumë se kurrë dhe në gjithçka jepni [b]falënderime;

2 [a]Duke pritur me durim Zotin, sepse lutjet tuaja kanë hyrë në veshët e Zotit të Sabaothit dhe janë regjistruar me këtë vulë dhe dëshmi—Zoti është betuar dhe ka shpallur se ato do të përmbushen.

3 Si rrjedhim, ai jua jep këtë premtim, me një besëlidhje të patundshme, që ato do të përmbushen dhe të gjitha gjërat me të cilat jeni [a]munduar, do të veprojnë së bashku për të mirën tuaj dhe për lavdinë e emrit tim, thotë Zoti.

4 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them lidhur me ligjet e tokës, është vullneti im që njerëzit e mi duhet të kujdesen që të bëjnë të gjitha gjërat që i kam urdhëruar.

5 Dhe ai [a]ligj i tokës që është [b]kushtetues, i cili mbështet atë parim të lirisë në ruajtjen e të drejtave dhe privilegjeve, i përket gjithë njerëzimit dhe është i justifikuar para meje.

6 Si rrjedhim, unë, Zoti, ju shfajësoj ju dhe vëllezërit tuaj të kishës sime në mbështetjen e atij ligji që është ligji kushtetues i tokës;

7 Dhe përsa i përket ligjit të njeriut, çfarëdo gjë që është më shumë ose më pak se ky, vjen nga ligësia.

8 Unë, Zoti Perëndi, ju bëj të [a]lirë, si rrjedhim, ju jeni të lirë vërtet; dhe ligji gjithashtu ju bën të lirë.

9 Megjithatë, kur të [a]ligjtë sundojnë, njerëzit vajtojnë.

10 Prandaj, njerëz të [a]ndershëm e njerëz të urtë duhet të kërkohen me zell dhe njerëz të mirë e njerëz të urtë ju duhet të kujdeseni t'i përkrahni; përndryshe çfarëdo gjë që është më pak se këto, vjen nga ligësia.

11 Dhe unë ju jap urdhërim se ju duhet të braktisni gjithë ligësinë dhe të kapeni pas gjithë mirësisë, se ju do të jetoni me anë të çdo [a]fjale që del nga goja e Perëndisë.

12 Sepse ai do t'u [a]japë besnikëve rresht pas rreshti, parim pas parimi dhe unë do t'ju vë në [b]provë e do t'ju provoj në këtë mënyrë.

13 Dhe kushdo që e [a]jep jetën e tij për kauzën time, për hir të

98 1*a* DeB 68:6.
b USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
2*a* Psa. 27:14; Isa. 30:18–19; DeB 133:45.
3*a* DeB 122:7.
USH Mjerim.
5*a* 1 Pj. 2:13–14; DeB 58:21; 134:5.
b DeB 101:77–80; 109:54.
USH Kushtetutë; Liri.
8*a* Gjo. 8:32; 2 Kor. 3:17.
USH Zgjedhje e lirë; Lirë (i), liri.
9*a* Fja. 29:2.
10*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri.
11*a* LiP. 8:3; Mt. 4:4; DeB 84:43–44.
12*a* Isa. 28:10; DeB 42:61.
b Abr. 3:25–26.
13*a* Llu. 9:24; DeB 101:35–38; 103:27–28.
USH Martir, martirizim.

emrit tim, do ta gjejë atë përsëri, madje jetë të përjetshme.

14 Si rrjedhim, mos kini [a]frikë nga armiqtë tuaj, sepse unë kam dekretuar në zemrën time, thotë Zoti, që unë do t'ju vë në [b]provë në gjithçka, nëse do ta duroni besëlidhjen time, madje deri në [c]vdekje, që ju të mund të gjendeni të denjë.

15 Sepse, në qoftë se nuk do ta duroni besëlidhjen time, ju nuk jeni të denjë për mua.

16 Si rrjedhim, [a]hiqni dorë nga [b]lufta e shpallni [c]paqe dhe kërkoni me zell t'i [d]ktheni zemrat e fëmijëve drejt etërve të tyre dhe zemrat e etërve drejt fëmijëve të tyre;

17 Dhe përsëri, zemrat e [a]Judenjve te profetët dhe të profetëve te Judenjtë;

18 Zemrat tuaja nuk duhet të shqetësohen; sepse në shtëpinë e Atit tim ka [a]shumë banesa dhe unë kam përgatitur një vend për ju; dhe atje ku Ati im dhe unë jam, atje do të jini ju gjithashtu.

19 Vini re, unë, Zoti, nuk jam mjaft i kënaqur me shumë vetë që janë në kishë në Kirtland.

20 Sepse ata nuk i braktisin mëkatet e tyre dhe udhët e tyre të liga, krenarinë e zemrave të tyre dhe lakminë e tyre, dhe gjithë gjërat e tyre të urryeshme, dhe nuk iu binden fjalëve të urtësisë dhe të jetës së përjetshme, të cilat unë ua kam dhënë.

21 Në të vërtetë unë ju them se unë, Zoti, do t'i [a]ndëshkoj ata dhe do të bëj çka dëshiroj, në qoftë se ata nuk pendohen dhe nuk iu binden të gjitha gjërave që iu kam thënë.

22 Dhe përsëri unë ju them, në qoftë se bindeni të [a]bëni ç'ju kam urdhëruar, unë, Zoti, do ta largoj gjithë zemërimin dhe indinjatën nga ju dhe [b]portat e ferrit nuk do të hapen për ju.

23 Tani, unë ju flas lidhur me familjet tuaja—në qoftë se njerëzit do t'ju [a]godasin ju ose familjet tuaja, një herë, dhe ju i bëni ballë asaj me durim dhe nuk do të thoni fjalë të rënda kundër tyre as nuk do të kërkoni hakmarrje, ju do të shpërbleheni;

24 Por, nëse nuk i bëni ballë me durim, do t'ju llogaritet, po të [a]mateshit, si një masë e drejtë për ju.

25 Dhe përsëri, në qoftë se armiku juaj do t'ju godasë për herë të dytë dhe ju nuk e shani me fjalë të rënda armikun tuaj dhe i bëni ballë atij me durim, shpërblimi juaj do të jetë njëqindfish.

26 Dhe përsëri, në qoftë se armiku juaj do t'ju godasë për

14*a* Neh. 4:14; DeB 122:9.
b DeB 124:55.
c Zbu. 2:10; DeB 136:31, 39.
16*a* Alma 48:14. USH Paqebërës.
b USH Luftë.
c USH Paqe.
d Mal. 4:5–6; DeB 2:1–2.
17*a* USH Judenj.
18*a* Gjo. 14:2; DeB 59:2; 76:111; 81:6.
21*a* Mosia 23:21; Hel. 12:3. USH Ndëshkoj, ndëshkues.
22*a* USH Bindje, bindur (i), bindem.
b Mt. 16:17–18; DeB 33:12–13.
23*a* Llu. 6:29; Alma 43:46–47. USH Përndjek, përndjekje.
24*a* Mt. 7:1–2.

herë të tretë dhe ju i bëni ballë me [a]durim, shpërblimi juaj do t'ju shtohet katërfish;

27 Dhe këto tre dëshmi do të qëndrojnë kundër armikut tuaj, në qoftë se ai nuk pendohet, dhe nuk do të fshihen.

28 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se ai armik do t'i shpëtojë hakmarrjes sime, që nuk sillet në gjykim përpara meje, atëherë jini të sigurt ta [a]paralajmëroni atë në emrin tim, që ai të mos t'ju sulmojë më, as familjen tuaj, madje as fëmijët e fëmijëve tuaj, deri në brezin e tretë dhe të katërt.

29 Dhe atëherë, në qoftë se ai do t'ju sulmojë ju ose fëmijët tuaj, ose fëmijët e fëmijëve tuaj deri në brezin e tretë dhe të katërt, unë e kam dorëzuar armikun tuaj në duart tuaja;

30 Dhe atëherë, në qoftë se do ta kursesh atë, ti do të shpërblehesh për drejtësinë tënde; dhe gjithashtu fëmijët e tu dhe fëmijët e fëmijëve të tu deri në brezin e tretë dhe të katërt.

31 Megjithatë, armiku yt është në dorën tënde; dhe nëse e shpërblen atë sipas veprave të tij, ti do të shfajësohesh; në qoftë se ai ka kërkuar jetën tënde dhe jeta jote është vënë në rrezik prej tij, armiku yt është në duart e tua dhe ti justifikohesh.

32 Vini re, ky është ligji që i dhashë shërbëtorit tim Nefi dhe [a]etërve të tu, Jozefit dhe Jakobit, dhe Isakut, dhe Abrahamit, dhe gjithë profetëve dhe apostujve të mi të lashtë.

33 Dhe përsëri, ky është [a]ligji që iu dhashë të lashtëve të mi, që ata nuk duhej të shkonin në betejë kundër ndonjë kombi, fisi, gjuhe ose populli, përveçse kur unë, Zoti, i urdhërova ata.

34 Dhe në qoftë se ndonjë komb, gjuhë ose popull do të shpallë luftë kundër tyre, ata fillimisht duhet t'i ngrenë një flamur [a]paqeje atij populli, kombi ose gjuhe;

35 Dhe në qoftë se ai popull nuk e pranon ofertën e paqes as herën e dytë, as herën e tretë, ata duhet t'i sjellin këto dëshmi përpara Zotit;

36 Atëherë unë, Zoti, do t'u jepja atyre një urdhërim dhe do t'i shfajësoja që shkuan në betejë kundër atij kombi, gjuhe ose populli.

37 Dhe unë, Zoti, do t'i [a]luftoja betejat e tyre dhe betejat e fëmijëve të tyre, dhe të fëmijëve të fëmijëve të tyre, derisa ata të ishin hakmarrë ndaj gjithë armiqve të tyre, deri në brezin e tretë dhe të katërt.

38 Vini re, ky është një shembull për gjithë njerëzit, thotë Zoti, Perëndia juaj, për shfajësim përpara meje.

39 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se pasi armiku yt të ka sulmuar për herë të parë, ai pendohet dhe vjen tek ti duke u lutur për faljen tënde, ti duhet ta falësh dhe nuk duhet ta mbash më atë

26*a* USH Durim.
28*a* USH Paralajmëroj, paralajmërim.
32*a* DeB 27:10.
33*a* LiP. 20:10; Alma 48:14–16.
34*a* DeB 105:38–41.
37*a* Joz. 23:10; Isa. 49:25.

si një dëshmi kundër armikut tënd—

40 Dhe kështu me radhë, herën e dytë dhe të tretë; dhe po aq shpesh sa armiku yt pendohet për shkeljen të cilën ai e ka kryer kundër teje, ti do ta [a]falësh atë, deri shtatëdhjetë herë shtatë.

41 Dhe në qoftë se ai kryen shkelje përsëri kundër teje dhe nuk pendohet herën e parë, megjithatë ti duhet ta falësh atë.

42 Dhe në qoftë se ai kryen përsëri shkelje kundër teje herën e dytë dhe nuk pendohet, megjithatë ti duhet ta falësh atë.

43 Dhe në qoftë se ai kryen përsëri shkelje kundër teje herën e tretë dhe nuk pendohet, ti gjithashtu duhet ta falësh atë.

44 Por në qoftë se ai kryen shkelje kundër teje herën e katërt, ti nuk do ta falësh, por do t'i sjellësh këto dëshmi përpara Zotit; dhe ato nuk do të fshihen derisa ai të pendohet dhe të ta shpërblejë katërfish në gjithçka që ai ka kryer shkelje kundër teje.

45 Dhe në qoftë se ai e bën këtë, ti duhet ta falësh me gjithë zemër; dhe në qoftë se ai nuk e bën këtë, unë, Zoti, do të [a]hakmerrem për ty ndaj armikut tënd njëqindfish;

46 Dhe mbi fëmijët e tij, dhe mbi fëmijët e fëmijëve të tij, të të gjithë atyre që më urrejnë, deri në [a]brezin e tretë dhe të katërt.

47 Por në qoftë se fëmijët do të pendohen, ose fëmijët e fëmijëve, dhe do të [a]kthehen te Zoti, Perëndia i tyre, me gjithë zemër dhe me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën e tyre dhe i kthejnë katërfish gjithë shkeljet e tyre me të cilat ata kanë kryer shkelje ose me të cilat etërit e tyre kanë kryer shkelje, ose etërit e etërve të tyre, atëherë indinjata ime do të largohet;

48 Dhe [a]hakmarrje nuk do të vijë më mbi ta, thotë Zoti, Perëndia yt, dhe shkeljet e tyre nuk do të sillen kurrë më si një dëshmi përpara Zotit kundër tyre. Amen.

SEKSIONI 99

Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit John Murdock-ut, në gusht 1832, në Hiram, Ohio. Edhe pse botimet e Doktrina e Besëlidhje, duke filluar me 1876, e kanë paraqitur këtë zbulesë si në Kirtland, në gusht 1833, botimet më të hershme dhe dokumenta të tjera historike vërtetojnë informacionin e saktë.

1–8, John Murdock-u thirret për të shpallur ungjillin dhe ata që e pranojnë atë, do të pranojnë Zotin dhe do të fitojnë mëshirë.

VINI re, kështu i thotë Zoti shërbëtorit tim John Murdock—ti thirresh për të shkuar në vendet e lindjes

40*a* Mt. 18:21–22; DeB 64:9–11. USH Fal.
45*a* Mormon 8:20. 46*a* LiP. 5:9–10. 47*a* Mosia 7:33; Morm. 9:6. 48*a* Eze. 18:19–23.

shtëpi më shtëpi, fshat më fshat dhe qytet më qytet, për t'ua shpallur ungjillin tim të përjetshëm banorëve të tyre, në mes të [a]përndjekjes dhe ligësisë.

2 Dhe ata që të [a]pranojnë ty, më pranojnë mua; dhe ti do të kesh fuqi për ta shpallur fjalën time në [b]shfaqjen e Shpirtit tim të Shenjtë.

3 Dhe kushdo që më pranon [a]si një fëmijë i vogël, pranon [b]mbretërinë time; dhe bekuar qofshin ata, sepse do të fitojnë [c]mëshirë.

4 Dhe kushdo që nuk ju pranon, [a]s'do të pranohet nga Ati im dhe shtëpia e tij; dhe ti do t'i pastrosh [b]këmbët e tua në vendet e fshehta përgjatë rrugës, për dëshmi kundër tyre.

5 Dhe vër re dhe shih, unë [a]vij shpejt për [b]gjykim, për t'i bindur të gjithë për veprimet e tyre të paperëndishme të cilat i kanë kryer kundër meje, siç shkruhet për mua në vëllimin e librit.

6 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them se nuk është e domosdoshme për mua që ti duhet të shkosh, derisa të sigurohet për fëmijët e tu dhe derisa ata të dërgohen me mirësi te peshkopi i Sionit.

7 Dhe pas pak vitesh, në qoftë se dëshiron prej meje, ti mund të shkosh gjithashtu në tokën e mirë, për të zotëruar trashëgiminë tënde;

8 Përndryshe ti duhet të vazhdosh të shpallësh ungjillin tim [a]derisa të merresh. Amen.

SEKSIONI 100

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit dhe Sidney Rigdon-it, në Perrysburg, New York, 12 tetor 1833 (*History of the Church, *1:416, 419–421). Dy vëllezërit, duke qenë se kishin munguar prej familjeve të tyre për shumë ditë, ndien disa shqetësime për ta.*

1–4, Joseph-i dhe Sidney të predikojnë ungjillin për shpëtimin e shpirtrave; 5–8, Atyre do t'u jepet në çastin e duhur se çfarë duhet të bëjnë; 9–12, Sidney duhet të jetë një zëdhënës dhe Joseph-i duhet të jetë një zbulues dhe i fuqishëm në dëshmi; 13–17, Zoti do të ngrejë një popull të kulluar dhe të bindurit do të shpëtohen.

Në të vërtetë, kështu ju thotë Zoti juve, miqve të mi [a]Sidney dhe [b]Joseph, familjet tuaja janë mirë; ato janë në duart e mia dhe unë do të bëj

99 1*a* USH Përndjek, përndjekje.
2*a* Mt. 10:40.
b 1 Kor. 2:4–5.
3*a* Mt. 18:1–6.
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
c USH Mëshirshëm (i), mëshirë.
4*a* Gjo. 12:44–50.
b DeB 75:19–22.
5*a* DeB 1:11–14.
b Jud. 1:14–15.
USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
8*a* Mt. 19:29.
100 1*a* USH Rigdon, Sidney.
b USH Smith, Joseph, i Riu.

me ta si të më duket mirë; sepse në mua është gjithë fuqia.

2 Si rrjedhim, më ndiqni dhe dëgjoni kështillën time të cilën do t'jua jap juve.

3 Vini re dhe shihni, unë kam shumë njerëz në këtë vend, në krahinat përreth; dhe një derë frytdhënëse do të hapet në krahinat përreth në këtë tokë të lindjes.

4 Si rrjedhim, unë, Zoti, ju kam lejuar të vini në këtë vend; sepse kështu është e dobishme për mua për [a]shpëtimin e shpirtrave.

5 Si rrjedhim, në të vërtetë unë ju them, ia ngrini zërat tuaj këtij populli; [a]flisni mendimet që unë do të vë në zemrat tuaja dhe ju nuk do të ngatërroheni përpara njerëzve;

6 Sepse do t'ju [a]jepet në orën e duhur, po, në çastin e duhur, se çfarë duhet të thoni.

7 Por një urdhërim ju jap që ju do të shpallni çfarëdo gjë që [a]shpallni, në emrin tim, me seriozitetin e zemrës, në shpirtin e [b]zemërbutësisë, në të gjitha gjërat.

8 Dhe unë ju jap këtë premtim se për aq sa e bëni këtë, [a]Fryma e Shenjtë do të derdhet për të dhënë dëshmi për të gjitha gjërat që ju do të thoni.

9 Dhe është e domosdoshme në mua që ti, shërbëtori im Sidney, duhet të jesh [a]zëdhënës për këtë popull; po, në të vërtetë, unë do të të shuguroj në këtë thirrje, madje që të jesh një zëdhënës për shërbëtorin tim Joseph.

10 Dhe unë do t'i jap atij fuqi që të jetë i fuqishëm në [a]dëshmi.

11 Dhe unë do të të jap ty fuqi për të qenë i [a]fuqishëm në shpjegimin e gjithë shkrimeve të shenjta, që ti të mund të jesh një zëdhënës për të dhe ai do të jetë një [b]zbulues për ty, që ti të mund të dish sigurinë e gjithë gjërave që çojnë te gjërat e mbretërisë sime në tokë.

12 Si rrjedhim, vazhdojeni udhëtimin tuaj dhe zemrat tuaja duhet të ngazëllehen; sepse, vini re dhe shihni, unë jam me ju madje deri në fund.

13 Dhe tani unë ju jap një fjalë lidhur me [a]Sionin. Sioni do të [b]shëlbehet, edhe pse ai ndëshkohet për një stinë të vogël.

14 Vëllezërit tuaj, shërbëtorët e mi Orson [a]Hyde dhe John Gould, janë në duart e mia; dhe për aq sa i mbajnë urdhërimet e mia, ata do të shpëtohen.

15 Si rrjedhim, zemrat tuaja duhet të ngushëllohen; sepse [a]gjithë gjërat do të veprojnë së bashku për të mirën e atyre që ecin drejt dhe për shenjtërimin e kishës.

16 Sepse unë do të ngre për

4*a* USH Shpëtim.
5*a* Hel. 5:18; DeB 68:3–4.
6*a* Mt. 10:19–20; DeB 84:85.
7*a* DeB 84:61.
b USH Zemërbutë, zemërbutësi.
8*a* 2 Ne. 33:1–4.
9*a* Eks. 4:14–16; 2 Ne. 3:17–18; DeB 124:103–104.
10*a* USH Dëshmoj.
11*a* Alma 17:2–3.
b DeB 124:125.
13*a* USH Sion.
b DeB 84:99; 105:9–10, 31, 37.
14*a* USH Hyde, Orson.
15*a* Rom. 8:28; DeB 90:24; 105:40.

veten time një popull të [a]kulluar, që do të më shërbejë në drejtësi;
17 Dhe të gjithë që [a]thërrasin në emër të Zotit dhe i mbajnë urdhërimet e tij, do të shpëtohen. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 101

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 16 dhjetor 1833 (*History of the Church, *1:458–464). Në këtë kohë Shenjtorët që ishin mbledhur në Missouri, po vuanin përndjekje të madhe. Turma keqbërësish i kishin larguar ata nga shtëpitë e tyre në kontenë Jackson dhe disa prej Shenjtorëve ishin përpjekur të mblidheshin vetë në kontenë Van Buren, por persekutimi i ndoqi ata. Pjesa kryesore e Shenjtorëve ishte në atë kohë në kontenë Clay, Missouri. Kërcënimet me vdekje ndaj individëve të Kishës ishin të shumta. Njerëzit kishin humbur mobilje të shtëpisë, veshje, bagëti dhe pasuri të tjera personale, dhe shumë nga të mbjellat e tyre ishin shkatërruar.*

1–8, Shenjtorët ndëshkohen dhe brengosen për shkak të shkeljeve të tyre; 9–15, Indinjata e Zotit do të bjerë mbi gjithë kombet, por populli i tij do të mblidhet e do të ngushëllohet; 16–21, Sioni dhe kunjat e tij do të ngrihen; 22–31, Natyra e jetës gjatë Mijëvjeçarit përshkruhet; 32–42, Shenjtorët do të bekohen dhe do të shpërblehen atëherë; 43–62, Shëmbëlltyra e fisnikut dhe e pemëve të ullirit simbolizon shqetësimet dhe shëlbimin përfundimtar të Sionit; 63–75, Shenjtorët duhet të vazhdojnë mbledhjen së bashku; 76–80, Zoti themeloi Kushtetutën e Shteteve të Bashkuara; 81–101, Shenjtorët duhet të kërkojnë me ngulm dëmshpërblim për brengat, sipas shëmbëlltyrës së gruas dhe të gjykatësit të padrejtë.

NË të vërtetë unë ju them, lidhur me vëllezërit tuaj të cilët janë brengosur dhe [a]përndjekur dhe [b]dëbuar nga toka e trashëgimisë së tyre—
2 Unë, Zoti, e kam lejuar të vijë mbi ta [a]brenga, me të cilën janë brengosur, si pasojë e [b]shkeljeve të tyre;
3 Përsëri unë do t'i zotëroj ata dhe ata do të jenë të [a]mitë në atë ditë kur unë do të vij për të mbledhur xhevahirët e mi.
4 Si rrjedhim, ata duhet të [a]ndëshkohen e të provohen, madje si [b]Abrahami, i cili u urdhërua të flijonte birin e tij të vetëm.
5 Sepse të gjithë ata që nuk do ta durojnë ndëshkimin, por do të më [a]mohojnë, nuk mund të [b]shenjtërohen.

16*a* USH Pastër (i), pastërti.
17*a* Joe. 2:32; Alma 38:4–5.
101 1*a* USH Përndjek, përndjekje.
b DeB 103:1–2, 11; 109:47.
2*a* DeB 58:3–4.
b Mosia 7:29–30; DeB 103:4; 105:2–10.
3*a* Isa. 62:3; Mal. 3:17; DeB 60:4.
4*a* DeB 95:1–2; 136:31. USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b Zan. 22:1–14; Jakobi 4:5. USH Abraham.
5*a* Mt. 10:32–33; Rom. 1:16; 2 Ne. 31:14.
b USH Shenjtërim.

6 Vini re, unë ju them, kishte acarime dhe [a]grindje, dhe [b]zilira, dhe zënie, dhe [c]dëshira epshore dhe lakmitare mes tyre; si rrjedhim, prej këtyre gjërave ata i ndotën trashëgimitë e tyre.

7 Ata ishin të ngadalshëm për t'iu [a]bindur zërit të Zotit, Perëndisë së tyre; si rrjedhim, Zoti, Perëndia i tyre, është i ngadalshëm për t'i dëgjuar lutjet e tyre, për t'iu përgjigjur atyre në ditën e shqetësimit të tyre.

8 Në ditën e paqes së tyre ata e morën me lehtësi këshillën time; por, në ditën e [a]shqetësimit të tyre, për shkak të nevojës [b]ndihen afër meje.

9 Në të vërtetë unë ju them, pavarësisht nga mëkatet e tyre, brendësia ime mbushet me [a]dhembshuri për ta. Unë nuk do t'i [b]dëboj ata tërësisht; dhe në ditën e [c]zemërimit do t'i kujtoj me mëshirë.

10 Unë jam betuar dhe vendimi ka dalë nga një urdhërim i mëparshëm të cilin jua kam dhënë, që unë do ta lë të bjerë [a]shpatën e indinjatës sime në emër të popullit tim; dhe madje siç kam thënë, do të ndodhë.

11 Indinjata ime shpejt do të derdhet pa masë mbi gjithë kombet; dhe këtë do ta bëj kur kupa e paudhësisë së tyre të jetë [a]plot.

12 Dhe në atë ditë të gjithë ata që gjenden në [a]kullën e rojës ose, me fjalë të tjera, gjithë Izraeli im, do të shpëtohet.

13 Dhe ata që janë shpërndarë, do të [a]mblidhen.

14 Dhe gjithë ata që kanë [a]vajtuar, do të ngushëllohen.

15 Dhe gjithë ata që e kanë dhënë [a]jetën e tyre për emrin tim, do të kurorëzohen.

16 Si rrjedhim, zemrat tuaja duhet të ngushëllohen lidhur me Sionin; sepse gjithë mishi është në [a]duart e mia; rrini të qetë dhe [b]dijeni se unë jam Perëndi.

17 [a]Sioni nuk do të lëvizet nga vendi i tij, pavarësisht se fëmijët e tij janë shpërndarë.

18 Ata që mbeten dhe janë të kulluar në zemër, do të kthehen e do të vijnë në [a]trashëgimitë e tyre, ata dhe fëmijët e tyre, me [b]këngë gëzimi të përhershëm, për të [c]ndërtuar vendet e shkretuara në Sion—

19 Dhe gjithë këto gjëra, që profetët të mund të përmbushen.

6*a* USH Grindje.
b USH Zili.
c USH Epsh.
7*a* Isa. 59:2; Mosia 11:22–25; 21:15; Alma 5:38.
8*a* Hel. 12:3.
b Vep. 17:27; Alma 32:5–16.
9*a* USH Dhembshuri; Mëshirshëm (i), mëshirë.
b Jer. 30:11.
c DeB 98:21–22.
10*a* DeB 1:13–14.
11*a* Hel. 13:14; Eth. 2:9–11.
12*a* USH Ruaj, roje.
13*a* LiP. 30:3–6; 1 Ne. 10:14. USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
14*a* Mt. 5:4.
15*a* Mt. 10:39. USH Martir, martirizim.
16*a* Mois. 6:32.
b Eks. 14:13–14; Psa. 46:10.
17*a* USH Sion.
18*a* DeB 103:11–14.
b Isa. 35:10; DeB 45:71. USH Këndoj.
c Amo. 9:13–15; DeB 84:2–5; 103:11.

20 Dhe vini re, nuk ka asnjë [a]vend tjetër të caktuar nga ai që unë kam caktuar; as do të ketë ndonjë vend tjetër të caktuar nga ai që unë kam caktuar, për veprën e mbledhjes së shenjtorëve të mi—

21 Derisa dita të vijë kur të mos gjendet më vend për ta; dhe atëherë unë kam vende të tjera të cilat do t'ua caktoj atyre, dhe ato do të quhen [a]kunja, për perdet ose forcën e Sionit.

22 Vini re, është vullneti im që të gjithë ata që thërrasin në emrin tim dhe më adhurojnë sipas ungjillit tim të përjetshëm, do të [a]mblidhen së bashku dhe do të [b]qëndrojnë në vende të shenjta;

23 Dhe do të përgatiten për zbulesën që do të vijë, kur [a]veli i mbulesës së tempullit tim, në tabernakullin tim, i cili e fsheh tokën, do të hiqet dhe gjithë mishi do të më [b]shohë së bashku.

24 Dhe çdo gjë e [a]korruptuar, qoftë e njeriut apo e kafshëve, apo e fushës, apo e shpendëve të qiejve, apo e peshqve të detit, që banon mbi faqen e tokës, do të [b]konsumohet;

25 Dhe gjithashtu ajo, e bërë prej elementeve, do të [a]shkrihet me nxehtësi përvëluese; dhe gjithë gjërat do të bëhen të [b]reja, që dituria dhe [c]lavdia ime të mund të banojnë mbi gjithë tokën.

26 Dhe në atë ditë [a]armiqësia e njeriut dhe armiqësia e bishave, po, armiqësia e gjithë mishit, do të [b]largohet prej fytyrës sime.

27 Dhe në atë ditë çfarëdo që dikush do të kërkojë, do t'i jepet.

28 Dhe në atë ditë [a]Satani nuk do të ketë fuqi për ta tunduar dikë.

29 Dhe nuk do të ketë [a]hidhërim, sepse nuk ka vdekje.

30 Në atë ditë një [a]foshnjë nuk do të vdesë derisa të plaket; dhe jeta e tij do të jetë si mosha e një peme;

31 Dhe kur të vdesë, ai nuk do të flerë, që është në tokë, por do të [a]ndryshohet sa të hapësh e të mbyllësh sytë e do të [b]rrëmbehet lart dhe pushimi i tij do të jetë i lavdishëm.

32 Po, në të vërtetë unë ju them, në atë [a]ditë kur Zoti do të vijë, ai do t'i [b]zbulojë gjithë gjërat.

33 Gjëra që kanë kaluar dhe gjëra të [a]fshehura të cilat askush s'i njeh, gjëra rreth tokës, me të

20*a* DeB 57:1–4.
21*a* DeB 82:13–14; 115:6, 17–18. USH Kunj.
22*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b Mt. 24:15; DeB 45:32; 115:6.
23*a* USH Vel.
b Isa. 40:5; DeB 38:8; 93:1. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
24*a* DeB 29:24.
b Sof. 1:2–3; Mal. 4:1; DeB 88:94; JS—H 1:37.
25*a* Amo. 9:5; 2 Pj. 3:10–14. USH Tokë—Pastrimi i tokës.
b Zbu. 21:5.
c USH Mijëvjeçar.
26*a* Isa. 11:6–9. USH Armiqësi.
b USH Paqe.
28*a* Zbu. 20:2–3; 1 Ne. 22:26; DeB 88:110.
29*a* Zbu. 21:4.
30*a* Isa. 65:20–22; DeB 63:51.
31*a* 1 Kor. 15:52; DeB 43:32.
b 1 The. 4:16–17.
32*a* DeB 29:11. USH Mijëvjeçar.
b DeB 121:26–28.
33*a* USH Mistere të Perëndisë.

cilat ajo u bë, dhe qëllimin dhe synimin e saj—

34 Gjërat më të çmuara, gjëra që janë lart dhe gjëra që janë poshtë, gjëra që janë brenda në tokë e mbi tokë dhe në qiell.

35 Dhe gjithë ata që vuajnë [a]përndjekje për hir të emrit tim dhe durojnë me besim, edhe pse thirren për të dhënë jetën për [b]hatërin tim, përsëri do të marrin pjesë nga e gjithë kjo lavdi.

36 Si rrjedhim, mos kini frikë madje deri në [a]vdekje; sepse në këtë botë gëzimi juaj nuk është i plotë, por në mua [b]gëzimi juaj është i plotë.

37 Si rrjedhim, mos u kujdesni për trupin, as për jetën e trupit; por kujdesuni për [a]shpirtin dhe për jetën e shpirtit.

38 Dhe [a]kërkoni fytyrën e Zotit gjithmonë, që me [b]durim të mund të zotëroni shpirtrat tuaj, dhe ju do të keni jetë të përjetshme.

39 Kur njerëz thirren në ungjillin tim të [a]përjetshëm dhe lidhin besë me një besëlidhje të përjetshme, ata llogariten si [b]kripa e tokës dhe shija e njerëzve;

40 Ata thirren për të qenë shija e njerëzve; si rrjedhim, në qoftë se kripa e tokës e humbet shijen e saj, vini re, ajo nuk shërben më për asgjë, veçse të flaket tej dhe të shkelet nën këmbët e njerëzve.

41 Vini re, këtu është urtësi lidhur me fëmijët e Sionit, madje shumë vetë, por jo të gjithë; ata u gjendën shkelës, si rrjedhim duhet të [a]ndëshkohen—

42 Ai që e [a]lartëson vetveten, do të poshtërohet dhe ai që e [b]poshtëron vetveten, do të lartësohet.

43 Dhe tani, unë do t'ju tregoj një shëmbëlltyrë, që ju të mund të dini vullnetin tim lidhur me shëlbimin e Sionit.

44 Një njeri [a]fisnik pati një copë toke shumë të zgjedhur; dhe u tha shërbëtorëve të tij: Shkoni në [b]vreshtin tim, madje në këtë copë toke të zgjedhur, dhe mbillni dymbëdhjetë pemë ulliri;

45 Dhe vendosni [a]roje përreth tyre dhe ndërtoni një kullë, me qëllim që njëri të mund të shohë gjithë tokën përreth, për të qenë një rojë në kullë, që pemët e mia të ullirit të mos thyhen kur armiku të vijë për të prishur dhe për të marrë me vete frutin e vreshtit tim.

46 Tani, shërbëtorët e fisnikut shkuan dhe bënë ashtu siç i urdhëroi zoti i tyre dhe mbollën pemë ulliri e ndërtuan një gardh përreth dhe vunë roje e filluan të ndërtojnë një kullë.

47 Dhe ndërsa ende po ngrinin themelin e saj, ata filluan të

35*a* DeB 63:20.
usH Përndjek, përndjekje.
b DeB 98:13.
36*a* usH Vdekje, fizike.
b usH Gëzim.
37*a* usH Shpirt.
38*a* 2 Kro. 7:14; DeB 93:1.
b usH Durim.
39*a* usH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
b Mt. 5:13; DeB 103:10.
41*a* usH Ndëshkoj, ndëshkues.
42*a* Abd. 1:3–4; Llu. 14:11; Hel. 4:12–13.
b Llu. 18:14.
usH Përul, përulësi.
44*a* DeB 103:21–22.
b usH Vresht i Zotit.
45*a* Eze. 33:2, 7; 3 Ne. 16:18.
usH Ruaj, roje.

thonë mes tyre: Dhe ç'i duhet zotit tim kjo kullë?

48 Dhe u këshilluan për një kohë të gjatë, duke thënë mes tyre: Ç'i duhet zotit tim kjo kullë, përderisa është kohë paqeje?

49 A s'mund t'u jepen këto para këmbyesve? Sepse nuk ka nevojë për këto gjëra.

50 Dhe ndërsa nuk binin dakort me njëri-tjetrin, u bënë të plogësht dhe nuk ia vunë veshin urdhërimeve të zotit të tyre.

51 Dhe armiku erdhi natën dhe e theu [a]gardhin; dhe shërbëtorët e fisnikut u ngritën dhe ishin të frikësuar e ia mbathën; dhe armiku i shkatërroi punët e tyre dhe i theu pemët e ullirit.

52 Tani, vini re, njeriu fisnik, zoti i vreshtit, i thirri shërbëtorët e tij e u tha, Pse! Cili është shkaku i kësaj të keqeje të madhe?

53 A nuk duhej të kishit bërë madje siç ju kisha urdhëruar dhe–pasi ta kishit mbjellë vreshtin dhe të kishit ndërtuar gardhin përreth e të kishit vënë roje mbi muret e tij–të ndërtonit një kullë gjithashtu e të caktonit një rojë mbi kullë dhe të vëzhgonit për vreshtin tim e të mos binit në gjumë, nga frika se armiku do të vinte tek ju?

54 Dhe vini re, roja në kullë do ta kishte parë armikun, ndërsa ai të ishte ende larg; dhe atëherë ju mund të ishit bërë gati dhe të mos e kishit lejuar armikun ta thyente gardhin e tij dhe ta kishit shpëtuar vreshtin tim nga duart e shkatërruesit.

55 Dhe zoti i vreshtit i tha njërit nga shërbëtorët e tij: Shko dhe mblidh së bashku pjesën e mbetur të shërbëtorëve të mi dhe merr [a]gjithë fuqinë e shtëpisë sime, të cilët janë luftëtarët e mi, të rinjtë e mi dhe gjithashtu ata që janë të një moshe mesatare mes gjithë shërbëtorëve të mi, të cilët janë forca e shtëpisë sime, përveç vetëm atyre që i kam caktuar të mbeten pas;

56 Dhe shkoni menjëherë në tokën e vreshtit tim dhe shëlbejeni vreshtin tim; sepse është i imi; unë e kam blerë me para.

57 Si rrjedhim, nisuni menjëherë për në tokën time; thyeni muret e armiqve të mi; rrëzoni përtokë kullën e tyre dhe i shpërndani rojet e tyre.

58 Dhe për aq sa ata mblidhen së bashku kundër jush, merrni [a]hakun tim ndaj armiqve të mi, me qëllim që shpejt unë të mund të vij me pjesën e mbetur të shtëpisë sime dhe ta zotëroj tokën.

59 Dhe shërbëtori i tha zotit të tij: Kur do të ndodhin këto gjëra?

60 Dhe ai i tha shërbëtorit të tij: Kur unë të dëshiroj; shkoni menjëherë dhe bëni gjithçka që ju kam urdhëruar;

61 Dhe kjo do të jetë vula dhe bekimi im mbi ty–shërbëtor besnik dhe i [a]urtë në mes të shtëpisë sime, një [b]sundimtar në mbretërinë time.

62 Dhe shërbëtori i tij shkoi menjëherë dhe bëri gjithçka që zoti i tij e urdhëroi; dhe [a]pas

51*a* Isa. 5:1–7.
55*a* DeB 103:22, 29–30; 105:16, 29–30.
58*a* DeB 97:22–24; 105:15.
61*a* DeB 78:22.
b Mt. 25:20–23.
62*a* DeB 105:37.

shumë ditësh gjithçka u përmbush.

63 Përsëri, në të vërtetë unë ju them, unë do t'ju tregoj urtësi në mua lidhur me gjithë kishat, për aq sa ata janë të gatshëm të udhëhiqen në një udhë të drejtë dhe të duhur për shpëtimin e tyre—

64 Që vepra e mbledhjes së bashku të shenjtorëve të mi të mund të vazhdojë, që unë të mund t'i ngre ata në emrin tim mbi vende të [a]shenjta; sepse koha e të [b]korrës ka ardhur dhe fjala ime duhet të [c]përmbushet.

65 Si rrjedhim, unë duhet ta mbledh së bashku popullin tim, sipas shëmbëlltyrës së grurit dhe të [a]egjrave, me qëllim që gruri të mund të ruhet në hambarë për të zotëruar jetë të përjetshme dhe të kurorëzohet me [b]lavdi çelestiale, kur unë do të vij në mbretërinë e Atit tim për të shpërblyer çdo njeri, ashtu siç do të jetë vepra e tij;

66 Ndërsa egjrat do të lidhen në duaj dhe lidhjet e tyre do të bëhen të forta, që ato të mund të [a]digjen me zjarr të pashueshëm.

67 Si rrjedhim, një urdhërim iu jap të gjitha kishave, që ato duhet të vazhdojnë të mblidhen së bashku në vendet që unë kam caktuar.

68 Megjithatë, siç ju kam thënë në një urdhërim të mëparshëm, [a]mbledhja juaj nuk duhet të jetë me nxitim, as me ngut; por të gjitha gjërat duhet të përgatiten më përpara.

69 Dhe me qëllim që të gjitha gjërat të përgatiten më përpara, zbatoni urdhërimin që kam dhënë lidhur me këto gjëra—

70 I cili thotë, ose ju mëson, t'i [a]blini me para të gjitha tokat që mund të blihen me para, në krahinën përreth tokës që e kam caktuar të jetë toka e Sionit, për fillimin e mbledhjes së shenjtorëve të mi;

71 Gjithë tokën që mund të blihet në kontenë Jackson e në kontetë përreth dhe lëreni pjesën e mbetur në dorën time.

72 Tani, në të vërtetë unë ju them, të gjitha kishat duhet t'i mbledhin së bashku paratë e tyre; këto gjëra duhet të bëhen në kohën e tyre, por jo me [a]nxitim; dhe kujdesuni të keni gjithçka të përgatitur më përpara.

73 Dhe duhet të caktohen burra të nderuar, madje burra të urtë, dhe të dërgohen për t'i blerë këto toka.

74 Dhe kishat në pjesët lindore, kur ato ndërtohen, në qoftë se do t'ia vënë veshin kësaj këshille, ato mund të blejnë toka dhe të mblidhen së bashku në to; dhe në këtë mënyrë ato mund të ngrenë Sionin.

75 Ka madje tani pothuajse mjaft në ruajtje, po, madje bollëk, për ta shëlbyer Sionin dhe për t'i ndërtuar vendet e tij të shkretuara, për të mos u hedhur më, nëse kishat, të cilat e

64*a* DeB 87:8.
b DeB 33:3, 7.
usH Korrje.
c DeB 1:38.
65*a* Mt. 13:6–43; DeB 86:1–7.
b usH Lavdi çelestiale.
66*a* Nah. 1:5; Mt. 3:12; DeB 38:12; 63:33–34.
68*a* DeB 58:56.
70*a* DeB 63:27–29.
72*a* Isa. 52:10–12.

thërrasin veten me emrin tim, të ishin të [a]gatshme t'i bindeshin zërit tim.

76 Dhe përsëri unë ju them, ata që janë shpërndarë prej armiqve të tyre, është vullneti im që ata duhet të vazhdojnë të kërkojnë dëmshpërblim dhe shëlbim, nga duart e atyre që vendosen si sundimtarë dhe kanë autoritet mbi ju—

77 Sipas ligjeve dhe [a]kushtetutës së popullit, të cilat unë i kam lejuar të krijohen dhe duhet të ruhen për të [b]drejtat dhe mbrojtjen e gjithë mishit, sipas parimeve të drejta e të shenjta;

78 Që çdo njeri të mund të veprojë në përputhje me doktrinën dhe parimin që i përshtaten së ardhmes, lidhur me lirinë morale të [a]zgjedhjes që unë i kam dhënë atij, që çdo njeri të mund të jetë i [b]përgjegjshëm për mëkatet e veta në ditën e [c]gjykimit.

79 Si rrjedhim, nuk është e drejtë që ndonjë njeri të jetë nën skllavërinë e një tjetri.

80 Dhe për këtë qëllim e kam themeluar [a]Kushtetutën e kësaj toke, prej duarve të njerëzve të urtë, të cilët i ngrita pikërisht për këtë qëllim, dhe e shëlbeva tokën me anë të [b]derdhjes së gjakut.

81 Tani, me çfarë duhet t'i krahasoj fëmijët e Sionit? Unë do t'i krahasoj ata me [a]shëmbëlltyrën e gruas dhe të gjykatësit të padrejtë, sepse njerëzit duhet të [b]luten gjithmonë e të mos dorëzohen, e cila thotë—

82 Ishte në një qytet një gjykatës që nuk i druhej Perëndisë as shqetësohej për njerëzit.

83 Dhe ishte një e ve në atë qytet dhe ajo erdhi tek ai, duke thënë: Merr hak ndaj kundërshtarit tim.

84 Dhe ai nuk do ta bënte për një farë kohe, por më pas i tha vetes: Edhe pse nuk e kam frikë Perëndinë, as njeriun, por ngaqë kjo e ve më shqetëson, unë do të marr hak për të, nga frika se me ardhjen e saj të vazhdueshme ajo më lodh.

85 Kështu do t'i krahasoj fëmijët e Sionit.

86 Ata duhet të bien te këmbët e gjykatësit;

87 Dhe nëse ai s'ua vë veshin, ata duhet të bien te këmbët e guvernatorit.

88 Dhe nëse guvernatori s'ua vë veshin, ata duhet të bien te këmbët e presidentit.

89 Dhe nëse presidenti s'ua vë veshin, atëherë Zoti do të ngrihet e do të dalë nga vendi i [a]fshehjes dhe në zemërimin e tij do ta godasë kombin;

90 Dhe në pakënaqësinë e tij të madhe dhe në zemërimin e tij të ashpër, në kohën e tij, do t'i flakë ata [a]shërbëtorë të ligj, jobesnikë e të padrejtë dhe do

75*a* Alma 5:37–39.
77*a* USH Qeveri.
b USH Liri.
78*a* USH Zgjedhje e lirë.
b USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
c USH Gjykim, i fundit.
80*a* 2 Ne. 1:7–9; DeB 98:5–6. USH Kushtetutë.
b 1 Ne. 13:13–19.
81*a* Llu. 18:1–8.
b USH Lutje.
89*a* Isa. 45:15; DeB 121:1, 4; 123:6.
90*a* USH Kujdestar, kujdestari.

t'ua caktojë pjesën e tyre mes hipokritëve dhe [b]jobesimtarëve.

91 Madje në errësirën e mëtejshme, ku ka të [a]qarë dhe vajtim dhe kërcëllimë dhëmbësh.

92 Lutuni, si rrjedhim, që veshët e tyre të mund të hapen ndaj lutjeve tuaja, që unë të mund të jem i [a]mëshirshëm me ta, që këto gjëra të mos bien mbi ta.

93 Ç'ju kam thënë, duhet të bëhet, që gjithë njerëzit të lihen pa [a]justifikim;

94 Që dijetarët dhe sundimtarët të dëgjojnë dhe të dinë atë që kurrë s'e kanë [a]marrë parasysh;

95 Që unë të mund të bëj të ndodhë puna ime, puna ime e [a]pazakontë, dhe të kryej veprën time, veprën time të pazakontë, që njerëzit të [b]dallojnë mes të drejtëve dhe të ligjve, thotë Perëndia juaj.

96 Dhe përsëri, unë ju them, është kundër urdhërimit tim dhe vullnetit tim që shërbëtori im Sidney Gilbert duhet ta shesë [a]shtëpinë time të ruajtjes, të cilën ua kam caktuar njerëzve të mi, në duart e armiqve të mi.

97 Ajo që kam caktuar, nuk duhet të ndotet nga armiqtë e mi, me miratimin e atyre që e [a]quajnë veten sipas emrit tim;

98 Sepse ky është një mëkat shumë i rëndë dhe serioz ndaj meje dhe ndaj njerëzve të mi, si pasojë e atyre gjërave që kam shpallur dhe që shpejt do të bien mbi kombet.

99 Si rrjedhim, është vullneti im që njerëzit e mi duhet të pretendojnë dhe të ruajnë pretendim mbi atë që u kam caktuar atyre, edhe pse nuk do të lejohen të banojnë në të.

100 Megjithatë, unë nuk them se ata s'do të banojnë në të; sepse, për aq sa të sjellin fryte dhe vepra të përshtatshme për mbretërinë time, ata do të banojnë në të.

101 Ata do të ndërtojnë dhe askush tjetër nuk do ta [a]trashëgojë atë; ata do të mbjellin vreshta dhe do t'i hanë frutat e tyre. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 102

*Protokolli i organizimit të këshillit të parë të lartë të Kishës, në Kirtland, Ohio, më 17 shkurt 1834 Kirtland (*History of the Church, *2:28–31). Protokolli origjinal u mbajt nga pleqtë Oliver Cowdery dhe Orson Hyde. Dy ditë më vonë, protokolli u korrigjua nga Profeti, iu lexua këshillit të lartë dhe u pranua nga këshilli. Vargjet 30 deri në 32, të cilat kanë të bëjnë me Këshillin e Dymbëdhjetë Apostujve, u shtuan nga Profeti*

90*b* Zbu. 21:8.
usH Mosbesim.
91*a* Mt. 25:30; DeB 19:5; 29:15–17; 124:8.
92*a* usH Mëshirshëm (i), mëshirë.
93*a* Rom. 1:18–21.
94*a* Isa. 52:15; 3 Ne. 20:45; 21:8.
95*a* Isa. 28:21; DeB 95:4.
b Mal. 3:18.
usH Dalluar(it), dhuratë e të.
96 *a* usH Shtëpi ruajtjeje.
97 *a* DeB 103:4; 112:25–26; 125:2.
101 *a* Isa. 65:21–22.
usH Mijëvjeçar.

Joseph Smith në 1835, kur ai e përgatiti këtë seksion për t'u botuar në Doktrina e Besëlidhje.

1–8, Një këshill i lartë caktohet për të zgjidhur vështirësi të rëndësishme të cilat ndodhin në Kishë; 9–18, Jepen procedura për dëgjimin e çështjeve; 19–23, Presidenti i këshillit merr vendimin; 24–34, Procedura e apelimit shpjegohet.

NË këtë ditë një këshill i përgjithshëm prej njëzet e katër priftërinjsh të lartë u mblodh në shtëpinë e Joseph Smith të Riut, me anë të zbulesës, dhe vazhduan për të organizuar [a]këshillin e lartë të kishës së Krishtit, i cili duhej të përbëhej nga dymbëdhjetë priftërinj të lartë dhe një ose tre presidentë, siç e kërkonte rasti.

2 Këshilli i lartë u caktua me anë të zbulesës për qëllimin e zgjidhjes së vështirësive të rëndësishme që ngrihen në kishë, të cilat nuk mund të zgjidhen nga kisha ose këshilli i [a]peshkopit në mënyrë të kënaqshme për të dy palët.

3 Joseph Smith i Riu, Sidney Rigdon-i dhe Frederick G. Williams-i u njohën si presidentë nga zëri i këshillit; dhe Joseph Smith Plaku, Joseph Coe, John Johnson, Martin Harris, John S. Carter, Jared Carter, Oliver Cowdery, Samuel H. Smith, Orson Hyde, Sylvester Smith dhe Luke Johnson, priftërinj të lartë, u zgjodhën të ishin një këshill i përhershëm për kishën, me zërin unanim të këshillit.

4 Këshilltarët e lartpërmendur u pyetën më pas nëse i pranonin caktimet e tyre dhe nëse do të vepronin në atë detyrë sipas ligjit të qiellit, të cilës ata të gjithë iu përgjigjën se i pranonin caktimet e tyre dhe do t'i përmbushnin detyrat e tyre sipas hirit të Perëndisë të dhënë mbi ta.

5 Numri që përbënte këshillin, që votoi në emër të kishës dhe për kishën në caktimin e këshilltarëve të lartpërmendur, ishte dyzet e tre, siç vijojnë: nëntë priftërinj të lartë, shtatëmbëdhjetë pleq, katër priftërinj dhe trembëdhjetë anëtarë.

6 Votuar: që këshilli i lartë nuk mund të ketë fuqi për të vepruar pa shtatë prej këshilltarëve të lartpërmendur ose pa qenë të pranishëm zëvendësuesit e tyre, të caktuar në mënyrë të rregullt.

7 Këta shtatë vetë do të kenë fuqi për të caktuar priftërinj të tjerë të lartë, të cilët ata mund t'i konsiderojnë të denjë dhe të aftë për të vepruar në vendin e këshilltarëve që mungojnë.

8 Votuar: që sa herë që do të ndodhë një vend bosh për shkak të vdekjes, heqjes nga detyra për shkelje ose heqjes për shkak të largimit nga kufijtë e kësaj qeverisjeje të kishës, të ndonjë prej këshilltarëve të lartpërmendur, ai do të plotësohet me anë të emërimit të presidentit ose presidentëve dhe

102 1*a* USH Këshill i lartë. | 2*a* DeB 107:72–74.

do të miratohet nëpërmjet zërit të një këshilli të përgjithshëm të priftërinjve të lartë, të mbledhur për atë qëllim, për të vepruar në emër të kishës.

9 Presidenti i kishës, që është gjithashtu presidenti i këshillit, caktohet me anë të [a]zbulesës dhe [b]mbështetet në administrimin e tij nga zëri i kishës.

10 Dhe është sipas dinjitetit të detyrës së tij që ai duhet të kryesojë mbi këshillin e kishës; dhe është privilegji i tij për t'u ndihmuar nga dy presidentë të tjerë, të caktuar sipas së njëjtës mënyrë që ai vetë u caktua.

11 Dhe në rastin e mungesës së njërit ose të dy prej atyre që caktohen për ta ndihmuar atë, ai ka pushtet të kryesojë këshillin pa një ndihmës; dhe në rast se ai vetë mungon, presidentët e tjerë kanë fuqi të kryesojnë në vend të tij, që të dy ose njëri prej tyre.

12 Sa herë që një këshill i lartë i kishës së Krishtit organizohet në mënyrë të rregullt, sipas modelit të sipërpërmendur, do të jetë detyra e dymbëdhjetë këshilltarëve të hedhin në short numrat dhe në këtë mënyrë të sigurojnë se cili nga të dymbëdhjetët do të flasë i pari, duke filluar me numrin një dhe kështu në vazhdim deri tek numri dymbëdhjetë.

13 Sa herë që ky këshill mblidhet për të vepruar mbi një çështje, dymbëdhjetë këshilltarët do të marrin në konsideratë nëse ajo është një çështje e vështirë apo jo; në qoftë se nuk është, vetëm dy prej këshilltarëve do të flasin për të, në përputhje me modelin e shkruar më lart.

14 Por nëse mendohet se është e vështirë, katër do të caktohen; dhe nëse është më e vështirë, gjashtë; por në asnjë rast nuk do të ketë më shumë se gjashtë që do të flasin.

15 I akuzuari, në të gjitha rastet, ka të drejtë për gjysmën e këshillit, për të parandaluar fyerje ose padrejtësi.

16 Dhe këshilltarët e caktuar për të folur përpara këshillit duhet ta paraqesin çështjen, pasi fakti të merret në shqyrtim, në dritën e saj të vërtetë përpara këshillit; dhe çdo njeri duhet të flasë sipas barazisë dhe [a]drejtësisë.

17 Ata këshilltarë që tërheqin numra çift, që janë 2, 4, 6, 8, 10 dhe 12, janë individët që duhet të flasin në emër të të akuzuarit dhe të parandalojnë fyerje dhe padrejtësi.

18 Në të gjitha rastet akuzuesi dhe i akuzuari do të kenë privilegjin e të folurit për veten e tyre përpara këshillit, pasi provat të dëgjohen dhe këshilltarët që caktohen për të folur për një çështje, të kenë mbaruar vërejtjet e tyre.

19 Pasi të dëgjohen provat, këshilltarët, akuzuesi dhe i akuzuari të kenë folur, presidenti duhet të japë një vendim sipas të kuptuarit që ai do të ketë për çështjen, dhe t'u kërkojë të

9*a* USH Zbulesë.
b USH Përkrahje e udhëheqësve të kishës.
16*a* USH Drejtësi.

dymbëdhjetë këshilltarëve ta miratojnë atë me anë të votës së tyre.

20 Por nëse këshilltarët e mbetur, të cilët nuk kanë folur, ose secili prej tyre, pasi të dëgjojnë faktet dhe argumentet me ndershmëri, zbulojnë një gabim në vendimin e presidentit, ata mund ta bëjnë të njohur atë dhe çështja duhet të dëgjohet përsëri.

21 Dhe nëse, pas një ridëgjimi të kujdeshëm, ndonjë dritë shtesë shfaqet për çështjen, vendimi duhet të ndryshohet në përputhje me të.

22 Por në qoftë se asnjë dritë shtesë nuk jepet, vendimi i parë duhet të mbetet, pjesa dërmuese e këshillit ka fuqi të vendosë po atë.

23 Në rast vështirësie lidhur me [a]doktrinën ose parimin, në qoftë se nuk është shkruar mjaft për ta bërë të qartë çështjen për mendjet e këshillit, presidenti mund të kërkojë dhe marrë mendjen e Zotit me anë të [b]zbulesës.

24 Priftërinjtë e lartë, kur ndodhen larg, kanë pushtet të thërrasin dhe të organizojnë një këshill sipas mënyrës së sipërpërmendur, për të zgjidhur vështirësitë, kur të dyja palët ose secila prej tyre do ta kërkojnë atë.

25 Dhe këshilli i përmendur i priftërinjve të lartë do të ketë pushtet për të caktuar një prej grupit të tyre për ta kryesuar këtë këshill për atë kohë të veçantë.

26 Do të jetë detyra e këshillit të përmendur për t'i transmetuar, menjëherë, një kopje të veprimeve të tyre, me një thënie të plotë të dëshmisë që shoqëron vendimin e tyre, këshillit të lartë të vendosur aty ku është Presidencia e Parë e Kishës.

27 Nëse palët ose ndonjëra prej tyre nuk janë të kënaqura me vendimin e këshillit të përmendur, ato mund t'i apelojnë këshillit të lartë të vendosur aty ku është Presidencia e Parë e Kishës, dhe të kenë një ridëgjim, çështje e cila do të dëgjohet, sipas modelit të shkruar më përpara, sikur të mos ishte marrë një vendim i tillë.

28 Ky këshill i priftërinjve të lartë larg duhet të thirret vetëm në rastet më të [a]vështira të çështjeve të kishës; dhe asnjë rast i zakonshëm ose i thjeshtë nuk duhet të jetë shkak për ta thirrur atë këshill.

29 Priftërinjtë e lartë që udhëtojnë ose jetojnë larg, kanë fuqi të thonë nëse është e nevojshme të thirret një këshill i tillë apo jo.

30 Ka një dallim midis këshillit të lartë ose priftërinjve të lartë që udhëtojnë larg, dhe këshillit të lartë [a]udhëtues, të përbërë nga dymbëdhjetë [b]apostuj, në vendimet e tyre.

31 Mund të ketë apelim të vendimit të të parit; por nuk mund të ketë apelim të vendimit të të dytit.

32 I dyti mund të vihet në pikëpyetje nga autoritetet e përgjithshme të kishës në rast shkeljeje.

23*a* Num. 9:8.
b USH Zbulesë.
28*a* DeB 107:78.
30*a* DeB 107:23–24, 35–38.
b USH Apostull.

33 Rënë dakort: që presidenti ose presidentët e vendosur aty ku është Presidencia e Parë e Kishës, do të kenë pushtet për të përcaktuar nëse ndonjë rasti të tillë, që mund të apelohet, i jepet e drejta për një ridëgjim, pas shqyrtimit të apelit dhe fakteve e thënieve që e shoqërojnë atë.

34 Dymbëdhjetë këshilltarët më pas vepruan duke hedhur short ose duke votuar, për të përcaktuar kush do të fliste i pari, dhe sa vijon ishte rezultati, në mënyrë specifike: 1, Oliver Cowdery; 2, Joseph Coe; 3, Samuel H. Smith; 4, Luke Johnson; 5, John S. Carter; 6, Sylvester Smith; 7, John Johnson; 8, Orson Hyde; 9, Jared Carter; 10, Joseph Smith Plaku; 11, John Smith; 12, Martin Harris. Pas lutjes konferenca u shpërnda.

Oliver Cowdery,
Orson Hyde,
Nëpunës.

SEKSIONI 103

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 24 shkurt 1834 (*History of the Church*, 2:36–39). Kjo zbulesë u mor pas arritjes në Kirtland, Ohio, të Parley P. Pratt-it dhe Lyman Wight-it, të cilët kishin ardhur nga Missouri për t'u këshilluar me Profetin lidhur me ndihmat dhe rivendosjen e Shenjtorëve në tokat e tyre në kontenë Jackson.*

1–4, Përse Zoti i lejoi Shenjtorët në kontenë Jackson të përndiqeshin; 5–10, Shenjtorët do të triumfojnë, nëse i zbatojnë urdhërimet; 11–20, Shëlbimi i Sionit do të vijë me anë të fuqisë dhe Zoti do të shkojë përpara popullit të tij; 21–28, Shenjtorët duhet të mblidhen në Sion dhe ata që e japin jetën e tyre, do ta gjejnë atë përsëri; 29–40, Vëllezër të ndryshëm thirren për të organizuar kampin e Sionit dhe për të shkuar në Sion; atyre u premtohet fitore, nëse janë besnikë.

NË të vërtetë unë ju them, miqtë e mi, vini re, unë do t'ju jap një zbulesë dhe urdhërim, që ju të mund të dini se si të [a]veproni për përmbushjen e detyrave tuaja lidhur me shpëtimin dhe [b]shëlbimin e vëllezërve tuaj, të cilët janë shpërndarë në tokën e Sionit;

2 Të [a]zbuar dhe të goditur nga duart e armiqve të mi, mbi të cilët do të derdh zemërimin tim pa masë në kohën time.

3 Sepse unë i kam lejuar ata deri tani, që ata të mund ta [a]mbushin masën e paudhësive të tyre, që kupa e tyre të mund të jetë plot;

4 Dhe që ata që e thërrasin veten me emrin tim, të mund të ndëshkohen për një stinë të vogël me një [a]ndëshkim të rëndë dhe serioz, sepse ata nuk ua

103 1*a* DeB 43:8.
b DeB 101:43–62.
2*a* DeB 101:1; 109:47.
3*a* Alma 14:10–11; 60:13.
4*a* DeB 95:1.
USH Ndëshkoj, ndëshkues.

[b]vunë veshin tërësisht porosive dhe urdhërimeve që iu dhashë.

5 Por në të vërtetë unë ju them se kam dekretuar një dekret që njerëzit e mi do ta kuptojnë, për aq sa ata i binden që nga ky çast [a]këshillës që unë, Zoti, Perëndia i tyre, do t'u jap.

6 Vini re, ata, ngaqë unë e kam dekretuar, do të fillojnë të triumfojnë ndaj armiqve të mi pikërisht që nga ky çast.

7 Dhe duke qenë të [a]kujdesshëm për t'i ruajtur të gjitha fjalët që unë, Zoti, Perëndia i tyre, do t'iu flas, ata kurrë nuk do të pushojnë së triumfuari, derisa [b]mbretëritë e botës të nënshtrohen nën këmbët e mia dhe toka t'u [c]jepet [d]shenjtorëve për ta [e]zotëruar atë përherë e përgjithmonë.

8 Por për aq sa ata nuk i [a]zbatojnë urdhërimet e mia dhe nuk janë të kujdesshëm për t'i ruajtur gjithë fjalët e mia, mbretëritë e botës do të triumfojnë ndaj tyre.

9 Sepse ata u caktuan të ishin një [a]dritë për botën dhe të ishin shpëtimtarë të njerëzve;

10 Dhe për aq sa ata nuk janë shpëtimtarë të njerëzve, ata janë si [a]kripa që e ka humbur shijen e saj dhe, si rrjedhim, nuk vlen për gjë, por për t'u flakur dhe shkelur nga këmba e njerëzve.

11 Por në të vërtetë unë ju them, unë kam shpallur se vëllezërit tuaj që janë shpërndarë, do të kthehen në [a]tokat e trashëgimisë së tyre dhe do të ndërtojnë vendet e shkretuara të Sionit.

12 Sepse pas [a]shumë shqetësimi, siç jua kam thënë në një urdhërim të mëparshëm, vjen bekimi.

13 Vini re, ky është bekimi që unë kam premtuar pas shqetësimeve tuaja dhe shqetësimeve të vëllezërve tuaj—shëlbimi juaj dhe shëlbimi i vëllezërve tuaj, madje rivendosja e tyre në tokën e Sionit, për t'u vendosur, kurrë më për t'u mposhtur.

14 Megjithatë, në qoftë se i ndotin trashëgimitë e tyre, ata do të mposhten; sepse unë nuk do t'i kursej, nëse ata i ndotin trashëgimitë e tyre.

15 Vini re, unë ju them, shëlbimi i Sionit duhet të vijë me anë të fuqisë;

16 Si rrjedhim, unë do të ngre për popullin tim një njeri që do t'i udhëheqë ata, sikurse [a]Moisiu udhëhoqi fëmijët e Izraelit.

17 Sepse ju jeni fëmijët e Izraelit dhe të [a]farës së Abrahamit dhe ju duhet të nxirreni nga skllavëria me anë të fuqisë dhe me një krah të shtrirë përpara.

18 Dhe sikurse u udhëhoqën etërit tuaj në fillim, madje kështu do të jetë shëlbimi i Sionit.

4*b* DeB 101:2; 105:2–6.
5*a* USH Këshillë.
7*a* DeB 35:24.
USH Bindje, bindur (i), bindem.
b Dan. 2:44.
c Dan. 7:27.
d USH Shenjtor.
e DeB 38:20.
8*a* Mosia 1:13; DeB 82:10.
9*a* 1 Ne. 21:6.
10*a* Mt. 5:13–16; DeB 101:39–40.
11*a* DeB 101:18.
12*a* Zbu. 7:13–14; DeB 58:4; 112:13.
16*a* Eks. 3:2–10; DeB 107:91–92.
USH Moisi.
17*a* USH Abraham—Fara e Abrahamit; Besëlidhje e Abrahamit.

19 Si rrjedhim, zemrat tuaja s'duhet të mpaken, sepse unë nuk ju them sikurse u thashë etërve tuaj: [a]Engjëlli im do të shkojë përpara jush, por jo [b]prania ime.

20 Por unë ju them juve: [a]Engjëjt e mi do të shkojnë përpara jush dhe gjithashtu prania ime, dhe për pak kohë ju do ta [b]zotëroni tokën e mirë.

21 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them se shërbëtori im Joseph Smith i Riu është [a]burri me të cilin e krahasova shërbëtorin, të cilit Zoti i [b]vreshtit i foli në shëmbëlltyrën që ju kam dhënë.

22 Si rrjedhim, shërbëtori im Joseph Smith i Riu duhet t'i thotë [a]forcës së shtëpisë sime, të rinjve të mi dhe atyre me moshë mesatare—Mblidhuni së bashku në tokën e Sionit, në tokën që e kam blerë me para, e cila më është përkushtuar mua.

23 Dhe të gjitha kishat duhet të dërgojnë burra të urtë me paratë e tyre dhe të [a]blejnë toka, sikurse i kam urdhëruar.

24 Dhe për aq sa armiqtë e mi vijnë kundër jush, për t'iu zbuar nga [a]toka ime e mirë, të cilën e kam përkushtuar të jetë toka e Sionit, madje nga tokat tuaja, pas këtyre dëshmive, të cilat ju i keni sjellë përpara meje kundër tyre, ju duhet t'i mallkoni ata;

25 Dhe këdo që ju mallkoni, unë do ta mallkoj dhe ju duhet të ma merrni hakun ndaj armiqve të mi.

26 Dhe prania ime do të jetë me ju, madje në marrjen e [a]hakut ndaj armiqve të mi, deri në brezin e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë.

27 Askush të mos ketë frikë për të dhënë jetën e tij për hirin tim; sepse cilido që e [a]jep jetën e tij për hirin tim, do ta gjejë atë përsëri.

28 Dhe kushdo që s'është i gatshëm ta japë jetën e tij për hirin tim, nuk është dishepulli im.

29 Është vullneti im që shërbëtori im [a]Sidney Rigdon ta ngrejë zërin e tij në grumbullimet në shtetet lindore, në përgatitjen e kishave për të zbatuar urdhërimet që iu kam dhënë lidhur me rivendosjen dhe shëlbimin e Sionit.

30 Është vullneti im që shërbëtori im Parley P. [a]Pratt dhe shërbëtori im Lyman Wight nuk duhet të kthehen në tokën e vëllezërve të tyre, derisa ata të gjejnë shoqërim për të shkuar në tokën e Sionit, nga dhjetë ose nga njëzetë, ose nga pesëdhjetë, ose nga njëqind, derisa të kenë fituar numrin e pesëqind vetëve nga [b]forca e shtëpisë sime.

31 Vini re, ky është vullneti

19*a* USH Engjëj.
b DeB 84:18–24.
20*a* Eks. 14:19–20.
b DeB 100:13.
21*a* DeB 101:55–58.
b USH Vresht i Zotit.
22*a* DeB 35:13–14; 105:16, 29–30.
23*a* DeB 42:35–36; 57:5–7; 58:49–51; 101:68–74.
24*a* DeB 29:7–8; 45:64–66; 57:1–2.
26*a* DeB 97:22.
27*a* Mt. 10:39; Llu. 9:24; DeB 98:13–15; 124:54.
29*a* USH Rigdon, Sidney.
30*a* USH Pratt, Parley Parker.
b DeB 101:55.

im; kërkoni e do të merrni; por njerëzit [a]jo gjithmonë e bëjnë vullnetin tim.

32 Si rrjedhim, nëse nuk mund të gjeni pesëqind, kërkoni me zell që ndoshta të gjeni treqind.

33 Dhe në qoftë se nuk mund të gjeni treqind, kërkoni me zell që ndoshta të mund të gjeni njëqind.

34 Por në të vërtetë unë ju them, një urdhërim ju jap, që ju nuk duhet të shkoni në tokën e Sionit derisa të keni gjetur njëqind vetë nga forca e shtëpisë sime, për të shkuar me ju në tokën e Sionit.

35 Si rrjedhim, siç ju thashë, kërkoni dhe do të merrni; lutuni me dëshirë që ndoshta shërbëtori im Joseph Smith i Riu të mund të shkojë me ju e të kryesojë në mes të popullit tim dhe të organizojë mbretërinë time në tokën e [a]përkushtuar e t'i vendosë fëmijët e Sionit në ligjin dhe urdhërimet që ju kanë qenë dhënë dhe që do t'ju jepen.

36 Gjithë fitorja dhe lavdia ju sillet juve nëpërmjet [a]zellit, besnikërisë dhe [b]lutjeve tuaja të besimit.

37 Dhe shërbëtori im Parley P. Pratt duhet të udhëtojë me shërbëtorin tim Joseph Smith të Riun.

38 Dhe shërbëtori im Lyman Wight duhet të udhëtojë me shërbëtorin tim Sidney Rigdon.

39 Dhe shërbëtori im Hyrum Smith duhet të udhëtojë me shërbëtorin tim Frederick G. Williams.

40 Dhe shërbëtori im Orson Hyde duhet të udhëtojë me shërbëtorin tim Orson Pratt, kudo që shërbëtori im Joseph Smith i Riu do t'i këshillojë ata, për të arritur përmbushjen e këtyre urdhërimeve që jua kam dhënë, dhe lëreni ç'mbetet në duart e mia. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 104

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit më 23 prill 1834 lidhur me urdhërin e bashkuar ose urdhërin e Kishës për përfitimin e të varfërve (*History of the Church, *2:54–60). Rasti ishte ai i një mbledhjeje të këshillit të Presidencisë së Parë dhe priftërinjve të tjerë të lartë, në të cilin nevojat e menjëhershme tokësore të njerëzve u morën në konsideratë. Urdhëri i bashkuar në Kirtland duhej të shpërndahej përkohësisht dhe të riorganizohej dhe pronësitë si kujdestari duhej të ndaheshin mes anëtarëve të urdhërit.*

1–10, Shenjtorët që bëjnë shkelje ndaj urdhërit të bashkuar do të mallkohen; 11–16, Zoti siguron për Shenjtorët e tij sipas mënyrës së tij; 17–18, Ligji i ungjillit qeveris kujdesin për të varfërit; 19–46, Kujdestaritë dhe bekimet e vëllezërve të ndryshëm caktohen; 47–53, Urdhëri i bashkuar në Kirtland dhe urdhëri në Sion duhet të veprojnë të ndarë; 54–66, Thesari i shenjtë i Zotit ngrihet për botimin e

31*a* DeB 82:10.
35*a* DeB 84:31.
36*a* USH Zell.
b DeB 104:79–82.

shkrimeve të shenjta; 67–77, Thesari i përgjithshëm i urdhërit të bashkuar duhet të veprojë mbi bazën e miratimit të përbashkët; 78–86, Ata njerëz në urdhërin e bashkuar duhet t'i paguajnë të gjitha borxhet e tyre dhe Zoti do t'i çlirojë nga robëria financiare.

NË të vërtetë unë ju them juve, miqve të mi, unë ju jap një këshillë dhe një urdhërim, lidhur me gjithë pronat që i përkasin urdhërit të cilin e urdhërova të organizohet dhe të ngrihet, për të qenë një [a]urdhër i bashkuar dhe një urdhër i përjetshëm, për të mirën e kishës sime dhe për shpëtimin e njerëzve derisa unë të vij—

2 Me premtimin e palëvizshëm dhe të pandryshueshëm se, për aq sa ata të cilët i urdhërova, ishin besnikë, ata do të bekoheshin me një shumëllojshmëri bekimesh.

3 Por për aq sa nuk ishin besnikë, ata ishin pranë mallkimit.

4 Si rrjedhim, për aq sa disa nga shërbëtorët e mi nuk e kanë zbatuar urdhërimin, por e kanë thyer besëlidhjen nëpërmjet [a]zilisë dhe fjalëve mashtruese, unë i kam mallkuar me një mallkim të ashpër dhe serioz.

5 Sepse, unë, Zoti, e kam shpallur në zemrën time se, për aq sa dikush që i përket urdhërit, do të bëjë shkelje ose, me fjalë të tjera, do ta thyejë besëlidhjen me të cilën jeni lidhur, ai do të mallkohet në jetën e tij dhe do të tërhiqet zvarrë nga ai që unë dëshiroj;

6 Sepse unë, Zoti, nuk duhet të [a]merrem nëpër këmbë për këto gjëra—

7 Dhe kjo e gjitha që të pafajshmit mes jush të mos ndëshkohen me të padrejtët; dhe që fajtorët mes jush të mos shpëtojnë; sepse unë, Zoti, ju kam premtuar një [a]kurorë lavdie në të djathtën time.

8 Si rrjedhim, për aq sa gjendeni shkelës, ju nuk mund t'i shpëtoni zemërimit tim gjatë jetës suaj.

9 Për aq sa [a]dëboheni për shkelje, ju nuk mund t'u shpëtoni [b]goditjeve të [c]Satanit deri në ditën e shëlbimit.

10 Dhe unë tani ju jap fuqi që nga ky çast që, nëse dikush mes jush, i urdhërit, gjendet shkelës dhe nuk pendohet për ligësinë, që ju do t'ua dorëzoni atë goditjeve të Satanit; dhe ai nuk do të ketë fuqi për të [a]sjellë ligësi mbi ju.

11 Është urtësi në mua; si rrjedhim, një urdhërim ju jap që ju duhet të organizoheni dhe t'i caktoni çdo njeriu [a]kujdestarinë e tij;

12 Që kushdo të mund të më japë llogari për kujdestarinë që i caktohet atij.

13 Sepse është e nevojshme që unë, Zoti, duhet ta bëj këdo të

104 1*a* DeB 78:3–15. USH Urdhër i bashkuar.
4*a* USH Lakmoj.
6*a* Gal. 6:7–9.
7*a* Isa. 62:3; DeB 76:56. USH Lavdi.
9*a* USH Shkishërim.
b DeB 82:21.
c USH Djall.
10*a* DeB 109:25–27.
11*a* DeB 42:32. USH Kujdestar, kujdestari.

[a]përgjegjshëm, si [b]kujdestar mbi bekime tokësore, të cilat i kam bërë dhe i kam përgatitur për krijesat e mia.

14 Unë, Zoti, i shtriva qiejt dhe [a]ndërtova tokën, pikërisht me [b]punën e duarve të mia; dhe gjithë gjërat në to janë të miat.

15 Dhe është qëllimi im për të siguruar për shenjtorët e mi, sepse gjithë gjërat janë të miat.

16 Por duhet të bëhet sipas [a]mënyrës sime; dhe vini re kjo është mënyra që unë, Zoti, kam shpallur për të siguruar për shenjtorët e mi, që të [b]varfërit do të lartësohen, në atë që të pasurit do të përulen.

17 Sepse [a]toka është plot dhe ka mjaft edhe për të kursyer; po, unë i përgatita të gjitha gjërat dhe u kam dhënë fëmijëve të njerëzve që të jenë [b]veprues për veten e tyre.

18 Si rrjedhim, në qoftë se dikush do të marrë nga [a]bollëku që kam krijuar dhe nuk do t'u japë nga pjesa e tij, sipas [b]ligjit të ungjillit tim, të [c]varfërve dhe nevojtarëve, ai, me të ligjtë, do t'i hapë sytë e tij në [d]ferr, duke qenë i munduar.

19 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, lidhur me pronat e [a]urdhërit—

20 Shërbëtorit im Sidney Rigdon duhet t'i caktohet vendi ku do të banojë tani dhe vendi i fabrikës së lëkurëve për kujdestarinë e tij, për mbështetjen e tij, ndërsa po punon në vreshtin tim, madje siç dëshiroj unë, kur ta urdhëroj atë.

21 Dhe të gjitha gjërat duhet të bëhen sipas këshillës së urdhërit dhe miratimit ose zërit të bashkuar të urdhërit, që banon në tokën e Kirtland-it.

22 Dhe këtë kujdestari dhe bekim, unë, Zoti, e jap mbi shërbëtorin tim Sidney Rigdon për një bekim mbi të dhe farën e tij pas tij;

23 Dhe unë do të shumoj bekime mbi të, për aq sa ai do të jetë i përulur përpara meje.

24 Dhe përsëri, shërbëtorit tim Martin Harris duhet t'i jetë caktuar, për kujdestarinë e tij, vendi i tokës të cilën shërbëtori im John Johnson e fitoi në këmbim të trashëgimisë së tij të mëparshme, për të dhe farën e tij pas tij;

25 Dhe për aq sa ai është besnik, unë do të shumoj bekime mbi të dhe farën e tij pas tij.

26 Dhe shërbëtori im Martin Harris duhet t'i përkushtojë paratë e tij për shpalljen e fjalës sime, siç do ta drejtojë shërbëtori im Joseph Smith i Riu.

27 Dhe përsëri, shërbëtori im Frederick G. Williams duhet ta ketë vendin në të cilin ai banon tani.

13*a* USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
b DeB 72:3–5, 16–22.
14*a* Isa. 42:5; 45:12. USH Krijoj, krijim.
b Psa. 19:1; 24:1.
16*a* DeB 105:5. USH Mirëqenie.
b 1 Sam. 2:7–8; Llu. 1:51–53; DeB 88:17.
17*a* DeB 59:16–20. USH Tokë.
b USH Zgjedhje e lirë.
18*a* Llu. 3:11; Jak. 2:15–16.
b DeB 42:30.
c Fja. 14:21; Mosia 4:26; DeB 52:40.
d Llu. 16:20–31.
19*a* USH Urdhër i bashkuar.

28 Dhe shërbëtori im Oliver Cowdery duhet ta ketë vendin e veçuar që lidhet me shtëpinë, i cili duhet të jetë për zyrën e shtypit, që është vendi numër një dhe gjithashtu vendi mbi të cilin ati i tij banon.

29 Dhe shërbëtorët e mi Frederick G. Williams dhe Oliver Cowdery duhet ta ketë zyrën e shtypit dhe gjithë gjërat që lidhen me të.

30 Dhe kjo do të jetë kujdestaria që do t'iu caktohet atyre.

31 Dhe për aq sa ata janë besnikë, vini re, unë do t'i bekoj dhe do të shumoj bekime mbi ta.

32 Dhe ky është fillimi i kujdestarisë të cilën ua kam caktuar, për ta dhe farën e tyre pas tyre.

33 Dhe për aq sa ata janë besnikë, unë do të shumoj bekime mbi ta dhe farën e tyre pas tyre, madje një shumëllojshmëri bekimesh.

34 Dhe përsëri, shërbëtori im John Johnson duhet ta ketë shtëpinë në të cilën banon dhe trashëgiminë, të gjithë përveç tokës që është ruajtur për të [a]ndërtuar shtëpitë e mia, e cila lidhet me atë trashëgimi, dhe ato pjesë të cilat i janë caktuar shërbëtorit tim Oliver Cowdery.

35 Dhe për aq sa ai është besnik, unë do të shumoj bekime mbi të.

36 Dhe është vullneti im që ai duhet t'i shesë pjesët që shënohen, për ndërtimin e qytetit të shenjtorëve të mi, për aq sa do t'i bëhet atij e ditur nëpërmjet [a]zërit të Shpirtit dhe sipas këshillës së urdhërit, dhe nëpërmjet zërit të urdhërit.

37 Dhe ky është fillimi i kujdestarisë që unë i kam caktuar atij, për një bekim mbi të dhe farën e tij pas tij.

38 Dhe për aq sa ai është besnik, unë do të shumoj një shumëllojshmëri bekimesh mbi të.

39 Dhe përsëri, shërbëtorit tim Newel K. [a]Whitney duhet t'i caktohen shtëpitë dhe vendi ku ai tani banon, dhe vendi e ndërtesa në të cilën dyqani tregtar qëndron, dhe gjithashtu vendi që është në cep në jug të dyqanit tregtar e gjithashtu vendi në të cilin është vendosur punishtja e hirit.

40 Dhe këtë të gjithën ia kam caktuar shërbëtorit tim Newel K. Whitney për kujdestarinë e tij, për një bekim mbi të dhe farën e tij pas tij, për përfitimin e dyqanit tregtar të urdhërit tim, të cilin e kam ngritur për hir të kunjit tim në tokën e Kirtland-it.

41 Po, në të vërtetë, kjo është kujdestaria që i kam caktuar shërbëtorit tim N. K. Whitney, madje tërë këtë dyqan tregtar, atij dhe [a]përfaqësuesit të tij, dhe farës së tij pas tij.

42 Dhe për aq sa ai është besnik në mbajtjen e urdhërimeve të mia, që ia kam dhënë, unë do të shumoj bekime mbi të dhe farën e tij pas tij, madje një shumëllojshmëri bekimesh.

43 Dhe përsëri, shërbëtorit tim, Joseph Smith të Riut, i kam caktuar vendin që është

34*a* DeB 94:3, 10.
36*a* USH Zbulesë.
39*a* USH Whitney, Newel K.
41*a* DeB 84:112–113.

përcaktuar për ndërtimin e shtëpisë sime, që është dyqind metra i gjatë dhe gjashtëdhjetë metra i gjerë, dhe gjithashtu trashëgiminë mbi të cilën banon ati i tij;

44 Dhe ky është fillimi i kujdestarisë që kam caktuar mbi të, për një bekim mbi të dhe mbi atin e tij.

45 Sepse vini re, unë kam ruajtur një trashëgimi për [a]atin e tij, për mbështetjen e tij; prandaj ai do të llogaritet në shtëpinë e shërbëtorit tim, Joseph Smith të Riut.

46 Dhe unë do të shumoj bekime mbi shtëpinë e shërbëtorit tim, Joseph Smith të Riut, për aq sa ai është besnik, madje një shumëllojshmëri bekimesh.

47 Dhe tani, një urdhërim ju jap lidhur me Sionin, që ju nuk duhet të lidheni më si një urdhër i bashkuar me vëllezërit tuaj të Sionit, veçse në këtë mënyrë—

48 Pasi të organizoheni, ju do të quheni Urdhëri i Bashkuar i [a]Kunjit të Sionit, Qyteti i Kirtland-it. Dhe vëllezërit tuaj, pasi të organizohen, do të quhen Urdhëri i Bashkuar i Qytetit të Sionit.

49 Dhe ata do të organizohen duke përdorur emrat e tyre dhe në emrin e tyre; dhe ata do ta bëjnë punën e tyre në emrin e tyre dhe duke përdorur emrat e tyre;

50 Dhe ju duhet ta bëni punën tuaj në emrin tuaj dhe duke përdorur emrat tuaj;

51 Dhe këtë e kam urdhëruar të bëhet për shpëtimin tuaj dhe gjithashtu për shpëtimin e tyre, si pasojë e [a]dëbimit të tyre dhe të asaj që do të ndodhë.

52 [a]Besëlidhjet e thyera nëpërmjet shkeljes, me anë të [b]zilisë dhe fjalëve mashtruese—

53 Si rrjedhim, ju shpërndaheni si një urdhër i bashkuar me vëllezërit tuaj, që nuk jeni lidhur veçse në këtë çast me ta, veçse në këtë mënyrë, sikurse thashë, me anë të kredisë siç do të bihet dakort nga ky urdhër në këshill, siç do ta lejojnë rrethanat tuaja dhe siç do të drejtojë zëri i këshillit.

54 Dhe përsëri, një urdhërim ju jap lidhur me kujdestarinë tuaj, të cilën jua kam caktuar.

55 Vini re, gjithë këto prona janë të miat ose, përndryshe, besimi juaj është i kotë e ju gjendeni hipokritë dhe besëlidhjet që keni bërë me mua, thyhen;

56 Dhe nëse pronat janë të miat, atëherë ju jeni [a]kujdestarë; përndryshe ju nuk jeni kujdestarë.

57 Por, në të vërtetë unë ju them, unë ju kam caktuar të jeni kujdestarë në shtëpinë time, madje kujdestarë me të vërtetë.

58 Për këtë qëllim ju kam urdhëruar të organizoheni, madje të shtypni [a]fjalët e mia, plotësinë e shkrimeve të mia të shenjta,

45*a* DeB 90:20.
usH Smith, Joseph, Plaku.
48*a* DeB 82:13; 94:1; 109:59.
usH Kunj.
51*a* DeB 109:47.
52*a* usH Besëlidhje.
b usH Lakmoj.
56*a* usH Kujdestar, kujdestari.
58*a* usH Përkthim i Joseph Smith-it (PJS).

zbulesat që ju kam dhënë dhe
që, tani e tutje, herë pas here do
t'jua jap—
59 Për qëllimin e ngritjes së
kishës dhe mbretërisë sime mbi
tokë dhe të përgatitjes së popu-
llit tim për [a]kohën kur unë do
të [b]banoj me ta, e cila është fare
pranë.
60 Dhe ju duhet të përgatisni
për veten tuaj një vend për një
thesar dhe duhet ta përkushtoni
atë në emrin tim.
61 Dhe ju duhet të caktoni dikë
mes jush për ta ruajtur thesarin
dhe ai duhet të shugurohet në
këtë bekim.
62 Dhe duhet të ketë një vulë
për thesarin dhe gjithë gjërat e
shenjta duhet të dorëzohen në
thesar; dhe askush mes jush
nuk duhet ta quajë të tijin atë
ose një pjesë të tij, sepse ai
duhet t'ju përkasë ju të gjithëve
së bashku.
63 Dhe unë jua jap atë pikërisht
që nga ky çast; dhe tani kujde-
suni që të shkoni dhe ta bëni të
dobishme kujdestarinë tuaj të
cilën jua kam caktuar, me për-
jashtim të gjërave të shenjta,
për qëllimin e shtypjes së këtyre
gjërave të shenjta, sikurse kam
thënë.
64 Dhe [a]përfitimet nga gjërat
e shenjta duhet të mbahen në
thesar dhe një vulë duhet të jetë
mbi të; dhe nuk duhet të përdo-
ret apo të nxirret nga thesari prej
askujt as nuk duhet të hiqet vula
që do të vihet mbi të, vetëm me
anë të zërit të urdhërit ose me
anë të urdhërimit.
65 Dhe kështu ju duhet t'i ruani
përfitimet e gjërave të shenjta në
thesar, për qëllime të shenjta.
66 Dhe ky duhet të quhet
thesari i shenjtë i Zotit; dhe një
vulë duhet të mbahet mbi të, që
ai të mund të jetë i shenjtë dhe
t'i përkushtohet Zotit.
67 Dhe përsëri, duhet të përga-
titet një thesar tjetër e të caktohet
një ruajtës për të mbajtur thesa-
rin dhe një vulë duhet të vihet
mbi të;
68 Dhe gjithë paratë që ju
merrni në kujdestaritë tuaja,
duke përmirësuar pronat që ju
kam caktuar, në shtëpitë ose në
tokat, ose në gjedhët, ose në të
gjitha gjërat, përveç shkrimeve
të shenjta që i kam ruajtur për
vete për qëllime të shenjta, du-
het të vendosen në thesar sapo
t'i merrni paratë, në qindëshe
ose në pesëdhjetëshe, ose në
njëzetëshe, ose në dhjetëshe,
ose në pesëshe.
69 Ose, me fjalë të tjera, nëse
dikush mes jush fiton pesë
dollarë, ai duhet t'i japë ato në
thesar; ose nëse fiton dhjetë, ose
njëzet, ose pesëdhjetë, ose një-
qind, ai duhet të bëjë po ashtu;
70 Dhe mos lejoni asnjë mes
jush të thotë se ato janë të tijat;
sepse ato s'duhet të quhen të
tijat, as ndonjë pjesë e tyre.
71 Dhe nuk duhet të përdoret
ndonjë pjesë e tyre as të nxirret
nga thesari, vetëm nëpërmjet
zërit dhe miratimit të përba-
shkët të urdhërit.
72 Dhe ky do të jetë zëri
dhe miratimi i përbashkët i

59*a* USH Mijëvjeçar.
b DeB 1:35–36; 29:9–11.
64*a* IE fitime ose të ardhura.

urdhërit—që cilido mes jush t'i thotë mbajtësit të thesarit: Unë kam nevojë për këtë për të më ndihmuar në kujdestarinë time—

73 Në qoftë se është pesë dollarë ose në qoftë se është dhjetë dollarë, ose njëzet, ose pesëdhjetë, ose njëqind, mbajtësi i thesarit do t'ia japë shumën që ai kërkon, për ta ndihmuar atë në kujdestarinë e tij—

74 Derisa ai të gjendet fajtor dhe të manifestohet përpara këshillit të urdhërit qartazi që ai nuk është një shërbëtor besnik dhe i [a]mençur.

75 Por për aq kohë sa ai është në shoqërim të plotë dhe është besnik e i mençur në kujdestarinë e tij, kjo do të jetë shenja e tij për mbajtësin e thesarit, që mbajtësi i thesarit nuk duhet t'ia ndalojë.

76 Por në rast shkeljeje, mbajtësi i thesarit do t'i nënshtrohet këshillit dhe zërit të urdhërit.

77 Dhe në rast se mbajtësi i thesarit nuk gjendet kujdestar besnik dhe i mençur, ai duhet t'i nënshtrohet këshillit dhe zërit të urdhërit e duhet të hiqet nga vendi i tij dhe [a]një tjetër duhet të caktohet në vend të tij.

78 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, lidhur me borxhet tuaja—vini re, është vullneti im që ju duhet t'i [a]paguani të gjitha [b]borxhet tuaja.

79 Dhe është vullneti im që ju duhet të [a]përuleni përpara meje dhe ta fitoni këtë bekim me anë të [b]zellit e të përulësisë dhe të lutjes së besimit.

80 Dhe për aq sa jeni të zellshëm e të përulur dhe ushtroni [a]lutjen e besimit, vini re, unë do t'i zbus zemrat e atyre të cilëve u keni borxh, derisa do t'ju dërgoj mjete për çlirimin tuaj.

81 Si rrjedhim i shkruani me të shpejtë New York-ut dhe shkruani sipas asaj që do të diktohet nga [a]Shpirti im; dhe unë do t'i zbus zemrat e atyre të cilëve u keni borxh, që t'u largohet nga mendjet e tyre për të sjellë mjerim mbi ju.

82 Dhe për aq sa jeni të [a]përulur e besnikë dhe thërrisni emrin tim, vini re, unë do t'ju jap [b]fitore.

83 Unë ju jap një premtim se ju do të çliroheni për këtë herë nga skllavëria juaj.

84 Për aq sa të gjeni një rast të merrni hua me qindra ose mijëra, madje derisa të merrni hua të mjaftueshme për t'u çliruar nga skllavëria, është privilegji juaj.

85 Dhe i vini peng pronat që i kam vënë në duart tuaja, për këtë herë, duke i dhënë emrat tuaj me anë të miratimit të përbashkët ose, përndryshe, si t'ju duket mirë juve.

86 Unë jua jap këtë privilegj, për këtë herë; dhe vini re, nëse vazhdoni të bëni gjërat që i kam vënë përpara jush, sipas urdhërimeve të mia, gjithë këto gjëra

74*a* Llu. 16:1–12.
77*a* DeB 107:99–100.
78*a* DeB 42:54.
b USH Borxh.
79*a* USH Përul, përulësi.
b USH Zell.
80*a* Jak. 5:15.
81*a* USH Frymë e Shenjtë.
82*a* Llu. 14:11; DeB 67:10.
b DeB 103:36.

janë të miat e ju jeni kujdestarët e mi dhe Zoti nuk do ta lejojë shtëpinë e tij të copëtohet. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 105

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në lumin Fishing, Missouri, më 22 qershor 1834 (*History of the Church, *2:108–111). Dhuna e turmave kundër Shenjtorëve në Missouri ishte rritur dhe grupe të organizuara prej konteve të ndryshme kishin shpallur qëllimin e tyre për t'i shkatërruar njerëzit. Profeti kishte ardhur nga Kirtland-i në krye të një pjese të njohur si Kampi i Sionit, duke sjellë veshje dhe furnizime me ushqime. Ndërsa kjo pjesë kishte ngritur kampin në lumin Fishing, Profeti mori zbulesën.*

1–5, Sioni do të ndërtohet në përputhje me ligjin çelestial; 6–13, Shëlbimi i Sionit vonohet për një stinë të vogël; 14–19, Zoti do t'i luftojë betejat e Sionit; 20–26, Shenjtorët duhet të jenë të urtë dhe të mos mburren për vepra të fuqishme, ndërkohë që mblidhen; 27–30, Toka në Jackson dhe në kontetë përreth duhet të blihet; 31–34, Pleqtë duhet të marrin një dhurim në shtëpinë e Zotit në Kirtland; 35–37, Shenjtorët që thirren dhe gjithashtu zgjidhen, do të shenjtërohen; 38–41, Shenjtorët duhet t'i ngrenë një flamur paqeje botës.

NË të vërtetë unë ju them juve që jeni mbledhur së bashku, që të mund të mësoni vullnetin tim lidhur me [a]shëlbimin e popullit tim të munduar—

2 Vini re, unë ju them, po të mos ishte për [a]shkeljet e popullit tim, duke folur lidhur me kishën dhe jo individët, ata mund të ishin shëlbuar edhe tani.

3 Por vini re, ata nuk kanë mësuar të jenë të bindur ndaj gjërave që i kërkova nga duart e tyre, por janë plot me gjithë llojet e ligësisë dhe nuk u [a]japin nga pasuria e tyre, sikurse u ka hije shenjtorëve, të varfërve dhe të munduarve mes tyre;

4 Dhe nuk janë të [a]bashkuar sipas bashkimit të kërkuar nga ligji i mbretërisë çelestiale;

5 Dhe [a]Sioni nuk mund të ndërtohet, [b]po të mos jetë përmes parimeve të [c]ligjit të mbretërisë çelestiale; përndryshe unë nuk mund ta pranoj atë për vete.

6 Dhe populli im duhet të [a]ndëshkohet derisa ata të mësojnë [b]bindjen, nëse duhet, nëpërmjet gjërave që i vuajnë.

7 Unë nuk flas lidhur me ata që caktohen për të udhëhequr popullin tim, të cilët janë

105 1*a* DeB 100:13.
2*a* DeB 104:4–5, 52.
3*a* Vep. 5:1–11; DeB 42:30. USH Përkushtoj, ligj i përkushtimit.
4*a* DeB 78:3–7.
5*a* USH Sion.
b DeB 104:15–16.
c DeB 88:22.
6*a* DeB 95:1–2. USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Bindje, bindur (i), bindem.

pleqtë e [a]parë të kishës sime, sepse ata nuk janë të gjithë nën këtë dënim;

8 Por flas lidhur me kishat e mia në vende të tjera—ka shumë që do të thonë: Ku është Perëndia i tyre? Vini re, ai do t'i çlirojë ata në kohë shqetësimi, përndryshe ne nuk do të shkojmë në Sion dhe do t'i mbajmë paratë tona.

9 Prandaj, si pasojë e [a]shkeljeve të popullit tim, është e domosdoshme për mua që pleqtë e mi duhet të presin për një stinë të vogël për shëlbimin e Sionit—

10 Që ata vetë të mund të përgatiten dhe që populli im të mund të mësohet në mënyrë më të përsosur dhe të ketë përvojë e të dijë në mënyrë më të përsosur lidhur me [a]detyrën e tyre dhe gjërat që i kërkoj nga duart e tyre.

11 Dhe kjo nuk mund të bëhet që të ndodhë derisa [a]pleqve të mi t'u [b]dhurohet fuqi nga lart.

12 Sepse vini re, unë kam përgatitur një dhurim e një bekim të madh që të [a]derdhet mbi ta, për aq sa ata janë besnikë dhe vazhdojnë me përulësi përpara meje.

13 Si rrjedhim, është e domosdoshme për mua që pleqtë e mi duhet të presin për një stinë të vogël për shëlbimin e Sionit.

14 Sepse vini re, unë nuk do të kërkoj nga duart e tyre të luftojnë beteja për Sionin; sepse, siç thashë në një urdhërim të mëparshëm, madje kështu do të përmbush—unë do t'i [a]luftoj betejat tuaja.

15 Vini re, [a]shkatërrimtarin e kam dërguar të shkatërrojë dhe shkretojë armiqtë e mi; dhe jo shumë vite më pas ata nuk do të lihen për ta ndotur trashëgiminë time dhe për të [b]blasfemuar me emrin tim, në tokat që unë i kam [c]përkushtuar për mbledhjen së bashku të shenjtorëve të mi.

16 Vini re, unë e kam urdhëruar shërbëtorin tim, Joseph Smith të Riun, t'i thotë [a]forcës së shtëpisë sime, madje luftëtarëve të mi, të rinjve të mi dhe atyre me moshë mesatare, të mblidhen së bashku për shëlbimin e popullit tim dhe të rrëzojnë përtokë kullat e armiqve të mi e t'i shpërndajnë [b]rojet e tyre;

17 Por forca e shtëpisë sime nuk ua ka vënë veshin fjalëve të mia.

18 Por për aq sa ka nga ata që ua vënë veshin fjalëve të mia, unë kam përgatitur një bekim dhe një [a]dhurim për ta, në qoftë se qëndrojnë besnikë.

19 Unë i kam dëgjuar lutjet e tyre dhe do t'i pranoj sakrificat e tyre; dhe është e domosdoshme për mua që ata duhet të sillen kaq larg për një provë të [a]besimit të tyre.

20 Dhe tani, në të vërtetë unë ju them, një urdhërim ju jap që

7*a* DeB 20:2–3.
9*a* DeB 103:4.
10*a* USH Detyrë.
11*a* USH Plak.
b DeB 38:32; 95:8. USH Dhurim (indaument).
12*a* DeB 110.
14*a* Joz. 10:12–14; Isa. 49:25; DeB 98:37.
15*a* DeB 1:13–14.
b DeB 112:24–26. USH Blasfemoj, blasfemi.
c DeB 84:3–4; 103:35.
16*a* DeB 101:55; 103:22, 30.
b USH Ruaj, roje.
18*a* DeB 110:8–10.
19*a* USH Besim.

të gjithë ata që kanë ardhur këtu, të cilët mund të qëndrojnë në krahinën përreth, duhet të qëndrojnë;

21 Dhe ata që nuk munden, të cilët kanë familje në pjesën lindore, duhet të qëndrojnë për një stinë të vogël, për aq sa shërbëtori im Joseph do t'u caktojë;

22 Sepse unë do ta këshilloj atë lidhur me këtë çështje dhe gjithë gjërat që ai do t'u caktojë atyre, do të përmbushen.

23 Dhe të gjithë njerëzit e mi që jetojnë në krahinat përreth, duhet të jenë shumë besnikë e plot lutje dhe të përulur përpara meje dhe të mos i tregojnë gjërat që iu kam zbuluar atyre, derisa të jetë urtësi në mua që ata duhet t'i tregojnë.

24 Mos flisni për gjykime, as mos u [a]mburrni me besimin, as veprat e fuqishme, por me kujdes mblidhuni së bashku, sa më shumë që të mundeni në një krahinë, në përputhje me ndjenjat e njerëzve;

25 Dhe vini re, unë do t'ju jap mirësi dhe hir në sytë e tyre, që ju të mund të pushoni në [a]paqe e siguri, ndërsa po u thoni njerëzve: Ushtroni gjykim dhe drejtësi për ne sipas ligjit dhe na shpërbleni për gabimet që na janë bërë.

26 Tani, vini re, unë ju them juve, miqve të mi, në këtë mënyrë ju mund të gjeni hir në sytë e njerëzve, deri sa [a]ushtria e Izraelit të bëhet shumë e madhe.

27 Dhe unë do t'i zbus zemrat e popullit, siç bëra me zemrën e [a]faraonit, herë pas here, deri sa shërbëtori im Joseph Smith i Riu dhe pleqtë e mi, të cilët i kam caktuar, do të kenë kohë të mbledhin forcën e shtëpisë sime,

28 Dhe të kenë dërguar burra të [a]urtë për të përmbushur atë që kam urdhëruar lidhur me [b]blerjen e të gjitha tokave që mund të blihen në kontenë Jackson dhe në kontetë që kufizohen përreth.

29 Sepse është vullneti im që këto toka duhet të blihen; dhe pasi të blihen, që shenjtorët e mi duhet t'i zotërojnë ato sipas ligjeve të [a]përkushtimit që unë i kam dhënë.

30 Dhe pasi këto toka të blihen, unë do t'i quaj [a]ushtritë e Izraelit të pafajshme për zotërimin e tokave të tyre, të cilat i kanë blerë më përpara me paratë e tyre, dhe për rrëzimin e kullave të armiqve të mi që mund të jenë mbi to, dhe për shpërndarjen e rojeve të tyre, dhe për [b]marrjen e hakut tim ndaj armiqve të mi deri në brezin e tretë dhe të katërt të atyre që më urrejnë.

31 Por fillimisht ushtria ime duhet të bëhet e madhe dhe duhet të [a]shenjtërohet përpara meje, që të mund të bëhet e

24*a* DeB 84:73.
usH Kryelartësi, krenari.
25*a* usH Paqe.
26*a* Joe. 2:11.
27*a* Zan. 47:1–12.
28*a* DeB 101:73.
b DeB 42:35–36.
29*a* DeB 42:30.
usH Përkushtoj, ligj i përkushtimit; Urdhër i bashkuar.
30*a* DeB 35:13–14; 101:55; 103:22, 26.
b DeB 97:22.
31*a* usH Shenjtërim.

bukur si dielli dhe e qartë si [b]hëna dhe që flamurët e saj të mund të jenë të tmerrshëm për gjithë kombet;

32 Që mbretëritë e kësaj bote të mund të detyrohen të njohin se mbretëria e Sionit është me të vërtetë [a]mbretëria e Perëndisë tonë dhe e Krishtit të tij; si rrjedhim, ne duhet t'u [b]nënshtrohemi ligjeve të tij.

33 Në të vërtetë unë ju them, është e domosdoshme për mua që pleqtë e parë të kishës sime duhet ta marrin [a]dhurimin e tyre nga lart, në shtëpinë time, të cilën e kam urdhëruar të ngrihet në emrin tim në tokën e Kirtland-it.

34 Dhe ato urdhërime që kam dhënë lidhur me Sionin dhe [a]ligjet e tij, duhet të kryhen dhe të përmbushen, pas shëlbimit të tij.

35 Ka patur një ditë [a]thirrjeje, por koha ka ardhur për një ditë zgjedhjeje; dhe duhet të zgjidhen ata që janë të [b]denjë.

36 Dhe do t'i manifestohen shërbëtorit tim, me anë të zërit të Shpirtit, ata që janë [a]zgjedhur; dhe ata do të [b]shenjtërohen;

37 Dhe për aq sa e ndjekin [a]kështillën që marrin, ata do të kenë fuqi pas shumë ditësh për të përmbushur gjithë gjërat që lidhen me Sionin.

38 Dhe përsëri unë ju them, bëni apel për paqe, jo vetëm njerëzve që ju kanë goditur, por gjithashtu të gjithë njerëzve;

39 Dhe ngrini një [a]flamur [b]paqeje dhe u bëni thirrje për paqe fundeve të tokës;

40 Dhe u bëni propozime për paqe atyre që ju kanë goditur, sipas zërit të Shpirtit që është në ju, dhe gjithë [a]gjërat do të veprojnë së bashku për të mirën tuaj.

41 Si rrjedhim, jini besnikë; dhe vini re, dhe shihni, unë jam [a]me ju madje deri në fund. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 106

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 25 nëntor 1834 (*History of the Church, *2:170–171). Kjo zbulesë i drejtohet Warren A. Cowdery-t, një vëllai më të madh të Oliver Cowdery-t.*

1–3, Warren A. Cowdery thirret si udhëheqës kryesues lokal; 4–5, Ardhja e Dytë nuk do t'i befasojë fëmijët e dritës si një hajdut; 6–8, Bekime të mëdha ndjekin shërbimin besnik në Kishë.

31*b* KiK. 6:10; DeB 5:14; 109:73.
32*a* Zbu. 11:15. USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
b USH Qeveri.
33*a* DeB 95:8–9. USH Dhurim (indaument).
34*a* DMTH DeB 42 njihet si "Ligji".
35*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
b USH Denjë (i), denjësi.
36*a* DeB 95:5. USH Zgjedh, zgjodha, zgjedhur.
b USH Shenjtërim.
37*a* USH Këshillë.
39*a* USH Flamur.
b USH Paqe.
40*a* Rom. 8:28; DeB 90:24; 100:15.
41*a* Mt. 28:19–20.

ËSHTË vullneti im që shërbëtori im Warren A. Cowdery duhet të caktohet dhe shugurohet një prift i lartë kryesues mbi kishën time, në tokën e [a]Lirisë dhe krahinat përreth;

2 Dhe duhet të predikojë ungjillin tim të përjetshëm dhe ta ngrejë zërin e tij e t'i paralajmërojë njerëzit, jo vetëm në vendin e tij, por në kontetë rrethuese;

3 Dhe ta përkushtojë tërë kohën e tij në këtë thirrje të lartë e të shenjtë, të cilën unë tani ia jap atij, [a]duke kërkuar me zell [b]mbretërinë e qiellit dhe drejtësinë e saj, dhe të gjitha gjërat e nevojshme do t'u shtohen atyre; sepse [c]punëtori është i denjë për shpërblimin e tij.

4 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, [a]ardhja e Zotit po [b]afrohet dhe ajo e befason botën si një [c]hajdut nëpër natë—

5 Si rrjedhim, ngjishini ijët tuaja, që ju të mund të jeni fëmijët e [a]dritës dhe që dita të mos ju [b]befasojë si një hajdut.

6 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, pati gëzim në qiell kur shërbëtori im Warren iu përkul skeptrit tim dhe e veçoi veten nga dredhitë e njerëzve;

7 Si rrjedhim, bekuar qoftë shërbëtori im Warren, sepse unë do të kem mëshirë për të; dhe, pavarësisht nga [a]kotësia e zemrës së tij, unë do ta ngre atë, për aq sa ai do të përulet përpara meje.

8 Dhe unë do t'i jap [a]hir dhe siguri kudo që të ndodhet; dhe nëse ai vazhdon të jetë një dëshmitar besnik dhe një dritë për kishën, unë kam përgatitur një kurorë për të në [b]ndërtesat e Atit tim. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 107

*Zbulesë për priftërinë, dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, e datës 28 mars 1835 (*History of the Church*, 2:209–217). Në datën e përmendur, të Dymbëdhjetët u takuan në këshill, duke rrëfyer dobësitë dhe paaftësitë e tyre individuale, duke shprehur pendim dhe duke kërkuar udhërrëfim të mëtejshëm nga Zoti. Ata ishin gati të ndaheshin nëpër misione për në distriktet e caktuara. Edhe pse pjesë të këtij seksioni u morën në ditën e përmendur, analet historike pohojnë se pjesë të ndryshme u morën në kohë të ndryshme, disa aq herët sa nëntori 1831.*

1–6, Ka dy priftëri: Melkizedeke dhe Aarone; 7–12, Ata që mbajnë Priftërinë Melkizedeke, kanë fuqi të veprojnë në të gjitha detyrat e

106 1*a* DMTH qyteti i Lirisë, New York-u, dhe rrethinat.
3*a* Mt. 6:33.
b USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
c Mt. 10:10; DeB 31:5.
4*a* Jak. 5:8.
b USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
c 1 The. 5:2.
5*a* USH Dritë, dritë e Krishtit.
b Zbu. 16:15.
7*a* USH Kotë (i), kotësi.
8*a* USH Hir.
b Gjo. 14:2; Eth. 12:32–34; DeB 59:2; 76:111; 81:6; 98:18.

Kishës; 13–17, Peshkopi me këshillin e tij kryesojnë mbi Priftërinë Aarone, e cila administron në ordinancat e jashtme; 18–20, Priftëria Melkizedeke mban çelësat e gjithë bekimeve shpirtërore; Priftëria Aarone mban çelësat e shërbesës së engjëjve; 21–38, Presidencia e Parë, të Dymbëdhjetët dhe të Shtatëdhjetët përbëjnë kuorumet kryesuese, vendimet e të cilëve duhet të merren në unitet dhe drejtësi; 39–52, Rendi patriarkal ngrihet nga Adami te Noeu; 53–57, Shenjtorët e lashtë u mblodhën në Adam-ondi-Ahman dhe Zoti iu shfaq atyre; 58–67, Të Dymbëdhjetët duhet t'i vendosin në rregull të ngarkuarit e Kishës; 68–76, Peshkopët shërbejnë si gjykatës të përbashkët në Izrael; 77–84, Presidencia e Parë dhe të Dymbëdhjetët përbëjnë gjykatën më të lartë në Kishë; 85–100, Presidentët e priftërisë qeverisin kuorumet e tyre përkatëse.

KA, në kishë, dy priftëri, domethënë, [a]Priftëria Melkizedeke dhe [b]Aarone, duke përfshirë atë Levitike.

2 Përse e para quhet Priftëria Melkizedeke është sepse [a]Melkizedeku ishte një prift i lartë i shquar.

3 Përpara kohës së tij ajo quhej *Priftëria e Shenjtë, sipas [a]Urdhërit të Birit të Perëndisë.*

4 Por për shkak të respektit ose [a]nderimit për emrin e Qenies Supreme, për të shmangur përsëritjen shumë të shpeshtë të emrit të tij, ata, kisha, në ditët e lashta, e quajtën atë priftëri sipas Melkizedekut ose Priftëria Melkizedeke.

5 Gjithë autoritetet ose detyrat e tjera në kishë janë [a]shtesa të kësaj priftërie.

6 Por ka dy ndarje ose pjesë të mëdha—njëra është Priftëria Melkizedeke dhe tjetra është Priftëria Aarone ose [a]Levitike.

7 Detyra e një [a]plaku vjen nën priftërinë e Melkizedekut.

8 Priftëria Melkizedeke mban të drejtën e kryesimit dhe ka fuqi e [a]autoritet mbi gjithë detyrat në kishë, në të gjitha epokat e botës, për të administruar në gjërat shpirtërore.

9 [a]Presidencia e Priftërisë së Lartë, sipas urdhërit të Melkizedekut, ka të drejtë të veprojë në të gjitha detyrat në kishë.

10 [a]Priftërinjtë e lartë sipas urdhërit të Priftërisë Melkizedeke kanë të [b]drejtë të veprojnë në detyrat e tyre, nën drejtimin e presidencisë, në administrimin e gjërave shpirtërore dhe gjithashtu në detyrën e një plaku, prifti (të urdhërit Levitik), mësuesi, dhjaku dhe anëtari.

11 Një plak ka të drejtë të veprojë në vend të tij, kur prifti i lartë nuk është i pranishëm.

12 Prifti i lartë dhe plaku duhet të administrojnë në gjëra

107 1*a* USH Priftëri Melkizedeke.
b USH Priftëri Aarone.
2*a* PJS, Zan. 14:25–40; DeB 84:14.
USH Melkizedek.
3*a* Alma 13:3–19; DeB 76:57.
4*a* USH Nderim.
5*a* DeB 84:29; 107:14.
6*a* LiP. 10:8–9.
7*a* USH Plak.
8*a* USH Autoritet.
9*a* DeB 81:2; 107:22, 65–67, 91–92.
10*a* USH Prift i lartë.
b DeB 121:34–37.

shpirtërore, në përputhje me besëlidhjet dhe urdhërimet e kishës; dhe ata kanë të drejtë të veprojnë në të gjitha detyrat e kishës, kur nuk ka të pranishëm autoritete më të larta.

13 Priftëria e dytë quhet [a]Priftëria e Aaronit, sepse iu dha [b]Aaronit dhe farës së tij, përgjatë gjithë brezave të tyre.

14 Përse quhet priftëria më e vogël është ngaqë ajo është një [a]shtesë e më të madhes ose Priftërisë Melkizedeke dhe ka fuqi në administrimin e ordinancave të jashtme.

15 [a]Këshilli i peshkopit është presidencia e kësaj priftërie dhe mban çelësat ose autoritetin e saj.

16 Askush nuk ka të drejtë të ligjshme në këtë detyrë, për të mbajtur çelësat e kësaj priftërie, përveç nëse ai është një pasardhës i [a]drejtpërdrejtë i Aaronit.

17 Por meqë një prift i lartë i Priftërisë Melkizedeke ka autoritet të veprojë në gjithë detyrat më të vogla, ai mund të veprojë në detyrën e peshkopit, kur asnjë pasardhës i drejtpërdrejtë i Aaronit nuk mund të gjendet, me kusht që ai të thirret dhe të veçohet e [a]shugurohet në këtë fuqi nga duart e [b]Presidencisë së Priftërisë Melkizedeke.

18 Fuqia dhe autoriteti i priftërisë më të lartë ose Melkizedeke është të mbajë [a]çelësat e të gjitha bekimeve shpirtërore të kishës—

19 Të ketë privilegjin e marrjes së [a]mistereve të mbretërisë së qiellit, t'i bëjë qiejt të hapen për ta, të komunikojë me kuvendin e [b]përgjithshëm dhe kishën e të Parëlindurit dhe të gëzojë shoqërimin dhe praninë e Perëndisë, Atit, dhe Jezusit, [c]ndërmjetësit të besëlidhjes së re.

20 Fuqia dhe autoriteti i priftërisë më të vogël ose Aarone është të mbajë [a]çelësat e shërbesës së engjëjve dhe të administrojë në [b]ordinancat e jashtme, letrën e ungjillit, [c]pagëzimin e pendimit për [d]heqjen e mëkateve, në përputhje me besëlidhjet dhe urdhërimet.

21 Është e nevojshme të ketë presidentë ose drejtues kryesues që dalin apo caktohen prej tyre ose nga mesi i atyre që shugurohen në detyra të ndryshme në këto dy priftëri.

22 Nga [a]Priftëria Melkizedeke, tre Priftërinj të Lartë [b]Kryesues, të zgjedhur nga grupi, të caktuar e shuguruar në atë detyrë dhe

13*a* USH Priftëri Aarone.
b USH Aaron, vëlla i Moisiut.
14*a* DeB 20:52; 107:5.
15*a* USH Peshkop.
16*a* DeB 68:14–21; 107:68–76.
17*a* USH Shuguroj, shugurim.
b DeB 68:15.
18*a* USH Çelësa të priftërisë.
19*a* Alma 12:9–11; DeB 63:23; 84:19–22. USH Mistere të Perëndisë.
b Heb. 12:22–24.
c USH Ndërmjetës.
20*a* DeB 13:1; 84:26–27.
b USH Ordinanca.
c USH Pagëzim, pagëzoj.
d USH Heqje e mëkateve.
22*a* USH Priftëri Melkizedeke.
b DeB 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92.

të ᶜmbështetur nga mirëbesimi, besimi dhe lutja e kishës, përbëjnë një kuorum të Presidencisë së Kishës.

23 ᵃDymbëdhjetë këshilltarët udhëtues thirren të jenë Dymbëdhjetë ᵇApostujt ose dëshmitarët e veçantë të emrit të Krishtit në gjithë botën—duke ndryshuar kështu nga drejtuesit e tjerë në kishë në detyrat e thirrjes së tyre.

24 Dhe ata formojnë një kuorum, të barabartë në autoritet dhe fuqi me tre presidentët e përmendur më parë.

25 Të ᵃShtatëdhjetët gjithashtu thirren për të predikuar ungjillin dhe për të qenë dëshmitarë të veçantë tek Johebrenjtë dhe në të gjithë botën—duke ndryshuar kështu nga drejtues të tjerë në kishë në detyrat e thirrjes së tyre.

26 Dhe ata formojnë një kuorum, të barabartë në autoritet me atë të Dymbëdhjetë dëshmitarëve të veçantë ose Apostujve të sapopërmendur.

27 Dhe çdo vendim, i bërë nga secili prej këtyre kuorumeve, duhet të jetë me anë të zërit unanim të tyre; që është, që çdo anëtar i secilit kuorum duhet të bjerë dakort me vendimet e tij, me qëllim që t'i bëjnë vendimet e tyre të së njëjtës fuqi ose vlefshmëri njëri me tjetrin—

28 Shumica mund të formojë një kuorum kur rrethanat e bëjnë të pamundur të jetë ndryshe—

29 Në qoftë se ky s'është rasti, vendimet e tyre nuk kanë të drejtë për të njëjtat bekime që kishin vendimet e një kuorumi të tre presidentëve në lashtësi, të cilët u shuguruan sipas urdhërit të Melkizedekut dhe ishin burra të drejtë dhe të shenjtë.

30 Vendimet e këtyre kuorumeve ose të secilit prej tyre, duhet të merren gjithë ᵃdrejtësi, shenjtëri e përulësi të zemrës, butësi e durim, dhe besim, dhe ᵇvirtyt, dhe dituri, vetkontroll, qëndresë, perëndishmëri, mirësi vëllazërore dhe dashuri hyjnore;

31 Ngaqë premtimi është: nëse këto gjëra gjenden me shumicë në ta, ata nuk do të jenë të ᵃpafryt në diturinë e Zotit.

32 Dhe në rast se ndonjë vendim i këtyre kuorumeve bëhet në padrejtësi, ai mund të sillet përpara një kuvendi të përgjithshëm të disa kuorumeve, që përbëjnë autoritetet shpirtërore të kishës; përndryshe nuk mund të ketë apelim nga vendimi i tyre.

33 Të Dymbëdhjetët janë një Këshill i Lartë Kryesues Udhëtues, për të vepruar në emër të Zotit, nën drejtimin e Presidencisë së Kishës, në përputhje me atë që qielli ka krijuar; për të ngritur kishën dhe për të rregulluar të gjitha punët e saj në të gjitha kombet, së pari

22*c* USH Përkrahje e udhëheqësve të kishës.
23*a* DeB 107:33–35.
b USH Apostull.
25*a* USH Shtatëdhjetë (i).
30*a* DeB 121:36.
USH Drejtë (i), drejtësi.
b DeB 121:41.
USH Virtyt.
31*a* 2 Pj. 1:5–8.

tek [a]Johebrenjtë dhe më pas tek Judenjtë—

34 Të shtatëdhjetët duhet të veprojnë në emër të Zotit, nën drejtimin e të [a]Dymbëdhjetëve ose të këshillit të lartë udhëtues, në ngritjen e kishës dhe rregullimin e gjithë punëve të saj në të gjitha kombet, së pari tek Johebrenjtë dhe më pas tek Judenjtë—

35 Të Dymbëdhjetët duke qenë të dërguar, duke mbajtur çelësat, për të hapur derën me anë të shpalljes së ungjillit të Jezu Krishtit, dhe së pari tek Johebrenjtë dhe më pas tek Judenjtë.

36 [a]Këshillat e lartë lokalë, në kunjat e Sionit, formojnë një kuorum të barabartë në autoritet në punët e kishës, në gjithë vendimet e tyre, me kuorumin e presidencisë ose të këshillit të lartë udhëtues.

37 Këshilli i lartë në Sion formon një kuorum të barabartë në autoritet në punët e kishës, në gjithë vendimet e tyre, me këshillat e të Dymbëdhjetëve në kunjat e Sionit.

38 Është detyra e këshillit të lartë udhëtues të thërrasë të [a]Shtatëdhjetët, kur ata kanë nevojë për ndihmë, për të përmbushur thirrjet e ndryshme për predikimin dhe administrimin e ungjillit, në vend të ndonjë tjetri.

39 Është detyra e të Dymbëdhjetëve, në të gjitha degët e mëdha të kishës, të shugurojnë shërbestarë [a]ungjilltarë, siç do t'u caktohet atyre me anë të zbulesës—

40 Urdhëri i kësaj priftërie u ngrit që të kalohej nga ati te biri dhe u përket me të drejtë pasardhësve të drejtpërdrejtë të farës së zgjedhur, të cilëve iu bënë premtimet.

41 Ky urdhër u krijua në ditët e [a]Adamit dhe kaloi nëpërmjet [b]linjës së prejardhjes në mënyrën e mëposhtme:

42 Nga Adami te [a]Sethi, që u shugurua nga Adami në moshën gjashtëdhjetenëntëvjeçare dhe u bekua prej tij tre vjet përpara vdekjes së tij (Adamit) dhe mori premtimin e Perëndisë prej atit të tij, që pasardhësit e tij duhet të zgjidhen nga Zoti dhe që ata duhet të ruhen deri në mbarim të tokës;

43 Sepse ai (Sethi) ishte një burrë i [a]përsosur dhe [b]paraqitja e tij ishte paraqitja e saktë e atit të tij, aq shumë sa ai dukej se ngjante me atin e tij në gjithçka dhe mund të dallohej prej tij vetëm nga mosha.

44 Enosi u shugurua në moshën njëqind e tridhjetë e katër vjeç e katër muaj, nga dora e Adamit.

45 Perëndia thirri Kainin në shkretëtirë në vitin e dyzetë të moshës së tij; dhe ai takoi Adamin në udhëtimin për në vendin Shedolamak. Ai ishte

33*a* 1 Ne. 13:42; 3 Ne. 16:4–13; DeB 90:8–9.
34*a* DeB 112:21.
36*a* USH Këshill i lartë.
38*a* USH Shtatëdhjetë (i).
39*a* USH; Patriark, patriarkal.
41*a* USH Adam.
b Zan. 5; DeB 84:6–16; Mois. 6:10–25.
42*a* USH Seth.
43*a* USH Përsosur (i).
b Zan. 5:3.

tetëdhjetë e shtatë vjeç kur mori shugurimin e tij.

46 Mahalaleeli ishte katërqind e nëntëdhjetë e gjashtë vjeç dhe shtatë ditë kur u shugurua nën dorën e Adamit, i cili gjithashtu e bekoi atë.

47 Jaredi ishte dyqind vjeç kur u shugurua nën dorën e Adamit, i cili gjithashtu e bekoi atë.

48 [a]Enoku ishte njëzet e pesë vjeç kur u shugurua nën dorën e Adamit; dhe ai ishte gjashtëdhjetë e pesë dhe Adami e bekoi.

49 Dhe ai pa Zotin dhe eci me të, dhe ai ishte përpara fytyrës së tij vazhdimisht; dhe ai [a]eci me Perëndinë treqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet, duke e bërë atë katërqindetridhjetëvjeçar kur u [b]mor në qiell.

50 [a]Methuselahu ishte njëqind vjeç kur u shugurua nën dorën e Adamit.

51 Lameku ishte tridhjetë e dy vjeç kur u shugurua nën dorën e Sethit.

52 [a]Noeu ishte dhjetë vjeç kur u shugurua nën dorën e Methuselahut.

53 Tre vjet përpara vdekjes së Adamit, ai thirri Sethin, Enokun, Kainin, Mahaleleelin, Jaredin, Enokun dhe Methuselahun, të cilët ishin që të gjithë [a]priftërinj të lartë, me pjesën e mbetur të pasardhësve të tij që ishin të drejtë, në luginën e [b]Adam-ondi-Ahmanit dhe atje u dha atyre bekimin e tij të fundit.

54 Dhe Zoti iu shfaq atyre dhe ata u ngritën e bekuan [a]Adamin dhe e quajtën atë [b]Mikael, princi, kryeengjëlli.

55 Dhe Zoti i dha ngushëllim Adamit dhe i tha atij: Unë të kam caktuar të jesh në krye; një mori kombesh do të vijë prej teje dhe ti je një [a]princ mbi ta përgjithmonë.

56 Dhe Adami u ngrit në mes të grumbullimit; dhe pavarësisht se ishte kërrusur nga mosha, duke qenë i mbushur me Frymën e Shenjtë, [a]parashikoi çfarëdo që do t'i ndodhte pasardhësve të tij në brezin e fundit.

57 Këto gjëra u shkruan të gjitha në librin e Enokut dhe do të dëshmohen në kohën e duhur.

58 Është detyra e të [a]Dymbëdhjetëve, gjithashtu, të [b]shugurojnë dhe vënë në rregull gjithë drejtuesit e tjerë të kishës, në përputhje me zbulesën që thotë:

59 Kishës së Krishtit në tokën e Sionit, shtuar [a]ligjeve të kishës lidhur me punën e kishës—

60 Në të vërtetë, unë ju them, thotë Zoti i Ushtrive, duhet të ketë pleq [a]kryesues që të kryesojnë mbi ata që mbajnë detyrën e një plaku;

48*a* USH Enok.
49*a* Zan. 5:22; Heb. 11:5; Mois. 7:69.
b USH Qenie të ngritura në qiell.
50*a* USH Methuselah.
52*a* USH Noe, patriark i Biblës.
53*a* USH Prift i lartë.
b DeB 78:15; 116:1. USH Adam-ondi-Ahman.
54*a* DeB 128:21. USH Adam.
b USH Mikael.
55*a* DeB 78:16.
56*a* Mois. 5:10.
58*a* USH Apostull.
b USH Shuguroj, shugurim.
59*a* DeB 43:2–9.
60*a* DeB 107:89–90.

61 Dhe gjithashtu [a]priftërinj që të kryesojnë mbi ata që mbajnë detyrën e një prifti;

62 Dhe gjithashtu mësues që të [a]kryesojnë mbi ata që mbajnë detyrën e një mësuesi, në mënyrë të ngjashme, dhe gjithashtu dhjakët—

63 Si rrjedhim, nga dhjaku te mësuesi dhe nga mësuesi te prifti, dhe nga prifti te plaku, veçanërisht ndërsa caktohen, sipas besëlidhjeve dhe urdhërimeve të kishës.

64 Më pas vjen Priftëria e Lartë, që është më e madhja nga të gjitha.

65 Si rrjedhim, duhet që të caktohet një nga Priftëria e Lartë për të kryesuar mbi priftërinë dhe ai do të quhet Presidenti i Priftërisë së Lartë të Kishës;

66 Ose, me fjalë të tjera, Prifti i Lartë [a]Kryesues mbi Priftërinë e Lartë të Kishës;

67 Prej saj vjen administrimi i ordinancave dhe bekimeve mbi kishën, [a]me anë të vënies së duarve.

68 Si rrjedhim, detyra e një peshkopi nuk është e barabartë me të; sepse detyra e një [a]peshkopi është në administrimin e të gjitha gjërave tokësore;

69 Megjithatë, një peshkop duhet të zgjidhet nga [a]Priftëria e Lartë, në qoftë se ai nuk është një pasardhës i [b]drejtpërdrejtë i Aaronit;

70 Sepse, në qoftë se nuk është pasardhës i drejtpërdrejtë i Aaronit, ai nuk mund t'i mbajë çelësat e asaj priftërie.

71 Megjithatë, një prift i lartë, që është, sipas urdhërit të Melkizedekut, mund të veçohet në shërbesën e gjërave tokësore, duke patur një dituri për to me anë të Shpirtit të së vërtetës;

72 Dhe gjithashtu të jetë një [a]gjykatës në Izrael, për të bërë punën e kishës, për të qëndruar në gjykim ndaj shkelësve nëpërmjet dëshmisë, sikurse do të vihet përpara tij sipas ligjeve, me anë të ndihmës së këshilltarëve të tij, të cilët ai i ka zgjedhur dhe do t'i zgjedhë mes pleqve të kishës.

73 Kjo është detyra e një peshkopi i cili nuk është një pasardhës i drejtpërdrejtë i Aaronit, por është shuguruar në Priftërinë e Lartë sipas urdhërit të Melkizedekut.

74 Kështu ai do të jetë një gjykatës, madje një gjykatës i përbashkët mes banorëve të Sionit, ose në kunjin e Sionit, ose në ndonjë degë të kishës ku do të dërgohet për t'u veçuar në këtë shërbesë, derisa kufijtë e Sionit të zgjerohen dhe të bëhet e nevojshme për të patur peshkopë ose gjykatës të tjerë në Sion ose diku tjetër.

75 Dhe për aq sa ka peshkopë të tjerë të caktuar, ata do të veprojnë në të njëjtën detyrë.

76 Por një pasardhës i drejtpërdrejtë i Aaronit ka të drejtë të ligjshme për presidencinë e

61*a* DeB 107:87.
62*a* DeB 107:85–86.
66*a* DeB 107:9, 91–92. USH President.
67*a* USH Duar, vënie e.
68*a* USH Peshkop.
69*a* USH Priftëri Melkizedeke.
b DeB 68:14–24; 84:18; 107:13–17.
72*a* DeB 58:17–18.

kësaj priftërie, për [a]çelësat e kësaj shërbese, për të vepruar në detyrën e peshkopit në mënyrë të pavarur, pa këshilltarë, përveçse në një rast ku një President i Priftërisë së Lartë, sipas urdhërit të Melkizedekut, provohet, për të qëndruar si gjykatës në Izrael.

77 Dhe vendimi i secilit prej këtyre këshillave, në përputhje me urdhërimin që thotë:

78 Përsëri, në të vërtetë, unë ju them, puna më e rëndësishme e kishës dhe rastet më të [a]vështira të kishës, për aq sa nuk shprehet kënaqësi për vendimin e peshkopit ose të gjykatësve, duhet t'i dorëzohen dhe t'i çohen këshillit të kishës, përpara [b]Presidencisë së Priftërisë së Lartë.

79 Dhe Presidencia e këshillit të Priftërisë së Lartë duhet të ketë fuqi për të thirrur priftërinj të tjerë të lartë, madje dymbëdhjetë, për të ndihmuar si këshilltarë; dhe kështu Presidencia e Priftërisë së Lartë dhe këshilltarët e saj do të kenë fuqi për të vendosur, bazuar në dëshminë, sipas ligjeve të kishës.

80 Dhe pas këtij vendimi nuk duhet të mbahet më në kujtesë përpara Zotit; sepse ky është këshilli më i lartë i kishës së Perëndisë dhe një vendim përfundimtar mbi kundërshtimet në çështje shpirtërore.

81 Nuk ka asnjë njeri që i përket kishës, i cili bën përjashtim nga ky këshill i kishës.

82 Dhe për aq sa një President i Priftërisë së Lartë do të bëjë shkelje, ai do të mbahet në kujtesë përpara këshillit të përbashkët të kishës, i cili duhet të ndihmohet nga dymbëdhjetë këshilltarët e Priftërisë së Lartë;

83 Dhe vendimi i tyre mbi kokën e tij duhet të jetë një fund i kundërshtimit lidhur me të.

84 Kështu, askush nuk do të përjashtohet nga [a]drejtësia dhe ligjet e Perëndisë, që të gjitha gjërat të mund të bëhen në rregull dhe në solemnitet përpara tij, në përputhje me të vërtetën dhe drejtësinë.

85 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, detyra e presidentit ndaj detyrës së një [a]dhjaku është të kryesojë mbi të dymbëdhjetë dhjakët, të ulet në këshill me ta e t'u [b]mësojë atyre detyrat e tyre, duke lartësuar njëri-tjetrin, sikurse jepet në përputhje me besëlidhjet.

86 Dhe gjithashtu detyra e presidentit ndaj detyrës së një [a]mësuesi është të kryesojë mbi njëzet e katër mësues dhe të ulet në këshill me ta, duke u mësuar atyre detyrat e thirrjes së tyre, sikurse jepet në besëlidhjet.

87 Gjithashtu detyra e presidentit mbi Priftërinë e Aaronit është të kryesojë mbi dyzet e tetë [a]priftërinj dhe të ulet në këshill me ta, për t'u mësuar

76*a* USH Çelësa të priftërisë.
78*a* DeB 102:13, 28.
b DeB 68:22.
84*a* USH Drejtësi.
85*a* USH Dhjak.
b DeB 38:23; 88:77–79, 118.
86*a* DeB 20:53–60. USH Mësues, Priftëri Aarone.
87*a* USH Prift, Priftëri Aarone.

atyre detyrat e thirrjes së tyre, sikurse jepen në besëlidhjet—

88 Ky president duhet të jetë një [a]peshkop; sepse kjo është një nga detyrat e kësaj priftërie.

89 Përsëri, detyra e presidentit ndaj detyrës së [a]pleqve është të kryesojë mbi nëntëdhjetë e gjashtë pleq dhe të ulet me ta në këshill e t'i mësojë ata sipas besëlidhjeve.

90 Kjo presidenci është e dallueshme nga ajo e të shtatëdhjetëve dhe caktohet për ata që nuk [a]udhëtojnë nëpër gjithë botën.

91 Dhe përsëri, detyra e Presidentit të detyrës së Priftërisë së Lartë është të [a]kryesojë mbi gjithë kishën dhe të jetë si [b]Moisiu—

92 Vini re, këtu është urtësi; po, që të jetë një [a]shikues, një [b]zbulues, një përkthyes dhe një [c]profet, duke patur të gjitha [d]dhuratat e Perëndisë, të cilat ai i dhuron mbi kreun e kishës.

93 Dhe është sipas vegimit që tregon urdhërin e të [a]Shtatëdhjetëve, që ata duhet të kenë shtatë presidentë për të kryesuar mbi ta, të zgjedhur nga numri i të shtatëdhjetëve;

94 Dhe presidenti i shtatë i këtyre presidentëve duhet të kryesojë mbi gjashtë të tjerët;

95 Dhe këta shtatë presidentë duhet të zgjedhin shtatëdhjetë të tjerë përveç shtatëdhjetë të parëve, të cilëve u përkasin, dhe duhet të kryesojnë mbi ta;

96 Dhe gjithashtu shtatëdhjetë të tjerë, deri shtatë herë shtatëdhjetë, në qoftë se puna në vresht patjetër e kërkon atë.

97 Dhe këta të shtatëdhjetë duhet të jenë shërbestarë [a]udhëtues, tek Johebrenjtë fillimisht dhe gjithashtu tek Judenjtë.

98 Ndërsa, në të kundërt, drejtues të tjerë të kishës, të cilët nuk u përkasin të Dymbëdhjetëve, as të Shtatëdhjetëve, nuk janë nën përgjegjësinë e udhëtimit mes gjithë kombeve, por duhet të udhëtojnë siç do ta lejojnë rrethanat e tyre, pavarësisht nëse mund të mbajnë detyra po aq të larta dhe me përgjegjësi në kishë.

99 Si rrjedhim, tani çdo njeri duhet ta mësojë [a]detyrën e tij dhe të veprojë në thirrjen që është caktuar, gjithë [b]zell.

100 Ai që është i [a]ngathët nuk do të llogaritet i [b]denjë për të qëndruar dhe ai që nuk e mëson detyrën e tij dhe tregon se nuk e miraton, nuk do të llogaritet i denjë për të qëndruar. Madje kështu. Amen.

88*a* USH Peshkop.
89*a* USH Plak.
90*a* DeB 124:137.
91*a* DeB 107:9, 65–67.
b DeB 28:2; 103:16–21.
92*a* Mosia 8:13–18.
USH Shikues.
b USH Zbulesë.
c DeB 21:1.
USH Profet.
d USH Dhurata të Shpirtit.
93*a* DeB 107:38.
USH Shtatëdhjetë (i).
97 *a* DeB 124:138–139.
99 *a* USH Detyrë.
b USH Zell.
100 *a* DeB 58:26–29.
USH Përtac, përtaci.
b USH Denjë (i), denjësi.

SEKSIONI 108

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Kirtland, Ohio, më 26 dhjetor 1835 (*History of the Church*, 2:345). Ky seksion u mor me kërkesën e Lyman Sherman-it, i cili më parë ishte shuguruar një prift i lartë dhe një i shtatëdhjetë dhe i cili kishte ardhur te Profeti me një kërkesë për një zbulesë që t'i bënte të ditur detyrën e tij.*

1–3, Lyman Sherman-i falet për mëkatet e tij; 4–5, Ai duhet të numërohet me pleqtë udhëheqës të Kishës; 6–8, Ai thirret për të predikuar ungjillin dhe për t'i forcuar vëllezërit e tij.

NË të vërtetë kështu të thotë Zoti ty, shërbëtorit tim Lyman: Mëkatet e tua të janë falur, ngaqë i je bindur zërit tim duke ardhur këtu, këtë mëngjes, për të marrë këshillë prej atij që unë kam caktuar.

2 Si rrjedhim, shpirti yt duhet të jetë në [a]paqe lidhur me gjendjen tënde shpirtërore dhe të mos i kundërvihet më zërit tim.

3 Dhe ngrihu dhe ji më i kujdesshëm që tani e tutje në mbajtjen e betimeve të tua, që i ke bërë e i bën, dhe ti do të bekohesh me bekime tepër të mëdha.

4 Prit me durim derisa kuvendi [a]solemn do të thirret prej shërbëtorëve të mi, atëherë ti do të kujtohesh me të parët e pleqve të mi dhe do të marrësh të drejtë nëpërmjet shugurimit me pjesën e mbetur të pleqve të mi, të cilët unë i kam zgjedhur.

5 Vër re, ky është [a]premtimi i Atit për ty, në qoftë se vazhdon të jesh besnik.

6 Dhe do të përmbushet për ty në atë ditë, që ti do të kesh të drejtë të [a]predikosh ungjillin tim kudo që do të të dërgoj që tani e tutje.

7 Si rrjedhim, [a]forcoji vëllezërit e tu në gjithë bisedën tënde, në gjithë lutjet e tua, në gjithë këshillat e tua dhe në gjithë veprimet e tua.

8 Dhe vër re dhe shih, unë jam me ty për të të bekuar dhe për të të [a]çliruar përgjithmonë. Amen.

SEKSIONI 109

*Lutje e dhënë në përkushtimin e tempullit në Kirtland, Ohio, më 27 mars 1836 (*History of the Church*, 2:420–426). Sipas thënies së shkruar të Profetit, kjo lutje iu dha atij me anë të zbulesës.*

1–5, Tempulli i Kirtland-it u ndërtua si një vend për Birin e Njeriut për ta vizituar; 6–21, Ai duhet të jetë një shtëpi lutjeje, agjërimi, besimi, mësimi, lavdie e rregulli dhe një shtëpi e Perëndisë; 22–33, Të papenduarit që kundërshtojnë popullin e Zotit, u ngatërrofshin;

108 2*a* USH Prehje.
4*a* DeB 109:6–10.
5*a* DeB 82:10.
6*a* USH Punë misionare.
7*a* Llu. 22:31–32.
8*a* 2 Ne. 9:19.

34–42, Shenjtorët shkofshin me fuqi për të mbledhur të drejtët e Sionit; 43–53, Shenjtorët u çlirofshin nga gjërat e tmerrshme që do të derdhen mbi të ligjtë në ditët e fundit; 54–58, Kombet dhe popujt dhe kishat u përgatitshin për ungjillin; 59–67, Judentjë, Lamanitët dhe gjithë Izraeli u shëlbefshin; 68-80, Shenjtorët u kurorëzofshin me lavdi e nder dhe fitofshin shpëtim të përjetshëm.

[a]FALË i qoftë emrit tënd, O Zot, Perëndia i Izraelit, që e mban [b]besëlidhjen dhe tregon mëshirë për shërbëtorët e tu që ecin me drejtësi përpara teje, me gjithë zemër—

2 Ti që i ke urdhëruar shërbëtorët e tu të [a]ndërtojnë një shtëpi për emrin tënd në këtë vend [Kirtland].

3 Dhe tani ti sheh, O Zot, se shërbëtorët e tu kanë bërë sipas urdhërimit tënd.

4 Dhe tani ne të kërkojmë ty, Atë i Shenjtë, në emër të Jezu Krishtit, Birit të kraharorit tënd, vetëm në emër të të cilit shpëtimi mund t'u administrohet fëmijëve të njerëzve, ne të kërkojmë ty, O Zot, ta pranosh këtë [a]shtëpi, [b]punën e duarve tona, të shërbëtorëve të tu, të cilën ti vërtet na urdhërove ta ndërtojmë.

5 Sepse ti e di që ne e kemi bërë këtë punë përmes shumë mundimi; dhe në varfëri ne kemi dhënë nga pasuria jonë për të ndërtuar një [a]shtëpi në emrin tënd, që Biri i Njeriut të mund të ketë një vend për t'ia manifestuar vetveten popullit të tij.

6 Siç ke thënë në një [a]zbulesë, të dhënë për ne, ku na quajte miqtë e tu, duke thënë: Thirreni kuvendin tuaj solemn, sikurse ju kam urdhëruar;

7 Dhe ngaqë jo të gjithë kanë besim, kërkoni me zell dhe i mësoni njëri-tjetrit fjalë urtësie; po, kërkoni nga librat më të mirë fjalë urtësie, kërkoni të mësoni, madje me anë të studimit dhe gjithashtu me anë të besimit;

8 Organizoni veten tuaj; përgatisni çdo gjë të nevojshme dhe ngrini një shtëpi, madje një shtëpi lutjeje, një shtëpi agjërimi, një shtëpi besimi, një shtëpi mësimi, një shtëpi lavdie, një shtëpi rregulli, një shtëpi të Perëndisë;

9 Që hyrjet tuaja të mund të jenë në emër të Zotit; që daljet tuaja të mund të jenë në emër të Zotit; që gjithë përshëndetjet tuaja të mund të jenë në emër të Zotit, me duar të ngritura drejt Më të Lartit.

10 Dhe tani, Atë i Shenjtë, ne të kërkojmë të na ndihmosh ne, popullin tënd, me hirin tënd, në thirrjen e kuvendit tonë solemn, që të mund të bëhet për nderin tënd dhe për pranimin tënd hyjnor;

11 Dhe në një mënyrë që ne të

109 1*a* Alma 37:37; DeB 46:32.
USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
b Dan. 9:4.
USH Besëlidhje.
2*a* DeB 88:119.
4*a* 1 Mbr. 9:3.
USH Tempull, shtëpi e Zotit.
b 2 Ne. 5:16.
5*a* DeB 124:27–28.
6*a* DeB 88:117–120.

mund të gjendemi të denjë, në sytë e tu, për të fituar plotësim të [a]premtimeve që ti na i ke bërë neve, popullit tënd, në zbulesat e dhëna për ne;

12 Që [a]lavdia jote të mund të pushojë mbi njerëzit e tu dhe mbi këtë shtëpi që ne tani ta përkushtojmë ty, që të mund të shenjtërohet dhe përkushtohet për të qenë e shenjtë dhe që prania jote e shenjtë të mund të jetë vazhdimisht në këtë shtëpi;

13 Dhe që gjithë njerëzit që do të hyjnë në pragun e shtëpisë së Zotit, të mund të ndiejnë fuqinë tënde dhe të ndihen të shtrënguar të pranojnë se ti e ke shenjtëruar atë dhe se ajo është shtëpia jote, një vend i shenjtërisë sate.

14 Dhe bëj, Atë i Shenjtë, që gjithë atyre që do të adhurojnë në këtë shtëpi, të mund t'u mësohen fjalë urtësie nga librat më të mirë dhe që të mund të kërkojnë të mësojnë me anë të studimit dhe gjithashtu me anë të besimit, sikurse ti ke thënë;

15 Dhe që ata të mund të rriten në ty e të marrin plotësi të Frymës së Shenjtë dhe të organizohen sipas ligjeve të tua e të përgatiten për të fituar çdo gjë të nevojshme;

16 Dhe që kjo shtëpi të mund të jetë një shtëpi lutjeje, një shtëpi agjërimi, një shtëpi besimi, një shtëpi mësimi, një shtëpi lavdie, një shtëpi rregulli, një shtëpi e Perëndisë, madje shtëpia jote;

17 Që të gjitha hyrjet e popullit tënd në këtë shtëpi të mund të jenë në emër të Zotit;

18 Që të gjitha daljet e tyre nga kjo shtëpi të mund të jenë në emër të Zotit;

19 Dhe që gjithë përshëndetjet e tyre të mund të jenë në emër të Zotit, me duar të shenjta, të ngritura ndaj Më të Lartit;

20 Dhe që asgjë e [a]papastër nuk do të lejohet të hyjë në shtëpinë tënde për ta ndotur atë;

21 Dhe kur njerëzit e tu të bëjnë shkelje, ndonjëri prej tyre, ata me të shpejtë të mund të pendohen e të kthehen tek ty dhe të gjejnë hir në sytë e tu e të rivendosen në bekimet që ti i ke shuguruar të derdhen mbi ata që do të të [a]nderojnë ty në shtëpinë tënde.

22 Dhe ne të kërkojmë, Atë i Shenjtë, që shërbëtorët e tu të mund të largohen nga kjo shtëpi të armatosur me fuqinë tënde dhe që emri yt të mund të jetë mbi ta e lavdia jote të jetë përreth tyre dhe [a]engjëjt e tu të ngarkohen me përgjegjësi për ta;

23 Dhe nga ky vend ata mund t'u japin lajme tepër të mëdha dhe të lavdishme, me të vërtetë, [a]fundeve të tokës, që ata të mund të dinë se kjo është puna jote dhe që ti e ke shtrirë dorën tënde për të përmbushur atë që ti ke thënë prej gojëve të profetëve, lidhur me ditët e fundit.

24 Ne të kërkojmë, Atë i Shenjtë, ta ngresh popullin që do të adhurojë dhe me nder do të

11*a* DeB 38:32; 105:11–12, 18, 33.
12*a* USH Lavdi.
20*a* DeB 94:8–9; 97:15–17.
21*a* USH Nderim.
22*a* USH Engjëj.
23*a* DeB 1:2.

mbajë një emër e qëndrim në këtë shtëpi, në të gjitha brezat dhe për përjetësi;

25 Që asnjë armë e [a]formuar kundër tyre nuk do të përparojë; që ai që gërmon [b]gropën për ta, do të bjerë vetë në të;

26 Që asnjë kombinim i ligësisë nuk do të ketë fuqi të ngrihet dhe të [a]triumfojë mbi njerëzit e tu, mbi të cilët [b]emri yt do të vihen në këtë shtëpi;

27 Dhe nëse ndonjë popull do të ngrihet kundër këtij populli, që zemërimi yt të ndizet kundër tyre;

28 Dhe nëse ata do ta godasin këtë popull, ti do t'i godasësh ata; ti do të luftosh për njerëzit e tu sikurse bëre në ditën e betejës, që ata të mund të çlirohen nga duart e gjithë armiqve të tyre.

29 Ne të kërkojmë ty, Atë i Shenjtë, të ngatërrosh dhe të habisësh, dhe t'u sjellësh turp e ngatërrim të gjithë atyre që kanë përhapur raporte të rreme larg, në botë, kundër shërbëtorit ose shërbëtorëve të tu, në qoftë se ata nuk do të pendohen, kur ungjilli i përjetshëm do të shpallet në veshët e tyre;

30 Dhe që gjithë veprat e tyre të mund të bëhen një hiç e të fshihen nga [a]breshëri dhe me anë të gjykimeve që do të dërgosh mbi ta në zemërimin tënd, që të mund të ketë një fund të [b]gënjeshtrave dhe shtrembërimeve kundër popullit tënd.

31 Sepse ti e di, O Zot, se shërbëtorët e tu kanë qenë të pafajshëm përpara teje në dhënien e dëshmisë për emrin tënd, për të cilën ata i kanë vuajtur këto gjëra.

32 Si rrjedhim, ne përgjërohemi përpara teje për një çlirim të tërë e të plotë prej kësaj [a]zgjedhe;

33 Thyeje atë, O Zot; thyeje atë nga qafat e shërbëtorëve të tu, me anë të fuqisë tënde, që ne të mund të ngrihemi në mes të këtij brezi dhe të bëjmë punën tënde.

34 O Jehova, ki mëshirë për këtë popull dhe, ngaqë të gjithë njerëzit [a]mëkatojnë, falja shkeljet popullit tënd dhe le të fshihen ato përgjithmonë.

35 Le të vuloset [a]vajosja e shërbestarëve të tu mbi ta me fuqi nga lart.

36 Le të përmbushet mbi ta, sikurse mbi ata në ditën e Rrëshajëve; le të derdhet dhurata e [a]gjuhëve mbi popullin tënd, madje gjuhëve të [b]flakta si zjarri, dhe e interpretimit të tyre.

37 Dhe le të mbushet shtëpia jote, si nga një erë që fryn furishëm, me [a]lavdinë tënde.

38 Vendos mbi shërbëtorët e tu [a]dëshminë e besëlidhjes, që kur ata të shkojnë e të shpallin fjalën tënde, të mund ta [b]vulosin ligjin dhe t'i përgatisin

25*a* Isa. 54:17.
b Fja. 26:27; 1 Ne. 14:3; 22:14.
26*a* DeB 98:22.
b 1 Mbr. 8:29.
30*a* Isa. 28:17; Mosia 12:6; DeB 29:16.
b 3 Ne. 21:19–21.
32*a* USH Zgjedhë.
34*a* Rom. 3:23; 5:12. USH Mëkat.
35*a* USH Vajos.
36*a* USH Gjuhë(ve), dhuratë e.
b Vep. 2:1–3.
37*a* DeB 84:5; 109:12. USH Lavdi.
38*a* USH Dëshmi.
b Isa. 8:16; DeB 1:8.

zemrat e shenjtorëve të tu për gjithë ato gjykime që ti je gati për t'i dërguar, në zemërimin tënd, mbi banorët e [c]tokës, për shkak të shkeljeve të tyre, që populli yt të mos e humbasë kurajon në ditën e shqetësimit.

39 Dhe në cilindo qytet që do të hyjnë shërbëtorët e tu dhe populli i atij qyteti do ta pranojë dëshminë e tyre, paqja jote dhe shpëtimi yt qofshin mbi atë qytet; që ata të mund të mbledhin nga ai qytet të drejtët, që ata të mund të vijnë në [a]Sion ose në kunjat e tij, vendet e caktuara prej teje, me këngë gëzimi të pafundëm;

40 Dhe derisa kjo të përmbushet, le të mos bien gjykimet e tua mbi atë qytet.

41 Dhe në çfarëdo qytet të hyjnë shërbëtorët e tu dhe populli i atij qyteti nuk do ta pranojë dëshminë e shërbëtorëve të tu dhe shërbëtorët e tu i paralajmërojnë ata të shpëtojnë vetveten nga ky brez i çoroditur, le të jetë mbi atë qytet sipas asaj që ti ke folur nga gojët e profetëve të tu.

42 Por çliroji ti, O Jehova, ne të kërkojmë, shërbëtorët e tu nga duart e tyre dhe pastroji ata nga gjaku i tyre.

43 O Zot, ne nuk gëzohemi në shkatërrimin e bashkënjerëzve tanë; [a]shpirtrat e tyre janë të çmuar përpara teje;

44 Por fjala jote duhet të përmbushet. Ndihmoji shërbëtorët e tu të thonë, me [a]hirin tënd duke i ndihmuar: Vullneti yt u bëftë, O Zot, dhe jo i yni.

45 Ne e dimë se ti ke folur nga goja e profetëve të tu gjëra të tmerrshme lidhur me të ligjtë, në [a]ditët e fundit—që ti do të derdhësh gjykimet e tua, pa masë;

46 Si rrjedhim, O Zot, çliroje popullin tënd nga fatkeqësia e të ligjve; bëji të aftë shërbëtorët e tu të vulosin ligjin dhe të lidhin dëshminë, që ata të mund të përgatiten kundër ditës së djegies.

47 Ne të kërkojmë, Atë i Shenjtë, t'i kujtosh ata që janë dëbuar prej banorëve të kontesë Jackson, në Missouri, nga tokat e trashëgimisë së tyre dhe thyej, O Zot, këtë zgjedhë mundimi që është vënë mbi ta.

48 Ti e di, O Zot, se ata kanë qenë tepër të shtypur dhe të munduar nga njerëz të ligj; dhe zemrat tona [a]derdhin hidhërim për shkak të barrave të tyre të rënda.

49 O Zot, për [a]sa kohë do të lejosh që ky popull ta durojë këtë mundim dhe vajtimet e të pafajshmëve të tyre të ngjiten në veshët e tu, dhe [b]gjaku i tyre të vijë si dëshmi përpara teje, dhe të mos bësh një paraqitje të dëshmisë tënde për hir të tyre?

50 Ki [a]mëshirë, O Zot, mbi turmat e liga, të cilat i kanë dëbuar njerëzit e tu, që ata të mund të

38*c* USH Tokë—Pastrimi i tokës.
39*a* Isa. 35:10.
43*a* USH Shpirt.
44*a* USH Hir.
45*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
48*a* USH Dhembshuri.
49*a* Psa. 13:1–2.
b USH Martir, martirizim.
50*a* USH Mëshirshëm (i), mëshirë.

pushojnë së shkatërruari, që ata të mund të pendohen për mëkatet e tyre, nëse pendim mund të ketë;

51 Por nëse ata nuk do të pendohen, zhvishe krahun tënd, O Zot, dhe [a]shëlbeje atë që ti e caktove një Sion për popullin tënd.

52 Dhe nëse nuk mund të jetë ndryshe, që kauza e popullit tënd të mos dështojë përpara teje, zemërimi yt u ndeztë dhe indinjata jote rëntë mbi ta, që ata të mund të flaken tutje, si rrënjët edhe degët, nën qiell;

53 Por për aq sa ata do të pendohen, ti je i hirshëm e i mëshirshëm dhe do ta largosh zemërimin tënd, kur ti sheh mbi fytyrën e Vajosurit tënd.

54 Ki mëshirë, O Zot, mbi gjithë kombet e tokës; ki mëshirë mbi sundimtarët e tokës sonë; ato parime, që u mbrojtën me kaq nder dhe fisnikëri, domethënë [a]Kushtetuta e tokës sonë, prej etërve tanë, u themelofshin përgjithmonë.

55 Kujto mbretërit, princërit, fisnikët dhe të madhërishmit e tokës, dhe gjithë njerëzit, dhe kishat, gjithë të varfërit, nevojtarët dhe të munduarit e tokës;

56 Që zemrat e tyre të mund të zbuten kur shërbëtorët e tu të shkojnë nga shtëpia jote, O Jehova, për të dhënë dëshmi për emrin tënd; që paragjykimet e tyre të mund t'i lëshojnë rrugë së [a]vërtetës dhe populli yt të mund të fitojë favor në sytë e të gjithëve;

57 Që gjithë fundet e tokës të mund ta dinë se ne, shërbëtorët e tu, e kemi [a]dëgjuar zërin tënd dhe që ti na ke dërguar;

58 Që nga mesi i gjithë këtyre, shërbëtorët e tu, bijtë e Jakobit, të mund të mbledhin të drejtët për të ndërtuar një qytet të shenjtë për emrin tënd, sikurse ti i ke urdhëruar ata.

59 Ne të kërkojmë ty t'i caktosh Sionit [a]kunja të tjerë, përveç këtij që ke caktuar, që [b]mbledhja e popullit tënd të mund të lëvizë me fuqi të madhe dhe madhështi, që vepra jote të mund të [c]shkurtohet në drejtësi.

60 Tani këto fjalë, O Zot, ne i kemi thënë përpara teje, lidhur me zbulesat dhe urdhërimet që ti na ke dhënë neve, që njihemi si [a]Johebrenjtë.

61 Por ti e di se ti ke një dashuri të madhe për fëmijët e Jakobit, të cilët janë shpërndarë mbi malet për një kohë të gjatë, në një ditë me re e të errët.

62 Ne, si rrjedhim, të kërkojmë të kesh mëshirë mbi fëmijët e Jakobit, që [a]Jeruzalemi, nga kjo orë, të mund të fillojë të shëlbehet;

63 Dhe zgjedha e robërisë mund të fillojë të thyhet nga shtëpia e [a]Davidit;

64 Dhe fëmijët e [a]Judës mund

51*a* DeB 100:13; 105:2.
54*a* 1 Pj. 2:13–15; DeB 98:5–7; 101:77, 80. USH Kushtetutë.
56*a* USH Vërtetë (e).
57*a* DeB 20:16; 76:22–24.
59*a* Isa. 54:2.
b USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
c Mt. 24:22.
60*a* 1 Ne. 13:1–32; 15:13–18.
62*a* 3 Ne. 20:29. USH Jeruzalem.
63*a* USH David.
64*a* Zak. 12:6–9; Mal. 3:4; DeB 133:13, 35. USH Juda.

të fillojnë të kthehen në [b]tokat që ti ia dhe Abrahamit, atit të tyre.

65 Dhe bëj që [a]pjesët e mbetura të Jakobit, që janë mallkuar e goditur për shkak të shkeljes së tyre, të [b]kthehen nga gjendja e tyre e egër dhe e ashpër në plotësinë e ungjillit të përjetshëm;

66 Që ata të mund të ulin armët e gjakderdhjes dhe të ndalojnë kryengritjet e tyre.

67 Dhe të gjithë pjesët e mbetura, të shpërndara të [a]Izraelit, që janë shpërndarë deri në fundet e tokës, të mund të vijnë te një njohuri e së vërtetës, të besojnë në Mesian dhe të shëlbehen nga shtypja e të gëzohen përpara teje.

68 O Zot, kujtoje shërbëtorin tënd, Joseph Smith të Riun, dhe gjithë mundimet dhe përndjekjet e tij—se si ai ka [a]lidhur besë me [b]Jehovën dhe të është betuar ty, O Perëndia i Fuqishëm i Jakobit—dhe urdhërimet që ti i ke dhënë atij, dhe se ai sinqerisht është përpjekur të bëjë vullnetin tënd.

69 Ki mëshirë, O Zot, për gruan dhe fëmijët e tij, që ata të mund të ekzaltohen në praninë tënde dhe të ruhen nga dora jote e kujdesshme.

70 Ki mëshirë për gjithë të [a]afërmit e tyre, që paragjykimet e tyre të copëtohen dhe fshihen si nga një përmbytje; që ata të mund të kthehen në besim e të shëlbehen me Izraelin dhe të dinë se ti je Perëndi.

71 Kujto, O Zot, presidentët, madje të gjithë presidentët e kishës tënde, që dora jote e djathtë të mund t'i ekzaltojë ata, me gjithë familjet e tyre dhe të afërmit e tyre, që emrat e tyre të përsëriten dhe të ruhen në kujtesë të përjetshme nga brezi në brez.

72 Kujto të gjithë kishën tënde, O Zot, me gjithë familjet e tyre dhe gjithë të afërmit e tyre, me gjithë të sëmurët dhe të munduarit e tyre, me gjithë të varfërit dhe të dobtit e tokës; që [a]mbretëria, që ti e ke ngritur pa duar, të mund të bëhet një mal i madh e të mbushë tërë tokën;

73 Që kisha jote të mund të dalë nga vendi i shkretë i errësirës dhe të shkëlqejë e bukur si [a]hëna, e shndritshme si dielli dhe e tmerrshme si një ushtri me flamurë;

74 Dhe të zbukurohet si një nuse për atë ditë kur ti do të zbulosh qiejt dhe do t'i bësh malet të [a]rrjedhin poshtë në praninë tënde e [b]luginat të lartësohen, vendet e ashpra të sheshohen; që lavdia jote të mbushë tokën;

75 Që kur boria do të bjerë për të vdekurit, ne do të [a]kapemi

64*b* Zan. 17:1–8.
usH Tokë e premtuar.
65*a* 2 Ne. 30:3; Alma 46:23–24; 3 Ne. 20:15–21; DeB 19:27.
b 2 Ne. 30:6; 3 Ne. 21:20–22.
usH Kthim, kthyer (i).
67*a* usH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
68*a* usH Besëlidhje.
b usH Jehova.
70*a* DMTH të afërmit.
72*a* Dan. 2:44–45; DeB 65:2.
73*a* KiK. 6:10; DeB 5:14; 105:31.
74*a* DeB 133:21–22, 40.
b Isa. 40:4; Llu. 3:5; DeB 49:23.
75*a* 1 The. 4:17.

në re për të të takuar ty, që ne të mund të jemi përherë me Zotin;

76 Që rrobat tona të mund jenë të pastra, që ne të mund të vishemi me [a]rrobën e drejtësisë, me palma nëpër duar dhe [b]kurora lavdie në kokat tona e të korrim [c]gëzim të përjetshëm për gjithë [d]vuajtjet tona.

77 O Zot, Perëndia i Plotfuqishëm, na dëgjo në këto kërkesat tona dhe na u përgjigj nga qielli, vendi yt i shenjtë i banimit, ku ti ulesh në fron, me [a]lavdi, nder, fuqi, madhështi, forcë, sundim, të vërtetë, drejtësi, gjykim, mëshirë dhe një pafundësi të plotësisë, nga përjetësia në përjetësi.

78 O dëgjo, O dëgjo, O na dëgjo, O Zot! Dhe përgjigjiu këtyre kërkesave e prano përkushtimin e kësaj shtëpie për ty, punën e duarve tona, që ne e kemi ndërtuar për emrin tënd;

79 Dhe gjithashtu këtë kishë, për të vënë mbi të emrin tënd. Dhe na ndihmo me fuqinë e Shpirtit tënd, që ne të mund ta përziejmë zërin tonë me ata [a]serafinë të shkëlqyeshëm, ndriçues përreth fronit tënd, me thirrje përlëvdimi, duke kënduar: Hosana Perëndisë dhe [b]Qengjit!

80 Dhe këta, të vajosurit e tu, le të [a]vishen me shpëtim dhe shenjtorët e tu le të bërtasin me zë të lartë nga gëzimi. Amen dhe Amen.

SEKSIONI 110

*Vegime të dhëna Joseph Smith Profetit dhe Oliver Cowdery-t në tempullin e Kirtland-it, Ohio, më 3 prill 1836 (*History of the Church, *2:435–436). Rasti ishte ai i një mbledhjeje në ditën e Shabatit. Profeti e fillon analin e tij për këto manifestime me këto fjalë: "Pasdite, unë ndihmova presidentët e tjerë në shpërndarjen e Darkës së Zotit Kishës, duke e marrë atë nga të Dymbëdhjetët, privilegji i të cilëve ishte të vepronin te tavolina e shenjtë këtë ditë. Pasi ua kisha kryer këtë shërbim vëllezërve të mi, unë u tërhoqa te katedra, velat duke qenë të lëshuara, dhe unë u përkula, me Oliver Cowdery-n, në lutje solemne dhe të heshtur. Pasi u ngritëm nga lutja, vegimi që pason u hap përpara nesh" (*History of the Church, *2:435).*

1–10, Zoti Jehova shfaqet në lavdi dhe e pranon tempullin e Kirtland-it si shtëpinë e tij; 11–12, Moisiu dhe Eliasi secili shfaqen dhe dorëzojnë çelësat dhe periudhat e tyre të kujdestarisë; 13–16, Elija kthehet dhe dorëzon çelësat e periudhës së tij të kujdestarisë, sikurse u premtua nga Malakia.

76*a* Zbu. 7:13–15; 2 Ne. 9:14.
b USH Kurorë; Ekzaltim.
c USH Gëzim.
d Heb. 12:1–11; DeB 58:4.
77*a* USH Lavdi.
79*a* Isa. 6:1–2.
b USH Qengj i Perëndisë.
80*a* Psa. 132:16.

[a]VELI u hoq nga mendjet tona dhe [b]sytë e të kuptuarit tonë u hapën.

2 Ne pamë Zotin duke qëndruar mbi pjesën e sipërme të katedrës, përpara nesh; dhe nën këmbët e tij ishte një dysheme e punuar prej ari të pastër, me ngjyrë qelibari.

3 [a]Sytë e tij ishin si flakë zjarri; dhe flokët e kokës së tij ishin të bardhë si dëborë e pastër; [b]fytyra e tij shkëlqente më shumë se ndriçimi i diellit; dhe [c]zëri i tij ishte si tingulli i rrjedhjes së shumë ujërave, madje zëri i [d]Jehovës, duke thënë:

4 Unë jam i [a]pari dhe i fundit; unë jam ai që [b]jeton, unë jam ai që u vra; unë jam [c]avokati juaj me Atin.

5 Vini re, mëkatet tuaja ju janë [a]falur; ju jeni të pastër përpara meje; si rrjedhim, ngrini kokat tuaja dhe gëzohuni.

6 Zemrat e vëllezërve tuaj duhet të gëzohen dhe zemrat e gjithë njerëzve të mi duhet të gëzohen, të cilët, me fuqinë e tyre, kanë [a]ndërtuar këtë shtëpi për emrin tim.

7 Sepse, vini re, unë e kam [a]pranuar këtë [b]shtëpi dhe emri im do të jetë këtu; dhe unë do t'i manifestohem popullit tim në mëshirë në këtë shtëpi.

8 Po, unë do t'u [a]shfaqem shërbëtorëve të mi dhe do t'u flas me zërin tim, në qoftë se populli im do t'i zbatojë urdhërimet e mia dhe nuk do ta [b]ndotë këtë shtëpi të [c]shenjtë.

9 Po, zemrat e mijërave dhe qindra mijërave do të gëzohen së tepërmi si pasojë e [a]bekimeve që do të derdhen dhe e [b]dhurimit me të cilin shërbëtorët e mi janë dhuruar në këtë shtëpi.

10 Dhe fama e kësaj shtëpie do të përhapet në toka të huaja; dhe ky është fillimi i bekimit që do të [a]derdhet mbi kokat e popullit tim. Madje kështu. Amen.

11 Pasi ky [a]vegim u mbyll, qiejt u hapën përsëri mbi ne; dhe [b]Moisiu u shfaq përpara nesh dhe na dorëzoi [c]çelësat e [d]mbledhjes së Izraelit nga të katër cepat e tokës dhe të udhëheqjes së dhjetë fiseve nga toka e [e]veriut.

12 Pas kësaj, [a]Eliasi u shfaq dhe dorëzoi [b]periudhën e kujdestarisë së [c]ungjillit të Abrahamit, duke thënë se në ne dhe në farën tonë gjithë brezat pas nesh do të bekoheshin.

110 1*a* USH Vel.
b DeB 76:12, 19; 136:32; 138:11.
3*a* Zbu. 1:14.
b Zbu. 1:16; JS—H 1:17.
c Eze. 43:2; Zbu. 1:15; DeB 133:21–22.
d USH Jehova.
4*a* USH Parëlindur (i).
b LiP. 5:24.
c USH Avokat.
5*a* USH Fal.
6*a* DeB 109:4–5.
7*a* 2 Kro. 7:16.
b USH Tempull, shtëpi e Zotit.
8*a* DeB 50:45.
b DeB 97:15–17.
c USH Shenjtë (i).
9*a* Zan. 12:1–3; DeB 39:15; Abr. 2:8–11.
b DeB 95:8. USH Dhurim (indaument).
10*a* DeB 105:12.
11*a* USH Vegim.
b Mt. 17:3.
c USH Çelësa të priftërisë.
d Jakobi 6:2; DeB 29:7. USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
e DeB 133:26–32. USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
12*a* USH Elias.
b USH Periudhë.
c Gal. 3:6–29. USH Besëlidhje e Abrahamit.

13 Pasi ishte mbyllur ky vegim, një tjetër vegim i madh e i lavdishëm u derdh mbi ne; sepse [a]Elija profeti, i cili ishte [b]marrë në qiell pa shijuar vdekjen, qëndroi përpara nesh dhe tha:

14 Vini re, ka ardhur plotësisht koha, që ishte folur nga goja e Malakias, duke dëshmuar që ai [Elija] do të dërgohej, përpara se dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit të vinte—

15 Për t'i [a]kthyer zemrat e etërve tek fëmijët dhe të fëmijëve tek etërit, përndryshe tërë toka do të goditej me një mallkim—

16 Si rrjedhim, çelësat e kësaj periudhe të kujdestarisë jepen në duart tuaja; dhe me anë të kësaj ju mund të dini se [a]dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit është pranë, madje te dyert.

SEKSIONI 111

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Salem, Massachusetts, më 6 gusht 1836 (*History of the Church, *2:465–466). Në këtë kohë udhëheqësit e Kishës ishin shumë në borxh për shkak të punëve të tyre në shërbesë. Duke dëgjuar që një sasi e madhe parash do të ishin në dispozicion të tyre në Salem, Profeti, Sidney Rigdon, Hyrum Smith dhe Oliver Cowdery udhëtuan për atje nga Kirtland, Ohio, për ta hetuar këtë thënie, gjithashtu duke predikuar ungjillin. Vëllezërit kryen disa çështje nga punët e Kishës dhe bënë ca predikim. Kur u bë e qartë se para nuk do të viheshin në dispozicion të tyre, ata u kthyen në Kirtland. Disa nga faktorët e dukshëm në sfond pasqyrohen në fjalët e kësaj zbulese.*

1–5, Zoti kujdeset për nevojat tokësore të shërbëtorëve të tij; 6–11, Ai do të sillet plot mëshirë me Sionin dhe do t'i rregullojë të gjitha gjërat për të mirën e shërbëtorëve të tij.

UNË, Zoti, Perëndia juaj, nuk jam i pakënaqur me bërjen e këtij udhëtimi, pavarësisht nga marrëzitë tuaja.

2 Unë kam shumë thesar në këtë qytet për ju, për të mirën e Sionit, dhe shumë njerëz në këtë qytet, të cilët do t'i mbledh në kohën e duhur për të mirën e Sionit, nëpërmjet instrumentalitetit tuaj.

3 Si rrjedhim, është e domosdoshme që ju duhet të formoni lidhje me njerëz në këtë qytet, siç do të udhëhiqeni dhe siç do t'ju jepet.

4 Dhe do të ndodhë, në kohën e duhur, që unë do ta jap këtë qytet në duart tuaja, që ju të keni fuqi mbi të, për aq sa ata nuk do t'i zbulojnë pjesët tuaja të fshehta; dhe pasuria e tij, e përbërë nga ar e argjend, do të jetë e juaja.

13*a* USH Elija.
b USH Qenie të ngritura në qiell.

15*a* JS—H 1:38–39.
USH Gjenealogji; Shpëtim për të vdekurit.

16*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.

5 Mos u shqetësoni për [a]borxhet tuaja, sepse unë do t'ju jap fuqi t'i paguani ato.

6 Mos u shqetësoni për Sionin, sepse unë do të sillem plot mëshirë me të.

7 Qëndroni në këtë vend dhe në krahinat përreth.

8 Dhe vendi ku është vullneti im që ju duhet të qëndroni, kryesisht, do t'ju sinjalizohet me anë të [a]paqes dhe fuqisë së Shpirtit tim, i cili do të rrjedhë tek ju.

9 Këtë vend mund ta fitoni me anë të pagesës. Dhe kërkoni me zell lidhur me banorët më të lashtë dhe themeluesit e këtij qyteti.

10 Sepse ka më shumë se një thesar për ju në këtë qytet.

11 Si rrjedhim, jini aq të [a]zgjuar sa gjarpërinjtë dhe përsëri pa mëkatuar; dhe unë do t'i urdhëroj të gjitha gjërat për të [b]mirën tuaj, aq shpejt sa ju jeni në gjendje t'i merrni ato. Amen.

SEKSIONI 112

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit Thomas B. Marsh-it, në Kirtland, Ohio, më 23 korrik 1837 (*History of the Church*, 2:499–501). Kjo zbulesë përmban fjalët e Zotit për Thomas B. Marsh-in lidhur me Dymbëdhjetë Apostujt e Qengjit. Profeti shënon se kjo zbulesë u mor në ditën në të cilën ungjilli u predikua për herë të parë në Angli. Thomas B. Marsh ishte në atë kohë Presidenti i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve.*

1–10, Të Dymbëdhjetët duhet t'ua dërgojnë ungjillin dhe t'ua ngrenë zërin e paralajmërimit gjithë kombeve dhe popujve; 11–15, Ata duhet të marrin kryqin e tyre, të ndjekin Jezusin dhe të ushqejnë delet e tij; 16–20, Ata që pranojnë Presidencinë e Parë, pranojnë Zotin; 21–29, Errësira mbulon tokën dhe vetëm ata që besojnë dhe pagëzohen do të shpëtohen; 30–34, Presidencia e Parë dhe të Dymbëdhjetët mbajnë çelësat e periudhës së plotësisë së kohëve.

Në të vërtetë kështu të thotë Zoti ty, shërbëtori im Thomas: Unë i kam dëgjuar lutjet e tua; dhe mirësitë e tua kanë ardhur si një [a]memorial përpara meje, në emër të atyre, vëllezërve të tu, që u zgjodhën për të dhënë dëshmi për emrin tim dhe për ta [b]dërguar atë larg, mes gjithë kombeve, fiseve, gjuhëve dhe popujve dhe që u shuguruan nëpërmjet instrumentalitetit të shërbëtorëve të mi.

2 Në të vërtetë unë të them, ka patur pak gjëra në zemrën tënde dhe me ty, me të cilat unë, Zoti, nuk isha shumë i kënaqur.

3 Megjithatë, për aq sa ti e ke [a]përulur veten tënde, ti do të ekzaltohesh; si rrjedhim, gjithë mëkatet e tua të janë falur.

111 5*a* DeB 64:27–29.
8*a* DeB 27:16.
USH Paqe.
11*a* Mt. 10:16.
b Rom. 8:28; DeB 90:24; 100:15.

112 1*a* Vep. 10:4.
b DeB 18:28.
3*a* Mt. 23:12; Llu. 14:11.

4 Zemra jote duhet të [a]ngazëllehet përpara fytyrës sime; dhe ti duhet t'u japësh dëshmi për emrin tim, jo vetëm [b]Johebrenjve, por gjithashtu [c]Judenjve; dhe ti duhet ta dërgosh fjalën time deri në fundet e tokës.

5 [a]Mbroje, si rrjedhim, mëngjes për mëngjes; dhe ditë pas dite duhet të përhapet zëri yt i [b]paralajmërimit; dhe kur nata të vijë, mos i lejo banorët e tokës të pushojnë, për shkak të fjalimit tënd.

6 Banesa jote duhet të njihet në Sion dhe mos e [a]ndërro shtëpinë; sepse unë, Zoti, kam një punë të madhe për ty për të bërë, në botimin e emrit tim mes fëmijëve të njerëzve.

7 Si rrjedhim, [a]ngjishi ijët e tua për punën. Këmbët e tua duhet të jenë të veshura gjithashtu, sepse ti je zgjedhur dhe shtegu yt shtrihet mes malesh dhe mes shumë kombesh.

8 Dhe me anë të fjalës tënde shumë vende të larta do të [a]sheshohen dhe me anë të fjalës tënde shumë vende të ulta do të lartësohen.

9 Fjala jote duhet të jetë një qortim për shkelësin; dhe në qortimin tënd gjuha e shtrëmbëruesit duhet ta pushojë çoroditjen e saj.

10 Ji i [a]përulur; dhe Zoti, Perëndia yt, do të të udhëheqë përdore dhe do t'u japë përgjigje lutjeve të tua.

11 Unë e njoh zemrën tënde dhe i kam dëgjuar lutjet e tua lidhur me vëllezërit e tu. Mos trego më shumë [a]dashuri për ta sesa për shumë të tjerë; por dashuria jote duhet të jetë për ta si për veten tënde; dhe dashuria jote duhet të jetë e madhe për të gjithë njerëzit dhe për të gjithë ata që e duan emrin tim.

12 Dhe lutu për vëllezërit e tu të të Dymbëdhjetëve. Këshilloji ata fort për hir të emrit tim dhe ata duhet të qortohen për gjithë mëkatet e tyre dhe ti duhet të jesh besnik përpara meje për [a]emrin tim.

13 Dhe pas [a]tundimeve të tyre dhe shumë [b]shqetësimi, vër re, unë, Zoti, do t'u afrohem atyre dhe nëse ata nuk i ngurtësojnë zemrat e tyre dhe nuk i forcojnë kokat e tyre kundër meje, ata do të [c]kthehen në besim dhe unë do t'i shëroj.

14 Tani, unë të them ty, dhe atë që ta them ty, ua them gjithë të Dymbëdhjetëve: Ngrihuni dhe ngjishini ijët tuaja, merrni mbi vete [a]kryqin tuaj, më ndiqni mua dhe [b]ushqeni delet e mia.

15 Mos e lartësoni veten tuaj; mos [a]ngrini krye kundër shërbëtorit tim Joseph; sepse në të

4*a* Mt. 9:2; Gjo. 16:33.
b DeB 18:6; 90:8–9.
c DeB 19:27.
5*a* Jud. 1:3.
b DeB 1:4–5.
6*a* Psa. 125:1.
7*a* Ef. 6:13–17.
8*a* USH Përul, përulësi.
10*a* Fja. 18:12.
11*a* Mt. 5:43–48. USH Dashuri hyjnore; Dashuri.
12*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
13*a* USH Tundoj, tundim.
b Gjo. 16:33; Zbu. 7:13–14; DeB 58:3–4.
c 3 Ne. 18:32. USH Kthim, kthyer (i).
14*a* Mt. 16:24. PJS, Mt. 16:25–26; Llu. 9:23.
b Gjo. 21:15–17.
15*a* USH Kryengritje.

vërtetë unë ju them, unë jam me të dhe dora ime do të jetë mbi të; dhe [b]çelësat që ia kam dhënë atij dhe gjithashtu juve, nuk do t'i merren derisa unë të vij.

16 Në të vërtetë unë të them ty, shërbëtorit tim Thomas, ti je burri që kam zgjedhur për të mbajtur çelësat e mbretërisë sime, lidhur me të Dymbëdhjetët, larg mes gjithë kombeve—

17 Që ti mund të jesh shërbëtori im për të çelur derën e mbretërisë në të gjitha vendet ku shërbëtori im Joseph dhe shërbëtori im [a]Sidney, dhe shërbëtori im [b]Hyrum nuk mund të shkojnë;

18 Sepse mbi ta e kam vënë barrën e të gjitha kishave për një stinë të vogël.

19 Prandaj kudo që ata do të të dërgojnë, shko dhe unë do të jem me ty; dhe në çfarëdo vendi që do ta shpallësh emrin tim, një derë e [a]efektshme do të hapet për ty, që ata të mund ta pranojnë fjalën time.

20 Kushdo që e [a]pranon fjalën time, më pranon mua dhe kushdo që më pranon mua, pranon ata, Presidencinë e Parë, që i kam dërguar, të cilët i kam bërë këshilltarë për hir të emrit tim për ju.

21 Dhe përsëri, unë ju them se këdo që do ta dërgoni në emrin tim, me anë të zërit të vëllezërve tuaj, të [a]Dymbëdhjetëve, të rekomanduar dhe të [b]autorizuar siç duhet nga ju, do të ketë fuqi për të hapur derën e mbretërisë sime për cilindo komb ku ju do t'i dërgoni ata—

22 Për aq sa ata do të përulen përpara meje dhe do t'i binden fjalës sime e do t'ia [a]vënë veshin zërit të Shpirtit tim.

23 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, [a]errësirë mbulon tokën dhe errësirë e thellë mendjet e njerëzve, dhe gjithë mishi është i [b]korruptuar përpara fytyrës sime.

24 Vini re, [a]hakmarrja vjen me të shpejtë mbi banorët e tokës, një ditë zemërimi, një ditë djegie, një ditë shkatërrimi, [b]kuje, vajtimi dhe ankimi; dhe si një vorbull do të vijë mbi gjithë faqen e tokës, thotë Zoti.

25 Dhe mbi shtëpinë time do të [a]fillojë ajo dhe nga shtëpia ime do të përhapet, thotë Zoti;

26 Së pari mes atyre mes jush, thotë Zoti, të cilët kanë [a]shpallur se e njohin emrin tim dhe nuk më kanë [b]njohur mua e kanë [c]blasfemuar kundër meje në mes të shtëpisë sime, thotë Zoti.

27 Si rrjedhim, kujdesuni që të mos e shqetësoni veten tuaj

15*b* DeB 28:7.
usH Çelësa të priftërisë.
17*a* usH Rigdon, Sidney.
b usH Smith, Hyrum.
19*a* 1 Kor. 16:9; DeB 118:3.
20*a* DeB 84:35–38.
21*a* DeB 107:34–35.
b usH Autoritet.
22*a* usH siç thuhen në Alma, kapitujt 17—26; Bindje, bindur (i), bindem.
23*a* Isa. 60:2; Mik. 3:6; DeB 38:11.
usH Braktisje—Braktisja e Kishës së hershme të krishterë.
b DeB 10:20–23.
24*a* usH Hakmarrje.
b DeB 124:8.
25*a* 1 Pj. 4:17–18.
26*a* Mt. 7:21–23; DeB 41:1; 56:1.
b Llu. 6:46; Mosia 26:24–27; 3 Ne. 14:21–23.
c usH Blasfemoj, blasfemi.

lidhur me punët e kishës sime
në këtë vend, thotë Zoti.
28 Por [a]pastrojini zemrat tua-
ja përpara meje; dhe atëherë
[b]shkoni në të gjithë botën dhe
ia predikoni ungjillin tim çdo
krijese që nuk e ka marrë atë;
29 Dhe ai që [a]beson dhe [b]pagë-
zohet, do të shpëtohet, dhe ai
që nuk beson e nuk pagëzohet,
do të [c]mallkohet.
30 Sepse juve, të [a]Dymbëdhje-
tëve, dhe atyre, [b]Presidencisë
së Parë, që janë caktuar me ju
të jenë këshilltarët tuaj dhe
udhëheqësit tuaj, u është dhënë
fuqia e kësaj priftërie, për ditët
e fundit dhe për kohën e fundit,
në të cilën është [c]periudha e
plotësisë së kohëve.
31 Fuqi të cilën ju e mbani, në
lidhje me gjithë ata që kanë
marrë një kujdestari në çdo pe-
riudhë, që nga fillimi i krijimit;
32 Sepse në të vërtetë unë ju
them, [a]çelësat e periudhës së
kujdestarisë, të cilët ju i keni
marrë, kanë [b]zbritur nga etërit
dhe, në fund të të gjithave, janë
dërguar nga qielli për ju.
33 Në të vërtetë unë ju them,
vini re sa e madhe është thirrja
juaj. [a]Pastrojini zemrat tuaja dhe
rrobat tuaja, përndryshe gjaku
i këtij brezi do të [b]kërkohet nga
duart tuaja.
34 Jini besnikë derisa unë të
[a]vij, sepse unë vij shpejt; dhe
shpërblimin tim e kam me vete
për ta shpërblyer çdo njeri siç
do të jetë [b]vepra e tij. Unë jam
Alfa dhe Omega. Amen.

SEKSIONI 113

*Përgjigje ndaj disa pyetjeve për shkrimet e Isaias, dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, mars 1838 (*History of the Church, *3:9–10).*

1–6, Trungu i Isait, degëza që doli prej tij, dhe rrënja e Isait përcaktohen; 7–10, Pjesa e mbetur, e shpërndarë e Sionit ka të drejtën e priftërisë dhe thirret për t'u kthyer te Zoti.

KUSH është Trungu i [a]Isait i
përmendur në vargjet 1, 2,
3, 4 dhe 5 të kapitullit të 11-të
të Isaias?
2 Në të vërtetë kështu thotë
Zoti: Është Krishti.
3 Çfarë është degëza e për-
mendur në vargun e parë të
kapitullit të 11-të të Isaias, që
do të dalë nga Trungu i Isait?
4 Vini re, kështu thotë Zoti:

28*a* USH Pastër (i), pastërti.
b Mr. 16:15–16.
29*a* Morm. 9:22–23; DeB 20:25–26.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
c USH Mallkim.
30*a* USH Apostull.
b USH Presidenci e Parë.
c Ef. 1:10; DeB 27:13; 124:40–42. USH Periudhë.
32*a* DeB 110:11–16. USH Çelësa të priftërisë.
b Abr. 1:2–3.
33*a* Jakobi 1:19.
b DeB 72:3.
34*a* Zbu. 22:7, 12; DeB 49:28; 54:10.
b USH Vepra.
113 1*a* USH Isai.

Është një shërbëtor në duart e Krishtit, i cili është pjesërisht pasardhës i Isait, sikurse edhe i [a]Efraimit ose i shtëpisë së Jozefit, mbi të cilin është vendosur shumë [b]fuqi.

5 Çfarë është rrënja e Isait e përmendur në vargun e 10-të të kapitullit të 11-të?

6 Vini re, kështu thotë Zoti, është një pasardhës i Isait, sikurse i Jozefit, të cilit me të drejtë i përket priftëria dhe [a]çelësat e mbretërisë, për një [b]flamur dhe për [c]mbledhjen e popullit tim në ditët e fundit.

7 Pyetje nga Elias Higbee: Çfarë do të thuhet me urdhërin në Isaia, kapitulli i 52-të, vargu i 1-rë, që thotë: Vish forcën tënde, O Sion—dhe cilëve njerëz iu referua Isaia?

8 Ai iu referua atyre që Perëndia do t'i thërrasë në ditët e fundit, të cilët do të mbajnë fuqinë e priftërisë për të sjellë përsëri [a]Sionin dhe për shëlbimin e Izraelit; dhe të veshë [b]forcën e tij është të veshë autoritetin e priftërisë, për të cilën ai, Sioni, e ka të [c]drejtën me anë të prejardhjes; gjithashtu për t'u kthyer tek ajo fuqi që ai e ka humbur.

9 Çfarë duhet të kuptojmë nëpërmjet Sionit, duke e zgjidhur veten nga zinxhirët që ka në qafë; vargu i 2-të?

10 Ne duhet të kuptojmë se pjesët e mbetura, të [a]shpërndara duhet të nxiten të [b]kthehen te Zoti nga ku kanë rënë; gjë që nëse e bëjnë, premtimi i Zotit është që ai do t'u flasë atyre ose do t'u japë zbulesa. Shihni vargjet 6, 7 dhe 8. Zinxhirët që ka në qafë, janë mallkimet e Perëndisë mbi të, ose pjesët e mbetura të Izraelit në gjendjen e tyre të shpërndarë mes Johebrenjve.

SEKSIONI 114

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Far West, Missouri, më 17 prill 1838 (*History of the Church, *3:23).*

1–2, Detyrat e Kishës, të mbajtura nga ata që nuk janë besnikë, do t'u jepen të tjerëve.

NË të vërtetë kështu thotë Zoti: Është urtësi në shërbëtorin tim David W. Patten, që ai ta rregullojë gjithë punën e tij sa më shpejt që të mundet dhe ta vërë në dispozicion mallin e tij, që ai të mund të kryejë një mision për mua pranverën e ardhshme, në shoqërim me të tjerë, madje dymbëdhjetë, duke përfshirë edhe veten, për të dëshmuar për emrin tim dhe për t'i dhënë lajme të gëzuara gjithë botës.

4*a* Zan. 41:50–52; DeB 133:30–34. USH Efraim.
b USH Fuqi.
6*a* USH Çelësa të priftërisë.
b DeB 45:9. USH Flamur.
c USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
8*a* USH Sion.
b DeB 82:14.
c USH Parëbirni.
10*a* USH Izrael—Shpërndarja e Izraelit.
b Ose. 3:4–5; 2 Ne. 6:11.

2 Sepse në të vërtetë kështu thotë Zoti, që për aq sa ka nga ata mes jush, që e mohojnë emrin tim, të tjerë do të [a]mbillen në [b]vend të tyre dhe do të marrin detyrën e tyre. Amen.

SEKSIONI 115

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Far West, Missouri, më 26 prill 1838, duke bërë të ditur vullnetin e Perëndisë lidhur me ndërtimin e atij vendi dhe të shtëpisë së Zotit (*History of the Church, *3:23–25). Kjo zbulesë u drejtohet drejtuesve kryesues të Kishës.*

1–4, Zoti e quan kishën e tij Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; 5–6, Sioni dhe kunjat e tij janë vende mbrojtjeje dhe strehimi për Shenjtorët; 7–16, Shenjtorët urdhërohen t'i ndërtojnë një shtëpi Zotit në Far West; 17–19, Joseph Smith-i mban çelësat e mbretërisë së Perëndisë mbi tokë.

NË të vërtetë, kështu ju thotë Zoti juve, shërbëtorit tim [a]Joseph Smith të Riut dhe gjithashtu shërbëtorit tim [b]Sidney Rigdon, dhe gjithashtu shërbëtorit tim [c]Hyrum Smith, dhe këshilltarëve tuaj që janë caktuar dhe do të caktohen më pas;

2 Dhe gjithashtu juve, shërbëtorit tim [a]Edward Partridge dhe këshilltarëve të tij;

3 Dhe gjithashtu shërbëtorëve të mi besnikë që janë të këshillit të lartë të kishës sime në Sion, sepse kështu duhet të quhet, dhe gjithashtu gjithë pleqve dhe njerëzve të Kishës sime të Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, të shpërndarë larg në të gjithë botën;

4 Sepse kështu do të quhet [a]kisha ime në ditët e fundit, madje [b]Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

5 Në të vërtetë unë ju them ju të gjithëve: [a]Ngrihuni e shkëlqeni, që drita juaj të mund të jetë një [b]flamur për kombet;

6 Dhe që [a]mbledhja së bashku mbi tokën e [b]Sionit dhe në [c]kunjat e tij të mund të jetë për mbrojtje e për [d]strehim nga stuhia dhe nga zemërimi, kur të [e]derdhen pa u zvogëluar mbi tërë dheun.

7 Qyteti i Far West-it duhet të jetë një tokë e shenjtë dhe e përkushtuar për mua; dhe ai do të quhet më i shenjti, sepse toka mbi të cilën ti qëndron është e [a]shenjtë.

114 2*a* DeB 118:1, 6.
b DeB 64:40.
115 1*a* USH Smith, Joseph, i Riu.
b USH Rigdon, Sidney.
c USH Smith, Hyrum.
2*a* USH Partridge, Edward.
4*a* 3 Ne. 27:4–8.
b USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.
5*a* Isa. 60:1–3.
b Isa. 11:12.
USH Flamur.
6*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b USH Sion.
c DeB 101:21.
USH Kunj.
d Isa. 25:1, 4; DeB 45:66–71.
e Zbu. 14:10; DeB 1:13–14.
7*a* USH Shenjtë (i).

8 Si rrjedhim, unë ju urdhëroj të [a]ndërtoni një shtëpi për mua, për mbledhjen së bashku të shenjtorëve të mi, që ata të mund të më [b]adhurojnë mua.

9 Dhe duhet të ketë një fillim të kësaj vepre dhe një themel e një punë përgatitore, për këtë verë;

10 Dhe fillimi duhet të bëhet në ditën e katërt të korrikut që vjen; dhe nga ajo kohë e më pas njerëzit e mi duhet të punojnë me zell për të ndëtuar një shtëpi për emrin tim;

11 Dhe [a]një vit si sot ata duhet të rifillojnë të hedhin themelin e [b]shtëpisë sime.

12 Kështu që nga ajo kohë e më pas ata duhet të punojnë me zell, derisa të mbarohet, që nga guri i themelit deri në majë të saj, derisa të mos ngelet asgjë që nuk është mbaruar.

13 Në të vërtetë unë ju them, as shërbëtori im Joseph, as shërbëtori im Sidney, as shërbëtori im Hyrum nuk duhet të hyjnë më në borxh për ndërtimin e një shtëpie për emrin tim;

14 Por një shtëpi duhet të ndërtohet për emrin tim sipas [a]modelit që unë do t'ua tregoj.

15 Dhe në qoftë se njerëzit e mi nuk e ndërtojnë atë sipas modelit që do t'ia tregoj presidencisë së tyre, unë nuk do ta pranoj atë nga duart e tyre.

16 Por në qoftë se populli im e ndërton atë sipas modelit që unë do t'ia tregoj presidencisë së tyre, madje shërbëtorit tim Joseph dhe këshilltarëve të tij, atëherë unë do ta pranoj atë nga duart e njerëzve të mi.

17 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, është vullneti im që qyteti i Far West-it duhet të ndërtohet me shpejtësi me anë të mbledhjes së shenjtorëve të mi;

18 Dhe gjithashtu që vende të tjera duhet të caktohen për [a]kunja në krahinat përreth, sikurse do t'i manifestohen shërbëtorit tim Joseph, herë pas here.

19 Sepse vini re, unë do të jem me të dhe unë do ta shenjtëroj atë përpara popullit tim; sepse atij ia kam dhënë unë [a]çelësat e kësaj mbretërie dhe shërbese. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 116

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, pranë Wight's Ferry, në një vend të quajtur Spring Hill, konteja Daviess, Missouri, më 19 maj 1838 (*History of the Church*, 3:35).*

SPRING Hill quhet nga Zoti [a]Adam-ondi-Ahman, ngaqë, thotë ai, është vendi ku [b]Adami do të vijë për të vizituar njerëzit e tij, ose i [c]Lashti i Ditëve do të ulet, sikurse flitet nga Daniel profeti.

8*a* DeB 88:119; 95:8.
b USH Adhuroj.
11*a* DeB 118:5.
b DeB 124:45–54.
14*a* Heb. 8:5; DeB 97:10.
18*a* DeB 101:21. USH Kunj.
19*a* USH Çelësa të priftërisë.
116 1*a* DeB 78:15. USH Adam-ondi-Ahman.
b USH Adam.
c Dan. 7:13–14, 22.

SEKSIONI 117

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Far West, Missouri 8 korrik 1838, lidhur me detyrat e menjëhershme të William Marks-it, Newel K. Whitney-t dhe Oliver Granger-it (*History of the Church, *3:45–46).*

1–9, Shërbëtorët e Zotit nuk duhet të lakmojnë gjëra tokësore, sepse "çfarë është pronë e Zotit?"; 10–16, Ata duhet të braktisin vogëlsinë e shpirtit dhe sakrificat e tyre do t'i shenjtërohen Zotit.

NË të vërtetë kështu i thotë Zoti shërbëtorit tim William Marks dhe gjithashtu shërbëtorit tim Newel K. Whitney, ata duhet t'i rregullojnë punët e tyre me të shpejtë dhe të udhëtojnë nga toka e Kirtland-it, përpara se unë, Zoti, të dërgoj përsëri dëborë mbi tokë.

2 Ata duhet të zgjohen e të ngrihen dhe të vijnë e të mos qëndrojnë, sepse unë, Zoti, e urdhëroj atë.

3 Si rrjedhim, në qoftë se qëndrojnë, nuk do të jetë mirë për ta.

4 Ata duhet të pendohen për të gjitha mëkatet e tyre dhe për të gjitha dëshirat lakmitare, para meje, thotë Zoti; sepse çfarë është [a]pronë e imja, thotë Zoti.

5 Pronat e Kirtland-it duhet të përdoren për [a]borxhet, thotë Zoti. Lëshojini ato, thotë Zoti, dhe çfarëdo që ngelet, duhet të mbetet në duart tuaja, thotë Zoti.

6 Sepse a s'i kam unë shpendët e qiellit dhe gjithashtu peshqit e detit dhe bishat e maleve? A s'e kam bërë unë tokën? A s'e kam unë në dorë [a]fatin e gjithë ushtrive të kombeve të tokës?

7 Si rrjedhim, a nuk do t'i bëj vendet e [a]zhveshura të nxjerrin gonxhe e të lulëzojnë dhe të prodhojnë me bollëk, thotë Zoti.

8 A nuk ka vend sa duhet në malet e [a]Adam-ondi-Ahmanit dhe në fushat e Olaha [b]Shinehahit, apo në [c]tokën ku Adami banoi, që ju duhet të lakmoni atë që s'është veçse një copëz dhe të lini pas dore çështjet më me peshë?

9 Si rrjedhim, ejani këtu në tokën e popullit tim, madje Sionin.

10 Shërbëtori im William Marks duhet të jetë [a]besnik në pak gjëra dhe ai do të bëhet sundimtar në shumë. Ai duhet të kryesojë në mes të popullit tim në qytetin e Far West-it dhe duhet të bekohet me bekimet e popullit tim.

11 Shërbëtori im Newel K. Whitney duhet të turpërohet për bandën e [a]nikolaitëve dhe për gjithë fëlliqësitë e tyre të [b]fshehta dhe për gjithë shpirtvogëlsinë e tij përpara meje, thotë Zoti, dhe duhet të vijë në tokën e Adam-ondi-Ahmanit e të jetë

117 4*a* DeB 104:14.
5*a* DeB 104:78.
6*a* Vep. 17:26; 1 Ne. 17:36–39.
7*a* Isa. 35:1; DeB 49:24–25.
8*a* DeB 116:1. USH Adam-ondi-Ahman.
b Abr. 3:13.
c USH Eden.
10*a* Mt. 25:23.
11*a* Zbu. 2:6, 15.
b USH Lidhje të fshehta.

një [c]peshkop për popullin tim, thotë Zoti, jo me emër, por me vepra, thotë Zoti.

12 Dhe përsëri, unë ju them, unë e kujtoj shërbëtorin tim [a]Oliver Granger; vini re, në të vërtetë unë i them atij se emri i tij do të mbahet në kujtesë të shenjtë nga brezi në brez, përherë e përgjithmonë, thotë Zoti.

13 Si rrjedhim, ai duhet të përpiqet me dëshirë për shëlbimin e Presidencisë së Parë të Kishës sime, thotë Zoti; dhe kur të bjerë, ai do të ngrihet përsëri, sepse [a]sakrifica e tij do të jetë më e shenjtë sesa suksesi i tij, thotë Zoti.

14 Si rrjedhim, ai duhet të vijë këtu me të shpejtë, në tokën e Sionit; dhe në kohën e duhur ai do të bëhet një tregtar për emrin tim, thotë Zoti, për përfitimin e popullit tim.

15 Prandaj askush nuk duhet ta përbuzë shërbëtorin tim Oliver Granger, por bekimet e popullit tim duhet të jenë mbi të përherë e përgjithmonë.

16 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, gjithë shërbëtorët e mi në tokën e Kirtland-it duhet ta kujtojnë Zotin, Perëndinë e tyre, dhe shtëpinë time gjithashtu, që ta mbajnë e ta ruajnë atë të shenjtë dhe t'i mposhtin këmbyesit e parave në kohën time të duhur, thotë Zoti. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 118

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Far West, Missouri, më 8 korrik 1838, në përgjigje të përgjërimit: "Tregona vullnetin tënd, O Zot, lidhur me të Dymbëdhjetët" (*History of the Church, *3:46).*

1–3, Zoti do të sigurojë për familjet e të Dymbëdhjetëve; 4–6, Vendet bosh në të Dymbëdhjetët mbushen.

Në të vërtetë, kështu thotë Zoti: Një konferencë duhet të organizohet menjëherë; të Dymbëdhjetët duhet të organizohen; dhe burra duhet të caktohen për të [a]zënë vendin e atyre që kanë braktisur.

2 Shërbëtori im [a]Thomas duhet të mbetet për një stinë në tokën e Sionit, për të botuar fjalën time.

3 Pjesa e mbetur duhet të vazhdojë të predikojë që nga ajo kohë dhe, në qoftë se ata do ta bëjnë këtë me gjithë përuljen e zemrës, në butësi dhe [a]përulësi e [b]durim, unë, Zoti, u jap një premtim, se unë do të siguroj për familjet e tyre; dhe një derë frytdhënëse do të hapet për ta, që nga ky çast e më pas.

4 Dhe pranverën që vjen ata duhet të nisen për të shkuar përtej ujërave të mëdha dhe atje të shpallin ungjillin tim,

11*c* USH Peshkop.
12*a* DMTH vepruesi i lënë nga Profeti për të kryer punët e tij në Kirtland.
13*a* USH Sakrificë.
118 1*a* Vep. 1:13, 16–17, 22–26.
2*a* USH Marsh, Thomas B.
3*a* USH Përul, përulësi.
b USH Duroj.

plotësinë e tij, dhe të japin dëshmi për emrin tim.

5 Ata duhet të largohen nga shenjtorët e mi në qytetin e Far West-it, në ditën e njëzetegjashtë të prillit të ardhshëm, në vendin e ndërtimit të shtëpisë sime, thotë Zoti.

6 Shërbëtori im John Taylor dhe gjithashtu shërbëtori im John E. Page, dhe gjithashtu shërbëtori im Wilford Woodruff, dhe gjithashtu shërbëtori im Willard Richards duhet të caktohen për të zënë vendet e atyre që kanë braktisur dhe të lajmërohen zyrtarisht për caktimin e tyre.

SEKSIONI 119

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Far West, Missouri, më 8 korrik 1838, në përgjigje të përgjërimit: "O Zot! Tregoju shërbëtorëve të tu se sa shumë kërkon nga pronat e njerëzve të tu për të dhjetë" (*History of the Church*, 3:44). Ligji i së dhjetës, siç kuptohet sot, nuk i ishte dhënë Kishës përpara kësaj zbulese. Termi "e dhjetë" në lutjen e sapocituar dhe në zbulesat e mëparshme (64:23; 85:3; 97:11) nuk do të thoshte thjesht një të dhjetën, por gjithë ofertat ose kontributet me vullnet të lirë në fondet e Kishës. Zoti i kishte dhënë më përpara Kishës ligjin e përkushtimit dhe të kujdestarisë së pasurisë, të cilin anëtarët (kryesisht pleqtë udhëheqës) lidhën besën se duhej të ishte i përjetshëm. Për shkak të dështimit të pjesës më të madhe për ta mbajtur këtë besëlidhje, Zoti e tërhoqi atë për një farë kohe dhe dha në vend të tij ligjin e së dhjetës për të gjithë Kishën. Profeti i kërkoi Zotit se sa shumë nga pasuria e tyre kërkonte ai për qëllime të shenjta. Përgjigjja ishte kjo zbulesë.*

1–5, Shenjtorët duhet të paguajnë pasurinë e tyre shtesë dhe më pas të japin, si të dhjetë, një të dhjetën e interesit të tyre çdo vit; 6–7, Një veprim i tillë do ta shenjtërojë tokën e Sionit.

NË të vërtetë, kështu thotë Zoti, unë kërkoj që gjithë [a]pasuria e tyre shtesë të vihet në duart e peshkopit të kishës sime në Sion,

2 Për ndërtimin e [a]shtëpisë sime dhe për ngritjen e themelit të Sionit e për priftërinë dhe për borxhet e Presidencisë së Kishës.

3 Dhe ky do të jetë fillimi i së [a]dhjetës së popullit tim.

4 Dhe pas asaj, ata që e kanë paguar të dhjetën kështu, do të paguajnë një të dhjetën e gjithë interesit të tyre çdo vit; dhe ky duhet të jetë një ligj i qëndrueshëm për ta përgjithmonë, për priftërinë time të shenjtë, kështu thotë Zoti.

5 Në të vërtetë unë ju them, do të ndodhë që gjithë ata që mblidhen në tokën e [a]Sionit, duhet

119 1*a* DeB 42:33–34, 55; 51:13; 82:17–19.
2*a* DeB 115:8.
3*a* DeB 64:23; Mal. 3:8–12.
USH Dhjeta (të), dhjetë (e).
5*a* DeB 57:2–3.

të paguajnë të dhjetë nga pasuritë e tyre shtesë dhe duhet ta zbatojnë këtë ligj, ose ata nuk do të gjenden të denjë për të qëndruar mes jush.

6 Dhe unë ju them, në qoftë se njerëzit e mi nuk e zbatojnë këtë ligj, për ta mbajtur atë të shenjtë dhe me anë të këtij ligji të shenjtërojnë tokën e [a]Sionit për mua, që statutet e mia dhe gjykimet e mia të mbahen mbi të, që ajo të mund të jetë më e shenjta, vini re, në të vërtetë unë ju them, ajo nuk do të jetë një tokë e Sionit për ju.

7 Dhe ky duhet të jetë një shembull për gjithë [a]kunjat e Sionit. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 120

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Far West, Missouri, më 8 korrik 1838, duke bërë të njohur përdorimin e pasurive prej të cilave ishte marrë e dhjeta, sikurse u përmend në zbulesën paraprirëse, seksioni 119 (*History of the Church, *3:44).*

NË të vërtetë, kështu thotë Zoti, tani koha ka ardhur që [a]ajo do të përdoret nga një këshill, i përbërë nga Presidencia e Parë e Kishës dhe nga peshkopi e këshilli i tij dhe nga këshilli im i lartë; dhe me anë të zërit tim për ta, thotë Zoti. Madje kështu. Amen.

SEKSIONI 121

*Lutja dhe profecitë e shkruara nga Joseph Smith Profeti, ndërkohë që ishte i burgosur në burgun e Liberty-së, Missouri, të datës 20 mars 1839 (*History of the Church, *3:289–300). Profeti dhe disa shokë kishin qenë për disa muaj në burg. Peticionet dhe apelimet e tyre drejtuar udhëheqësve ekzekutivë dhe gjykatës kishin dështuar të sillnin lirimin e tyre.*

1–6, Profeti i përgjërohet Zotit për vuajtjen e Shenjtorëve; 7–10, Zoti i flet atij paqe; 11–17, Mallkuar janë të gjithë ata që ngrenë thirrje të rreme shkeljeje kundër popullit të Zotit; 18–25, Ata nuk do të kenë të drejtë për priftërinë dhe do të mallkohen; 26–32, Zbulesa të lavdishme u premtohen atyre që durojnë me besnikëri; 33–40, Përse shumë thirren dhe pak zgjidhen; 41–46, Priftëria duhet të përdoret vetëm me drejtësi.

O PERËNDI, ku je ti? Dhe ku është tenda që mbulon vendin tënd të [a]fshehjes?

2 [a]Për sa kohë do të frenohet dora jote dhe syri yt, po syri yt i pastër, do të shohë nga qiejt e përjetshëm gabimet e popullit tënd e të shërbëtorëve të tu

6*a* USH Sion.
7*a* USH Kunj.

120 1*a* DMTH e dhjetë.
121 1*a* Psa. 13:1–2; 102:1–2.
2*a* Hab. 1:2.

dhe veshi yt të përshkohet nga thirrjet e tyre?

3 Po, O Zot, [a]për sa kohë do t'i vuajnë ata këto gabime dhe shtypje të paligjshme, përpara se zemra jote të zbutet ndaj tyre dhe brendësia jote të nxitet me pasion kundrejt tyre.

4 O Zot, Perëndia i [a]Plotfuqishëm, krijuesi i qiellit, tokës e deteve dhe i të gjitha gjërave që janë në to, dhe që kontrollon e nënshtron djallin dhe zotërimin e errët dhe të zymtë të Sheolit—shtrije krahun tënd; sytë e tu duhet të depërtojnë; tenda jote duhet të hiqet; vendi yt i [b]fshehjes nuk duhet të jetë më i mbuluar; veshi yt duhet të hapet; zemra jote duhet të zbutet dhe brendësia jote të nxitet me pasion kundrejt nesh.

5 Zemërimi yt duhet të ndizet kundër armiqve tanë; dhe, në tërbimin e zemrës tënde, me shpatën tënde merr [a]hak ndaj nesh për gabimet tona.

6 Kujtoji shenjtorët e tu të përvuajtur, O Perëndia ynë; dhe shërbëtorët e tu do të gëzohen në emrin tënd përgjithmonë.

7 Biri im, paqe i qoftë shpirtit tënd; [a]fatkeqësia jote dhe mjerimet e tua do të jenë veçse një çast i shkurtër;

8 Dhe atëherë, në qoftë se i [a]duron mirë ato, Perëndia do të të lartësojë nga lart; ti do të triumfosh mbi gjithë armiqtë e tu.

9 [a]Miqtë e tu qëndrojnë pranë teje dhe ata do të të përshëndesin përsëri me zemra të ngrohta dhe duar miqësore.

10 Ti nuk je ende si [a]Jobi; miqtë e tu nuk grinden kundër teje as nuk të ngarkojnë me shkelje, sikurse bënë me Jobin.

11 Dhe ata që të ngarkojnë me shkelje, shpresa e tyre do të shuhet dhe parashikimet e tyre do të shkrihen, sikurse [a]bryma e bardhë shkrihet nga rrezet përvëluese të diellit që shkëlqen;

12 Dhe gjithashtu që Perëndia e ka vendosur dorën dhe vulën e tij për të ndryshuar [a]kohët e stinët dhe për t'i verbuar mendjet e tyre, që ata të mos i kuptojnë veprat e tij të mrekullueshme; që ai të mund t'i vërë në provë gjithashtu dhe t'i zërë ata në vetë dredhitë e tyre;

13 Gjithashtu ngaqë zemrat e tyre janë të korruptuara dhe gjërat që ata janë të gatshëm t'i sjellin mbi të tjerët dhe dëshirojnë t'i bëjnë të tjerët të vuajnë, të mund të vijnë mbi [a]ata vetë në masën më të madhe;

14 Që ata të mund të zhgënjehen gjithashtu, dhe shpresat e tyre të shkatërrohen;

15 Dhe jo shumë vjet që nga kjo kohë, që ata dhe pasardhësit e tyre do të fshihen prej nënqiellit, thotë Perëndia, saqë asnjë prej tyre nuk do të lihet të qëndrojë pranë murit.

16 Mallkuar janë të gjithë ata që do të ngrenë krye kundër të

3*a* DeB 109:49.
4*a* USH Gjithëfuqishëm (i).
b DeB 123:6.
5*a* Llu. 18:7–8.
7*a* USH Mjerim.
8*a* 1 Pj. 2:19–23. USH Duroj.
9*a* DeB 122:3.
10*a* USH Job.
11*a* Eks. 16:14.
12*a* Dan. 2:21.
13*a* Fja. 28:10; 1 Ne. 14:3.

[a]vajosurit tim, thotë Zoti, dhe thërrasin se kanë bërë [b]mëkat kur nuk kanë bërë mëkat përpara meje, thotë Zoti, por kanë bërë atë që ishte e përshtatshme për sytë e mi dhe që unë i urdhërova.

17 Por ata që thërrasin shkelje, e bëjnë atë ngaqë janë shërbëtorë të mëkatit dhe janë [a]fëmijë të mosbindjes vetë.

18 Dhe ata që betohen në mënyrë të rreme kundër shërbëtorëve të mi, që të mund t'i sjellin ata nën robëri dhe vdekje—

19 Mallkim mbi ta; për shkak se i kanë [a]fyer të vegjlit e mi, ata do të shkëputen nga [b]ordinancat e shtëpisë sime.

20 [a]Shporta e tyre nuk do të jetë plot, shtëpitë e tyre dhe hambarët e tyre do të shkatërrohen dhe ata vetë do të përbuzen nga ata që iu bënin lajka.

21 Ata nuk do të kenë të drejtë për [a]priftërinë, as pasardhësit e tyre pas tyre nga brezi në brez.

22 Do të kishte qenë [a]më mirë për ta që një gur mulliri t'u ishte varur rreth qafës dhe ata të ishin mbytur në thellësinë e detit.

23 Mallkim mbi të gjithë ata që e shqetësojnë popullin tim dhe i dëbojnë, dhe i vrasin, dhe dëshmojnë kundër tyre, thotë Zoti i Ushtrive; një [a]brez nepërkash nuk do t'i shpëtojë mallkimit të ferrit.

24 Vini re, sytë e mi i [a]shohin dhe i njohin të gjitha veprat e tyre dhe unë kam në ruajtje një [b]gjykim të shpejtë në stinën e tij për të gjithë ata;

25 Sepse ka një [a]kohë të caktuar për çdo njeri, sikurse do të jenë [b]veprat e tij.

26 Perëndia do t'ju japë juve [a]dituri me anë të Shpirtit të tij [b]të Shenjtë, po, me anë të [c]dhuratës së papërshkrueshme të Frymës së Shenjtë, që nuk është zbuluar që kur bota ishte deri tani;

27 Që baballarët tanë e kanë pritur me një shpresë të dëshiruar që të zbulohej në kohët e fundit, tek e cila mendjet e tyre u drejtuan nga engjëjt, sikurse ishte ruajtur për plotësinë e lavdisë së tyre;

28 Një kohë që do të vijë, në të cilën [a]asgjë nuk do të mbahet, nëse do të ketë një Perëndi apo shumë [b]perëndi, ata do të manifestohen.

29 Të gjitha fronet dhe zotërimet, principatat dhe fuqitë do të [a]zbulohen e do të shpallen mbi ata që kanë duruar me besnikëri për ungjillin e Jezu Krishtit.

30 Dhe gjithashtu nëse do të

16*a* 1 Sam. 26:9; Psa. 105:15.
b 2 Ne. 15:20; Moro. 7:14, 18.
17*a* Ef. 5:6.
19*a* Mt. 18:6. USH Fyej.
b USH Ordinanca.
20*a* LiP. 28:15–20.
21*a* USH Priftëri.
22*a* Mt. 18:6; DeB 54:5.
23*a* Mt. 12:34.
24*a* USH Gjithëdijshëm (i).
b Hel. 8:25. USH Gjykoj, gjykim.
25*a* Job. 7:1; DeB 122:9.
b USH Vepra.
26*a* Dan. 2:20–22; NeB 1:9. USH Zbulesë.
b DeB 8:2–3.
c USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
28*a* DeB 42:61; 76:7–8; 98:12.
b Psa. 82:1, 6; Gjo. 10:34–36; 1 Kor. 8:5–6; DeB 76:58; 132:20; Abr. 4:1; 5:1–2.
29*a* DeB 101:32.

ketë [a]kufij të caktuar për qiejt ose detet apo për tokën e thatë, apo për diellin, hënën, apo yjet—

31 Të gjitha kohët e tyre të rrotullimit, të gjitha ditët, muajt dhe vitet e caktuara dhe të gjitha ditët e ditëve, muajve e viteve të tyre dhe të gjitha lavditë, ligjet dhe kohët e caktuara të tyre do të zbulohen në ditët e [a]periudhës së plotësisë së kohëve—

32 Në përputhje me atë që u shugurua në mes të [a]Këshillit të [b]Perëndisë së Përjetshëm me gjithë perënditë e tjera përpara se kjo tokë të ishte, që do të ruhej deri në mbarimin dhe fundin e saj, kur çdo njeri do të hyjë në [c]praninë e tij të përjetshme dhe në [d]prehjen e tij të pavdekshme.

33 Për sa kohë do të ngelen të papastra ujërat që rrjedhin? Çfarë fuqie do t'i ndalojë qiejt? Po aq sa njeriu mundet ta shtrijë krahun e tij të dobët për të ndaluar lumin Misuri në udhën e tij të përcaktuar ose t'ia kthejë mbrapsht rrjedhën, aq mund të pengohet i Plotfuqishmi nga derdhja e [a]diturisë së tij prej qiellit mbi kokat e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

34 Vini re, ka shumë që [a]thirren, por pak [b]zgjidhen. Dhe përse nuk zgjidhen ata?

35 Sepse zemrat e tyre vihen kaq shumë mbi gjërat e kësaj [a]bote dhe aspirojnë [b]nderet e njerëzve, sa ata nuk e mësojnë këtë mësim të vetëm—

36 Që të [a]drejtat e priftërisë lidhen në mënyrë të pandashme me [b]fuqitë e qiellit dhe se fuqitë e qiellit nuk mund të kontrollohen, as përdoren, vetëm mbi bazën e parimeve të [c]drejtësisë.

37 Që ato mund të na dhurohen, është e vërtetë; por, kur përpiqemi t'i [a]mbulojmë [b]mëkatet tona ose të kënaqim [c]krenarinë tonë, ambicien tonë të kotë ose të ushtrojmë kontroll apo sundim, apo detyrim mbi shpirtrat e fëmijëve të njerëzve, në çfarëdo shkallë padrejtësie, vini re, qiejt [d]tërhiqen; Shpirti i Zotit hidhërohet; dhe kur ai tërhiqet, Amen priftërisë ose autoritetit të atij njeriu.

38 Vini re, përpara se ta kuptojë, ai lihet i vetëm, për të [a]goditur me shkelm gjembat, për të [b]përndjekur shenjtorët dhe për të luftuar kundër Perëndisë.

39 Ne kemi mësuar nga

30*a* Job. 26:7–14; Psa. 104:5–9; Vep. 17:26.
31*a* USH Periudhë.
32*a* USH Këshill në qiell.
b LiP. 10:17.
c USH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
d USH Prehje.
33*a* DeB 128:19.
USH Dije.
34*a* Mt. 20:16; 22:1–14; DeB 95:5–6.
USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
b USH Zgjedhur(i) i.
35*a* USH Qenie i botës.
b Mt. 6:2; 2 Ne. 26:29.
36*a* USH Priftëri; Autoritet.
b USH Fuqi.
c USH Drejtë (i), drejtësi.
37*a* Fja. 28:13.
b USH Mëkat.
c USH Kryelartësi, krenari.
d DeB 1:33.
38*a* Vep. 9:5.
b USH Përndjek, përndjekje.

përvoja e hidhur se është [a]natyra dhe prirja e pothuajse të gjithë njerëzve, që sapo marrin pak autoritet, siç mendojnë vetë, menjëherë do të fillojnë të ushtrojnë sundim të padrejtë.

40 Prandaj shumë thirren, por pak zgjidhen.

41 Asnjë fuqi apo ndikim nuk mund ose nuk duhet të mbahet me anë të priftërisë, veçse nëpërmjet [a]bindjes, nëpërmjet [b]durimit, nëpërmjet mirësjelljes e zemërbutësisë dhe nëpërmjet dashurisë së pashtirur;

42 Nëpërmjet mirësisë dhe diturisë së pastër, të cilat do ta zgjerojnë shumë shpirtin, pa [a]hipokrizi dhe pa [b]mashtrim—

43 Duke [a]qortuar në kohën e duhur me mprehtësi, kur u nxite nga Fryma e Shenjtë; dhe atëherë duke treguar më pas rritje të [b]dashurisë ndaj atij që e ke qortuar, që ai të mos të të vlerësojë si armikun e tij;

44 Që ai të mund ta dijë se besnikëria jote është më e fortë se zinxhirët e vdekjes.

45 Brendësia jote duhet të jetë plot dashuri hyjnore ndaj gjithë njerëzve e ndaj familjes së besimit dhe [a]virtyti duhet t'i stolisë [b]mendimet e tua pa pushim; atëherë do të forcohet vetbesimi yt në prani të Perëndisë; dhe doktrina e priftërisë do të pikojë mbi shpirtin tënd sikurse [c]vesat nga qiejt.

46 [a]Fryma e Shenjtë do të jetë shoqëruesi yt i vazhdueshëm dhe skeptri yt një skeptër i pandryshueshëm i drejtësisë dhe së vërtetës; dhe [b]sundimi yt do të jetë një sundim i përjetshëm dhe, pa mënyra detyruese, ai do të rrjedhë tek ty përherë e përgjithmonë.

SEKSIONI 122

*Fjala e Zotit drejtuar Joseph Smith Profetit, ndërsa ai ishte i burgosur në burg në Liberty, Missouri, në mars 1839 (*History of the Church*, 3:300–301).*

1–4, Skajet e tokës do të pyesin për emrin e Joseph Smith-it; 5–7, Gjithë rreziqet dhe mundimet e tij do t'i japin përvojë dhe do të jenë për të mirën e tij; 8–9, Biri i Njeriut ka zbritur poshtë atyre të gjithave.

SKAJET e tokës do të pyesin për [a]emrin tënd dhe të marrët do të të përqeshin e ferri do të tërbohet kundër teje;

2 Ndërsa të pastrit në zemër dhe të urtët, dhe fisnikët, dhe të virtytshmit do të kërkojnë

39*a* USH Njeri i natyrshëm.
41*a* 1 Pj. 5:1–3.
b 2 Kor. 6:4–6.
42*a* Jak. 3:17.
b USH Mashtrim.
43*a* USH Ndëshkoj, ndëshkues.
b USH Dashuri hyjnore; Dashuri.
45*a* USH Virtyt.
b USH Mendime.
c LiP. 32:1–2; DeB 128:19.
46*a* USH Frymë e Shenjtë.
b Dan. 7:13–14.
122 1*a* JS—H 1:33.

[a]këshillë dhe autoritet dhe bekime vazhdimisht prej dorës tënde.

3 Dhe populli yt nuk do të kthehet kurrë kundër teje nëpërmjet dëshmisë së tradhëtarëve.

4 Dhe megjithëse ndikimi i tyre do të të futë në shqetësim dhe brenda hekurave e mureve, ti do të shihesh me nder; dhe veçse për një [a]çast të shkurtër, dhe zëri yt do të jetë në mes të armiqve të tu më i tmerrshëm sesa [b]luani i egër, për shkak të drejtësisë tënde; dhe Perëndia yt do të qëndrojë pranë teje përherë e përgjithmonë.

5 Në qoftë se thirresh përmes vuajtjes, në qoftë se je në rreziqe mes vëllezërve të rremë, në qoftë se je në rreziqe mes plaçkitësish, në qoftë se je në rreziqe në tokë apo në det;

6 Në qoftë se akuzohesh me të gjitha mënyrat e akuzave të rreme, nëse armiqtë e tu bien mbi ty, nëse të shkëpusin nga shoqërimi i atit e i nënës tënde dhe i vëllezërve e i motrave të tua, dhe nëse me një shpatë të zhveshur armiqtë e tu të shkëpusin nga gjiri i gruas tënde dhe i fëmijëve të tu, dhe djali yt më i madh, megjithëse vetëm gjashtë vjeç, do të kapet pas rrobave të tua dhe do të thotë: Ati im, ati im, përse nuk mund të qëndrosh me ne? O, ati im, çfarë do të bëjnë burrat me ty? dhe atëherë, nëse ai do të ndahet prej teje me anë të shpatës dhe ti do të tërhiqesh zvarrë në burg e armiqtë e tu do të të sillen përreth si [a]ujqër për gjakun e qengjit;

7 Në qoftë se ti do të hidhesh në gropë apo në duart e vrasësve dhe vendimi me vdekje jepet mbi ty, në qoftë se do të hidhesh në [a]thellësi, në qoftë se dallgët e trazuara komplotojnë kundër teje, në qoftë se erërat e forta bëhen armiku yt, në qoftë se qiejt mbledhin errësirë dhe gjithë elementet ndërthuren për të penguar rrugën; dhe, mbi të gjitha, në qoftë se edhe grykat e [b]ferrit do ta shqyejnë gojën për ty, dije, biri im, se gjithë këto gjëra do të të japin [c]përvojë dhe do të jenë për të mirën tënde.

8 [a]Biri i Njeriut ka [b]zbritur nën këto të gjitha. A je ti më i madh se ai?

9 Si rrjedhim, qëndro në udhën tënde dhe priftëria do të [a]mbetet me ty; sepse [b]kufijtë e tyre janë caktuar, ata s'mund të kalojnë. [c]Ditët e tua njihen dhe vitet e tua s'do të numërohen më pak; si rrjedhim, mos ki [d]frikë se ç'mund të bëjë njeriu, sepse Perëndia do të jetë me ty përherë e përgjithmonë.

2*a* USH Këshillë.
4*a* DeB 121:7–8.
b 3 Ne. 20:16–21; 21:12.
6*a* Llu. 10:3.
7*a* Jon. 2:3–6.
b 2 Sam. 22:5–7; JS—H 1:15–16.
c 2 Kor. 4:17; Heb. 12:10–11; 2 Ne. 2:11.
8*a* USH Bir i Njeriut.
b Heb. 2:9, 17–18; DeB 76:107; 88:6.
9*a* DeB 90:3.
b Vep. 17:26.
c DeB 121:25.
d Neh. 4:14; Psa. 56:4; 118:6; Fja. 3:5–6; Isa. 51:7; Llu. 12:4–5; 2 Ne. 8:7; DeB 3:7; 98:14.

SEKSIONI 123

*Detyra e Shenjtorëve në lidhje me përndjekësit e tyre, siç u paraqit nga Joseph Smith Profeti, ndërsa ishte i burgosur në burgun e Liberty-së, Missouri, në mars 1839 (*History of the Church*, 3:302–303).*

1–6, Shenjtorët duhet të mbledhin dhe të botojnë një rrëfim të vuajtjeve dhe përndjekjeve të tyre; 7–10, I njëjti shpirt që ngriti besime të rreme, gjithashtu çon në përndjekjen e Shenjtorëve; 11–17, Shumë vetë mes të gjitha sekteve do ta pranojnë përsëri të vërtetën.

DHE përsëri, ne do t'ju sugjerojmë të merrni në konsideratë përshtatshmërinë e gjithë shenjtorëve për të mbledhur dituri të të gjitha fakteve dhe vuajtjeve e abuzimeve mbi ta nga njerëzit e këtij shteti;

2 Dhe gjithashtu të të gjithë pasurisë dhe sasisë së dëmeve që ata kanë pësuar, si dëmtime të karakterit dhe personale, gjithashtu edhe të pronësisë së patundshme;

3 Dhe gjithashtu emrat e gjithë personave që kanë pasur dorë në shtypjet e tyre, për aq sa të mund t'i gjejnë e t'i zbulojnë ato.

4 Dhe ndoshta një komitet mund të caktohet për t'i zbuluar këto gjëra dhe për të shënuar thënie dhe akt-betime; dhe gjithashtu për të mbledhur botimet shpifëse që janë në qarkullim;

5 Dhe gjithçka që është në gazetat dhe në enciklopeditë, dhe të gjitha historitë shpifëse që botohen e shkruhen, dhe prej cilëve shkruhen, dhe për të paraqitur vargun e tërë maskarallëqeve djallëzore dhe mashtrimeve të poshtra e vrasëse që janë ushtruar mbi këtë popull—

6 Që ne jo vetëm t'ia botojmë gjithë botës, por t'ua paraqesim ato krerëve të qeverisë në gjithë nuancën e tyre të errët e djallëzore, si përpjekjen tonë të fundit që na kërkohet nga Ati ynë Qiellor, përpara se të mund të kërkojmë plotësisht e tërësisht atë premtim që do ta nxjerrë atë nga vendi i tij i "fshehjes; dhe gjithashtu që i tërë kombi të mund të lihet pa shfajësim përpara se ai të dërgojë pushtetin e krahut të tij të fuqishëm.

7 Është detyrë e menjëhershme që ia detyrojmë Perëndisë, engjëjve, me të cilët do të sillemi të qëndrojmë, dhe gjithashtu vetes sonë, grave dhe fëmijëve tanë që janë detyruar të përkulen me pikëllim, hidhërim e kujdes, nën dorën më të mallkuar të vrasjes, tiranisë dhe shtypjes, të mbështetur dhe të nxitur e të mbrojtur nga ndikimi i atij shpirti i cili besimet e etërve, që kanë trashëguar gënjeshtra, i ka gozhduar kaq fort në zemrat e fëmijëve dhe e ka mbushur botën me ngatërresë, dhe është rritur fort e më fort dhe është tani pikërisht forca lëvizëse e gjithë korrupsionit

123 6*a* DeB 101:89; 121:1, 4.

dhe tërë [a]toka rënkon nën peshën e paudhësisë së tij.

8 Ai është një [a]zgjedhë e hekurt, është një lidhje e fortë; ato janë pikërisht prangat dhe zinxhirët, dhe vargojtë, dhe verigat e ferrit.

9 Prandaj është detyrë e menjëhershme që ia detyrojmë jo vetëm grave tona dhe fëmijëve tanë, por të vejave dhe jetimëve, burrat dhe etërit e të cilëve janë [a]vrarë nën dorën e tij të hekurt;

10 Veprimet e errëta dhe të zymta të së cilës janë të mjaftueshme për ta bërë vetë ferrin të rrëqethet dhe të mbetet i shtangur e i zbehtë dhe duart e vetë djallit të dridhen e të paralizohen.

11 Dhe gjithashtu është detyrë e menjëhershme që ne ia detyrojmë gjithë brezit të ri dhe gjithë të kulluarve në zemër—

12 Sepse ka shumë vetë akoma mbi tokë, mes të gjitha sekteve, grupimeve dhe besimeve, të cilët janë të [a]verbuar nga dinakëria e hollë e njerëzve, me anë të së cilës ata rrinë në pritje për të mashtruar, dhe të cilët mbahen larg nga e vërteta vetëm ngaqë nuk [b]dinë se ku ta gjejnë atë—

13 Si rrjedhim, që ne t'i harxhojmë dhe t'i shpenzojmë jetët tona për të sjellë në dritë gjithë gjërat e [a]fshehura të errësirës, në shkallën që i njohim ato; dhe ato janë manifestuar me të vërtetë nga qielli—

14 Këto, atëherë, duhet të kryhen me zell të madh.

15 Askush të mos i numërojë ato si gjëra të vogla; sepse ka shumë që shtrihet në të ardhmen, lidhur me shenjtorët, që varet nga këto gjëra.

16 Ju e dini, vëllezër, që një anije shumë e madhe ka shumë [a]përfitim nga një timon shumë i vogël në kohën e një stuhie, duke u mbajtur në mënyrë të sigurtë ndaj erës dhe valëve.

17 Si rrjedhim, vëllezër shumë të dashur, le të bëjmë me [a]gëzim të gjitha gjërat që janë në fuqinë tonë; dhe atëherë qëndrofshim të patundur, me sigurinë më të madhe, për të parë [b]shpëtimin e Perëndisë dhe që krahu i tij të zbulohet.

SEKSIONI 124

*Zbulesë dhënë Joseph Smith Profetit, në Nauvoo, Illinois, më 19 janar 1841 (*History of the Church, *4:274–286). Për shkak të përndjekjeve në rritje dhe procedurave ilegale kundër tyre nga udhëheqësit qeveritarë, Shenjtorët ishin detyruar të linin Missouri-n. Urdhëri i shfarosjes i lëshuar nga Lilburn W. Boggs-i, guvernatori i Missouri-t, i datës 27 tetor 1838, i kishte lënë ata pa asnjë zgjedhje tjetër (*History of the Church, *3:175). Në 1841, kur kjo zbulesë u dha, qyteti i Nauvoo-së, që*

7*a* Mois. 7:48–49.
8*a* USH Zgjedhë.
9*a* DeB 98:13; 124:54.
12*a* Kol. 2:8; DeB 76:75.
b 1 Ne. 8:21–23.
13*a* 1 Kor. 4:5.
16*a* Jak. 3:4; Alma 37:6–7; DeB 64:33.
17*a* DeB 59:15.
b Eks. 14:13.

zinte vendin e fshatit të mëparshëm të Commerce-t, Illinois, ishte ndërtuar nga Shenjtorët dhe atje ishin ngritur zyrat qendrore të Kishës.

1–14, Joseph Smith-i urdhërohet t'i bëjë një shpallje solemne të ungjillit presidentit të Shteteve të Bashkuara, guvernatorëve dhe sundimtarëve të tjerë të kombeve; 15–21, Hyrum Smith, David W. Patten, Joseph Smith Plaku dhe të tjerë mes të gjallëve dhe të vdekurve bekohen për integritetin dhe virtytet e tyre; 22–28, Shenjtorët urdhërohen të ndërtojnë si një shtëpi për të mbajtur të huajt, ashtu dhe një tempull në Nauvoo; 29–36, Pagëzimet për të vdekurit duhet të kryhen në tempuj; 37–44, Njerëzit e Zotit gjithmonë ndërtojnë tempuj për kryerjen e ordinancave të shenjta; 45–55, Shenjtorët shfajësohen nga ndërtimi i tempullit në kontenë Jackson për shkak të shtypjes nga armiqtë e tyre; 56–83, Udhëzime jepen për ndërtimin e Shtëpisë së Nauvoo-së; 84–96, Hyrum Smith thirret të jetë patriark, për të marrë çelësat dhe për të qëndruar në vend të Oliver Cowdery-t; 97–122, William Law dhe të tjerë këshillohen në punët e tyre; 123–145, Drejtues të përgjithshëm dhe lokalë emërohen, së bashku me detyrat dhe lidhjet e tyre të kuorumeve.

Në të vërtetë, kështu të thotë Zoti ty, shërbëtori im Joseph Smith, unë jam mjaft i kënaqur me ofertën dhe mirënjohjet e tua, të cilat ti i ke bërë; sepse për këtë qëllim të kam ngritur, që unë të mund të tregoj urtësinë time nëpërmjet gjërave të [a]dobëta të tokës.

2 Lutjet e tua janë të pranueshme përpara meje; dhe në përgjigje të tyre unë të them se ti je thirrur tani, menjëherë, për të bërë një shpallje solemne për ungjillin tim dhe për këtë [a]kunj, të cilin e kam mbjellë të jetë një gurthemeli i Sionit, i cili do të shkëlqehet me përpunimin që është sipas ngjashmërisë së një pallati.

3 Kjo shpallje do t'u bëhet gjithë [a]mbretërve të botës, në të katër anët e saj, të nderuarit president të zgjedhur dhe guvernatorëve të virtytshëm të kombit në të cilin ju jetoni, dhe gjithë kombeve të tokës të përhapura në të.

4 Duhet të shkruhet në shpirtin e [a]zemërbutësisë dhe me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë, që do të jetë në ty në kohën e shkrimit të saj;

5 Sepse do të të jepet me anë të Frymës së Shenjtë të dish vullnetin tim lidhur me ata mbretër dhe autoritete, madje çfarë do t'u ndodhë atyre në një kohë që do të vijë.

6 Sepse, vër re, unë jam gati t'u kërkoj atyre t'ia vënë veshin dritës dhe lavdisë së Sionit, sepse koha e caktuar ka ardhur për t'u sjellë me mirësi me të.

7 Si rrjedhim, bëju ti thirrje

124 1*a* 1 Kor. 1:26–28; DeB 1:19; 35:13.
2*a* USH Kunj.
3*a* Psa. 119:46; Mt. 10:18; DeB 1:23.
4*a* USH Zemërbutë, zemërbutësi.

atyre me një shpallje të fortë dhe me dëshminë tënde, duke mos i patur frikë, sepse janë si [a]bari dhe gjithë lavdia e tyre si lulja e tij që bie shpejt, që ata të lihen gjithashtu pa asnjë justifikim—

8 Dhe që unë të mund t'i vizitoj ata në ditën e vizitës sime; kur unë do ta zbuloj fytyrën prej mbulesës sime, për të caktuar pjesën e shtypësit mes hipokritëve, ku ka [a]kërcëllitje dhëmbësh, në qoftë se ata i mohojnë shërbëtorët e mi dhe dëshminë time të cilën ua kam zbuluar atyre.

9 Dhe përsëri, unë do t'i vizitoj dhe do t'i zbus zemrat e tyre, shumë prej tyre për të mirën tuaj, që ju të mund të gjeni hir në sytë e tyre, që ata të mund të vijnë tek [a]drita e së vërtetës dhe Johebrenjtë tek ekzaltimi ose lartësimi i Sionit.

10 Sepse dita e vizitës sime vjen me të shpejtë, në një [a]orë kur s'e mendoni; dhe ku do të jetë siguria e popullit tim dhe strehimi për ata që do të kenë mbetur prej tyre?

11 Zgjohuni, O mbretër të tokës! Ejani, O, ejani, me arin tuaj dhe argjendin tuaj, në ndihmë të popullit tim, në shtëpinë e bijave të Sionit.

12 Dhe përsëri, në të vërtetë unë të them, shërbëtori im Robert B. Thomson duhet të të ndihmojë ta shkruash këtë shpallje, sepse unë jam tepër i kënaqur me të dhe se ai duhet të jetë me ty;

13 Ai duhet, si rrjedhim, t'i bindet këshillës tënde dhe unë do ta bekoj me një shumëllojshmëri bekimesh; ai duhet të jetë besnik dhe i vërtetë në të gjitha gjërat që tani e tutje dhe do të bëhet i madh në sytë e mi;

14 Por ai duhet të kujtojë se [a]kujdestaria e tij do të kërkohet nga duart e tij.

15 Dhe përsëri, në të vërtetë unë të them ty, bekuar qoftë shërbëtori im [a]Hyrum Smith; sepse unë, Zoti, e dua atë për shkak të [b]integritetit të zemrës së tij dhe ngaqë ai e do atë që është e drejtë përpara meje, thotë Zoti.

16 Përsëri, shërbëtori im John C. Bennett duhet të të ndihmojë ty në detyrën tënde, në dërgimin e fjalës sime mbretërve e popujve të tokës, dhe të qëndrojë pranë teje, madje pranë teje shërbëtori im Joseph Smith, në orën e mundimit; dhe shpërblimi i tij nuk do të humbasë, në qoftë se ai e pranon [a]këshillën.

17 Dhe për shkak të dashurisë së tij, ai do të jetë i madh, sepse do të jetë i imi, nëse e bën këtë, thotë Zoti. Unë e kam parë punën që ai ka bërë, të cilën e pranoj nëse vazhdon, dhe atë do ta kurorëzoj me bekime dhe lavdi të madhe.

18 Dhe përsëri, unë të them

7*a* Psa. 103:15–16; Isa. 40:6–8; 1 Pj. 1:24–25.
8*a* Mt. 8:12; Alma 40:13; DeB 101:91; 112:24.
9*a* Isa. 60:1–4. USH Dritë, dritë e Krishtit.
10*a* Mt. 24:44; JS—M 1:48.
14*a* USH Kujdestar, kujdestari.
15*a* USH Smith, Hyrum. *b* USH Integritet.
16*a* USH Këshillë.

se shërbëtori im Lyman Wight duhet të vazhdojë të predikojë për Sionin, në shpirtin e zemërbutësisë, duke i rrëfyer botës për mua; dhe unë do ta ngre atë si mbi krahët e [a]shqiponjave; dhe ai do të marrë lavdi e nder për vete dhe për emrin tim.

19 Që, kur ai ta mbarojë punën e tij, unë të mund ta marr atë pranë meje, madje sikurse bëra me shërbëtorin tim [a]David Patten, që është me mua tani, dhe gjithashtu me shërbëtorin tim [b]Edward Partridge, dhe gjithashtu me shërbëtorin tim të moshuar [c]Joseph Smith Plakun, i cili rri ulur [d]me Abrahamin në të djathtën e tij dhe i bekuar e i shenjtë është ai, sepse është i imi.

20 Dhe përsëri, në të vërtetë unë të them ty, shërbëtori im George Miller është pa [a]mashtrim; atij mund t'i besohet për shkak të integritetit të zemrës së tij; dhe për dashurinë që ai ka për dëshminë time, unë, Zoti, e dua atë.

21 Si rrjedhim, unë të them, unë vulos mbi kokën e tij detyrën e një [a]këshilltari të peshkopit, sikurse mbi shërbëtorin tim Edward Partridge, që ai të mund të marrë përkushtimet e shtëpisë sime, që ai të mund të administrojë bekime mbi kokat e të varfërve të popullit tim, thotë Zoti. Askush nuk duhet ta përbuzë shërbëtorin tim George, sepse ai do të më nderojë mua.

22 Shërbëtori im George dhe shërbëtori im Lyman, dhe shërbëtori im John Snider, dhe të tjerët duhet t'i ndërtojnë një [a]shtëpi emrit tim, një të tillë siç do t'ua tregojë shërbëtori im Joseph, në vendin që ai do t'ua tregojë gjithashtu.

23 Dhe do të jetë për një shtëpi për banim, një shtëpi në të cilën të huajt mund të vijnë nga larg për të banuar; prandaj ajo duhet të jetë një shtëpi e mirë, e denjë për t'u pranuar plotësisht, që [a]udhëtari i lodhur të mund të gjejë shëndet dhe siguri, ndërkohë që do të soditë fjalën e Zotit; dhe [b]gurthemelin që unë kam caktuar për Sionin.

24 Kjo shtëpi do të jetë një vendbanim i shëndetshëm, në qoftë se ndërtohet në emrin tim dhe në qoftë se administratori që caktohet në të, nuk do të lejojë të hyjë në të ndonjë papastërti. Ajo do të jetë e shenjtë ose Zoti, Perëndia juaj, nuk do të banojë në të.

25 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, të gjithë shenjtorët e mi duhet të vijnë nga larg.

26 Dhe dërgoni lajmëtarë të shpejtë, po, lajmëtarë të zgjedhur dhe u thoni atyre: Ejani me gjithë floririn tuaj dhe argjendin tuaj, dhe gurët tuaj të çmuar, dhe me gjithë gjërat

18*a* Eks. 19:4; Isa. 40:31.
19*a* DeB 124:130. USH Patten, David W.
b USH Partridge, Edward.
c USH Smith, Joseph, Plaku.
d DeB 137:5.
20*a* USH Mashtrim.
21*a* DeB 41:9. USH Peshkop.
22*a* DeB 124:56–60.
23*a* LiP. 31:12; Mt. 25:35, 38.
b DeB 124:2.

tuaja antike; dhe me gjithë ata që kanë njohuri për gjërat antike, të cilët dëshirojnë të vijnë, mund të vijnë, dhe të sjellin bush dhe bredh, dhe pishë, së bashku me të gjitha pemët e çmuara të tokës;

27 Dhe me hekur, me bakër dhe me tunxh, dhe me zink, dhe me gjithë gjërat tuaja të çmuara të tokës; dhe i ndërtoni një [a]shtëpi emrit tim, që Më i Larti të [b]banojë atje.

28 Sepse nuk ka një vend që gjendet mbi tokë, ku ai të mund të vijë dhe të [a]rivendosë përsëri atë që u humb për ju, ose që ai e ka larguar, madje plotësinë e priftërisë.

29 Sepse nuk ka një vaskë [a]pagëzimi mbi tokë, që ata, shenjtorët e mi, të mund të [b]pagëzohen për ata që kanë vdekur—

30 Sepse kjo ordinancë i përket shtëpisë sime dhe nuk mund të jetë e pranueshme nga unë, përveçse në ditët e varfërisë suaj, gjatë të cilave ju nuk jeni në gjendje të më ndërtoni një shtëpi.

31 Por unë ju urdhëroj juve, gjithë juve, shenjtorëve të mi, të më [a]ndërtoni një shtëpi; dhe unë ju jap kohë të mjaftueshme për të më ndërtuar një shtëpi; dhe gjatë kësaj kohe pagëzimet tuaja do të jenë të pranueshme për mua.

32 Por vini re, në fund të kësaj detyre të caktuar pagëzimet tuaja për të vdekurit tuaj nuk do të pranohen prej meje; dhe nëse nuk i bëni këto gjëra në fund të detyrës së caktuar, ju do të mohoheni si kishë, së bashku me të vdekurit tuaj, thotë Zoti, Perëndia juaj.

33 Sepse, në të vërtetë, unë ju them se pasi të keni patur kohë të mjaftueshme për të më ndërtuar një shtëpi, së cilës i përket ordinanca e pagëzimit për të vdekurit dhe për të cilën ajo u krijua që përpara krijimit të botës, pagëzimet tuaja për të vdekurit nuk mund të jenë të pranueshme për mua;

34 Sepse në të shugurohen [a]çelësat e priftërisë së shenjtë; që ju të merrni nder dhe lavdi.

35 Dhe pas kësaj kohe pagëzimet tuaja për të vdekurit, prej atyre që janë të shpërndarë larg, nuk janë të pranueshme nga unë, thotë Zoti.

36 Sepse shugurohet që në Sion e në kunjat e tij dhe në Jeruzalem, ato vende që i kam caktuar për [a]strehim, do të jenë vendet për pagëzimet tuaja për të vdekurit.

37 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, si do të jenë [a]larjet tuaja të pranueshme për mua, në qoftë se ju nuk i kryeni ato në një shtëpi që e keni ndërtuar për emrin tim?

38 Sepse, për këtë shkak, unë e urdhërova Moisiun, se duhej të

27*a* DeB 109:5.
usH Tempull, shtëpi e Zotit.
b Eks. 25:8; DeB 97:15–17.
28*a* usH Rivendosje e ungjillit.
29*a* DeB 128:13.
b 1 Kor. 15:29; DeB 127:6; 138:33.
usH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim për të vdekurit; Shpëtim për të vdekurit.
31*a* DeB 97:10.
34*a* DeB 110:14–16.
usH Çelësa të priftërisë.
36*a* Isa. 4:5–6.
37*a* usH Laj, larë (i), larje.

ndërtonte një [a]tabernakull që ta merrnin me vete në shkretëtirë dhe të ndërtonin një [b]shtëpi në tokën e premtimit, që të mund të zbuloheshin ato ordinanca që ishin fshehur që përpara se bota të krijohej.

39 Si rrjedhim, në të vërtetë unë ju them se [a]vajosjet tuaja dhe larjet tuaja, dhe [b]pagëzimet tuaja për të vdekurit, dhe ceremonitë tuaja [c]përkujtimore për [d]sakrificat tuaja me anë të bijve të Levit, dhe për orakujt tuaj në vendet tuaja [e]më të larta, në të cilat ju merrni bashkëbisedime, dhe statutet e gjykimet tuaja, për fillimin e zbulesave dhe themelimin e Sionit, dhe për lavdinë, nderin dhe dhurimin e të gjithë banorëve të tij, shugurohen me anë të ordinancës së shtëpisë sime të shenjtë, të cilën njerëzit e mi gjithmonë urdhërohen ta ndërtojnë për emrin tim të shenjtë.

40 Dhe në të vërtetë unë ju them, kjo shtëpi duhet të ndërtohet për emrin tim, që unë të mund t'ia zbuloj ordinancat e mia popullit tim në të;

41 Sepse unë e mendoj të përshtatshme t'ia [a]zbuloj kishës sime gjërat që janë mbajtur të [b]fshehura përpara themelimit të botës, gjëra të cilat lidhen me periudhën e [c]plotësisë së kohëve.

42 Dhe [a]unë do t'i tregoj shërbëtorit tim Joseph të gjitha gjërat lidhur me këtë shtëpi dhe priftërinë e saj, dhe vendin ku do të ndërtohet.

43 Dhe ju do ta ndërtoni atë në vendin ku e keni menduar ta ndërtoni, sepse ai është vendi që kam zgjedhur për ju ta ndërtoni.

44 Në qoftë se punoni me gjithë fuqinë tuaj, unë do ta përkushtoj atë vend që të bëhet i [a]shenjtë.

45 Dhe nëse njerëzit e mi do t'i binden zërit tim dhe zërit të [a]shërbëtorëve të mi të cilët i kam caktuar ta udhëheqin popullin tim, vini re, në të vërtetë unë ju them, ata nuk do të nxirren jashtë vendit të tyre.

46 Por nëse nuk do t'i binden zërit tim, as zërit të këtyre burrave që unë i kam caktuar, ata nuk do të bekohen, sepse e ndotin tokën time të shenjtë dhe ordinancat e mia të shenjta, dhe kartat, dhe fjalët e mia të shenjta të cilat unë ua jap.

47 Dhe do të ndodhë që, nëse ju ndërtoni një shtëpi për emrin tim dhe nuk i bëni gjërat që them, unë nuk do ta kryej [a]betimin që ju bëj, as nuk do t'i përmbush premtimet që i prisni nga dora ime, thotë Zoti.

48 Sepse [a]në vend të bekimeve, po, me anë të vetë punëve tuaja, sillni mallkime, zemërim,

38*a* Eks. 25:1–9; 33:7. USH Tabernakull.
b USH Tempull, shtëpi e Zotit.
39*a* Eks. 29:7. USH Vajos.
b USH Ordinanca—Ordinancë mëkëmbëse.
c DeB 88:117.
d DeB 13:1; 84:31; 128:24; JS—H 1:69.
e Eze. 41:4; DeB 45:32; 87:8; 101:22.
41*a* NeB 1:9.
b DeB 121:26–32.
c Ef. 1:9–10; DeB 27:13; 112:30.
42*a* DeB 95:14–17.
44*a* USH Shenjtë (i).
45*a* DeB 1:38. USH Profet.
47*a* USH Betim.
48*a* LiP. 28:15.

indinjatë dhe gjykime mbi vetë kokat tuaja, me anë të marrëzive tuaja dhe me anë të fëlliqësive tuaja, të cilat i ushtroni përpara meje, thotë Zoti.

49 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them se, kur i jap një urdhërim ndonjërit prej bijve të njerëzve për të bërë një punë në emrin tim dhe ata bij të njerëzve punojnë me gjithë fuqinë e tyre dhe me gjithçka kanë për ta kryer atë punë dhe nuk e pushojnë [a]zellin e tyre, dhe armiqtë e tyre vijnë mbi ta dhe i pengojnë nga kryerja e asaj pune, vini re, mua nuk më duhet më ta [b]kërkoj atë punë nga duart e atyre bijve të njerëzve, por t'i pranoj ofertat e tyre.

50 Dhe paudhësia dhe shkelja e ligjeve dhe urdhërimeve të mia të shenjta do t'i [a]vizitojë kokat e atyre që e penguan punën time, deri në [b]brezin e tretë dhe të katërt, për aq kohë sa ata nuk [c]pendohen dhe më urrejnë mua, thotë Zoti Perëndi.

51 Si rrjedhim, për këtë arsye i kam pranuar ofertat e atyre që i kam urdhëruar të ndërtojnë një qytet dhe një [a]shtëpi për emrin tim në [b]kontenë Jackson, Missouri, dhe u penguan prej armiqve të tyre, thotë Zoti, Perëndia juaj.

52 Dhe unë do të jap si përgjigje [a]gjykim, zemërim dhe indinjatë, kujë e dhembje dhe kërcëllitje dhëmbësh mbi kokat e tyre, deri në brezin e tretë dhe të katërt, për aq sa ata nuk pendohen dhe më urrejnë, thotë Zoti, Perëndia juaj.

53 Dhe këtë e bëj një shembull për ju, për ngushëllimin tuaj lidhur me të gjithë ata që janë urdhëruar të bëjnë një punë dhe janë penguar nga duart e armiqve të tyre dhe me anë të shtypjes, thotë Zoti, Perëndia juaj.

54 Sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj, dhe do t'i shpëtoj të gjithë ata vëllezër tuaj që kanë qenë të [a]pastër në zemër dhe janë [b]vrarë në tokën e Missouri-t, thotë Zoti.

55 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, unë ju urdhëroj përsëri të ndërtoni një [a]shtëpi për emrin tim, madje në këtë vend, që ju të mund të më [b]provoni se jeni besnikë në të gjitha gjërat që ju kam urdhëruar, që unë të mund t'ju bekoj dhe kurorëzoj me nder, pavdekësi dhe jetë të përjetshme.

56 Dhe tani unë ju them, lidhur me [a]shtëpinë time të banimit, që ju kam urdhëruar ta ndërtoni për strehimin e të huajve, ajo duhet të ndërtohet për emrin tim dhe emri im duhet të emërtohet mbi të, dhe shërbëtori im Joseph dhe shtëpia e tij duhet të kenë vend në të, nga brezi në brez.

49*a* USH Zell.
b DeB 56:4; 137:9.
50*a* Mosia 12:1.
b LiP. 5:9; DeB 98:46–47.
c USH Pendohem, pendim.
51*a* DeB 115:11.
b USH Konte(ja) Jackson, Missouri (Sh.B.A.).
52*a* DeB 121:11–23.
54*a* USH Pastër (i), pastërti.
b DeB 98:13; 103:27–28.
55*a* DeB 127:4.
b Abr. 3:25.
56*a* DeB 124:22–24.

57 Pasi këtë vajosje unë e kam vënë mbi kokën e tij, që bekimi i tij të vihet mbi kokat e pasardhësve të tij pas tij.

58 Dhe sikurse i thashë [a]Abrahamit lidhur me fiset e tokës, madje kështu i them shërbëtorit tim Joseph: Në ty dhe në [b]farën tënde do të bekohet fisi i tokës.

59 Si rrjedhim, shërbëtori im Joseph dhe fara e tij pas tij duhet të kenë një vend në atë shtëpi, nga brezi në brez, përherë e përgjithmonë, thotë Zoti.

60 Dhe emri i asaj shtëpie duhet të thirret Shtëpia e Nauvoo-së; dhe ajo duhet të jetë një banesë e këndshme për njeriun dhe një vend pushimi për udhëtarin e lodhur, që ai të mund të sodisë lavdinë e Sionit dhe lavdinë e këtij, gurthemelit të tij;

61 Që ai të mund të marrë gjithashtu kështillë nga ata që i kam vendosur të jenë si [a]bimë të famës dhe si [b]roje mbi muret e tij.

62 Vini re, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im George Miller dhe shërbëtori im Lyman Wight, dhe shërbëtori im John Snider, dhe shërbëtori im Peter Haws duhet të organizohen dhe të caktojnë një prej tyre të jetë president për kuorumin e tyre, për qëllimin e ndërtimit të asaj shtëpie.

63 Dhe ata duhet të formojnë një kushtetutë, në të cilën të mund të marrin aksione për ndërtimin e asaj shtëpie.

64 Dhe ata nuk duhet të marrin më pak se pesëdhjetë dollarë për një njësi aksionesh në atë shtëpi dhe ata duhet të lejohen të marrin pesëmbëdhjetë mijë dollarë nga cilido njeri për aksione në atë shtëpi.

65 Por ata s'duhet të lejohen të marrin më shumë se pesëmbëdhjetë mijë dollarë aksione nga cilido njeri.

66 Dhe ata nuk duhet të lejohen të marrin më pak se pesëdhjetë dollarë për një njësi aksionesh nga cilido njeri në atë shtëpi.

67 Dhe ata nuk do të lejohen të pranojnë këdo si aksionar në këtë shtëpi, në qoftë se po ai nuk do t'i paguajë aksionet e tij në duart e tyre në kohën që i merr aksionet;

68 Dhe në përputhje me shumën e aksioneve që paguan në duart e tyre, ai do të marrë aksione në atë shtëpi; por në qoftë se nuk paguan asgjë në duart e tyre, ai nuk do të marrë ndonjë aksion në atë shtëpi.

69 Dhe në qoftë se dikush paguan aksione në duart e tyre, do të jetë për aksione në atë shtëpi, për veten e tij dhe për brezin pas tij, nga brezi në brez, për aq kohë sa ai dhe trashëgimtarët e tij do t'i mbajnë ato aksione dhe nuk i shesin ose nuk ia kalojnë aksionet nga duart e tyre dikujt tjetër, me anë të vullnetit dhe veprimit të tyre të lirë, nëse do të bëni vullnetin tim, thotë Zoti, Perëndia juaj.

70 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se

58*a* Zan. 12:3; 22:18; Abr. 2:11. USH Abraham.
b DeB 110:12. USH Besëlidhje e Abrahamit.
61*a* Isa. 61:3; Eze. 34:29.
b USH Ruaj, roje.

shërbëtori im George Miller dhe shërbëtori im Lyman Wight, dhe shërbëtori im John Snider, dhe shërbëtori im Peter Haws marrin ndonjë aksion në duart e tyre, në para ose në prona, nëpërmjet të cilave marrin vlerën e vërtetë të parave, ata nuk duhet të përvetësojnë ndonjë pjesë të atyre aksioneve me ndonjë qëllim tjetër, përveçse në atë shtëpi.

71 Dhe nëse ata do të përvetësojnë ndonjë pjesë të atyre aksioneve diku tjetër, përveçse në atë shtëpi, pa miratimin e aksionarit, dhe nuk e kthejnë katërfish borxhin për aksionet që përvetësojnë diku tjetër, përveçse në atë shtëpi, ata do të mallkohen dhe do të nxirren jashtë vendit të tyre, thotë Zoti Perëndi; sepse unë, Zoti, jam Perëndi dhe nuk mund të [a]vihem në lojë në ndonjë prej këtyre gjërave.

72 Në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im Joseph duhet të paguajë aksione në duart e tyre për ndërtimin e asaj shtëpie, siç i duket mirë atij; por shërbëtori im Joseph nuk mund të paguajë më shumë se pesëmbëdhjetë mijë dollarë aksione në atë shtëpi, as më pak se pesëdhjetë dollarë; as ndonjë njeri tjetër nuk mund të paguajë, thotë Zoti.

73 Dhe ka të tjerë gjithashtu që dëshirojnë të dinë vullnetin tim lidhur me ta, sepse ata e kanë kërkuar atë nga duart e mia.

74 Si rrjedhim, unë ju them lidhur me shërbëtorin tim Vinson Knight, në qoftë se ai do të kryejë vullnetin tim, le të vendosë aksione në atë shtëpi për veten e tij dhe për brezin e tij pas tij, nga brezi në brez.

75 Dhe ai duhet ta ngrejë zërin e tij gjatë e fort, në mes të njerëzve, për të [a]paraqitur çështjen e të varfërve dhe nevojtarëve; dhe ai nuk duhet të dështojë as të mos e lërë zemra; dhe unë do t'i [b]pranoj ofertat e tij, sepse ato nuk do të jenë për mua si ofertat e Kainit, pasi ai do të jetë i imi, thotë Zoti.

76 Familja e tij duhet të gëzohet dhe t'i largojnë zemrat e tyre nga mjerimi; sepse unë e kam zgjedhur dhe e kam vajosur atë dhe ai do të nderohet në mes të shtëpisë së tij, sepse unë do t'i fal të gjitha mëkatet e tij, thotë Zoti. Amen.

77 Në të vërtetë unë ju them juve, shërbëtori im Hyrum duhet të vërë aksione në atë shtëpi, sikurse i duket atij mirë, për veten e tij dhe për brezin e tij pas tij, nga brezi në brez.

78 Shërbëtori im Isaac Galland duhet të vërë aksione në atë shtëpi, sepse unë, Zoti, e dua atë për punën që ka bërë dhe do t'ia fal të gjitha mëkatet e tij; si rrjedhim, ai duhet të kujtohet për një interes në atë shtëpi nga brezi në brez.

79 Shërbëtori im Isaac Galland duhet të caktohet mes jush dhe të shugurohet nga shërbëtori im William Marks e të bekohet prej tij, që të shkojë me shërbëtorin tim Hyrum për të

71*a* Gal. 6:7.
75*a* Fja. 31:9.
b Zan. 4:4–5; Mois. 5:18–28.

përmbushur punën që shërbëtori im Joseph do t'u caktojë atyre, dhe ata do të bekohen shumë.

80 Shërbëtori im William Marks duhet të paguajë aksione në atë shtëpi, siç i duket mirë atij, për veten e tij dhe për brezin e tij, nga brezi në brez.

81 Dhe shërbëtori im Henry G. Sherwood duhet të paguajë aksione në atë shtëpi, siç i duket mirë atij, për veten e tij dhe për farën e tij pas tij, nga brezi në brez.

82 Dhe shërbëtori im William Law duhet të paguajë aksione në atë shtëpi, për veten e tij dhe për farën e tij pas tij, nga brezi në brez.

83 Në qoftë se do të kryejë vullnetin tim, ai nuk duhet ta marrë familjen e tij për në tokat e lindjes, madje për në Kirtland; megjithatë, unë, Zoti, do ta ngre Kirtland-in, por unë, Zoti, kam një ndëshkim të përgatitur për banorët e tij.

84 Dhe lidhur me shërbëtorin tim Almon Babbitt, ka shumë gjëra me të cilat nuk jam i kënaqur; vini re, ai dëshiron të japë këshillën e tij në vend të këshillës që unë kam shuguruar, madje atë të Presidencisë së Kishës sime; dhe ai ngre një [a]viç të artë për t'u adhuruar nga populli im.

85 Askush të mos [a]largohet nga ky vend, i cili ka ardhur këtu duke kërkuar të mbajë urdhërimet e mia.

86 Në qoftë se jetojnë këtu, ata duhet të jetojnë për mua; dhe në qoftë se vdesin, ata duhet të vdesin për mua; sepse ata do të [a]prehen nga gjithë punët e tyre këtu dhe do t'i vazhdojnë veprat e tyre.

87 Si rrjedhim, shërbëtori im William duhet të ketë besim tek unë dhe të mos ketë më frikë lidhur me familjen e tij, për shkak të sëmundjes së tokës. Në qoftë se më [a]doni, zbatoni urdhërimet e mia; dhe sëmundja e tokës do t'i [b]kontribuojë lavdisë suaj.

88 Shërbëtori im William duhet të shkojë dhe t'u shpallë ungjillin tim të përjetshëm me zë të lartë dhe gëzim të madh, siç do të nxitet nga [a]Shpirti im, banorëve të Warsaw-ës dhe gjithashtu banorëve të Carthage-t, dhe gjithashtu banorëve të Madison-it dhe të presë me durim dhe zell udhëzime të mëtejshme në konferencën time të përgjithshme, thotë Zoti.

89 Në qoftë se do të kryejë vullnetin tim, ai duhet që tani e tutje t'i bindet këshillës së shërbëtorit tim Joseph dhe me interesin e tij të mbështesë [a]kauzën e të varfërve dhe të botojë [b]përkthimin e ri të fjalës sime të shenjtë për banorët e tokës.

90 Dhe nëse do ta bëjë këtë, unë

84*a* Eks. 32:2–4.
85*a* Llu. 9:62.
86*a* Zbu. 14:13.
USH Parajsë; Prehje.
87*a* Gjo. 14:15.
b DeB 121:8; 122:7.
88*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Fryma e Shenjtë.
89*a* DeB 78:3.
b DMTH Përkthimi i Joseph Smith-it i Biblës.

do ta [a]bekoj me një shumëllojshmëri bekimesh, saqë ai nuk do të braktiset, as fara e tij nuk do të gjendet duke [b]lypur bukë.

91 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im William duhet të caktohet, shugurohet dhe vajoset si këshilltar i shërbëtorit tim Joseph, në vend të shërbëtorit tim Hyrum, që shërbëtori im Hyrum të mund të zërë detyrën e Priftërisë dhe të [a]Patriarkut, e cila i ishte caktuar atij nga ati i tij, me anë të bekimit dhe gjithashtu me anë të së drejtës;

92 Që, që nga kjo kohë, ai do të mbajë çelësat e [a]bekimeve patriarkale mbi kokat e gjithë njerëzve të mi,

93 Që cilindo që ai bekon, do të bekohet dhe cilindo që ai [a]mallkon, do të mallkohet; që çfarëdo që ai do të [b]lidhë në tokë, do të lidhet në qiell; dhe çfarëdo që ai do të zgjidhë në tokë, do të zgjidhet në qiell.

94 Dhe që nga kjo kohë e tutje unë i caktoj atij që të mund të jetë një profet dhe [a]shikues e zbulues i kishës sime, sikurse shërbëtori im Joseph;

95 Që ai të mund të veprojë gjithashtu në harmoni me shërbëtorin tim Joseph; dhe që ai do të marrë këshillë nga shërbëtori im Joseph, i cili do t'i tregojë atij [a]çelësat me anë të të cilave ai mund të kërkojë e të marrë dhe të kurorëzohet me të njëjtin bekim dhe lavdi, dhe nder, dhe priftëri, dhe dhurata të priftërisë që dikur ishin vënë mbi atë që ishte shërbëtori im [b]Oliver Cowdery;

96 Që shërbëtori im Hyrum të mund të japë dëshmi për gjërat që unë do t'i tregoj atij, që emri i tij të mund të kujtohet me nderim nga brezi në brez, përherë e përgjithmonë.

97 Shërbëtori im William Law gjithashtu duhet të marrë çelësat me anë të të cilave mund të kërkojë e të marrë bekime; ai duhet të jetë i [a]përulur përpara meje e të jetë pa [b]mashtrim dhe do të marrë nga Shpirti im, madje [c]Ngushëlluesi, i cili do t'i manifestojë atij të vërtetën e të gjitha gjërave dhe do t'i japë atij, në çastin e duhur, se çfarë do të thotë.

98 Dhe këto [a]shenja do ta ndjekin atë—ai do të [b]shërojë të sëmurë, do të largojë demonë dhe do të çlirohet prej atyre që do t'i japin helm vdekjeprurës;

99 Dhe ai do të udhëhiqet në shtigje ku gjarpëri [a]vdekjeprurës nuk mund ta kafshojë në thembër dhe ai do të ngrihet në [b]imagjinatën e mendimeve të tij si mbi krahët e shqiponjave.

90*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
b Psa. 37:25.
91*a* DeB 107:39–40. USH Patriark, patriarkal.
92*a* USH Bekime patriarkale.
93*a* DeB 132:45–47.
b Mt. 16:19. USH Vulos, vulosje.
94*a* DeB 107:91–92. USH Shikues.
95*a* DeB 6:28.
b USH Cowdery, Oliver.
97*a* USH Përul, përulësi.
b USH Mashtrim.
c USH Ngushëllues.
98*a* Mr. 16:17–18. USH Dhurata të Shpirtit.
b USH Shëroj, shërime.
99*a* DeB 84:71–73.
b Eks. 19:4; Isa. 40:31.

100 Dhe po sikur unë të dëshiroj që ai të ngrejë të vdekurit, ai s'duhet ta frenojë zërin e tij.

101 Si rrjedhim, shërbëtori im William duhet t'i thërrasë me zë të lartë e të mos kursehet, me gëzim e me hare dhe me hosana atij që ulet në fron përherë e përgjithmonë, thotë Zoti, Perëndia juaj.

102 Vini re, unë ju them, unë kam një mision në ruajtje për shërbëtorin tim William e shërbëtorin tim Hyrum dhe vetëm për ta; dhe shërbëtori im Joseph duhet të qëndrojë në shtëpi, sepse nevojitet. Pjesën e mbetur do t'jua tregoj juve më pas. Madje kështu. Amen.

103 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se shërbëtori im *a*Sidney do të shërbejë e do të jetë këshilltar për shërbëtorin tim Joseph, ai duhet të ngrihet dhe të vijë e të qëndrojë në detyrën e thirrjes së tij dhe të përulet përpara meje.

104 Dhe në qoftë se ai do të më ofrojë një ofertë të pranueshme e mirënjohje dhe do të qëndrojë me popullin tim, vini re, unë, Zoti, Perëndia juaj, do ta shëroj atë, saqë ai të shërohet; dhe ai do ta ngrerë zërin e tij përsëri mbi malet dhe do të jetë një *a*zëdhënës përpara fytyrës sime.

105 Ai duhet të vijë e ta vendosë familjen e tij në lagjen në të cilën banon shërbëtori im Joseph.

106 Dhe në gjithë udhëtimet e tij ai duhet ta ngrerë zërin e tij, si me tingullin e një trumpete, dhe t'i paralajmërojë banorët e tokës që t'i largohen zemërimit që do të vijë.

107 Ai duhet ta ndihmojë shërbëtorin tim Joseph, dhe gjithashtu shërbëtori im William Law duhet ta ndihmojë shërbëtorin tim Joseph, në përgatitjen e një *a*shpalljeje solemne për mbretërit e tokës, madje siç ju kam thënë më përpara.

108 Dhe nëse shërbëtori im Sidney do të kryejë vullnetin tim, ai nuk duhet ta largojë familjen e tij për në *a*tokat e lindjes, por duhet t'ua ndryshojë banesën e tyre, madje siç kam thënë unë.

109 Vini re, nuk është vullneti im që ai të kërkojë të gjejë siguri dhe strehim larg qytetit që jua kam caktuar juve, madje qytetit të *a*Nauvoo-së.

110 Në të vërtetë unë ju them, madje tani, në qoftë se ai do t'i bindet zërit tim, do të jetë mirë për të. Madje kështu. Amen.

111 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im Amos Davies duhet të paguajë aksione në duart e atyre që unë i kam caktuar për të ndërtuar një shtëpi për banim, madje Shtëpinë e Nauvoo-së.

112 Këtë duhet ta bëjë, nëse do të ketë interes; dhe ai duhet t'i bindet këshillës së shërbëtorit tim Joseph dhe të punojë me duart e tij që të mund të fitojë besimin e njerëzve.

113 Dhe kur do të provohet

103 *a* USH Rigdon, Sidney.
104 *a* Eks. 4:14–16; 2 Ne. 3:17–18; DeB 100:9–11.
107 *a* DeB 124:2–4.
108 *a* DeB 124:82–83.
109 *a* USH Nauvoo, Illinois (Sh.B.A.).

besnik në të gjitha gjërat që do t'i besohen nën kujdesin e tij, po, madje në pak gjëra, ai do të bëhet [a]sundimtar mbi shumë gjëra;

114 Prandaj ai [a]duhet të përulet që të mund të ekzaltohet. Madje kështu. Amen.

115 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se shërbëtori im Robert D. Foster dëshiron t'i bindet zërit tim, ai duhet të ndërtojë një shtëpi për shërbëtorin tim Joseph, sipas kontratës që ka bërë me të, ndërsa dera do të jetë e hapur për të herë pas here.

116 Dhe ai duhet të pendohet për gjithë marrëzinë e tij dhe të vishet me [a]dashuri hyjnore; dhe të pushojë së bëri keq e t'i lërë mënjanë fjalët e tij të ashpra;

117 Dhe të paguajë aksione gjithashtu në duart e kuorumit të Shtëpisë së Nauvoo-së, për veten e tij dhe për brezin e tij pas tij, nga brezi në brez;

118 Dhe t'i bindet këshillës së shërbëtorëve të mi Joseph dhe Hyrum, dhe William Law, dhe autoriteteve që i kam thirrur për të ngritur themelin e Sionit; dhe do të jetë mirë me të përherë e përgjithmonë. Madje kështu. Amen.

119 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, askush nuk duhet t'i paguajë aksione kuorumit të Shtëpisë së Nauvoo-së, në qoftë se ai nuk do ta besojë Librin e Mormonit dhe zbulesat që ju kam dhënë, thotë Zoti, Perëndia juaj;

120 Sepse ajo që është [a]më tepër ose më pak se kjo vjen nga ligësia dhe do të pasohet me mallkime e jo me bekime, thotë Zoti, Perëndia juaj. Madje kështu. Amen.

121 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, kuorumi i Shtëpisë së Nauvoo-së duhet të ketë një shpërmblim të drejtë pagash për gjithë punët e tyre, të cilat i bëjnë në ndërtimin e Shtëpisë së Nauvoo-së; dhe pagat e tyre duhet të jenë sikurse do të bien dakort mes tyre, lidhur me çmimin e tyre.

122 Dhe çdo njeri që paguan aksione, duhet të paguajë pjesën e tij të pagave të tyre, në qoftë se kështu është e nevojshme, për mbështetjen e tyre, thotë Zoti; përndryshe, punët e tyre do të llogariten për ta si aksone në atë shtëpi. Madje kështu. Amen.

123 Në të vërtetë unë ju them, unë ju jap juve, [a]drejtuesve që i përkisni Priftërisë sime, që ju të mund të mbani [b]çelësat e saj, madje të Priftërisë që është sipas urdhërit të [c]Melkizedekut, që është sipas urdhërit të Birit tim të Vetëmlindur.

124 Së pari, unë ju jap Hyrum Smith-in që të jetë një [a]patriark për ju, për të mbajtur bekimet

113 *a* Mt. 25:14–30.
114 *a* Mt. 23:12; DeB 101:42.
116 *a* Kol. 3:14.
usH Dashuri hyjnore.
120 *a* Mt. 5:37; DeB 98:7.
123 *a* usH Detyrë, Nëpunës.
b usH Çelësa të priftërisë.
c usH Priftëri Melkizedeke.
124 *a* usH Patriark, patriarkal.

[b]vulosëse të kishës sime, madje [c]Shpirtin e Shenjtë të premtimit, me anë të të cilit [d]vuloseni për në ditën e shëlbimit, që ju të mos bini, pavarësisht nga [e]ora e tundimit që mund t'ju vijë.

125 Unë ju jap shërbëtorin tim Joseph që të jetë një plak kryesues mbi gjithë kishën time, të jetë përkthyes, zbulues, [a]shikues dhe profet.

126 Unë i jap atij për këshilltarë shërbëtorin tim Sidney Rigdon dhe shërbëtorin tim William Law, që këta të mund të përbëjnë një kuorum dhe Presidenci të Parë, për të marrë [a]orakuj për tërë kishën.

127 Unë ju jap juve shërbëtorin tim [a]Brigham Young që të jetë president mbi këshillin udhëtues të të Dymbëdhjetëve;

128 Të [a]Dymbëdhjetë të cilët mbajnë çelësat për të përhapur autoritetin e mbretërisë sime në të katër cepat e tokës dhe pas saj për t'i [b]dërguar fjalën time çdo krijese.

129 Ata janë: Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Pratt, Orson Hyde, William Smith, John Taylor, John E. Page, Wilford Woodruff, Willard Richards, George A. Smith;

130 [a]David Patten-in e kam [b]marrë pranë meje; vini re, priftërinë e tij askush s'e merr dot prej tij; por, në të vërtetë unë ju them, një tjetër mund të caktohet në të njëjtën thirrje.

131 Dhe përsëri, unë ju them, unë ju jap një [a]këshill të lartë, për gurthemelin e Sionit—

132 Të përmendurit: Samuel Bent, Henry G. Sherwood, George W. Harris, Charles C. Rich, Thomas Grover, Newel Knight, David Dort, Dunbar Wilson—Seymor Brunson-in e kam marrë pranë meje; askush s'e merr dot priftërinë e tij, por një tjetër mund të caktohet në të njëjtën priftëri në vend të tij; dhe në të vërtetë unë ju them, shërbëtori im Aaron Johnson duhet të shugurohet në këtë thirrje në vend të tij—David Fullmer, Alpheus Cutler, William Huntington.

133 Dhe përsëri, unë ju jap juve Don C. Smith-in që të jetë president për kuorumin e priftërinjve të lartë;

134 Ordinancë e cila ngrihet për qëllimin e cilësimit të atyre që do të caktohen të qëndrojnë si presidentë ose shërbëtorë mbi [a]kunja të ndryshëm, të shpërndarë larg;

135 Dhe ata mund të udhëtojnë gjithashtu, në qoftë se zgjedhin, por më mirë të shugurohen të jenë presidentë që qëndrojnë; kjo është detyra e thirrjes së tyre, thotë Zoti, Perëndia juaj.

136 Unë i jap atij Amasa Lyman-in dhe Noah Packard-in

124 *b* USH Vulos, vulosje.
c DeB 76:53; 88:3–4. USH Shpirt i Shenjtë i premtimit.
d Ef. 4:30.
e Zbu. 3:10.
125 *a* DeB 21:1. USH Shikues.
126 *a* DeB 90:4–5.
127 *a* USH Young, Brigham.
128 *a* USH Apostull.
b Mr. 16:15.
130 *a* USH Patten, David W.
b DeB 124:19.
131 *a* USH Këshill i lartë.
134 *a* USH Kunj.

për këshilltarë, që ata të mund të kryesojnë mbi kuorumin e priftërinjve të lartë të kishës sime, thotë Zoti.

137 Dhe përsëri unë ju them, unë ju jap John A. Hicks-in, Samuel Williams-in dhe Jesse Baker-in, priftëria e të cilëve duhet të kryesojë mbi kuorumin e [a]pleqve, kuorum i cili është ngritur për shërbestarët që qëndrojnë; megjithëse mund të udhëtojnë, përsëri ata shugurohen që të jenë shërbestarë që qëndrojnë me kishën time, thotë Zoti.

138 Dhe përsëri, unë ju jap juve që Joseph Young, Josiah Butterfield, Daniel Miles, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Levi Hancock, James Foster, të kryesojnë kuorumin e të [a]shtatëdhjetëve;

139 Kuorum i cili ngrihet për pleqtë udhëtues, që të japin dëshmi të emrit tim në të gjithë botën, kudo që këshilli i lartë udhëtues, apostujt e mi, do t'i dërgojnë për të përgatitur një udhë përpara fytyrës sime.

140 Ndryshimi midis këtij kuorumi dhe kuorumit të pleqve është që njëri duhet të udhëtojë vazhdimisht dhe tjetri duhet të kryesojë mbi kishat herë pas here; njëri ka përgjegjësi për të kryesuar herë pas here dhe tjetri nuk ka përgjegjësi për të kryesuar, thotë Zoti, Perëndia juaj.

141 Dhe përsëri, unë ju them, unë ju jap Vinson Knight-in, Samuel H. Smith-in dhe Shadrach Roundy-n, në qoftë se ai do ta pranojë atë, që të kryesojnë mbi [a]këshillin e peshkopit; një dituri për këshillin e përmendur të peshkopit ju jepet në librin "[b]Doktrina e Besëlidhje".

142 Dhe përsëri, unë ju them, Samuel Rolfe-n dhe këshilltarët e tij për priftërinjtë, dhe presidentin e mësuesve dhe këshilltarët e tij, dhe gjithashtu presidentin e dhjakëve dhe këshilltarët e tij, dhe gjithashtu presidentin e kunjit dhe këshilltarët e tij.

143 Detyrat e mësipërme jua kam dhënë, edhe çelësat e tyre, për ndihmat dhe për qeverisjet, për punën e shërbesës dhe të [a]përsosjes së shenjtorëve të mi.

144 Dhe një urdhërim ju jap që ju duhet t'i plotësoni të gjitha këto detyra dhe t'i [a]miratoni ato emra që i kam përmendur ose, përndryshe, të mos i miratoni ato në konferencën time të përgjithshme;

145 Dhe që ju duhet të përgatisni dhoma për të gjitha këto zyra në shtëpinë time, kur ta ndërtoni atë për emrin tim, thotë Zoti, Perëndia juaj. Madje kështu. Amen.

137 *a* DeB 107:11–12, 89–90.
USH Plak; Kuorum.
138 *a* USH Shtatëdhjetë (i).
141 *a* DeB 68:14; 107:15.
b USH Doktrina e Besëlidhje.
143 *a* Ef. 4:11–14.
144 *a* DeB 26:2.
USH Miratim i përbashkët.

SEKSIONI 125

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Nauvoo, Illinois, mars 1841, lidhur me Shenjtorët në territorin e Iowa-s (*History of the Church, *4:311–312).*

1–4, Shenjtorët duhet të ndërtojnë qytete dhe të mblidhen në kunjat e Sionit.

CILI është vullneti i Zotit lidhur me shenjtorët në territorin e Iowa-s?

2 Në të vërtetë, kështu thotë Zoti, unë ju them, në qoftë se ata që e [a]quajnë vetveten me emrin tim dhe po përpiqen të jenë shenjtorët e mi, në qoftë se bëjnë vullnetin tim dhe i mbajnë urdhërimet e mia lidhur me ta, ata duhet të mblidhen së bashku në vendet që unë do t'i caktoj për ta nëpërmjet shërbëtorit tim Joseph, dhe duhet të ndërtojnë qytete në emrin tim, që të mund të përgatiten për atë që është në ruajtje për një kohë të ardhshme.

3 Ata duhet të ndërtojnë një qytet për emrin tim mbi tokën përkundrejt qytetit të Nauvoosë dhe emri [a]Zarahemla duhet t'i vihet atij.

4 Dhe të gjithë ata që vijnë nga lindja e nga perëndimi dhe nga veriu e nga jugu, që kanë dëshirë të banojnë atje, duhet të marrin trashëgiminë e tyre në të njëjtin vend si edhe në qytetin e [a]Nashville-t ose në qytetin e Nauvoo-së dhe në të gjitha [b]kunjat që i kam caktuar, thotë Zoti.

SEKSIONI 126

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në shtëpinë e Brigham Young-ut, në Nauvoo, Illinois, më 9 korrik 1841 (*History of the Church, *4:382). Në këtë kohë Brigham Young-u ishte Presidenti i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve.*

1–3, Brigham Young-u përgëzohet për punët e tij dhe lirohet nga udhëtimi i ardhshëm jashtë shtetit.

VËLLAI i shtrenjtë dhe fort i dashur, [a]Brigham Young, në të vërtetë kështu të thotë Zoti ty: Shërbëtori im Brigham, nuk kërkohet më nga dora jote që të lësh familjen si në të kaluarën, sepse oferta jote është e pranueshme për mua.

2 E kam parë [a]punën dhe veprën tënde në udhëtimet për emrin tim.

3 Unë, si rrjedhim, të urdhëroj

125 2*a* USH Jezu Krisht—Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit.
3*a* USH Zarahemla.
4*a* DMTH Nashville në kontenë Lee, Iowa.
b USH Kunj.

126 1*a* USH Young, Brigham.
2*a* USH Vepra.

ta dërgosh fjalën time larg dhe të kujdesesh në mënyrë të veçantë për [a]familjen tënde që nga kjo kohë e tutje dhe përgjithmonë. Amen.

SEKSIONI 127

*Një letër nga Joseph Smith Profeti për Shenjtorët e Ditëve të Mëvonshme në Nauvoo, Illinois, që përmban udhëzime për pagëzimin për të vdekurit, në Nauvoo, datuar 1 shtator 1842 (*History of the Church, *5:142–144).*

1–4, Joseph Smith-i përlëvdohet në përndjekje dhe shqetësim; 5–12, Dokumente duhet të mbahen lidhur me pagëzimet për të vdekurit.

NGAQË Zoti më ka zbuluar se armiqtë e mi, si në Missouri edhe në këtë shtet, ishin përsëri në ndjekjen time; dhe për aq sa ata më ndjekin pa ndonjë [a]shkak e nuk kanë as të paktën hije apo ngjyrë të drejtësisë ose të së drejtës në anë e tyre, përsa i përket ngritjes së akuzave të tyre kundër meje; dhe për aq sa pretendimet e tyre janë të gjitha të bazuara në falsitetin më të zi, unë kam menduar se është e domosdoshme dhe urtësi në mua që ta lësh vendin për një stinë të shkurtër, për sigurinë time dhe për sigurinë e këtyre njerëzve. Dëshiroj t'u them të gjithë atyre me të cilët kam biznese, se ua kam lënë punët e mia përfaqësuesve dhe nëpunësve, që do ta kryejnë të gjithë punën në mënyrë të shpejtë e siç duhet dhe do të kujdesen që të gjitha borxhet e mia të shlyhen në kohën e duhur, duke shitur prona ose në mënyrë tjetër, sikurse ta kërkojë rasti ose sikurse ta lejojnë rrethanat. Kur të mësoj se stuhia ka shfryrë tërësisht, atëherë do të kthehem përsëri tek ju.

2 Dhe sa për [a]rreziqet që jam thirrur të kaloj, ato më duken vetëm një diçka e vogël, ngaqë [b]zilia dhe zemërimi i njeriut kanë qenë diçka e zakonshme gjatë gjithë ditëve të jetës sime; dhe për çfarë shkaku duket e mistershme, në qoftë se unë nuk u [c]shugurova që përpara krijimit të botës për një qëllim të mirë, ose të keq, sidoqë ju të zgjidhni ta quani atë. Gjykoni vetë për veten tuaj. Perëndia i di të gjitha gjërat, qofshin të mira apo të këqija. Por megjithatë, në ujë të thellë jam mësuar të notoj. Ajo e gjitha më është bërë një natyrë e dytë; dhe unë ndihem, si Pali, i përlëvduar në [d]mundim; sepse deri në këtë ditë Perëndia i etërve të mi më ka çliruar prej gjithë atyre dhe do të më çlirojë që tani e tutje; sepse, vini re e shihni, unë do të triumfoj mbi të gjithë armiqtë e mi, sepse Zoti Perëndi e ka thënë atë.

3*a* USH Familje.
127 1*a* Job. 2:3; Mt. 5:10–12; 1 Pj. 2:20–23.
2*a* Psa. 23:1–6. USH Përndjek, përndjekje.
b USH Zili.
c USH Parashugurim.
d 2 Kor. 6:4–5.

3 Të gjithë shenjtorët duhet të gëzohen, pra, dhe të jenë tepër të hareshëm; sepse [a]Perëndia i Izraelit është Perëndia i tyre dhe ai do të japë një pagesë të drejtë shpërblimi mbi kokat e të gjithë shtypësve të tyre.

4 Dhe përsëri, në të vërtetë kështu thotë Zoti: Puna për [a]tempullin tim dhe të gjitha punët që ju kam caktuar, duhet të vazhdojnë dhe të mos ndalen; dhe [b]zelli juaj, dhe këmbëngulja juaj, dhe durimi, dhe veprat tuaja duhet të dyfishohen dhe ju në asnjë mënyrë nuk do ta humbisni shpërblimin tuaj, thotë Zoti i Ushtrive. Dhe nëse ju [c]përndjekin, kështu i përndoqën ata profetët dhe njerëzit e drejtë që ishin përpara jush. Për gjithë këtë ka një shpërblim në qiell.

5 Dhe përsëri, unë ju jap një fjalë në lidhje me [a]pagëzimin për të [b]vdekurit tuaj.

6 Në të vërtetë, kështu ju thotë Zoti lidhur me të vdekurit tuaj: Kur ndonjë prej jush [a]pagëzohet për të vdekurit tuaj, duhet të ketë një [b]regjistrues dhe ai duhet të jetë një dëshmitar okular i pagëzimeve tuaja; ai duhet të dëgjojë me veshët e tij, që të mund të dëshmojë për një të vërtetë, thotë Zoti.

7 Që të gjitha regjistrimet tuaja të mund të [a]shënohen në qiell; çfarëdo që [b]lidhni në tokë, të mund të lidhet në qiell; çfarëdo që zgjidhni në tokë, të mund të zgjidhet në qiell;

8 Sepse unë jam duke [a]rivendosur shumë gjëra në tokë, që lidhen me [b]priftërinë, thotë Zoti i Ushtrive.

9 Dhe përsëri, të gjitha [a]analet duhet të mbahen në rregull, që ato të mund të vihen në arkivat e tempullit tim të shenjtë, që të mbahen në kujtesë nga brezi në brez, thotë Zoti i Ushtrive.

10 Unë do t'u them të gjithë shenjtorëve se dëshirova, me një dëshirë tepër të madhe, t'u drejtohesha atyre nga katedra lidhur me çështjen e pagëzimit për të vdekurit, në Shabatin e ardhshëm. Por ngaqë është përtej fuqisë sime për ta bërë këtë, unë do t'ju shkruaj fjalën e Zotit herë pas here, lidhur me atë çështje, dhe do t'jua dërgoj me postë, sikurse me shumë gjëra të tjera.

11 Tani unë e mbyll letrën time për sot, sepse më duhet më shumë kohë; sepse armiku është vigjilent dhe, sikurse tha Shpëtimtari, [a]princi i kësaj bote vjen, por ai s'ka asgjë në mua.

12 Vini re, lutja ime ndaj Perëndisë është që ju të gjithë të mund të shpëtoheni. Dhe unë e

3*a* 3 Ne. 11:12–14. USH Mjerim.
4*a* DeB 124:55.
b USH Zell.
c USH Përndjek, përndjekje.
5*a* USH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim për të vdekurit.
b USH Shpëtim për të vdekurit.
6*a* 1 Kor. 15:29; DeB 128:13, 18.
b DeB 128:2–4, 7.
7*a* USH Libër i jetës.
b USH Vulos, vulosje.
8*a* USH Rivendosje e ungjillit.
b USH Priftëri Melkizedeke.
9*a* DeB 128:24.
11*a* Gjo. 14:30; PJS, Gjo. 14:30. USH Djall.

nënshkruaj veten time shërbëtorin tuaj në Zotin, profetin dhe [a]shikuesin e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

Joseph Smith.

SEKSIONI 128

*Një letër nga Joseph Smith Profeti për Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, që përmban udhëzime të mëtejshme për pagëzimin për të vdekurit, në Nauvoo, datuar 6 shtator 1842 (*History of the Church, *5:148–153).*

1–5, Regjistrues lokalë dhe të përgjithshëm duhet të vërtetojnë faktin e pagëzimeve për të vdekurit; 6–9, Analet e tyre lidhen dhe regjistrohen në tokë dhe në qiell; 10–14, Vaska e pagëzimit është e ngjashme me varrin; 15–17, Elija rivendosi fuqinë lidhur me pagëzimin për të vdekurit; 18–1, Gjithë çelësat, fuqitë dhe autoritetet e periudhave të kaluara të kujdestarisë janë rivendosur; 22–25, Lajme të mira dhe të lavdishme shpallen për të gjallët dhe për të vdekurit.

SIKURSE ua bëra të ditur në letrën time përpara se të largohesha nga vendi im, se do t'ju shkruaja herë pas here dhe do t'ju jepja informacion lidhur me shumë çështje, unë tani vazhdoj sërishmi çështjen e [a]pagëzimit për të vdekurit, pasi ajo çështje duket se e ka pushtuar mendjen time dhe ndikon në ndjenjat e mia tepër fuqimisht, që kur jam ndjekur prej armiqve të mi.

2 Unë ju shkrova pak fjalë nga zbulesa lidhur me një regjistrues. Kam patur disa ide shtesë në lidhje me këtë çështje, të cilat tani i vërtetoj. Kjo është: u shpall në një letër të mëparshme se duhet të kenë një [a]regjistrues, i cili do të jetë një dëshmitar okular dhe gjithashtu të dëgjojë me veshët e tij, që ai të mund të bëjë një anal të një të vërtete përpara Zotit.

3 Tani, lidhur me këtë çështje, do të ishte shumë e vështirë për një regjistrues të ishte i pranishëm në të gjitha kohët dhe të bënte të gjithë punën. Për të mënjanuar këtë vështirësi, mund të ketë një regjistrues të caktuar në secilën lagje të qytetit, i cili është mjaft i kualifikuar për të mbajtur procesverbale të sakta; dhe ai duhet të jetë shumë i saktë dhe i përpiktë në shënimin e të gjitha veprimeve, duke vërtetuar në analin e tij se ai pa me sytë e tij dhe dëgjoi me veshët e tij, duke dhënë datën dhe emrat e kështu me radhë, dhe tërë veprimin; duke emëruar gjithashtu tre individë që janë të pranishëm, në qoftë se ka ndonjë të pranishëm, të cilët mund të vërtetojnë në çdo kohë

12*a* DeB 124:125.
usH Shikues.

128 1*a* usH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim për të vdekurit.
2*a* DeB 127:6.

që thirren, të njëjtën gjë, që në gojën e dy ose tre [a]dëshmitarëve të mund të vendoset çdo fjalë.

4 Atëherë, duhet të ketë një regjistrues të përgjithshëm, të cilit mund t'i dorëzohen këto anale të tjera, duke u shoqëruar nga çertifikata me nënshkrimet e tyre, duke vërtetuar se anali që ata kanë bërë, është i vërtetë. Atëherë regjistruesi i përgjithshëm i kishës mund ta fusë analin në librin e përgjithshëm të kishës, me çertifikatat dhe të gjitha dëshmitë e pranishme, së bashku me deklaratën e tij, që ai me të vërtetë e beson thënien e mësipërme dhe e shënon të jetë e vërtetë, bazuar në dijen e tij të karakterit të përgjithshëm dhe të caktimit të atyre burrave nga kisha. Dhe kur kjo të bëhet në librin e përgjithshëm të kishës, anali duhet të jetë po aq i shenjtë dhe do ta bëjë ordinancën po aq të shenjtë, sikurse ai të kishte parë me sytë e tij dhe të kishte dëgjuar me veshët e tij, dhe të bënte një anal të njëjtë në librin e përgjithshëm të kishës.

5 Ju mund të mendoni se ky rend i gjërave është shumë i veçantë; por më lejoni t'ju them se është vetëm që t'i përgjigjet vullnetit të Perëndisë, duke iu përshtatur ordinancës dhe përgatitjes që Zoti shuguroi dhe përgatiti përpara krijimit të botës, për [a]shpëtimin e të vdekurve që do të vdisnin pa një [b]njohje të ungjillit.

6 Dhe për më tepër, unë dëshiroj që ju të kujtoni se Gjon Zbuluesi po e mendonte pikërisht këtë çështje në lidhje me të vdekurit, kur ai deklaroi, sikurse do ta gjeni të shkruar në Zbulesa 20:12: *"Dhe pashë të vdekurit, të mëdhenj e të vegjël, që rrinin në këmbë përpara Perëndisë; dhe librat u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që ishte libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre."*

7 Ju do të zbuloni në këtë citim se librat u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që ishte [a]libri i jetës; por të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre; si pasojë, librat e përmendur duhet të jenë librat që përmbanin analin e veprave të tyre dhe iu referohen [b]analeve që u mbajtën në tokë. Dhe libri që ishte libri i jetës, është anali që mbahet në qiell; parimi përputhet me saktësi me doktrinën që ju urdhëroheshe në zbulesën që përmbahet në letrën që unë ju shkrova përpara se ta lija vendin tim—që në të gjitha regjistrimet tuaja ajo të mund të shënohet në qiell.

8 Tani, natyra e kësaj ordinance përbën [a]fuqinë e priftërisë, me anë të zbulesës së Jezu Krishtit, nëpërmjet së cilës jepet që çfarëdo që [b]lidhni në tokë, do të lidhet në qiell dhe çfarëdo që zgjidhni në tokë, do të zgjidhet në qiell. Ose, me fjalë të tjera, duke e parë përkthimin nga një këndvështrim tjetër, çfarëdo që

3*a* USH Dëshmitar.
5*a* USH Shpëtim për të vdekurit.
b 1 Pj. 4:6.
7*a* Zbu. 20:12; DeB 127:6–7. USH Libër i jetës.
b DeB 21:1.
8*a* USH Fuqi; Priftëri.
b USH Vulos, vulosje.

regjistroni në tokë, do të regjistrohet në qiell dhe çfarëdo që nuk e regjistroni në tokë, nuk do të regjistrohet në qiell; sepse nga librat do të gjykohen të vdekurit tuaj, sipas veprave të tyre, nëse ata vetë i kanë ndjekur [c]ordinancat në vetë personin e tyre, ose nëpërmjet përfaqësuesve të tyre, në përputhje me ordinancën që Perëndia ka përgatitur për [d]shpëtimin e tyre që përpara krijimit të botës, sipas analeve që ata kanë mbajtur lidhur me të vdekurit e tyre.

9 Disave mund t'iu duket si një doktrinë shumë e guximshme ajo për të cilën po flasim—një fuqi që regjistron ose lidh në tokë dhe lidh në qiell. Megjithatë, në të gjitha epokat e botës, kurdoherë që Zoti ia ka dhënë një [a]kujdestari të priftërisë një njeriu ose një grupi njerëzish, me anë të zbulesës aktuale, kjo fuqi është dhënë gjithmonë. Që atëherë, çfarëdo që ata burra bënë me [b]autoritet, në emër të Zotit, dhe e bënë me të vërtetë e me besnikëri dhe mbajtën një anal të përpiktë dhe besnik të saj, u bë një ligj në tokë e në qiell dhe nuk mund të anullohej, sipas dekreteve të [c]Jehovës së madh. Kjo është një deklaratë plot besim. Kush mund ta dëgjojë?

10 Dhe përsëri, për të lartpërmendurën, Mateu 16:18, 19: *Dhe unë të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. Dhe unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiellit; dhe gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiell, dhe gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiell.*

11 Tani, e fshehta e madhe dhe e madhërishme e tërë çështjes dhe summum bonum (e mira më e madhe) e tërë çështjes që shtrihet përpara nesh, përbëhet nga marrja e fuqive të Priftërisë së Shenjtë. Sepse ai të cilit i jepen këta [a]çelësa, nuk ka asnjë vështirësi në marrjen e një diturie për fakte në lidhje me [b]shpëtimin e fëmijëve të njerëzve, si për të vdekurit, ashtu edhe për të gjallët.

12 Në këtë është [a]lavdia dhe [b]nderi, dhe [c]pavdekësia, dhe jeta e përjetshme—Ordinanca e pagëzimit me anë të ujit, për t'u [d]zhytur në të, me qëllim që t'i përgjigjet simbolikisht të vdekurve, që një parim të mund të përputhet me një tjetër; që të zhytet në ujë dhe të dalë nga uji është e ngjashme me ringjalljen e të vdekurve në daljen e tyre nga varret; kështu, kjo ordinancë u krijua për të formuar një lidhje me ordinancën e pagëzimit për të vdekurit, duke qenë simbolike për të vdekurit.

13 Si pasojë, vaska e [a]pagëzimit u krijua si një [b]ngjashmëri e

8*c* USH Ordinanca.
d USH Shpëtim për të vdekurit.
9*a* USH Periudhë.
b USH Autoritet.
c USH Jehova.
11*a* USH Çelësa të priftërisë.
b USH Shpëtim.
12*a* USH Lavdi.
b USH Nder.
c USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
d USH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim me zhytje.
13*a* DeB 124:29.
b USH Simbolizëm.

varrit dhe u urdhërua të ishte në një vend poshtë vendit ku të gjallët mblidhen zakonisht, për t'i dalluar të gjallët e të vdekurit, dhe që të gjitha gjërat të mund të kenë ngjashmërinë e tyre dhe që ato të mund të përputhen njëra me tjetrën–që ajo që është në tokë, të miratojë atë që është në qiell, sikurse Pali ka deklaruar në 1 Korintasve 15:46, 47 dhe 48:

14 *Megjithatë, nuk ishte i pari ai që është shpirtëror, por ai që është natyror; dhe më pas ai që është shpirtëror. Njeriu i parë është i bërë nga toka, tokësor; njeriu i dytë është Zoti nga qielli. Siç është tokësori, të tillë janë gjithashtu ata që janë tokësorë; dhe siç është qiellori, të tillë janë ata që janë qiellorë.* Dhe siç janë analet në tokë në lidhje me të vdekurit, që janë mbajtur me të vërtetë, kështu janë gjithashtu analet në qiell. Kjo, si rrjedhim, është fuqia [a]vulosëse dhe lidhëse dhe, në njërin kuptim të fjalës, [b]çelësat e mbretërisë, të cilët përbëhen nga çelësi i [c]diturisë.

15 Dhe tani, vëllezërit dhe motrat e mia shumë të dashura, më lini t'ju siguroj se këto janë parime në lidhje me të vdekurit dhe të gjallët, të cilat nuk duhet të kalohen me lehtësi, përsa i përket shpëtimit tonë. Sepse [a]shpëtimi i tyre është i nevojshëm dhe thelbësor për shpëtimin tonë, sikurse Pali tha lidhur me etërit—që ata pa ne nuk mund të bëhen të [b]përsosur—as ne nuk mundemi, pa të vdekurit tanë, të bëhemi të përsosur.

16 Dhe tani, në lidhje me pagëzimin për të vdekurit, unë do t'ju jap një tjetër citim të Palit, 1 Korintasve 15:29: *Përndryshe çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit, në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen aspak? Përse pagëzohen ata, atëherë, për të vdekurit?*

17 Dhe përsëri, në lidhje me këtë citim unë do t'ju jap një nga profetët, i cili e kishte mendjen të fiksuar në [a]rivendosjen e priftërisë, lavditë që do të zbuloheshin në ditët e fundit dhe, në një mënyrë të veçantë, këtë çështje, më të lavdishmen e të gjitha çështjeve që i përkasin ungjillit të përjetshëm, domethënë pagëzimin për të vdekurit; sepse Malakia thotë, kapitulli i fundit, vargjet 5 dhe 6: *Ja, unë do të dërgoj [b]Elijan, profetin, përpara ardhjes së ditës së madhe dhe të llahtarshme të Zotit. Dhe ai do ta kthejë zemrën e etërve tek fëmijët dhe zemrën e fëmijëve tek etërit e tyre, që unë të mos vij dhe të mos e godas tokën me një mallkim.*

18 Unë mund të kisha dhënë një përkthim më të [a]qartë të kësaj, por është mjaft e qartë për t'iu përshtatur qëllimit tim, sikurse është. Është e mjaftueshme të dimë, në këtë rast, se toka do të goditet me një

14*a* USH Vulos, vulosje.
b USH Çelësa të priftërisë.
c PJS, Llu. 11:53.
15*a* USH Shpëtim për të vdekurit.
b Heb. 11:40.
USH Përsosur (i).
17*a* USH Rivendosje e ungjillit.
b 3 Ne. 25:5–6; DeB 2:1–3; 110:13–16.
USH Elija.
18*a* JS—H 1:36–39.

mallkim, në qoftë se nuk ka një [b]lidhje bashkëngjitëse të një lloji ose të një tjetri midis etërve dhe fëmijëve, për një çështje ose për një tjetër—dhe vini re, cila është kjo çështje? Është [c]pagëzimi për të vdekurit. Sepse ne pa ta nuk mund të bëhemi të përsosur; as ata pa ne nuk mund të bëhen të përsosur. As ata, as ne nuk mund të bëhemi të përsosur pa ata që kanë vdekur në ungjill gjithashtu; sepse është e nevojshme në fillimin e [d]periudhës së plotësisë së kohëve, periudhë e cila po fillon të hyjë tani, që një bashkim i plotë dhe i tërë, dhe i përsosur, dhe lidhja së bashku e periudhave të kujdestarisë dhe e çelësave, dhe e fuqive, dhe e lavdive të ndodhë dhe të zbulohet nga ditët e Adamit madje deri në kohën e tanishme. Dhe jo vetëm kjo, por ato gjëra që kurrë nuk janë zbuluar që nga [e]krijimi i botës, por janë mbajtur të fshehta për të urtët dhe të mençurit, do t'u zbulohen [f]foshnjave dhe të vegjëlve në këtë, periudhën e plotësisë së kohëve.

19 Tani, çfarë dëgjojmë në ungjillin që kemi marrë? Një zë kënaqësie! Një zë mëshire nga qielli; dhe një zë të [a]vërtete nga toka; lajme të gëzuara për të vdekurit; një zë gëzimi për të gjallët dhe të vdekurit; [b]lajme të gëzuara të gëzimit të madh. Sa të bukura janë mbi male [c]këmbët e atyre që sjellin lajme gëzimi të gjërave të mira dhe që i thonë Sionit: Vër re, Perëndia yt mbretëron! Si [d]vesat e Karmelit, kështu do të zbresë dituria e Perëndisë mbi ta!

20 Dhe përsëri, çfarë dëgjojmë? Lajme të gëzuara nga [a]Cumorah-u! [b]Moronin, një engjëll nga qielli, duke shpallur plotësimin e profetëve—[c]librin që do të zbulohet. Një zë i Zotit në shkretëtirën e [d]Fayette-it, konteja e Seneca-s, duke shpallur tre dëshmitarët që [e]japin dëshmi për librin! Zërin e [f]Mikaelit në brigjet e Susquehanna-s, duke dalluar djallin kur ai u shfaq si një engjëll i [g]dritës! Zërin e [h]Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit në shkretëtirë midis Harmony-së, konteja Susquehanna-s, dhe Colesville-t, konteja Broome-t, në lumin Susquehanna, duke e shpallur vetveten se zotëronin [i]çelësat e mbretërisë dhe të periudhës së plotësisë së kohëve!

21 Dhe përsëri, zërin e Perëndisë në dhomën e [a]atit të moshuar Whitmer, në Fayette,

18*b* USH Gjenealogji; Ordinanca—Ordinancë mëkëmbëse.
c DeB 124:28–30; 127:6–7.
d USH Periudhë.
e DeB 35:18.
f Mt. 11:25; Llu. 10:21; Alma 32:23.
19*a* Psa. 85:10–11.
b Llu. 2:10.
c Isa. 52:7–10; Mosia 15:13–18; 3 Ne. 20:40.
d LiP. 32:2; DeB 121:45.
20*a* JS—H 1:51–52. USH Kumorah, Kodër.
b USH Moroni, bir i Mormonit.
c Isa. 29:4, 11–14; 2 Ne. 27:6–29. USH Libër i Mormonit.
d USH Fayette, New York (Sh.B.A.).
e DeB 17:1–3.
f DeB 27:11. USH Adam.
g 2 Kor. 11:14.
h DeB 27:12.
i USH Çelësa të priftërisë.
21*a* DMTH Peter Whitmer Plaku.

konteja e Seneca-s dhe në kohë
të ndryshme dhe në vende të
ndryshme, përmes të gjitha
udhëtimeve dhe shqetësimeve
të kësaj Kishe të Jezu Krishtit të
Shenjtorëve të Ditëve të Më-
vonshme! Dhe zërin e Mikaelit,
kryeengjëllit; zërin e [b]Gabrielit
dhe të [c]Rafaelit dhe të [d]engjëjve
të ndryshëm, nga Mikaeli ose
[e]Adami deri në kohën e prani-
shme, të gjithë duke deklaruar
[f]periudhën e kujdestarisë së
tyre, të drejtat e tyre, çelësat e
tyre, nderet e tyre, madhështinë
dhe lavdinë e tyre dhe fuqinë e
priftërisë së tyre; duke dhënë
rresht pas rreshti, [g]ide pas ideje;
pak këtu e pak atje; duke
na dhënë ngushëllim, duke
shpallur atë që do të vijë, duke
pohuar [h]shpresën tonë!

22 Vëllezër, a nuk do të vazh-
dojmë në një kauzë kaq të
madhe? Ecni përpara dhe jo
prapa. Kurajo, vëllezër; dhe
përpara, përpara drejt fitores!
Zemrat tuaja duhet të ngazëllе-
hen dhe të jenë tepër të gëzuara.
Toka duhet të shpërthejë në
[a]këngë. Të vdekurit duhet t'i
thonë këngë përlëvdimi të për-
jetshëm mbretit [b]Emanuel, që
ka shuguruar, përpara se bota
të ishte, atë që do të na bëjë të
aftë për t'i [c]shëlbyer ata nga
[d]burgu i tyre; sepse të burgosu-
rit do të lirohen.

23 [a]Malet duhet të bërtasin
nga gëzimi dhe të gjitha ju lugi-
na thërrisni me zë të lartë; dhe
të gjithë ju dete dhe toka të thata
tregoni mrekullitë e mbretit tuaj
Emanuel! Dhe ju lumenj, dhe
përrenj, dhe rrëke rridhni me
kënaqësi. Drurët dhe të gjitha
pemët e fushës duhet të përlë-
vdojnë Zotin; dhe ju [b]shkëmbinj
të pathyeshëm qani nga gëzi-
mi! Dhe dielli, hëna dhe yjet e
[c]mëngjesit duhet të këndojnë
së bashku dhe të gjithë bijtë
e Perëndisë duhet të bërtasin
nga gëzimi! Dhe krijesat e
përjetshme duhet ta shpallin
emrin e tij përherë e përgji-
thmonë! Dhe përsëri unë ju
them, sa i lavdishëm është zëri
që dëgjojmë nga qielli, duke
shpallur në veshët tanë lavdi
dhe shpëtim, dhe nder, dhe
[d]pavdekësi, dhe [e]jetë të përjet-
shme, mbretëritë, principatat
dhe fuqitë!

24 Vini re, [a]dita e madhe e Zotit
është pranë; dhe kush mund ta
[b]durojë ditën e ardhjes së tij
dhe kush mund të qëndrojë më
këmbë kur ai të shfaqet? Sepse
ai është si zjarri i një [c]shkrirësi
dhe si sapuni i larësit; dhe ai
do të ulet si një [d]shkrirës e

21*b* USH Gabriel.
c USH Rafael.
d USH Engjëj.
e DeB 107:53–56.
f USH Periudhë.
g Isa. 28:10.
h USH Shpresë.
22*a* Isa. 49:13.
b Isa. 7:14; Alma 5:50. USH Imanuel.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
d Isa. 24:22; DeB 76:72–74.
23*a* Isa. 44:23.
b Llu. 19:40.
c Job. 38:7.
d USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
e USH Jetë e përjetshme.
24*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Mal. 3:1–3.
c 3 Ne. 24:2–3. USH Tokë—Pastrimi i tokës.
d Zak. 13:9.

pastrues argjendi dhe do t'i pastrojë bijtë e [e]Levit e do t'i rafinojë si arin dhe argjendin, që ata të mund t'i ofrojnë Zotit një [f]blatim me drejtësi. Si rrjedhim, ne, si një kishë e si një popull dhe si Shenjtorë të Ditëve të Mëvonshme, le t'i ofrojmë Zotit një blatim me drejtësi; dhe le të paraqesim në tempullin e tij të shenjtë, kur të mbarohet, një libër që përmban [g]analet e të vdekurve tanë, të cilët do të jenë të denjë për t'u pranuar plotësisht.

25 Vëllezër, unë kam shumë gjëra për t'ju dhënë lidhur me çështjen; por tani do ta mbyll për të tashmen dhe do ta vazhdoj çështjen një herë tjetër. Unë jam, si gjithmonë, shërbëtori juaj i përulur dhe miku juaj që nuk ndryshon kurrë,

Joseph Smith.

SEKSIONI 129

*Udhëzime dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Nauvoo, Illinois, më 9 shkurt 1843, duke bërë të njohur tre çelësat e mëdhenj me anë të të cilave karakteri i vërtetë i engjëjve shërbestarë dhe i shpirtrave mund të dallohet (*History of the Church, *5:267).*

1–3, Ka si trupa të ringjallur, ashtu edhe trupa shpirtërorë në qiell; 4–9, Jepen çelësa me anë të të cilave lajmëtarët nga përtej velit mund të përcaktohen.

Ka dy lloj qeniesh në [a]qiell, përkatësisht: [b]Engjëj, të cilët janë personazhe të [c]ringjallur, që kanë trupa prej mishi dhe kockash—

2 Për shembull, Jezusi tha: *Më prekni dhe shikoni, sepse një shpirt nuk ka [a]mish dhe kocka, siç po më shihni se kam.*

3 Së dyti: [a]shpirtra të njerëzve të [b]drejtë të bërë të përsosur, ata që s'janë ringjallur, por trashëgojnë të njëjtën lavdi.

4 Kur një lajmëtar vjen duke thënë se ka një mesazh nga Perëndia, i zgjasni dorën dhe kërkojini t'ju japë dorën e tij.

5 Në qoftë se është një engjëll, do ta bëjë këtë dhe ju do ta ndjeni dorën e tij.

6 Në qoftë se është shpirti i një njeriu të drejtë i bërë i përsosur, ai do të vijë në lavdinë e tij; sepse kjo është e vetmja mënyrë që ai mund të shfaqet—

7 I kërkoni t'ju japë dorën, por ai s'do të lëvizë, sepse është kundër rregullit të qiellit për një njeri të drejtë të mashtrojë; por përsëri ai do ta japë mesazhin e tij.

8 Në qoftë se është [a]djalli, si një engjëll i dritës, kur ju t'i

24*e* LiP. 10:8; DeB 13:1; 124:39.
f DeB 84:31. USH Blatim.
g DeB 127:9.

USH Gjenealogji.
129 1*a* USH Qiell.
b USH Engjëj.
c USH Ringjallje.
2*a* Llu. 24:39.

3*a* USH Shpirt.
b Heb. 12:23; DeB 76:69.
8*a* 2 Kor. 11:14; 2 Ne. 9:9.

kërkoni atij t'ju japë dorën, ai do t'jua zgjasë dorën e tij dhe ju s'do të ndjeni asgjë; si rrjedhim, ju mund ta dalloni atë.

9 Këto janë tre çelësa të mëdha me anë të të cilave ju mund të dini nëse ndonjë administrim është nga Perëndia.

SEKSIONI 130

*Çështje udhëzimi dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Ramus, Illinois, më 2 prill 1843 (*History of the Church, *5:323–325).*

1–3, Ati dhe Biri mund t'u shfaqen personalisht njerëzve; 4–7, Engjëjt banojnë në një sferë çelestiale; 8–9, Toka çelestiale do të jetë një Urim dhe Thumim i madh; 10–11, Një gur i bardhë u jepet të gjithë atyre që hyjnë në botën çelestiale; 12–17, Koha e Ardhjes së Dytë i fshihet Profetit; 18–19, Inteligjenca e fituar në këtë botë ngrihet me ne në Ringjallje; 20–21, Të gjitha bekimet vijnë nëpërmjet bindjes ndaj ligjit; 22–23, Ati dhe Biri kanë trupa prej mishi dhe kockash.

KUR Shpëtimtari do të [a]shfaqet, ne do ta shohim atë siç është. Ne do të shohim se ai është një [b]njeri si vetë ne.

2 Dhe po ai shoqërim që ekziston mes nesh këtu, do të ekzistojë mes nesh atje, veçse do të jetë me lavdi të [a]përjetshme, lavdi të cilën nuk e gëzojmë tani.

3 Gjoni 14:23—Shfaqja e [a]Atit dhe e [b]Birit, në atë varg, është një [c]shfaqje personale; dhe ideja që Ati dhe Biri [d]banojnë në zemrën e një njeriu, është një nocion sektarian, dhe është e rremë.

4 Në përgjigje të pyetjes—A nuk është llogaritja e [a]kohës së Perëndisë, kohës së engjëllit, kohës së profetit dhe kohës së njeriut në përputhje me planetin në të cilin ata banojnë?

5 Unë përgjigjem: Po. Por nuk ka [a]engjëj që shërbejnë në këtë tokë, përveç atyre që i përkasin ose që i kanë përkitur asaj.

6 Engjëjt nuk banojnë në një planet si kjo tokë;

7 Por ata banojnë në prani të Perëndisë, në një glob si një [a]det qelqi dhe [b]zjarri, ku të gjitha gjërat, të kaluara, të tashme dhe të ardhme, manifestohen për lavdinë e tyre dhe janë vazhdimisht përpara Zotit.

8 Vendi ku Perëndia banon është një [a]Urim dhe Thumim i madh.

130 1*a* 1 Gjo. 3:2; Moro. 7:48. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b Llu. 24:36–40.
2*a* USH Lavdi çelestiale.
3*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri.
c DeB 93:1.
d DeB 130:22. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
4*a* 2 Pj. 3:8; Abr. 3:4–10; shih gjithashtu faksimilen nr. 2, figura 1, në librin e Abrahamit.
5*a* USH Engjëj.
7*a* Zbu. 4:6; 15:2.
b Isa. 33:14; DeB 132:1–3.
8*a* USH Urim dhe Thumim.

9 Kjo [a]tokë, në gjendjen e saj të shenjtëruar dhe të pavdekshme, do të bëhet si kristal dhe do të jetë një Urim dhe Thumim për banorët që banojnë në të, me anë të së cilës të gjitha gjërat që lidhen me një mbretëri më të ulët ose me gjithë mbretëritë e një rendi më të ulët, do t'u manifestohen atyre që banojnë në të; dhe kjo tokë do të jetë e Krishtit.

10 Atëherë guri i bardhë, i përmendur në Zbulesa 2:17, do të bëhet një Urim dhe Thumim për secilin individ që e merr atë, me anë të të cilit gjërat që lidhen me një rend më të lartë të mbretërive, do të bëhen të njohura;

11 Dhe një [a]gur i bardhë i jepet secilit prej atyre që vijnë në mbretërinë çelestiale, në të cilën shkruhet një [b]emër i ri, që asnjë njeri nuk e di, përveç atij që e merr atë. Emri i ri është fjala kyç.

12 Unë profetizoj, në emër të Zotit Perëndi, se fillimi i [a]vështirësive që do të shkaktojnë shumë gjakderdhje përpara ardhjes së Birit të Njeriut, do të jetë në [b]South Carolina.

13 Mund të niset ndoshta nëpërmjet çështjes së skllavërisë. Këtë një zë ma shpalli mua, ndërsa po lutesha me zell për çështjen, më 25 dhjetor 1832.

14 Njëherë isha duke u lutur me shumë zell për të ditur kohën e [a]ardhjes së Birit të Njeriut, kur dëgjova një zë të përsëriste sa vijon:

15 Joseph, biri im, në qoftë se jeton derisa të jesh tetëdhjetë e pesë vjeç, ti do ta shohësh fytyrën e Birit të Njeriut; si rrjedhim, le të mjaftojë kjo dhe mos më shqetëso më për këtë çështje.

16 U lashë kështu, pa qenë në gjendje të vendos nëse kjo ardhje iu referua fillimit të mijëvjeçarit apo ndonjë shfaqjeje të mëparshme, ose nëse unë do të vdisja dhe kështu të shihja fytyrën e tij.

17 Unë besoj se ardhja e Birit të Njeriut nuk do të jetë përpara asaj kohe.

18 Çfarëdo parimi [a]inteligjence që fitojmë në këtë jetë, do të ngrihet me ne në [b]ringjallje.

19 Dhe në qoftë se një njeri fiton më shumë [a]dije dhe inteligjencë në këtë jetë, nëpërmjet [b]zellit dhe [c]bindjes, sesa një tjetër, ai do të ketë po aq më shumë [d]përparësi në botën që vjen.

20 Ka një [a]ligj, të shpallur në mënyrë të pakthyeshme në qiell, [b]përpara krijimit të kësaj bote, mbi të cilit të [c]gjitha bekimet bazohen—

21 Dhe kur ne fitojmë ndonjë bekim nga Perëndia, është me anë të bindjes ndaj atij ligji mbi të cilin ai bazohet.

9*a* DeB 77:1.
USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
11*a* Zbu. 2:17.
b Isa. 62:2.
12*a* DeB 38:29; 45:63.
b DeB 87:1–5.
14*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
18*a* USH Inteligjencë, inteligjenca.
b USH Ringjallje.
19*a* USH Dije.
b USH Zell.
c USH Bindje, bindur (i), bindem.
d Alma 12:9–11.
20*a* DeB 82:10.
b USH Jetë para lindjes.
c LiP. 11:26–28; DeB 132:5.
USH Bekoj, bekuar (i), bekim.

22 [a]Ati ka një [b]trup prej mishi e kockash, po aq të prekshëm sa edhe të një njeriu; Biri gjithashtu; por [c]Fryma e Shenjtë nuk ka një trup prej mishi e kockash, por është një personazh i Shpirtit. Po të mos ishte kështu, Fryma e Shenjtë nuk mund të banonte në ne.

23 Një njeri mund ta marrë [a]Frymën e Shenjtë dhe ajo mund të zbresë mbi të dhe të mos qëndrojë me të.

SEKSIONI 131

*Udhëzime nëpërmjet Joseph Smith Profetit, dhënë në Ramus, Illinois, më 16 dhe 17 maj 1843 (*History of the Church*, 5:392–393).*

1–4, Martesa çelestiale është thelbësore për ekzaltimin në qiellin më të lartë; 5–6, Shpjegohet se si vulosen njerëzit për jetën e përjetshme; 7–8, Gjithë shpirti është materie.

NË [a]lavdinë çelestiale ka tre qiej ose shkallë;

2 Dhe me qëllim që të fitojë [a]më të lartën, një njeri duhet të hyjë në këtë rend të priftërisë [domethënë besëlidhjen e re dhe të përjetshme të [b]martesës];

3 Dhe nëse nuk e bën këtë, ai nuk mund ta fitojë atë.

4 Ai mund të hyjë në një tjetër, por është fundi i mbretërisë së tij; ai nuk mund të ketë [a]rritje.

5 (17 maj 1843.) Fjala më e sigurtë e [a]profecisë do të thotë që një njeri e di se ai [b]vuloset për [c]jetë të përjetshme, me anë të zbulesës dhe të shpirtit të profecisë, nëpërmjet fuqisë së Priftërisë së Shenjtë.

6 Është e pamundur për një njeri të [a]shpëtohet në [b]padituri.

7 Nuk ka diçka të tillë si materie jomateriale. Gjithë [a]shpirti është materie, por është më i pastër e më i përpunuar dhe mund të dallohet vetëm me anë të syve më të [b]pastër;

8 Ne nuk mund ta shohim atë; por kur trupat tanë të pastrohen, ne do ta shohim se është i tëri materie.

SEKSIONI 132

Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Nauvoo, Illinois, regjistruar më 12 korrik 1843, lidhur me besëlidhjen e re dhe të përjetshme,

22*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Vep. 17:29.
c USH Frymë e Shenjtë.
23*a* USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
131 1*a* DeB 76:70.
USH Lavdi çelestiale.
2*a* DeB 132:5–21.
USH Ekzaltim.
b USH Martesë, martoj—Besëlidhja e re dhe e përjetshme e martesës.
4*a* DeB 132:16–17.
5*a* 2 Pj. 1:19.
USH Thirrje dhe zgjedhje.
b DeB 68:12; 88:4.
USH Vulos, vulosje.
c USH Jetë e përjetshme.
6*a* USH Shpëtim.
b DeB 107:99–100.
7*a* USH Shpirt.
b DeB 76:12; 97:16; Mois. 1:11.

*duke përfshirë përjetësinë e besëlidhjes së martesës dhe gjithashtu të paturin e shumë grave (*History of the Church*, 5:501–507). Megjithëse zbulesa u regjistrua në 1843-in, është e dukshme nga dokumentat historike që doktrinat dhe parimet e përfshira në këtë zbulesë ishin bërë të njohura nëpërmjet Profetit që në 1831-in.*

1–6, Ekzaltimi fitohet nëpërmjet besëlidhjes së re dhe të përjetshme; 7–14, Termat dhe kushtet e asaj besëlidhjeje përcaktohen; 15–20, Martesa çelestiale dhe një vazhdimësi e njësisë familjare i bën njerëzit të aftë për t'u bërë perëndi; 21–25, Udha e ngushtë dhe e ngushtuar çon në jetë të përjetshme; 26–27, Jepet ligji lidhur me blasfeminë kundër Frymës së Shenjtë; 28–39, Premtime të rritjes dhe ekzaltimit të përjetshëm u bëhen profetëve dhe Shenjtorëve në të gjitha epokat; 40–47, Joseph Smith-it i jepet fuqi për të lidhur e vulosur në tokë dhe në qiell; 48–50, Zoti vulos mbi të ekzaltimin e tij; 51–57, Emma Smith-i këshillohet të jetë besnike dhe e vërtetë; 58–66, Ligje që qeverisin të paturit e shumë grave, përcaktohen.

Në të vërtetë, kështu të thotë Zoti ty, shërbëtori im Joseph, që për aq sa ti ke kërkuar nga dora ime të dish dhe të kuptosh në çfarë mënyre unë, Zoti, i shfajësova shërbëtorët e mi Abrahamin, Isakun e Jakobin, gjithashtu edhe Moisiun, Davidin e Solomonin, shërbëtorët e mi, përsa i përket parimit dhe doktrinës së të paturit prej tyre të shumë [a]grave dhe konkubinave—

2 Vini re dhe shihni, unë jam Zoti, Perëndia juaj, dhe do të të përgjigjem lidhur me këtë çështje.

3 Si rrjedhim, [a]përgatite zemrën tënde për të pranuar dhe për t'iu bindur udhëzimeve që jam gati të të jap; sepse të gjithë ata të cilëve u është zbuluar ky ligj, duhet t'i binden atij.

4 Sepse vini re, unë ju zbuloj një [a]besëlidhje të re e të përjetshme; dhe nëse nuk i bindeni asaj besëlidhjeje, atëherë jini ju të [b]mallkuar; sepse askush nuk mund ta [c]mohojë këtë besëlidhje dhe të lejohet të hyjë në lavdinë time.

5 Sepse të gjithë ata që dëshirojnë të kenë [a]bekim nga dora ime, duhet t'i binden [b]ligjit që u caktua për atë bekim dhe kushteve të tij, siç u ngritën që përpara krijimit të botës.

6 Dhe lidhur me [a]besëlidhjen e re dhe të përjetshme, ajo u krijua për plotësinë e [b]lavdisë sime; dhe ai që e merr plotësinë e saj, duhet dhe do t'i bindet ligjit ose do të mallkohet, thotë Zoti Perëndi.

7 Dhe në të vërtetë unë ju them,

132 1*a* DeB 132:34, 37–39.
usH Martesë, martoj—Martesa e shumëfishtë.
3*a* DeB 29:8; 58:6; 78:7.
4*a* usH Besëlidhje.
b usH Mallkim.
c DeB 131:1–4.
5*a* DeB 130:20–21.
b usH Ligj.
6*a* DeB 66:2.
usH Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme.
b DeB 76:70, 92–96.
usH Lavdi çelestiale.

që [a]kushtet e këtij ligji janë këto: Gjithë besëlidhjet, marrëveshjet, kontratat, detyrimet, [b]betimet, zotimet, kryerjet, lidhjet, shoqërimet ose shpresat, që nuk janë bërë dhe lidhur e [c]vulosur me anë të [d]Shpirtit të Shenjtë të premtimit, prej atij që është i vajosur, si për kohën, ashtu edhe për gjithë përjetësinë, dhe për më të shenjtën, me anë të [e]zbulesës dhe të urdhërimit nëpërmjet të vajosurit tim, të cilin e kam caktuar në tokë për ta mbajtur këtë fuqi (dhe unë ia kam caktuar shërbëtorit tim Joseph ta mbajë këtë fuqi në ditët e fundit dhe kurrë nuk ka përveçse një njeri mbi tokë gjatë një kohe, mbi të cilin kjo fuqi dhe [f]çelësat e kësaj priftërie jepen), nuk kanë efekt-shmëri, virtyt dhe forcë në ringjalljen prej së vdekuri dhe pas saj; sepse të gjitha marrëveshjet që nuk bëhen për këtë qëllim, kanë një fund kur njerëzit vdesin.

8 Vini re, shtëpia ime është një shtëpi rregulli, thotë Zoti Perëndi, dhe jo një shtëpi rrëmuje.

9 A do ta pranoj unë një [a]ofertë, thotë Zoti, që nuk bëhet në emrin tim?

10 Apo do të marr nga duart tuaja atë që nuk e kam [a]caktuar?

11 Dhe a do t'ju caktoj juve, thotë Zoti, përveçse me anë të ligjit, madje sikurse unë dhe Ati im [a]shuguruam, përpara se bota të ishte?

12 Unë jam Zoti, Perëndia juaj; dhe unë ju jap këtë urdhërim—që askush nuk do të [a]vijë tek Ati, përveçse nëpërmjet meje ose nëpërmjet fjalës sime, që është ligji im, thotë Zoti.

13 Dhe gjithçka që është në botë, qoftë e shuguruar prej njerëzve, prej froneve ose principatave, ose fuqive, ose gjërave me famë, cilatdo të jenë ato, që nuk janë prej meje ose prej fjalës sime, thotë Zoti, do të shkatërrohet dhe [a]nuk do të mbetet pasi të vdesin njerëzit, as në ringjallje dhe as pas saj, thotë Zoti, Perëndia juaj.

14 Sepse çfarëdo gjërash që mbeten, janë prej meje; dhe çfarëdo gjërash që nuk janë prej meje, do të tunden e do të shkatërrohen.

15 Si rrjedhim, në qoftë se një burrë [a]martohet me një grua në botë dhe ai nuk martohet me të as prej meje, as prej fjalës sime, dhe lidh besën me të për aq sa ai është në botë, dhe ajo me të, besëlidhja dhe martesa e tyre nuk kanë vlerë kur ata të vdesin dhe kur ata të jenë jashtë kësaj bote; si rrjedhim, ata nuk lidhen me anë të ndonjë ligji kur të jenë jashtë botës.

16 Si rrjedhim, kur të jenë jashtë botës, ata as nuk martohen, as nuk jepen në [a]martesë;

7*a* DeB 88:38–39.
b USH Betim.
c USH Vulos, vulosje.
d USH Shpirt i Shenjtë i premtimit.
e USH Zbulesë.
f USH Çelësa të priftërisë.
9*a* Moro. 7:5–6. USH Sakrificë.
10*a* Lev. 22:20–25; Mois. 5:19–23.
11*a* DeB 132:5.
12*a* Gjo. 14:6.
13*a* 3 Ne. 27:10–11.
15*a* USH Martesë, martoj.
16*a* Mt. 22:23–33; Mr. 12:18–25; Llu. 20:27–36.

por caktohen [b]engjëj në qiell, engjëj të cilët janë shërbëtorë shërbestarë, për të shërbyer për ata që janë të denjë për një peshë më të madhe dhe të pamasë e të përjetshme lavdie.

17 Sepse këta engjëj nuk iu bindën ligjit tim; si rrjedhim, ata nuk mund të lartësohen, por mbeten të veçuar dhe të vetëm, pa ekzaltim, në gjendjen e tyre të shpëtuar, për gjithë përjetësinë; dhe nga kjo kohë e tutje ata nuk janë perëndi, por janë engjëj të Perëndisë përherë e përgjithmonë.

18 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se një njeri martohet me një grua dhe bën besëlidhje me të për kohën dhe për gjithë përjetësinë, në qoftë se ajo besëlidhje nuk është prej meje apo prej fjalës sime, që është ligji im, dhe nuk vuloset me anë të Shpirtit të Shenjtë të premtimit, nëpërmjet atij që e kam vajosur dhe caktuar në këtë fuqi, atëherë nuk është e vlefshme as në fuqi, kur të jenë jashtë botës, sepse ata nuk bashkohen prej meje, thotë Zoti, as prej fjalës sime; kur ata të jenë jashtë kësaj bote, ajo nuk mund të pranohet atje, sepse engjëjt dhe perënditë caktohen atje, pranë të cilëve ata s'mund të kalojnë; ata nuk munden, si rrjedhim, të trashëgojnë lavdinë time; sepse shtëpia ime është një shtëpi rregulli, thotë Zoti Perëndi.

19 Dhe përsëri, në të vërtetë unë ju them, në qoftë se një burrë martohet me një grua prej fjalës sime, që është ligji im, dhe me anë të [a]besëlidhjes së re dhe të përjetshme dhe ajo iu [b]vuloset me anë të Shpirtit të Shenjtë të [c]premtimit, prej atij që vajoset, të cilit ia kam dhënë këtë fuqi dhe [d]çelësat e kësaj priftërie; dhe do t'u thuhet atyre—Ju do të vini në ringjalljen e parë; dhe në qoftë se do të jetë pas ringjalljes së parë, në ringjalljen e mëpasshme; dhe do të trashëgoni [e]frone, mbretëri, principata dhe fuqi, sundime, të gjitha lartësitë dhe thellësitë—atëherë do të shkruhet në [f]Librin e Jetës të Qengjit se ai nuk do të kryejë vrasje, me anë të së cilës të derdhë gjak të pafajshëm, dhe në qoftë se ju e duroni besëlidhjen time dhe nuk bëni asnjë vrasje me anë të së cilës të derdhni gjak të pafajshëm, do të bëhen për ta të gjitha gjërat, çfarëdo që shërbëtori im ka vënë mbi ta, në kohë dhe përmes gjithë përjetësisë; dhe do të jetë plotësisht e vlefshme kur ata të jenë jashtë botës; dhe ata do të kalojnë pranë engjëjve dhe perëndive, që vendosen atje, për [g]ekzaltimin dhe lavdinë e tyre në të gjitha gjërat, siç janë vulosur mbi kokat e tyre, lavdi e cila do të jetë

16*b* USH Engjëj.
19*a* USH Martesë, martoj—Besëlidhja e re dhe e përjetshme e martesës.
b USH Vulos, vulosje.
c DeB 76:52–53; 88:3–4.
d USH Çelësa të priftërisë.
e Eks. 19:5–6; Zbu. 5:10; 20:6; DeB 76:56; 78:15, 18.
f USH Libër i jetës.
g USH Ekzaltim.

një plotësi dhe vazhdimësi e farës përherë e përgjithmonë.

20 Atëherë do të jenë ata perëndi, ngaqë nuk do të kenë fund; si rrjedhim, do të jenë ata nga përjetësia në përjetësi, ngaqë vazhdojnë; atëherë do të jenë ata mbi gjithçka, ngaqë të gjitha gjërat iu nënshtrohen atyre. Atëherë do të jenë ata [a]perëndi, ngaqë kanë [b]gjithë fuqinë dhe engjëjt do t'u nënshtrohen atyre.

21 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, në qoftë se nuk e duroni [a]ligjin tim, ju nuk mund ta fitoni këtë lavdi.

22 Sepse e [a]ngushtuar është porta dhe e ngushtë është [b]udha që çon në ekzaltim dhe vazhdimësi të [c]jetëve, dhe pak janë ata që e gjejnë atë, ngaqë as më pranoni mua në botë, as edhe nuk më njihni.

23 Por nëse më pranoni në botë, atëherë do të më njihni dhe do të merrni ekzaltimin tuaj; që atje [a]ku jam unë, ju të jeni gjithashtu.

24 Kjo është [a]jeta e përjetshme—të njohësh të vetmin Perëndi të urtë e të vërtetë dhe Jezu Krishtin, të cilin ai e ka [b]dërguar. Unë jam ai. Pranojeni ju, pra, ligjin tim.

25 [a]E gjerë është porta dhe e hapur është udha që çon drejt [b]vdekjeve; dhe të shumtë janë ata që shkojnë atje, ngaqë nuk më [c]pranojnë mua as nuk e durojnë ligjin tim.

26 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, në qoftë se një burrë martohet me një grua sipas fjalës sime dhe vulosen me anë të [a]Shpirtit të Shenjtë të premtimit, sipas caktimit tim, dhe ai ose ajo do të bëjnë ndonjë mëkat ose shkelje të besëlidhjes së re dhe të përjetshme, të çfarëdo lloji, dhe të gjitha mënyrat e blasfemisë dhe nëse nuk [b]bëjnë asnjë vrasje me anë të së cilës të derdhin gjak të pafajshëm, përsëri ata do të vijnë në ringjalljen e parë dhe do të hyjnë në ekzaltimin e tyre; por ata do të shkatërrohen në mish dhe do t'u [c]dorëzohen goditjeve të [d]Satanit deri në ditën e shëlbimit, thotë Zoti Perëndi.

27 [a]Blasfemia kundër Frymës së Shenjtë, e cila [b]nuk do të falet as në botë, as jashtë botës, është në atë që ju bëni vrasje, në të cilën derdhni gjak të pafajshëm, dhe e pranoni vdekjen time, pasi ta keni marrë besëlidhjen time të re dhe të përjetshme,

20*a* Mt. 25:21; DeB 29:12–13; 132:37. USH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
b DeB 50:26–29; 76:94–95; 84:35–39.
21*a* USH Ligj.
22*a* Llu. 13:24; 2 Ne. 33:9; Hel. 3:29–30.
b Mt. 7:13–14, 23; 2 Ne. 9:41; 31:17–21.
c DeB 132:30–31.
23*a* Gjo. 14:2–3.
24*a* Gjo. 17:3. USH Jetë e përjetshme.
b Gjo. 3:16–17; DeB 49:5.
25*a* Mt. 7:13–14; 3 Ne. 14:13–15.
b USH Vdekje, shpirtërore.
c Gjo. 5:43.
26*a* USH Shpirt i Shenjtë i premtimit.
b Alma 39:5–6.
c DeB 82:21; 104:9–10.
d USH Djall.
27*a* USH Blasfemoj, blasfemi; Mëkat i pafalshëm.
b Mt. 12:31–32; Heb. 6:4–6; DeB 76:31–35. USH Bij të humbjes.

thotë Zoti Perëndi; dhe ai që nuk e duron këtë ligj, nuk mund të hyjë në asnjë mënyrë në lavdinë time, por do të [c]mallkohet, thotë Zoti.

28 Unë jam Zoti, Perëndia yt, dhe do të të jap ligjin e Priftërisë sime të Shenjtë, siç u shugurua prej meje dhe Atit tim përpara se bota të ishte.

29 [a]Abrahami i pranoi të gjitha gjërat, çfarëdo që ai mori, me anë të zbulesës dhe urdhërimit, me anë të fjalës sime, thotë Zoti, dhe ka hyrë në ekzaltimin e tij dhe qëndron i ulur në fronin e tij.

30 Abrahami mori [a]premtime lidhur me farën e tij dhe me frytin e ijeve të tij—nga [b]ijët e të cilit ti je, domethënë, shërbëtori im Joseph—të cilat do të vazhdonin për aq sa ata të ishin në tokë; dhe përsa i përket Abrahamit dhe farës së tij, jashtë botës, ata do të vazhdonin; si në botë dhe jashtë botës ata do të vazhdonin, po aq të panumërueshëm sa edhe [c]yjet; ose, nëse do të mund të numëroje rërën në bregdet, ata nuk mund t'i numëroje dot.

31 Ky premtim është i juaji gjithashtu, pasi ju jeni të [a]Abrahamit dhe premtimi iu bë Abrahamit; dhe me anë të këtij ligji është vazhdimësia e punëve të Atit tim, nëpërmjet të cilit ai përlëvdohet.

32 Shkoni ju, pra, dhe bëni [a]veprat e Abrahamit; hyni në ligjin tim dhe ju do të shpëtoheni.

33 Por nëse nuk hyni në ligjin tim, ju nuk mund ta merrni premtimin e Atit tim, që ai ia bëri Abrahamit.

34 Perëndia e [a]urdhëroi Abrahamin dhe [b]Sara ia dha [c]Hagarin Abrahamit për grua. Dhe përse e bëri ajo këtë? Sepse ky ishte ligji; dhe nga Hagari dolën shumë njerëz. Kjo, si rrjedhim, po përmbushte, mes të tjerave, premtimet.

35 A ishte Abrahami, si rrjedhim, nën dënim? Në të vërtetë unë ju them, Jo; sepse unë, Zoti, e [a]urdhërova atë.

36 Abrahami u [a]urdhërua të sakrifikonte birin e tij [b]Isakun; megjithëse ishte shkruar: "Mos [c]vrit." Abrahami, megjithatë, pranoi dhe iu llogarit për [d]drejtësi.

37 Abrahami mori [a]konkubina dhe ato i dhanë fëmijë; dhe ajo iu llogarit atij për drejtësi, sepse ato iu dhanë dhe ai e duroi ligjin tim; sikurse Isaku, ashtu dhe [b]Jakobi nuk bënë asgjë tjetër, përveç asaj që u urdhëruan; dhe ngaqë nuk bënë asgjë tjetër

27*c* USH Mallkim.
29*a* USH Abraham.
30*a* Zan. 12:1–3; 13:16. USH Abraham—Fara e Abrahamit; Besëlidhje e Abrahamit.
b 2 Ne. 3:6–16.
c Zan. 15:5; 22:17.
31*a* DeB 86:8–11; 110:12.
32*a* Gjo. 8:39; Alma 5:22–24.
34*a* Zan. 16:1–3.
b USH Sara.
c Zan. 25:12–18. USH Hagar.
35*a* Jakobi 2:24–30.
36*a* Zan. 22:2–12.
b USH Isak.
c Eks. 20:13.
d Jakobi 4:5. USH Drejtë (i), drejtësi.
37*a* DMTH gra të tjera. Zan. 25:5–6.
b Zan. 30:1–4; DeB 133:55. USH Jakob, bir i Isakut.

përveç asaj që u urdhëruan, ata hynë në ᶜekzaltimin e tyre, sipas premtimeve, dhe qëndrojnë të ulur në fronet e tyre e nuk janë engjëj, por janë perëndi.

38 ᵃDavidi gjithashtu mori ᵇshumë gra e konkubina dhe gjithashtu Salomoni dhe Moisiu, shërbëtorët e mi, sikurse edhe shumë të tjerë prej shërbëtorëve të mi, nga fillimi i krijimit e deri në këtë kohë; dhe ata nuk mëkatuan aspak, përveçse në ato gjëra që s'i morën prej meje.

39 Gratë dhe konkubinat e Davidit iu ᵃdhanë atij prej meje, nga dora e Nathanit, shërbëtorit tim, dhe të tjerë profetë që kishin ᵇçelësat e kësaj fuqie; dhe në asnjë prej këtyre gjërave nuk mëkatoi ai kundër meje, përveçse në rastin e ᶜUriahut dhe gruas së tij; dhe, si rrjedhim, ai ka rënë prej ekzaltimit të tij dhe e mori pjesën e tij; dhe ai nuk do t'i trashëgojë ato jashtë kësaj bote, sepse unë ia ᵈdhashë ato një tjetri, thotë Zoti.

40 Unë jam Zoti, Perëndia yt, dhe unë të jap ty, shërbëtori im Joseph, një detyrë, dhe i ᵃrivendos të gjitha gjërat. Kërko çfarë të dëshirosh dhe do të të jepet sipas fjalës sime.

41 Dhe ngaqë ke pyetur lidhur me shkeljen e kurorës, në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, nëse një burrë e merr një grua në besëlidhjen e re dhe të përjetshme dhe nëse ajo shkon me një burrë tjetër dhe unë nuk e kam caktuar për të me anë të vajosjes së shenjtë, ajo ka kryer shkelje të kurorës dhe do të shkatërrohet.

42 Në qoftë se ajo nuk është në besëlidhjen e re dhe të përjetshme dhe shkon me një burrë tjetër, ajo ka ᵃkryer shkelje të kurorës.

43 Dhe nëse burri i saj shkon me një grua tjetër dhe ishte nën ᵃbetim, ai e ka thyer betimin e tij dhe ka bërë shkelje të kurorës.

44 Dhe nëse ajo nuk ka kryer shkelje të kurorës, por është e pafajshme dhe nuk e ka shkelur betimin e saj dhe ajo e di atë, dhe unë ta zbuloj atë ty, shërbëtori im Joseph, atëherë ti do të kesh fuqi, me anë të fuqisë së Priftërisë sime të Shenjtë, ta marrësh atë dhe t'ia japësh atij që nuk ka kryer shkelje kurore, por ka qenë ᵃbesnik; sepse ai do të bëhet sundimtar mbi shumë gjëra.

45 Sepse unë të kam dhënë ᵃçelësat dhe fuqinë e priftërisë, me anë të së cilës i ᵇrivendos të gjitha gjërat dhe t'i bëj të

37*c* USH Ekzaltim; Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
38*a* USH David.
b 1 Sam. 25:42–43; 2 Sam. 5:13; 1 Mbr. 11:1–3.
39*a* 2 Sam. 12:7–8.
b USH Çelësa të priftërisë.
c 2 Sam. 11:4, 27; 12:9; 1 Mbr. 15:5. USH Shkelje kurore; Vrasje.
d Jer. 8:10.
40*a* JS—H 1:33. USH Rivendosje e ungjillit.
42*a* DeB 42:22–26.
43*a* USH Besëlidhje; Martesë, martoj.
44*a* USH Dëlirësi.
45*a* USH Çelësa të priftërisë.
b Vep. 3:21; DeB 86:10. USH Rivendosje e ungjillit.

njohura ty të gjitha gjërat në kohën e duhur.

46 Dhe në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them se çfarëdo që ti [a]vulos në tokë, do të vuloset në qiell; dhe çfarëdo që ti lidh në tokë, në emrin tim dhe me anë të fjalës sime, thotë Zoti, do të jetë përjetësisht e lidhur në qiej; dhe mëkatet e kujtdo që ti i [b]largon në tokë, do të largohen përjetësisht në qiej; dhe mëkatet e kujtdo që ti i mban në tokë, do të mbahen në qiell.

47 Dhe përsëri, në të vërtetë unë them, këdo që ti do ta bekosh, unë do ta bekoj dhe këdo që ti do ta mallkosh, unë do ta [a]mallkoj, thotë Zoti; sepse unë, Zoti, jam Perëndia yt.

48 Dhe përsëri, në të vërtetë unë të them ty, shërbëtori im Joseph, se çfarëdo që ti e jep në tokë dhe kujtdo që ia jep dikë në tokë, me anë të fjalës sime dhe në përputhje me ligjin tim, do të shoqërohet me bekime dhe jo me mallkime, dhe me fuqinë time, thotë Zoti, dhe do të jetë pa dënim në tokë dhe në qiell.

49 Sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj, dhe do të jem me ty madje deri në [a]fund të botës dhe përmes gjithë përjetësisë; sepse me të vërtetë unë [b]vulos mbi ty [c]ekzaltimin tënd dhe përgatis një fron për ty në mbretërinë e Atit tim, me Abrahamin, [d]atin tënd.

50 Vër re, unë i kam parë [a]sakrificat e tua dhe do t'i fal të gjitha mëkatet e tua; unë i kam parë sakrificat e tua për t'iu bindur asaj që të kam thënë. Shko, pra, dhe unë do të përgatis një udhë për shpëtimin tënd, sikurse [b]pranova ofrimin nga Abrahami të birit të tij, Isakut.

51 Në të vërtetë, unë të them: Një urdhërim i jap shërbyeses sime, Emma Smith-it, gruas tënde, të cilën unë ta kam dhënë, që ajo ta përmbajë veten dhe të mos e pranojë atë që të urdhërova t'ia japësh asaj; sepse unë e bëra atë, thotë Zoti, për t'ju provuar ju të gjithëve, sikurse bëra me Abrahamin, dhe që të mund të kërkoja një ofertë nga dora juaj, me anë të besëlidhjes dhe sakrificës.

52 Dhe shërbyesja ime, [a]Emma Smith-i, duhet t'i pranojë të gjitha ato që i janë dhënë shërbëtorit tim Joseph dhe të cilat janë të virtytshme e të pastra përpara meje; dhe ato që s'janë të pastra dhe kanë thënë se ishin të pastra, do të shkatërrohen, thotë Zoti Perëndi.

53 Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, dhe ju duhet t'i bindeni zërit tim; dhe unë i jap shërbëtorit tim Joseph që ai të bëhet sundimtar mbi shumë gjëra; sepse ka qenë [a]besnik në pak gjëra dhe që tani e tutje unë do ta forcoj atë.

46*a* USH Vulos, vulosje.
b USH Heqje e mëkateve.
47*a* Zan. 12:1–3; DeB 124:93.
49*a* Mt. 28:20.
b DeB 68:12.
c DeB 5:22. USH Thirrje dhe zgjedhje.
d Zan. 17:1–8; 2 Ne. 8:2.
50*a* USH Sakrificë.
b Zan. 22:10–14; DeB 97:8.
52*a* USH Smith, Emma Hale.
53*a* Mt. 25:21; DeB 52:13.

54 Dhe unë e urdhëroj shërbyesen time, Emma Smith-in, të mbetet me shërbëtorin tim Joseph dhe të kapet pas tij dhe askujt tjetër. Por nëse nuk do t'i bindet këtij urdhërimi, ajo do të shkatërrohet, thotë Zoti; sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, dhe do ta shkatërroj atë, nëse nuk i bindet ligjit tim.

55 Por nëse ajo nuk i bindet këtij urdhërimi, atëherë shërbëtori im Joseph do të bëjë gjithçka për të, madje siç ka thënë; dhe unë do ta bekoj e do ta shumoj atë dhe do t'i jap atij [a]njëqindfish në këtë botë, etër dhe nëna, vëllezër dhe motra, shtëpi e ara, gra e fëmijë dhe kurora të jetëve të [b]përjetshme në botët e përjetshme.

56 Dhe përsëri, në të vërtetë unë them, shërbyesja ime duhet t'ia [a]falë shërbëtorit tim Joseph shkeljet e tij; dhe atëherë ajo do të falet për shkeljet e saj, të cilat i ka bërë kundër meje; dhe unë, Zoti, Perëndia juaj, do ta bekoj atë e do ta shumoj atë dhe do ta bëj zemrën e saj të ngazëllehet.

57 Dhe përsëri, unë them, shërbëtori im Joseph nuk duhet ta lëshojë pronësinë e tij nga duart e tij, përndryshe një armik vjen dhe e shkatërron atë; sepse Satani [a]kërkon të shkatërrojë; sepse unë jam Zoti, Perëndia yt, dhe ai është shërbëtori im; dhe vini re e shihni, unë jam me të, siç isha me Abrahamin, atin tënd, madje deri në [b]ekzaltimin dhe lavdinë e tij.

58 Tani, përsa i përket ligjit të [a]priftërisë, ka shumë gjëra që lidhen me të.

59 Në të vërtetë, në qoftë se një burrë thirret nga Ati im, sikurse u thirr [a]Aaroni, me anë të vetë zërit tim dhe me anë të zërit të atij që më dërgoi, dhe unë e kam shuguruar atë me [b]çelësat e fuqisë së kësaj priftërie, në qoftë se bën gjithçka në emrin tim dhe në përputhje me ligjin tim dhe nëpërmjet fjalës sime, ai nuk do të bëjë mëkat dhe unë do ta shfajësoj.

60 Askush, pra, nuk duhet ta kritikojë shërbëtorin tim Joseph; sepse unë do ta shfajësoj atë; sepse ai do ta bëjë sakrificën që e kërkoj nga dora e tij për shkeljet e tij, thotë Zoti, Perëndia juaj.

61 Dhe përsëri, përsa i përket ligjit të priftërisë—në qoftë se një burrë martohet me një [a]virgjëreshë dhe dëshiron të martohet me [b]një tjetër, dhe e para ia jep pëlqimin e saj, dhe nëse ai martohet me të dytën dhe ato janë virgjëresha e nuk i janë betuar ndonjë tjetri, atëherë ai shfajësohet; ai nuk mund të bëjë shkelje të kurorës, sepse ato i jepen atij; sepse ai nuk mund të kryejë shkelje të kurorës me atë që i përket atij dhe askujt tjetër.

55*a* Mr. 10:28–31.
b USH Familje—Familja e përjetshme; Jetë e përjetshme.
56*a* USH Fal.
57*a* Mt. 10:28.
b USH Ekzaltim.
58*a* DeB 84:19–26.
USH Priftëri.
59*a* Heb. 5:4.
USH Aaron, vëlla i Moisiut.
b USH Çelësa të priftërisë.
61*a* USH Virgjër (i/e).
b Deklarata Zyrtare—1.
USH Martesë, martoj—Martesa e shumëfishtë.

62 Dhe nëse atij i jepen dhjetë virgjëresha me anë të këtij ligji, ai nuk mund të kryejë shkelje të kurorës, sepse ato i përkasin atij dhe i jepen atij; si rrjedhim, ai shfajësohet.

63 Por, nëse ndonjë nga të dhjetë virgjëreshat, pasi martohet, do të shkojë me një burrë tjetër, ajo ka kryer shkelje kurore dhe do të shkatërrohet; sepse ato i jepen atij për t'u [a]shumuar dhe për të mbushur tokën, sipas urdhërimit tim, dhe për të përmbushur premtimin që u dha prej Atit tim përpara krijimit të botës dhe për ekzaltimin e tyre në botët e përjetshme, që ato të mund të lindin shpirtrat e njerëzve; sepse në këtë vazhdohet [b]vepra e Atit tim, që ai të mund të përlëvdohet.

64 Dhe përsëri, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, në qoftë se një burrë që ka çelësat e kësaj fuqie, ka një grua dhe i mëson asaj ligjin e priftërisë sime, që lidhet me këto gjëra, atëherë ajo do të besojë e do t'i shërbejë atij ose do të shkatërrohet, thotë Zoti, Perëndia juaj; pasi unë do ta shkatërroj atë; sepse unë do ta lartësoj emrin tim mbi të gjithë ata që e pranojnë dhe i binden ligjit tim.

65 Si rrjedhim, do të jetë e ligjshme për mua, në qoftë se ajo nuk e pranon këtë ligj, që ai të marrë gjithçka që unë, Zoti, Perëndia i tij, do t'i jap, sepse ajo nuk e besoi atë dhe nuk i shërbeu atij sipas fjalës sime; dhe ajo atëherë bëhet shkelësja; dhe ai përjashtohet nga ligji i Sarës, e cila i shërbeu Abrahamit sipas ligjit, kur unë e urdhërova Abrahamin të merrte Hagarin për grua.

66 Dhe tani, përsa i përket këtij ligji, në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, unë do t'ju zbuloj më shumë, më pas; si rrjedhim, kjo duhet të mjaftojë për të tashmen. Vini re, unë jam Alfa dhe Omega. Amen.

SEKSIONI 133

*Zbulesë dhënë nëpërmjet Joseph Smith Profetit, në Hiram, Ohio, më 3 nëntor 1831 (*History of the Church, *1:229–234). Në parathënie të kësaj zbulese Profeti shkroi: "Në këtë kohë kishte shumë gjëra që Pleqtë dëshironin t'i dinin lidhur me predikimin e Ungjillit banorëve të tokës dhe lidhur me mbledhjen; dhe me qëllim që të ecnin në dritën e vërtetë dhe të udhëzoheshin nga lart, më 3 nëntor 1831 unë i kërkova Zotit dhe mora zbulesën e rëndësishme që pason" (*History of the Church, *1:229). Ky seksion iu shtua fillimisht librit "Doktrina e Besëlidhje" si një shtesë dhe më pas iu caktua një numër seksioni.*

1–6, Shenjtorët urdhërohen të përgatiten për Ardhjen e Dytë; 7–16, Gjithë njerëzit urdhërohen të largohen nga Babilonia, të vijnë

63*a* Zan. 1:26–28; Jakobi 2:30. *b* Mois. 1:39.

në Sion dhe të përgatiten për ditën e madhe të Zotit; 17–35, Ai do të qëndrojë në malin e Sionit, kontinentet do të bëhen një tokë dhe fiset e humbura të Izraelit do të kthehen; 36–40, Ungjilli u rivendos nëpërmjet Joseph Smith-it për t'u predikuar në të gjithë botën; 41–51, Zoti do të zbresë me hakmarrje mbi të ligjtë; 52–56, Ai do të jetë viti i të shëlbuarve të tij; 57–74, Ungjilli duhet të dërgohet për t'i shpëtuar Shenjtorët dhe për shkatërrimin e të ligjve.

MBANI vesh, O ju njerëz të kishës sime, thotë Zoti, Perëndia juaj, dhe dëgjoni fjalën e Zotit në lidhje me ju—

2 Zotit që papritur do të [a]vijë në tempullin e tij; Zotit që do të zbresë në botë me një mallkim, për të [b]gjykuar; po, mbi të gjitha kombet që e harrojnë Perëndinë dhe mbi të gjithë të paperëndishmit mes jush.

3 Sepse ai do ta [a]zhveshë krahun e tij të shenjtë në sytë e të gjitha kombeve dhe të gjitha skajet e botës do ta shohin [b]shpëtimin e Perëndisë së tyre.

4 Prandaj, përgatituni ju, përgatituni ju, O populli im; shenjtërojeni veten tuaj; mblidhuni së bashku, O ju popull i kishës sime, në tokën e Sionit, të gjithë ju që nuk jeni urdhëruar të qëndroni.

5 Ikni nga [a]Babilonia. Jini të [b]pastër që të mbani enët e Zotit.

6 Thërrisni kuvendet tuaja solemne dhe [a]flisni shpesh me njëri-tjetrin. Dhe çdo njeri duhet të thërrasë në emër të Zotit.

7 Po, në të vërtetë unë ju them përsëri, koha ka ardhur kur zëri i Zotit vjen tek ju: Ikni nga Babilonia; [a]mblidhuni nga mesi i kombeve, nga të [b]katër erërat, nga njëri skaj i qiellit në tjetrin.

8 [a]Dërgojini pleqtë e kishës sime te kombet që janë shumë larg, në [b]ishujt e detit; dërgojini në toka të huaja; u bëni thirrje gjithë kombeve, së pari [c]Johebrenjve dhe më pas [d]Judenjve.

9 Dhe vini re e shihni, kjo do të jetë thirrja e tyre dhe zëri i Zotit për të gjithë njerëzit: Shkoni ju në tokën e Sionit, që kufijtë e popullit tim të mund të zgjerohen dhe që [a]kunjat e tij të mund të forcohen dhe që [b]Sioni të mund të përhapet nëpër krahinat përreth.

10 Po, thirrja duhet të përhapet mes gjithë njerëzve: Zgjohuni dhe ngrihuni e shkoni për ta takuar [a]Dhëndrin; vini re dhe shihni, Dhëndri po vjen; dilni

133 2*a* Mal. 3:1; DeB 36:8.
b DeB 1:36.
USH Jezu Krisht—Gjykatësi.
3*a* Isa. 52:10.
b Isa. 12:2; 52:10.
USH Plan i shëlbimit; Shpëtim.
5*a* Alma 5:57; DeB 1:16.
USH Babel, Babiloni; Qenie i botës.
b 2 Tim. 2:21; 3 Ne. 20:41; DeB 38:42.
USH Pastër (i), pastërti.
6*a* Mal. 3:16–18.
7*a* DeB 29:8.
USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b Zak. 2:6–7; Mr. 13:27.
8*a* USH Punë misionare.
b Isa. 11:11; 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:8, 20.
c USH Johebrenj.
d USH Judenj.
9*a* Isa. 54:2.
USH Kunj.
b USH Sion.
10*a* Mt. 25:6; DeB 33:17–18; 45:54–59.
USH Dhëndër.

ta takoni. Përgatituni për [b]ditën e madhe të Zotit.

11 Prandaj [a]rrini zgjuar, sepse nuk e [b]dini as ditën dhe as orën.

12 Prandaj ata që janë [a]mes Johebrenjve, duhet të ikin për në [b]Sion.

13 Dhe ata që janë të [a]Judës, duhet të ikin për në [b]Jeruzalem, në [c]malet e [d]shtëpisë së Zotit.

14 Largohuni nga mesi i kombeve, madje nga Babilonia, nga mesi i ligësisë, që është Babilonia shpirtërore.

15 Por në të vërtetë, kështu thotë Zoti, largimi juaj nuk duhet të jetë me [a]nxitim, por gjithçka të përgatitet prej jush përpara; dhe ai që shkon, duhet të [b]mos shohë më prapa, përndryshe shkatërrim i papritur do të vijë mbi të.

16 Vini veshin e dëgjoni, O ju banorë të tokës. [a]Mbani vesh, ju pleq të kishës sime së bashku dhe dëgjoni zërin e Zotit; sepse ai u bën thirrje gjithë njerëzve dhe i urdhëron të gjithë njerëzit, kudo që janë, të [b]pendohen.

17 Sepse, vini re, Zoti Perëndi ka [a]dërguar engjëllin që të thërrasë mespërmes qiellit, duke thënë: Përgatisni ju udhën e Zotit dhe bëjini të [b]drejta shtigjet e tij, sepse ora e [c]ardhjes së tij është pranë—

18 Kur [a]Qengji do të rrijë më këmbë në [b]mal të Sionit dhe me të, [c]njëqind e dyzet e katër mijë vetë që e kishin të shkruar emrin e Atit të tij mbi ballin e tyre.

19 Prandaj përgatituni ju për [a]ardhjen e [b]Dhëndrit; shkoni, dilni ta takoni atë.

20 Sepse, vini re, ai do të [a]rrijë më këmbë në malin e Ullinjve dhe mbi oqeanin e fuqishëm, madje thellësinë e madhe, dhe mbi ishujt e detit, dhe mbi tokën e Sionit.

21 Dhe ai do ta [a]lëshojë zërin e tij nga [b]Sioni e do të flasë nga Jeruzalemi dhe zëri i tij do të dëgjohet mes gjithë popujve;

22 Dhe ai do të jetë një zë sikurse [a]zëri i shumë ujërave dhe sikurse zëri i një [b]bubullime të madhe, që do të [c]thyejë malet dhe luginat nuk do të gjenden.

23 Ai do ta urdhërojë thellësinë e madhe dhe ajo do të tërhiqet në shtetet e veriut e [a]ishujt do të bëhen një tokë;

24 Dhe toka e [a]Jeruzalemit

10*b* DeB 1:12–14.
11*a* Mr. 13:32–37; JS—M 1:46, 48.
b DeB 49:7.
12*a* DeB 38:31, 42.
b USH Sion.
13*a* USH Juda.
b USH Jeruzalem.
c Isa. 2:1–3; Eze. 38:8.
d Psa. 122:1–9.
15*a* Isa. 52:10–12; DeB 58:56.
b Zan. 19:17, 26; Llu. 9:62.
16*a* DeB 1:1–6.
b USH Pendohem, Pendim.
17*a* DeB 13:1; 27:7–8; 88:92.
b Isa. 40:3–5.
c Mal. 3:1.
18*a* Zbu. 14:1. USH Qengj i Perëndisë.
b DeB 84:2.
c Zbu. 7:1–4.
19*a* Mt. 25:1–13; DeB 33:17–18; 88:92. USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
b USH Dhëndër.
20*a* Zak. 14:4; DeB 45:48–53.
21*a* Joe. 3:16; Amo. 1:2.
b Isa. 2:2–4.
22*a* Eze. 43:2; Zbu. 1:15; DeB 110:3.
b Psa. 77:18; Zbu. 14:2.
c Gjy. 5:5; Isa. 40:4; 64:1; Zbu. 16:20; DeB 49:23; 109:74.
23*a* Zbu. 6:14.
24*a* USH Jeruzalem.

dhe toka e Sionit do të kthehen
në vendin e tyre dhe toka do të
jetë siç ishte në ditët përpara se
të [b]ndahej.
25 Dhe Zoti, madje Shpëti-
mtari, do të rrijë më këmbë
mes popullit të tij dhe do të
[a]mbretërojë mbi gjithë mishin.
26 Dhe ata që janë në shtetet
e [a]veriut, do të kujtohen nga
Zoti; dhe profetët e tyre do ta
dëgjojnë zërin e tij dhe nuk do
të përmbahen më; dhe ata do
të copëtojnë shkëmbijtë dhe
akulli do të rrjedhë në praninë
e tyre.
27 Dhe një [a]rrugë e gjerë do të
derdhet në mes të thellësisë së
madhe.
28 Armiqtë e tyre do të bëhen
si pre për ta,
29 Dhe në shkretëtirat e [a]zhve-
shura do të hapen pellgje uji të
gjallë; dhe toka e zhuritur nuk
do të jetë më një tokë e etur.
30 Dhe ata do t'ua sjellin thesa-
ret e tyre të pasura fëmijëve të
[a]Efraimit, shërbëtorëve të mi.
31 Dhe kufijtë e [a]kodrave të
përjetshme do të dridhen nga
prania e tyre.
32 Dhe atje ata do të bien për-
tokë dhe do të kurorëzohen me
lavdi, madje në Sion, nga duart
e shërbëtorëve të Zotit, madje
fëmijëve të Efraimit.
33 Dhe ata do të mbushen me
[a]këngë gëzimi të përjetshëm.
34 Vini re, ky është bekimi i
Perëndisë së përjetshëm mbi
[a]fiset e Izraelit dhe bekimi më i
pasur mbi kokën e [b]Efraimit
dhe pasuesve të tij.
35 Dhe gjithashtu ata të fisit të
[a]Judës, pas dhembjes së tyre,
do të shenjtërohen në [b]shenjtëri
përpara Zotit, për të banuar në
praninë e tij ditë e natë, përherë
e përgjithmonë.
36 Dhe tani, në të vërtetë thotë
Zoti, që këto gjëra të mund të
njihen mes jush, O banorë të
tokës, unë kam dërguar [a]engjë-
llin tim duke fluturuar përmes
qiellit, duke patur [b]ungjillin e
përjetshëm, i cili u është shfa-
qur disave dhe ia ka dhënë atë
njeriut, i cili do t'u shfaqet shu-
më vetëve që banojnë në tokë.
37 Dhe ky [a]ungjill do t'i [b]pre-
dikohet [c]çdo kombi dhe fisi,
dhe gjuhe, dhe populli.
38 Dhe shërbëtorët e Perëndisë
do të shkojnë, duke thënë me një
zë të lartë: Druani Perëndinë
dhe i jepni atij lavdi, sepse ora e
gjykimit të tij ka ardhur;
39 Dhe [a]adhuroni atë që bëri

24*b* Zan. 10:25.
USH Tokë—Ndarja e tokës.
25*a* USH Jezu Krisht—Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit.
26*a* Jer. 16:14–15; DeB 110:11.
USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
27*a* Isa. 11:15–16; 2 Ne. 21:16.
29*a* Isa. 35:6–7.
30*a* Zak. 10:7–12.
USH Efraim—Fisi i Efraimit.
31*a* Zan. 49:26.
33*a* Isa. 35:10; 51:11; DeB 66:11.
34*a* USH Izrael—Dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
b Zan. 48:14–20; 1 Kro. 5:1–2; Eth. 13:7–10.
35*a* USH Juda—Fisi i Judës.
b USH Shenjtëri.
36*a* Zbu. 14:6–7; DeB 20:5–12.
b USH Rivendosje e ungjillit.
37*a* USH Ungjill.
b USH Punë misionare; Predikoj.
c DeB 42:58.
39*a* USH Adhuroj.

qiellin dhe tokën, dhe detin, dhe burimet e ujërave—

40 Duke thirrur emrin e Zotit ditë e natë, duke thënë: Oh, sikur t'i [a]shqyeje qiejt, sikur të zbrisje, sikur malet të rridhnin në praninë tënde.

41 Dhe ajo do të marrë përgjigje mbi kokat e tyre; sepse prania e Zotit do të jetë si zjarri shkrirës që djeg dhe si zjarri që i bën ujërat të [a]valojnë.

42 O Zot, ti do të zbresësh për t'ua bërë të njohur emrin tënd kundërshtarëve të tu dhe gjithë kombet do të dridhen në praninë tënde—

43 Kur ti bën gjëra të tmerrshme, gjëra që ata s'i presin;

44 Po, kur ti të zbresësh dhe malet të rrjedhin në praninë tënde, do të [a]takosh atë që gëzohet dhe punon në drejtësi, që të kujton ty në rrugët e tua.

45 Sepse që nga fillimi i botës njerëzit nuk kanë dëgjuar apo kuptuar me anë të veshit, as ndonjë sy s'ka parë, O Perëndi, përveç teje, gjërat e madhërishme që ke [a]përgatitur për atë që të [b]pret ty.

46 Dhe do të thuhet: [a]Kush është ai që [b]vjen nga Perëndia në qiell me rroba të ngjyrosura, po, nga krahinat që nuk njihen, i veshur në rrobën e tij të lavdishme, duke udhëtuar në madhështinë e forcës së tij?

47 Dhe ai do të thotë: Unë jam ai që foli në drejtësi, i fuqishëm për të shpëtuar.

48 Dhe Zoti do të ketë rrobën e tij të [a]kuqe dhe veshjet e tij si të atij që shkel rrushin në gaviç.

49 Dhe kaq e madhe do të jetë lavdia e pranisë së tij, sa [a]dielli do ta fshehë fytyrën e tij me turp dhe hëna s'do ta lëshojë dritën e saj dhe yjet do të flaken nga vendet e tyre.

50 Dhe zëri i tij do të dëgjohet: E kam [a]shtypur presën e verës i vetëm dhe kam sjellë gjykim mbi gjithë popullin; dhe askush nuk ishte me mua;

51 Dhe i kam shkelur me tërbimin tim dhe i shtypa me zemërimin tim, dhe gjaku i tyre [a]spërkati rrobat e mia dhe i njollosi tërë veshjet e mia; sepse kjo ishte dita e zemërimit që ishte në zemrën time.

52 Dhe tani viti i të shëlbuarve të mi ka ardhur; dhe ata do ta përmendin dashamirësinë e Zotit të tyre dhe gjithçka që ai u ka dhënë sipas mirësisë së tij dhe sipas dashamirësisë së tij, përherë e përgjithmonë.

53 Në të gjitha [a]hidhërimet e tyre ai u hidhërua. Dhe engjëlli i pranisë së tij i shpëtoi ata; dhe në [b]dashurinë e tij dhe në mëshirën e tij, ai i [c]shëlbeu ata dhe i mbajti ata, dhe i mbështeti ata në të gjitha ditët e lashtësisë;

40*a* Isa. 64:1–2.
41*a* Job. 41:31.
44*a* 1 The. 4:15–18.
45*a* Isa. 64:4; 1 Kor. 2:9.
b Vaj. 3:25; 2 Ne. 6:7, 13.
46*a* Isa. 63:1–2.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
48*a* Zan. 49:11–12; Llu. 22:44; Zbu. 19:11–15; PJS, Zbu. 19:15; Mosia 3:7; DeB 19:18.
49*a* Isa. 13:10; 24:23; DeB 45:42; 88:87.
50*a* Isa. 63:2–3; DeB 76:107; 88:106.
51*a* Lev. 8:30.
53*a* Isa. 63:4–9.
b USH Dashuri hyjnore.
c USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.

54 Po, dhe [a]Enoku gjithashtu, dhe ata që ishin me të; profetët që ishin përpara tij; dhe [b]Noeu gjithashtu, dhe ata që ishin përpara tij; dhe [c]Moisiu gjithashtu, dhe ata që ishin përpara tij;

55 Dhe nga Moisiu tek Elija dhe nga Elija te Gjoni, që ishin me Krishtin në [a]ringjalljen e tij, dhe apostujt e shenjtë, me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin, do të jenë në praninë e Qengjit.

56 Dhe [a]varret e [b]shenjtorëve do të [c]hapen; dhe ata do të dalin e do të qëndrojnë në [d]të djathtën e Qengjit, kur ai të qëndrojë në [e]malin e Sionit dhe mbi qytetin e shenjtë, [f]Jeruzalemin e Ri; dhe ata do të këndojnë [g]këngën e [h]Qengjit, ditë e natë, përherë e përgjithmonë.

57 Dhe për këtë shkak, që njerëzit të bëheshin pjesëmarrës të [a]lavdive që do të zbuloheshin, Zoti dërgoi plotësinë e [b]ungjillit të tij, besëlidhjen e tij të përjetshme, duke arsyetuar me qartësi dhe thjeshtësi—

58 Për t'i përgatitur të dobëtit për ato gjëra që po vijnë në tokë dhe për punën e Zotit në ditën kur të [a]dobëtit do t'i ngatërrojnë të mençurit dhe të [b]vegjlit do të bëhen një komb i fortë, dhe [c]dy vetë do t'i bëjnë dhjetëra mijërat e tyre të ikin.

59 Dhe nëpërmjet gjërave të dobëta të tokës, Zoti do t'i [a]shkelë kombet me anë të fuqisë së Shpirtit të tij.

60 Dhe për këtë shkak këto urdhërime u dhanë; ato u urdhëruan të mbahen larg botës në ditën që u dhanë, por tani duhet të [a]përhapen tek i [b]tërë mishi—

61 Dhe kjo në përputhje me mendjen dhe vullnetin e Zotit, i cili sundon mbi të gjithë mishin.

62 Dhe atij që [a]pendohet dhe e [b]shenjtëron vetveten përpara Zotit, do t'i jepet [c]jetë e përjetshme.

63 Dhe mbi ata që nuk i [a]binden zërit të Zotit, do të përmbushet ajo që u shkrua nga profeti Moisi, që ata do të [b]flaken nga mesi i njerëzve.

64 Dhe gjithashtu ajo që u shkrua nga profeti [a]Malakia: Sepse ja, [b]dita vjen, që do të [c]djegë si një furrë dhe të gjithë

54*a* USH Enok.
b USH Noe, patriark i Biblës.
c USH Moisi.
55*a* USH Ringjallje.
56*a* DeB 29:13.
b USH Shenjtor.
c DeB 45:45–46; 88:96–97.
d Mt. 25:33–34.
e Isa. 24:23; Zbu. 14:1; DeB 76:66; 84:2, 98–102.
f USH Jeruzalem i Ri.
g Zbu. 15:3; DeB 84:98–102.
h USH Qengj i Perëndisë.
57*a* USH Shkallë të lavdisë.
b USH Ungjill.
58*a* Mt. 11:25; 1 Kor. 1:27; Alma 32:23; 37:6–7.
b Isa. 60:22.
c LiP. 32:29–30.
59*a* Mik. 4:11–13.
60*a* DeB 104:58–59.
b DeB 1:2.
62*a* USH Pendohem, pendim.
b DeB 88:74. USH Shenjtërim.
c USH Jetë e përjetshme.
63*a* USH Vë veshin.
b Vep. 3:22–23; 1 Ne. 22:20–21; 3 Ne. 20:23; 21:11; DeB 1:14; JS—H 1:40.
64*a* Mal. 4:1. USH Malakia.
b JS—H 1:36–37.
c Isa. 66:15–16; 1 Ne. 22:15; 3 Ne. 25:1; DeB 29:9; 64:24. USH Tokë—Pastrimi i tokës.

krenarët, po, dhe të gjithë ata
që veprojnë me ligësi, do të
jenë si kallamishte; dhe dita që
vjen, do t'i djegë, thotë Zoti i
ushtrive, që të mos u mbetet as
rrënjë, as degë.
65 Si rrjedhim, kjo do të jetë
përgjigjja e Zotit për ta:
66 Në atë ditë kur unë erdha
tek të mitë, askush mes jush nuk
më [a]pranoi dhe ju u dëbuat.
67 Kur ju thirra përsëri, nuk
kishte asnjë prej jush që të
përgjigjej; por [a]krahu im nuk
u shkurtua aspak që të mos
mund t'ju shëlbeja, as [b]fuqia
ime për të çliruar.
68 Vini re, me qortimin tim e
[a]thaj detin. Lumenjtë i kthej në
shkretëtirë; peshku i tyre qelbet
dhe ngordh nga etja.
69 Unë i vesh qiejt me të zeza
dhe u jap atyre një grathore për
mbulesë.
70 Dhe [a]këtë do ta keni nga
dora ime—ju do të lëngoni në
hidhërim.
71 Vini re dhe shihni, nuk ka
s'e kush t'ju çlirojë; sepse nuk iu
bindët zërit tim kur ju thirra nga
qiejt; nuk i besuat shërbëtorët e
mi dhe, kur ata u [a]dërguan tek
ju, nuk i pranuat.
72 Si rrjedhim, ata e [a]vulosën
dëshminë dhe e lidhën ligjin
dhe ju iu dorëzuat errësirës.
73 Këta do të shkojnë në
errësirën e mëtejshme, ku ka të
[a]qarë e vajtim dhe kërcëllimë
dhëmbësh.
74 Vini re, Zoti, Perëndia juaj,
e ka thënë atë. Amen.

SEKSIONI 134

*Një deklaratë e besimit lidhur me qeveritë dhe ligjet në përgjithësi, e pranuar me votim unanim në një kuvend të përgjithshëm të Kishës, të mbajtur në Kirtland, Ohio, më 17 gusht 1835 (*History of the Church, *2:247–249). Rasti ishte një mbledhje e udhëheqësve të Kishës, të tubuar së bashku për të marrë në shqyrtim përmbajtjen e propozuar për botimin e parë të "Doktrina e Besëlidhje-ve". Në atë kohë, kësaj deklarate iu dha parathënia e mëposhtme: "Me qëllim që besimi ynë lidhur me qeveritë dhe ligjet tokësore në përgjithësi të mos keqinterpretohet, as keqkuptohet, ne e kemi menduar të përshtatshme të paraqesim, në mbyllje të këtij vëllimi, mendimin tonë përsa i përket kësaj gjëje" (*History of the Church, *2:247).*

1–4, Qeveritë duhet të ruajnë lirinë e ndërgjegjes dhe të adhurimit; 5–8, Gjithë njerëzit duhet t'i përkrahin qeveritë e tyre dhe i detyrohen respekt dhe nderim ligjit; 9–10, Shoqëritë fetare nuk duhet të ushtrojnë fuqi civile; 11–12, Njerëzit shfajësohen në mbrojtje të vetvetes dhe të pasurisë së tyre.

66*a* Gjo. 1:11.
67*a* 2 Ne. 28:32.
b Isa. 50:2; 2 Ne. 7:2.
68*a* Eks. 14:21; Joz. 3:14–17.
70*a* Isa. 50:11.
71*a* 2 Kro. 36:15–16; Jer. 44:4–5.
72*a* Isa. 8:16–20.
73*a* Mt. 8:11–12; Llu. 13:28; DeB 19:5.
USH Errësirë, shpirtërore; Ferr.

Ne besojmë se [a]qeveritë u krijuan nga Perëndia për përfitimin e njeriut; dhe se ai i mban njerëzit [b]përgjegjës për veprimet e tyre në lidhje me to, si në përgatitjen e ligjeve, edhe në administrimin e tyre, për të mirën dhe sigurinë e shoqërisë.

2 Ne besojmë se asnjë qeveri nuk mund të ekzistojë në paqe, në qoftë se ligje të tilla nuk krijohen dhe mbahen të pashkelura, që do t'i sigurojnë çdo individi ushtrimin e [a]lirë të [b]ndërgjegjes, të drejtën dhe kontrollin e pasurisë dhe [c]mbrojtjen e jetës.

3 Ne besojmë se të gjitha qeveritë kërkojnë në mënyrë të domosdoshme [a]drejtues civilë dhe gjykatës për të zbatuar ligjet e tyre; dhe që ata, ngaqë do ta administrojnë ligjin me barazi dhe drejtësi, duhet të kërkohen nga zëri i popullit dhe të përkrahen prej tij nëse është republikë, ose nga vullneti i sovranit.

4 Ne besojmë se feja është krijuar nga Perëndia; dhe se njerëzit janë përgjegjës përpara tij dhe vetëm atij për ushtrimin e saj, në qoftë se opinionet e tyre fetare nuk i nxisin ata të cënojnë të drejtat dhe liritë e të tjerëve; por ne nuk besojmë se ligji njerëzor ka të drejtë të ndërhyjë në rekomandimin e rregullave të [a]adhurimit për të lidhur ndërgjegjen e njerëzve as të diktojë forma për përkushtim publik apo privat; që gjykatësi civil duhet ta frenojë krimin, por kurrë të mos kotrollojë ndërgjegjen; duhet të ndëshkojë fajin, por kurrë të mos shtypë lirinë e shpirtit.

5 Ne besojmë se të gjithë njerëzit janë të detyruar të mbështesin dhe të përkrahin qeveritë përkatëse, në të cilat qëndrojnë, ndërsa mbrohen në të drejtat e tyre të natyrshme dhe të patjetërsueshme me anë të ligjeve të qeverive të tilla; dhe që kryengritja dhe [a]rebelimi janë të padobishme për çdo qytetar të mbrojtur në këtë mënyrë dhe duhet të ndëshkohen në përputhje me to; dhe që gjithë qeveritë kanë të drejtë të nxjerrin ligje të tilla që, sipas gjykimit të tyre, janë llogaritur më të mirat për të garantuar interesin publik; në të njëjtën kohë, megjithatë, duke mbajtur të shenjtë lirinë e ndërgjegjes.

6 Ne besojmë se çdo njeri duhet të nderohet në detyrën e tij, sundimtarët dhe gjykatësit si të tillë, duke qenë të vendosur për mbrojten e të pafajshmëve dhe ndëshkimin e fajtorëve; dhe që të gjithë njerëzit iu detyrohen [a]ligjeve respekt dhe nderim, pasi pa to paqja dhe harmonia do të zëvendësohen nga anarkia dhe terrori; ligjeve njerëzore duke qenë të krijuara për qëllimin e veçantë të rregullimit të interesave tona si individë dhe

134 1*a* DeB 98:4–7; NeB 1:12.
b USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
2*a* USH Zgjedhje e lirë.
b USH Ndërgjegje.
c DeB 42:18–19.
3*a* DeB 98:8–10.
4*a* Alma 21:21–22; NeB 1:11.
USH Adhuroj.
5*a* NeB 1:12.
USH Kryengritje.
6*a* DeB 58:21; 88:34.

si kombe, midis një njeriu dhe një tjetri; dhe ligjeve hyjnore të dhëna nga qielli, duke dhënë rregulla për çështje shpirtërore, për besimin dhe adhurimin, për të dyja njeriu duhet t'i përgjigjet Krijuesit të tij.

7 Ne besojmë se sundimtarët, shtetet dhe qeveritë kanë të drejtë dhe janë përgjegjës për nxjerrjen e ligjeve për mbrojtjen e të gjithë qytetarëve në ushtrimin e lirë të besimit të tyre fetar; por ne nuk besojmë se ata kanë të drejtë, sipas drejtësisë, t'i privojnë qytetarët nga ky privilegj ose t'ua ndalojnë opinionet e tyre, për aq sa tregohet vlerësim dhe nderim ndaj ligjeve dhe opinione të tilla fetare nuk e përligjin as kryengritjen, as komplotin.

8 Ne besojmë se kryerja e krimit duhet të [a]ndëshkohet në përputhje me natyrën e fyerjes; që vrasja, tradhëtia, plaçkitja, vjedhja dhe prishja e paqes së përgjithshme, në të gjitha drejtimet, duhet të ndëshkohen në përputhje me kriminalitetin e tyre dhe prirjen e tyre për ligësi mes njerëzve, me anë të ligjeve të asaj qeverije në të cilën fyerja u krye; dhe për paqen dhe qetësinë publike gjithë njerëzit duhet të ngrihen në këmbë dhe ta përdorin aftësinë e tyre për t'i sjellë fyesit përpara ligjeve të mira për t'u ndëshkuar.

9 Ne nuk e besojmë si të drejtë të përzihet ndikimi fetar me qeverisjen civile, nëpërmjet së cilës një shoqëri fetare nxitet dhe një tjetër pengohet në privilegjet e saj shpirtërore dhe të drejtat individuale të anëtarëve të saj, si qytetarë, mohohen.

10 Ne besojmë se të gjitha shoqëritë fetare kanë të drejtë të veprojnë me anëtarët e tyre për sjellje çrregulluese, në përputhje me rregullat dhe praktikat e shoqërive të tilla; me kusht që veprime të tilla të jenë për shoqërim dhe qëndrim të mirë; por ne nuk besojmë se ndonjë shoqëri fetare ka autoritet t'i gjykojë njerëzit në të drejtat e pronësisë ose të jetës, të marrë prej tyre të mirat e kësaj bote ose të vërë në rrezik jetën ose një gjymtyrë të tyre apo t'u shkaktojë ndonjë ndëshkim fizik atyre. Ato vetëm mund t'i [a]shkishërojnë nga shoqëria e tyre dhe t'i largojnë ata nga shoqërimi i tyre.

11 Ne besojmë se njerëzit duhet t'i drejtohen ligjit civil për të rregulluar të gjitha gabimet dhe brengat, në rast se shkaktohet abuzim personal apo cënohet e drejta e pasurisë ose e karakterit, aty ku ligje të tilla ekzistojnë, që do t'i mbrojnë ato; por ne besojmë se gjithë njerëzit shfajësohen në mbrojtjen e vetes së tyre, të miqve të tyre dhe pasurisë e qeverisë nga fyerje të paligjshme dhe dhunime të të drejtave të të gjithë njerëzve në kohë krizash, ku apelim i menjëhershëm nuk mund të bëhet ndaj ligjeve dhe ndihma s'mund të sigurohet.

12 Ne besojmë se është e drejtë

8*a* Alma 30:7–11; DeB 42:84–87.

10*a* USH Shkishërim.

t'u [a]predikohet ungjilli kombeve të tokës dhe të paralajmërohen të drejtët për t'u shpëtuar nga korrupsioni i botës; por ne nuk besojmë se është e drejtë të ndërhyhet te skllevërit, as t'u predikohet ungjilli, as të pagëzohen ata kundër vullnetit dhe dëshirës së padronëve të tyre, as të përzihen apo të ndikohet mbi ta në shkallën më të vogël, për t'i bërë të pakënaqur me rrethanat e tyre në këtë jetë, duke vënë në rrezik në këtë mënyrë jetën e njerëzve; të tilla ndërhyrje ne i besojmë të jenë të paligjshme e të padrejta dhe të rrezikshme për paqen e çdo qeverie që i lejon qeniet njerëzore të mbahen në robëri.

SEKSIONI 135

*Martirizimi i Joseph Smith Profetit dhe vëllait të tij, Hyrum Smith Patriarkut, në Carthage, Illinois, më 27 qershor 1844 (*History of the Church*, 6:629–631). Ky dokument u shkrua nga Plaku John Taylor i Këshillit të të Dymëdhjetëve, i cili ishte dëshmitar i ngjarjeve.*

1–2, Joseph-i dhe Hyrum-i u martirizuan në burgun e Carthage-it; 3, Pozita e shquar e Profetit shpallet; 4–7, Gjaku i tyre i pafajshëm dëshmon për të vërtetën dhe hyjninë e punës së tyre.

PËR ta vulosur dëshminë e këtij libri dhe të Librit të Mormonit, ne shpallim [a]martirizimin e [b]Joseph Smith Profetit dhe të Hyrum Smith Patriarkut. Ata u qëlluan në burgun e [c]Carthage-it, më 27 qershor 1844, rreth orës pesë pasdite, nga një turmë e armatosur—me fytyra të ngjyrosura në të zezë—prej rreth 150 deri në 200 personash. [d]Hyrum-i u qëllua i pari dhe ra qetësisht, duke bërtitur: *Unë jam një njeri i vdekur!* Joseph-i kërceu nga dritarja dhe u godit i vdekur në atë përpjekje, duke bërtitur: *O Zot, Perëndia im!* Ata që të dy u goditën pasi kishin vdekur, në një mënyrë brutale, dhe që të dy morën katër plumba.

2 [a]John Taylor dhe Willard Richards, dy nga të Dymbëdhjetët, ishin të vetmit njerëz në dhomë në atë kohë; i pari u plagos në një mënyrë të egër me katër plumba, por është shëruar që atëherë; i dyti, nëpërmjet përkujdesit të Perëndisë, u arratis pa as edhe një vrimë në rrobën e tij.

3 Joseph Smith-i, [a]Profeti dhe [b]Shikuesi i Zotit, ka bërë më shumë, përveç Jezusit vetëm, për shpëtimin e njerëzve në këtë botë, sesa çdo njeri tjetër që jetoi ndonjëherë në të. Në një hapësirë të shkurtër prej njëzet vjetësh, ai ka sjellë Librin e

12*a* USH Punë misionare; Predikoj.
135 1*a* DeB 5:22; 6:30.
USH Martir, martirizim.
b USH Smith, Joseph, i Riu.
c USH Burg i Carthage-s (Sh.B.A.).
d USH Smith, Hyrum.
2*a* USH Taylor, John.
3*a* USH Profet.
b USH Shikues.

Mormonit, të cilin e përktheu me anë të dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë, dhe ka qenë mjeti i botimit të tij në dy kontinente; u ka dërguar [c]plotësinë e ungjillit të përjetshëm, që ai përmbante, katër anëve të dheut; ka sjellë zbulesat dhe urdhërimet që përbëjnë këtë libër të "Doktrina e Besëlidhje-ve" dhe shumë dokumente dhe udhëzime të tjera të urta për të mirën e fëmijëve të njerëzve; mblodhi me mijëra Shenjtorë të Ditëve të Mëvonshme, themeloi një [d]qytet të madh dhe la një famë e një emër që nuk mund të vritet. Ai jetoi në mënyrë të madhërishme dhe vdiq në mënyrë të madhërishme në sytë e Perëndisë dhe të popullit të tij; dhe si shumica e të vajosurve të Zotit në kohët e lashta, i ka vulosur misionin e tij dhe veprat e tij me vetë [e]gjakun e tij; dhe kështu ka bërë vëllai i tij Hyrum. Në jetë nuk u ndanë dhe në vdekje nuk u veçuan!

4 Kur Joseph-i shkoi për në Carthage për t'iu dorëzuar kërkesave të shtirura të ligjit, dy ose tre ditë përpara vrasjes së tij, ai tha: "Unë po shkoj si një [a]qengj për t'u therur; por jam i qetë si një mëngjes vere; kam një ndërgjegje të paqortueshme përpara Perëndisë dhe kundrejt gjithë njerëzve. Unë do të vdes i pafajshëm dhe do të thuhet përsëri për mua—ai u vra me gjak të ftohtë."—Po atë mëngjes, pasi Hyrum ishte bërë gati të shkonte—a do të duhet të thuhet në therori? Po, sepse e tillë ishte—ai lexoi paragrafin që vijon, pranë mbylljes së kapitullit të dymbëdhjetë të Ethërit, në Librin e Mormonit, dhe e përtheu cepin e asaj faqeje:

5 *Dhe ndodhi që unë iu luta Zotit që ai t'u japë Johebrenjve hir, që ata të kenë dashuri hyjnore. Dhe ndodhi që Zoti më tha mua: Në qoftë se ata nuk kanë dashuri hyjnore, nuk ka rëndësi për ty, ti ke qenë besnik; prandaj rrobat e tua do të [a]pastrohen. Dhe pasi ti ke parë dobësinë tënde, do të bëhesh i fortë, madje sa të ulesh në vendin që unë kam përgatitur në pallatet e Atit tim. Dhe tani, unë . . . u them lamtumirë Johebrenjve, po, dhe gjithashtu vëllezërve të mi, të cilët i dua, derisa ne të takohemi para [b]fronit të gjykimit të Krishtit, ku të gjithë njerëzit do të dinë se rrobat e mia nuk janë të njollosura me gjakun tuaj.* [c]Testamentlënësit kanë vdekur tani dhe testamenti i tyre është i vlefshëm.

6 Hyrum Smith-i bëri dyzet e katër vjeç në shkurt 1844 dhe Joseph Smith-i bëri tridhjetë e tetë në dhjetor 1843; dhe që nga kjo kohë emrat e tyre do të rreshtohen mes martirëve të besimit fetar; dhe lexuesi në çdo komb do të kujtohet që Libri i Mormonit dhe ky libër i "Doktrina e Besëlidhje-ve" të kishës kushtuan sa gjaku më i mirë i shekullit të nëntëmbë-

3*c* DeB 35:17; 42:12.
ush Rivendosje e ungjillit.
d ush Nauvoo, Illinois (Sh.B.A.).
e Heb. 9:16–17; DeB 136:39.
4*a* Isa. 53:7.
5*a* DeB 88:74–75.
b Eth. 12:36–38.
c Heb. 9:16–17.

dhjetë, për t'i nxjerrë ato në dritë për shpëtimin e një bote të rënuar; dhe se, në rast se zjarri mund ta dëmtojë një [a]pemë të gjelbër për lavdinë e Perëndisë, sa e lehtë do të jetë të digjen drurët e thatë për ta pastruar vreshtin e korrupsionit. Ata jetuan për lavdi; ata vdiqën për lavdi; dhe lavdia është shpërblimi i tyre i përjetshëm. Nga epoka në epokë emrat e tyre do të zbresin tek pasardhësit si xhevahirë për të shenjtëruarit.

7 Ata ishin të pafajshëm për ndonjë krim, sikurse ishin provuar shpeshherë më përpara, dhe u mbyllën në burg vetëm me anë të komplotit të tradhëtarëve dhe të njerëzve të ligj; dhe *gjaku i tyre i pafajshëm* në dyshemenë e burgut të Carthage-t është një vulë e madhe e ngjitur "Mormonizmit", e cila nuk mund të mohohet nga asnjë gjykatë në tokë, dhe *gjaku i tyre i pafajshëm* në shqytën e shtetit të Illinois-it, me besimin e thyer të shtetit, siç u premtua prej guvernatorit, është një dëshmi për të vërtetën e ungjillit të përjetshëm, që e gjithë bota nuk mund ta vërë në dyshim; dhe *gjaku i tyre i pafajshëm* mbi flamurin e lirisë dhe mbi *magna charta-n* e Shteteve të Bashkuara është një ambasador i fesë së Jezu Krishtit, që do t'i prekë zemrat e njerëzve të ndershëm mes tërë kombeve; dhe *gjaku i tyre i pafajshëm*, me gjakun e pafajshëm të të gjithë martirëve nën [a]altarin që Gjoni pa, do t'i thërrasë Zotit të Ushtrive derisa ai të marrë hak për atë gjak në tokë. Amen.

SEKSIONI 136

*Fjala dhe vullneti i Zotit, dhënë nëpërmjet Presidentit Brigham Young kampit të Izraelit, në Lagjet Dimërore, toka e Omaha-së, në bregun perëndimor të lumit Missouri, pranë Council Bluffs, Iowa (*Journal History of the Church, *14 janar 1847).*

1–16, Si duhet të organizohet kampi i Izraelit për udhëtimin, sepse udhëtimi drejt perëndimit shpjegohet; 17–27, Shenjtorët urdhërohen të jetojnë sipas standardeve të shumta të ungjillit; 28–33, Shenjtorët duhet të këndojnë, vallëzojnë, luten dhe mësojnë urtësi; 34–42, Profetët vriten që ata të mund të nderohen dhe të ligjtë të ndëshkohen.

FJALA dhe Vullneti i Zotit lidhur me Kampin e Izraelit në udhëtimet e tyre drejt Perëndimit:

2 Të gjithë njerëzit e [a]Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme dhe ata që udhëtojnë me ta, duhet të organizohen në kompani, me një besëlidhje dhe premtim për t'i mbajtur të gjitha urdhërimet

6*a* Llu. 23:31.
7*a* Zbu. 6:9.
136 2*a* USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

dhe statutet e Zotit, Perëndisë tonë.

3 Kompanitë duhet të organizohen me kapitenë të [a]qindësheve, kapitenë të pesëdhjetësheve dhe kapitenë të dhjetësheve, me një president dhe dy këshilltarët e tij në krye, nën drejtimin e Dymbëdhjetë [b]Apostujve.

4 Dhe kjo do të jetë [a]besëlidhja jonë—që ne do të [b]ecim në të gjitha [c]ordinancat e Zotit.

5 Secila kompani duhet të sigurohet për vete me të gjitha pendët e qeve, karrocat, furnizimet, veshjet dhe gjëra të tjera të nevojshme për udhëtimin, që munden.

6 Kur kompanitë të organizohen, ato duhet të shkojnë me gjithë fuqinë e tyre, për t'u përgatitur për ata që do të qëndrojnë.

7 Secila kompani, me kapitenët dhe presidentët e saj, duhet të vendosë se sa vetë mund të shkojnë pranverën e ardhshme; më pas të zgjedhin një numër të mjaftueshëm burrash të fuqishëm dhe të aftë, që të marrin pendët e qeve, farërat dhe veglat bujqësore për të shkuar si pionierë për të përgatitur për mbjelljen e bimëve pranverore.

8 Secila kompani duhet të mbartë një sasi të caktuar, në përputhje me dividendin e pasurisë së tyre, për të marrë të [a]varfërit, të [b]vejat, [c]jetimët dhe familjet e atyre që kanë shkuar në ushtri, që të qarat e të vejave dhe jetimëve të mos vijnë në veshët e Zotit kundër këtij populli.

9 Secila kompani duhet të përgatisë shtëpitë dhe fushat për rritjen e drithërave, për ata që do të mbeten pas kësaj stine; dhe ky është vullneti i Zotit lidhur me popullin e tij.

10 Çdo njeri duhet ta përdorë gjithë ndikimin dhe pasurinë e tij për ta lëvizur këtë popull drejt vendit ku Zoti do ta vendosë [a]kunjin e Sionit.

11 Dhe nëse e bëni këtë me një zemër të pastër, plot besnikëri, ju do të [a]bekoheni; ju do të bekoheni në kopetë tuaja dhe në tufat tuaja, dhe në fushat tuaja, dhe në shtëpitë tuaja, dhe në familjet tuaja.

12 Shërbëtorët e mi Ezra T. Benson dhe Erastus Snow duhet të organizojnë një kompani.

13 Dhe shërbëtorët e mi Orson Pratt dhe Wilford Woodruff duhet të organizojnë një kompani.

14 Gjithashtu, shërbëtorët e mi Amasa Lyman dhe George A. Smith duhet të organizojnë një kompani.

15 Dhe caktoni presidentë dhe kapitenë të qindësheve, dhe të pesëdhjetësheve, dhe të dhjetësheve.

16 Dhe shërbëtorët e mi që janë caktuar duhet të shkojnë dhe t'ua mësojnë këtë, vullnetin tim, shenjtorëve, që ata të

3*a* Eks. 18:21–26.
b USH Apostull.
4*a* USH Besëlidhje.
b USH Ec, ec me Perëndinë.
c USH Ordinanca.
8*a* USH Varfër (i).
b USH Ve (e).
c Jak. 1:27; 3 Ne. 24:5.
10*a* USH Kunj.
11*a* LiP. 28:1–14.
USH Bekoj, bekuar (i), bekim.

mund të jenë gati për të shkuar
në një vend paqeje.
17 Shkoni në rrugën tuaj dhe
bëni siç ju kam thënë e mos kini
frikë nga armiqtë tuaj; sepse
ata nuk do të kenë fuqi për ta
ndaluar punën time.
18 Sioni do të [a]shëlbehet në
kohën time të përshtatshme.
19 Dhe nëse dikush do të
kërkojë të lartësohet vetë dhe
nuk e kërkon [a]këshillën time, ai
nuk do të ketë fuqi dhe marrëzia
e tij do të manifestohet.
20 Kërkoni ju; dhe i [a]mbani
të gjitha premtimet tuaja ndaj
njëri-tjetrit; dhe mos e [b]lakmoni
atë që është e vëllait tuaj.
21 [a]Qëndroni larg nga ligësia
për ta përdorur më kot emrin e
Zotit, sepse unë jam Zoti, Perën-
dia juaj, madje [b]Perëndia i etër-
ve tuaj, Perëndia i Abrahamit
dhe i Isakut, dhe i Jakobit.
22 [a]Unë jam ai që i udhëhoqi
fëmijët e Izraelit jashtë tokës së
Egjiptit; dhe krahu im shtrihet
në ditët e fundit, për ta [b]shpëtu-
ar popullin tim, Izraelin.
23 Ndaleni [a]zënien me njëri-
-tjetrin; ndaleni të folurin [b]keq
për njëri-tjetrin.
24 Ndaleni [a]dehjen; dhe fjalët
tuaja duhet të priren për ta
[b]lartësuar njëri-tjetrin.
25 Në qoftë se merr borxh nga
fqinji yt, duhet t'ia rikthesh
atë që i ke [a]marrë; dhe nëse
nuk mund ta ripaguash, atëher-
ë shko menjëherë dhe i thuaj
fqinjit tënd, që ai të mos të të
dënojë.
26 Nëse do të gjesh atë që i ka
[a]humbur fqinjit tënd, duhet të
bësh një kërkim të zellshëm
derisa t'ia kthesh atij përsëri.
27 Duhet të jesh i [a]zellshëm në
ruajtjen e asaj që ke, që ti të
mund të jesh një [b]kujdestar i
mençur; sepse ajo është dhurata
pa çmim e Zotit, Perëndisë
tënd, dhe ti je kujdestari i tij.
28 Në qoftë se je i gëzuar,
lavdëro Zotin me [a]këngë, mu-
zikë, vallëzim dhe me një [b]lutje
përlëvdimi dhe [c]falënderimi.
29 Në qoftë se je i [a]hidhëruar,
bëji thirrje Zotit, Perëndisë tënd,
me përgjërim, që shpirtrat tuaj
të mund të [b]gëzohen.
30 Mos u frikëso nga armiqtë e
tu, sepse ata janë në dorën time
dhe unë do të bëj sipas dëshirës
sime me ta.
31 Populli im duhet të [a]provo-
het në gjithçka, që ata të mund

18*a* DeB 100:13.
19*a* USH Këshillë.
20*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri.
b USH Lakmoj.
21*a* USH Përdhosje.
b Eks. 3:6; 1 Ne. 19:10.
22*a* Eks. 13:18; Jer. 2:5–7; 1 Ne. 5:15; Alma 36:28. USH Jehova.
b Jer. 30:10; Eze. 20:33–34; DeB 38:33.
23*a* 3 Ne. 11:29–30. USH Grindje.
b DeB 20:54. USH Shpifje.
24*a* USH Fjalë e Urtësisë.
b DeB 108:7.
25*a* Psa. 37:21; Mosia 4:28. USH Borxh; Ndershëm (i), ndershmëri.
26*a* Lev. 6:4; LiP. 22:3.
27*a* USH Zell.
b USH Kujdestar, kujdestari.
28*a* USH Këndoj.
b USH Lutje.
c 2 Kro. 5:13; DeB 59:15–16. USH Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi.
29*a* 2 Sam. 22:7.
b USH Gëzim.
31*a* DeB 101:4. USH Mjerim.

të përgatiten për të marrë [b]lavdinë që unë kam për ta, madje lavdinë e Sionit; dhe ai që nuk do ta durojë [c]ndëshkimin, nuk është i denjë për mbretërinë time.

32 Ai që është i paditur, duhet të mësojë [a]urtësi duke e [b]përulur vetveten dhe duke i thirrur Zotit, Perëndisë së tij, që sytë e tij të mund të hapen që të mund të shohë, dhe veshët e tij të mund të hapen që të mund të dëgjojë;

33 Sepse [a]Shpirti im i dërgohet botës për ta ndriçuar të përulurin e të penduarin dhe për ndëshkimin e të paperëndishmëve.

34 Vëllezërit tuaj ju kanë mohuar ju dhe dëshminë tuaj, madje kombi që ju ka [a]dëbuar;

35 Dhe tani vjen dita e fatkeqësisë së tyre, madje ditët e hidhërimit, sikurse një grua që e zënë dhembjet e lindjes; dhe hidhërimi i tyre do të jetë i madh, në qoftë se ata nuk pendohen shpejt, po, shumë shpejt.

36 Sepse ata i vranë profetët dhe ata që iu dërguan atyre; dhe kanë derdhur gjak të pafajshëm, që thërret nga dheu kundër tyre.

37 Si rrjedhim, mos u habisni me këto gjëra, sepse ju nuk jeni ende të [a]pastër; ju akoma nuk mund ta duroni lavdinë time; por duhet ta shihni atë, nëse jeni besnikë në mbajtjen e të gjitha fjalëve të mia të cilat ua kam [b]dhënë, që nga ditët e Adamit tek Abrahami, nga Abrahami te Moisiu, nga Moisiu te Jezusi dhe apostujt e tij dhe nga Jezusi dhe apostujt e tij te Joseph Smith-i, të cilin e thirra me anë të [c]engjëjve të mi, shërbëtorëve të mi shërbyes, dhe me anë të zërit tim prej qiejve, për të sjellë veprën time;

38 Themel të cilin ai e ngriti dhe ishte besnik; dhe unë e mora pranë vetes sime.

39 Shumë vetë janë habitur nga vdekja e tij; por ishte e nevojshme që ai duhej ta [a]vuloste [b]dëshminë e tij me [c]gjakun e tij, që të mund të nderohej dhe të ligjtë të mund të mallkoheshin.

40 A nuk ju kam çliruar nga [a]armiqtë tuaj dhe në një mënyrë të tillë që të kem lënë dëshmi për emrin tim?

41 Tani, si rrjedhim, binduni, O ju njerëz të [a]kishës sime; dhe ju pleq dëgjoni së bashku; ju e keni marrë [b]mbretërinë time.

42 Jini të zellshëm në mbajtjen e të gjitha urdhërimeve të mia, përndryshe gjykime vijnë mbi ju e besimi juaj do të mpaket dhe armiqtë tuaj do të triumfojnë mbi ju. Pra kaq për tani. Amen dhe Amen.

31*b* Rom. 8:18; DeB 58:3–4. USH Lavdi.
c USH Ndëshkoj, ndëshkues.
32*a* USH Urtësi.
b USH Përul, përulësi.
33*a* USH Frymë e Shenjtë.
34*a* USH Përndjek, përndjekje.
37*a* USH Pastër (i), pastërti.
b Hel. 8:18.
c Zbu. 14:6; DeB 110:11–16; 128:19–21; JS—H 1:30–47.
39*a* Mosia 17:20; DeB 135:3.
b USH Dëshmi.
c USH Martir, martirizim.
40*a* Eks. 23:22; DeB 8:4; 105:15.
41*a* USH Kishë e Jezu Krishtit.
b Dan. 7:27.

SEKSIONI 137

*Një vegim i dhënë Joseph Smith Profetit, në tempullin në Kirtland, Ohio, më 21 janar 1836 (*History of the Church*, 2:380–381). Rasti ishte administrimi i ordinancave të dhurimit, për aq sa ato ishin zbuluar në atë kohë.*

1–6, Profeti sheh vëllanë e tij Alvin në mbretërinë çelestiale; 7–9, Doktrina e shpëtimit për të vdekurit zbulohet; 10, Gjithë fëmijët shpëtohen në mbretërinë çelestiale.

[a]QIEJT u hapën mbi ne dhe unë pashë mbretërinë [b]çelestiale të Perëndisë dhe lavdinë e saj, qoftë në [c]trup apo jashtë tij nuk mund ta them.

2 Unë pashë bukurinë e pamasë të [a]portës nëpërmjet së cilës trashëgimtarët e asaj mbretërie do të hyjnë, që ishte e ngjashme me [b]flakët rrethuese të zjarrit;

3 Gjithashtu fronin e [a]zjarrtë të Perëndisë, ku ishin ulur [b]Ati dhe [c]Biri.

4 Pashë rrugët e bukura të asaj mbretërie, që kishin pamjen si të lara në [a]ar.

5 Pashë Atin [a]Adam dhe [b]Abrahamin; dhe [c]atin tim dhe [d]nënën time; vëllanë tim [e]Alvin, që kishte shumë kohë i fjetur;

6 Dhe u mahnita se si ishte e mundur që ai kishte fituar një [a]trashëgimi në atë mbretëri, duke parë që ai ishte larguar nga kjo jetë përpara se Zoti të kishte shtrirë dorën e tij për ta mbledhur Izraelin për herë të [b]dytë dhe nuk ishte [c]pagëzuar për shlyerjen e mëkateve.

7 Kështu erdhi [a]zëri i Zotit tek unë, duke thënë: Të gjithë ata që vdiqën [b]pa një dituri të këtij ungjilli, që do ta kishin pranuar atë, nëse do të ishin lejuar të qëndronin, do të jenë [c]trashëgimtarë të mbretërisë [d]çelestiale të Perëndisë;

8 Gjithashtu ata që do të vdesin që tani e tutje pa dituri për të, të cilët [a]do ta kishin pranuar atë me gjithë zemër, do të jenë trashëgimtarë të asaj mbretërie;

137 1*a* Vep. 7:55–56; 1 Ne. 1:8; Hel. 5:45–49; JS—H 1:43.
b USH Lavdi çelestiale.
c 2 Kor. 12:2–4; 1 Ne. 11:1; Mois. 1:11.
2*a* 2 Ne. 9:41; 31:17.
b Eks. 24:17; Isa. 33:14–15; Hel. 5:23; DeB 130:7.
3*a* Isa. 6:1; Eze. 1:26–28.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri.
4*a* Zbu. 21:21; DeB 110:2.
5*a* USH Adam.
b DeB 132:29. USH Abraham.
c DeB 124:19. USH Smith, Joseph, Plaku.
d USH Smith, Lucy Mack.
e JS—H 1:4.
6*a* USH Shpëtim për të vdekurit.
b Isa. 11:11; 1 Ne. 22:10–12; Jakobi 6:2. USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
c Gjo. 3:3–5; 2 Ne. 9:23; Eth. 4:18–19; DeB 76:50–52; 84:74. USH Pagëzim, pagëzoj.
7*a* Hel. 5:30. USH Zbulesë.
b PJS, 1 Pj. 4:6; 2 Ne. 9:25–26; Mosia 15:24.
c DeB 76:50–70.
d USH Lavdi çelestiale.
8*a* Alma 18:32; DeB 6:16.

9 Sepse unë, Zoti, do t'i [a]gjykoj të gjithë njerëzit sipas [b]punëve të tyre, sipas [c]dëshirës së zemrave të tyre.

10 Dhe unë gjithashtu vura re se të gjithë fëmijët që vdesin përpara se të arrinin [a]vitet e përgjegjshmërisë së tyre, [b]shpëtohen në mbretërinë çelestiale të qiellit.

SEKSIONI 138

Një vegim dhënë Presidentit Joseph F. Smith në Salt Lake City, Utah, më 3 tetor 1918. Në fjalën e tij të hapjes në Konferencën e Përgjithshme Gjysmëvjetore të 89-të të Kishës, më 4 tetor 1918, Presidenti Smith shpalli se kishte marrë disa komunikime hyjnore gjatë muajve të mëparshëm. Një nga këto, lidhur me vizitën e Shpëtimtarit te shpirtrat e të vdekurve, ndërkohë që trupi i tij ishte në varr, Presidenti Smith e kishte marrë para një dite. Ai ishte shkruar menjëherë pas mbylljes së konferencësh. Më 31 tetor 1918, iu dorëzua këshilltarëve të Presidencisë së Parë, Këshillit të të Dymbëdhjetëve dhe Patriarkut dhe u pranua prej tyre në mënyrë unanime.

1–10, Presidenti Joseph F. Smith përsiat për shkrimet e Pjetrit dhe vizitën e Zotit tonë në botën e shpirtrave; 11–24, Presidenti Smith sheh të vdekurit e drejtë të mbledhur në parajsë dhe shërbesën e Krishtit mes tyre; 25–37, Ai sheh se si predikimi i ungjillit u organizua mes shpirtrave; 38–52, Ai sheh Adamin, Evën dhe shumë prej profetëve të shenjtë në botën e shpirtrave, të cilët e konsideronin gjendjen e shpirtrave të tyre përpara ringjalljes si një robëri; 53–60, Të vdekurit e drejtë të kësaj dite i vazhdojnë punët e tyre në botën e shpirtrave.

Më tre tetor, në vitin një mijë e nëntëqind e tetëmbëdhjetë, unë u ula në dhomën time, duke [a]përsiatur për shkrimet e shenjta;

2 Dhe duke reflektuar mbi sakrificën e madhe [a]shlyese që u bë nga Biri i Perëndisë, për [b]shëlbimin e botës;

3 Dhe [a]dashurinë e madhe dhe të mrekullueshme të shfaqur nga Ati dhe Biri në ardhjen e [b]Shëlbuesit në botë;

4 Që nëpërmjet [a]shlyerjes së tij dhe [b]bindjes ndaj parimeve të ungjillit, njerëzimi të mund të shpëtohej.

5 Ndërsa isha i përfshirë në këtë mënyrë, mendja m'u kthye te shkrimet e apostullit Pjetër, drejtuar [a]shenjtorëve të lashtë, të shpërndarë në të gjithë [b]Pontin,

9*a* Zbu. 20:12–13.
usH Gjykim, i fundit.
b usH Vepra.
c DeB 64:34.
usH Zemër.
10*a* usH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri.
b usH Shpëtim—Shpëtimi i fëmijëve.
138 1*a* usH Përsiat.
2*a* Mt. 20:28.
usH Shlyej, shlyerje.
b usH Plan i shëlbimit.
3*a* Gjo. 3:16.
usH Dashuri.
b usH Shëlbues.
4*a* NeB 1:3.
b Mt. 7:21.
usH Bindje, bindur (i), bindem.
5*a* DMTH shenjtorëve të ditëve të mëparshme.
b 1 Pj. 1:1.

Galatinë, Kapadokinë dhe pjesë të tjera të Azisë, ku ungjilli ishte predikuar pas kryqëzimit të Zotit.

6 Unë hapa Biblën dhe lexova kapitujt e tretë dhe të katërt të letrës së parë të Pjetrit dhe ndërsa lexoja, më lanë shumë mbresë, më shumë sesa më kishin lënë ndonjëherë më përpara, pjesët e mëposhtme:

7 "Sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë për mëkatet, i drejti për të padrejtët, që ai të mund të na sillte te Perëndia, duke u vrarë në mish, por i ngjallur me anë të Shpirtit:

8 Me anë të të cilit gjithashtu ai shkoi dhe u predikoi shpirtrave në [a]burg;

9 Që dikur ishin të pabindur, kur durimi i Perëndisë i priste në ditët e Noeut, ndërsa po përgatitej arka, në të cilën pak vetë, gjithsej tetë shpirtra, u shpëtuan nga uji." (1 Pjetër 3:18–20.)

10 "Sepse për këtë shkak ungjilli gjithashtu iu predikua atyre që janë të vdekur, që ata të gjykohen sipas njerëzve në mish, por të jetojnë sipas Perëndisë në shpirt." (1 Pjetër 4:6.)

11 Ndërsa përsiatja për këto gjëra që janë [a]shkruar, [b]sytë e të kuptuarit tim u hapën dhe Shpirti i Zotit [c]pushoi në mua e unë pashë ushtritë e të [d]vdekurve, si të mëdhenj, edhe të vegjël.

12 Dhe ishin mbledhur së bashku në një vend një grup i panumërt i shpirtrave të të [a]drejtëve, të cilët kishin qenë [b]besnikë në dëshminë e Jezusit ndërkohë që jetuan në vdekshmëri;

13 Dhe të cilët kishin ofruar [a]sakrificë në ngjashmëri me sakrificën e madhërishme të Birit të Perëndisë dhe kishin [b]vuajtur mundime në emër të Shëlbuesit të tyre.

14 Të gjithë këta ishin larguar nga jeta e vdekshme, të qëndrueshëm në [a]shpresën e një [b]ringjalljeje të lavdishme, nëpërmjet [c]hirit të Perëndisë, [d]Atit, dhe Birit të tij të [e]Vetëmlindurit, Jezu Krishtit.

15 Unë pashë se ata u mbushën me [a]gëzim e hare dhe u ngazëllyen së bashku, sepse dita e çlirimit të tyre ishte pranë.

16 Ata u mblodhën duke pritur ardhjen e Birit të Perëndisë në [a]botën e shpirtrave, për të shpallur shëlbimin e tyre nga [b]lidhjet e vdekjes.

17 Pluhuri i tyre i përgjumur

8*a* Isa. 61:1; Llu. 4:18; DeB 76:73–74; 88:99.
11*a* USH Shkrime të shenjta—Vlera e shkrimeve të shenjta.
b Ef. 1:18; DeB 76:10, 12, 19.
c Isa. 11:2.
d USH Shpirt.
12*a* DeB 76:69–70.
b DeB 6:13; 51:19; 76:51–53.
13*a* USH Sakrificë.
b Mt. 5:10–12.
14*a* Eth. 12:4; Moro. 7:3, 40–44. USH Shpresë.
b USH Ringjallje.
c USH Hir.
d USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
e USH Vetëmlindur (i).
15*a* Isa. 51:11; Alma 40:12.
16*a* Llu. 23:43; Alma 40:11–12. USH Parajsë.
b Morm. 9:13.

do të [a]rivendosej në një formë
të përsosur, [b]kockë më kockë
dhe muskujt e mishi mbi to,
[c]shpirti dhe trupi të bashkuar
për të mos u ndarë më kurrë, që
ata të mund të marrin plotësi
të [d]gëzimit.

18 Ndërkohë që kjo turmë e
madhe priste dhe bisedonte,
duke u gëzuar në orën e çlirimit
të tyre nga zinxhirët e vdekjes,
Biri i Perëndisë u shfaq, duke
shpallur [a]liri për të robëruarit
që kishin qenë besnikë;

19 Dhe atje ai u [a]predikoi atyre
[b]ungjillin e përjetshëm, doktri-
nën e ringjalljes dhe të shëlbimit
të njerëzimit nga [c]rënia dhe nga
mëkatet individuale me kushtin
e [d]pendimit.

20 Por tek të [a]ligjtë ai nuk shkoi
dhe mes të paperëndishmëve e
të papenduarve, të cilët e kishin
[b]ndotur vetveten, ndërsa ishin
në mish, zëri i tij nuk u ngrit.

21 As rebelët që i mohuan
dëshmitë dhe paralajmërimet e
profetëve të lashtë, nuk e panë
praninë e tij as nuk e panë fyty-
rën e tij.

22 Atje ku ata ishin, [a]errësira
mbretëronte, por mes të drejtëve
kishte [b]paqe;

23 Dhe shenjtorët u gëzuan
me [a]shëlbimin e tyre dhe u
[b]gjunjëzuan dhe e njohën Birin
e Perëndisë si Shëlbuesin dhe
Çlirimtarin e tyre nga vdekja
dhe nga [c]zinxhirët e ferrit.

24 Fytyrat e tyre shkëlqyen
dhe [a]rrezatimi nga prania e
Zotit qëndroi mbi ta dhe ata i
[b]kënduan përlëvdime emrit të
tij të shenjtë.

25 U mahnita, sepse e kuptova
që Shpëtimtari kaloi më shumë
se tre vjet në shërbesën e tij mes
Judenjve dhe atyre të shtëpisë
së Izraelit, duke u përpjekur
t'u mësonte atyre ungjillin e
përjetshëm dhe duke u bërë
thirrje për pendim;

26 Dhe përsëri, pavarësisht
nga veprat e tij të fuqishme e
mrekullitë dhe shpallja e së
vërtetës, me [a]fuqi dhe autoritet
të madh, pati vetëm pak vetë të
cilët ia vunë veshin zërit të tij
dhe u ngazëllyen në praninë e tij
e morën shpëtim nga duart e tij.

27 Por kjo shërbesë mes atyre
që ishin të vdekur, u kufizua
nga [a]koha e shkurtër ndërmjet
kryqëzimit dhe ringjalljes së tij;

28 Dhe unë vras mendjen për
fjalët e Pjetrit—në të cilat ai tha
se Biri i Perëndisë u predikoi
shpirtrave në burg, që dikur
ishin të pabindur, kur durimi i
Perëndisë i priste në ditët e

17*a* 2 Ne. 9:10–13.
b Eze. 37:1–14.
c DeB 93:33–34.
d USH Gëzim.
18*a* Isa. 61:1.
USH Shpëtim për
të vdekurit.
19*a* DeB 76:72–74.
b USH Ungjill.
c USH Rënie e Adamit
dhe e Evës.
d USH Pendohem,
pendim.
20*a* Alma 40:13–14.
USH Ferr;
Lig (i), ligësi.
b 1 Ne. 10:21.
22*a* USH Errësirë,
shpirtërore.
b USH Paqe.
23*a* USH Plan i shëlbimit.
b Rom. 14:11;
Mosia 27:31.
c 2 Ne. 1:13;
Alma 12:11.
24*a* Psa. 104:1–2;
Isa. 60:19; Zbu. 22:5;
JS—H 1:17.
USH Dritë, dritë e
Krishtit.
b USH Këndoj.
26*a* 1 Ne. 11:28.
27*a* Mr. 8:31.

Noeut—dhe se si ishte e mundur për të për t'u predikuar atyre shpirtrave dhe për të kryer punën e nevojshme mes tyre në një kohë kaq të shkurtër.

29 Dhe ndërsa vrisja mendjen, sytë e mi u hapën dhe të kuptuarit e mi u [a]gjallërua dhe unë kuptova se Zoti nuk shkoi vetë mes të ligjve dhe të pabindurve që e kishin mohuar të vërtetën, për t'i mësuar ata;

30 Por vini re, mes të drejtëve, ai organizoi forcat e tij dhe caktoi lajmëtarë, të veshur me [a]fuqi e autoritet, dhe i urdhëroi ata të shkonin dhe ta çonin dritën e ungjillit tek ata që ishin në [b]errësirë, madje të [c]gjithë shpirtrave të njerëzve; dhe kështu iu predikua ungjilli të vdekurve.

31 Dhe lajmëtarët e zgjedhur shkuan për të shpallur ditën e [a]pranueshme të Zotit dhe për t'u shpallur [b]liri të robëruarve që ishin të lidhur, madje gjithë atyre që do të pendoheshin për mëkatet e tyre dhe do ta pranonin ungjillin.

32 Kështu iu predikua ungjilli atyre që kishin [a]vdekur në mëkatet e tyre, pa një [b]dituri të së vërtetës ose të shkeljes, duke i mohuar profetët.

33 Këtyre iu mësua [a]besim në Perëndinë, pendim nga mëkati, [b]pagëzimi mëkëmbës për [c]heqjen e mëkateve, [d]dhurata e Frymës së Shenjtë me anë të vënies së duarve,

34 Dhe të gjitha parimet e tjera të ungjillit të cilat ishin të nevojshme për ta për t'i ditur, me qëllim që të cilësoheshin se mund të [a]gjykoheshin sipas njerëzve në mish, por të jetonin sipas Perëndisë në shpirt.

35 Dhe kështu u bë e ditur mes të vdekurve, si të vegjël, edhe të mëdhenj, të padrejtëve si dhe besnikëve, se shëlbimi ishte sjellë nëpërmjet [a]sakrificës së Birit të Perëndisë në [b]kryq.

36 Kështu u bë e ditur se Shëlbuesi ynë e kaloi kohën gjatë qëndrimit të tij në botën e shpirtrave, duke udhëzuar dhe duke përgatitur shpirtrat besnikë të [a]profetëve që kishin dëshmuar për të në mish;

37 Që ata të mund ta çonin mesazhin e shëlbimit tek gjithë të vdekurit, tek të cilët ai nuk mund të shkonte personalisht, për shkak të [a]rebelimit dhe shkeljes së tyre, që ata, nëpërmjet shërbesës së shërbëtorëve të tij, të mund t'i dëgjonin gjithashtu fjalët e tij.

38 Mes të mëdhenjve dhe të

29*a* DeB 76:12.
30*a* Llu. 24:49.
b USH Errësirë, shpirtërore.
c DeB 1:2.
31*a* Isa. 61:2; Llu. 4:17–19.
b USH Liri.
32*a* Gjo. 8:21–24.
b DeB 128:5.
USH Dije.
33*a* NeB 1:4.
USH Besim.
b USH Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim për të vdekurit; Ordinanca—Ordinancë mëkëmbëse.
c USH Heqje e mëkateve.
d USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
34*a* USH Gjykim, i fundit.
35*a* Alma 34:9–16.
USH Shlyej, shlyerje; Sakrificë.
b USH Kryq; Kryqëzim.
36*a* DeB 138:57.
37*a* DeB 138:20.
USH Kryengritje.

fuqishmëve që u mblodhën në atë grumbullim të gjerë të të drejtëve, ishin Ati [a]Adam, i Lashti i Ditëve dhe ati i të gjithëve.

39 Dhe Nëna jonë e lavdishme [a]Eva, me shumë prej bijave të saj besnike të cilat kishin jetuar përmes epokave dhe e kishin adhuruar Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë.

40 [a]Abeli, [b]martiri i parë, ishte atje dhe vëllai i tij [c]Sethi, një nga të fuqishmit, i cili ishte në [d]shëmbëlltyrën e saktë të atit të tij, Adamit.

41 [a]Noeu, i cili dha paralajmërim për përmbytjen; [b]Shemi, [c]prifti i lartë i madh; [d]Abrahami, ati i besimtarëve; [e]Isaku, [f]Jakobi dhe Moisiu, [g]ligjvënësi i madh i Izraelit;

42 Dhe [a]Isaia, i cili shpalli me anë të profecisë se Shëlbuesi u vajos për të ngushëlluar zemërthyerit, për t'u shpallur liri të [b]robëruarve dhe hapjen e [c]burgut për ata që ishin të lidhur, ishin atje gjithashtu.

43 Për më tepër, [a]Ezekieli, të cilit iu tregua në vegim lugina e madhe me [b]kocka të thara, që do të visheshin me mish, për të ardhur përsëri të gjallë në [c]ringjalljen e shpirtrave të vdekur;

44 [a]Danieli, që parashikoi dhe tregoi vendosjen e [b]mbretërisë së Perëndisë në ditët e mëvonshme, kurrë më për t'u shkatërruar as për t'iu dhënë njerëzve të tjerë;

45 [a]Eliasi, i cili ishte me Moisiun në malin e [b]Shpërfytyrimit;

46 Dhe [a]Malakia, profeti që dëshmoi për ardhjen e [b]Elijas—për të cilin gjithashtu Moroni i foli Profetit Joseph Smith, duke shpallur se ai do të vinte përpara fillimit të [c]ditës së madhërishme dhe të tmerrshme të Zotit—ishin atje gjithashtu.

47 Profeti Elija do të mbillte në [a]zemrat e fëmijëve premtimet e bërë etërve të tyre,

48 Duke parashikuar [a]veprën e madhe që do të bëhej në [b]tempujt e Zotit në [c]periudhën e plotësisë së kohëve, për shpëtimin e të vdekurve dhe [d]vulosjen e fëmijëve me prindërit e tyre, përndryshe e gjithë toka do të goditej me një mallkim dhe do të shkatërrohej në ardhjen e tij.

38*a* USH Adam.
39*a* Mois. 4:26. USH Evë.
40*a* USH Abel.
b USH Martir, martirizim.
c USH Seth.
d Zan. 5:3; Mois. 6:10.
41*a* USH Noe, patriark i Biblës.
b USH Shem.
c USH Prift i lartë.
d Zan. 17:1–8. USH Abraham.
e Zan. 21:1–5. USH Isak.
f Zan. 35:9–15. USH Jakob, bir i Isakut.
g USH Moisi.
42*a* USH Isaia.
b Isa. 61:1–2.
c USH Ferr.
43*a* USH Ezekiel.
b Eze. 37:1–14.
c USH Ringjallje.
44*a* USH Daniel.
b Dan. 2:44–45. USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.
45*a* USH Elias.
b USH Shpërfytyrim.
46*a* Mal. 4:5–6; JS—H 1:36–39. USH Malakia.
b DeB 110:13–15. USH Elija.
c USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
47*a* DeB 128:17.
48*a* USH Shpëtim për të vdekurit.
b USH Tempull, shtëpi e Zotit.
c USH Periudhë.
d USH Familje—Familja e përjetshme; Vulos, vulosje.

49 Të gjithë këta dhe shumë të tjerë, madje [a]profetët që banuan në mes të Nefitëve dhe dëshmuan për ardhjen e Birit të Perëndisë, ishin të përzier mes kuvendit të gjerë dhe prisnin për çlirimin e tyre.

50 Sepse të vdekurit e kishin parë mungesën e gjatë të [a]shpirtrave të tyre nga trupat e tyre si një [b]robëri.

51 Këta Zoti i mësoi dhe u dha [a]fuqi për të ardhur, pas ringjalljes së tij së vdekuri, për të hyrë në mbretërinë e Atit të tij, atje për t'u kurorëzuar me [b]pavdekësi dhe [c]jetë të përjetshme.

52 Dhe për të vazhduar që nga ajo kohë punën e tyre, sikurse ishte premtuar nga Zoti, dhe për të qenë pjesëmarrës të të gjitha [a]bekimeve që ishin mbajtur në ruajtje për ata që e duan atë.

53 Profeti Joseph Smith dhe ati i tij, Hyrum Smith-i, Brigham Young-u, John Taylor-i, Wilford Woodruff-i dhe të tjerë shpirtra të zgjedhur të cilët u [a]ruajtën që të vinin në plotësinë e kohëve për të marrë pjesë në ngritjen e [b]themeleve të veprës së madhe të ditëve të mëvonshme,

54 Duke përfshirë ndërtimin e tempujve dhe kryerjen e ordinancave në ta për shëlbimin e të [a]vdekurve, ishin gjithashtu në botën e shpirtrave.

55 Unë vëzhgova se ata ishin gjithashtu mes atyre [a]fisnikëve dhe të mëdhenjve të cilët u [b]zgjodhën nga fillimi për të qenë sundimtarë në Kishën e Perëndisë.

56 Madje përpara se të lindeshin, ata, me shumë të tjerë, i morën mësimet e para në botën e shpirtrave dhe u [a]përgatitën për të ardhur në [b]kohën e duhur të Zotit për të punuar në [c]vreshtin e tij për shpëtimin e shpirtrave të njerëzve.

57 Unë vura re se [a]pleqtë besnikë të kësaj periudhe, kur largohen nga jeta e vdekshme, i vazhdojnë punët e tyre për predikimin e ungjillit të pendimit dhe të shëlbimit, nëpërmjet sakrificës së Birit të Vetëmlindur të Perëndisë, mes atyre që janë në [b]errësirë dhe nën robërinë e mëkatit në botën e madhe të shpirtrave të të vdekurve.

58 Të vdekurit që pendohen, do të [a]shëlbehen, nëpërmjet bindjes ndaj [b]ordinancave të shtëpisë së Perëndisë,

59 Dhe pasi e kanë paguar gjobën për shkeljet e tyre dhe janë [a]pastruar, do të marrin një

49*a* Hel. 8:19–22.
50*a* USH Shpirt.
b DeB 45:17.
51*a* 1 Kor. 6:14; Alma 40:19–21.
b USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
c DeB 29:43. USH Jetë e përjetshme.
52*a* Isa. 64:4; 1 Kor. 2:9; DeB 14:7.
53*a* USH Parashugurim.
b DeB 64:33.
54*a* USH Ordinanca—Ordinancë mëkëmbëse.
55*a* Abr. 3:22–24.
b USH Parashugurim.
56*a* Job. 38:4–7; Alma 13:3–7.
b Vep. 17:24–27.
c Jakobi 6:2–3. USH Vresht i Zotit.
57*a* USH Plak.
b USH Ferr.
58*a* USH Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
b USH Ordinanca.
59*a* Alma 5:17–22. USH Fal.

shpërblim sipas [b]veprave të tyre, sepse ata janë trashëgimtarë të shpëtimit.

60 Kështu ishte vegimi i shëlbimit të të vdekurve që m'u zbulua dhe unë jap dëshmi dhe e di se ky anal është i [a]vërtetë, nëpërmjet bekimit të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, madje kështu. Amen.

DEKLARATA ZYRTARE—1

Kujt Mund t'i Interesojë:

Ngaqë artikuj shtypi janë dërguar për qëllime politike, nga Salt Lake City, të cilat janë botuar gjerësisht, me kuptimin që Komisioni i Utah-s në raportin e tij të kohës së fundit drejtuar Sekretarit të Punëve të Brendshme, shpall se martesat me shumë gra akoma kryhen në mënyrë të shenjtë dhe se dyzet ose më shumë martesa të tilla janë kontraktuar në Utah, që nga qershori i fundit ose gjatë vitit të kaluar, gjithashtu që në diskutimet publike udhëheqësit e Kishës kanë mësuar, nxitur dhe inkurajuar vazhdimësinë e praktikës së poligamisë—

Unë, si rrjedhim, si President i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, me anë të kësaj deklarate, në mënyrën më solemne, shpall se këto akuza janë të rreme. Ne nuk jemi duke u mësuar poligami ose martesë me shumë gra, as nuk jemi duke lejuar njeri të fillojë praktikimin e saj, dhe unë e mohoj që dyzet apo ndonjë numër tjetër martesash me shumë gra gjatë asaj periudhe janë kryer në mënyrë të shenjtë në tempujt tanë ose në ndonjë vend tjetër në territor.

Një rast është raportuar, në të cilin grupet e përfshira shpallën se martesa u krye në Shtëpinë e Dhurimit, në Salt Lake City, në pranverë të 1889-s, por unë nuk kam qenë në gjendje të mësoj kush e kreu ceremoninë; çfarëdo që u krye në këtë çështje, u bë pa dijeninë time. Si pasojë e kësaj ngjarjeje të shpallur, Shtëpia e Dhurimit, nëpërmjet udhëzimeve të mia, u shkatërrua pa vonesë.

Për aq sa kanë hyrë në fuqi nga Kongresi ligje që i ndalojnë martesat me shumë gra, ligje të cilat janë shpallur kushtetuese nga gjykata më e lartë, unë me anë të kësaj deklaroj qëllimin tim për t'iu nënshtruar atyre ligjeve dhe për ta përdorur ndikimin tim tek anëtarët e Kishës mbi të cilën unë kryesoj, që ata të veprojnë në të njëjtën mënyrë.

Nuk ka asgjë në mësimet e mia për Kishën ose në ato të bashkëpunëtorëve të mi, gjatë kohës së përmendur, që mund të interpretohet në mënyrë të arsyeshme se ka ngulitur apo nxitur poligaminë; dhe

59*b* USH Vepra.

60*a* USH Vërtetë (e).

kur ndonjë plak i Kishës ka përdorur gjuhë që dukej se përcillte ndonjë mësim të tillë, ai menjëherë është qortuar. Dhe unë tani publikisht shpall se këshilla ime për Shenjtorët e Ditëve të Mëvonshme është të përmbahen nga bërja e kontratës së ndonjë martese që është e ndaluar nga ligji i tokës.

WILFORD WOODRUFF
President i Kishës së Jezu Krishtit
të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Presidenti Lorenzo Snow paraqiti sa vijon:

"Unë propozoj që, duke e njohur Wilford Woodruff-in si Presidentin e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme dhe të vetmin njeri mbi tokë në kohën e tanishme që mban çelësat e ordinancave të vulosjes, ne e konsiderojmë atë tërësisht të autorizuar, duke u mbështetur në pozicionin e tij lidhur me çështjen e Manifestit, që është lexuar që ne ta dëgjonim, dhe mban datën 24 shtator 1890, dhe se si një Kishë e mbledhur në Konferencë të Përgjithshme, ne e pranojmë deklaratën e tij lidhur me martesat me shumë gra si autoritative dhe detyruese".

Vota për ta mbështetur mocionin e propozuar ishte unanime.

Salt Lake City, Utah, 6 tetor 1890.

PJESË TË SHKËPUTURA NGA TRE FJALIME TË
PRESIDENTIT WILFORD WOODRUFF
LIDHUR ME MANIFESTIN -

Zoti nuk do të më lejojë kurrë mua apo ndonjë burrë tjetër që qëndron si President i kësaj Kishe për t'ju udhëhequr në udhë të gabuar. Nuk është në program. Nuk është në mendjen e Perëndisë. Në qoftë se unë do të përpiqesha për atë, Zoti do të më hiqte nga vendi im dhe kështu Ai do të bënte me këdo tjetër që do të përpiqet t'i drejtojë fëmijët e njerëzve në udhë të gabuar nga orakujt e Perëndisë dhe nga detyra e tyre. (Konferenca e Përgjithshme Gjysmëvjetore e gjashtëdhjetenjëtë e Kishës, e hënë, 6 tetor 1890, Salt Lake City, Utah. E raportuar në *Deseret Evening News*, 11 tetor 1890, f. 2.)

Nuk ka rëndësi se kush jeton e kush vdes apo kush thirret për ta udhëhequr këtë Kishë, ata duhet ta udhëheqin atë me anë të frymëzimit të Perëndisë së Plotfuqishëm. Nëse nuk e bëjnë në atë mënyrë, ata nuk mund ta bëjnë atë aspak. . . .

Unë kam patur kohët e fundit disa zbulesa shumë të rëndësishme për mua dhe do t'jua them se çfarë më ka thënë Zoti. Lejoëni t'i sjell mendjet tuaja tek ajo që përcaktohet në manifest. . . .

Zoti më ka thënë t'u bëj Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme një pyetje dhe Ai

gjithashtu më tha se, në qoftë se ata do të dëgjojnë se çfarë unë u thashë dhe i përgjigjen pyetjes që iu bë atyre, me anë të Shpirtit dhe fuqisë së Perëndisë, ata do të përgjigjen që të gjithë njësoj dhe do të besojnë që të gjithë njësoj lidhur me këtë çështje.

Pyetja është kjo: Cila është udha më e mençur që Shenjtorët e Ditëve të Mëvonshme të ndjekin—të vazhdojnë të përpiqen për të praktikuar martesën me shumë gra, me ligjet e kombit kundër saj dhe kundërshtimin e gjashtëdhjetë milionë njerëzve, dhe me çmimin e konfiskimit dhe të humbjes së të gjithë tempujve, dhe me ndalimin e të gjitha ordinancave në ta, si për të gjallët, edhe për të vdekurit, dhe me burgosjen e Presidencisë së Parë e të të Dymbëdhjetëve dhe të krerëve të familjeve në Kishë, dhe konfiskimin e të gjitha pronave personale të njerëzve (këto të gjitha do ta ndalojnë vetë praktikën); apo, pasi bëmë dhe vuajtëm ato që kemi bërë e vuajtur nëpërmjet besnikërisë sonë ndaj këtij parimi, ta ndalojmë praktikën e t'i nënshtrohemi ligjit dhe duke bërë kështu t'i lëmë Profetët, Apostujt dhe etërit në shtëpi, kështu që ata të mund t'i udhëzojnë njerëzit dhe të ndjekin detyrat e Kishës, dhe gjithashtu t'i lëmë tempujt në duart e Shenjtorëve, kështu që ata të mund të ndjekin ordinancat e Ungjillit, si për të gjallët, edhe të vdekurit?

Zoti më tregoi me anë të vegimit dhe zbulesës saktësisht se çfarë do të ndodhë, nëse nuk e ndalojmë këtë praktikë. Nëse nuk do ta kishim ndaluar atë, juve nuk do t'ju nevojiteshin . . . ndonjë nga burrat në këtë tempull në Logan; sepse të gjitha ordinancat do të ndaleshin në të gjithë tokën e Sionit. Rrëmuja do të mbretëronte në të gjithë Izraelin dhe shumë burra do të burgoseshin. Ky shqetësim do të kishte ardhur mbi të gjithë Kishën dhe ne do të ishim detyruar ta ndalonim këtë praktikë. Tani, pyetja është, nëse ajo do të ndalohet në këtë mënyrë apo në mënyrën që Zoti na ka manifestuar, dhe t'i lëmë profetët e apostujt tanë dhe etërit njerëz të lirë, dhe tempujt në duart e njerëzve, kështu që të vdekurit të mund të shëlbehen. Një numër i madh prej këtij populli tashmë është liruar nga burgu dhe puna do të vazhdojë apo do të ndalojë? Kjo është pyetja që shtroj përpara Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ju duhet të gjykoni vetë. Unë dua që t'i jepni përgjigje vetë. Unë nuk do t'i jap përgjigje asaj; por ju them se ajo është pikërisht gjendja ku ne si popull do të kishim qenë, nëse nuk do të ndërmerrnim kursin që kemi ndërmarrë.

. . .Kam parë saktësisht çfarë do të ndodhte, nëse asgjë nuk do të ishte bërë. E kam patur këtë shpirt mbi mua për një kohë të gjatë. Por dëshiroj t'ju them këtë: Unë do t'i kisha lënë të gjithë tempujt të na dilnin nga duart tona; unë do të kisha shkuar vetë në burg dhe do të kisha lejuar cilindo burrë të shkonte atje, nëse Perëndia i qiellit nuk do të më kishte urdhëruar të bëja atë që bëra; dhe kur ora erdhi që u urdhërova ta bëja atë, ishte e gjitha e qartë për mua. Shkova përpara Zotit dhe shkrova çfarë Zoti më tha të shkruaja. . . .

E lë këtë me ju, për ta menduar dhe për ta marrë parasysh. Zoti është duke punuar me ne. (Konferenca e kunjit Cache, Logan, Utah, e dielë 1 nëntor 1891. E raportuar në *Deseret Weekly,* 14 nëntor 1891.)

Tani unë do t'ju them se çfarë m'u manifestua dhe çfarë Biri i Perëndisë kreu në këtë gjë. . . . Të gjitha këto gjëra do të kishin ndodhur, sikurse Perëndia i Plotfuqishëm jeton, nëse Manifesti nuk do të ishte dhënë. Si rrjedhim, Biri i Perëndisë u ndie i detyruar t'ia paraqiste atë gjë Kishës dhe botës për qëllime në mendjen e tij. Zoti kishte dekretuar ngritjen e Sionit. Ai kishte dekretuar përfundimin e këtij tempulli. Ai kishte dekretuar se shpëtimi i të gjallëve dhe të vdekurve do të jepej në këto lugina të maleve. Dhe Perëndia i Plotfuqishëm dekretoi se Djalli nuk do ta pengonte atë. Në qoftë se ju nuk mund ta kuptoni atë, ky është një çelës për të. (Nga një diskutim në sesionin e gjashtë të dedikimit të tempullit të Salt Lake-ut, prill 1893. Shtypshkrimet e Shërbimeve Dedikuese, Arkivat, Departamenti Historik i Kishës, Salt Lake City, Utah.)

DEKLARATA ZYRTARE—2

Kujt Mund t'i Interesojë:

Më 30 shtator 1978, në Konferencën e Përgjithshme Gjysmëvjetore të 148-të të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, sa vijon u paraqit nga Presidenti N. Eldon Tanner, Këshilltar i Parë në Presidencinë e Parë të Kishës:

Në fillim të qershorit të këtij viti, Presidencia e Parë shpalli se një zbulesë ishte marrë nga Presidenti Spencer W. Kimball, që i shtriu priftërinë dhe bekimet e tempullit për të gjithë anëtarët e denjë meshkuj të Kishës. Presidenti Kimball ka kërkuar që unë ta këshilloj konferencën që pasi ai e kishte marrë këtë zbulesë, që i erdhi atij pas meditimit dhe lutjes për një kohë të gjatë në dhomat e shenjta të tempullit të shenjtë, ai ua paraqiti atë këshilltarëve të tij, të cilët e pranuan dhe e miratuan atë. Ajo iu paraqit më tej Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, të cilët njëzëri e miratuan atë dhe më pas iu paraqit të gjithë Autoriteteve të tjera të Përgjithshme, të cilët në të njëjtën mënyrë e miratuan atë njëzëri.

Presidenti Kimball ka kërkuar që unë tani të lexoj këtë letër:

8 qershor 1978
Drejtuar të gjithë drejtuesve të përgjithshëm dhe lokalë të priftërisë së Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme në të gjithë botën:

Të Dashur Vëllezër:

Sikurse kemi dëshmuar zgjerimin e punës së Zotit në të gjithë tokën, ne kemi qenë mirënjohës që njerëz të shumë kombeve i janë përgjigjur mesazhit të ungjillit të rivendosur dhe janë bashkuar me Kishën në një numër gjithnjë e në rritje. Kjo, si pasojë, na ka frymëzuar me dëshirë për t'i shtrirë te çdo anëtar i denjë i Kishës të gjitha privilegjet dhe bekimet që ungjilli siguron.

Të ndërgjegjshëm për premtimet e bëra nga profetët dhe presidentët e Kishës, të cilët na kanë paraprirë për një farë kohe, në planin e përjetshëm të Perëndisë, të gjithë vëllezërit tanë që janë të denjë, mund ta marrin priftërinë dhe duke dëshmuar besnikërinë e atyre, të cilëve priftëria u është refuzuar, ne jemi lutur gjatë dhe plot zell në emër të këtyre, vëllezërve tanë besnikë, duke kaluar shumë orë në Dhomën e Sipërme të Tempullit duke iu përgjëruar Zotit për udhërrëfim hyjnor.

Ai i ka dëgjuar lutjet tona dhe me anë të zbulesës ka pohuar se dita e premtuar prej kaq kohësh ka ardhur, kur çdo burrë besnik, i denjë në Kishë të mund të marrë priftërinë e shenjtë, me fuqi për ta ushtruar autoritetin e saj hyjnor dhe të gëzojë me të dashurit e tij

çdo bekim që rrjedh prej saj, duke përfshirë bekimet e tempullit. Në përputhje me këtë, të gjithë anëtarët e denjë meshkuj të Kishës mund të shugurohen në priftëri pa dallim race apo ngjyre. Udhëheqësit e priftërisë udhëzohen të ndjekin politikën e intervistimit të kujdesshëm të të gjithë anëtarëve për shugurimin qoftë në Priftërinë Aarone apo Melkizedeke, për t'u siguruar që ata i përmbushin standardet e themeluara të denjësisë.

Ne shpallim solemnisht se Zoti tani e ka bërë të ditur vullnetin e tij për bekimin e të gjithë fëmijëve të tij në të gjithë tokën, të cilët do t'i binden zërit të shërbëtorëve të tij të autorizuar dhe që e përgatisin veten për të marrë çdo bekim të ungjillit.

Sinqerisht tuajt,

Spencer W. Kimball
N. Eldon Tanner
Marion G. Romney

Presidencia e Parë

Duke e njohur Spencer W. Kimball-in si profet, shikues e zbulues dhe si president të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, propozohet që ne si asamble kushtetuese ta pranojmë këtë zbulesë si fjalën dhe vullnetin e Zotit. Të gjithë në favor, ju lutem tregojeni duke ngritur dorën tuaj të djathtë. Ndonjë kundër me të njëjtën shenjë.

Vota për ta mbështetur mocionin e paraqitur ishte njëzëri në favor.

Salt Lake City, Utah, 30 shtator 1978.

Perla me Vlerë të Madhe

PËRZGJEDHJE NGA ZBULESAT,

PËRKTHIMET DHE RRËFIMET E

JOSEPH SMITH-IT,

PROFETI, SHIKUESI DHE ZBULUESI I PARË

I KISHËS SË JEZU KRISHTIT

TË SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME

PARATHËNIA

Perla me Vlerë të Madhe është një zgjedhje e materialeve të rëndësishme lidhur me shumë aspekte domethënëse të besimit dhe doktrinës së Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Këto pjesë u shkruan nga Profeti Joseph Smith dhe u botuan në periodikët e Kishës në kohën e tij.

Përmbledhja e parë e materialeve që mbanin titullin Perla me Vlerë të Madhe, u bë në 1851-in nga Plaku Franklin D. Richards, në atë kohë anëtar i Këshillit të të Dymbëdhjetëve dhe president i Misionit Britanik. Qëllimi i saj ishte t'i bënte të përdorshme më me lehtësi disa artikuj të rëndësishëm që kishin patur qarkullim të kufizuar në kohën e Joseph Smith-it. Ndërsa anëtarësia e Kishës rritej në Europë dhe Amerikë, ishte e nevojshme të viheshin në dispozicion këto materiale. Perla me Vlerë të Madhe pati përdorim të gjerë dhe si pasojë u bë një vepër standarde e Kishës me anë të vendimit të Presidencisë së Parë dhe të konferencës së përgjithshme në Salt Lake City më 10 tetor 1880.

Disa rishikime i janë bërë përmbajtjes, kur nevojat e Kishës e kanë kërkuar. Më 1878 pjesë të Librit të Moisiut, që nuk përmbaheshin në botimin e parë, u shtuan. Më 1902 pjesë të caktuara të Perlës me Vlerë të Madhe, që përsërisnin material të botuar gjithashtu në Doktrina e Besëlidhje, u hoqën. Rregullime në kapituj dhe vargje, me shënime në fund të faqes, u bënë më 1902. Botimi i parë në faqe dykolonëshe, me indeks, ishte më 1921. Asnjë ndryshim tjetër nuk u bë deri në prill 1976, kur dy pjesë të zbulesës u shtuan. Më 1979 këto dy pjesë u hoqën nga Perla me Vlerë të Madhe dhe u vendosën në Doktrina e Besëlidhje, ku ato shfaqen tani si seksionet 137 dhe 138. Në botimin e tanishëm janë bërë disa ndryshime për ta sjellë tekstin në përputhje me dokumente të mëparshme.

Më poshtë është një parathënie e shkurtër për të paraqitur përmbajtjen:

Përzgjedhje nga Libri i Moisiut. Një pjesë e shkëputur nga libri i Zanafillës, në përkthimin e Biblës nga Joseph Smith-i, të cilin ai e filloi në qershor 1830 (*History of the Church* [Historia e Kishës], 1:98–101, 131–139).

Libri i Abrahamit. Një përkthim i disa papiruseve egjiptiane, të cilat ranë në duart e Joseph Smith-it më 1835, që përmbajnë shkrime të patriarkut Abraham. Përkthimi u botua si seri në *Times and Seasons*, duke filluar më 1 mars 1842, në Nauvoo, Illinois *(History of the Church,* 4:519–534).

Joseph Smith—Mateu. Një pjesë e shkëputur nga dëshmia e Mateut në përkthimin e Biblës nga Joseph Smith-i (shih Doktrina e Besë-

lidhje 45:60–61 për urdhërin hyjnor për të filluar përkthimin e Dhjatës së Re).

Joseph Smith—Historia. Pjesë të shkëputura nga dëshmia dhe historia zyrtare e Joseph Smith-it, të cilat ai i përgatiti më 1838 dhe që u botuan si seri në *Times and Seasons* në Nauvoo, Illinois, duke filluar më 15 mars 1842 (*History of the Church,* 1:1–44).

Nenet e Besimit të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Një deklaratë nga Joseph Smith-i, e botuar në *Times and Seasons* më 1 mars 1842, e shoqëruar me një histori të shkurtër të Kishës, e cila njihej zakonisht si Letra e Wentworth-*it (History of the Church,* 4:535–541).

EMRAT DHE RENDI I LIBRAVE NË

Perla me Vlerë të Madhe

Faqe

Përzgjedhje nga Libri i Moisiut 1
Libri i Abrahamit 33
Faksimile Nr. 1 34
Faksimile Nr. 2 42
Faksimile Nr. 3 49
Joseph Smith—Mateu 51
Joseph Smith—Historia 55
Nenet e Besimit 73

Përzgjedhje nga Libri i Moisiut

Pjesë e shkëputur nga përkthimi i Biblës siç iu zbulua Joseph Smith Profetit, qershor 1830–shkurt 1831.

KAPITULLI 1

(Qershor 1830)

Perëndia i zbulohet Moisiut—Moisiu shpërfytyrohet—Ai përballet me Satanin—Moisiu sheh shumë botë të banuara—Botë pa numër u krijuan nga Biri—Vepra dhe lavdia e Perëndisë është të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut.

FJALËT e Perëndisë, të cilat ai ia [a]tha [b]Moisiut në një kohë kur Moisiu u çua në një mal tepër të lartë,

2 Dhe ai [a]pa Perëndinë [b]ballë për ballë e foli me të dhe [c]lavdia e Perëndisë ishte mbi Moisiun; prandaj Moisiu mundi ta [d]duronte praninë e tij.

3 Dhe Perëndia i foli Moisiut, duke thënë: Vër re, unë jam Zoti, [a]Perëndia i Plotfuqishëm, dhe i [b]Pafundëm është emri im; sepse unë jam pa fillim të ditëve ose fund të viteve; dhe a nuk është kjo e pafundme?

4 Dhe, vër re, ti je biri im; si rrjedhim, [a]shih dhe unë do të të tregoj punën e [b]duarve të mia; por jo të gjithën, sepse [c]veprat e mia janë pa [d]fund dhe gjithashtu [e]fjalët e mia, sepse ato kurrë s'pushojnë.

5 Si rrjedhim, askush nuk mund t'i shohë të gjitha veprat e mia, përveç atij që sheh të gjithë lavdinë time; dhe askush nuk mund ta shohë të gjithë lavdinë time dhe më pas të mbetet në mish mbi tokë.

6 Dhe unë kam një punë për ty, Moisi, biri im; dhe ti je në [a]ngjashmërinë e të [b]Vetëmlindurit tim; dhe i Vetëmlinduri im është dhe do të jetë [c]Shpëtimtari, sepse ai është plot [d]hir dhe të [e]vërtetë; por [f]nuk ka Perëndi përveç meje dhe të gjitha gjërat janë të pranishme në mua, sepse unë i [g]di të gjitha ato.

7 Dhe tani, vër re, këtë gjë të vetme unë të tregoj ty, Moisi, biri im, sepse ti je në botë dhe tani unë ta tregoj atë ty.

1 1*a* Alma 12:30; Mois. 1:42.
b USH Moisi.
2*a* Eks. 3:6; 33:11; Gjo. 1:18; 6:46; Eth. 3:6–16; Mois. 1:11. JST, Eks. 33:20, 23.
b Num. 12:6–8; LiP. 34:10; DeB 17:1.
c LiP. 5:24; Mois. 1:13–14, 25. USH Lavdi.
d USH Shpërfytyrim.
3*a* Zbu. 11:17; 19:6; 1 Ne. 1:14; DeB 121:4. USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Isa. 63:16; DeB 19:9–12; Mois. 7:35. USH Pafundëm (i).
4*a* Mois. 7:4.
b Mois. 7:32, 35–37.
c Psa. 40:5; DeB 76:114.
d Psa. 111:7–8; Mois. 1:38.
e 2 Ne. 9:16; DeB 1:37–39. USH Fjalë e Perëndisë.
6*a* Zan. 1:26; Eth. 3:14–15; Mois. 1:13–16.
b USH Vetëmlindur (i).
c USH Shpëtimtar.
d Gjo. 1:14, 17; Alma 13:9. USH Hir.
e Mois. 5:7.
f 1 Mbr. 8:60; Isa. 45:5–18, 21–22.
g 1 Ne. 9:6; 2 Ne. 9:20; Alma 18:32; DeB 38:1–2. USH Gjithëdijshëm (i).

8 Dhe ndodhi që Moisiu pa dhe vuri re [a]botën në të cilën ai u krijua; dhe Moisiu [b]vuri re botën dhe skajet e saj dhe gjithë fëmijët e njerëzve që janë e që u krijuan; për këtë ai u [c]mahnit dhe u çudit shumë.

9 Dhe prania e Perëndisë u largua nga Moisiu, kështu që lavdia e tij nuk ishte mbi Moisiun; dhe Moisiu u la vetëm. Dhe ndërsa u la vetëm, ai ra përtokë.

10 Dhe ndodhi që ishte për hapësirën e shumë orëve përpara se Moisiu mori përsëri [a]forcën e tij natyrore të një njeriu; dhe ai tha me vete: Tani, për këtë shkak, unë e di se njeriu është një [b]hiç, gjë të cilën kurrë nuk e kisha menduar më parë.

11 Por tani sytë e mi kanë parë [a]Perëndinë; por jo sytë e mi [b]natyrorë, por sytë e mi shpirtërorë, sepse sytë e mi natyrorë nuk mund të kishin parë; sepse do të isha [c]tharë dhe do të kisha [d]vdekur në prani të tij; por lavdia e tij ishte mbi mua; dhe unë pashë [e]fytyrën e tij, sepse isha [f]shpërfytyruar përpara tij.

12 Dhe ndodhi që kur Moisiu i kishte thënë këto fjalë, vini re, [a]Satani erdhi ta [b]tundonte, duke thënë: Moisi, biri i njeriut, adhuromë mua.

13 Dhe ndodhi që Moisiu hodhi vështrimin mbi Satanin dhe tha: Kush je ti? Sepse, vër re, unë jam një [a]bir i Perëndisë, në ngjashmërinë e të Vetëmlindurit të tij; dhe ku është lavdia jote, që unë të të adhuroj ty?

14 Sepse vër re, unë nuk mund ta hidhja vështrimin mbi Perëndinë, veç nëse lavdia e tij të vinte mbi mua dhe unë të [a]shpërfytyrohesha përpara tij. Por unë mund të të shoh ty në njeriun e natyrshëm. Nuk është kështu, sigurisht?

15 Bekuar qoftë emri i Perëndisë tim, sepse Shpirti i tij nuk është larguar tërësisht prej meje, ose përndryshe ku është lavdia jote, sepse ajo është errësirë për mua? Dhe unë mund të gjykoj midis teje dhe Perëndisë; sepse Perëndia më tha: [a]Adhuro Perëndinë, sepse vetëm atij do t'i [b]shërbesh.

16 Largohu këtej, Satan; mos më mashtro; sepse Perëndia më tha: Ti je sipas [a]ngjashmërisë së të Vetëmlindurit tim.

17 Dhe ai gjithashtu më dha urdhërime, kur më thirri prej [a]shkurres që digjej, duke thënë: [b]Thirri Perëndisë në emër të të Vetëmlindurit tim dhe adhuromë mua.

8*a* Mois. 2:1.
b Mois. 1:27.
c Psa. 8:3–4.
10*a* Dan. 10:8, 17; 1 Ne. 17:47; Alma 27:17; JS—H 1:20.
b Dan. 4:35; Hel. 12:7.
11*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
b Mois. 6:36; DeB 67:10–13.
c Eks. 19:21.
d Eks. 20:19.
e Zan. 32:30; Mois. 7:4.
f Mt. 17:1–8. USH Shpërfytyrim.
12*a* Mois. 4:1–4. USH Djall.
b Mois. 6:49. USH Tundoj, tundim.
13*a* Psa. 82:6; 1 Gjo. 3:2; Heb. 12:9.
14*a* USH Shpërfytyrim.
15*a* Mt. 4:10. USH Adhuroj.
b 1 Sam. 7:3; 3 Ne. 13:24.
16*a* Mois. 1:6.
17*a* Eks. 3:2.
b Mois. 5:8.

18 Dhe përsëri Moisiu tha: Unë nuk do të pushoj së thirruri Perëndisë, kam gjëra të tjera për t'i kërkuar atij: sepse lavdia e tij ka qenë mbi mua, prandaj unë mund të gjykoj midis tij dhe teje. Ik që këtu, Satan.

19 Dhe tani, kur Moisiu i kishte thënë këto fjalë, Satani bërtiti me zë të lartë e ulëriu mbi tokë dhe urdhëroi, duke thënë: Unë jam i [a]Vetëmlinduri, adhuromë mua.

20 Dhe ndodhi që Moisiu filloi të ketë shumë frikë; dhe ndërsa filloi të kishte frikë, ai pa hidhësinë e [a]ferrit. Megjithatë, duke i bërë [b]thirrje Perëndisë, ai mori forcë dhe urdhëroi, duke thënë: Largohu prej meje, Satan, sepse vetëm këtë Perëndi unë do ta adhuroj, i cili është Perëndia i lavdisë.

21 Dhe tani [a]Satani filloi të dridhej dhe toka u tund; dhe Moisiu mori forcë dhe i thirri Perëndisë, duke thënë: Në emër të të Vetëmlindurit, largohu prej këtej, Satan.

22 Dhe ndodhi që Satani bërtiti me zë të lartë, me kuje dhe duke vajtuar e duke [a]kërcëllitur dhëmbët; dhe ai u largua prej andej, madje nga prania e Moisiut, sa ai nuk e pa më.

23 Dhe tani, për këtë gjë Moisiu dha dëshmi; por për shkak të ligësisë ajo nuk është patur mes fëmijëve të njerëzve.

24 Dhe ndodhi që, kur Satani ishte larguar nga prania e Moisiut, Moisiu ngriti sytë drejt qiellit, duke qenë i mbushur me [a]Frymën e Shenjtë, e cila jep dëshmi për Atin dhe Birin;

25 Dhe duke thirrur emrin e Perëndisë, ai vuri re lavdinë e tij përsëri, sepse ajo ishte mbi të; dhe ai dëgjoi një zë, duke thënë: Bekuar je ti, Moisi, sepse unë, i Plotfuqishmi, të kam zgjedhur dhe ti do të bëhesh më i fortë se shumë [a]ujëra; sepse ato do t'i binden [b]urdhërit tënd sikur ti të ishe [c]Perëndia.

26 Dhe ja, unë jam me ty, madje deri në fund të ditëve të tua; sepse ti do ta [a]çlirosh popullin tim nga [b]skllavëria, madje [c]Izraelin, të [d]zgjedhurin tim.

27 Dhe ndodhi që, ndërsa zëri po fliste akoma, Moisiu hodhi sytë e [a]pa tokën, po, madje të gjithën; dhe nuk kishte asnjë pjesëz të saj që ai s'e pa, duke e dalluar atë me anë të Shpirtit të Perëndisë.

28 Dhe ai vuri re gjithashtu banorët e saj, dhe nuk pati asnjë shpirt që ai s'e pa; dhe ai i dalloi ata me anë të Shpirtit të Perëndisë; dhe moritë e tyre ishin të shumta, madje të panumërueshme, sikurse rëra në breg të detit.

29 Dhe ai pa shumë vende; dhe secili vend u quajt [a]tokë dhe pati banorë mbi faqen e saj.

30 Dhe ndodhi që Moisiu i

19*a* Mt. 24:4–5.
20*a* USH Ferr.
b JS—H 1:15–16.
USH Lutje.
21*a* USH Djall.
22*a* Mt. 13:41–42; Mosia 16:1–3.
24*a* USH Frymë e Shenjtë.
25*a* Eks. 14:21–22.
b USH Fuqi; Priftëri.
c Eks. 4:16.
26*a* Eks. 3:7–12.
b 1 Ne. 17:23–25.
c 1 Mbr. 8:51–53.
USH Izrael.
d USH Zgjedhur(i) i.
27*a* DeB 88:47; Mois. 1:8.
USH Vegim.
29*a* USH Tokë.

thirri Perëndisë, duke thënë: Më trego, të lutem, përse këto gjëra janë kështu dhe me çfarë i bëre ato?

31 Dhe vini re, lavdia e Zotit ishte mbi Moisiun, kështu që Moisiu qëndroi në praninë e Perëndisë dhe foli me të ballë për [a]ballë. Dhe Zoti Perëndi i tha Moisiut: Për [b]qëllimin tim i kam bërë këto gjëra. Këtu është urtësia dhe ajo mbetet në mua.

32 Dhe me anë të [a]fjalës së fuqisë sime, i kam krijuar ato, që është Biri im i Vetëmlindur, që është plot [b]hir dhe të [c]vërtetë.

33 Dhe [a]botë pa numër kam [b]krijuar; dhe unë gjithashtu i krijova ato për qëllimin tim; dhe me anë të Birit i krijova ato, që është i [c]Vetëmlinduri im.

34 Dhe [a]njeriun e parë të të gjithë njerëzve e kam quajtur [b]Adam, që është [c]shumë.

35 Por vetëm një rrëfim të kësaj toke dhe të banorëve të saj, të jap ty. Sepse, vër re, ka shumë botë që janë shkatërruar me anë të fjalës së fuqisë sime. Dhe ka shumë që qëndrojnë tani, dhe të panumërueshme janë ato për njeriun; por të gjitha gjërat numërohen prej meje, sepse ato janë të miat dhe unë i [a]njoh ato.

36 Dhe ndodhi që Moisiu i foli Zotit, duke thënë: Ji i mëshirshëm për shërbëtorin tënd, O Perëndi, dhe më trego lidhur me këtë tokë dhe banorët e saj, dhe gjithashtu qiejt, dhe atëherë shërbëtori yt do të jetë i kënaqur.

37 Dhe Zoti Perëndi i foli Moisiut, duke thënë: [a]Qiejt, ata janë shumë dhe nuk mund të numërohen prej njeriut; por ata numërohen prej meje, sepse janë të mitë.

38 Dhe ndërsa një tokë do të shkatërrohet dhe qiejt e saj, madje kështu do të vijë një tjetër; dhe nuk ka [a]fund për veprat e mia, as për fjalët e mia.

39 Sepse, vër re, kjo është [a]vepra ime dhe [b]lavdia ime—të bëj të ndodhë [c]pavdekësia dhe [d]jeta e përjetshme e njeriut.

40 Dhe tani, Moisi, biri im, unë do të të flas lidhur me këtë tokë mbi të cilën ti qëndron; dhe ti do t'i [a]shkruash gjërat që unë do të flas.

41 Dhe në një ditë kur fëmijët e njerëzve do t'i vlerësojnë fjalët e mia si hiç dhe t'i [a]heqin shumë prej tyre nga libri që ti do të shkruash, vër re, unë do

31*a* LiP. 5:4; Mois. 1:11.
b Isa. 45:17–18; 2 Ne. 2:14–15.
32*a* Gjo. 1:1–4, 14; Heb. 1:1–3; Zbu. 19:13; Jakobi 4:9; Mois. 2:1, 5.
USH Jezu Krisht.
b Psa. 19:1; Mois. 5:7–8.
USH Hir.
c USH Vërtetë (e).
33*a* Psa. 8:3–4; DeB 76:24; Mois. 7:29–30.
b USH Krijoj, krijim.
c Mois. 1:6.
34*a* Mois. 3:7.
b Abr. 1:3.
USH Adam.
c Mois. 4:26; 6:9.
35*a* Mois. 1:6; 7:36.
USH Gjithëdijshëm (i).
37*a* Abr. 4:1.
USH Qiell.
38*a* Mois. 1:4.
39*a* Rom. 8:16–17; 2 Ne. 2:14–15.
USH Plan i shëlbimit.
b USH Lavdi.
c USH Pavdekshëm (i), pavdekësi.
d USH Jetë e përjetshme.
40*a* 2 Ne. 29:11–12.
41*a* 1 Ne. 13:23–32; Mois. 1:23.

të ngre një tjetër [b]si ty; dhe [c]ato do të kihen përsëri mes fëmijëve të njerëzve—mes gjithë atyre që do të besojnë.

42 (Këto fjalë iu [a]thanë Moisiut në mal, emri i të cilit nuk do të bëhet i njohur mes fëmijëve të njerëzve. Dhe tani ato ju fliten juve. Mos ia tregoni askujt ato, përveç atyre që besojnë. Madje kështu. Amen.)

KAPITULLI 2

(Qershor–tetor 1830)

Perëndia krijon qiejt dhe tokën—Gjithë format e jetës krijohen—Perëndia bën njeriun dhe i jep atij sundim mbi gjithçka tjetër.

Dhe ndodhi që Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Vër re, unë të [a]zbuloj ty lidhur me këtë [b]qiell dhe këtë [c]tokë; shkruaji fjalët që unë flas. Unë jam Fillimi dhe Mbarimi, [d]Perëndia i Plotfuqishëm; me anë të të [e]Vetëmlindurit tim i [f]krijova këto gjëra; po, në fillim krijova qiellin dhe tokën mbi të cilën ti qëndron.

2 Dhe [a]toka ishte pa trajtë dhe e zbrazët; dhe unë bëra që errësira të vinte mbi faqen e thellësisë; dhe Shpirti im lëvizte mbi faqen e ujit; sepse unë jam Perëndia.

3 Dhe unë, Perëndia, thashë: Le të ketë [a]dritë; dhe pati dritë.

4 Dhe unë, Perëndia, e pashë dritën; dhe ajo dritë ishte e [a]mirë. Dhe unë, Perëndia, e ndava dritën nga errësira.

5 Dhe unë, Perëndia, e quajta dritën Ditë; dhe errësirën, unë e quajta Natë; dhe këtë e bëra me anë të [a]fjalës së fuqisë sime, dhe u bë siç [b]thashë unë; dhe mbrëmja dhe mëngjesi ishin [c]dita e parë.

6 Dhe përsëri, unë, Perëndia, thashë: Le të ketë një [a]kupë qiellore në mes të ujit, dhe kështu u bë, madje siç thashë unë; dhe unë thashë: Le të ndajë ajo ujërat nga ujërat; dhe ajo u bë;

7 Dhe unë, Perëndia, e bëra kupën qiellore dhe i ndava [a]ujërat, po, ujërat e mëdha nën kupën qiellore nga ujërat që ishin mbi kupën qiellore, dhe kështu u bë, madje siç thashë unë.

8 Dhe unë, Perëndia, e quajta kupën qiellore [a]Qiell; dhe mbrëmja dhe mëngjesi ishin dita e dytë.

9 Dhe unë, Perëndia, thashë: Le të mblidhen ujërat nën qiell së bashku në [a]një vend, dhe kështu u bë; dhe unë, Perëndia, thashë: Le të ketë terë; dhe kështu u bë.

10 Dhe unë, Perëndia, e quajta

41*b* 2 Ne. 3:7–19.
c 1 Ne. 13:32, 39–40; DeB 9:2.
42*a* Mois. 1:1.
2 1*a* Mois. 1:30, 36.
b USH Qiell.
c Mois. 1:8.
d USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
e USH Vetëmlindur (i).
f USH Krijoj, krijim.
2*a* Zan. 1:2; Abr. 4:2.
3*a* DeB 88:6–13. USH Dritë, dritë e Krishtit.
4*a* Zan. 1:4; Abr. 4:4.
5*a* Mois. 1:32.
b 2 Kor. 4:6.
c Zan. 1:5.
6*a* Zan. 1:6–8.
7*a* Abr. 4:9–10.
8*a* USH Qiell.
9*a* Zan. 1:9; Abr. 4:9.

terën [a]Tokë; dhe mbledhjen së bashku të ujërave e quajta Det; dhe unë, Perëndia, pashë që të gjitha gjërat që kisha bërë, ishin të mira.

11 Dhe unë, Perëndia, thashë: Le të sjellë toka [a]bar, bimët të japin farë, pemët frutore të prodhojnë fruta, sipas llojit të tyre, dhe pemët të prodhojnë fruta, farat e të cilave do të ishin vetë mbi tokë dhe ishte kështu, madje siç thashë unë.

12 Dhe toka solli bar, çdo bimë duke prodhuar farë sipas llojit të saj, dhe pema duke prodhuar fruta, farat e të cilëve do të ishin në vetvete, sipas llojit të saj; dhe unë, Perëndia, pashë se të gjitha gjërat që kisha bërë, ishin të mira;

13 Dhe mbrëmja dhe mëngjesi ishin dita e tretë.

14 Dhe unë, Perëndia, thashë: Le të ketë drita në kupën e qiellit, për ta ndarë ditën nga nata, dhe le të jenë ato për shenja dhe për stinë, dhe për ditë, dhe për vite;

15 Dhe le të jenë ato për drita në kupën e qiellit, për të dhënë dritë mbi tokë; dhe kështu u bë.

16 Dhe unë, Perëndia, bëra dy drita të mëdha; [a]dritën më të madhe për të sunduar ditën dhe dritën më të vogël për të sunduar natën, dhe drita më e madhe ishte dielli dhe drita më e vogël ishte hëna; dhe yjet gjithashtu u bënë, madje sipas fjalës sime.

17 Dhe unë, Perëndia, i vendosa ato në kupën e qiellit për t'i dhënë dritë tokës,

18 Dhe diellin për të sunduar mbi ditën dhe hënën për të sunduar mbi natën dhe për ta ndarë dritën nga errësira; dhe unë, Perëndia, pashë se të gjitha gjërat që kisha bërë, ishin të mira;

19 Dhe mbrëmja dhe mëngjesi ishin dita e katërt.

20 Dhe unë, Perëndia, thashë: Le të sjellin ujërat me bollëk krijesa të lëvizshme që kanë jetë, dhe shpendë që mund të fluturojnë mbi tokë në kupën e hapur të qiellit.

21 Dhe unë, Perëndia, krijova [a]balenat e mëdha dhe çdo krijesë të gjallë që lëviz, të cilat ujërat i sollën me shumicë, sipas llojit të tyre, dhe çdo shpend me krahë sipas llojit të tij; dhe unë, Perëndia, pashë se të gjitha gjërat që kisha krijuar, ishin të mira.

22 Dhe unë, Perëndia, i bekova ato, duke thënë: Jini të frytshëm dhe [a]shumëzohuni e mbushini ujërat e detit; dhe shpendët le të shumohen në tokë;

23 Dhe mbrëmja dhe mëngjesi ishin dita e pestë.

24 Dhe unë, Perëndia, thashë: Le ta sjellë toka krijesën e gjallë sipas llojit të saj, gjedhët dhe rrëshqanorët, dhe egërsirat e tokës sipas llojit të tyre, e kështu u bë;

25 Dhe unë, Perëndia, i bëra egërsirat e tokës sipas llojit të tyre dhe gjedhët sipas llojit të

10*a* USH Tokë.
11*a* Zan. 1:11–12; Abr. 4:11–12.
16*a* Zan. 1:16.
21*a* Zan. 1:21; Abr. 4:21.
22*a* Zan. 1:22–25; Abr. 4:22–25.

tyre, dhe të gjithë rrëshqanorët e tokës sipas llojit të saj; dhe unë, Perëndia, pashë se të gjitha këto gjëra ishin të mira.

26 Dhe unë, Perëndia, i thashë të [a]Vetëmlindurit tim, që ishte me mua që nga fillimi: Le ta [b]bëjmë njeriun sipas [c]shëmbëlltyrës sonë, sipas ngjashmërisë sonë; dhe kështu u bë. Dhe unë, Perëndia, thashë: Le të kenë ata [d]sundim mbi peshqit e detit dhe mbi shpendët e ajrit, dhe mbi gjedhët, dhe mbi gjithë tokën, dhe mbi çdo rrëshqanor që zvarritet mbi tokë.

27 Dhe unë, [a]Perëndia, e krijova njeriun sipas shëmbëlltyrës sime, sipas shëmbëlltyrës së të Vetëmlindurit tim e krijova atë; mashkull dhe femër i krijova ata.

28 Dhe unë, Perëndia, i bekova dhe u thashë atyre: Jini të frytshëm dhe [a]shumëzohuni e mbushni tokën dhe nënshtrojeni atë, dhe kini sundim mbi peshqit e detit, dhe mbi shpendët e ajrit, dhe mbi çdo gjallesë që lëviz mbi tokë.

29 Dhe unë, Perëndia, i thashë njeriut: Vër re, unë të kam dhënë çdo bimë që jep farë, që është mbi faqen e tërë tokës, dhe çdo pemë në të cilën do të jetë fruti i një peme që prodhon farë; ty do të të jetë për [a]ushqim.

30 Dhe çdo egërsire të tokës dhe çdo shpendi të ajrit, dhe gjithçkaje që zvarritet mbi tokë, kudo ku unë dhuroj jetë, do t'i jepet çdo bimë e pastër për ushqim; dhe kështu u bë, madje siç fola unë.

31 Dhe unë, Perëndia, pashë gjithçka që kisha bërë dhe, vini re, të gjitha gjërat që i kisha bërë, ishin të [a]mira; dhe mbrëmja dhe mëngjesi ishin dita e [b]gjashtë.

KAPITULLI 3

(Qershor–tetor 1830)

Perëndia i krijoi të gjitha gjërat shpirtërisht përpara se ato të ishin në mënyrë të natyrshme mbi tokë—Ai e krijoi njeriun, mishin e parë, mbi tokë—Gruaja është një ndihmëse e përshtatshme për burrin.

Kështu qielli dhe toka [a]përfunduan dhe tërë [b]ushtria e tyre.

2 Dhe në ditën e shtatë unë, Perëndia, e përfundova veprën time dhe të gjitha gjërat që i kisha bërë; dhe u [a]çlodha në [b]ditën e shtatë nga gjithë vepra ime dhe të gjitha gjërat që kisha bërë, u mbaruan dhe unë, Perëndia, pashë se ato ishin të mira;

3 Dhe unë, Perëndia, e [a]bekova ditën e shtatë dhe e shenjtërova atë; ngaqë në të isha çlodhur nga gjithë [b]vepra ime të cilën

26*a* USH Jezu Krisht.
b USH Krijoj, krijim.
c Zan. 1:26–27; Mois. 6:8–10; Abr. 4:26–27.
d Zan. 1:28; Mois. 5:1; Abr. 4:28.
27*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
28*a* Mois. 5:2.
29*a* Zan. 1:29–30; Abr. 4:29–30.
31*a* Zan. 1:31; DeB 59:16–20.
b Eks. 20:11; Abr. 4:31.
3 1*a* USH Krijoj, krijim.
b Zan. 2:1; Abr. 5:1.
2*a* Zan. 2:2–3; Abr. 5:2–3. USH Prehje.
b USH Ditë e shabatit.
3*a* Mosia 13:19.
b Eks. 31:14–15.

unë, Perëndia, e kisha krijuar dhe bërë.

4 Dhe tani, vini re, unë të them se këto janë brezat e qiellit dhe të tokës, kur ata u krijuan, në ditën që unë, Zoti Perëndi, bëra qiellin dhe tokën,

5 Dhe çdo bimë të fushës [a]përpara se të ishte në tokë, dhe çdo barishte të fushës përpara se të rritej. Sepse unë, Zoti Perëndi, i [b]krijova të gjitha gjërat, për të cilat kam folur, [c]shpirtërisht, përpara se ato të ishin në mënyrë të natyrshme mbi faqen e tokës. Sepse unë, Zoti Perëndi, nuk kisha bërë të binte shi mbi faqen e tokës. Dhe unë, Zoti Perëndi, i kisha [d]krijuar të gjithë fëmijët e njerëzve; dhe ende jo një njeri që të lëronte [e]tokën; sepse në [f]qiell i [g]krijova ata dhe nuk kishte ende mish mbi tokë, as në ujë, as në ajër;

6 Por unë, Zoti Perëndi, fola dhe u ngrit [a]avull nga toka dhe ujiti tërë faqen e tokës.

7 Dhe unë, Zoti Perëndi, formova burrin nga [a]pluhuri i tokës dhe i fryva në vrimat e hundës frymën e jetës; dhe [b]burri u bë një [c]qenie e gjallë, [d]mishi i parë mbi tokë, njeriu i parë gjithashtu; megjithatë, të gjitha gjërat u krijuan më përpara; por shpirtërisht u krijuan dhe u bënë ato sipas fjalës sime.

8 Dhe unë, Zoti Perëndi, mbolla një kopsht në lindje të [a]Edenit dhe atje vendosa njeriun që kisha formuar.

9 Dhe nga toka bëra unë, Zoti Perëndi, të rritej çdo pemë, në mënyrë të natyrshme, që është e këndshme për shikimin e njeriut; dhe njeriu mund ta shihte atë. Dhe ajo u bë gjithashtu një shpirt i gjallë. Sepse ishte shpirtërore në ditën që unë e krijova; sepse mbetet në sferën që unë, Perëndia, e krijova, po, madje të gjitha gjërat që i përgatita për përdorimin e njeriut; dhe njeriu e pa se ishte e mirë për ushqim. Dhe unë, Zoti Perëndi, mbolla gjithashtu [a]pemën e jetës në mes të kopshtit dhe gjithashtu [b]pemën e njohjes të së mirës dhe të së keqes.

10 Dhe unë, Zoti Perëndi, bëra një lumë të dalë nga Edeni për ta ujitur kopshtin; dhe nga ai u nis dhe u nda në katër [a]degë.

11 Dhe unë, Zoti Perëndi, e quajta të parin Pishon, dhe ai e rrethoi tërë tokën e Havilahut, ku unë, Zoti Perëndi, krijova shumë flori;

12 Dhe floriri i atij vendi ishte i mirë dhe kishte bdel e gurë të oniksit.

13 Dhe emri i lumit të dytë u quajt Gihon; po ai që rrethon tërë tokën e Etiopisë.

5*a* Zan. 2:4–5; Abr. 5:4–5.
b Mois. 6:51.
c Abr. 3:23; DeB 29:31–34. USH Krijim shpirtëror.
d USH Shpirt.
e Zan. 2:5.
f USH Qiell.
g USH Njeri, njerëz—Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor.
6*a* Zan. 2:6.
7*a* Zan. 2:7; Mois. 4:25; 6:59; Abr. 5:7.
b USH Adam.
c USH Shpirt.
d Mois. 1:34.
8*a* USH Eden.
9*a* USH Pemë e jetës.
b Zan. 2:9.
10*a* Zan. 2:10.

14 Dhe emri i lumit të tretë ishte Hidekeli; ai që rrjedh drejt lindjes së Asirisë. Dhe lumi i katërt ishte Eufrati.

15 Dhe unë, Zoti Perëndi, e mora njeriun dhe e vendosa në kopshtin e Edenit, për ta veshur dhe për ta ruajtur atë.

16 Dhe unë, Zoti Perëndi, e urdhërova njeriun: Nga çdo pemë e këtij kopshti ti mund të hash lirisht,

17 Por nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, ti nuk do të hash prej saj, megjithatë, ti mund të [a]zgjedhësh vetë, sepse të është dhënë ty; por, kujto që unë ta ndaloj atë, sepse në [b]ditën që do të hash prej saj, ti me siguri do të [c]vdesësh.

18 Dhe unë, Zoti Perëndi, i thashë të [a]Vetëmlindurit tim, se nuk ishte mirë që njeriu të ishte i vetëm; si rrjedhim, unë do të bëj një [b]ndihmës të përshtatshëm për të.

19 Dhe nga dheu unë, Zoti Perëndi, formova çdo egërsirë të fushës dhe çdo shpend të ajrit; dhe urdhërova që ata të vinin tek Adami, për të parë se si do t'i quante ata; dhe ata ishin gjithashtu shpirtra të gjallë; sepse unë, Zoti Perëndi, fryva në ta frymën e jetës dhe urdhërova që, sidoqë Adami ta quante çdo krijesë të gjallë, ai do të ishte emri i saj.

20 Dhe Adami u vuri emra tërë bagëtisë dhe shpendëve të ajrit, dhe çdo krijese të fushës; por sa për Adamin, nuk u gjend një ndihmë e përshtatshme për të.

21 Dhe unë, Zoti Perëndi, bëra që një gjumë i thellë të binte mbi Adamin; dhe ai fjeti dhe unë mora një nga brinjët e tij dhe e mbylla mishin në vendin e saj;

22 Dhe brinjën që unë, Zoti Perëndi, ia kisha hequr njeriut, e bëra një [a]grua dhe ia solla njeriut.

23 Dhe Adami tha: Këtë tani e di që është kockë e kockave të mia dhe [a]mish i mishit tim; ajo do të quhet Grua, sepse u nxor nga burri.

24 Prandaj do të lërë një burrë babanë dhe nënën e tij dhe do të [a]kapet pas gruas së tij; dhe ata do të jenë [b]një mish.

25 Dhe ata që të dy ishin lakuriq, burri dhe gruaja e tij, dhe nuk kishin turp.

KAPITULLI 4

(Qershor–tetor 1830)

Si u bë Satani djalli—Ai tundon Evën—Adami dhe Eva bien dhe vdekja hyn në botë.

Dhe unë, Zoti Perëndi, i fola Moisiut, duke thënë: Ai [a]Satan, që ti e ke urdhëruar në emër të të Vetëmlindurit tim, është po ai që ishte nga [b]fillimi dhe

17*a* Mois. 7:32.
usH Zgjedhje e lirë.
b Abr. 5:13.
c Zan. 2:17.
usH Vdekje, fizike; Vdekshëm (i), vdekshmëri.
18*a* usH Vetëmlindur (i).
b Zan. 2:18; Abr. 5:14.
22*a* usH Evë; Grua, gra.
23*a* Zan. 2:23; Abr. 5:17.
24*a* Zan. 2:24; DeB 42:22; 49:15–16; Abr. 5:17–18.
b usH Martesë, martoj.
4 1*a* usH Djall.
b DeB 29:36–37.

erdhi përpara meje, duke thënë—Vër re, ja ku jam unë, dërgomë mua, unë do të jem biri yt dhe do ta shëlbej gjithë njerëzimin, që asnjë shpirt të mos humbasë, dhe sigurisht [c]do ta bëj atë; si rrjedhim, ma jep mua lavdinë tënde.

2 Por, vër re, [a]Biri im i Dashur, që ishte i Dashuri dhe i [b]Zgjedhuri im që nga fillimi, më tha: [c]Atë, [d]vullneti yt u bëftë dhe [e]lavdia qoftë e jotja përgjithmonë.

3 Si rrjedhim, ngaqë ai Satan [a]ngriti krye kundër meje dhe kërkoi të shkatërronte lirinë e njeriut për të [b]zgjedhur, të cilën, unë, Zoti Perëndi, ia kisha dhënë atij, dhe gjithashtu që unë t'i jap atij fuqinë time; me anë të fuqisë së të Vetëmlindurit tim, unë bëra që ai të [c]flakej tutje;

4 Dhe ai u bë Satani, po, madje djalli, ati i gjithë [a]gënjeshtrave, për të mashtruar e verbuar njerëzit dhe për t'i çuar ata në robërinë e vullnetit të tij, madje të gjithë ata që nuk do t'i bindeshin zërit tim.

5 Dhe tani gjarpëri ishte më [a]dinak sesa çdo egërsirë e fushës që unë, Zoti Perëndi, kisha bërë.

6 Dhe Satani vuri në zemrën e gjarpërit, (sepse ai kishte tërhequr shumë pas vetes), dhe ai gjithashtu kërkoi të mashtronte [a]Evën, sepse ai nuk e dinte mendjen e Perëndisë, si rrjedhim, kërkoi të shkatërronte botën.

7 Dhe ai i tha gruas: Po, a ka thënë Perëndia—Mos ha nga çdo pemë në [a]kopsht? (Dhe ai foli me anë të gojës së gjarprit.)

8 Dhe gruaja i tha gjarpërit: Ne mund t'i hamë frutat e pemëve të kopshtit;

9 Por nga fruti i pemës që ti sheh në mes të kopshtit, Perëndia ka thënë: Mos hani prej tij, as mos e prekni, përndryshe do të vdisni.

10 Dhe gjarpëri i tha gruas: Ti sigurisht nuk do të vdesësh;

11 Sepse Perëndia e di se në ditën që ti do të hash prej tij, atëherë [a]sytë e tu do të hapen dhe do të jesh si perënditë, [b]duke njohur të mirën dhe të keqen.

12 Dhe kur gruaja pa se pema ishte e mirë për ushqim dhe se u bë e këndshme për sytë dhe një pemë që [a]dëshirohej për ta bërë atë të mençur, ajo mori nga fruti i saj dhe [b]hëngri vërtet e gjithashtu i dha burrit të saj që ishte me të, dhe ai hëngri.

13 Dhe sytë e të dyve u hapën dhe ata e dinin se kishin qenë [a]lakuriq. Dhe qepën gjethe fiku së bashku dhe bënë për vete përparëse.

14 Dhe ata e dëgjuan zërin e

1 *c* Isa. 14:12–15.
2 *a* USH Jezu Krisht.
b Mois. 7:39; Abr. 3:27. USH Parashugurim.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
d Llu. 22:42.
e USH Lavdi.
3 *a* USH Këshill në qiell.
b USH Zgjedhje e lirë.
c DeB 76:25–27.
4 *a* 2 Ne. 2:18; DeB 10:25. USH Mashtroj, mashtrim; Gënjim.
5 *a* Zan. 3:1; Mosia 16:3; Alma 12:4.
6 *a* USH Evë.
7 *a* USH Eden.
11 *a* Zan. 3:3–6; Mois. 5:10.
b Alma 12:31.
12 *a* Zan. 3:6.
b USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
13 *a* Zan. 2:25.

Zotit Perëndi, ndërsa po [a]ecnin
në kopsht, në flladin e ditës;
dhe Adami dhe gruaja e tij shku-
an të fshiheshin nga prania e
Zotit Perëndi midis pemëve të
kopshtit.
15 Dhe unë, Zoti Perëndi, e
thirra Adamin dhe i thashë atij:
Ku [a]shkon ti?
16 Dhe ai tha: Dëgjova zërin
tënd në kopsht dhe pata frikë,
ngaqë pashë se isha lakuriq, dhe
u fsheha.
17 Dhe unë, Zoti Perëndi, i
thashë Adamit: Kush të tha se
ishe lakuriq? Mos ke ngrënë
nga pema që të urdhërova të
mos haje, nëse kështu, ti sigu-
risht do të [a]vdisje?
18 Dhe njeriu tha: Gruaja që
më dhe, dhe urdhërove që të
mbetet me mua, më dha nga
fruti i pemës dhe unë vërtet
hëngra.
19 Dhe unë, Zoti Perëndi, i
thashë gruas: Çfarë është kjo që
ke bërë? Dhe gruaja tha: Gjarpë-
ri më [a]mashtroi dhe unë vërtet
hëngra.
20 Dhe unë, Zoti Perëndi, i
thashë gjarpërit: Ngaqë e ke
bërë këtë, ti do të [a]mallkohesh
mbi gjithë kafshët dhe mbi çdo
bishë të fushës; mbi bark do të
ecësh dhe pluhur do të hash në
gjithë ditët e jetës sate;
21 Dhe unë do të vendos
armiqësi midis teje dhe gruas,
midis farës sate dhe farës së
saj; dhe ai do të ta shtypë kokën
dhe ti do të plagosësh them-
brën e tij.
22 Gruas unë, Zoti Perëndi, i
thashë: Unë do ta shumëzoj
së tepërmi vuajtjen tënde dhe
barrën tënde. Me [a]vuajtje do të
lindësh fëmijë dhe dëshira jote
do të drejtohet ndaj burrit tënd
e ai do të sundojë mbi ty.
23 Dhe Adamit, unë, Zoti
Perëndi, i thashë: Ngaqë ti
dëgjove zërin e gruas tënde
dhe hëngre nga pema për të
cilën të kisha urdhëruar duke
thënë—Mos ha prej saj, toka
do të mallkohet për shkakun
tënd; në hidhërim ti do ta hash
frutin e saj tërë ditët e jetës
tënde.
24 Gjemba dhe gjithashtu
bimë gjembore do të sjellë ajo
për ty dhe ti do të hash barin e
fushave.
25 Me [a]djersën e ballit tënd do
të hash bukë, derisa të rikthe-
hesh në dhe—sepse sigurisht
që do të vdesësh—sepse nga ai
ke dalë; sepse ti je [b]pluhur dhe
në pluhur do të rikthehesh.
26 Dhe Adami e quajti gruan e
tij Evë, sepse ajo ishte nëna e
tërë të gjallëve; sepse kështu
unë, Zoti Perëndi, e kam thirrur
të parën e të gjitha grave, të
cilat janë [a]shumë.
27 Adamit dhe gjithashtu
gruas së tij, unë, Zoti Perëndi, u
bëra rroba lëkure dhe i [a]vesha.
28 Dhe unë, Zoti Perëndi, i tha-
shë të Vetëmlindurit tim: Vër re,

14*a* Zan. 3:8.
15*a* Zan. 3:9.
17*a* Mois. 3:17.
19*a* Zan. 3:13; Mosia 16:3.
20*a* Zan. 3:13–15.
22*a* Zan. 3:16.
25*a* Zan. 3:17–19. USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b Zan. 2:7; Mois. 6:59; Abr. 5:7.
26*a* Mois. 1:34; 6:9.
27*a* USH Thjeshtësi.

[a]njeriu është bërë si një prej nesh, duke [b]njohur të mirën dhe të keqen; dhe tani, ai nuk duhet ta shtrijë dorën e tij e të [c]marrë edhe nga [d]pema e jetës dhe të hajë e të jetojë përgjithmonë,

29 Prandaj unë, Zoti Perëndi, do ta largoj nga kopshti i [a]Edenit, për të lëruar tokën nga e cila ai u nxor;

30 Sepse ashtu sikurse unë, Zoti Perëndi, jetoj, madje kështu [a]fjalët e mia nuk mund të përçmohen, sepse ashtu siç dalin nga goja ime, ato duhet të përmbushen.

31 Kështu unë e largova njeriun dhe vendosa në lindje të kopshtit të Edenit [a]kerubinët dhe një shpatë flakëruese, e cila kthehej nga çdo anë, për të ruajtur rrugën drejt pemës së jetës.

32 (Dhe këto janë fjalët që i thashë shërbëtorit tim, Moisiut, dhe ato janë të vërteta, ashtu sikurse jam unë; dhe unë t'i kam folur ato. Kujdesu që të mos ia tregosh askujt, derisa unë të të urdhëroj, përveç atyre që besojnë. Amen.)

KAPITULLI 5

(Qershor–tetor 1830)

Adami dhe Eva lindin fëmijë—Adami ofron flijim dhe i shërben Perëndisë—Kaini dhe Abeli lindin—Kaini ngre krye, e do Satanin më shumë se Perëndinë dhe bëhet Humbje—Vrasja dhe ligësia përhapen—Ungjilli predikohet që nga fillimi.

Dhe ndodhi që, pasi unë, Zoti Perëndi, i kisha nxjerrë ata jashtë, Adami filloi të lëronte tokën dhe të kishte [a]sundim mbi të gjitha egërsirat e fushës, dhe të hante bukë me anë të djersës së ballit të tij, ashtu sikurse unë, Zoti, e kisha urdhëruar. Dhe Eva, gjithashtu, gruaja e tij, punoi me të.

2 Dhe Adami e njohu gruan e tij dhe ajo i [a]dha atij bij e [b]bija dhe ata filluan të [c]shumëzohen e të mbushin tokën.

3 Dhe që nga ajo kohë e tutje, bijtë dhe [a]bijat e Adamit filluan të ndahen dy nga dy në tokë dhe të lërojnë tokën e të rrisin tufa dhe ata gjithashtu patën bij e bija.

4 Dhe Adami dhe Eva, gruaja e tij, i bënë thirrje emrit të Zotit dhe e dëgjuan zërin e Zotit nga udha drejt kopshtit të [a]Edenit, duke u folur atyre, dhe nuk e panë atë; sepse ata ishin larguar nga [b]prania e tij.

5 Dhe ai u dha urdhërime, që ata duhej ta [a]adhuronin Zotin, Perëndinë e tyre, dhe t'i ofronin të [b]parëlindurit e tufave të tyre

28*a* Zan. 3:22.
usH Njeri, njerëz—Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor.
b usH Dije.
c Alma 42:4–5.
d Zan. 2:9; 1 Ne. 11:25; Mois. 3:9.
usH Pemë e jetës.
29*a* usH Eden.
30*a* 1 Mbr. 8:56; DeB 1:38.
31*a* Alma 42:3.
usH Kerubinë.
5 1*a* Mois. 2:26.
2*a* Zan. 5:4.
b DeB 138:39.
c Zan. 1:28; Mois. 2:28.
3*a* Mois. 5:28.
4*a* usH Eden.
b Alma 42:9.
5*a* usH Adhuroj.
b Eks. 13:12–13; Num. 18:17; Mosia 2:3.
usH Parëlindur (i).

si flijim për Zotin. Dhe Adami iu [c]bind urdhërimeve të Zotit.

6 Dhe pas shumë ditësh një [a]engjëll i Zotit iu shfaq Adamit, duke thënë: Përse ia ofron [b]flijimet Zotit? Dhe Adami i tha atij: Nuk e di, përveçse që Zoti më urdhëroi.

7 Dhe atëherë engjëlli foli, duke thënë: Kjo gjë është në [a]ngjashmëri me [b]flijimin e të Vetëmlindurit të Atit, i cili është plot [c]hir dhe të vërtetë.

8 Si rrjedhim, ti do të bësh gjithçka që bën, në [a]emër të Birit dhe do të [b]pendohesh e do t'i [c]thërrasësh Perëndisë në emër të Birit përgjithmonë.

9 Dhe në atë ditë ra mbi Adamin [a]Fryma e Shenjtë, e cila jep dëshmi për Atin dhe Birin, duke thënë: Unë jam i [b]Vetëmlinduri i Atit që nga fillimi, tani e përjetë, që, ngaqë ke [c]rënë, ti të mund të [d]shëlbehesh dhe gjithë njerëzimi, madje të gjithë ata që do të dëshirojnë.

10 Dhe në atë ditë Adami e bekoi Perëndinë dhe u [a]mbush me Frymën e Shenjtë dhe filloi të [b]profetizonte lidhur me tërë familjet e tokës, duke thënë: Bekuar qoftë emri i Perëndisë, sepse për shkak të shkeljes sime sytë e mi u hapën dhe në këtë jetë unë do të kem [c]gëzim e përsëri në [d]mish do ta shoh Perëndinë.

11 Dhe [a]Eva, gruaja e tij, i dëgjoi të gjitha këto gjëra dhe u gëzua, duke thënë: Po të mos ishte për shkeljen tonë, ne kurrë nuk do të kishim patur [b]farë dhe kurrë nuk do të kishim njohur të mirën dhe të keqen, dhe gëzimin e shëlbimit tonë, dhe jetën e përjetshme që Perëndia ua jep gjithë të bindurve.

12 Dhe Adami e Eva e bekuan emrin e Perëndisë dhe ua bënë të gjitha gjërat të [a]njohura bijve dhe bijave të tyre.

13 Dhe [a]Satani erdhi mes tyre, duke thënë: Unë jam gjithashtu një bir i Perëndisë; dhe ai i urdhëroi ata, duke thënë: Mos e besoni atë; dhe ata nuk e [b]besuan dhe e [c]donin Satanin më shumë sesa Perëndinë. Dhe njerëzit filluan që nga ajo kohë të jenë prej [d]mishi, epshorë dhe të djallëzuar.

5*c* USH Bindje, bindur (i), bindem.
6*a* USH Engjëj.
b USH Sakrificë.
7*a* USH Jezu Krisht—Tipet ose simbolet e Krishtit.
b Alma 34:10–15. USH Gjak.
c Mois. 1:6, 32. USH Hir.
8*a* 2 Ne. 31:21.
b Mois. 6:57. USH Pendohem, pendim.
c USH Lutje.
9*a* USH Frymë e Shenjtë.
b USH Jezu Krisht; Vetëmlindur (i).
c USH Vdekje, shpirtërore; Rënie e Adamit dhe e Evës.
d Mosia 27:24–26; DeB 93:38; NeB 3. USH Plan i shëlbimit; Shëlbej, shëlbuar (i), shëlbim.
10*a* USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b DeB 107:41–56. USH Profeci, profetizoj.
c USH Gëzim.
d Job. 19:26; 2 Ne. 9:4.
11*a* USH Evë.
b 2 Ne. 2:22–23.
12*a* LiP. 4:9.
13*a* USH Djall.
b USH Mosbesim.
c Mois. 6:15.
d USH Mishtor; Njeri i natyrshëm.

14 Dhe Zoti Perëndi u bëri thirrje njerëzve kudo me anë të [a]Frymës së Shenjtë dhe i urdhëroi se duhej të pendoheshin;

15 Dhe të gjithë ata që [a]besuan në Birin dhe u penduan për mëkatet e tyre, do të [b]shpëtohen; dhe të gjithë ata që nuk besuan dhe nuk u penduan, do të [c]mallkohen; dhe fjalët dolën nga goja e Perëndisë me një vendim të prerë; si rrjedhim, ato duhet të përmbushen.

16 Dhe Adami dhe Eva, gruaja e tij, nuk pushuan së thirruri Perëndisë. Dhe Adami e njohu Evën, gruan e tij, dhe ajo u ngjiz dhe lindi [a]Kainin dhe tha: Unë kam patur një burrë nga Perëndia; si rrjedhim, ai të mos i hedhë poshtë fjalët e tij. Por, vini re, Kaini nuk ia vuri veshin, duke thënë: Kush është Zoti, që unë duhet ta njoh atë?

17 Dhe ajo përsëri u ngjiz dhe lindi vëllanë e tij, [a]Abelin. Dhe Abeli iu [b]bind zërit të Zotit. Dhe Abeli ishte një bari delesh, por Kaini ishte një lërues i tokës.

18 Dhe Kaini e [a]donte Satanin më shumë se Perëndinë. Dhe Satani e urdhëroi atë, duke i thënë: [b]Bëji një ofertë Zotit.

19 Dhe me kalimin e kohës ndodhi që Kaini solli fruta të tokës si një ofertë për Zotin.

20 Dhe Abeli, ai gjithashtu solli nga të parëlindurit e tufës së tij dhe nga dhjami i tyre. Dhe Zoti pati respekt për Abelin dhe [a]ofertën e tij;

21 Por për Kainin dhe [a]ofertën e tij, ai nuk pati respekt. Tani Satani e dinte këtë dhe ajo e kënaqi. Dhe Kaini u zemërua shumë dhe fytyra iu pezmatua.

22 Dhe Zoti i tha Kainit: Përse je i zemëruar? Përse t'u pezmatua fytyra?

23 Në rast se bën mirë, ti do të [a]pranohesh. Dhe nëse nuk bën mirë, mëkati shtrihet te pragu dhe Satani dëshiron të të ketë ty; dhe në qoftë se nuk u bindesh urdhërimeve të mia, unë do të të dorëzoj dhe do të bëhet për ty sipas dëshirës së tij. Dhe ti do të sundosh mbi të;

24 Sepse që nga kjo kohë e tutje ti do të jesh ati i gënjeshtrave të tij; ti do të quhesh [a]Humbje; sepse ti ishe gjithashtu përpara botës.

25 Dhe do të thuhet në një kohë që vjen—Se këto [a]fëlliqësira u paten prej Kainit; sepse ai e hodhi poshtë këshillën më të madhe që erdhi nga Perëndia; dhe ky është një mallkim që unë do ta vë mbi ty, në qoftë se nuk pendohesh.

26 Dhe Kaini u zemërua dhe nuk e dëgjoi më zërin e Zotit, as

14*a* Gjo. 14:16–18, 26.
15*a* USH Besim, besoj.
b USH Shpëtim.
c DeB 42:60.
USH Mallkim.
16*a* Zan. 4:1–2.
USH Kain.
17*a* USH Abel.
b Heb. 11:4.
18*a* DeB 10:20–21.
b DeB 132:8–11.
20*a* USH Blatim; Sakrificë.
21*a* Zan. 4:3–7.
23*a* Zan. 4:7; DeB 52:15; 97:8.
24*a* USH Bij të humbjes.
25*a* Hel. 6:26–28.

të Abelit, vëllait të tij, që ecte në shenjtëri përpara Zotit.

27 Dhe Adami dhe gruaja e tij vajtuan përpara Zotit, për shkak të Kainit dhe vëllezërve të tij.

28 Dhe ndodhi që Kaini mori një prej vajzave të vëllezërve të tij për grua dhe ata e [a]donin Satanin më shumë sesa Perëndinë.

29 Dhe Satani i tha Kainit: M'u beto për fytin tënd dhe nëse e tregon atë, ti do të vdesësh; dhe të betohen vëllezërit e tu për kokat e tyre dhe për Perëndinë e gjallë se nuk do ta tregojnë; sepse, në qoftë se tregojnë, ata me siguri do të vdesin; dhe kjo, që ati yt të mos e dijë; dhe në këtë ditë unë do ta dorëzoj vëllanë tënd, Abelin, në duart e tua.

30 Dhe Satani iu betua Kainit se do të bënte sipas urdhërave të tij. Dhe të gjitha këto gjëra u bënë në fshehtësi.

31 Dhe Kaini tha: Me të vërtetë unë jam Mahani, mjeshtri i kësaj të fshehte të madhe, që unë të mund të [a]vras dhe të arrij fitore. Prandaj Kaini u quajt Mjeshtri [b]Mahan dhe u përlëvdua në ligësinë e tij.

32 Dhe Kaini shkoi në fushë dhe Kaini foli me Abelin, vëllanë e tij. Dhe ndodhi që, ndërsa ata ishin në fushë, Kaini u ngrit kundër Abelit, vëllait të tij, dhe e vrau.

33 Dhe Kaini u [a]përlëvdua në atë që kishte bërë, duke thënë: Jam i lirë; sigurisht tufat e vëllait tim bien në duart e mia.

34 Dhe Zoti i tha Kainit: Ku është Abeli, vëllai yt? Dhe ai tha: Nuk e di. Mos jam unë [a]rojtari i vëllait tim?

35 Dhe Zoti tha: Çfarë ke bërë? Zëri i gjakut të vëllait tënd më vëngon nga toka.

36 Dhe tani ti do të mallkohesh, ngaqë toka e ka hapur gojën e saj për ta marrë gjakun e vëllait tënd nga dora jote.

37 Kur të lërosh tokën tani e tutje, ajo nuk do të prodhojë me tërë fuqinë e saj. Një [a]ikanak dhe një endacak do të jesh në tokë.

38 Dhe Kaini i tha Zotit: Satani më [a]tundoi për shkak të tufave të vëllait tim. Dhe unë isha i zemëruar gjithashtu; sepse ofertën e tij ti e pranove dhe jo timen; ndëshkimi im është më i madh nga ç'mund të duroj.

39 Vër re, ti më ke dëbuar në këtë ditë nga fytyra e Zotit dhe nga fytyra jote unë do të fshihem; dhe unë do të jem një ikanak dhe një endacak në tokë; dhe do të ndodhë që ai që më gjen, do të më vrasë për shkak të paudhësive të mia, sepse këto gjëra nuk fshihen nga Zoti.

40 Dhe unë Zoti i thashë atij: Kushdo që të vret, haku do të merret mbi të shtatë herë. Dhe unë, Zoti, vura një [a]shenjë mbi

28*a* Mois. 5:13.
31*a* USH Vrasje.
b DMTH "Mendja", "shkatërruesi" dhe "i madhi" janë kuptimet e mundshme të rrënjëve të dukshme në "Mahan"
33*a* USH Kryelartësi, krenari; Qenie i botës.
34*a* Zan. 4:9.
37*a* Zan. 4:11–12.
38*a* USH Lakmoj; Tundoj, tundim.
40*a* Zan. 4:15.

Kainin, me qëllim që kushdo që
do ta gjente, të mos e vriste atë.
41 Dhe Kaini u dëbua nga
[a]prania e Zotit dhe me gruan e
tij dhe shumë prej vëllezërve të
tij banoi në tokën e Nodit, në
lindje të Edenit.
42 Dhe Kaini e njohu gruan e
tij dhe ajo u ngjiz e lindi Eno-
kun dhe ai gjithashtu pati shu-
më bij e bija. Dhe ai ndërtoi një
qytet dhe e quajti emrin e [a]qy-
tetit sipas emrit të birit të tij,
Enokut.
43 Dhe Enokut i lindi Iradi dhe
bij e bija të tjera. Dhe Iradit i
lindi Mehujaeli dhe bij e bija të
tjera. Dhe Mehujaelit i lindi Me-
thusaeli dhe bij e bija të tjera.
Dhe Methusaelit i lindi Lameku.
44 Dhe Lameku mori për vete
dy gra; emri i njërës ishte Ada
dhe emri i tjetrës Cilah.
45 Dhe Ada lindi Jabalin; ai
ishte babai i atyre që banuan në
çadra dhe ishin ruajtës bagëtish;
dhe emri i vëllait të tij ishte
Jubal, që ishte babai i atyre që
përdorin qesten dhe flautin.
46 Dhe Cilahu, ajo gjithashtu
lindi Tubal-kainin, një krijues
veglash prej bronzi e hekuri.
Dhe motra e Tubal-kainit quhej
Naama.
47 Dhe Lameku u tha grave të
tij, Adas dhe Cilahut: Dëgjojeni
zërin tim, ju gratë e Lamekut,
ia vini veshin fjalës sime; sepse
unë kam vrarë një njeri për
plagën time dhe një të ri për
lëndimin tim.
48 Në qoftë se Kainit do t'i
merret haku shtatë herë, me
të vërtetë Lamekut do t'i merret
haku [a]shtatëdhjetë e shtatë
herë;
49 Sepse Lameku, duke hyrë
në një [a]besëlidhje me Satanin,
sipas mënyrës së Kainit, në të
cilën ai u bë Mjeshtri Mahan,
mjeshtri i asaj të fshehte të ma-
dhe që iu administrua Kainit
nga Satani; dhe Iradi, biri i
Enokut, duke e ditur të fshehtën
e tyre, filloi t'ua zbulojë atë bijve
të Adamit;
50 Si rrjedhim, Lameku, duke
qenë i egërsuar, e vrau atë, jo si
Kaini vëllanë e tij, Abelin, për
hir të fitimit, por e vrau për hir
të betimit.
51 Sepse, që nga ditët e Kainit,
pati një [a]lidhje të fshehtë dhe
veprat e tyre ishin në errësirë
dhe ata e njihnin çdonjëri vëlla-
në e vet.
52 Prandaj Zoti e mallkoi La-
mekun dhe shtëpinë e tij dhe të
gjithë ata që kishin lidhur besë
me Satanin; sepse ata nuk i
zbatuan urdhërimet e Perëndisë
dhe ajo e mërziti Perëndinë, dhe
ai nuk u shërbeu atyre, dhe ve-
prat e tyre ishin fëlliqësira dhe

41*a* Mois. 6:49.
42*a* DMTH Ishte një njeri i quajtur Enok në linjën e prejardhjes së Kainit dhe një qytet me atë emër mes popullit të tij. Mos i ngatërroni këto me Enokun e linjës së drejtë të pasardhësve të Sethit dhe me qytetin e tij, Sionin, të quajtur gjithashtu "Qyteti i Enokut".
48*a* Zan. 4:24. DMTH Lameku u mburr që Satani do të bënte më shumë për të se sa kishte bërë për Kainin. Arsyet për këtë supozim jepen në vargjet 49 dhe 50.
49*a* USH Betim.
51*a* USH Lidhje të fshehta.

filluan të përhapen mes gjithë [a]bijve të njerëzve. Dhe ajo ishte mes bijve të njerëzve.

53 Dhe mes bijave të njerëzve këto gjëra nuk u thanë, sepse ai Lamek ua kishte thënë të fshehtën grave të tij e ato ngritën krye kundër tij dhe i shpallën këto gjëra gjerësisht e nuk patën dhembshuri;

54 Prandaj Lameku u përbuz dhe u dëbua e nuk erdhi mes bijve të njerëzve, nga frika se do të vdiste.

55 Dhe kështu veprat e [a]errësirës filluan të përhapen mes gjithë bijve të njerëzve.

56 Dhe Perëndia e mallkoi tokën me një mallkim të hidhur dhe ishte i zemëruar me të ligjtë, me të gjithë bijtë e njerëzve që ai kishte bërë;

57 Sepse ata nuk do t'i bindeshin zërit të tij as nuk do të besonin në Birin e tij të [a]Vetëmlindur, madje atë që ai shpalli se do të vinte në meridianin e kohës, i cili u përgatit që përpara krijimit të botës.

58 Dhe kështu [a]Ungjilli filloi të predikohej, që nga fillimi, duke u shpallur nga [b]engjëjt e shenjtë, të dërguar nga prania e Perëndisë, dhe prej zërit të tij e nëpërmjet [c]dhuratës së Frymës së Shenjtë.

59 Dhe kështu të gjitha gjërat iu vërtetuan Adamit, me anë të një ordinance të shenjtë, dhe Ungjilli u predikua, dhe një vendim u shpall se ai do të ishte në botë, deri në mbarim të saj; dhe kështu ishte. Amen.

KAPITULLI 6

(Nëntor–dhjetor 1830)

Fara e Adamit mban një libër kujtimesh—Pasardhësit e tij të drejtë predikojnë pendim—Perëndia ia zbulon veten Enokut—Enoku predikon ungjillin—Plani i shpëtimit iu zbulua Adamit—Ai mori pagëzimin dhe priftërinë.

Dhe [a]Adami iu bind zërit të Perëndisë dhe u bëri thirrje bijve të tij të pendoheshin.

2 Dhe Adami e njohu gruan e tij e ajo lindi një djalë dhe ai e quajti [a]Seth. Dhe Adami përlëvdoi emrin e Perëndisë; sepse ai tha: Perëndia më ka caktuar një farë tjetër, në vend të Abelit, të cilin Kaini e vrau.

3 Dhe Perëndia ia zbuloi veten Sethit dhe ai nuk ngriti krye, por ofroi një [a]flijim të pranueshëm, ashtu sikurse vëllai i tij, Abeli. Dhe atij gjithashtu i lindi një djalë dhe ai e quajti Enos.

4 Dhe më pas filluan këta njerëz t'i [a]thërrisnin emrit të Zotit dhe Zoti i bekoi ata;

5 Dhe një [a]libër kujtimesh u mbajt, në të cilin u shënua, në gjuhën e Adamit, sepse iu dha

52*a* Mois. 8:14–15.
55*a* USH Errësirë, shpirtërore; Lig (i), ligësi.
57*a* USH Jezu Krisht.
58*a* USH Ungjill.
b Alma 12:28–30; Moro. 7:25, 29–31. USH Engjëj.
c USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
6 1*a* USH Adam.
2*a* Zan. 4:25. USH Seth.
3*a* USH Sakrificë.
4*a* Zan. 4:26. USH Lutje.
5*a* Abr. 1:28, 31. USH Libër i kujtimit.

të gjithë atyre që i thirrën Perëndisë, të shkruanin me anë të shpirtit të [b]frymëzimit;

6 Dhe prej tyre i mësuan fëmijët e tyre që të lexojnë e të shkruajnë, duke patur një gjuhë që ishte e pastër dhe e kulluar.

7 Tani po kjo [a]Priftëri, që ishte në fillim, do të jetë edhe në fund të botës.

8 Tani këtë profeci Adami e tha, ndërsa u nxit nga [a]Fryma e Shenjtë, dhe një [b]gjenealogji u mbajt për [c]fëmijët e Perëndisë. Dhe ky ishte [d]libri i brezave të Adamit, duke thënë: Në ditën që Perëndia e krijoi njeriun, në ngjashmërinë e Perëndisë e bëri atë;

9 Në [a]shëmbëlltyrën e vetë trupit të tij, mashkull dhe femër, i krijoi [b]ata dhe i bekoi ata, dhe e quajti [c]emrin e tyre Adam, në ditën kur u krijuan dhe u bënë [d]shpirtra të gjallë në tokën mbi [e]fronin e këmbëve të Perëndisë.

10 Dhe [a]Adami jetoi njëqind e tridhjetë vjet dhe pati një bir sipas ngjashmërisë së tij, sipas [b]shëmbëlltyrës së tij, dhe e quajti atë Seth.

11 Dhe ditët e Adamit, pasi i kishte lindur Sethi, ishin tetëqind vjet dhe ai pati shumë bij e bija;

12 Dhe të gjitha ditët që Adami jetoi ishin nëntëqind e tridhjetë vjet e ai vdiq.

13 Sethi jetoi njëqind e pesë vjet dhe pati Enosin, dhe profetizoi në të gjitha ditët e tij dhe e mësoi birin e tij, Enosin, sipas udhëve të Perëndisë; prandaj Enosi profetizoi gjithashtu.

14 Dhe Sethi jetoi, pasi i lindi Enosi, tetëqind e shtatë vjet dhe pati shumë bij e bija.

15 Dhe fëmijët e njerëzve ishin të panumërt mbi tërë faqen e tokës. Dhe në ato ditë Satani kishte [a]zotërim të madh mes njerëzve dhe i egërsoi zemrat e tyre; dhe prej kësaj rodhën luftëra dhe gjakderdhje; dhe dora e një njeriu u ngrit kundër vëllait të tij, duke shkaktuar vdekje, për shkak të veprave të [b]fshehta, duke kërkuar fuqi.

16 Dhe ditët e Sethit ishin nëntëqind e dymbëdhjetë vjet dhe ai vdiq.

17 Dhe Enosi jetoi nëntëdhjetë vjet dhe pati [a]Kenanin. Dhe Enosi dhe pjesa e mbetur e popullit të Perëndisë u larguan nga toka që quhej Shulon, dhe banuan në një tokë të premtimit, që ai e quajti sipas birit të tij, të cilin e kishte quajtur Kenan.

18 Dhe Enosi jetoi, pasi i lindi Kenani, tetëqind e pesëmbëdhjetë vjet dhe pati shumë bij e bija. Dhe të gjitha ditët e Enosit ishin nëntëqind e pesë vjet dhe ai vdiq.

19 Dhe Kenani jetoi shtatë-

5*b* USH Frymëzim, frymëzoj.
7*a* USH Priftëri.
8*a* 2 Pj. 1:21.
b USH Gjenealogji.
c USH Bij dhe bija të Perëndisë.
d Zan. 5:1.
9*a* Zan. 1:26–28; Mois. 2:26–29; Abr. 4:26–31.
b USH Njeri, njerëz.
c Mois. 1:34; 4:26.
d USH Shpirt.
e Abr. 2:7.
10*a* DeB 107:41–56.
b Zan. 5:3; DeB 107:42–43; 138:40.
15*a* Mois. 5:13.
b USH Lidhje të fshehta.
17*a* Zan. 5:10–14; DeB 107:45, 53.

dhjetë vjet dhe pati Mahalaleelin; dhe Kenani jetoi pasi pati Mahalaleelin tetëqind e dyzet vjet dhe pati bij e bija. Dhe të gjitha ditët e Kenanit ishin nëntëqind e dhjetë vjet dhe ai vdiq.

20 Dhe Mahalaleeli jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe pati Jaredin; dhe Mahalaleeli jetoi, pasi pati Jaredin, tetëqind e tridhjetë vjet dhe pati bij e bija. Dhe të gjitha ditët e Mahalaleelit ishin tetëqind e nëntëdhjetë e pesë vjet dhe ai vdiq.

21 Dhe Jaredi jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet dhe pati Enokun; dhe Jaredi jetoi, pasi pati [a]Enokun, tetëqind vjet dhe pati bij e bija. Dhe Jaredi e mësoi Enokun në të gjitha udhët e Perëndisë.

22 Dhe kjo është gjenealogjia e bijve të Adamit, që ishte [a]biri i Perëndisë, me të cilin Perëndia, vetë, bisedoi.

23 Dhe ata ishin [a]predikues të së drejtës dhe folën e [b]profetizuan dhe u bënë thirrje të gjithë njerëzve, kudo, të [c]pendoheshin; dhe [d]besimi iu mësua fëmijëve të njerëzve.

24 Dhe ndodhi që të gjitha ditët e Jaredit ishin nëntëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet dhe ai vdiq.

25 Dhe Enoku jetoi gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe pati [a]Methuselahun.

26 Dhe ndodhi që Enoku udhëtoi në tokë, mes njerëzve; dhe ndërsa udhëtonte, Shpirti i Perëndisë zbriti nga qielli dhe qëndroi mbi të.

27 Dhe ai dëgjoi një zë nga qielli, duke thënë: Enok, biri im, profetizoju këtyre njerëzve dhe thuaju atyre—Pendohuni, sepse kështu thotë Zoti: Unë jam i [a]zemëruar me këtë popull dhe zemërimi im i egër ndizet kundër tyre, sepse zemrat e tyre janë forcuar dhe [b]veshët e tyre janë të ngathët për të dëgjuar e sytë e tyre [c]nuk mund të shohin larg;

28 Dhe për tërë këto breza, madje që nga dita që i krijova, ata kanë [a]shkuar në rrugë të gabuar e më kanë mohuar dhe i kanë kërkuar këshillat e tyre në errësirë; dhe nuk i kanë zbatuar urdhërimet e mia, të cilat ia kam dhënë atit të tyre, Adamit.

29 Si rrjedhim, ata kanë bërë betime të rreme dhe, nëpërmjet [a]betimeve të tyre, kanë sjellë mbi vete vdekje; dhe një [b]ferr kam përgatitur për ta, në qoftë se nuk pendohen;

30 Dhe ky është një dekret, të cilin e kam dërguar që në fillim të botës, nga vetë goja ime, nga krijimi i saj, dhe prej gojës së shërbëtorëve të mi, etërve tuaj, e kam shpallur atë, madje sikurse do të dërgohet në botë, deri në skajet e saj.

21*a* Zan. 5:18–24; Mois. 7:69; 8:1–2. USH Enok.
22*a* Llu. 3:38.
23*a* USH Profet.
b USH Profeci, profetizoj.
c USH Pendohem, pendim.
d USH Besim.
25*a* USH Methuselah.
27*a* DeB 63:32.
b Mt. 13:15; 2 Ne. 9:31; Mosia 26:28; DeB 1:2, 11, 14.
c Alma 10:25; 14:6.
28*a* USH Kryengritje.
29*a* USH Betim.
b USH Ferr.

31 Dhe kur Enoku i kishte
dëgjuar këto fjalë, ai u përkul
përtokë, përpara Zotit, dhe foli
përpara Zotit, duke thënë: Përse
është që unë kam gjetur favor
në sytë e tu dhe unë nuk jam
veçse një djalosh dhe të gjithë
më urrejnë; sepse unë jam i
[a]ngadaltë në të folur; si rrje-
dhim, a jam unë shërbëtori yt?
32 Dhe Zoti i tha Enokut: Shko
e bëj siç të kam urdhëruar dhe
askush nuk do të të ngacmojë.
Hape [a]gojën tënde dhe ajo do
të mbushet e unë do të t'i jap
fjalët, sepse tërë mishi është në
dorën time dhe unë do të bëj si
të më duket mirë.
33 Thuaji këtij populli: [a]Zgjid-
hni në këtë ditë, t'i shërbeni
Zotit Perëndi që ju bëri.
34 Vër re, Shpirti im është mbi
ty, si rrjedhim të gjitha fjalët e
tua do t'i justifikoj; dhe [a]malet
do të marrin arratinë përpara
teje dhe [b]lumenjtë do ta ndry-
shojnë rrjedhën e tyre; dhe ti do
të banosh në mua dhe unë në
ty; prandaj [c]ec me mua.
35 Dhe Zoti i foli Enokut dhe i
tha atij: Lyeji sytë e tu me baltë
e laji ato dhe ti do të shohësh.
Dhe ai bëri kështu.
36 Dhe ai pa [a]shpirtrat që Pe-
rëndia kishte krijuar; dhe ai pa
gjithashtu gjëra që ishin të pa-
dukshme për syrin [b]natyror; dhe
që nga kjo kohë doli gjerësisht
në tokë thënia: Një [c]shikues ka
ngritur Zoti për popullin e tij.
37 Dhe ndodhi që Enoku shkoi
nëpër vend, mes njerëzve, duke
qëndruar mbi kodra e vende të
larta dhe thirri me zë të lartë,
duke dëshmuar kundër veprave
të tyre; dhe të gjithë njerëzit u
[a]fyen për shkak të tij.
38 Dhe ata erdhën ta dëgjonin
atë, mbi vendet e larta, duke u
thënë ruajtësve të çadrave: Që-
ndroni këtu dhe ruani çadrat,
ndërkohë që ne po shkojmë të
shohim shikuesin, sepse ai pro-
fetizon dhe ka diçka të çudit-
shme në tokë; një njeri i egër ka
ardhur mes nesh.
39 Dhe ndodhi që, kur ata e
dëgjuan, askush nuk i vuri du-
art mbi të; sepse frika i pushtoi
të gjithë ata që e dëgjuan; sepse
ai ecte me Perëndinë.
40 Dhe erdhi një njeri tek ai,
emri i të cilit ishte Mahijah, dhe
ai i tha atij: Na trego qartë kush
je ti dhe nga na vjen?
41 Dhe ai u tha atyre: Erdha
nga vendi i Kenanit, vendi i
etërve të mi, një tokë drejtësie
deri në këtë ditë. Dhe ati im më
mësoi sipas të gjitha udhëve të
Perëndisë.
42 Dhe ndodhi që, ndërsa
udhëtoja nga vendi i Kenanit, me
anë të detit drejt lindjes, pashë
një vegim; dhe ja, qiejt i pashë
dhe Zoti më foli mua e më dha
urdhërim; si rrjedhim, për këtë
arsye, për të zbatuar urdhëri-
min, unë i them këto fjalë.
43 Dhe Enoku e vazhdoi

31*a* Eks. 4:10–16; Jer. 1:6–9.
32*a* DeB 24:5–6; 60:2.
33*a* USH Zgjedhje e lirë.
34*a* Mt. 17:20.
b Mois. 7:13.
c Zan. 5:24; Mois. 7:69. USH Ec, ec me Perëndinë.
36*a* USH Krijim shpirtëror.
b Mois. 1:11.
c USH Shikues.
37*a* 1 Ne. 16:1–3.

fjalimin e tij, duke thënë: Zoti
që më foli mua, po ashtu është
Perëndia i qiellit dhe ai është
Perëndia im dhe Perëndia juaj,
dhe ju jeni vëllezërit e mi, dhe
përse [a]kështilloheni me vetve-
ten dhe e mohoni Perëndinë e
qiellit?

44 Qiejt ai i bëri; [a]toka është
[b]froni i këmbëve të tij; dhe krijimi
i saj është i tij. Vini re, ai e
ngriti atë, një mori njerëzish ka
sjellë ai mbi faqen e saj.

45 Dhe vdekja ka ardhur
mbi etërit tanë; megjithatë, ne i
njohim ata dhe nuk mund ta
mohojmë, dhe madje të parin
e të gjithëve e njohim, madje
Adamin.

46 Sepse një [a]libër kujtimesh
kemi shkruar mes nesh, sipas
modelit të dhënë nga gishti i
Perëndisë; dhe ai është dhënë
në gjuhën tonë.

47 Dhe ndërsa Enoku fliste
fjalët e Perëndisë, njerëzit u
drodhën dhe nuk mund të qën-
dronin në praninë e tij.

48 Dhe ai u tha atyre: Ngaqë
Adami [a]ra, ne jemi; dhe me anë
të rënies së tij erdhi [b]vdekja;
dhe ne bëhemi pjesëmarrës të
mjerimit dhe të dëshpërimit.

49 Vini re, Satani ka ardhur
mes fëmijëve të njerëzve dhe i
[a]tundon ata për ta adhuruar atë;
dhe njerëzit janë bërë [b]mishtorë,
[c]epshorë e të djallëzuar dhe [d]dë-
bohen nga prania e Perëndisë.

50 Por Perëndia ua ka bërë të
njohur etërve tanë se të gjithë
njerëzit duhet të pendohen.

51 Dhe ai i thirri atit tonë
Adam me anë të zërit të tij, duke
thënë: Unë jam Perëndia; unë i
bëra botën dhe [a]njerëzit [b]për-
para se ata të ishin në mish.

52 Dhe ai gjithashtu i tha atij:
Në qoftë se do të kthehesh tek
unë dhe i bindesh zërit tim, dhe
beson, dhe pendohesh për të
gjitha shkeljet e tua, dhe [a]pagë-
zohesh, madje me ujë, në emër
të Birit tim të Vetëmlindur, i cili
është plot [b]hir dhe të vërtetë, që
është [c]Jezu Krishti, [d]emri i vetëm
që do të jepet nën qiell, nëpër-
mjet të cilit [e]shpëtimi do t'u vijë
fëmijëve të njerëzve, ju do të
merrni dhuratën e Frymës së
Shenjtë, duke i kërkuar të gjitha
gjërat në emrin e tij dhe çfarëdo
që të kërkoni, do t'ju jepet.

53 Dhe ati ynë Adam i foli
Zotit dhe tha: Përse është që
njerëzit duhet të pendohen
dhe të pagëzohen me ujë? Dhe
Zoti i tha Adamit: Vër re, unë
ta kam [a]falur shkeljen tënde në
kopshtin e Edenit.

43*a* Fja. 1:24–33; DeB 56:14–15.
44*a* LiP. 10:14.
b Abr. 2:7.
46*a* USH Libër i kujtimit.
48*a* 2 Ne. 2:25. USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
b USH Vdekje, fizike.
49*a* Mois. 1:12. USH Tundoj, tundim.
b Mosia 16:3–4; Mois. 5:13. USH Mishtor.
c USH Epshor, epsh.
d USH Vdekje, shpirtërore.
51*a* USH Njeri, njerëz—Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor.
b USH Krijim shpirtëror.
52*a* 3 Ne. 11:23–26. USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Hir.
c USH Jezu Krisht.
d Vep. 4:12; 2 Ne. 31:21.
e USH Shpëtim.
53*a* USH Fal.

54 Nga kjo doli gjerësisht mes njerëzve thënia se [a]Biri i Perëndisë ka [b]shlyer për fajin origjinal, me anë të të cilit mëkatet e prindërve nuk mund të marrin përgjigje mbi kokat e [c]fëmijëve, sepse ata janë të pacënuar që nga themelimi i botës.

55 Dhe Zoti i foli Adamit, duke thënë: Për aq sa fëmijët e tu linden në mëkat, po kështu, kur fillojnë të rriten, [a]mëkati zë vend në zemrat e tyre dhe ata provojnë [b]hidhësinë, që të mund të dinë ta çmojnë të mirën.

56 Dhe u është dhënë atyre ta njohin të mirën nga e liga; si rrjedhim, ata janë [a]vetëveprues dhe unë ju kam dhënë një ligj dhe një urdhërim tjetër.

57 Si rrjedhim, mësojuani fëmijëve tuaj se të gjithë njerëzit, kudo, duhet të [a]pendohen ose ata nuk mund të trashëgojnë në asnjë mënyrë mbretërinë e Perëndisë, sepse asgjë e [b]papastër nuk mund të banojë atje, ose të [c]banojë në prani të tij; sepse, në gjuhën e Adamit, [d]Njeriu i Shenjtërisë është emri i tij dhe emri i të Vetëmlindurit të tij është [e]Biri i Njeriut, madje Jezu Krishti, një [f]Gjykatës i drejtë, i cili do të vijë në meridianin e kohës.

58 Si rrjedhim, unë të jap një urdhërim, t'ua mësosh këto gjëra lirisht [a]fëmijëve të tu, duke thënë:

59 Se për arsye të shkeljes vjen rënia, rënie e cila sjell vdekje, dhe për aq sa ju u lindët në botë me anë të ujit dhe gjakut, dhe [a]shpirtit, që unë e kam bërë, dhe kështu u bëtë nga [b]pluhuri një shpirt i gjallë, po kështu ju do të [c]lindeni përsëri në mbretërinë e qiellit, prej [d]ujit dhe prej Shpirtit, dhe të pastroheni me anë të gjakut, madje gjakut të të Vetëmlindurit tim; që ju të mund të shenjtëroheni nga gjithë mëkati dhe të [e]gëzoni [f]fjalët e jetës së përjetshme në këtë botë dhe jetën e përjetshme në botën që vjen, madje [g]lavdi të pavdekshme;

60 Sepse me anë të [a]ujit e zbatoni urdhërimin; me anë të Shpirtit [b]shfajësoheni dhe me anë të [c]gjakut [d]shenjtëroheni;

61 Si rrjedhim, ai jepet që të banojë në ju; anali i qiellit; [a]Ngushëlluesi; gjërat paqësore

54*a* USH Jezu Krisht.
b USH Shlyej, shlyerje.
c Mosia 3:16.
55*a* USH Mëkat.
b DeB 29:39.
USH Mjerim.
56*a* 2 Ne. 2:26–27; Hel. 14:29–30.
USH Zgjedhje e lirë.
57*a* 1 Kor. 6:9–10.
USH Pendohem, pendim.
b 1 Ne. 10:21.
USH Pastër (i) dhe papastër (i).
c Psa. 24:3–4; 1 Ne. 15:33–36; Morm. 7:7; DeB 76:50–62.
d Mois. 7:35.
USH Njeri i Shenjtërisë.
e USH Bir i Njeriut.
f USH Jezu Krisht—Gjykatësi; Drejtësi.
58*a* USH Fëmijë.
59*a* 1 Gjo. 5:8.
b Zan. 2:7; Mois. 4:25; Abr. 5:7.
c USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
d USH Pagëzim, pagëzoj.
e 2 Ne. 4:15–16; Alma 32:28.
f Gjo. 6:68.
g USH Lavdi çelestiale.
60*a* Moro. 8:25.
b USH Shfajësim, shfajësoj.
c USH Gjak.
d USH Shenjtërim.
61*a* USH Frymë e Shenjtë.

të lavdisë së pavdekshme; e vërteta e të gjitha gjërave; ajo që i gjallëron të gjitha gjërat, që i bën të gjalla të gjitha gjërat, ajo që i njeh të gjitha gjërat dhe ka gjithë fuqinë në përputhje me urtësinë, mëshirën, të vërtetën, drejtësinë dhe gjykimin.

62 Dhe tani, vër re, unë të them: Ky është [a]plani i shpëtimit për të gjithë njerëzit, nëpërmjet gjakut të të [b]Vetëmlindurit tim, i cili do të vijë në meridianin e kohës.

63 Dhe vër re, të gjitha gjërat kanë ngjashmërinë e tyre dhe të gjitha gjërat krijohen e bëhen për të [a]dhënë dëshmi për mua, si gjërat që janë tokësore, ashtu dhe gjërat që janë shpirtërore, gjërat që janë në qiejt lart dhe gjërat që janë në tokë, dhe gjërat që janë nën tokë, si mbi të, edhe nën të, të gjitha gjërat japin dëshmi për mua.

64 Dhe ndodhi që, kur Zoti kishte folur me Adamin, atin tonë, Adami i thirri Zotit dhe ai u mor nga [a]Shpirti i Zotit e u zbrit në ujë dhe u fut nën [b]ujë e u nxor nga uji.

65 Dhe kështu ai u pagëzua dhe Shpirti i Perëndisë zbriti mbi të e kështu ai u [a]lind nga Shpirti dhe u gjallërua në njeriun e [b]brendshëm.

66 Dhe ai dëgjoi një zë nga qielli, duke thënë: Ti u [a]pagëzove me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë. Kjo është [b]dëshmia e Atit dhe e Birit, nga fillimi e përgjithmonë.

67 Dhe ti je sipas [a]urdhërit të atij që ishte pa fillim të ditëve ose fund të viteve; nga gjithë përjetësia në gjithë përjetësi. Amen.

68 Vër re, ti je [a]një me mua, një bir i Perëndisë; dhe kështu të gjithë mund të bëhen [b]bijtë e mi. Amen.

KAPITULLI 7

(Dhjetor 1830)

Enoku i mëson, udhëheq njerëzit dhe lëviz malet—Qyteti i Sionit ngrihet—Enoku parashikon ardhjen e Birit të Njeriut, sakrificën e tij shlyese dhe ringjalljen e Shenjtorëve—Ai parashikon Rivendosjen, Mbledhjen, Ardhjen e Dytë dhe kthimin e Sionit.

Dhe ndodhi që Enoku e vazhdoi fjalimin e tij duke thënë: Vini re, ati ynë Adam na i mësoi këto gjëra dhe shumë vetë kanë besuar e janë bërë [a]bijtë e Perëndisë, dhe shumë nuk kanë besuar dhe kanë mbaruar në mëkatet e tyre e po presin me [b]frikë, me ankth, që indinjata e

62*a* USH Plan i shëlbimit.
b USH Vetëmlindur (i).
63*a* Alma 30:44; DeB 88:45–47.
64*a* USH Frymë e Shenjtë.
b USH Pagëzim, pagëzoj.
65*a* USH Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia.
b Mosia 27:25; Alma 5:12–15.
66*a* DeB 19:31. USH Dhuratë e Frymës Së Shenjtë.
b 2 Ne. 31:17–18; 3 Ne. 28:11.
67*a* USH Priftëri Melkizedeke.
68*a* 1 Gjo. 3:1–3; DeB 35:2.
b Gjo. 1:12; DeB 34:3. USH Bij dhe bija të Perëndisë.
7 1*a* USH Bij dhe bija të Perëndisë.
b Alma 40:11–14.

ashpër e zemërimit të Perëndisë
të derdhet mbi ta.
2 Dhe nga ajo kohë e tutje
Enoku filloi të profetizojë, duke
u thënë njerëzve se: Ndërsa po
udhëtoja dhe qëndrova në ven-
din Mahujah e i thirra Zotit, një
zë erdhi nga qielli, duke thënë—
Kthehu dhe shko në malin
Simeon.
3 Dhe ndodhi që unë u ktheva
dhe shkova në mal; dhe ndërsa
qëndrova në mal, pashë qiejt që
u hapën dhe unë u vesha me
[a]lavdi;
4 Dhe pashë Zotin; dhe ai që-
ndroi përballë meje dhe foli me
mua, madje sikurse një njeri flet
me një tjetër, [a]ballë për ballë;
dhe ai më tha: [b]Shiko dhe unë
do të të tregoj botën për hapësi-
rën e shumë brezave.
5 Dhe ndodhi që unë pashë
luginën e Shumit dhe, ja, një
mori njerëzish që banonin në
çadra, të cilët ishin njerëzit e
Shumit.
6 Dhe përsëri Zoti më tha:
Shiko; dhe unë pashë drejt veri-
ut e vura re njerëzit e Kanaanit,
që banonin në çadra.
7 Dhe Zoti më tha: Profetizo;
dhe unë profetizova duke thënë:
Vini re, njerëzit e Kanaanit, që
janë të shumtë, do të shkojnë në
formacion lufte kundër popullit
të Shumit dhe do t'i vrasin ata,
saqë ata, do të shkatërrohen
plotësisht; dhe populli i Kanaa-
nit do të ndahet në tokë dhe
toka do të jetë e zhveshur dhe e
pafrytshme dhe asnjë popull tje-
tër nuk do të banojë atje përveç
popullit të Kanaanit.
8 Sepse, vini re, Zoti do ta ma-
llkojë tokën me shumë nxehtësi
dhe ajo do të mbetet djerrë për-
gjithmonë; dhe pati një [a]errë-
sim të lëkurës që erdhi mbi tërë
fëmijët e Kanaanit, saqë ata u
përbuzën mes gjithë njerëzve.
9 Dhe ndodhi që Zoti më tha
mua: Shiko; dhe unë pashë e
vura re tokën e Sharonit dhe
tokën e Enokut, dhe tokën e
Omnerit, dhe tokën e Henit,
dhe tokën e Shemit, dhe tokën
e Hanerit, dhe tokën e Hana-
nnihahut, dhe të gjithë banorët
e tyre;
10 Dhe Zoti më tha: Shko te
këta njerëz dhe u thuaj atyre:
[a]Pendohuni, përndryshe unë
do të vij e do t'ju godas me një
mallkim dhe ju do të vdisni.
11 Dhe ai më dha urdhërim që
unë duhej të [a]pagëzoja në emër
të Atit dhe të Birit, që është plot
[b]hir e të vërtetë, dhe të [c]Frymës
së Shenjtë, që jep dëshmi për
Atin dhe Birin.
12 Dhe ndodhi që Enoku
vazhdoi t'u bënte thirrje gjithë
njerëzve, përveç atyre që ishin
populli i Kanaanit, për t'u pe-
nduar;
13 Dhe kaq i madh ishte [a]besi-
mi i Enokut, sa ai udhëhoqi po-
pullin e Perëndisë, dhe armiqtë
e tyre erdhën në luftë kundër

3*a* USH Shpërfytyrim.
4*a* Zan. 32:30; LiP. 5:4; Mois. 1:2, 11, 31.
b Mois. 1:4.
8*a* 2 Ne. 26:33.
10*a* Mois. 6:57. USH Pendohem, pendim.
11*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Hir.
c USH Frymë e Shenjtë.
13*a* USH Besim.

tyre; dhe ai foli fjalën e Zotit dhe toka u drodh dhe [b]malet morën arratinë, madje sipas urdhërit të tij, dhe [c]lumenjtë e ujit e ndërruan rrjedhën e tyre, dhe ulërima e luanëve u dëgjua prej vendit të shkretë, dhe të gjitha kombet patën shumë frikë, kaq e [d]fuqishme ishte fjala e Enokut dhe kaq e madhe ishte fuqia e gjuhës që Perëndia i kishte dhënë atij.

14 Gjithashtu u ngrit një tokë nga thellësia e detit dhe kaq e madhe ishte frika e armiqve të popullit të Perëndisë, sa ata morën arratinë dhe qëndruan larg e shkuan në tokën që u ngrit nga thellësia e detit.

15 Dhe [a]gjigandët e tokës, gjithashtu, qëndruan larg dhe u përhap një mallkim mbi të gjithë njerëzit që luftuan kundër Perëndisë;

16 Dhe që nga ajo kohë e tutje pati luftëra dhe gjakderdhje mes tyre; por Zoti erdhi dhe banoi me popullin e tij dhe ata banuan në drejtësi.

17 [a]Frika e Zotit ishte mbi gjithë kombet, kaq e madhe ishte lavdia e Zotit, e cila ishte mbi popullin e tij. Dhe Zoti e [b]bekoi tokën dhe ata u bekuan në male e në vende të larta dhe lulëzuan.

18 Dhe Zoti e quajti popullin e tij [a]Sion, ngaqë ata ishin të [b]një zemre dhe të një mendjeje dhe banuan në drejtësi; dhe nuk kishte të varfër mes tyre.

19 Dhe Enoku vazhdoi me drejtësi predikimin e tij për popullin e Perëndisë. Dhe ndodhi në ditët e tij, që ai ndërtoi një qytet që u quajt Qyteti i Shenjtërisë, madje Sion.

20 Dhe ndodhi që Enoku foli me Zotin; dhe ai i tha Zotit: Sigurisht [a]Sioni do të banojë në siguri përgjithmonë. Por Zoti i tha Enokut: Sionin e kam bekuar, por pjesën e mbetur të popullit e kam mallkuar.

21 Dhe ndodhi që Zoti i tregoi Enokut tërë banorët e tokës; dhe ai pa dhe, ja, Sioni, me kalimin e kohës, u [a]mor në qiell. Dhe Zoti i tha Enokut: Vër re banesën time përgjithmonë.

22 Dhe Enoku gjithashtu pa pjesën e mbetur të popullit, që ishin bijtë e Adamit; dhe ata ishin një përzierje e të gjithë farës së Adamit, përveçse asaj që ishte fara e Kainit, sepse fara e Kainit ishin të [a]zinj dhe nuk kishte vend mes tyre.

23 Dhe pasi ai Sion u mor në [a]qiell, Enoku [b]pa dhe, ja, [c]tërë kombet e tokës ishin përpara tij;

24 Dhe erdhën breza pas brezash; dhe Enoku ishte lart e i [a]ngritur, madje në kraharorin e Atit dhe të Birit të Njeriut; dhe vini re, fuqia e Satanit ishte mbi tërë faqen e dheut.

13*b* Mt. 17:20.
c Mois. 6:34.
d USH Fuqi; Priftëri.
15*a* Zan. 6:4; Mois. 8:18.
17*a* Eks. 23:27.
b 1 Kro. 28:7–8; 1 Ne. 17:35.
18*a* USH Sion.
b Vep. 4:32; Fil. 2:1–4. USH Unitet.
20*a* Mois. 7:62–63. USH Jeruzalem i Ri.
21*a* Mois. 7:69.
22*a* 2 Ne. 26:33.
23*a* USH Qiell.
b USH Vegim.
c DeB 88:47; Mois. 1:27–29.
24*a* 2 Kor. 12:1–4.

25 Dhe ai pa engjëjt të zbrisnin nga qielli; dhe ai dëgjoi një zë duke thënë: Mallkim, mallkim mbi banorët e tokës.

26 Dhe ai pa Satanin; dhe ai kishte një [a]zinxhir të madh në duar dhe e mbuloi të gjithë tokën me [b]errësirë; dhe ai ngriti sytë e qeshi dhe [c]engjëjt e tij u gëzuan.

27 Dhe Enoku pa [a]engjëj të zbrisnin nga qielli, duke dhënë [b]dëshmi për Atin dhe Birin; dhe Fryma e Shenjtë ra mbi shumë vetë dhe ata u morën prej fuqive të qiellit në Sion.

28 Dhe ndodhi që Perëndia i qiellit hodhi vështrimin mbi pjesën e mbetur të popullit dhe vajtoi; dhe Enoku dha dëshmi për të, duke thënë: Si është e mundur që qiejt vajtojnë dhe i derdhin lotët e tyre si shi mbi malet?

29 Dhe Enoku i tha Zotit: Si është e mundur që ti mund të [a]vajtosh, duke e parë që je i shenjtë dhe nga gjithë përjetësia në gjithë përjetësi?

30 Dhe po të ishte e mundur që njeriu të mund të numëronte pjesëzat e tokës, po, miliona [a]tokë si kjo, nuk do të kishte fillim në morinë e [b]krijimeve të tua; dhe perdet e tua ende janë të hapura; dhe përsëri ti je atje dhe kraharori yt është atje; dhe gjithashtu ti je i drejtë, je i mëshirshëm dhe i mirë përgjithmonë;

31 Dhe ti e ke marrë Sionin në kraharorin tënd, prej të gjitha krijimeve të tua, nga gjithë përjetësia në gjithë përjetësi; dhe asgjë, përveç [a]paqe, [b]drejtësi dhe të [c]vërtetë është vendbanimi i fronit tënd; dhe mëshirë do të shkojë përpara fytyrës tënde e nuk do të ketë fund; si është e mundur që ti mund të vajtosh?

32 Zoti i tha Enokut: Vër re këta vëllezërit e tu; ata janë vepra e [a]duarve të mia dhe unë ua dhashë atyre [b]diturinë e tyre, në ditën që i krijova ata; dhe në Kopshtin e Edenit, i dhashë njeriut lirinë e tij për të [c]zgjedhur;

33 Dhe vëllezërve të tu u kam thënë dhe gjithashtu u kam dhënë urdhërim që ata duhet ta [a]duan njëri-tjetrin dhe se duhet të më zgjedhin mua, Atin e tyre; por, vër re, ata janë pa dhembshuri dhe e urrejnë vetë gjakun e tyre;

34 Dhe [a]zjarri i indinjatës sime ndizet kundër tyre; dhe në mospëlqimin tim të nxehtë do të dërgoj [b]përmbytjet mbi ta, sepse zemërimi im i egër ndizet kundër tyre.

35 Vër re, unë jam Perëndi; [a]Njeri i Shenjtërisë është emri im; Njeri i Këshillës është emri

26*a* Alma 12:10–11.
b Isa. 60:1–2.
c Jud. 1:6; DeB 29:36–37.
27*a* USH Engjëj.
b USH Dëshmi.
29*a* Isa. 63:7–10.
30*a* DeB 76:24; Mois. 1:33.
b USH Krijoj, krijim.
31*a* USH Paqe.
b USH Drejtësi.
c USH Vërtetë (e).
32*a* Mois. 1:4.
b USH Dije.
c USH Zgjedhje e lirë.
33*a* USH Dashuri.
34*a* Isa. 30:27; Nah. 1:6; DeB 35:14.
b Zan. 7:4, 10; Mois. 8:17, 24. USH Përmbytje në kohën e Noeut.
35*a* Mois. 6:57.

im; dhe i Pafundëm e i Përjetshëm është [b]emri im, gjithashtu.

36 Si rrjedhim, unë mund ta shtrij dorën time dhe t'i mbaj të gjitha krijimet që i kam bërë; dhe [a]sytë e mi mund t'i përshkojnë ata gjithashtu dhe mes tërë veprës së duarve të mia nuk ka patur kaq [b]ligësi të madhe, sesa mes vëllezërve të tu.

37 Por vër re, mëkatet e tyre do të jenë mbi kokat e etërve të tyre; Satani do të jetë ati i tyre dhe mjerimi do të jenë fati i tyre; dhe tërë qiejt do të vajtojnë mbi ta, madje gjithë vepra e duarve të mia; si rrjedhim, a nuk duhet të vajtojnë qiejt, duke parë se këta do të vuajnë?

38 Por vër re, këta mbi të cilët sytë e tu janë, do të mbarojnë në përmbytjet; dhe vër re, unë do t'i mbyll ata; një [a]burg kam përgatitur për ta.

39 Dhe ai [a]që e kam zgjedhur, është lutur përpara fytyrës sime. Si rrjedhim, ai vuan për mëkatet e tyre; për aq sa ata do të pendohen në ditën që i [b]Zgjedhuri im do të kthehet tek unë dhe deri në atë ditë ata do të jenë në [c]mundim;

40 Si rrjedhim, për këtë do të vajtojnë qiejt, po, dhe gjithë vepra e duarve të mia.

41 Dhe ndodhi që Zoti i foli Enokut dhe i tregoi Enokut të gjitha veprimet e fëmijëve të njerëzve; prandaj Enoku e dinte dhe pa ligësinë e tyre dhe mjerimin e tyre, dhe vajtoi e i shtriu krahët e tij dhe [a]zemra e tij u mbush gjerësisht si përjetësia; dhe brendësia e tij u mbush me dhembshuri; dhe gjithë përjetësia u drodh.

42 Dhe Enoku pa gjithashtu [a]Noeun dhe [b]familjen e tij; që pasardhësit e gjithë bijve të Noeut do të shpëtoheshin me një shpëtim tokësor;

43 Si rrjedhim, Enoku pa se Noeu ndërtoi një [a]arkë; dhe se Zoti buzëqeshi mbi të dhe e mbajti në duar; por mbi pjesën e mbetur të të ligjve përmbytjet erdhën dhe i përpinë.

44 Dhe kur Enoku e pa këtë, shpirti i tij u hidhërua dhe vajtoi për vëllezërit e tij e u tha qiejve: Unë [a]nuk do të pranoj të ngushëllohem; por Zoti i tha Enokut: Gëzohu në zemrën tënde e ngazëllehu dhe shih.

45 Dhe ndodhi që Enoku pa; dhe nga Noeu, ai pa të gjitha familjet e tokës; dhe ai i thirri Zotit, duke thënë: Kur do të vijë dita e Zotit? Kur do të derdhet gjaku i të Drejtit, që të gjithë ata që janë në zi të mund të [a]shenjtërohen dhe të kenë jetë të përjetshme?

46 Dhe Zoti tha: Do të jetë në [a]meridianin e kohës, në ditët e ligësisë dhe të hakmarrjes.

35*b* Mois. 1:3.
36*a* DeB 38:2; 88:41; Mois. 1:35–37.
b Zan. 6:5–6; Mois. 8:22, 28–30.
38*a* 1 Pj. 3:18–20. USH Ferr.
39*a* DMTH Shpëtimtari.
b Mois. 4:2; Abr. 3:27. USH Jezu Krisht.
c USH Mallkim.
41*a* Mosia 28:3. USH Dhembshuri.
42*a* USH Noe, patriark i Biblës.
b Mois. 8:12.
43*a* Zan. 6:14–16; Eth. 6:7.
44*a* Psa. 77:2; Eth. 15:3.
45*a* USH Shenjtërim.
46*a* Mois. 5:57.

47 Dhe vini re, Enoku pa ditën e ardhjes së Birit të Njeriut, madje në mish; dhe shpirti i tij u gëzua, duke thënë: I Drejti është ngritur dhe [a]Qengji është therur nga krijimi i botës; dhe nëpërmjet besimit unë jam në kraharorin e Atit dhe, vini re, [b]Sioni është me mua.

48 Dhe ndodhi që Enoku hodhi vështrimin mbi [a]tokën dhe dëgjoi një zë nga brendësia e saj, duke thënë: Mallkim, mallkim jam unë, nëna e njerëzve; unë kam dhembje, jam e lodhur, për shkak të ligësisë së fëmijëve të mi. Kur do të [b]pushoj dhe do të pastrohem nga [c]fëlliqësia që ka dalë prej meje? Kur do të më shenjtërojë Krijuesi im, që unë të mund të pushoj dhe drejtësia për një stinë të banojë mbi faqen time?

49 Dhe kur Enoku e dëgjoi tokën të vajtonte, ai qau dhe i thirri Zotit, duke thënë: O Zot, a nuk do të kesh dhembshuri për tokën? A nuk do t'i bekosh fëmijët e Noeut?

50 Dhe ndodhi që Enoku e vazhdoi të luturën e tij ndaj Zotit, duke thënë: Unë të kërkoj, O Zot, në emër të të Vetëmlindurit tënd, madje Jezu Krishtit, që të kesh mëshirë për Noeun dhe farën e tij, që toka të mos mbulohet më kurrë me përmbytje.

51 Dhe Zoti nuk mund të përmbahej më; dhe ai lidhi besë me Enokun dhe iu betua atij me një betim se do t'i ndalonte [a]përmbytjet, se do t'u bënte thirrje fëmijëve të Noeut;

52 Dhe ai dërgoi një dekret të pandryshueshëm, që një [a]degë e farës së tij gjithmonë do të gjendej mes gjithë kombeve, ndërkohë që toka do të mbetej;

53 Dhe Zoti tha: Bekuar është ai përmes farës së të cilit Mesia do të vijë; sepse ai tha—Unë jam [a]Mesia, [b]Mbreti i Sionit, [c]Shkëmbi i Qiellit, që është i gjerë sa përjetësia; ai që hyn me anë të portës dhe [d]ngjitet deri tek unë, nuk do të bjerë kurrë; si rrjedhim, bekuar janë ata për të cilët kam folur, sepse do të vijnë me [e]këngë gëzimi të përjetshëm.

54 Dhe ndodhi që Enoku i thirri Zotit, duke thënë: Kur Biri i Njeriut të vijë në mish, a do të prehet toka? Unë të lutem, m'i trego këto gjëra.

55 Dhe Zoti i tha Enokut: Shih, dhe ai pa e vuri re [a]Birin e Njeriut të ngritur në [b]kryq, sipas mënyrës së njerëzve;

56 Dhe ai dëgjoi një zë të lartë; dhe qiejt u mbuluan, dhe gjithë krijimet e Perëndisë mbajtën zi, dhe toka [a]rënkoi, dhe shkëmbinjtë u çanë, dhe shenjtorët

47*a* USH Qengj i Perëndisë.
b Mois. 7:21.
48*a* USH Tokë—Pastrimi i tokës.
b Mois. 7:54, 58, 64.
c USH Fëlliqur (i), fëlliqësi.
51*a* Psa. 104:6–9.
52*a* Mois. 8:2.
53*a* USH Mesia.
b Mt. 2:2; 2 Ne. 10:14; Alma 5:50; DeB 128:22.
c Psa. 71:3; 78:35; Hel. 5:12.
USH Shkëmb.
d 2 Ne. 31:19–20.
e USH Muzikë.
55*a* USH Bir i Njeriut.
b 3 Ne. 27:14.
USH Kryqëzim.
56*a* Mt. 27:45, 50–51.

u [b]ngritën e u [c]kurorëzuan në të [d]djathën e Birit të Njeriut, me kurora lavdie;

57 Dhe të gjithë ata [a]shpirtra që ishin në [b]burg, erdhën e qëndruan në të djathtën e Perëndisë; dhe pjesa e mbetur mbetën të lidhur në zinxhirët e errësirës deri në gjykimin e ditës së madhe.

58 Dhe përsëri Enoku vajtoi dhe i thirri Zotit, duke thënë: Kur do të prehet toka?

59 Dhe Enoku vuri re se Biri i Njeriut u ngjit tek Ati; dhe ai i thirri Zotit, duke thënë: A nuk do të vish përsëri në tokë? Duke marrë parasysh që ti je Perëndi dhe unë të njoh, dhe ti më je betuar e më ke urdhëruar që duhet të flas në emër të të Vetëmlindurit tënd; ti më ke bërë dhe më ke dhënë të drejtën e fronit tënd, dhe jo prej vetes sime, por prej hirit tënd; si rrjedhim, unë të pyes nëse nuk do të vish përsëri në tokë.

60 Dhe Zoti i tha Enokut: Ashtu siç unë jetoj, po kështu do të vij në [a]ditët e fundit, në ditët e ligësisë dhe të hakmarrjes, për të përmbushur betimin që të kam bërë lidhur me fëmijët e Noeut;

61 Dhe dita do të vijë kur toka do të [a]prehet, por përpara asaj dite, qiejt do të [b]errësohen dhe një [c]vel errësire do ta mbulojë tokën, dhe qiejt do të dridhen e toka gjithashtu, dhe mundime të mëdha do të jenë mes fëmijëve të njerëzve, por popullin tim unë do ta [d]ruaj;

62 Dhe [a]drejtësi do të dërgoj nga qiejt; dhe të [b]vërtetë do të dërgoj nga [c]toka, për të dhënë [d]dëshmi për të Vetëmlindurin tim, [e]ringjalljen e tij së vdekuri; po, dhe gjithashtu ringjalljen e njerëzve; dhe drejtësi dhe të vërtetë do të bëj të derdhet mbi tokë si në një përmbytje, për të [f]mbledhur të zgjedhurit e mi nga të katër skajet e tokës, në një vend që unë e kam përgatitur, një Qytet të Shenjtë, që populli im të mund të ngjeshë ijet e tij dhe të presë me padurim kohën e ardhjes sime; sepse atje do të jetë tabernakulli im dhe ai do të quhet Sion, një [g]Jeruzalem i Ri.

63 Dhe Zoti i tha Enokut: Atëherë ti dhe gjithë [a]qyteti yt do t'i takoni ata atje dhe ne do t'i marrim në kraharorin tonë e ata do të na shohin; dhe ne do t'i përqafojmë dhe ata do të na përqafojnë e do të puthemi me njëri-tjetrin;

64 Dhe atje do të jetë banesa ime dhe ai do të jetë Sioni, i cili do të vijë nga të gjitha krijesat

56*b* USH Ringjallje.
c USH Kurorë; Ekzaltim.
d Mt. 25:34.
57*a* USH Shpirt.
b DeB 76:71–74; 88:99.
60*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
61*a* USH Tokë—Gjendja përfundimtare e tokës.
b DeB 38:11–12; 112:23.
c USH Vel.
d 1 Ne. 22:15–22; 2 Ne. 30:10.
62*a* Psa. 85:11. USH Rivendosje e ungjillit.
b USH Libër i Mormonit.
c Isa. 29:4.
d USH Dëshmi.
e USH Ringjallje.
f USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
g USH Jeruzalem i Ri.
63*a* Zbu. 21:9–11; DeB 45:11–12; Mois. 7:19–21.

që unë kam bërë; dhe për hapësirën e [a]një mijë vjetëve toka do të [b]pushojë.

65 Dhe ndodhi që Enoku pa ditën e [a]ardhjes së Birit të Njeriut, në ditët e fundit, për të banuar në tokë në drejtësi për hapësirën e një mijë vjetëve;

66 Por përpara asaj dite, ai pa shumë vuajtje mes të ligjve; dhe gjithashtu pa detin, që ishte i turbulluar, dhe zemrat e njerëzve që po i [a]linin ata, duke pritur me frikë [b]gjykimet e Perëndisë së Plotfuqishëm, i cili do të zbresë mbi të ligjtë.

67 Dhe Zoti ia tregoi Enokut të gjitha gjërat, madje deri në mbarim të botës; dhe ai pa ditën e të drejtëve, orën e shëlbimit të tyre, dhe mori një plotësi të [a]gëzimit;

68 Dhe të gjitha ditët e [a]Sionit, në ditët e Enokut, ishin treqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet.

69 Dhe Enoku dhe populli i tij [a]ecën me Perëndinë dhe ai banoi në mes të Sionit; dhe ndodhi që Sioni nuk ishte, sepse Perëndia e mori atë në kraharorin e tij; dhe nga kjo doli shprehja, Sioni u Arratis.

KAPITULLI 8

(Shkurt 1831)

Methuselahu profetizon—Noeu dhe bijtë e tij predikojnë ungjillin—Ligësi e madhe përhapet—Thirrja për pendim nuk dëgjohet—Perëndia shpall shkatërrimin e të gjithë mishit me anë të përmbytjes.

Dhe të gjitha ditët e Enokut ishin katërqind e tridhjetë vjet.

2 Dhe ndodhi që [a]Methuselahu, biri i Enokut, nuk u mor, që të mund të përmbusheshin besëlidhjet e Zotit, që ai ia bëri Enokut; sepse ai me të vërtetë lidhi besë me Enokun që Noeu do të ishte një fryt i ijeve të tij.

3 Dhe ndodhi që Methuselahu profetizoi që nga ijet e tij do të lindnin të gjitha mbretëritë e tokës (nëpërmjet Noeut) dhe ai mori lavdi për vete.

4 Dhe erdhi një zi e madhe buke në tokë dhe Zoti e mallkoi tokën me një mallkim të ashpër e shumë banorë të saj vdiqën.

5 Dhe ndodhi që Methuselahu jetoi njëqind e tetëdhjetë e shtatë vjet dhe pati Lamekun;

6 Dhe Methuselahu jetoi, pasi pati Lamekun, shtatëqind e tetëdhjetë e dy vjet e pati bij e bija;

7 Dhe të gjitha ditët e Methuselahut ishin nëntëqind e gjashtëdhjetë e nëntë dhe ai vdiq.

8 Dhe Lameku jetoi njëqind e tetëdhjetë e dy vjet dhe pati një bir,

9 Dhe ai e quajti [a]Noe, duke thënë: Ky bir do të na ngushëllojë lidhur me punën tonë dhe mundin e duarve tona, për shkak të tokës që Zoti e [b]mallkoi.

64*a* USH Mijëvjeçar.
b Mois. 7:48.
65*a* Jud. 1:14.
USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
66*a* Isa. 13:6–7.
b USH Gjykim, i fundit.
67*a* USH Gëzim.
68*a* Zan. 5:23; Mois. 8:1.
69*a* Zan. 5:24; Mois. 6:34.
USH Ec, ec me Perëndinë.
8 2*a* USH Methuselah.
9*a* USH Noe, patriark i Biblës.
b Mois. 4:23.

10 Dhe Lameku jetoi, pasi pati Noeun, pesëqind e nëntëdhjetë vjet e pati bij e bija;
11 Dhe të gjitha ditët e Lamekut ishin shtatëqind e shtatëdhjetë e shtatë vjet dhe ai vdiq.
12 Dhe Noeu ishte katërqind e pesëdhjetë vjeç dhe [a]pati Jafetin; dhe dyzet e dy vjet më pas pati [b]Shemin, prej asaj që ishte nëna e Jafetit, dhe kur ai ishte pesëqind vjet, pati [c]Hamin.
13 Dhe [a]Noeu dhe bijtë e tij iu [b]bindën Zotit e ia vunë veshin atij dhe u quajtën [c]bijtë e Perëndisë.
14 Dhe kur këta burra filluan të shumohen mbi faqen e tokës dhe bija iu lindën atyre, [a]bijtë e njerëzve panë se ato bija ishin të bukura dhe ata i morën për gra, madje ashtu siç zgjodhën.
15 Dhe Zoti i tha Noeut: Bijat e bijve të tu e kanë [a]shitur veten e tyre; pasi vër re, zemërimi im ndizet kundër bijve të njerëzve, sepse ata nuk i binden zërit tim.
16 Dhe ndodhi që Noeu profetizoi dhe u mësoi gjërat e Perëndisë, madje siç ishte në fillim.
17 Dhe Zoti i tha Noeut: Shpirti im nuk do të [a]ndeshet gjithmonë me njeriun, sepse ai do ta dijë se i tërë [b]mishi do të vdesë; përsëri ditët e tij do të jenë njëqind e njëzet vjet; dhe nëse njerëzit nuk pendohen, unë do të dërgoj [c]përmbytje mbi ta.
18 Dhe në ato ditë pati [a]gjigandë në tokë dhe ata kërkuan t'ia merrnin jetën Noeut; por Zoti ishte me Noeun dhe [b]fuqia e Zotit ishte mbi të.
19 Dhe Zoti e [a]shuguroi [b]Noeun sipas [c]urdhërit të tij dhe e urdhëroi atë të shkonte e t'ua [d]shpallte Ungjillin fëmijëve të njerëzve, madje siç iu dha Enokut.
20 Dhe ndodhi që Noeu u thirri fëmijëve të njerëzve se duhej të [a]pendoheshin; por ata nuk ia vunë veshin fjalëve të tij;
21 Dhe gjithashtu, pasi e kishin dëgjuar, ata erdhën përpara tij, duke thënë: Vër re, ne jemi bijtë e Perëndisë; a nuk kemi marrë për vete bijat e njerëzve? Dhe a nuk jemi duke [a]ngrënë e duke pirë dhe duke u martuar e duke u dhënë në martesë? Dhe gratë tona na lindin fëmijë dhe ata janë gjithashtu burra të fuqishëm, të cilët ngjajnë me burrat e lashtë, burra me famë të madhe. Dhe ata nuk iu bindën fjalëve të Noeut.
22 Dhe Perëndia pa se [a]ligësia e njerëzve ishte bërë shumë e madhe në tokë; dhe çdo njeri

12*a* Zan. 5:32.
usH Jafet.
b usH Shem.
c usH Ham.
13*a* DeB 138:41.
usH Gabriel.
b usH Bindje, bindur (i), bindem.
c usH Bij dhe bija të Perëndisë.
14*a* Mois. 5:52.
15*a* usH Martesë, martoj—Martesë ndërbesimesh.
17*a* Zan. 6:3; 2 Ne. 26:11; Eth. 2:15; DeB 1:33.
b 2 Ne. 9:4.
usH Mish.
c Zan. 7:4, 10; Mois. 7:34.
18*a* Zan. 6:4; Num. 13:33; Joz. 17:15.
b usH Fuqi.
19*a* DeB 107:52.
usH Shuguroj, shugurim.
b Abr. 1:19.
c usH Priftëri Melkizedeke.
d usH Punë misionare.
20*a* usH Pendohem, pendim.
21*a* Mt. 24:38–39; JS—M 1:41.
22*a* Zan. 6:5; Mois. 7:36–37.

ishte i mbushur me imagjinatën e [b]mendimeve të zemrës së tij, duke bërë vazhdimisht vetëm keq.

23 Dhe ndodhi që Noeu ua vazhdoi [a]predikimin e tij njerëzve, duke thënë: Dëgjoni dhe u vini vesh fjalëve të mia;

24 Dhe [a]besoni e pendohuni për mëkatet tuaja dhe [b]pagëzohuni në emër të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë, madje sikurse etërit tanë, dhe ju do të merrni Frymën e Shenjtë, që të mund t'ju [c]manifestohen të gjitha gjërat; dhe në qoftë se nuk e bëni këtë, përmbytje do të vijnë mbi ju; megjithatë ata nuk e dëgjuan.

25 Dhe Noeut i erdhi keq dhe zemra e tij u mbush me dhembje, që Zoti e kishte bërë njeriun në tokë, dhe kjo e pikëlloi atë në shpirt.

26 Dhe Zoti tha: Do ta [a]shkatërroj njeriun, që vetë e kam krijuar, nga faqja e dheut, si njeriun, ashtu edhe bishën, dhe rrëshqanorët, dhe shpendët e ajrit; sepse Noeut i vjen keq që unë i kam krijuar ata dhe që unë i kam bërë ata; dhe ai më thërret, sepse ata kanë kërkuar jetën e tij.

27 Dhe kështu Noeu gjeti [a]hir në sytë e Zotit; sepse Noeu ishte njeri i drejtë dhe i [b]përsosur në brezin e tij; dhe ai [c]eci me Perëndinë, ashtu sikurse bënë tre bijtë e tij, Shemi, Hami dhe Jafeti.

28 Toka ishte e [a]korruptuar përpara Perëndisë dhe u mbush me dhunë.

29 Dhe Perëndia hodhi vështrimin mbi tokën dhe, vini re, ajo ishte e korruptuar, sepse tërë mishi e kishte korruptuar udhën e tij mbi tokë.

30 Dhe Perëndia i tha Noeut: Mbarimi i të gjithë mishit ka ardhur përpara meje, sepse toka është mbushur me dhunë dhe, vër re, unë do ta [a]shkatërroj gjithë mishin nga toka.

22*b* Mosia 4:30; Alma 12:14.
USH Mendime.
23*a* USH Predikoj.
24*a* USH Besim, besoj.
b USH Pagëzim, pagëzoj—Cilësitë për pagëzim.
c 2 Ne. 32:2–5.
26*a* USH Tokë—Pastrimi i tokës.
27*a* USH Hir.
b Zan. 6:9.
c USH Ec, ec me Perëndinë.
28*a* Zan. 6:11–13.
30*a* DeB 56:3.

Libri i Abrahamit

PËRKTHYER NGA PAPIRUSI PREJ JOSEPH SMITH-IT

*Një përkthim i disa analeve të lashta që kanë rënë në duart tona nga katakombet e Egjiptit. Shkrimet e Abrahamit, ndërsa ishte në Egjipt, të quajtura Libri i Abrahamit, të shkruara pikërisht nga dora e tij, mbi papirus. (*History of the Church, *2:235–236, 348–351.)*

KAPITULLI 1

Abrahami kërkon bekimet e rendit patriarkal—Ai përndiqet nga priftërinj të rremë në Kaldea—Jehova e shpëton atë—Origjina dhe qeverisja e Egjiptit rishikohen.

NË tokën e [a]Kaldeasve, në banesën e etërve të mi, unë, [b]Abrahami, pashë se ishte e nevojshme për mua që të gjeja një vend tjetër [c]banimi;

2 Dhe, duke mësuar se kishte [a]lumturi dhe paqe e [b]prehje më të madhe për mua, kërkova bekimet e etërve dhe të drejtën në të cilën do të shugurohesha për t'i administuar ato; duke qenë vetë një ndjekës i [c]drejtësisë, duke dëshiruar gjithashtu të jem dikush që zotëronte [d]dije të madhe dhe të jem ndjekës më i madh i drejtësisë, dhe të zotëroj një dije më të madhe, dhe të jem një atë i shumë kombeve, një princ i paqes, dhe duke dëshiruar të marr udhëzime dhe të zbatoj urdhërimet e Perëndisë, unë u bëra një trashëgimtar legjitim, një [e]Prift i Lartë, duke patur të [f]drejtën që u përkiste etërve.

3 Ajo më ishte [a]dhënë nga etërit; zbriti nga etërit, që nga fillimi i kohës, po, madje që nga fillimi, ose përpara krijimit të tokës, deri në kohën e sotme, madje e drejta e të [b]parëlindurit, ose e njeriut të parë, që është [c]Adami, ose e atit të parë, përmes etërve tek unë.

4 Unë kërkova [a]caktimin tim në Priftëri, sipas caktimit të Perëndisë për etërit lidhur me farën.

5 [a]Etërit e mi, pasi ishin larguar nga drejtësia e tyre dhe nga urdhërimet e shenjta që Zoti, Perëndia i tyre, u kishte dhënë, në [b]adhurimin e perëndive të paganëve, tërësisht refuzuan t'i binden zërit tim;

6 Sepse zemrat e tyre u vendosën të bënin keq dhe tërësisht u kthyen te [a]perëndia i Elkenahut, dhe perëndia i Libnahut, dhe perëndia i Mahmakrahut,

1 1*a* USH Ur.
b USH Abraham.
c Vep. 7:2–4.
2*a* USH Gëzim.
b USH Prehje.
c USH Drejtë (i), drejtësi.
d DeB 42:61. USH Dije.
e USH Prift i lartë.
f USH Priftëri Melkizedeke.
3*a* DeB 84:14.
b DeB 68:17. USH Parëlindur (i).
c Mois. 1:34. USH Adam.
4*a* USH Parëbirni.
5*a* Zan. 12:1.
b USH Idhujtari.
6*a* DMTH perëndi të rreme, siç ilustrohen në Faksimilen Nr. 1 të Librit të Abrahamit.

NJË FAKSIMILE NGA LIBRI I ABRAHAMIT

Nr. 1

SHPJEGIM

Fig. 1. Engjëlli i Zotit.
Fig. 2. Abrahami i lidhur mbi altar.
Fig. 3. Prifti idhujtar i Elkenahut duke u përpjekur ta ofrojë Abrahamin si flijim.
Fig. 4. Altari për flijim i priftërinjve idhujtarë, duke qëndruar përpara perëndive të Elkenahut, Libnahut, Mahmakrahut, Korashit dhe Faraonit.
Fig. 5. Perëndia-idhull i Elkenahut.
Fig. 6. Perëndia-idhull i Libnahut.
Fig. 7. Perëndia-idhull i Mahmakrahut.
Fig. 8. Perëndia-idhull i Korashit.
Fig. 9. Perëndia-idhull i Faraonit.
Fig. 10. Abrahami në Egjipt.
Fig. 11. E skicuar për të paraqitur shtyllat e qiellit, sikurse kuptoheshin nga Egjiptianët.
Fig. 12. Raukeejangu, duke nënkuptuar hapësirën ose kupën qiellore mbi kokat tona; por në këtë rast, në lidhje me këtë temë, Egjiptianët e përdornin atë për të nënkuptuar Shaumaun, të jesh i lartë, ose qiejt, duke iu përgjigjur fjalës hebraishte, Shaumahyeem.

dhe perëndia i Korashit, dhe perëndia i Faraonit, mbretit të Egjiptit;

7 Si rrjedhim, ata i kthyen zemrat e tyre drejt flijimit të paganëve, duke ua ofruar fëmijët e tyre këtyre idhujve memecë, dhe nuk iu bindën zërit tim, por u përpoqën të ma merrnin jetën prej dorës së priftit të Elkenahut. Prifti i Elkenahut ishte gjithashtu prifti i Faraonit.

8 Tani, në këtë kohë ishte zakoni i priftit të Faraonit, mbretit të Egjiptit, të ofronte mbi altarin që u ngrit në tokën e Kaldeas, për t'u ofruar këtyre perëndive të huaja, burra, gra e fëmijë.

9 Dhe ndodhi që prifti i bëri një ofertë perëndisë së Faraonit dhe gjithashtu perëndisë së Shagreelit, madje sipas mënyrës së Egjiptianëve. Tani perëndia i Shagreelit ishte dielli.

10 Madje flijimin si falënderim të një fëmije e ofroi prifti i Faraonit mbi altarin që ndodhej pranë kodrës së quajtur kodra e Potifarit, në krye të pllajës së Olishemit.

11 Tani, ky prift kishte ofruar mbi këtë altar tri virgjëresha njëherazi, të cilat ishin bijat e Onitahut, një pasardhësi mbretëror drejtpërsëdrejti nga ijët e [a]Hamit. Këto virgjëresha u ofruan për shkak të virtytit të tyre; ato nuk do të [b]përkuleshin për të adhuruar perëndi prej druri ose prej guri, si rrjedhim, u vranë mbi këtë altar dhe ajo u bë sipas mënyrës së Egjiptianëve.

12 Dhe ndodhi që priftërinjtë përdorën dhunë mbi mua, që ata të mund të më vrisnin edhe mua, sikurse bënë me ato virgjëresha mbi këtë altar; dhe që ju të keni njohuri për këtë altar, unë do t'ju drejtoj tek paraqitja në fillim të këtij anali.

13 Ishte bërë në formën e një shtrati, si ata që mbaheshin prej Kaldeasve, dhe qëndronte përpara perëndive të Elkenahut, Libnahut, Mahmakrahut, Korashit dhe gjithashtu një perëndie si ai i Faraonit, mbretit të Egjiptit.

14 Që ju të mund të kuptoni këto perëndi, unë ju kam dhënë modelin e tyre në figurat në fillim, mënyrë figurash e cila quhet nga Kaldeasit Rahleenos, që do të thotë hieroglife.

15 Dhe ndërsa i ngritën duart mbi mua, që të mund të më flijonin dhe të ma merrnin jetën, vini re, unë e ngrita zërin tim drejt Zotit, Perëndisë tim, dhe Zoti [a]vuri vesh e dëgjoi dhe ai më mbushi me vegimin e të Plotfuqishmit, dhe engjëlli i pranisë së tij qëndroi pranë meje dhe menjëherë [b]zgjidhi litarët e mi;

16 Dhe zëri i tij ishte mbi mua: Abraham, Abraham, vër re, [a]emri im është Jehova dhe unë të kam dëgjuar dhe kam ardhur të të çliroj e të të largoj nga shtëpia e atit tënd dhe nga gjithë farefisi yt, drejt një [b]toke të huaj që ti nuk e njeh;

17 Dhe kjo ngaqë ata i kanë larguar zemrat e tyre prej meje, për të adhuruar perëndinë

11*a* USH Ham.
b Dan. 3:13–18.
15*a* Mosia 9:17–18.
b Abr. 2:13.
16*a* USH Jehova.
b USH Tokë e premtuar.

e Elkenahut dhe perëndinë e Libnahut, dhe perëndinë e Mahmakrahut, dhe perëndinë e Korashit, dhe perëndinë e Faraonit, mbretit të Egjiptit; si rrjedhim, unë kam ardhur t'i vizitoj ata dhe të shkatërroj atë që ka ngritur dorë kundër teje, Abraham, biri im, për të ta marrë jetën.

18 Vër re, unë do të të udhëheq nëpërmjet dorës sime dhe do të të marr, për të vendosur mbi ty emrin tim, madje [a]Priftërinë e atit tënd, dhe fuqia ime do të jetë mbi ty.

19 Siç ishte me Noeun, ashtu do të jetë me ty; por nëpërmjet shërbesës sate [a]emri im do t'i bëhet i njohur tokës përgjithmonë, sepse unë jam Perëndia yt.

20 Vini re, kodra e Potifarit ishte në tokën e [a]Urit, të Kaldesë. Dhe Zoti e theu altarin e Elkenahut dhe të perëndive të tokës e tërësisht i shkatërroi ato dhe e goditi priftin, sa ai vdiq; dhe pati vajtim të madh në Kaldea dhe gjithashtu në oborrin e Faraonit; Faraon që do të thotë mbret prej gjaku mbretëror.

21 Tani ky mbret i Egjiptit ishte një pasardhës nga ijët e [a]Hamit dhe ishte pjesëmarrës i gjakut të [b]Kanaanitëve nëpërmjet lindjes.

22 Nga kjo prejardhje dolën gjithë Egjiptianët dhe kështu gjaku i Kanaanitëve u ruajt në tokë.

23 Toka e [a]Egjiptit, duke qenë e zbuluar fillimisht nga një grua, e cila ishte bija e Hamit dhe bija e Egiptusit, që në gjuhën kaldease do të thotë Egjipt, që do të thotë ajo që është e ndaluar;

24 Kur kjo grua e zbuloi tokën, ajo ishte nën ujë dhe më pas ajo vendosi bijtë e saj në të; dhe kështu, nga Hami, doli ajo racë që e ruajti mallkimin në tokë.

25 Tani qeveria e parë e Egjiptit u krijua nga Faraoni, biri më i madh i Egiptusit, bijës së Hamit, dhe ishte sipas mënyrës së qeverisjes së Hamit, që ishte patriarkale.

26 Faraoni, duke qenë njeri i drejtë, themeloi mbretërinë e tij dhe i gjykoi njerëzit e tij me urtësi dhe drejtësi gjatë gjithë ditëve të tij, duke kërkuar me zell të imitonte atë rend të ngritur nga etërit në brezat e parë, në ditët e mbretërimit të parë patriarkal, madje në mbretërimin e Adamit, dhe gjithashtu të Noeut, atit të tij, i cili e bekoi atë me [a]bekimet e tokës dhe me bekimet e urtësisë, por e mallkoi atë përsa i përket Priftërisë.

27 Tani, Faraoni, duke qenë i asaj prejardhjeje, me anë të së cilës ai nuk mund ta kishte të drejtën e [a]Priftërisë, pavarësisht se faraonët dëshironin shumë ta pretendonin atë nga Noeu, nëpërmjet Hamit, si rrjedhim, ati im u mashtrua prej idhujtarisë së tyre;

28 Por unë do të përpiqem, në të ardhmen, ta përshkruaj kro-

18*a* USH Priftëri.
19*a* Zan. 12:1–3.
20*a* Zan. 11:28; Abr. 2:4.
21*a* Zan. 10:6; Psa. 78:51; Mois. 8:12.
b Mois. 7:6–8. USH Kanaan, kanaanitë.
23*a* USH Egjipt.
26*a* USH Bekoj, bekuar (i), bekim.
27*a* DeB DZ—2. USH Priftëri.

nologjinë, duke u kthyer prapa në kohë, nga unë deri në fillimin e krijimit, sepse kanë ardhur në duart e mia [a]analet, të cilat i zotëroj në këtë kohë të tashme.

29 Tani, pasi prifti i Elkenahut u godit sa vdiq, ndodhi një përmbushje e atyre gjërave që m'u thanë lidhur me tokën e Kaldeas, se do të kishte një zi buke në tokë.

30 Në përputhje me këtë, një zi buke u përhap në të gjithë tokën e Kaldeas dhe ati im u shqetësua së tepërmi për shkak të zisë së bukës dhe u pendua për të ligën që kishte vendosur kundër meje, për të ma marrë [a]jetën time.

31 Por analet e etërve, madje të patriarkëve, lidhur me të drejtën e Priftërisë, Zoti, Perëndia im, i ruajti në duart e mia; si rrjedhim, një dituri për fillimin e krijimit dhe gjithashtu për [a]planetët e yjet, sikurse iu ishte bërë e njohur etërve, e kam ruajtur madje në këtë ditë dhe do të përpiqem t'i shkruaj disa nga këto gjëra në këtë anal, për përfitimin e pasardhësve të mi që do të vijnë pas meje.

KAPITULLI 2

Abrahami largohet nga Uri për të shkuar në Kanaan—Jehova i shfaqet atij në Haran—Të gjitha bekimet e ungjillit i premtohen farës së tij dhe nëpërmjet farës së tij të gjithëve—Ai shkon në Kanaan dhe më tej në Egjipt.

Tani Zoti Perëndi e bëri zinë e bukës të përhapet së tepërmi në tokën e Urit, aq shumë sa [a]Harani, vëllai im, vdiq; por [b]Terahu, ati im, përsëri jetonte në tokën e Urit të Kaldeasve.

2 Dhe ndodhi që unë, Abrahami, e mora [a]Sarain për grua dhe [b]Nahori, vëllai im, mori Milkahun për grua, e cila ishte bija e Haranit.

3 Tani Zoti më kishte [a]thënë mua: Abraham, dil jashtë nga vendi yt dhe nga farefisi yt e nga shtëpia e atit tënd, në një tokë që unë do të ta tregoj.

4 Si rrjedhim, unë e lashë tokën e [a]Urit të Kaldeasve, për të shkuar në tokën e Kanaanit; dhe mora Lotin, birin e vëllait tim, dhe gruan e tij, dhe Sarain, gruan time; dhe gjithashtu [b]ati im më ndoqi mua për në tokën që ne e quajtëm Haran.

5 Dhe zija e bukës u pakësua; dhe ati im qëndroi në Haran dhe banoi atje, pasi kishte shumë bagëti në Haran; dhe ati im iu kthye përsëri [a]idhujtarisë së tij, si rrjedhim ai mbeti në Haran.

6 Por unë, Abrahami, dhe [a]Loti, biri i vëllait tim, iu lutëm Zotit dhe Zoti m'u [b]shfaq mua e më tha: Çohu dhe merre Lotin

28*a* Mois. 6:5.
usH Libër i kujtimit.
30*a* Abr. 1:7.
31*a* Abr. 3:1–18.
2 1*a* Zan. 11:28.
b Zan. 11:24–26; 1 Kro. 1:26.
2*a* Zan. 11:29.
usH Sara.
b Zan. 11:27; 22:20–24.
3*a* Zan. 12:1; Vep. 7:1–3.
4*a* Neh. 9:7.
b Zan. 11:31–32.
5*a* Joz. 24:2.
6*a* usH Lot.
b Zan. 17:1.
usH Jezu Krisht—Ekzistenca e Krishtit para lindjes.

me vete; sepse unë kam si qëllim të të largoj prej Haranit dhe të të bëj një shërbestar për ta çuar [c]emrin tim në një [d]tokë të huaj, të cilën do t'ia jap farës tënde pas teje për një zotërim të përjetshëm, kur ata t'i binden zërit tim.

7 Sepse unë jam Zoti, Perëndia yt; unë banoj në qiell; toka është [a]stoli i këmbëve të mia; unë e shtrij dorën time mbi det dhe ai i bindet zërit tim; unë i bëj erën dhe zjarrin të jenë [b]koçia ime; unë u them maleve—Largohuni këtej—dhe vini re, ata merren prej një vorbulle ere menjëherë, papritur.

8 Unë quhem [a]Jehova dhe e [b]njoh mbarimin që nga fillimi; si rrjedhim dora ime do të jetë mbi ty.

9 Dhe unë do të bëj prej teje një komb të madhërishëm dhe do të të [a]bekoj jashtë mase, dhe do ta bëj emrin tënd të madh mes gjithë kombeve, dhe ti do të jesh një bekim për farën tënde pas teje, që në duart e tyre ata do ta mbajnë këtë shërbesë dhe [b]Priftëri për të gjitha kombet;

10 Dhe unë do t'i bekoj ata nëpërmjet emrit tënd; sepse të gjithë ata që e marrin këtë [a]Ungjill, do të quhen sipas emrit tënd e do të llogariten si [b]fara jote dhe do të ngrihen e do të të bekojnë ty, si [c]atin e tyre;

11 Dhe unë do t'i [a]bekoj ata që të bekojnë ty dhe do t'i mallkoj ata që të mallkojnë ty; dhe në ty (që është, në Priftërinë tënde) dhe në [b]farën tënde (që është, Priftëria jote), sepse unë të jap një premtim se kjo e [c]drejtë do të vazhdojë në ty dhe në farën tënde pas teje (që do të thotë, fara e drejtpërdrejtë ose fara e trupit) të gjitha familjet e tokës do të bekohen, madje me bekimet e Ungjillit, të cilat janë bekimet e shpëtimit, madje të jetës së përjetshme.

12 Tani, pasi Zoti ishte larguar së foluri me mua dhe e kishte larguar fytyrën e tij prej meje, unë thashë në zemrën time: Shërbëtori yt të ka [a]kërkuar me shumë zell; tani unë të kam gjetur;

13 Ti vërtet e dërgove engjëllin tënd për të më [a]çliruar nga perënditë e Elkenahut dhe unë do të bëj mirë t'i bindem zërit tënd, si rrjedhim, le të ngrihet shërbëtori yt dhe të largohet në paqe.

14 Kështu unë, Abrahami, u largova sikurse Zoti më kishte thënë, dhe Loti me mua; dhe unë, Abrahami, isha [a]gjashtë-

6*c* Zan. 12:2–3; Abr. 1:19.
d Zan. 13:14–15; 17:8; Eks. 33:1.
USH Tokë e premtuar.
7*a* 1 Ne. 17:39; DeB 38:17.
b Isa. 66:15–16.
8*a* USH Jehova.
b USH Gjithëdijshëm (i).
9*a* 1 Ne. 17:40; 2 Ne. 29:14; 3 Ne. 20:27; Morm. 5:20.
USH Abraham—Fara e Abrahamit.
b DeB 84:17–19; Mois. 6:7.
USH Priftëri Melkizedeke.
10*a* Gal. 3:7–9.
b Zan. 13:16; Gal. 3:29; 2 Ne. 30:2.
c USH Patriark, patriarkal.
11*a* USH Besëlidhje e Abrahamit.
b Isa. 61:9.
c USH Parëbirni; Izrael; Priftëri.
12*a* DeB 88:63.
13*a* Abr. 1:15–17.
14*a* Zan. 12:4–5.

dhjetë e dy vjeç kur u largova nga Harani.

15 Dhe mora [a]Sarain, që e mora për grua kur isha në [b]Ur, në Kaldea, dhe Lotin, djalin e vëllait tim, dhe gjithë pasurinë tonë që e kishim mbledhur, dhe shpirtrat që kishim [c]fituar në Haran dhe u nisëm për udhë për në tokën e [d]Kanaanit dhe banuam në çadra ndërkohë që ishim në udhë;

16 Si rrjedhim, përjetësia ishte mbulesa jonë dhe [a]shkëmbi ynë e shpëtimi ynë, ndërsa udhëtonim nga Harani nëpërmjet rrugës së Jershonit, për të shkuar në tokën e Kanaanit.

17 Tani unë, Abrahami, ndërtova një [a]altar në tokën e Jershonit dhe i bëra flijim Zotit e u luta që [b]zija e bukës të mund të largohej prej shtëpisë së atit tim, që ata të mos shkatërroheshin.

18 Dhe më pas ne kaluam nga Jershoni nëpërmjet tokës për në vendin e Sikemit; ai ishte i vendosur në pllajat e Morehut dhe ne tashmë kishim ardhur në kufijtë e tokës së [a]Kanaanitëve dhe unë ofrova [b]flijim atje, në pllajat e Morehut, dhe i thirra Zotit me plot zell, sepse ne tashmë kishim ardhur në tokën e këtij kombi idhujtar.

19 Dhe Zoti m'u shfaq në përgjigje të lutjeve të mia dhe më tha: Farës tënde do t'ia jap këtë [a]tokë.

20 Dhe unë, Abrahami, u ngrita nga vendi i altarit që ia kisha ndërtuar Zotit, dhe u largova që atje për në një mal në lindje të [a]Bethelit dhe e ngrita çadrën time atje, me Bethelin në perëndim dhe [b]Hain në lindje; dhe atje i ndërtova një altar tjetër Zotit dhe i bëra [c]thirrje përsëri emrit të Zotit.

21 Dhe unë, Abrahami, udhëtova, duke vazhduar akoma drejt jugut; dhe pati një vazhdim të zisë së bukës në tokë; dhe unë, Abrahami, vendosa të zbres në Egjipt, për të banuar atje, sepse zija e bukës u bë më e rëndë.

22 Dhe ndodhi që, kur u afrova pranë hyrjes në Egjipt, Zoti më tha: Vër re, [a]Sarai, gruaja jote, është një grua shumë e pashme në pamje;

23 Si rrjedhim, do të ndodhë, kur Egjiptianët ta shohin atë, ata do të thonë—Ajo është gruaja e tij; dhe ata do të të vrasin ty, por do ta ruajnë atë të gjallë; si rrjedhim, sigurohuni që të veproni sipas kësaj mënyre të urtë:

24 Ajo duhet t'u thotë Egjiptianëve se është motra jote dhe shpirti yt do të jetojë.

25 Dhe ndodhi që unë, Abrahami, i tregova Sarait, gruas sime, gjithçka që Zoti më kishte thënë—Si rrjedhim, thuaju

15*a* USH Sara.
b USH Ur.
c USH Kthim, kthyer (i).
d USH Kanaan, kanaanitë.
16*a* USH Shkëmb.
17*a* USH Altar.
b Abr. 1:29.
18*a* Zan. 12:6.
b USH Sakrificë.
19*a* Zan. 13:12–15; 17:8; Eks. 3:1–10; Num. 34:2.
USH Tokë e premtuar.
20*a* USH Bethel.
b Zan. 13:3–4.
c Zan. 12:8.
22*a* Zan. 12:11–13.

atyre, të lutem, se je motra ime, që të jetë mirë me mua për hirin tënd, dhe shpirti im do të jetojë për shkakun tënd.

KAPITULLI 3

Abrahami mëson për diellin, hënën dhe yjet nëpërmjet Urimit dhe Thumimit—Zoti i zbulon atij natyrën e përjetshme të shpirtrave—Ai mëson për jetën paratokësore, parashugurimin, Krijimin, zgjedhjen e një Shëlbuesi dhe gjendjen e dytë të njeriut.

Dhe unë, Abrahami, pata [a]Urimin dhe Thumimin, të cilat Zoti, Perëndia im, m'i kishte dhënë në Ur të Kaldeasve;

2 Dhe unë pashë [a]yjet që ishin shumë të mëdhenj dhe se një prej tyre ishte më i afërti me fronin e Perëndisë; dhe kishte shumë yje të mëdhenj që ishin pranë tij;

3 Dhe Zoti më tha: Këta janë yjet qeverisës; dhe emri i të madhit është [a]Kolob, ngaqë është pranë meje, sepse unë jam Zoti, Perëndia yt: Unë e kam vënë këtë për të qeverisur të gjithë ata që i përkasin të njëjtit rend, sikurse ai në të cilin ti qëndron.

4 Dhe Zoti më tha, me anë të Urimit dhe Thumimit, se Kolobi ishte sipas mënyrës së Zotit, në përputhje me kohët dhe stinët e tij në rrotullimet e tij; që një rrotullim ishte një [a]ditë për Zotin, sipas mënyrës së llogaritjes së tij, ajo duke qenë një mijë [b]vjet sipas kohës së caktuar në atë ku ti qëndron. Kjo është llogaritja e kohës së Zotit, në përputhje me llogaritjen e Kolobit.

5 Dhe Zoti më tha: Planeti që është drita më e vogël, më e vogël sesa ajo që do të sundojë ditën, madje i cili do të sundojë natën, është mbi atë ose më i madh se ai mbi të cilin ti qëndron, përsa i përket llogaritjes së kohës, sepse ai lëviz në një rend më të ngadaltë; kjo është siç duhet, sepse ai qëndron mbi tokën në të cilën ti qëndron, si rrjedhim llogaritja e kohës së tij nuk është aq shumë sa numri i ditëve dhe i muajve, dhe i viteve të saj.

6 Dhe Zoti më tha: Tani, Abraham, këto [a]dy fakte ekzistojnë, vër re, sytë e tu e shohin atë; ty të është dhënë të dish kohët e llogaritjes dhe kohën e caktuar, po, kohën e caktuar të tokës mbi të cilën qëndron dhe kohën e caktuar të dritës më të madhe, që caktohet për të sunduar ditën, dhe kohën e caktuar të dritës më të vogël, që caktohet për të sunduar natën.

7 Tani koha e caktuar e dritës më të vogël është një kohë më e gjatë, përsa i përket llogaritjes së saj, sesa llogaritja e kohës së tokës mbi të cilën ti qëndron.

8 Dhe aty ku këto dy fakte ekzistojnë, do të ketë një fakt tjetër mbi ta, që është, do të

3 1*a* Eks. 28:30; Mosia 8:13; 28:13–16; JS—H 1:35.
usH Urim dhe Thumim.
2*a* Abr. 1:31.
3*a* Shih Faksimilen Nr. 2, fig. 1–5.
usH Kolob.
4*a* Abr. 5:13.
b Psa. 90:4; 2 Pj. 3:8.
6*a* Abr. 3:16–19.

ketë një planet tjetër llogaritja e kohës së të cilit do të jetë akoma më e gjatë;

9 Dhe kështu do të jetë llogaritja e kohës së një planeti mbi tjetrin, derisa të mund t'i afrohesh Kolobit, Kolob i cili është sipas llogaritjes së kohës së Zotit; Kolob i cili vendoset pranë fronit të Perëndisë për të qeverisur të gjithë ata planetë që i përkasin të njëjtit [a]rend, sikurse ai në të cilin ti qëndron.

10 Dhe të është dhënë ty të dish kohën e caktuar për gjithë yjet që caktohen të japin dritë, derisa të vish pranë fronit të Perëndisë.

11 Kështu unë, Abrahami, [a]fola me Zotin, ballë për ballë, sikurse një njeri flet me një tjetër; dhe ai më tregoi për veprat që duart e tij i kishin bërë;

12 Dhe ai më tha: Biri im, biri im (dhe dora e tij u shtri), vër re, unë do të t'i tregoj të gjitha këto. Dhe ai e vuri dorën e tij mbi sytë e mi dhe unë i pashë ato gjëra që duart e tij i kishin bërë, të cilat ishin shumë; dhe ato u shumëzuan përpara syve të mi dhe unë nuk mund ta shihja fundin e tyre.

13 Dhe ai më tha: Ky është Shinehahu, që është dielli. Dhe ai më tha: Kokobi, që është yll. Dhe ai më tha: Olea, që është hëna. Dhe ai më tha: Kokaubeami, që personifikon yjet ose gjithë dritat e mëdha, të cilat ishin në kupën e qiellit.

14 Dhe ishte në kohën e natës kur Zoti m'i tha këto fjalë: Unë do të të [a]shumëzoj ty dhe [b]farën tënde pas teje, sikurse këta; dhe në qoftë se ti mund ta llogaritësh [c]numrin e kokrrizave të rërës, kështu do të jetë numri i farëve të tua.

15 Dhe Zoti më tha: Abraham, unë t'i tregoj këto gjëra përpara se të shkoni në Egjipt, që ju të mund t'i shpallni gjithë këto fjalë.

16 Në qoftë se dy gjëra ekzistojnë dhe njëra do të jetë mbi tjetrën, do të ketë gjëra më të mëdha mbi to; prandaj [a]Kolobi është më i madhi i të gjithë Kokaubeamëve që ti ke parë, sepse është më i afërti me mua.

17 Tani, në qoftë se ka dy gjëra, njëra mbi tjetrën, dhe hëna është mbi tokën, atëherë mund të jetë që një planet ose një yll mund të ekzistojë mbi të; dhe nuk ka asgjë që Zoti, Perëndia yt, do ta marrë për zemër për ta bërë, të cilën ai nuk do ta [a]bëjë.

18 Sidoqoftë, ai bëri yllin më të madh; në të njëjtën mënyrë, gjithashtu, nëse ka dy shpirtra dhe një prej tyre është më inteligjent se tjetri, përsëri këto dy shpirtra, pavarësisht se njëri është më inteligjent se tjetri, nuk kanë fillim; ata ekzistuan përpara, ata nuk do të kenë mbarim, ata do të ekzistojnë më

9*a* DeB 88:37–44.
11*a* Zan. 17:1; Num. 12:5–8.
14*a* Abr. 2:9.
b Zan. 13:16; DeB 132:30.
c Zan. 22:17; Ose. 1:10.
16*a* Abr. 3:3.
17*a* Job. 9:4–12.

NJË FAKSIMILE NGA LIBRI I ABRAHAMIT

Nr. 2

SHPJEGIM

Fig. 1. Kolobi, duke nënkuptuar krijimin e parë, më afër çelestialit ose vendbanimit të Perëndisë. I pari në qeverisje, i fundit përsa i përket matjes së kohës. Matja sipas kohës çelestiale, kohë çelestiale e cila e përfaqëson një ditë me një kubit. Një ditë në Kolob është e barabartë me një mijë vjet sipas matjes së kësaj toke, e cila thirret prej Egjiptianëve Jah-oh-eh.

Fig. 2. Qëndron pranë Kolobit, thirret nga Egjiptianët Oliblish, që është krijimi tjetër i madh qeverisës, pranë çelestialit ose vendit ku Perëndia banon; duke mbajtur çelësat e fuqisë gjithashtu, përsa u përket planetëve të tjerë; sikurse zbuluar nga Perëndia Abrahamit, ndërsa ai ofroi një flijim mbi altar, të cilin ia kishte ndërtuar Zotit.

Fig. 3. Bëhet për të përfaqësuar Perëndinë, duke u ulur në fronin e tij, i veshur me fuqi e autoritet; me një kurorë drite të përjetshme mbi kokën e tij; duke përfaqësuar gjithashtu fjalët e mëdha çelës të Priftërisë së Shenjtë, sikurse zbuluar Adamit në kopshtin e Edenit, sikurse gjithashtu Sethit, Noeut, Melkizedekut, Abrahamit dhe të gjithë atyre që iu zbulua Priftëria.

Fig. 4. I përgjigjet fjalës hebraishte Raukeejang, duke nënkuptuar hapësirën ose kupën e qiejve; gjithashtu një figurë numerike, në gjuhën egjiptiane duke nënkuptuar një mijë; i përgjigjet matjes së kohës së Oliblishit, që është i barabartë me Kolobin në rrotullimin e tij dhe në matjen e kohës së tij.

Fig. 5. Quhet në gjuhën egjiptiane Enish-go-on-dosh; ky është një nga planetët qeverisës gjithashtu dhe thuhet prej Egjiptianëve që është Dielli dhe e merr hua dritën e tij nga Kolobi nëpërmjet ndërmjetësisë së Kae-e-vanrashit, që është çelësi i madh ose, me fjalë të tjera, fuqia qeverisëse, që qeveris pesëmbëdhjetë planetë ose yje të tjerë të fiksuar, ashtu sikurse edhe Floeesen ose Hënën, Tokën dhe Diellin në rrotullimet e tyre vjetore. Ky planet e merr fuqinë e tij nëpërmjet ndërmjetësimit të Kli-flos-is-esit ose Hah-ko-kau-beamit, yjeve të përfaqësuar nga numrat 22 dhe 23, që e marrin dritën nga rrotullimet e Kolobit.

Fig. 6. Përfaqëson këtë tokë në të katër skajet e saj.

Fig. 7. Përfaqëson Perëndinë të ulur në fronin e tij, duke zbuluar nëpërmjet qiejve fjalët e mëdha çelës të Priftërisë; sikurse, gjithashtu, shenjën e Frymës së Shenjtë për Abrahamin, në formën e një pëllumbi.

Fig. 8. Përmban shkrime që nuk mund t'i zbulohen botës; por mund të merret në Tempullin e Shenjtë të Perëndisë.

Fig. 9. Nuk mund të zbulohet në kohën e tanishme.

Fig. 10. Gjithashtu.

Fig. 11. Gjithashtu. Në qoftë se bota mund t'i zbulojë këta numra, ashtu qoftë. Amen.

Figurat 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 dhe 21 do të jepen në kohën e duhur të Zotit.

Përkthimi i mësipërm jepet për aq sa ne kemi ndonjë të drejtë ta japim në kohën e tanishme.

pas, sepse janë [a]gnolaum, ose të përjetshëm.

19 Dhe Zoti më tha: Këto dy fakte ekzistojnë, se ka dy shpirtra, njëri duke qenë më inteligjent se tjetri; do të ketë një tjetër më inteligjent sesa ata; unë jam Zoti, Perëndia yt, unë jam [a]më inteligjent sesa të gjithë ata.

20 Zoti, Perëndia yt, dërgoi engjëllin e tij për të të [a]çliruar nga duart e priftit të Elkenahut.

21 Unë banoj në mes të gjithë atyre; unë tani, si rrjedhim, kam ardhur tek ti për të të shpallur [a]veprat që duart e mia kanë bërë, gjë që [b]urtësia ime i kapërcen të gjithë ata, sepse unë sundoj në qiejt lart dhe në tokën poshtë, plot urtësi dhe maturi, mbi të gjithë inteligjencat që sytë e tu kanë parë që nga fillimi; unë erdha në fillim në mes të të gjithë inteligjencave që ti ke parë.

22 Tani Zoti më kishte treguar mua, Abrahamit, [a]inteligjencat që u organizuan [b]përpara se bota të ishte; dhe mes gjithë këtyre kishte shumë [c]fisnikë dhe të mëdhenj;

23 Dhe Perëndia pa se këta shpirtra ishin të mirë dhe qëndroi mes tyre dhe ai tha: Këta unë do t'i bëj sunduesit e mi; sepse ai qëndroi mes atyre që ishin shpirtra dhe pa se ata ishin të mirë; dhe ai më tha: Abraham, ti je një prej tyre; ti u [a]zgjodhe përpara se të lindeshe.

24 Dhe atje qëndroi [a]një mes tyre, që ishte sikurse Perëndia, dhe ai u tha atyre që ishin me të: Ne do të zbresim, sepse ka hapësirë atje, dhe do të marrim prej këtyre materialeve [b]ne do të bëjmë një [c]tokë në të cilën këta të mund të banojnë;

25 Dhe ne do t'i [a]provojmë me këtë, për të parë nëse ata do t'i [b]bëjnë të gjitha gjërat që Zoti, Perëndia i tyre, do t'i urdhërojë;

26 Dhe ata që e ruajnë gjendjen e [a]parë, atyre do t'u shtohet; dhe ata që nuk e ruajnë gjendjen e parë, nuk do të kenë lavdi në të njëjtën mbretëri me ata që e ruajnë gjendjen e tyre të parë; dhe ata që e ruajnë gjendjen e tyre të [b]dytë, do të kenë [c]lavdi të shtuar mbi kokat e tyre përherë e përgjithmonë.

27 Dhe [a]Zoti tha: Kë të dërgoj? Dhe njëri u përgjigj sikurse [b]Biri i Njeriut: Ja ku jam, dërgomë mua. Dhe [c]tjetri u përgjigj e tha: Ja ku jam, dërgomë mua. Dhe Zoti tha: Do të dërgoj të parin.

18*a* Gnolaumi është një rishkrim i fjalës hebraike që do të thotë i përjetshëm.
19*a* Isa. 55:8–9.
usH Gjithëdijshëm (i).
20*a* Abr. 1:15.
21*a* DeB 88:45–47; Mois. 1:27–29.
b usH Urtësi.
22*a* usH Inteligjencë, inteligjenca.
b usH Këshill në qiell; Jetë para lindjes.
c DeB 138:55.
23*a* Isa. 49:1–5; Jer. 1:5.
usH Zgjedh, zgjodha, zgjedhur; Parashugurim.
24*a* usH Parëlindur (i).
b usH Krijoj, krijim.
c usH Tokë—Krijuar për njeriun.
25*a* DeB 98:12–14; 124:55.
usH Zgjedhje e lirë; Plan i shëlbimit.
b usH Bindje, bindur (i), bindem.
26*a* Jud. 1:6.
b usH Mortal.
c Tit. 1:2.
usH Lavdi.
27*a* usH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
b usH Jezu Krisht; Bir i Njeriut.
c Mois. 4:1–2.

28 Dhe [a]i dyti u egërsua dhe nuk e ruajti gjendjen e tij të parë; dhe, në atë ditë, [b]shumë e ndoqën atë.

KAPITULLI 4

Perënditë planifikojnë krijimin e tokës dhe të gjithë jetës në të—Planet e tyre për gjashtë ditët e krijimit paraqiten.

Dhe atëherë Zoti tha: Le të zbresim. Dhe ata zbritën në [a]fillim dhe ata, domethënë Perënditë, [b]organizuan dhe formuan qiejt e tokën.

2 Dhe toka, pasi u formua, ishte e zbrazët dhe e shkretuar, sepse ata nuk kishin formuar asgjë përveç tokës; dhe errësira mbretëroi mbi faqen e thellësisë dhe Shpirti i Perëndive [a]mbuloi faqen e ujërave.

3 Dhe ata (Perënditë) thanë: Le të ketë dritë; dhe pati dritë.

4 Dhe ata Perënditë e kuptuan dritën, sepse ajo ishte e shndritshme; dhe ata e ndanë dritën, ose e bënë atë të ndahej, nga errësira.

5 Dhe Perënditë e quajtën dritën Ditë dhe errësirën e quajtën Natë. Dhe ndodhi që nga mbrëmja deri në mëngjes e quajtën natë; dhe nga mëngjesi deri në mbrëmje e quajtën ditë; dhe kjo ishte e para, ose fillimi, i asaj që ata e quajtën ditë dhe natë.

6 Dhe Perënditë gjithashtu thanë: Le të ketë [a]hapësirë mes ujërave dhe ajo do të ndajë ujërat nga ujërat.

7 Dhe Perënditë e urdhëruan hapësirën, kështu që ajo i ndau ujërat që ishin nën hapësirën nga ujërat që ishin mbi hapësirën; dhe ishte kështu, madje siç urdhëruan ata.

8 Dhe Perënditë e quajtën hapësirën [a]Qiell. Dhe ndodhi që ishte nga mbrëmja në mëngjes që ata e quajtën natë, dhe ndodhi që ishte nga mëngjesi në mbrëmje që ata e quajtën ditë; dhe kjo ishte [b]koha e dytë që ata e quajtën natë dhe ditë.

9 Dhe Perënditë urdhëruan, duke thënë: Le të mblidhen [a]ujërat nën qiell së bashku në [b]një vend dhe le të dalë toka e thatë; dhe ishte kështu, siç urdhëruan ata;

10 Dhe Perënditë e quajtën vendin e thatë Tokë; dhe mbledhjen së bashku të ujërave, e quajtën ata [a]Ujëra të Mëdha; dhe Perënditë panë se ato u bindën.

11 Dhe Perënditë thanë: Le ta përgatisim tokën për të sjellë [a]bar, barishten për të prodhuar farë, pemën frutore për të prodhuar frute sipas llojit të saj, farë e cila vetë prodhon sipas ngjashmërisë së saj mbi tokë; dhe ishte kështu, madje siç urdhëruan ata.

12 Dhe Perënditë organizuan tokën për të sjellë bar nga fara e vet dhe barishten për të sjellë

28 *a* USH Djall.
b USH Bij të humbjes.
4 1 *a* Zan. 1:1; Mois. 2:1.
b USH Krijoj, krijim.
2 *a* Zan. 1:2; Mois. 2:2.
6 *a* Zan. 1:4–6; Mois. 2:4.
8 *a* USH Qiell.
b Zan. 1:8.
9 *a* Amo. 9:6; Mois. 2:7.
b Zan. 1:9.
10 *a* Zan. 1:10; Abr. 4:22.
11 *a* Zan. 1:11–12; Mois. 2:11–12.

barishte nga fara e saj, duke prodhuar farë sipas llojit të saj; dhe tokën për të prodhuar pemën nga fara e saj, duke prodhuar frut, fara e të cilit mund të sillte vetëm njësoj si vetvetja, sipas llojit të saj; dhe Perënditë panë se ato iu bindën.

13 Dhe ndodhi që ata i numëruan ditët; nga mbrëmja në mëngjes e quajtën natë; dhe ndodhi, që nga mëngjesi në mbrëmje ata e quajtën ditë; dhe ishte periudha e tretë.

14 Dhe Perënditë organizuan [a]dritat në hapësirën e qiellit dhe i bënë ato të ndajnë ditën nga nata; dhe i organizuan ato për të qenë për shenja e për stinë dhe për ditë e për vite;

15 Dhe i organizuan ato të jenë për drita në hapësirën e qiellit, për t'i dhënë dritë tokës; dhe ishte kështu.

16 Dhe Perënditë organizuan dy dritat e mëdha, [a]dritën më të madhe për të sunduar ditën dhe dritën më të vogël për të sunduar natën; me dritën më të vogël ata vendosën yjet gjithashtu;

17 Dhe Perënditë i vendosën ato në hapësirën e qiejve, për të dhënë dritë mbi tokë dhe për të sunduar mbi ditën e mbi natën dhe për të bërë të ndahet drita nga errësira.

18 Dhe Perënditë i vëzhguan këto gjëra të cilat i kishin urdhëruar, derisa ato u bindën.

19 Dhe ndodhi që ishte nga mbrëmja në mëngjes që ishte natë; dhe ndodhi që ishte nga mëngjesi në mbrëmje që ishte ditë; dhe ishte periudha e katërt.

20 Dhe Perënditë thanë: Le t'i përgatisim ujërat për të sjellë me shumicë krijesat lëvizëse që kanë jetë; dhe shpendët që të mund të fluturojnë mbi tokë në hapësirën e hapur të qiellit.

21 Dhe Perënditë i përgatitën ujërat që ato të mund të sillnin [a]balena të mëdha dhe çdo krijesë të gjallë që lëviz, të cilën ujërat duhej ta sillnin me shumicë sipas llojit të tyre; dhe çdo shpend me krahë sipas llojit të tyre. Dhe Perënditë panë se ata do të bindeshin dhe se plani i tyre ishte i mirë.

22 Dhe Perënditë thanë: Ne do t'i bekojmë ata e do t'i bëjmë të jenë të frytshëm dhe të shumohen e të mbushin ujërat në dete ose [a]ujërat e mëdha; dhe t'i bëjmë shpendët të shumohen në tokë.

23 Dhe ndodhi që ishte nga mbrëmja deri në mëngjes që ata e quajtën natë; dhe ndodhi që ishte nga mëngjesi deri në mbrëmje që ata e quajtën ditë; dhe ajo ishte periudha e pestë.

24 Dhe [a]Perënditë e përgatitën tokën për të sjellë krijesat e gjalla sipas llojit të tyre, gjedhët e rrëshqanorët dhe bishat e tokës sipas llojit të tyre; dhe ishte kështu, sikurse kishin thënë ata.

25 Dhe Perënditë e organizuan tokën për të sjellë bishat sipas llojit të tyre dhe gjedhët sipas llojit të tyre e çdo gjë që zvarritet mbi tokë sipas llojit të saj; dhe

14*a* DeB 88:7–11.
16*a* Zan. 1:16.
21*a* Zan. 1:21; Mois. 2:21.
22*a* Abr. 4:10.
24*a* USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.

Perënditë panë se ata do të bindeshin.

26 Dhe Perënditë u [a]këshilluan mes tyre dhe thanë: Le të zbrezim e të [b]formojmë njeriun sipas [c]shëmbëlltyrës sonë, sipas ngjashmërisë sonë; dhe ne do t'u japim atyre zotërim mbi peshqit e detit dhe mbi shpendët e ajrit, dhe mbi gjedhët, dhe mbi gjithë tokën, dhe mbi çdo rrëshqanor që zvarritet në tokë.

27 Kështu [a]Perënditë zbritën për të organizuar njeriun sipas shëmbëlltyrës së tyre, në shëmbëlltyrën e Perëndive për ta formuar atë, mashkull dhe femër për t'i formuar ata.

28 Dhe Perënditë thanë: Ne do t'i bekojmë. Dhe Perënditë thanë: Ne do t'i bëjmë të jenë të frytshëm dhe të shumëzohen e të mbushin tokën, dhe ta nënshtrojnë atë e të kenë zotërim mbi peshqit e detit dhe mbi shpendët e ajrit, dhe mbi çdo gjë të gjallë që lëviz mbi tokë.

29 Dhe Perënditë thanë: Vini re, ne do t'iu japim çdo bimë që jep fruta, që do të vijë mbi faqen e tërë tokës, dhe çdo pemë që do të ketë frut mbi të; po, frutin e pemës duke prodhuar farë për to, do ta japim; ai do të jetë për [a]ushqimin e tyre.

30 Dhe çdo bishe të tokës dhe çdo shpendi të ajrit, dhe çdo krijese që zvarritet mbi tokë, vini re, ne do t'u japim jetë e gjithashtu do t'iu japim çdo bimë të gjelbër për ushqim dhe të gjitha këto gjëra do të organizohen kështu.

31 Dhe Perënditë thanë: Ne do të bëjmë gjithçka që kemi thënë dhe do t'i organizojmë ato; dhe vini re, ato do të jenë shumë të bindura. Dhe ndodhi që ishte nga mbrëmja deri në mëngjes që ata e quajtën natë; dhe ndodhi që ishte nga mëngjesi deri në mbrëmje që ata e quajtën ditë; dhe ata numëruan [a]periudhën e gjashtë.

KAPITULLI 5

Perënditë e përfundojnë planifikimin e tyre për krijimin e të gjitha gjërave—Ata bëjnë të ndodhë Krijimi sipas planeve të tyre—Adami i vë emër çdo krijese të gjallë.

Dhe kështu ne do të përfundojmë qiejt dhe tokën dhe të gjithë banorët e tyre.

2 Dhe Perënditë thanë mes tyre: Në [a]periudhën e shtatë ne do ta mbarojmë veprën tonë, për të cilën jemi këshilluar; dhe ne do të pushojmë në periudhën e shtatë nga gjithë puna jonë, për të cilën jemi këshilluar.

3 Dhe Perënditë përfunduan në periudhën e shtatë, ngaqë në periudhën e shtatë ata do të [a]pushonin nga të gjitha punët e tyre, të cilat ata (Perënditë) u këshilluan midis tyre t'i kryenin; dhe e [b]shenjtëruan atë. Dhe kështu ishin vendimet e tyre në

26*a* USH Këshillë.
b USH Njeri, njerëz.
c Mois. 6:8–10.
27*a* Zan. 1:26–27; Abr. 5:7.
29*a* Zan. 1:29–30.
31*a* Eks. 31:17.
5 2*a* USH Ditë e shabatit.
3*a* Eks. 20:8–11; Mosia 13:16–19.
b DeB 77:12.

kohën që ata u këshilluan me njëri-tjetrin, për të formuar qiejt dhe tokën.

4 Dhe Perënditë zbritën dhe formuan këto, brezat e qiejve dhe të tokës, kur ata u formuan në ditën që Perënditë formuan tokën dhe qiejt,

5 Në përputhje me gjithë atë që kishin thënë lidhur me çdo bimë të fushës [a]përpara se të ishte në tokë dhe me çdo barishte të fushës përpara se të rritej; sepse Perënditë nuk kishin bërë të binte shi mbi tokë, kur u këshilluan t'i bënin ato, dhe nuk kishin formuar njeri për të lëruar tokën.

6 Por u ngrit një avull nga toka dhe e ujiti tërë faqen e dheut.

7 Dhe [a]Perënditë e formuan njeriun nga [b]pluhuri i dheut dhe e morën [c]shpirtin e tij (domethënë, shpirtin e njeriut) dhe e vendosën në të; dhe i frynë në vrimat e hundës së tij frymën e jetës dhe njeriu u bë një [d]shpirt i gjallë.

8 Dhe Perënditë mbollën një kopsht, në lindje të [a]Edenit, dhe atje e vunë njeriun, shpirtin e të cilit e kishin vënë në trupin që kishin formuar.

9 Dhe nga toka Perënditë bënë të rritej çdo pemë që është e kënaqshme për pamjen dhe e mirë për ushqim; [a]pemën e jetës, gjithashtu, në mes të kopshtit dhe pemën e dijes të së mirës dhe të së keqes.

10 Kishte një lumë që dilte nga Edeni, për të ujitur kopshtin, dhe prej andej fillonte dhe ndahej në katër pjesë.

11 Dhe Perënditë e morën njeriun dhe e vunë në kopshtin e Edenit, për ta veshur dhe për ta ruajtur atë.

12 Dhe Perënditë e urdhëruan njeriun, duke thënë: Nga çdo pemë e kopshtit mund të hash lirisht.

13 Por nga pema e dijes të së mirës dhe të së keqes, nuk do të hash; sepse në kohën që ha prej saj, ti me siguri do të vdesësh. Tani unë, Abrahami, e pashë se ajo ishte sipas [a]kohës së Zotit, që ishte sipas kohës së [b]Kolobit; sepse deri në atë kohë Perënditë nuk ia kishin caktuar Adamit llogaritjen e tij.

14 Dhe Perënditë thanë: Le të bëjmë një ndihmëse të përshtatshme për burrin, sepse nuk është mirë që burri të jetë i vetëm, si rrjedhim ne do të formojmë një ndihmëse të përshtatshme për të.

15 Dhe Perënditë shkaktuan një gjumë të thellë të binte mbi [a]Adamin; dhe ai fjeti dhe ata morën një prej brinjëve të tij dhe e mbyllën mishin në vendin e saj;

16 Dhe nga brinja që Perënditë kishin marrë nga burri, formuan një [a]grua dhe ia sollën atë burrit.

17 Dhe Adami tha: Kjo ishte kockë prej kockave të mia dhe

5*a* USH Krijim shpirtëror.
7*a* Abr. 4:26–31.
b Mois. 4:25; 6:59.
c Zan. 2:7; DeB 93:33.
USH Jetë para lindjes; Shpirt.
d USH Shpirt.
8*a* USH Eden.
9*a* USH Pemë e jetës.
13*a* 2 Pj. 3:8.
b Abr. 3:2–4. USH Kolob.
15*a* USH Adam.
16*a* USH Evë.

NJË FAKSIMILE NGA LIBRI I ABRAHAMIT

Nr. 3

SHPJEGIM

Fig. 1. Abrahami i ulur në fronin e Faraonit, për shkak të mirësisë së mbretit, me një kurorë mbi kokë, duke përfaqësuar Priftërinë, si simbol i Presidencisë së madhe të Qiellit; me skeptrin e drejtësisë dhe të gjykimit në dorë.

Fig. 2. Mbreti Faraon, emri i të cilit jepet në shkronjat mbi kokën e tij.

Fig. 3. Përfaqëson Abrahamin në Egjipt, sikurse jepet në figurën 10 të Faksimiles Nr. 1.

Fig. 4. Princi i Faraonit, mbreti i Egjiptit, sikurse shkruhet mbi dorën.

Fig. 5. Shulemi, një nga kamerierët kryesorë të mbretit, siç përfaqësohet nga shkronjat mbi dorën e tij.

Fig. 6. Olimlahu, një skllav që i përket princit.

Abrahami po shpjegon parimet e astronomisë në oborrin e mbretit.

mish prej mishit tim; tani ajo do të quhet Grua, sepse u nxor prej njeriut;

18 Prandaj do ta lërë një burrë atin dhe nënën e tij e do të [a]kapet pas gruas së tij dhe ata do të jenë [b]një mish.

19 Dhe ata të dy ishin lakuriq, burri dhe gruaja e tij, dhe nuk kishin turp.

20 Dhe nga dheu Perënditë formuan çdo bishë të fushës e çdo shpend të ajrit dhe i sollën tek Adami për të parë se si do t'i quante ato; dhe çfarëdo që Adami e quante çdo krijesë të gjallë, ai do të ishte emri i saj.

21 Dhe Adami u vuri emër të gjitha kafshëve, shpendëve të ajrit, çdo bishe të fushës; dhe për Adamin, u gjet një ndihmëse e përshtatshme për të.

18*a* DeB 42:22; 49:15–16.
b USH Martesë, martoj.

Joseph Smith—Mateu

Pjesë e shkëputur nga përkthimi i Biblës, sikurse iu zbulua Joseph Smith Profetit në 1831-in: Mateu 23:39 dhe kapitulli 24.

Jezusi parashikon shkatërrimin e afërt të Jeruzalemit—Ai gjithashtu flet për ardhjen e dytë të Birit të Njeriut dhe shkatërrimin e të ligjve.

SEPSE unë po ju them se nuk do të më shihni më tani e tutje dhe nuk do ta dini se unë jam ai për të cilin u shkrua nga profetët, derisa të thoni: I bekuar qoftë ai që [a]vjen në emër të Zotit, në retë e qiellit, dhe të gjithë engjëjt e shenjtë me të. Atëherë dishepujt e tij e kuptuan se ai do të vinte përsëri në tokë, pasi të përlëvdohej dhe të kurorëzohej në të djathtën e [b]Perëndisë.

2 Dhe Jezusi doli dhe po largohej nga tempulli; dhe dishepujt e tij erdhën tek ai, për ta dëgjuar atë, duke thënë: Mësues, na trego lidhur me ndërtesat e tempullit, ashtu sikurse ke thënë—Ato do të rrënohen dhe do t'ju lihen të shkreta.

3 Dhe Jezusi u tha atyre: A nuk i shikoni të gjitha këto gjëra dhe nuk i kuptoni ato? Në të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet, mbi këtë tempull, asnjë [a]gur mbi gur që nuk do të rrënohet.

4 Dhe Jezusi i la ata dhe shkoi në [a]malin e Ullinjve. Dhe kur ai u ul në malin e Ullinjve, dishepujt iu afruan mënjanë, duke i thënë: Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra që ke thënë lidhur me shkatërrimin e tempullit dhe të Judenjve; dhe cila është [b]shenja e [c]ardhjes sate dhe e [d]mbarimit të botës ose shkatërrimit të të [e]ligjve, që është mbarimi i botës?

5 Dhe Jezusi iu përgjigj dhe u tha atyre: Ruhuni se mos ju mashtron ndokush;

6 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim, duke thënë—Unë jam Krishti—dhe do të mashtrojnë shumë njerëz;

7 Atëherë do t'ju dorëzojnë në [a]mundime e do t'ju vrasin dhe të gjitha kombet do t'ju [b]urrejnë për shkak të emrit tim;

8 Dhe atëherë shumë do të skandalizohen dhe do ta tradhëtojnë njëri-tjetrin, dhe do ta urrejnë njëri-tjetrin;

9 Dhe do të dalin shumë profetë të rremë dhe do të mashtrojnë shumë njerëz;

10 Dhe ngaqë paudhësia do të shumohet, shumëkujt do t'i ftohet [a]dashuria;

11 Por ai që do të ngulmojë dhe nuk mposhtet, do të shpëtohet.

1 1*a* Mt. 26:64; Vep. 1:11.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
3*a* Llu. 19:44.
4*a* USH Ullinj(ve), mal i.
b Llu. 21:7–36; DeB 45:16–75.
USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme; Shenja të kohërave.
c USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
d USH Botë—Fundi i botës.
e Mal. 4:1; DeB 133:64–74.
USH Lig (i), ligësi.
7*a* 1 Pj. 4:12–14.
b USH Përndjek, përndjekje.
10*a* DeB 45:27.

12 Kur të shihni, pra, [a]neverinë e shkretimit, të thënë nga [b]Daniel profeti, lidhur me shkatërrimin e [c]Jeruzalemit, atëherë do të qëndroni në [d]vendin e shenjtë; kush lexon le ta kuptojë atë.

13 Atëherë ata që janë në Jude, le të ikin ndër [a]male;

14 Kush ndodhet mbi taracën e shtëpisë, të mos kthehet për të marrë diçka në shtëpinë e vet;

15 Dhe kush është ndër ara, të mos kthehet për të marrë rrobat e tij;

16 Dhe mjerë gratë që janë [a]shtatzanë dhe ato që u japin gji fëmijëve në ato ditë;

17 Prandaj, lutjuni Zotit që ikja juaj të mos ndodhë në dimër, as në ditën e Shabatit;

18 Sepse atëherë, në ato ditë, do të ketë një mundim aq të madh të [a]Judenjve dhe banorëve të [b]Jeruzalemit, sa nuk është dërguar më parë mbi Izraelin, nga Perëndia, që nga fillimi i mbretërisë së tyre deri më sot; jo, as nuk do të dërgohet më kurrë mbi Izraelin.

19 Të gjitha këto gjëra që kanë rënë mbi ta, janë vetëm fillimi i hidhërimeve që do të vijnë mbi ta.

20 Dhe po të mos shkurtoheshin ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtonte; por për hir të të zgjedhurve, sipas besëlidhjes, ato ditë do të shkurtohen.

21 Vini re, këto gjëra unë jua kam thënë lidhur me Judenjtë; dhe përsëri, pas mundimit të atyre ditëve, që do të vijë mbi Jeruzalemin, në qoftë se dikush do t'ju thotë: Ja, Krishti është këtu, ose atje, mos i besoni;

22 Sepse në ato ditë gjithashtu do të ngrihen Krishtër të rremë e profetë të rremë dhe do të tregojnë shenja të mëdha dhe mrekulli, të tilla aq sa t'i mashtrojnë, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit, që janë të zgjedhurit sipas besëlidhjes.

23 Vini re, unë jua them këto gjëra për hir të të [a]zgjedhurve; dhe gjithashtu ju do të dëgjoni për [b]luftëra dhe ushtima luftërash; ruhuni të mos shqetësoheni, sepse të gjitha këto duhet të ndodhin; por ende mbarimi nuk ka ardhur.

24 Vini re, unë jua kam thënë përpara;

25 Si rrjedhim, në qoftë se ju thonë: Ja, ai është në shkretëtirë, mos shkoni atje. Ja, është në dhomat e fshehta; mos e besoni;

26 Sepse, si drita e mëngjesit që vjen nga [a]lindja dhe shkëlqen deri në perëndim, dhe e mbulon të gjithë tokën, kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të Njeriut.

27 Dhe tani ju tregoj një shëmbëlltyrë. Vini re, ku të jetë kërma, atje do të mblidhen së bashku shqiponjat; po kështu do të [a]mblidhen të zgjedhurit e mi nga të katër skajet e tokës.

12*a* Dan. 12:11.
b USH Daniel.
c USH Jeruzalem.
d DeB 101:22–25.
13*a* DeB 133:13.
16*a* Llu. 23:29–30.
18*a* USH Judenj.
b Zak. 12; 14:1–5.
23*a* USH Zgjedhur(it) të.
b DeB 45:26.
26*a* Eze. 43:2.
27*a* USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.

28 Dhe ata do të dëgjojnë për luftëra dhe ushtima luftërash.
29 Vini re, unë flas për hir të të zgjedhurve të mi; sepse do të ngrihet kombi kundër kombit dhe mbretëria kundër mbretërisë; do të ketë [a]zi buke dhe murtajë, dhe tërmete në vende të ndryshme.
30 Dhe përsëri, duke qenë se paudhësia do të shumohet, dashuria e njerëzve do të ftohet; po ai që nuk do të dorëzohet, do të shpëtohet.
31 Dhe përsëri, ky Ungjill i Mbretërisë do të predikohet në të gjithë [a]botën si dëshmi për të gjitha kombet, dhe atëherë do të vijë mbarimi ose shkatërrimi i të ligjve;
32 Dhe përsëri, fëlliqësia e shkretimit, e folur nga Daniel profeti, do të përmbushet.
33 Dhe fill pas mundimit të atyre ditëve, [a]dielli do të erret dhe hëna nuk do ta japë dritën e vet, dhe yjet do të bien nga qielli, dhe fuqitë e qiejve do të tronditen.
34 Në të vërtetë, unë ju them se ky brez, në të cilin këto gjëra do të shfaqen, nuk do të kalojë derisa të gjitha ato që ju kam thënë, të realizohen.
35 Megjithatë, dita do të vijë, që qielli dhe toka do të kalojnë; përsëri [a]fjalët e mia nuk do të kalojnë, por do të përmbushen.
36 Dhe, siç ju kam thënë më parë, fill pas [a]mundimit të atyre ditëve, dhe fuqitë e qiejve do të tronditen, atëherë do të shfaqet shenja e Birit të Njeriut në qiell dhe atëherë do të mbajnë zi të gjitha fiset e tokës; dhe ata do ta shohin Birin e Njeriut duke [b]ardhur në retë e qiellit, me fuqi dhe lavdi të madhe;
37 Dhe kushdo që e mbledh [a]fjalën time si thesar, nuk do të mashtrohet, sepse Biri i Njeriut do të vijë dhe ai do t'i dërgojë [b]engjëjt e vet përpara tij me tingullin e fuqishëm të një borie dhe ata do ta [c]mbledhin së bashku pjesën e mbetur të të zgjedhurve të tij nga të katër erërat, nga një skaj i qiellit te tjetri.
38 Tani mësoni një shëmbëlltyrë nga pema e [a]fikut—Kur tashmë degët e tij njomësohen dhe fillojnë të nxjerrin gjethe, ta dini se vera është fare afër;
39 Po kështu, të zgjedhurit e mi, kur t'i shohin të gjitha këto gjëra, do ta dinë se ai është afër, madje te dyert;
40 Por sa për atë ditë dhe orë, askush s'e [a]di; jo, as engjëjt e Perëndisë në qiell, por vetëm Ati im.
41 Por, ashtu siç ishte në ditët e [a]Noeut, kështu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të Njeriut;
42 Sepse do të jetë me ta ashtu si ishte në ditët përpara [a]përmbytjes; sepse deri në ditën që Noeu hyri në arkë, ata hanin

29*a* DeB 43:24–25.
31*a* Mt. 28:19–20.
33*a* Joe. 2:10; DeB 29:14.
35*a* DeB 1:38.
36*a* JS—M 1:18.
b USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.
37*a* USH Shkrime të shenjta.
b DeB 29:11–15.
c USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
38*a* DeB 35:16.
40*a* DeB 39:20–21; 49:7.
41*a* Zan. 6:5.
42*a* USH Përmbytje në kohën e Noeut.

e pinin, martoheshin dhe martonin;

43 Dhe nuk dinin derisa erdhi përmbytja dhe i fshiu të gjithë; kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të Njeriut.

44 Atëherë do të përmbushet siç është shkruar se, në [a]ditët e fundit, dy do të jenë në arë, njëri do të merret dhe tjetri do të [b]lihet;

45 Dy do të mbluajnë në mulli, një do të merret dhe tjetri do të lihet;

46 Dhe atë që i them njërit, ua them të gjithë njerëzve; [a]rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj.

47 Por dijeni këtë, nëse njeriu i mirë i shtëpisë ta kishte ditur në çfarë orë të natës do të vinte vjedhësi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të lejonte t'i shpërthehej shtëpia e tij, por do të ishte përgatitur.

48 Prandaj jini edhe ju gati, sepse në atë orë që nuk e mendoni, Biri i Njeriut vjen.

49 Cili, atëherë, është një shërbëtor [a]besnik e i mençur, që zotëria i tij e caktoi sundimtar përmbi shtëpiarët e vet, për t'u dhënë atyre ushqim në stinën e duhur?

50 Lum ai shërbëtor që zotëria i tij, kur të kthehet, e gjen duke bërë kështu; dhe në të vërtetë, unë ju them, ai do ta bëjë sundimtar mbi gjithë pasurinë e tij.

51 Por, në qoftë se ky shërbëtor i mbrapshtë thotë në zemrën e vet: Zotëria im e [a]vonon ardhjen e tij,

52 Dhe fillon t'i rrahë shokët e vet shërbëtorë dhe fillon të hajë e të pijë me pijanecët;

53 Zotëria i atij shërbëtori do të vijë në një ditë kur ai nuk e pret dhe në një orë që ai nuk e di,

54 Dhe do ta ndëshkojë rëndë dhe do t'ia caktojë pjesën e tij me hipokritët; atje do të ketë të qarë dhe [a]kërcëllimë dhëmbësh.

55 Dhe kështu vjen [a]mbarimi i të ligjve, sipas profecisë së Moisiut, që thotë: Ata do të dëbohen nga mesi i popullit; por ende nuk është mbarimi i tokës, por pas pak.

44*a* USH Ditë të fundit, ditë të mëvonshme.
b Zak. 13:8.
46*a* USH Ruaj, roje.
49*a* USH Besim.
51*a* DeB 45:26.
54*a* Mt. 8:12.
55*a* 2 Ne. 30:10; DeB 1:9–10; 29:17.
USH Botë—Fundi i botës.

Joseph Smith—Historia

PJESË TË SHKËPUTURA NGA HISTORIA E JOSEPH SMITH-IT, PROFETIT

History of the Church, vëllimi 1, kapitulli 1 deri në 5

Joseph Smith-i tregon për paraardhësit e tij, anëtarët e familjes dhe vendbanimet e tyre të hershme—Një shqetësim i pazakontë për fenë përhapet në New York-un perëndimor—Ai vendos të kërkojë urtësi sikurse udhëzohet nga Jakobi—Ati dhe Biri shfaqen dhe Joseph-i thirret në shërbesën e tij profetike. (Vargjet 1–20.)

PËR shkak të shumë artikujve që janë hedhur në qarkullim nga njerëz të prirur për keq e djallëzorë, lidhur me [a]ngritjen dhe përparimin e [b]Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, të cilat të gjitha janë krijuar nga autorët e tyre për të milituar kundër famës së saj si Kishë dhe përparimit të saj në botë, unë jam shtyrë ta shkruaj këtë histori, për të korrigjuar mendjen publike dhe për t'i vendosur të gjithë kërkuesit e së vërtetës në zotërim të fakteve, siç kanë ndodhur ato, në lidhje me mua dhe me Kishën, për aq sa unë i kam nën zotërimin tim fakte të tilla.

2 Në këtë histori unë do të paraqes ngjarje të ndryshme në lidhje me këtë Kishë, me vërtetësi dhe drejtësi, ashtu siç kanë ndodhur ose siç ekzistojnë tani, duke qenë tani [1838], viti i tetë i [a]organizimit të Kishës së përmendur.

3 [a]Unë u linda në vitin e Zotit tonë një mijë e tetëqind e pesë, në ditën e njëzetetretë të dhjetorit, në qytetin e Sharon-it, konteja Windsor, shteti i Vermont-it. . . . Ati im, [b]Joseph Smith Plaku, e la shtetin e Vermont-it dhe u vendos në Palmyra, konteja Ontario (tani Wayne), në shtetin e New York-ut, kur unë isha në vitin tim të dhjetë ose rreth dhjetë. Rreth katër vjet pas arritjes së atit tim në Palmyra, ai lëvizi me familjen e tij për në Manchester në të njëjtën konte të Ontario-s—

4 Familja e tij, e përbërë nga njëmbëdhjetë shpirtra, domethënë: ati im, [a]Joseph Smith-i; [b]nëna ime, Lucy Smith-i (emri i së cilës përpara martesës së saj ishte Mack, bija e Solomon Mack-ut); vëllai im, [c]Alvin-i (që vdiq më 19 nëntor 1823, në moshën 26 vjeçare), [d]Hyrum-i, unë vetë, [e]Samuel Harrison-i, William-i, Don Carlos-i; dhe

1 1*a* USH Rivendosje e ungjillit.
b USH Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.
2*a* DeB 20:1.
3*a* USH Smith, Joseph, i Riu.
b 2 Ne. 3:15.
4*a* USH Smith, Joseph, Plaku.
b USH Smith, Lucy Mack.
c DeB 137:5–6.
d USH Smith, Hyrum.
e USH Smith, Samuel H.

motrat e mia, Sophronia, Catherine dhe Lucy.

5 Diku rreth vitit të dytë të vendosjes sonë në Manchester, pati në vendin ku jetuam një gjallërim të pazakontë lidhur me temën e fesë. Ai filloi me metodistët, por shpejt u bë e përgjithshme midis të gjitha sekteve në atë krahinë të vendit. Në të vërtetë i tërë distrikti i vendit dukej nën ndikimin e tij dhe mori të mëdha u bashkuan me grupe të ndryshme fetare, të cilat krijuan jo pak ngatërresë dhe ndarje midis njerëzve, disa duke thirrur: "[a]Shih, këtu!" dhe të tjerë: "Shih, atje!" Disa shpallnin besimin metodist, disa presbiterian dhe disa baptist.

6 Sepse, pavarësisht nga dashuria e madhe që shprehnin besimtarët që bashkoheshin me këto besime të ndryshme në kohën e bashkimit të tyre, dhe nga zelli i madh i manifestuar nga shërbestarët përkatës, që ishin aktivë në krijimin dhe nxitjen e kësaj skene të jashtëzakonshme të ndjenjës fetare, me qëllim që gjithkush të kthehej në besim, sikurse u pëlqente ta quanin atë, duke i lejuar të bashkoheshin me cilin sekt të dëshironin; por kur besimtarët filluan të largohen, disa me një grup dhe disa me një tjetër, u duk se ndjenjat e mira në dukje, si të priftërinjve, edhe të të kthyerve, ishin më tepër të shtirura sesa të vërteta; pasi një skenë ngatërrese të madhe dhe ndjenjash të këqija pasoi—prifti duke u grindur kundër priftit dhe besimtari kundër besimtarit; kështu që të gjitha ndjenjat e tyre të mira për njëri-tjetrin, nëse kishin patur ndonjëherë, u humbën plotësisht në një [a]zënie fjalësh dhe ndeshje mendimesh.

7 Unë isha në këtë kohë në vitin tim të pesëmbëdhjetë. Familja e atit tim u njoh me besimin presbiterian dhe katër prej tyre u bashkuan me atë kishë, përkatësisht, nëna ime Lucy, vëllezërit e mi Hyrum e Samuel Harrison dhe motra ime Sophronia.

8 Gjatë kësaj kohe gjallërimi të madh mendja ime u nxit të mendonte seriozisht dhe nuk gjente rehati; por edhe pse ndjenjat e mia ishin të thella dhe shpesh të fuqishme, përsëri unë qëndrova larg nga të gjitha këto grupe, edhe pse i ndoqa disa prej mbledhjeve të tyre, sa herë që ma lejonte rasti. Me kalimin e kohës mendja ime u drejtua disi te sekti metodist dhe ndjeva njëfarë dëshire të bashkohesha me ta; por kaq e madhe ishte ngatërresa dhe grindja midis zotërimeve të ndryshme, sa ishte e pamundur për një njeri, të ri si unë dhe të pamësuar me njerëzit dhe gjërat, të arrija në njëfarë përfundimi se kush kishte të drejtë dhe kush ishte gabim.

9 Mendja ime herë pas here ishte shumë e shqetësuar, e thirrura dhe ulërima ishte kaq e madhe dhe pa pushim. Presbiterianët ishin më të vendosurit

5*a* Mt. 24:23.

6*a* USH Grindje.

kundër baptistëve e metodistëve dhe i përdornin të gjitha fuqitë e arsyes dhe të sofizmës për të provuar gabimet e tyre, ose, të paktën, t'i bënin njerëzit të mendonin se ata e kishin gabim. Nga ana tjetër, baptistët dhe metodistët, nga ana e tyre, ishin po aq të zellshëm në ndërmarrjen për themelimin e doktrinave të tyre dhe për t'i hedhur poshtë gjithë të tjerët.

10 Në mes të kësaj lufte fjalësh dhe ngatërrese opinionesh, unë shpesh thashë me vete: Çfarë duhet të bëhet? Cili nga të gjitha grupet ka të [a]drejtë; ose a janë që të gjithë së bashku gabim? Në qoftë se ndonjëri prej tyre kishte të drejtë, cili është ai dhe si do ta njoh unë atë?

11 Ndërsa unë po punoja nën vështirësitë ekstreme të shkaktuara nga grindjet midis këtyre grupeve të besimtarëve, një ditë po lexoja Letrën e Jakobit, kapitulli i parë dhe vargu i pestë, që thotë: *Në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, që u jep të gjithëve pa kursim dhe pa qortuar, dhe atij do t'i jepet*.

12 Kurrë ndonjë pjesë e shkrimit të shenjtë nuk erdhi më me fuqi në zemrën e një njeriu, sesa ky varg erdhi tek unë në këtë kohë. M'u duk se hyri me forcë të madhe në çdo ndjenjë të zemrës sime. Mendova për të herë pas here, duke e ditur që, nëse ndonjë njeriu i nevojitej urtësi nga Perëndia, mua më duhej; sepse nuk e dija se si të veproja dhe nëse nuk do të fitoja më shumë urtësi sesa kisha atëherë, unë nuk do ta dija kurrë; sepse mësuesit e fesë të sekteve të ndryshme i [a]kuptonin të njëjtat pjesë të shkrimit të shenjtë kaq ndryshe, sa ta shkatërronin gjithë besimin në zgjidhjen e një pyetjeje duke iu drejtuar [b]Biblës.

13 Me kalimin e kohës erdha në përfundimin se unë ose duhej të mbetesha në errësirë dhe ngatërresë, ose përndryshe duhej të bëja ashtu siç udhëzon Jakobi, që është, t'i kërkoja Perëndisë. Me kalimin e kohës arrita në përfundimin "[a]t'i kërkoja Perëndisë", duke përfunduar se, nëse ai u jepte urtësi atyre që iu mungonte urtësia dhe e jepte lirisht e pa qortuar, unë mund ta provoja.

14 Kështu, në përputhje me këtë, vendosmërinë time për t'i kërkuar Perëndisë, unë u tërhoqa në pyll për t'u përpjekur. Ishte në mëngjesin e një dite të bukur, të kthjellët, në fillim të pranverës së njëmijetetëqindenjëzetës. Ishte hera e parë në jetën time që kisha bërë një përpjekje të tillë, sepse në mes të gjithë shqetësimeve të mia, unë kurrë nuk kisha bërë përpjekje për t'u [a]lutur me zë.

15 Pasi isha tërhequr tek vendi ku kisha vendosur më përpara për të shkuar, pasi pashë përreth meje dhe mësova se isha vetëm, rashë në gjunjë dhe fillova t'i tregoj dëshirat e zemrës

10*a* USH Vërtetë (e).
12*a* 1 Kor. 2:10–16.
b USH Bibël.
13*a* USH Lutje.
14*a* USH Lutje.

sime Perëndisë. Sapo kisha filluar ta bëja këtë, kur papritur u mbërtheva nga një fuqi që më pushtoi të tërin dhe që kishte një ndikim kaq të mahnitshëm mbi mua, sa të ma lidhte gjuhën, kështu që unë nuk mund të flisja. Errësira e thellë më rrethoi dhe m'u duk për njëfarë kohe sikur fati im ishte shkatërrimi i menjëhershëm.

16 Por, duke i ushtruar të gjitha fuqitë e mia për t'i [a]thirrur Perëndisë që të më çlironte nga fuqia e këtij armiku që më kishte mbërthyer dhe pikërisht në çastin kur isha gati të zhytesha në dëshpërim e ta braktisja veten në shkatërrim—jo në një shkretim të përfytyruar, por fuqisë së njëfarë qenieje reale nga bota që nuk shihej, e cila kishte fuqi të tillë të mrekullueshme sa nuk e kisha ndier kurrë më parë në ndonjë qenie—pikërisht në këtë çast paniku të madh, unë pashë një shtyllë [b]drite tamam mbi kohën time, më e shkëlqyeshme se [c]dielli, e cila zbriti gradualisht derisa ra mbi mua.

17 Sapo u shfaq ajo, unë e gjeta veten time të çliruar nga armiku që më mbante të mbërthyer. Kur drita pushoi mbi mua, unë [a]pashë dy [b]Personazhe, shkëlqimi dhe [c]lavdia e të cilëve i kapërcejnë të gjitha përshkrimet, duke qëndruar mbi mua në ajër. Një prej tyre më foli, duke më thirrur në emër dhe tha, duke treguar tjetrin: *Ky është [d]Biri Im i [e]Dashur. Dëgjoje Atë!*

18 Qëllimi im i vajtjes për t'i [a]kërkuar Zotit ishte të dija se cili nga të gjitha sektet ishte i drejti, që unë të mund të dija me cilin të bashkohesha. Si rrjedhim, sapo e zotërova përsëri veten, aq sa të isha në gjendje të flisja, atëherë u kërkova Personazheve që qëndronin mbi mua në dritë, se cili nga të gjitha sektet ishte i drejti (sepse në këtë kohë kurrë nuk më kishte shkuar në mendje se të gjithë ishin gabim)—dhe me cilin të bashkohesha.

19 Mora përgjigjen se unë nuk duhej të bashkohesha me asnjë prej tyre, sepse ata ishin të gjithë të [a]gabuar; dhe Personazhi i cili m'u drejtua, tha se të gjitha besimet e tyre ishin një fëlliqësi në sytë e tij, se ata profesorë ishin të gjithë të korruptuar, se "ata më [b]afrohen me buzët e tyre, por [c]zemrat e tyre janë larg prej meje, ata u mësojnë për doktrina [d]urdhërimet e njerëzve, duke patur një [e]formë shenjtërie, por e mohojnë fuqinë e saj".

20 Ai përsëri më ndaloi të bashkohesha me ndonjë prej tyre; dhe shumë gjëra të tjera më tha ai, të cilat nuk mund t'i shkruaj në këtë kohë. Kur erdha përsëri

16*a* Mois. 1:20.
b Vep. 26:13.
c Zbu. 1:16.
17*a* USH Vegim.
b Vep. 7:55–56; Kol. 3:1.
USH Perëndi, Kokë e Perëndisë.
c USH Lavdi.
d USH Jezu Krisht.
e Mt. 3:17; 17:5; 3 Ne. 11:7.
18*a* DeB 6:11; 46:7.
19*a* Psa. 14.
USH Braktisje—Braktisja e kishës së hershme të krishterë.
b Isa. 29:13–14; Eze. 33:30–31.
c USH Braktisje—Braktisja e përgjithshme.
d Tit. 1:14; DeB 45:29.
e 2 Tim. 3:5.

në vete, e gjeta veten të shtrirë në shpinë, duke parë drejt qiellit. Kur drita ishte larguar, nuk kisha asnjë fuqi; por shpejt, duke e mbledhur veten në njëfarë mase, shkova në shtëpi. Dhe ndërsa u përkula drejt vatrës, nëna më pyeti se çfarë më shqetësonte. Iu përgjigja: "Mos u shqetëso, gjithçka është në rregull. Tani jam mjaft mirë." Më pas i thashë nënës sime: "Kam mësuar vetë se presbiterizmi nuk është i vërtetë." Duket sikur [a]kundërshtari e dinte, qysh në një kohë të hershme të jetës sime, se unë isha destinuar të isha një shqetësues dhe një mërzitës i mbretërisë së tij; përndryshe përse duhej të ndërthureshin kundër meje fuqitë e errësirës? Përse [b]kundërshtimi dhe përndjekja u ngritën kundër meje, pothuajse që në fëmijërinë time?

Disa predikues dhe profesorë të tjerë të fesë e mohojnë rrëfimin e Vegimit të Parë—Përndjekja shtohet mbi Joseph Smith-in—Ai dëshmon për realitetin e vegimit. (Vargjet 21–26.)

21 Disa ditë pasi pata [a]vegimin, unë u ndodha në shoqërimin e një prej predikuesve metodistë, që ishte shumë aktiv në lëvizjen fetare të përmendur më parë; dhe, duke biseduar me të lidhur me çështjen e fesë, pata rastin t'i jap atij një rrëfim të vegimit që kisha patur. U habita shumë nga sjellja e tij; ai e trajtoi komunikimin tim jo vetëm si të parëndësishëm, por me shumë mllef, duke thënë se e gjitha ishte nga djalli, se nuk kishte gjëra të tilla si [b]vegime ose [c]zbulesa në këto ditë; se të gjitha këto gjëra kanë mbaruar me apostujt dhe se nuk do të kishte më të tilla.

22 Shpejt mësova, megjithatë, se tregimi im i historisë kishte nxitur shumë paragjykim kundër meje midis profesorëve të fesë dhe ishte shkaku i [a]përndjekjes së madhe, e cila vazhdoi të rritej; dhe, edhe pse unë isha një djalë i [b]panjohur, në moshën midis katërmbëdhjetë dhe pesëmbëdhjetë vjeç dhe rrethanat e mia të jetës ishin të tilla që të më bënin një djalë pa pasoja për botën, përsëri njerëz të pozitave të larta do të më kushtonin rëndësi të mjaftueshme për të nxitur mendjen e publikut kundër meje dhe të krijonin një përndjekje të hidhur; dhe kjo ishte e përbashkët mes të gjitha sekteve—të gjithë të bashkuar për të më përndjekur mua.

23 Kjo më bëri të mendoja thellë atëherë dhe shpesh, që nga ajo kohë, se sa e çuditshme ishte që një djalë i panjohur, vetëm pak më tepër se katërmbëdhjetë vjeç, dhe një djalë, gjithashtu, që ishte i detyruar të siguronte një jetesë të varfër me anë të punës së tij të përditshme, duhej të mendohej si një person mjaft i rëndësishëm për të tërhequr

20*a* USH Djall.
b 2 Ne. 2:11; DeB 58:2–4.
USH Mjerim.

21*a* USH Vegim i parë.
b USH Vegim.
c USH Zbulesë.

22*a* Jak. 5:10–11.
USH Përndjek, përndjekje.
b 1 Sam. 16:7; Alma 37:35.

vëmendjen e njerëzve të famshëm të sekteve më popullore të kohës dhe në një mënyrë që të krijonte në ta një shpirt të përndjekjes dhe sharjes më të hidhur. Por, e habitshme ose jo, ishte kështu dhe shpesh ishte shkaku i një hidhërimi të madh për mua.

24 Megjithatë, mbetej në të vërtetë një fakt që unë kisha parë një vegim. Kisha menduar që nga ajo kohë, se isha ndier si [a]Pali, kur ai u [b]mbrojt përpara mbretit Agripa dhe tregoi rrëfimin e vegimit që pati kur pa një dritë dhe dëgjoi një zë; por përsëri nuk pati veçse pak vetë që e besuan atë; disa thanë se ai ishte i pandershëm, të tjerët thanë se ishte i çmendur; dhe ai u tall dhe u përqesh. Por e gjithë kjo nuk e shkatërroi realitetin e vegimit të tij. Ai kishte parë një vegim, ai e dinte se e kishte parë dhe e gjithë përndjekja nën qiell nuk mund ta ndryshonte atë; dhe, edhe pse ata do ta përndiqnin deri në vdekje, përsëri ai e dinte dhe do ta dinte deri në frymën e tij të fundit, se kishte parë një dritë dhe kishte dëgjuar një zë duke i folur atij dhe e gjithë bota nuk mund ta bënte të mendonte ose të besonte ndryshe.

25 Kështu ishte me mua. Unë kisha parë me të vërtetë një dritë dhe në mes të asaj drite pashë dy [a]Personazhe dhe ata me të vërtetë më folën; edhe pse urrehesha dhe përndiqesha, sepse kisha thënë se kisha parë një vegim, përsëri ai ishte i vërtetë; dhe ndërsa ata më përndiqnin, më tallnin dhe flisnin në çfarëdo mënyre të ligë kundër meje pa të drejtë, ngaqë kisha thënë kështu, unë u nxita të them në zemrën time: Përse më përndiqni ngaqë them të vërtetën? Unë me të vërtetë e kam parë një vegim; dhe kush jam unë që mund t'i bëj ballë Perëndisë, ose përse bota mendon të më bëjë ta mohoj atë që kam parë me të vërtetë? Sepse unë kisha parë një vegim; unë e dija atë dhe e dija se Perëndia e dinte atë dhe nuk mund ta [b]mohoja, as nuk guxoja ta bëja atë; të paktën e dija se duke e bërë këtë, do ta fyeja Perëndinë dhe do të isha nën dënim.

26 Tani unë e kisha kënaqur mendjen time përsa i përket botës sektare—se nuk ishte detyra ime të bashkohesha me ndonjë prej tyre, por të vazhdoja siç isha, derisa të merrja udhëzim të mëtejshëm. Unë kisha mësuar se [a]dëshmia e Jakobit ishte e vërtetë—se një njeri të cilit i mungon urtësia, mund t'i kërkojë Perëndisë dhe të marrë e të mos qortohet.

Moroni i shfaqet Joseph Smith-it—Emri i Joseph-it do të bëhet i njohur për mirë e për keq mes të gjitha kombeve—Moroni i tregon atij për Librin e Mormonit dhe gjykimet e ardhshme të Zotit dhe citimet e shumë shkrimeve të shenjta—Vendi i fshehjes së fletëve të arta

24*a* USH Pal.
b Vep. 26:1–32.

25*a* JS—H 1:17.
b USH Guxim, guximtar; Integritet.

26*a* Jak. 1:5–7.

zbulohet—Moroni vazhdon të udhëzojë Profetin. (Vargjet 27–54).

27 Unë vazhdova të ndiqja punët e mia të zakonshme në jetë deri më njëzet e një shtator një mijë e tetëqind e njëzet e tre, gjatë gjithë kohës duke vuajtur përndjekje të ashpër nga të gjitha klasat e njerëzve, si fetarë dhe jofetarë, sepse vazhdoja të pohoja se kisha parë një vegim.

28 Gjatë hapësirës së kohës, që shtrihej midis kohës që pata vegimin dhe vitit një mijë e tetëqind e njëzet e tre—ngaqë më ishte ndaluar të bashkohesha me ndonjë prej sekteve fetare të kohës dhe duke qenë në një moshë delikate dhe i përndjekur prej atyre që duhej të kishin qenë miqtë e mi dhe të më kishin trajtuar me mirësi, dhe që, nëse mendonin se isha mashtruar, të ishin orvatur në një mënyrë të duhur dhe të dhembshur për të më rifituar—unë u lashë në të gjitha llojet e [a]tundimeve; dhe, duke u përzier me gjithë llojet e shoqërive, unë shpesh rashë në shumë gabime të marra dhe tregova dobësinë e rinisë dhe të metat e natyrës njerëzore; të cilat, më vjen keq ta them, më udhëhoqën në tundime të ndryshme, fyese në sytë e Perëndisë. Duke e bërë këtë rrëfim, askush nuk duhet të mendojë se unë jam fajtor për mëkate të mëdha ose të liga. Një prirje për të bërë të tilla mëkate nuk ishte kurrë në natyrën time. Por unë isha fajtor për mendjelehtësi dhe nganjëherë i shoqëruar me shoqëri gazmore, etj., që nuk ishin në përputhje me atë qëndrim që duhej të mbahej nga dikush që ishte [b]thirrur nga Perëndia, sikurse isha unë. Por kjo nuk do të duket shumë e çuditshme për dikë që e kujton rininë time dhe njeh temperamentim tim të lindur, të hareshëm.

29 Si pasojë e këtyre gjërave, unë shpesh u ndjeva i ndëshkuar për dobësinë dhe papërsosmëritë e mia; kur, në mbrëmjen e sipërpërmendur të njëzet e një shtatorit, pasi isha shtrirë në shtrat për të fjetur, unë u përfshiva në [a]lutje dhe përgjërim ndaj Perëndisë së Plotfuqishëm për falje të të gjitha mëkateve dhe marrëzive të mia dhe gjithashtu për një manifestim për mua, që të mund të dija gjendjen time dhe qëndrimin tim përpara tij; sepse kisha besim të plotë në marrjen e një manifestimi hyjnor, sikurse kisha marrë më përpara.

30 Ndërsa isha duke i thirrur Perëndisë, zbulova një dritë që u shfaq në dhomën time, e cila vazhdoi të rritej derisa dhoma ishte më e shndritshme se në mesditë, kur papritur një [a]personazh u shfaq pranë shtratit tim, duke qëndruar në ajër, sepse këmbët e tij nuk e preknin dyshemenë.

31 Ai kishte një rrobë të çlirët të [a]bardhësisë më të jashtëzakonshme. Ishte një bardhësi

28*a* USH Tundoj, tundim.
b USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
29*a* USH Lutje.
30*a* USH Engjëj; Moroni, bir i Mormonit.
31*a* Vep. 10:30; 1 Ne. 8:5; 3 Ne. 11:8.

përtej gjithçkaje tokësore që kisha parë ndonjëherë; as nuk e besoj që ndonjë gjë tokësore mund të bëhet që të shfaqet kaq jashtëzakonisht e bardhë dhe e shndritshme. Duart e tij ishin të zhveshura dhe krahët e tij gjithashtu, pak mbi kyç; kështu, edhe shputat e këmbëve të tij ishin të zbathura, po ashtu edhe këmbët deri pak mbi kyçe. Edhe koka dhe qafa e tij ishin të zbuluara. Munda të zbuloj se ai nuk kishte asnjë veshje tjetër përveç kësaj rrobe, ngaqë ishte e hapur, kështu që unë mund ta shihja kraharorin e tij.

32 Jo vetëm rroba e tij ishte jashtëzakonisht e bardhë, por e tërë qenia e tij ishte e [a]lavdishme përtej çdo përshkrimi dhe pamja e fytyrës së tij me të vërtetë si një [b]vetëtimë. Dhoma ishte tepër e ndriçuar, por jo aq e shndritshme sa menjëherë përreth qenies së tij. Kur për herë të parë hodha vështrimin mbi të, pata [c]frikë; por frika shpejt m'u largua.

33 Ai më thirri me [a]emër dhe më tha se ishte një lajmëtar i dërguar nga prania e Perëndisë për mua dhe se emri i tij ishte Moroni, se Perëndia kishte një punë për mua për ta bërë dhe se emri im do të mbahej për mirë e për keq mes të gjitha kombeve, fiseve dhe gjuhëve, ose që do të flitej si për mirë, edhe për keq mes gjithë popujve.

34 Ai tha se një [a]libër ishte fshehur, i shkruar mbi [b]fletë të arta, që jepte një rrëfim të banorëve të mëparshëm të këtij kontinenti dhe burimin nga dolën ata. Ai gjithashtu tha se [c]plotësia e Ungjillit të përjetshëm përmbahej në të, sikurse iu dha nga Shpëtimtari banorëve të lashtë;

35 Gjithashtu, që kishte dy gurë të vendosur në harqe të argjendta—dhe këta gurë, të lidhur te një [a]parzmore, përbënin atë që quhet [b]Urimi dhe Thumimi—të depozituara me fletët; dhe zotërimi dhe përdorimi i këtyre gurëve ishin ato që përbënin "[c]shikuesit" në kohët e lashta ose të mëparshme; dhe se Perëndia i kishte përgatitur ata për qëllimin e përkthimit të librit.

36 Dhe pasi m'i tha këto gjëra, ai filloi të citonte profecitë e [a]Dhjatës së Vjetër. Së pari citoi pjesë të kapitullit të tretë të [b]Malakias; dhe citoi gjithashtu kapitullin e katërt ose të fundit të së njëjtës profeci, edhe pse me pak ndryshim nga mënyra se si lexohet në Biblat tona. Në vend që të citonte vargun e parë ashtu sikurse lexohet në librat tanë, ai e citoi kështu:

37 *Sepse vini re,* [a]*dita vjen që do*

32*a* 3 Ne. 19:25. USH Lavdi.
b Eks. 34:29–35; Hel. 5:36; DeB 110:3.
c Eks. 3:6; Eth. 3:6–8, 19.
33*a* Eks. 33:12, 17; Isa. 45:3–4.
34*a* USH Libër i Mormonit.
b USH Fletë të arta.
c USH Rivendosje e ungjillit.
35*a* Lev. 8:8. USH Parzmore.
b Eks. 28:30. USH Urim dhe Thumim.
c USH Shikues.
36*a* USH Dhjatë e Vjetër.
b USH Malakia.
37*a* USH Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit.

të [b]digjet si furrë dhe të gjithë krenarët, po, dhe të gjithë ata që veprojnë ligësisht, do të digjen si [c]kashtë; sepse ata që vijnë do t'i djegin, thotë Zoti i Ushtrive, aq sa do t'i lërë ata pa rrënjë e pa degë.

38 Dhe përsëri ai e citoi vargun e pestë kështu: *Vini re, unë do t'ju zbuloj [a]Priftërinë, nga dora e [b]Elijas, profetit, përpara ardhjes së ditës së madhe e të tmerrshme të Zotit.*

39 Ai gjithashtu citoi vargun pasues ndryshe: *Dhe ai do të mbjellë në zemrat e fëmijëve [a]premtimet e bëra etërve dhe zemrat e fëmijëve do të [b]kthehen tek etërit e tyre. Në qoftë se nuk do të ishte kështu, e tërë toka do të shkatërrohej plotësisht në ardhjen e tij.*

40 Përveç këtyre, ai citoi kapitullin e njëmbëdhjetë të Isaias, duke thënë se ai ishte gati të përmbushej. Ai citoi gjithashtu kapitullin e tretë të Veprave të Apostujve, vargjet njëzet e dy dhe njëzet e tre, saktësisht sikurse ndodhen në Dhjatën tonë të Re. Dhe ai tha se ai [a]profet ishte Krishti; por ende nuk kishte ardhur dita kur "ata që nuk do ta dëgjonin zërin e tij, do të [b]largoheshin nga mesi i njerëzve", por shpejt do të vinte.

41 Ai gjithashtu citoi kapitullin e dytë të [a]Joelit, nga vargu njëzet e tetë deri në fund. Ai gjithashtu tha se kjo ende nuk ishte përmbushur, por shpejt do të përmbushej. Dhe më pas ai tha se plotësia për [b]Johebrenjtë shpejt do të vinte. Ai citoi shumë pjesë të tjera nga shkrimi i shenjtë dhe ofroi shumë shpjegime të cilat nuk mund të përmenden këtu.

42 Përsëri, ai më tha se, kur t'i merrja ato fletë për të cilat ai kishte folur—sepse koha që do të merreshin, nuk ishte përmbushur ende—nuk do t'ia tregoja ato askujt, as parzmoren me Urimin dhe Thumimin, vetëm atyre të cilëve do të urdhërohesha t'ua tregoja; në qoftë se e bëja, do të shkatërrohesha. Ndërsa po bisedonte me mua rreth fletëve, vegimi u hap në [a]mendjen time, kështu që unë mund të shihja vendin ku u depozituan fletët dhe kaq qartë e dallueshëm, sa e njoha vendin përsëri, kur e vizitova atë.

43 Pas këtij komunikimi, unë pashë dritën në dhomë të fillonte të mblidhej menjëherë përreth këtij personi i cili më kishte folur mua, dhe ajo vazhdoi ta bënte atë derisa dhoma u la përsëri e errët, përveçse vetëm përreth tij; kur, për një çast pashë, siç u duk, një shtyllë të hapej drejt qiellit dhe ai u ngjit, derisa u zhduk tërësisht dhe dhoma u la sikurse kishte

37*b* 3 Ne. 25:1–6; DeB 64:23–24.
usH Tokë—Pastrimi i tokës; Botë—Fundi i botës.
c Nah. 1:8–10; 1 Ne. 22:15, 23; 2 Ne. 26:4–6; DeB 29:9.
38*a* usH Çelësa të priftërisë; Priftëri.
b DeB 27:9; 110:13–16.
usH Elija.
39*a* Gal. 3:8, 19.
b usH Gjenealogji; Shpëtim për të vdekurit.
40*a* LiP. 18:15–19.
b 3 Ne. 20:23; 21:20.
41*a* Vep. 2:16–21.
b Rom. 11:11–25; DeB 88:84.
usH Johebrenj.
42*a* usH Mendje.

qenë përpara se kjo dritë qiellore të ishte shfaqur.

44 Unë mbeta i shtangur nga skena e pazakonshme dhe i habitur shumë me atë çka më ishte thënë nga ky lajmëtar i jashtëzakonshëm; kur, në mes të [a]meditimit tim, papritur zbulova se dhoma ime përsëri filloi të merrte dritë dhe për një çast, siç u duk, i njëjti lajmëtar qiellor ishte përsëri pranë shtratit tim.

45 Ai filloi të flasë dhe përsëri tregoi po të njëjtat gjëra që kishte bërë në vizitën e tij të parë, pa ndryshimin më të vogël; të cilën pasi e bëri, më informoi për gjykimet e mëdha që po i vinin tokës, me shkretimet e mëdha nga uria, shpata e murtaja, dhe se këto gjykime të ashpra do t'i vinin tokës në këtë brez. Pasi i kishte treguar këto gjëra, ai përsëri u ngjit, sikurse kishte bërë më parë.

46 Deri në këtë kohë, kaq të mëdha ishin përshtypjet e lëna në mendjen time, sa gjumi më ishte larguar nga sytë dhe unë u shtriva i pushtuar nga habia e asaj që kisha parë e dëgjuar. Por sa e madhe ishte habia ime kur përsëri pashë të njëjtin lajmëtar pranë shtratit tim dhe e dëgjova atë të më ritregojë ose të më përsërisë prapë të njëjtat gjëra sikurse më parë; dhe të shtonte një paralajmërim për mua, duke më thënë se [a]Satani do të përpiqej të më [b]tundonte mua (si pasojë e rrethanave të varfra të familjes së atit tim), t'i merrja fletët për qëllim pasurimi. Këtë ai ma ndaloi, duke thënë se nuk duhej të kisha asnjë qëllim tjetër në mendje në marrjen e fletëve, përveçse të përlëvdoja Perëndinë dhe nuk duhej të ndikohesha nga ndonjë [c]motiv tjetër përveç atij të ndërtimit të mbretërisë së tij; përndryshe nuk mund t'i merrja ato.

47 Pas kësaj vizite të tretë, ai përsëri u ngjit në qiell sikurse më parë dhe unë përsëri u lashë të përsiatja të pazakontën e asaj që sapo kisha përjetuar; kur pothuajse menjëherë pasi lajmëtari qiellor ishte larguar prej meje për herën e tretë, gjeli këndoi dhe unë mësova se dita po afrohej, kështu që bashkëbisedimet tona duhej të kishin zënë të gjithë atë natë.

48 Pas pak u ngrita nga shtrati dhe, si zakonisht, shkova të kryeja punët e nevojshme të ditës; por, në përpjekje për të punuar sikurse herët e tjera, e pashë se isha kaq shumë i rraskapitur sa u bëra tërësisht i paaftë për të punuar. Ati im, që po punonte së bashku me mua, zbuloi se diçka nuk shkonte me mua dhe më tha të shkoja në shtëpi. Unë fillova të eci me qëllim që të shkoja në shtëpi, por, në përpjekje për të kapërcyer gardhin e fushës ku ishim, fuqia më la tërësisht dhe unë rashë i pafuqishëm përtokë e për njëfarë kohe isha krejtësisht i pandërgjegjshëm për gjithçka.

49 E para gjë që më kujtohet,

44*a* USH Përsiat.
46*a* USH Djall.
b USH Tundoj, tundim.
c DeB 121:37.

ishte një zë duke më folur, duke më thirrur në emër. Ngrita sytë dhe pashë të njëjtin lajmëtar duke qëndruar mbi kokën time, i rrethuar nga drita si më parë. Atëherë ai më tregoi përsëri gjithçka që më kishte treguar natën e mëparshme dhe më urdhëroi të shkoja tek [a]ati im dhe t'i tregoja atij për vegimin dhe urdhërimet që kisha marrë.

50 Unë u binda; u ktheva tek ati im në fushë dhe ia tregova të gjithë çështjen atij. Ai m'u përgjigj se ishte nga Perëndia dhe më tregoi të shkoja e të bëja ashtu siç më kishte urdhëruar lajmëtari. E lashë fushën dhe shkova tek vendi ku lajmëtari më kishte treguar se ishin depozituar fletët; dhe për shkak të dallueshmërisë së vegimit që e kisha patur lidhur me të, unë e njoha vendin menjëherë sapo arrita atje.

51 Pranë fshatit të Manchester-it, konteja e Ontario-s, New York, ndodhet një [a]kodër e një madhësie të konsiderueshme dhe më e lartë se ndonjë tjetër në ato rrethina. Në anën perëndimore të kësaj kodre, jo shumë larg nga maja, nën një gur me madhësi të konsiderueshme, ndodheshin fletët, të depozituara në një kuti guri. Ky gur ishte i trashë dhe i rrumbullakosur në mes në pjesën e sipërme e më i hollë drejt anëve, kështu që pjesa e mesit të tij ishte e dukshme mbi tokë, por të gjitha anët e tij ishin të mbuluara me dhe.

52 Pasi e hoqa dheun, mora një levë, të cilën e fiksova nën buzën e gurit dhe me pak mundim e ngrita atë lart. Pashë brenda dhe atje me të vërtetë pashë [a]fletët, [b]Urimin dhe Thumimin dhe [c]parzmoren, sikurse të përmendura nga lajmëtari. Kutia në të cilën ato ndodheshin, formohej nga gurë të vendosur së bashku në njëfarë çimentoje. Në fund të kutisë shtriheshin dy gurë në mënyrë diagonale me kutinë dhe mbi këta dy gurë ndodheshin fletët dhe gjërat e tjera me to.

53 Bëra përpjekje t'i nxirrja ato, por m'u ndalua nga lajmëtari dhe përsëri u njoftova se koha për t'i sjellë ato në dritë nuk kishte arritur ende dhe as nuk do të vinte deri katër vite më pas; por ai më tha se unë duhej të shkoja në atë vend pikërisht pas një viti nga ajo ditë dhe se ai do të takohej me mua e unë do të vazhdoja ta bëja këtë derisa koha të vinte për t'i marrë fletët.

54 Në përputhje me atë që më ishte urdhëruar, unë shkova në fund të çdo viti dhe çdo herë e gjeta atje të njëjtin lajmëtar dhe mora udhëzime e dituri prej tij në secilën prej bashkëbisedimeve tona, lidhur me atë që Zoti do të bënte dhe se si e në çfarë mënyre [a]mbretëria e tij do të udhëhiqej në ditët e fundit.

49*a* USH Smith, Joseph, Plaku.
51*a* USH Kumorah, Kodër.
52*a* Morm. 6:6. USH Fletë të arta.
b USH Urim dhe Thumim.
c USH Parzmore.
54*a* USH Mbretëri e Perëndisë ose mbretëri e qiellit.

Joseph Smith-i martohet me Emma Hale-in—Ai merr fletët e arta nga Moroni dhe përkthen disa prej shkronjave—Martin Harris-i ia tregon shkronjat dhe përkthimin profesorit Anthon, i cili thotë: "Unë nuk mund të lexoj një libër të vulosur". (Vargjet 55–65.)

55 Ngaqë gjendja ekonomike e atit tim ishte shumë e kufizuar, ne na duhej të punonim me duart tona, duke u punësuar që të punonim gjatë ditës dhe në mënyra të tjera, si të na jepej rasti. Nganjëherë ishim në shtëpi e nganjëherë larg saj dhe nëpërmjet punës së vazhdueshme ishim në gjendje të kishim një jetesë të mjaftueshme.

56 Në vitin 1823 familja e atit tim u përball me një fatkeqësi të madhe prej vdekjes së vëllait tim më të madh, [a]Alvin-it. Në muajin e tetorit, 1825, unë u punësova te një zotëri i moshuar që quhej Josiah Stoal, i cili jetonte në kontenë Chenango, shteti i New York-ut. Ai kishte dëgjuar diçka për një minierë argjendi që ishte hapur nga spanjollët në Harmony, konteja Susquehanna, shteti i Pennsylvania-s; dhe kishte gërmuar, përpara punësimit tim tek ai, me qëllim që, nëse ishte e mundur, të zbulonte minierën. Pasi shkova të jetoja me të, ai më mori mua, së bashku me pjesën tjetër të punëtorëve të tij, për të gërmuar për minierën e argjendit, në të cilën unë vazhdova të punoja për afërsisht një muaj, pa sukses në ndërmarrjen tonë, dhe së fundi e binda zotërinë e moshuar që të mos gërmonte më për të. Që nga ajo kohë doli historia shumë e përhapur që unë kisha qenë një gërmues parash.

57 Gjatë kohës që isha i punësuar, unë u vura të jetoj me njëfarë z. Isaac Hale, nga ai vend; ishte atje që për herë të parë pashë gruan time (bijën e tij), [a]Emma Hale-in. Më 18 janar 1827 ne u martuam, ndërkohë që unë isha ende i punësuar në shërbim të z. Stoal.

58 Për shkak se vazhdoja të shpallja se kisha parë një vegim, [a]përndjekja më ndoqi akoma dhe familja e babait të gruas sime ishte shumë në kundërshtim me martesën tonë. Si rrjedhim, ishte e nevojshme për mua ta çoja atë diku tjetër; kështu ne shkuam dhe u martuam në shtëpinë e gjykatësit Tarbill, në Bainbridge-n Jugor, konteja Chenango, New York. Menjëherë pas martesës sime, unë e lashë zotin Stoal dhe shkova tek babai im dhe punova në fermë me të atë stinë.

59 Më vonë erdhi koha për të marrë fletët, Urimin dhe Thumimin dhe parzmoren. Në ditën e njëzetedytë të shtatorit, një mijë e tetëqind e njëzet e shtatë, pasi kisha shkuar si zakonisht në fund të një viti tjetër në vendin ku ato ishin depozituar, i njëjti lajmëtar qiellor m'i

56*a* DeB 137:5–8.
57*a* USH Smith, Emma Hale.
58*a* USH Përndjek, përndjekje.

dorëzoi ato me këtë urdhër, se unë do të isha përgjegjës për to; që, në qoftë se do t'i lija pa kujdes ose [a]pas dore, unë do të flakesha; por, nëse do t'i përdorja të gjitha përpjekjet e mia për t'i [b]ruajtur ato, derisa ai, lajmëtari, të vinte për t'i marrë, ato do të ishin të mbrojtura.

60 Shpejt mësova arsyen përse kisha marrë urdhëra kaq të forta për t'i mbajtur ato të sigurta dhe përse ndodhi që lajmëtari kishte thënë se, kur të kisha bërë atë që kërkohej nga dora ime, ai do të vinte për t'i marrë ato. Sepse sapo u mësua se i kisha ato, menjëherë përpjekjet më të pazakonta u përdorën për të m'i marrë ato. Çdo lloj strategjie që mund të shpikej, u përdor për atë qëllim. Përndjekja u bë më e hidhur dhe më e ashpër se përpara dhe turmat ishin vigjilente vazhdimisht për të m'i marrë ato, nëse ishte e mundur. Por nëpërmjet urtësisë së Perëndisë, ato mbetën të sigurta në duart e mia, derisa unë të përfundoja me to atë që ishte kërkuar nga dora ime. Kur, në përputhje me marrëveshjet, lajmëtari erdhi për to, unë ia dorëzova atij; dhe ai i ka ato në ngarkim deri në këtë ditë, që është dita e dytë e majit, një mijë e tetëqind e tridhjetë e tetë.

61 Megjithatë, ngacmimi vazhdoi përsëri dhe zhurma e mijëra gjuhëve ishte gjatë gjithë kohës duke punuar qarkullimin e gënjeshtrave rreth familjes së babait tim dhe rreth meje. Në qoftë se do të tregoja vetëm një të mijtën e tyre, ajo do të mbushte vëllime të tëra. Megjithatë, përndjekja u bë kaq e padurueshme, sa u detyrova të lë Manchester-in dhe të shkoj me gruan time për në kontenë Susquehanna, në shtetin e Pennsylvania-s. Ndërsa po përgatiteshim për të shkuar—duke qenë shumë të varfër, dhe përndjekja ishte kaq e madhe ndaj nesh, sa nuk kishte mundësi që të ishim ndonjëherë ndryshe—në mes të fatkeqësive tona gjetëm një mik tek zotëria me emrin [a]Martin Harris, i cili erdhi tek ne dhe më dha pesëdhjetë dollarë për të na ndihmuar në udhëtimin tonë. Zoti Harris ishte një banor i qytetit të Palmyra-s, konteja Wayne, në shtetin e New York-ut, dhe një fermer i respektuar.

62 Nëpërmjet kësaj ndihmese në kohën e duhur unë isha në gjendje të arrija në vendin e destinacionit tim në Pennsylvania; dhe menjëherë pasi arrita atje, fillova të kopjoja shkronjat nga fletët. Kopjova një numër të konsiderueshëm prej tyre dhe me anë të [a]Urimit dhe Thumimit i përktheva disa prej tyre, gjë që e bëra midis kohës që arrita në shtëpinë e babait të gruas sime, në muajin dhjetor, dhe shkurtit pasues.

63 Diku në këtë muaj të shkurtit, i sipërpërmenduri z. Martin Harris erdhi në shtëpinë

59*a* JS—H 1:42.
b USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta për t'u ruajtur.
61*a* DeB 5:1.
USH Harris, Martin.
62*a* USH Urim dhe Thumim.

tonë, i mori shkronjat që i kisha vizatuar nga fletët dhe u nis me to drejt qytetit të New York-ut. Për atë që ndodhi lidhur me të dhe shkronjat, unë i referohem vetë tregimit të tij për rrethanat, ashtu siç m'i tregoi pas kthimit të tij, gjë që ishte sikurse vijon:

64 "Unë shkova në qytetin e New York-ut dhe ia paraqita shkronjat që ishin përkthyer, së bashku me përkthimin e tyre, profesorit Charles Anthon, një zotëri i shquar për arritjet e tij në gjuhësi. Profesori Anthon tha se përkthimi ishte i saktë, më i saktë se ndonjë gjë që ai kishte parë të përkthehej më parë nga gjuha egjiptiane. Atëherë unë i tregova atij ato shkronja që nuk ishin përkthyer ende dhe ai tha se ishin në gjuhët egjiptiane, kaldaike, asiriane dhe arabike; dhe ai tha se ato ishin shkronja të vërteta. Ai më dha një çertifikatë, duke u vërtetuar njerëzve të Palmyra-s se ato ishin karaktere të vërteta dhe se përkthimi i tyre, ashtu siç ishin përkthyer, ishte gjithashtu i saktë. Unë e mora çertifikatën dhe e futa në xhep e isha gati të largohesha nga shtëpia, kur z. Anthon më thirri përsëri dhe më pyeti se si djali i ri e kishte gjetur që kishte fletë të arta në vendin ku ai i gjeti ato. Unë iu përgjigja se një engjëll i Perëndisë ia kishte zbuluar atë.

65 Atëherë ai më tha: "Më lër ta shoh atë çertifikatë." Unë, si rrjedhim, e nxora çertifikatën nga xhepi dhe ia dhashë atij, kur ai e mori atë dhe e grisi copa-copa, duke thënë se nuk kishte tani gjëra të tilla si shërbesa e [a]engjëjve dhe se, në qoftë se do t'ia sillja fletët atij, ai do t'i përkthente ato. Unë i thashë se një pjesë e fletëve ishin të [b]vulosura dhe se mua më ishte ndaluar t'ia sillja ato. Ai u përgjigj: "Unë nuk mund të lexoj një libër të vulosur." Unë u largova prej tij dhe shkova te Dr. Mitchell-i, i cili ripohoi ato që profesori Anthon kishte thënë lidhur me shkronjat dhe përkthimin."

• • • •

Oliver Cowdery shërben si shkrues në përkthimin e Librit të Mormonit—Joseph-i dhe Oliver-i marrin Priftërinë Aarone nga Gjon Pagëzori—Ata pagëzohen, shugurohen dhe marrin shpirtin e profecisë. (Vargjet 66–75.)

66 Në ditën e 5-të të prillit, 1829, [a]Oliver Cowdery erdhi në shtëpinë time, kohë deri në të cilën unë nuk e kisha parë kurrë atë. Ai më tha se, ngaqë kishte dhënë mësime shkolle në vendin ku babai im banonte dhe ngaqë babai im ishte një prej atyre që dërgonte në shkollë, shkoi të jetonte për njëfarë kohe në shtëpinë e tij dhe ndërsa ishte atje, familja i tregoi për situatën time të marrjes së fletëve dhe, si rrjedhim, ai kishte ardhur që të më pyeste për to.

67 Dy ditë pas mbërritjes së z.

65*a* USH Engjëj.
b Isa. 29:11–12; 2 Ne. 27:10; Eth. 4:4–7.
66*a* USH Cowdery, Oliver.

Cowdery (duke qenë 7 prill), unë fillova të përkthej Librin e Mormonit dhe ai filloi të shkruajë për mua.

• • • •

68 Ne akoma vazhdonim punën e përkthimit, kur, në muajin pasues (maj 1829), në një ditë të caktuar shkuam në pyll për t'u lutur dhe për t'i kërkuar Zotit lidhur me [a]pagëzimin për [b]heqjen e mëkateve, që e gjetëm të përmendur në përkthimin e fletëve. Ndërsa ishim të përfshirë kështu, duke u lutur dhe duke i thirrur Zotit, një [c]lajmëtar nga qielli zbriti mbi një [d]re drite dhe, duke vënë [e]duart mbi ne, na [f]shuguroi duke thënë:

69 *Mbi ju, shërbëtorët e mi, në emër të Mesias, unë jap [a]Priftërinë e Aaronit, e cila mban çelësat e shërbesës së engjëjve dhe të ungjillit të pendimit e të pagëzimit me anë të zhytjes për heqjen e mëkateve; dhe kjo nuk do të merret më kurrë nga toka, derisa bijtë e [b]Levit t'i ofrojnë përsëri një flijim Zotit në drejtësi.*

70 Ai tha se kjo Priftëri Aarone nuk e kishte fuqinë për të vënë duart për [a]dhuratën e Frymës së Shenjtë, porse kjo do të na jepej më pas; dhe ai na urdhëroi të shkonim e të pagëzoheshim dhe na dha udhëzime se unë duhej të pagëzoja Oliver Cowdery-n dhe se më pas ai duhej të më pagëzonte mua.

71 Në përputhje me këtë ne shkuam dhe u pagëzuam. Unë e pagëzova atë fillimisht dhe më pas ai më pagëzoi mua—pas së cilës unë vura duart e mia mbi kokën e tij dhe e shugurova atë në Priftërinë Aarone dhe më pas ai vuri duart e tij mbi mua dhe më shuguroi në të njëjtën Priftëri—sepse kështu ishim urdhëruar.*

72 Lajmëtari që na vizitoi në këtë rast dhe na dha këtë Priftëri, tha se emri i tij ishte Gjon, i njëjti që quhej [a]Gjon Pagëzori në Dhjatën e Re dhe se ai vepronte nën drejtimin e [b]Pjetrit,

* Oliver Cowdery i përshkruan këto ngjarje kështu: "Këto ishin ditë për të mos u harruar kurrë—të ulesh nën tingullin e një zëri të diktuar nga frymëzimi i qiellit, duke zgjuar mirënjohjen më të madhe të këtij kraharori! Ditë pas dite unë vazhdova, i pandërprerë, të shkruaja nga goja e tij, ndërkohë që ai përkthente me Urimin dhe Thumimin ose, siç do të kishin thënë Nefitët, "Përkthyesit", historinë ose analin e quajtur "Libri i Mormonit".

"Po të përmendja, me vetëm pak fjalë, rrëfimin interesant të dhënë nga Mormoni dhe biri i tij besnik, Moroni, për një popull dikur i dashur dhe i favorizuar nga qielli, do ta tejkalonte qëllimin tim të tanishëm; Si rrjedhim, unë do ta shtyj atë për një periudhë të ardhshme dhe, sikurse thashë në parathënie, do të kaloj në

68*a* USH Pagëzim, pagëzoj.
b USH Heqje e mëkateve.
c USH Gjon Pagëzori.
d Num. 11:25; Eth. 2:4–5, 14; DeB 34:7.
e NeB 5. USH Duar, vënie e.
f USH Autoritet; Shuguroj, shugurim.
69*a* USH Priftëri Aarone.
b LiP. 10:8; DeB 13; 124:39. USH Levi—Fisi i Levit.
70*a* USH Dhuratë e Frymës së Shenjtë.
72*a* USH Gjon Pagëzori.
b DeB 27:12–13. USH Pjetër.

[c]Jakobit dhe [d]Gjonit, të cilët mbanin [e]çelësat e Priftërisë së [f]Melkizedekut, Priftëri e cila, tha ai, do të na jepej në kohën e duhur dhe se unë do të thirresha [g]Plaku i parë i Kishës dhe ai (Oliver Cowdery) i dyti. Ishte në ditën e pesëmbëdhjetë të majit, 1829, që ne u shuguruam nën duart e këtij lajmëtari dhe u pagëzuam.

73 Menjëherë pasi dolëm nga uji, pasi ishim pagëzuar, ne provuam bekimet e mëdha dhe të lavdishme nga Ati ynë Qiellor. Menjëherë sapo e kisha pagëzuar Oliver Cowdery-n, [a]Fryma e Shenjtë ra mbi të dhe ai u ngrit e [b]profetizoi shumë gjëra që do të ndodhnin pak kohë më pas. Dhe përsëri, sapo isha pagëzuar prej tij, edhe unë pata shpirtin e profecisë, kur, duke qëndruar në këmbë, profetizova lidhur me ngritjen e kësaj Kishe dhe me këtë brez të fëmijëve të njerëzve. Ne u mbushëm me Frymën e Shenjtë dhe u gëzuam në Perëndinë e shpëtimit tonë.

74 Me mendjet tona të ndriçuara tashmë, ne filluam t'i kishim shkrimet e shenjta të qarta për të [a]kuptuarin tonë dhe kuptimi e qëllimi i [b]vërtetë i shumë prej pjesëve të tyre të mistershme na u zbulua në një mënyrë që ne kurrë nuk mund ta fitonim më parë, as kurrë më parë nuk kishim menduar për të. Ndërkohë ne u detyruam t'i mbajmë të fshehta rrethanat e marrjes së Priftërisë dhe të pagëzimit tonë, për shkak të një shpirti përndjekjeje që ishte manifestuar tashmë në vendin përreth.

75 Ne ishim kërcënuar të sulmoheshim nga turmat, herë pas here, dhe kjo edhe prej profesorëve të fesë. Dhe qëllimet e tyre për të na sulmuar ishin ekuilibruar vetëm për shkak të ndikimit të familjes së babait të gruas sime (nën përkujdesjen Hyjnore), e cila ishte bërë miqësore me mua dhe i kishte kundërshtuar turmat e ishte e gatshme që unë të lejohesha të vazhdoja punën e përkthimit pa ndërprerje; dhe, si rrjedhim, na ofruan dhe na premtuan mbrojtje nga të gjitha veprimet e paligjshme, për aq sa ishin në gjendje.

mënyrë më të drejtpërdrejtë në pak ngjarje që lidhen drejtpërdrejt me ngritjen e kësaj Kishe, që mund të jenë të këndshme për mijëra vetë që kanë bërë një hap përpara, mes pakënaqësisë së fanatikëve dhe gjënjeshtrave të hipokritëve dhe e kanë përqafuar Ungjillin e Krishtit.

Askush, në gjendjen e arsyetimit të kthjellët, nuk mund t'i përkthente dhe t'i shkruante udhëzimet e dhëna Nefitëve nga goja e Shpëtimtarit, për mënyrën e saktë në të cilën njerëzit duhej ta ndërtonin Kishën e Tij dhe veçanërisht kur korrupsioni kishte përhapur pasiguri për të gjitha format dhe sistemet e praktikuara

72*c* USH Jakob, bir i Zebedeut.
d USH Gjon, bir i Zebedeut.
e USH Çelësa të priftërisë.
f USH Priftëri Melkizedeke.
g USH Plak.
73*a* USH Frymë e Shenjtë.
b USH Profeci, profetizoj.
74*a* USH Kuptuar(it) (të).
b Gjo. 16:13.

mes njerëzve, pa dëshiruar një privilegj për të treguar gatishmërinë e zemrës, duke u varrosur në varrin e lëngët, për t'iu përgjigjur një 'ndërgjegjeje të mirë nëpërmjet ringjalljes së Jezu Krishtit'.

Pas shkrimit të rrëfimit të dhënë për shërbesën e Shpëtimtarit pjesës së mbetur të farës së Jakobit, në këtë kontinent, ishte e lehtë të shihej, sikurse profeti e tha se do të ishte, që errësira mbuloi tokën dhe errësira e thellë mendjet e njerëzve. Duke menduar më tej ishte e lehtë të shihej se mes grindjes dhe zhurmës së madhe lidhur me fenë, askush nuk kishte autoritet nga Perëndia për të administruar ordinancat e ungjillit. Sepse mund të bëhet pyetja: A kanë autoritet për të administruar në emër të Krishtit njerëzit të cilët i mohojnë zbulesat, kur dëshmia e Tij nuk është më e vogël se shpirti i profecisë dhe feja e Tij e bazuar, e ndërtuar dhe e mbështetur nga zbulesa të drejtpërdrejta, në të gjitha epokat e botës kur Ai ka patur një popull në tokë? Në qoftë se këto fakte u varrosën dhe me kujdes u fshehën prej njerëzve, zanati i të cilëve do të ishte vënë në rrezik, në qoftë se lejohej një here të shkëlqenin përpara fytyrës së njerëzve, ato nuk ishin më të varrosura për ne; dhe ne vetëm pritëm që të jepej urdhërimi: "Çohuni dhe pagëzohuni!"

Kjo nuk deshi më shumë kohë, përpara se të realizohej. Zoti, që është plot mëshirë dhe gjithmonë i gatshëm t'i përgjigjet lutjes së vazhdueshme të të përulurve, pasi ne i kishim bërë thirrje Atij në një mënyrë të zellshme, larg nga banesat e njerëzve, denjoi të na e manifestonte vullnetin e Tij. Papritur, si të ishte nga mesi i përjetësisë, zëri i Shpëtimtarit na foli paqe, ndërkohë që veli u hoq dhe engjëlli i Perëndisë zbriti i mbuluar me lavdi dhe dorëzoi mesazhin e kërkuar plot ankth dhe çelësat e Ungjillit të pendimit. Çfarë gëzimi! Çfarë mrekullie! Çfarë mahnitjeje! Ndërsa bota copëtohej dhe mundohej, ndërsa miliona po kërkonin si i verbri murin dhe ndërsa tërë njerëzit preheshin në pasiguri, si një mori e përgjithshme, sytë tanë panë, veshët tanë dëgjuan, sikurse në "shkëlqimin e ditës"; po, më shumë—përmbi ndriçimin e rrezes së diellit të majit, e cila atëherë përhapte shkëlqimin e saj mbi faqen e natyrës! Atëherë zëri i tij, edhe pse i butë, na përshkoi deri në zemër dhe fjalët e tij: "Unë jam bashkëshërbëtori juaj", e shpërhapën çdo frikë. Ne dëgjuam, ne vështruam, ne admiruam! Ishte zëri i një engjëlli lavdie, ishte një mesazh nga Më i Larti! Dhe ndërsa dëgjuam, u gëzuam, ndërkohë që dashuria e Tij i ngrohu shpirtrat tanë dhe ne u mbështollëm në vegimin e të Plotfuqishmit! A kishte vend për dyshim? Aspak. Pasiguria ishte larguar, dyshimi ishte fundosur për të mos u ngritur më, ndërsa trillimi dhe mashtrimi ishin larguar përgjithmonë!

Por, vëlla i dashur, mendo, mendo më shumë për një çast çfarë gëzimi i mbushi zemrat tona dhe me çfarë habie duhej të përkuleshim ne, (sepse kush s'do të kishte rënë në gjunjë për një bekim të tillë?), kur morëm nën dorën e tij Priftërinë e Shenjtë, ndërsa ai tha: "Mbi ju, bashkëshërbëtorët e mi, në emër të Mesias, unë jap këtë Priftëri dhe këtë autoritet, i cili do të mbetet mbi tokë, që Bijtë e Levit të mund t'i ofrojnë përsëri një flijim Zotit në drejtësi!"

Unë nuk do të përpiqem të t'i pikturoj ndjenjat e kësaj zemre, as bukurinë e madhërishme dhe lavdinë që na rrethoi në këtë rast; por ti do të më besosh kur them se as toka, as njerëzit, me gojëtarinë e kohës, nuk mund të fillojnë ta veshin gjuhën në një mënyrë aq interesante dhe frymëzuese, sa ky personazh i shenjtë. Jo. As nuk ka kjo tokë fuqi për të dhënë gëzimin, për të dhuruar paqen ose për të kuptuar urtësinë që përmbahej në secilën fjali, ndërsa ato u dhanë me anë të fuqisë së Shpirtit të Shenjtë! Njeriu mund t'i mashtrojë bashkëqeniet e tij, mashtrimi mund të ndjekë mashtrimin dhe fëmijët e të ligut mund të kenë fuqi për të ndikuar të marrët dhe të pamësuarit, derisa asgjë përveç trillimit ta ushqejë shumicën dhe fryti i falsitetit të mbartë në rrjedhën e tij drejt varrit të lëkundurit; Por një prekje me gishtin e dashurisë së tij, po, një rreze e lavdisë nga bota atje lart ose një fjalë nga goja e Shpëtimtarit, nga gjoksi i përjetësisë, e bën atë të tërën të

pavlerë dhe e largon atë përherë nga mendja. Siguria se ne ishim në praninë e një engjëlli, siguria se dëgjuam zërin e Jezusit dhe e vërteta e panjollë siç rodhi nga një personazh i kulluar, e diktuar nga vullneti i Perëndisë, është për mua përtej përshkrimit dhe unë gjithmonë do ta shikoj këtë shprehje të mirësisë së Shpëtimtarit me habi dhe falënderim, derisa të lejohem të mbetem gjallë; dhe në ato banesa ku përsosmëria banon dhe mëkati nuk vjen kurrë, unë shpresoj ta adhuroj në atë ditë që kurrë nuk do të marrë fund".—*Messenger and Advocate* [Lajmëtar dhe Avokat], vëll. 1 (tetor 1834), f. 14–16.

Nenet e Besimit

TË KISHËS SË JEZU KRISHTIT TË SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME

History of the Church, vëll. 4, f. 535–541

NE [a]besojmë në [b]Perëndinë, Atin e Përjetshëm, dhe në [c]Birin e Tij, Jezu Krishtin, dhe në [d]Frymën e Shenjtë.

2 Ne besojmë se njerëzit do të ndëshkohen për [a]vetë mëkatet e tyre dhe jo për [b]shkeljen e Adamit.

3 Ne besojmë se nëpërmjet [a]Shlyerjes së Krishtit, i gjithë njerëzimi mund të [b]shpëtohet, me anë të [c]bindjes ndaj [d]ligjeve dhe [e]ordinancave të Ungjillit.

4 Ne besojmë se parimet dhe [a]ordinancat e para të Ungjillit janë: së pari, [b]Besimi në Zotin Jezu Krisht; së dyti, [c]Pendimi; së treti, [d]Pagëzimi me anë të zhytjes për [e]heqjen e mëkateve; së katërti, Vënia e [f]duarve për [g]dhuratën e Frymës së Shenjtë.

5 Ne besojmë se një njeri duhet të [a]thirret nga Perëndia, me anë të [b]profecisë dhe me anë të vënies së [c]duarve prej atyre që janë në [d]autoritet, për të [e]predikuar Ungjillin dhe për të administruar [f]ordinancat e tij.

6 Ne besojmë në të njëjtin [a]organizim që ekzistonte në Kishën Primitive, domethënë, [b]apostuj, [c]profetë, [d]barinj, mësues, [e]ungjilltarë e kështu me radhë.

7 Ne besojmë në [a]dhuratën e [b]gjuhëve, të [c]profecisë, [d]zbulesës, [e]vegimeve, [f]shërimit, [g]interpretimit të gjuhëve e kështu me radhë.

1*a* USH Besim, besoj.
b USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Ati.
c USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Biri; Jezu Krisht.
d USH Perëndi, Kokë e Perëndisë—Perëndia, Fryma e Shenjtë; Frymë e Shenjtë.
2*a* LiP. 24:16; Eze. 18:19–20. USH Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri; Zgjedhje e lirë.
b USH Rënie e Adamit dhe e Evës.
3*a* USH Shlyej, shlyerje.
b Mosia 27:24–26; Mois. 5:9. USH Shpëtim.
c USH Bindje, bindur (i), bindem.
d USH Ligj.
e USH Ungjill.
4*a* USH Ordinanca.
b USH Besim.
c USH Pendohem, pendim.
d USH Pagëzim, pagëzoj.
e USH Heqje e mëkateve.
f USH Duar, vënie e.
g USH Dhuratë e Frymës Së Shenjtë.
5*a* USH Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje.
b USH Profeci, profetizoj.
c USH Duar, vënie e.
d USH Autoritet; Priftëri.
e USH Predikoj.
f Alma 13:8–16.
6*a* USH Kishë, shenjë së vërtetës—Organizimi i kishës.
b USH Apostull.
c USH Profet.
d USH Peshkop.
e USH Ungjilltar; Patriark, patriarkal.
7*a* USH Dhurata të Shpirtit.
b USH Gjuhë(ve), dhuratë e.
c USH Profeci, profetizoj.
d USH Zbulesë.
e USH Vegim.
f USH Shëroj, shërime.
g 1 Kor. 12:10; Morm. 9:7–8.

8 Ne e besojmë [a]Biblën të jetë [b]fjala e Perëndisë, për aq sa ajo përkthehet me [c]saktësi; ne gjithashtu e besojmë [d]Librin e Mormonit të jetë fjala e Perëndisë.

9 Ne besojmë gjithçka që Perëndia ka [a]zbuluar, gjithçka që Ai zbulon tani dhe ne besojmë se Ai përsëri do të [b]zbulojë shumë gjëra të mëdha dhe të rëndësishme lidhur me Mbretërinë e Perëndisë.

10 Ne besojmë në [a]mbledhjen aktuale të Izraelit dhe në rivendosjen e [b]Dhjetë Fiseve; që [c]Sioni (Jeruzalemi i Ri) do të ndërtohet në kontinentin amerikan; që Krishti do të [d]mbretërojë personalisht mbi tokë; dhe që toka do të [e]ripërtërihet dhe do të marrë [f]lavdinë e saj të [g]parajsës.

11 Ne shpallim [a]privilegjin e adhurimit të Perëndisë së Plotfuqishëm në përputhje me [b]zërin e [c]ndërgjegjes sonë dhe u lejojmë të gjithë njerëzve të njëjtin privilegj, që ata duhet të [d]adhurojnë si, ku dhe çfarë të zgjedhin.

12 Ne besojmë në nënshtrimin ndaj mbretërve, presidentëve, sundimtarëve dhe gjykatësve, në bindjen, nderimin dhe mbështetjen e [a]ligjit.

13 Ne besojmë në qenien të [a]ndershëm, të vërtetë, të [b]dëlirë, mirëdashës, të virtytshëm dhe në [c]bërjen mirë të gjithë njerëzve; në të vërtetë, ne mund të themi se ndjekim [d]këshillën e Palit—Ne besojmë të gjitha gjërat, ne [e]shpresojmë të gjitha gjërat, ne i kemi duruar të gjitha gjërat dhe shpresojmë të jemi në gjendje t'i [f]durojmë të gjitha gjërat. Në qoftë se ka diçka të [g]virtytshme, të dashur ose me famë të mirë apo të denjë për t'u lavdëruar, ne i kërkojmë këto gjëra.

Joseph Smith.

8*a* USH Bibël.
b USH Fjalë e Perëndisë.
c 1 Ne. 13:20–40; 14:20–26.
d USH Libër i Mormonit.
9*a* USH Zbulesë.
b Amo. 3:7; DeB 121:26–33. USH Shkrime të shenjta—Shkrime të shenjta të profetizuara për të ardhur.
10*a* Isa. 49:20–22; 60:4; 1 Ne. 19:16–17. USH Izrael—Mbledhja e Izraelit.
b USH Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit.
c Eth. 13:2–11; DeB 45:66–67; 84:2–5; Mois. 7:18. USH Jeruzalem i Ri; Sion.
d USH Mijëvjeçar.
e USH Tokë—Pastrimi i tokës.
f USH Lavdi.
g DMTH një gjendje sikurse Kopshti i Edenit; Isa. 11:6–9; 35:1–10; 51:1–3; 65:17–25; Eze. 36:35. USH Parajsë.
11*a* DeB 134:1–11.
b USH Zgjedhje e lirë.
c USH Ndërgjegje.
d USH Adhuroj.
12*a* DeB 58:21–23. USH Ligj.
13*a* USH Ndershëm (i), ndershmëri; Integritet.
b USH Dëlirësi.
c USH Shërbim.
d Fil. 4:8.
e USH Shpresë.
f USH Duroj.
g USH Thjeshtësi; Virtyt.

Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta

PARATHËNIA

RENDITJA ALFABETIKE E TEMAVE

PJESË TË ZGJEDHURA NGA PËRKTHIMI I BIBLËS
PREJ JOSEPH SMITH-IT

KRONOLOGJIA E HISTORISË SË KISHËS,
HARTA DHE FOTOGRAFI

HARTA E
FOTOGRAFI TË BIBLËS

PARATHËNIA

Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta përkufizon doktrinat, parimet, popujt dhe vendet e zgjedhura që gjenden në Biblën e Shenjtë, Librin e Mormonit, Doktrina e Besëlidhje dhe Perlën me Vlerë të Madhe. Ai gjithashtu jep për ty referencat kyçe të shkrimeve të shenjta për t'i studiuar për secilën temë. Ky Udhëzues mund të të ndihmojë në studimin vetjak dhe familjar të shkrimeve të shenjta. Ai mund të të ndihmojë t'u përgjigjesh pyetjeve rreth ungjillit, të studiosh tema në shkrimet e shenjta, të përgatisësh biseda e mësime dhe të rrisësh njohurinë e dëshminë tënde për ungjillin.

Udhëzuesi ka tri pjesë: (1) një renditje alfabetike të temave, (2) pjesë të zgjedhura nga përkthimi i Biblës prej Joseph Smith-it (PJS) dhe (3) harta, fotografi të vendeve të shkrimeve të shenjta dhe një kronologji të historisë së Kishës.

1. *Renditja alfabetike e temave.* Kjo pjesë jep një përkufizim të shkurtër të secilës temë dhe rendit referencat më domethënëse të shkrimeve të shenjta për atë temë. Çdo referencë paraprihet nga një citim ose përmbledhje e shkurtër e shkrimit të shenjtë. Referencat e shkrimeve të shenjta shfaqen sipas rendit të mëposhtëm: Dhjata e Vjetër, Dhjata e Re, Libri i Mormonit, Doktrina e Besëlidhje dhe Perla me Vlerë të Madhe.

2. *Pjesë të zgjedhura nga Përkthimi i Biblës prej Joseph Smith-it.* Në vitin 1830, Zoti e udhëzoi Profetin Joseph Smith të fillonte punën për një rishikim ose përkthim të versionit të mbretit Jakob për Biblën. Qëllimi i Profetit ishte të rivendoste disa nga të vërtetat e qarta dhe të çmuara që ishin humbur nga tekstet origjinale të Biblës. Ai e mbaroi pjesën më të madhe të punës deri në korrik 1833. Megjithatë, deri në vdekjen e tij më 1844, ai vazhdoi të bëjë ndryshime, ndërsa e përgatiste dorëshkrimin për shtyp. Megjithëse i tërë vëllimi nuk është përfunduar, as nuk është pranuar nga Kisha zyrtarisht, Përkthimi i Joseph Smith-it përmban shumë ide lidhur me kuptimet e shkrimeve të shenjta dhe është një ndihmës i vlefshëm për të kuptuar Biblën. Disa nga rishikimet më të rëndësishme përfshihen në Udhëzuesin për Shkrimet e Shenjta. (Për më shumë informacion, shih temën "Përkthimi i Joseph Smith-it" në Udhëzues.)

Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme përdor si përkthimin e saj zyrtar në gjuhën angleze versionin e mbretit James për Biblën. Ai luajti rol thelbësor në rivendosjen e ungjillit dhe vazhdon të ketë ndikim të rëndësishëm në shumë kombe kudo në botë.

3. *Kronologjia e historisë së Kishës, harta dhe fotografi, dhe harta e fotografi të Biblës.* Duke njohur gjeografinë e tokave që diskutohen në shkrimet e shenjta, ti mund të kuptosh më mirë ngjarjet e shkrimeve të shenjta. Udhëzuesi përfshin 14 harta të vendeve të Biblës, 6 harta të zonave të rëndësishme në historinë e Kishës dhe një hartë të botës. Për të gjetur një vendndodhje, përdor indeksin për grupin e hartave që të interesojnë. Indeksi do të të referojë tek harta e duhur dhe koordinatat e vendndodhjes në atë hartë. 32 fotografitë biblike dhe 18 fotografitë e historisë së Kishës gjithashtu kanë përshkrime që do të të ndihmojnë të kuptosh më mirë ngjarje të caktuara të shkrimeve të shenjta.

Kronologjia e historisë së Kishës rendit datat e ngjarjeve të rëndësishme në rivendosjen dhe rritjen e Kishës së Jezu Krishtit në ditët e mëvonshme.

Për të të ndihmuar më tej në studimin tënd të shkrimeve të shenjta, Udhëzuesi përmban disa tipare të tjera ndihmëse. Për shembull, në qoftë se kërkon fjalët "Jezu Krishti", do të gjesh një renditje të kuptueshme të çdo teme në Udhëzues që siguron informacion që lidhet drejtpërdrejt me Shpëtimtarin dhe shërbesën e tij. Kjo është tema e vetme në Udhëzues me një renditje kaq të

zgjeruar, e cila thekson rëndësinë e Krishtit për gjithë njerëzimin. Si shtesë, nën temën "Kronologjia" renditen disa nga ngjarjet më të rëndësishme të kohërave biblike dhe të Librit të Mormonit, së bashku me data të përafërta. Tema "Ungjijtë" përmban një harmoni të Ungjijve. Kjo harmoni krahason mësimet e Shpëtimtarit siç gjenden në Mateu, Marku, Lluka, Gjoni dhe zbulesa e ditëve të mëvonshme.

Shkurtimet e mëposhtme për librat e shkrimeve të shenjta përdoren në Udhëzues:

Dhjata e Vjetër	
Zanafilla	Zan.
Eksodi	Eks.
Levitiku	Lev.
Numrat	Num.
Ligji i Përtërirë	LiP.
Jozueu	Joz.
Gjyqtarët	Gjy.
Ruthi	Rut.
1 Samuelit	1 Sam.
2 Samuelit	2 Sam.
1 Mbretërve	1 Mbr.
2 Mbretërve	2 Mbr.
1 Kronikave	1 Kro.
2 Kronikave	2 Kro.
Esdra	Esd.
Nehemia	Neh.
Ester	Est.
Jobi	Job.
Psalmet	Psa.
Fjalët e Urta	Fja.
Predikuesi	Pre.
Kantiku i Kantikëve	KiK.
Isaia	Isa.
Jeremia	Jer.
Vajtimet	Vaj.
Ezekieli	Eze.
Danieli	Dan.
Osea	Ose.
Joeli	Joe.
Amosi	Amo.
Abdia	Abd.
Jona	Jon.
Mikea	Mik.
Nahumi	Nah.
Habakuku	Hab.
Sofonia	Sof.
Hagai	Hag.
Zakaria	Zak.
Malakia	Mal.
Dhjata e Re	
Mateu	Mt.
Marku	Mr.
Lluka	Llu.
Gjoni	Gjo.
Veprat e Apostujve	Vep.
Romakëve	Rom.
1 Korintasve	1 Kor.
2 Korintasve	2 Kor.
Galatasve	Gal.
Efesianëve	Ef.
Filipianëve	Fil.
Kolosianëve	Kol.
1 Thesalonikasve	1 The.
2 Thesalonikasve	2 The.
1 Timoteut	1 Tim.
2 Timoteut	2 Tim.
Titit	Tit.
Filemonit	Fim.
Hebrenjve	Heb.
Jakobit	Jak.
1 Pjetrit	1 Pj.
2 Pjetrit	2 Pj.
1 Gjonit	1 Gjo.
2 Gjonit	2 Gjo.
3 Gjonit	3 Gjo.
Judeut	Jud.
Zbulesa	Zbu.
Libri i Mormonit	
1 Nefi	1 Ne.
2 Nefi	2 Ne.
Jakobi	Jakobi
Enosi	Enosi
Jaromi	Jar.
Omni	Omni
Fjalët e Mormonit	FeM.
Mosia	Mosia
Alma	Alma
Helaman	Hel.
3 Nefi	3 Ne.
4 Nefi	4 Ne.
Mormoni	Morm.
Ethëri	Eth.
Moroni	Moro.

Doktrina e Besëlidhje	DeB
Deklarata Zyrtare—1	DZ—1
Deklarata Zyrtare—2	DZ—2
Perla me Vlerë të Madhe	
Moisiu	Mois.
Abrahami	Abr.
Joseph Smith—Mateu	JS—M
Joseph Smith—Historia	JS—H
Nenet e Besimit	NeB
Përkthimi i Joseph Smith-it	PJS

RENDITJA ALFABETIKE E TEMAVE

Si ta Përdorësh. Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta është një renditje alfabetike e temave të ungjillit. Ai jep një përshkrim të shkurtër të secilës temë dhe siguron referencat më domethënëse të shkrimeve të shenjta rreth asaj teme. Secila referencë paraprihet nga një citim ose përmbledhje e shkurtër e shkrimit të shenjtë. Referencat e shkrimit të shenjtë shfaqen në rendin e mëposhtëm: Dhjata e Vjetër, Dhjata e Re, Libri i Mormonit, Doktrina e Besëlidhje dhe Perla me Vlerë të Madhe. Diagrama e mëposhtme shpjegon një referencë shembull:

Temat janë me shkronja të mëdha dhe të theksuara.

Nganjëherë tema të tjera në udhëzues përmbajnë informacion që lidhet me temën që ti po studion. Fjalët kursive *shih gjithashtu* të drejtojnë te këto tema përkatëse.

BEKOJ, BEKUAR (I), BEKIM. *Shih gjithashtu* Administrim i të sëmurëve; Bekime patriarkale; Hir; Ligj; Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi

Jepet një përkufizim i shkurtër i secilës temë.

T'i japësh dikujt miratim hyjnor. Çdo gjë që kontribuon në lumturi, mirëqenie ose përparim të vërtetë është një bekim.

Referencat e shkrimeve të shenjta, të cilat të ndihmojnë të kuptosh përkufizimin, janë në kllapa.

Një listë e mirënjohur e thënieve rreth të qenurit të bekuar është Lumturitë (Mt. 5:1–12; 3 Ne. 12:1–12).

Referenca të lidhura nga shkrimet e shenjta jepen në kllapa.

Disa tema kanë nëntema. Këto janë me shkronja kursive.

Në përgjithësi: Unë prej teje do të bëj një komb të madh dhe do të të bekoj, **Zan.** 12:2–3 (1 Ne. 15:18; Abr. 2:9–11). Ka bekime mbi kokën e të drejtit, **Fja.** 10:6. Njeriu besnik do të mbushet me bekime, **Fja.** 28:20. Zoti do t'i hapë pragjet e qiellit dhe do të derdhë mbi ju bekim, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Lumturitë premtojnë bekime, **Mt.** 5:1–12 (3 Ne. 12:1–12). Bekuar ata që janë ftuar në gostinë e darkës së Qengjit, **Zbu.** 19:9. Ai që është i drejtë, është i favorizuar nga Perëndia, **1 Ne.** 17:35 (Mosia 10:13). Nëse ju do të dëgjoni, unë ju lë një bekim, **2 Ne.** 1:28. Unë po ju lë të njëjtin bekim, **2 Ne.** 4:9.

Çdo referencë e shkrimit të shenjtë paraprihet nga një citim nga shkrimi i shenjtë ose nga një përmbledhje e shkrimit të shenjtë.

Nganjëherë informacioni rreth një çështjeje nuk përfshihet nën temën që ti ke parë. Fjala kursive *shih,* të drejton te tema ku gjendet informacioni.

BIBËL, PËRKTHIM I JOSEPH SMITH-IT (PJS). *Shih* Përkthim i Joseph Smith-it (PJS)

DRU I EFRAIMIT. *Shih* Efraim—Dru i Efraimit ose Jozefit

Fjala kursive *shih* (ose *shih gjithashtu*) e pasuar nga kjo vijë tregon që informacioni gjendet në një nëntemë ("Fund i Botës") të temës kryesore ("Botë").

AARON, BIR I MOSIAS. *Shih gjithashtu* Mosia(s), bij të; Mosia, bir i Beniaminit

Në librin e Mormonit, një bir i mbretit Mosia. Aaroni shërbeu si misionar, përpjekjet e zellshme të të cilit, ndihmuan për të kthyer shumë shpirtra te Krishti.

Ishte një jobesimtar i cili kërkoi të shkatërronte Kishën, **Mosia** 27:8–10, 34. Një engjëll iu shfaq atij dhe shokëve të tij, **Mosia** 27:11. U pendua dhe filloi të predikonte fjalën e Perëndisë, **Mosia** 27:32–28:8. Nuk pranoi të emërohej mbret dhe në vend të kësaj shkoi në tokën e lamanitëve për të predikuar fjalën e Perëndisë, **Alma** 17:6–9. Agjëroi dhe u lut për udhëzim, **Alma** 17:8–1. Mësoi të atin e mbretit Lamon, **Alma** 22:1–26. Shkoi t'u predikonte zoramitëve, **Alma** 31:6–7.

AARON, VËLLA I MOISIUT. *Shih gjithashtu* Moisi; Priftëri Aarone

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Amramit dhe Jokebedës nga fisi i Levit (Eks. 6:16–20); vëllai më i madh i Moisiut (Eks. 7:7).

U caktua nga Zoti për ta ndihmuar Moisiun në nxjerrjen e fëmijëve të Izraelit nga Egjipti dhe për të qenë zëdhënësi i tij, **Eks.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Në malin Sinai, Moisiu mori udhëzime për caktimin e Aaronit dhe katër bijve të tij në Priftërinë Aarone, **Eks.** 28:1–4. Bëri një viç të artë me kërkesën e njerëzve, **Eks.** 32:1–6, 21, 24, 35. Vdiq në malin Hor në moshën 123 vjeçare, **Num.** 20:22–29 (Num. 33:38–39). Zoti gjithashtu i dha priftërinë Aaronit dhe farës së tij, **DeB** 84:18, 26–27, 30. Ata që i lartësojnë thirrjet e priftërisë, bëhen bijtë e Moisiut dhe të Aaronit, **DeB** 84:33–34. Zoti do t'i shfajësojë veprimet e drejta të atyre që thirren nga Ati, siç ishte Aaroni, **DeB** 132:59.

ABDIA

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili parashikoi fundin e Edomit. Ai profetizoi ndoshta gjatë sundimit të Jehoramit (848–844 para K.) ose gjatë pushtimit babilonas në 586 para K.

Libri i Abdias: Një libër në Dhjatën e Vjetër. Ai ka vetëm një kapitull. Në të, Abdia shkroi për rënien e Edomit dhe profetizoi që shpëtimtarët do të qëndrojnë në malin Sion.

ABED-NEGO. *Shih gjithashtu* Daniel

Në Dhjatën e Vjetër, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego ishin tre të rinj izraelitë, të cilët, së bashku me Danielin, u sollën në pallatin e mbretit të Babilonisë, Nebukadnetsarit. Emri i Abed-negos në hebraisht ishte Azariah. Katër të rinjtë nuk pranuan ta ndotin veten duke marrë nga mishi dhe vera e mbretit (Dan. 1). Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego me urdhër të mbretit u hodhën në një furrë flakëruese, por u ruajtën nga Biri i Perëndisë (Dan. 3).

ABEL. *Shih gjithashtu* Adam; Kain

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Adamit dhe Evës.

I ofroi Perëndisë një ofertë më të vyer sesa vëllai i tij Kaini, **Zan.** 4:4–5 (Heb. 11:4; Mois. 5:16–21). U vra nga Kaini, **Zan.** 4:8 (Mois. 5:32). Mori priftërinë prej Adamit, **DeB** 84:16. Satani dhe Kaini bënë komplot për të vrarë Abelin, **Mois.** 5:28–31 (Hel. 6:27).

ABINADI. *Shih gjithashtu* Martir, martirizim

Një profet nefit në Librin e Mormonit.

Profetizoi se Perëndia do ta ndëshkonte popullin e mbretit të lig Noe, në qoftë se ata nuk pendoheshin, **Mosia** 11:20–25. U burgos, sepse profetizoi shkatërrimin e mbretit Noe dhe të popullit të tij, **Mosia** 12:1–17. U mësoi priftërinjve të ligj të mbretit Noe për ligjin e Moisiut dhe Krishtin, **Mosia** 12–16. Alma Plaku i besoi fjalët e tij dhe i shkroi ato, **Mosia** 17:2–4. U dogj deri në vdekje nga mbreti Noe, **Mosia** 17:20.

ABRAHAM. *Shih gjithashtu* Besëlidhje e Abrahamit

Një bir i Terahut, lindur në Ur të Kaldeas (Zan. 11:26, 31; 17:5). Një profet i Zotit, me të cilin Zoti bëri besëlidhje të përjetshme, përmes të cilave bekohen të gjitha kombet e tokës. Abrahami fillimisht u quajt Abram.

Emigroi në Haran, ku vdiq Terahu, **Zan.** 11:31–32 (Abr. 2:1–5). U thirr nga Perëndia për të udhëtuar për në Kanaan dhe për të marrë një besëlidhje hyjnore, **Zan.** 12:1–8 (Abr. 2:4, 15–17). Udhëtoi për në Egjipt, **Zan.** 12:9–20 (Abr. 2:21–25). U vendos në Hebron, **Zan.** 13:18. Shpëtoi Lotin, **Zan.** 14:1–16. U takua me Melkizedekun, **Zan.** 14:18–20. Agari lindi djalin e tij, Ismaelin, **Zan.** 16:15–16. Emri i tij u ndryshua në Abraham, **Zan.** 17:5. Zoti i tha Abrahamit dhe Sarës se atyre do t'iu lindte një djalë, **Zan.** 17:15–22; 18:1–14. Sara lindi djalin e tij, Isakun, **Zan.** 21:2–3. U urdhërua të flijojë Isakun, **Zan.** 22:1–18. Sara vdiq dhe u varros, **Zan.** 23:1–2, 19. Abrahami vdiq dhe u varros, **Zan.** 25:8–10. Gatishmëria e Abrahamit për të flijuar Isakun ishte një ngjashmëri e Perëndisë dhe e të Birit të Vetëmlindur të tij, **Jakobi** 4:5. I pagoi të dhjeta Melkizedekut, **Alma** 13:15. Parashikoi dhe dëshmoi për ardhjen e Krishtit, **Hel.** 8:16–17. Mori priftërinë nga Melkizedeku, **DeB** 84:14. Besnikët bëhen fara e Abrahamit, **DeB** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). I mori të gjitha gjërat nëpërmjet zbulesës, **DeB** 132:29. E ka marrë ekzaltimin e tij, **DeB** 132:29. Kërkoi bekimet e etërve dhe caktimin në priftëri, **Abr.** 1:1–4. U përndoq nga priftërinj të rremë të Kaldeas, **Abr.** 1:5–15. U shpëtua nga Zoti, **Abr.** 1:16–20. Mësoi rreth diellit, hënës dhe yjeve, **Abr.** 3:1–14. Mësoi rreth jetës paratokësore dhe Krijimit, **Abr.** 3:22–28.

Libri i Abrahamit: Anale të lashta, të shkruara nga Abrahami, që u vunë nën zotërimin e Kishës në 1835. Analet dhe disa mumje u zbuluan në katakombet egjiptiane nga Antonio Lebolo, i cili ia la trashëgimi Michael Chandler-it. Chandler-i i ekspozoi ato në SHBA në 1835. Disa miq të Joseph Smith-it i blenë ato prej Chandler-it dhe ia dhanë Profetit, i cili i përktheu. Disa nga këto anale gjenden tani në Perla me Vlerë të Madhe.

Kapitulli 1 shënon përvojat e Abrahamit në Ur të Kaldeas, ku priftërinj të ligj u përpoqën ta sakrifikonin. Kapitulli 2 tregon mbi udhëtimin e tij drejt Kanaanit. Zoti iu shfaq atij dhe bëri besëlidhje me të. Kapitulli 3 shënon sesi Abrahami pa universin dhe dalloi marrëdhëniet ndërmjet trupave qiellorë. Kapitujt 4–5 janë një tjetër rrëfim i Krijimit.

Fara e Abrahamit: Njerëzit që, nëpërmjet bindjes ndaj ligjeve dhe ordinancave të ungjillit të Jezu Krishtit, marrin premtimet e besëlidhjet të bëra Abrahamit nga Perëndia. Burra dhe gra mund t'i marrin këto bekime, në qoftë se janë drejtpërdrejt nga linja e Abrahamit, ose në qoftë se birësohen në familjen e tij nëpërmjet përqafimit të ungjillit dhe pagëzimit (Gal. 3:26–29; 4:1–7; DeB 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr. 2:9–11). Pasardhësit e drejtpërdrejtë të Abrahamit mund t'i humbasin bekimet e tyre nëpërmjet mosbindjes (Rom. 4:13; 9:6–8).

ABRAM. *Shih* Abraham

ADAM. *Shih gjithashtu* Adam-ondi-Ahman; Eden; Evë; Kryeengjëll; Mikael; Rënie e Adamit dhe e Evës

Njeriu i parë i krijuar në tokë.

Adami është ati dhe patriarku i racës njerëzore në tokë. Shkelja e tij në kopshtin e Edenit (Zan. 3; DeB 29:40–42; Mois. 4) bëri që ai të "binte" dhe të bëhej i vdekshëm, një hap i nevojshëm që njerëzimi të përparonte në këtë tokë (2 Ne. 2:14–29; Alma 12:21–26). Si rrjedhim, Adami dhe Eva duhet të nderohen për rolin e tyre që bëri të mundur rritjen tonë të përjetshme. Adami është i Lashti i Ditëve dhe njihet gjithashtu si Mikaeli (Dan. 7; DeB 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Ai është kryeengjëlli dhe do të vijë përsëri në tokë si patriarku i

familjes njerëzore, në përgatitje të ardhjes së dytë të Jezu Krishtit (DeB 29:26).

Perëndia e krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet, **Zan.** 1:26–28 (Mois. 2:26–28; Abr. 4:26–28). Perëndia i dha njeriut sundim mbi të gjitha gjërat dhe e urdhëroi atë të shumëzohej dhe të mbushte tokën, **Zan.** 1:28–31 (Mois. 2:28–31; Abr. 4:28–31). Perëndia i vendosi Adamin dhe Evën në kopshtin e Edenit dhe i ndaloi të hanin nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, **Zan.** 2:7–9, 15–17 (Mois. 3:7–9, 15–17; Abr. 5:7–13). Adami i vuri emër çdo krijese të gjallë, **Zan.** 2:19–20 (Mois. 3:19–20; Abr. 5:20–21). Adami dhe Eva u martuan nga Perëndia, **Zan.** 2:18–25 (Mois. 3:18–25; Abr. 5:14–21). Adami dhe Eva u tunduan nga Satani, morën frutin e ndaluar dhe u dëbuan nga kopshti i Edenit, **Zan.** 3 (Mois. 4). Adami ishte 930 vjeç kur vdiq, **Zan.** 5:5 (Mois. 6:12). Adami ishte njeriu i parë, **DeB** 84:16. Përpara vdekjes së tij, Adami i mblodhi së bashku pasardhësit e tij të drejtë në Adam-ondi-Ahman dhe i bekoi ata, **DeB** 107:53–57. Adami ofroi flijim, **Mois.** 5:4–8. Adami u pagëzua, mori Frymën e Shenjtë dhe u shugurua në priftëri, **Mois.** 6:51–68.

ADAM-ONDI-AHMAN. *Shih gjithashtu* Adam

Vendi ku Adami bekoi pasardhësit e tij të drejtë tre vjet para se të vdiste (DeB 107:53–56) dhe ku ai do të vijë përpara kohës së Ardhjes së Dytë (DeB 116).

ADMINISTRIM I TË SËMURËVE. *Shih gjithashtu* Duar, vënie e; Priftëri; Shëroj, shërime; Vaj; Vajos

Bekim i dhënë të sëmurëve nga burra që mbajnë Priftërinë Melkizedeke, i cili përfshin përdorimin e vajit të përkushtuar.

Vëre dorën mbi të, **Mt.** 9:18. Jezusi vuri duart mbi disa të lëngatë dhe i shëroi, **Mr.** 6:5. Apostujt e Krishtit vajosnin me vaj shumë të lëngatë dhe i shëronin, **Mr.** 6:13. Pleqtë duhet të vajosin dhe të shërojnë të sëmurët, **Jak**. 5:14–15. Ju nuk do t'i shëroni të sëmurët, në qoftë se nuk ju kërkohet prej atyre që e dëshirojnë, **DeB** 24:13–14. Pleqtë duhet t'i vendosin duart e tyre mbi të sëmurët, **DeB** 42:44. Vër duart mbi të sëmurët dhe ata do të shërohen, **DeB** 66:9.

ADHUROJ. *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Dashuri, respekt, shërbim dhe përkushtim për Perëndinë (DeB 20:19). Adhurimi përfshin lutje, agjërim, shërbim në kishë, marrje pjesë në ordinancat e ungjillit dhe praktika të tjera që tregojnë përkushtim dhe dashuri për Perëndinë.

Nuk do të kesh perëndi të tjerë para meje, **Eks.** 20:3 (Eks. 32:1–8, 19–35; Psa. 81:9). Ta adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetë, **Gjo.** 4:23. Adhuroni atë që bëri qiellin dhe tokën, **Zbu.** 14:7 (DeB 133:38–39). Ta adhuroni atë me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën tuaj, **2 Ne.** 25:29. Ata besonin në Krisht dhe adhuronin Atin në emrin e tij, **Jakobi** 4:5. Zenosi na mësoi se njerëzit duhet të luten dhe të adhurojnë në të gjitha vendet, **Alma** 33:3–11. Adhuroni Perëndinë në çfarëdolloj vendi që të jeni, në shpirt dhe në të vërtetë, **Alma** 34:38. Njerëzit ranë në këmbët e Jezusit dhe e adhuruan atë, **3 Ne.** 11:17. Gjithë njerëzit duhet të pendohen e të besojnë në emrin e Jezu Krishtit dhe ta adhurojnë Atin në emrin e tij, **DeB** 20:29. Unë jua jap këto thënie që ju të mund ta kuptoni e dini sesi të adhuroni dhe të dini çfarë të adhuroni, **DeB** 93:19. Vetëm këtë Perëndi do të adhuroj unë, **Mois.** 1:12–20. Ne shpallim privilegjin e adhurimit të Perëndisë së Plotfuqishëm, **NeB** 1:11.

AGRIPA. *Shih gjithashtu* Pal

Në Dhjatën e Re, biri i Herod Agripës I dhe vëllai i Berenikes dhe Druzilës. Ai ishte mbret i Kalkisit, i ndodhur në Liban. Ai e dëgjoi apostullin Pal dhe për pak iu mbush mendja të bëhej i krishterë (Vep. 25–26, JS—H 1:24).

AGJËROJ, AGJËRIM. *Shih gjithashtu* Blatim; Lëmoshë, dhënie lëmoshe; Mirëqenie; Varfër (i)

Të mos hash ose të mos pish vullnetarisht më qëllim që të afrohesh më pranë Zotit dhe që të kërkosh bekimet e tij. Kur individë dhe grupe agjërojnë, ata gjithashtu duhet të luten për të kuptuar vullnetin e Perëndisë dhe për të zhvilluar forcë më të madhe shpirtërore. Agjërimi është praktikuar gjithmonë prej besimtarëve të vërtetë.

Në Kishë sot, një ditë Shabati për çdo muaj caktohet për qëllim argjërimi. Gjatë kësaj kohe anëtarët e Kishës rrinë pa ngrënë dhe pa pirë për njëzet e katër orë. Më pas ata ia japin Kishës paratë që do t'i kishin shpenzuar për ushqim për ato vakte. Këto para quhen ofertë agjërimi. Kisha i përdor ofertat e agjërimit për të ndihmuar të varfrit dhe nevojtarët.

Ne agjëruam dhe kërkuam Perëndinë tonë, **Esd.** 8:21–23, 31. Agjërova dhe u luta përpara Perëndisë së qiellit, **Neh.** 1:4. Agjëroni për mua dhe as mos hani e as mos pini për tri ditë, **Est.** 4:16. Unë e mundova shpirtin tim me agjërim, **Psa.** 35:13. A nuk është ky agjërimi që unë kam zgjedhur? **Isa.** 58:3–12. E ktheva fytyrën time drejt Zotit Perëndi, duke e kërkuar me lutje dhe me agjërim, **Dan.** 9:3. Kthehuni tek unë me të gjithë zemrën tuaj dhe me agjërim, **Joe.** 2:12. Niniveasit i besuan Perëndisë dhe shpallën një agjërim, **Jon.** 3:5. Jezusi agjëroi për dyzet ditë, **Mt.** 4:2 (Eks. 34:28; 1 Mbr. 19:8; Llu. 4:1–2). Mos u trego njerëzve se ti agjëron, **Mt.** 6:18 (3 Ne. 13:16). Ky lloj nuk del veçse me anë të lutjes dhe agjërimit, **Mt.** 17:21. Vazhdoni në agjërim dhe lutje, **Omni** 1:26 (4 Ne. 1:12). Ata filluan të agjëronin dhe t'i luteshin Zotit, Perëndisë të tyre, **Mosia** 27:22. Unë kam agjëruar dhe jam lutur për shumë ditë që t'i di këto gjëra, **Alma** 5:46. Fëmijët e Perëndisë u bashkuan në agjërim dhe në lutje të fuqishme, **Alma** 6:6. Bijtë e Mosias ishin dhënë pas shumë lutjeje dhe agjërimi, **Alma** 17:3, 9. Një kohë agjërimi dhe lutjeje pasoi vdekjen e shumë nefitëve, **Alma** 28:5–6. Ata agjëruan shumë dhe u lutën shumë, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35). Përgatite ushqimin tënd me thjeshtësi zemre, që agjërimi yt të mund të jetë i përsosur, **DeB** 59:13–14. Ju duhet të vazhdoni në lutje dhe agjërim, **DeB** 88:76.

ALFA DHE OMEGA. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Alfa është shkronja e parë e alfabetit grek; Omega është e fundit. Ato janë gjithashtu emra të dhënë Jezu Krishtit dhe përdoren si simbole për të treguar se Krishti është fillimi dhe mbarimi i tërë krijimit (Zbu. 1:8; DeB 19:1).

ALKOOL. *Shih* Fjalë e Urtësisë

ALMA, BIR I ALMËS. *Shih gjithashtu* Alma Plaku; Amulek; Mosia(s), bij të

Në Librin e Mormonit, kryegjykatësi i parë dhe profet në kombin nefit. Në vitet e hershme të jetës së tij ai kërkoi të shkatërronte Kishën (Mosia 27:8–10). Megjithatë, një engjëll iu shfaq atij dhe ai u kthye në besimin tek ungjilli (Mosia 27:8–24; Alma 36:6–27). Më vonë braktisi pozitën e tij si kryegjykatës, me qëllim që të mësonte njerëzit (Alma 4:11–20).

Libri i Almës: Një libër i veçantë në Librin e Mormonit, që përbëhet nga një përmbledhje e analeve të profetëve Alma, birit të Almës, dhe birit të tij, Helamanit. Ngjarjet e përshkruara në këtë libër ndodhin përafërsisht nga viti 91 deri në 52 para K. Libri përmban 63 kapituj. Kapitujt 1–4 përshkruajnë ngritjen krye të pasuesve të Nehorit dhe Amlicit kundër nefitëve. Luftërat që pasuan, ishin ndër më shkatërrimtaret deri në atë kohë në historinë nefite. Kapitujt 5–16 përmbajnë rrëfimin e udhëtimeve të hershme misionare të Almës, duke përfshirë predikimin e tij mbi Bariun e Mirë (Alma 5) dhe predikimin me Amulekun në qytetin Amoniha. Kapitujt 17–27 përmbajnë analin e bijve të Mosias dhe të shërbesës së tyre mes lamanitëve. Kapitujt 28–44 përmbajnë disa nga predikimet më të

rëndësishme të Almës. Në kapitullin 32 Alma krahasoi fjalën me një farë; në kapitullin 36 ai i rrëfeu historinë e kthimit të tij në besim birit të tij, Helamanit. Kapitujt 39–42 shënojnë këshillën e Almës për birin e tij Korianton, i cili ishte përfshirë në shkelje morale; ky predikim i rëndësishëm shpjegon drejtësinë, mëshirën, ringjalljen dhe Shlyerjen. Kapitujt 45–63 përshkruajnë luftërat nefite të asaj kohe dhe emigrimet nën Hagothin. Udhëheqës të tillë të mëdhenj si: kapiten Moroni, Teankumi dhe Lehi ndihmuan për t'i ruajtur nefitët falë veprimeve të tyre të guximshme dhe në kohën e duhur.

ALMA PLAKU

Një profet nefit në Librin e Mormonit, i cili organizoi Kishën në ditët e mbretit të lig Noe.

Ishte prift i mbretit të lig Noe dhe pasardhës i Nefit, **Mosia** 17:1–2. Pasi dëgjoi dhe besoi Abinadin, u dëbua nga mbreti. Ai u arratis, u fsheh dhe i shkroi fjalët e Abinadit, **Mosia** 17:3–4. U pendua dhe u mësoi njerëzve fjalët e Abinadit, **Mosia** 18:1. Pagëzoi në ujërat e Mormonit, **Mosia** 18:12–16. Organizoi Kishën, **Mosia** 18:17–29. Arriti me njerëzit e tij në Zarahemla, **Mosia** 24:25. Iu dha autoritet mbi Kishën, **Mosia** 26:8. Gjykoi dhe drejtoi Kishën, **Mosia** 26:34–39. I dha detyrën e kryepriftit birit të tij, **Alma** 4:4 (Mosia 29:42; Alma 5:3).

ALTAR. *Shih gjithashtu* Sakrificë

Një ndërtim i përdorur për flijime, blatime dhe adhurim.

Noeu ndërtoi një altar për Zotin dhe ofroi fli, **Zan.** 8:20. Abrami i ndërtoi një altar Zotit, **Zan.** 12:7–8. Abrahami e lidhi birin e tij Isakun mbi altar, **Zan.** 22:9 (Zan. 22:1–13). Jakobi ndërtoi aty një altar dhe e quajti vendin El-Bethel, **Zan.** 35:6–7. Elia ndërtoi një altar dhe sfidoi priftërinjtë e Baalit, **1 Mbr.** 18:17–40. Nëse ti paraqet dhuratën tënde tek altari, në fillim pajtohu me vëllanë tënd, **Mt.** 5:23–24. Unë pashë nën altar shpirtrat e atyre që ishin therrur për shkak të fjalës së Perëndisë, **Zbu.** 6:9 (DeB 135:7). Lehi ndërtoi një altar prej gurësh dhe i dha falënderime Zotit, **1 Ne.** 2:7. Abrahami u shpëtua nga vdekja mbi një altar të Elkenahut, **Abr.** 1:8–20.

AMALEKITË (DHJATA E VJETËR)

Fis arab që jetoi në shkretëtirën e Paranit ndërmjet Arabahut dhe Mesdheut. Ata ishin vazhdimisht në luftë me hebrenjtë që nga koha e Moisiut (Eks. 17:8) deri në kohën e Saulit dhe Davidit (1 Sam. 15; 27:8; 30; 2 Sam. 8:11–12).

AMALEKITË (LIBËR I MORMONIT)

Një grup nefitësh braktisës të besimit, të cilët i udhëhoqën lamanitët në betejë kundër nefitëve (Alma 21–24, 43).

AMALIKIA

Në Librin e Mormonit, një tradhëtar nefit i cili fitoi pushtet mes lamanitëve dhe i udhëhoqi ata kundër nefitëve (Alma 46–51).

AMEN. *Shih gjithashtu* Lutje

Do të thotë "ashtu qoftë" ose "ashtu është". *Amen* thuhet për të treguar miratim të përzemërt ose solemn dhe miratim (LiP. 27:14–26), ose vërtetësi (1 Mbr. 1:36). Sot në fund të lutjeve, dëshmive dhe bisedave, të gjithë ata që e dëgjuan lutjen ose mesazhin, thonë një *Amen* të dëgjueshëm për të treguar miratim ose pranim.

Në kohën e Dhjatës së Vjetër, një person duhej të thoshte *Amen* kur bënte një betim (1 Kro. 16:7, 35–36; Neh. 5:13; 8:2–6). Krishti quhet "Ameni, dëshmitari besnik dhe i vërtetë" (Zbu. 3:14). *Amen* shërbeu gjithashtu si shenja e një besëlidhjeje në Shkollën e Profetëve (DeB 88:133–35).

AMLICI, AMLICITË

Njeri në Librin e Mormonit që udhëhoqi një grup nefitësh, të cilët dëshironin një mbret gjatë mbretërimit të gjykatësve. Këta nefitë, të quajtur amlicitë, ngritën krye haptazi kundër Perëndisë, gjë për të cilën u mallkuan (Alma 2–3).

AMON, BIR I MOSIAS. *Shih gjithashtu* Anti-Nefi-Lehitë; Mosia(s), bij të; Mosia, bir i Beniaminit

Në Librin e Mormonit, një bir i mbretit Mosia. Amoni shërbeu si misionar, përpjekjet e zellshme të të cilit ndihmuan që shumë shpirtra të kthehesh in te Krishti.

Ishte një jobesimtar që u përpoq të shkatërronte Kishën, **Mosia** 27:8–10, 34. Një engjëll iu shfaq atij dhe shokëve të tij, **Mosia** 27:11. U pendua dhe filloi të predikonte fjalën e Perëndisë, **Mosia** 27:32–28:8. Nuk pranoi të emërohej mbret dhe në vend të saj, shkoi në tokën e Lamanitëve për të predikuar fjalën e Perëndisë, **Alma** 17:6–9. Agjëroi dhe u lut për udhëheqje, **Alma** 17:8–11. U çua i lidhur te mbreti Lamoni, **Alma** 17:20–21. Shpëtoi grigjat e Lamonit, **Alma** 17:26–39. I predikoi Lamonit, **Alma** 18:1–19:13. Falënderoi Perëndinë dhe u mposht nga gëzimi, **Alma** 19:14. Të kthyerit e tij në besim nuk hoqën dorë kurrë, **Alma** 23:6. U gëzua që ishte një vegël në duart e Perëndisë për t'i sjellë mijëra vetë tek e vërteta, **Alma** 26:1–8 (Alma 26:1–37). E udhëhoqi popullin e Anti-Nefi-Lehit drejt sigurisë, **Alma** 27. Ndjeu gëzim të madh kur i takoi vëllezërit e tij, **Alma** 27:16–18.

AMON, PASARDHËS I ZARAHEMLËS. *Shih gjithashtu* Limhi

Në Librin e Mormonit, një burrë i fortë dhe i fuqishëm i cili udhëhoqi një ekspeditë nga Zarahemla për në tokën e Lehi-Nefit (Mosia 7:1–16). Atij iu treguan anale të lashta dhe iu shpjegua se çfarë është një shikues (Mosia 8:5–18). Më vonë, ai ndihmoi për ta çliruar mbretin Limhi dhe njerëzit e tij nga lamanitët dhe për t'i kthyer ata në Zarahemla (Mosia 22).

AMOS

Profet në Dhjatën e Vjetër, i cili profetizoi afërsisht nga 792 deri 740 para K., në ditët e Uziahut, mbret i Judës, dhe Jeroboamit, mbret i Izraelit.

Libri i Amosit: Libër në Dhjatën e Vjetër. Shumë nga profecitë e Amosit paralajmërojnë Izraelin dhe kombet e tij fqinje të kthehen te drejtësia.

Kapitujt 1–5 u bëjnë thirrje Izraelit dhe kombeve të tij fqinje të pendohen. Kapitulli 3 shpjegon se Zoti ia zbulon të fshehtat e tij profetëve dhe se për shkak të shkeljes, Izraeli do të shkatërrohet nga një kundërshtar. Kapitujt 6–8 profetizojnë rënien e Izraelit shumë vite përpara pushtimit asirian. Kapitulli 9 profetizon se Izraeli do të rivendoset në tokën e vet.

AMULEK. *Shih gjithashtu* Alma, bir i Almës

Në Librin e Mormonit, një shok misionar i Almës, birit të Almës.

U vizitua nga një engjëll, **Alma** 8:20; 10:7. E pranoi Almën në shtëpinë e tij, **Alma** 8:21–27. U predikoi me fuqi njerëzve të Amonihës, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. Ishte një pasardhës i Nefit, Lehit dhe Manasit, **Alma** 10:2–3. Dëshmoi të vërtetën, **Alma** 10:4–11. U bëri thirrje njerëzve për pendim dhe nuk ia vunë veshin, **Alma** 10:12–32. Bëri debat me Zizromin, **Alma** 11:20–40. U mësoi për ringjalljen, gjykimin dhe rivendosjen, **Alma** 11:41–45. Donte të ndalonte martirizimin e besimtarëve, **Alma** 14:9–10. U burgos së bashku me Almën, **Alma** 14:14–23. U çlirua nga vargonjtë e burgut nëpërmjet besimit, **Alma** 14:24–29. Dëshmoi për Shlyerjen, mëshirën dhe drejtësinë, **Alma** 34:8–16. I mësoi për lutjen, **Alma** 34:17–28. I nxiti njerëzit që të mos e vononin pendimin, **Alma** 34:30–41. Besimi i Almës dhe i Amulekut shkaktoi rënien e mureve të burgut, **Eth.** 12:13.

ANA (BURRË NË DHJATËN E RE). *Shih gjithashtu* Kajafë

Në Dhjatën e Re, një burrë me ndikim të madh në sinedër. Jezusi, kur u arrestua, u çua fillimisht përpara tij (Gjo. 18:13); ai gjithashtu luajti rol drejtues në gjyqin e apostujve (Vep. 4:3–6).

ANA (DHJATA E VJETËR). *Shih gjithashtu* Samuel, profet i Dhjatës së Vjetër

Nëna e Samuelit, një profeti të Dhjatës së Vjetër. Zoti ia dha Samuelin Anës në përgjigje të lutjeve të saj (1 Sam. 1:11, 20–28). Ana ia përkushtoi Samuelin Zotit. Kantiku i saj i falënderimit mund të krahasohet me atë të Maries, nënës së Jezusit (1 Sam. 2:1–10; Llu. 1:46–55).

ANA (PROFETESHË NË DHJATËN E RE)

Në Dhjatën e Re, një profeteshë e fisit të Aserit. Në kohën e lindjes së Jezusit, ajo ishte një e ve e moshuar. Ajo e pa Jezusin fëmijë në paraqitjen e tij në tempull dhe e njohu atë si Shëlbuesin (Llu. 2:36–38).

ANANIA I DAMASKUT. *Shih gjithashtu* Pal

Një dishepull i krishterë në Damask, i cili pagëzoi Palin (Vep. 9:10–18; 22:12).

ANANIA I JERUZALEMIT

Në Dhjatën e Re, ai dhe gruaja e tij Safira e gënjyen Zotin duke mbajtur një pjesë të parave që ia kishin përkushtuar Zotit. Kur Pjetri u ballafaqua me ta, ata që të dy ranë përtokë dhe vdiqën (Vep. 5:1–11).

ANDREA

Në Dhjatën e Re, vëllai i Simon Pjetrit dhe njëri nga Dymbëdhjetë Apostujt, i cili u thirr nga Jezusi gjatë shërbesës së tij të vdekshme (Mt. 4:18–19; Mr. 1:16–18, 29).

ANTIKRISHT. *Shih gjithashtu* Djall

Dikush ose diçka që falsifikon planin e vërtetë të ungjillit për shpëtimin dhe që haptazi apo fshehurazi kundërshton Krishtin. Gjon Zbuluesi e përshkroi antikrishtin si një mashtrues (1 Gjo. 2:18–22; 4:3–6; 2 Gjo. 1:7). Antikrishti i madh është Luciferi, por ai ka shumë ndihmësa, qoftë qenie shpirtërore dhe njerëz të vdekshëm.

Biri i humbjes kundërshton dhe e lartëson veten mbi gjithë çfarë quhet Perëndi, **2 The.** 2:1–12. Ai i mashtron ata që banojnë në tokë me anë të mrekullive, **Zbu.** 13:13–17. Sheremi mohoi Krishtin dhe mashtroi shumë vetë, **Jakobi** 7:1–23. Nehori u mësoi doktrina të gënjeshtërta, themeloi një kishë dhe paraqiti intriga të priftërinjve, **Alma** 1:2–16. Korihori përqeshi Krishtin, Shlyerjen dhe shpirtin e profecisë, **Alma** 30:6–60.

ANTI-NEFI-LEHITË. *Shih gjithashtu* Amon, bir i Mosias; Helaman, bij të; Mosia(s), bij të

Në Librin e Mormonit, një emër i dhënë lamanitëve të cilët u kthyen në besim nga bijtë e Mosias. Pas pagëzimit të tyre, këta njerëz, të cilët u quajtën gjithashtu populli i Amonit, mbetën besnikë gjatë tërë jetës së tyre (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Ata morën emrin e anti-nefi-lehitëve, **Alma** 23:16–17; 24:1. Ata nuk pranuan të derdhin gjak dhe i varrosën armët e tyre, **Alma** 24:6–19. Bijtë e tyre u përgatitën për luftë dhe zgjodhën Helamanin si udhëheqësin e tyre, **Alma** 53:16–19; 56–58 (këta bij u njohën gjithashtu si 2000 luftëtarët e rinj).

APOKALIPS. *Shih gjithashtu* Zbulesë e Gjonit

Libri i Zbulesës, libri i fundit në Dhjatën e Re; gjithashtu mund të nënkuptojë çfarëdo zbulese të rëndësishme; nga një fjalë greke që do të thotë "e zbuluar" ose "e pambuluar".

APOKRIFË. *Shih gjithashtu* Bibël; Shkrime të Shenjta

Libra të shenjtë të popullit judeas që nuk u përfshinë në Biblën e hebrenjve, por që mbahen në Biblat e disa kishave të krishtera. Këto libra shpesh janë të vlefshme për të lidhur Dhjatën e Vjetër dhe të Re dhe shihen në Kishë si lexime të dobishme.

Apokrifat kryesisht janë përkthyer saktë, por me ndërfutje të pasakta, **DeB** 91:1–3. Apokrifa mund të jetë përfitim për ata që janë të ndriçuar nga Shpirti, **DeB** 91:4–6.

APOSTULL. *Shih gjithashtu* Dishepull; Zbulesë

Në greqisht, *apostull* do të thotë "dikush i dërguar përpara". Ishte titulli që Jezusi u dha të Dymbëdhjetëve, të cilët i zgjodhi dhe i shuguroi të ishin nxënësit dhe ndihmësit e tij më të afërt gjatë shërbesës së tij në tokë (Llu. 6:13; Gjo. 15:16). Ai i dërgoi ata përpara për ta përfaqësuar dhe për të kryer shërbesa në vend të tij mbas ngritjes së tij në qiell. Si në lashtësi, ashtu dhe në Kuorumin e Dymbëdhjetë Apostujve në Kishën e rivendosur sot, një apostull është një dëshmitar i veçantë i Jezu Krishtit në të gjithë botën, për të dëshmuar për hyjninë e tij dhe për ringjalljen e tij së vdekuri (Vep. 1:22; DeB 107:23).

Kisha e Krishtit është ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe të profetëve, **Ef.** 2:20; 4:11. Lehi dhe Nefi panë të Dymbëdhjetë Apostujt duke ndjekur Jezusin, **1 Ne.** 1:10; 11:34. Apostujt do të gjykojnë shtëpinë e Izraelit, **Morm.** 3:18. Ata që nuk do t'ua vënë veshin fjalëve të profetëve dhe apostujve, do të shfarosen, **DeB** 1:14 (3 Ne. 12:1). Zbulohen thirrja dhe misioni i të Dymbëdhjetëve, **DeB** 18:26–36. Joseph Smith-i u shugurua apostull, **DeB** 20:2; 21:1. Apostujt janë dëshmitarë të veçantë të emrit të Krishtit dhe mbajnë çelësat e shërbesës, **DeB** 27:12 (DeB 112:30–32). Dymbëdhjetë Apostujt formojnë një kuorum të barabartë në autoritet me Presidencinë e Parë, **DeB** 107:23–24. Të Dymbëdhjetët janë një Këshill i Lartë Kryesues Udhëtues, **DeB** 107:33. Apostujt mbajnë çelësat e punës misionare, **DeB** 107:35. Përshkruhen disa nga detyrat e apostujve, **DeB** 107:58. Unë u them gjithë të Dymbëdhjetëve: Më ndiqni mua dhe ushqeni delet e mia, **DeB** 112:14–15. Ne besojmë në apostuj, **NeB** 1:6.

Zgjedhja e Apostujve: Apostujt zgjidhen nga Zoti (Gjo. 6:70; 15:16).

Nga dishepujt e tij, Jezusi zgjodhi dymbëdhjetë apostuj, **Llu.** 6:13–16. Matia u zgjodh të ishte apostull, **Vep.** 1:21–26. Oliver Cowdery dhe David Whitmer u urdhëruan të kërkonin të Dymbëdhjetët, **DeB** 18:37–39.

ARDHJE E DYTË E JEZU KRISHTIT. *Shih gjithashtu* Armagedon; Gog; Jezu Krisht; Magog; Shenj(a) të kohërave

Në fillim të epokës së Mijëvjeçarit, Krishti do të rikthehet në tokë. Kjo ngjarje do të shënojë fundin e vënies në provë në vdekshmëri në këtë tokë. Të ligjtë do të largohen nga toka dhe të drejtët do të ngrihen lart në një re, ndërkohë që toka pastrohet. Ndërkohë që askush s'e di saktësisht se kur do të vijë Krishti për herën e dytë, ai na ka dhënë shenja për t'i vëzhguar, të cilat tregojnë se koha po afrohet (Mt. 24; JS—M 1).

Unë e di që Shëlbuesi im do të ngrihet mbi tokë në ditën e mëvonshme, **Job.** 19:25. Çdo gju do të përkulet para meje, çdo gjuhë do të betohet për mua, **Isa.** 45:23 (DeB 88:104). Biri i Njeriut erdhi me retë e qiellit, **Dan.** 7:13 (Mt. 26:64; Llu. 21:25–28). Ata do të vështrojnë drejt meje, drejt atij që kanë shpuar, **Zak.** 12:10. Dikush do t'i thotë: Çfarë janë këto plagë në duart e tua? **Zak.** 13:6 (DeB 45:51). Kush mund ta durojë ditën e ardhjes së tij? Sepse ai është si zjarri i shkrirësit, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; DeB 128:24). Biri i Njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të vet, **Mt.** 16:27 (Mt. 25:31). Për atë ditë dhe për atë orë askush nuk di, por vetëm Ati im, **Mt.** 24:36 (DeB 49:7; JS—M 1:38–48). Ky Jezusi do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell, **Vep.** 1:11. Zoti vetë do të zbresë nga qielli, **1 The.** 4:16. Dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën, **2 Pj.** 3:10. Zoti vjen me dhjetra mijërat e shenjtorëve të tij, **Jud.** 1:14. Ai vjen me retë dhe çdo sy do ta shohë, **Zbu.** 1:7. Jezusi do të qëndrojë për të gjykuar botën, **3 Ne.** 27:14–18. Përgatituni ju, përgatituni ju, pasi Zoti është pranë, **DeB** 1:12. Unë do të shfaqem nga qielli me fuqi dhe do të banoj në tokë për një

mijë vjet, **DeB** 29:9–12. Ngrije zërin tënd dhe u bëj thirrje për pendim, duke përgatitur udhën e Zotit për Ardhjen e tij të Dytë, **DeB** 34:5–12. Unë jam Jezu Krishti dhe unë papritur do të vij në tempullin tim, **DeB** 36:8 (DeB 133:2). Dita shpejt vjen që ju do të më shihni dhe do të dini se unë jam, **DeB** 38:8. Ai që ka frikë nga unë, do të vigjilojë për shenjat e ardhjes së Birit të Njeriut, **DeB** 45:39. Fytyra e Zotit do të zbulohet, **DeB** 88:95. Dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit është pranë, **DeB** 110:16. Kur Shpëtimtari do të shfaqet, ne do ta shohim atë siç është, **DeB** 130:1. Shpëtimtari do të rrijë më këmbë mes popullit të tij dhe do të mbretërojë, **DeB** 133:25. Kush është ai që vjen nga Perëndia në qiell me rroba të ngjyrosura, **DeB** 133:46 (Isa. 63:1).

ARKË. *Shih gjithashtu* Noe, Patriark i Biblës; Përmbytje në kohën e Noeut; Ylber

Në Dhjatën e Vjetër, anija e ndërtuar nga Noeu për të ruajtur gjallesat gjatë përmbytjes së madhe.

Bëj një arkë prej druri, **Zan.** 6:14. Arka u ndal në malet e Araratit, **Zan.** 8:4. Barkat e jareditëve ishin të puthitura si arka e Noeut, **Eth.** 6:7.

ARKË E BESËLIDHJES. *Shih gjithashtu* Tabernakull

E njohur gjithashtu si Arka e Jehovait dhe Arka e Dëshmisë, Arka e Besëlidhjes ishte një kosh apo kuti më e gjatë sesa e gjerë, e bërë prej druri dhe e larë nga jashtë me ar. Ajo ishte simboli më i vjetër dhe më i shenjtë i simboleve fetare të izraelitëve. Froni i Mëshirës që formonte kapakun e saj shihej si vendi tokësor i banimit të Jehovait (Eks. 25:22). Me mbarimin e tabernakullit, arka u vendos në Shenjtëroren e Shenjtëroreve, që ishte vendi më i shenjtë në ndërtesë (1 Mbr. 8:1–8).

Moisiu e bëri arkën sipas urdhërit të Perëndisë, **Eks.** 25. Fëmijët e Levit u ngarkuan që të kujdesen për arkën, **Num.** 3:15, 31. Arka e besëlidhjes shkonte para tyre, **Num.** 10:33. Merreni këtë libër të ligjit dhe vendoseni në arkën e besëlidhjes, **LiP.** 31:24–26. Ujërat e Jordanit u ndalën përpara arkës së besëlidhjes, **Joz.** 3:13–17; 4:1–7. Priftërinjtë morën arkën e besëlidhjes kur pushtuan Jerikon, **Joz.** 6:6–20. Filistinët zunë arkën e Perëndisë, **1 Sam.** 5. Perëndia i bekoi njerëzit e Obed-Edomit për shkak të arkës së Perëndisë, **2 Sam.** 6:11–12. Uza u vra nga Zoti, kur ai, duke mos u bindur, u përpoq të mbante arkën, **1 Kro.** 13:9–12 (DeB 85:8). Ndërtoni shenjtëroren e Zotit Perëndi, për të sjellë arkën e besëlidhjes, **1 Kro.** 22:19. Përmbajtja e arkës së besëlidhjes përshkruhet, **Heb.** 9:4.

ARMAGEDON. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Gog; Magog

Emri *Armagedon* rrjedh nga hebraishtja *Har Megidon* që do të thotë "mali i Megidos". Lugina e Megidos ndodhet në pjesën perëndimore të ultësirës së Esdraelonit, 80 kilometra në veri të Jeruzalemit, dhe është vendi i disa betejave vendimtare të zhvilluara në kohët e Dhjatës së Vjetër. Një konflikt i madh dhe përfundimtar që do të ndodhë fare pranë kohës së ardhjes së dytë të Zotit, do të quhet beteja e Armagedonit, sepse do të fillojë në të njëjtin vend. (Shih Eze. 39:11; Zak. 12–14, veçanërisht 12:11; Zbu. 16:14–21).

ARMATIM

Një veshje mbulesë për të mbrojtur trupin nga goditjet ose shpuarjet prej armëve. Fjala përdoret gjithashtu për të nënkuptuar veti shpirtërore që e mbrojnë një njeri nga tundimi ose ligësia.

Vishni gjithë armatimin e Perëndisë, **Ef.** 6:10–18 (DeB 27:15–18).

ARMIQËSI. *Shih gjithashtu* Dashuri; Hakmarrje; Zili

Në shkrimet e shenjta, kundërshtim dhe urrejtje.

Unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, **Zan.** 3:15 (Mois. 4:21). Mendja e kontrolluar nga mishi është armiqësi kundër Perëndisë, **Rom.** 8:7. Miqësia e

botës është armiqësi me Perëndinë, **Jak.** 4:4. Në atë ditë armiqësia do të largohet prej fytyrës sime, **DeB** 101:26.

ASA

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i tretë i *judenjve*. Shkrimet e shenjta shënojnë që "zemra e tij ishte e përsosur me Zotin gjatë gjithë ditëve të tij" (1 Mbr. 15:14). Gjatë mbretërimit të tij, ai e ngriti ushtrinë në një gjendje të efektshme, hodhi tej zgjedhën etiopiane, hoqi idhujt e rremë dhe e ftoi popullin të bënte besëlidhje për të kërkuar Jehovain (1 Mbr. 15–16; 2 Kro. 14–16). Megjithatë, kur u sëmur nga këmbët, ai nuk e kërkoi ndihmën e Zotit dhe vdiq (1 Mbr. 15:23–24; 2 Kro. 16:12–13).

ASIRI

Një perandori e lashtë e cila, bashkë me rivalen e saj, Babiloninë, sundoi shumë nga shtetet e vjetra të Sirisë dhe Palestinës, gjatë shumicës së kohërave të Dhjatës së Vjetër. Edhe pse asirianët ishin një fuqi e madhe prej gjysmës së shekullit të 12-të para K. deri afër fundit të shekullit të 7-të para K., ata kurrë nuk qenë në gjendje të ndërtonin një strukturë të qëndrueshme politike. Ata sunduan me anë të terrorit, duke i shtypur armiqtë e tyre me zjarr e me shpatë, ose duke i dobësuar ata me anë të largimit të pjesëve të mëdha të një popullate në pjesë të tjera të perandorisë së tyre. Të nënshtruarit e tyre kurrë nuk pushuan së qeni armiqtë e tyre dhe e tërë udha e perandorisë u shënua nga revolta të pareshtura. (Shih 2 Mbr. 18–19; 2 Kro. 32; Isa. 7:17–20; 10; 19; 37.)

ASHAB. *Shih gjithashtu* Jezebel

Në Dhjatën e Vjetër një nga mbretërit më të ligj dhe më të fuqishëm të pjesës veriore të Izraelit. Ai u martua me Jezebelin, një princeshë sidoniane, nën ndikimin e së cilës, adhurimi i Baalit dhe i Asherahut u vendos në Izrael (1 Mbr. 16:29–33; 2 Mbr. 3:2) dhe u bë përpjekje për t'i shkatërruar profetët dhe adhurimin e Jehovait (1 Mbr. 18:13).

Mbretëroi në Samari mbi Izraelin njëzet e dy vjet, **1 Mbr.** 16:29 (1 Mbr. 16–22). Bëri ligësi në sytë e Zotit më tepër se ata që e kishin paraprirë, **1 Mbr.** 16:30. U vra në betejë, **1 Mbr.** 22:29–40.

ASHER. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Jakobit dhe Zilpahut, shërbëtores së Leas (Zan. 30:12–13).

Fisi i Asherit: Jakobi e bekoi Asherin (Zan. 49:20) dhe Moisiu i bekoi pasardhësit e Asherit (LiP. 33:1, 24–29). Këta pasardhës u quajtën "njerëz të fortë e trima" (1 Kro. 7:40).

ATË, I VDEKSHËM. *Shih gjithashtu* Bekime patriarkale; Familje; Patriark, patriarkal; Prindër

Një titull i shenjtë që i referohet një burri i cili ka lindur ose ka adoptuar ligjërisht një fëmijë.

Të nderosh atin tënd dhe nënën tënde, **Eks.** 20:12 (LiP. 5:16; Mt. 19:19; Mosia 13:20). Një baba qorton djalin që atij i pëlqen, **Fja.** 3:12. Etër, mos provokoni në zemërim fëmijët tuaj, **Ef.** 6:1–4. Unë u mësova disi në të gjithë diturinë e atit tim, **1 Ne.** 1:1. Ati im ishte një burrë i drejtë—pasi ai më mësoi mua, **Enosi** 1:1. Alma u lut për birin e tij, **Mosia** 21:14. Alma u dha urdhërime bijve të tij, **Alma** 36–42. Helamani u vuri emra bijve të tij sipas paraardhësve të tyre, **Hel.** 5:5–12. Mormoni e kujtonte gjithnjë birin e tij në lutjet e tij, **Moro.** 8:2–3. Gjëra të mëdha mund të kërkohen nga dora e etërve, **DeB** 29:48. Çdo burrë është i detyruar të sigurojë për familjen e tij, **DeB** 75:28. Ai më urdhëroi të shkoja tek ati im, **JS—H** 1:49.

ATË I AMSHUAR. *Shih* Atë në Qiell; Perëndi, kokë e Perëndisë

ATË NË QIELL. *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Ati i shpirtrave të të gjithë njerëzimit, (Psa. 82:6; Mt. 5:48; Gjon. 10:34; Rom. 8:16–17, Gal. 4:7; 1 Gjo. 3:2). Jezusi është Biri i tij i vetëmlindur në mish. Njeriu

është urdhëruar t'i bindet e të tregojë nderim për Atin dhe t'i lutet atij në emër të Jezusit.

Në qoftë se i falni njerëzit, Ati juaj Qiellor do t'ju falë edhe ju, **Mt.** 6:14 (Mt. 18:35; 3 Ne. 13:14). Ati juaj Qiellor e di se ju keni nevojë për të gjitha këto gjëra, **Mt.** 6:26–33 (3 Ne. 13:26–33). Sa më tepër Ati juaj Qiellor do t'ju dhurojë Shpirtin e Shenjtë atyre që ia kërkojnë? **Llu.** 11:11–13. I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, **Ef.** 1:3. Ju jeni përjetë në borxh tek Ati juaj Qiellor, **Mosia** 2:34. Krishti lartësoi emrin e Atit, **Eth.** 12:8. Shenjtorët duhet të japin dëshmi për përndjekjet e tyre përpara se Ati të dalë nga vendi i tij i fshehjes, **DeB** 123:1–3, 6. Ne provuam bekime të mëdha dhe të lavdishme prej Atit tonë Qiellor, **JS—H** 1:73.

ATË QIELLOR. *Shih* Atë në Qiell; Perëndi, kokë e Perëndisë

AUTORITET. *Shih gjithashtu* Çelësa të priftërisë; Fuqi; Priftëri; Shuguroj, shugurim; Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje

Leja e dhënë njerëzve në tokë, të thirrur ose të shuguruar për të vepruar për Perëndinë dhe në emër të Perëndisë, Atit, ose Jezu Krishtit në kryerjen e punës së Perëndisë.

Të kam dërguar unë, **Eks.** 3:12–15. Thuaj tërë ato që do të të urdhëroj unë, **Eks.** 7:2. Ai u dha të dymbëdhjetë dishepujve fuqi, **Mt.** 10:1. Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve dhe ju shugurova, **Gjo.** 15:16. Nefi dhe Lehi predikuan me autoritet të madh, **Hel.** 5:18. Nefi, biri i Helamanit, ishte njeri i Perëndisë, që kishte fuqi dhe autoritet të madh nga Perëndia, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Jezusi u dha fuqi dhe autoritet të dymbëdhjetë nefitëve, **3 Ne.** 12:1–2. Joseph Smith-i u thirr nga Perëndia dhe u shugurua, **DeB** 20:2. Askush nuk do të predikojë ungjillin tim ose nuk do të ngrerë Kishën time, përveçse nëse ai shugurohet dhe njihet nga Kisha se ka autoritet, **DeB** 42:11. Pleqtë duhet të predikojnë ungjillin, duke vepruar me autoritet, **DeB** 68:8. Priftëria Melkizedeke ka autoritet të administrojë në gjëra shpirtërore, **DeB** 107:8, 18–19. Çfarë bëhet me anë të autoritetit hyjnor bëhet ligj, **DeB** 128:9. Cilido që predikon ose administron për Perëndinë, duhet të thirret nga Perëndia prej atyre në autoritet, **NeB** 1:5.

AUTORITETE TË PËRGJITHSHME. *Shih* Apostull; Peshkop Kryesues; Presidenci e Parë; Shtatëdhjetë (i)

AVOKAT. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Jezu Krishti është avokati ynë me Atin (Moro. 7:28) dhe mbron çështjen tonë me të.

Jezu Krishti është avokati ynë me Atin, **1 Gjo.** 2:1 (DeB 110:4). Jezusi do të bëjë ndërmjetësim për të gjithë, **2 Ne.** 2:9 (Heb. 7:25). Jezusi korri fitore mbi vdekjen, duke i dhënë atij fuqi për të bërë ndërmjetësim për fëmijët e njerëzve, **Mosia** 15:8. Unë jam avokati juaj me Atin, **DeB** 45:3–5. Jezu Krishti po mbron çështjen tuaj, **DeB** 45:3–5.

BAAL. *Shih gjithashtu* Idhujtari

Një perëndi-diell mashkull i adhuruar kryesisht në Fenisi (1 Mbr. 16:31), por gjithashtu i adhuruar në mënyra të ndryshme në vende të ndryshme: nga moabitët si Baal-Peori (Num. 25:1–3), në Shekem si Baal-Berithi (Gjy. 8:33; 9:4), në Ekron si Baal-Zebubi (2 Mbr. 1:2). Baali mund të jetë i njëjtë me Belin e Babilonisë dhe Zeusin e Greqisë. Fjala *Baal* shpreh marrëdhënien ndërmjet një zoti dhe skllavit të tij. Simboli i zakonshëm për Baalin ishte një dem. Ashtorethi ishte perëndesha që përgjithësisht adhurohej së bashku me Baalin.

Baali nganjëherë ndërthurej me ndonjë emër ose fjalë tjetër për të treguar lidhje me Baalin, të tillë si një vend ku ai u adhurua ose një njeri me tipare si ato të Baalit. Më vonë, për shkak se *Baali* arriti të ketë kuptime shumë të këqija, fjala *Bosheth* e zëvendësoi në ato emra të kombinuara. *Bosheth* do të thotë "turp".

BABEL, BABILONI. *Shih gjithashtu* Botë; Nebukadnetsar

Kryeqyteti i Babilonisë.

Babeli u themelua nga Nimrodi dhe ishte një ndër qytetet më të vjetër në tokën e Mesopotamisë, ose Shinarit (Zan. 10:8–10). Zoti i ngatërroi gjuhët e folura në kohën që njerëzit po ndërtonin kullën e Babelit (Zan. 11:1–9; Eth. 1:3–5, 33–35). Babilonia më vonë u bë kryeqyteti i Nebukadnetsarit. Ai ndërtoi një qytet shumë të madh, rrënojat e të cilit kanë mbetur ende. Babilonia u bë një qytet shumë i lig dhe që atëherë ka simbolizuar ligësinë e botës.

Ikni nga mesi i Babilonisë, **Jer.** 51:6. Babilonia do të themelohet dhe do të bjerë, **Zbu.** 17–18. Babilonia do të shkatërrohet, **2 Ne.** 25:15. Babilonia do të bjerë, **DeB** 1:16. Unë nuk do të kursej asnjë që mbetet në Babiloni, **DeB** 64:24. Ikni nga Babilonia, **DeB** 135:5, 7, 14.

BALAAM

Një profet në Dhjatën e Vjetër, i cili deshi të mallkonte Izraelin për para. Ai u urdhërua nga Zoti që të mos e mallkonte Izraelin (Num. 22–24).

Gomarica e Balaamit nuk pranoi të ecte përpara, sepse një engjëll qëndronte në rrugën e saj, **Num.** 22:22–35.

BALSAM I GALAADIT

Gomë aromatike ose erëza të përdorura për shërimin e plagëve (Zan. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). Një shkurre, që prodhonte rrëshirë nga e cila nxirrej balsami, rritej me bollëk në Galaad, në kohët e Dhjatës së Vjetër, prandaj balsami u bë i njohur si "balsami i Galaadit" (Zan. 37:25; Eze. 27:17).

BARABA

Emri i njeriut të liruar në vend të Jezusit në kohën e Kryqëzimit. Baraba ishte një kryengritës, një vrasës dhe plaçkitës (Mt. 27:16–26; Mr. 15:6–15; Llu. 23:18–25; Gjo. 18:40).

BARI. *Shih gjithashtu* Bari i Mirë; Jezu Krisht

Në mënyrë simbolike, një njeri që kujdeset për fëmijët e Zotit.

Zoti është bariu im, **Psa.** 23:1. Barinjtë duhet të ushqejnë tufën, **Eze.** 34:2–3.

BARI I MIRË. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Jezu Krishti është Bariu i Mirë. Në mënyrë simbolike, pasuesit e tij janë si dele të cilat Jezusi i ruan.

Zoti është bariu im, **Psa.** 23:1. Ai do të kullosë kopenë e tij si një bari, **Isa.** 40:11. Kështu unë do të kujdesem për delet e mia, **Eze.** 34:12. Unë jam Bariu i Mirë, **Gjo.** 10:14–15. Jezusi është ai bari i madh i deleve, **Heb.** 13:20. Ai numëron delet e tij dhe ato e njohin atë, **1 Ne.** 22:25. Bariu i mirë ju thërret në emrin e tij, që është Krishti, **Alma** 5:38, 60. Do të ketë një vathë dhe një bari, **3 Ne.** 15:21 (Gjo. 10:16).

BARNABA

Është një emër që iu dha Jozefit (të quajtur gjithashtu dhe Iose), një leviti nga Qipro, i cili e shiti tokën e tij dhe ua dha të ardhurat apostujve (Vep. 4:36–37). Edhe pse s'ishte njëri nga të Dymbëdhjetë Apostujt fillestarë, ai u bë apostull (Vep. 14:4, 14) dhe shërbeu në disa udhëtime misionare (Vep. 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Kor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Kol. 4:10).

BARTOLOME. *Shih gjithashtu* Nathanael

Në Dhjatën e Re, njëri nga Dymbëdhjetë Apostujt fillestarë të Jezu Krishtit (Mt. 10:2–4).

BASHKËSHORT. *Shih* Familje; Martesë, martoj

BATH-SHEBA. *Shih gjithashtu* David

Gruaja e Uriahut, më vonë gruaja e Davidit dhe nëna e Salomonit. Mbreti David shkeli kurorën me të. Ai gjithashtu e rregulloi vdekjen e bashkëshortit të saj në betejë (2 Sam. 11), mëkat i cili pati pasoja të përjetshme për Davidin (DeB 132:39).

BEKIME PATRIARKALE. *Shih gjithashtu* Atë, i vdekshëm; Patriark, patriarkal; Ungjilltar

Bekime të dhëna anëtarëve të denjë të Kishës nga patriarkë të shuguruar. Një bekim patriarkal përmban këshillën e Zotit për personin që merr bekimin dhe shpall prejardhjen e atij personi në shtëpinë e Izraelit. Etërit mund të japin bekime të veçanta si patriarkë të familjeve të tyre, por bekime të tilla nuk shënohen ose ruhen nga Kisha.

Izraeli zgjati dorën e tij të djathtë dhe e vuri mbi kryet e Efraimit, **Zan.** 48:14. Jakobi bekoi bijtë e tij dhe farën e tyre, **Zan.** 49. Lehi bekoi pasardhësit e tij, **2 Ne.** 4:3–11.

BEKOJ, BEKUAR (I), BEKIM. *Shih gjithashtu* Administrim i të sëmurëve; Bekime patriarkale; Hir; Ligj; Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi

T'i japësh dikujt miratim hyjnor. Çdo gjë që kontribuon në lumturi, mirëqenie ose përparim të vërtetë është një bekim.

Të gjitha bekimet bazohen në ligje të përjetshme (DeB 130:20–21). Ngaqë Perëndia dëshiron që fëmijët e tij të gjejnë gëzim në jetë (2 Ne. 2:25), ai u dhuron bekime atyre, si rezultat i bindjes së tyre ndaj urdhërimeve të tij (DeB 82:10), në përgjigje të një lutjeje ose ordinance të priftërisë (DeB 19:38; 107:65–67), ose nëpërmjet hirit të tij (2 Ne. 25:23).

Një listë e mirënjohur e thënieve rreth të qenurit të bekuar është Lumturitë (Mt. 5:1–12; 3 Ne. 12:1–12).

Në përgjithësi: Unë prej teje do të bëj një komb të madh dhe do të të bekoj, **Zan.** 12:2–3 (1 Ne. 15:18; Abr. 2:9–11). Ka bekime mbi kokën e të drejtit, **Fja.** 10:6. Njeriu besnik do të mbushet me bekime, **Fja.** 28:20. Zoti do t'i hapë pragjet e qiellit dhe do të derdhë mbi ju bekim, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Lumturitë premtojnë bekime, **Mt.** 5:1–12 (3 Ne. 12:1–12). Bekuar ata që janë ftuar në gostinë e darkës së Qengjit, **Zbu.** 19:9. Ai që është i drejtë, është i favorizuar nga Perëndia, **1 Ne.** 17:35 (Mosia 10:13). Nëse ju do të dëgjoni, unë ju lë një bekim, **2 Ne.** 1:28. Unë po ju lë të njëjtin bekim, **2 Ne.** 4:9. Ai ju bekon menjëherë, **Mosia** 2:24. Zoti bekon dhe përparon ata që e vendosin besimin e tyre në të, **Hel.** 12:1. Ndihmo për të sjellë veprën time dhe ti do të bekohesh, **DeB** 6:9. Lutu gjithmonë dhe i madh do të jetë bekimi yt, **DeB** 19:38. Ji i pagëzuar dhe ti do të marrësh Shpirtin tim e një bekim kaq të madh, sa kurrë nuk e ke ditur, **DeB** 39:10. Pas shumë mundimesh vijnë bekimet, **DeB** 58:4. Njerëzit nuk binden; unë anulloj dhe ata nuk e marrin bekimin, **DeB** 58:32. Ju nuk keni kuptuar ç'bekime të mëdha Ati ka përgatitur për ju, **DeB** 78:17. Nga priftëria e lartë vjen administrimi i ordinancave dhe bekimeve mbi Kishën, **DeB** 107:65–67. Ka një ligj mbi të cilit të gjitha bekimet bazohen, **DeB** 130:20. Të gjithë ata që dëshirojnë të kenë bekim nga dora ime, duhet t'i binden ligjit, **DeB** 132:5. Bekime mbahen në ruajtje për ata që e duan Zotin, **DeB** 138:52. Abrahami kërkoi bekimet e etërve dhe të drejtën për t'i administruar ato, **Abr.** 1:2.

Bekim i fëmijëve: I mori në krahët e tij dhe i bekoi ata, **Mr.** 10:16. Ai i mori fëmijët e tyre të vegjël, një nga një, dhe i bekoi, **3 Ne.** 17:21. Pleqtë duhet t'i bekojnë fëmijët në emrin e Jezu Krishtit, **DeB** 20:70.

BELSHATSAR. *Shih gjithashtu* Babel, Babiloni

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i fundit i Babilonisë, që mbretëroi para se Kiri të pushtonte Babiloninë; biri dhe pasuesi i Nebukadnetsarit (Dan. 5:1–2).

BENIAMIN, ATË I MOSIAS. *Shih gjithashtu* Mosia, bir i Beniaminit

Një profet dhe mbret në Librin e Mormonit (Mosia 1–6).

U mor me probleme serioze në vendosjen e paqes në tokë, **Omni** 1:23–25 (FeM 1:12–18). I mësoi bijtë e tij, **Mosia** 1:1–8. Ia dha mbretërinë birit të tij Mosias,

Mosia 1:9–18. Populli i tij u mblodh për të dëgjuar fjalimin e tij përfundimtar, **Mosia** 2:1–8. Iu drejtua popullit të tij, **Mosia** 2:9–4:30. Populli i tij bëri besëlidhje me Zotin, **Mosia** 5–6.

BENIAMIN, BIR I JAKOBIT. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, biri i dytë i Jakobit dhe Rakelës (Zan. 35:16–20).

Fisi i Beniaminit: Jakobi bekoi Beniaminin (Zan. 49:27). Pasardhësit e Beniaminit ishin një racë luftëdashëse. Dy pasardhës të rëndësishëm të Beniaminit ishin Sauli, mbreti i parë izraelit (1 Sam. 9:1–2) dhe Pali, apostulli i Dhjatës së Re (Rom. 11:1).

BEQARI. *Shih* Martesë, martoj

BESËLIDHJE. *Shih gjithashtu* Besëlidhje e Abrahamit; Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme; Betim; Betim dhe Besëlidhje e Priftërisë

Një marrëveshje ndërmjet Perëndisë dhe njeriut, por ata nuk veprojnë si të barabartë në këtë marrëveshje. Perëndia jep kushtet e besëlidhjes dhe njerëzit pranojnë të bëjnë atë që ai u kërkon të bëjnë. Perëndia më pas u premton njerëzve bekime të caktuara për bindjen e tyre.

Parimet dhe ordinancat merren me anë të besëlidhjes. Anëtarët e Kishës që bëjnë besëlidhje të tilla, premtojnë t'i nderojnë ato. Për shembull, anëtarët lidhin besën me Zotin në pagëzim dhe i ripërtërijnë ato besëlidhje me anë të marrjes së sakramentit. Ata bëjnë besëlidhje të mëtejshme në tempull. Njerëzit e Zotit janë një popull i besëlidhjes dhe bekohen shumë, kur i zbatojnë besëlidhjet e tyre me Zotin.

Me ty unë do të caktoj besëlidhjen time, **Zan.** 6:18. Zbatoni besëlidhjen time; atëherë do të jeni një thesar i veçantë, **Eks.** 19:5. Nuk do të lidhësh asnjë besëlidhje me ta, as edhe me perënditë e tyre, **Eks.** 23:32. Respektoni Shabatin si një besëlidhje të përjetshme, **Eks.** 31:16. Unë nuk do ta prish kurrë besëlidhjen time me ju, **Gjy.** 2:1. Shenjtorët e mi kanë lidhur një besëlidhje me mua me anë të flijimit, **Psa.** 50:5 (DeB 97:8). Kujtoni besëlidhjen e tij të shenjtë, **Llu.** 1:72 (DeB 90:24). Fuqia e Perëndisë zbriti mbi njerëzit e besëlidhjes së Zotit, **1 Ne.** 14:14. Besëlidhja e bërë Abrahamit do të përmbushet në ditët e mëvonshme, **1 Ne.** 15:18 (3 Ne. 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Njerëzit e Beniaminit ishin të gatshëm të hynin në një besëlidhje me Perëndinë që të bënin vullnetin e tij, **Mosia** 5:5. Pagëzimi është dëshmi që njeriu ka hyrë në një besëlidhje me Perëndinë për të bërë vullnetin e tij, **Mosia** 18:13. Ju jeni fëmijë të besëlidhjes, **3 Ne.** 20:25–26. Engjëjt përmbushin dhe bëjnë punën e besëlidhjeve të Atit, **Moro.** 7:31. Derdhja e gjakut të Krishtit është besëlidhja, **Moro.** 10:33. Kushdo që i përket kësaj kishe të Krishtit, duhet t'i mbajë të gjitha besëlidhjet, **DeB** 42:78. Bekuar ata që e kanë ruajtur besëlidhjen, **DeB** 54:6. Ai që e thyen këtë besëlidhje, do ta humbasë detyrën dhe qëndrimin e tij në Kishë, **DeB** 78:11–12. Të gjithë ata që marrin priftërinë, marrin këtë betim dhe besëlidhje, **DeB** 84:39–40. Ata janë të gatshëm t'i ruajnë besëlidhjet e tyre me anë të sakrificës, **DeB** 97:8. Besëlidhja e martesës mund të jetë e përjetshme, **DeB** 132. Kjo do të jetë besëlidhja jonë, që ne të ecim në të gjitha ordinancat, **DeB** 136:4.

BESËLIDHJE E ABRAHAMIT. *Shih gjithashtu* Abraham; Besëlidhje; Rrethprerje

Abrahami pranoi ungjillin dhe u shugurua në priftërinë më të lartë (DeB 84:14; Abr. 2:11) dhe hyri në martesën çelestiale, që është besëlidhja e lartësimit (DeB 131:1–4; 132:19, 29). Abrahami mori premtim se të gjitha bekimet e këtyre besëlidhjeve do t'u jepeshin pasardhësve të tij të vdekshëm (DeB 132:29–31; Abr. 2:6–11). Së bashku, këto besëlidhje dhe premtime quhen besëlidhja e Abrahamit. Rivendosja e kësaj besëlidhjeje ishte rivendosja e ungjillit në ditët e fundit, sepse nëpërmjet tij janë bekuar të gjitha kombet e

tokës (Gal. 3:8–9, 29; DeB 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11).

BESËLIDHJE E PËRJETSHME. *Shih* Besëlidhje; Besëlidhje e Re dhe e Përjetshme

BESËLIDHJE E RE DHE E PËRJETSHME. *Shih gjithashtu* Besëlidhje

Plotësia e ungjillit të Jezu Krishtit (DeB 66:2). Është e re çdo herë që zbulohet sërish duke pasuar një periudhë braktisje. Është e përjetshme në kuptimin që ajo është besëlidhja e Perëndisë dhe është pëlqyer në çdo periudhë kohore të ungjillit, atje ku njerëzit kanë qenë të gatshëm ta pranojnë atë. Besëlidhja e re dhe e përjetshme iu zbulua përsëri njerëzve në tokë nga Jezu Krishti nëpërmjet profetit Joseph Smith. Ajo përmban ordinanca të shenjta të administruara nga autoriteti i priftërisë—të tilla si pagëzimi dhe martesa në tempull—që duhen për shpëtimin, pavdekësinë dhe jetën e përjetshme të njeriut. Kur njerëzit e pranojnë ungjillin dhe premtojnë t'i zbatojnë urdhërimet e Perëndisë, Perëndia premton t'u japë atyre bekimet e besëlidhjes së tij të re dhe të përjetshme.

Do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje, **Zan.** 17:7. Ai do të ketë besëlidhjen e një priftërie të përjetshme, **Num.** 25:13. Njerëzit i ndryshuan ordinancat dhe morën nëpërkëmbë besëlidhjen e përjetshme, **Isa.** 24:5 (DeB 1:15). Unë do të bëj me ju një besëlidhje të përjetshme, **Isa.** 55:3 (Jer. 32:40). Ajo do të jetë një besëlidhje e përjetshme, **Eze.** 37:26. Zoti bëri një besëlidhje të re dhe e vjetëroi të parën, **Heb.** 8:13. Jezusi është ndërmjetësi i besëlidhjes së re, **Heb.** 12:24 (DeB 76:69). Kjo është një besëlidhje e re dhe e përjetshme, **DeB** 22:1. Ia kam dërguar besëlidhjen time të përjetshme botës, **DeB** 45:9 (DeB 49:9). Zoti dërgoi plotësinë e ungjillit të tij, besëlidhjen e tij të përjetshme, **DeB** 66:2 (DeB 133:57). Me qëllim që të fitojë shkallën më të lartë në mbretërinë çelestiale, një njeri duhet të hyjë në besëlidhjen e re dhe të përjetshme të martesës, **DeB** 131:1–2. Besëlidhja e re dhe e përjetshme u krijua për plotësinë e lavdisë së Zotit, **DeB** 132:6, 19.

BESIM. *Shih gjithashtu* Besim, besoj; Jezu Krisht; Shpresë; Vetëbesim

Mirëbesim në diçka ose dikë. Siç përdoret më shpesh në shkrimet e shenjta, besimi është mirëbesim në Jezu Krishtin, që e bën dikë t'i bindet atij. Besimi duhet të përqendrohet në Jezu Krishtin, me qëllim që ai ta çojë një person drejt shpëtimit. Shenjtorët e ditëve të mëvonshme gjithashtu kanë besim në Perëndinë Atin, Frymën e Shenjtë, fuqinë e priftërisë dhe pjesë të tjera të rëndësishme të ungjillit të rivendosur.

Besimi përfshin shpresë për gjërat që nuk shikohen, por që janë të vërteta (Heb. 11:1; Alma 32:21; Eth. 12:6). Besimi nxitet duke dëgjuar ungjillin të na mësohet prej administratorëve të autorizuar, të dërguar nga Perëndia (Rom. 10:14–17). Mrekullitë nuk prodhojnë besim, por besimi i fortë zhvillohet nëpërmjet bindjes ndaj ungjillit të Jezu Krishtit. Me fjalë të tjera, besimi vjen nëpërmjet drejtësisë (Alma 32:40–43; Eth. 12:4, 6, 12; DeB 63:9–12).

Besimi i vërtetë sjell mrekullira, vegime, ëndrra, shërime dhe të gjitha dhuratat e Perëndisë, që ai u jep shenjtorëve të tij. Me anë të besimit një njeri fiton heqje të mëkateve dhe, në përfundim, është i aftë të banojë në praninë e Perëndisë. Një mungesë besimi e çon njeriun në dëshpërim, i cili vjen për shkak të paudhësisë (Moro. 10:22).

I drejti do të rrojë për shkak të besimit, **Hab.** 2:4. Besimi yt të ka shëruar, **Mt.** 9:22 (Mr. 5:34; Llu. 7:50). U bëftë sipas besimit tuaj, **Mt.** 9:29. Po të keni besim sa një kokërr sinapi, asgjë nuk do të jetë e pamundshme për ju, **Mt.** 17:20 (Llu. 17:6). Unë jam lutur për ty, që besimi yt të mos mpaket, **Llu.** 22:32. Besimi në emër të Krishtit e ka bërë këtë njeri të fortë, **Vep.** 3:16. Besimi vjen nga dëgjimi i fjalës së Perëndisë, **Rom.** 10:17. Në qoftë se Krishti nuk është i ringjallur, i kotë është edhe besimi juaj, **1 Kor.** 15:14. Besimi vepron me anë të dashu-

risë, **Gal.** 5:6. Ju jeni të shpëtuar me anë të hirit nëpërmjet besimit, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 25:23). Merrni mburojën e besimit, **Ef.** 6:16 (DeB 27:17). E përfundova vrapimin, e ruajta besimin, **2 Tim.** 4:7. Besimi është thelbi i gjërave që shpresohen, **Heb.** 11:1. Pa besim është e pamundur t'i pëlqesh atij, **Heb.** 11:6. Në qoftë se besimi s'ka vepra, është i vdekur, **Jak.** 2:17–18, 22. Unë do të shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar, **1 Ne.** 3:7. Zoti është në gjendje t'i bëjë të gjitha gjërat për fëmijët e njerëzve, në qoftë se ata ushtrojnë besim në të, **1 Ne.** 7:12. Treguesit e Liahonës punonin sipas besimit, **1 Ne.** 16:28. Pendohuni dhe pagëzohuni në emrin e tij, duke pasur besim të përsosur në të Shenjtin, **2 Ne.** 9:23. Krishti bën mrekulli të mëdha mes fëmijëve të njerëzve, sipas besimit të tyre, **2 Ne.** 26:13 (Eth. 12:12; Moro. 7:27–29, 34–38). Mëkatet e Enosit u falën për shkak të besimit të tij në Krishtin, **Enosi** 1:3–8. Shpëtimi nuk vjen tek asnjë i tillë, veçse nëpërmjet besimit në Zotin Jezu Krisht, **Mosia** 3:12. Zemrat ndryshohen nëpërmjet besimit në emrin e tij, **Mosia** 5:7. Lutjet e shërbëtorëve të Perëndisë marrin përgjigje sipas besimit të tyre, **Mosia** 27:14. Na jep fuqi sipas besimit tonë në Krishtin, **Alma** 14:26. Thirr emrin e Zotit në besim, **Alma** 22:16. Besimi nuk është të kesh njohuri të përsosur të gjërave, **Alma** 32:21 (Eth. 12:6). Posa fillon të fryhet, po ashtu, ta ushqeni me besimin tuaj, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). Ruajtja e tyre i detyrohet fuqisë mrekulluese të Perëndisë, për shkak të besimit të tyre të pamasë, **Alma** 57:25–27. Të gjithë ata që do të shikojnë në Birin e Perëndisë me besim, do të mund të jetojnë, **Hel.** 8:15. Unë shoh që besimi juaj është i mjaftueshëm që unë t'ju shëroj, **3 Ne.** 17:8. Besimi është gjërat që shpresohen dhe nuk shihen, **Eth.** 12:6. Të gjithë ata që bënë mrekullira, i bënë me anë të besimit, **Eth.** 12:12–18. Në qoftë se ata kanë besim në mua, atëhere unë do të bëj që gjërat e dobëta të bëhen të forta në ta, **Eth.** 12:27–28, 37. Mormoni u mësoi rreth besimit, shpresës dhe dashurisë hyjnore, **Moro.** 7. Çdo gjë që do t'i kërkoni Atit në emrin tim, që është e mirë, duke besuar me bindje se do t'ju jepet, vini re, ajo gjë do të bëhet për ju, **Moro.** 7:26. Ata që kanë besim në Krishtin, do të kapen pas çdo gjëje të mirë, **Moro.** 7:28. Në qoftë se ju do të kërkoni, duke pasur besim në Krishtin, ai do t'ju tregojë të vërtetën, **Moro.** 10:4. Pa besim ti s'mund të bësh asgjë; prandaj kërko me besim, **DeB** 8:10. Do t'u jepet sipas besimit të tyre në lutjet e tyre, **DeB** 10:47, 52. Të gjithë njerëzit duhet të durojnë me besim në emrin e tij deri në fund, **DeB** 20:25, 29. Shfajësimi përmes hirit të Krishtit është i drejtë dhe i vërtetë, **DeB** 20:30. Shpirti do t'ju jepet me anë të lutjes së besimit, **DeB** 42:14. Besimi nuk vjen me anë të shenjave, por shenjat i ndjekin ata që besojnë, **DeB** 63:9–12. Prindërit duhet t'u mësojnë fëmijëve besim në Krishtin, **DeB** 68:25. Kërkoni të mësoni, madje me anë të studimit dhe gjithashtu me anë të besimit, **DeB** 88:118. Besimi në Zotin Jezu Krisht është parimi i parë i ungjillit, **NeB** 1:4.

BESIM, BESOJ. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Mosbesim

Të mos kesh dyshim në diçka ose të pranosh diçka si të vërtetë. Një njeri duhet të pendohet dhe të ketë besim te Jezu Krishti, me qëllim që të shpëtohet në mbretërinë e Perëndisë (DeB 20:29).

Besoni Zotin, Perëndinë tuaj, besoni profetët e tij, **2 Kro.** 20:20. Danieli nuk u lëndua në gropën e luanëve, sepse besoi te Perëndia, **Dan.** 6:23. U bëftë ashtu si besove, **Mt.** 8:13. Gjithçka që kërkoni në lutje, duke besuar, do ta merrni, **Mt.** 21:22. Mos ki frikë, vetëm ki besim, **Mr.** 5:36. Gjithçka është e mundshme për atë që beson, **Mr.** 9:23–24. Ai që beson dhe është pagëzuar, do të shpëtohet, **Mr.** 16:16 (2 Ne. 2:9; 3 Ne. 11:33–35). Ai që beson te Biri ka jetë të përjetshme, **Gjo.** 3:16, 18, 36 (Gjo. 5:24; DeB 10:50). Ne besojmë dhe jemi të sigurtë se ti je Krishti, **Gjo.** 6:69. Ai që beson në mua, edhe sikur të vdiste, do të jetojë, **Gjo.** 11:25–26. Ne që kemi

besuar, do të hyjmë në prehje, **Heb.** 4:3. Besoni në Jezu Krishtin dhe duajeni njëri-tjetrin, **1 Gjo.** 3:23. Mesia nuk do të shkatërrojë asnjë që beson në të, **2 Ne.** 6:14. Judenjtë do të përndiqen derisa të binden të besojnë te Krishti, **2 Ne.** 25:16. Në qoftë se ju i besoni këto gjëra, kujdesuni që t'i bëni ato, **Mosia** 4:10. Biri do të marrë mbi vete shkeljet e atyre që besojnë në emrin e tij, **Alma** 11:40. I bekuar është ai që beson në fjalën e Perëndisë, pa qenë i detyruar, **Alma** 32:16. Në qoftë se nuk mund të bëni më shumë sesa të dëshironi të besoni, lëreni këtë dëshirë të veprojë në ju, **Alma** 32:27. Në qoftë se besoni në emrin e Krishtit, ju do të pendoheni, **Hel.** 14:13. Kushdo që beson në Krishtin, beson gjithashtu në Atin, **3 Ne.** 11:35. Kurrë një njeri nuk ka besuar në Zotin, ashtu si besoi vëllai i Jaredit, **Eth.** 3:15. Çdo gjë që ju bind të besoni në Krisht, dërgohet nëpërmjet fuqisë së Krishtit, **Moro.** 7:16–17. Atyre që besojnë në fjalët e Zotit, do t'u jepet një manifestim i Shpirtit, **DeB** 5:16. Ata që besojnë në emrin e Zotit, do të bëhen bij të Perëndisë, **DeB** 11:30 (Gjoni 1:12). Disave u jepet të besojnë në fjalët e të tjerëve, **DeB** 46:14. Shenja i ndjekin ata që besojnë, **DeB** 58:64 (DeB 63:7–12). Ata që besojnë, pendohen dhe pagëzohen, do të marrin Frymën e Shenjtë, **Mois.** 6:52.

BETANI

Fshati në të cilin Jezu Krishti qëndroi gjatë javës së fundit të jetës së tij tokësore (Mt. 21:17; Mr. 11:11). E ndodhur në faqen juglindore të malit Olivet, Betania ishte vendlindja e Llazarit, Marisë dhe Martës (Gjo. 11:1–46; 12:1).

BETIM. *Shih gjithashtu* Besëlidhje; Betim dhe Besëlidhje e Priftërisë

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, zakonisht një besëlidhje ose premtim i shenjtë. Megjithatë, njerëz të ligj, duke përfshirë Satanin dhe engjëjt e tij, gjithashtu bëjnë betime për të realizuar qëllimet e tyre të këqija. Në kohët e Dhjatës së Vjetër, betimet ishin të pranueshme, megjithatë, Jezu Krishti na mësoi se njerëzit nuk duhet të betohen në emër të Perëndisë ose të krijimeve të tij (Mt. 5:33–37).

Do ta mbaj betimin që i kam bërë Abrahamit, **Zan.** 26:3. Nëse dikush betohet me një betim ta lidhë shpirtin e tij, ai nuk do ta shkelë atë, **Num.** 30:2. Ata u zotuan me betim se do të ecnin në ligjin e Perëndisë, **Neh.** 10:29. Plotëso ato për të cilat je betuar para Zotit, **Mt.** 5:33 (Pre. 5:1–2; 3 Ne. 12:33). Perëndia betohet me një betim se besnikët do të shpëtohen, **Heb.** 6:13–18. Kur Zorami u betua, frika jonë pushoi, **1 Ne.** 4:37. Populli i Amonit u betua se nuk do të derdhin kurrë më gjak, **Alma** 53:11. Nefitët e ligj bënë betime dhe besëlidhje të fshehta me Satanin, **Hel.** 6:21–30. Burrat fitojnë jetë të përjetshme nëpërmjet betimit dhe besëlidhjes së priftërisë, **DeB** 84:33–42. Gjithë besëlidhjet, marrëveshjet, lidhjet, detyrimet dhe betimet e pavulosura me anë të Shpirtit të Shenjtë të Premtimit mbarojnë kur njerëzit vdesin, **DeB** 132:7.

BETIM DHE BESËLIDHJE E PRIFTËRISË. *Shih gjithashtu* Besëlidhje; Betim; Priftëri

Një betim është një pohim i përbetuar për dikë që të jetë i vërtetë dhe besnik ndaj premtimeve të veta. Një besëlidhje është një premtim solemn ndërmjet dy palëve. Priftëria Aarone merret vetëm me anë të besëlidhjes. Mbajtësit e Priftërisë Melkizedeke e marrin priftërinë nëpërmjet një betimi të pafolur si edhe nëpërmjet besëlidhjes. Kur mbajtësit e priftërisë janë besnikë dhe i lartësojnë thirrjet e tyre siç i drejton Perëndia, ai i bekon ata. Ata që janë besnikë deri në fund dhe bëjnë gjithçka që ai u kërkon, do të marrin gjithçka që Ati ka (DeB 84:33–39).

Perëndia lidhi besë me Abrahamin dhe Abrahami u bind, **Zan.** 15:18; 17:1; 22:16–18. Priftërinjtë gjatë kohës së Ezekielit nuk e ushqyen tufën, **Eze.** 34:2–3. Priftërinjtë gjatë kohës së Malakias e shkelën besëlidhjen, **Mal.** 1–2.

BETHEL

Në hebraisht do të thotë "shtëpia e Perëndisë" dhe është një nga vendet më të shenjta në Izrael. Ndodhet rreth 16 kilometra në veri të Jeruzalemit. Këtu Abrahami ndërtoi altarin e tij në kohën e mbërritjes së tij të parë në Kanaan (Zan. 12:8; 13:3). Këtu Jakobi pa në vegim një shkallë që ngjitej drejt qiellit (Zan. 28:10–19). Ishte gjithashtu një vend i shenjtë në ditët e Samuelit (1 Sam. 7:16; 10:3).

BETHLEHEM

Një qytet i vogël i vendosur tetë kilometra në jug të Jeruzalemit. Në hebraisht, Bethlehem do të thotë "shtëpia e bukës"; quhet gjithashtu Efrat, që do të thotë "pjellor". Jezu Krishti u lind në Bethlehem (Mik. 5:2; Mt. 2:1–8). Është vendvarrimi i Rakelës (Zan. 35:19; 48:7).

Ruthi dhe Boazi jetuan aty, **Rut.** 1:22. Samueli vajosi Davidin atje, **1 Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Herodi i bëri të vriten fëmijët atje, **Mt.** 2:16.

BËJ. *Shih* Bindje, bindur (i), bindem

BIBËL. *Shih gjithashtu* Apokrifë; Dhjatë e Re; Dhjatë e Vjetër; Efraim—Dru i Efraimit ose Jozefit; Judë—Dru i Judës; Kanun; Shkrime të Shenjta

Një përmbledhje e shkrimeve hebraike dhe të krishtera, e cila përmban zbulesa hyjnore. Fjala *bibël* do të thotë "librat". Bibla është vepra e shumë profetëve dhe shkrimtarëve të frymëzuar, duke vepruar nën ndikimin e Shpirtit të Shenjtë (2 Pj. 1:21).

Bibla e krishterë ka dy ndarje që njihen zakonisht si Dhjata e Vjetër dhe e Re. Dhjata e Vjetër përbëhet nga libra shkrimesh të shenjta, të përdorura nga judenjtë e Palestinës gjatë shërbesës së vdekshme të Zotit. Dhjata e Re përmban shkrime që i përkasin epokës së apostujve dhe njihen se kanë të njëjtën shenjtëri e autoritet si shkrimet judease. Librat e Dhjatës së Vjetër nxirren nga një letërsi kombëtare e shtrirë gjatë shumë shekujve dhe u shkruan pothuajse tërësisht në hebraisht, ndërsa librat e Dhjatës se Re janë vepra e një brezi të vetëm dhe u shkruan kryesisht në greqisht.

Në Dhjatën e Vjetër fjala *Dhjatë* përfaqëson një fjalë hebraike që do të thotë "besëlidhje". Besëlidhja e Vjetër është ligji që iu dha Moisiut kur Izraeli nuk e pranoi plotësinë e ungjillit që e kishte populli i Perëndisë që nga fillimi i vdekshmërisë. Besëlidhja e Re është ungjilli siç u mësohej prej Jezu Krishtit.

Në Biblën hebraike (Dhjata e Vjetër) librat u ndanë në tre grupe: Ligji, Profetët dhe Shkrimet. Bibla e përdorur nga bota e krishterë i rendit librat sipas përmbajtjes së temave, si p.sh. historike, poetike dhe profetike.

Librat e Dhjatës së Re janë në përgjithësi në këtë renditje: katër Ungjijtë dhe Veprat e Apostujve; letrat e Palit, letrat e përgjithshme të Jakobit, Pjetrit, Gjonit dhe Judës; dhe Zbulesa e Gjonit.

Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme e nderon dhe e respekton Biblën dhe gjithashtu pohon se Zoti vazhdon të japë zbulesa shtesë nëpërmjet profetëve të tij në ditët e fundit, të cilat mbështesin dhe vërtetojnë rrëfimin biblik të veprimeve të Perëndisë me njerëzimin.

Druri i Judës (Bibla) dhe druri i Jozefit (Libri i Mormonit) do të bëhen një i vetëm në dorën e Zotit, **Eze.** 37:15–20. Vërtetësia e Biblës do të vendoset nga shkrimet e ditëve të mëvonshme, **1 Ne.** 13:38–40. Biblës do t'i bashkëngjitet Libri i Mormonit në hedhjen poshtë të doktrinave të rreme, **2 Ne.** 3:12. Një Bibël! Një Bibël! Ne kemi një Bibël, **2 Ne.** 29:3–10. Të gjithë që besojnë në Bibël, do të besojnë gjithashtu në Librin e Mormonit, **Morm.** 7:8–10. Pleqtë do t'u mësojnë parimet e ungjillit tim, të cilat janë në Bibël dhe në Librin e Mormonit, **DeB** 42:12. Ne besojmë se Bibla është fjala e Perëndisë, për aq sa përkthehet me saktësi, **NeB** 1:8.

BIBËL, PËRKTHIM I JOSEPH SMITH-IT (PJS). *Shih* Përkthim i Joseph Smith-it (PJS)

BIJ DHE BIJA TË PERËNDISË. *Shih gjithashtu* Fëmijë të Krishtit; Lindur (i); Lindur (i) përsëri, Lindur (i) nga Perëndia; Njeri, njerëz; Shlyej, shlyerje

Shkrimet e shenjta i përdorin këto terma në dy mënyra. Në një kuptim, ne të gjithë jemi fëmijë shpirtërorë të drejtpërdrejtë të Atit tonë Qiellor. Në një kuptim tjetër, bijtë dhe bijat e Perëndisë janë ata që janë lindur përsëri nëpërmjet shlyerjes së Krishtit.

Fëmijë shpirtërorë të Atit: Ju jeni perëndi, fëmijë të shumë të Lartit, **Psa.** 82:6. Ne jemi pasardhës të Perëndisë, **Vep.** 17:29. Nënshtrojuni Atit të shpirtrave, **Heb.** 12:9. Unë jam bir i Perëndisë, **Mois.** 1:13.

Fëmijë të lindur përsëri nëpërmjet Shlyerjes: Të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtet të bëhen bij të Perëndisë, **Gjo.** 1:12 (Rom. 8:14; 3 Ne. 9:17; DeB 11:30). Tani jemi bijtë e Perëndisë, **1 Gjo.** 3:1–2. Ju do të quheni fëmijët e Krishtit, bijtë e tij dhe bijat e tij, **Mosia** 5:7. Të gjithë popujt duhet të lindin rishtaz, duke u bërë bijtë dhe bijat e tij, **Mosia** 27:25. Ata do të bëhen bijtë e mi dhe bijat e mia, **Eth.** 3:14. Me siguri ju do të bëheni një fëmijë i Krishtit, **Moro.** 7:19. Tërë ata që marrin ungjillin tim janë bij dhe bija, **DeB** 25:1. Ata janë perëndi, madje bijtë e Perëndisë, **DeB** 76:58. Kështu të gjithë mund të bëhen bijtë e mi, **Mois.** 6:68. Shumë kanë besuar dhe janë bërë bijtë e Perëndisë, **Mois.** 7:1.

BIJ TË HELAMANIT. *Shih* Helaman, bij të

BIJ TË HUMBJES. *Shih gjithashtu* Djall; Ferr; Mallkim; Mëkat i pafalshëm; Vdekje, shpirtërore

Pasuesit e Satanit të cilët do të vuajnë me të në përjetësi. Bijtë e humbjes përfshijnë: (1) ata që pasuan Satanin dhe u dëbuan nga qielli për kryengritje gjatë jetës para lindjes, dhe (2) ata që u lejuan të lindnin në këtë botë me trupa fizikë, por më pas i shërbyen Satanit dhe u kthyhen tërësisht kundër Perëndisë. Ata në këtë grup të dytë do të ringjallen së vdekuri, por nuk do të shëlbehen nga vdekja e dytë (shpirtërore) dhe nuk mund të banojnë në një mbretëri lavdie (DeB 88:32, 35).

Askush nga ata nuk ka humbur, përveç birit të humbjes, **Gjo.** 17:12. Është e pamundur t'i sjellësh përsëri në pendim, **Heb.** 6:4–6 (Heb. 10:26–29). Mëshira nuk ka asnjë pretendim mbi atë njeri dhe fati i tij i fundit është mundimi i pafundëm, **Mosia** 2:36–39. Ai është sikurse të mos ishte bërë Shëlbim, **Mosia** 16:5. Ata që mohojnë mrekullitë e Krishtit për të përfituar, do të bëhen sikurse biri i Humbjes, **3 Ne.** 29:7. Ata nuk do të marrin falje në këtë botë, as në botën që vjen, **DeB** 76:30–34 (DeB 84:41; 132:27). Ata janë të vetmit që nuk do të shëlbehen nga vdekja e dytë, **DeB** 76:34–48. Bijtë e humbjes e mohojnë Shpirtin e Shenjtë pas marrjes së tij, **DeB** 76:35. Bijtë e humbjes e mohojnë Birin, pasi Ati ta ketë zbuluar atë, **DeB** 76:43. Kaini do të quhet Humbje, **Mois.** 5:22–26.

BIJ TË MOSIAS. *Shih* Mosia(s), bij të

BINDJE, BINDUR (I), BINDEM. *Shih gjithashtu* Bekoj, bekuar (i), bekim; Ec, ec me Perëndinë; Gëzim; Ligj; Urdhërime të Perëndisë; Vë veshin

Në një kuptim shpirtëror, bindje është bërja e vullnetit të Perëndisë.

Noeu veproi sipas të gjitha atyre që Perëndia e urdhëroi, **Zan.** 6:22. Abrahami iu bind Zotit, **Zan.** 22:15–18. Ne do të bëjmë tërë ato që ka thënë Zoti, **Eks.** 24:7. Dëgjo, pra, O Izrael, e ki kujdes të bësh atë, **LiP.** 6:1–3. Ta duash Zotin dhe t'i bindesh zërit të tij, **LiP.** 30:20. Të bindesh është më mirë se të flijosh, **1 Sam.** 15:22. Ki frikë nga Perëndia dhe i zbato urdhërimet e tij, **Pre.** 12:13–14. Jo çdo njeri do të hyjë në mbretërinë e qiellit, por ai që kryen vullnetin e Atit, **Mt.** 7:21 (3 Ne. 14:21). Në qoftë se dikush don të bëjë vullnetin e tij, do ta njohë nëse doktrina është nga Perëndia, **Gjo.** 7:17. Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve, **Vep.** 5:29. Fëmijë, bindjuni prindërve tuaj, **Ef.** 6:1

(Kol. 3:20). Unë do të shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar, **1 Ne.** 3:7. Unë iu binda zërit të Shpirtit, **1 Ne.** 4:6–18. Në qoftë se fëmijët e njerëzve i zbatojnë urdhërimet e Perëndisë, ai i ushqen ata, **1 Ne.** 17:3. Kujdes se mos i bindeni shpirtit të lig, **Mosia** 2:32–33, 37 (DeB 29:45). Njerëzit e korrin shpërblimin e tyre sipas shpirtit të cilit i binden, **Alma** 3:26–27. Njerëzit duhet të bëjnë shumë gjëra me vullnetin e tyre të lirë, **DeB** 58:26–29. Në asgjë nuk e fyen njeriu Perëndinë, përveç atyre që nuk e pohojnë dorën e tij dhe nuk u binden urdhërimeve të tij, **DeB** 59:21. Unë, Zoti, lidhem kur ju bëni çfarë ju them, **DeB** 82:10. Çdo shpirt, i cili i bindet zërit tim, do ta shohë fytyrën time dhe do të dijë se unë jam, **DeB** 93:1. Populli duhet të ndëshkohet derisa të mësojnë bindjen, **DeB** 105:6. Kur ne fitojmë ndonjë bekim nga Perëndia, është me anë të bindjes ndaj atij ligji mbi të cilin ai bazohet, **DeB** 130:21. Adami ishte i bindur, **Mois.** 5:5. Ne do t'i provojmë ata, për të parë nëse ata do t'i bëjnë të gjitha gjërat që Zoti do t'i urdhërojë, **Abr.** 3:25.

BIR I NJERIUT. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Perëndi, kokë e Perëndisë

Një titull që Jezu Krishti e përdorte kur fliste për veten (Llu. 9:22; Llu. 21:36). Ai donte të thoshte Biri i Njeriut të Shenjtërisë. Njeri i Shenjtërisë është një nga emrat e Perëndisë, Atit. Kur Jezusi e quajti vetveten Biri i Njeriut, kjo ishte një deklaratë e hapur e marrëdhënies së tij hyjnore me Atin. Ky titull gjendet shpesh në Ungjijtë. Zbulesa e ditëve të mëvonshme pohon kuptimin e veçantë dhe shenjtërinë e këtij emri të Shpëtimtarit (DeB 45:39; 49:6, 22; 58:65; Mois. 6:57).

BIR I PERËNDISË. *Shih* Jezu Krisht; Perëndi, kokë e Perëndisë

BIRËSIM. *Shih gjithashtu* Abraham—Farë e Abrahamit; Bij dhe bija të Perëndisë; Fëmijë të Krishtit; Izrael

Shkrimet e shenjta flasin për dy lloje birësimi.

(1) Një njeri që ka prejardhje joizraelite, bëhet anëtar i familjes së Abrahamit dhe i shtëpisë së Izraelit, duke pasur besim te Jezu Krishti, duke u penduar, duke u pagëzuar me anë të zhytjes dhe duke marrë Frymën e Shenjtë (2 Ne. 31:17–18; DeB 84:73–74; Abr. 2:6, 11).

(2) Të gjithë ata që kanë marrë ordinancat shpëtuese të ungjillit bëhen bij dhe bija të Jezu Krishtit nëpërmjet bindjes së vazhdueshme ndaj urdhërimeve të tij (Rom. 8:15–17; Gal. 3:24–29; 4:5–7; Mosia 5:7–8).

BLASFEMOJ, BLASFEMI. *Shih gjithashtu* Mëkat i pafalshëm; Përdhosje

Të flasësh pa respekt ose pa nderim për Perëndinë ose për gjëra të shenjta.

Jezusi u akuzua disa herë nga judenjtë se fliste blasfemi, ngaqë ai shpalli të drejtën për të falur mëkate (Mt. 9:2–3; Llu. 5:20–21), ngaqë ai e quajti veten Biri i Perëndisë (Gjo. 10:22–36; 19:7) dhe ngaqë thoshte se ata do ta shihnin të ulur në të djathtën e fuqisë dhe duke ardhur në retë e qiellit (Mt. 26:64–65). Këto akuza do të kishin qenë të vërteta, në qoftë se ai nuk do të kishte qenë gjithçka tha se ishte. Akuza e sjellë kundër tij nga dëshmitarë të rremë në gjyqin përpara sinedrit (Mt. 26:59–61) ishte për blasfemi kundër tempullit të Perëndisë. Blasfemia kundër Frymës së Shenjtë, që është të mohuarit me dëshirë të Krishtit, pasi të kesh marrë një njohuri të përsosur për të, është mëkati i pafalshëm (Mt. 12:31–32; Mr. 3:28–29; DeB 132:27).

Ai që blasfemon emrin e Zotit, do dënohet me vdekje, **Lev.** 24:11–16. Armiqtë e Zotit nuk do të lejohen të blasfemojnë me emrin e tij, **DeB** 105:15. Hakmarrja do të vijë mbi ata që blasfemojnë kundër Zotit, **DeB** 112:24–26.

BLATIM. *Shih gjithashtu* Agjëroj, agjërim; Dhjeta (të), Dhjetë (e); Lëmoshë, dhënie lëmoshe; Mirëqenie; Sakrificë

Një dhuratë për Perëndinë. Në Dhjatën e Vjetër fjala shpesh përdorej për

t'iu referuar flijimeve ose ofertave me djegie. Kisha sot përdor blatime të agjërimit dhe blatime të tjera të dhëna lirisht (duke përfshirë kohën, talentet dhe pasuritë) për të ndihmuar të varfrit dhe për çështje të tjera të denja.

Ju më vidhni të dhjetën dhe ofertat, **Mal.** 3:8–10. Pajtohu më parë me vëllanë tënd, pastaj paraqite ofertën tënde, **Mt.** 5:23–24. Dhuroni tërë shpirtrat tuaja si dhuratë ndaj Krishtit, **Omni** 1:26. Në qoftë se një njeri e ofron një dhuratë pa dëshirë të sinqertë, ai s'ka ndonjë përfitim, **Moro.** 7:6. Çelësat e priftërisë nuk do të merren më kurrë, derisa bijtë e Levit t'i ofrojnë përsëri një ofertë Zotit në drejtësi, **DeB** 13:1. Sot, në këtë, ditën e Zotit, ti do t'i japësh blatimet e tua dhe sakramentet e tua Më të Lartit, **DeB** 59:12. Ne, si një kishë dhe si një popull, le t'i ofrojmë Zotit një blatim me drejtësi, **DeB** 128:24.

BOAZ. *Shih gjithashtu* Ruth

Bashkëshorti i Ruthit (Rut. 4:9–10); stërgjyshi i Davidit, mbretit të Izraelit (Rut. 4:13–17); dhe paraardhës i Krishtit, Mbretit të Mbretërve (Llu. 3:32).

BORXH. *Shih gjithashtu* Fal

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, paraja ose pasuria që i jepet hua dikujt, e bën huamarrësin të ndodhet në një formë skllavërie. Në një kuptim tjetër, Jezusi na mësoi se duhet t'i kërkojmë Atit të na i falë borxhet tona ose të na çlirojë nga pagesa e çmimit për mëkatet tona—nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit—pasi ne i kemi falur të tjerët për fyerjet e tyre ndaj nesh (Mt. 6:12; 3 Ne. 13:11).

I ligu merr hua dhe nuk e kthen, **Psa.** 37:21. Huamarrësi është shërbëtor i huadhënësit, **Fja.** 22:7. Unë ta fala gjithë atë borxh: A nuk duhej që edhe ti të kishe patur dhembshuri? **Mt.** 18:23–35. Mos i kini asnjë detyrim askujt, përveçse ta doni njëri-tjetrin, **Rom.** 13:8. Ju jeni përjetësisht borxhlinj ndaj Atit tuaj Qiellor, **Mosia** 2:21–24, 34. Kushdo që merr hua nga fqinji i tij, duhet t'ia kthejë gjënë që ai ka marrë hua, **Mosia** 4:28. Paguaj borxhin dhe çliroje veten nga robëria, **DeB** 19:35. Ndalohet të hyni në borxh tek armiqtë tuaj, **DeB** 64:27. I paguani të gjitha borxhet tuaja, **DeB** 104:78. Mos hyni në borxh për të ndërtuar shtëpinë e Zotit, **DeB** 115:13.

BOTË. *Shih gjithashtu* Babel, Babiloni; Tokë; Vdekshëm (i), Vdekshmëri

Toka; një vend prove për njerëzit e vdekshëm. Në mënyrë figurative, ata njerëz që nuk u binden urdhërimeve të Perëndisë.

Ekzistencë e vdekshme: Në botë do të keni mundime, **Gjo.** 16:33. Mos kini frikë madje deri në vdekje; sepse në këtë botë gëzimi juaj nuk është i plotë, **DeB** 101:36.

Njerëz që nuk i binden urdhërimeve: Unë do ta dënoj botën për ligësinë e saj, **Isa.** 13:11 (2 Ne. 23:11). Nëse bota ju urren, ta dini se më ka urryer para jush, **Gjo.** 15:18–19. Ndërtesa e gjerë dhe e madhe ishte krenaria e botës, **1 Ne.** 11:36. Bota po piqet në paudhësi, **DeB** 18:6. Ruaje veten të panjollë nga bota, **DeB** 59:9. Ai që është besnik e duron, do ta mposhtë botën, **DeB** 63:47. Ju nuk duhet të jetoni sipas mënyrës së botës, **DeB** 95:13.

Fundi i botës: Unë krijoj një tokë të re, dhe gjërat e mëparshme nuk do të kujtohen më, **Isa.** 65:17 (Zbu. 21:1; NeB 1:10). Në mbarimin e botës, egjra do të mblidhet dhe do të digjet në zjarr, **Mt.** 13:40, 49 (Mal. 4:1, Jakobi 6:3). Vreshtin tim do ta bëj të digjet me zjarr, **Jakobi** 5:77 (DeB 64:23–24). Zoti do të shkatërrojë Satanin dhe veprat e tij në fund të botës, **DeB** 19:3. Toka do të vdesë, por do të gjallërohet përsëri, **DeB** 88:25–26. Zoti i tregoi Enokut fundin e botës, **Mois.** 7:67.

BOTË SHPIRTËRORE. *Shih* Ferr; Jetë para lindjes; Parajsë

BRAKTISJE. *Shih gjithashtu* Kryengritje; Rivendosje e Ungjillit

Largim nga e vërteta e individëve, Kishës ose kombeve të tërë.

Braktisja e përgjithshme: Izraeli duhej të

ruhej që zemrat e tyre mos largoheshin nga Zoti, **LiP.** 29:18. Ku nuk ka vegim, populli shfrenohet, **Fja.** 29:18. Ata e kanë shkelur besëlidhjen e përjetshme, **Isa.** 24:5. Frynë erëra mbi atë shtëpi dhe ajo u shemb, **Mt.** 7:27. Çuditem që kaluat kaq shpejt në një ungjill tjetër, **Gal.** 1:6. Ata filluan në shtegun e duhur, por e humbën udhën në mjegull, **1 Ne.** 8:23 (1 Ne. 12:17). Pasi kishin shijuar nga fruti, ata u larguan nëpër shtigje të ndaluara, **1 Ne.** 8:28. Braktisja nefite shkaktoi një bllok pengues për jobesimtarët, **Alma** 4:6–12. Shumë anëtarë të Kishës u bënë krenarë dhe përndoqën anëtarë të tjerë, **Hel.** 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). Kur Zoti i përparon njerëzit e tij, ata nganjëherë i ngurtësojnë zemrat e tyre dhe e harrojnë atë, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefitët i ngurtësuan zemrat e tyre dhe ranë nën pushtetin e Satanit, **3 Ne.** 2:1–3. Moroni parashikoi rreth braktisjes në ditët e fundit, **Morm.** 8:28, 31–41. Braktisja do të paraprijë Ardhjen e Dytë, **DeB** 1:13–16.

Braktisja e Kishës së hershme të krishterë: Ky popull më afrohet me gojën e tij, **Isa.** 29:10, 13. Terri do të mbulojë tokën, **Isa.** 60:2. Zoti do të dërgojë uri për të dëgjuar fjalët e Zotit, **Amo.** 8:11. Do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë, **Mt.** 24:24. Ujqër grabitqarë do të hyjnë midis jush, **Vep.** 20:29. Çuditem që kaluat kaq shpejt prej tij, **Gal.** 1:6. Do të ketë rënie para Ardhjes së Dytë, **2 The.** 2:3. Disa njerëz gabojnë lidhur me të vërtetën, **2 Tim.** 2:18. Disa njerëz kanë një formë perëndishmërie, por e mohojnë fuqinë e saj, **2 Tim.** 3:5. Do të vijë koha kur ata nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë, **2 Tim.** 4:3–4. Do të ketë profetë të rremë dhe mësues të rremë mes popullit, **2 Pj.** 2:1. Disa njerëz depërtuan për të mohuar të vetmin Zot Perëndi, **Jud.** 1:4. Disa njerëz thanë se ishin apostuj dhe nuk ishin, **Zbu.** 2:2. Nefi pa formimin e një kishe të madhe dhe të neveritshme, **1 Ne.** 13:26. Johebrenjtë janë penguar dhe kanë ndërtuar shumë kisha, **2 Ne.** 26:20. Ata janë larguar nga ordinancat e mia dhe kanë marrë nëpër këmbë besëlidhjen time të përjetshme, **DeB** 1:15. Errësirë mbulon tokën dhe errësirë e thellë mendjet e njerëzve, **DeB** 112:23. Joseph-it iu tha që kishat ishin të gjitha të gabuara, sepse zemrat e tyre ishin larg nga Perëndia, **JS—H** 1:19.

BUKË E JETËS. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Sakrament

Jezu Krishti është Buka e Jetës. Buka e sakramentit përfaqëson në mënyrë simbolike trupin e Krishtit.

Unë jam buka e jetës, **Gjo.** 6:33–58. Hani dhe pini nga buka dhe uji i jetës, **Alma** 5:34. Buka është në kujtim të trupit të Krishtit, **3 Ne.** 18:5–7. Buka është simbol i mishit të Krishtit, **DeB** 20:40, 77 (Moro. 4:1–3).

BURG I CARTHAGE-S (SH.B.A.). *Shih gjithashtu* Smith, Hyrum; Smith, Joseph, i Riu

Joseph dhe Hyrum Smith u vranë nga një turmë më 27 qershor 1844 në burgun e Carthage-s, Illinois, Shtetet e Bashkuara të Amerikës (DeB 135).

BURG SHPIRTËROR. *Shih* Ferr

BURG(U) LIBERTY, MISSOURI (SH.B.A.). *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu

Një burg i vogël në të cilin Profeti Joseph Smith dhe të tjerë u burgosën padrejtësisht nga nëntori 1838 deri në prill 1839. Ndërsa ishte në këto kushte të vështira, Joseph-i mori disa zbulesa, dha profeci dhe u frymëzua t'u shkruante një letër të rëndësishme shenjtorëve, pjesë të së cilës përmbahen në Doktrina e Besëlidhje 121–123.

CENTURION

Një oficer në ushtrinë romake në komandë të një kompanie me 50 deri 100 burra. Një kompani e tillë formonte një të gjashtëdhjetën e një legjioni romak. (Shih Mt. 8:5; Llu. 23:47; Vep. 10:1–8.)

CEZARI

Në Dhjatën e Re, titulli me anë të të cilit u njohën disa perandorë romakë.

Përdoret në shkrimet e shenjta si simbol i qeverisjes ose pushtetit të botës.

I jepni Cezarit atë që është e Cezarit, **Mt.** 22:21 (Mr. 12:17; Llu. 20:25; DeB 63:26).

COWDERY, OLIVER

Plaku i dytë i Kishës së rivendosur dhe njëri nga Tre Dëshmitarët për origjinën hyjnore dhe vërtetësinë e Librit të Mormonit. Ai veproi si shkrues, ndërkohë që Joseph Smith-i përkthente Librin e Mormonit nga fletët e arta (JS—H 1:66–68).

Mori dëshmi për vërtetësinë e përkthimit të Librit të Mormonit, **DeB** 6:17, 22–24. U shugurua nga Gjon Pagëzori, **DeB** 13 (DeB 27:8; JS—H 1:68–73, shih shënimin e vargut 71). Pasi të keni fituar besim dhe t'i keni parë ato me sytë tuaj, ju duhet të dëshmoni se i keni parë ato, **DeB** 17:3, 5. Unë të kam manifestuar, me anë të Shpirtit, se gjërat që ke shkruar janë të vërteta, **DeB** 18:2. U caktua dhe u shugurua njëri nga kujdestarët e zbulesave, **DeB** 70:3. Mori çelësat e priftërisë me Joseph Smith-in, **DeB** 110.

ÇELËSA TË PRIFTËRISË. *Shih gjithashtu* Periudhë; Presidenci e Parë; Priftëri

Çelësat janë të drejtat e kryesimit ose fuqia e dhënë nga Perëndia njeriut për të drejtuar, kontrolluar dhe qeverisur priftërinë e Perëndisë në tokë. Mbajtësit e priftërisë të thirrur në detyra të kryesimit marrin çelësa prej atyre në autoritet mbi ta. Mbajtësit e priftërisë e përdorin priftërinë vetëm brenda kufijve të përcaktuar nga ata që mbajnë çelësat. Presidenti i Kishës mban të gjithë çelësat e priftërisë (DeB 107:65–67, 91–92; 132:7).

Pjetri mori çelësat e mbretërisë, **Mt.** 16:19. Mikaeli (Adami) mori çelësat e shpëtimit nën drejtimin e Jezu Krishtit, **DeB** 78:16. Çelësat e mbretërisë i përkasin gjithmonë Presidencisë së Parë, **DeB** 81:2. Priftëria Melkizedeke mban çelësat e mistereve të diturisë së Perëndisë, **DeB** 84:19. Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery morën çelësa lidhur me mbledhjen e Izraelit, ungjillin e Abrahamit dhe fuqitë vulosëse, **DeB** 110:11–16. Çelësa të veçantë mbahen nga Dymbëdhjetë Apostujt, **DeB** 112:16. Presidencia e Parë dhe të Dymbëdhjetët mbajnë çelësat e periudhës së plotësisë së kohërave, **DeB** 112:30–34. Drejtuesit në priftëri mbajnë çelësa, **DeB** 124:123. Ai që ka çelësa, mund të fitojë dituri, **DeB** 128:11. Priftëria Aarone mban çelësat e shërbesës së engjëjve dhe të ungjillit të pendimit dhe të pagëzimit, **JS—H** 1:69 (DeB 13).

ÇLIRIMTAR. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Jezu Krishti është Çlirimtari i njerëzimit, sepse ai i çliron të gjithë nga robëria e vdekjes dhe të penduarit nga dënimet e mëkatit.

Zoti është shkëmbi im dhe çlirimtari im, **2 Sam.** 22:2 (Psa. 18:2; 144:2). Ti je mbështetja ime dhe çlirimtari im, **Psa.** 40:17 (Psa. 70:5). Çlirimtari do të vijë nga Sioni, **Rom.** 11:26. Shenjtorët e njohën Birin e Perëndisë si Shëlbuesin dhe Çlirimtarin e tyre, **DeB** 138:23.

DALLUAR(IT), DHURATË E TË. *Shih gjithashtu* Dhurata të Shpirtit

Të kuptosh ose të dish diçka me anë të fuqisë së Shpirtit. Dhurata e të dalluarit është një nga dhuratat e Shpirtit. Ajo përmban dallimin e karakterit të vërtetë të njerëzve dhe burimin dhe kuptimin e shfaqjeve shpirtërore.

Njeriu shikon pamjen e jashtme, kurse Zoti shikon zemrën, **1 Sam.** 16:7. Mjerë ata që e quajnë të mirë të keqen, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Gjërat e Perëndisë dallohen shpirtërisht, **1 Kor.** 2:14. Disa njerëzve u jepet dhurata e dallimit të shpirtrave, **1 Kor.** 12:10. Amoni mund t'i kuptonte mendimet e tij, **Alma** 18:18, 32. Zëri i vogël i përshkoi ata që e dëgjonin, **3 Ne.** 11:3. Që të mos mashtroheni, kërkoni dhuratat më të mira, **DeB** 46:8, 23. Udhëheqësve të Kishës u është dhënë fuqi t'i dallojnë dhuratat e Shpirtit, **DeB** 46:27. Ai trup që mbushet

me dritë, kupton gjithçka, **DeB** 88:67. Moisiu e pa tokën, duke e dalluar me anë të Shpirtit të Perëndisë, **Mois.** 1:27.

DAMASK

Një qytet i lashtë i Sirisë.

Damasku ndodhet në një pllajë pjellore në buzë të shkretëtirës dhe ujitet mirë prej lumit Barada. Përmendet shpesh në shkrimet e shenjta (duke filluar me Zan. 15:2). Pali ishte në udhë për në Damask, kur Zoti i ringjallur iu shfaq atij (Vep. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20; 2 Kor. 11:32–33).

DAN. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Jakobit dhe i Bilhahut, shërbëtores së Rakelës (Zan. 30:5–6).

Fisi i Danit: Për bekimin e Jakobit për Danin, shih Zanafilla 49:16–18. Për bekimin e Moisiut për fisin e Danit, shih Ligji i Përtërirë 33:22. Pasi u vendosën në Kanaan, fisi i Danit mori një pjesë të vogël, por jashtëzakonisht pjellore toke (Joz. 19:40–48). Ata patën mjaft vështirësi për ta mbrojtur atë prej amorejve (Gjy. 1:34) dhe prej filistinëve (Gjy. 13:2, 25; 18:1). Si rezultat, danitët u zhvendosën në veri të Palestinës (Gjy. 18), rreth Laishit, dhe e riquajtën atë qytet, Dan. Ky qytet është i mirënjohur si kufiri verior i Palestinës, e cila shtrihej "nga Dani deri te Beersheba".

DANIEL

Personazhi kryesor i librit të Danielit në Dhjatën e Vjetër; një profet i Perëndisë dhe një njeri me besim të madh.

Asgjë nuk dihet për prindërit e tij, megjithëse duhet të ketë qenë me prejardhje mbretërore (Dan. 1:3). Ai u çua rob në Babiloni, ku mori emrin Belteshatsar (Dan. 1:6–7). Danieli dhe tre robër të tjerë nuk e pranuan ushqimin e mbretit për arsye fetare (Dan. 1:8–16).

Danieli fitoi simpatinë e Nebukadnetsarit dhe Darit nëpërmjet fuqisë së tij për të interpretuar ëndrra (Dan. 2; 4). Ai gjithashtu lexoi dhe interpretoi dorëshkrimet në mur (Dan. 5). Armiqtë e tij komplotuan kundër tij dhe ai u hodh në gropën e luanëve, por Zoti e ruajti jetën e tij (Dan. 6).

Libri i Danielit: Libri ka dy ndarje: kapitujt 1–6 janë tregime rreth Danielit dhe tre shokëve të tij; kapitujt 7–12 janë vegime profetike që pa Danieli. Libri na mëson rëndësinë e të qenit të vërtetë ndaj Perëndisë dhe ilustron se Zoti i bekon besimtarët.

Një ndihmesë kryesore e librit është interpretimi i ëndrrës së mbretit Nebukadnetsar. Në ëndërr, mbretëria e Perëndisë në ditët e fundit paraqitet si një gur që shkëputet nga një mal. Guri do të rrokulliset derisa të mbushë tërë tokën (Dan. 2; Shih gjithashtu DeB 65:2).

DAR. *Shih gjithashtu* Babel, Babiloni

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i Medeas që mbretëroi në Babiloni pas vdekjes së Belshatsarit (Dan. 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

DARKË E FUNDIT. *Shih gjithashtu* Pashkë judease; Sakrament

Sipas Dhjatës së Re, vakti i fundit që hëngri Jezusi përpara arrestimit dhe kryqëzimit të tij (Llu. 22:14–18). Ai dhe dymbëdhjetë apostujt e tij e hëngrën këtë vakt gjatë Pashkës (Mt. 26:17–30; Mr. 14:12–18; Llu. 22:7–13).

Shpëtimtari bekoi bukën e verën dhe ua dha apostujve, **Mt.** 26:26–29 (Mr. 14:22–25; Llu. 22:7-20). Jezusi lau këmbët e apostujve, **Gjo.** 13. Juda u emërua si tradhëtari i Jezusit, **Gjo.** 13:21–26 (Mt. 26:20–25).

DARKË E ZOTIT. *Shih* Sakrament

DASHURI. *Shih gjithashtu* Armiqësi; Dashuri hyjnore; Dhembshuri

Përkushtim dhe dashuri e thellë. Dashuria për Perëndinë përfshin përkushtim, adhurim, nderim, butësi, mëshirë, falje, dhembshuri, hir, shërbesë, mirënjohje, mirësi. Shembulli më i madh i dashurisë së Perëndisë për fëmijët e tij gjendet në shlyerjen e pafundme të Jezu Krishtit.

Do ta duash të afërmin tënd si veten

tënde, **Lev.** 19:18 (Mt. 5:43–44; Mt. 22:37–40; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Jak. 2:8; Mosia 23:15; DeB 59:6). Ti do ta duash Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë shpirt, **LiP.** 6:5 (Moro. 10:32; DeB 59:5). Zoti, Perëndia juaj, ju vë në provë për të ditur nëse e doni Zotin, Perëndinë tuaj, **LiP.** 13:3. Atë që Zoti e do, e qorton, **Fja.** 3:12. Miku të do në çdo kohë, **Fja.** 17:17. Perëndia e deshi aq shumë botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindur, **Gjo.** 3:16 (DeB 138:3). Ta doni njëri-tjetrin, sikurse unë ju kam dashur, **Gjo.** 13:34 (Gjo. 15:12, 17; Mois. 7:33). Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia, **Gjo.** 14:15 (DeB 42:29). Askush s'ka dashuri më të madhe nga kjo, të japë jetën e vet për miqtë e tij, **Gjo.** 15:13. Pjetër, a më do ti mua më shumë se këta? Kulloti delet e mia, **Gjo.** 21:15–17. Asgjë nuk do të na ndajë nga dashuria e Perëndisë në Krishtin, **Rom.** 8:35–39. Syri nuk i ka parë gjërat që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë, **1 Kor.** 2:9. Me dashuri t'i shërbeni njëri-tjetrit, **Gal.** 5:13. Burra, t'i doni gratë tuaja, **Ef.** 5:25 (Kol. 3:19). Mos e doni botën, **1 Gjo.** 2:15. Perëndia është dashuri, **1 Gjo.** 4:8. Ne e duam atë, sepse ai na deshi i pari, **1 Gjo.** 4:19. Krishti vuan për shkak të shpirtmërisë së tij kundrejt njerëzve, **1 Ne.** 19:9. Shkoni përpara me një dashuri për Perëndinë dhe për gjithë njerëzit, **2 Ne.** 31:20. Ju do t'u mësoni fëmijëve tuaj të duan dhe t'i shërbejnë njëri-tjetrit, **Mosia** 4:15. Në qoftë se keni ndier të këndoni këngën e dashurisë shëlbuese, a ndiheni kështu tani? **Alma** 5:26. Të udhëhiqeni nga Shpirti i Shenjtë, të bëheni të durueshëm, plot dashuri, **Alma** 13:28. Të frenosh të gjitha pasionet e tua, që të mund të mbushesh me dashuri, **Alma** 38:12. Nuk pati grindje për shkak të dashurisë së Perëndisë që jetonte në zemrat e njerëzve, **4 Ne.** 1:15. Çdo gjë që fton për të dashur Perëndinë, është frymëzuar nga Perëndia, **Moro.** 7:13–16. Dashuria hyjnore është dashuria e pastër e Krishtit, **Moro.** 7:47. Dashuria e përkryer e zhduk frikën, **Moro.** 8:16 (1 Gjo. 4:18). Dashuria i cilëson njerëzit për veprën e Perëndisë, **DeB** 4:5 (DeB 12:8). Shenjtërimi u vjen të gjithë atyre që e duan dhe i shërbejnë Perëndisë, **DeB** 20:31. Nëse më do, më shërbe dhe zbato urdhërimet e mia, **DeB** 42:29 (Gjo. 14:15). Trego një rritje të dashurisë ndaj atij që keni korrigjuar ose qortuar, **DeB** 121:43. Njerëzit e deshën Satanin më shumë se Perëndinë, **Mois.** 5:13, 18, 28.

DASHURI HYJNORE. *Shih gjithashtu* Dashuri; Dhembshuri; Mirëqenie; Shërbim

Dashuria e pastër e Krishtit (Moro. 7:47), dashuria që Krishti ka për fëmijët e njerëzve dhe që fëmijët e njerëzve duhet të kenë për njëri-tjetrin (2 Ne. 26:30; 33:7–9; Eth. 12:33–34); lloji më i lartë, më fisnik, më i fuqishëm i dashurisë, jo thjesht pëlqim.

Njohuria krekos, kurse dashuria hyjnore ndërton, **1 Kor.** 8:1. Dashuria hyjnore, një dashuri e pastër, kapërcen dhe kalon pothuajse gjithçka tjetër, **1 Kor.** 13. Qëllimi i urdhërimit është dashuria hyjnore prej një zemre të pastër, **1 Tim.** 1:5. I shtoni dashurisë vëllazërore dashurinë hyjnore, **2 Pj.** 1:7. Zoti ka urdhëruar që të gjithë njerëzit duhet të kenë dashuri hyjnore, **2 Ne.** 26:30 (Moro. 7:44–47). Shikoni të keni besim, shpresë dhe dashuri hyjnore, **Alma** 7:24. Dashuria që Zoti ka për njerëzit është dashuri hyjnore, **Eth.** 12:33–34. Pa dashurinë hyjnore njerëzit nuk mund të trashëgojnë vendin e përgatitur në pallatet e Atit, **Eth.** 12:34 (Moro. 10:20–21). Moroni i shkroi fjalët e Mormonit me besim, shpresë dhe dashuri hyjnore, **Moro.** 7. Dashuria hyjnore i cilëson njerëzit për punën e Zotit, **DeB** 4:5–6 (DeB 12:8). Vishuni me lidhjen e dashurisë hyjnore, **DeB** 88:125. Brendësia jote duhet të jetë plot dashuri hyjnore, **DeB** 121:45.

DAVID. *Shih gjithashtu* Bath-sheba; Psalm

Një mbret i Izraelit të lashtë në Dhjatën e Vjetër.

Davidi ishte bir i Jesit nga fisi i Judës. Ai ishte një i ri kurajoz i cili vrau një luan, një ari dhe gjigandin filiste, Goliathin (1 Sam. 17). Davidi u zgjodh dhe u vajos të ishte mbret i Izraelit. Ashtu si Sauli, kur u rrit, ai ishte fajtor për krime serioze, por ndryshe nga Sauli, ishte në gjendje të pendohej me të vërtetë. Si rrjedhim, ai ishte i aftë të gjente falje, përveçse për vrasjen e Uriahut (DeB 132:39). Jeta e tij mund të ndahet në katër pjesë: (1) në Bethlehem, ku ai ishte bari (1 Sam. 16–17); (2) në oborrin e mbretit Saul (1 Sam. 18–19:18); (3) si i arratisur (1 Sam. 19:18–2 Sam. 1:27); (4) si mbret i judenjve në Hebron (2 Sam. 2–4) dhe më vonë si mbret i tërë Izraelit (2 Sam. 5–1 Mbr. 2:11).

Mëkati i Davidit për shkeljen e kurorës me Bathshebën u pasua nga një sërë fatkeqësish që i prishën njëzet vitet e fundit të jetës së tij. Kombi si i tërë ishte i begatë gjatë mbretërimit të tij, por Davidi vetë vuajti nga pasojat e mëkateve të tij. Kishte armiqësi të vazhdueshme familjare që, në rastin e Absalomit dhe Adonijahut, përfunduan me kryengritje të hapur. Këto incidente janë përmbushje e shpalljes së profetit Nathan mbi Davidin për shkak të mëkateve të tij (2 Sam. 12:7–13).

Pavarësisht nga këto fatkeqësi, mbretërimi i Davidit ishte më i shkëlqyeri i historisë izraelite, sepse (1) ai i bashkoi fiset në një komb, (2) ai siguroi pronësi të padiskutueshme të vendit, (3) ai e bazoi qeverisjen mbi fenë e vërtetë, kështu që vullneti i Perëndisë ishte ligji i Izraelit. Për këto arsye, mbretërimi i Davidit u konsiderua më vonë si epoka e artë e kombit dhe lloji i epokës më të lavdishme kur Mesia të vinte (Isa. 16:5; Jer. 23:5; Eze. 37:24–28).

Jeta e Davidit ilustron nevojën që të gjithë njerëzit të durojnë në drejtësi deri në fund. Si i ri, ai thuhet se ishte një njeri sipas "zemrës së vetë" Zotit (1 Sam. 13:14); si burrë, ai foli me anë të Shpirtit dhe pati shumë zbulesa. Por ai pagoi një çmim të rëndë për mosbindjen e tij ndaj urdhërimeve të Perëndisë (DeB 132:39).

DEBORA

Në Dhjatën e Vjetër, një profeteshë që e gjykoi Izraelin dhe e nxiti Barakun të luftonte kundër kanaanejve (Gjyqtarët 4). Kantiku i Deborës dhe i Barakut festoi çlirimin e Izraelit nga skllavëria (Gjyqtarët 5).

DEKLARATË ZYRTARE—1. *Shih gjithashtu* Manifest; Martesë, martoj—Martesë e shumëfishtë; Woodruff, Wilford

E shtypur në faqet e fundit të Doktrina e Besëlidhje, pjesa e parë e Deklaratës Zyrtare—1, gjithashtu njihet si Manifesti. U shkrua nga Presidenti Wilford Woodruff dhe iu paraqit anëtarëve të Kishës në një konferencë të përgjithshme më 6 tetor 1890. Duke filluar nga viti 1862, ligje të ndryshme për njëzet e pesë vjetët pasues e bënë të paligjshme martesën me shumë gra në Shtetet e Bashkuara. Zoti i tregoi Wilford Woodruff-it me anë të vegimit dhe zbulesës ç'do të ndodhte nëse shenjtorët nuk do të ndalonin praktikën e martesës me shumë gra. Manifesti shpalli zyrtarisht se martesat e shumëfishta nuk duhej të kryheshin më.

DEKLARATË ZYRTARE—2. *Shih gjithashtu* Kimball, Spencer W.; Priftëri

Një thënie doktrinore përsa i përket kush mund të mbajë priftërinë e Perëndisë, tani e shtypur në faqet e fundit të Doktrina e Besëlidhje. Në fillim të qershorit 1978, Zoti i zbuloi Presidentit Spencer W. Kimball se priftëria duhej t'u jepej të gjithë anëtarëve të denjë meshkuj në Kishë. Kjo e bëri priftërinë të vlefshme për të tërë burrat dhe bekimet e tempullit të vlefshme për të gjithë anëtarët e denjë, pavarësisht nga raca ose ngjyra. Më 30 shtator 1978, kjo deklaratë iu paraqit konferencës së përgjithshme të Kishës dhe u pranua në mënyrë unanime.

DELILAH. *Shih gjithashtu* Filistinë

Një grua filistine në Dhjatën e Vjetër që mashtroi dhe tradhëtoi Sansonin (Gjy. 16).

DENJË (I), DENJËSI. *Shih gjithashtu* Drejtë (i), drejtësi

Të jesh personalisht i drejtë dhe të jesh i miratuar në sytë e Perëndisë dhe të udhëheqësve të tij të caktuar.

Ai që nuk e merr kryqin e vet, nuk është i denjë për mua, **Mt.** 10:38. Punëtori është i denjë për shpërblimin e vet, **Llu.** 10:7 (DeB 31:5). Shikoni që t'i bëni të gjitha gjërat në mënyrë të denjë, **Morm.** 9:29. Ata nuk u pagëzuan, në qoftë se nuk ishin të denjë, **Moro.** 6:1. Ai që është i ngathët nuk do të llogaritet i denjë për të qëndruar, **DeB** 107:100. Ai që nuk do ta durojë ndëshkimin, nuk është i denjë për mbretërinë time, **DeB** 136:31. Priftëria u shtri te të gjithë anëtarët e denjë meshkuj, **DeB** DZ—2.

DESERET. *Shih gjithashtu* Jareditë

Në Librin e Mormonit, Deseret është një fjalë jaredite që do të thotë "bletë mjalti" (Eth. 2:3).

DET I KUQ. *Shih gjithashtu* Moisi

Masa e ujit ndërmjet Egjiptit dhe Arabisë. Dy gjinjtë veriorë të tij formojnë vijën bregdetare të gadishullit të Sinait. Perëndia e ndau në mënyrë të mahnitshme Detin e Kuq, kështu që izraelitët nën udheheqjen e Moisiut të mund të kalonin përmes tokës së thatë (Eks. 14:13–31; Heb. 11:29). Ndarja e detit nga Moisiu pohohet në zbulesën e ditëve të mëvonshme (1 Ne. 4:2; Hel. 8:11; DeB 8:3; Mois. 1:25).

DET I VDEKUR

Deti i kripur në skajin jugor të luginës Jordan. Njihej gjithashtu edhe si Deti i Kripur. Sipërfaqja e tij është afërsisht 395 metra nën detin Mesdhe. Qytetet e Sodomës, Gomorës dhe Coarit ose Belës ishin pranë bregdetit të tij (Zan. 14:2–3).

Në përmbushjen e profecisë dhe si një nga shenjat e ardhjes së dytë të Shpëtimtarit, ujërat e Detit të Vdekur do të shërohen dhe jeta do të lulëzojë atje (Eze. 47:8–9).

DETYRË. *Shih gjithashtu* Bindje, bindur (i), bindem

Në shkrimet e shenjta, një punë e ngarkuar ose përgjegjësi, shpesh e dhënë nga Zoti ose nga shërbëtorët e tij.

Respekto urdhërimet e tij, sepse kjo është e tërë detyra e njeriut, **Pre.** 12:13. Çfarë kërkon Zoti nga ti, përveçse të zbatosh drejtësinë, **Mik.** 6:8. Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve, **Vep.** 5:29. Ata u goditën me mjerime për t'i nxitur në kujtim të detyrës së tyre, **Mosia** 1:17. Detyrat e pleqve, priftërinjve, mësuesve dhe dhjakëve përshkruhen, **DeB** 20:38–67. Mbajtësit e priftërisë duhet të ndjekin të gjitha detyrat familjare, **DeB** 20:47, 51. Detyrat e anëtarëve pas pagëzimit përshkruhen, **DeB** 20:68–69. Pleqtë e mi duhet të presin për një stinë të vogël që populli im të dijë në mënyrë më të përsosur lidhur me detyrën e tij, **DeB** 105:10. Çdo njeri duhet të mësojë detyrën e tij, **DeB** 107:99–100.

DETYRË, NËPUNËS. *Shih gjithashtu* Priftëri; Shuguroj, shugurim

Pozitë autoriteti ose përgjegjësie në një organizatë, shpesh e përdorur në shkrimet e shenjta për të kuptuar një pozitë autoriteti të priftërisë; gjithashtu mund të kuptojë detyrat e caktuara për pozitën ose personin i cili e mban atë pozitë.

Të gjithë anëtarët nuk kanë të njëjtën detyrë, **Rom.** 12:4. Ne lartësuam detyrën tonë ndaj Zotit, **Jakobi** 1:19. Melkizedeku mori detyrën e priftërisë së lartë, **Alma** 13:18. Detyra e shërbesës së engjëjve është të thërrasin njerëzit në pendim, **Moro.** 7:31. Askush nuk duhet të shugurohet në ndonjë detyrë në këtë Kishë pa votën e asaj Kishe, **DeB** 20:65. Çdo njeri duhet të qëndrojë në detyrën e tij, **DeB** 84:109. Ka presidentë ose drejtues kryesues që caktohen nga mesi i atyre që shugurohen në detyrat në këto dy priftëri, **DeB** 107:21. Përshkruhen detyrat e atyre që kryesojnë mbi detyrat e kuorumeve të priftërisë, **DeB** 107:85–98. Çdo njeri

duhet ta mësojë detyrën e tij dhe të veprojë në thirrjen që është caktuar, **DeB** 107:99–100. Unë ju jap juve çelësat që i përkasin priftërisë sime, **DeB** 124:123.

DETYROJ, DETYRIM. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë

Të nxitesh fuqimisht për të bërë ose për të mos bërë diçka, veçanërisht nga ndikimi dhe fuqia e Frymës së Shenjtë.

Shpirti brenda më detyron, **Job.** 32:18. Dashuria e Krishtit na shtrëngon, **2 Kor.** 5:14. Unë u detyrova nga Shpirti që duhej të vrisja Labanin, **1 Ne.** 4:10. Shpirti më detyron, **Alma** 14:11. Unë jam i detyruar sipas besëlidhjes, **Alma** 60:34. Amaroni, duke qenë i shtyrë nga Fryma e Shenjtë, i fshehu analet, **4 Ne.** 1:48. Ajo që vjen nga lart, duhet të flitet me detyrimin e Shpirtit, **DeB** 63:64.

DËLIRËSI. *Shih gjithashtu* Epshor, epsh; Lavirësi; Shkelje kurore; Virtyt

Pastërtia seksuale e burrave dhe grave.

Jozefi u bëri ballë orvatjeve të gruas së Potifarit, **Zan.** 39:7–21 (DeB 42:24; 59:6). Nuk do të shkelësh besnikërinë bashkëshortore, **Eks.** 20:14. Një grua e virtytshme është kurorë e burrit të saj, **Fja.** 12:4 (Fja. 31:10). A nuk e dini se trupi juaj është tempulli i Frymës së Shenjtë? **1 Kor.** 6:18–19. Bëhu shembull në pastërti, **1 Tim.** 4:12. Asgjë e papastër nuk mund të jetojë me Perëndinë, **1 Ne.** 10:21. Pasi unë, Zoti Perëndi, kënaqem me dëlirësinë e grave, **Jakobi** 2:28. Mëkati seksual është një neveri, **Alma** 39:1–13. Dëlirësia dhe virtyti janë më të dashurat dhe më të çmuarat mbi të gjitha gjërat, **Moro.** 9:9. Ne besojmë në të qenit të dëlirë, **NeB** 1:13.

DËNIM KAPITAL. *Shih gjithashtu* Vrasje

Dënimi me vdekje për një krim të kryer, veçanërisht i shoqëruar me dënimin për vrasje.

Cilido që derdh gjakun e një njeriu, gjaku i tij do të derdhet nga një njeri, **Zan.** 9:6 (PJS, Zan. 9:12–13). Vrasësi sigurisht do të vritet, **Num.** 35:16. Vrasësi që vret me qëllim, duhet të vdesë, **2 Ne.** 9:35. Ti je dënuar të vdesësh në bazë të ligjit, **Alma** 1:13–14. Ai që vriste dënohej me vdekje, **Alma** 1:18. Ligji kërkon jetën e atij që ka vrarë, **Alma** 34:12. Ai që vret, duhet të vdesë, **DeB** 42:19.

DËNOJ, DËNIM. *Shih gjithashtu* Gjykim, i fundit; Gjykoj, gjykim

Të gjykosh ose të gjykohesh fajtor nga Perëndia.

Perëndia do ta dënojë njeriun e planeve të këqija, **Fja.** 12:2. Ne ndëshkohemi nga Zoti që të mos dënohemi bashkë me botën, **1 Kor.** 11:32. Fjalët, veprat dhe mendimet tona do të na dënojnë, **Alma** 12:14. Duke i ditur gjërat dhe duke mos i bërë ato, njerëzit bien në dënim, **Hel.** 14:19. Po të pushojmë së punuari, ne do të sillemi nën dënim, **Moro.** 9:6. Ai që nuk e fal vëllanë e tij, mbetet i dënuar përpara Zotit, **DeB** 64:9. Ai që mëkaton kundër dritës më të madhe, do të marrë dënimin më të madh, **DeB** 82:3. E tërë Kisha është nën këtë dënim, derisa të pendohen dhe të kujtojnë Librin e Mormonit, **DeB** 84:54–57.

DËSHMI. *Shih gjithashtu* Dëshmitar; Dëshmoj; Frymë e Shenjtë

Njohuri dhe një dëshmi shpirtërore e dhënë me anë të Frymës së Shenjtë. Një dëshmi mund të jetë gjithashtu një deklaratë zyrtare ose ligjore për atë që një njeri e kupton si të vërtetë (DeB 102:26). Një deklaratë ose fakte të tjera që diçka është e vërtetë.

Nuk do të bësh dëshmi të rreme, **Eks.** 20:16. Ungjilli do të predikohet në të gjithë botën si një dëshmi për gjithë kombet, **Mt.** 24:14 (JS—M 1:31). Unë e di se Shëlbuesi im jeton, **Job.** 19:25–26. Vetë Shpirti i dëshmon shpirtit tonë, **Rom.** 8:16 (1 Gjo. 5:6). Mos ki turp të dëshmosh Zotin tonë, **2 Tim.** 1:8. Dëshmia e Jezusit është shpirti i profecisë, **Zbu.** 19:10. Qëndroni si dëshmitarë

të Perëndisë në të gjitha kohërat, **Mosia** 18:9. Nuk kishte rrugë tjetër për t'i kthyer njerëzit, veçse nëpërmjet dhënies së një dëshmie të kulluar kundër tyre, **Alma** 4:19–20. Unë kam të gjitha gjërat si dëshmi se këto gjëra janë të vërteta, **Alma** 30:41–44. Ne marrim sakramentin për t'i dëshmuar Atit se do të zbatojmë urdhërimet dhe gjithmonë do ta kujtojmë Jezusin, **3 Ne.** 18:10–11 (Moro. 4, 5; DeB 20:77–79). Ju nuk merrni asnjë dëshmi, deri pas provës së besimit tuaj, **Eth.** 12:6. A nuk i fola paqe mendjes tënde lidhur me çështjen? Ç'dëshmi më të madhe mund të kesh sesa nga Perëndia? **DeB** 6:22–23. Dhe tani, pas shumë dëshmive që janë dhënë për të, kjo është dëshmia që ne japim për të, **DeB** 76:22–24. Unë ju dërgoj që t'u dëshmoni njerëzve e t'i paralajmëroni ata, **DeB** 88:81–82. Testamentlënësit kanë vdekur tani dhe testamenti i tyre është i vlefshëm, **DeB** 135:4–5. Enoku pa engjëj që jepnin dëshmi për Atin dhe Birin, **Mois.** 7:27. Edhe pse urrehesha dhe përndiqesha, sepse kisha thënë se kisha parë një vegim, përsëri ai ishte i vërtetë, **JS—H** 1:24–25.

DËSHMITAR. *Shih gjithashtu* Dëshmi

Një dëshmitar është dikush që jep një deklaratë ose provë bazuar në njohuri personale; domethënë dikush që jep dëshmi.

Ju do të bëheni dëshmitarët e mi, **Vep.** 1:8. Ju jeni të gatshëm të qëndroni si dëshmitarë të Perëndisë në të gjitha kohërat, **Mosia** 18:8–9. Ligji i dëshmitarëve: nga goja e dy ose tre dëshmitarëve do të vërtetohet çdo fjalë, **DeB** 6:28 (LiP. 17:6; Mt. 18:16; 2 Kor. 13:1; Eth. 5:4; DeB 128:3). Unë ju kam shuguruar të jeni apostuj e dëshmitarë të veçantë të emrit tim, **DeB** 27:12 (DeB 107:23). Të Shtatëdhjetët thirren për të qenë dëshmitarë të veçantë tek johebrenjtë dhe në të gjithë botën, **DeB** 107:25. Duhet të ketë një regjistrues dhe ai duhet të jetë një dëshmitar okular i pagëzimeve tuaja, **DeB** 127:6 (DeB 128:2–4).

DËSHMITARË TË LIBRIT TË MORMONIT. *Shih gjithashtu* Dëshmitar; Libër i Mormonit

Zoti urdhëroi të tjerë, përveç profetit Joseph Smith, të jepnin dëshmi për hyjninë e Librit të Mormonit (DeB 17; 128:20). Shih dëshmitë e këtyre dëshmitarëve në "Hyrja" në fillim të Librit të Mormonit.

Nëpërmjet fjalëve të tre vetëve unë do të vendos fjalën time, **2 Ne.** 11:3. Dëshmitarë për t'u dëshmuar fjalën e tij fëmijëve të njerëzve, **2 Ne.** 27:12–13. Në gojën e tre dëshmitarëve këto gjëra do të vendosen, **Eth.** 5:4. Me besim Tre Dëshmitarët do të shikojnë fletët, **DeB** 17.

DËSHMOJ. *Shih gjithashtu* Dëshmi

Të japësh dëshmi me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë; të bësh një deklaratë solemne të së vërtetës të bazuar mbi njohurinë ose besimin personal.

Ngushëlluesi do të dëshmojë për mua, **Gjo.** 15:26. Ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit dhe të dëshmojmë, **Vep.** 10:42. Tre dëshmitarë do të dëshmojnë të vërtetën, **2 Ne.** 27:12. Fuqia e Frymës së Shenjtë e çon atë në zemrat e fëmijëve të njerëzve, **2 Ne.** 33:1. Shkrimet e shenjta dëshmojnë për Krishtin, **Jakobi** 7:10–11 (Gjo. 5:39). Unë ju dëshmoj se i di që këto gjëra, për të cilat unë kam folur, janë të vërteta, **Alma** 5:45 (Alma 34:8). Ju duhet të dëshmoni për to, me anë të fuqisë së Perëndisë, **DeB** 17:3–5. Atë që Shpirti ju dëshmon, ju duhet të bëni, **DeB** 46:7. Unë ju dërgoj që t'u dëshmoni njerëzve e t'i paralajmëroni ata, **DeB** 88:81.

DIELË (E). *Shih* Ditë e Shabatit

DIJE. *Shih gjithashtu* Kuptuar(it) (të); Urtësi; Vërtetë (e)

Të kuptuarit dhe njohja veçanërisht e së vërtetës, siç mësohet ose pohohet nga Shpirti.

Zoti është një Perëndi i njohjes, **1 Sam.** 2:3. Zoti është i përsosur në dituri, **Job.** 37:16. Frika e Zotit është fillimi i

njohjes, **Fja.** 1:7. Ai që ka dije i mat fjalët e veta, **Fja.** 17:27. Toka do të mbushet me njohurinë e Zotit, **Isa.** 11:9 (2 Ne. 21:9; 30:15). Ju e keni marrë çelësin e dijes, **Llu.** 11:52. Dashuria e Krishtit tejkalon njohurinë, **Ef.** 3:19. I shtoni besimit tuaj virtytin dhe virtytit dituri-në, **2 Pj.** 1:5. Nefi kishte dituri të madhe për mirësinë e Perëndisë, **1 Ne.** 1:1. Ata do të vijnë në njohurinë e Shëlbuesit të tyre, **2 Ne.** 6:11. Të drejtët do të kenë njohuri të përsosur të drejtësisë së tyre, **2 Ne.** 9:14. Shpirti jep njohuri, **Alma** 18:35. Njohuria juaj është e përsosur në atë gjë, **Alma** 32:34. Lamanitët do të sillen në njohurinë e vërtetë të Shëlbuesit të tyre, **Hel.** 15:13. Të mund të dini me njohuri të përkryer se është nga Perëndia, **Moro.** 7:15–17. Shenjtorët do të gjejnë thesare të mëdha diturie, **DeB** 89:19. Dituria e pastër e zgjeron shumë shpirtin, **DeB** 121:42. Ai që i ka çelësat e priftërisë së shenjtë, nuk ka asnjë vështirësi në marrjen e një diturie për fakte, **DeB** 128:11. Në qoftë se një njeri fiton dije në këtë jetë, ai ka përparësi në botën që vjen, **DeB** 130:19. Është e pamundur të shpëtohet në injorancë, **DeB** 131:6.

DISHEPUJ NEFITË. *Shih* Tre dishepuj nefitë

DISHEPULL. *Shih gjithashtu* Apostull; Krishterë (të); Kthim, kthyer (i); Zgjedhë

Një pasues i Jezu Krishtit i cili jeton sipas mësimeve të Krishtit (DeB 41:5). Fjala *dishepull* përdoret për të përshkruar Dymbëdhjetë Apostujt që Krishti i thirri gjatë shërbesës së tij të vdekshme (Mt. 10:1–4). Fjala *dishepull* gjithashtu përdoret për të përshkruar dymbëdhjetë burrat që zgjodhi Jezusi për të udhëhequr Kishën e tij mes nefitëve dhe lamanitëve (3 Ne. 19:4).

Vulose ligjin midis dishepujve të mi, **Isa.** 8:16. Nëse vazhdoni në fjalën time, atëherë jeni dishepujt e mi, **Gjo.** 8:31. Mormoni ishte një dishepull i Jezu Krishtit, **3 Ne.** 5:12–13. Ju jeni dishepujt e mi, **3 Ne.** 15:12. Tre dishepuj nuk do ta shijojnë vdekjen, **3 Ne.** 28:4–10. Zëri i paralajmërimit do të jetë prej gojës së dishepujve të mi, **DeB** 1:4. Dishepujt e mi do të qëndrojnë në vende të shenjta, **DeB** 45:32. Ata që nuk i kujtojnë të varfrit, nevojtarët, të sëmurët dhe të brengosurit nuk janë dishepujt e mi, **DeB** 52:40. Cilido që nuk është i gatshëm të japë jetën e tij, nuk është dishepulli im, **DeB** 103:27–28.

DITË E SHABATIT. *Shih gjithashtu* Krijoj, krijim; Prehje

Një ditë e shenjtë e veçuar çdo javë për pushim dhe adhurim. Pasi Perëndia i krijoi të gjitha gjërat, ai pushoi në ditën e shtatë dhe urdhëroi që një ditë çdo javë të jetë një ditë pushimi për t'i ndihmuar njerëzit ta kujtojnë atë (Eks. 20:8–11).

Përpara ringjalljes së Krishtit, anëtarët e Kishës e mbanin ditën e fundit të javës si Shabatin, ashtu siç bënin judenjtë. Pas ringjalljes, anëtarët e Kishës, qoftë judenj apo johebrenj, mbajtën ditën e parë të javës (dita e Perëndisë) për të kujtuar ringjalljen e Zotit. Kisha sot vazhdon të mbajë një ditë çdo javë si një ditë Shabati të shenjtë në të cilën të adhurojnë Perëndinë dhe të pushojnë nga punët e botës.

Shabati u kujton njerëzve nevojën e tyre për ushqim shpirtëror dhe për detyrën e tyre që t'i binden Perëndisë. Kur një komb rritet i pakujdesshëm në mbajtjen e Shabatit, të gjitha aspektet e jetës ndikohen dhe jeta e tij fetare kalbëzohet (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Perëndia pushoi në ditën e shtatë, **Zan.** 2:1–3. Fëmijët e Izraelit nuk mblodhën mana në Shabat, **Eks.** 16:22–30. Kujtoni ditën e Shabatit, për ta mbajtur atë të shenjtë, **Eks.** 20:8–11 (Mosia 13:16–19). Shabati u dha si shenjë ndërmjet Perëndisë dhe njeriut, **Eks.** 31:12–17 (Eze. 20:12, 20). Të mos blejmë ose të shesim ditën e Shabatit, **Neh.** 10:31. Quaje Shabatin kënaqësi, duke nderuar Zotin dhe duke mos gjetur kënaqësinë tënde, **Isa.** 58:13–14. Shabati u bë për njeriun dhe jo njeriu për Shabatin, **Mr.** 2:23–28. Biri i njeriut

është Zoti i Shabatit, **Llu.** 6:1–10. Jezusi i mësoi në sinagogë dhe shëroi në Shabat, **Llu.** 13:10–14. Nefitët e mbajtën ditën e Shabatit të shenjtë, **Jar.** 1:5. Respektoni ditën e Shabatit për ta mbajtur atë të shenjtë, **Mosia** 18:23. Ofro sakramentet e tua në ditën time të shenjtë, **DeB** 59:9–13. Banorët e Sionit duhet të respektojnë ditën e Shabatit, **DeB** 68:29. Unë, Perëndia, pushova në ditën e shtatë prej të gjithë punës sime, **Mois.** 3:1–3 (Zan. 2:1–3; Abr. 5:1–3).

DITË E ZOTIT. *Shih* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Ditë e Shabatit; Gjykim, i fundit

DITË TË FUNDIT, DITË TË MËVONSHME. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Shenj(a) të kohërave

Koha në të cilën ne jetojmë tani. Ditët (ose periudha e kohës) pikërisht para ardhjes së dytë të Zotit.

Po ju them se ç'do t'ju ndodhë në ditët e fundit, **Zan.** 49:1. Shëlbuesi do të ngrihet mbi tokë në ditët e mëvonshme, **Job.** 19:25. Në ditët e fundit, shtëpia e Zotit do të vendoset, **Isa.** 2:2. Në ditët e fundit, kohë të rrezikshme do të vijnë, **2 Tim.** 3:1–7. Përqeshësit e ditëve të mëvonshme do të mohojnë Ardhjen e Dytë, **2 Pj.** 3:3–7. Unë ju profetizoj lidhur me ditët e fundit, **2 Ne.** 26:14–30. Kështu do të quhet Kisha ime në ditët e fundit, madje Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, **DeB** 115:4. Krishti do të vijë në ditët e fundit, **Mois.** 7:60.

DIVORC. *Shih gjithashtu* Martesë, martoj

Përfundimi i një martese nëpërmjet fuqisë së ligjit civil ose kishtar. Sipas Dhjatës së Re, Perëndia e lejoi divorcin me disa kushte për shkak të ngurtësisë së zemrave të njerëzve; megjithatë, siç shpjegoi Jezusi, "nuk ishte kështu që nga fillimi" (Mt. 19:3–12). Shkrimet e shenjta na këshillojnë kundër divorcit në përgjithësi dhe i këshillojnë burrat dhe gratë ta duan njëri-tjetrin në drejtësi (1 Kor. 7:10–12; DeB 42:22).

DJALL. *Shih gjithashtu* Antikrisht; Bij të Humbjes; Ferr; Lucifer; Shkatërrues; Shpirt—Shpirtra të ligj

Satan. Djalli është armiku i drejtësisë dhe i atyre që kërkojnë të bëjnë vullnetin e Perëndisë. Ai është në të vërtetë një bir shpirtëror i Perëndisë dhe dikur ishte një engjëll me autoritet në praninë e Perëndisë (Isa. 14:12; 2 Ne. 2:17). Megjithatë, ai ngriti krye në jetën para lindjes dhe ua mbushi mendjen një të tretës së fëmijëve shpirtërorë të Atit që të ngrenë krye me të (DeB 29:36; Mois. 4:1–4; Abr. 3:27–28). Ata u flakën nga qielli, iu mohua mundësia e fitimit të trupave të vdekshëm dhe e përjetimit të jetës së vdekshme, dhe do të mallkohen përjetësisht. Që nga koha kur djalli u flak nga qielli, ai ka kërkuar vazhdimisht të mashtrojë të gjithë burrat e gratë dhe t'i largojë nga puna e Perëndisë, me qëllim që ta bëjë të gjithë njerëzimin po aq të mjerë sa është vetë (Zbu. 12:9; 2 Ne. 2:27; 9:8–9).

Jezusi e qortoi djallin, **Mt.** 17:18. Zjarr i përjetshëm është përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij, **Mt.** 25:41. Kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju, **Jak.** 4:7. Të ligjtë do të çohen në robërinë e djallit, **1 Ne.** 14:7. Djalli është ati i të gjitha gënjeshtrave, **2 Ne.** 2:18 (Mois. 4:4). Djalli kërkon që të gjithë njerëzit të jenë të mjeruar sikurse është ai vetë, **2 Ne.** 2:27. Në qoftë se mishi nuk do të ngrihej më, shpirtrat tanë do t'i nënshtroheshin djallit, **2 Ne.** 9:8–9. Djalli do të tërbohet, do t'i paqësojë e lajkatojë, **2 Ne.** 28:20–23. Ajo që është e ligë, vjen nga djalli, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moro. 7:12, 17). Kujdes se mos ngjallen grindje mes jush dhe se i bindeni shpirtit të lig, **Mosia** 2:32. Në qoftë se nuk jeni delet e bariut të mirë, atëherë djalli është bariu juaj, **Alma** 5:38–39. Djalli nuk do t'i përkrahë fëmijët e tij, **Alma** 30:60. Lutuni vazhdimisht që të mos drejtoheni nga tu-

ndimet e djallit, **Alma** 34:39 (3 Ne. 18:15, 18). Ndërtojeni themelin tuaj mbi Shëlbuesin, që stuhia e fuqishme e djallit të mos ketë fuqi mbi ju, **Hel.** 5:12. Djalli është autor i të gjitha mëkateve, **Hel.** 6:26–31. Djalli kërkoi të bëjë një plan djallëzor, **DeB** 10:12. Do të duhej që djalli t'i tundonte fëmijët e njerëzve ose ata nuk mund të ishin vetëveprues, **DeB** 29:39. Adami u bë i nënshtruar ndaj vullnetit të djallit, sepse iu dorëzua tundimit., **DeB** 29:40. Bijtë e humbjes do të mbretërojnë me djallin dhe engjëjt e tij në përjetësi, **DeB** 76:33, 44. Djalli do të lidhet për njëmijë vjet, **DeB** 88:110 (Zbu. 20:2). I ligu largon dritën dhe të vërtetën, **DeB** 93:39. Satani nuk e ruajti gjendjen e tij të parë, **Abr.** 3:28.

Kisha e djallit: Çdo organizatë në tokë, e ligë dhe e botës, e cila shtrembëron ungjillin e pastër dhe të përsosur dhe lufton kundër Qengjit të Perëndisë.

Djalli themeloi kishën e madhe dhe të neveritshme, **1 Ne.** 13:6 (1 Ne. 14:9). Ka vetëm dy kisha, njëra e Qengjit të Perëndisë dhe tjetra e djallit, **1 Ne.** 14:10 (Alma 5:39). Mos luftoni kundër asnjë kishe, përveçse kishës së djallit, **DeB** 18:20. Kisha e madhe dhe e neveritshme do të shkatërrohet, **DeB** 29:21.

DOBËSI. *Shih gjithashtu* Përul, përulësi

Gjendja e të qenit i vdekshëm dhe mungesa e aftësisë, fuqisë ose zotësisë. Dobësia është një gjendje e të qenit. Të gjithë njerëzit janë të dobët dhe është vetëm nëpërmjet hirit të Perëndisë që ata marrin fuqi për të bërë veprime të drejta (Jakobi 4:6–7). Kjo dobësi shfaqet pjesërisht në dobësitë ose thyeshmëritë personale që ka çdo njeri.

Forconi duart e dobësuara, **Isa.** 35:3–4. Fryma në të vërtetë është gati, por mishi është i dobët, **Mt.** 26:41 (Mr. 14:38). Për shkak të dobësisë që është tek unë, sipas mishit, unë do të shfajësoj veten time, **1 Ne.** 19:6. Unë kisha qenë urdhëruar t'i shkruaja këto gjëra, megjithë dobësinë time, **2 Ne.** 33:11. Mos u zemëro me shërbëtorin tënd për dobësinë e tij, **Eth.** 3:2. Johebrenjtë do të tallen me këto gjëra për shkak të dobësisë sonë në të shkruar, **Eth.** 12:23–25, 40. Unë do t'u tregoj atyre dobësinë e tyre, **Eth.** 12:27–28. Pasi ti ke parë dobësinë tënde, do të bëhesh i fortë, **Eth.** 12:37. Ai që është i dobët mes jush, më pas do të bëhet i fortë, **DeB** 50:16. Jezu Krishti e njeh dobësinë e njeriut, **DeB** 62:1.

DOKTRINË E BESËLIDHJE. *Shih gjithashtu* Kanun; Libër i urdhërimeve; Shkrime të Shenjta; Smith, Joseph, i Riu.

Një mbledhje e zbulesave hyjnore dhe deklaratave të frymëzuara të ditëve të mëvonshme. Zoti ia dha këto Joseph Smith-it dhe disa prej pasuesve të tij për ngritjen dhe rregullimin e mbretërisë së Perëndisë në tokë në ditët e fundit. Doktrina e Besëlidhje është një nga veprat standarde të shkrimeve të shenjta në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, së bashku me Biblën, Librin e Mormonit dhe Perlën me Vlerë të Madhe. Megjithatë, Doktrina e Besëlidhje është e pashoqe, sepse nuk është përkthim i dokumentave të lashtë; Zoti ua dha këto zbulesa profetëve të tij të zgjedhur në këtë kohë moderne me qëllim që të rivendosej mbretëria e tij. Në zbulesat dëgjojmë zërin e butë, por të vendosur të Zotit Jezu Krisht (DeB 18:35–36).

Profeti Joseph Smith tha se Doktrina e Besëlidhje ishte themeli i Kishës në ditët e fundit dhe një përfitim për botën (DeB 70:kreu). Zbulesat në të fillojnë punën e përgatitjes së udhës për ardhjen e dytë të Zotit, në përmbushjen e të gjitha fjalëve të thëna nga profetët që kur bota filloi.

DOKTRINË E KRISHTIT. *Shih gjithashtu* Plan i shëlbimit; Ungjill

Parimet dhe mësimet e ungjillit të Jezu Krishtit.

Doktrina ime do të zbresë si shiu, **LiP.** 32:2. Ata që mërmëritën, do të mësojnë doktrinën, **Isa.** 29:24. Njerëzit u habitën me doktrinën e tij, **Mt.** 7:28. Doktrina

ime nuk është e imja, por e atij që më dërgoi, **Gjo.** 7:16. I gjithë shkrimi i shenjtë është i dobishëm për doktrinë, **2 Tim.** 3:16. Kjo është doktrina e Krishtit dhe e vetmja doktrinë e vërtetë e Atit, **2 Ne.** 31:21 (2 Ne. 32:6). Nuk do të ketë grindje mes jush në lidhje me pikat e doktrinës sime, **3 Ne.** 11:28, 32, 35, 39–40. Satani i trazon zemrat e njerëzve për t'u grindur lidhur me çështjet e doktrinës sime, **DeB** 10:62–63, 67. Mësojuni fëmijëve doktrinën e pendimit, të besimit në Krishtin, të pagëzimit dhe të dhuratës së Frymës së Shenjtë, **DeB** 68:25. Mësojini njëri-tjetrit doktrinën e mbretërisë, **DeB** 88:77–78. Doktrina e priftërisë do të pikojë mbi shpirtin tënd, **DeB** 121:45.

DREJTË (I), DREJTËSI. *Shih gjithashtu* Denjë (i), denjësi; Ec, ec me Perëndinë; Integritet; Padrejtë (i), padrejtësi; Urdhërime të Perëndisë

Të qenit i shenjtë, i ndershëm, pa dredhi; duke vepruar me bindje ndaj urdhërimeve të Perëndisë; duke iu shmangur mëkatit.

Zoti do të bekojë të drejtin, **Psa.** 5:12. Sytë e Zotit janë mbi të drejtët, **Psa.** 34:15, 17 (1 Pj. 3:12). Kur të drejtët janë në autoritet, populli gëzohet, **Fja.** 29:2 (DeB 98:9–10). Lum ata që janë të uritur dhe të etur për drejtësi, **Mt.** 5:6 (3 Ne. 12:6). Para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij, **Mt.** 6:33. Të drejtët shkojnë në jetë të përjetshme, **Mt.** 25:46. Lutja e të drejtit ka shumë vlerë kur bëhet me gjithë shpirt, **Jak.** 5:16. Ai që është i drejtë, është i favorizuar nga Perëndia, **1 Ne.** 17:35. Ai do t'i ruajë të drejtët; ata nuk duhet të kenë frikë, **1 Ne.** 22:17, 22. Satani nuk do të ketë pushtet për shkak të drejtësisë së popullit të Zotit, **1 Ne.** 22:26. Në qoftë se nuk ka drejtësi, nuk ka lumturi, **2 Ne.** 2:13. Të drejtët do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **2 Ne.** 9:18. Të drejtët nuk frikësohen prej fjalëve të së vërtetës, **2 Ne.** 9:40. Të gjithë njerëzit duhet të ndryshohen në një gjendje drejtësie, **Mosia** 27:25–26. Emrat e të drejtëve do të shkruhen në librin e jetës, **Alma** 5:58. Ju keni kërkuar lumturi duke bërë padrejtësi, që është në kundërshtim me natyrën e drejtësisë, **Hel.** 13:38. Kënga e të drejtëve është një lutje për mua, **DeB** 25:12. Qëndroni, duke patur të veshur parzmoren e drejtësisë, **DeB** 27:16 (Ef. 6:14). Vdekja e të drejtëve është e ëmbël për ta, **DeB** 42:46. Të drejtët do të mblidhen prej gjithë kombeve, **DeB** 45:71. Njerëzit duhet të bëjnë të ndodhë shumë drejtësi me vullnetin e tyre të lirë, **DeB** 58:27. Ai që bën veprat e drejtësisë duhet të marrë paqe në këtë botë dhe jetë të përjetshme në botën që vjen, **DeB** 59:23. Në Ardhjen e Dytë, do të ketë një ndarje të plotë të të drejtëve nga të ligjtë, **DeB** 63:54. Fuqitë e qiellit mund të kontrollohen vetëm nga parimet e drejtësisë, **DeB** 121:36. Mes të drejtëve kishte paqe, **DeB** 138:22. Populli i Sionit banoi në drejtësi, **Mois.** 7:18. Abrahami ishte një ndjekës i drejtësisë, **Abr.** 1:2.

DREJTËSI. *Shih gjithashtu* Mëshirshëm (i), mëshirë; Shlyej, shlyerje

Pasoja e padështueshme e bekimeve për mendime e veprime të drejta dhe ndëshkim për mëkatin e papenduar. Drejtësia është një ligj i përjetshëm që kërkon një gjobë sa herë që një ligj i Perëndisë thyhet (Alma 42:13–24). Mëkatari duhet të paguajë gjobën, në qoftë se nuk pendohet (Mosia 2:38–39; DeB 19:17). Në qoftë se pendohet, Shpëtimtari paguan gjobën nëpërmjet Shlyerjes, duke i bërë thirrje mëshirës (Alma 34:16).

Shpirti që mëkaton do të vdesë, **Eze.** 18:4. Çfarë tjetër kërkon Zoti nga ti, përveçse të veprosh drejtësisht? **Mik.** 6:8. Jezusi do të jetë i drejtë dhe do të na falë mëkatet tona, **1 Gjo.** 1:9. Drejtësia e Perëndisë i ndante të ligjtë nga të drejtët, **1 Ne.** 15:30. Shlyerja kënaq kërkesat e drejtësisë së tij, **2 Ne.** 9:26. I gjithë njerëzimi ka rënë dhe ndodhet nën kontroll të drejtësisë, **Alma** 42:14.

Shlyerja plotëson kërkesat e drejtësisë, **Alma** 42:15. A mendon ti se mëshira mund ta grabisë drejtësinë? **Alma** 42:25. Drejtësia e Perëndisë qëndron mbi ty, në qoftë se nuk pendohesh, **Alma** 54:6. Drejtësia e gjykimi janë gjoba që i bashkëngjitet ligjit tim, **DeB** 82:4. Drejtësia vazhdon rrugën e saj dhe i kërkon të vetët, **DeB** 88:40. Askush nuk do të përjashtohet nga drejtësia dhe ligjet e Perëndisë, **DeB** 107:84.

DRITË, DRITË E KRISHTIT. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë; Inteligjencë, inteligjenca; Jezu Krisht; Ndërgjegje; Vërtetë (e)

Energji, fuqi ose ndikim hyjnor që vjen nga Perëndia nëpërmjet Krishtit dhe u jep jetë e dritë të gjitha gjërave. Është ligji sipas të cilit të gjitha gjërat qeverisen në qiell dhe në tokë (DeB 88:6–13). Ajo gjithashtu i ndihmon njerëzit të kuptojnë të vërtetat e ungjillit dhe ndihmon për t'i futur ata në atë shteg të ungjillit i cila çon drejt shpëtimit (Gjo. 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; Alma 32:35; DeB 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Drita e Krishtit nuk duhet të ngatërrohet me Frymën e Shenjtë. Drita e Krishtit nuk është një njeri. Ajo është një ndikim që vjen nga Perëndia dhe e përgatit një njeri për të marrë Frymën e Shenjtë. Është një ndikim për mirë në jetën e të gjithë njerëzve (Gjo. 1:9; DeB 84:46–47).

Një manifestim i dritës së Krishtit është ndërgjegjja, e cila e ndihmon një njeri të zgjedhë midis së drejtës dhe së gabuarës (Moro. 7:16). Ndërsa njerëzit mësojnë më shumë rreth ungjillit, ndërgjegjja e tyre bëhet më e ndjeshme (Moro. 7:12–19). Njerëzit që i binden dritës së Krishtit udhëhiqen tek ungjilli i Jezu Krishtit (DeB 84:46–48).

Zoti është drita ime, **Psa.** 27:1. Le të ecim në dritën e Zotit, **Isa.** 2:5 (2 Ne. 12:5). Zoti do të jetë një dritë e pafundme, **Isa.** 60:19. Drita e vërtetë ndriçon çdo njeri që vjen në botë, **Gjo.** 1:4–9 (Gjo. 3:19; DeB 6:21; 34:1–3). Unë jam drita e botës, **Gjo.** 8:12 (Gjo. 9:5; DeB 11:28). Çdo gjë që është dritë, është e mirë, **Alma** 32:35. Krishti është jeta dhe drita e botës, **Alma** 38:9 (3 Ne. 9:18; 11:11; Eth. 4:12). Shpirti i Krishtit i jepet çdo njeriu që ai të dallojë të mirën nga e keqja, **Moro.** 7:15–19. Ajo që është prej Perëndisë, është dritë që shkëlqen gjithnjë e më shumë deri në ditën e përsosur, **DeB** 50:24. Shpirti i jep dritë çdo njeriu, **DeB** 84:45–48 (DeB 93:1–2). Ai që zbaton urdhërimet e tij, merr dritë dhe të vërtetë, **DeB** 93:27–28. Drita dhe e vërteta e braktisin të ligun, **DeB** 93:37.

DRU I EFRAIMIT. *Shih* Efraim—Dru i Efraimit ose Jozefit

DRU I JOZEFIT. *Shih* Efraim—Dru i Efraimit ose Jozefit

DRU I JUDËS. *Shih* Juda—Dru i Judës

DUAR, VËNIE E. *Shih gjithashtu* Administrim i të sëmurëve; Dhuratë e Frymës së Shenjtë; Shuguroj, shugurim; Veçim

Veprimi i vënies së duarve të dikujt mbi kokën e një njeriu si pjesë e një ordinance të priftërisë. Shumë ordinanca të priftërisë kryhen me anë të vënies së duarve, të tilla si shugurimet, bekimet, administrimi i të sëmurëve, konfirmimi i njerëzve anëtarë të Kishës dhe dhënia e Frymës së Shenjtë.

Moisiu vuri duart e tij mbi kokën e Jozueut, ashtu siç urdhëroi Zoti, **Num.** 27:18, 22–23 (LiP. 34:9). Jezusi vendosi duart e tij mbi disa të lëngatë dhe i shëroi ata, **Mr.** 6:5 (Morm. 9:24). Apostujt vunë duart e tyre mbi shtatë vetët që do t'i ndihmonin ata, **Vep.** 6:5–6. Fryma e Shenjtë u dha me anë të vënies së duarve, **Vep.** 8:14–17. Anania i vuri duart e tij mbi Saulin dhe i riktheu dritën e syve, **Vep.** 9:12, 17–18. Pali vuri duart mbi të dhe e shëroi, **Vep.** 28:8. Pali u mësoi doktrinën e pagëzimit dhe të vënies së duarve, **Heb.** 6:2. Alma shuguroi priftërinj dhe pleq nëpërmjet vënies së duarve, **Alma** 6:1. Jezusi u dha dishepujve të vet fuqi që të jepnin Frymën e Shenjtë nëpërmjet

vënies së duarve, **3 Ne.** 18:36–37. Atij mbi të cilin do të vini duart, do t'i jepni Frymën e Shenjtë, **Moro.** 2:2. Pleqtë duhet t'i vënë duart e tyre mbi fëmijët për një bekim, **DeB** 20:70. Ata do ta marrin Frymën e Shenjtë me anë të vënies së duarve, **DeB** 35:6 (NeB 1:4). Pleqtë do t'i vënë duart mbi të sëmurët, **DeB** 42:44 (DeB 66:9). Fëmijët duhet të marrin vënien e duarve pas pagëzimit, **DeB** 68:27. Priftëria merret me anë të vënies së duarve, **DeB** 84:6–16.

DUHAN. *Shih* Fjalë e Urtësisë

DURIM. *Shih gjithashtu* Duroj; Zemërbutë, zemërbutësi

Durim i qetë; aftësia për të duruar dhembje, fyerje ose dëmtim pa u ankuar ose pa u hakmarrë.

Prehu në Zotin dhe prite atë me durim, **Psa.** 37:7–8. Ai që është i ngadalshëm në zemërim, është shumë i matur, **Fja.** 14:29. Me durimin tuaj ju do t'i fitoni shpirtrat tuaj, **Llu.** 21:19. Ne kemi shpresë me anë të këmbënguljes dhe të ngushëllimit të shkrimeve të shenjta, **Rom.** 15:4. Jini pasues të atyre që trashëgojnë premtimet nëpërmjet besimit dhe durimit, **Heb.** 6:12–15. Durimi të kryejë një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, **Jak.** 1:2–4. Ju keni dëgjuar për durimin e Jobit, **Jak.** 5:11. Ata iu nënshtruan me gëzim dhe me durim gjithë vullnetit të Zotit, **Mosia** 24:15. Ti i durove të gjitha këto gjëra me durim, sepse Zoti qe me ty, **Alma** 38:4–5. Vazhdoni me durim derisa të përsoseni, **DeB** 67:13.

DUROJ. *Shih gjithashtu* Durim; Mjerim; Tundoj, tundim

Të mbetesh i vendosur në zotimin për të qenë i vërtetë ndaj urdhërimeve të Perëndisë, pavarësisht nga tundimi, kundërshtimi dhe fatkeqësia.

Ai që duron deri në fund do të shpëtohet, **Mt.** 10:22 (Mr. 13:13). Nuk kanë rrënjë dhe kështu durojnë vetëm pak kohë, **Mr.** 4:17. Dashuria hyjnore i duron të gjitha, **1 Kor.** 13:7. Pasi Abrahami kishte pritur me durim, fitoi premtimin, **Heb.** 6:15. Në qoftë se durojnë deri në fund, ata do të ngrihen lart në ditën e fundit, **1 Ne.** 13:37. Në qoftë se do të jeni të bindur ndaj urdhërimeve dhe duroni deri në fund, ju do të shpëtoheni, **1 Ne.** 22:31 (Alma 5:13). Në qoftë se ju do të shkoni përpara duke u ushqyer me bollëk me fjalën e Krishtit dhe duroni deri në fund, ju do të keni jetën e përjetshme, **2 Ne.** 31:20 (3 Ne. 15:9; DeB 14:7). Kushdo që merr mbi vete emrin tim dhe duron deri në fund, do të shpëtohet, **3 Ne.** 27:6. Kushdo që mbetet i kishës sime deri në fund, atë do ta ngre mbi shkëmbin tim, **DeB** 10:69. Ai që duron në besim, do ta mposhtë botën, **DeB** 63:20, 47. Gjithë fronet dhe zotërimet do të shpallen mbi ata që kanë duruar me besnikëri për ungjillin e Jezu Krishtit, **DeB** 121:29.

DYMBËDHJETË FISE TË IZRAELIT. *Shih* Izrael—Dymbëdhjetë fiset e Izraelit

DYMBËDHJETË(VE) (TË), KUORUM I. *Shih* Apostull

DHEMBSHURI. *Shih gjithashtu* Dashuri; Dashuri hyjnore; Mëshirshëm (i), mëshirë

Në shkrimet e shenjta, dhembshuri do të thotë fjalë për fjalë "të vuash me". Gjithashtu do të thotë të tregosh simpati, keqardhje dhe mëshirë për një tjetër.

Zoti u bëri thirrje njerëzve të tij që të tregonin dhembshuri, **Zak.** 7:8–10. Jezusi kishte dhembshuri, **Mt.** 9:36 (Mt. 20:34; Mr. 1:41; Llu. 7:13). Një samaritan kishte dhembshuri për të, **Llu.** 10:33. Kini dhembshuri për njëri-tjetrin, **1 Pj.** 3:8. Krishti është i mbushur me dhembshuri ndaj fëmijëve të njerëzve, **Mosia** 15:9. Brendësia ime është e mbushur me dhembshuri për ju, **3 Ne.** 17:6. Joseph Smith-i u lut për dhembshurinë e Perëndisë, **DeB** 121:3–5.

DHËNDËR. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Jezu Krishti simbolizohet në shkrimet

e shenjta si Dhëndri. Kisha është nusja e tij simbolike.

Dhjetë virgjëresha dolën para për të takuar Dhëndrin, **Mt.** 25:1–13. Ai që e ka nusen, është Dhëndri, **Gjo.** 3:27–30. Të bekuar janë ata që thirren në darkën e martesës së Qengjit, **Zbu.** 19:5–10. Jini gati për ardhjen e Dhëndrit, **DeB** 33:17. Bëhuni gati për Dhëndrin, **DeB** 65:3.

DHJAK. *Shih gjithashtu* Priftëri Aarone

Thirrje në shërbimin në Kishë në kohën e apostullit Pal (Fil. 1:1; 1 Tim. 3:8–13) dhe detyrë në Priftërinë Aarone (DeB 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

DHJATË. *Shih* Dhjatë e Re; Dhjatë e Vjetër

DHJATË E RE. *Shih gjithashtu* Bibël; Shkrime të Shenjta

Një përmbledhje shkrimesh të frymëzuara (fillimisht në greqisht) rreth jetës dhe shërbesës së Jezu Krishtit, apostujve dhe pasuesve të tjerë të Jezu Krishtit. Dhjata e Re zakonisht ndahet në Ungjijtë, Veprat e Apostujve, letrat e Palit, letrat e përgjithshme dhe librin e Zbulesës.

Katër Ungjijtë—librat e Mateut, Markut, Llukës dhe Gjonit—janë rrëfime të jetës së Krishtit. Libri i Veprave të Apostujve shënon historinë e Kishës dhe të apostujve, veçanërisht udhëtimet misionare të Palit pas vdekjes së Krishtit. Letrat e Palit japin udhëzim për udhëheqësit dhe anëtarët e Kishës. Letrat e tjera u shkruan nga apostuj të tjerë dhe japin këshillë shtesë për shenjtorët e hershëm. Libri i Zbulesës, i cili u shkrua prej apostullit Gjon, përmban kryesisht profeci që u përkasin ditëve të fundit.

DHJATË E VJETËR. *Shih gjithashtu* Bibël; Pentateuk; Shkrime të Shenjta

Shkrime të profetëve të lashtë të cilët vepruan nën ndikimin e Shpirtit të Shenjtë dhe që për shumë shekuj dëshmuan për Krishtin dhe shërbesën e tij të ardhshme. Ajo gjithashtu përmban një anal të historisë së Abrahamit dhe pasardhësve të tij, duke filluar me Abrahamin dhe me besëlidhjen, ose *testamentin*, që Zoti bëri me Abrahamin dhe pasardhësit e tij.

Pesë librat e parë të Dhjatës së Vjetër u shkruan nga Moisiu. Ato janë Zanafilla, Eksodi, Levitiku, Numrat dhe Ligji i Përtërirë. Zanafilla i referohet origjinës së tokës, njerëzimit, gjuhëve, racave dhe fillimit të shtëpisë së Izraelit.

Librat historikë tregojnë për ngjarje të Izraelit. Këta libra janë Jozueu, Gjyqtarët, Ruthi, 1 dhe 2 Samuelit, 1 dhe 2 Mbretërve, 1 dhe 2 Kronikave, Esdra, Nehemia dhe Esteri.

Librat poetikë shënojnë diçka nga urtësia dhe letërsia e profetëve. Ata janë Jobi, Psalmet, Fjalët e Urta, Predikuesit, Kantiku i Kantikëve dhe Vajtimet.

Profetët e paralajmëruan Izraelin për mëkatet e tij dhe dëshmuan për bekimet që vijnë nga bindja. Ata profetizuan për ardhjen e Krishtit, i cili do të shlyente për mëkatet e atyre që pendohen, marrin ordinancat dhe jetojnë ungjillin. Librat e profetëve janë Isaia, Jeremia, Ezekieli, Danieli, Osea, Joeli, Amosi, Abdia, Jona, Mikea, Nahumi, Habakuku, Sofonia, Hagai, Zakaria dhe Malakia.

Shumica e librave të Dhjatës së Vjetër u shkruan në hebraisht. Pak shkrime përmbajnë gjuhën aramaike, një gjuhë e lidhur me hebraishten.

DHJETA (TË), DHJETË (E). *Shih gjithashtu* Blatim; Para

Një e dhjeta pjesë e të ardhurave vjetore të një personi, e dhënë Zotit nëpërmjet Kishës. Fondet e së dhjetës përdoren për të ndërtuar kisha dhe tempuj, për të mbështetur punën misionare dhe për të ndërtuar mbretërinë e Perëndisë në tokë.

Abrahami i dha Melkizedekut të dhjetën e çdo gjëje që zotëronte, **Zan.** 14:18–20 (Heb. 7:1–2, 9; Alma 13:15). Çdo e dhjetë i takon Zotit; është një gjë e shenjtëruar Zotit, **Lev.** 27:30–34. Do të japësh me të vërtetë të dhjetën e pro-

dhimit, **LiP.** 14:22, 28. Çuan një të dhjetë të bollshme nga çdo gjë, **2 Kro.** 31:5. A do të vjedhë një njeri Perëndinë? Çfarë të kemi vjedhur? Të dhjetën dhe ofertat, **Mal.** 3:8–11 (3 Ne. 24:8–11). Ai që paguan të dhjetën, nuk do të digjet në ardhjen e tij, **DeB** 64:23 (DeB 85:3). Shtëpia e Zotit do të ndërtohet nëpërmjet të dhjetës së popullit të tij, **DeB** 97:11–12. E dhjeta do të përdoret nga një këshill, **DeB** 120.

DHJETË FISET. *Shih* Izrael

DHJETË URDHËRIME. *Shih* Urdhërimet, dhjetë

DHURATA SHPIRTËRORE. *Shih* Dhurata të Shpirtit

DHURATA TË SHPIRTIT. *Shih gjithashtu* Dhuratë

Bekime shpirtërore të veçanta të dhëna nga Zoti individëve të denjë për përfitimin e tyre vetjak dhe që ata t'i përdorin në bekimin e të tjerëve. Për një përshkrim të dhuratave të Shpirtit, studioni Doktrina e Besëlidhje 46:11–33; 1 Korintasve 12:1–12; Moroni 10:8–18.

Kërkoni me zell dhuntitë më të mira, **1 Kor.** 12:31 (1 Kor. 14:1). Nefitëve iu dhanë shumë dhurata shpirtërore, **Alma** 9:21. Mjerë ai që thotë se Zoti nuk vepron nëpërmjet dhuratash ose nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, **3 Ne.** 29:6. Perëndia u jep dhurata besnikëve, **Morm.** 9:7. Dhurata vijnë me anë të Shpirtit të Krishtit, **Moro.** 10:17. Ka shumë dhurata dhe çdo njeriu i jepet një dhuratë me anë të Shpirtit, **DeB** 46:11. Udhëheqësve të Kishës u jepet fuqi për t'i dalluar dhuratat e Shpirtit, **DeB** 46:27. Presidenti i Kishës i ka të gjitha dhuratat e Perëndisë, **DeB** 107:92.

DHURATË. *Shih gjithashtu* Dhurata të Shpirtit; Dhuratë e Frymës së Shenjtë

Perëndia i jep njeriut shumë bekime dhe dhurata.

Ka shumë dhurata shpirtërore, **1 Kor.** 12:4–10. Kërkoni me zemër të zjarrtë dhuntitë më të mira, **1 Kor.** 12:31. Çdo dhuratë e përsosur është nga Perëndia, **Jak.** 1:17. Fuqia e Frymës së Shenjtë është dhurata e Perëndisë, **1 Ne.** 10:17. Ata që thonë se nuk ka dhurata, nuk e njohin ungjillin e Krishtit, **Morm.** 9:7–8. Çdo dhuratë e mirë vjen nga Krishti, **Moro.** 10:8–18. Jeta e përjetshme është dhurata më e madhe e të gjitha dhuratave të Perëndisë, **DeB** 14:7 (1 Ne. 15:36). Dhurata u jepen atyre që e duan Zotin, **DeB** 46:8–11. Të gjithë nuk kanë çdo dhuratë të dhënë atyre, **DeB** 46:11–29.

DHURATË E FRYMËS SË SHENJTË. *Shih gjithashtu* Dhurata të Shpirtit; Dhuratë; Frymë e Shenjtë; Perëndi, kokë e Perëndisë

Është e drejta e çdo anëtari të denjë, të pagëzuar të Kishës për të patur ndikimin e vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë. Pas pagëzimit të një njeriu në Kishën e vërtetë të Jezu Krishtit, ai merr dhuratën e Frymës së Shenjtë me anë të vendosjes së duarve prej dikujt që ka autoritetin e duhur (Vep. 8:12–25; Moro. 2:1–3; DeB 39:23). Shpesh për marrjen e dhuratës së Frymës së Shenjtë flitet për një pagëzim me zjarr (Mt. 3:11; DeB 19:31).

Pjetri urdhëroi njerëzit të pendohen, të pagëzohen dhe të marrin dhuratën e Frymës së Shenjtë, **Vep.** 2:38. Pjetri dhe Gjoni dhanë dhuratën e Frymës së Shenjtë me anë të vënies së duarve, **Vep.** 8:14–22. Fryma e Shenjtë jepet me anë të vënies së duarve, **Vep.** 19:2–6. Heqja e mëkateve vjen me anë të zjarrit dhe me anë të Frymës së Shenjtë, **2 Ne.** 31:17. Ne besojmë në vënien e duarve për dhuratën e Frymës së Shenjtë, **NeB** 1:4.

DHURIM. *Shih gjithashtu* Tempull, shtëpi e Zotit

Në një kuptim të përgjithshëm, një dhuratë fuqie nga Perëndia. Anëtarë të denjë të Kishës mund të marrin një dhuratë fuqie nëpërmjet ordinancave në tempull, të cilat u japin atyre udhë-

zim dhe besëlidhjet e Priftërisë së Shenjtë, që u nevojiten për të arritur ekzaltim. Dhurimi përfshin udhëzim rreth planit të shpëtimit.

Atje do t'ju dhurohet fuqi nga lart, **DeB** 38:32, 38 (Llu. 24:49; DeB 43:16). Ndërtoni një shtëpi, shtëpi në të cilën unë planifikoj t'u dhuroj atyre që i kam zgjedhur, **DeB** 95:8. Unë kam përgatitur një dhurim dhe një bekim të madh, **DeB** 105:12, 18, 33. Shumë do të gëzohen për shkak të dhurimit me të cilin shërbëtorët e mi janë dhuruar, **DeB** 110:9. Lavdia, nderi dhe dhurimi shugurohen me anë të ordinancës në shtëpinë time të shenjtë, **DeB** 124:39. Ata që thirren nga Ati, siç ishte Aaroni, dhurohen me çelësat e priftërisë, **DeB** 132:59.

EC, EC ME PERËNDINË. *Shih gjithashtu* Bindje, bindur (i), bindem; Drejtë (i), drejtësi; Udhë

Të jesh në harmoni me mësimet e Perëndisë dhe të jetosh ashtu si Perëndia i do njerëzit e tij të jetojnë; të jesh i pranueshëm dhe i bindur ndaj nxitjeve të Frymës së Shenjtë.

Unë mund t'i vë në provë, nëse do të ecin ose jo sipas ligjit tim, **Eks.** 16:4. Ai nuk u refuzon asnjë të mirë atyre që ecin drejt, **Psa.** 84:11. Ata që ecin sipas statuteve të mia dhe respektojnë ordinancat e mia, do të jenë populli im, **Eze.** 11:20–21 (LiP. 8:6). Çfarë kërkon Zoti nga ti, përveçse të ecësh përulësisht me Perëndinë tënd? **Mik.** 6:8 (DeB 11:12). Të ecim në dritë, sikurse Perëndia është në dritë, **1 Gjo.** 1:7 (2 Gjo. 1:6; 4 Ne. 1:12; 3 Gjo. 1:4). Ecni në shtegun e ngushtuar që të çon drejt jetës, **2 Ne.** 33:9. Mbreti Beniamin eci me ndërgjegje të pastër para Perëndisë, **Mosia** 2:27. Detyra juaj është të ecni të pafajshëm sipas urdhërit të shenjtë të Perëndisë, **Alma** 7:22. Anëtarët e Kishës duhet të tregojnë një të ecur dhe të folur të perëndishëm, **DeB** 20:69. I vini veshin profetit dhe ecni gjithë shenjtëri përpara Zotit, **DeB** 21:4. I mësoni fëmijët të luten dhe të ecin drejt përpara Zotit, **DeB** 68:28. Qëndroni në mua dhe unë në ju; si rrjedhim, ecni me mua, **Mois.** 6:34.

EDEN. *Shih gjithashtu* Adam; Evë

Shtëpia e prindërve tanë të parë, Adamit dhe Evës (Zan. 2:8–3:24; 4:16; 2 Ne. 2:19–25; Mois. 3, 4; Abr. 5), projektuar si një kopsht, drejt lindjes në Eden. Adami dhe Eva u dëbuan nga Edeni pasi hëngrën nga fruti i ndaluar dhe u bënë të vdekshëm (Mois. 4:29). Zbulesa e ditëve të mëvonshme vërteton rrëfimin biblik për kopshtin e Edenit. Ajo shton informacionin e rëndësishëm që kopshti ndodhej në atë që tani është kontinenti i Amerikës së Veriut (DeB 116; 117:8).

EFESIANË(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Në Dhjatën e Re, një letër e shkruar prej apostullit Pal për shenjtorët në Efes. Letra është e një rëndësie të madhe, sepse përmban mësimet e Palit rreth Kishës së Krishtit.

Kapitulli 1 përmban përshëndetjen e zakonshme. Kapitujt 2–3 shpjegojnë ndryshimin që ndodh te njerëzit kur ata bëhen anëtarë të Kishës—ata bëhen bashkëqytetarë me shenjtorët, me johebrenjtë dhe judenjtë, të bashkuar në një Kishë. Kapitujt 4–6 shpjegojnë rolet e apostujve dhe të profetëve, nevojën për unitet dhe nevojën për të veshur të tërë armatimin e Perëndisë.

EFRAIM. *Shih gjithashtu* Izrael; Jozef, bir i Jakobit; Libër i Mormonit; Manas

Në Dhjatën e Vjetër, biri i dytë i Jozefit dhe Asenathit (Zan. 41:50–52; 46:20). Në kundërshtim me mënyrën tradicionale, Efraimi mori bekimin e parëbirnisë në vend të Manasit, i cili ishte djali më i madh (Zan. 48:17–20). Efraimi u bë ati i fisit të Efraimit.

Fisi i Efraimit: Efraimi mori të drejtën e parëbirnisë në Izrael (1 Kro. 5:1–2; Jer. 31:9). Në ditët e fundit, privilegji dhe përgjegjësia e tyre është të mbajnë priftërinë, t'i çojnë botës lajmin e

ungjillit të rivendosur dhe të ngrenë një flamur për të mbledhur Izraelin e shpërndarë (Isa. 11:12–13; 2 Ne. 21:12–13). Fëmijët e Efraimit do të kurorëzojnë me lavdi ata që janë nga vendet veriore, të cilët kthehen në ditët e fundit (DeB 133:26–34).

Druri i Efraimit ose i Jozefit: Një anal i një grupi nga fisi i Efraimit që u çua nga Jeruzalemi për në Amerikë rreth 600 vjet para K. Anali i këtij grupi quhet druri i Efraimit ose i Jozefit, apo Libri i Mormonit. Ai dhe druri i Judës (Bibla) formojnë një dëshmi të vetme të Zotit Jezu Krisht, të ringjalljes së tij dhe të veprës së tij hyjnore mes këtyre dy pjesëve të shtëpisë së Izraelit.

Një degë e Efraimit do të shkëputet dhe do të shkruajë një tjetër dëshmi të Krishtit, **PJS**, **Zan.** 50:24–26, 30–31. Druri i Judës dhe druri i Jozefit do të bëhen një, **Eze.** 37:15–19. Shkrimet e Judës dhe të Jozefit do të rriten së bashku, **2 Ne.** 3:12. Zoti u flet shumë kombeve, **2 Ne.** 29. Çelësat e analeve të drurit të Efraimit iu dhanë Moronit, **DeB** 27:5.

EGIPTUS

Emri i gruas, si dhe bijës së Hamit, birit të Noeut. Në gjuhën kaldease, emri nënkupton Egjiptin ose atë çka është e ndaluar (Abr. 1:23–25).

EGJIPT

Një shtet në cepin verilindor të Afrikës. Pjesa më e madhe e Egjiptit është e zhveshur dhe e shkretë. Shumica e banorëve jetojnë në luginën e Nilit, e cila shtrihet për gati 890 kilometra.

Egjipti i lashtë ishte i pasur dhe i përparuar. Vepra të mëdha publike u ndërtuan, duke përfshirë kanale për ujitje, qytete të fuqishme për mbrojtje, monumente mbretërore, veçanërisht varre piramida dhe tempujt, të cilët janë ende mes mrekullive të botës. Për një farë kohe, qeverisja ishte një imitim i rendit patriarkal të priftërisë (Abr. 1:21–27).

Abrahami dhe Jozefi u çuan në Egjipt për t'i shpëtuar familjet e tyre nga uria, **Zan.** 12:10 (Zan. 37:28). Jozefi u shit në Egjipt, **Zan.** 45:4–5 (1 Ne. 5:14–15). Jakobi u çua për në Egjipt, **Zan.** 46:1–7. Moisiu udhëhoqi bijtë e Izraelit jashtë Egjiptit, **Eks.** 3:7–10; 13:14 (Heb. 11:27; 1 Ne. 17:40; Mois. 1:25–26). Egjipti simbolizoi të keqen, **Eze.** 29:14–15 (Ose. 9:3–7; Abr. 1:6, 8, 11–12, 23). Një engjëll i tha Jozefit të largohet së bashku me Marien dhe Jezusin për në Egjipt, **Mt.** 2:13 (Ose. 11:1).

EGJRA

Një bar ose barishte helmuese që është e ngjashme në pamjen e jashtme me grurin. Ajo nuk mund të dallohet nga gruri derisa të jetë plotësisht e rritur (Mt. 13:24–30; DeB 86:1–7).

EKSOD. *Shih gjithashtu* Pentateuk

Një libër i shkruar prej Moisiut në Dhjatën e Vjetër, i cili përshkruan largimin e izraelitëve nga Egjipti. Historia e hershme e popullit të Izraelit, siç regjistrohet në Eksodi mund të ndahet në tri pjesë: (1) Skllavëria e popullit në Egjipt, (2) largimi i tyre nga Egjipti nën udhëheqjen e Moisiut, dhe (3) përkushtimi i tyre në shërbim të Perëndisë në jetën e tyre fetare dhe në jetën e tyre politike.

Pjesa e parë, kapitujt 1–15, shpjegon shtypjen e popullit të Izraelit në Egjipt, historinë e hershme dhe thirrjen e Moisiut, Eksodin dhe fillimin e Pashkës, dhe marshimin deri në Detin e Kuq, shkatërrimin e ushtrisë së Faraonit dhe këngën e Moisiut për fitoren.

Pjesa e dytë, kapitujt 15–18, tregon për shëlbimin e Izraelit dhe ngjarjet gjatë udhëtimit nga Deti i Kuq për në Sinai, ujërat e hidhura të Maras, dhënien e shkurtave dhe të manasë, mbajtjen e Shabatit, dhuratën e mrekullueshme të ujit në Refidim dhe betejën atje me amalekitët; arritjen e Jethros në kamp dhe këshillën e tij për qeverisjen civile të popullit.

Pjesa e tretë, kapitujt 19–40, merret me përkushtimin e Izraelit ndaj shërbimit të Perëndisë gjatë ngjarjeve

solemne në Sinai. Zoti e veçoi popullin si një mbretëri priftërinjsh dhe një komb të shenjtë, ai dha Dhjetë Urdhërimet dhe ai dha mësime rreth tabernakullit, pajisjeve të tij dhe adhurimin në të. Më pas pason rrëfimi i mëkatit të popullit në adhurimin e viçit të artë dhe, së fundi, rrëfimi i ndërtimit të tabernakullit dhe furnizimi për shërbimet e tij.

EKZALTIM. *Shih gjithashtu* Jetë e përjetshme; Kurorë; Lavdi çelestiale; Njeriu, njerëz—Njeri, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor; Shlyej, shlyerje

Gjendja më e lartë e lumturisë dhe e lavdisë në mbretërinë çelestiale.

Në praninë tënde është plotësia e gëzimit, **Psa.** 16:11. Ata janë perëndi, madje, bijtë e Perëndisë—prandaj, të gjitha gjërat janë të tyret, **DeB** 76:58–59. Shenjtorët do të marrin trashëgiminë e tyre dhe do të bëhen të barabartë me të, **DeB** 88:107. Këta engjëj nuk iu bindën ligjit tim; si rrjedhim, ata mbeten të veçuar dhe të vetëm, pa ekzaltim, **DeB** 132:17. Burrat dhe gratë duhet të martohen sipas ligjit të Perëndisë që të fitojnë ekzaltimin, **DeB** 132:19–20. E ngushtuar është porta dhe e ngushtë është udha që çon në ekzaltim, **DeB** 132:22–23. Abrahami, Isaku dhe Jakobi kanë hyrë në ekzaltimin tyre, **DeB** 132:29, 37. Unë vulos mbi ty ekzaltimin tënd, **DeB** 132:49.

ELI. *Shih gjithashtu* Samuel, profet i Dhjatës së Vjetër

Një prift i lartë dhe gjykatës në Dhjatën e Vjetër, kur Zoti e thirri Samuelin të ishte profet (1 Sam. 3). Zoti e qortoi atë ashpër që e toleroi ligësinë e bijve të vet (1 Sam. 2:22–36; 3:113).

ELIAS. *Shih gjithashtu* Elija

Ka disa përdorime të emrit ose titullit *Elias* në shkrimet e shenjta:

Elija: Elias është forma e Dhjatës së Re (greqisht) e emrit Elija (hebraisht), si në Mt. 17:3–4; Llu. 4:25–26 dhe Jak. 5:17. Në këto raste, Elias ishte profeti i lashtë Elija, shërbesa e të cilit shënohet në 1 dhe 2 Mbretërve.

Pararendës: Elias është gjithashtu një titull për dikë që është pararendës. Për shembull, Gjon Pagëzori ishte një Elias, sepse ai u dërgua për të përgatitur udhën për Jezusin (Mt. 17:12–13).

Rivendosës: Titulli Elias është përdorur gjithashtu për të tjerë që kishin misione të veçanta për të përmbushur, të tillë si Gjon Zbuluesi (DeB 77:14) dhe Gabrieli (Llu. 1:11–20; DeB 27:6–7; 110:12).

Një burrë në periudhën e Abrahamit: Një profet i quajtur Esaias ose Elias, që siç duket jetoi në ditët e Abrahamit (DeB 84:11–13; 110:12).

ELIJA. *Shih gjithashtu* Elias; Shpëtim; Vulos, vulosje

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili u rikthye në ditët e mëvonshme për t'i dhënë Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t çelësat e fuqisë vulosëse. Në kohën e tij, Elija shërbeu në mbretërinë veriore të Izraelit (1 Mbr. 17–2 Mbr. 2). Ai kishte besim të madh në Zotin dhe shquhet për shumë mrekulli. Ai e ndaloi shiun për tre vjet e gjysmë. Ai ngriti së vdekuri një djalë dhe thirri të zbriste zjarr nga qielli (1 Mbr. 17–18). Judenjtë akoma presin që të rikthehet Elija, siç profetizoi Malakia se ai do të rikthehej (Mal. 4:5). Ai mbetet një mik i ftuar në festat e pashkëve judease, ku gjithmonë një derë e hapur dhe një vend bosh pret për të.

Profeti Joseph Smith tha se Elija mbajti fuqinë vulosëse të Priftërisë Melkizedeke dhe ishte profeti i fundit që e bëri këtë përpara kohës së Jezu Krishtit. Ai u shfaq në malin e Shpërfytyrimit me Moisiun dhe u dha çelësat e priftërisë Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit (Mt. 17:3). Ai u shfaq përsëri me Moisiun dhe të tjerët më 3 prill 1836, në tempullin e Kirtland-it në Ohio dhe i dha të njëjtat çelësa Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t (DeB 110:13–16). Gjithë kjo ishte në përgatitje për ardhjen e dytë të Zotit, siç thuhet në Malakia 4:5–6.

Fuqia e Elias është fuqia vulosëse e priftërisë me anë të së cilës gjërat që lidhen ose zgjidhen në tokë, lidhen dhe zgjidhen në qiell (DeB 128:8–18). Shërbëtorë të zgjedhur të Zotit në tokë sot e kanë këtë fuqi vulosëse dhe kryejnë ordinancat shpëtuese të ungjillit për të gjallët dhe për të vdekurit (DeB 128:8).

Vulosi qiejt dhe u ushqye prej korbave, **1 Mbr.** 17:1–7. Urdhëroi qypin me ushqim dhe enën e vajit të së vesë që të mos mbaroheshin, **1 Mbr.** 17:8–16. Ngriti së vdekuri birin e së vesë, **1 Mbr.** 17:17–24. Mundi priftërinjtë e Baalit, **1 Mbr.** 18:21–39. Zëri i qetë, i vogël i foli atij, **1 Mbr.** 19:11–12. U ngjit në qiell në një qerre të zjarrtë, **2 Mbr.** 2:11. Malakia profetizoi për kthimin e tij në ditët e mëvonshme, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5). U shfaq në tempullin e Kirtland-it, Ohio më 1836, **DeB** 110:13–16.

ELISABETA. *Shih gjithashtu* Gjon Pagëzori

Në Dhjatën e Re, gruaja e Zakarias, nëna e Gjon Pagëzorit dhe kushërirë e Maries (Llu. 1:5–60).

ELISE

Një profet i Dhjatës së Vjetër nga mbretëria veriore e Izraelit dhe një këshilltar i besuar i disa prej mbretërve të atij vendi.

Eliseu kishte një prirje të dhembshur dhe të butë, pa atë zell të rrëmbyer nëpërmjet të cilit dallohej mësuesi i tij, Elija. Mrekullitë e tij të shquara (2 Mbr. 2–5, 8) dëshmojnë se ai vërtet mori fuqinë e Elias kur e pasoi Elijan si profet (2 Mbr. 2:9–12). Për shembull, ai shëroi ujërat e një burimi të hidhur, ndau ujërat e lumit Jordan, shumëfishoi vajin e një së veje, ngriti një djalë së vdekuri, kuroi një burrë nga lebroza, bëri që një sopatë prej hekuri të qëndrojë mbi ujë dhe i goditi sirianët me verbëri (2 Mbr. 2–6). Shërbesa e tij zgjati më shumë se pesëdhjetë vjet gjatë mbretërimit të Jehoramit, Jehut, Jehoahazit dhe Joashit.

Mori mantelin e Elias, **2 Mbr.** 2:13. Shumëfishoi vajin e së vesë, **2 Mbr.** 4:1–7. Ngriti së vdekuri birin e gruas shunamite, **2 Mbr.** 4:8–37. Shëroi Naaman Sirianin, **2 Mbr.** 5:1–14, Verboi ushtarët sirianë dhe sytë e shërbëtorit të tij u hapën, **2 Mbr.** 6:8–23.

ELOHIM. *Shih* Atë në Qiell; Perëndi, kokë e Perëndisë

EMANUEL. *Shih* Imanuel

EMËR I KISHËS. *Shih* Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Kishë, emër i

ENGJËJ

Ka dy lloje qeniesh në qiell që quhen engjëj: ata që janë shpirtra dhe ata që kanë trupa prej mishi e kockash. Engjëjt që janë shpirtra ende nuk kanë marrë një trup prej mishi dhe kockash, ose ata janë shpirtra që kanë pasur më parë një trup të vdekshëm dhe po presin ringjalljen. Engjëjt që kanë trupa prej mishi dhe kockash, ose janë ringjallur së vdekuri, ose janë ngritur në qiell pa provuar vdekje.

Ka shumë referenca në shkrimet e shenjta për punën e engjëjve. Nganjëherë engjëjt flasin me një zë bubullime, ndërkohë që dorëzojnë mesazhet e Perëndisë (Mosia 27:11–16). Njerëzit e vdekshëm, të drejtë, gjithashtu mund të quhen engjëj (PJS, Zan. 19:15). Disa engjëj shërbejnë rreth fronit të Perëndisë në qiell (Alma 36:22).

Shkrimet e shenjta flasin gjithashtu për engjëjt e djallit. Këta janë ata shpirtra që ndoqën Luciferin dhe që u zbuan nga prania e Perëndisë në jetën paratokësore dhe u flakën në tokë (Zbu. 12:1–9; 2 Ne. 9:9, 16; DeB 29:36–37).

Jakobi pa engjëjt e Perëndisë të hipnin dhe të zbrisnin, **Zan.** 28:12. Engjëj të Perëndisë takuan Jakobin, **Zan.** 32:1–2. Gedeoni pa sy më sy një engjëll të Zotit, **Gjy.** 6:22. Një engjëll zgjati dorën e tij mbi Jeruzalem për ta shkatërruar, **2 Sam.** 24:16. Një engjëll e preku Elijan dhe i tha: Çohu dhe ha, **1 Mbr.** 19:5–7. Danieli pa engjëllin Gabriel në një vegim, **Dan.** 8:15–16. Engjëlli

Mikael e ndihmoi Danielin, **Dan.** 10:13. Engjëlli Gabriel u dërgua nga Perëndia, **Llu.** 1:19, 26–27. Engjëjt e djallit do të ruhen me pranga deri në gjykim, **Jud.** 1:6 (2 Pj. 2:4). Njerëzit panë engjëj duke zbritur nga qielli, **3 Ne.** 17:24. Moroni shkroi për shërbesën e engjëjve, **Moro.** 7:25–32. Priftëria Aarone mban çelësat e shërbesës së engjëjve, **DeB** 13. Moroni, Gjon Pagëzori, Pjetri, Jakobi, Gjoni, Moisiu, Elija dhe Eliasi, të gjithë i shërbyen Joseph Smith-it si engjëj, **DeB** 27:5–12. Ju nuk jeni në gjendje ta duroni shërbesën e engjëjve, **DeB** 67:13. Mikaeli, kryeengjëlli, është Adami, **DeB** 107:54. Engjëjt janë personazhe të ringjallur, që kanë trupa prej mishi dhe kockash, **DeB** 129. Nuk ka engjëj që shërbejnë në këtë tokë, përveç atyre që i përkasin asaj, **DeB** 130:5. Njerëzit që nuk i binden ligjit të Perëndisë për martesë të përjetshme as nuk martohen, as nuk jepen në martesë, por caktohen engjëj në qiell, **DeB** 132:16–17.

ENGJËJ SHËRBESTARË.
Shih Engjëj

ENOK. *Shih gjithashtu* Sion

Një profet që udhëhoqi popullin e qytetit të Sionit. Shërbesa e tij diskutohet si në Dhjatën e Vjetër, ashtu dhe në Perlën me Vlerë të Madhe. Ai ishte patriarku i shtatë pas Adamit. Ai ishte biri i Jaredit dhe ati i Methuselahut (Zan. 5:18–24; Llu. 3:37).

Enoku ishte një njeri i madh dhe pati një shërbesë më të rëndësishme sesa rrëfimi i shkurtër i Biblës për të. Bibla vë në dukje se ai u ngrit në qiell pa provuar vdekjen (Heb. 11:5), por nuk jep hollësi të shërbesës së tij. Judeut 1:14 përmban një citim të një profecie që bëri ai. Zbulesa e ditëve të mëvonshme shpjegon më shumë për Enokun, veçanërisht për predikimin e tij, për qytetin e tij të quajtur Sion, për vegimet e tij dhe për profecitë e tij (DeB 107:48–57; Mois. 6–7). Sioni u mor në qiell për shkak të drejtësisë së atyre që jetuan në të (Mois. 7:69). Perëndia iu shfaq Enokut, **Mois.** 6:26–37. Enoku u mësoi ungjillin, **Mois.** 6:37–68. Enoku mësoi njerëzit dhe themeloi Sionin, **Mois.** 7:1–21. Enoku pa të ardhmen deri në ardhjen e dytë të Krishtit, **Mois.** 7:23–68.

ENOS, BIR I JAKOBIT

Një profet nefit dhe mbajtës analesh në Librin e Mormonit, i cili u lut dhe mori heqje të mëkateve të tij nëpërmjet besimit të vet në Krishtin (Enosi 1:1–8). Zoti lidhi besë me Enosin për t'u sjellë lamanitëve Librin e Mormonit (Enosi 1:15–17).

Libri i Enosit: Një libër në Librin e Mormonit që tregon për lutjen e Enosit drejtuar Zotit për falje personale, për popullin e tij dhe për të tjerët. Zoti i premtoi atij se Libri i Mormonit do të ruhej dhe do të vihej në dispozicion të lamanitëve në një kohë të ardhshme. Megjithëse libri përmban vetëm një kapitull, ai shënon historinë e fuqishme të një njeriu që e kërkoi Perëndinë e tij në lutje, ishte i bindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë dhe para vdekjes së tij u ngazëllye në diturinë e tij për Shëlbuesin.

EPSH. *Shih gjithashtu* Epshor, epsh

Të kesh një dëshirë të fortë, të papërshtatshme për diçka.

Mos dëshiro në zemrën tënde bukurinë e saj, **Fja.** 6:25. Kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar ka shkelur kurorën, **Mt.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Burrat u ndezën në epshin e tyre për njëri-tjetrin, **Rom.** 1:27. Sipas ëndjeve të veta, do të mbledhin grumbull mësues, **2 Tim.** 4:3–4. Labani pa pasurinë tonë dhe ishte i etur pas saj, **1 Ne.** 3:25. Mos shko më pas epsheve të syve të tu, **Alma** 39:3–4, 9. Ai që e sheh një grua për ta dëshiruar, do të mohojë besimin, **DeB** 42:23. Largohuni nga gjithë dëshirat tuaja epshore, **DeB** 88:121.

EPSHOR, EPSH. *Shih gjithashtu* Dëlirësi; Imoralitet seksual; Lavirësi; Shkelje kurore

Një dëshirim ose dëshirë për kënaqësi

fizike të padrejtë, veçanërisht imoralitet seksual.

Gruaja e zotërisë së tij ia vuri sytë Jozefit, **Zan.** 39:7. Kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën, **Mt.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Hiqni dorë nga lakmitë e mishit, që luftojnë kundër shpirtit, **1 Pj.** 2:11. Lakmia e mishit dhe lakmia e syve nuk vijnë nga Ati, **1 Gjo.** 2:16. Mos shko më pas epsheve të syve të tua, **Alma** 39:9. Me anë të shkeljes së këtyre ligjeve të shenjta njeriu u bë epshor, **DeB** 20:20. Nëse ndonjë do të shkelë besnikërinë bashkëshortore në zemrën e tij, ata nuk do ta kenë Shpirtin, **DeB** 63:16. Largohuni nga gjithë dëshirat tuaja epshore, **DeB** 88:121. Njerëzit filluan të jenë mishtorë, epshorë, djallëzorë, **Mois.** 5:13 (Mosia 16:3; Mois. 6:49).

ERRËSIRË, E JASHTME. *Shih* Bij të Humbjes; Djall; Ferr; Vdekje, shpirtërore

ERRËSIRË, SHPIRTËRORE. *Shih gjithashtu* Lig (i), ligësi

Ligësia ose injoranca për gjëra shpirtërore.

Mjerë ata që ndërrojnë terrin në dritë, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Terri do të mbulojë tokën dhe errësirë e dendur popujt, **Isa.** 60:2. Jezusi do t'u japë dritë atyre që rrinë në errësirë, **Llu.** 1:79. Drita shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kupton atë, **Gjo.** 1:5 (DeB 45:7). Të flakim veprat e errësirës dhe të veshim armatimin e dritës, **Rom.** 13:12. Mos u shoqëroni me veprat e pafrytshme të errësirës, **Ef.** 5:8–11. Sepse ju nuk pyesni, ju nuk jeni çuar te drita, por duhet të mbaroni në errësirë, **2 Ne.** 32:4. Satani shpërndan veprat e errësirës, **Hel.** 6:28–31. Fuqitë e errësirës përhapen në tokë, **DeB** 38:8, 11–12. Tërë bota rënkon nën errësirë dhe mëkat, **DeB** 84:49–54. Nëse syri juaj drejtohet te lavdia ime, nuk do të ketë errësirë në ju, **DeB** 88:67. Veprat e errësirës filluan të përhapen mes gjithë bijve të njerëzve, **Mois.** 5:55.

ERRËSIRË E MËTEJSHME. *Shih* Ferr

ESAIA

Forma e Dhjatës së Re (greqisht) e emrit Isaia (Llu. 4:17). Esaia ishte gjithashtu një profet i cili jetoi në ditët e Abrahamit (DeB 76:100; 84:11).

ESAU. *Shih gjithashtu* Isak; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, biri më i madh i Isakut e Rebekës dhe vëllai binjak i Jakobit. Të dy vëllezërit ishin rivalë që nga lindja (Zan. 25:19–26). Pasardhësit e Esaut, edomitët, dhe pasardhësit e Jakobit, izraelitët, u bënë kombe rivale (Zan. 25:23).

Esau i shiti Jakobit parëbirninë e tij, **Zan.** 25:33 (Heb. 12:16–17). Esau u martua me gra hitease që u bënë shkak për hidhërimin e prindërve të tij, **Zan.** 26:34–35. Jakobi dhe Esau u pajtuan, **Zan.** 33.

ESDRA

Një prift dhe shkrues në Dhjatën e Vjetër i cili ktheu disa nga judenjtë në Jeruzalem prej robërisë babilonase (Esd. 7–10; Neh. 8, 12). Në vitin 458 para K., ai mori leje nga Artasersi, mbreti i Persisë, për të çuar në Jeruzalem cilindo të mërguar judeas që dëshironte të shkonte (Esd. 7:12–26).

Përpara kohës së Esdras, priftërinjtë kishin pothuajse kontroll të plotë mbi leximin e përmbledhjeve të shkrimeve të shenjta të shkruara, të quajtura "ligj". Esdra ndihmoi për t'i vënë shkrimet e shenjta në dispozicion të çdo judeasi. Leximi i hapur i "librit të ligjit" aktualisht u bë qendra e jetës kombëtare judease. Ndoshta mësimi më i madh i Esdras erdhi nga vetë shembulli i tij për përgatitjen e zemrës së tij për të kërkuar ligjin e Zotit, për t'iu bindur atij dhe për t'ua mësuar atë të tjerëve (Esd. 7:10).

Libri i Esdras: Kapitujt 1–6 përshkruajnë ngjarjet që ndodhën nga gjashtëdhjetë deri në tetëdhjetë vjet përpara se Esdra të arrinte në Jeruzalem—dekreti i

Kirit në vitin 537 para K. dhe kthimi i judenjve nën Zerubabelin. Kapitujt 7–10 tregojnë sesi Esdra shkoi në Jeruzalem. Ai, me grupin e tij, agjëruan dhe u lutën për mbrojtje. Në Jeruzalem ata gjetën shumë judenj që kishin shkuar atje më parë nën Zerubabelin dhe që ishin martuar me gra jashtë besëlidhjes dhe kështu e kishin fëlliqur vetveten. Esdra u lut për ta dhe i vuri ata nën besëlidhje për t'u ndarë nga ato gra. Historia e mëvonshme e Esdras gjendet në librin e Nehemias.

ESTER

Një grua me besim të madh dhe personazhi kryesor në librin e Esterit.

Libri i Esterit: Një libër në Dhjatën e Vjetër që përmban historinë e kurajos së madhe të mbretëreshës Ester në shpëtimin e popullit të saj nga shkatërrimi.

Kapitujt 1–2 tregojnë sesi Esteri, një grua judease dhe bija e adoptuar e një judeasi të quajtur Mardoke, u zgjodh si mbretëreshë e Persisë për shkak të bukurisë së saj. Kapitulli 3 shpjegon se Hamani, kryeoborrtari i mbretit, e urrente Mardokeun dhe fitoi një dekret për të vrarë të gjithë judenjtë. Kapitujt 4–10 tregojnë sesi Esteri, duke rrezikuar shumë vetveten, ia zbuloi kombësinë e saj mbretit dhe fitoi një anullim të dekretit.

ETHËR. *Shih gjithashtu* Jareditë

Profeti i fundit jaredit në Librin e Mormonit (Ethër 12:1–2).

Libri i Ethërit: Një libër në Librin e Mormonit që përmban pjesë të analit të jareditëve. Jareditët ishin një grup njerëzish që jetuan në hemisferën perëndimore shumë shekuj përpara popullit të Lehit. Libri i Ethërit u nxor nga njëzet e katër fletë të gjetura nga populli i Limhit (Mosia 8:8–9).

Kapitujt 1–2 tregojnë sesi jareditët lanë shtëpinë e tyre në kohën e kullës së Babelit dhe filluan udhëtimin e tyre drejt atij që sot njihet si kontinenti Amerikan. Kapitujt 3–6 shpjegojnë se vëllai i Jaredit pa Shpëtimtarin e paralindjes dhe jareditët udhëtuan në tetë maune. Kapitujt 7–11 vazhdojnë historinë e ligësisë që mbizotëroi shumicën e historisë jaredite. Moroni, i cili e redaktoi analin e Ethërit, shkroi kapitujt 12–13 për mrekullirat e bëra nga besimi dhe nga Krishti dhe për një Jeruzalem të Ri që do të vinte. Kapitujt 14–15 tregojnë sesi jareditët u bënë një komb i fuqishëm, por u shkatërruan nga lufta civile për shkak të ligësisë.

EVË. *Shih gjithashtu* Adam; Eden; Rënie e Adamit dhe e Evës

Gruaja e parë që jetoi në këtë tokë (Zan. 2:21–25; 3:20). Ajo ishte gruaja e Adamit. Në hebraisht emri do të thotë "jetë" dhe lë të kuptohet që Eva ishte nëna e parë në tokë (Moisiu 4:26). Ajo dhe Adami, burri i parë, do të ndajnë lavdinë e përjetshme për rolin e tyre, që ata bënë të mundur përparimin e përjetshëm të gjithë njerëzimit.

Eva u tundua nga Satani dhe mori nga fruti i ndaluar, **Zan.** 3 (2 Ne. 2:15–20; Moisiu 4). Eva dalloi domosdoshmërinë e Rënies dhe gëzimet e shëlbimit, **Mois.** 5:11–12. Presidenti Joseph F. Smith pa Evën në vegimin e tij të botës së shpirtrave, **DeB** 138:39.

EZEKIA

Një mbret i drejtë i kombit judeas në Dhjatën e Vjetër. Ai mbretëroi për njëzet e nëntë vjet, gjatë kohës që Isaia ishte profet në Jude (2 Mbr. 18–20; 2 Kro. 29–32, Isa. 36–39). Isaia e ndihmoi atë të reformonte si Kishën edhe shtetin. Ai ndaloi idhujtarinë dhe rivendosi shërbesat e tempullit. Jeta e Ezekias u zgjat edhe pesëmbëdhjetë vjet prej Zotit nëpërmjet lutjes dhe besimit (2 Mbr. 20:1–7). Pjesa e hershme e mbretërimit të tij ishte e begatë, por kryengritja e tij kundër mbretit të Asirisë (2 Mbr. 18:7) përfundoi në dy pushtime asiriane: i pari përshkruhet në Isaia 10:24–32; i dyti në 2 Mbr. 18: 13–19:7. Në pushtimin e dytë, Jeruzalemi u shpëtua nga një engjëll i Zotit (2 Mbr. 19:35).

EZEKIEL

Një profet që shkroi librin e Ezekielit në Dhjatën e Vjetër. Ai ishte një prift

nga familja e Tsadokut dhe një nga robërit judenj të marrë prej Nebukadnetsarit. Ai u vendos në Babiloni me mërgimtarët judenj dhe profetizoi gjatë një periudhe prej njëzet e dy vjetësh, nga 592 deri në 570 para K.

Libri i Ezekielit: Libri i Ezekielit mund të ndahet në katër pjesë. Kapitujt 1–3 tregojnë për një vegim të Perëndisë dhe thirrjen e Ezekielit për të shërbyer, kapitujt 4–24 flasin për gjykimet mbi Jeruzalemin dhe përse u dhanë ato, kapitujt 25–32 shpallin gjykimet mbi kombet dhe kapitujt 33–48 shënojnë vegime për Izraelin e ditëve të mëvonshme.

ËNDËRR. *Shih gjithashtu* Zbulesë

Një mënyrë me të cilën Perëndia ua zbulon vullnetin e tij njerëzve në tokë. Jo të gjitha ëndrrat janë zbulesa. Ëndrrat e frymëzuara janë fryt i besimit.

Pa një ëndërr dhe vuri re një shkallë që prekte qiellin, **Zan.** 28:12. Jozefi pa një ëndërr, **Zan.** 37:5. Zoti do të flasë me të në ëndërr, **Num.** 12:6. Nebukadnetsari pa ëndrra, **Dan.** 2:28. Pleqtë do të shohin ëndrra, **Joe.** 2:28 (Vep. 2:17). Engjëlli i Zotit iu shfaq atij në ëndërr, **Mt.** 1:20 (Mt. 2:19). Lehi shkroi shumë gjëra që ai i kishte parë në ëndrra, **1 Ne.** 1:16. Lehi pa një ëndërr, **1 Ne.** 8.

FAJ. *Shih gjithashtu* Pendohem, pendim

Gjendja kur ke vepruar gabim ose ndjenjat e keqardhjes dhe hidhërimit që duhet të shoqërojnë mëkatin.

Ai ka mëkatuar dhe është fajtor, **Lev.** 6:1–6. Kushdo që do ta marrë sakramentin padenjësisht është fajtor i trupit dhe gjakut të Jezusit, **1 Kor.** 11:27. Fajtorët e marrin të vërtetën të jetë e rëndë, **1 Ne.** 16:2. Ne do të kemi njohuri të përsosur të të gjitha fajeve tona, **2 Ne.** 9:14. Fajësia ime u fshi, **Enosi** 1:6. Ishte vendosur një ndëshkim, që solli brejtje të ndërgjegjes, **Alma** 42:18. Mëkatet e tua të të shqetësojnë, me atë shqetësim që do të të sjellë në pendim, **Alma** 42:29. Disa nga ju janë fajtorë para meje, por unë do të jem i mëshirshëm, **DeB** 38:14. Biri i Perëndisë ka shlyer për fajin fillestar, **Mois.** 6:54.

FAL. *Shih gjithashtu* Heqje e mëkateve; Pendohem, pendim; Rrëfej, rrëfim; Shlyej, shlyerje

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, të falësh në përgjithësi do të thotë njërën prej dy gjërave: (1) Kur Perëndia i fal njerëzit, ai anullon ose heq një ndëshkim të kërkuar për mëkatin. Nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, falja e mëkateve është në dispozicion të të gjithë atyre që pendohen, përveç atyre që janë fajtorë për vrasje ose për mëkatin e pafalshëm kundër Frymës së Shenjtë. (2) Kur njerëzit e falin njëri-tjetrin, ata e trajtojnë njëri-tjetrin me dashurinë e Krishtit dhe nuk kanë ndjenja të këqija ndaj atyre që i kanë fyer (Mt. 5:43–45; 6:12–15; Llu. 17:3–4; 1 Ne. 7:19–21).

Zoti është i durueshëm dhe i madh në mëshirë, ai fal paudhësinë dhe shkeljen, **Num.** 14:18. Edhe sikur mëkatet tuaja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora, **Isa.** 1:18. Na i fal fajet tona, ashtu siç ua falim ne fajtorëve tanë, **Mt.** 6:12 (Llu. 11:4; 3 Ne. 13:11). Biri i njeriut ka fuqi të falë mëkatet, **Mt.** 9:6 (Mt. 18:35; Mr. 2:10; Llu. 5:20–24). Nëse vëllai im mëkaton kundër meje, sa herë duhet ta fal? **Mt.** 18:21–22 (DeB 98:40). Për atë që blasfemon kundër Frymës së Shenjtë nuk ka falje kurrë, **Mr.** 3:29 (Alma 39:6). Nëse yt vëlla mëkaton kundër teje dhe pendohet, fale, **Llu.** 17:3. Atë, fali ata, sepse nuk dinë ç'bëjnë, **Llu.** 23:34. Lutuni për falje, **1 Ne.** 7:21. Përdor gjakun shlyes të Krishtit që ne të mund të marrim faljen e mëkateve tona, **Mosia** 4:2. Në qoftë se i rrëfen mëkatet e tij para teje dhe meje, dhe pendohet, atë do ta falësh, **Mosia** 26:29–31. Ai që pendohet dhe i bën urdhërimet, do të falet, **DeB** 1:32. Shtyje drapërin tënd dhe mëkatet e tua të janë falur, **DeB** 31:5 (DeB 84:61). Ai që është penduar për mëkatet e tij, po ai falet dhe unë, Zoti, nuk i kujtoj më ato, **DeB** 58:42. Unë do të fal kë do të fal, por nga ju kërkohet t'i falni të gjithë njerëzit, **DeB** 64:10. Për

aq sa ia keni falur njëri-tjetrit shkeljet tuaja, madje kështu unë, Zoti, ju fal juve, **DeB** 82:1. Ata që unë i dua, gjithashtu i ndëshkoj që mëkatet e tyre të mund t'u falen, **DeB** 95:1. Unë ta kam falur shkeljen tënde, **Mois.** 6:53.

FAMILJE. *Shih gjithashtu* Atë, i vdekshëm; Fëmijë; Martesë, martoj; Nënë

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, një familje përbëhet nga një burrë dhe një grua, fëmijë dhe nganjëherë të afërm të tjerë që jetojnë në të njëjtën shtëpi ose nën një kryefamiljar. Një familje mund të jetë gjithashtu një prind i vetëm me fëmijët, një burrë e një grua pa fëmijë ose edhe një person beqar që jeton vetëm.

Të Përgjithshme: Te ti do të jenë të bekuara tërë familjet e tokës, **Zan.** 12:3 (Zan. 28:14; Abr. 2:11). Unë do të jem Perëndia i të gjitha familjeve të Izraelit, **Jer.** 31:1. E tërë familja në qiell dhe në tokë merr emër nga Ati, **Ef.** 3:14–15. Adami dhe Eva sollën familjen e të gjithë tokës, **2 Ne.** 2:20. Lavdia jote do të jetë vazhdimësi e farës përgjithmonë, **DeB** 132:19. Unë do t'i jap atij kurora të jetëve të përjetshme në botët e përjetshme, **DeB** 132:55. Vulosja e fëmijëve me prindërit është pjesë e veprës së madhe të plotësisë së kohëve, **DeB** 138:48. Mashkull dhe femër i krijova ata, dhe u thashë: Jini frytdhënës dhe shumohuni, **Mois.** 2:27–28. Nuk është mirë që burri të jetë i vetëm, **Mois.** 3:18. Adami dhe Eva punuan së bashku, **Mois.** 5:1.

Përgjegjësitë e prindërve: Abrahami do t'i urdhërojë fëmijët e tij dhe ata do të ndjekin rrugën e Zotit, **Zan.** 18:17–19. Ti duhet t'ua mësosh me zell këto fjalë fëmijëve të tu, **LiP.** 6:7 (LiP. 11:19). Ai që e do birin e vet, e qorton atë, **Fja.** 13:24 (Fja. 23:13). Mësoji fëmijës rrugën që duhet të ndjekë, **Fja.** 22:6. Gëzoje jetën me gruan që do, **Pre.** 9:9. Tërë fëmijët e tu do të mësohen nga Zoti, **Isa.** 54:13 (3 Ne. 22:13). I edukoni në këshillë të Zotit, **Ef.** 6:1–4 (Enosi 1:1). Në qoftë se dikush nuk kujdeset për të vetët, ai e ka mohuar besimin, **1 Tim.** 5:8. Ai i këshilloi ata me tërë ndjenjën e një prindi të butë, **1 Ne.** 8:37. Ne flasim për Krishtin që fëmijët tanë të dinë në ç'burim të mund të kërkojnë, **2 Ne.** 25:26. Bashkëshortët dhe bashkëshortet e tyre i duan fëmijët e tyre, **Jakobi** 3:7. Mësojini ta duan njëri-tjetrin dhe t'i shërbejnë njëri-tjetrit, **Mosia** 4:14–15. Ju duhet t'i mbroni familjet tuaja madje dhe në gjakderdhje, **Alma** 43:47. Lutuni në familjet tuaja që gratë dhe fëmijët tuaj të mund të bekohen, **3 Ne.** 18:21. Prindërit duhet t'u mësojnë ungjillin fëmijëve të tyre, **DeB** 68:25. Çdo burrë është i detyruar të sigurojë për familjen e tij, **DeB** 75:28. Gjithë fëmijët kanë të drejtë t'u kërkojnë prindërve të tyre, **DeB** 83:4. T'i rrisni fëmijët tuaj në dritë e të vërtetë, **DeB** 93:40. Vendosni rregull në shtëpinë tuaj, **DeB** 93:43–44, 50. Mbajtësit e priftërisë duhet t'i ndikojnë të tjerët vetëm nëpërmjet dashurisë së pashtirur, **DeB** 121:41. Adami dhe Eva ua bënë të njohura të gjitha gjërat fëmijëve të tyre, **Mois.** 5:12.

Përgjegjësitë e fëmijëve: Ndero atin tënd dhe nënën tënde, **Eks.** 20:12. Biri im, dëgjo mësimet e atit tënd, **Fja.** 1:8 (Fja. 13:1; 23:22). Jezusi iu bind prindërve të tij, **Llu.** 2:51. Jezusi bëri vullnetin e Atit të tij, **Gjo.** 6:38 (3 Ne. 27:13). Bindjuni prindërve tuaj në Zotin, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20). Në qoftë se fëmijët pendohen, indinjata jote do të largohet, **DeB** 98:45–48. Bijat besnike të Evës adhuruan Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë, **DeB** 138:38–39.

Familja e Përjetshme: Doktrina e Besëlidhje paraqet natyrën e përjetshme të marrëdhënies martesore dhe të familjes. Martesa çelestiale dhe një vazhdim i njësisë familjare i bën të aftë burrat dhe gratë të bëhen perëndi (DeB 132:15–20).

FARAON. *Shih gjithashtu* Egiptus; Egjipt

Djali më i madh i Egiptusit, bijës së Hamit (Abr. 1:25). Gjithashtu, titulli i dhënë mbretërve egjiptianë (Abr. 1:27).

FARË E ABRAHAMIT. *Shih* Abraham—Farë e Abrahamit

FARË SINAPI

Farat e bimës së sinapit. Megjithëse një farë është mjaft e vogël, lartësia e bimës që rritet prej saj është shumë e madhe. Jezusi e krahasoi mbretërinë e qiellit me një farë sinapi (Mt. 13:31).

Po të keni besim sa një kokërr sinapi, ju mund të zhvendosni malet, **Mt.** 17:20.

FARISENJ. *Shih gjithashtu* Judenj

Në Dhjatën e Re, një grup fetar ndër judenjtë emri i të cilëve sugjeron të qenit i veçuar ose i ndarë. Farisenjtë mburreshin për vëzhgimin rigoroz të ligjit të Moisiut dhe shmangien e çdo gjëje që lidhej me johebrenjtë. Ata besonin në jetën pas vdekjes, ringjalljen dhe në ekzistencën e engjëjve dhe të shpirtrave. Ata besonin se ligji gojor dhe tradita ishin njësoj të rëndësishme me ligjet e shkruara. Mësimet e tyre e kufizonin fenë në zbatimin e rregullave dhe nxisnin krenarinë shpirtërore. Ata u shkaktuan shumë judenjve të dyshonin te Krishti dhe ungjilli i tij. Zoti i dënoi farisejtë dhe veprat e tyre në Mateu 23, Marku 7:1–23 dhe Lluka 11:37–44.

FAYETTE, NEW YORK (SH.B.A.)

Vendndodhja e fermës të zotëruar nga Peter Whitmer Plaku, ku shumë zbulesa iu dhanë Profetit Joseph Smith të Riut. Këtu u organizua Kisha më 6 prill 1830 dhe zëri i Zotit u dëgjua (DeB 128:20).

FERR. *Shih gjithashtu* Bij të Humbjes; Djall; Mallkim; Vdekje, shpirtërore

Zbulesat e ditëve të mëvonëshme flasin për ferrin të paktën në dy kuptime. Së pari, është vendi i përkohshëm në botën e shpirtrave për ata që ishin të pabindur në vdekshmëri. Në këtë kuptim, ferri ka një fund. Shpirtrave atje do t'u mësohet ungjilli dhe në një kohë të caktuar pas pendimit të tyre, ata do të ringjallen në një shkallë lavdie për të cilën janë të denjë. Ata që nuk do të pendohen, por megjithatë, nuk janë bij të humbjes, do të mbeten në ferr gjatë gjithë Mijëvjeçarit. Pas këtyre njëmijë vjetëve mundimi, ata do të ringjallen në një lavdi telestiale (DeB 76:81–86; 88:100–101).

Së dyti, është vendndodhja e përhershme e atyre që nuk shëlbehen nga shlyerja e Jezu Krishtit. Në këtë kuptim ferri është i përhershëm. Është për ata që gjenden "ende të fëlliqur" (DeB 88:35, 102). Ky është vendi ku Satani, engjëjt e tij dhe bijtë e Humbjes—ata që e kanë mohuar Birin pasi Ati ua ka shfaqur atë—do të banojnë përjetësisht (DeB 76:43–46).

Shkrimet e shenjta nganjëherë i referohen ferrit si errësira e jashtme.

Shpirti i Davidit nuk do të lihet në ferr, **Psa.** 16:10 (Psa. 86:13). Shko në ferr, në atë zjarr që nuk do të shuhet kurrë, **Mr.** 9:43 (Mosia 2:38). Pasaniku në ferr ngriti sytë e tij, duke qenë në mundim, **Llu.** 16:22–23 (DeB 104:18). Vdekja dhe ferri dorëzuan të vdekurit, **Zbu.** 20:13. Ka një vend të përgatitur, po, madje ai ferr i tmerrshëm, **1 Ne.** 15:35. Vullneti i mishit i jep shpirtit të djallit fuqi për të na marrë poshtë në ferr, **2 Ne.** 2:29. Krishti përgatiti udhën për shpëtimin tonë nga vdekja dhe ferri, **2 Ne.** 9:10–12. Ata që mbeten të fëlliqur shkojnë në mundim të përjetshëm, **2 Ne.** 9:16. Djalli i gënjen shpirtrat e tyre dhe i çon me kujdes poshtë në ferr, **2 Ne.** 28:21. Jezusi e ka shëlbuar shpirtin tim nga ferri, **2 Ne.** 33:6. Çlironi veten tuaj nga dhembjet e ferrit, **Jakobi** 3:11. Të merren robër nga djalli dhe të udhëhiqen nga vullneti i tij në shkatërrim janë zinxhirët e ferrit, **Alma** 12:11. Të ligjtë dëbohen në errësirën e mëtejshme deri në kohën e ringjalljes së tyre, **Alma** 40:13–14. Të ligjtë do të ishin më të mjeruar po të banonin me Perëndinë sesa po të banonin në ferr, **Morm.** 9:4. Ndëshkimi që është dhënë nga dora ime, është ndëshkim i pafundëm, **DeB** 19:10–12. Ferri është një vend i përgatitur për

djallin dhe engjëjt e tij, **DeB** 29:37–38. Ata që e njohin Perëndinë çlirohen nga vdekja dhe nga zinxhirët e ferrit, **DeB** 138:23.

FËLLIQUR (I), FËLLIQËSI. *Shih gjithashtu* Lig (i), ligësi; Mëkat; Padrejtë (i), padrejtësi; Paperëndishëm (i); Pastër (i) dhe papastër (i)

Papastërti shpirtërore për shkak të mosbindjes së vullnetshme ndaj Perëndisë.

Zoti do të lajë fëlliqësinë e bijave të Sionit, **Isa.** 4:4 (2 Ne. 14:4). Mbretëria e Perëndisë nuk është e fëlliqur, **1 Ne.** 15:34 (Alma 7:21). Ata që janë të fëlliqur, do të qëndrojnë të fëlliqur akoma, **2 Ne.** 9:16 (Morm. 9:14). Si do ta ndieni veten në qoftë se duhet të dilni para shufrës së Perëndisë me rrobat tuaja të njollosura me fëlliqësi? **Alma** 5:22. Ata duhet të mbeten ende të pistë, **DeB** 88:35. Kur do të prehem dhe do të pastrohem nga fëlliqësia? **Mois.** 7:48.

FËMIJË. *Shih gjithashtu* Bekoj, bekuar (i), bekim—Bekim i fëmijëve; Familje; Pagëzim foshnje; Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri; Shlyej, shlyerje; Shpëtim—Shpëtim i fëmijëve

Një i ri i cili nuk ka arritur akoma pubertetin. Etërit dhe nënat duhet t'i mësojnë fëmijët e tyre t'i binden vullnetit të Perëndisë. Fëmijët janë pa mëkat, derisa arrijnë moshën e përgjegjshmërisë (Moro. 8:22; DeB 68:27).

Fëmijët janë një trashëgim nga Zoti, **Psa.** 127:3–5. Mësoji një fëmije rrugën që duhet të ndjekë, **Fja.** 22:6. I lini fëmijët e vegjël dhe mos i ndaloni të vijnë tek unë, **Mt.** 19:14. Bindjuni prindërve tuaj, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20). Pa Rënien, Adami dhe Eva nuk do të kishin pasur fëmijë, **2 Ne.** 2:22–23. U mësoni fëmijëve të ecin në të vërtetë dhe maturi, **Mosia** 4:14–15. Fëmijët e vegjël kanë jetë të përjetshme, **Mosia** 15:25. Jezusi i mori fëmijët e vegjël dhe i bekoi, **3 Ne.** 17:21. Të gjithë fëmijët e tu do të mësohen nga Zoti dhe e madhe do të jetë paqja e fëmijëve të tu, **3 Ne.** 22:13 (Isa. 54:13). Fëmijët e vegjël nuk kanë nevojë për pendim ose pagëzim, **Moro.** 8:8–24. Fëmijët e vegjël shëlbehen që nga krijimi i botës nëpërmjet të Vetëmlindurit tim, **DeB** 29:46–47. Prindërit duhet t'u mësojnë fëmijëve parimet dhe praktikat e ungjillit, **DeB** 68:25, 27–28. Fëmijët janë të shenjtë nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, **DeB** 74:7. Prindërit urdhërohen t'i rrisin fëmijët e tyre në dritë dhe të vërtetë, **DeB** 93:40. Fëmijët që vdesin përpara moshës së përgjegjshmërisë, shpëtohen në mbretërinë çelestiale, **DeB** 137:10.

FËMIJË TË IZRAELIT. *Shih* Izrael

FËMIJË TË KRISHTIT. *Shih gjithashtu* Bij dhe bija të Perëndisë; Jezu Krisht; Lindur (i); Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia

Ata që e kanë pranuar ungjillin e Jezu Krishtit.

Kush do të përulet si ky fëmijë i vogël, është më i madhi, **Mt.** 18:1–4. Besoni në dritë, që të bëheni fëmijë të dritës, **Gjo.** 12:36. Zhvish njeriun e natyrshëm dhe bëhu si një fëmijë, **Mosia** 3:19; 27:25–26. Për shkak të besëlidhjes ju do të quheni fëmijët e Krishtit, **Mosia** 5:7. Në qoftë se do të mbështeteni në çdo gjë të mirë, me siguri ju do të jini një fëmijë i Krishtit, **Moro.** 7:19. Të gjithëve që më pranuan u dhashë fuqi që të bëhen bijtë e mi, **DeB** 39:4. Mos kini frikë, fëmijë të vegjël, sepse ju jeni të mitë, **DeB** 50:40–41. Ti je një në mua, një bir i Perëndisë, **Mois.** 6:68.

FËMIJË TË PERËNDISË. *Shih* Bij dhe bija të Perëndisë; Njeri, njerëz

FILEMON. *Shih gjithashtu* Pal

Një i krishterë në Dhjatën e Re që zotëronte skllavin Onesim, i cili u largua dhe u bashkua me Palin. Pali e ktheu Onesimin përsëri tek Filemoni me një letër që i kërkonte Filemonit ta falte skllavin.

FILEMON(IT), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Një libër në Dhjatën e Re, marrë nga një letër e shkruar nga Pali. Letra e Palit drejtuar Filemonit është një letër personale rreth Onesimit, një skllavi që e kishte vjedhur padronin e tij, Filemonin, dhe u largua për në Romë. Pali e ktheu atë te padroni i tij në Kolose, të shoqëruar nga Tikiku, mbajtësi i letrës së Palit drejtuar kolosianëve. Pali kërkoi që Onesimi të falej dhe të ripranohej si një njeri i krishterë. Pali e shkroi letrën e tij ndërsa ishte në burg në Romë herën e parë.

FILIP

Në Dhjatën e Re, Filipi i Betsaidës ishte një nga dymbëdhjetë apostujt fillestarë të Shpëtimtarit (Mt. 10:2–4; Gjo. 1:43–45).

Një Filip tjetër ishte një nga shtatë vetët e zgjedhur për të ndihmuar dymbëdhjetë apostujt (Vep. 6:2–6). Ai predikoi në Samari dhe i predikoi një eunuku etiopas (Vep. 8).

FILIPIANË(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Një letër që Pali ua shkroi shenjtorëve në Filipi, ndërkohë që ishte në burg në Romë herën e parë. Tani ai është libri i Filipianëve në Dhjatën e Re.

Kapitulli 1 përmban përshëndetjen e Palit dhe udhëzimin e tij për bashkim, përulësi dhe këmbëngulje. Kapitulli 2 thekson se gjithçka do t'i përkulet Krishtit dhe se çdo njeri duhet të punojë për shpëtimin e tij. Në kapitullin 3 Pali shpjegoi që ai ka sakrifikuar gjithçka për Krishtin. Në kapitullin 4, Pali falënderoi shenjtorët filipianë për ndihmën e tyre.

FILISTINË

Në Dhjatën e Vjetër, një fis që fillimisht erdhi nga Kaftori (Amo. 9:7) dhe pushtoi një ultësirë të pasur në bregdetin mesdhetar nga Jopa deri në shkretëtirën egjiptiane përpara kohës së Abrahamit (Zan. 21:32). Për shumë vite pati beteja ushtarake ndërmjet filistinëve dhe izraelitëve. Më në fund Palestina, emri i territorit të filistinëve, u bë një titull i njohur për të gjithë Tokën e Shenjtë.

Izraeli ishte nën robërinë e filistinëve për dyzet vjet, **Gjy.** 13:1. Samsoni luftoi kundër filistinëve, **Gjy.** 13–16. Goliathi ishte një filistin nga Gathi, **1 Sam.** 17. Davidi mundi filistinët, **1 Sam.** 19:8.

FILLIM. *Shih gjithashtu* Jetë para lindjes; Jezu Krisht; Krijoj, krijim

Përgjithësisht i referohet kohës para kësaj jete të vdekshme, domethënë jetës paratokësore. Nganjëherë Jezu Krishti referohet si Fillimi.

Në fillim Perëndia krijoi qiellin dhe tokën, **Zan.** 1:1 (Mois. 2:1). Në fillim ishte Fjala, **Gjo.** 1:1. Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, **3 Ne.** 9:18. Krishti është fillimi dhe fundi, **DeB** 19:1. Besëlidhja e re dhe e përjetshme ishte që nga fillimi, **DeB** 22:1. Njeriu ishte në fillin me Perëndinë, **DeB** 93:23, 29. Shpirtra fisnikë dhe të mëdhenj u zgjodhën në fillim për të qenë sundimtarë, **DeB** 138:55. I Vetëmlinduri im ishte me mua që nga fillimi, **Mois.** 2:26.

FISE TË HUMBURA. *Shih* Izrael—Dhjetë fiset e humbura të Izraelit

FJALË. *Shih* Jezu Krisht—Ekzistenca e Krishtit para Lindjes

FJALË E PERËNDISË. *Shih gjithashtu* Shkrime të Shenjta; Urdhërime të Perëndisë; Zbulesë

Udhëzime, urdhërime ose një mesazh nga Perëndia. Fëmijët e Perëndisë mund ta marrin fjalën e tij drejtpërdrejt me anë të zbulesës nëpërmjet Shpirtit ose nga shërbëtorët e tij të zgjedhur (DeB 1:38).

Njeriu rron me çdo fjalë që del nga goja e Zotit, **LiP.** 8:3 (Mt. 4:4; DeB 84:43–44). Fjala jote është një llambë në këmbën time dhe një dritë në shtegun tim, **Psa.** 119:105. Të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe e shpallnin fjalën e Perëndisë me çiltërsi, **Vep.** 4:31–33. Shufra prej hekuri ishte fjala e

Perëndisë që të çonte te pema e jetës, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne. 15:23–25). Ju kishit humbur ndjesinë, që nuk mund të ndjenit fjalët e tij, **1 Ne.** 17:45–46. Mjerë ai që hedh poshtë fjalën e Perëndisë! **2 Ne.** 27:14 (2 Ne. 28:29; Eth. 4:8). Shkoni përpara, duke u ushqyer me bollëk me fjalën e Krishtit, **2 Ne.** 31:20 (2 Ne. 32:3). Për shkak të mosbesimit të tyre ata nuk mund ta kuptonin fjalën e Perëndisë, **Mosia** 26:3 (Alma 12:10). Ata kishin kërkuar me zell shkrimet e shenjta, që ata të mund të dinin fjalën e Perëndisë, **Alma** 17:2. Provoni virtytin e fjalës së Perëndisë, **Alma** 31:5. Alma krahason fjalën e Perëndisë me një farë, **Alma** 32:28–43. Çfarëdo që ata do të flasin kur nxiten nga Fryma e Shenjtë, do të jetë fjala e Zotit, **DeB** 68:4. Jetoni me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë, **DeB** 84:44–45. Kushdo që e mbledh fjalën time si thesar, nuk do të mashtrohet, **JS—M** 1:37.

FJALË E URTË

Një thënie ose një këshillë e shkurtër morale.

Libri i Fjalëve të Urta: Një libër i Dhjatës së Vjetër që përmban shumë shëmbëlltyra, thënie dhe poema, disa prej të cilave u shkruan nga Salomoni. Libri i Fjalëve të Urta citohet shpesh në Dhjatën e Re.

Kapitujt 1–9 përmbajnë shpjegimin e urtësisë së vërtetë. Kapitujt 10–24 përmbajnë një përmbledhje të thënieve rreth mënyrave të drejta dhe të gabuara të jetesës. Kapitujt 25–29 përmbajnë fjalët e urta të Salomonit që u shënuan nga njerëzit e Ezekias, mbretit të Judës. Kapitujt 30–31 përfshijnë një përshkrim të një gruaje të virtytshme.

FJALË E URTËSISË

Një ligj për shëndetin i zbuluar nga Zoti për përfitimin fizik dhe shpirtëror të shenjtorëve (DeB 89). Atij i referohemi zakonisht si Fjala e Urtësisë. Zoti gjithmonë u ka mësuar pasuesve të tij parimet e shëndetit. Zoti i zbuloi Joseph Smith-it çfarë lloj ushqimesh të haheshin dhe cilat të shmangeshin, së bashku me një premtim për bekime trupore dhe shpirtërore për bindjen ndaj Fjalës së Urtësisë.

Mos pini verë, as pije dehëse, **Lev.** 10:9. Vera është tallëse, pija dehëse është e turbullt, **Fja.** 20:1. Pija dehëse do të jetë e hidhur për ata që e pijnë, **Isa.** 24:9. Danieli nuk e ndoti veten me ushqimin dhe verën e mbretit, **Dan.** 1:8. Në qoftë se dikush e prish tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta prishë atë, **1 Kor.** 3:16–17. Pijanecët nuk do ta shkatërrojnë mbretërinë e Perëndisë, **1 Kor.** 6:10 (Gal. 5:21). Kushdo që e ndalon njeriun të hajë mishra, nuk është i shuguruar nga Perëndia, **DeB** 49:18–21. Të gjitha gjërat që vijnë në tokë duhet të përdoren me gjykim, pa e tepruar, **DeB** 59:20. Zoti i këshilloi shenjtorët të mos përdorin verë, pije të forta, duhan dhe pije të nxehta, **DeB** 89:1–9. Bimët, frutat, mishi dhe drithërat shugurohen për përdorimin e njeriut dhe të kafshëve, **DeB** 89:10–17. Bindja ndaj Fjalës së Urtësisë sjell bekime trupore dhe shpirtërore, **DeB** 89:18–21.

FLAMUR

Në shkrimet e shenjta, një shenjë rreth së cilës njerëzit bashkohen në një unitet qëllimi ose identiteti. Në kohët e lashta, një flamur shërbente si një pikë grumbullimi për ushtarët në një betejë. Libri i Mormonit dhe Kisha e Jezu Krishtit janë flamurët simbolikë për të gjitha kombet e tokës.

Ai do të ngrejë një flamur për kombet, **Isa.** 5:26 (2 Ne. 15:26). Një rrënjë e Isaias do të ngrihet si një flamur, **Isa.** 11:10 (2 Ne. 21:10; DeB 113:6). Ngrini një flamur paqeje, **DeB** 105:39.

FLETË. *Shih gjithashtu* Fletë të arta; Libër i Mormonit

Lashtësisht disa kultura i shkruan historitë dhe analet e tyre në fletë metali, siç ishte rasti me Librin e Mormonit. Për informacion të mëtejshëm, shih "Një Shpjegim i Shkurtër rreth Librit të Mormonit" në faqet e hyrjes së Librit të Mormonit.

FLETË TË ARTA. *Shih gjithashtu* Fletë; Libër i Mormonit

Një anal i shkruar në fletë të arta. Ai tregon historinë e dy qytetërimeve të mëdha në kontinentet amerikane. Joseph Smith-i përktheu dhe botoi një pjesë të këtyre fletëve. Ky përkthim quhet Libri i Mormonit. (Për më shumë informacion, shih "Hyrja" dhe "Dëshmia e Profetit Joseph Smith" në fillim të Librit të Mormonit.)

FLETË TUNXHI. *Shih gjithashtu* Fletë

Një anal i judenjve nga fillimi deri në 600 para K., që përmban shumë shkrime të profetëve (1 Ne. 5:10–16). Ky anal u mbajt nga Labani, njëri prej pleqve judenj në Jeruzalem. Ndërsa Lehi dhe familja e tij ishin në shkretëtirë, Lehi i ktheu bijtë e tij në Jeruzalem për ta marrë këtë anal (1 Ne. 3–4). (Për informacion të mëtejshëm, shih "Një Shpjegim i Shkurtër rreth Librit të Mormonit", që është në Librin e Mormonit.)

FLIJIM, FLIJIME. *Shih* Sakrificë

FRIKË. *Shih gjithashtu* Besim; Guxim, guximtar; Nderim

Frika mund të ketë dy kuptime: (1) të kesh frikë Perëndinë është të ndiesh nderim e admirim për të dhe t'u bindesh urdhërimeve të tij; (2) të kesh frikë njeriun, rreziqet vdekjeprurëse, dhembjen dhe të ligun është të jesh i frikësuar nga këto gjëra dhe të tmerrohesh prej tyre.

Frikë nga Perëndia: Siguristh frika nga Perëndia nuk është në këtë vend, **Zan.** 20:11. Do të kesh frikë nga Zoti, Perëndia yt, **LiP.** 6:13 (Joz. 24:14; 1 Sam. 12:24). I shërbeni me frikë Zotit, **Psa.** 2:11. Frika e Zotit është zanafilla e diturisë, **Psa.** 111:10. Ki frikë nga Zoti dhe hiq dorë nga e keqja, **Fja.** 3:7. Do të kenë të mirën ata që kanë frikë nga Perëndia, **Pre.** 8:12. Punoni për shpëtimin tuaj me frikë e me dridhje, **Fil.** 2:12. Druani Perëndinë dhe i jepni lavdi, **Zbu.** 14:7 (DeB 88:104). Profetët i nxisnin vazhdimisht njerëzit për t'i mbajtur në frikën e Zotit, **Enosi** 1:23. Alma dhe bijtë e Mosias ranë përdhe, pasi frika e Zotit erdhi mbi ta, **Alma** 36:7. Punoni për shpëtimin tuaj me frikë e me dridhje, **Morm.** 9:27. Unë do t'i shqetësoj dhe do t'i bëj të dridhen e të shkunden deri në palcë, **DeB** 10:56. Ai që ka frikë nga unë, do të vigjilojë për shenjat e ardhjes së Birit të Njeriut, **DeB** 45:39.

Frikë nga njeriu: Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, **Zan.** 26:24 (Isa. 41:10). Zoti është me ne; mos kini frikë nga ata, **Num.** 14:9. Mos kini frikë, sepse ata që janë me ne, janë më të shumtë, **2 Mbr.** 6:16. Unë nuk do të kem frikë çfarë mund të më bëjë njeriu, **Psa.** 56:4. Mos kini frikë turpërimin nga njerëzit, **Isa.** 51:7 (2 Ne. 8:7). Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike, **2 Tim.** 1:7. Dashuria e përsosur e nxjerr jashtë frikën, **1 Gjo.** 4:18 (Moro. 8:16). Bijtë e Helamanit nuk e kishin frikë vdekjen, **Alma** 56:46–48. Frika nga vdekja mbush kraharorët e të ligjve, **Morm.** 6:7. Nuk kam frikë se ç'mund të bëjë njeriu, **Moro.** 8:16. Nuk duhet të frikësohesh më shumë nga njeriu sesa nga Perëndia, **DeB** 3:7 (DeB 30:1, 11; 122:9). Mos kini frikë të bëni mirë, **DeB** 6:33. Kushdo që i përket Kishës sime, nuk duhet të ketë frikë, **DeB** 10:55. Nëse jeni të përgatitur, ju s'do të frikësoheni, **DeB** 38:30. Zhvishuni nga frika, **DeB** 67:10. Merrni zemër dhe mos u frikësoni, sepse unë, Zoti, jam me ju, **DeB** 68:6. Mos kini frikë nga armiqtë tuaj, **DeB** 136:17.

FRUT I NDALUAR. *Shih* Eden; Rënie e Adamit dhe e Evës

FRYMË E SHENJTË. *Shih gjithashtu* Dhuratë e Frymës së Shenjtë; Frymëzim, frymëzoj; Mëkat i pafalshëm; Ngushëllues; Pagëzim, pagëzoj; Pëllumb, shenjë e; Perëndi, kokë e Perëndisë; Shpirt i Shenjtë i Premtimit; Zbulesë

Anëtari i tretë i Kokës së Perëndisë (1 Gjo. 5:7; DeB 20:28). Ai është një personazh i Shpirtit që nuk ka trup prej mishi e kockash (DeB 130:22). Fryma e Shenjtë shpesh quhet si Shpirti ose Shpirti i Perëndisë.

Fryma e Shenjtë luan disa role jetësore në planin e shpëtimit. (1) Ai jep dëshmi për Atin dhe Birin (1 Kor. 12:3; 3 Ne. 28:11, Eth. 12:41). (2) Ai zbulon të vërtetën e të gjitha gjërave (Gjo. 14:26; 16:13; Moro. 10:5; DeB 39:6). (3) Ai shenjtëron ata që janë penduar dhe pagëzohen (Gjo. 3:5; 3 Ne. 27:20; Mois. 6:64–68). (4) Ai është Shpirti i Shenjtë i Premtimit (DeB 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Fuqia e Frymës së Shenjtë mund të vijë mbi një njeri përpara pagëzimit dhe të dëshmojë se ungjilli është i vërtetë. Por e drejta për të pasur shoqërinë e vazhdueshme të Frymës së Shenjtë, kurdo që dikush është i denjë, është një dhuratë që mund të merret vetëm me anë të vënies së duarve nga një mbajtës i Priftërisë Melkizedeke pas pagëzimit të autorizuar në Kishën e vërtetë të Jezu Krishtit.

Jezusi na mësoi se të gjitha mëkatet mund të falen përveç blasfemisë kundër Frymës së Shenjtë (Mt. 12:31–32; Mr. 3:28–29; Llu. 12:10; Heb. 6:4–8; DeB 76:34–35).

Shpirti bën që njerëzit të ecin sipas statuteve të Perëndisë, **Eze.** 36:27. Apostujt u porositën të pagëzojnë në emër të Atit, të Birit dhe të Frymës së Shenjtë, **Mt.** 28:19. Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë çdo gjë, **Gjo.** 14:26. Njerëzit e shenjtë folën si të shtyrë nga Fryma e Shenjtë, **2 Pj.** 1:21. Nefi u udhëhoq nga Shpirti, **1 Ne.** 4:6. Misteret e Perëndisë do t'u shpalosen nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, **1 Ne.** 10:17–19. Fryma e Shenjtë ju tregon të gjitha gjërat që duhet të bëni, **2 Ne.** 32:5. Nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, ju mund të dini të vërtetën e të gjitha gjërave, **Moro.** 10:5. Fryma e Shenjtë do të të thotë në mendjen tënde dhe në zemrën tënde, **DeB** 8:2. Shpirti të drejton për të bërë mirë, **DeB** 11:12. Fryma e Shenjtë i di të gjitha gjërat, **DeB** 35:19. Fryma e Shenjtë na mëson gjërat paqësore të mbretërisë, **DeB** 36:2 (DeB 39:6). Nëse nuk e merrni Shpirtin, ju s'duhet të jepni mësim, **DeB** 42:14. Fryma e Shenjtë jep dëshmi për Atin dhe Birin, **DeB** 42:17 (1 Kor. 12:3; 3 Ne. 11:32, 35–36). Disave u jepet me anë të Frymës së Shenjtë të dinë se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë, **DeB** 46:13. Çfarëdo që ata do të flasin kur nxiten nga Fryma e Shenjtë, do të jetë shkrim i shenjtë, **DeB** 68:4. Fryma e Shenjtë do të derdhet për të dhënë dëshmi për të gjitha gjërat që ju do të thoni, **DeB** 100:8. Fryma e Shenjtë do të jetë shoqëruesi yt i vazhdueshëm, **DeB** 121:45–46.

FRYMËZIM, FRYMËZOJ. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë; Zbulesë

Udhëheqje hyjnore e dhënë njeriut nga Perëndia. Frymëzimi shpesh vjen me anë të Shpirtit në mënyra të ndryshme tek mendja ose zemra e një njeriu.

Pas zjarrit erdhi një zë i vogël, i qetë, **1 Mbr.** 19:12. Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha gjërat, **Gjo.** 14:26. Shpirti i së vërtetës do t'ju prijë në çdo të vërtetë, **Gjo.** 16:13. Unë u udhëhoqa nga Shpirti, duke mos ditur më parë gjërat që duhej të bëja, **1 Ne.** 4:6. Zëri i Zotit erdhi në mendjen time, **Enosi** 1:10. Çdo gjë që fton dhe nxit për të bërë mirë, frymëzohet nga Perëndia, **Moro.** 7:13–16. A nuk i fola paqe mendjes tënde? **DeB** 6:23. Unë do të të them në mendjen tënde dhe në zemrën tënde, **DeB** 8:2. Shpirti im do të ndriçojë mendjen tënde, që do ta mbushë shpirtin tënd me gëzim, **DeB** 11:13. Do të të jepet në atë çast se çfarë duhet të thuash e të shkruash, **DeB** 24:6 (DeB 84:85). Zëri i vogël, i qetë, që pëshpërit përmes gjithë gjërave e i depërton ato, **DeB** 85:6.

FRYTE TË PARA

Të korrat e para të mbledhura në një stinë. Në kohët e Dhjatës së Vjetër ato i ofroheshin Zotit (Lev. 23:9–20). Ata që e pranojnë ungjillin dhe durojnë deri në fund me besnikëri, në mënyrë simbolike, janë frytet e para, sepse i përkasin Perëndisë.

Ata që e ndjekin Qengjin kudo që shkon ai, janë frytet e para për Perëndinë, **Zbu.** 14:4. Ata që do të zbresin të parët me Krishtin, janë frytet e para, **DeB** 88:98.

FUND I BOTËS. *Shih* Botë—Fund i botës

FUQI. *Shih* Autoritet; Priftëri

Aftësia për të bërë diçka. Të kesh fuqi mbi dikë ose diçka do të thotë të kesh aftësinë për të kontrolluar dhe për të urdhëruar atë njeri ose atë send. Në shkrimet e shenjta, fuqia shpesh lidhet me fuqinë e Perëndisë ose me fuqinë e qiellit. Shpesh lidhet ngushtë me autoritetin e priftërisë, që është leja ose e drejta të veprosh për Perëndinë.

Për këtë arsye të kam ngritur lart, për të treguar në ty fuqinë time, **Eks.** 9:16. Perëndia është forca dhe fuqia ime, **2 Sam.** 22:33. Mos refuzo të mirën kur është në fuqinë e dorës tënde për ta bërë, **Fja.** 3:27. Me të vërtetë unë jam plot fuqi nëpërmjet shpirtit të Zotit, **Mik.** 3:8. Mua më është dhënë çdo fuqi në qiell dhe në tokë, **Mt.** 28:18. Ata habiteshin me doktrinën e tij, sepse fjala e tij ishte me fuqi, **Llu.** 4:32. Qëndroni në qytet derisa të visheni me pushtet nga lart, **Llu.** 24:49. Të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, **Gjo.** 1:12 (DeB 11:30). Ju do të merrni fuqi, kur Fryma e Shenjtë të vijë mbi ju, **Vep.** 1:8. Nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë, **Rom.** 13:1. Ju jeni ruajtur nga fuqia e Perëndisë me anë të besimit për shpëtimin, **1 Pj.** 1:3–5. Unë jam i mbushur me fuqinë e Perëndisë, **1 Ne.** 17:48. Më është shfaqur nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, **Jakobi** 7:12. Një njeri mund të ketë fuqi të madhe të dhënë nga Perëndia, **Mosia** 8:16. Ata dhanë mësim me fuqinë dhe autoritetin e Perëndisë, **Alma** 17:2–3. Nefi shërbeu me fuqi dhe me autoritet të madh, **3 Ne.** 7:15–20 (3 Ne. 11:19–22). Edhe pse një njeri mund të ketë fuqi për të bërë vepra të fuqishme, nëse mburret me forcën e tij, ai duhet të bjerë, **DeB** 3:4. Fuqia për të bërë mirë është në çdo njeri, **DeB** 58:27–28. Në ordinancat e Priftërisë Melkizedeke shfaqet fuqia e perëndishmërisë, **DeB** 84:19–22. Të drejtat e priftërisë lidhen në mënyrë të pandashme me fuqitë e qiellit, **DeB** 121:34–36. Unë do të të udhëheq nëpërmjet dorës sime dhe fuqia ime do të jetë mbi ty, **Abr.** 1:18.

FUSHË. *Shih gjithashtu* Botë; Vresht i Zotit

Në shkrimet e shenjta, një sipërfaqe e hapur toke e përdorur për kultivim ose kullotë. Shpesh ajo simbolizon botën dhe njerëzit e saj.

Fusha është bota, **Mt.** 13:38. Mbretëria e qiellit i ngjan një thesari të fshehur në një arë, **Mt.** 13:44. Pashë një fushë të gjerë dhe të madhe, **1 Ne.** 8:9, 20. Fusha qe gati, **Alma** 26:5. Fusha është e bardhë gati për t'u korrur, **DeB** 4:4 (DeB 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Fusha ishte bota, **DeB** 86:1–2. Unë do t'i krahasoj këto mbretëri me një njeri që kishte një fushë, **DeB** 88:51.

FYEJ

Të thyesh një ligj hyjnor, të mëkatosh ose të shkaktosh shqetësim ose dëmtim; gjithashtu të mos kënaqësh ose të mërzitësh.

Një vëlla i fyer është më vështirë të fitohet se një qytet i fortë, **Fja.** 18:19. Në qoftë se syri yt i djathtë të fyen, flake larg teje, **Mt.** 5:29. Ai që do të fyejë një prej këtyre të vegjëlve që besojnë tek unë, do të jetë më mirë të mbytet në det, **Mt.** 18:6 (DeB 121:19–22). Nëse vëllai yt ose motra jote të fyen dhe rrëfen, duhet të pajtohesh, **DeB** 42:88. Në asgjë nuk e fyen njeriu Perëndinë, përveç atyre që nuk e pohojnë dorën e tij dhe nuk u binden urdhërimeve të tij, **DeB** 59:21.

GABRIEL. *Shih gjithashtu* Engjëj; Maria, nënë e Jezusit; Noe, patriark i Biblës

Një engjëll që iu dërgua Danielit (Dan. 8:16; 9:21), Zakarias (Llu. 1:11–19; DeB 27:7), Maries (Llu. 1:26–38) dhe të tjerëve (DeB 128:21). Profeti Joseph Smith tregoi që Gabrieli është profeti Noe në Dhjatën e Vjetër.

GAD, BIR I JAKOBIT. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Jakobit dhe i Zilpahut (Zan. 30:10–11). Pasardhësit e tij u bënë një fis i Izraelit.

Fisi i Gadit: Për bekimit e Jakobit për birin e tij Gadin, shih Zan. 49:19. Për bekimin e Moisiut për fisin e Gadit, shih Ligji i Përtërirë 33:20–21. Sipas këtyre bekimeve, pasardhësit e Gadit do të ishin një racë që e pëlqente luftën. Tokat që iu paracaktuan atyre në tokën e Kanaanit ishin në lindje të lumit Jordan dhe përmbanin toka të mira kullote me ujë të bollshëm.

GAD SHIKUESI. *Shih gjithashtu* Shkrime të Shenjta—Shkrime të Shenjta të humbura

Një profet dhe mik e këshilltar besnik i Davidit në Dhjatën e Vjetër (1 Sam. 22:5; 2 Sam. 24:11–19). Ai shkroi një libër për veprat e Davidit, i cili është bërë një shkrim i shenjtë i humbur (1 Kro. 29:29).

GALATAS(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Një libër në Dhjatën e Re. Fillimisht ajo ishte një letër që apostulli Pal u shkroi shenjtorëve që jetonin në të gjithë Galatinë. Tema e kësaj letre të tij është se liria e vërtetë mund të gjendet vetëm në të jetuarin e ungjillit të Jezu Krishtit. Në qoftë se shenjtorët u përshtateshin mësimeve të të krishterëve judeas, të cilët ngulnin këmbë në respektimin e ligjit të Moisiut, ata do të kufizonin ose shkatërronin lirinë që kishin gjetur në Krishtin. Në letër Pali paraqiti qëndrimin e tij si apostull, shpjegoi doktrinën e drejtësisë nëpërmjet besimit dhe pohoi vlerën e një feje shpirtërore.

Në kapitujt 1 dhe 2, Pali shprehu hidhërim për lajmin që kishte marrë për braktisjen mes galatasve dhe shpjegoi qartë detyrën e tij mes apostujve. Kapitujt 3 dhe 4 diskutojnë doktrinat e besimit dhe të veprave. Kapitujt 5 dhe 6 përmbajnë një predikim mbi rezultatet praktike të doktrinës së besimit.

GALILE

Në kohët e lashta dhe moderne, krahina më veriore e Izraelit, në perëndim të lumit Jordan dhe të detit të Galilesë. Galilea është rreth nëntëdhjetë e shtatë kilometra e gjatë dhe dyzet e tetë kilometra e gjerë. Në lashtësi, ajo përmbante pjesë të tokës më të mirë dhe qytetet më të populluara të Izraelit. Rrugë të rëndësishme që të çonin në Damask, Egjipt dhe në Izraelin lindor kalonin përmes Galilesë. Klima e saj e shkëlqyer dhe toka pjellore prodhonte prodhime të bollshme ullinjsh, gruri, elbi dhe rrushi. Anijet peshkuese në detin e Galilesë siguronin tregti të madhe eksportuese dhe ishin burim i madh pasurie. Shpëtimtari kaloi shumë nga koha e tij në Galile.

Një dritë e madhe do të ngrihet në Galile, **Isa.** 9:1–3 (2 Ne. 19:1–3). Jezusi shkonte kudo nëpër Galile duke predikuar, duke i mësuar dhe duke i shëruar, **Mt.** 4:23. Pasi Jezusi u ringjall, ai u shfaq në Galile, **Mr.** 14:28 (Gjo. 21:1–14). Fama e Jezusit u përhap në mbarë Galilenë, **Llu.** 4:14. Jezusi i filloi mrekullitë e tij në Kanë të Galilesë, **Gjo.** 2:11.

Deti i Galilesë: Deti i Galilesë ndodhet në Izraelin verior. Quhej gjithashtu deti i Kinerethit në Dhjatën e Vjetër dhe liqeni i Gjenezaretit ose Tiberiadës në Dhjatën e Re. Jezusi i bëri disa prej predikimeve atje (Mt. 13:2). Deti ka formën e një dardhe, 20 km i gjatë dhe 12 km i gjerë në gjerësinë e tij më të madhe. Shtrihet 207 m nën nivelin e detit, gjë që shkakton që ajri rrethues të jetë tepër i nxehtë. Ajri i ftohtë që zbret me furi nga kodrat dhe takohet me ajrin e nxehtë mbi ujë, shpesh prodhon stuhi të papritura (Llu. 8:22–24).

GAMALIEL. *Shih gjithashtu* Farisenj

Një farise i mirënjohur në Dhjatën e Re, i cili e njihte ligjin judeas dhe ua mësonte atë. Apostulli Pal ishte një nga studentët e tij (Vep. 22:3). Ai kishte shumë ndikim në sinedër (Vep. 5:34–40).

GËNJIM. *Shih gjithashtu* Mashtroj, mashtrim; Ndershëm (i), ndershmëri; Shpifje

Çdo njoftim i një gënjeshtre ose diçkaje jo të vërtetë me qëllim mashtrimi.

Nuk do të vidhni, nuk do të gënjeni dhe nuk do të mashtroni njëri-tjetrin, **Lev.** 19:11. Urrej dhe s'e shoh dot me sy gënjeshtrën, **Psa.** 119:163. Buzët gënjeshtare janë të neveritshme për Zotin, **Fja.** 12:22. Ata janë populli im, që nuk do të gënjejnë, **Isa.** 63:8. Djalli është gënjeshtar dhe ati i gënjeshtrave, **Gjo.** 8:44 (2 Ne. 2:18; Eth. 8:25; Mois. 4:4). Ti nuk ke gënjyer njerëzit, por Perëndinë, **Vep.** 5:4 (Alma 12:3). Po të thotë dikush, unë e dua Perëndinë, dhe urren vëllanë e vet, është gënjeshtar, **1 Gjo.** 4:20. Të gjithë gënjeshtarët kanë pjesë në vdekjen e dytë, **Zbu.** 21:8 (DeB 63:17). Mjerë gënjeshtari, pasi ai do të flaket në ferr, **2 Ne.** 9:34. Shumë do të mësojnë doktrina të rreme, duke thënë: gënjeni pak dhe nuk ka gjë të keqe në të, **2 Ne.** 28:8–9 (DeB 10:25). A e imagjinoni se mund ta gënjeni Zotin? **Alma** 5:17. Ti je një Perëndi i së vërtetës dhe nuk mund të gënjesh, **Eth.** 3:12 (Num. 23:19; 1 Sam. 15:29; Tit. 1:2; Heb. 6:18; Enosi 1:6). Ai që gënjen dhe nuk pendohet, duhet të dëbohet, **DeB** 42:21. Gënjeshtarët trashëgojnë lavdinë telestiale, **DeB** 76:81, 103–106. Ne besojmë në të qenit të ndershëm, **NeB** 1:13.

GËZIM. *Shih gjithashtu* Bindje, bindur (i), bindem

Një gjendje lumturie e madhe që vjen nga të jetuarit e drejtë. Qëllimi i jetës së vdekshme për të gjithë njerëzit është të kenë gëzim (2 Ne. 2:22–25). Një gëzim i plotë do të vijë vetëm nëpërmjet Jezu Krishtit (Gjo. 15:11; DeB 93:33–34; 101:36).

Të përulurit gjithashtu do të rrisin gëzimin e tyre në Zotin, **Isa.** 29:19 (2 Ne. 27:30). Unë ju sjell lajme të mira të gëzimit të madh, **Llu.** 2:10. Gëzimin tuaj askush nuk do t'ua heqë, **Gjo.** 16:22. Fruti i Shpirtit është dashuri, gëzim, paqe, **Gal.** 5:22. Fruti i saj ma mbushi shpirtin tim me një gëzim jashtëzakonisht të madh, **1 Ne.** 8:12. Njerëzit janë që ata të mund të kenë gëzim, **2 Ne.** 2:25. Gëzimi i të drejtëve do të jetë i plotë përgjithnjë, **2 Ne.** 9:18. Ata mund të banojnë me Perëndinë në një gjendje lumturie të pafund, **Mosia** 2:41. Unë do të heq dorë nga çdo gjë që kam, që të mund të marr këtë gëzim të madh, **Alma** 22:15. Ndoshta unë mund të jem një vegël në duart e Perëndisë, që të sjell disa shpirtra në pendim dhe ky është gëzimi im, **Alma** 29:9. Çfarë gëzimi dhe çfarë drite të mrekullueshme pashë, **Alma** 36:20. Shpirti im do ta mbushë shpirtin tënd me gëzim, **DeB** 11:13. Sa i madh do të jetë gëzimi juaj me të në mbretërinë e Atit tim, **DeB** 18:15–16. Në këtë botë gëzimi juaj nuk është i plotë, por në mua gëzimi juaj është i plotë, **DeB** 101:36. Në këtë jetë unë do të kem gëzim, **Mois.** 5:10–11.

GIDEON (DHJATA E VJETËR)

Një udhëheqës i cili e çliroi Izraelin prej madianitëve (Gjy. 6:11–40; 7–8).

GIDEON (LIBRI I MORMONIT)

Një udhëheqës besimtar nefit.

Ishte një burrë i fortë dhe armik i mbretit Noe, **Mosia** 19:4–8. U kështillua me mbretin Limhi, **Mosia** 20:17–22. Propozoi një plan për t'u arratisur nga skllavëria lamanite, **Mosia** 22:3–9. U vra nga Nehori, **Alma** 1:8–10.

GOG. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Magog

Një mbret i Magogut. Ezekieli profetizoi se Gogu do të pushtojë Izraelin në kohën e ardhjes së dytë të Zotit (Eze. 38–39). Një betejë tjetër, e quajtur beteja e Gogut dhe Magogut, do të ndodhë në fund të Mijëvjeçarit (Zbu. 20:7–9; DeB 88:111–116).

GOLGOTË. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Kryqëzim

Fjala *golgotë* do të thotë "kafkë" në

gjuhën aramike. Është emri i vendit ku u kryqëzua Krishti (Mt. 27:33; Mr. 15:22; Gjo. 19:17). Emri latin për këtë vend është Kalvar (Llu. 23:33).

GOLIATH. *Shih gjithashtu* David

Në Dhjatën e Vjetër, një gjigand filiste që sfidoi ushtritë e Izraelit. Davidi e pranoi sfidën e tij dhe e vrau atë me ndihmën e Zotit (1 Sam. 17).

GOMORË. *Shih gjithashtu* Sodomë

Në Dhjatën e Vjetër, një qytet i lig që u shkatërrua nga Zoti (Zan. 19:12–29).

GRINDJE. *Shih gjithashtu* Kryengritje

Zënie, debat dhe mosmarrëveshje. Grindja, veçanërisht ndërmjet anëtarëve të Kishës së Zotit ose ndërmjet anëtarëve të një familje, nuk është e kënaqshme për Zotin.

Nuk duhet të ketë mosmarrëveshje midis teje dhe meje, **Zan.** 13:8. Krenaria shkakton grindje, **Fja.** 13:10. Në qoftë se dikush ankohet kundër një tjetri, falni sikundër Krishti ju fali, **Kol.** 3:13. Shmangu nga diskutimet e marra dhe grindjet, **Tit.** 3:9. Zoti urdhëron që njerëzit nuk duhet të grinden me njëri-tjetrin, **2 Ne.** 26:32. Ju nuk do t'i lejoni fëmijët tuaj të zihen dhe të grinden me njëri-tjetrin, **Mosia** 4:14. Alma i urdhëroi që të mos ketë grindje mes anëtarëve të Kishës, **Mosia** 18:21. Satani përhap thashetheme dhe grindje, **Hel.** 16:22. Djalli është ati i grindjes dhe i nxit njerëzit të grinden me njëri-tjetrin, **3 Ne.** 11:29 (Mosia 23:15). Vendos ungjillin tim, që të mos ketë kaq shumë grindje, **DeB** 10:62–64. Ndaleni zënien me njëri-tjetrin, **DeB** 136:23.

GRUA. *Shih* Familje; Martesë, martoj

GRUA, GRA. *Shih gjithashtu* Njeri, njerëz

Një femër e rritur, bijë e Perëndisë. Termi *Grua* përdoret nganjëherë në shkrimet e shenjta si titull respekti (Gjo. 19:26; Alma 19:10).

Perëndia krijoi mashkullin e femrën, **Zan.** 1:27 (Mois. 2:27; 6:9; Abr. 4:27). Një grua e virtytshme është më e çmuar sesa margaritarët, **Fja.** 31:10'31. Gruaja është lavdia e burrit, **1 Kor.** 11:7. Gjithsesi në Zotin as burri s'është pa gruan, as gruaja pa burrin, **1 Kor.** 11:11. Gratë duhet të vishen me veshje të hijshme, **1 Tim.** 2:9–10. Unë, Zoti Perëndi, kënaqem në dëlirësinë e grave, **Jakobi** 2:28. Mëkatet e tua të janë falur dhe ti je një zonjë e zgjedhur, **DeB** 25. Gratë kanë të drejtë t'u kërkojnë bashkëshortëve për t'i mbajtur, **DeB** 83:2.

GURTHEMELI. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Guri kryesor që formon qoshen e themelit të një ndërtese. Jezu Krishti quhet gurthemeli kryesor (Ef. 2:20).

Guri që ndërtuesit e kishin hedhur, u bë guri i qoshes, **Psa.** 118:22 (Mt. 21:42–44; Mr. 12:10; Llu. 20:17; Vep. 4:10–12). Judenjtë hodhën poshtë gurin e themelit, **Jakobi** 4:15–17.

GUXIM, GUXIMTAR. *Shih gjithashtu* Besim; Frikë

Të mos kesh frikë, veçanërisht për të bërë atë që është e drejtë.

Jini të fortë dhe trima, **LiP.** 31:6 (Joz. 1:6–7). Jini shumë të vendosur për të zbatuar dhe bërë gjithçka që është shkruar, **Joz.** 23:6. Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike, **2 Tim.** 1:7. Zemra e tij mori guxim, kur dëgjoi, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Bijtë e Helamanit ishin jashtëzakonisht trima përsa i përket guximit, **Alma** 53:20–21. Nuk kisha parë kurrë guxim kaq të madh, **Alma** 56:45. Kurajo, vëllezër, dhe përpara drejt fitores, **DeB** 128:22.

GJAK. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Sakrificë; Shlyej, shlyerje

I parë nga izraelitët e lashtë dhe nga shumë kultura sot si vatra e jetës ose energjia jetësore e të gjithë mishit. Në kohët e Dhjatës së Vjetër, Zoti e ndaloi Izraelin të hante gjakun si ushqim (Lev 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Fuqia shlyese e një flijimi ishte në gjakun, sepse gjaku shihej si thelbësor

për jetën. Flijimi i kafshëve në Dhjatën e Vjetër ishte simbol i sakrificës së madhe të kryer më vonë nga Jezu Krishti (Lev 17:11; Mois. 5:5–7). Gjaku shlyes i Jezu Krishtit i pastron të penduarit nga mëkati (1 Gjo. 1:7).

Djersa e tij po i bëhej si pika të mëdha gjaku, **Llu.** 22:44. Ne shenjtërohemi nga derdhja e gjakut të Krishtit, **Heb.** 10:1–22. Gjaku doli nga çdo por, **Mosia** 3:7 (DeB 19:18). Gjaku i Zotit u derdh për heqjen e mëkateve, **DeB** 27:2. Jezusi solli një shlyerje të përsosur nëpërmjet derdhjes së gjakut të tij, **DeB** 76:69. Me anë të gjakut ju shenjtëroheni, **Mois.** 6:60.

GJALLËROJ. *Shih gjithashtu* Ringjallje

Të bësh të gjallë, të ringjallësh ose të ndryshosh një njeri që ai të mund të jetë në praninë e Perëndisë.

Perëndia na dha jetën së bashku me Krishtin, **Ef.** 2:4–5 (Kol. 2:6, 12–13). Krishti u vra në mish, por u ringjall nga Shpirti, **1 Pj.** 3:18 (DeB 138:7). Askush s' ka parë Perëndinë ndonjëherë në mish, përveçse i nxitur nga Shpirti, **DeB** 67:11. Shëlbimi është nëpërmjet atij që përshpejton gjithçka, **DeB** 88:16–17. Shenjtorët do të sillen në jetë dhe do të rrëmbehen lart për të takuar Krishtin, **DeB** 88:96. Adami mori jetë në njeriun e brendshëm, **Mois.** 6:65.

GJARPËR, I BRONXTË. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Moisi

Një gjarpër prej bronxi i bërë nga Moisiu sipas urdhërit të Perëndisë për të shëruar izraelitët që ishin kafshuar nga gjarpërinj flakërues (gjarpërinj helmues) në shkretëtirë (Num. 21:8–9). Ky gjarpër prej bronxi iu ngjit një shtylle dhe 'u ngrit që kushdo që do të shikonte në të, të mund të jetonte' (Alma 33:19–22). Zoti iu referua ngritjes së gjarprit në shkretëtirë si një simbol i ngritjes së tij në kryq (Gjo. 3:14–15). Zbulesa e ditëve të mëvonshme pohon rrëfimin e gjarpërinjve flakërues dhe sesi njerëzit u shëruan (1 Ne. 17:41; 2 Ne. 25:20; Hel. 8:14–15).

GJENDJE E DYTË. *Shih* Vdekshëm (i), vdekshmëri

GJENEALOGJI. *Shih gjithashtu* Familje; Libër i Kujtimit; Ordinanca—Ordinanca mëkëmbëse; Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim për të Vdekurit; Shpëtim; Shpëtim për të vdekurit

Një anal që gjurmon linjën e prejardhjes në një familje. Atje ku detyra të priftërisë ose bekime të caktuara kufizoheshin në një familje të veçantë, gjenealogjitë në shkrimet e shenjta ishin shumë të rëndësishme (Zan. 5; 10; 25; 46; 1 Kro. 1–9; Ezd. 2:61–62; Neh. 7:63–64; Mt. 1:1–17; Llu. 3:23–38; 1 Ne. 3:1–4; 5:14–19; Jar. 1:1–2). Në Kishën e rivendosur sot, anëtarë të Kishës vazhdojnë të gjurmojnë linjën e tyre familjare të prejardhjes, pjesërisht për të përcaktuar siç duhet paraardhësit e tyre të vdekur, kështu që ata të mund të kryejnë ordinanca shpëtuese për hir të paraardhësve të tyre. Këto ordinanca janë të vlefshme për ata persona të vdekur që e pranojnë ungjillin e Jezu Krishtit në botën e shpirtrave (DeB 127, 128).

GJETSEMAN. *Shih gjithashtu* Shlyej, shlyerje; Ullinj(ve), Mal i

Një kopsht për të cilin thuhet në Dhjatën e Re se ndodhej pranë Malit të Ullinjve. Në gjuhën aramaike, fjala Gjetseman do të thotë "presë ullinjsh". Jezusi shkoi në kopsht natën që Juda e tradhëtoi atë. Atje, në Gjetseman, ai u lut dhe vuajti për mëkatet e njerëzimit (Mt. 26:36, 39; Mr. 14:32; Gjo. 18:1; Alma 21:9; DeB 19:15–19).

GJITHËDIJSHËM (I). *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Tipari hyjnor i të paturit të gjithë diturisë (Mt. 6:8; 2 Ne. 2:24).

GJITHËFUQISHËM (I). *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Tipari hyjnor i të paturit të gjithë fuqisë (Zan. 18:14; Alma 26:35; DeB 19:1–3).

GJITHËPRANISHËM (I). *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Aftësia e Perëndisë për të qenë i pranishëm kudo nëpërmjet shpirtit të tij (Psa. 139:7–12; DeB 88:7–13, 41).

GJON, BIR I ZEBEDEUT. *Shih gjithashtu* Apostull; Priftëri Melkizedeke; Qenie të ngritura në qiell; Ungjijtë; Zbulesë e Gjonit

Njëri prej Dymbëdhjetë Apostujve në Dhjatën e Re, bir i Zebedeut dhe vëlla i Jakobit. Në fillim të jetës së tij ishte peshkatar (Mr. 1:17–20). Ai ndoshta është dishepulli i paemër i Gjon Pagëzorit, i përmendur në Gjoni 1:40. Më vonë ai mori një thirrje për të qenë dishepull i Jezu Krishtit (Mt. 4:21–22; Llu. 5:1–11). Shkroi Ungjillin e Gjonit, tri letra dhe librin e Zbulesës. Ishte njëri nga të tre që ishin me Zotin në ngritjen së vdekuri të bijës së Jairit (Mr. 5:35–42), në malin e Shpërfytyrimit (Mt. 17:1–9), dhe në Gjetseman (Mt. 26:36–46). Në shkrimet e tij ai i referohet vetvetes si dishepulli që Jezusi e donte (Gjo. 13:23; 21:20) dhe si "dishepulli tjetër" (Gjo. 20:2–8). Jezusi gjithashtu e quajti atë dhe vëllanë e tij Boanerges, "bij të bubullimës" (Mr. 3:17). Ka referime të shpeshta për të në rrëfimet e kryqëzimit dhe të ringjalljes (Llu. 22:8; Gjo. 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Gjoni mërgoi më vonë për në Patmos, ku ai shkroi librin e Zbulesës (Zbu. 1:9).

Gjoni përmendet shpesh në zbulesat e ditëve të mëvonshme (1 Ne. 14:18–27; 3 Ne. 28:6; Eth. 4:16; DeB 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Këto pjesë vërtetojnë analin biblik të Gjonit dhe gjithashtu na japin ide për madhështinë e tij dhe për rëndësinë e punës që Zoti i kishte dhënë atij të bënte në tokë në kohët e Dhjatës së Re dhe në ditët e fundit. Shkrimet e shenjta të ditëve të mëvonshme sqarojnë se Gjoni nuk vdiq, por u lejua të mbetej në tokë si një shërbëtor shërbyes, deri në kohën e ardhjes së dytë të Zotit (Gjo. 21:20–23; 3 Ne. 28:6–7; DeB 7).

Letrat e Gjonit: Megjithëse shkruesi i këtyre tri letrave nuk e përmend veten me emër, gjuha i ngjan kaq shumë asaj të Gjon Apostullit, saqë ai mendohet t'i ketë shkruar që të tria.

1 Gjoni 1 i këshillon shenjtorët të fitojnë shoqërim me Perëndinë. Kapitulli 2 thekson se shenjtorët e njohin Perëndinë me anë të bindjes dhe i udhëzon ata të mos e duan botën. Kapitulli 3 u bën thirrje të gjithëve të bëhen fëmijë të Perëndisë dhe të duan njëri-tjetrin. Kapitulli 4 shpjegon se Perëndia është dashuri dhe banon në ata që e duan atë. Kapitulli 5 shpjegon se shenjtorët linden nga Perëndia, nëpërmjet besimit në Krishtin.

2 Gjoni është i ngjashëm me 1 Gjonin. Aty Gjoni ngazëllehet për shkak të besnikërisë së fëmijëve të "zonjës së zgjedhur".

3 Gjoni përgëzon një njeri të quajtur Gaji për besnikërinë dhe ndihmën ndaj atyre që e duan të vërtetën.

Ungjilli i Gjonit: Në këtë libër të Dhjatës së Re, Gjon Apostulli dëshmoi që (1) Jezusi është Krishti ose Mesia, dhe (2) Jezusi është Biri i Perëndisë (Gjo. 20:31). Skenat nga jeta e Jezusit që ai përshkruan, janë zgjedhur dhe rregulluar me kujdes me këtë qëllim në mendje. Libri fillon me një deklaratë të gjendjes së Krishtit në ekzistencës para lindjes: ai ishte me Perëndinë, ai ishte Perëndi dhe ishte krijuesi i të gjitha gjërave. Ai u lind në mish si i Vetëmlinduri i Atit. Gjoni regjistron udhën e shërbesës së Jezusit, duke theksuar madhërishëm hyjninë e tij dhe ringjalljen e tij së vdekuri. Ai pohon qartë se Jezusi është Biri i Perëndisë, i dëshmuar prej mrekullish, prej dëshmitarësh, prej profetësh dhe prej zërit të vetë Krishtit. Gjoni na mëson duke vënë përballë dritën dhe errësirrën, të vërtetën dhe gabimin, të mirën dhe të keqen, Perëndinë dhe djallin. Ndoshta në asnjë anal tjetër nuk shpallet kaq qartësisht shenjtëria e Jezusit dhe mungesa e besimit të sundimtarëve judenj.

Gjoni shkroi kryesisht për shërbesën e Krishtit në Jude, veçanërisht javën e

fundit të shërbesës së tij të vdekshme, ndërsa Mateu, Marku dhe Lluka shkruan kryesisht për shërbesën e tij në Galile. Disa pjesë nga ky Ungjill janë sqaruar nga zbulesa e ditëve të mëvonshme (DeB 7 dhe DeB 88:138–141).

Për një përmbledhje të kapitujve, shih *Ungjijtë*.

Libri i Zbulesës: Shih Zbulesa e Gjonit

GJON PAGËZORI. *Shih gjithashtu* Elias; Priftëri Aarone

Biri i Zakarias dhe Elisabetës në Dhjatën e Re. Gjoni u dërgua për të përgatitur njerëzit të pranonin Mesian (Gjo. 1:19–27). Ai mbante çelësat e Priftërisë Aarone dhe pagëzoi Jezu Krishtin.

Isaia dhe të tjerë profetizuan për misionin e Gjonit, **Isa.** 40:3 (Mal. 3:1; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4). U fut në burg dhe i prenë kokën, **Mt.** 14:3–12 (Mr. 6:17–29). Gabrieli i shpalli Zakarias lindjen dhe shërbesën e Gjonit, **Llu.** 1:5–25. Jezusi u mësoi se Gjon Pagëzori ishte një profet i madh, **Llu.** 7:24–28. E njohu Jezusin si Birin e Perëndisë, **Gjo.** 1:29–34. Dishepujt e Gjonit u bënë dishepujt e Jezusit, **Gjo.** 1:25–29, 35–42 (Vep. 1:21–22). Nuk bëri mrekulli, **Gjo.** 10:41. Si qenie e ringjallur, u dërgua të shuguronte Joseph Smith-in dhe Oliver Cowdery-n në Priftërinë Aarone, **DeB** 13 (DeB 27:7–8; JS—H 1:68–72). U shugurua nga një engjëll kur ishte tetë ditë, **DeB** 84:28.

GJUHË

Fjalë, të shkruara ose të folura, të vendosura së bashku në modele të veçanta me qëllim që të komunikojnë informacion, mendime dhe ide. Mënyra si e përdorim gjuhën, tregon sesi ndihemi kundrejt Perëndisë dhe njerëzve të tjerë. Në ardhjen e dytë të Jezu Krishtit, Zoti do t'i japë tërë njerëzimit një gjuhë të kulluar (Sof. 3:8–9).

Tërë toka fliste të njëjtën gjuhë, **Zan.** 11:1. Zoti e ngatërroi gjuhën e të gjithë tokës, **Zan.** 11:4–9. Çdo njeri i dëgjoi ata të flisnin në gjuhën e tij, **Vep.** 2:1–6. Zoti u flet njerëzve sipas gjuhës së tyre, **2 Ne.** 31:3 (DeB 1:24). Beniamini u mësoi bijve të tij gjuhën e etërve të tij, që ata të mund të bëheshin njerëz që kuptonin, **Mosia** 1:2–5. Ai, gjuha e të cilit është e duruar dhe lartëson, është nga Perëndia, në qoftë se u bindet ordinancave të mia, **DeB** 52:16. Njihuni me gjuhët, të folurat e njerëzit, **DeB** 90:15. Adami dhe fëmijët e tij patën një gjuhë që ishte e kulluar dhe e pandotur, **Mois.** 6:5–6, 46. Perëndia i dha Enokut fuqi të madhe të folure, **Mois.** 7:13.

GJUHË. *Shih gjithashtu* Gjuhë(ve), dhuratë e

Një simbol për të folurin. Shenjtorët duhet t'i kontrollojnë gjuhët e tyre, me kuptimin që ata duhet të kontrollojnë të folurin e tyre. *Gjuha* gjithashtu i referohet gjuhëve të folura dhe njerëzve. Së fundi, çdo gju duhet të përkulet dhe çdo gjuhë t'i rrëfehet Perëndisë (Isa. 45:23; Rom. 14:11).

Mbaje gjuhën tënde larg së keqes, **Psa.** 34:13 (1 Pj. 3:10). Kush ruan gojën dhe gjuhën e tij mbron jetën e tij nga fatkeqesitë, **Fja.** 21:23. Në qoftë se dikush nuk i vë fre gojës së vet, feja e këtij është e kotë, **Jak.** 1:26. Në qoftë se dikush nuk fyen me fjalë, ai është një njeri i përsosur, **Jak.** 3:1–13. Ungjilli do t'i predikohet çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli, **Zbu.** 14:6–7 (2 Ne. 26:13; Mosia 3:13, 20; DeB 88:103; 112:1). Zoti u jep të gjitha kombeve, nga kombi dhe gjuha e tyre, për të mësuar fjalën e tij, **Alma** 29:8. Këto fletë do t'i shkojnë çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli, **Alma** 37:4. Fito fjalën time dhe atëherë gjuha jote do të zgjidhet, **DeB** 11:21. Çdo njeri do ta dëgjojë plotësinë e ungjillit në gjuhën e tij, **DeB** 90:11.

GJUHË(VE), DHURATË E. *Shih gjithashtu* Dhurata të Shpirtit; Gjuhë

Një dhuratë e Frymës së Shenjtë që lejon individë të frymëzuar të flasin, të kuptojnë ose interpretojnë gjuhë të

panjohura. Ne besojmë në dhuratën e gjuhëve (NeB 1:7).

Të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin gjuhë të tjera, **Vep.** 2:4. Ai që flet një gjuhë të panjohur nuk u flet njerëzve, por Perëndisë, **1 Kor.** 14:1–5, 27–28. Gjuhët janë një shenjë për ata që nuk besojnë, **1 Kor.** 14:22–28. Atëherë vjen pagëzimi i zjarrit dhe i Frymës së Shenjtë; dhe atëherë ju mund të flisni me gjuhën e engjëjve, **2 Ne.** 31:13–14. Amaleki i këshilloi të gjithë njerëzit të besojnë në dhuratën e të folurit me gjuhë, **Omni** 1:25. U jepet disave të flasin gjuhë; dhe një tjetri interpretimi i gjuhëve, **DeB** 46:24–25 (1 Kor. 12:10; Moro. 10:8, 15–16). Le të derdhet dhurata e gjuhëve, **DeB** 109:36.

GJUMË

Një gjendje pushimi në të cilën një person është joaktiv dhe i pandërgjegjshëm. Zoti i ka këshilluar shenjtorët e tij që të mos flenë më gjatë sesa është e nevojshme (DeB 88:124). Gjumi mund të jetë gjithashtu një simbol për vdekjen shpirtërore (1 Kor. 11:30; 2 Ne. 1:13) ose për vdekjen fizike (Morm. 9:13).

GJYKIM, I FUNDIT. *Shih gjithashtu* Dënoj, dënim; Gjykoj, gjykim; Jezu Krisht—Gjykatës

Gjykimi i fundit që do të ndodhë pas ringjalljes. Perëndia, nëpërmjet Jezu Krishtit, do të gjykojë çdo njeri për të përcaktuar lavdinë e përjetshme që ai do të marrë. Ky gjykim do të bazohet në bindjen e secilit person ndaj urdhërimeve të Perëndisë, duke përfshirë pranimin e sakrificës shlyese të Jezu Krishtit.

Ati ia ka dhënë gjithë gjykimin Birit, **Gjo.** 5:22. Ne do të dalim përpara fronit të gjykimit të Krishtit, **Rom.** 14:10. Të vdekurit u gjykuan në bazë të atyre gjërave që ishin shkruar, **Zbu.** 20:12 (DeB 128:6–7). Për të gjitha veprimet e tua, do të sillesh në gjykim, **1 Ne.** 10:20. Dymbëdhjetë Apostujt dhe dymbëdhjetë dishepujt nefitë do të gjykojnë Izraelin, **1 Ne.** 12:9 (DeB 29:12). Të gjithë duhet të dalin para fronit të gjykimit të të Shenjtit, **2 Ne.** 9:15. Përgatitni shpirtrat tuaja për atë ditë të lavdishme, **2 Ne.** 9:46. A mund ta imagjinoni veten para gjyqit të Perëndisë? **Alma** 5:17–25. Jezu Krishti do të qëndrojë për të gjykuar botën, **3 Ne.** 27:16. Zoti do të zbresë me një mallkim për gjykimin e të paperëndishmëve, **DeB** 133:2.

GJYKOJ, GJYKIM. *Shih gjithashtu* Dënoj, dënim; Gjykim, i fundit; Jezu Krisht—Gjykatës

Të vlerësosh sjelljen në lidhje me parimet e ungjillit, të vendosësh, të dallosh të mirën nga e liga.

Moisiu u ul për të gjykuar popullin, **Eks.** 18:13. Me drejtësi do të gjykosh të afërmin tënd, **Lev.** 19:15. Mos gjykoni, që të mos gjykoheni, **Mt.** 7:1 (PJS, Mt. 7:1–2; Llu. 6:37; 3 Ne. 14:1). Të gjithë ata që kanë mëkatuar në ligjin do të gjykohen me anë të ligjit, **Rom.** 2:12. Shenjtorët do të gjykojnë botën, **1 Kor.** 6:2–3. Biri i Perëndisë së përjetshëm u gjykua nga bota, **1 Ne.** 11:32. Dymbëdhjetë apostujt e Qengjit do të gjykojnë dymbëdhjetë fiset e Izraelit, **1 Ne.** 12:9 (DeB 29:12). Vdekja, ferri, djalli dhe të gjithë ata që janë kapur prej tyre, duhet të gjykohen, **2 Ne.** 28:23 (1 Ne. 15:33). Në qoftë se ju e gjykoni njeriun që ofron lutjen e tij tek ju për pasurinë tuaj, aq më i drejtë do të jetë dënimi juaj për mbajtjen e pasurisë tuaj, **Mosia** 4:22. Njerëzit do të gjykohen sipas veprave të tyre, **Alma** 41:3. Gjyko drejt dhe do të të rivendoset përsëri drejtësia, **Alma** 41:14. Nga librat që do të shkruhen, do të gjykohet bota, **3 Ne.** 27:23–26 (Zbu. 20:12). Mbetja e këtij populli do të gjykohet nga të Dymbëdhjetët që zgjodhi Jezusi në këtë tokë, **Morm.** 3:18–20. Mormoni shpjegoi mënyrën për të gjykuar të mirën nga e liga, **Moro.** 7:14–18. Vëre besimin tënd në atë Shpirt që drejton për të gjykuar me drejtësi, **DeB** 11:12. Ju duhet të thoni në zemrat tuaja—Perëndia duhet të gjykojë midis meje dhe teje, **DeB**

64:11. Kisha e Zotit do të gjykojë kombet, **DeB** 64:37–38. Biri vizitoi shpirtrat në burg që ata të mund të gjykohen sipas njerëzve në mish, **DeB** 76:73 (1 Pj. 4:6). Një peshkop do të jetë një gjykatës i përbashkët, **DeB** 107:72–74. Zoti do t'i gjykojë të gjithë njerëzit sipas punëve të tyre, sipas dëshirës së zemrave të tyre, **DeB** 137:9.

GJYQTARË(VE), LIBRI I

Një libër në Dhjatën e Vjetër. Libri i Gjyqtarëve flet për izraelitët nga vdekja e Jozueut deri në lindjen e Samuelit.

Kapitujt 1–3 janë një parathënie për të gjithë librin e Gjyqtarëve. Ato shpjegojnë se, ngaqë izraelitët nuk i shporën armiqtë e tyre (Gjy. 1:16–35), ata duhet të vuanin pasojat: humbjen e besimit, martesa me jobesimtarët dhe idhujtari. Kapitujt 3–5 janë përvoja e Deborës dhe Barakut, të cilët e shpëtuan Izraelin prej kanaanitëve. Kapitujt 6–8 janë përvojat besimnxitëse të Gideonit, të cilin Zoti e bekoi për të shpëtuar Izraelin prej madianitëve. Në kapitujt 9–12 burra të ndryshëm shërbejnë si gjyqtarë në Izrael, kryesisht në braktisje të besimit dhe nën shtypje. Kapitujt 13–16 tregojnë ngritjen dhe rënien e gjyqtarit të fundit, Samsonit. Kapitujt përfundimtarë, 17–21, mund të përshkruhen si një shtojcë që zbulon thellësitë e mëkateve të Izraelit.

HABAKUK

Një profet i Dhjatës së Vjetër në Jude i cili foli për paudhësinë e njerëzve, ka mundësi gjatë mbretërimit të Jehoiakinit (600 para K.).

Libri i Habakukut: Kapitulli 1 është një diskutim midis Zotit dhe profetit të tij, e ngjashme me ato në Jeremia 12 dhe DeB 121. Habakuku shqetësohej që të ligjtë dukej se po përparonin. Në kapitullin 2 Zoti e këshilloi Habakukun të ishte i durueshëm—të drejtët duhet të mësojnë të jetojnë me anë të besimit. Kapitulli 3 shënon lutjen e Habakukut në të cilën ai bën të njohur drejtësinë e Perëndisë.

HAGAI

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili profetizoi në Jeruzalem rreth vitit 520 para K., menjëherë pasi judeasit u kthyen nga mërgimi i tyre në Babiloni (Esd. 5:1; 6:14). Ai foli për rindërtimin e tempullit të Zotit në Jeruzalem dhe e qortoi popullin, që ai nuk ishte përfunduar. Ai gjithashtu shkroi për tempullin e mijëvjeçarit dhe mbretërimin e Shpëtimtarit.

Libri i Hagait: Në kapitullin 1 Zoti qortoi njerëzit që jetonin në shtëpitë e tyre të përfunduara, ndërsa tempulli mbetej i pandërtuar. Kapitulli 2 shënon profecinë e Hagait se Zoti do të japë paqe në tempullin e tij.

HAGAR. *Shih gjithashtu* Abraham; Ishmael, bir i Abrahamit

Në Dhjatën e Vjetër, shërbëtorja egjiptase e Sarës. Ajo u bë një grua e Abrahamit dhe nëna e Ishmaelit (Zan. 16:1–16; 25:12; DeB 132:34, 65). Zoti i premtoi Hagarit se një komb i madh do të rridhte prej birit të saj (Zan. 21:9–21).

HAGOTH

Një nefit ndërtues anijesh në Librin e Mormonit (Alma 63:5–7).

HAJDUTË TË GADIANTONIT. *Shih gjithashtu* Lidhje të fshehta

Në Librin e Mormonit, një bandë hajdutësh e themeluar nga një nefit i lig që quhej Gadianton. Organizata e tyre bazohej në fshehtësi dhe betime satanike.

Gadiantoni shkaktoi shkatërrimin e kombit nefit, **Hel.** 2:12–13. Djalli i dha Gadiantonit betime dhe besëlidhje të fshehta, **Hel.** 6:16–32. Lidhjet e fshehta shkaktuan shkatërrimin e kombit jaredit, **Eth.** 8:15–26.

HAKMARRJE. *Shih gjithashtu* Armiqësi

Shpagim për një dëmtim ose fyerje.

Perëndia juaj do të vijë me hakmarrje, **Isa.** 35:4. Mua më përket hakmarrja; unë kam për të shpaguar, **Rom.** 12:19

(Morm. 3:15; 8:20). Shpata e hakmarrjes varet mbi ju, **Morm.** 8:40–41. Unë do të marr hak mbi të ligjtë, pasi ata nuk do të pendohen, **DeB** 29:17. Shpëtimtari erdhi në ditët e ligësisë dhe të hakmarrjes, **Mois.** 7:45–46.

HAM. *Shih gjithashtu* Noe, patriark i Biblës

Në Dhjatën e Vjetër, biri i tretë i Noeut (Zan. 5:32; 6:10; Mois. 8:12, 27).

Noeu, bijtë e tij dhe familjet e tyre hynë në arkë, **Zan.** 7:13. Kanaani, biri i Hamit, u mallkua, **Zan.** 9:18–25. Qeverisja e Hamit ishte patriarkale dhe u bekua lidhur me gjërat e tokës dhe me urtësi, por jo përsa i përket priftërisë, **Abr.** 1:21–27. Gruaja e Hamit, Egiptusi, ishte pasardhëse e Kainit; bijtë e bijës së tyre, Egiptusit, u vendosën në Egjipt, **Abr.** 1:23, 25 (Psa. 105:23; 106:21–22).

HARRIS, MARTIN. *Shih gjithashtu* Dëshmitarë të Librit të Mormonit

Një nga Tre Dëshmitarët për origjinën hyjnore dhe vërtetësinë e Librit të Mormonit. Ai ndihmoi financiarisht Joseph Smith-in dhe Kishën. Zoti i kërkoi Martin Harris-it ta shiste pasurinë e tij dhe t'i jepte fondet e tij për të paguar për botimin e Librit të Mormonit (DeB 19:26–27, 34–35); të ishte një shembull për Kishën (DeB 58:35); dhe të ndihmonte të paguheshin shpenzimet e shërbesës (DeB 104:26).

Martin Harris-i u shkishërua nga Kisha, por më vonë u rikthye në anëtarësi të plotë. Deri në fund të jetës së tij, ai dha dëshmi se pa engjëllin Moroni dhe fletët e arta prej të cilave Joseph Smith-i përktheu Librin e Mormonit.

HEBRAISHT. *Shih gjithashtu* Izrael

Një gjuhë semitike e folur nga fëmijët e Izraelit.

Hebraishtja flitej nga izraelitët deri në kthimin e tyre nga robëria babilonase, kohë në të cilën gjuha aramike u bë gjuha e të folurit të përditshëm. Gjatë kohës së Jezusit, hebraishtja ishte gjuha e njerëzve të mësuar, e njerëzve të ligjit dhe e literaturës fetare.

HEBRENJ(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Një libër në Dhjatën e Re. Pali ua shkroi këtë letër anëtarëve judeas të Kishës për t'i bindur ata që pjesë domethënëse të ligjit të Moisiut ishin plotësuar në Krishtin dhe që ligji më i lartë i ungjillit të Krishtit e kishte zëvendësuar atë. Kur Pali u kthye në Jeruzalem në fund të misionit të tij të tretë (rreth vitit 60 para K.), ai pa se shumë anëtarë judeas të Kishës ende ishin të zotuar ndaj ligjit të Moisiut (Vep. 21:20). Kjo ishte të paktën dhjetë vjet pasi një konferencë e Kishës në Jeruzalem kishte vendosur që ordinanca të caktuara të ligjit të Moisiut nuk ishin të nevojshme për shpëtimin e të krishterëve johebrenj. Siç duket, pak pas saj, Pali u shkroi hebrenjve për t'iu treguar atyre me anë të shkrimeve të tyre të shenjta dhe me anë të arsyes së shëndoshë përse nuk duhej ta praktikonin më ligjin e Moisiut.

Kapitujt 1 dhe 2 shpjegojnë se Jezusi është më i madh se engjëjt. Kapitujt 3–7 krahasojnë Jezusin me Moisiun dhe me ligjin e Moisiut, dhe dëshmojnë se ai është më i madh se ata të dy. Ata gjithashtu na mësojnë se Priftëria Melkizedeke është më e lartë se ajo Aarone. Kapitujt 8–9 përshkruajnë sesi ordinancat e ligjit të Moisiut i përgatitën njerëzit për shërbesën e Krishtit dhe sesi Krishti është ndërmjetësi i besëlidhjes së re (Alma 37:38–45; DeB 84:21–24). Kapitulli 10 është një nxitje për zell dhe besnikëri. Kapitulli 11 është një diskutim mbi besimin. Kapitulli 12 jep këshillime dhe përshëndetje. Kapitulli 13 paraqet natyrën e nderuar të martesës dhe rëndësinë e bindjes.

HEBRON

Një qytet i lashtë i Judesë, tridhjetë e dy kilometra në jug të Jeruzalemit. Ishte vendi i varrosjes së Abrahamit dhe familjes së tij (Zan. 49:29–32).

Ishte kryeqyteti i Davidit gjatë pjesës së hershme të mbretërimit të tij (2 Sam. 5:3–5).

HELAMAN, BIJ TË. *Shih gjithashtu* Anti-Nefi-Lehitë; Helaman, bir i Almës

Në Librin e Mormonit, bijtë e lamanitëve të kthyer në besim, të njohur si amonitët, të cilët u bënë luftëtarë nën drejtimin e Helamanit (Alma 53:16–22).

Helamani i konsideroi ata të denjë të quheshin bijtë e tij, **Alma** 56:10. Nënat e tyre i kishin mësuar të mos dyshonin në aftësinë e Perëndisë për t'i shpëtuar, **Alma** 56:47. Ata i mundën lamanitët dhe u ruajtën nëpërmjet besimit të tyre, aq sa asnjë s'u vra, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

HELAMAN, BIR I ALMËS. *Shih gjithashtu* Alma, bir i Almës; Anti-Nefi-Lehitë; Helaman, bij të

Në Librin e Mormonit, biri më i madh i Almës, birit të Almës (Alma 31:7). Helamani ishte një profet dhe udhëheqës ushtarak.

Alma i besoi birit të vet, Helamanit, analet e popullit të tij dhe fletët e jareditëve, **Alma** 37:1–2, 21. Alma e urdhëroi Helamanin të vazhdonte të shkruante historinë e popullit të tij, **Alma** 45–62. Helamani ringriti Kishën, **Alma** 45:22–23. Dymijë luftëtarë të rinj amonitë dëshiruan që Helamani të bëhej udhëheqës i tyre, **Alma** 53:19, 22. Helamani dhe amonitët e tij të rinj u ndeshën me lamanitët dhe u ruajtën nëpërmjet besimit, **Alma** 57:19–27.

HELAMAN, BIR I HELAMANIT

Një profet dhe mbajtës analesh në Librin e Mormonit, i cili mësoi popullin nefit. Ai ishte nipi i Alma të Riut dhe ati i Nefit të cilit iu dha pushtet mbi të gjithë elementët (Hel. 5–10). Me birin e tij Nefin, Helamani shkroi librin e Helamanit.

Libri i Helamanit: Kapitujt 1–2 përshkruajnë një kohë shqetësimi të madh politik. Kapitujt 3–4 shënojnë se Helamani dhe Moroniha, kryekapiteni i ushtrive nefite, më së fundi ishin në gjendje të arrinin paqe për një kohë. Megjithatë, pavarësisht nga udhëheqja e këtyre burrave të mirë, njerëzit u bënë gjithnjë e më të ligj. Në kapitujt 5–6 Nefi hoqi dorë nga froni i gjykimit, ashtu siç kishte bërë gjyshi i tij Alma, për të mësuar popullin. Për një kohë njerëzit u penduan. Në kapitujt 6–12, megjithatë, kombi nefit u bë i lig. Kapitujt përfundimtarë, 13–16, përmbajnë rrëfimin e jashtëzakonshëm të një profeti të quajtur Samuel Lamaniti, i cili parashikoi lindjen dhe kryqëzimin e Shpëtimtarit dhe shenjat që do t'i shënonin ato ngjarje.

HELAMAN, BIR I MBRETIT BENIAMIN. *Shih gjithashtu* Beniamin, atë i Mosias

Në Librin e Mormonit, njëri prej tre bijve të mbretit Beniamin (Mosia 1:2–8).

HEQJE E MËKATEVE. *Shih gjithashtu* Fal; Jezu Krisht; Pendohem, pendim; Shlyej, shlyerje

Falje për keqbërje bazuar në kushtin e pendimit. Heqja e mëkateve bëhet e mundur nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit. Një njeri fiton heqje të mëkateve të tij nëse ka besim në Krishtin, pendohet për mëkatet e tij, merr ordinancat e pagëzimit dhe të vënies së duarve për dhuratën e Frymës së Shenjtë dhe u bindet urdhërimeve të Perëndisë (NeB 1:3–4).

Edhe sikur mëkatet tuaj të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora, **Isa.** 1:16–18. Ky është gjaku im, i cili është derdhur për shumë për heqjen e mëkateve, **Mt.** 26:28 (Heb. 9:22–28; DeB 27:2). Pendohuni dhe pagëzohuni për heqjen e mëkateve, **Vep.** 2:38 (Llu. 3:3; DeB 107:20). Kushdo që beson në Jezusin, merr heqje të mëkateve, **Vep.** 10:43 (Mosia 3:13). Krishti është burimi ku ata mund të kërkojnë heqje të mëkateve, **2 Ne.** 25:26. Për të ruajtur heqjen e mëkateve tuaja, ne duhet të

kujdesemi për të varfrit dhe nevojtarët, **Mosia** 4:11–12, 26. Kushdo që pendohet, do të ketë të drejtë për mëshirë, në një heqje të mëkateve të tij, **Alma** 12:34. Plotësimi i urdhërimeve sjell heqjen e mëkateve, **Moro.** 8:25. Priftëria Aarone mban çelësat e pagëzimit me zhytje për heqjen e mëkateve, **DeB** 13:1 (DeB 84:64, 74; NeB 1:4). Unë, Zoti, nuk i kujtoj më mëkatet e tyre, **DeB** 58:42–43 (Eze. 18:21–22). Këtyre iu mësua pagëzimi mëkëmbës për heqjen e mëkateve, **DeB** 138:33.

HEROD

Një familje sundimtarësh në Jude rreth kohës së Jezu Krishtit. Ata ishin figura të rëndësishme në shumë ngjarje të Dhjatës së Re. Shih hartën shoqëruese:

HERODIADË

Motra e Herod Agripës në Dhjatën e Re. Ajo u martua me xhaxhanë e saj, Herod Filipin, me të cilin kishte një vajzë, Salomenë. Ajo dhe Salomeja komplotuan për t'i prerë kokën Gjon Pagëzorit (Mt. 14:3–11).

HIMN. *Shih gjithashtu* Këndoj; Muzikë

Një këngë përlëvdimi për Perëndinë.

Një himn u këndua nga Dymbëdhjetë Apostujt përpara se Zoti të shkonte në Gjetseman, **Mt.** 26:30. Zoti e thirri Emma Smith-in për të bërë një zgjedhje të himneve të shenjta, **DeB** 25:11. Kënga e të drejtëve është një lutje për mua dhe ajo do të marrë përgjigje me një bekim mbi kokat e tyre, **DeB** 25:12. Lavdëro Zotin me këngë dhe me muzikë, **DeB** 136:28.

HIMNI. *Shih gjithashtu* Mosia(s), bij të; Mosia, bir i Beniaminit

Në Librin e Mormonit, një bir i mbretit Mosia. Himni me vëllezërit e tij shkoi për të predikuar te lamanitët (Mosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

HIR. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Mëshirshëm (i), mëshirë; Shlyej, shlyerje; Shpëtim

Fuqi aftësuese nga Perëndia që i lejon

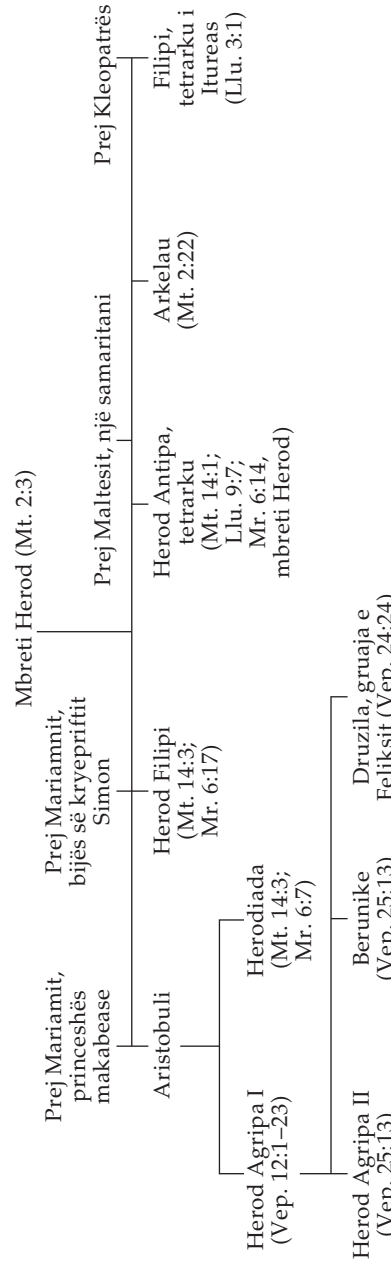

burrat dhe gratë të marrin bekime në këtë jetë dhe të fitojnë jetë të përjetshme dhe ekzaltim, pasi të kenë ushtruar besim, pasi të jenë penduar dhe të kenë bërë përpjekjet më të mira për të zbatuar urdhërimet. Një ndihmë ose forcë e tillë hyjnore jepet nëpërmjet mëshirës dhe dashurisë së Perëndisë. Çdo person i vdekshëm ka nevojë për hirin hyjnor për shkak të rënies së Adamit dhe gjithashtu për shkak të dobësive të njeriut.

Hiri dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezu Krishtit, **Gjo.** 1:17. Me anë të hirit të Krishtit, ne do të shpëtohemi, **Vep.** 15:11 (Rom. 3:23–24; DeB 138:14). Ne hyjmë në mirësinë e tij prej besimit, **Rom.** 5:2. Ne kemi patur nëpërmjet besimit hyrjen në hirin e tij, **Ef.** 2:8. Hiri i Perëndisë sjell shpëtimin, **Tit.** 2:11. Le t'i afrohemi me guxim fronit të hirit, **Heb.** 4:16. Perëndia u jep hir të përulurve, **1 Pj.** 5:5. Askush nuk mund të banojë në praninë e Perëndisë, përveç nëpërmjet meritave, mëshirës dhe hirit të Mesias së Shenjtë, **2 Ne.** 2:8. Është vetëm dhe nëpërmjet hirit të Perëndisë që njerëzit shpëtohen, **2 Ne.** 10:24. Ne shpëtohemi nëpërmjet hirit, pas gjithçkaje që mund të bëjmë, **2 Ne.** 25:23. Është nëpërmjet hirit që ne kemi fuqi t'i bëjmë këto gjëra, **Jakobi** 4:7. Njerëzit të kthehen në hirësi për hirësi, sipas veprave të tyre, **Hel.** 12:24. Hiri im është i mjaftueshëm për të dobëtit dhe për të përulurit, **Eth.** 12:26–27. Moroni u lut që t'iu jepet johebrenjve hir, që ata të kenë dashuri hyjnore, **Eth.** 12:36, 41. Me anë të hirit të Perëndisë ju mund të bëheni të përsosur në Krisht, **Moro.** 10:32–33. Jezusi mori hir pas hiri, **DeB** 93:12–13, 20.

HISTORI FAMILJARE. *Shih* Gjenealogji; Shpëtim për të vdekurit

HOMOSEKSUALITET. *Shih gjithashtu* Epshor, epsh; Shkelje kurore

Bashkim seksual individësh të së njëjtës gjini. Perëndia e ndalon aktivitetin seksual të këtij lloji.

Na i nxirr jashtë që të mund t'i njohim, **Zan.** 19:1–11 (Mois. 5:51–53). Nuk do të shtrihesh në shtrat me një burrë; është një gjë e neveritshme, **Lev.** 18:22 (Lev. 20:13). Nuk do të ketë sodomitë mes bijve të Izraelit, **LiP.** 23:17. Ata e shpallin mëkatin e tyre si Sodoma, ata nuk e fshehin, **Isa.** 3:9 (2 Ne. 13:9). Burrat u ndezën në epshin e tyre për njëri-tjetrin, **Rom.** 1:27. Shpërdoruesit e vetvetes me meshkuj të tjerë nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **1 Kor.** 6:9–10. Ligji nuk është vënë për të drejtin, po për ata që ndyjnë veten me meshkuj të tjerë, **1 Tim.** 1:9–10. Ata që shkojnë pas mishit të huaj, janë nxjerrë si shembull, duke vuajtur hakmarrjen e një zjarri të përjetshëm, **Jud.** 1:7.

HOSANA

Një fjalë hebraike që do të thotë "të lutemi na shpëto" dhe përdoret në përlëvdim dhe përgjërim.

Në festën e Tabernakullit, që kremtonte çlirimin e Izraelit nga Zoti për në tokën e premtuar, njerëzit këndduan fjalët e Psalmit 118 dhe valëvitën degë palmash. Në hyrjen ngadhnjimtare në Jeruzalem, turmat thirrën "Hosana" dhe shpërndanë degë palmash që Jezusi të ecte mbi to, duke shprehur kështu të kuptuarin e tyre se Jezusi ishte po ai Zot që e kishte çliruar Izraelin në lashtësi (Psa. 118:25–26; Mt. 21:9, 15; Mr. 11:9–10; Gjo. 12:13). Këta njerëz e njohën Krishtin si Mesian e shumëpritur. Fjala *Hosana* është bërë një festim i Mesias në të gjitha kohërat (1 Ne. 11:6; 3 Ne. 11:14–17). Thirrja hosana u përfshi në përkushtimin e tempullit të Kirtland-it (DeB 109:79) dhe tani është pjesë e përkushtimit të tempujve modernë.

HUMBJE. *Shih* Bij të Humbjes

HYDE, ORSON

Një anëtar i Kuorumit të parë të Dymbëdhjetë Apostujve të thirrur në këtë periudhë kohore (DeB 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Ai kreu shumë misione për Kishën, duke përfshirë dhe përkushtimin e Tokës së Shenjtë në 1841 për rikthimin e popullit judeas.

HYJNI. *Shih* Perëndi, kokë e Perëndisë

IDHUJTARI

Adhurim i idhujve ose një dhënie ose përkushtim i tepruar pas diçkaje.

Nuk do të kesh perëndi të tjera para meje, **Eks.** 20:3 (Mosia 12:35; 13:12–13). Në qoftë se shkoni pas perëndive të tjera, ju do të vdisni me siguri, **LiP.** 8:19. Kryeneçësia është si paudhësia dhe idhujtaria, **1 Sam.** 15:23. Ti i je zbuluar një tjetri e jo mua, **Isa.** 57:8. Ti ke lavdëruar perënditë prej argjendi dhe prej ari, **Dan.** 5:23. Nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit, **Mt.** 6:24. Lakmia është idhujtari, **Kol.** 3:5. Fëmijë, ruani veten nga idhujt, **1 Gjo.** 5:21. Mjerë ata që adhurojnë idhuj, **2 Ne.** 9:37. Idhujtaria e popullit të Nefit shkaktoi luftërat dhe shkatërrimet e tyre, **Alma** 50:21. Çdokush ecën sipas shëmbëlltyrës së perëndisë së vet, **DeB** 1:16. Ata duhet të punojnë me duart e tyre që të mos ketë idhujtari, **DeB** 52:39. Ati i Abrahamit u tërhoq nga idhujtaria, **Abr.** 1:27.

IMANUEL. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Njëri nga emrat për Jezu Krishtin. Vjen nga fjalët në hebraisht që do të thonë "Perëndia me ne".

Imanuel është emër-titull i dhënë si një shenjë e çlirimit prej Perëndisë (Isa. 7:14). Referenca e Isaias për Imanuelin është vënë në dukje në mënyrë të veçantë nga Mateu si një profeci e lindjes së Jezusit në vdekshmëri (Mt. 1:18–25). Emri gjithashtu ndeshet në shkrimet e shenjta të ditëve të mëvonshme (2 Ne. 17:14; 2 Ne. 18:8; DeB 128:22).

IMORALITET. *Shih* Dëlirësi; Epshor, epsh; Imoralitet seksual; Lig (i), ligësi

IMORALITET SEKSUAL. *Shih gjithashtu* Epshor, epsh; Lavirësi; Shkelje kurore

Pjesëmarrje e vullnetshme në shkelje kurore, lavirësi, homoseksualitet, lesbizëm, incest ose çfarëdo veprimtarie tjetër seksuale të pashenjtë, të panatyrshme ose të papastër.

T'i japim verë babait tonë e të shtrihemi bashkë me të, **Zan.** 19:30–36. Rubeni shkoi e ra në shtrat me Bilbahun, konkubinën e atit të tij, **Zan.** 35:22 (Zan. 49:4; 1 Kro. 5:1). Homoseksualiteti dhe mbrapshti të tjera seksuale janë neveri, **Lev.** 18:22–23. Në rast se një burrë detyron një grua të shtrihet me të, vetëm burri është fajtor për mëkatin, **LiP.** 22:25–27. Kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e vet, **Mt.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Lavirësitë, ndyrësia, dëshirat e këqija janë idhujtari, **Kol.** 3:5. Në ditët e fundit njerëzit do të jenë të padhembshur, **2 Tim.** 3:1–3. Mëkati seksual është një neveri, **Alma** 39:3–5.

INDAUMENT. *Shih* Dhurim.

INTEGRITET. *Shih gjithashtu* Drejtë (i), drejtësi; Ndershëm (i), ndershmëri

Drejtësi, ndershmëri dhe sinqeritet.

Derisa të vdes nuk do të heq dorë nga ndershmëria ime, **Job.** 27:5. I drejti ecën në ndershmërinë e tij, **Fja.** 20:7. Ata ishin njerëz të besuar në çdo kohë, në çdo gjë që u besohej, **Alma** 53:20. Zoti e deshi Hyrum Smith-in për shkak të integritetit të zemrës së tij, **DeB** 124:15.

INTELIGJENCË, INTELIGJENCA. *Shih gjithashtu* Dritë, Dritë e Krishtit; Shpirt; Vërtetë (e)

Inteligjencë ka disa kuptime të ndryshme, tre prej të cilave janë: (1) Është drita e së vërtetës që i jep jetë dhe dritë të gjitha gjërave në univers. Ajo ka ekzistuar gjithmonë. (2) Fjala *inteligjencat* gjithashtu mund t'i drejtohet fëmijëve shpirtërorë të Perëndisë. (3) Shkrimet e shenjta gjithashtu mund të flasin për inteligjencë si referim ndaj elementit shpirtëror që ekzistonte përpara se ne të lindeshim si fëmijë shpirtërorë.

Inteligjenca kapet pas inteligjencës, **DeB** 88:40. Inteligjenca nuk u krijua apo u bë, **DeB** 93:29. E gjithë inteligjenca është e pavarur në atë sferë në të

cilën Perëndia e ka vendosur, **DeB** 93:30. Lavdia e Perëndisë është inteligjencë, **DeB** 93:36–37. Inteligjenca që fitojmë në këtë jetë, do të ngrihet me ne në ringjallje, **DeB** 130:18–19. Zoti sundon mbi gjithë inteligjencat, **Abr.** 3:21. Zoti i tregoi Abrahamit inteligjencat që u organizuan përpara se bota të ishte, **Abr.** 3:22.

INTRIGA TË PRIFTËRINJVE

Njerëz që predikojnë dhe e ngrenë vetveten si dritë për botën, që ata të mund të marrin fitim dhe lavdërim nga bota; ata nuk kërkojnë mirëqenien e Sionit (2 Ne. 26:29).

Ruani tufën e Perëndisë, jo për përfitim të pandershëm, **1 Pj.** 5:2. Kishat që janë ndërtuar për të marrë fitim duhet të hidhen në pluhur, **1 Ne.** 22:23 (Morm. 8:32–41). Për shkak të intrigave të priftërinjve dhe paudhësive, Jezusi do të kryqëzohet, **2 Ne.** 10:5. Po të futej mashtrimi nga priftërinjtë me forcë mes këtij populli, do të çonte në shkatërrimin e tij të plotë, **Alma** 1:12. Johebrenjtë do të mbushen me të gjitha llojet e intrigave të priftërinjve, **3 Ne.** 16:10.

ISAI. *Shih gjithashtu* David

Në Dhjatën e Vjetër, ati i Davidit dhe paraardhës i Krishtit dhe të gjithë mbretërve të Judës.

Biri i Ruthit, Obedi, ishte ati i Isait, **Rut.** 4:17, 22. Renditen paraardhësit e Jesit deri te Juda, **1 Kro.** 2:5–12 (Mt. 1:5–6).

ISAIA

Profet i Dhjatës së Vjetër i cili profetizoi në vitet 740–701 para K. Si kështilltar kryesor i mbretit Ezekia, Isaia pati ndikim të madh fetar dhe politik.

Jezusi citoi Isaian më shpesh sesa citoi ndonjë profet tjetër. Isaia gjithashtu citohet shpesh nga Pjetri, Gjoni dhe Pali në Dhjatën e Re. Libri i Mormonit dhe Doktrina e Besëlidhje përmbajnë më shumë citime nga Isaia sesa nga ndonjë profet tjetër dhe sigurojnë shumë ndihmë për ta shpjeguar Isaian. Nefi e mësoi popullin e tij nga shkrimet e Isaias (2 Ne. 12–24; Isa. 2–14). Zoti u tha nefitëve se "të mëdha janë fjalët e Isaias" dhe se gjithçka që Isaia profetizoi, do të përmbushej (3 Ne. 23:1–3).

Libri i Isaias: Një libër në Dhjatën e Vjetër. Shumë nga profecitë e Isaias bëjnë fjalë për ardhjen e Shëlbuesit, si gjatë shërbesës së tij tokësore (Isa. 9:6), ashtu si dhe Mbreti i Madh në ditën e fundit (Isa. 63). Ai gjithashtu profetizoi shumë rreth së ardhmes së Izraelit.

Kapitulli 1 është një prolog për pjesën e mbetur të librit. Isa. 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53:1–12 dhe 61:1–3 parashikojnë misionin e Shpëtimtarit. Kapitujt 2, 11, 12 dhe 35 bëjnë fjalë për ngjarje në ditët e mëvonshme, kur ungjilli do të rivendoset, Izraeli do të mblidhet dhe toka e etur do të lulëzojë si trëndafili. Kapitulli 29 përmban një profeci për daljen në dritë të Librit të Mormonit (2 Ne. 27). Kapitujt 40–46 shpallin epërsinë e Jehovait si Perëndia i vërtetë mbi perënditë idhujtare të adhuruesve paganë. Kapitujt e mbetur, 47–66, bëjnë fjalë për ngjarje në rivendosjen përfundimtare të Izraelit dhe ngritjen e Sionit, me Zotin duke banuar mes popullit të vet.

ISAK. *Shih gjithashtu* Abraham

Një patriark i Dhjatës së Vjetër. Lindja e tij Abrahamit dhe Sarës në moshën e tyre të vjetër ishte një mrekulli (Zan. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Gatishmëria e Abrahamit për të ofruar Isakun ishte ngjashmëri e Perëndisë dhe e Birit të tij të Vetëmlindur (Jak. 4:5). Isaku ishte trashëgimtar i premtimeve të besëlidhjes së Abrahamit, (Zan. 21:9–12; 1 Ne. 17:40; DeB 27:10).

Isaku u lind, **Zan.** 21:1–7. Do të flijohej në malin Moriah, **Zan.** 22:1–19 (DeB 101:4). U martua, **Zan.** 24. Bashkëveproi me bijtë e tij, **Zan.** 27:1–28:9. Ka marrë ekzaltim me Abrahamin dhe Jakobin, **DeB** 132:37 (Mt. 8:11).

ISAKAR. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Një bir i Jakobit dhe Leas në Dhjatën e Vjetër (Zan. 30:17–18; 35:23; 46:13).

Pasardhësit e tij u bënë njëri nga dymbëdhjetë fiset e Izraelit.

Fisi i Isakarit: Bekimi i Jakobit për Isakarin gjendet në Zanafilla 49:14–15. Pas vendosjes në Kanaan, fisi mori disa nga tokat më të pasura të Palestinës, duke përfshirë rrafshnaltën e Esdraelonit. Brenda kufijve të Isakarit ishin disa vende të rëndësishme në historinë judease, për shembull, Karmeli, Megido, Dothani, Gilboa, Jizreeli, Tabori dhe Nazareti (Joz. 19:17–23).

ISHMAEL, BIR I ABRAHAMIT.
Shih gjithashtu Abraham; Hagar

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Abrahamit dhe Hagarit, shërbëtores egjiptiane të Sarës (Zan. 16:11–16). Zoti i premtoi si Abrahamit edhe Hagarit se Ishmaeli do të bëhej ati i një kombi të madh (Zan. 21:8–21).

Besëlidhja do të plotësohej prej Isakut, në vend të Ishmaelit, **Zan.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Perëndia e bekoi Ishmaelin që të ishte i frytshëm, **Zan.** 17:20. Ishmaeli ndihmoi që të varrosnin Abrahamin, **Zan.** 25:8–9. Dymbëdhjetë bijve të Ishmaelit iu vunë emra, **Zan.** 25:12–16. Ishmaeli vdiq, **Zan.** 25:17–18. Esau mori për grua bijën e Ishmaelit, Mahalathin, **Zan.** 28:9.

ISHMAEL, VJEHËRR I NEFIT.
Shih gjithashtu Lehi, atë i Nefit

Një burrë në Librin e Mormonit i cili, me familjen e tij, u bashkua me familjen e Lehit në udhëtimin e tyre për në tokën e premtuar.

Nefi dhe vëllezërit e tij u kthyen në Jeruzalem dhe i mbushën mendjen Ishmaelit dhe familjes së tij ta shoqëronin Lehin dhe familjen e tij për në tokën e premtuar, **1 Ne.** 7:2–5. Të dyja familjet u martuan mes tyre, **1 Ne.** 16:7. Ishmaeli vdiq në shkretëtirë, **1 Ne.** 16:34.

IZRAEL. *Shih gjithashtu*
Abraham—Farë e Abrahamit;
Birësim; Jakob, bir i Isakut

Zoti ia vuri emrin Izrael Jakobit, birit të Isakut dhe nipit të Abrahamit në Dhjatën e Vjetër (Zan. 32:28; 35:10). Emri Izrael mund t'i referohet Jakobit vetë, pasardhësve të tij ose mbretërisë që ata pasardhës zotëronin dikur në kohët e Dhjatës së Vjetër (2 Sam. 1:24; 23:3). Pasi Moisiu i nxori fëmijët e Izraelit nga skllavëria egjiptiane (Eks. 3–14), ata u sunduan prej gjyqtarëve për më shumë se treqind vjet. Duke filluar me mbretin Saul, mbretër sunduan mbi Izraelin e bashkuar deri në vdekjen e Salomonit, kur dhjetë fise ngritën krye kundër Rehoboamit për të formuar një komb më vete. Pasi u nda mbretëria e Izraelit, fiset veriore, si pjesa më e madhe, mbajtën emrin Izrael, ndërsa mbretëria jugore u bë Judea. Toka e Kanaanit sot quhet gjithashtu Izrael. Në një kuptim tjetër, Izrael do të thotë një besimtar i vërtetë i Krishtit (Rom. 10:1; 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Dymbëdhjetë fiset e Izraelit: Nipi i Abrahamit, Jakobi, emri i të cilit u ndërrua në Izrael, kishte dymbëdhjetë djem. Pasardhësit e tyre janë bërë të njohur si dymbëdhjetë fiset e Izraelit ose fëmijët e Izraelit. Këta janë të dymbëdhjetë fiset: Rubeni, Simeoni, Levi, Juda, Isakari dhe Zabuloni (bijtë e Jakobit dhe Leas); Dani dhe Neftali (bijtë e Jakobit dhe Bilhalit); Gadi dhe Asheri (bijtë e Jakobit dhe Zilpahut); Jozefi dhe Beniamini (bijtë e Jakobit dhe Rakelës) (Zan. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jakobi i dha secilit prej udhëheqësve të fiseve një bekim përpara vdekjes së tij (Zan. 49:1–28). Për më tepër informacion, shih emrin e secilit prej bijve të Jakobit.

Rubeni, djali i parëlindur i Jakobit me gruan e tij të parë, Lean, e humbi bekimin e parëbirnisë dhe pjesën e dyfishtë të trashëgimit për shkak të imoralitetit (Zan. 49:3–4). Parëbirnia i kaloi atëherë Jozefit, që ishte djali i parëlindur i Jakobit me gruan e dytë, Rakelën (1 Kro. 5:1–2). Levi, fisin e të cilit Zoti e kishte zgjedhur të shërbete si shërbestarë të priftërisë, nuk mori ndonjë trashëgim, për shkak të thirrjes së tyre të veçantë për të shërbyer në

mes të gjithë fiseve. Kjo lejoi që pjesa e dyfishtë e Jozefit të ndahej nga bijtë e Jozefit, Efraimi dhe Manasi (1 Kro. 5:1; Jer. 31:9), të cilët u numëruan si fise të veçuara të Izraelit (PJS Zan. 48:5–6).

Anëtarë të fisit të Judës duhej të ishin sundimtarë derisa Mesia të vinte (Zan. 49:10; PJS, Zan. 50:24). Në ditët e fundit, fisi i Efraimit ka privilegjin e çuarjes së mesazhit të rivendosjes së ungjillit botës dhe të bashkimit të Izraelit të shpërndarë (LiP. 33:13–17). Do të vijë koha kur nëpërmjet ungjillit të Jezu Krishtit, Efraimi do të ketë rol udhëheqës në bashkimin e të gjitha fiseve të Izraelit (Isa. 11:12–13; DeB 133:26–34).

Shpërndarja e Izraelit: Zoti i shpërndau dhe goditi me fatkeqësi dymbëdhjetë fiset e Izraelit për shkak të padrejtësisë dhe rebelimit të tyre. Megjithatë, Zoti gjithashtu e përdori këtë shpërndarje të popullit të tij të zgjedhur mes kombeve të botës për t'i bekuar ato kombe.

Do t'ju shpërndaj midis kombeve, **Lev.** 26:33. Zoti do të të shpërndajë nëpër të gjithë popujt, **LiP.** 28:25, 37, 64. Do t'i shpërndaj që të shpërngulen nëpër të gjitha mbretëritë e tokës, **Jer.** 29:18–19. Unë do ta shosh shtëpinë e Izraelit midis gjithë kombeve, **Amo.** 9:9 (Zak. 10:9). Jezusi u dërgua te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit, **Mt.** 15:24. Unë kam dhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathe, **Gjo.** 10:16. Izraeli do të shpërndahet mbi të gjithë faqen e tokës, **1 Ne.** 22:3–8. Jakobi paraqet alegorinë e Zenosit për pemët e ullirit të butë dhe të egër, **Jakobi** 5–6. Puna e Atit do të fillojë mes fiseve të shpërndara, **3 Ne.** 21:26.

Mbledhja e Izraelit: Shtëpia e Izraelit do të mblidhet në ditët e fundit para ardhjes së Krishtit (NeB 1:10). Zoti i mbledh njerëzit e tij, Izraelin, kur ata e pranojnë atë dhe i zbatojnë urdhërimet e tij.

Ai do të ngrejë një flamur dhe ata do të vijnë, **Isa.** 5:26. Me dhembshuri të pamasë do të të mbledh, **Isa.** 54:7. Izraeli dhe Juda do të mblidhen në tokat e tyre, **Jer.** 30:3. Zoti do ta grumbullojë shtëpinë e Izraelit nga mesi i popujve ndër të cilët janë shpërndarë, **Eze.** 28:25. Në periudhën e plotësisë së kohërave ai do të mbledhë në një të gjitha gjërat në Krishtin, **Ef.** 1:10. Pasi Izraeli të shpërndahet, ata do të mblidhen, **1 Ne.** 15:12–17. Zoti do t'i mbledhë të gjithë njerëzit e shtëpisë së Izraelit, **1 Ne.** 19:16 (3 Ne. 16:5). Ata do të nxirren nga errësira dhe do të dinë se Zoti është Shpëtimtari i tyre, **1 Ne.** 22:12. Perëndia mbledh dhe numëron fëmijët e tij, **1 Ne.** 22:25. Kombet e johebrenjve do ta çojnë Izraelin në tokat e trashëgimit të tyre, **2 Ne.** 10:8 (3 Ne. 16:4). Njerëzit e mi dhe fjala ime do të mblidhen në një, **2 Ne.** 29:13–14. Pleqtë thirren për të mbledhur të zgjedhurit, **DeB** 29:7 (DeB 39:11). Unë do t'i mbledh të zgjedhurit e mi, **DeB** 33:6. Mblidhuni që të mund t'ju jap ligjin tim dhe që të mund t'ju dhurohet fuqi nga lart, **DeB** 38:31–33. Unë do ta shpengoj popullin tim që është i shtëpisë së Izraelit, **DeB** 39:11. Shenjtorët do të vijnë, **DeB** 45:46. Moisiu dorëzoi çelësat e mbledhjes, **DeB** 110:11. Drejtësia dhe e vërteta do ta pushtojnë tokën dhe do të mbledhin të zgjedhurit e Zotit, **Mois.** 7:62. Mbledhja krahasohet me mbledhjen e shqiponjave rreth një kërme, **JS—M** 1:27.

Dhjetë fiset e humbura të Izraelit: Dhjetë fiset e Izraelit formuan mbretërinë veriore të Izraelit dhe u çuan robër në Asiri më 721 para K. Në atë kohë, ata shkuan në "shtetet e veriut" dhe e humbën njohjen me të tjerët. Në ditët e fundit ata do të rikthehen.

Do t'i them veriut, Ktheji, **Isa.** 43:6. Këta do të vijnë nga veriu, **Isa.** 49:12 (1 Ne. 21:12). Judea dhe Izraeli do të vijnë së bashku nga vendi i veriut, **Jer.** 3:18. Zoti i gjallë që nxori fëmijët e Izraelit nga vendi i veriut, **Jer.** 16:14–16. Unë do t'i sjell nga vendi i veriut, **Jer.** 31:8. Nefitët dhe judenjtë do të kenë fjalët e fiseve të humbura të Izraelit, **2 Ne.** 29:12–13. Unë po shkoj t'u shfaqem fiseve të humbura të Izraelit, **3 Ne.** 17:4. Kur ungjilli t'i predikohet

mbetjes së shtëpisë së Izraelit, fiset e humbura do të mblidhen në shtëpi, në tokën e trashëgimit të tyre, **3 Ne.** 21:26–29. Moisiu ua besoi çelësat e mbledhjes së Izraelit, Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t, **DeB** 110:11. Ata që janë në shtetet e veriut do të kujtohen përpara Zotit, **DeB** 133:26–32. Ne besojmë në mbledhjen e drejtpërdrejtë të Izraelit, **NeB** 1:10.

JAFET. *Shih gjithashtu* Noe, patriark i Biblës

Biri më i madh i Noeut, një profet i Dhjatës së Vjetër (Mois. 8:12).

Noeut i lindi Jafeti, **Zan.** 5:32 (Zan. 6:10; Mois. 8:12). Jafeti dhe gruaja e tij hynë në arkën e Noeut, **Zan.** 7:13. Jafeti doli nga arka, **Zan.** 9:18. Perëndia do ta rritë Jafetin, **Zan.** 9:27.

JAKOB, BIR I ALFEUT

Një nga Dymbëdhjetë Apostujt e zgjedhur nga Jezusi gjatë shërbesës së tij të vdekshme (Mt. 10:3; Mr. 3:18; Llu. 6:15; Vep. 1:13).

JAKOB, BIR I ISAKUT. *Shih gjithashtu* Esau; Isak; Izrael

Një patriark dhe profet i Dhjatës së Vjetër; më i vogli nga djemtë binjakë të Isakut dhe Rebekës (Zan. 25:19–26). Jakobi e fitoi të drejtën e parëbirnisë ndaj vëllait të tij, Esaut. Kjo ishte për shkak të denjësisë së Jakobit dhe u martua në besëlidhje, ndërkohë që Esau e përbuzi të drejtën e parëbirnisë së tij dhe u martua jashtë besëlidhjes (Zan. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Heb. 12:16).

Rebeka mësoi nga Zoti se Esau do t'i shërbente Jakobit, **Zan.** 25:23. Bleu parëbirninë prej Esaut, **Zan.** 25:29–34. Ëndërroi për një shkallë drejt qiellit, **Zan.** 28. U martua me Lean dhe Rakelën, **Zan.** 29:1–30. Pati dymbëdhjetë bij dhe një bijë, **Zan.** 29:31–30:24; 35:16–20. U martua me Bilhahun dhe Zilpahun, **Zan.** 30:3–4, 9. Emri iu ndërrua në Izrael, **Zan.** 32:28. Pa Perëndinë ballë për ballë, **Zan.** 32:30. Favorizoi Jozefin, **Zan.** 37:3. Shkoi në Egjipt me familjen e tij, **Zan.** 46:1–7. Bekoi bijtë e tij dhe pasardhësit e tyre, **Zan.** 49. Vdiq, **Zan.** 49:33. Zbatoi urdhërimet dhe sot është i ekzaltuar në një fron në qiell, në shoqëri me Abrahamin dhe Isakun, **DeB** 132:37.

JAKOB, BIR I LEHIT. *Shih gjithashtu* Lehi, atë i Nefit

Një profet në Librin e Mormonit dhe autor i disa predikimeve në librat e 2 Nefit dhe Jakobit (2 Ne. 6–11; Jakobi 1–7).

Libri i Jakobit: Libri i tretë në Librin e Mormonit. Kapitulli 1 tregon se Nefi ia kaloi analet Jakobit dhe pastaj i përkushtoi Jakobin dhe vëllanë e tij, Jozefin, të ishin priftërinj dhe mësues të popullit. Kapitujt 2–4 janë predikime që i këshillojnë njerëzit të jenë të pastër moralisht. Jakobi i mësoi gjithashtu për ardhjen e një Mesie shëlbues dhe dha arsye përse disa njerëz në Izrael nuk do ta pranonin atë në ardhjen e tij. Kapitujt 5–6 përmbajnë dëshminë e Jakobit dhe një alegori profetike për historinë dhe misionin e popullit të Izraelit. Kapitulli 7 përmban një rrëfim për një rebel të mësuar, me emrin Sherem, i cili u pushtua nga dëshmia hyjnore e Jakobit.

JAKOB, BIR I ZEBEDEUT

Një nga Dymbëdhjetë Apostujt e zgjedhur nga Jezusi gjatë shërbesës së tij të vdekshme. Ai ishte vëllai i Gjonit. Ishte njëri nga tre apostujt e zgjedhur që ishin me Jezusin në disa raste të veçanta: në ngritjen së vdekuri të bijës së Jairit (Mr. 5:37), në Shpërfytyrim (Mt. 17:1; Mr. 9:2; Llu. 9:28), dhe në Gjetseman (Mt. 26:37; Mr. 14:33). Me Pjetrin dhe Gjonin, ai rivendosi Priftërinë Melkizedeke në tokë duke shuguruar Joseph Smith-in (DeB 27:12; 128:20; JS—H 1:72).

JAKOB, VËLLA I ZOTIT

Në Dhjatën e Re, një vëlla i Zotit (Gal. 1:19) dhe i Joseut, Simonit, Judës dhe disa motrave (Mt. 13:55–56; Mr. 6:3; Jud. 1:1). Ai njihej gjithashtu si Jakob i

Drejti dhe kishte një pozitë të rëndësishme në Kishë në Jeruzalem (Vep. 12:17; 15:13; 1 Kor. 15:7; Gal. 2:9–12). Ai ndoshta shkroi letrën e Jakobit.

Letra e Jakobit: Një libër në Dhjatën e Re. Fillimisht ishte një letër dërguar dymbëdhjetë fiseve të Izraelit të shpërndarë jashtë vendit dhe ndoshta u shkrua nga Jeruzalemi. Letra përmban disa gjëra të thëna qartë rreth fesë praktike, duke përfshirë kështillën e rëndësishme në kapitullin 1 që, në qoftë se dikujt i mungon urtia, ai duhet t'i kërkojë ndihmë Perëndisë (Jak. 1:5–6; JS—H 1:9–20). Kapitulli 2, ka të bëjë me besimin dhe veprat. Kapitujt 3–4 flasin për nevojën për të kontrolluar të folurin dhe i kështillojnë shenjtorët të mos flasin keq për njëri-tjetrin. Kapitulli 5 i nxit shenjtorët të kenë durim dhe t'u kërkojnë pleqve një bekim kur janë të sëmurë; ai gjithashtu na mëson për bekimet e të ndihmuarit për të kthyer të tjerë në besim.

JARED. *Shih gjithashtu* Jared(it), Vëlla i; Jareditë

Një udhëheqës në Librin e Mormonit që, me vëllanë e tij, udhëhoqi një koloni njerëzish nga kulla e Babelit për në tokën e premtuar, në hemisferën perëndimore (Eth. 1:33–2:1).

Jaredi i kërkoi vëllait të tij të lutej që Zoti të mos e ngatërronte gjuhën e familjeve dhe miqve të tyre, **Eth.** 1:34–37. Udhëtoi drejt detit dhe banoi atje për katër vjet, **Eth.** 2:13. Lundroi drejt tokës së premtuar, **Eth.** 6:4–12.

JARED(IT), VËLLA I. *Shih gjithashtu* Jared; Jareditë

Një profet i Librit të Mormonit. Ai dhe vëllai i tij themeluan kombin jaredit kur ata udhëhoqën një koloni njerëzish nga kulla e Babelit për në një tokë të premtuar në hemisferën perëndimore (Eth. 1–6). Ai ishte një burrë me aq besim sa foli me Zotin ballë për ballë (DeB 17:1). Historia e tij shënohet në librin e Ethërit.

Vëllai i Jaredit ishte burrë i bëshëm dhe i fuqishëm dhe njeri shumë i favorizuar nga Zoti, **Eth.** 1:34. Për shkak të besimit të tij, vëllai i Jaredit pa gishtin e Zotit, **Eth.** 3:6–9 (Eth. 12:20). Krishti ia tregoi trupin e tij shpirtëror vëllait të Jaredit, **Eth.** 3:13–20. Nuk pati kurrë gjëra më të mëdha që u treguan, sesa ato që iu treguan vëllait të Jaredit, **Eth.** 4:4. Vëllai i Jaredit e paralajmëroi popullin e tij kundër një monarkie, **Eth.** 6:22–23. Zoti ia shfaqi të gjitha gjërat vëllait të Jaredit, **Eth.** 12:21. Vëllai i Jaredit ishte i fuqishëm në të shkruar, **Eth.** 12:24. Nëpërmjet besimit, vëllai i Jaredit lëvizi malin Zerin, **Eth.** 12:30.

JAREDITË. *Shih gjithashtu* Jared; Jared(it), vëlla i; Libër i Mormonit

Njerëz në Librin e Mormonit që ishin pasardhës të Jaredit, vëllait të tij dhe miqve të tyre (Eth. 1:33–41). Ata u udhëhoqën nga Perëndia prej kullës së Babelit për në kontinentin amerikan, një tokë e premtuar (Eth. 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Megjithëse kombi i tyre pati dikur miliona njerëz, ata u shkatërruan nga lufta civile e shkaktuar prej ligësisë (Eth. 14–15).

JAROM

Në Librin e Mormonit, një bir i Enosit dhe nip i Lehit. Ai i mbajti analet e nefitëve për gjashtëdhjetë vjet, 420–361 para K. (Enosi 1:25; Jar. 1:13). Ishte njeri besnik, i cili zgjodhi të mos shkruajë shumë në analin historik (Jar. 1:2).

Libri i Jaromit: Ka vetëm pesëmbëdhjetë vargje në këtë libër në Librin e Mormonit. Jaromi shënoi se nefitët vazhduan të jetonin ligjin e Moisiut dhe prisnin me padurim ardhjen e Krishtit. Ata u udhëhoqën nga mbretër që ishin burra të fuqishëm besimtarë. Ata patën begati, ndërkohë që ua vunë veshin profetëve, priftërinjve dhe mësuesve të tyre.

JEHOVA. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; UNË JAM

Emri i besëlidhjes ose emri i mirëfilltë

i Perëndisë së Izraelit. Ai do të thotë "i përjetshmi UNË JAM" (Eks. 3:14; Gjo. 8:58). Jehovai është Jezu Krishti para jetës së vdekshme, i cili erdhi në tokë si bir i Maries (Mosia 3:8; 15:1; 3 Ne. 15:1–5). Zakonisht, kur fjala *Zot* shfaqet në Dhjatën e Vjetër, do të thotë Jehovai.

Jehovai është Krishti: Jehovai njihej nga profetët e lashtë (Eks. 6:3; Abr. 1:16). Apostulli Pal na mësoi se Krishti ishte Jehovai i Dhjatës së Vjetër (Eks. 17:6; 1 Kor. 10:1–4). Vëllai i Jaredit në Librin e Mormonit e pa Krishtin e jetës para lindjes dhe e adhuroi atë (Eth. 3:13–15). Moroni gjithashtu e quajti Krishtin Jehova (Moro. 10:34). Në tempullin e Kirtland-it, Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery panë Jehovain e ringjallur (DeB 110:3–4).

JEREMIA. *Shih gjithashtu*
Vajtime(ve), libër i

Një profet i Dhjatës së Vjetër që u lind në një familje priftërore dhe profetizoi në Jude nga 626–586 para K. Ai jetoi pothuajse në të njëjtën kohë me profetë të tjerë të mëdhej si: Lehi, Ezekieli, Osea dhe Danieli.

Jeremia u shugurua të ishte profet në jetën para lindjes (Jer. 1:4–5). Gjatë afërsisht dyzet viteve si profet, ai mësoi kundër idhujtarisë dhe imoralitetit mes popullit judeas (Jer. 3:1–5; 7:8–10). Atij iu desh të përballonte kundërshtim dhe fyerje të vazhdueshme (Jer. 20:2; 36:18–19; 38:4). Pas rënies së Jeruzalemit, judenjtë që u arratisën për në Egjipt, e morën Jeremian me vete (Jer. 43:5–6), ku, sipas traditës, ata e qëlluan me gurë deri në vdekje.

Libri i Jeremias: Kapitujt 1–6 përmbajnë profecitë e dhëna gjatë mbretërimit të Josias. Kapitujt 7–20 janë profeci gjatë kohës së Joakimit. Kapitujt 21–38 kanë të bëjnë me mbretërimin e Zedekias. Kapitujt 39–44 përmbajnë profeci dhe përshkruajnë ngjarje historike pas rënies së Jeruzalemit. Kapitulli 45 përmban një premtim për Barukun, shkruesin e tij, se jeta e Barukut do të ruhej. Së fundi, kapitujt 46–51 janë profeci kundër kombeve të huaja. Kapitulli 52 përbën një përfundim historik. Disa nga profecitë e Jeremias përmbaheshin në fletët prej tunxhi të Labanit, të marra nga Nefi (1 Ne. 5:10–13). Jeremia përmendet edhe dy herë të tjera në Librin e Mormonit (1 Ne. 7:14; Hel. 8:20).

Libri i Jeremias gjithashtu përmban një mirënjohje të jetës para lindjes së njeriut dhe të parashugurimit të Jeremias (Jer. 1:4–5); një profeci të kthimit të Izraelit nga gjendja e tij e shpërndarë, duke mbledhur një nga një qytet dhe dy nga një familje për në Sion, një tokë e këndshme ku Izraeli dhe Juda të mund të jetonin në siguri e paqe (Jer. 3:12–19); dhe një profeci të Zotit duke e mbledhur Izraelin nga shtetet e veriut, duke dërguar shumë "peshkatarë" dhe "gjuetarë" për t'i gjetur (Jer. 16:14–21). Kjo ngjarje e ditëve të mëvonshme do të jetë më e madhe në përmasa sesa nxjerrja e Izraelit nga Egjipti prej Moisiut (Jer. 16:13–15; 23:8).

JERIKO

Një qytet i rrethuar me mure në luginën e Jordanit, 245 metra nën nivelin e detit. Jeriko është pranë vendit ku izraelitët kaluan lumin, kur për herë të parë u futën në tokën e premtuar (Joz. 2:1–3; 3:16; 6).

Izraelitët bënë një betejë në Jeriko, **Joz.** 6:1–20. Jozueu vuri një mallkim mbi Jerikon, **Joz.** 6:26 (1 Mbr. 16:34). Jeriko ishte brenda territorit të caktuar Beniaminit, **Joz.** 18:11–12, 21. Zoti e vizitoi Jerikon në udhëtimit e tij të fundit për në Jeruzalem, **Mr.** 10:46 (Llu. 18:35; 19:1).

JEROBOAM

Në Dhjatën e Vjetër, Jeroboami ishte mbreti i parë i pjesës veriore të mbretërisë së ndarë të Izraelit. Ai ishte anëtar i fisit të Efraimit. Jeroboami i lig udhëhoqi një revoltë kundër shtëpisë së Judës dhe familjes së Davidit.

Jeroboami krijoi idhuj që njerëzit në Dan dhe Bethel t'i adhuronin, **1 Mbr.** 12:28–29. Ahijahu e qortoi ashpër Jeroboamin, **1 Mbr.** 14:6–16. Jeroboamit iu kujtua që i kishte shkaktuar Izraelit një mëkat të tmerrshëm, **1 Mbr.** 15:34 (1 Mbr. 12:30).

JERUBAAL. *Shih gjithashtu* Gideon (Dhjata e Vjetër)

Një emër i dhënë Gideonit në Dhjatën e Vjetër, pasi ai shkatërroi altarin e Baalit (Gjy. 6:32; 7:1; 9; 1 Sam. 12:11).

JERUZALEM

Një qytet i vendosur në Izraelin modern. Është qyteti më domethënës në historinë biblike. Disa nga vendet më të shenjta të të krishterëve, judenjve dhe myslimanëve janë në këtë qytet dhe vizitohen rregullisht nga shumë besimtarë të devotshëm. Shpesh atij i referohen si qyteti i shenjtë.

Dikur i njohur si Salem (Zan. 14:18; Psa. 76:2), Jeruzalemi ishte një qytet jebuzit, derisa u pushtua nga Davidi (Joz. 10:1; 15:8; 2 Sam. 5:6–7), i cili e bëri kryeqytetin e vet. Deri atëherë ai kishte shërbyer kryesisht si kështjellë malore, rreth 800 metra mbi nivelin e detit. Është i rrethuar nga lugina të thella nga të gjitha anët përveç veriut.

Gjatë mbretërimit të mbretit David në Jeruzalem, ai kishte një pallat të drunjtë. Megjithatë, gjatë mbretërimit të Salomonit, populli bëri shumë gjëra për ta zbukuruar qytetin, duke përfshirë ndërtimin e pallatit të mbretit dhe të tempullit.

Pasi mbretëritë e Izraelit dhe të Judës u ndanë, Jeruzalemi mbeti kryeqyteti i Judës. Ai u sulmua shpesh nga ushtri pushtuese, (1 Mbr. 14:25; 2 Mbr. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Nën Ezekian, Jeruzalemi u bë qendra e adhurimit fetar, por u shkatërrua pjesërisht në vitet 320 para K., 168 para K. dhe 65 para K. Herodi rindërtoi muret dhe tempullin, por në vitin 70 pas K. romakët e shkatërruan atë plotësisht.

Melkizedeku ishte mbreti i Salemit, **Zan.** 14:18 (Heb. 7:2). Isaia u lut që Jeruzalemi të vishte rrobat e tij të mrekullueshme, **Isa.** 52:1. Fjala e Zotit do të dilte nga Jeruzalemi, **Mik.** 4:2. Krishti vajtoi fatin e Jeruzalemit, **Mt.** 23:37–39 (Llu. 13:34). Jeruzalemi është qyteti i Perëndisë së gjallë, **Heb.** 12:22. Jeruzalemi do të shkatërrohej, në qoftë se nuk do të pendohej, **1 Ne.** 1:4, 13, 18 (2 Ne. 1:4; Hel. 8:20). Jeruzalemi do të banohet përsëri pas shkatërrimit, **3 Ne.** 20:46. Jeruzalemi do të ndërtohej përsëri, **Eth.** 13:5. Krishti i paralajmëroi shenjtorët e ditëve të mëvonshme, ashtu siç paralajmëroi popullin e Jeruzalemit, **DeB** 5:20. Ata të Judës të ikin për në Jeruzalem, **DeB** 133:13. Zoti do të flasë nga Jeruzalemi, **DeB** 133:21.

JERUZALEM I RI. *Shih gjithashtu* Sion

Vendi ku shenjtorët do të mblidhen dhe Krishti vetë do të mbretërojë me ta gjatë Mijëvjeçarit. Sioni (Jeruzalemi i Ri) do të ndërtohet në kontinentin Amerikan dhe toka do të përtërihet e do të marrë lavdinë e saj të parajsës (NeB 1:10). Gjithashtu i referohet një qyteti të shenjtë që do të zbresë nga qielli në fillim të Mijëvjeçarit.

Nga Sioni do të dalë ligji, **Mik.** 4:2. Emri i qytetit të Perëndisë tim është Jeruzalemi i Ri, **Zbu.** 3:12. Gjoni pa qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e Ri, **Zbu.** 21:1–5. Këtë popull unë do ta vendos në këtë vend dhe do të jetë një Jeruzalem i Ri, **3 Ne.** 20:22. Një Jeruzalem i Ri do të ndërtohet në Amerikë, **Eth.** 13:3–6, 10. Qyteti i Jeruzalemit të Ri do të përgatitet, **DeB** 42:9, 35, 62–69. Shenjtorët duhet të mblidhen dhe të ndërtojnë Jeruzalemin e Ri, **DeB** 45:63–75. Jeruzalemi i Ri duhet të ndërtohet në Missouri, **DeB** 84:1–5 (DeB 57:1–3). Qengji do të qëndrojë në malin e Sionit dhe mbi qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e Ri, **DeB** 133:56. Tabernakulli im do të quhet Sion, një Jeruzalem i Ri, **Mois.** 7:62.

JETË. *Shih gjithashtu* Dritë, Dritë e Krishtit; Jetë e përjetshme

Ekzistenca trupore dhe shpirtërore e bërë e mundur me anë të fuqisë së Perëndisë.

Unë vë sot para teje jetën dhe të mirën, **LiP.** 30:15–20. Ti do të më tregosh shtegun e jetës, **Psa.** 16:11. Ai që ndjek drejtësinë, gjen jetën, **Fja.** 21:21. Ai që gjen jetën e vet, do ta humbasë; dhe ai që e humbet jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë, **Mt.** 10:39 (Mt. 16:25; Mr. 8:35; Llu. 9:24; 17:33). Biri i Njeriut nuk erdhi për të shkatërruar jetët e njerëzve, por për t'i shpëtuar, **Llu.** 9:56. Në atë ishte jeta dhe jeta ishte drita e njerëzve, **Gjo.** 1:4. Ai që beson në atë që më dërgoi, kalon nga vdekja në jetë, **Gjo.** 5:24. Unë jam udha, e vërteta dhe jeta, **Gjo.** 14:6. Në qoftë se shpresojmë në Krishtin vetëm në këtë jetë, ne jemi më të mjerët, **1 Kor.** 15:19–22. Perëndishmëria përmban premtimin e jetës së tashme dhe të asaj që do të vijë, **1 Tim.** 4:8. Fëmijët tanë mund të presin atë jetë që është në Krishtin, **2 Ne.** 25:23–27. Kjo jetë është koha për njerëzit që të përgatiten të takojnë Perëndinë, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Unë jam drita dhe jeta e botës, **3 Ne.** 9:18 (Mosia 16:9; 3 Ne. 11:11; Eth. 4:12). Bekuar ata që janë besnikë, qoftë në jetë ose në vdekje, **DeB** 50:5. Kjo është jeta e përjetshme—të njihni të vetmin Perëndi dhe Jezu Krishtin, **DeB** 132:24. Kjo është vepra ime dhe lavdia ime—të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39

JETË E PËRHERSHME. *Shih* Jetë e përjetshme

JETË E PËRJETSHME. *Shih gjithashtu* Ekzaltim; Jetë; Kurorë; Lavdi çelestiale; Shlyej, shlyerje

Të jetosh përgjithmonë si familje në praninë e Perëndisë (DeB 132:19–20, 24, 55). Jetë e përjetshme është dhurata më e madhe e Perëndisë për njeriun.

Ti ke fjalë jete të përjetshme, **Gjon** 6:68. Kjo është jeta e përjetshme, të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin, **Gjon** 17:3 (DeB 132:24). Lufto luftën e drejtë të besimit, rrok jetën e përjetshme, **1 Tim.** 6:12. Njerëzit janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme, **2 Ne.** 2:27 (Hel. 14:31). Të jesh mendje-kontrolluar nga shpirti është jetë e përjetshme, **2 Ne.** 9:39. Atëherë ju jeni në shtegun e ngushtë që të çon në jetën e përjetshme, **2 Ne.** 31:17–20. Të besosh në Krishtin dhe të durosh deri në fund është jetë e përjetshme, **2 Ne.** 33:4 (3 Ne. 15:9). Ai që ka jetë të përjetshme është i pasur, **DeB** 6:7 (DeB 11:7). Jeta e përjetshme është dhurata më e madhe e të gjitha dhuratave të Zotit, **DeB** 14:7 (Rom. 6:23). Të drejtët do të marrin paqe në këtë botë dhe jetë të përjetshme në botën që vjen, **DeB** 59:23. Ata që durojnë deri në fund do të kenë një kurorë jete të përjetshme, **DeB** 66:12 (DeB 75:5). Të gjithë që vdesin pa ungjillin, të cilët do ta kishin pranuar atë sikur të jetonin, janë trashëgimtarë të mbretërisë çelestiale, **DeB** 137:7–9. Vepra dhe lavdia e Perëndisë është të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39. Perëndia i jep jetë të përjetshme të bindurit, **Mois.** 5:11.

JETË PARA LINDJES. *Shih gjithashtu* Fillim; Këshill në Qiell; Luftë në Qiell; Njeri, njerëz

Jeta para jetës tokësore. Të gjithë burrat dhe gratë jetuan me Perëndinë si fëmijët e tij shpirtërorë para ardhjes në tokë si qenie të vdekshme. Nganjëherë kjo quhet gjendja e parë (Abr. 3:26).

Kur Perëndia hodhi themelet e tokës, tërë bijtë e Perëndisë lëshuan britma gëzimi, **Job.** 38:4–7. Shpirti do t'i rikthehet Perëndisë që e dha, **Pre.** 12:7. Para se unë të të formoja në bark, të njihja, **Jer.** 1:4–5. Jemi të gjithë pasardhës të tij, **Vep.** 17:28. Perëndia na zgjodhi përpara themelimit të botës, **Ef.** 1:3–4. Ne duhet t'i nënshtrohemi Atit të shpirtrave, **Heb.** 12:9. Engjëjt që nuk e ruajtën gjendjen e tyre të parë, ai i ruajti me pranga të përjetshme, **Jud.** 1:6 (Abr. 3:26). Djalli dhe engjëjt e tij u hodhën, **Zbu.** 12:9. Ata u thirrën dhe u përgatitën që nga themelimi i

botës, **Alma** 13:3. Krishti pa hapësirën e gjerë të përjetësisë dhe gjithë ushtritë e qiellit, përpara se bota u krijua, **DeB** 38:1. Njeriu ishte gjithashtu në fillim me Perëndinë, **DeB** 93:29 (Hel. 14:17; DeB 49:17). Shpirtra fisnikë u zgjodhën nga fillimi të ishin sundimtarë në Kishë, **DeB** 138:53–55. Shumë morën mësimet e para në botën e shpirtrave, **DeB** 138:56. Gjithë gjërat u krijuan shpirtërisht përpara se të ishin në tokë, **Mois.** 3:5. Unë i bëra botën dhe njerëzit përpara se të ishin në mish, **Mois.** 6:51. Abrahami pa inteligjencat që u organizuan përpara se bota të ishte, **Abr.** 3:21–24.

JETHRO. *Shih gjithashtu* Moisi

Një princ i Dhjatës së Vjetër dhe prift i Madianit, i cili i dha Moisiut strehim pasi Moisiu u arratis nga Egjipti. Ai gjithashtu quhet Reuel (Eks. 2:18). Moisiu më vonë u martua me bijën e Jethros, Seforanin (Eks. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jethro e mësoi Moisiun si t'u ngarkonte detyra të tjerëve (Eks. 18:13–27). Moisiu e mori Priftërinë Melkizedeke nga Jethro (DeB 84:6–7).

JEZEBEL. *Shih gjithashtu* Ashab

Një grua e ligë në Dhjatën e Vjetër nga vendi i Fenisisë. Ishte gruaja e Ashabit (1 Mbr. 16:30–31), një mbret i Izraelit, i cili mbretëroi ndërkohë që Elija ishte profet.

Martesa e Jezebelit me Ashabin, më shumë se çdo ngjarje tjetër e veçuar, shkaktoi rënien e mbretërisë veriore të Izraelit; Jezebeli futi në Izrael format më të këqija të adhurimit të idhujve nga vendi i saj, në vendin e adhurimit të Jehovait (1 Mbr. 18:13, 19).

Jezebeli vrau shumë nga profetët e Perëndisë, **1 Mbr.** 18:4. Jezebeli u përpoq të vrasë Elijan, **1 Mbr.** 19:1–3. Ligësia e Jezebelit përfundoi me vdekjen e tmerrshme të saj, **2 Mbr.** 9:30–37.

JEZU KRISHT. *Shih gjithashtu* Alfa dhe Omega; Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Avokat; Bari i Mirë; Besim; Bir i Njeriut; Bukë e jetës; Çlirimtar; Dhëndër; Dritë, Dritë e Krishtit; Emanuel; Fillim; Golgotë; Gurthemeli; Gjak; Gjarpër, i Bronxtë; Heqje e mëkateve; Hir; Jehova; Krijoj, krijim; Kryq; Kryqëzim; Lindur (i); Maria, Nënë e Jezusit; Mesia; Ndërgjegje; Ndërmjetës; Ngritje; Ngushëllues; Omega; Pafundëm (i); Parëlindur (i); Pendohem, pendim; Perëndi, Kokë e Perëndisë; Plan i shëlbimit; Predikim në Mal; Qengj i Perëndisë; Rënie e Adamit dhe e Evës; Ringjallje; Sakrament; Sakrificë; Shëlbej, Shëlbuar (i), Shëlbim; Shëlbues; Shkëmb; Shlyej, shlyerje; Shpërfytyrim—Shpërfytyrim i Krishtit; Shpëtimtar; Udhë; Ujë i gjallë; UNË JAM; Ungjijtë; Vajosur(i) i; Zot

Krisht (një fjalë greke) dhe *Mesia* (një fjalë hebraike) do të thonë "i vajosuri". Jezu Krishti është i Parëlinduri i Atit në shpirt (Heb. 1:6; DeB 93:21). Ai është i Vetëmlinduri i Atit në mish (Gjo. 1:14; 3:16). Ai është Jehova (DeB 110:3–4) dhe u parashugurua në thirrjen e tij të madhe përpara krijimit të botës. Nën drejtimin e Atit, Jezusi krijoi tokën dhe çdo gjë në të (Gjo. 1:3, 14; Mois. 1:31–33). Ai u lind nga Maria në Bethlehem, jetoi një jetë pa mëkate dhe bëri një shlyerje të përsosur për mëkatet e gjithë njerëzimit, duke derdhur gjakun e tij dhe duke dhënë jetën e tij në kryq (Mt. 2:1; 1 Ne. 11:13–33; 3 Ne. 27:13–16; DeB 76:40–42). Ai u ngrit së vdekuri, duke siguruar kështu ringjalljen përfundimtare të të gjithë njerëzimit. Nëpërmjet shlyerjes dhe ringjalljes së Jezusit, ata që pendohen për mëkatet e tyre dhe u binden urdhërimeve të Perëndisë, mund të jetojnë përjetësisht me Jezusin dhe Atin (2 Ne. 9:10–12; 21–22; DeB 76:50–53, 62).

Jezu Krishti është qenia më e madhërishme që është lindur në këtë tokë. Jeta e tij është shembulli i përkryer sesi duhet të jetojë i tërë njerëzimi. Të gjitha lutjet, bekimet dhe ordinancat e priftërisë duhet të bëhen në emër të tij.

Ai është Zoti i Zotërve, Mbreti i Mbretërve, Krijuesi, Shpëtimtari dhe Perëndia i të gjithë tokës.

Jezu Krishti do të vijë përsëri me fuqi dhe lavdi për të mbretëruar në tokë gjatë Mijëvjeçarit. Në ditën e fundit, ai do të gjykojë gjithë njerëzimin (Alma 11:40–41; JS—M 1).

Përmbledhje e jetës së tij (sipas rrjedhës së ngjarjeve): Lindja dhe misioni i Jezusit u parashikuan, **Llu.** 1:26–38 (Isa. 7:14; 9:6–7; 1 Ne. 11). U lind, **Llu.** 2:1–7 (Mt. 1:18–25). U rrethpre, **Llu.** 2:21. U paraqit në tempull, **Llu.** 2:22–38. U vizitua nga dijetarët, **Mt.** 2:1–12. Jozefi dhe Maria u larguan së bashku me të për në Egjipt, **Mt.** 2:13–18. U soll në Nazaret, **Mt.** 2:19–23. Vizitoi tempullin kur ishte dymbëdhjetë vjeç, **Llu.** 2:41–50. Pati vëllezër dhe motra, **Mt.** 13:55–56 (Mr. 6:3). U pagëzua, **Mt.** 3:13–17 (Mr. 1:9–11; Llu. 3:21–22). U tundua nga djalli, **Mt.** 4:1–11 (Mr. 1:12–13; Llu. 4:1–13). Thirri dishepujt e tij, **Mt.** 4:18–22 (Mt. 9:9; Mr. 1:16–20; 2:13–14; Llu. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Gjo. 1:35–51). Porositi të Dymbëdhjetët, **Mt.** 10:1–4 (Mr. 3:13–19; Llu. 6:12–16). Dha Predikimin në Mal, **Mt.** 5–7. Parashikoi vdekjen dhe ringjalljen e vet, **Mt.** 16:21 (Mt. 17:22–23; 20:17–19; Mr. 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Llu. 9:22; 18:31–34). U shpërfytyrua, **Mt.** 17:1–9 (Mr. 9:2–8; Llu. 9:28–36). Dërgoi të shtatëdhjetët, **Llu.** 10:1–20. Bëri hyrjen e tij ngadhnjimtare në Jeruzalem, **Mt.** 21:1–11 (Mr. 11:1–11; Llu. 19:29–40; Gjo. 12:12–15). Filloi sakramentin, **Mt.** 26:26–29 (Mr. 14:22–25; Llu. 22:19–20). Vuajti dhe u lut në Gjetseman, **Mt.** 26:36–46 (Mr. 14:32–42; Llu. 22:39–46). U tradhëtua, u arrestua dhe u braktis, **Mt.** 26:47–56 (Mr. 14:43–53; Llu. 22:47–54; Gjo. 18:2–13). U kryqëzua, **Mt.** 27:31–54 (Mr. 15:20–41; Llu. 23:26–28, 32–49; Gjo. 19:16–30). U ringjall, **Mt.** 28:1–8 (Mr. 16:1–8; Llu. 24:1–12; Gjo. 20:1–10). U shfaq pas ringjalljes së tij, **Mt.** 28:9–20 (Mr. 16:9–18; Llu. 24:13–48; Gjo. 20:11–31; Vep. 1:3–8; 1 Kor. 15:5–8). U ngjit në qiell, **Mr.** 16:19–20 (Llu. 24:51–53; Vep 1:9–12). Iu shfaq nefitëve, **3 Ne.** 11:1–17 (3 Ne. 11–26). Iu shfaq Joseph Smith-it, **JS—H** 1:15–20.

Autoriteti: Qeverisja do të jetë mbi supet e tij, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Jezusi i mësonte si dikush që kishte autoritet, **Mt.** 7:28–29 (Mr. 1:22). Biri i Njeriut ka fuqi në tokë për të falur mëkatet, **Mt.** 9:6. Jezusi urdhëroi shpirtrat e papastër me autoritet dhe ata iu bindën atij, **Mr.** 1:27 (Llu. 4:33–36). Jezusi shuguroi dymbëdhjetë që të kenë fuqi, **Mr.** 3:14–15. Fjala e Jezusit ishte me fuqi, **Llu.** 4:32. Ati ia ka besuar të gjithë gjykimin Birit, **Gjo.** 5:22, 27. Perëndia e vajosi Jezusin me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi, **Vep.** 10:38. Krishti u parashugurua para themelimit të botës, **1 Pj.** 1:20 (Eth. 3:14). Krishti ka çelësat e ferrit dhe të vdekjes, **Zbu.** 1:18. Të gjithë njerëzit i nënshtrohen Krishtit, **2 Ne.** 9:5. Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, është Ati i qiellit dhe i tokës, Krijuesi i të gjitha gjërave që nga fillimi, **Hel.** 14:12. Krishti erdhi me anë të vullnetit të Atit, për të bërë vullnetin e Atit, **DeB** 19:24. Jezusi mori plotësi të lavdisë së Atit dhe mori të gjithë fuqinë, **DeB** 93:3–4, 16–17 (Gjo. 3:35–36).

Dëshmi të dhëna për Jezu Krishtin: Pali dëshmoi se Jezusi është Krishti, **Vep.** 18:5. Madje shpirtrat e ligj dëshmuan se e njihnin Jezusin, **Vep.** 19:15. Askush nuk mund të thotë se Jezusi është Zoti, veçse me anë të Frymës së Shenjtë, **1 Kor.** 12:3. Çdo gju do të përulet dhe çdo gjuhë do të rrëfejë se Jezu Krishti është Zoti, **Fil.** 2:10–11. Ne flasim për Krishtin, ne gëzohemi në Krishtin, ne predikojmë për Krishtin, ne profetizojmë mbi Krishtin, **2 Ne.** 25:26. Libri i Mormonit është që t'i bindë judenjtë dhe johebrenjtë se Jezusi është Krishti, **2 Ne.** 26:12 (Faqja e titullit e Librit të Mormonit). Profetët dhe shkrimet e shenjta dëshmojnë për Krishtin, **Jakobi** 7:11, 19. Kërkoni këtë Jezus për të cilin kanë shkruar profetët dhe apostujt, **Eth.** 12:41. Ne e pamë atë dhe dëgjuam zërin duke dhënë dëshmi se ai është i Vetëmlinduri, **DeB** 76:20–24. Kjo është jeta e përjetshme—të njohësh Perëndinë dhe

Jezu Krishtin, **DeB** 132:24. Ne besojmë në Perëndinë, Atin e Amshuar, dhe në Birin e Tij, Jezu Krishtin, **NeB** 1:1. Ne besojmë se Krishti do të mbretërojë personalisht në tokë, **NeB** 1:10.

Ekzistenca e Krishtit para lindjes: Zoti iu shfaq Abramit, **Zan.** 12:7 (Zan. 17:1; 18:1; Abr. 2:6–8). Zoti i foli Moisiut ballë për ballë, **Eks.** 33:11 (LiP. 34:10; Mois. 1:1–2). Pashë Zotin duke qëndruar mbi altar, **Amo.** 9:1. Në fillim Fjala ishte me Perëndinë. Dhe Fjala u bë mish dhe banoi mes nesh, **Gjo.** 1:1, 14 (1 Gjo. 1:1–3). Para se të ishte Abrahami, unë jam, **Gjo.** 8:58. Më përlëvdo me lavdinë që unë e kisha pranë teje, para se të bëhej bota, **Gjo.** 17:5. Isaia me të vërtetë e pa Shëlbuesin tim, ashtu siç e kishim parë unë dhe vëllai im Jakobi, **2 Ne.** 11:2–3. Nesër vij unë në botë, **3 Ne.** 1:12–14. Krishti ishte para se të krijohej bota, **3 Ne.** 26:5 (Gjo. 6:62). Siç të shfaqem ty, do t'i shfaqem popullit tim në mish, **Eth.** 3:14–17. Enoku e pa Zotin dhe eci me të, **DeB** 107:48–49. Biri im i Dashur, që ishte i Dashuri dhe i Zgjedhuri im që nga fillimi, **Mois.** 4:2. Zoti tha: Kë të dërgoj? Dhe njëri u përgjigj sikurse Biri i Njeriut: Ja ku jam, dërgomë mua, **Abr.** 3:27.

Gjykatësi: Ai do ta gjykojë botën në drejtësi, **Psa.** 9:8 (3 Ne. 27:16). Ai vjen të gjykojë tokën, **Psa.** 96:13. Perëndia do të gjykojë të drejtët dhe të ligjtë, **Pre.** 3:17. Ai do të gjykojë mes kombeve, **Isa.** 2:4 (Mik. 4:3; 2 Ne. 12:4). Me drejtësi do t'i gjykojë ai të varfrit, **Isa.** 11:2–4. Ati ia ka dhënë tërë gjykimin Birit, **Gjo.** 5:22. Në qoftë se gjykoj, gjykimi im është i vërtetë, **Gjo.** 8:16. Ai ishte shuguruar nga Perëndia të ishte Gjykatësi i të gjallëve dhe të vdekurve, **Vep.** 10:42 (2 Tim. 4:1). Perëndia do të gjykojë të fshehtat e njerëzve me anë të Jezu Krishtit, **Rom.** 2:16. Ne të gjithë do të qëndrojmë përpara fronit të gjykimit të Krishtit, **Rom.** 14:10 (2 Kor. 5:10; Alma 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Eth. 12:38; DeB 135:5). Të gjithë njerëzit vijnë te Perëndia për t'u gjykuar prej tij sipas së vërtetës dhe shenjtërisë që është në të, **2 Ne.** 2:10. Qëndroni para Perëndisë që të gjykoheni sipas veprave, **Alma** 5:15 (Alma 12:15; 33:22; 3 Ne. 27:14). Perëndia dhe Krishti janë gjykatësi i të gjithëve, **DeB** 76:68.

Kreu i Kishës: Krishti është kreu i Kishës, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). Ai është kreu i trupit, i Kishës, **Kol.** 1:18. Kjo është Kisha ime, **Mosia** 26:22 (Mosia 27:13). Krishti ishte autori dhe mbaruesi i besimit të tyre, **Moro.** 6:1–4. Këtë Kishë e kam ngritur unë, **DeB** 33:5 (3 Ne. 27:3–8).

Lavdia e Jezu Krishtit: Lavdia e Zotit mbushi tabernakullin, **Eks.** 40:34–38. Tërë toka është plot me lavdinë e tij, **Isa.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Lavdia e Zotit është ngritur mbi ty, **Isa.** 60:1–2. Biri i Njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të tij, **Mt.** 16:27. Më përlëvdo me lavdinë që unë e kisha pranë teje, para se të bëhej bota, **Gjo.** 17:5. I Shenjti i Izraelit duhet të mbretërojë në lavdi të madhe, **1 Ne.** 22:24. Ne kishim shpresë në lavdinë e tij, **Jak.** 4:4. Biri i Perëndisë vjen në lavdinë e tij, **Alma** 5:50. Ai i shpjegoi të gjitha gjërat, që nga fillimi derisa të vijë në lavdinë e tij, **3 Ne.** 26:3. Apostujt e mi do të qëndrojnë të veshur me lavdi, ashtu si unë jam, **DeB** 29:12 (DeB 45:44). Ne pamë lavdinë e Birit, në të djathtën e Atit, **DeB** 76:19–23. Gjoni pa dhe dha dëshmi për plotësinë e lavdisë sime, **DeB** 93:6 (Gjo. 1:14). Fytyra e tij shkëlqente mbi shkëlqimin e diellit, **DeB** 110:3. Lavdia e tij ishte mbi mua dhe unë pashë fytyrën e tij, **Mois.** 1:1–11. Kjo është puna dhe lavdia ime, **Mois.** 1:39.

Marrja mbi veten tonë e emrit të Jezu Krishtit: Nuk ka asnjë emër tjetër me anën e të cilit ne duhet të shpëtohemi, **Vep.** 4:12 (2 Ne. 31:21). Apostujt u gëzuan që u quajtën të denjë të turpëroheshin për emrin e tij, **Vep.** 5:38–42. Ky është urdhërimi i tij, që ne duhet të besojmë në emrin e Birit të tij, Jezu Krishtit, **1 Gjo.** 3:23. Dëshmoni se jeni të gatshëm të merrni mbi vete emrin e Krishtit me anë të pagëzimit, **2 Ne.** 31:13. Unë dëshiroj që ju të merrni mbi

vete emrin e Krishtit, **Mosia** 5:6–12 (Mosia 1:11). Cilido që dëshironte të merrte mbi vete emrin e Krishtit u bashkua me Kishën e Perëndisë, **Mosia** 25:23. Të gjithë ata që ishin besimtarë të vërtetë në Krishtin, morën mbi vete emrin e Krishtit, **Alma** 46:15. Porta e qiellit u hapet atyre që do të besojnë në emrin e Jezu Krishtit, **Hel.** 3:28. I bekuar është ai që gjendet besnik ndaj emrit tim në ditën e fundit, **Eth.** 4:19. Ata janë të gatshëm të marrin mbi vete emrin e Birit, **Moro.** 4:3 (DeB 20:77). Merrni mbi vete emrin e Krishtit, **DeB** 18:21–25.

Mbretërimi mijëvjeçar i Krishtit: Qeverisja do të jetë mbi supet e tij, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Unë do të banoj në mes tuaj, thotë Zoti, **Zak.** 2:10–12 (Zak. 14:9). Perëndia do t'i japë Jezusit fronin e atit të tij, Davidit, **Llu.** 1:30–33. Krishti do të mbretërojë përherë e përgjithmonë, **Zbu.** 11:15. Shenjtorët do të mbretërojnë me Krishtin për një mijë vjet, **Zbu.** 20:4 (DeB 76:63). Për shkak të drejtësisë së njerëzve, Satani nuk do të ketë fuqi, **1 Ne.** 22:26 (Zbu. 20:1–3). Unë do të banoj në drejtësi me njerëzit në tokë një mijë vjet, **DeB** 29:11 (DeB 43:29–30). Nënshtrojuni fuqive që janë, derisa të mbretërojë ai, e drejta e të cilit është të mbretërojë, **DeB** 58:22 (1 Kor. 15:25). Krishti do të mbretërojë personalisht në tokë, **NeB** 1:10 (Isa. 32:1).

Profecitë rreth lindjes dhe vdekjes së Jezu Krishtit: Një e virgjër do të mbetet me barrë dhe do të lindë një djalë, **Isa.** 7:14 (1 Ne. 11:13–20). Prej Bethlehemit do të dalë një sundues në Izrael, **Mik.** 5:2. Samuel Lamaniti profetizoi një ditë, një natë dhe një ditë me dritë, një yll të ri dhe shenja të tjera, **Hel.** 14:2–6. Samuel Lamaniti profetizoi errësirë, bubullima e vetëtima dhe lëkundje të tokës, **Hel.** 14:20–27. Shenjat e lindjes së Jezusit u përmbushën, **3 Ne.** 1:15–21. Shenjat e vdekjes së Jezusit u përmbushën, **3 Ne.** 8:5–23.

Shembulli i Jezu Krishtit: Ju kam dhënë një shembull, **Gjo.** 13:15. Unë jam udha, e vërteta dhe jeta, **Gjo.** 14:6. Edhe Krishti vuajti për ne, duke ju lënë një shembull, që të ecni në hapat e tij, **1 Pj.** 2:21. Në qoftë se një njeri nuk ndjek shembullin e Birit të Perëndisë së gjallë, ai nuk mund të shpëtohet, **2 Ne.** 31:16. Unë do të doja që ju të jeni të përkryer, madje sikurse unë jam, **3 Ne.** 12:48. Këtë ju do të përpiqeni ta bëni gjithmonë, madje, ashtu siç e kam bërë unë, **3 Ne.** 18:6. Unë kam vendosur një shembull për ju, **3 Ne.** 18:16. Veprat që më keni parë të bëj, duhet t'i bëni edhe ju, **3 Ne.** 27:21, 27. Pasuesit e vërtetë të Jezu Krishtit duhet të jenë si ai, **Moro.** 7:48.

Shfaqjet e Krishtit pas vdekjes: Kur Jezusi u ngrit së vdekuri, ai iu shfaq së pari Marisë, **Mr.** 16:9 (Gjo. 20:11–18). Jezusi eci dhe bisedoi me dy nga dishepujt në rrugën për në Emaus, **Llu.** 24:13–34. Jezusi iu shfaq apostujve, të cilët i prekën duart dhe këmbët e tij, **Llu.** 24:36–43 (Gjo. 20:19–20). Jezusi iu shfaq Thomait, **Gjo.** 20:24–29. Jezusi iu shfaq dishepujve në detin e Tiberiadës, **Gjo.** 21:1–14. Jezusi shërbeu për dyzet ditë pas ringjalljes së tij, **Vep.** 1:2–3. Stefani e pa Jezusin të qëndronte në anën e djathtë të Perëndisë, **Vep.** 7:55–56. Jezusi iu shfaq Saulit, **Vep.** 9:1–8 (PJS, Vep. 9:7; Vep. 26:9–17). Krishti u pa prej më shumë se 500 vetave, **1 Kor.** 15:3–8. Jezu Krishti iu shfaq popullit të Nefit, **3 Ne.** 11:1–17. 2500 vetë e panë dhe e dëgjuan Jezusin, **3 Ne.** 17:16–25. Mormoni u vizitua nga Zoti, **Morm.** 1:15. Joseph Smith-i dhe Sidney Rigdon e panë Jezusin në anën e djathtë të Perëndisë, **DeB** 76:22–23. Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery e panë Zotin në tempullin e Kirtland-it, **DeB** 110:1–4. Joseph Smith-i e pa Jezusin, **JS—H** 1:15–17.

Tipet ose simbolet e Krishtit: Abeli ofroi të parëlindurit e kopesë së tij, **Zan.** 4:4 (Mois. 5:20). Merr birin tënd të vetëm, Isakun, dhe ofroje si flijim, **Zan.** 22:1–13 (Jakobi 4:5). Zoti i urdhëroi fëmijët e Izraelit të sakrifikonin qengja pa të meta, **Eks.** 12:5, 21, 46 (Num. 9:12; Gjo. 1:29; 19:33; 1 Pj. 1:19; Zbu. 5:6). Kjo është buka që Zoti jua ka dhënë ta hani, **Eks.**

16:2–15 (Gjo. 6:51). Rrahe shkëmbin dhe do të burojë ujë prej tij, që populli mund të pijë, **Eks.** 17:6 (Gjo. 4:6–14; 1 Kor. 10:1–4). Dhija do të marrë mbi vete të gjitha fëlliqësitë e tyre, **Lev.** 16:20–22 (Isa. 53:11; Mosia 14:11; 15:6–9). Moisiu ngriti një gjarpër prej bronxi për të shpëtuar ata që vështrojnë tek ai, **Num.** 21:8–9 (Gjo. 3:14–15; Alma 33:19; Hel. 8:14–15). Jona ishte në barkun e peshkut për tri ditë, **Jon.** 1:17 (Mt. 12:40). Kjo gjë është një ngjashmëri e sakrificës së të Vetëmlindurit të Atit, **Mois.** 5:4–8.

JOB

Në Dhjatën e Vjetër, një njeri i drejtë i cili vuajti mjerim të jashtëzakonshëm, por përsëri mbeti besnik i besimit të tij në Perëndinë. Historia e tij tregohet në librin e Jobit.

Libri i Jobit: Megjithëse libri është rreth vuajtjes së Jobit, ai nuk i përgjigjet plotësisht pyetjes pse Jobi (ose çfarëdo njeri tjetër) mund të vuajë dhembje dhe humbjen e familjes dhe të të mirave të tij materiale. Libri qartëson se të kesh mjerime, nuk do të thotë domosdoshmërisht që një njeri ka mëkatuar. Zoti mund ta përdorë mjerimin për përvojë, disiplinë dhe udhëzim, si dhe për ndëshkim (DeB 122).

Libri mund të ndahet në katër pjesë. Kapitujt 1–2 janë një prolog i historisë. Kapitujt 3–31 përmbajnë një seri diskutimesh midis Jobit dhe tre miqve të tij. Kapitujt 32–37 përmbajnë fjalimet e Elihut, një mik i katërt, i cili e dënon Jobin për arsye të ndryshme nga arsyet e tre miqve të parë. Kapitujt 38–42 e përfundojnë librin me risigurinë e Jobit se udha e tij në jetë ishte e mirë që nga fillimi.

Libri i Jobit na mëson se, në qoftë se një njeri ka dituri të saktë për Perëndinë dhe bën një jetë të pranueshme nga Perëndia, ai do të jetë më në gjendje të durojë sprovat që i vijnë atij. Besimi i patundur i Jobit karakterizohet nga shpallje të tilla si: "Megjithëse ai më vret, përsëri unë do të besoj në të" (Job. 13:15). Jobi gjithashtu përmendet në Ezekieli 14:14; Jak. 5:11; Doktrina e Besëlidhje 121:10.

JOEL

Një profet në vendin e Judesë në Dhjatën e Vjetër. Koha e jetës së tij është e pasigurt—ai mund të ketë jetuar diku ndërmjet mbretërimit të Joashit, përpara 850 para K. dhe kthimit të fisit të Judës nga robëria në Babiloni.

Libri i Joelit: Libri përqendrohet në një profeci që bëri Joeli pasi toka e Judesë u godit nga një thatësirë e madhe dhe nga karkaleca (Joe. 1:4–20). Joeli e siguroi popullin se nëpërmjet pendimit, ata do të merrnin përsëri bekimet e Perëndisë (Joe. 2:12–14).

Kapitulli 1 është një thirrje për një mbledhje solemne në shtëpinë e Zotit. Kapitulli 2 tregon për luftën dhe shkretimin që do të paraprijnë Mijëvjeçarin. Kapitulli 3 flet për ditët e mëvonshme dhe pohon se të gjitha kombet do të jenë në luftë, por që së fundi Zoti do të banojë në Sion.

Pjetri citoi profecinë e Joelit për derdhjen e Shpirtit në ditën e festës së Rrëshajave (Joe. 2:28–32; Vep. 2:16–21). Engjëlli Moroni gjithashtu ia citoi po këtë pjesë Joseph Smith-it (JS—H 1:41).

JOHEBRENJ

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, fjala *johebrenj* ka disa kuptime. Nganjëherë përcakton njerëz që nuk janë të prejardhjes izraelite, nganjëherë njerëz që nuk janë të prejardhjes judease dhe nganjëherë kombe që janë pa ungjillin, edhe pse mund të ketë disa me gjak izraelit mes njerëzve. Ky përdorim i fundit është veçanërisht karakteristik për fjalën siç përdoret në Librin e Mormonit dhe në Doktrina e Besëlidhje.

Izraelitët nuk duhej të martoheshin me joizraelitë (johebrenjtë), **LiP.** 7:1–3. Zoti do të vinte për të qenë një dritë për johebrenjtë, **Isa.** 42:6. Pjetri u urdhërua t'ua çonte ungjillin johebrenjve, **Vep.** 10:9–48. Perëndia edhe johebrenjve u dha pendesën, **Vep.** 11:18. Ne jemi pagëzuar në një kishë, qofshin hebrenjtë

apo johebrenjtë, **1 Kor.** 12:13. Johebrenjtë do të ishin bashkëtrashëgimtarë në Krishtin, nëpërmjet ungjillit, **Ef.** 3:6. Libri i Mormonit u shkrua për johebrenjtë, **Faqja e Titullit e Librit të Mormonit** (Morm. 3:17). Një burrë mes johebrenjve shkoi përpara mbi ujërat, **1 Ne.** 13:12. Libra të tjerë erdhën nga johebrenjtë, **1 Ne.** 13:39. Plotësia e ungjillit do t'u vijë johebrenjve, **1 Ne.** 15:13 (3 Ne. 16:7; DeB 20:9). Kjo tokë do të jetë një tokë e lirisë për johebrenjtë, **2 Ne.** 10:11. Johebrenjtë janë të ngjashëm me një pemë ulliri të egër, **Jakobi** 5. Ungjilli do të vijë në kohërat e johebrenjve, **DeB** 45:28 (DeB 19:27). Fjala do të shkojë deri në fundet e dheut, tek johebrenjtë fillimisht dhe më pas tek judenjtë, **DeB** 90:8–10. Të shtatëdhjetët do të jenë dëshmitarë të veçantë tek johebrenjtë, **DeB** 107:25. Dërgojini pleqtë e Kishës sime t'u bëjnë thirrje gjithë kombeve, së pari johebrenjve dhe më pas judenjve, **DeB** 133:8.

JONA. *Shih gjithashtu* Nineve

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili u thirr nga Zoti për të predikuar pendim në qytetin e Ninevesë (Jon. 1:1–2).

Libri i Jonas: Një libër në Dhjatën e Vjetër që tregon për një përvojë të jetës së Jonas. Ndoshta Jona nuk e shkroi vetë librin. Ideja kryesore e librit të Jonas është se Jehovai mbretëron kudo dhe nuk e kufizon dashurinë e tij për një komb ose popull të vetëm.

Në kapitullin 1, Zoti e thirri Jonan për të predikuar në Nineve. Në vend që të bënte siç e kishte urdhëruar Zoti, Jona iku me varkë dhe u gëlltit nga një peshk i madh. Në kapitullin 2, Jona iu lut Zotit dhe peshku e nxori Jonan jashtë në tokë të thatë. Kapitulli 3 shënon që Jona shkoi në Nineve dhe profetizoi për shkatërrimin e saj. Megjithatë, njerëzit u penduan. Në kapitullin 4, Zoti e qortoi rëndë Jonan, i cili u zemërua që Zoti i shpëtoi njerëzit.

Jezusi na mësoi se gëlltitja e Jonas nga peshku shërbeu si simbol i parashikimit të vdekjes dhe ringjalljes së vetë Jezusit (Mt. 12:39–40; 16:4; Llu. 11:29–30).

JONATHAN. *Shih gjithashtu* David; Saul, Mbret i Izraelit

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Saulit, mbret i Izraelit. Jonathani ishte mik i ngushtë i Davidit (1 Sam. 13–23, 31).

JOSEPH SMITH, I RIU. *Shih* Smith, Joseph, i Riu

JOSIA

Një mbret i drejtë i Judës nga 641–610 para K. (2 Mbr. 22–24; 2 Kro. 34–35). Gjatë mbretërimit të tij, libri i ligjit u gjet në shtëpinë e Zotit (2 Mbr. 22:8–13).

JOZAFAT

Në Dhjatën e Vjetër, një mbret besimtar i Judës (1 Mbr. 15:24; 22).

JOZEF, BASHKËSHORT I MARIES. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Maria, Nënë e Jezusit

Bashkëshorti i Maries, nënës së Jezusit. Jozefi ishte një pasardhës i Davidit (Mt. 1:1–16; Llu. 3:23–38) dhe jetoi në Nazaret. Ai u fejua me Marien. Pikërisht përpara martesës së tyre, Maria pati një vizitë nga engjëlli Gabriel, i cili e njoftoi se Maria ishte zgjedhur për të qenë nëna e Shpëtimtarit (Llu. 1:26–35). Jozefi gjithashtu mori zbulesë të kësaj lindjeje hyjnore (Mt. 1:20–25).

Maria ishte prindi i vetëm tokësor i Jezusit, sepse Perëndia, Ati, ishte ati i Jezusit. Por judenjtë e konsideronin Jozefin si babanë e Jezusit, dhe Jezusi e trajtonte atë si të tillë (Llu. 2:48, 51). I paralajmëruar nga ëndrra qiellore, Jozefi shpëtoi jetën e foshnjës Jezus duke ikur në Egjipt (Mt. 2:13–14). Pasi vdiq Herodi, një engjëll e udhëzoi Jozefin ta kthente fëmijën Krisht në Izrael (Mt. 2:19–23).

JOZEF, BIR I JAKOBIT. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, djali i parë i Jakobit dhe Rakelës (Zan. 30:22–24; 37:3).

Jozefi fitoi parëbirninë në Izrael, sepse Rubeni, biri i parëlindur i gruas së parë të Jakobit, e humbi këtë privilegj nëpërmjet shkeljes (1 Kro. 5:1–2). Meqenëse ishte i denjë, Jozefi, si biri i

parëlindur i gruas së dytë të Jakobit, ishte i dyti në radhë për bekimin. Jozefi gjithashtu mori bekim nga ati i tij pak kohë pasi Jakobi vdiq (Zan. 49:22–26).

Jozefi ishte një njeri me shumë karakter, një individ "i zgjuar dhe i ditur" (Zan. 41:39). Mospranimi i gruas së Potifarit është një shembull i besimit, dëlirësisë dhe integritetit vetjak (Zan. 39:7–12). Në Egjipt, kur Jozefi ua zbuloi identitetin e tij të vërtetë vëllezërve të vet, ai i falënderoi në vend që t'i fajësonte ata për mënyrën sesi e kishin trajtuar. Ai besonte se veprat e tyre kishin ndihmuar për të plotësuar vullnetin hyjnor të Perëndisë (Zan. 45:4–15).

Zbulesat e ditëve të mëvonshme zbulojnë misionin më të madh të familjes së Jozefit në ditët e fundit (2 Ne. 3:3–24; 3 Ne. 20:25–27; PJS, Zan. 50).

Jakobi e donte Jozefin më tepër dhe i bëri një rrobe me shumë ngjyra, **Zan.** 37:3. Për shkak se vëllezërit xhelozë të Jozefit u rritën në urrejtje ndaj tij dhe komplotuan për ta vrarë, por në vend të kësaj ua shitën atë tregëtarëve, që ishin në udhë për në Egjipt, **Zan.** 37:5–36. Në Egjipt, Zoti e bëri Jozefin të begatë dhe ai u bë sundimtar i shtëpisë së Potifarit, **Zan.** 39:1–4. Gruaja e Potifarit gënjeu, duke thënë se Jozefi u përpoq ta joshte atë; Jozefi gabimisht u dënua dhe u fut në burg, **Zan.** 39:7–20. Jozefi shpjegoi ëndrrat e kupëmbajtësit dhe të bukëpjekësit të Faraonit, **Zan.** 40. Faraoni filloi ta përkrahte Jozefin, sepse ai kishte shpjeguar një nga ëndrrat e Faraonit; ai e bëri Jozefin sundimtar në Egjipt, **Zan.** 41:14–45. Efraimi dhe Manasi u lindën, **Zan.** 41:50–52. Jozefi u ribashkua me atin dhe vëllezërit e tij, **Zan.** 45–46. Jozefi vdiq në Egjipt në moshën ll0 vjeçare, **Zan.** 50:22–26.

JOZEF I ARIMATEAS

Jozefi i Arimateas ishte anëtar i sinedrit, një dishepull i Krishtit dhe një izraelit i pasur e besnik, i cili nuk mori pjesë në dënimin e Zotit tonë. Pas kryqëzimit, Jozefi bëri që trupi i Shpëtimtarit të mbështillej në një rrobë të linjtë, të pastër dhe e vendosi atë në varrin e tij në formë shpelle (Mt. 27:57–60; Mr. 15:43–46; Llu. 23:50–53; Gjo. 19:38–42).

JOZEF(IT), DRU I. *Shih* Efraim—Dru i Efraimit ose Jozefit; Libër i Mormonit

JOZUE. *Shih gjithashtu* Jeriko

Një profet dhe udhëheqës i Dhjatës së Vjetër dhe pasues i Moisiut. Ai u lind në Egjipt përpara se fëmijët e Izraelit të arratiseshin (Num. 14:26–31). Ai dhe Kalebi ishin mes të dymbëdhjetë spiunëve që u dërguan në Kanaan. Vetëm ata dhanë një raport të mirë të vendit (Num. 13:8, 17–14:10). Ai vdiq në moshën 110 vjeçare (Joz. 24:29). Jozueu ishtë shembull i madh i një luftëtari-profet të devotshëm.

Libri i Jozueut: Ky libër quhet sipas Jozeut, sepse ai ishte figura kryesore në të dhe jo sepse ishte autori. Sipas traditës judease, Jeremia e shkroi librin e Jozueut, duke e nxjerrë nga anale më të hershme. Kapitujt 1–12 përshkruajnë pushtimin e Kanaanit. Kapitujt 13–24 tregojnë për fiset e Izraelit që ndanë tokën dhe këshillat e fundit të Jozueut.

Dy vargje të shquara në librin e Jozueut janë urdhëri që Zoti i dha atij për të medituar për shkrimet e shenjta (Joz. 1:8) dhe thirrja e Jozueut, bërë popullit për të qenë besnikë ndaj Zotit (Joz. 24:15).

JUDA

Në Dhjatën e Re, një nga vëllezërit e Jezusit dhe ndoshta autori i letrës së Judës (Mt. 13:55; Jud. 1:1).

Letra e Judës: Ky libër përbëhet nga një letër prej Judës për disa prej shenjtorëve, besimi i të cilëve ishte dobësuar. Ata po dobësoheshin prej atyre që shpallin me gojë se ishin të krishterë, por ushtronin adhurime imorale pagane dhe shpallnin se ishin të përjashtuar nga bindja ndaj ligjit moral. Juda dëshironte t'i zgjonte shenjtorët që të kuptonin rrezikun e tyre shpirtëror dhe t'i nxiste ata të mbeteshin besnikë.

Disa pjesë të dallueshme në Juda janë vargu 6, i cili rrëfen luftën në qiell dhe flakjen e Luciferit dhe të engjëjve të tij jashtë nga gjendja para lindjes (Abr. 3:26–28) dhe vargjet 14–15, të cilët citojnë një profeci të bërë nga Enoku.

JUDA. *Shih gjithashtu* Bibël; Izrael; Judenj

Në Dhjatën e Vjetër, biri i katërt i Jakobit dhe i Leas (Zan. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jakobi e bekoi Judën që të ishte një udhëheqës natyror mes bijve të Jakobit dhe që Shilohu (Jezu Krishti) të ishte pasardhës i tij (Zan. 49:10).

Fisi i Judës: Fisi i Judës mori udhëheqjen pas vendosjes së tyre në Kanaan. Kundërshtari i tij kryesor ishte fisi i Efraimit. Moisiu e bekoi fisin e Judës (LiP. 33:7). Pas mbretërimit të Salomonit, fisi i Judës u bë mbretëria e Judës.

Mbretëria e Judës: Në mbretërimin e Rehoboamit, zotërimet e Salomonit u copëtuan në dy mbretëri të veçanta, kryesisht për shkak të xhelozisë ndërmjet fiseve të Efraimit dhe të Judës. Mbretëria jugore, ose mbretëria e Judës, përfshinte fisin e Judës dhe pjesën më të madhe të Beniaminit. Jeruzalemi ishte kryeqyteti i saj. Në tërësi ajo i mbeti më besnike adhurimit të Jehovait, sesa mbretëria veriore. Juda ishte më pak e zbuluar ndaj sulmit nga veriu e lindja dhe pushteti epror mbeti në duart e familjes së Davidit deri në pushtimin nga Babilonia. Mbretëria e Judës ia doli mbanë të ekzistonte për 135 vjet pas rënies së mbretërisë më të populluar dhe më të fuqishme të Izraelit.

Druri i Judës: Ky i referohet Biblës si një anal i shtëpisë së Judës (Eze. 37:15–19). Në ditët e fundit, kur degët e ndryshme të shtëpisë së Izraelit të mblidhen, analet e tyre të shenjta gjithashtu do të mblidhen së bashku. Këto anale të shkrimeve të shenjta plotësojnë njëri-tjetrin dhe formojnë një dëshmi të përbashkët se Jezusi është Krishti, Perëndia i Izraelit dhe Perëndia i të gjithë tokës (2 Ne. 3; 29; PJS, Zan. 50:24–36).

JUDA, VËLLA I JAKOBIT

Në Dhjatën e Re, njëri nga Dymbëdhjetë Apostujt fillestarë të Jezu Krishtit (Llu. 6:13–16). Ai ndoshta njihet edhe si Lebeu Tadeasi (Mt. 10:2–4).

JUDENJ. *Shih gjithashtu* Izrael; Juda

Judenjtë mund të jenë (1) pasardhës të Judës, njërit prej dymbëdhjetë bijve të Jakobit, (2) populli i mbretërisë së lashtë jugore të Judesë, ose (3) njerëz që praktikojnë fenë, mënyrën e jetesës dhe traditat e judaizmit, por mund të jenë ose të mos jenë të lindur judenj. Është bërë zakon të përdoret fjala *judenj* për t'iu referuar të gjithë pasardhësve të Jakobit, por ky është një gabim. Ajo duhet të kufizohet për ata të mbretërisë së Judesë, ose më veçanërisht sot, për ata të fisit të Judës dhe të bashkëpunëtorëve të tij.

Skeptri nuk do t'i hiqet Judës, derisa të vijë Shilohu, **Zan.** 49:10. Ungjilli i Krishtit është fuqia e Perëndisë për shpëtimin, më parë judeun, **Rom.** 1:16. Një profet do të nxjerrë Zoti nga mesi i judenjve—madje një Mesia, **1 Ne.** 10:4. Kur libri doli nga goja e judeut, gjërat ishin të qarta dhe të kulluara, **1 Ne.** 14:23. Judenjtë do të shpërndahen mes të gjithë kombeve, **2 Ne.** 25:15. Judenjtë janë populli im i lashtë i besëlidhjes, **2 Ne.** 29:4. Judenjtë që janë shpërndarë, do të fillojnë të besojnë në Krisht, **2 Ne.** 30:7. Judenjtë do ta mohojnë shkëmbin mbi të cilin mund të ndërtojnë, **Jakobi** 4:14–16. Judenjtë do të kenë dëshmitarë të tjerë që Jezusi ishte vërtet Krishti, **Morm.** 3:20–21. Dy profetë që do t'i ngrihen kombit izraelit në ditët e fundit, **DeB** 77:15. U bëni thirrje gjithë kombeve, së pari johebrenjve dhe më pas judenjve, **DeB** 133:8. Në ato ditë do të ketë mundim të madh të judenjve, **JS—M** 1:18.

JUDË ISKARIOTI

Njëri nga Dymbëdhjetë Apostujt e Jezusit në Dhjatën e Re (Mt. 10:4; Mr.

14:10; Gjo. 6:71; 12:4). Mbiemri i tij do të thoshte "burrë i Keriotit". Ishte prej fisit të Judës dhe ishte i vetmi apostull që nuk ishte galileas. Juda e tradhëtoi Zotin.

Mori tridhjetë monedha argjendi për dorëzimin e Krishtit te njëri prej kryepriftërinjve, **Mt.** 26:14–16 (Zak. 11:12–13). E tradhëtoi Zotin me një puthje, **Mt.** 26:47–50 (Mr. 14:43–45; Llu. 22:47–48; Gjo. 18:2–5). Vari veten, **Mt.** 27:5. Satani hyri në Judën, **Llu.** 22:3 (Gjo. 13:2, 26–30). Davidi foli për tradhëtimin e Jezusit nga Juda, **Vep.** 1:16 (Psa. 41:9).

KAIN. *Shih gjithashtu* Abel; Adam; Lidhje të fshehta; Vrasje

Bir i Adamit dhe Evës i cili vrau vëllanë e tij më të vogël, Abelin (Zan. 4:1–16).

Oferta e tij nuk u pranua nga Zoti, **Zan.** 4:3–7 (Mois. 5:5–8, 18–26). Vrau vëllanë e tij Abelin, **Zan.** 4:8–14 (Mois. 5:32–37). Zoti vuri një mallkim dhe një shenjë mbi të, **Zan.** 4:15 (Mois. 5:37–41). Adami dhe Eva patën shumë bij dhe bija përpara se të lindej ai, **Mois.** 5:1–3, 16–17. E deshi Satanin më shumë se Perëndinë, **Mois.** 5:13, 18. Bëri një besëlidhje jo të shenjtë me Satanin, **Mois.** 5:29–31.

KAJAFË. *Shih gjithashtu* Ana; Saducenj

Në Dhjatën e Re, një kryeprift dhe dhëndër i Anas. Kajafa luajti rol aktiv në kundërshtimin e Jezusit dhe dishepujve të tij (Mt. 26:3–4; Gjo. 11:47–51; 18:13–14).

KALEB

Njëri prej atyre të dërguar nga Moisiu për të kërkuar tokën e Kanaanit në vitin e dytë pas Eksodit. Ai dhe Jozueu sollën një raport të vërtetë mbi tokën (Num. 13:6, 30; 14:6–38). Vetëm ata, nga të gjithë që u larguan prej Egjiptit, mbijetuan të 40 vitet në shkretëtirë (Num. 26:65; 32:12; LiP. 1:36) dhe hynë në Kanaan (Joz. 14:6–14; 15:13–19).

KALVAR. *Shih* Golgotë

KANAAN, KANAANITË

Në kohët e Dhjatës së Vjetër, biri i katërt i Kamit (Zan. 9:22; 10:1, 6) dhe nipi i Noeut. Fjala kanaanit i referohet dikujt nga toka ku Kanaani jetoi fillimisht dhe gjithashtu pasardhësit e tij. Kanaanitë ishte gjithashtu një emër për njerëzit që populluan ultësirën përgjatë bregdetit mesdhetar të Palestinës. Ky emër nganjëherë u përdor për të përshkruar të gjithë banorët joizraelitë të vendit në perëndim të Jordanit, të cilët grekët i quanin fenikas.

KANUN. *Shih gjithashtu* Bibël; Doktrinë e Besëlidhje; Libër i Mormonit; Perlë me Vlerë të Madhe; Shkrime të Shenjta

Një mbledhje e njohur, autoritare librash të shenjtë. Në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, librat kanonikë quhen veprat standarde dhe përmbledhin Dhjatën e Vjetër dhe të Re, Librin e Mormonit, Doktrina e Besëlidhje dhe Perla me Vlerë të Madhe.

KANTIK(U) I KANTIKËVE

Një libër në Dhjatën e Vjetër. Profeti Joseph Smith na mësoi se Kantiku i Kantikëve nuk është një shkrim i frymëzuar.

KERUBINË

Figura që paraqesin krijesa qiellore, forma e saktë është e panjohur. Kerubinët janë thirrur për të ruajtur vende të shenjta.

Zoti vendosi kerubinët për të ruajtur rrugën e pemës së jetës, **Zan.** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Mois. 4:31). Përfaqësime simbolike të kerubinëve u vendosën në fronin e mëshirës, **Eks.** 25:18, 22 (1 Mbr. 6:23–28; Heb. 9:5). Kerubinë përmenden në vegimet e Ezekielit, **Eze.** 10; 11:22.

KËNDOJ. *Shih gjithashtu* Himn; Muzikë

Të adhurosh dhe të lavdërosh Perëndinë në këngë dhe vargje muzikore.

Këndojini Zotit, **1 Kro.** 16:23–36 (Psa.

96). I këndoni Zotit dhe jepni falënderime, **Psa.** 30:4. Bëjini klithma gëzimi Zotit, **Psa.** 100:1. Pasi kishin kënduar një himn, dolën jashtë te mali i Ullinjve, **Mt.** 26:30. Fryma e Shenjtë i bënte ata të këndonin, **Moro.** 6:9. Kënga e të drejtëve është një lutje për mua, **DeB** 25:12. Në qoftë se je i gëzuar, lavdëro Zotin me këngë, **DeB** 136:28.

KËRKOJ. *Shih gjithashtu* Lutje

T'i drejtohesh, t'i kërkosh Perëndisë ose ta pyesësh atë për një favor të veçantë.

Kërko dhe do të të jepet, **Mt.** 7:7. Në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, **Jak.** 1:5 (JS—H 1:7–20). Më kërkoni në besim, **1 Ne.** 15:11. Në qoftë se ju nuk mund t'i kuptoni këto fjalë, do të jetë sepse nuk pyesni, **2 Ne.** 32:4. Kërkoni në çiltërsinë e zemrës, **Mosia** 4:10. Perëndia ju siguron juve çfarëdo që është e drejtë, që kërkoni me besim, **Mosia** 4:21. Pyesni Perëndinë, në qoftë se këto gjëra nuk janë të vërteta, **Moro.** 10:4. Ata e duan errësirën më tepër se dritën; prandaj ata nuk do të kërkojnë prej meje, **DeB** 10:21. Ju urdhëroheni në të gjitha gjërat t'i kërkoni Perëndisë, **DeB** 46:7.

KËSHILL I LARTË

Një këshill i dymbëdhjetë priftërinjve të lartë.

Në ditët e hershme të Kishës së rivendosur, termi *këshill i lartë* i referohej dy organizmave qeverisës të ndryshëm: (1) Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve të Kishës (DeB 107:33, 38) dhe (2) këshillit të lartë që shërbente brenda secilit kunj (DeB 102; 107:36).

KËSHILL I TË DYMBËDHJETËVE. *Shih* Apostull

KËSHILL NË QIELL. *Shih gjithashtu* Jetë Para Lindjes; Luftë në Qiell; Plan i Shëlbimit

Rasti në jetën para lindjes, kur Ati ua paraqiti planin e tij fëmijëve të tij shpirtërorë, të cilët do të vinin në këtë tokë. Bijtë e Perëndisë lëshonin britma gëzimi, **Job.** 38:7. Ngre fronin tim përmbi yjet e Perëndisë, **Isa.** 14:12–13. Pati luftë në qiell, **Zbu.** 12:7–11. Përpara se të lindeshin, ata i morën mësimet e para në botën e shpirtrave, **DeB** 138:56. Satani ngriti krye në jetën para lindjes, **Mois.** 4:1–4. Inteligjencat u organizuan përpara se bota të krijohej, **Abr.** 3:22. Perënditë u këshilluan ndërmjet tyre, **Abr.** 4:26. Perënditë e mbaruan punën që u këshilluan të bënin, **Abr.** 5:2.

KËSHILLË. *Shih gjithashtu* Profet

Paralajmërime dhe udhëzime nga Zoti dhe udhëheqësit e tij të shuguruar.

Do të të jap një këshillë, **Eks.** 18:19. Perëndia do të më udhëheqë me këshillën e tij, **Psa.** 73:24. Kur nuk jepet këshillë, populli bie, **Fja.** 11:14. Farisenjtë dhe mësuesit e ligjit e refuzuan këshillën e Perëndisë, **Llu.** 7:30. Të jenë të mësuar është mirë, nëse ata dëgjojnë këshillën e Perëndisë, **2 Ne.** 9:29. Dëgjoni këshillën e atij që ju ka shuguruar, **DeB** 78:2. Merr këshillë prej atij që unë e kam caktuar, **DeB** 108:1. Ai dëshiron të japë këshillën e tij në vend të këshillës që unë kam shuguruar, **DeB** 124:84. Bindju këshillës së shërbëtorit tim Joseph, **DeB** 124:89. Nëse dikush nuk e kërkon këshillën time, ai nuk do të ketë fuqi, **DeB** 136:19.

KËSHILLOJ

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, këshilloj do të thotë udhëzoj.

Të këshilloj të blesh nga unë ar të kulluar në zjarr, **Zbu.** 3:18. Mos kërkoni të këshilloni Zotin, **Jakobi** 4:10. Ai këshillon me urtësi në lidhje me të gjitha veprat e tija, **Alma** 37:12. Mëkatet tuaja kanë ardhur tek unë dhe nuk janë falur, pasi ju kërkoni të këshilloni sipas mënyrave tuaja, **DeB** 56:14.

KIMBALL, SPENCER W. *Shih gjithashtu* Deklaratë Zyrtare—2

Presidenti i dymbëdhjetë i Kishës qëkur ajo u themelua më 1830. Spencer W. Kimball shërbeu si president nga dhjetori 1973 deri në nëntor 1985. Ai u

lind më 1895 dhe vdiq më 1985 në moshën nëntëdhjetëvjeçare.

Në qershor 1978, Presidencia e Parë shpalli se një zbulesë ishte marrë nga Presidenti Kimball, duke i shtrirë bekimet e priftërisë dhe të tempullit tek të gjithë anëtarët e denjë meshkuj, **DeB** DZ—2.

KIR

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i Persisë që plotësoi profecinë e Isaias (2 Kro. 36:22–23; Isa. 44:28; 45:1) duke i lejuar judenjtë të kthehen në Jeruzalem për të rindërtuar tempullin, duke i dhënë kështu pjesërisht fund robërisë babilonase. Profecia e Isaias u bë rreth 180 vjet përpara veprimit të mbretit.

KISHA E JEZU KRISHTIT E SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME. *Shih gjithashtu* Kishë e Jezu Krishtit; Kishë, Emër i; Kishë, shenjë e së vërtetës; Rivendosje e Ungjillit

Emri i dhënë Kishës së Krishtit në ditët e mëvonshme për ta dalluar atë nga Kisha në periudha të tjera kohore (DeB 115:3–4).

Zoti do të derdhë dituri mbi shenjtorët e ditëve të mëvonshme, **DeB** 121:33. Joseph Smith-i është profeti dhe shikuesi i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, **DeB** 127:12. Dita e madhe e Zotit është pranë për shenjtorët e ditëve të mëvonshme, **DeB** 128:21, 24. Joseph Smith-i ka ndihmuar për të mbledhur shenjtorët e ditëve të mëvonshme, **DeB** 135:3. Kompani shenjtorësh të ditëve të mëvonshme do të organizohen për udhëtimin për në territorin perëndimor të Shteteve të Bashkuara, **DeB** 136:2. Ligjet e martesës u sqaruan për shenjtorët ditëve të mëvonshme, **DeB** DZ—1. Priftëria u jepet të gjithë anëtarëve meshkuj të denjë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, **DeB** DZ—2. Rrëfimi i Vegimit të Parë për të gjithë shenjtorët e ditëve të mëvonshme, **JS—H** 1:1.

KISHË, EMËR I. *Shih gjithashtu* Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Kishë e Jezu Krishtit; Mormon(ë)

Në Librin e Mormonit, kur Jezu Krishti vizitoi nefitët e drejtë pak kohë pas ringjalljes së tij, ai tha se kisha e tij duhej të mbante emrin e tij (3 Ne. 27:3–8). Në kohët moderne Zoti dha zbulesë që emri i Kishës të jetë "Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme" (DeB 115:4).

KISHË, SHENJË E SË VËRTETËS. *Shih gjithashtu* Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Kishë e Jezu Krishtit; Shenjë

Doktrina dhe vepra të një kishe që tregojnë se ajo miratohet nga Perëndia dhe është mjeti që Zoti e ka ngritur për fëmijët e tij për të fituar plotësinë e bekimeve të tij. Disa nga shenjat e Kishës së vërtetë janë sa vijon:

Të kuptuarit e saktë të Kokës së Perëndisë: Perëndia e krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së tij, **Zan.** 1:26–27. Zoti fliste me Moisiun ballë për ballë, **Eks.** 33:11. Jeta e përjetshme është për të njohur Perëndinë, Atin, dhe Jezu Krishtin, **Gjo.** 17:3. Ati dhe Biri kanë trupa prej mishi e kockash, **DeB** 130:22–23. Ati dhe Biri iu shfaqën Joseph Smith-it, **JS—H** 1:15–20. Ne besojmë në Perëndinë, Atin e Amshuar, **NeB** 1:1.

Parimet dhe ordinancat e para: Nëse dikush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, **Gjo.** 3:3–5. Pendohuni dhe pagëzohuni, secili nga ju, në emër të Jezu Krishtit, **Vep.** 2:38. Atëherë vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë, **Vep.** 8:14–17. Bëhuni fëmijë të Perëndisë me anë të besimit te Jezu Krishti, **Gal.** 3:26–27. Pendohuni ju dhe pagëzohuni në emrin e Birit tim të Dashur, **2 Ne.** 31:11–21. Ata që besuan, u pagëzuan dhe morën Frymën e Shenjtë me anë të vendosjes së duarve, **DeB** 76:50–53. Priftëria e

duhur nevojitet për të pagëzuar dhe për të dhënë dhuratën e Frymës së Shenjtë, **JS—H** 1:70–72. Parimet dhe ordinancat e para të ungjillit përshkruhen, **NeB** 1:4.

Zbulesa: Ku nuk ka vegim, njerëzit shkatërrohen, **Fja.** 29:18. Zoti ua zbulon sekretet e tij profetëve të tij, **Amo.** 3:7. Kisha ndërtohet mbi shkëmbin e zbulesës, **Mt.** 16:17–18 (DeB 33:13). Mjerë ai që do të thotë se Zoti nuk punon më nëpërmjet zbulesës, **3 Ne.** 29:6. Zbulesat dhe urdhërimet vijnë vetëm nëpërmjet të caktuarit, **DeB** 43:2–7. Ne besojmë gjithçka që Perëndia ka zbuluar, **NeB** 1:9.

Profetët: Kisha është e ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe profetëve, **Ef.** 2:19–20. Apostujt dhe profetët janë thelbësorë për Kishën, **Ef.** 4:11–16. Joseph Smith-i u thirr të ishte një shikues, profet dhe apostull, **DeB** 21:1–3. Ne besojmë në profetët, **NeB** 1:6.

Autoriteti: Jezusi u dha dishepujve të tij pushtet dhe autoritet, **Llu.** 9:1–2 (Gjo. 15:16). Nefi, biri i Helamanit, kishte autoritet të madh nga Perëndia, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Profeti duhet të marrë urdhërime për Kishën, **DeB** 21:4–5. Askush nuk mund të predikojë ungjillin ose të ngrejë Kishën, nëse ai nuk shugurohet nga dikush që ka autoritet, **DeB** 42:11. Pleqtë duhet të predikojnë ungjillin, duke vepruar në autoritet, **DeB** 68:8. Kushdo që predikon ose administron për Perëndinë, duhet të thirret nga Perëndia prej atyre në autoritet, **NeB** 1:5.

Shkrime të shenjta shtesë për të dalë në dritë: Druri i Judës do të bashkohet me drurin e Jozefit, **Eze.** 37:15–20. Dalja në dritë e shkrimeve të shenjta të ditëve të mëvonshme u parashikua, **1 Ne.** 13:38–41. Ne besojmë se Perëndia do të zbulojë ende shumë gjëra të mëdha dhe të rëndësishme, **NeB** 1:9.

Organizimi i Kishës: Kisha ndërtohet mbi themelin e apostujve dhe të profetëve, **Ef.** 2:19–20. Apostujt dhe profetët janë thelbësorë për Kishën, **Ef.** 4:11–16. Krishti është kreu i Kishës, **Ef.** 5:23. Kisha e Krishtit duhet të quhet me emrin e tij, **3 Ne.** 27:8. Ne besojmë në të njëjtin organizim që ekzistonte në Kishën Primitive, **NeB** 1:6.

Puna misionare: Shkoni, pra, dhe i mësoni të gjitha kombet, **Mt.** 28:19–20. Shtatëdhjetë u thirrën për të predikuar ungjillin, **Llu.** 10:1. Ata dëshironin që shpëtimi t'i shpallej çdo krijese, **Mosia** 28:3. Pleqtë duhet të shkojnë, duke predikuar ungjillin tim, dy e nga dy, **DeB** 42:6. Ungjilli duhet t'i predikohet çdo krijese, **DeB** 58:64.

Dhuratat Shpirtërore: Ata filluan të flasin në gjuhë të tjera, **Vep.** 2:4. Pleqtë duhet t'i shërojnë të sëmurët, **Jak.** 5:14. Mos i mohoni dhuratat e Perëndisë, **Moro.** 10:8. Dhuratat shpirtërore renditen, **DeB** 46:13–26 (1 Kor. 12:1–11; Moro. 10:9–18).

Tempujt: Do të lidh një besëlidhje dhe do të vë shenjtëroren time në mes tyre përjetë, **Eze.** 37:26–27. Menjëherë Zoti do të hyjë në tempullin e vet, **Mal.** 3:1. Nefi ndërtoi një tempull, **2 Ne.** 5:16. Shenjtorët u ndëshkuan për dështimin në ndërtimin e shtëpisë së Zotit, **DeB** 95 (DeB 88:119). Njerëzit e Zotit gjithmonë ndërtojnë tempuj për kryerjen e ordinancave të shenjta, **DeB** 124:37–44. Ndërtimi i tempujve dhe kryerja e ordinancave janë pjesë të punës së madhe të ditëve të mëvonshme, **DeB** 138:53–54.

KISHË E JEZU KRISHTIT. *Shih gjithashtu* Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Kishë, Emër i; Kishë, shenjë e së vërtetës; Mbretëri e Perëndisë ose Mbretëri e qiellit; Rivendosje e Ungjillit; Shenjtor

Një trup i organizuar besimtarësh që kanë marrë mbi vete emrin e Jezu Krishtit nëpërmjet pagëzimit dhe konfirmimit. Që të jetë Kisha e vërtetë, duhet të jetë Kisha e Zotit, duhet të ketë autoritetin, mësimet, ligjet, ordi-

nancat dhe emrin e tij dhe duhet të qeveriset prej tij nëpërmjet përfaqësuesve që ai ka caktuar.

Zoti i shtonte Kishës çdo ditë, **Vep.** 2:47. Ne, megjithëse jemi shumë, jemi një trup në Krishtin, **Rom.** 12:5. Ne jemi pagëzuar në një frymë të vetme, në të njëjtin trup, **1 Kor.** 12:13. Kisha ndërtohet mbi themelin e apostujve dhe profetëve, **Ef.** 2:19–20. Apostujt dhe profetët janë thelbësorë për Kishën, **Ef.** 4:11–16. Krishti është kreu i Kishës, **Ef.** 5:23. Pavarësisht se kishte shumë kisha, ato ishin të gjitha një Kishë, **Mosia** 25:19–22. Kisha u pastrua dhe u vu në rregull, **Alma** 6:1–6. Kisha e Krishtit duhet të thirret në emrin e tij, **3 Ne.** 27:8. Kisha mblidhej së bashku shpesh për të agjëruar, për t'u lutur dhe për të folur, **Moro.** 6:5. Kjo është e vetmja Kishë e vërtetë dhe e gjallë, **DeB** 1:30. Kisha e Krishtit u ngrit në këto ditë të fundit, **DeB** 20:1. Zoti i thërret shërbëtorët e tij për të ndërtuar Kishën e tij, **DeB** 39:13. Sepse kështu do të quhet Kisha ime në ditët e fundit, **DeB** 115:4.

KISHË E MADHE DHE E NEVERITSHME. *Shih* Djall—Kishë e djallit

KISHË E NEVERITSHME. *Shih* Djall—Kishë e djallit

KISHKUMEN. *Shih gjithashtu* Hajdutë të Gadiantonit

Në Librin e Mormonit, udhëheqës i një grupi njerëzish të ligj që më vonë u njohën si hajdutët e Gadiantonit (Hel. 1:9–12; 2).

KOLOBI

Ylli më i afërt me fronin e Perëndisë (Abr. 3:2–3, 9).

Abrahami pa Kolobin dhe yjet, **Abr.** 3:2–18. Koha e Zotit llogaritet sipas kohës së Kolobit, **Abr.** 3:4, 9 (Abr. 5:13).

KOLOSIANË(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Një libër në Dhjatën e Re. Fillimisht ishte një letër që apostulli Pal ua shkroi kolosianëve, pasi u vizitua nga Epafrai, ungjilltari i Kishës në Kolos (Kol. 1:7–8). Epafrai i tha Palit se kolosianët po binin në një gabim serioz—ata mendonin se ishin më të mirë se popujt e tjerë, ngaqë i kishin zbatuar me kujdes disa ordinanca të jashtme (Kol. 2:16), i mohonin vetvetes disa dëshira fizike dhe adhuronin engjëjt (Kol. 2:18). Këto praktika bënin që kolosianët të ndienin se po shenjtëroheshin. Ata gjithashtu mendonin se i kuptonin misteret e gjithësisë më mirë se anëtarët e tjerë të Kishës. Në letrën e tij, Pali i korrigjoi ata duke u mësuar se shëlbimi vjen vetëm nëpërmjet Krishtit dhe se ne duhet të bëhemi të urtë e t'i shërbejmë atij.

Kapitulli 1 është përshëndetja e Palit drejtuar kolosianëve. Kapitujt 2–3 janë doktrinorë dhe përmbajnë thënie për Krishtin si Shëlbues, rrezikun e adhurimit të rremë dhe rëndësinë e ringjalljes. Kapitulli 4 na mëson se shenjtorët duhet të jenë të urtë në të gjitha gjërat.

KONFIRMIM. *Shih* Duar, Vënie e

KONTE(JA) JACKSON, MISSOURI (SH.B.A.). *Shih gjithashtu* Jeruzalem i Ri.

Vendi i mbledhjes së shenjtorëve në ditët e fundit; domethënë vendi qendror ku ata do të ngrenë Jeruzalemin e Ri (DeB 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

KONTROLL I LINDJEVE. *Shih gjithashtu* Familje; Martesë, martoj

Kontrollim i numrit të fëmijëve që i lindin një çifti duke kufizuar ose parandaluar shtatzaninë.

Jini të frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën, **Zan.** 1:28 (Mois. 2:28). Fëmijët janë një trashëgimi nga Zoti, **Psa.** 127:3–5. Familja e Lehit duhej t'i rriste farë Zotit, **1 Ne.** 7:1. Martesa është shuguruar nga Perëndia për njeriun, **DeB** 49:15–17. Të ekzaltuarit do të marrin plotësi dhe vazhdimësi të

farës përherë e përgjithmonë, **DeB** 132:19, 63.

KOPSHT I EDENIT. *Shih* Eden

KOPSHT I GJETSEMANIT. *Shih* Gjetseman

KORIANTON. *Shih gjithashtu* Alma, bir i Almës

Në Librin e Mormonit, një bir i Almës, birit të Almës.

Shkoi te zoramitët, **Alma** 31:7. Braktisi shërbesën për të shkuar pas një gruaje të përdalë, **Alma** 39:3. Alma e udhëzoi për gjendjen e ekzistencës pas vdekjes, ringjalljen dhe shlyerjen, **Alma** 39–42. U thirr për të predikuar përsëri, **Alma** 42:31. Shkoi me anije për në tokën drejt veriut, **Alma** 63:10.

KORIANTUMR. *Shih gjithashtu* Jareditë

Në Librin e Mormonit, një mbret i jareditëve dhe i mbijetuari i fundit i kombit jaredit.

U zbulua nga njerëzit e Zarahemlës, **Omni** 1:21. Ishte mbret mbi tërë tokën, **Eth.** 12:1–2. U zu rob nga Sharedi dhe u lirua nga bijtë e tij, **Eth.** 13:23–24. U ndesh me armiq të ndryshëm, **Eth.** 13:28–14:31. U pendua, **Eth.** 15:3. Betejën e tij të fundit e zhvilloi me Shizin, **Eth.** 15:15–32.

KORIHOR. *Shih gjithashtu* Antikrisht

Një antikrishtit në Librin e Mormonit i cili kërkonte një shenjë si provë të fuqisë së Perëndisë; Zoti e bëri Korihorin të shurdhohej (Alma 30:6–60).

KORIJE E SHENJTË. *Shih* Vegim i Parë

KORINTAS(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Dy libra në Dhjatën e Re. Ata ishin fillimisht letra që Pali ua shkroi shenjtorëve në Korint për të korrigjuar çrregullimin mes tyre. Korintasit jetonin në një shoqëri të keqe moralisht.

Letra e parë drejtuar korintasve: Kapitulli 1 përmban përshëndetjet e Palit dhe një mesazh falënderimi. Kapitujt 2–6 janë korrigjimet e Palit për gabimet e shenjtorëve korintans. Kapitujt 7–12 përmbajnë përgjigjet e Palit ndaj disa pyetjeve. Kapitujt 13–15 kanë të bëjnë me dashurinë hyjnore, dhuratat shpirtërore dhe ringjalljen. Kapitulli 16 përmban këshillën e Palit për të qëndruar të fortë në besim.

Letra e dytë drejtuar korintasve: Kapitulli 1 përmban përshëndetjet e Palit dhe një mesazh falënderimi. Kapitulli 2 përmban këshillë personale për Titin. Kapitujt 3–7 bëjnë fjalë për fuqinë e ungjillit në jetën e shenjtorëve dhe të udhëheqësve të tyre. Kapitujt 8–9 i këshillojnë shenjtorët t'u japin plot gëzim të varfërve. Kapitujt 10–12 janë një pohim i pozitës së vetë Palit si apostull. Kapitulli 13 është një këshillim për të qenë të përsosur.

KORNELIUS. *Shih gjithashtu* Centurion; Johebrenj; Pjetër

Një centurion në Cezarea, i pagëzuar nga Pjetri (Vep. 10). Ai ishte ndoshta i pari johebre që u bashkua me Kishën, pa u kthyer fillimisht tek Judaizmi. Pagëzimi i Korneliusit dhe familjes së tij shënoi hapjen e udhës që ungjilli të predikohej te johebrenjtë. Pjetri, kryeapostulli, i cili kishte çelësat e mbretërisë së Perëndisë në tokë në atë kohë, drejtoi këtë predikim.

KORRJE

Shkrimet e shenjta nganjëherë e përdorin fjalën *korrje* në mënyrë figurative për t'iu referuar sjelljes së njerëzve në Kishë, e cila është mbretëria e Perëndisë në tokë, ose një kohë gjykimi, të tillë si ardhja e dytë e Jezu Krishtit.

Korrja ka mbaruar, vera ka marrë fund dhe ne nuk kemi shpëtuar, **Jer.** 8:20 (DeB 56:16). Korrja është e madhe, por punëtorët janë pak, **Mt.** 9:37. Korrja është fundi i botës, **Mt.** 13:39. Ç'të mbjellë njeriu, atë do të korrë, **Gal.** 6:7–9 (DeB 6:33). Fusha është e bardhë gati për t'u korrur, **DeB** 4:4. Korrja do

të mbarojë e shpirtrat tuaj nuk do të shpëtohen, **DeB** 45:2. Koha e korrjes ka ardhur dhe fjala ime duhet të përmbushet, **DeB** 101:64.

KOTË (I), KOTËSI. *Shih gjithashtu* Krenari; Qenie i Botës

Gënjeshtër ose mashtrim; krenari. I *kotë* dhe *kotësi* mund të nënkuptojnë gjithashtu i zbrazët ose pa vlerë.

Ai që nuk e ngre shpirtin për t'u dukur, do të qëndrojë në vendin e shenjtë të Zotit, **Psa.** 24:3–4. Kur ju luteni, mos përdorni përsëritje të kota, **Mt.** 6:7. Ndërtesa e madhe dhe e gjerë është imagjinata e kotë dhe kryelartësia, **1 Ne.** 12:18. A do të vazhdoni t'i vini zemrat tuaja mbi gjërat e kota të botës? **Alma** 5:53. Mos kërko gjërat e kota të kësaj bote, pasi nuk mund t'i marrësh dot me vete, **Alma** 39:14. Kotësia dhe mosbesimi e kanë sjellë Kishën nën dënim, **DeB** 84:54–55. Kur ne përpiqemi ta mbulojmë ambicien tonë të kotë, qiejt tërhiqen, **DeB** 121:37.

KRIJIM SHPIRTËROR. *Shih gjithashtu* Krijoj, krijim; Njeri, njerëz

Zoti i krijoi të gjitha gjërat shpirtërisht përpara se ai t'i krijonte fizikisht (Mois. 3:5).

Zoti e bëri çdo bimë përpara se të ishte në tokë, **Zan.** 2:4–6 (Abr. 5:5). Nëpërmjet fuqisë së Shpirtit tim i krijova të gjitha gjërat—së pari shpirtërore më pas tokësore, **DeB** 29:31–32. Ajo që është tokësore është në ngjashmërinë e asaj që është shpirtërore, **DeB** 77:2. Unë e bëra botën dhe njerëzit përpara se ata të ishin në mish, **Mois.** 6:51.

KRIJOJ, KRIJIM. *Shih gjithashtu* Ditë e Shabatit; Fillim; Jezu Krisht; Krijim shpirtëror; Tokë

Të organizosh. Perëndia, duke punuar nëpërmjet Birit të tij, Jezu Krishtit, organizoi elementet në natyrë për të formuar tokën. Ati Qiellor dhe Jezusi krijuan njeriun sipas shëmbëlltyrës së tyre (Mois. 2:26–27).

Në fillim Perëndia krijoi qiellin dhe tokën, **Zan.** 1:1. Le ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë, **Zan.** 1:26 (Mois. 2:26–27; Abr. 4:26). Të gjitha gjërat u bënë me anë të tij, **Gjo.** 1:3, 10. Në të u krijuan të gjitha gjërat që janë në qiell, **Kol.** 1:16 (Mosia 3:8; Hel. 14:12). Perëndia i bëri botët me anë të Birit të tij, **Heb.** 1:2. Njeriu u krijua në fillim, **Mosia** 7:27. Unë krijova qiejt dhe tokën dhe të gjitha gjërat, **3 Ne.** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Të gjithë njerëzit u krijuan në fillim sipas shëmbëlltyrës sime, **Eth.** 3:15. Jezu Krishti krijoi qiejt dhe tokën, **DeB** 14:9. Ai krijoi njeriun, mashkullin dhe femrën, sipas shëmbëlltyrës së tij, **DeB** 20:18. Botët pa numër i kam krijuar, **Mois.** 1:33. Me anë të të Vetëmlindurit tim e krijova qiellin, **Mois.** 2:1. Unë, Zoti Perëndi, i krijova të gjitha gjërat shpirtërisht, përpara se të ishin në mënyrë të natyrshme mbi faqen e tokës, **Mois.** 3:5. Miliona toka si kjo nuk do të ishin një fillim në morinë e krijimeve të tua, **Mois.** 7:30. Perënditë organizuan dhe formuan qiejt, **Abr.** 4:1.

KRIJUES. *Shih* Jezu Krisht; Krijoj, krijim

KRIPË

Përdorej si një ruajtës i rëndësishëm në botën e lashtë; konsiderohej si thelbësore për jetën.

Gruaja e Lotit u bë një statujë prej kripe, **Zan.** 19:26. Ju jeni kripa e tokës, **Mt.** 5:13 (Llu. 14:34; 3 Ne. 12:13). Njerëzit e besëlidhjes të llogariten si kripa e tokës, **DeB** 101:39–40. Në qoftë se shenjtorët nuk janë shpëtimtarë të njerëzve, ata janë si kripa që e ka humbur shijen e saj, **DeB** 103:9–10.

KRISHT. *Shih* Jezu Krisht

KRISHTERË (TË). *Shih gjithashtu* Dishepull; Shenjtor

Një emër i dhënë besimtarëve të Jezu Krishtit. Megjithëse ky term përdoret gjerësisht në të gjithë botën, Zoti i ka përcaktuar ndjekësit e vërtetë të Krishtit

si shenjtorë (Vep. 9:13, 32, 41; 1 Kor. 1:2; DeB 115:4).

Dishepujt u quajtën të krishterë, **Vep.** 11:26. Nëse dikush vuan si i krishterë, le të mos ketë turp, **1 Pj.** 4:16. Për shkak të besëlidhjes ju do të quheni fëmijët e Krishtit, **Mosia** 5:7. Besimtarët e vërtetë u quajtën të krishterë prej atyre që nuk ishin anëtarë të Kishës, **Alma** 46:13–16.

KRONIKA(VE)

Dy libra në Dhjatën e Vjetër. Ato japin një histori të shkurtër të ngjarjeve që nga Krijimi deri te dekreti i Kirit, që i lejoi judenjtë të kthehen në Jeruzalem.

Kronikat e Para: Kapitujt 1–9 rendisin gjenealogjinë nga Adami te Sauli. Kapitulli 10 shënon kronologjinë e vdekjes së Saulit. Kapitujt 11–22 gjurmojnë ngjarjet e lidhura me mbretërimin e Davidit. Kapitujt 23–27 shpjegojnë se Salomoni u bë mbret dhe levitët u organizuan. Kapitulli 28 shpjegon se Davidi e urdhëroi Salomonin të ndërtonte një tempull. Kapitulli 29 shënon vdekjen e Davidit.

Kronikat e Dyta: Kapitujt 1–9 gjurmojnë ngjarjet e lidhura me mbretërimin e Salomonit. Kapitujt 10–12 na tregojnë për mbretërimin e birit të Salomonit, Roboamit, gjatë të cilit mbretëria e bashkuar e Izraelit u nda në mbretërinë veriore dhe jugore. Kapitujt 13–36 përshkruajnë mbretërimin e mbretërve të ndryshëm deri në pushtimin e mbretërisë së Judës nga Nebukadnetsari. Libri përfundon me dekretin e Kirit, që fëmijët e robëruar të Judës mund të ktheheshin në Jeruzalem.

KRONOLOGJI

Kronologjia e mëposhtme ose renditja e ngjarjeve nuk është e plotë dhe ka për qëllim vetëm t'i japë lexuesit një ide për vazhdimësinë e ngjarjeve në kohët biblike dhe të Librit të Mormonit:

Ngjarjet në ditët e patriarkëve të hershëm: (Për shkak të vështirësisë në përcaktimin e datave të sakta për ngjarjet në këtë pjesë, datat nuk jepen.)

Para K. (ose P.E.S.—Para Erës Sonë)

4000 Adami ra në mëkat.
Enoku në shërbesë.
Noeu në shërbesë; toka u përmbyt.
Kulla e Babelit u ndërtua; Jareditët udhëtuan për në Tokën e Premtuar.
Melkizedeku në shërbesë.
Noeu vdiq.
Abrami (Abrahami) u lind.
Isaku u lind.
Jakobi u lind.
Jozefi u lind.
Jozefi u shit në Egjipt.
Jozefi u shfaq përpara faraonit.
Jakobi (Izraeli) dhe familja e tij shkuan në Egjipt.
Jakobi (Izraeli) vdiq.
Jozefi vdiq.
Moisiu u lind.
Moisiu i nxori fëmijët e Izraelit nga toka e Egjiptit (Eksodi).
Moisiu u mor në qiell.
Jozueu vdiq.
Pasi vdiq Jozueu, filloi periudha e gjykatësve, me Othinielin si gjykatësin e parë dhe Samuelin si të fundit; renditja dhe datat e të tjerëve janë shumë të pasigurta.
Sauli u vajos mbret.

Ngjarje të Mbretërisë së Bashkuar të Izraelit:

1095 Mbretërimi i Saulit fillon.
1063 Davidi u vajos mbret nga Samueli.
1055 Davidi u bë mbret në Hebron.
1047 Davidi u bë mbret në Jeruzalem; Nathani dhe Gadi profetizuan.
1015 Salomoni u bë mbret i të gjithë Izraelit.
991 Tempulli u përfundua.
975 Salomoni vdiq; dhjetë fiset veriore ngritën krye kundër Rehoboamit, birit të tij, dhe Izraeli u nda.

Ngjarje të Izraelit:	***Ngjarje të Judesë:***	***Ngjarje në historinë e Librit të Mormonit:***
975 Jeroboami u bë mbret i Izraelit.	949 Shishaku, mbreti i Egjiptit, plaçkiti Jeruzalemin.	
875 Ahabi sundoi në Samari mbi Izraelin verior; Elija profetizoi.		
851 Elizeu kreu mrekulli të mëdha.		
792 Amosi profetizoi.		
790 Jona dhe Osea profetizuan.	740 Isaia filloi të profetizojë. (Roma u themelua; Nabonasari ishte mbreti i Babilonisë në 747; Tiglath-Pileseri III ishte mbreti i Asirisë nga 747 deri në 734.)	
	728 Ezekia ishte mbreti i Judës. (Shalmaneseri IV ishte mbreti i Asirisë.)	
721 Mbretëria e Veriut u shkatërrua; dhjetë fiset u morën robër; Mikea profetizoi.	642 Nahumi profetizoi.	
	628 Jeremia dhe Sofonia profetizuan.	
	609 Abdia profetizoi; Danieli u mor rob në Babiloni. (Ninevea u pushtua në 606; Nebukadnetsari ishte mbreti i Babilonisë nga 604 deri në 561.)	600 Lehi u largua nga Jeruzalemi.
	598 Ezekieli profetizoi në Babiloni; Habakuku profetizoi; Zedekia ishte mbret i Judës.	588 Muleku u nis nga Jeruzalemi për në tokën e premtuar.
		588 Nefitët u ndanë nga lamanitët (midis 588 dhe 570).
	587 Nebukadnetsari pushtoi Jeruzalemin.	

Ngjarje në historinë e krishterë:	*Ngjarje në historinë e Librit të Mormonit:*
537 Kiri nxori dekret që judenjtë mund të ktheheshin nga Babilonia.	
520 Hagai dhe Zakaria profetizuan.	
486 Esteri jetoi	
458 Esdra u ngarkua që të kryente reforma.	
444 Nehemia u caktua guvernator i Judesë.	
432 Malakia profetizoi.	
	400 Jaromi mori fletët.
	360 Omni mori fletët.
332 Aleksandri i Madh pushtoi Sirinë dhe Egjiptin.	
323 Aleksandri vdiq.	
277 Septuagint-i, përkthimi i shkrimeve të shenjta judease në gjuhën greke, u fillua.	
167 Matathias Makabi ngriti krye kundër Sirisë.	
166 Juda Makabeu u bë udhëheqësi i judenjve.	
165 Tempulli u pastrua dhe u ripërkushtua; Hanuka filloi.	
161 Juda Makabeu vdiq.	
	148 Abinadi u martirizua; Alma ringriti Kishën mes nefitëve.
	124 Beniamini dha fjalimin e tij përfundimtar drejtuar nefitëve.
	100 Alma i Riu dhe bijtë e Mosias filluan punën e tyre.
	91 Mbretërimi i gjykatësve filloi mes nefitëve.
63 Pompei pushtoi Jeruzalemin dhe sundimi i makabeasve mbaroi në Izrael.	
51 Kleopatra sundoi.	
41 Herodi dhe Fazeli u bënë tetrarkë të përbashkët të Judesë.	
37 Herodi u bë udhëheqës në Jeruzalem.	
31 Beteja e Aktiumit u zhvillua; Augusti ishte perandor i Romës nga 31 para K. deri në 14 pas K.	
30 Kleopatra vdiq.	
17 Herodi rindërtoi tempullin.	
	6 Samuel Lamaniti profetizoi lindjen e Krishtit.

Ngjarje në historinë e krishterë:

Pas K. (ose E.S.—Erës Sonë)
Lindja e Jezu Krishtit:
30 Shërbesa e Krishtit filloi.
33 Krishti u kryqëzua.
35 Pali u kthye në besim.
45 Pali ndërmori udhëtimin e tij të parë misionar.
58 Pali u dërgua në Romë.
61 Historia e Veprave të Apostujve u mbyll.
62 Roma u dogj; Të krishterët u përndoqën nga Nero.
70 Të krishterët u larguan për në Pella; Jeruzalemi u rrethua dhe u pushtua.
95 Të krishterët u përndoqën nga Domiciani.

Ngjarje në historinë e Librit të Mormonit:

Pas K. (ose E.S)

33 ose
34 Krishti i ringjallur u shfaq në Amerikë.

385 Kombi nefit u shkatërrua.
421 Moroni fshehu fletët.

KRYEENGJËLL. *Shih gjithashtu* Adam; Mikael

Mikaeli, ose Adami, është kryeengjëlli ose engjëlli kryesues.

Zoti do të zbresë nga qielli me një thirrmë, me zërin e kryeengjëllit, **1 The.** 4:16. Mikaeli është kryeengjëlli, **Jud.** 1:9 (DeB 29:26; 88:112; 128:20–21).

KRYELARTËSI, KRENARI. *Shih gjithashtu* Kotë (i), kotësi; Para; Pasuri; Përul, përulësi; Qenie i Botës

Një mungesë përulësie ose e të qenit i mësueshëm. Krenaria i vendos njerëzit në kundërshtim me njëri-tjetrin dhe me Perëndinë. Një njeri krenar e vendos vetveten mbi ata që e rrethojnë atë dhe ndjek vullnetin e tij më shumë sesa vullnetin e Perëndisë. Mendjemadhësia, cmira, zemërgurësia dhe arroganca janë gjithashtu tipike për një njeri krenar.

Ruhu mirë të mos harrosh Zotin dhe zemra jote të lartohet, **LiP.** 8:11–14. Unë e urrej kryelartësinë dhe arrogancën, **Fja.** 8:13 (Fja. 6:16–17). Kryelartësia vjen përpara shkatërrimit, **Fja.** 16:18. Dita e Zotit do të jetë mbi krenarin, **Isa.** 2:11–12 (2 Ne. 12:11–12). Krenaria e zemrës sate të ka mashtruar, **Abd.** 1:3. Të gjithë kryelartët do të jenë si kallamishtet, **Mal.** 4:1 (1 Ne. 22:15; 3 Ne. 25:1; DeB 29:9). Kush do të lartësojë veten, do të poshtërohet, **Mt.** 23:12 (DeB 101:42). Perëndia i kundërshton krenarët, **1 Pj.** 5:5. Ndërtesa e gjerë dhe e madhe ishte kryelartësia e botës, **1 Ne.** 11:36 (1 Ne. 12:18). Kur ata janë të mësuar, mendojnë se janë të ditur, **2 Ne.** 9:28–29. Ju jeni ngritur në krenarinë e zemrave tuaja, **Jakobi** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). A keni hequr dorë nga kryelartësia? **Alma** 5:28. Një krenari jashtëzakonisht e madhe hyri në zemrat e njerëzve, **Hel.** 3:33–36. Sa të shpejtë janë fëmijët e njerëzve që të ngrihen në kryelartësi, **Hel.** 12:4–5. Krenaria e këtij kombi ka provuar shkatërrimin e tyre, **Moro.** 8:27. Ruhuni nga krenaria se mos bëheni si nefitët, **DeB** 38:39. Largohuni nga gjithë krenaria e mendjelehtësia juaj, **DeB** 88:121.

KRYENGRITJE. *Shih gjithashtu* Braktisje; Djall; Mëkat; Mërmëritje

Sfidimi ose kundërshtimi i Perëndisë, duke përfshirë mospranimin e ndjekjes

së udhëheqësve të tij të zgjedhur dhe mosbindjen e vullnetshme ndaj urdhërimeve të tij.

Mos ngrini krye kundër Zotit, **Num.** 14:9. Një njeri i keq kërkon veç të ngrejë krye, **Fja.** 17:11. Mjerë fëmijët rebelë, **Isa.** 30:1. Zoti nuk shëlben asnjë prej atyre që ngrenë krye kundër tij dhe vdesin në mëkatet e tyre, **Mosia** 15:26. Amlicitët dolën në rebelim të hapët kundër Perëndisë, **Alma** 3:18–19. Rebelët do të shpohen me shumë hidhërim, **DeB** 1:3. Inati i Zotit ndizet kundër rebelëve, **DeB** 56:1 (DeB 63:1–6). Satani ngriti krye kundër Perëndisë, **Mois.** 4:3.

KRYQ. *Shih gjithashtu* Golgotë; Jezu Krisht; Kryqëzim; Sakrament; Shlyej, shlyerje

Strukturë druri mbi të cilën u kryqëzua Jezu Krishti (Mr. 15:20–26). Shumë vetë në botë sot e mendojnë atë si simbol të kryqëzimit të Krishtit dhe të sakrificës së tij shlyese; megjithatë, Zoti i ka vendosur simbolet e veta për kryqëzimin dhe sakrificën e tij—bukën dhe ujin e sakramentit (Mt. 26:26–28; DeB 20:40, 75–79). Në shkrimet e shenjta, ata që e marrin kryqin e tyre, janë ata që e duan Jezu Krishtin aq shumë sa ia mohojnë vetvetes paperëndishmërinë dhe çdo dëshirë të botës dhe i zbatojnë urdhërimet e tij (PJS, Mt. 16:25–26).

Merre kryqin dhe më ndiq, **Mr.** 10:21 (3 Ne. 12:30; DeB 23:6). Jezusi duroi kryqin dhe ulet në të djathtën e fronit të Perëndisë, **Heb.** 12:2. Ai u ngrit mbi kryqin dhe u vra për mëkatet e botës, **1 Ne.** 11:33. Ata që kanë duruar kryqet e botës, do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **2 Ne.** 9:18. Ati im më dërgoi që të mund të ngrihesha në kryq, **3 Ne.** 27:14–15. Ai që nuk do ta marrë kryqin e tij e nuk do të më ndjekë dhe nuk do të zbatojë urdhërimet e mia, po ai nuk do të shpëtohet, **DeB** 56:2. Vuri re Birin e Njeriut të ngritur në kryq, **Mois.** 7:55.

KRYQËZIM. *Shih gjithashtu* Golgotë; Jezu Krisht; Kryq; Shlyej, shlyerje

Një mënyrë romake ekzekutimi, e zakonshme gjatë kohëve të Dhjatës së Re, në të cilën personi vritej duke e lidhur ose duke ia gozhduar duart dhe këmbët e tij në një kryq. Zakonisht kjo u bëhej vetëm skllevërve dhe kriminelëve më të ulët. Kryqëzimi shpesh paraprihej nga fshikullimi ose rrahja me kamzhik (Mr. 15:15). Personi që kryqëzohej, zakonisht detyrohej të mbante kryqin e tij deri në vendin e ekzekutimit (Gjo. 19:16–17). Veshjet e tij zakonisht merreshin nga ushtarët të cilët kryenin dënimin (Mt. 27:35). Kryqi ngulej në tokë në mënyrë të tillë që këmbët e personit ishin vetëm 30 deri 60 centimetra mbi tokë. Kryqi ruhej nga ushtarë derisa personi në kryq vdiste, gjë e cila nganjëherë zgjaste deri në tri ditë (Gjo. 19:31–37).

Jezu Krishti u kryqëzua, ngaqë një grup jobesimtarësh në mënyrë të rreme e akuzuan atë për trazira kundër Cezarit dhe blasfemi ngaqë tha se ishte Biri i Perëndisë. Një mantel i kuq (Gjo. 19:2), një kurorë me gjemba dhe fyerje të tjera iu bënë Jezusit (Mt. 26:67; Mr. 14:65).

Të ligjtë do të shpojnë duart dhe këmbët e Mesias, **Psa.** 22:11–18. Krishti do të shkojë si një qengj për në thertore, **Isa.** 53:7. Jezusi parashikoi kryqëzimin e tij, **Mt.** 20:18–19. Kryqëzimi i Krishtit përshkruhet, **Mt.** 27:22–50 (Mr. 15:22–37; Llu. 23:26–46; Gjo. 19:17–30). Nefi pa në vegim kryqëzimin e Qengjit të Perëndisë, **1 Ne.** 11:33. Nefi tregoi për vuajtjet dhe kryqëzimin e Krishtit, **1 Ne.** 19:9–14. Jakobi tregoi për shërbesën dhe kryqëzimin e të Shenjtit të Izraelit, **2 Ne.** 6:9. Stuhi, tërmete, zjarre dhe vorbulla ere në Amerikë dëshmuan kryqëzimin e Krishtit në Jeruzalem, **3 Ne.** 8. Unë jam Jezusi që u kryqëzua, **DeB** 45:51–52. Shërbesa e Krishtit mes shpirtrave në burg u kufizua në kohën ndërmjet vdekjes dhe ringjalljes së tij, **DeB** 138:27.

KTHIM, KTHYER (I). *Shih gjithashtu* Dishepull; Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia

Ndryshim nga dikush i besimeve, zemrës dhe jetës së tij për të pranuar

dhe për të bërë vullnetin e Perëndisë (Vep. 3:19).

Kthimi në besim përmban një vendim të ndërgjegjshëm për të hequr dorë nga udhët e mëparshme dhe për të ndryshuar që të bëhesh dishepull i Krishtit. Pendimi, pagëzimi për heqjen e mëkateve, marrja e Frymës së Shenjtë nëpërmjet vënies së duarve dhe besimi i vazhdueshëm në Zotin Jezu Krisht, e bëjnë kthimin në besim të plotë. Një njeri i natyrshëm do të shndërrohet në një njeri të ri, i cili është i shenjtëruar dhe i pastër, i lindur përsëri në Jezu Krishtin (2 Kor. 5:17; Mosia 3:19).

Njerëzit duhet të kthehen dhe të bëhen si fëmijë të vegjël, **Mt.** 18:3 (Mosia 3:19). Kur ti kthehesh, forco vëllezërit e tu, **Llu.** 22:32. Ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan, **Vep.** 2:37–41. Ktheje mëkatarin nga të gabuarit e rrugës së tij, **Jak.** 5:20. Enosi u kthye në besim, **Enosi** 1:2–5. Fjalët e mbretit Beniamin sollën ndryshim të fuqishëm te njerëzit, **Mosia** 5:2 (Alma 5:12–14). Gjithë njerëzimi duhet të lindi rishtas; po, të lindin nga Perëndia, **Mosia** 27:25. Alma dhe bijtë e Mosias u kthyen në besim, **Mosia** 27:33–35. Ati i Lamonit u kthye në besim, **Alma** 22:15–18. Nga fuqia dhe nga fjala e Perëndisë, ata u kthyen në besimin te Zoti, **Alma** 53:10. Pendimi sjell ndryshim të zemrës, **Hel.** 15:7. Të gjithë ata që u kthyen në besim, i lanë me të vërtetë të kuptonte se ishin vizituar nga fuqia dhe Shpirti i Perëndisë, **3 Ne.** 7:21. Për shkak të besimit të tyre në Krishtin, në kohën e kthimit në besim, u pagëzuan me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë, **3 Ne.** 9:20. Ata do të dalin e predikojnë pendimin dhe shumë do të kthehen në besim, **DeB** 44:3–4.

KUBIT

Njësia e zakonshme e gjatësisë mes hebrenjve—fillimisht largësia nga bërryli deri në majë të gishtave.

KUJDESTAR, KUJDESTARI. *Shih gjithashtu* Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje

Një njeri që kujdeset për punët ose pronën e një tjetri. Ajo për të cilën një kujdestar kujdeset quhet kujdestari. Të gjitha gjërat në tokë i përkasin Zotit; ne jemi kujdestarët e tij. Ne jemi përgjegjës ndaj Zotit, por mund të raportojmë për kujdestarinë tonë tek përfaqësuesit e autorizuar të Perëndisë. Kur marrim një thirrje shërbimi nga Zoti ose shërbëtorët e tij të autorizuar, ajo kujdestari mund të përmbajë si punë shpirtërore ashtu edhe trupore (DeB 29:34).

Ti u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të të vë mbi shumë gjëra, **Mt.** 25:14–23. Kujt iu dha shumë, do t'i kërkohet shumë, **Llu.** 12:48 (DeB 82:3). Jezusi dha shëmbëlltyrën e administratorit të pabesë, **Llu.** 16:1–8. Kushdo që gjendet kujdestar besnik, do të hyjë në gëzimin e Zotit të tij, **DeB** 51:19. Çdo njeri duhet të bëjë një rrëfim të kujdestarisë së tij, **DeB** 72:3–5. Ai që është shërbëtor besnik dhe i mençur, do të trashëgojë gjithçka, **DeB** 78:22. Zoti do ta bëjë çdo njeri të përgjegjshëm si kujdestar mbi gjëra tokësore, **DeB** 104:11–17 (DeB 42:32). Duhet të jesh i zellshëm që të mund të jesh një kujdestar i mençur, **DeB** 136:27.

KUMORAH, KODËR. *Shih gjithashtu* Libër i Mormonit; Moroni, bir i Mormonit; Smith, Joseph, i Riu

Një kodër e vogël, e vendosur në New York-un perëndimor, në Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Këtu një profet i lashtë, i quajtur Moroni, fshehu fletët e arta që përmbanin disa nga analet e kombeve nefite dhe jaredite. Joseph Smith-i u drejtua për te kjo kodër më 1827 prej Moronit të ringjallur për t'i marrë këto fletë dhe për të përkthyer një pjesë të tyre. Ky përkthim është Libri i Mormonit.

Nefitët u mblodhën në Kumorah, **Morm.** 6:2–4. Kumorah ndodhej në një vend me shumë ujëra, **Morm.** 6:4. Mormoni i fshehu analet në kodrën Kumorah, **Morm.** 6:6. Përveç njëzet e katër nefitëve, të gjithë u vranë në

Kumorah, **Morm.** 6:11. Ne dëgjojmë lajme të gëzuara nga Kumorah-u, **DeB** 128:20. Joseph Smith-i i mori fletët nga kodra Kumorah, **JS—H** 1:42, 50–54, 59.

KUNDËRSHTAR. *Shih* Djall

KUNDËRSHTIM. *Shih* Mjerim

KUNGATË. *Shih* Sakrament

KUNJ

Një prej njësive organizative dhe administrative të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Një kunj është i përbërë nga një numër lagjesh ose degësh. Në përgjithësi ai ka një komplet kufijsh gjeografikë dhe i përshtatet pamjes së një tende të përshkruar në Isaia 54:2. "Zgjat litarët e tu dhe përforco kunjat e tu". Çdo kunj i Sionit mbështet dhe ndihmon për të mbajtur të ngritur Kishën, në mënyrën që një tendë ose një tabernakull mbahet nga kunjat e tij. Një kunj është vendi i mbledhjes i pjesës së mbetur të Izraelit të shpërndarë (DeB 82:13–14; 101:17–21).

Forco kunjat e tu dhe zgjero kufijtë e tu, **Moro.** 10:31 (DeB 82:14). Caktoji Sionit kunja të tjerë përveç këtij, **DeB** 109:59. Mbledhja së bashku në Sion dhe në kunjat e tij të mund të jetë për mbrojtje, **DeB** 115:6 (DeB 101:21). Vende të tjera duhet të caktohen për kunja, **DeB** 115:18. Presidenti i kuorumit të priftërinjve të lartë, i vendosur për të cilësuar ata që do të caktohen presidentë kunjash, **DeB** 124:133–134. Shkoni ju në tokën e Sionit që kunjat e tij të mund të forcohen, **DeB** 133:9.

KUORUM. *Shih gjithashtu* Priftëri

Fjala *kuorum* mund të përdoret në dy mënyra: (1) Një grup i veçantë burrash që mbajnë të njëjtën detyrë të priftërisë. (2) Një shumicë ose numri minimal i anëtarëve në një grupi priftërie që duhet të jenë të pranishëm në një mbledhje për të drejtuar punën e Kishës (DeB 107:28).

Përshkruhen kuorumet e Presidencisë së Parë, të të Dymbëdhjetëve dhe të të Shtatëdhjetëve dhe lidhjet me njëri-tjetrin, **DeB** 107:22–26, 33–34 (DeB 124:126–128). Vendimet e këtyre kuorumeve duhet të jenë unanime, **DeB** 107:27. Vendimet e një kuorumi duhet të bëhen në gjithë drejtësinë, **DeB** 107:30–32. Detyrat e presidentëve të kuorumeve të priftërisë përshkruhen, **DeB** 107:85–96. Kuorumi i pleqve ngrihet për shërbestarët që qëndrojnë, **DeB** 124:137.

KUPTUAR(IT) (TË). *Shih gjithashtu* Dije; Urtësi; Vërtetë (e)

Të fitosh dituri ose të dallosh kuptimin e disa të vërtetave, duke përfshirë zbatimin e tij në jetë.

Mos u mbështet në gjykimin tënd, **Fja.** 3:5. Me të gjitha fitimet e tua, fito diturinë, **Fja.** 4:7. Jezusi foli me shëmbëlltyra dhe disa nuk e kuptuan, **Mt.** 13:12–17. Zoti ua hapi mendjen, **Llu.** 24:45. Në qoftë se ju nuk mund t'i kuptoni këto fjalë, do të jetë sepse ju nuk pyesni, **2 Ne.** 32:4 (3 Ne. 17:3). Analet u ruajtën kështu që ne të mund të lexonim dhe të kuptonim, **Mosia** 1:2–5. Për shkak të mosbesimit të tyre, ata nuk mund ta kuptonin fjalën e Perëndisë, **Mosia** 26:3. Ata ishin njerëz me kuptim të saktë, **Alma** 17:2–3. Fjala fillon të ndriçojë kuptimin tim, **Alma** 32:28. Le të arsyetojmë së bashku, që ju të mund të kuptoni, **DeB** 50:10–12, 19–23. Prindërit duhet t'i mësojnë fëmijët e tyre të kuptojnë, **DeB** 68:25. Veprat dhe misteret e Perëndisë mund të kuptohen vetëm me anë të Shpirtit të Shenjtë, **DeB** 76:114–116. Satani kërkon t'i largojë zemrat e njerëzve nga të kuptuarit, **DeB** 78:10. Drita e Krishtit e përshpejton të kuptuarin tonë, **DeB** 88:11.

KURORË. *Shih gjithashtu* Jetë e përjetshme

Një ornament rrethor i vendosur në kokë nga sundimtarët. Ajo mund të jetë simbol i fuqisë, zotërimit dhe hyjnisë çelestiale. Ata që durojnë deri në fund, duke zbatuar të gjitha urdhërimet e Perëndisë, do të marrin një kurorë jete të përjetshme (Shih DeB 20:14; Mois. 7:56; JS—M 1:1).

Është bërë gati për mua një kurorë e drejtësisë, **2 Tim.** 4:8. Do të merrni një kurorë lavdie që nuk fishket, **1 Pj.** 5:4. Të vdekurit që vdesin në Zotin, do të marrin një kurorë drejtësie, **DeB** 29:13. Ata do të marrin një kurorë në banesat e Atit tim, **DeB** 59:2. Zoti i përgatit shenjtorët për të arritur kurorën e përgatitur për ta, **DeB** 78:15. Zoti u ka premtuar shenjtorëve të tij një kurorë lavdie në të djathtën e tij, **DeB** 104:7.

KUSHTETUTË. *Shih gjithashtu* Ligj; Qeveri

Në Doktrina e Besëlidhje, termi "Kushtetutë" i referohet Kushtetutës së SHBA-së, e cila u frymëzua në mënyrë hyjnore që të përgatiste udhën për rivendosjen e ungjillit.

Ligji kushtetues duhet mbështetur, **DeB** 98:5–6. Zoti bëri të vendosej Kushtetuta, **DeB** 101:77, 80.

LABAN, MBAJTËS I FLETËVE TË TUNXHIT. *Shih gjithashtu* Fletë tunxhi

Në Librin e Mormonit, njeriu që i mbajti fletët e tunxhit në Jeruzalem në kohën e familjes së Lehit. Labani i plaçkiti dhe u përpoq t'i vriste Nefin dhe vëllezërit e tij (1 Ne. 3:1–27). Shpirti e udhëhoqi Nefin ta vriste Labanin, me qëllim që të merrte fletët (1 Ne. 4:1–26).

LABAN, VËLLA I REBEKËS. *Shih gjithashtu* Rebeka

Në Dhjatën e Vjetër, një vëlla i Rebekës dhe ati i Leas dhe Rakelës, grave të Jakobit (Zan. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

LAJ, LARË (I), LARJE. *Shih gjithashtu* Pagëzim, pagëzoj; Shlyej, shlyerje

Të pastrosh, fizikisht ose shpirtërisht. Simbolikisht, një njeri i penduar mund të pastrohet nga një jetë e ngarkuar me mëkat dhe pasojat e saj nëpërmjet sakrificës shlyese të Jezu Krishtit. Larje të caktuara, të kryera nën autoritetin e duhur të priftërisë, shërbejnë si ordinanca të shenjta.

Prifti do të lajë rrobat dhe trupin e tij me ujë, **Num.** 19:7. Më pastro tërësisht nga mëkati im, **Psa.** 51:2, 7. Lahuni, pastrohuni, mos bëni më keq, **Isa.** 1:16–18. Jezusi u lau këmbët apostujve të tij, **Gjo.** 13:4–15 (DeB 88:138–139). Ji i pagëzuar dhe laji mëkatet e tua, **Vep.** 22:16 (Alma 7:14; DeB 39:10). Askush nuk mund të shpëtohet, në qoftë se rrobat e tij nuk janë larë dhe nuk janë bërë të bardha, **Alma** 5:21 (3 Ne. 27:19). Veshjet e tyre u lanë dhe u zbardhën nëpërmjet gjakut të Krishtit, **Alma** 13:11 (Eth. 13:10). Me anë të zbatimit të urdhërimeve, ata mund të lahen e pastrohen nga gjithë mëkatet e tyre, **DeB** 76:52. Vajosjet tuaja dhe larjet tuaja shugurohen me anë të ordinancës së shtëpisë sime të shenjtë, **DeB** 124:39–41.

LAKMOJ. *Shih gjithashtu* Zili

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, të lakmosh do të thotë të kesh zili dikë ose të kesh dëshirë të tepruar për diçka.

Nuk duhet të dëshirosh, **Eks.** 20:17 (LiP. 5:21; Mosia 13:24; DeB 19:25). Ai që urren lakminë do t'i zgjasë ditët e tij, **Fja.** 28:16. Dëshiruan me të madhe arat dhe i morën, **Mik.** 2:2. Kini kudjes nga lakmia, **Llu.** 12:15. Ligji thoshte, mos lakmo, **Rom.** 7:7. Në ditët e fundit njerëzit do të jenë lakmues, **2 Tim.** 3:1–2. Kur Labani e pa pasurinë tonë, ai ishte i etur ta kishte atë, **1 Ne.** 3:25. Nuk duhet ta lakmosh pronën e tjetrit, **DeB** 19:26. Pushoni së qeni lakmitarë, **DeB** 88:123. Mos e lakmoni atë që është e vëllait tuaj, **DeB** 136:20.

LAMAN. *Shih gjithashtu* Lamanitë; Lehi, atë i Nefit

Në Librin e Mormonit, biri më i madh i Lehit dhe Sarës dhe vëllai më i madh i Nefit (1 Ne. 2:5). Lamani përgjithësisht zgjodhi të bënte keq në vend të bënte mirë.

Lamani përshpëriti kundër atit të tij, **1 Ne.** 2:11–12. Ngriti krye kundër vëllait të tij të drejtë, Nefit, **1 Ne.** 7:6 (1 Ne. 3:28–29). Nuk mori nga fruti i pemës së jetës në vegimin e Lehit, **1 Ne.** 8:35–36. Mallkim erdhi mbi Lamanin dhe pasuesit e tij, **2 Ne.** 5:21 (Alma 3:7).

LAMANITË. *Shih gjithashtu* Laman; Libër i Mormonit; Nefitë

Një grup njerëzish në Librin e Mormonit, shumë prej të cilëve ishin pasardhës të Lamanit, birit më të madh të Lehit. Ata ndien se ishin ngatërruar nga Nefi dhe pasardhësit e tij (Mosia 10:11–17). Si rezultat, ata ngritën krye kundër nefitëve dhe shpesh i mohuan mësimet e ungjillit. Megjithatë, pak përpara lindjes së Jezu Krishtit, lamanitët e pranuan ungjillin dhe ishin më të drejtë se nefitët (Hel. 6:34–36). Dyqind vjet pasi Krishti vizitoi kontinentin Amerikan, si lamanitët edhe nefitët u bënë të ligj dhe filluan të ndezin luftëra kundër njëri-tjetrit. Rreth vitit 400 pas K., lamanitët e shkatërruan plotësisht kombin nefit.

Lamanitët e mposhtën farën e Nefit, **1 Ne.** 12:19–20. Lamanitët i urrenin nefitët, **2 Ne.** 5:14. Lamanitët do të jenë një ndëshkim për nefitët, **2 Ne.** 5:25. Libri i Mormonit do t'u rivendosë lamanitëve diturinë për të parët e tyre dhe për ungjillin e Jezu Krishtit, **2 Ne.** 30:3–6 (Faqja titull e Librit të Mormonit). Lamanitët janë një mbetje e judenjve, **DeB** 19:27. Lamanitët do të lulëzojnë si trëndafili përpara ardhjes së Zotit, **DeB** 49:24.

LAMONI. *Shih gjithashtu* Amon, bir i Mosias

Në Librin e Mormonit, një mbret lamanit i cili u kthye në besim nëpërmjet Shpirtit të Zotit dhe veprave dhe mësimeve të frymëzuara të Amonit (Alma 17–19).

LASHTI (I) I DITËVE. *Shih* Adam

LAVDI. *Shih gjithashtu* Dritë, Dritë e Krishtit; Shkallë të Lavdisë; Vërtetë (e)

Në shkrimet e shenjta, lavdia shpesh i referohet dritës dhe së vërtetës së Perëndisë. Asaj gjithashtu mund t'i referohet për të përlëvduar ose nderuar dhe një gjendjeje të caktuar jete të përjetshme ose lavdie të Perëndisë.

I shenjtë është Zoti i ushtrive; tërë toka është plot me lavdinë e tij, **Isa.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Ne transformohemi në të njëjtin shëmbëllim nga lavdia në lavdi, **2 Kor.** 3:18. Ai do të më ngrejë që të banoj me të në lavdi, **Alma** 36:28. Lavditë e marra në ringjallje do të ndryshojnë sipas drejtësisë, **DeB** 76:50–119. Lavdia e Perëndisë është inteligjencë, **DeB** 93:36. Lavdia e Perëndisë është të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39. Unë pashë dy personazhe, shkëlqimi dhe lavdia e të cilëve kapërcenin çdo përshkrim, **JS–H.** 1:17.

LAVDI ÇELESTIALE. *Shih gjithashtu* Ekzaltim; Jetë e përjetshme; Shkallë të Lavdisë

Shkalla më e lartë e tri shkallëve të lavdisë, që një njeri mund të marrë pas kësaj jete. Këtu të drejtët do të banojnë në praninë e Perëndisë Atit dhe Birit të tij, Jezu Krishtit.

Lavdia e çelestialit është një, **1 Kor.** 15:40 (DeB 76:96). Pali u rrëmbye deri në të tretin qiell, **2 Kor.** 12:2. Lavdia çelestiale u tregua në vegim, **DeB** 76:50–70. Nëse shenjtorët dëshirojnë një vend në botën çelestiale, ata duhet të përgatiten, **DeB** 78:7. Ai që nuk është në gjendje t'i qëndrojë ligjit të një mbretërie çelestiale, nuk mund të durojë një lavdi çelestiale, **DeB** 88:15–22. Në lavdinë çelestiale ka tre qiej; caktohen kushtet për të fituar më të lartin, **DeB** 131:1–2. Fëmijët që vdesin përpara moshës së përgjegjshmërisë janë të shpëtuar në mbretërinë çelestiale, **DeB** 137:10.

LAVDI TELESTIALE. *Shih gjithashtu* Shkallë të Lavdisë

Më e ulta nga tri shkallët e lavdisë, në të cilën njerëzit do të banojnë pas gjykimit të fundit.

Pali pa një lavdi të yjeve, **1 Kor.** 15:40–41. Joseph Smith-i dhe Sidney Rigdon panë lavdinë telestiale, **DeB** 76:81–90. Banorët e botës telestiale ishin aq të shumtë në numër sa yjet, **DeB** 76:109–112. Ai që nuk është në gjendje t'i qëndrojë ligjit të një mbretërie telestia-

le, nuk mund të durojë një lavdi telestiale, **DeB** 88:24, 31, 38.

LAVDI TERRESTRIALE. *Shih gjithashtu* Shkallë të Lavdisë

E dyta nga tri shkallët e lavdisë në të cilat njerëzit do të banojnë pas gjykimit të fundit.

Pali pa një lavdi terrestriale, të krahasuar me lavdinë e hënës, **1 Kor.** 15:40–41. Joseph Smith-i dhe Sidney Rigdon panë lavdinë terrestriale, **DeB** 76:71–80. Lavdia e terrestrialit e kapërcen atë të telestialit, **DeB** 76:91. Ata që nuk janë në gjendje t'i qëndrojnë ligjit të një mbretërie terrestriale, nuk mund të durojnë një lavdi terrestriale, **DeB** 88:23, 30, 38.

LAVIRËSI. *Shih gjithashtu* Dëlirësi; Epshor, epsh; Shkelje kurore

Marrëdhënie seksuale e paligjshme ndërmjet dy njerëzve që nuk janë martuar me njëri-tjetrin. Në shkrimet e shenjta gjithashtu në disa raste përdoret si simbol për braktisjen.

Mos më detyro, sepse asgjë e tillë nuk duhet bërë, **2 Sam.** 13:12. Hiqni dorë nga kurvëria, **Vep.** 15:20. Trupi nuk është për kurvëri, por për Zotin, **1 Kor.** 6:13–18. Për t'ju shmangur kurvërimit, le të ketë secili gruan e vet, **1 Kor.** 7:2–3. Ky është vullneti i Perëndisë, të hiqni dorë nga kurvëria, **1 The.** 4:3. Jakobi paralajmëroi popullin e Nefit kundër lavirësisë, **Jakobi** 3:12. Ju jeni gati për shkatërrim, për shkak të vrasjeve tuaja dhe lavirësisë suaj, **Hel.** 8:26. Lavirësit duhet të pendohen me qëllim që të bashkohen me Kishën, **DeB** 42:74–78.

LEA. *Shih gjithashtu* Jakob, bir i Isakut; Laban, vëlla i Rebekës

Në Dhjatën e Vjetër, bija më e madhe e Labanit dhe njëra nga gratë e Jakobit (Zan. 29). Lea u bë nëna e gjashtë djemve dhe e një vajze (Zan. 29:31–35; 30:17–21).

LEBËR

Një sëmundje ngjitëse e përmendur shpesh në Dhjatën e Vjetër dhe të Re. Shumë njerëz të shquar në Bibël u prekën në një kohë të caktuar nga ajo, përfshirë Moisiun (Eks. 4:6–7), motrën e tij Miriam (Num. 12:10), Naamanin (2 Mbr. 5) dhe mbretin Uziah (2 Kro. 26:19–21).

Jezusi shëroi lebrën në disa njerëz, **Mt.** 8:2–4 (Mr. 1:40–45; Llu. 5:12–15; 3 Ne. 17:7–9). Jezusi shëroi dhjetë lebrozët, **Llu.** 17:11–19.

LEHI, ATË I NEFIT

Në Librin e Mormonit, një profet hebre i cili udhëhoqi familjen dhe pasuesit e tij nga Jeruzalemi për në një tokë të premtuar në hemisferën perëndimore rreth 600 para K. Lehi ishte profeti i parë mes popullit të tij në Librin e Mormonit.

Lehi u largua nga Jeruzalemi me familjen e tij me urdhrin e Zotit (1 Ne. 2:1–4). Ai ishte një pasardhës i Jozefit që u shit në Egjipt (1 Ne. 5:14). Zoti i dha atij një vegim të pemës së jetës (1 Ne. 8:2–35). Lehi dhe bijtë e tij ndërtuan një anije dhe lundruan drejt hemisferës perëndimore (1 Ne. 17–18). Ai dhe pasardhësit e tij u vendosën në një tokë të re (1 Ne. 18:23–25). Para se të vdiste, Lehi bekoi bijtë e tij dhe u mësoi atyre për Krishtin dhe daljen në dritë të Librit të Mormonit në ditët e mëvonshme (2 Ne. 1–3, 4:1–12).

Libri i Lehit: Joseph Smith-i e filloi me librin e Lehit kur po përkthente Librin e Mormonit. Pati një shënim se Mormoni kishte përmbledhur nga fletët e Lehit. Pasi ai pati 116 faqe dorëshkrim që ishin përkthyer nga ky libër, Joseph-i ia dha dorëshkrimin Martin Harris-it, i cili kishte shërbyer për pak kohë si shkrues i Joseph-it në përkthimin e Librit të Mormonit. Faqet u humbën më pas. Joseph-i nuk e ripërktheu librin e Lehit për të zëvendësuar dorëshkrimin e humbur, por në vend të tij përktheu rrëfime të tjera të përafërta nga fletët e arta (shih parathëniet e DeB 3, 10). Këto rrëfime të tjera tani janë gjashtë librat e parë të Librit të Mormonit.

LEHI, KOMANDANT USHTARAK NEFIT

Në Librin e Mormonit, një komandant ushtarak nefit (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

LEHI, MISIONAR NEFIT. *Shih gjithashtu* Helaman, bir i Helamanit

Në Librin e Mormonit, një bir i Helamanit, që ishte biri i Helamanit. Lehi ishte një misionar i madh (Hel. 3:21; 4:14).

U quajt Lehi që të kujtohej për stërgjyshin e tij, **Hel.** 5:4–6. Me Nefin, ktheu shumë vetë në besim, u burgos, u rrethua nga zjarri dhe foli me engjëj, **Hel.** 5:14–48. Mori shumë zbulesa përditë, **Hel.** 11:23

LEMUELI. *Shih gjithashtu* Laman; Lamanitë; Lehi, atë i Nefit

Në Librin e Mormonit, biri i dytë i Lehit dhe njëri prej vëllezërve më të mëdhenj të Nefit. Ai u bashkua me Lamanin për të kundërshtuar Nefin.

Lehi e këshilloi Lemuelin që të ishte i vendosur si një luginë, **1 Ne.** 2:10. U zemërua me Nefin dhe iu bind Lamanit, **1 Ne.** 3:28. Lemuelitët u përfshinë mes lamanitëve, **Jakobi** 1:13–14 (Alma 47:35).

LETRA TË PALIT. *Shih gjithashtu* Pal; titujt e letrave individuale

Katërmbëdhjetë libra në Dhjatën e Re që fillimisht ishin letra të shkruara nga apostulli Pal për anëtarë të Kishës. Ato mund të ndahen në grupet që vijojnë:

1 dhe 2 Thesalonikasve (50–51 pas K.)

Pali u shkroi letra thesalonikasve nga Korinti gjatë udhëtimit të tij të dytë misionar. Puna e tij në Thesaloniki përshkruhet në Veprat e Apostujve 17. Ai deshi të kthehej në Thesaloniki, por nuk mundi ta bënte atë (1 The. 2:18). Prandaj ai dërgoi Timoteun për t'i përshëndetur të kthyerit në besim dhe për t'i sjellë atij fjalë sesi po ia kalonin ata. Letra e parë është rezultati i mirënjohjes së tij për kthimin e Timoteut. Letra e dytë u shkrua pak kohë më vonë.

1 dhe 2 Korintasve, Galatasve, Romakëve (55–57 pas K.)

Pali i shkroi letrat drejtuar korintasve gjatë udhëtimit të tij të tretë misionar për t'iu përgjigjur pyetjeve dhe për të korrigjuar çrregullimin mes shenjtorëve në Korint.

Letra drejtuar galatasve mund t'u jetë shkruar *shumë* njësive të Kishës në të gjithë Galatinë. Disa anëtarë të Kishës po e braktisnin ungjillin në përkrahje të ligjit judeas. Në këtë letër, Pali shpjegoi qëllimin e ligjit të Moisiut dhe vlerën e një feje shpirtërore.

Pali e shkroi letrën drejtuar romakëve nga Korinti, pjesërisht për t'i përgatitur shenjtorët romakë për një vizitë që shpresonte t'u bënte. Kjo letër gjithashtu ripohon doktrinat që po debatoheshin prej disa judenjve të cilët ishin kthyer te kristianizmi.

Filipianëve, Kolosianëve, Efesianëve, Filemonit, Hebrenjve (60–62 pas K.)

Pali i shkroi këto letra ndërsa ai ishte në burg herën e parë në Romë.

Pali shkroi letrën drejtuar filipianëve kryesisht për të shprehur mirënjohjen dhe mallin e tij për shenjtorët filipianë dhe për t'i gëzuar ata nga zhgënjimi i burgimit të tij të gjatë.

Pali e shkroi letrën drejtuar kolosianëve si rezultat i një njoftimi se shenjtorët kolosianë po binin në gabim serioz. Ata besonin se përsosja vinte nga zbatimi i kujdesshëm i vetëm ordinancave të jashtme, më shumë sesa nga zhvillimi i një karakteri si të Krishtit.

Letra drejtuar efesianëve ka rëndësi shumë të madhe, sepse ajo përmban mësimet e Palit rreth Kishës së Krishtit.

Letra drejtuar Filemonit është një letër personale rreth Onesimit, një skllavi që e kishte grabitur pronarin e tij, Filemonin, dhe ishte larguar për në Romë. Pali e dërgoi Onesimin tek pronari i tij me letrën, duke kërkuar që Onesimi të falej.

Pali ua shkroi letrën drejtuar hebrenjve anëtarëve judenj të Kishës për t'i bindur ata se ligji i Moisiut ishte

përmbushur në Krishtin dhe se ligji i ungjillit të Krishtit e kishte zëvendësuar atë.

1 dhe 2 Timoteut, Titit (64–65 pas K.)

Pali i shkroi këto letra pasi u lirua nga burgu në Romë herën e parë.

Pali udhëtoi për në Efes, ku ai la Timoteun për të ndaluar rritjen e disa formave të spekullimeve, duke pasur qëllim të kthehej aty më pas. Ai ia shkroi letrën e tij të parë Timoteut, ndoshta nga Maqedonia, për ta këshilluar dhe për t'i dhënë kurajo në plotësimin e detyrës së tij.

Pali ia shkroi letrën Titit gjatë një kohe kur ai u lirua nga burgu. Ai mund të ketë vizituar Kretën ku Titi po shërbente. Letra flet kryesisht për të jetuarit e drejtë dhe disiplinën brenda Kishës.

Pali e shkroi letrën e tij të dytë drejtuar Timoteut ndërkohë që ishte në burg për herë të dytë, pak përpara martirizimit të tij. Kjo letër përmban fjalët e fundit të Palit dhe tregon kurajon dhe besimin e mrekullueshëm me të cilin ai përballoi vdekjen.

LEVI. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, biri i tretë i Jakobit dhe Leas (Zan. 29:34; 35:23). Levi u bë ati i njërit nga fiset e Izraelit.

Fisi i Levit: Jakobi e bekoi Levin dhe pasardhësit e tij (Zan. 49:5–7). Pasardhësit e Levit shërbyen në vendet e shenjta të Izraelit (Num. 1:47–54). Aaroni ishte një levit dhe pasardhësit e tij ishin priftërinj (Eks. 6:16–20; 28:1–4; 29). Levitët i ndihmuan priftërinjtë, bijtë e Aaronit (Num. 3:5–10; 1 Mbr. 8:4). Nganjëherë ata vepruan si muzikantë (1 Kro. 15:16; Neh. 11:22), therën bagëti për sakrifica (2 Kro. 29:34; Esd. 6:20) dhe në përgjithësi ndihmuan në tempull (Neh. 11:16). Levitët iu përkushtuan shërbesës së Zotit për të kryer ordinancat për fëmijët e Izraelit. Levitët u vetëflijuan për hir të fëmijëve të Izraelit (Num. 8:11–22); kështu ata u bënë pasuria e veçantë e Perëndisë, e dhënë atij në vend të të parëlindurit (Num. 8:16). Ata nuk u përkushtuan, por u pastruan për detyrën e tyre (Num. 8:7–16). Ata nuk patën trashëgim toke në Kanaan (Num. 18:23–24), por morën të dhjetën (Num. 18:21), dyzet e tetë qytete (Num. 35:6) dhe të drejtë për të marrë lëmoshat e njerëzve në kohë festash (LiP. 12:18–19; 14:27–29).

LEVITIK(U). *Shih gjithashtu* Pentateuk

Një libër në Dhjatën e Vjetër që flet për detyrat priftërore në Izrael. Ai thekson shenjtërinë e Perëndisë dhe kodin sipas të cilit populli i tij mund të jetonte për t'u bërë i shenjtë. Qëllimi i tij është të na mësojë porositë morale dhe të vërtetat fetare të ligjit të Moisiut nëpërmjet ritualit. Moisiu shkroi librin e Levitikut.

Kapitujt 1–7 shpjegojnë ordinancat flijuese. Kapitujt 8–10 përshkruajnë ritualin e mbajtur në përkushtimin e priftërinjve. Kapitulli 11 shpjegon çfarë mund të hahet ose jo dhe çfarë është e pastër ose e papastër. Kapitulli 12 diskuton gratë pas lindjes së fëmijëve. Kapitujt 13–15 janë ligje lidhur me papastërtinë ceremoniale. Kapitullin 16 përmban ritualin që duhej vëzhguar në Ditën e Shlyerjes. Kapitujt 17–26 përmbajnë një kod ligjesh që kanë të bëjnë me ceremonitë fetare dhe shoqërore. Kapitulli 27 shpjegon se Zoti e urdhëroi Izraelin që t'i përkushtonte të korrat, tufat e dhenve dhe të bagëtive Zotit.

LËMOSHË, DHËNIE LËMOSHE. *Shih gjithashtu* Agjëroj, agjërim; Blatim; Mirëqenie; Varfër (i)

Blatime për të ndihmuar të varfrit.

Mos e jepni lëmoshën tuaj para njerëzve, **Mt.** 6:1–4 (3 Ne. 13:1–4). Kjo e ve e varfër ka hedhur më shumë se gjithë të tjerët, **Mr.** 12:41–44. Është më e bekuar të japësh, sesa të marrësh, **Vep.** 20:33–35. Unë do të doja që ju t'u jepni nga pasuria juaj të varfërve, **Mosia** 4:26. Njerëzit e Kishës duhet të japin nga pasuria e tyre, secili sipas asaj që ka, **Mosia** 18:27.

LIAHONA

Në Librin e Mormonit, një sferë tunxhi me dy akrepa që jepnin drejtime—si një busull—dhe gjithashtu udhëzim shpirtëror për Lehin dhe pasuesit e tij, kur ata ishin të drejtë. Zoti u siguroi Liahonën dhe me anë të saj u dha udhëzime.

Lehi gjeti një sferë tunxhi me dy akrepa të cilët tregonin rrugën që Lehi dhe familja e tij duhej të shkonin, **1 Ne.** 16:10. Sfera punonte sipas besimit dhe zellit, **1 Ne.** 16:28–29 (Alma 37:40). Beniamini ia dha sferën Mosias, **Mosia** 1:16. Sfera ose treguesi u quajt Liahona, **Alma** 37:38. Liahona u krahasua me fjalën e Krishtit, **Alma** 37:43–45. Tre Dëshmitarët e Librit të Mormonit do të shohin drejtuesin që iu dha Lehit, **DeB** 17:1.

LIBËR I JETËS. *Shih gjithashtu* Libër i kujtimit

Libri i Jetës konsiderohet të jetë tërësia e mendimeve dhe veprimeve të një njeriu—anali i jetës së tij. Megjithatë, shkrimet e shenjta gjithashtu tregojnë se një anal qiellor mbahet për besimtarët, duke përfshirë emrat e tyre si dhe rrëfimet e veprave të tyre të drejta.

Zoti do t'i fshijë mëkatarët nga libri i tij, **Eks.** 32:33. Kujt fiton nuk do t'ia fshij nga libri i jetës, **Zbu.** 3:5. U hap një libër tjetër, që është libri i jetës, **Zbu.** 20:12 (DeB 128:6–7). Emrat e të drejtëve do të shkruhen në librin e jetës, **Alma** 5:58. Lutjet tuaja janë shënuar në librin e emrave të të shenjtëruarve, **DeB** 88:2.

LIBËR I KUJTIMIT. *Shih gjithashtu* Gjenealogji; Libër i Jetës

Një libër i filluar nga Adami në të cilin u shënuan veprat e pasardhësve të tij; gjithashtu çdo anal i ngjashëm, i mbajtur nga profetë dhe anëtarë besnikë që nga ajo kohë. Adami dhe fëmijët e tij mbajtën një libër kujtimi, në të cilin ata shkruan me shpirtin e frymëzimit, dhe një libër të brezave, i cili përmbante një gjeneologji (Mois. 6:5, 8). Anale të tilla ndoshta mund të kenë rol në përcaktimin e gjykimit tonë përfundimtar.

Një libër kujtimi u shkrua, **Mal.** 3:16–18 (3 Ne. 24:13–26). Të gjithë ata që nuk gjenden të shkruar në librin e kujtimit, nuk do të gjejnë asnjë trashëgimi në atë ditë, **DeB** 85:9. Të vdekurit u gjykuan në bazë të librave që përmbanin analin e veprave të tyre, **DeB** 128:7. Le të paraqesim një libër që përmban analet e të vdekurve tanë, **DeB** 128:24. Një libër kujtimi u mbajt, **Mois.** 6:5–8. Ne kemi një libër kujtimi, **Mois.** 6:46. Abrahami u përpoq të shkruante një anal për pasardhësit e tij, **Abr.** 1:31.

LIBËR I MORMONIT. *Shih gjithashtu* Dëshmitarë të Librit të Mormonit; Efraim—Dru i Efraimit ose Jozefit; Fletë; Fletë të arta; Kanun; Mormon, profet nefit; Shkrime të Shenjta; Smith, Joseph, i Riu

Njëri nga katër volumet e shkrimeve të shenjta, të pranuara nga Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ai është një shkurtim nga një profet i lashtë, i quajtur Mormon, i analeve të banorëve të lashtë të kontinentit amerikan. U shkrua për të dëshmuar që Jezusi është Krishti. Përsa i përket këtij anali, profeti Joseph Smith, i cili e përktheu atë me anë të dhuratës dhe fuqisë së Perëndisë, tha: "Unë u thashë vëllezërve se Libri i Mormonit ishte më i sakti nga ndonjë libër mbi tokë dhe gurthemeli i besimit tonë dhe se një njeri do t'i afrohet më shumë Perëndisë duke iu bindur porosive të tij, se nga ndonjë libër tjetër" (shih hyrjen në fillim të Librit të Mormonit).

Libri i Mormonit është një anal fetar për tre grupe njerëzish që emigruan nga Bota e Vjetër në kontinentin Amerikan. Këto grupe u udhëhoqën nga profetë të cilët i shënuan historitë fetare dhe laike në fletë metalike. Libri i Mormonit shënon vizitën e Jezu Krishtit te njerëzit në kontinentin Amerikan pas ringjalljes së tij. Një

periudhë dyqindvjeçare paqeje e pasoi atë vizitë të Krishtit.

Moroni, i fundit prej historianëve--profetë nefitë, i vulosi analet e shkurtuara të këtyre njerëzve dhe i fshehu ato rreth vitit 421 pas K. Në 1823, Moroni i ringjallur vizitoi Joseph Smith-in dhe më vonë ia dorëzoi atij këto anale të lashta e të shenjta për t'i përkthyer dhe për t'ia sjellë botës si një tjetër dëshmi e Jezu Krishtit.

Jozefi është një degë e një druri frytdhënës, degët e të cilit shtrihen mbi murin, **Zan.** 49:22–26. E vërteta do të mbijë nga toka, **Psa.** 85:11 (Morm. 8:16; Mois. 7:62). Zoti do të ngrerë një flamur për kombet dhe do t'u fërshëllejë atyre, **Isa.** 5:26. Një zë do të ngjitet nga toka, **Isa.** 29:4 (2 Ne. 26:14–17). Vegimi i të gjithëve është bërë si fjalët e një libri të vulosur, **Isa.** 29:11 (Isa. 29:9–18; 2 Ne. 27:6–26). Drurët e Jozefit dhe të Judës do të bëhen një në dorën e Zotit, **Eze.** 37:15–20. Unë kam dele të tjera që nuk janë të kësaj vathe, **Gjo.** 10:16 (3 Ne. 15:16–24). Libri i Mormonit dhe Bibla do të rriten së bashku, **2 Ne.** 3:12–21. Fjalët e Zotit do të ushtojnë në fundet e tokës, **2 Ne.** 29:2. Zoti lidhi besë me Enosin për t'ua sjellë Librin e Mormonit lamanitëve, **Enosi** 1:15–16. Libri i Mormonit u shkrua me qëllim që ne të mund të besojmë Biblën, **Morm.** 7:9. Libri i Mormonit do të qëndrojë si një dëshmi kundër botës, **Eth.** 5:4. Pyesni Perëndinë, në qoftë se këto gjëra nuk janë të vërteta, **Moro.** 10:4. Krishti dha dëshmi se Libri i Mormonit është i vërtetë, **DeB** 17:6. Libri i Mormonit përmban plotësinë e ungjillit të Jezu Krishtit, **DeB** 20:9 (DeB 20:8–12; 42:12). Ne e besojmë Librin e Mormonit të jetë fjala e Perëndisë, **NeB** 1:8.

LIBËR I URDHËRIMEVE. *Shih gjithashtu* Doktrinë e Besëlidhje; Zbulesë

Në 1833, një numër zbulesash të marra nga profeti Joseph Smith, u përgatitën për botim nën titullin Një Libër Urdhërimesh për Qeverisjen e Kishës së Krishtit. Zoti vazhdoi të komunikojë me shërbëtorët e vet dhe një përmbledhje e zgjeruar e zbulesave u botua dy vjet më vonë si Doktrina e Besëlidhje.

DeB 1 është parathënia e Zotit për librin e urdhërimeve të tij, **DeB** 1:6. Zoti e nxit njeriun më të mençur të bëjë kopje të zbulesës më të vogël në Librin e Urdhërimeve, **DeB** 67:4–9. Kujdestarë u caktuan për të botuar zbulesat, **DeB** 70:1–5.

LIBRA TË HUMBUR TË SHKRIMEVE TË SHENJTA. *Shih* Shkrime të Shenjta—Shkrime të shenjta të humbura

LIG (I), LIGËSI. *Shih gjithashtu* Errësirë, Shpirtërore; Fëlliqur (i), fëlliqësi; Mëkat; Padrejtë (i), padrejtësi; Paperëndishëm (i)

E keqe, paudhësi; të jesh i pabindur ndaj urdhërimeve të Perëndisë.

Si mund ta bëj unë këtë të keqe të madhe dhe të kryej një mëkat kundër Perëndisë? **Zan.** 39:7–9. Zoti u rri larg të ligjve, por dëgjon lutjet e të drejtëve, **Fja.** 15:29. Kur sundon i pabesi, populli rënkon, **Fja.** 29:2 (DeB 98:9). Nxirreni të ligun nga vetja juaj, **1 Kor.** 5:13. Ne luftojmë kundër ligësisë shpirtërore në vendet e larta, **Ef.** 6:12. Dilni nga të ligjtë dhe mos prekni gjërat e tyre të papastra, **Alma** 5:56–57 (DeB 38:42). Kjo është gjendja e fundit e të ligjve, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Ligësia kurrë nuk ishte lumturi, **Alma** 41:10. Është nëpërmjet të ligjve që ndëshkohen të ligjtë, **Morm.** 4:5 (DeB 63:33). Në atë orë vjen një ndarje e plotë e të drejtëve nga të ligjtë, **DeB** 63:54. Kështu vjen mbarimi i të ligjve, **JS—M** 1:55.

LIGJ. *Shih gjithashtu* Bekoj, bekuar (i), bekim; Bindje, bindur (i), bindem; Ligj i Moisiut; Urdhërime të Perëndisë

Urdhërimet ose rregullat e Perëndisë mbi të cilat të gjitha bekimet dhe ndëshkimet bazohen, si në qiell edhe në tokë. Ata që u binden ligjeve të Perëndisë marrin bekimet e premtuara.

Profeti Joseph Smith na mësoi se njerëzit gjithashtu duhet t'u binden ligjeve të vendit dhe t'i nderojnë e mbështesin ato (NeB 1:12).

Ligji i Moisiut ishte një ligj përgatitor për t'i sjellë burrat dhe gratë te Krishti. Ai ishte një ligj i kufizimeve, porosive dhe ordinancave. Sot ligji i Krishtit, i cili plotësoi ligjin e Moisiut, është plotësia e ungjillit ose "ligji i përsosur i lirisë" (Jak. 1:25).

Perëndia i dha Adamit urdhërime, **Zan.** 1:28; 2:16–17. Perëndia i dha Noeut ligje, **Zan.** 9:1. Ligji i Zotit është i përsosur, duke e kthyer shpirtin në besim, **Psa.** 19:7. Zoti është ligjdhënësi ynë, **Isa.** 33:22. Ka vetëm një ligjdhënës, **Jak.** 4:12. Aty ku nuk ka ligj, nuk ka ndëshkim, **2 Ne.** 9:25. Ka një ligj të dhënë, **Alma** 42:17–22. Njerëzit do të gjykohen sipas ligjit, **Alma** 42:23. Krishti është ligji, **3 Ne.** 15:9. Të gjitha ligjet janë shpirtërore, **DeB** 29:34. Joseph Smith-i mori ligjin e Kishës nëpërmjet zbulesës, **DeB** 42. Ai që zbaton ligjet e Perëndisë nuk ka nevojë të shkelë ligjet e vendit, **DeB** 58:21. Drita e Krishtit është ligji me anë të të cilit qeverisen të gjitha gjërat, **DeB** 88:7–13. Ai ka dhënë një ligj për të gjitha gjërat, **DeB** 88:42–43. Njerëzit duhet të zbatojnë ligjin e vendit, **DeB** 98:4–5. Kur marrim një bekim nga Perëndia, është nëpërmjet bindjes ndaj ligjit, **DeB** 130:20–21. Kisha shpalli besimet e saj përsa i përket ligjeve civile, **DeB** 134. Njerëzimi shpëtohet me anë të bindjes ndaj ligjeve dhe ordinancave të ungjillit, **NeB** 1:3.

LIGJ I MOISIUT. *Shih gjithashtu* Ligj; Moisi; Pastër (i) dhe papastër (i); Priftëri Aarone

Perëndia, nëpërmjet Moisiut, i dha ligje shtëpisë së Izraelit për të zëvendësuar ligjin më të lartë të cilit ata dështuan t'i binden (Eks. 34; PJS, Eks. 34:1–2; PJS, LiP. 10:2). Ligji i Moisiut përbëhej nga shumë parime, rregulla, ceremoni, rituale dhe simbole për t'iu kujtuar njerëzve detyrat dhe përgjegjësitë e tyre. Ai përfshinte një ligj urdhërimesh dhe kryerjesh morale, etike, fetare dhe fizike—përfshirë flijimet (LiP. 1–7)—që kishin për qëllim t'u kujtonin atyre Perëndinë dhe detyrën e tyre kundrejt tij (Mosia 13:30). Besimi, pendimi, pagëzimi në ujë dhe heqja e mëkateve ishin pjesë e ligjit, sikurse ishin Dhjetë Urdhërimet dhe shumë urdhërime të tjera me vlerë të lartë etike dhe morale. Shumë prej ligjit ceremonial u përmbush me vdekjen dhe ringjalljen e Jezu Krishtit, gjë që i dha fund flijimit me anë të derdhjes së gjakut (Alma 34:13–14). Ligji u administrua nën Priftërinë Aarone dhe ishte një ungjill përgatitor për t'i sjellë përqafuesit e tij te Krishti.

Unë do t'u jap atyre ligjin si në fillim, por ai do të jetë sipas ligjit të një urdhërimi të mishit, **PJS, Eks.** 34:1–2. Ligji ishte mësuesi ynë për të na sjellë te Krishti, **Gal.** 3:19–24. Ne zbatojmë ligjin e Moisiut dhe presim me vendosmëri për Krishtin, **2 Ne.** 25:24–30. Shpëtimi nuk vjen vetëm me anë të ligjit të Moisiut, **Mosia** 12:27–13:32. Në mua plotësohet ligji i Moisiut, **3 Ne.** 9:17. Ligji që iu dha Moisiut, ka një mbarim në mua, **3 Ne.** 15:1–10. Për shkak të mosbindjes, Zoti e largoi Moisiun dhe Priftërinë e Shenjtë nga fëmijët e Izraelit, duke lënë ligjin e urdhërimeve të mishit, **DeB** 84:23–27.

LIGJ I PËRTËRIRË. *Shih gjithashtu* Pentateuk

Do të thotë "përsëritje e ligjit" dhe është libri i pestë i Dhjatës së Vjetër.

Ligji i Përtërirë përmban tre diskutimet e fundit të Moisiut të cilat ai i mbajti në pllajat e Moabit, para se të ngrihej në qiell. Diskutimi i parë (kapitujt 1–4) është parathënës. Diskutimi i dytë (kapitujt 5–26) përbëhet nga dy pjesë: (1) kapitujt 5–11—Dhjetë Urdhërimet dhe një shpjegim praktik i tyre; dhe (2) kapitujt 12–26—një kod ligjesh, i cili formon bërthamën e të gjithë librit. Diskutimi i tretë (kapitujt 27–30) përmban një përtëritje solemne të besëlidhjes ndërmjet Izraelit dhe Perëndisë dhe një shpallje të bekimeve

që pasojnë bindjen dhe të mallkimeve që pasojnë mosbindjen. Kapitujt 31–34 përshkruajnë dhënien e ligjit levitëve, këngën dhe bekimin e fundit të Moisiut dhe largimin e Moisiut.

LIMHI. *Shih gjithashtu* Noe, bir i Zenifit

Në Librin e Mormonit, një mbret i drejtë i nefitëve, në tokën e Nefit; ai ishte një bir i mbretit Noe (Mosia 7:7–9). Mbreti Limhi bëri besëlidhje për t'i shërbyer Perëndisë (Mosia 21:32). Ai e nxori popullin e tij nga robëria lamanite dhe u kthye në Zarahemla (Mosia 22).

LINDUR (I). *Shih gjithashtu* Bij dhe bija të Perëndisë; Fëmijë të Krishtit; Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia; Vetëmlindur (i)

Lindesh. Të lindesh do të thotë të sjellësh në jetë, të krijosh ose të nxjerrësh në dritë. Në shkrimet e shenjta, këto fjalë shpesh përdoren për të nënkuptuar të lindurin nga Perëndia. Megjithëse Jezu Krishti është fëmija i vetëm i lindur nga Ati në vdekshmëri, të gjithë njerëzit mund të lindin shpirtërisht prej Krishtit duke e pranuar atë, duke iu bindur urdhërimeve të tij dhe duke u bërë njerëz të rinj nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë.

Sot më linde, **Psa.** 2:7 (Vep. 13:33; Heb. 1:5–6; 5:5). Lavdia e tij ishte lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, **Gjo.** 1:14 (2 Ne. 25:12; Alma 12:33–34; DeB 76:23). Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindur, **Gjo.** 3:16 (DeB 20:21). Krishti i ka lindur shpirtërisht njerëzit e tij, **Mosia** 5:7. Gjithë ata që janë lindur nëpërmjet Zotit, janë Kisha e të Parëlindurit, **DeB** 93:22.

LINDUR (I) PËRSËRI, LINDUR (I) NGA PERËNDIA. *Shih gjithashtu* Bij dhe bija të Perëndisë; Fëmijë të Krishtit; Kthim, kthyer (i); Lindur (i); Njeri i natyrshëm; Pagëzim, pagëzoj

Të kesh Shpirtin e Zotit, që të shkaktojë një ndryshim të fuqishëm në zemrën e një njeriu, sa ai nuk ka më dëshirë të bëjë keq, por më tepër dëshiron të kërkojë gjërat e Perëndisë.

Unë do t'ju shtie përbrenda një frymë të re, **Eze.** 11:19 (Eze. 18:31; 36:26). Ata që besuan në emrin e Krishtit u lindën, jo nga gjaku, por nga Perëndia, **Gjo.** 1:12–13. Nëse një njeri nuk lindet nga uji dhe nga Shpirti, ai nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë, **Gjo.** 3:3–7. Ne mund të lindemi sërish me anë të fjalës së Perëndisë, **1 Pj.** 1:3–23. Kush lindet nga Perëndia, nuk vazhdon në mëkat, **PJS, 1 Gjo.** 3:9. Sepse çdo gjë që ka lindur nga Perëndia, e mund botën, **1 Gjo.** 5:4. Të gjithë ata që linden prej Krishtit, lidhin besën me Perëndinë, **Mosia** 3:19; 5:2–7. Të gjithë njerëzit duhet të linden përsëri; po, të linden nga Perëndia, **Mosia** 27:25–26 (Alma 5:49). A keni lindur shpirtërisht nëpërmjet Perëndisë? **Alma** 5:12–19. Në qoftë se ju nuk lindni përsëri, ju nuk mund të trashëgoni mbretërinë e qiellit, **Alma** 7:14. Cilëtdo që besojnë në fjalët e mia, ata do të linden prej meje, madje prej ujit dhe prej Shpirtit, **DeB** 5:16. Ju duhet të lindeni përsëri në mbretërinë e qiellit, **Mois.** 6:59.

LIRË (I), LIRI. *Shih gjithashtu* Robëri; Zgjedhje e Lirë

Fuqia ose aftësia për të bërë zgjedhje personale pa detyrim. Në një kuptim shpirtëror, një njeri që pendohet dhe i bindet vullnetit të Perëndisë, është i lirë nga skllavëria e mëkatit, nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit (Mosia 5:8).

E vërteta do t'ju bëjë të lirë, **Gjo.** 8:32. Ata që bëhen të lirë nga mëkati, marrin jetë të përjetshme, **Rom.** 6:19–23. Një degë e drejtë nga shtëpia e Izraelit do të nxirrej jashtë nga robëria në liri, **2 Ne.** 3:5. Ata iu lutën Zotit për lirinë e tyre, **Alma** 43:48–50. Moroni gëzohej për lirinë e vendit të tij, **Alma** 48:11. Shpirti i Perëndisë është shpirti i lirisë, **Alma** 61:15. Më ndiqni dhe ju do të jeni një popull i lirë, **DeB** 38:22.

LIRI. *Shih gjithashtu* Lirë (i), liri; Robëri; Zgjedhje e Lirë

Gjendja e të qenit i aftë për të vepruar dhe për të menduar lirisht. Bindja ndaj parimeve të ungjillit e çliron një njeri nga skllavëria shpirtërore e mëkatit (Gjo. 8:31–36).

Do të ec në liri, sepse kërkoj porositë e tua, **Psa.** 119:45. Atje ku është Shpirti i Zotit, atje është liria, **2 Kor.** 3:17. Qëndroni të patundur me lirinë me të cilën Krishti na bëri të lirë, **Gal.** 5:1 (DeB 88:86). Njerëzit janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme, **2 Ne.** 2:27. Kjo tokë do të jetë një tokë e lirisë, **2 Ne.** 10:11. Moroni nguli flamurin e lirisë ndër nefitët, **Alma** 46:36. Zoti dhe shërbëtorët e tij shpallin liri për shpirtrat e robëruar, **DeB** 138:18, 31, 42.

LIDHJE. *Shih* Lidhje të fshehta

LIDHJE TË FSHEHTA. *Shih gjithashtu* Hajdutë të Gadiantonit; Kain

Një organizatë njerëzish të lidhur së bashku me anë të betimeve për të kryer qëllimet e liga të grupit.

Ati i gënjeshtrave i trazon fëmijët e njerëzve në lidhje të fshehta, **2 Ne.** 9:9. Unë duhet të shkatërroj punët e fshehta të errësirës, **2 Ne.** 10:15. Gjykimet e Perëndisë ranë mbi këta punëtorë të lidhjeve të fshehta, **Alma** 37:30. Gadiantoni qe përgjegjës pothuajse për shkatërrimin e plotë të popullit të Nefit, **Hel.** 2:4–13. Satani i trazoi zemrat e njerëzve për të formuar betime dhe besëlidhje të fshehta, **Hel.** 6:21–31. Zoti nuk vepron me lidhje të fshehta, **Eth.** 8:19. Kombet që përkrahin lidhje të fshehta, do të shkatërrohen, **Eth.** 8:22–23. Ata hodhën poshtë të gjitha fjalët e profetëve, për shkak të shoqërisë së fshehtë të tyre, **Eth.** 11:22. Që nga ditët e Kainit, pati një lidhje të fshehtë, **Mois.** 5:51.

LOT. *Shih gjithashtu* Abraham

Në Dhjatën e Vjetër, biri i Haranit dhe nipi i Abrahamit (Zan. 11:27, 31; Abr. 2:4). Harani vdiq nga uria në Ur (Abr. 2:1). Loti u largua nga Uri së bashku me Abrahamin e Sarën dhe udhëtoi me ta për në Kanaan (Zan. 12:4–5). Loti zgjodhi të jetojë në Sodom. Zoti dërgoi lajmëtarë ta paralajmëronin Lotin të largohej nga Sodoma përpara se Zoti ta shkatërronte atë për shkak të ligësisë së njerëzve (Zan. 13:8–13; 19:1, 13, 15); megjithatë, gruaja e Lotit ktheu vështrimin për të parë shkatërrimin dhe u bë një statujë prej kripe (Zan. 19:26). Dhjata e Re përmban referenca për Lotin (Llu. 17:29; 2 Pj. 2:6–7). Jeta e tij pas ndarjes nga Abrahami përshkruhet në Zanafilla 13, 14 dhe 19.

LUCIFER. *Shih gjithashtu* Antikrisht; Bij të Humbjes; Djall; Ferr; Shkatërrues

Emri do të thotë "i Shndritshmi" ose "Dritëmbartësi". Ai gjithashtu njihet si Biri i Mëngjesit. Luciferi ishte një bir shpirtëror i Atit Qiellor dhe udhëhoqi kryengritjen në jetën para lindjes. Emri Lucifer shfaqet vetëm një herë në Bibël (Isa. 14:12). Zbulesa e ditëve të mëvonshme jep më shumë hollësi për rënien e Luciferit (DeB 76:25–29).

Luciferi ra që në jetën para lindjes, **Isa.** 14:12 (Llu. 10:18; 2 Ne. 24:12). Pas rënies së tij ai u bë Satani dhe djalli, **DeB** 76:25–29 (Mois. 4:1–4).

LUFTË. *Shih gjithashtu* Paqe

Një betejë ose konflikt i armatosur; luftim me armë. Zoti e miraton luftën vetëm si një mjet të fundit për shenjtorët e tij për të mbrojtur familjet, pronën, të drejtat, privilegjet dhe liritë e tyre (Alma 43:9, 45–47).

Moroni u përpoq të mbronte popullin e tij, të drejtat e tij, vendin e tij dhe fenë e tij, **Alma** 48:10–17. Joseph Smith-i mori një zbulesë dhe profeci mbi luftën, **DeB** 87. Braktisni luftën dhe shpallni paqe, **DeB** 98:16, 34–46. Ne besojmë se njerëzit shfajësohen në mbrojtjen e vetes së tyre, të miqve të tyre dhe të pasurisë e qeverisë së tyre, **DeB** 134:11. Ne besojmë në bindjen, nderimin dhe përkrahjen e ligjit, **NeB** 1:12.

LUFTË NË QIELL. *Shih gjithashtu* Jetë para lindjes; Këshill në Qiell

Konflikti që ndodhi në jetën para lindjes mes fëmijëve shpirtërorë të Perëndisë.

Satani u dëbua nga qielli dhe për në tokë, **Zbu.** 12:4, 7–9. Djalli dhe një e treta pjesë e ushtrive të qiellit u dëbuan, **DeB** 29:36–37. Luciferi ngriti krye kundër Birit të Vetëmlindur, **DeB** 76:25–26. Satani kërkoi lavdinë e Atit dhe të shkatërronte zgjedhjen e lirë të njeriut, **Mois.** 4:1–4 (Isa. 14:12–15; Abr. 3:27–28). Ata që ndoqën Perëndinë, e ruajtën gjendjen e tyre të parë, erdhën në tokë dhe morën trupa, **Abr.** 3:26.

LUM(I) JORDAN

Lumi Jordan rrjedh nga deti i Galilesë për në Detin e Vdekur. Lumi është 160 kilometra i gjatë dhe formohet nga bashkimi i disa rrëkeve që rrjedhin nga mali Hermon. Ai është lumi më i rëndësishëm në Izrael.

Dy ngjarje të rëndësishme të lidhura me këtë lumë janë ndarja e lumit nga Zoti për t'u kaluar nga Izraeli (Joz. 3:14–17) dhe pagëzimi i Jezu Krishtit (Mt. 3:13–17; 1 Ne. 10:9).

LUMTUR (I), LUMTURI. *Shih* Gëzim

LUMTURITË. *Shih gjithashtu* Predikim në Mal

Një seri mësimesh që Jezusi dha në Predikimin në Mal, të cilat përshkruajnë një karakter të pastruar dhe shpirtëror (Mt. 5:3–12; Llu. 6:20–23). Lumturitë vendosen në një mënyrë të tillë, që secila thënie ngrihet mbi atë që e paraprin. Një anal më i kuptueshëm dhe më i saktë për Lumturitë gjendet në 3 Ne. 12.

LUTJE. *Shih gjithashtu* Adhuroj; Amen; Kërkoj; Përsiat

Një komunikim plot nderim me Perëndinë gjatë të cilit një njeri jep falënderim dhe kërkon bekime. Lutjet i drejtohen Atit tonë Qiellor në emër të Jezu Krishtit. Lutjet mund të fliten me zë të lartë ose në qetësi. Mendimet e një njeriu mund të jenë gjithashtu një lutje nëse i drejtohen Perëndisë. Një këngë e të drejtëve mund të jetë një lutje për Perëndinë (DeB 25:12).

Qëllimi i lutjes nuk është të ndryshojmë vullnetin e Perëndisë, por të sigurojmë për veten tonë dhe të tjerët bekimet që Perëndia është tashmë i gatshëm për t'i dhënë, por që ne duhet t'i kërkojmë që të mund t'i marrim.

Ne i lutemi Atit në emër të Krishtit (Gjo. 14:13–14; 16:23–24). Ne jemi me të vërtetë të aftë të lutemi në emrin e Krishtit, kur dëshirat tona janë dëshirat e Krishtit (Gjo. 15:7; DeB 46:30). Atëherë ne kërkojmë gjëra që janë të drejta dhe kështu të mundshme për Perëndinë për të na i dhënë (3 Ne. 18:20). Disa lutje mbeten pa përgjigje, sepse në asnjë mënyrë ato nuk përfaqësojnë dëshirën e Krishtit, por në vend të saj e kanë burimin nga egoizmi i njeriut (Jak. 4:3; DeB 46:9). Në të vërtetë, nëse i kërkojmë Perëndisë gjëra të padrejta, ajo do të na kthehet si qortimi ynë (DeB 88:65).

Atëherë filluan të kërkojnë emrin e Zotit, **Zan.** 4:26. Në vendin e altarit, Abrahami i bëri thirrje emrit të Zotit, **Zan.** 13:4. Shërbëtori i Abrahamit u lut për ndihmë për të gjetur një grua për Isakun, **Zan.** 24:10–19. Perëndia e ndaloftë që unë të mëkatoj kundër Zotit duke hequr dorë nga lutjet për ju, **1 Sam.** 12:23. Zoti dëgjon lutjen e të drejtëve, **Fja.** 15:29. Do të më gjeni, sepse do të më kërkoni me gjithë zemrën tuaj, **Jer.** 29:12–13. Lutuni për ata që ju keqtrajtojnë, **Mt.** 5:44 (Llu. 6:28; 3 Ne. 12:44). Lutju Atit tënd në fshehtësi, **Mt.** 6:5–8 (3 Ne. 13:5–8). Ju, pra, lutuni kështu, **Mt.** 6:9–13 (Llu. 11:2; 3 Ne. 13:9). Lypni dhe do t'ju jepet, **Mt.** 7:7 (3 Ne. 14:7; DeB 4:7; 6:5; 66:9). Jezusi u ngjit vetë në mal për t'u lutur, **Mt.** 14:23. Rrini zgjuar dhe lutuni që të mos bini në tundim, **Mt.** 26:41 (Mr. 14:38; 3 Ne. 18:15–18; DeB 31:12). Le ta kërkojë me besim, pa dyshuar, **Jak.** 1:5–6 (DeB 42:68; 46:7). Shumë fuqi ka lutja e të drejtit kur bëhet me gjithë shpirt, **Jak.** 5:16. Mbani vesh Shpirtin, i cili e mëson një njeri të lutet, **2 Ne.**

32:8–9. Unë iu përgjërova atij në lutje të fuqishme, **Enosi** 1:4. Unë kam agjëruar dhe jam lutur për shumë ditë, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). Ata ishin dhënë pas lutjeve të shumta dhe agjërimit, **Alma** 17:3. A nuk e mbani mend çfarë Zenosi tha në lidhje me lutjen ose adhurimin? **Alma** 33:3. Përuluni dhe vazhdoni në lutje, **Alma** 34:18–27. Këshillohu me Zotin për të gjitha veprimet e tua, **Alma** 37:37. Ju duhet t'i luteni gjithmonë Atit në emrin tim, **3 Ne.** 18:19–20. Lutuni në familjet tuaja, **3 Ne.** 18:21. Jezusi iu lut Atit, **3 Ne.** 19:31–34 (Gjo. 17; 3 Ne. 18:16). Ai i urdhëroi ata që të mos pushonin së luturi në zemrat e tyre, **3 Ne.** 20:1. Në qoftë se ai do të lutet dhe pa një dëshirë të sinqertë të zemrës, kjo nuk i sjell atij asnjë dobi, **Moro.** 7:6–9. Mos kërko atë që nuk duhet ta kërkosh, **DeB** 8:10. Lutu gjithmonë që të mund të dalësh fitues, **DeB** 10:5. Unë të urdhëroj që ti duhet të lutesh me zë, ashtu si dhe në zemrën tënde, **DeB** 19:28. Shpirti do t'ju jepet me anë të lutjes së besimit, **DeB** 42:14. Shko në shtëpinë e lutjes dhe ofro sakramentet e tua, **DeB** 59:9 (Mt. 21:13). Prindërit duhet t'i mësojnë fëmijët e tyre të luten, **DeB** 68:28. Zoti, Perëndia i tyre, është i ngadalshëm për t'i dëgjuar lutjet e tyre, **DeB** 101:7–8 (Mosia 21:15). Ji i përulur; dhe Zoti, Perëndia yt, do t'u japë përgjigje lutjeve të tua, **DeB** 112:10. Adami u urdhërua t'i thërriste Perëndisë në emër të Birit, **Mois.** 5:8. Ati dhe i Biri iu shfaqën Joseph Smith-it në përgjigje të lutjes së tij, **JS—H** 1:11–20.

LUTJE E ZOTIT. *Shih gjithashtu* Lutje

Një lutje e bërë nga Shpëtimtari për dishepujt e tij, e cila shërben si një model për të gjitha lutjet (Mt. 6:9–13; 3 Ne. 13:9–13).

LLAZAR. *Shih gjithashtu* Maria e Betanisë; Marta

Në Dhjatën e Re, vëllai i Martës dhe i Maries. Jezusi e ngriti atë së vdekuri (Gjo. 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Ky nuk është i njëjti Llazar me lypësin në një shëmbëlltyrë që u mësoi Jezusi (Llu. 16:19–31).

LLUKA. *Shih gjithashtu* Ungjijtë; Vepra të Apostujve

Autori i Ungjillit të Llukës dhe i librit të Veprave të Apostujve në Dhjatën e Re dhe një shoqërues misionar i Palit. Ai u lind nga prindër grekë dhe praktikoi mjekësinë (Kol. 4:14). Lluka ishte mjaft i mësuar. Ai e paraqiti veten si shoqërues i apostullit Pal, pasi u takua me të në Troas (Vep. 16:10–11). Lluka ishte me Palin edhe në Filipi, gjatë udhëtimit të fundit të Palit për në Jeruzalem (Vep. 20:6) dhe të dy ishin së bashku, derisa arritën në Romë. Lluka ishte me Palin edhe gjatë burgimit të tij të dytë romak (2 Tim. 4:11). Tradita thotë se ai vdiq si martir.

Ungjilli i Llukës: Një rrëfim që Lluka shkroi për Jezu Krishtin dhe shërbesën e tij të vdekshme. Libri i Veprave të Apostujve është një vazhdim i Ungjillit të Llukës. Lluka la një rrëfim të shkruar mirë për shërbesën e Jezusit, duke e paraqitur Jezusin si Shpëtimtarin e judenjve dhe të johebrenjve. Ai shkroi shumë rreth mësimeve të Jezusit dhe veprave të tij. Tek Lluka ne gjejmë të vetmet rrëfime të vizitave të Gabrielit te Zakaria dhe Maria (Llu. 1), vizitën e barinjve te foshnja Jezus (Llu. 2:8–18), Jezusin në tempull në moshën dymbëdhjetë vjeçare (Llu. 2:41–52), të shtatëdhjetët e ngarkuar dhe të dërguar (Llu. 10:1–24), Jezusin që gjaku i rrodhi si djersë (Llu. 22:44), diskutimin e Jezusit me keqbërësin në kryq (Llu. 23:39–43) dhe Jezusin duke ngrënë peshk dhe mjaltë pas ringjalljes së tij (Llu. 24:42–43).

Për një përmbledhje të kapitujve, shih *Ungjijtë.*

MAGOG. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Gog

Në Bibël, vend dhe popull pranë Detit të Zi. Mbreti i tyre, Gogu, do të udhëheqë ushtritë e Magogut në një betejë të madhe përfundimtare përpara ardhjes së dytë të Krishtit (Eze. 38:2;

39:6). Shkrimet e shenjta flasin për një tjetër betejë të madhe të Gogut dhe Magogut në fund të Mijëvjeçarit, ndërmjet forcave të Perëndisë dhe forcave të ligësisë (Zbu. 20:7–9; DeB 88:111–116).

MAL I ULLINJVE. *Shih* Ullinj(ve), Mal i

MALAKIA

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili shkroi dhe profetizoi rreth 430 para K.

Libri i Malakias: Libri ose profecia e Malakias është libri i fundit i Dhjatës së Vjetër. Ai duket se ndjek katër tema kryesore: (1) mëkatet e Izraelit—Malakia 1:6–2:17; 3:8–9; (2) gjykimet që do t'i vijnë Izraelit për shkak të mosbindjes së tyre—Malakia 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) premtimet për bindjen—Malakia 3:10–12, 16–18; 4:2–3; dhe (4) profecitë lidhur me Izraelin—Malakia 3:1–5; 4:1, 5–6 (DeB 2; 128:17; JS—H 1:37–39).

Në profecinë e tij, Malakia shkroi për Gjon Pagëzorin (Mal. 3:1; Mt. 11:10), ligjin e së dhjetës (Mal. 3:7–12), ardhjen e dytë të Zotit (Mal. 4:5) dhe rikthimin e Elias (Mal. 4:5–6; DeB 2; 128:17; JS—H 1:37–39). Shpëtimtari u citoi nefitëve të tërë kapitujt 3 dhe 4 të Malakias (3 Ne. 24–25).

MALLKIM. *Shih gjithashtu* Bij të Humbjes; Djall; Ferr; Vdekje, shpirtërore

Gjendja kur dikush ndalohet të përparojë dhe i mohohet hyrja në praninë e Perëndisë dhe në lavdinë e tij. Mallkimi ekziston në shkallë të ndryshme. Të gjithë ata që nuk fitojnë plotësinë e ekzaltimit çelestial, do të kufizohen në një farë shkalle në përparimin dhe privilegjet e tyre dhe do të mallkohen deri në atë shtrirje.

Mjerë ju, o hipokritë! Ju do të merrni dënimin më të madh, **Mt.** 23:14. Ai që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë është në rrezik për dënim të përjetshëm, **Mr.** 3:29. Ata që kanë bërë të liga do të dalin në ringjalljen e dënimit, **Gjo.** 5:29 (3 Ne. 26:5). Ai që ha e pi padenjësisht, ha dhe pi dënim për veten e tij, **1 Kor.** 11:29 (3 Ne. 18:28–29). Ai që nuk do të pendohet, pagëzohet dhe nuk do të durojë deri në fund, duhet të mallkohet, **2 Ne.** 9:24 (Mr. 16:16; Eth. 4:18; DeB 68:9; 84:74). Të ligjtë do të ishin më të mjeruar po të banonin me Perëndinë, sesa me shpirtrat e mallkuar në ferr, **Morm.** 9:4. Ai që nuk bën asgjë derisa të urdhërohet, po ai mallkohet, **DeB** 58:29. Ai që merr plotësinë e besëlidhjes së re dhe të përjetshme, duhet t'i bindet ligjit ose do të mallkohet, **DeB** 132:6.

MALLKOJ, MALLKIM. *Shih gjithashtu* Përdhosje

Në shkrimet e shenjta, një mallkim është zbatimi i ligjit hyjnor, i cili lejon ose sjell gjykime dhe pasojat e tyre mbi një send, njeri ose popull, kryesisht për shkak të padrejtësisë së tyre. Mallkimet janë një shfaqje e dashurisë dhe drejtësisë hyjnore të Perëndisë. Ato mund të shpallen drejtpërdrejt nga Perëndia ose të shpallen nga shërbëtorët e tij të autorizuar. Nganjëherë, të tëra arsyet për mallkime njihen vetëm nga Perëndia. Përveç kësaj, një gjendje e mallkuar ushtrohet nga ata që me vullnetin e tyre nuk i binden Perëndisë dhe si rrjedhim e largojnë vetveten nga Shpirti i Zotit.

Zoti mund t'i largojë mallkimet për shkak të besimit të një individi ose populli te Jezu Krishti dhe tek ligjet dhe tek ordinancat e ungjillit (Alma 23:16–18; 3 Ne. 2:14–16; NeB 1:3).

Perëndia e mallkoi gjarpërin që mashtroi Adamin dhe Evën, **Zan.** 3:13–15 (Mois. 4:19–21). Toka u mallkua për hir të Adamit dhe Evës, **Zan.** 3:17–19 (Mois. 4:23–25). Zoti e mallkoi Kainin për vrasjen e Abelit, **Zan.** 4:11–16 (Mois. 5:22–41). Zoti e mallkoi Kanaanin dhe pasardhësit e tij, **Zan.** 9:25–27 (Mois. 7:6–8; Abr. 1:21–27). Izraeli do të bekohet, në qoftë se i bindet Perëndisë dhe do të mallkohet, në qoftë se nuk bindet, **LiP.** 28:1–68 (LiP. 29:18–28). Gehazi dhe pasardhësit e tij u

mallkuan me lebrozën e Naamanit, **2 Mbr.** 5:20–27. Zoti e mallkoi kombin e lashtë të Izraelit për mospagesën e të dhjetave dhe ofertave, **Mal.** 3:6–10. Jezusi mallkoi një pemë fiku dhe ajo u tha, **Mr.** 11:11–14, 20–21. Jezusi mallkoi qytetet e Korazinit, Betsaidës dhe Kapernaumit, **Llu.** 10:10–15. Ngaqë lamanitët nuk do ta dëgjonin Zotin, ata u veçuan nga prania e Zotit dhe u mallkuan, **2 Ne.** 5:20–24. Të gjithë ftohen të vijnë te Krishti, **2 Ne.** 26:33. Zoti do t'i mallkojë ata që bëjnë lavirësira, **Jakobi** 2:31–33. Nefitët të marrin një mallkim më të madh sesa lamanitët, në qoftë se nuk pendohen, **Jakobi** 3:3–5. Njerëzit rebelë sjellin mallkime mbi vete, **Alma** 3:18–19 (LiP. 11:26–28). Korihori u mallkua për udhëheqjen e njerëzve larg nga Perëndia, **Alma** 30:43–60. Zoti i mallkoi tokat dhe pasuritë e nefitëve për shkak të paudhësive të njerëzve, **Hel.** 13:22–23 (2 Ne. 1:7; Alma 37:31). Zoti i mallkoi jareditët e ligj, **Eth.** 9:28–35. Shlyerja e Krishtit e heq mallkimin e Adamit nga fëmijët e vegjël, **Moro.** 8:8–12. Ata që largohen nga Zoti, mallkohen, **DeB** 41:1. Toka do të goditet me një mallkim, në qoftë se nuk ka një lidhje bashkëngjitëse midis etërve dhe fëmijëve, **DeB** 128:18 (Mal. 4:5–6).

Përdhosje: Të mallkosh është gjithashtu të përdorësh gjuhë që është përdhosëse, blasfemuese ose përçmuese.

Njerëzit nuk duhet t'i mallkojnë etërit ose nënat e tyre, **Eks.** 21:17 (Mt. 15:4). Mos i mallkoni ata që sundojnë mbi ju, **Eks.** 22:28 (Pre. 10:20). Burrat dhe gratë nuk duhet ta mallkojnë Perëndinë, **Lev.** 24:13–16. Pjetri u mallkua kur mohoi se e njihte Jezusin, **Mt.** 26:69–74. Nefitët e ligj e mallkuan Perëndinë dhe dëshironin të vdisnin, **Morm.** 2:14.

MAMMON. *Shih gjithashtu* Para

Një fjalë aramaike që do të thotë "pasuri" (Mt. 6:24; Llu. 16:9; DeB 82:22).

MANA. *Shih gjithashtu* Bukë e jetës; Eksod

Një lëndë ushqyese e butë, si flokë bore, me shijen e mjaltit (Eks. 16:14–31) ose të vajit të freskët (Num. 11:8). Zoti e dha atë për të ushqyer fëmijët e Izraelit gjatë dyzet viteve të tyre në shkretëtirë (Eks. 16:4–5, 14–30, 35; Joz. 5:12; 1 Ne. 17:28).

Fëmijët e Izraelit e quajtën atë mana (ose *man-hu* në hebraisht) që do të thoshte "Ç'është kjo?"—sepse ata nuk e dinin se ç'ishte (Eks. 16:15). Gjithashtu u quajt "ushqim i engjëjve" dhe "bukë nga qielli" (Psa. 78:24–25; Gjo. 6:31). Ishte një simbol për Krishtin, i cili do të ishte Buka e Jetës (Gjo. 6:31–35).

MANAS. *Shih gjithashtu* Efraim; Izrael; Jozef, bir i Jakobit

Në Dhjatën e Vjetër, biri më i madh i Asenathit dhe Jozefit që u shit në Egjipt (Zan. 41:50–51). Ai dhe vëllai i tij, Efraimi, ishin nipër të Jakobit (Izraelit), por u birësuan dhe u bekuan prej tij sikur të ishin bijtë e tij (Zan. 48:1–20).

Fisi i Manasit: Pasardhësit e Manasit u numëruan mes fiseve të Izraelit (Num. 1:34–35; Joz. 13:29–31). Bekimi i Moisiut për fisin e Jozefit, i cili iu dha gjithashtu Efraimit dhe Manasit, shënohet në Ligjin e Përtërirë 33:13–17. Toka e caktuar atyre ishte pjesërisht në perëndim të lumit Jordan dhe pranë asaj të Efraimit. Ata gjithashtu kishin koloni në lindje të lumit Jordan në kullotat e pasura të Bashanit dhe Gileadit. Në ditët e fundit, fisi i Manasit do të ndihmojë fisin e Efraimit në mbledhjen e Izraelit të shpërndarë (LiP. 33:13–17). Në Librin e Mormonit, profeti Lehi ishte një pasardhës i Manasit (Alma 10:3).

MANIFEST. *Shih gjithashtu* Martesë, martoj—Martesë e shumëfishtë; Woodruff, Wilford

Një deklaratë zyrtare nga presidenti Wilford Woodruff në 1890 që shpallte qartë se Kisha dhe anëtarët e saj i nënshtroheshin ligjit të vendit dhe nuk bënin më martesa të shumëfishta (DeB DZ—1). Presidenti Woodruff e nxori Manifestin pas një vegimi dhe zbulese nga Perëndia.

MARIA, NËNË E JEZUSIT. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Jozef, bashkëshort i Maries

Në Dhjatën e Re, një virgjëreshë e zgjedhur nga Perëndia, Ati, për të qenë nëna e Birit të Tij në mish. Pas lindjes së Jezusit, Maria pati fëmijë të tjerë (Mr. 6:3).

Ajo i ishte premtuar Jozefit, **Mt.** 1:18 (Llu. 1:27). Jozefit iu tha të mos e ndante Marien ose të mos e lironte atë nga premtimi i martesës, **Mt.** 1:18–25. Dijetarët vizituan Marien, **Mt.** 2:11. Maria dhe Jozefi ikin me fëmijën Jezus për në Egjipt, **Mt.** 2:13–14. Pas vdekjes së Herodit, familja u kthye në Nazaret, **Mt.** 2:19–23. Engjëlli Gabriel e vizitoi atë, **Llu.** 1:26–38. Ajo vizitoi Elisabetën, kushërirën e saj, **Llu.** 1:36, 40–45. Maria i dha një psalm përlëvdimi Zotit, **Llu.** 1:46–55. Maria shkoi në Bethlehem me Jozefin, **Llu.** 2:4–5. Maria lindi Jezusin dhe e vendosi në një grazhd, **Llu.** 2:7. Barinjtë shkuan në Bethlehem për të vizituar fëmijën Krisht, **Llu.** 2:16–20. Maria dhe Jozefi e shpunë Jezusin në tempull në Jeruzalem, **Llu.** 2:21–38. Maria dhe Jozefi e shpunë Jezusin te Pashka, **Llu.** 2:41–52. Maria ishte në dasmë në Kanë, **Gjo.** 2:2–5. Shpëtimtari, ndërsa ishte në kryq, i kërkoi Gjonit që të kujdesej për nënën e tij, **Gjo.** 19:25–27. Maria ishte me apostujt pasi Krishti u mor në qiell, **Vep.** 1:14. Maria ishte një virgjëreshë, më e bukura dhe më e këndshmja nga të gjitha virgjëreshat e tjera, **1 Ne.** 11:13–20. Nëna e Krishtit do të quhej Marie, **Mosia** 3:8. Maria do të ishte virgjëreshë, një enë e çmueshme dhe e zgjedhur, **Alma** 7:10.

MARIA, NËNË E MARKUT. *Shih gjithashtu* Mark

Në Dhjatën e Re, e ëma e Gjon Markut, i cili shkroi Ungjillin e Markut (Vep. 12:12).

MARIA E BETANISË. *Shih gjithashtu* Llazar; Marta

Në Dhjatën e Re, motra e Llazarit dhe e Martës.

Maria u ul dhe dëgjonte te këmbët e Jezusit, **Llu.** 10:39, 42. Maria dhe motra e saj, Marta, i dërguan fjalë Jezusit, **Gjo.** 11:1–45. Ajo vajosi këmbët e Jezusit me vaj erëkëndshëm, **Gjo.** 12:3–8.

MARIA MAGDALENA

Një grua në Dhjatën e Re e cila u bë një dishepulle e devotshme e Jezu Krishtit. Magdalena i referohet Magdalës, vendit prej nga erdhi kjo Marie. Ai ndodhet në bregun perëndimor të detit të Galilesë.

Ajo ishte pranë kryqit, **Mt.** 27:56 (Mr. 15:40; Gjo. 19:25). Ajo ishte në varrimin e Krishtit, **Mt.** 27:61 (Mr. 15:47). Ajo ishte te varri në mëngjesin e ringjalljes, **Mt.** 28:1 (Mr. 16:1; Llu. 24:10; Gjo. 20:1, 11). Jezusi iu shfaq së pari asaj pas ringjalljes së tij, **Mr.** 16:9 (Gjo. 20:14–18). Shtatë demonë u dëbuan prej saj, **Llu.** 8:2.

MARK. *Shih gjithashtu* Ungjijtë

Në Dhjatën e Re, Gjon Marku ishte biri i Maries që jetonte në Jeruzalem (Vep. 12:12); ai mund të këtë qenë gjithashtu kushëriri (ose nipi) i Barnabës (Kol. 4:10). Ai shkoi me Palin dhe Barnabën nga Jeruzalemi në udhëtimin e tyre të parë misionar dhe i la ata në Perga (Vep. 12:25; 13:5, 13). Më vonë shoqëroi Barnabën në Qipro (Vep. 15:37–39). Ai ishte me Palin në Romë (Kol. 4:10; Fim. 1:24); dhe ai ishte me Pjetrin në Babiloni (ndoshta në Romë) (1 Pj. 5:13). Së fundi, ai ishte me Timoteun në Efes (2 Tim. 4:11).

Ungjilli i Markut: Libri i dytë në Dhjatën e Re. Ungjilli i Markut ndoshta u shkrua nën drejtimin e Pjetrit. Qëllimi i Markut është ta përshkruajë Zotin si Birin e Perëndisë, duke jetuar e vepruar mes njerëzve. Marku përshkruan, me energji dhe përulje, përshtypjen që Jezusi u bënte të pranishmëve. Tradita thotë se pas vdekjes së Pjetrit, Marku vizitoi Egjiptin, organizoi Kishën në Aleksandri dhe vdiq i martirizuar.

Për një përmbledhje të kapitujve, shih *Ungjijtë.*

MARSH, THOMAS B.

Presidenti i parë i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve pas rivendosjes së Kishës më 1830. Ai mbante çelësat e mbretërisë në lidhje me të Dymbëdhjetët (DeB 112:16) dhe më 1838 u urdhërua me anë të zbulesës të botonte fjalën e Zotit (DeB 118:2). Paragrafi 31 i Doktrina e Besëlidhje i drejtohet atij. Marsh-i u shkishërua nga Kisha më 1839, por u ripagëzua në korrik 1857.

MARTA. *Shih gjithashtu* Llazar; Maria e Betanisë

Motra e Llazarit dhe Maries në Dhjatën e Re (Llu. 10:38–42; Gjo. 11:1–46; 12:2).

MARTESË, MARTOJ. *Shih gjithashtu* Divorc; Familje

Një besëlidhje ose kontratë e ligjshme ndërmjet një burri dhe një gruaje që i bën ata bashkëshortë. Zoti e shuguroi martesën (DeB 49:15).

Nuk është mirë që njeriu të jetë vetëm, **Zan.** 2:18 (Mois. 3:18). Njeriu do të bashkohet me gruan e tij dhe do të jenë një mish i vetëm, **Zan.** 2:24 (Mt. 19:5; Abr. 5:18). Atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë, **Mt.** 19:6 (Mr. 10:9). Në ditët e mëvonshme disa do të largohen nga besimi, duke e ndaluar martesën, **1 Tim.** 4:1–3. Martesa është e nderuar, **Heb.** 13:4. Zoti urdhëroi bijtë e Lehit të martoheshin me bijat e Ishmaelit, **1 Ne.** 7:1, 5 (1 Ne. 16:7–8). Perëndia krijoi Adamin dhe Evën për të qenë burrë e grua, **Mois.** 3:7, 18, 21–25.

Besëlidhja e re dhe e përjetshme e martesës: Martesa e kryer sipas ligjit të ungjillit dhe të priftërisë së shenjtë është për jetën tokësore dhe për përjetësinë. Burra dhe gra të denjë, të vulosur në këtë mënyrë në martesën në tempull, mund të vazhdojnë si burrë e grua gjatë gjithë përjetësisë.

Jezusi u mësoi ligjin e martesës, **Llu.** 20:27–36. Gjithsesi në Zotin as burri s'është pa gruan, as gruaja pa burrin, **1 Kor.** 11:11. Burri dhe gruaja janë trashëgimtarë së bashku të hirit të jetës, **1 Pj.** 3:7. Çdo gjë që ti do të vulosësh në tokë, do të vuloset edhe në qiell, **Hel.** 10:7 (Mt. 16:19). Me qëllim që të fitojë shkallën më të lartë të mbretërisë çelestiale, një njeri duhet të hyjë në besëlidhjen e re dhe të përjetshme të martesës, **DeB** 131:1–4. Në qoftë se një burrë nuk martohet me një grua prej meje, besëlidhja dhe martesa e tyre nuk kanë vlerë kur ata të vdesin, **DeB** 132:15. Në qoftë se një burrë martohet me një grua prej fjalës sime dhe me anë të besëlidhjes së re dhe të përjetshme, dhe ajo u vuloset me anë të Shpirtit të Shenjtë të premtimit, ajo do të jetë plotësisht e vlefshme kur ata të jenë jashtë botës, **DeB** 132:19.

Martesë ndërbesimesh: Martesë ndërmjet një burri dhe një gruaje me besime dhe praktika fetare të ndryshme.

Ti nuk do t'i marrësh për grua djalit tim asnjë prej bijave të kanaanejve, **Zan.** 24:3. Në rast se Jakobi merr për grua një nga bijat e Hethit, ç'më duhet jeta? **Zan.** 27:46 (Zan. 28:1–2). Izraeli nuk do të martohet me kanaanitët, **LiP.** 7:3–4. Izraeli u martua me kanaanitët, adhuruan perëndi të rreme dhe u mallkuan, **Gjy.** 3:1–8. Gratë e Salomonit ia kthyen zemrën drejt adhurimit të perëndive të rreme, **1 Mbr.** 11:1–6. Të mos ua japim bijat tona popullit të vendit dhe të mos marrim bijat e tyre për bijtë tanë, **Neh.** 10:30. Mos hyni në një zgjedhë bashkë me të pabesët, **2 Kor.** 6:14. Zoti i vuri një njollë lamanitëve që nefitët të mos përziheshin dhe të mos besonin në tradita të gabuara, **Alma** 3:6–10. Në qoftë se një burrë nuk martohet me një grua prej meje, besëlidhja dhe martesa e tyre nuk kanë vlerë kur ata të vdesin, **DeB** 132:15. Bijtë e njerëzve i morën ato për gra, ashtu siç i zgjodhën, **Mois.** 8:13–15.

Martesa e shumëfishtë: Martesa e një burri me dy ose më shumë gra që jetojnë. Për një burrë është e ligjshme të ketë vetëm një grua, në qoftë se Zoti nuk urdhëron ndryshe me anë të zbulesës (Jakobi 2:27–30). Nëpërmjet zbulesës,

martesa e shumëfishtë u praktikua në kohët e Dhjatës së Vjetër dhe në ditët e hershme të Kishës së rivendosur nën drejtimin e profetit që mbante çelësat e priftërisë (DeB 132:34–40, 45). Ajo nuk praktikohet më në Kishë (DeB DZ—1); sot, të paturit e më shumë se një gruaje është e papajtueshme me anëtarësinë në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

Saraj ia dha Agarin për grua Abrahamit, **Zan.** 16:1–11. Jakobi mori Lean e Rakelën dhe shërbëtoret e tyre për gra, **Zan.** 29:21–28 (Zan. 30:4, 9, 26). Në rast se një burrë merr një grua tjetër, ai nuk do të pakësojë pasuritë e gruas së parë, **Eks.** 21:10. Davidi dhe dy gratë e tij shkuan në Hebron, **2 Sam.** 2:1–2. Abrahami, Isaku dhe Jakobi bënë atë që ishin urdhëruar në marrjen e shumë grave, **DeB** 132:37. Davidi dhe Salomoni nuk mëkatuan në asgjë, përveçse në ato gjëra që nuk i morën nga Zoti, **DeB** 132:38–39.

MARTESË E SHUMËFISHTË. *Shih* Martesë, martoj—Martesë e shumëfishtë

MARTESË NË TEMPULL. *Shih* Martesë, martoj

MARTIR, MARTIRIZIM

Një njeri që jep jetën e tij në vend që të braktisë Krishtin, ungjillin ose besimet apo parimet e tij të drejta.

I gjithë gjaku i drejtë nga Abeli te Zakaria do të dëshmojë kundër të ligjve, **Mt.** 23:35 (Llu. 11:50). Ai që do ta humbasë jetën e tij për hir të Krishtit dhe të ungjillit, do të shpëtojë, **Mr.** 8:35 (DeB 98:13). Dhe ata e vranë me gurë Stefanin, **Vep.** 7:59 (Vep. 22:20). Atje ku ka një testament, do të ketë medoemos edhe vdekjen e trashëgimlënësit, **Heb.** 9:16–17. Abinadi ra duke vuajtur vdekje nga zjarri, **Mosia** 17:20. Amoniahitët e kthyer në besim u hodhën në zjarr, **Alma** 14:8–11. Shumë u vranë, sepse dëshmuan për këto gjëra, **3 Ne.** 10:15. Kushdo që e jep jetën e tij për kauzën time, do të gjejë jetë të përjetshme, **DeB** 98:13–14. Joseph Smith-i dhe Hyrum Smith-i ishin martirë të rivendosjes së ungjillit, **DeB** 135. Joseph Smith-i e vulosi dëshminë e tij me gjakun e vet, **DeB** 136:39.

MASHTRIM. *Shih gjithashtu* Mashtroj, mashtrim

Në shkrimet e shenjta, dinakëri do të thotë mendjemprehtësi mashtruese.

Lum ai në shpirtin e të cilit nuk ka vend mashtrimi, **Psa.** 32:2 (Psa. 34:13; 1 Pj. 2:1). Natanaeli ishte një izraelit tek i cili nuk kishte mashtrim, **Gjo.** 1:47 (DeB 41:9–11). Dituria e pastër e zgjeron shpirtin pa mashtrim, **DeB** 121:42.

MASHTROJ, MASHTRIM. *Shih gjithashtu* Gënjim; Mashtrim

Në shkrimet e shenjta, të mashtrosh do të thotë të bësh dikë të besojë diçka që nuk është e vërtetë.

Ai që nuk betohet në mënyrë të rreme, do të ngjitet në kodrën e Zotit, **Psa.** 24:4. Më çliro nga mashtruesi, **Psa.** 43:1. Mjerë ata që e quajnë të keqen të mirë dhe të mirën të keqe, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Askush të mos mashtrojë vetveten, **1 Kor.** 3:18. Askush të mos ju mashtrojë me fjalë të kota, **Ef.** 5:6. Të ligjtë do të mashtrojnë dhe do të mashtrohen, **2 Tim.** 3:13. Satani, që mashtroi gjithë botën, u flak jashtë, **Zbu.** 12:9. Satani u lidh që të mos i mashtronte më kombet, **Zbu.** 20:1–3. Zoti nuk mund të mashtrohet, **2 Ne.** 9:41. Në qoftë se ndiqni Birin, pa bërë mashtrim para Perëndisë, ju do të merrni Frymën e Shenjtë, **2 Ne.** 31:13. Sheremi rrëfeu që ishte mashtruar nga fuqia e djallit, **Jakobi** 7:18. Njerëzit e mbretit Noe u gënjyen nga fjalët lajkatuese, **Mosia** 11:7. Të urtët e kanë marrë Shpirtin e Shenjtë si udhëzuesin e tyre dhe nuk janë mashtruar, **DeB** 45:57. Mjerë ata që janë mashtrues, **DeB** 50:6. Ai u bë Satani, ati i të gjitha gënjeshtrave, për të mashtruar dhe verbuar njerëzit, **Mois.** 4:4.

MATEU. *Shih gjithashtu* Ungjijtë

Një apostull i Jezu Krishtit dhe autor i librit të parë në Dhjatën e Re. Mateu,

një jude që ishte mbledhës taksash për romakët në Kapernaum, ishte ndoshta në shërbim të Herod Antipës. Ai njihej përpara se të kthehej në besim, si Levi, biri i Alfeut (Mr. 2:14). Shpejt, pas thirrjes së tij për t'u bërë dishepull i Jezusit, ai dha një gosti në të cilën ishte i pranishëm Zoti (Mt. 9:9–13; Mr. 2:14–17; Llu. 5:27–32). Mateu ndoshta kishte njohuri të gjerë për shkrimet e Dhjatës së Vjetër dhe ishte në gjendje të shihte plotësimin e hollësishëm të profecive në jetën e Zotit. Pak dihet për jetën e mëpasshme të apostullit. Një traditë pohon që ai vdiq si martir.

Ungjilli i Mateut: Libri i parë i Dhjatës së Re. Ungjilli i Mateut fillimisht ndoshta u shkrua për përdorimin e judenjve në Palestinë. Ai përdor shumë citime nga Dhjata e Vjetër. Qëllimi kryesor i Mateut ishte të tregonte se Jezusi ishte Mesia për të cilin folën profetët e Dhjatës së Vjetër. Ai gjithashtu theksoi që Jezusi është Mbreti dhe Gjykatësi i njerëzve.

Për një përmbledhje të kapitujve, shih *Ungjijtë*.

MATIA. *Shih gjithashtu* Apostull—Zgjedhje e Apostujve

Njeriu i zgjedhur për të zëvendësuar Judë Iskariotin si anëtar i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve (Vep. 1:15–26). Ai ishte një dishepull gjatë gjithë shërbesës së vdekshme të Jezusit (Vep. 1:21–22).

MBLEDHJE E IZRAELIT. *Shih* Izrael—Mbledhje e Izraelit

MBRETËR(VE). *Shih gjithashtu* Kronologji

Dy libra në Dhjatën e Vjetër. Këto libra tregojnë historinë e Izraelit që nga kryengritja e Adonijahut, birit të katërt të mbretit David (rreth 1015 para K.) deri në pushtimin përfundimtar të Judës (rreth 586 para K.). Ata përfshijnë historinë e plotë të mbretërisë veriore (dhjetë fiset e Izraelit), nga ndarja derisa asirianët i morën robër në vendet e veriut.

1 Mbretërve: Kapitulli 1 përshkruan ditët e fundit të jetës së mbretit David. Kapitujt 2–11 shënojnë jetën e Salomonit. Kapitujt 12–16 tregojnë për pasuesit e menjëhershëm të Salomonit, Roboamin dhe Jeroboamin. Jeroboami shkaktoi ndarjen e mbretërisë së Izraelit. Mbretër të tjerë përmenden gjithashtu. Kapitujt 17–21 shënojnë pjesë të shërbesës së Elias, kur ai këshilloi Ashabin, mbretin e Izraelit. Kapitulli 22 shënon një luftë kundër Sirisë në të cilën Ashabi dhe Jozafati, mbret i Judës, bashkojnë forcat. Profeti Mikajah profetizon kundër mbretërve.

2 Mbretërit: Kapitulli 1–2:11 përmban jetën e Elias, duke përfshirë ngritjen e Elias në qiell në një qerre të zjarrtë. Kapitujt 2–9 rrëfejnë shërbesën plot besim dhe fuqi të madhe të Eliseut. Kapitulli 10 tregon për Jehun, mbretin, dhe sesi ai shkatërroi shtëpinë e Ashabit dhe priftërinjtë e Baalit. Kapitujt 11–13 janë rreth mbretërimit të drejtë të Joasit dhe vdekjes së Eliseut. Kapitujt 14–17 tregojnë për mbretër të ndryshëm që mbretëruan në Izrael dhe Jude, shpesh në ligësi. Kapitulli 15 shënon pushtimin asirian të dhjetë fiseve të Izraelit. Kapitujt 18–20 shënojnë jetën e drejtë të Ezekias, mbretit të Judës, dhe profetit Isaia. Kapitujt 21–23 tregojnë për mbretërit Manas dhe Josia. Sipas traditës, Manasi ishte përgjegjës për martirizimin e Isaias. Josia ishte një mbret i drejtë i cili rivendosi ligjin ndër judenjtë. Kapitujt 24–25 shënojnë pushtimin babilonas.

MBRETËRI E PERËNDISË OSE MBRETËRI E QIELLIT. *Shih gjithashtu* Kishë e Jezu Krishtit; Lavdi çelestiale

Mbretëria e Perëndisë në tokë është Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme (DeB 65). Qëllimi i Kishës është t'i përgatisë anëtarët e saj të jetojnë përgjithmonë në mbretërinë çelestiale ose në mbretërinë e qiellit. Megjithatë, shkrimet e shenjta nganjëherë e quajnë Kishën

mbretërinë e qiellit, duke dashur të thonë se Kisha është mbretëria e qiellit në tokë.

Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është mbretëria e Perëndisë në tokë, por tani për tani kufizohet në një mbretëri predikuese. Gjatë Mijëvjeçarit, mbretëria e Perëndisë do të jetë si politike dhe predikuese.

Zoti është mbret përjetë, **Psa.** 10:16 (Psa. 11:4). Perëndia i qiellit do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrohet kurrë, **Dan.** 2:44 (DeB 138:44). Pendohuni, sepse mbretëria e qiellit është afër, **Mt.** 3:2 (Mt. 4:17). Ardhtë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt në tokë, **Mt.** 6:10. Para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë, **Mt.** 6:33 (3 Ne. 13:33). Unë do të të jap çelësat e mbretërisë, **Mt.** 16:19. Ejani, merrni në trashëgim mbretërinë e përgatitur për ju, **Mt.** 25:34. Kur të marr sakramentin me ju në mbretërinë e Atit tim, **Mt.** 26:26–29. Ju do të shihni të gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë, **Llu.** 13:28. Të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **1 Kor.** 6:9. Mishi dhe gjaku nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **1 Kor.** 15:50. Para se të kërkoni pasuri, kërkoni mbretërinë e Perëndisë, **Jakobi** 2:18. Asgjë e papastër nuk mund të trashëgojë mbretërinë e qiellit, **Alma** 11:37. Të mund të pushosh me ta në mbretërinë e Atit tim, **DeB** 15:6. Për ju mbretëria ose çelësat e Kishës janë dhënë, **DeB** 42:69 (DeB 65:2). U përhaptë mbretëria e Perëndisë, që mbretëria e qiellit të mund të vijë, **DeB** 65:5–6. Çelësat e kësaj mbretërie nuk do të merren kurrë prej teje, **DeB** 90:3. Kushdo që ju pranon si një fëmijë i vogël, pranon mbretërinë time, **DeB** 99:3. Kështu do të quhet kisha ime në ditët e fundit, madje Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, **DeB** 115:4. Qiejt u hapën dhe unë pashë mbretërinë çelestiale të Perëndisë, **DeB** 137:1–4.

MBURRJE. *Shih* Krenari

MEDITOJ. *Shih* Përsiat

MELKIZEDEK. *Shih gjithashtu* Priftëri Melkizedeke; Salem

Një prift i lartë, profet dhe udhëheqës i Dhjatës së Vjetër i cili jetoi pas përmbytjes dhe gjatë kohës së Abrahamit. Ai thirrej mbreti i Salemit (Jeruzalemit), mbret i paqes, mbret i drejtësisë (që është kuptimi hebraik i Melkizedekut) dhe prift i Perëndisë më të lartë.

Abrahami i pagoi të dhjeta Melkizedekut, **Zan.** 14:18–20. Njerëzit e Melkizedekut sollën drejtësi dhe fituan qiellin, **PJS, Zan.** 14:25–40. Krishti ishte një prift i lartë sipas rendit të Melkizedekut, **Heb.** 5:6. Melkizedeku ishte mbret i Salemit, prift i shumë të lartit Perëndi, **Heb.** 7:1–3. Askush nuk ishte më i madh se Melkizedeku, **Alma** 13:14–19. Abrahami e mori priftërinë nga Melkizedeku, **DeB** 84:14. Për respekt të emrit të Zotit, Kisha e lashtë e quajti priftërinë më të lartë Priftëria Melkizedeke, **DeB** 107:1–4.

MENDIME. *Shih gjithashtu* Përsiat; Zgjedhje e lirë

Ide, koncepte dhe shëmbëlltyra në mendjen e një njeriu. Fuqia për të menduar është një dhuratë nga Perëndia dhe ne jemi të lirë të zgjedhim sesi e përdorim fuqinë tonë për të menduar. Mënyra sesi mendojmë ndikon shumë veprimet dhe sjelljen, si dhe gjendjen tonë pas kësaj jete. Mendime të drejta çojnë në shpëtim; mendime të këqija çojnë në mallkim.

Zoti kupton tërë qëllimet e mendimeve, **1 Kro.** 28:9. Ashtu si mendon në zemër të tij, ashtu është ai, **Fja.** 23:7. Mendimet e mia nuk janë mendimet tuaja, **Isa.** 55:7–9. Jezusi i njihte mendimet e tyre, **Mt.** 12:25 (Llu. 5:22; 6:8). Nga brenda, nga zemra e njeriut, dalin mendime të mbrapshta, **Mr.** 7:20–23. T'ia nënshtrojmë çdo mendim bindjes së Krishtit, **2 Kor.** 10:5. Të gjitha gjërat që janë të vërteta, të ndershme, të pastra, të dashura, këto mendoni, **Fil.** 4:8. Kujtoni, të jesh mendje-kontrolluar

nga mishi është vdekje dhe të jesh mendje-kontrolluar nga shpirti është jetë e përjetshme, **2 Ne.** 9:39. Në qoftë se nuk shikoni veten tuaj dhe mendimet tuaja, ju duhet të vdisni, **Mosia** 4:30. Mendimet tona do të na dënojnë, **Alma** 12:14. Vetëm Perëndia i di mendimet e tua dhe qëllimet e zemrës tënde, **DeB** 6:16 (DeB 33:1). Shihni tek unë në çdo mendim, **DeB** 6:36. Mblidhni si thesar në mendjet tuaja fjalët e jetës, **DeB** 84:85. Flakini larg mendimet tuaja të padobishme, **DeB** 88:69. Mendimet e zemrave të njerëzve do të zbulohen, **DeB** 88:109. Virtyti duhet të stolisë mendimet e tua pa pushim, **DeB** 121:45. Mendimet e çdo njeriu ishin të liga vazhdimisht, **Mois.** 8:22.

MENDJE

Aftësi mendore; fuqitë e ndërgjegjshme të mendimit.

Shërbeji atij me gjithë zemër dhe me një mendje vullnetmirë, **1 Kro.** 28:9. Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë mendjen tënde; **Mt.** 22:37. Të jesh mendje-kontrolluar nga mishi është vdekje, të jesh mendje-kontrolluar nga shpirti është jetë e përjetshme, **2 Ne.** 9:39. Zëri i Zotit erdhi në mendjen time, **Enosi** 1:10. Fjala pati një ndikim më të fuqishëm në mendjet e njerëzve sesa shpata, **Alma** 31:5. Unë do të të them në mendjen tënde, **DeB** 8:2. Studioje atë tërësisht në mendjen tënde, **DeB** 9:8. I lini gjërat solemne të përjetësisë të pushojnë në mendjet tuaja, **DeB** 43:34. Mendjet tuaja në të shkuarën janë errësuar, **DeB** 84:54. Shkoni në shtrat herët, ngrihuni herët, që trupat tuaja dhe mendjet tuaja të mund të fuqizohen, **DeB** 88:124. Satani nuk e njihte mendjen e Perëndisë, **Mois.** 4:6. Zoti e quajti popullin e tij Sion, sepse ata ishin të një zemre dhe të një mendjeje, **Mois.** 7:18.

MENDJELEHTËSI. *Shih gjithashtu* Shpifje

Të trajtosh pa seriozitet gjërat e shenjta (DeB 84:54). Shenjtorët nuk duhet të kenë mendime të padobishme dhe tepri të qeshure, **DeB** 88:69. Largohuni nga gjithë krenaria dhe mendjelehtësia juaj, **DeB** 88:121.

MESIA. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Vajosur(i) i

Një formë e një fjale aramaike dhe hebraike që do të thotë "i vajosuri". Në Dhjatën e Re Jezusi quhet Krisht, që është ekuivalenti në greqisht i *Mesias.* Do të thotë Profeti i vajosur, Prift, Mbret dhe Çlirimtar, ardhjen e të cilit judenjtë mezi po e prisnin.

Shumë judenj kërkonin vetëm për një çlirimtar prej pushtetit romak dhe begati më të madhe kombëtare; kështu, kur Mesia erdhi, udhëheqësit dhe shumë të tjerë nuk e pranuan atë. Vetëm të përulurit dhe besnikët ishin në gjendje të shihnin te Jezusi i Nazaretit Krishtin e vërtetë (Isa. 53; Mt. 16:16; Gjo. 4:25–26).

Mesia do të këtë Shpirtin, do të predikojë ungjillin dhe do të shpallë çlirimin, **Isa.** 61:1–3 (Llu. 4:18–21). E kemi gjetur Mesian që përkthyer do të thotë Krishti, **Gjo.** 1:41 (Gjo. 4:25–26). Perëndia nxori nga mesi i judenjve një Mesia ose, me fjalë të tjera, një Shpëtimtar, **1 Ne.** 10:4. Biri i Perëndisë ishte Mesia i cili do të vijë, **1 Ne.** 10:17. Shëlbimi vjen nëpërmjet Mesias së shenjtë, **2 Ne.** 2:6. Mesia vjen në plotësinë e kohës, **2 Ne.** 2:26. Mesia do të ngrihet së vdekuri, **2 Ne.** 25:14. Në emër të Mesias unë jap Priftërinë e Aaronit, **DeB** 13:1. Zoti tha, unë jam Mesia, mbreti i Sionit, **Mois.** 7:53.

MESHAK. *Shih gjithashtu* Daniel

Në Dhjatën e Vjetër, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego ishin tre të rinj izraelitë të cilët, së bashku me Danielin, u sollën në pallatin e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë. Emri i Meshakut në hebraisht ishte Mishael. Të katër të rinjtë nuk pranuan ta ndotnin veten duke ngrënë mishin dhe verën e mbretit (Dan. 1). Shadraku, Meshaku dhe

Abed-nego u hodhën në një furrë të nxehtë nga mbreti dhe u ruajtën nga Biri i Perëndisë (Dan. 3).

METHUSELAH. *Shih gjithashtu* Enok

Një bir i Enokut në Dhjatën e Vjetër. Methuselahu jetoi 969 vjet (Zan. 5:21–27; Llu. 3:37; Mois. 8:7). Ai ishte një profet i drejtë i cili u la në tokë kur qyteti i Enokut u mor në qiell. Ai mbeti në tokë për të siguruar pasardhës nëpërmjet të cilëve do të vinte Noeu (Mois. 8:3–4).

MËKAT. *Shih gjithashtu* Fëlliqur (i), fëlliqësi; Fyej; Kryengritje; Lig (i), ligësi; Neveritshëm (i), Neveri; Padrejtë (i), padrejtësi; Paperëndishëm (i)

Mosbindje e vullnetshme ndaj urdhërimeve të Perëndisë.

Ai që fsheh mëkatet e tij nuk do të ketë mbarësi, **Fja.** 28:13. Edhe sikur mëkatet tuaja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora, **Isa.** 1:18. Mëkatarët do të vdesin dhe të drejtët do të shpëtohen, **Eze.** 18. Qengji i Perëndisë heq mëkatet e botës, **Gjo.** 1:29. Pagëzohu dhe lahu nga mëkatet e tua, **Vep.** 22:16. Paga e mëkatit është vdekja, **Rom.** 6:23. Ai që di të bëjë të mirë dhe nuk e bën, për atë është mëkat, **Jak.** 4:17. A do të më bësh që unë të dridhem që në shfaqjen e mëkatit, **2 Ne.** 4:31. Mjerë të gjithë ata që vdesin në mëkatin e tyre, **2 Ne.** 9:38. Ata nuk mund të shikonin mbi mëkatin përveçse me urrejtje të madhe, **Alma** 13:12. Mos mendo, që ti do të rikthehesh nga mëkati në lumturi, **Alma** 41:9–10. Zoti nuk mund ta shikojë mëkatin as me lëshimin më të vogël, **Alma** 45:16 (DeB 1:31). Fëmijët e vegjël nuk janë në gjendje të bëjnë mëkat, **Moro.** 8:8. Për t'u penduar, njerëzit duhet t'i rrëfejnë dhe t'i braktisin mëkatet e tyre, **DeB** 58:42–43. Mëkati më i madh ngelet në atë që nuk fal, **DeB** 64:9. Ai që mëkaton kundër dritës më të madhe, do ta marrë dënimin më të madh, **DeB** 82:3. Atij shpirti që mëkaton, do t'i kthehen mëkatet e mëparshme, **DeB** 82:7. Kur ne përpiqemi t'i mbulojmë mëkatet tona, qiejt tërhiqen, **DeB** 121:37.

MËKAT I PAFALSHËM. *Shih gjithashtu* Bij të Humbjes; Blasfemoj, blasfemi; Frymë e Shenjtë; Vrasje

Mëkati i mohimit të Frymës së Shenjtë, mëkat që nuk mund të falet.

Blasfemia kundër Frymës së Shenjtë nuk do t'u falet njerëzve, **Mt.** 12:31–32 (Mr. 3:29; Llu. 12:10). Është e pamundur për ata që u bënë pjestarë të Frymës së Shenjtë të sillen përsëri në pendim, **Heb.** 6:4–6. Në qoftë se ne mëkatojmë, me dashje, mbasi kemi marrë dijeni të së vërtetës, nuk mbetet më asnjë flijim për mëkatet, **Heb.** 10:26. Në qoftë se ti mohon Frymën e Shenjtë dhe e di se po e mohon, ky është një mëkat i pafalshëm, **Alma** 39:5–6 (Jakobi 7:19). Ata nuk kanë falje, ngaqë kanë mohuar Birin e Vetëmlindur, pasi e kryqëzuan atë vetë, **DeB** 76:30–35. Blasfemia kundër Frymës së Shenjtë nuk do të falet, që është derdhja e gjakut të pafajshëm pasi të keni marrë besëlidhjen e re dhe të përjetshme, **DeB** 132:26–27.

MËKËMBËSE. *Shih* Ordinanca—Ordinancë mëkëmbëse; Shpëtim për të vdekurit

MËRMËRITJE. *Shih gjithashtu* Kryengritje

Të qahesh dhe të ankohesh kundër qëllimeve, planeve ose shërbëtorëve të Perëndisë.

Njerëzit murmuritën kundër Moisiut, **Eks.** 15:23–16:3. Judenjtë, pra, murmurisnin për Jezusin, **Gjo.** 6:41. Lamani dhe Lemueli mërmëritën për shumë gjëra, **1 Ne.** 2:11–12 (1 Ne. 3:31; 17:17). Mos mërmërit për shkak të gjërave që nuk i ke parë, **DeB** 25:4.

MËSOJ, MËSUES. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë

T'u japësh njohuri të tjerëve, veçanërisht rreth të vërtetave të ungjillit, dhe t'i udhëheqësh ata drejt drejtësisë. Ata

që u mësojnë të tjerëve ungjillin duhet të drejtohen nga Shpirti. Të gjithë prindërit janë mësues brenda familjeve të tyre. Shenjtorët duhet të kërkojnë dhe të jenë të gatshëm të pranojnë udhëzime nga Zoti dhe udhëheqësit e tij.

Ua mësoni bijve tuaj, **LiP.** 4:8–9. Do t'ua mësosh me zell bijve të tu, **LiP.** 6:7 (LiP. 11:18–19). Mësojini fëmijës rrugën që duhet të ndjekë, **Fja.** 22:6. Bijtë e tu do të mësohen nga Zoti, **Isa.** 54:13 (3 Ne. 22:13). Ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, **Gjo.** 3:2. Ti që mëson të tjerët, nuk mëson veten? **Rom.** 2:21. Unë u mësova disi në të gjithë diturinë e atit tim, **1 Ne.** 1:1 (Enosi 1:1). Priftërinjtë dhe mësuesit duhet të japin mësim me zell ose të përgjigjen me kokën e tyre për mëkatet e popullit, **Jakobi** 1:18–19. Më dëgjoni mua dhe hapni veshët tuaj, **Mosia** 2:9. U mësoni fëmijëve tuaj ta duan njëri-tjetrin dhe t'i shërbejnë njëri-tjetrit, **Mosia** 4:15. Mos i besoni askujt që të jetë mësuesi juaj, në qoftë se nuk është njeri i Perëndisë, **Mosia** 23:14. Zoti derdhte Shpirtin e tij në të gjithë tokën për të përgatitur zemrat e tyre të merrnin fjalën, **Alma** 16:16. Ata i mësuan me fuqinë dhe autoritetin e Perëndisë, **Alma** 17:2–3. Ata ishin mësuar nga nënat e tyre, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). Meqenëse kërkuan urtësi, të mund të udhëzohen, **DeB** 1:26. Mësojeni njëri-tjetrin sipas detyrës në të cilën ju kam caktuar, **DeB** 38:23. U mësoni parimet e ungjillit tim, të cilat janë në Bibël dhe në Librin e Mormonit, **DeB** 42:12. Ju duhet të mësoheni nga lart, **DeB** 43:15–16. Prindërit duhet të mësojnë fëmijët e tyre, **DeB** 68:25–28. Ia mësoni njëri-tjetrit doktrinën e mbretërisë, **DeB** 88:77–78, 118. Caktoni mes jush një mësues, **DeB** 88:122. Ti nuk i ke mësuar fëmijët e tu në dritë e të vërtetë dhe ky është shkaku i mjerimit tënd, **DeB** 93:39–42. Ua mësoni lirisht këto gjëra fëmijëve tuaj, **Mois.** 6:57–61.

Mësim me Shpirtin: Nuk do të jeni ju që do të flisni, por Fryma e Atit tuaj që do të flasë në ju, **Mt.** 10:19–20. A nuk na digjej zemra përbrenda, kur ai na hapte shkrimet? **Llu.** 24:32. Ungjilli predikohet me anë të fuqisë së Shpirtit, **1 Kor.** 2:1–14. Ai foli me fuqi dhe autoritet nga Perëndia, **Mosia** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel. 5:17). Ti do të kesh Shpirtin tim për të bindur njerëzit, **DeB** 11:21. Ti duhet të dëgjohesh lidhur me gjithçka që do t'u mësosh atyre me anë të Ngushëlluesit, **DeB** 28:1 (DeB 52:9). Nëse nuk e merrni Shpirtin, ju s'duhet të jepni mësim, **DeB** 42:14 (DeB 42:6). Ua mësoni fëmijëve të njerëzve gjërat me anë të fuqisë së Shpirtit tim, **DeB** 43:15. Pleqtë duhet të predikojnë ungjillin me anën e Shpirtit, **DeB** 50:13–22. Do t'ju jepet në çastin e duhur ajo çfarë do të thoni, **DeB** 84:85 (DeB 100:5–8).

MËSUES, PRIFTËRI AARONE. *Shih gjithashtu* Priftëri Aarone

Një detyrë në Priftërinë Aarone.

Detyra e mësuesit është që të vëzhgojë mbi Kishën, **DeB** 20:53–60. Detyra e mësuesit është një shtesë e nevojshme e priftërisë më të ulët, **DeB** 84:30, 111. Presidenti i një kuorumi mësuesish kryeson mbi njëzet e katër mësues, **DeB** 107:86.

MËSHIRSHËM (I), MËSHIRË. *Shih gjithashtu* Drejtësi; Fal; Hir; Jezu Krisht; Shlyej, shlyerje

Shpirti i dhembshurisë, butësisë dhe faljes. Mëshira është një nga tiparet e Perëndisë. Jezu Krishti na ofron mëshirë nëpërmjet sakrificës së tij shlyese.

Zoti është i mëshirshëm dhe hirplotë, **Eks.** 34:6 (LiP. 4:31). Mëshira e tij vazhdon përjetë, **1 Kro.** 16:34. Mirësia dhe mëshira do të më shoqërojnë, **Psa.** 23:6. Ai që ka mëshirë për të varfrit është i lumtur, **Fja.** 14:21. Unë dëshirova mëshirë dhe jo flijim, **Ose.** 6:6. Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të gjejnë mëshirë, **Mt.** 5:7 (3 Ne. 12:7). Mjerë hipokritët që paguajnë të dhjetat dhe lënë pas dore çështjet më të rëndësishme të ligjit, gjykimin,

mëshirën dhe besimin, **Mt.** 23:23. Jini të mëshirshëm, pra, sikurse edhe Ati juaj është i mëshirshëm, **Llu.** 6:36. Jo me anë të veprave tona të drejtësisë, por sipas mëshirës së tij, ai na shpëtoi, **Tit.** 3:5. Mëshirat e dhembshura të Zotit janë mbi të gjithë, **1 Ne.** 1:20. Mëshira nuk ka asnjë pretendim mbi të papenduarin, **Mosia** 2:38–39. Perëndia është i mëshirshëm me të gjithë ata që besojnë në emrin e tij, **Alma** 32:22. Mëshira mund të kënaqë kërkesat e drejtësisë, **Alma** 34:16. A mendon ti se mëshira mund ta grabisë drejtësinë? **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Fëmijët janë të gjallë në Krishtin për shkak të mëshirës së tij, **Moro.** 8:19–20 (DeB 29:46). Krahu i mëshirës i Jezu Krishtit është shlyer për mëkatet tuaja, **DeB** 29:1. Me anë të fuqisë së gjakut që derdha, i jam lutur Atit për ata që besojnë në emrin tim, **DeB** 38:4. Ata që e kanë ruajtur besëlidhjen, do të fitojnë mëshirë, **DeB** 54:6. Unë, Zoti, fal mëkate dhe jam i mëshirshëm për ata që i rrëfejnë mëkatet e tyre me zemra të përulura, **DeB** 61:2. Unë, Zoti, tregoj mëshirë për gjithë zemërbutët, **DeB** 97:2. Dhe kushdo që më pranon si një fëmijë i vogël, pranon mbretërinë time, sepse ata do të fitojnë mëshirë, **DeB** 99:3. Mëshira do të shkojë përpara fytyrës tënde, **Mois.** 7:31.

MIJËVJEÇAR. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Ferr

Periudha njëmijëvjeçare e paqes që do të fillojë kur Krishti të kthehet për të mbretëruar personalisht në tokë (NeB 1:10).

Njerëzit nuk do të ngrenë shpatë, as nuk do të mësojnë luftë, **Isa.** 2:4 (2 Ne. 12:4; Mik. 4:3). Toka që ishte e shkretuar është bërë si kopshti i Edenit, **Eze.** 36:35. Ata jetuan dhe mbretëruan me Krishtin për një mijë vjet, **Zbu.** 20:4. Për shkak të drejtësisë, Satani nuk ka pushtet, **1 Ne.** 22:26. Do të banoj në drejtësi në tokë për një mijë vjet, **DeB** 29:11. Kur një mijë vjetët të jenë mbaruar, unë do ta kursej tokën për një stinë të shkurtër, **DeB** 29:22. Mijëvjeçari i madh do të vijë, **DeB** 43:30. Fëmijët e të drejtëve do të rriten pa mëkat, **DeB** 45:58. Fëmijët do të rriten derisa të bëhen pleq; njerëzit do të shndërrohen sa hap e mbyll sytë, **DeB** 63:51. Në fillimin e një mijë vjetëshit të shtatë Zoti do ta shenjtërojë tokën, **DeB** 77:12. Ata nuk jetojnë përsëri, derisa një mijë vjetët të mbarojnë, **DeB** 88:101. Satani do të lidhet për një mijë vjet, **DeB** 88:110. Mijëvjeçari përshkruhet, **DeB** 101:23–34. Për një mijë vjet toka do të pushojë, **Mois.** 7:64.

MIKAEL. *Shih gjithashtu* Adam; Kryeengjëll

Emri me të cilin njihej Adami në jetën para lindjes. Ai quhet kryeengjëll. Në hebraisht emri do të thotë "Që është si Zoti".

Mikaeli, një nga princat e parë, erdhi për të ndihmuar Danielin, **Dan.** 10:13, 21 (DeB 78:16). Në ditët e fundit do të dalë Mikaeli, princi i madh, **Dan.** 12:1. Mikaeli, kryeengjëlli, debatoi me djallin, **Jud.** 1:9. Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit, **Zbu.** 12:7 (Dan. 7). Mikaeli është Adami, **DeB** 27:11 (DeB 107:53–57; 128:21). Mikaeli, kryeengjëlli i Zotit, do t'i bjerë borisë së tij, **DeB** 29:26. Mikaeli do të mbledhë ushtritë e tij dhe të luftojë Satanin, **DeB** 88:112–115. Zëri i Mikaelit u dëgjua duke dalluar djallin, **DeB** 128:20.

MIKEA

Një profet i Dhjatës së Vjetër. Ai ishte i lindur në Moresheth-Gathit, në vendin e sheshtë të Judës dhe profetizoi ndërkohë që Ezekia ishte mbret (Mikea 1:1–2).

Libri i Mikeas: Mikea është i vetmi libër në Dhjatën e Vjetër që e përmend Bethlehemin si vendin ku do të lindej Mesia (Mik. 5:2). Në libër Zoti u kështillua me popullin e tij dhe u ripërmendi mirësinë e tij të shkuar për ta; ai kërkoi prej tyre drejtësi, mëshirë dhe përulësi (Mik. 6:8).

MIRATIM I PËRBASHKËT. *Shih gjithashtu* Kishë e Jezu Krishtit; Përkrahje e udhëheqësve të Kishës

Parimi me anë të të cilit anëtarët e Kishës mbështesin ata që thirren për të shërbyer në Kishë, si dhe vendime të tjera të Kishës që kërkojnë mbështetjen e tyre, zakonisht e treguar duke ngritur dorën e djathtë.

Jezu Krishti qëndron në krye të Kishës së tij. Nëpërmjet frymëzimit të Frymës së Shenjtë ai i drejton udhëheqësit e Kishës në veprime dhe vendime të rëndësishme. Megjithatë, të gjithë anëtarët e Kishës kanë të drejtën dhe privilegjin të mbështesin ose jo veprimet dhe vendimet e udhëheqësve të tyre.

Gjithë populli u përgjigj me një zë, **Eks.** 24:3 (Num. 27:18–19). Apostujt dhe pleqtë u mblodhën tok me një zemër, **Vep.** 15:25. Askush nuk do të shugurohet pa marrë votën e Kishës, **DeB** 20:65–66. Gjithë gjërat duhet të bëhen me anë të miratimit të përbashkët, **DeB** 26:2 (DeB 28:13). Të gjitha gjërat duhet të bëhen me anë të miratimit të bashkuar, **DeB** 104:21.

MIRËBESIM. *Shih gjithashtu* Besim; Besim, besoj; Vetëbesim

Të kesh siguri, besim, të besosh në diçka, veçanërisht në Perëndinë dhe Jezu Krishtin.

Është më mirë të besosh në Zotin sesa t'i kesh besim njeriut, **Psa.** 118:8. Zoti do të jetë vetëbesimi yt, **Fja.** 3:26. Kur të shfaqet Krishti, ne të mund të kemi besim, **1 Gjo.** 2:28. Nefitët e ligj humbën besimin e fëmijëve të tyre, **Jakobi** 2:35. Atëherë do të forcohet vetëbesimi yt në prani të Perëndisë, **DeB** 121:45.

MIRËNJOHËS, FALËNDERIME, DHËNIE FALËNDERIMI. *Shih gjithashtu* Adhuroj; Bekoj, bekuar (i), bekim

Mirënjohje për bekime të marra nga Perëndia. Shprehja e mirënjohjes është e pëlqyeshme për Perëndinë dhe adhurimi i vërtetë përfshin falënderimin ndaj tij. Ne duhet t'i japim falënderime Zotit për gjithçka.

Është gjë e mirë t'i japësh falënderime Zotit, **Psa.** 92:1. Le të shkojmë në prani të tij me lavde, **Psa.** 95:1–2. Jini mirënjohës ndaj tij dhe bekoni emrin e tij, **Psa.** 100:1–5. Nuk pushoj së falënderuari, **Ef.** 1:15–16. Jini mirënjohës, **Kol.** 3:15. Bekimi, dhe lavdia, dhe falënderimi, dhe nderimi janë te Perëndia ynë, **Zbu.** 7:12. Oh sa duhet ta falënderoni ju Mbretin tuaj Qiellor, **Mosia** 2:19–21. Jetoni çdo ditë me falënderime, **Alma** 34:38. Kur të ngrihesh në mëngjes le të jetë zemra jote plot falënderime ndaj Perëndisë, **Alma** 37:37. Ju duhet t'i bëni të gjitha gjërat me lutje e falënderime, **DeB** 46:7. Ju duhet t'i jepni falënderime Perëndisë, **DeB** 46:32. I bëni këto gjëra me falënderim, **DeB** 59:15–21. Merr këtë bekim nga dora e Zotit, me një zemër plot falënderim, **DeB** 62:7. Ai që i pranon të gjitha gjërat me falënderim, do të bëhet i lavdishëm, **DeB** 78:19. Në gjithçka jepni falënderime, **DeB** 98:1 (1 The. 5:18). Lavdëro Zotin me një lutje përlëvdimi dhe falënderimi, **DeB** 136:28.

MIRËNJOHJE. *Shih* Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi

MIRËQENIE. *Shih gjithashtu* Agjëroj, agjërim; Blatim; Lëmoshë, dhënie lëmoshe; Shërbim; Varfër (i)

Procesi dhe mjeti për t'u kujdesur për nevojat shpirtërore dhe tokësore të njerëzve.

Hapja me bujari dorën tënde vëllait tënd, të varfrit tënd dhe nevojtarit në vendin tënd, **LiP.** 15:11. Ai që i jep të varfrit nuk do të ketë kurrë nevojë, **Fja.** 28:27. A nuk është ky agjërimi që kam zgjedhur?, të ndash bukën tënde me atë që ka uri, të sjellësh në shtëpinë tënde të varfrit, **Isa.** 58:6–7. Pata uri dhe më dhatë për të ngrënë; isha i huaj dhe më pritët. Sa herë ia bëni këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua, **Mt.** 25:35–40. I jepni nga pasuria juaj atij që është në nevojë, **Mosia** 4:16–26. Ata i dhanë

njëri-tjetrit si materialisht ashtu edhe shpirtërisht, sipas nevojave dhe kërkesave të tyre, **Mosia** 18:29. Ata u urdhëruan të bashkoheshin në agjërim dhe lutje për mirëqenien e atyre që nuk e njihnin Perëndinë, **Alma** 6:6. Lutuni për mirëqenien tuaj dhe për mirëqenien e atyre përreth jush, **Alma** 34:27–28. Ata i kishin të gjitha gjërat të përbashkëta mes tyre, **4 Ne.** 1:3. Kujtoji të varfrit, **DeB** 42:30–31. Vizitoni të varfrit dhe nevojtarët, **DeB** 44:6. Kujtoni në gjithçka të varfrit dhe nevojtarët, **DeB** 52:40. Mjerë ju, njerëz të pasur, që nuk do t'ua jepni pasurinë tuaj të varfërve dhe mjerë ju, njerëz të varfër, që nuk jeni të kënaqur, të cilët janë plot lakmi dhe që nuk do të punojnë, **DeB** 56:16–17. Në Sion nuk kishte të varfër mes tyre, **Mois.** 7:18.

MIRIAM. *Shih gjithashtu* Moisi

Në Dhjatën e Vjetër, motra e Moisiut, (Num. 26:59).

Mbikqyri kanistrën e bërë prej xunkthi, **Eks.** 2:1–8. Udhëhoqi gratë me dajre, **Eks.** 15:20–21. Mërmëriti kundër Moisiut dhe u godit me lebër, më pas u shërua, **Num.** 12:1–15 (LiP. 24:9).

MISSOURI. *Shih* Jeruzalem i Ri

MISTERE TË PERËNDISË

Misteret e Perëndisë janë të vërteta shpirtërore të njohura vetëm nëpërmjet zbulesës. Perëndia ua zbulon misteret e tij atyre që janë të bindur ndaj ungjillit. Disa prej mistereve të Perëndisë janë ende për t'u zbuluar.

Juve ju është dhënë mundësia të njihni të fshehtat e mbretërisë së qiellit, **Mt.** 13:11. Edhe sikur të kuptoja të tëra misteret dhe të mos kisha dashuri hyjnore, nuk jam asgjë, **1 Kor.** 13:2. Nefi kishte njohuri të madhe të mistereve të Perëndisë, **1 Ne.** 1:1. Shumë njerëzve u jepet të dinë misteret e Perëndisë, **Alma** 12:9. Atij i jepet të dijë misteret e Perëndisë, **Alma** 26:22. Këto mistere nuk më janë bërë krejtësisht të ditura, **Alma** 37:11. Ka shumë mistere që askush nuk i di përveç Perëndisë vetë, **Alma** 40:3. Sa i madh është misteri i perëndishmërisë, **DeB** 19:10. Në qoftë se kërkon, do të marrësh zbulesë dhe do të njohësh misteret e mbretërisë, **DeB** 42:61, 65 (1 Kor. 2:7, 11–14). Atij që i zbaton urdhërimet e mia, do t'i jepen misteret e mbretërisë, **DeB** 63:23. Atyre unë do t'ua zbuloj gjithë misteret, **DeB** 76:7. Priftëria më e lartë mban çelësat e mistereve, **DeB** 84:19. Në ardhjen e tij Zoti do të zbulojë gjëra të fshehura që askush s'i njihte, **DeB** 101:32–33. Priftëria Melkizedeke do të ketë privilegjin e marrjes së mistereve të mbretërisë, **DeB** 107:19.

MISH. *Shih gjithashtu* Mishtor; Njeri i natyrshëm; Trup; Vdekshëm (i), vdekshmëri

Fjala mish ka disa kuptime: (1) indi i butë që përbën trupat e njerëzve, kafshëve, shpendëve ose peshqve; (2) vdekshmëri; ose (3) natyra fizike, ose e kontrolluar nga mishi, e njeriut.

Indi i trupit: Kafshët do të jenë mish për ju, **Zan.** 9:3. Kafshët nuk duhen vrarë në mënyrë të panevojshme, **PJS, Zan.** 9:10–11 (DeB 49:21). Kafshët dhe shpendët janë për njeriun që t'i hajë dhe t'i përdorë për veshje, **DeB** 49:18–19 (DeB 59:16–20). Ne duhet të hamë mish me pakicë, **DeB** 89:12–15.

Vdekshmëri: Jezusi është i Vetëmlinduri i Atit në vdekshmëri, **Gjo.** 1:14 (Mosia 15:1–3). Adami u bë mishi i parë, **Mois.** 3:7.

Natyra mishtore e njeriut: Mallkuar qoftë njeriu që e bën mish krahun e tij, **Jer.** 17:5. Fryma është e gatshme, por mishi është i dobët, **Mr.** 14:38. Lakmia e mishit nuk vjen nga Ati, **1 Gjo.** 2:16. Nefi ishte i brengosur për shkak të mishit dhe të paudhësive të tij, **2 Ne.** 4:17–18, 34. Mos u pajtoni me djallin dhe me mishin, **2 Ne.** 10:24.

MISHTOR. *Shih gjithashtu* Epshor, epsh; Njeri i natyrshëm; Rënie e Adamit dhe e Evës

Diçka që nuk është shpirtërore; veçanërisht fjala mund të përdoret për të

kuptuar si të vdekshmin dhe të përkohshmin (DeB 67:10), ose i botës, i mishit dhe epshor (Mosia 16:10–12).

Të jesh mendje-kontrolluar nga mishi është vdekje, **2 Ne.** 9:39. Djalli i përkund njerëzit në siguri trupore, **2 Ne.** 28:21. Ata e kishin parë veten e tyre në gjendjen e tyre trupore, **Mosia** 4:2. Ai që qëndron në natyrën e tij prej mishi, mbetet në gjendjen e tij të rënë, **Mosia** 16:5. Të gjithë duhet të lindin nga Perëndia, të ndryshuar nga gjendja e tyre e mishit dhe e rënë, **Mosia** 27:25. Njerëzimi ishte bërë i mishit, i epsheve dhe djallëzor, **Alma** 42:10. Ata që ndjekin vullnetin dhe dëshirat e tyre trupore, duhet të bien, **DeB** 3:4. Njeriu nuk mund ta shohë Perëndinë me një mendje të kontrolluar nga mishi, **DeB** 67:10–12. Njerëzit filluan të jenë mishtorë, epshorë dhe djallëzorë, **Mois.** 5:13; 6:49.

MJERIM. *Shih gjithashtu* Duroj; Ndëshkoj, ndëshkues; Përndjek, përndjekje; Tundoj, tundim

Nëpërmjet mjerimit—vështirësive, halleve dhe brengës—njeriu mund të ketë shumë përvoja që çojnë në rritje shpirtërore dhe përparim të përjetshëm duke u kthyer te Zoti.

Perëndia vetë ju shpëtoi nga të gjitha fatkeqësitë dhe mundimet tuaja, **1 Sam.** 10:19. Ata iu lutën Zotit për hallet e tyre, **Psa.** 107:6, 13, 19, 28. Edhe sikur Zoti t'ju japë bukën e ankthit dhe ujin e shtypjes, megjithatë mësuesit tuaj nuk duhet të fshihen, **Isa.** 30:20–21. Është e nevojshme që të ketë një kundërshtim në të gjitha gjërat, **2 Ne.** 2:11. Nëse kurrë nuk do të kishin hidhërim, ata nuk mund të njihnin ëmbëlsinë, **DeB** 29:39. Kundërshtari yt do të jetë vetëm një çast të shkurtër, **DeB** 121:7–8. Gjithë këto gjëra do të të japin përvojë dhe do të jenë për të mirën tënde, **DeB** 122:5–8. Ata shijojnë të hidhurën, që të mund të dinë të çmojnë të mirën, **Mois.** 6:55.

MOAB. *Shih gjithashtu* Lot

Një tokë në kohët e Dhjatës së Vjetër që ndodhej në lindje të Detit të Vdekur. Moabitët ishin pasardhës të Lotit dhe ishin fis me izraelitët. Ata flisnin një gjuhë të ngjashme me hebraishten. Pati luftëra të vazhdueshme ndërmjet moabitëve dhe izraelitëve (Gjy. 3:12–30; 11:17; 2 Sam. 8:2; 2 Mbr. 3:6–27; 2 Kro. 20:1–25; Isa. 15).

MODEL

Një mënyrë që një njeri mund ta ndjekë për të arritur përfundime të caktuara. Në shkrimet e shenjta, *model* zakonisht do të thotë një shembull për të jetuar në një mënyrë të caktuar ose për të ndërtuar diçka.

Zoti e urdhëroi Izraelin të ndërtonte një tabernakull sipas modelit të treguar Moisiut, **Eks.** 25. Davidi i dha Salomonit modelin për të ndërtuar tempullin, **1 Kro.** 28:11–13. Në mua Jezu Krishti mund të tregojë një shembull për ata që do të besojnë në të, **1 Tim.** 1:16. Unë do t'ju jap një model në gjithçka, që ju të mos mashtroheni, **DeB** 52:14.

MOISI. *Shih gjithashtu* Aaron, vëlla i Moisiut; Ligj i Moisiut; Pentateuk; Shpërfytyrim—Shpërfytyrim i Krishtit; Urdhërimet, dhjetë

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili i udhëhoqi izraelitët për të dalë nga robëria egjiptiane dhe iu dha atyre një grup ligjesh fetare, shoqërore dhe ushqimore, siç u zbuluan nga Perëndia.

Shërbesa e Moisiut u shtri përtej kufijve të jetës së tij të vdekshme. Joseph Smith-i na mësoi se së bashku me Elijan, ai erdhi në malin e Shpërfytyrimit dhe i dha çelësat e priftërisë Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit (Mt. 17:3–4; Mr. 9:4–9; Llu. 9:30; DeB 63:21).

Moisiu iu shfaq Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t më 3 prill 1836 në tempullin e Kirtland-it në Ohio dhe iu dha atyre çelësat e mbledhjes së Izraelit (DeB 110:11).

Zbulesat e ditëve të mëvonshme flasin shumë rreth Moisiut. Ai përmendet shpesh në Librin e Mormonit dhe nga Doktrina e Besëlidhje ne mësojmë

rreth shërbesës së tij (DeB 84:20–26) dhe se ai e mori priftërinë nga vjehrri i tij Jethro (DeB 84:6).

Zbulesa e ditëve të mëvonshme gjithashtu pohon rrëfimin biblik të shërbesës së tij mes fëmijëve të Izraelit dhe ripohon se ai ishte autori i pesë librave që fillojnë Dhjatën e Vjetër (1 Ne. 5:11; Mois. 1:40–41).

U shpëtua nga e bija e Faraonit, **Eks.** 2:1–10. Iku për në Madian, **Eks.** 2:11–22. Engjëlli i Zotit iu shfaq atij në një ferrishte që flakëron, **Eks.** 3:1–15. Shpalli plagët që do t'u vinin egjiptianëve, **Eks.** 7–11. Zoti fillon Pashkën judease, **Eks.** 12:1–30. Udhëhoqi fëmijët e Izraelit përmes Detit të Kuq, **Eks.** 14:5–31. Zoti dërgoi mana në shkretëtirë, **Eks.** 16. Goditi shkëmbin në Horeb dhe vërshoi ujë, **Eks.** 17:1–7. Aaroni dhe Uri i ngritën lart duart e tij, kështu që Jozueu fitoi kundër Amulekut, **Eks.** 17:8–16. Jethro e këshilloi atë, **Eks.** 18:13–26. Përgatiti popullin për shfaqjen e Zotit në malin Sinai, **Eks.** 19. Zoti i zbuloi atij Dhjetë Urdhërimet, **Eks.** 20:1–17. Ai dhe shtatëdhjetë pleq panë Perëndinë, **Eks.** 24:9–11. Theu pllakat e dëshmisë dhe shkatërroi viçin e artë, **Eks.** 32:19–20. Foli me Perëndinë ballë për ballë, **Eks.** 33:9–11. U shfaq kur Jezusi u shpërfytyrua, **Mt.** 17:1–13 (Mr. 9:2–13; Llu. 9:28–36). Le të jemi të fortë si Moisiu, **1 Ne.** 4:2. Krishti është profeti sikurse Moisiu, që Zoti do ta ngrejë, **1 Ne.** 22:20–21 (3 Ne. 20:23; LiP. 18:15). Udhëhoqi Izraelin me anë të zbulesës, **DeB** 8:3. U pa mes shpirtrave fisnikë, **DeB** 138:41. Pa Perëndinë ballë për ballë, **Mois.** 1:2, 31. Ishte në ngjashmëri të të Vetëmlindurit, **Mois.** 1:6, 13. U urdhërua të shkruante gjërat që iu zbuluan lidhur me Krijimin, **Mois.** 2:1.

Libri i Moisiut: Është një libër në Perla me Vlerë të Madhe që përmban përkthimin e frymëzuar të Joseph Smith-it të shtatë kapitujve të parë të Zanafillës.

Kapitulli 1 shënon një vegim në të cilin Moisiu pa Perëndinë, i cili i zbuloi atij tërë planin e shpëtimit. Kapitujt 2–5 janë një rrëfim i Krijimit dhe rënies së njeriut. Kapitujt 6–7 përmbajnë një vegim rreth Enokut dhe shërbesës së tij në tokë. Kapitulli 8 përmban një vegim rreth Noeut dhe përmbytjes së madhe.

Pesë librat e Moisiut: Shih Zanafillë; Eksod; Levitik(u); Numra(t); Ligj i Përtërirë

Pesë librat e parë të Dhjatës së Vjetër njihen si librat e Moisiut. Fletët e tunxhit që Nefi i mori prej Labanit, përmbanin librat e Moisiut (1 Ne. 5:11).

Nefi lexoi shumë gjëra të shkruara në librat e Moisiut, **1 Ne.** 19:23.

MORALSHMËRI. *Shih* Dëlirësi; Imoralitet seksual; Lavirësi; Shkelje kurore

MORMON, PROFET NEFIT. *Shih gjithashtu* Libër i Mormonit

Një profet nefit, gjeneral ushtarak dhe mbajtës analesh në Librin e Mormonit. Mormoni jetoi rreth viteve 311–385 pas K. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Ai ishte një udhëheqës ushtarak për pjesën më të madhe të jetës së tij, duke filluar në moshën pesëmbëdhjetëvjeçare (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amaroni e mësoi Mormonin të përgatitej për t'u ngarkuar me analet dhe mbajtjen e tyre (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Pasi regjistroi historinë e jetës së vet, Mormoni përmblodhi fletët e mëdha të Nefit në fletët e Mormonit. Më vonë ai ia dha këtë anal të shenjtë birit të tij, Moronit. Këto fletë ishin pjesë e analit prej të cilit Joseph Smith-i përktheu Librin e Mormonit.

Fjalët e Mormonit: Një libër i vogël në Librin e Mormonit. Ndërmjet fjalëve të fundit të Amalekit në librin e Omnit dhe fjalëve të para në librin e Mosias, Mormoni, redaktori i të gjitha analeve, bëri këtë ndërfutje të vogël. (Shih "Një Shpjegim i Shkurtër rreth Librit të Mormonit" në fillim të Librit të Mormonit.)

Libri i Mormonit: Një libër i veçantë brenda vëllimit të shkrimeve të shenjta të njohur si Libri i Mormonit. Kapitujt

1–2 tregojnë për Amaronin, një profet të nefitëve, duke udhëzuar Mormonin kur dhe ku t'i merrte fletët. Gjithashtu, luftëra të mëdha filluan dhe të Tre Nefitët u morën për shkak të ligësisë së njerëzve. Kapitujt 3–4 tregojnë për Mormonin duke u bërë thirrje për pendim njerëzve, por ata ishin pa ndjenja dhe ligësi më e madhe se ndonjëherë më parë u përhap në Izrael. Kapitujt 5–6 shënojnë betejat përfundimtare ndërmjet nefitëve dhe lamanitëve. Mormoni u vra së bashku me shumicën e kombit nefit. Në kapitullin 7, para vdekjes së tij, Mormoni u bëri thirrje njerëzve—atëherë dhe në të ardhmen—që të pendohen. Kapitujt 8–9 shënojnë se më së fundi vetëm biri i Mormonit, Moroni, kishte mbetur. Ai shënoi skenat përfundimtare të vdekjes dhe kërdisë, duke përfshirë fundin e popullit nefit, dhe shkroi një mesazh për brezat e ardhshëm dhe për lexuesit e këtij anali.

MORMON(Ë). *Shih gjithashtu* Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Kishë e Jezu Krishtit

Emri *Mormon* u krijua nga njerëz që nuk ishin anëtarë të Kishës për t'iu drejtuar anëtarëve të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Emri vjen nga libri i shenjtë i shkrimeve të përmbledhura nga profeti i lashtë Mormoni dhe i titulluar Libri i Mormonit. Emri i dhënë nga Zoti me të cilin anëtarët e Kishës duhet të njihen është "shenjtorë". Emri i saktë i Kishës është Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

MORMON(IT), LIBËR I. *Shih* Libër i Mormonit

MORONI, BIR I MORMONIT. *Shih gjithashtu* Libër i Mormonit; Mormon, profet Nefit

Profeti i fundit nefit në Librin e Mormonit (rreth 421 pas K.). Pikërisht para vdekjes së Mormonit, ai i dorëzoi një anal historik, të quajtur fletët e Mormonit, birit të tij, Moronit (FeM 1:1). Moroni mbaroi së përmbledhuri fletët e Mormonit. Ai i shtoi librit të Mormonit kapitujt 8 dhe 9 (Morm. 8:1). Ai përmblodhi dhe përfshiu librin e Ethërit (Eth. 1:1–2) dhe shtoi librin e vet të quajtur libri i Moronit (Moro. 1:1–4). Moroni i vulosi fletët dhe i fshehu ato në kodrën Kumorah (Morm. 8:14; Moro. 10:2). Në vitin 1823 Moroni u dërgua si një qenie e ringjallur për t'i zbuluar Joseph Smith-it Librin e Mormonit (JS—H 1:30–42, 45; DeB 27:5). Ai e mësoi profetin e ri çdo vit nga 1823 deri më 1827 (JS—H 1:54) dhe përfundimisht ia dorëzoi atij fletët më 1827 (JS—H 1:59). Pas përfundimit të përkthimit Joseph Smith-i ia ktheu fletët Moronit.

Libri i Moronit: Libri i fundit në Librin e Mormonit. U shkrua nga profeti i fundit nefit, Moroni. Kapitujt 1–3 tregojnë për shkatërrimin përfundimtar të nefitëve, duke dhënë udhëzime në dhënien e Frymës së Shenjtë dhe të priftërisë. Kapitujt 4–5 përshkruajnë në mënyrë të hollësishme administrimin e sakramentit. Kapitulli 6 përmbledh punën e Kishës. Kapitujt 7–8 janë predikime mbi parimet e para të ungjillit, duke përfshirë mësimet e Mormonit për besimin, shpresën e dashurinë hyjnore dhe për mënyrën e gjykimit të së mirës dhe të së keqes (Moro. 7), dhe shpjegimin e Mormonit që fëmijët e vegjël janë të gjallë në Krishtin dhe nuk kanë nevojë për pagëzim (Moro. 8). Kapitulli 9 përshkruan çoroditjen e kombit nefit. Kapitulli 10 është mesazhi përfundimtar i Moronit dhe përmban mënyrën për të njohur të vërtetën e Librit të Mormonit (Moro. 10:3–5).

MORONI, KAPITEN. *Shih gjithashtu* Titull i lirisë

Në Librin e Mormonit, një komandant nefit ushtarak i drejtë, i cili jetoi rreth vitit 100 para K.

Moroni u caktua kryekapiten i të gjitha ushtrive nefite, **Alma** 43:16–17. I frymëzoi ushtarët nefitë të luftojnë për lirinë e tyre, **Alma** 43:48–50. Bëri titullin e

lirisë nga një copë e pelerinës së tij, **Alma** 46:12–13. Ishte njeri i Perëndisë, **Alma** 48:11–18. U zemërua me qeverinë për shkak të mospërfilljes në lidhje me lirinë e vendit, **Alma** 59:13.

MORONIHA, BIR I KAPITEN MORONIT

Një komandant nefit i drejtë në Librin e Mormonit (rreth 60 para K.).

Moroni ia dorëzoi komandën e ushtrive të tij të birit, Moronihës, **Alma** 62:43. Rimori qytetin e Zarahemlës, **Hel.** 1:33. I solli lamanitët në pendim dhe rifitoi kontroll mbi vendin, **Hel.** 4:14–20.

MOSBESIM. *Shih gjithashtu* Besim, besoj

Mungesë besimi në Perëndinë dhe ungjillin e tij.

Për shkak të mosbesimit të tyre, ai nuk bëri aty shumë vepra të fuqishme, **Mt.** 13:58. Për shkak të mosbesimit të tyre, dishepujt e Jezusit nuk mund ta dëbonin një demon, **Mt.** 17:14–21. Ndihmo mosbesimin tim, **Mr.** 9:23–24. Jezusi i qortoi apostujt për mosbesimin e tyre dhe për ngurtësinë e zemrës së tyre, **Mr.** 16:14. A do ta anullojë mosbesimi besnikërinë e Perëndisë? **Rom.** 3:3. Është më mirë që të mbarojë një njeri, sesa një komb të bjerë dhe të mbarojë në mosbesim, **1 Ne.** 4:13. Kur të vijë koha që ata të bien në mosbesim, ai do t'i bëjë ata të shpërndahen dhe të goditen, **2 Ne.** 1:10–11 (DeB 3:18). Për shkak të mosbesimit të tyre ata nuk mund ta kuptonin fjalën e Perëndisë, **Mosia** 26:1–5. Unë nuk mund t'u tregoja judenjve mrekulli kaq të mëdha, për shkak të mosbesimit të tyre, **3 Ne.** 19:35. Mendjet tuaja në të shkuarën janë errësuar për shkak të mosbesimit, **DeB** 84:54–58.

MOSIA, ATË I BENIAMINIT. *Shih gjithashtu* Beniamin, atë i Mosias; Zarahemla

Në Librin e Mormonit, një profet nefit i cili u bë mbret i popullit në Zarahemla.

Mosia u paralajmërua të ikte nga toka e Nefit, **Omni** 1:12. Ai zbuloi popullin e Zarahemlës, **Omni** 1:14–15. Ai i mësoi popullit të Zarahemlës gjuhën e tij, **Omni** 1:18. Ai u caktua mbret i popujve të bashkuar, **Omni** 1:19. Biri i tij, Beniamini, mbretëroi pas vdekjes së tij, **Omni** 1:23.

MOSIA, BIR I BENIAMINIT. *Shih gjithashtu* Beniamin, atë i Mosias; Mosia(s), bij të

Një mbret nefit i drejtë dhe profet në Librin e Mormonit. Mosia ndoqi shembullin e drejtë të atit të tij (Mosia 6:4–7). Ai përktheu të njëzet e katër fletët e arta që përmbanin analin e jareditëve (Mosia 28:17).

Libri i Mosias: Një libër në Librin e Mormonit. Kapitujt 1–6 përmbajnë predikimin e fuqishëm të mbretit Beniamin për popullin e tij. Shpirti i Zotit i preku zemrat e tyre dhe njerëzit u kthyen në besim dhe nuk kishin më dëshirë për të bërë keq. Kapitujt 7–8 tregojnë për një grup nefitësh që kishin shkuar për të jetuar mes lamanitëve. Një grup kërkuesish u dërgua për t'i gjetur ata. Amoni, udhëheqës i grupit të kërkuesve, i gjeti ata dhe mësoi historinë e vuajtjeve të tyre nën shtypjen lamanite. Kapitujt 9–24 përshkruajnë atë shtypje dhe sesi udhëheqësit e tyre—Zenifi, Noeu dhe Limhi—jetuan nën shtypjen lamanite. Martirizimi i një profeti të quajtur Abinadi shënohet gjithashtu. Alma u kthye në besim në gjyqin e Abinadit. Kapitujt 25–28 tregojnë historitë e sesi biri i Almës dhe katër bijtë e mbretit Mosia u kthyen në besim. Në kapitullin 29 mbreti Mosia rekomandoi që një sistem gjykatësish të zëvendësonte mbretërit. Alma, biri i Almës, u zgjodh kryegjykatësi i parë.

MOSIA(S), BIJ TË. *Shih gjithashtu* Aaron, bir i Mosias; Amon, bir i Mosias; Himni; Mosia, bir i Beniaminit; Omner

Në Librin e Mormonit, katër bijtë e mbretit Mosia të cilët u kthyen në besim pasi një engjëll iu shfaq atyre dhe u bëri thirrje të pendohen. Emrat e

tyre ishin Amoni, Aaroni, Omneri dhe Himni (Mosia 27:34). Ata kaluan katërmbëdhjetë vjet duke u predikuar ungjillin me sukses lamanitëve. Një anal i shërbesës së tyre mes lamanitëve jepet në librin e Almës, kapitujt 17 deri 26.

Në fillim ata ishin jobesimtarë që u përpoqën të shkatërronin Kishën, **Mosia** 27:8–10 (Alma 36:6). Ata u qortuan ashpër nga një engjëll dhe u penduan, **Mosia** 27:11–12, 18–20. Ata morën leje për të predikuar te lamanitët, **Mosia** 28:1–7.

MOTËR. *Shih gjithashtu* Njeri, njerëz; Vëllezër, vëlla

Si fëmijë të Atit tonë Qiellor, tërë burrat dhe gratë janë shpirtërisht vëllezër dhe motra. Në Kishë, anëtareve femra dhe shoqeve të Kishës shpesh u drejtohemi si motra.

Ata që kryejnë vullnetin e Atit tim, më janë vëlla dhe motër, **Mt.** 12:50 (Mr. 3:35). Jepen ligjet që qeverisin rrëfimin e mëkatëve ndërmjet vëllezërve dhe motrave në Kishë, **DeB** 42:88–93.

MREKULLI. *Shih gjithashtu* Besim; Shenjë

Një ngjarje e jashtëzakonshme e shkaktuar nga fuqia e Perëndisë. Mrekullitë janë një element i rëndësishëm në punën e Jezu Krishtit. Ato përfshijnë shërime, kthimin e të vdekurve në jetë dhe ringjallje. Mrekullitë janë pjesë e ungjillit të Jezu Krishtit. Besimi është i nevojshëm që mrekullitë të shfaqen (Mr. 6:5–6; Morm. 9:10–20; Eth. 12:12).

Kur Faraoni t'ju flasë, bëni një mrekulli, **Eks.** 7:9. Askush që do të bëjë një mrekulli në emrin tim, nuk mund të flasë sadopak keq për mua, **Mr.** 9:39. Kana ishte vendi ku Jezusi kreu mrekullinë e tij të parë, **Gjo.** 2:11. Unë jam një Perëndi mrekullish, **2 Ne.** 27:23. Fuqia e Perëndisë bën mrekullira, **Alma** 23:6. Krishti mundi t'u tregonte mrekulli më të mëdha atyre në kontinentin Amerikan, sepse ata patën besim të madh, **3 Ne.** 19:35. Perëndia nuk ka pushuar së qeni një Perëndi mrekullish, **Morm.** 9:15. Mos kërkoni mrekulli, në qoftë se Zoti nuk do t'ju urdhërojë, **DeB** 24:13–14. Disave u jepet dhurata e kryerjes së mrekullive, **DeB** 46:21 (Moro. 10:12).

MULEK. *Shih gjithashtu* Zedekia

Një bir i mbretit Zedekia në Dhjatën e Vjetër (rreth 589 para K.). Bibla shënon se të gjithë bijtë e Zedekias u vranë (2 Mbr. 25:7), por Libri i Mormonit sqaron që Muleku mbijetoi (Hel. 8:21).

Zarahemla ishte një pasardhës i Mulekut, **Mosia** 25:2. Njerëzit e Mulekut u bashkuan me nefitët, **Mosia** 25:13. Zoti e solli Mulekun në tokën në veri, **Hel.** 6:10. Të gjithë bijtë e Zedekias u vranë me përjashtim të Mulekut, **Hel.** 8:21.

MUZIKË. *Shih gjithashtu* Himn; Këndoj

Melodi dhe ritme të kënduara dhe të luajtura që në kohët e hershme biblike për të shprehur gëzim, lavdërim dhe adhurim (2 Sam. 6:5). Mund të jetë një formë lutjeje. Psalmet ndoshta këndoheshin me melodi të thjeshta dhe të shoqëruara nga vegla.

Miriami, motra e Aaronit dhe e Moisiut, mori një dajre dhe ajo dhe gratë kërcyen, **Eks.** 15:20. Levitët që ishin këngëtarët, kishin cembale e harpa dhe njëqind e njëzet priftërinj u binin borive, **2 Kro.** 5:12. Jezusi dhe të Dymbëdhjetët kënduan një himn pas Darkës së Fundit, **Mt.** 26:30. Mësoni dhe kështilloni njëri-tjetrin me psalme dhe himne, dhe këngë shpirtërore, **Kol.** 3:16. A keni ndjerë të këndoni këngën e dashurisë shëlbuese? **Alma** 5:26. Sepse shpirti i Perëndisë kënaqet në këngën e zemrës; po, kënga e të drejtëve është një lutje, **DeB** 25:12. Lavdëro Zotin me këngë, me muzikë dhe me vallëzim, **DeB** 136:28.

NAAMAN. *Shih gjithashtu* Elise

Në Dhjatën e Vjetër, kapiteni i ushtrisë së një mbreti sirian. Ai ishte gjithashtu

një lebroz. Nëpërmjet besimit të një shërbëtoreje izraelite ai shkoi në Izrael për t'u takuar me profetin Elizeu. Ai u kurua nga lebra duke u përulur dhe duke u larë shtatë herë në lumin Jordan, ashtu siç e udhëzoi profeti Elizeu (2 Mbr. 5:1–19; Llu. 4:27).

NAFTAL. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

I pesti nga dymbëdhjetë bijtë e Jakobit dhe fëmija i dytë i Bilhahut, shërbëtores së Rakelës (Zan. 30:7–8). Naftali pati katër bij (1 Kro. 7:13).

Fisi i Naftalit: Bekimi i Jakobit për Naftalin regjistrohet në Zanafilla 49:21. Bekimi i Moisiut për këtë fis regjistrohet në Ligji i Përtërirë 33:23.

NAHUM

Një profet i Dhjatës së Vjetër nga Galilea i cili i regjistroi profecitë e tij dikur ndërmjet 642 dhe 606 para K.

Libri i Nahumit: Kapitulli 1 flet për djegien e tokës në Ardhjen e Dytë dhe për mëshirën dhe fuqinë e Zotit. Kapitulli 2 tregon rreth shkatërrimit të Ninevesë që është një simbolizim i asaj që do të vijë në ditët e mëvonshme. Kapitulli 3 vazhdon të paratregojë shkatërrimin e mjerueshëm të Ninevesë.

NAOMI. *Shih gjithashtu* Ruth

Në Dhjatën e Vjetër, një grua e drejtë dhe bashkëshorte e Elimelekut (Rut. 1–4). Elimeleku dhe Naomi e çuan familjen e tyre në Moab për t'i shpëtuar urisë. Pasi Elimeleku dhe dy bijtë e saj vdiqën, Naomi u kthye në Bethlehem me nusen e saj, Ruthin.

NATHAN. *Shih gjithashtu* David

Një profet i Dhjatës së Vjetër në kohën e mbretit David. Kur Davidi ofroi të ndërtonte një tempull për Zotin, Zoti e udhëzoi Nathanin t'i thoshte Davidit se ai nuk duhej ta ndërtonte atë. Nathani gjithashtu e qortoi ashpër Davidin që shkaktoi vdekjen e Uriahut, njërit prej luftëtarëve të tij, dhe që mori bashkëshorten e Uriahut, Bathshebën (2 Sam. 12:1–15; DeB 132:38–39). Zadoku me Nathanin e vajosën mbret birin e Davidit, Salomonin (1 Mbr. 1:38–39, 45).

NATHANAEL. *Shih gjithashtu* Bartolome

Një apostull i Krishtit dhe mik i Filipit në Dhjatën e Re (Gjo. 1:45–51). Ai erdhi nga Kana në Galile (Gjo. 21:2). Krishti tha se Nathanaeli ishte një izraelit pa mashtrim (Gjo. 1:47). Ai dhe Bartolomeu përgjithësisht mendohet të jenë i njëjti person (Mt. 10:3; Mr. 3:18; Llu. 6:14; Gjo. 1:43–45).

NAUVOO, ILLINOIS (SH.B.A.)

Një qytet i ngritur nga shenjtorët e ditëve të mëvonshme në 1839 në shtetin e Illinois-it. Ndodhet në lumin Mississippi, rreth treqind kilometra larg nga St. Louis.

Për shkak të përndjekjeve në shtetin e Missouri-t, shenjtorët u zhvendosën rreth treqind kilometra në verilindje, përmes lumit Mississippi dhe për në Illinois, ku ata gjetën kushte më të favorshme. Më në fund, shenjtorët blenë tokë pranë qytetit të pazhvilluar të Commerce-t. Kjo tokë ishte faktikisht një shkretëtirë këneto me vetëm pak ndërtesa të thjeshta. Shenjtorët e thanë tokën dhe ndërtuan shtëpi. Joseph Smith-i e solli familjen e tij në një shtëpi të vogël druri. Emri i qytetit Commerce u ndryshua në Nauvoo, sipas fjalës hebraike për "i bukur".

Disa seksione të Doktrina e Besëlidhje u shënuan në Nauvoo (DeB 124–129, 132, 135). Shenjtorëve iu tha të ndërtonin një tempull në Nauvoo (DeB 124:26–27). Ata e ndërtuan tempullin dhe organizuan kunjat e Sionit përpara se të dëboheshin prej shtëpive të tyre në 1846. Si rezultat i kësaj përndjekjeje, shenjtorët e lanë zonën dhe shkuan drejt perëndimit.

NAZARET. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Një fshat ndërmjet kodrash në perëndim të detit të Galilesë. Nazareti ishte shtëpia e hershme e Jezusit (Mt.

2:23). Jezusi dha mësim në sinagogën e Nazaretit dhe shpalli se ai përmbushi profecinë në Isaia 61:1–2 (Mt. 13:54–58; Mr. 6:1–6; Llu. 4:16–30).

NDER. *Shih gjithashtu* Nderim

Siç përdoret zakonisht në shkrimet e shenjta, të tregosh respekt dhe nderim për dikë ose diçka.

Ndero atin tënd dhe nënën tënde, **Eks.** 20:12 (1 Ne. 17:55; Mosia 13:20). Ndero Zotin me pasurinë tënde, **Fja.** 3:9. Në qoftë se dikush më shërben, Ati im do ta nderojë, **Gjo.** 12:26. Burrat duhet të nderojnë gratë e tyre, **1 Pj.** 3:7. Me buzët e tyre e nderojnë Zotin, **2 Ne.** 27:25 (Isa. 29:13). Unë nuk kërkoj për nderin e botës, **Alma** 60:36. Djalli ngriti krye kundër meje, duke thënë: Më jep nderin tënd, që është fuqia ime, **DeB** 29:36. Besnikët do të kurorëzohen me nder, **DeB** 75:5 (DeB 124:55). Zoti gëzohet t'i nderojë ata që i shërbejnë atij, **DeB** 76:5. Ata nuk zgjidhen, sepse aspirojnë nderet e njerëzve, **DeB** 121:34–35. Ne besojmë në nderimin dhe mbështetjen e ligjit, **NeB** 1:12 (DeB 134:6).

NDERIM. *Shih gjithashtu* Frikë; Nder

Respekt i thellë për gjëra të shenjta; mahnitje.

Zoti e urdhëroi Moisiun të hiqte sandalet, sepse po qëndronte mbi një vend të shenjtë, **Eks.** 3:4–5. Perëndia duhet patur frikë dhe duhet respektuar, **Psa.** 89:7. Shërbeji Perëndisë në mënyrë të pëlqyeshme, me nderim e me frikë, **Heb.** 12:28. Moroni u përkul gjer në tokë dhe u lut me fuqi, **Alma** 46:13. Turma ra përtokë dhe adhuroi Krishtin, **3 Ne.** 11:12–19. Përkulu përpara meje, **DeB** 5:24. Gjithë gjërat përkulen me nderim të përulur përpara fronit të Perëndisë, **DeB** 76:93. Mendjet tuaja janë errësuar ngaqë i keni trajtuar me lehtësi gjërat që keni marrë, **DeB** 84:54–57. Çdo gju do të përkulet e çdo gjuhë do të rrëfejë, **DeB** 88:104. Për shkak të respektit ose nderimit për emrin e Qenies Supreme, Kisha e quajti atë priftëri sipas Melkizedekut, **DeB** 107:4. Bekime do të derdhen mbi ata, që do ta nderojnë Zotin në shtëpinë e tij, **DeB** 109:21.

NDERSHËM (I), NDERSHMËRI. *Shih gjithashtu* Integritet

Të jesh i sinqertë, i drejtë dhe pa mashtrim.

Ata që veprojnë me çiltërsi, janë kënaqësia e Zotit, **Fja.** 12:22. Paguaj atë që je zotuar, **Pre.** 5:4–5. Ne kemi hequr dorë plotësisht nga gjërat e fshehta të pandershmërisë, **2 Kor.** 4:1–2. Bëje bisedën tënde të ndershme, **1 Pj.** 2:12. Mjerë gënjeshtari, pasi ai do të flaket në ferr, **2 Ne.** 9:34. Shpirti flet të vërtetën dhe nuk gënjen, **Jakobi** 4:13. Kushdo që merr hua nga fqinji i tij, duhet t'ia kthejë gjënë që ka marrë hua, **Mosia** 4:28 (DeB 136:25). Shiko të veprosh me drejtësi, gjyko drejt dhe bëj të mira, **Alma** 41:14. Çdo njeri duhet të veprojë me ndershmëri, **DeB** 51:9. Të gjithë që e dinë se zemrat e tyre janë të ndershme, pranohen prej meje, **DeB** 97:8. Njerëz të ndershëm, të ditur dhe të mirë duhet të kërkohen për detyra politike, **DeB** 98:4–10. Duhet të bësh një kërkim të zellshëm për ta kthyer atë që ka humbur fqinji yt, **DeB** 136:26. Ne besojmë në të qenit të ndershëm, **NeB** 1:13.

NDËRGJEGJE. *Shih gjithashtu* Dritë, dritë e Krishtit

Ndjenja e brendshme e së drejtës dhe e së gabuarës, që vjen nga Drita e Krishtit në të gjithë njerëzit (Moro. 7:16). Ne kemi lindur me një aftësi natyrore për të dalluar midis së drejtës dhe së gabuarës për shkak të Dritës së Krishtit që i jepet çdo njeriu (DeB 84:46). Kjo aftësi quhet ndërgjegje. Zotërimi i saj na bën qenie të përgjegjshme. Si dhe aftësi të tjetra, ndërgjegjja jonë mund të shuhet nëpërmjet mëkatit ose shpërdorimit.

Skribët dhe farisenjtë ishin të bindur nga ndërgjegjja e tyre, **Gjo.** 8:9. Ndërgjegjja e tyre gjithashtu jep dëshmi,

Rom. 2:14–15. Braktisësit e kanë ndërgjegjen e tyre të damkosur me një hekur të nxehtë, **1 Tim.** 4:2. Njerëzit janë udhëzuar mjaftueshëm që ata të kuptojnë të mirën nga e keqja, **2 Ne.** 2:5. Mbreti Beniamin kishte një ndërgjegje të pastër përpara Perëndisë, **Mosia** 2:15. Nefitët u mbushën me gëzim, pasi kishin paqe të ndërgjegjes, **Mosia** 4:3. Zizromi u ngacmua nga ndërgjegjja për fajin e tij, **Alma** 14:6. Na është dhënë gëzim ose brejtje e ndërgjegjes sipas dëshirave tona, **Alma** 29:5. Një ndëshkim dhe një ligj i drejtë sjellin brejtje të ndërgjegjes, **Alma** 42:18. Shpirti i Krishtit i jepet çdo njeriu, që ai të mund të dallojë të mirën nga e keqja, **Moro.** 7:16. Çdo individ duhet të ketë ushtrimin e lirë të ndërgjegjes, **DeB** 134:2. Kam një ndërgjegje të paqortueshme, **DeB** 135:4. Ne shpallim privilegjin e adhurimit të Perëndisë në përputhje me diktimin e ndërgjegjes sonë, **NeB** 1:11.

NDËRMJETËS. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Shlyej, shlyerje

Një ndërmjetësues. Jezu Krishti është ndërmjetësi në mes Perëndisë dhe njeriut. Shlyerja e tij bëri të mundur një mënyrë që njerëzit të pendohen për mëkatet e tyre dhe të pajtohen me Perëndinë.

Askush nuk vjen tek Ati, përveçse nëpërmjet Jezu Krishtit, **Gjo.** 14:6. Ka vetëm një ndërmjetës midis Perëndisë dhe njerëzve, **1 Tim.** 2:5. Krishti është ndërmjetësi i një besëlidhjeje më të mirë, **Heb.** 8:6 (Heb. 9:15; 12:24; DeB 107:19). Mesia i Shenjtë do të bëjë ndërmjetësim për të gjithë fëmijët e njerëzve, **2 Ne.** 2:9 (Isa. 53:12; Mosia 14:12). Shikoni te Ndërmjetësi i madh, **2 Ne.** 2:27–28. Ne bëhemi të përsosur nëpërmjet Jezusit, ndërmjetësit të besëlidhjes së re, **DeB** 76:69.

NDËSHKOJ, NDËSHKUES. *Shih gjithashtu* Kundërshtim

Korrigjimi ose disiplinimi që iu jepet individëve ose grupeve, me qëllim që të ndihmohen për t'u përmirësuar ose për t'u bërë më të fortë.

Mos e përbuz dorën ndëshkuese të të Plotfuqishmit, **Job.** 5:17 (Fja. 3:11). Lum ai njeri që ti ndreq, o Zot, **Psa.** 94:12. I gjithë shkrimi i shenjtë jepet për qortim, për korrigjim, **2 Tim.** 3:16. Zoti i ndëshkon ata që i do, **Heb.** 12:5–11. Zoti e sheh të përshtatshme t'i ndëshkojë njerëzit e tij, **Mosia** 23:21–22. Në qoftë se Zoti nuk e ndëshkon popullin e tij, ata nuk do ta kujtojnë atë, **Hel.** 12:3. Zoti foli me vëllanë e Jaredit dhe e ndëshkoi atë, **Eth.** 2:14. Ata u ndëshkuan që të mund të pendoheshin, **DeB** 1:27. Ata që unë i dua, gjithashtu i ndëshkoj që mëkatet e tyre të mund t'u falen, **DeB** 95:1. Të gjithë ata që nuk do ta durojnë ndëshkimin, nuk mund të shenjtërohen, **DeB** 101:2–5. Populli im duhet të ndëshkohet derisa të mësojë bindjen, **DeB** 105:6. Ai që nuk do ta durojë ndëshkimin, nuk është i denjë për mbretërinë time, **DeB** 136:31.

NDIEJ. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë

Të dallosh nxitjet e Shpirtit.

Ju kishit humbur ndjesinë, saqë nuk mund të ndienit fjalët e tij, **1 Ne.** 17:45. Kur ju t'i ndieni këto lëvizje të fryrjes, ju do të filloni të thoni se kjo është një farë e mirë, **Alma** 32:28. Do ta ndiesh që është e drejtë, **DeB** 9:8. Të gjithë njerëzit që do të hyjnë në shtëpinë e Zotit, të mund të ndiejnë fuqinë tënde, **DeB** 109:13.

NEBUKADNETSAR. *Shih gjithashtu* Babel, Babiloni; Daniel

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i Babilonisë (604–561 para K.) që mposhti Judën (2 Mbr. 24:1–4) dhe rrethoi Jeruzalemin (2 Mbr. 24:10–11). Profeti Lehi u urdhërua të largohej nga Jeruzalemi diku rreth 600 vjet para K. për të shmangur çuarjen e tij rob në Babiloni (1 Ne. 1:4–13), kur Nebukadnetsari mori mbretin Zedekia dhe popullin (2 Mbr. 25:1, 8–16, 20–22). Danieli shpjegoi ëndrrat e Nebukadnetsarit (Dan. 2; 4).

NEFI, BIR I HELAMANIT. *Shih gjithashtu* Helaman, bir i Helamanit; Lehi, Misionar Nefit

Në Librin e Mormonit, një profet dhe misionar i madh nefit.

Ishte djali më i madh i Helamanit, **Hel.** 3:21. U caktua kryegjykatës, **Hel.** 3:37. Ai dhe vëllai i tij Lehi kthyen shumë lamanitë në besimin tek ungjilli, **Hel.** 5:18–19. U rrethua me zjarr dhe u lirua nga burgu, **Hel.** 5:20–52. U lut në kullën e kopshtit të tij, **Hel.** 7:6–10. Zbuloi vrasjen e kryegjykatësit, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Iu dha fuqi e madhe nga Zoti, **Hel.** 10:3–11. I kërkoi Zotit një zi buke dhe mbarimin e zisë së bukës, **Hel.** 11:3–18.

NEFI, BIR I LEHIT. *Shih gjithashtu* Lehi, atë i Nefit; Nefitë

Në Librin e Mormonit, një bir i drejtë i Lehit dhe Sarias (1 Ne. 1:1–4; 2:5). Nefi kishte besim të fortë në fjalën e Perëndisë (1 Ne. 3:7) dhe u bë një profet, mbajtës analesh dhe udhëheqës i madh i popullit të tij.

Ishte i bindur dhe u lut në besim, **1 Ne.** 2:16. U kthye në Jeruzalem për të marrë fletët e tunxhit, **1 Ne.** 3–4. U kthye në Jeruzalem për të sjellë familjen e Ishmaelit në shkretëtirë, **1 Ne.** 7. Mori të njëjtin vegim që Lehi mori, **1 Ne.** 10:17–22; 11. Pa në një vegim të ardhmen e popullit të tij dhe rivendosjen e ungjillit, **1 Ne.** 12–13. Shpjegoi vegimin e pemës së jetës, **1 Ne.** 15:21–36. Theu harkun e tij, por nëpërmjet besimit mundi të sigurojë ushqim, **1 Ne.** 16:18–32. Ndërtoi një anije dhe udhëtoi për në tokën e premtuar, **1 Ne.** 17–18. Nefitët dhe lamanitët u ndanë, **2 Ne.** 5. Dha dëshmi përfundimtare, **2 Ne.** 33.

Libri i 1 Nefit: Kapitujt 1 deri 18:8 janë kryesisht për profetin Lehi dhe familjen e tij duke u larguar nga Jeruzalemi. Ata udhëtuan përmes shkretëtirash të zhveshura derisa arritën detin. 1 Nefi 18:9–23 tregon për udhëtimin e tyre drejt tokës së premtuar, siç u drejtuan nga Zoti, pavarësisht nga ngritja krye e Lamanit dhe e Lemuelit. Kapitujt 19–22 tregojnë qëllimin e Nefit për mbajtjen e analeve (1 Ne. 6:1–6; 19:18)—për të nxitur të gjithë njerëzit të kujtojnë Zotin, Shëlbuesin e tyre. Ai citoi Isaian (1 Ne. 20–21) dhe shpjegoi mesazhet e Isaias, me shpresën se të gjithë njerëzit do të mund ta njihnin Jezu Krishtin si Shpëtimtarin dhe Shëlbuesin e tyre (1 Ne. 22:12).

Libri i 2 Nefit: Kapitujt 1–4 përmbajnë disa nga mësimet dhe profecitë e fundit të Lehit përpara vdekjes së tij, duke përfshirë bekime për bijtë e tij dhe pasardhësit e tyre. Kapitulli 5 shpjegon përse nefitët u ndanë nga lamanitët. Nefitët ndërtuan një tempull, mësuan ligjin e Moisiut dhe mbajtën anale. Kapitujt 6–10 janë fjalët e Jakobit, vëllait më të vogël të Nefit. Jakobi rishikoi historinë e Judës dhe profetizoi për Mesinë, pjesë të së cilës u morën nga shkrimet e profetit Isaia. Në kapitujt 11–33 Nefi shënoi dëshminë e tij për Krishtin, dëshminë e Jakobit, profecitë e ditëve të fundit dhe disa kapituj nga libri i Isaias në Dhjatën e Vjetër.

Fletët e Nefit: Shih Fletë

NEFI, BIR I NEFIT, BIR I HELAMANIT. *Shih gjithashtu* Dishepull; Nefi, bir i Helamanit

Një nga dymbëdhjetë dishepujt nefitë të zgjedhur nga Jezu Krishti i ringjallur në Librin e Mormonit (3 Ne. 1:2–3; 19:4). Ky profet iu lut fuqishëm Zotit në emër të popullit të tij. Nefi dëgjoi zërin e Zotit (3 Ne. 1:11–14). Nefi gjithashtu u vizitua nga engjëjt, dëboi demonë, ngriti vëllanë e tij së vdekuri dhe dha dëshmi që nuk mund të mos besohej (3 Ne. 7:15–19; 19:4). Nefi mbajti analin e shkrimit të shenjtë (3 Ne. 1:2–3).

Libri i 3 Nefit: Një libër i shkruar prej Nefit, bir i Nefit, në Librin e Mormonit. Kapitujt 1–10 tregojnë plotësimin e profecive rreth ardhjes së Zotit. Shenja e lindjes së Krishtit u dha, njerëzit u penduan, por më pas u rikthyen në ligësi. Më në fund furtuna, tërmete, stuhi të fuqishme dhe shkatërrim i madh lajmëruan vdekjen e Krishtit. Kapitujt 11–28 shënojnë ardhjen e

Krishtit në kontinentin Amerikan. Kjo është pjesa qendrore e librit të 3 Nefit. Shumë prej fjalëve të Krishtit janë të ngjashme me predikimet e tij të shënuara në Bibël (për shembull, Mt. 5–7 dhe 3 Ne. 12–14). Kapitujt 29–30 janë fjalët e Mormonit për kombet e ditëve të mëvonshme.

Libri i 4 Nefit: Ky libër ka vetëm dyzet e nëntë vargje, të gjithë në një kapitull, e megjithatë ai mbulon afërsisht treqind vjet të historisë nefite (34–321 pas K.). Disa brezni shkrimtarësh, duke përfshirë Nefin, kontribuan në anal. Vargjet 1–19 tregojnë se pas vizitës së Krishtit të ringjallur, të gjithë nefitët dhe lamanitët u kthyhen në besimin tek ungjilli. Paqja, dashuria dhe harmonia sunduan. Të tre dishepujt nefitë, të cilët Krishti i kishte lejuar të mbeteshin në tokë deri në ardhjen e tij të dytë (3 Ne. 28:4–9), u shërbyen njerëzve. Nefi ia la analin birit të tij, Amosit. Vargjet 19–47 janë anali i shërbesës së Amosit (84 vjet) dhe birit të tij, Amosit (112 vjet). Në vitin 201 pas K. krenaria filloi të shkaktojë probleme mes njerëzve, të cilët u ndanë në klasa dhe filluan kisha të rreme për të përfituar (4 Ne. 1:24–34).

Vargjet e fundit të 4 Nefit tregojnë se njerëzit i ishin kthyer përsëri ligësisë (4 Ne. 1:35–49). Në vitin 305 pas K., Amosi, i biri i Amosit, vdiq dhe vëllai i tij, Amaroni, i fshehu të gjitha analet e shenjta për t'i ruajtur të sigurta. Amaroni më vonë ia besoi analet Mormonit i cili regjistroi shumë ngjarje të jetës së vet dhe më pas i përmblodhi ato (Morm. 1:2–4).

NEFITË. *Shih gjithashtu* Lamanitë; Libër i Mormonit; Nefi, bir i Lehit

Një grup njerëzish në Librin e Mormonit, shumë prej të cilëve ishin pasardhës të profetit Nefi, bir i Lehit. Ata u ndanë prej lamanitëve dhe përgjithësisht ishin më të drejtë se lamanitët. Megjithatë, ata së fundi u shkatërruan prej lamanitëve për shkak të ligësisë.

Nefitët u ndanë prej lamanitëve, **2 Ne.** 5:5–17. Të gjithë ata që nuk ishin lamanitë ishin nefitë, **Jakobi** 1:13. Nefitët u frymëzuan nga një kauzë më e mirë, **Alma** 43:6–9, 45. Nefitët s'kishin qenë kurrë më të lumtur sesa në kohën e Moronit, **Alma** 50:23. Nefitët u shpëtuan për shkak të lutjeve të të drejtëve, **Alma** 62:40. Nefitët filluan të binin në mosbesim, **Hel.** 6:34–35. Jezusi i mësoi dhe shërbeu mes nefitëve, **3 Ne.** 11:1–28:12. Të gjithë u kthyhen në besim te Zoti dhe i kishin të gjitha gjërat të përbashkëta, **4 Ne.** 1:2–3. Nuk pati grindje, dashuria e Perëndisë jetonte në zemrat e tyre dhe ata ishin më të lumturit e njerëzve, **4 Ne.** 1:15–16. Nefitët filluan të ishin krenarë dhe mendjemëdhenj, **4 Ne.** 1:43. Gjaku dhe kërdia u përhapën nëpër tërë faqen e dheut, **Morm.** 2:8. Nefitët u shtuan në ligësi dhe Mormoni nuk pranoi t'i udhëheqë, **Morm.** 3:9–11. Të gjithë nefitët u vranë me përjashtim të njëzet e katër vetëve, **Morm.** 6:7–15. Çdo nefit që nuk do ta mohonte Krishtin, u vra, **Moro.** 1:2. Nefitët u shkatërruan për shkak të ligësisë dhe mëkateve të tyre, **DeB** 3:18. Ruhuni nga krenaria, që të mos bëheni si nefitët, **DeB** 38:39.

NEHEMIA

Një fisnik izraelit në Babiloni në Dhjatën e Vjetër (ndoshta një levit ose nga fisi i Judës) i cili mbante detyrën e kupëmbajtësit në oborrin e Artakserksit, prej të cilit ai fitoi një detyrë mbretërore që e autorizonte atë të rindërtonte muret e Jeruzalemit.

Libri i Nehemias: Ky libër është një vazhdim i librit të Esdras. Ai përmban një rrëfim të përparimit dhe vështirësive të punës në Jeruzalem pas kthimit të judenjve nga robëria babilonase. Kapitujt 1–7 tregojnë për vizitën e parë të Nehemias në Jeruzalem dhe rindërtimin e mureve të qytetit, megjithë kundërshtimin e madh. Kapitujt 8–10 përshkruajnë reformat fetare dhe shoqërore që Nehemia u përpoq t'i zbatonte. Kapitujt 11–13 japin një listë të emrave të njerëzve të denjë dhe një rrëfim të përkushtimit te murit. Vargjet 4–31 të kapitullit 13 shënojnë

një vizitë të dytë të Nehemias në Jeruzalem pasi kishte qenë larg për dymbëdhjetë vjet.

NEHOR. *Shih gjithashtu* Antikrisht; Intriga të priftërinjve

Një burrë i lig në Librin e Mormonit. Nehori ishte njëri ndër të parët që praktikoi intrigat e priftërinjve mes nefitëve. Pasi u mësoi doktrinë të rreme dhe vrau Gideonin, Nehori u ekzekutua për krimet e tij (Alma 1). Pasuesit e Nehorit vazhduan praktikat dhe mësimet e tij të liga shumë kohë pasi Nehori vdiq.

Alma dhe Amuleku u burgosën nga një gjykatës sipas urdhërit të Nehorit, **Alma** 14:14–18. Ata qenë të besimit të Nehorit, që u vranë, **Alma** 16:11. Kishte shumë sipas urdhërit të nehoritëve, **Alma** 21:4. Numri më i madh i atyre që vranë vëllezërit e tyre ishte sipas urdhërit të nehoritëve, **Alma** 24:28.

NENET E BESIMIT. *Shih gjithashtu* Perlë me Vlerë të Madhe; Smith, Joseph, i Riu

Trembëdhjetë pika bazë të besimit të cilat i besojnë anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

Joseph Smith-i fillimisht i shkroi ato në një letër drejtuar John Wentworth-it, redaktorit të gazetës *"Chicago Democrat"*, në përgjigje të kërkesës së tij për të ditur se çfarë besonin anëtarët e Kishës. Letra u bë e njohur si Letra e Wentworth-it dhe fillimisht u botua në *"Times and Seasons"* në marsin e 1842-it. Më 10 tetor 1880, Nenet e Besimit u pranuan zyrtarisht si shkrim i shenjtë me anë të votës së anëtarëve të Kishës dhe u përfshinë si pjesë e Perla me Vlerë të Madhe.

NEVERITSHËM (I), NEVERI. *Shih gjithashtu* Mëkat

Në shkrimet e shenjta, diçka që shkakton pështirosje ose urrejtje tek të drejtët dhe të pastrit.

Buzët gënjeshtare janë të neveritshme për Zotin, **Fja.** 12:22. Krenaria është e neveritshme në sytë e Zotit, **Jakobi** 2:13–22. Të ligjtë ngarkohen me një pamje të neverive të tyre, **Mosia** 3:25. Mungesa e dëlirësisë është mëkati më i neveritshëm mbi të gjitha mëkatet, përveç vrasjes dhe mohimit të Frymës së Shenjtë, **Alma** 39:3–5. Indinjata e Zotit ndizet kundër neverive të tyre, **DeB** 97:24.

NËNË. *Shih gjithashtu* Evë; Familje; Prindër

Një titull i shenjtë që i drejtohet një gruaje që lind ose birëson fëmijë. Nënat ndihmojnë në planin e Perëndisë duke dhënë trupa të vdekshëm për fëmijët shpirtërorë të Perëndisë.

Adami e quajti gruan e tij Evë, sepse ajo qe nëna e tërë të gjallëve, **Zan.** 3:20 (Mois. 4:26). Ndero atin tënd dhe nënën tënde, **Eks.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Mosia 13:20). Mos e braktis ligjin e nënës tënde, **Fja.** 1:8. Njeriu budalla përçmon të ëmën, **Fja.** 15:20 (Fja. 10:1). Mos e përçmo nënën tënde kur të jetë plakë, **Fja.** 23:22. Fëmijët e saj dhe burri i saj ngrihen dhe e shpallin fatlume dhe burri i saj e lëvdon, **Fja.** 31:28. Nëna e Jezusit qëndroi pranë kryqit, **Gjo.** 19:25–27. Dymijë luftëtarët lamanitë ishin mësuar prej nënave të tyre, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). Nëna jonë e lavdishme Eva ishte ndër të mëdhenjtë dhe të fuqishmit që Zoti i udhëzoi në botën e shpirtrave, **DeB** 138:38–39.

NGRITJE. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Jezu Krisht

Largimi formal i Shpëtimtarit nga toka, dyzet ditë pas ringjalljes së tij. Ngritja ndodhi në një vend në malin e Ullinjve në praninë e dishepujve (Mr. 16:19; Llu. 24:51). Në atë kohë dy engjëj nga qielli dëshmuan se në të ardhmen Zoti do të kthehej "në të njëjtën mënyrë" (Vep. 1:9–12).

NGUSHËLLUES. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë; Jezu Krisht

Shkrimet e shenjta flasin për dy Ngushëllues. I pari është Fryma e Shenjtë (Gjo. 14:26–27; Moro. 8:26; DeB 21:9; 42:17; 90:11). Ngushëlluesi i Dytë është

Zoti Jezu Krisht (Gjo. 14:18, 21, 23). Kur dikush fiton Ngushëlluesin e Dytë, Jezu Krishti do t'i shfaqet atij herë pas here, do t'i zbulojë Atin dhe do ta mësojë atë ballë për ballë (DeB 130:3).

NGUSHËLLUES I DYTË. *Shih* Ngushëllues

NIKODEMI. *Shih gjithashtu* Farisenj

Në Dhjatën e Re, një sundimtar i drejtë i judenjve (ndoshta i sinedrit) dhe një farise (Gjo. 3:1).

Ai i foli Jezusit natën, **Gjo.** 3:1–21. Ai e mbrojti Krishtin te farisenjtë, **Gjo.** 7:50–53. Ai solli erëza në varrimin e Jezusit, **Gjo.** 19:39–40.

NINEVE. *Shih gjithashtu* Asiri; Jona

Në Dhjatën e Vjetër, kryeqyteti i Asirisë dhe për më shumë se dyqind vjet një qendër e madhe tregëtare në bregun lindor të lumit Tigër. Ajo ra me rënien e perandorisë asiriane, 606 para K.

Senakeribi, mbret i Asirisë, jetonte në Nineve, **2 Mbr.** 19:36. Jona u dërgua t'i bënte thirrje qytetit të pendohej, **Jon.** 1:1–2 (Jon. 3:1–4). Populli i Ninevesë u pendua, **Jon.** 3:5–10. Krishti e përdori Ninevenë si shembull pendimi përpara judenjve, **Mt.** 12:41.

NOE, BIR I ZENIFIT

Një mbret i lig në Librin e Mormonit. Ai sundoi mbi një grup nefitësh në tokën e Nefit.

Noeu bëri shumë mëkate, **Mosia** 11:1–15. Ai urdhëroi të vritej profeti Abinadi, **Mosia** 13:1 (Mosia 17:1, 5–20). Noeu u dogj derisa vdiq, **Mosia** 19:20.

NOE, PATRIARK I BIBLËS. *Shih gjithashtu* Arkë; Gabriel; Përmbytje në kohën e Noeut; Ylber

Në Dhjatën e Vjetër, biri i Lamekut dhe patriarku i dhjetë që nga Adami (Zan. 5:29–32). Ai dëshmoi për Krishtin dhe i predikoi pendim një brezi të lig. Kur njerëzit e mohuan mesazhin e tij, Perëndia e urdhëroi të ndërtonte një arkë për të futur familjen e tij dhe të gjitha kafshët kur toka të përmbytej për të shkatërruar të ligjtë (Zan. 6:13–22; Mois. 8:16–30). Profeti Joseph Smith na mësoi se Noeu është engjëlli Gabriel dhe qëndron pranë Adamit në mbajtjen e çelësave të shpëtimit.

Ai dhe bijtë e tij, Jafeti, Semi dhe Kami dhe gratë e tyre u shpëtuan kur ndërtuan një arkë sipas urdhërit të Perëndisë, **Zan.** 6–8 (Heb. 11:7; 1 Pj. 3:20). Zoti ripërtëriu me Noeun besëlidhjen që kishte bërë me Enokun, **Zan.** 9:1–17 (Mois. 7:49–52; PJS, Zan. 9:15, 21–25). Noeu u shugurua në priftëri prej Methuselahut kur ai ishte dhjetë vjeç, **DeB** 107:52. Njerëzit u përpoqën t'ia merrnin jetën, por fuqia e Perëndisë e shpëtoi, **Mois.** 8:18. Ai u bë një predikues i drejtësisë dhe u mësoi ungjillin e Jezu Krishtit, **Mois.** 8:19, 23–24 (2 Pj. 2:5).

NUMRA(T). *Shih gjithashtu* Pentateuk

Libri i katërt në Dhjatën e Vjetër. Moisiu shkroi librin e Numrave. Libri i Numrave tregon historinë e udhëtimit të Izraelit nga mali Sinai për në rrafshinat e Moabit në kufirin e Kanaanit. Një prej mësimeve të rëndësishme që ai na mëson, është se populli i Perëndisë duhet të ecë me anë të besimit, duke u besuar premtimeve të tij, në qoftë se dëshirojnë të vazhdojnë të jenë të suksesshëm. Ai na kujton ndëshkimin e Perëndisë për Izraelin për mosbindje dhe na siguron informacion rreth ligjeve izraelite. Emri i librit rrjedh nga rëndësia e shifrave të regjistrimit të popullsisë (Num. 1–2, 26).

Kapitujt 1–10 tregojnë për përgatitjen e Izraelit për largimin nga Sinai. Kapitujt 11–14 përshkruajnë vetë marshimin, dërgimin e spiunëve në Kanaan dhe mospranimin e Izraelit për të hyrë në tokën e premtuar. Kapitujt 15–19 vënë në dukje ligje dhe ngjarje të ndryshme historike. Kapitujt 20–36 janë historia e vitit të fundit të popullit në shkretëtirë.

NJERËZ TË MBRETIT

Në Librin e Mormonit, një grup që deshën të përmbysnin qeverinë e nefitëve (Alma 51:1–8).

NJERËZ. *Shih* Njeri, njerëz

NJERI, NJERËZ. *Shih gjithashtu* Bij dhe bija të Perëndisë; Krijim shpirtëror; Perëndi, kokë e Perëndisë; Shpirt

I referohet gjithë njerëzimit, si meshkujve dhe femrave. Të gjithë burrat dhe gratë janë pasardhës shpirtërorë të drejtpërdrejtë të një Ati Qiellor. Kur linden në vdekshmëri, ata marrin trupa fizikë të vdekshëm. Këta trupa u krijuan sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë (Zan. 1:26–27). Burrat dhe gratë që janë besnikë në marrjen e ordinancave të nevojshme, në zbatimin e besëlidhjeve të tyre dhe bindjen ndaj urdhërimeve të Perëndisë, do të hyjnë në ekzaltimin e tyre dhe do të bëhen si Perëndia.

Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet, **Zan.** 1:27 (Mosia 7:27; DeB 20:17–18). Çfarë është njeriu, që ta mbash mend? **Psa.** 8:4–5. Mallkuar qoftë njeriu që ka besim te njeriu dhe e bën nga mishi krahun e tij, **Jer.** 17:5 (2 Ne. 4:34; 28:26, 31). Kur u bëra burrë i flaka gjërat fëminore, **1 Kor.** 13:11. Njerëzit janë, që ata të mund të kenë gëzim, **2 Ne.** 2:25. Njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë, **Mosia** 3:19. Çfarë lloj njerëzish duhet të jeni? **3 Ne.** 27:27. Veprat e njeriut pengohen, por jo veprat e Perëndisë, **DeB** 3:3. Nuk duhet të frikësohesh më shumë nga njeriu sesa nga Perëndia, **DeB** 3:7 (DeB 30:11; 122:9). Githë gjërat bëhen për të mirën dhe për përdorimin e njeriut, **DeB** 59:18. Unë e di që njeriu është një hiç, **Mois.** 1:10. Puna dhe lavdia e Perëndisë është që të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39.

Njeriu, fëmijë shpirtëror i Atit Qiellor: Ata ranë përmbys me fytyrën përtokë dhe thanë, O Perëndi, Perëndia i frymëve të çdo mishi, **Num.** 16:22 (Num. 27:16). Ju jeni fëmijët e Zotit, Perëndisë tuaj, **LiP.** 14:1. Ju jeni perëndi dhe jeni të gjithë fëmijë të Më të Lartit, **Psa.** 82:6. Ju jeni bijtë e Perëndisë së gjallë, **Ose.** 1:10. A nuk kemi ne të gjithë të njëjtin Atë? A nuk na ka krijuar i njëjti Perëndi? **Mal.** 2:10. Ne jemi pasardhës të Perëndisë, **Vep.** 17:29. Vetë Shpirti jep dëshmi se ne jemi fëmijë të Perëndisë, **Rom.** 8:16. Nënshtrojuni Atit të shpirtrave, **Heb.** 12:9. Shpirtrat e të gjithë njerëzve çohen në shtëpi tek ai Perëndi i cili u dha atyre jetë, **Alma** 40:11. Banorët e botëve janë bij e bija të lindura të Perëndisë, **DeB** 76:24. Njeriu ishte në fillim me Atin, **DeB** 93:23, 29. Perëndia i krijoi të gjithë njerëzit shpirtërisht përpara se të ishin mbi faqen e dheut, **Mois.** 3:5–7. Unë jam Perëndi; unë bëra botën dhe njerëzit përpara se të ishin në mish, **Mois.** 6:51.

Njeriu, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor: Jini, pra, të përkryer, madje si Ati juaj, **Mt.** 5:48 (3 Ne. 12:48). A nuk është shkruar në ligjin tuaj se ju jeni perëndi? **Gjo.** 10:34 (DeB 76:58). Ne mund të bëhemi trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë me Krishtin, **Rom.** 8:17. Ti je bir, dhe në qoftë se je bir, je trashëgimtar i Perëndisë me anë të Krishtit, **Gal.** 4:7. Kur të shfaqet ai, do të jemi të ngjashëm me të, **1 Gjo.** 3:2. Atij që fiton do t'i jap të ulet me mua mbi fronin tim, **Zbu.** 3:21. Atyre u kam dhënë të bëhen bijtë e Perëndisë, **3 Ne.** 9:17. Ata që trashëgojnë mbretërinë çelestiale janë perëndi, madje bijtë e Perëndisë, **DeB** 76:50, 58. Atëherë do të jenë ata perëndi, ngaqë kanë gjithë fuqinë, **DeB** 132:20.

NJERI I NATYRSHËM. *Shih gjithashtu* Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia; Rënie e Adamit dhe e Evës

Një person i cili zgjedh të ndikohet prej pasioneve, dëshirave, orekseve dhe ndjesive të mishit më shumë sesa prej pëshpëritjeve të Shpirtit të Shenjtë. Një njeri i tillë mund të kuptojë gjëra trupore, por jo gjëra shpirtërore. Të gjithë njerëzit janë mishtorë, ose të vdekshëm, për shkak të rënies së Adamit dhe të Evës. Çdo njeri duhet të lindet përsëri nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit për të mbaruar së qeni një njeri i natyrshëm.

Njeriu natyror nuk i merr gjërat e Shpirtit, **1 Kor.** 2:14. Njeriu i natyrshëm është një armik i Perëndisë dhe duhet të zhvishet, **Mosia** 3:19. Ai që qëndron në natyrën e tij prej mishi mbetet në gjendjen e tij të rënë, **Mosia** 16:5 (Alma 42:7–24; DeB 20:20). Çfarë njeriu natyror gjendet që t'i dijë këto gjëra? **Alma** 26:19–22. Njerëzit e natyrshëm ose të mishit janë pa Perëndi në botë, **Alma** 41:11. Për shkak të shkeljes së tij, njeriu u bë i vdekur shpirtërisht, **DeB** 29:41. As nuk mundet një njeri i natyrshëm të durojë praninë e Perëndisë, **DeB** 67:12. Dhe njeriu filloi të ishte i kontrolluar nga mishi, epshor dhe djallëzor, **Mois.** 5:13 (Mois. 6:49).

NJERI I SHENJTËRISË. *Shih gjithashtu* Atë në Qiell; Bir i Njeriut; Perëndi, kokë e Perëndisë

Një emër tjetër për Perëndinë, Atin (Mois. 6:57).

NJË. *Shih* Perëndi, kokë e Perëndisë; Unitet

OBED(I). *Shih gjithashtu* Boaz; Ruth

Në Dhjatën e Vjetër, biri i Boazit e Ruthit dhe ati i Isait, i cili u bë ati i mbretit David (Rut. 4:13–17, 21–22).

OMEGA. *Shih* Alfa dhe Omega; Jezu Krisht

OMNER. *Shih gjithashtu* Mosia(s), bij të; Mosia, bir i Beniaminit

Në Librin e Mormonit, një bir i mbretit Mosia. Omneri shkoi me vëllezërit e tij për të predikuar mes lamanitëve (Mosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

OMNI

Një mbajtës nefit i analeve në Librin e Mormonit i cili shkroi rreth 361 vjet para K. (Jar. 1:15; Omni 1:1–3).

Libri i Omnit: Një libër i përkthyer nga fletët e vogla të Nefit në Librin e Mormonit. Libri ka një kapitull të vetëm, i cili përmban një rrëfim të luftërave ndërmjet nefitëve dhe lamanitëve. Omni shkroi vetëm tre vargjet e para të librit. Fletët iu kaluan më pas me radhë Amaronit, Çemishit, Abinadomit dhe së fundi Amalekit. Amaleki ia dorëzoi fletët mbretit Beniamin, mbret i Zarahemlës.

ORDINANCA. *Shih gjithashtu* Gjenealogji; Shpëtim; Shpëtim për të vdekurit; Tempull, Shtëpi e Zotit; Vulos, vulosje

Rite dhe ceremoni të shenjta. Ordinancat përbëhen nga veprime që kanë kuptime shpirtërore. Ordinancat gjithashtu mund të shprehin ligje dhe statute të Perëndisë.

Ordinancat në Kishë përfshijnë administrimin e të sëmurëve (Jak. 5:14–15), bekimin e sakramentit (DeB 20:77, 79), pagëzimin me anë të zhytjes (Mt. 3:16; DeB 20:72–74), bekimin e fëmijëve (DeB 20:70), dhënien e Frymës së Shenjtë (DeB 20:68; 33:15), dhënien e priftërisë (DeB 84:6–16; 107:41–52), ordinancat e tempullit (DeB 124:39) dhe martesën në besëlidhjen e re dhe të përjetshme (DeB 132:19–20).

Mësoju atyre ordinancat dhe ligjet, **Eks.** 18:20. Ecni sipas statuteve të mia dhe zbatoni ordinancat e mia, **Eze.** 11:20. Njerëzit ishin të rreptë në respektimin e ordinancave të Perëndisë, **Alma** 30:3. Ç'përfituam që zbatuam ordinancat e tij? **3 Ne.** 24:13–14. Ai që lutet dhe është i penduar, pranohet nga unë, në qoftë se u bindet ordinancave të mia, **DeB** 52:14–19. Tërë njerëzimi mund të shpëtohet me anë të bindjes ndaj ligjeve dhe ordinancave të ungjillit, **NeB** 1:3.

Ordinancë mëkëmbëse: Një ordinancë fetare e kryer nga një person i gjallë në emër të një të vdekuri. Këto ordinanca kanë vlerë vetëm atëherë kur ata për të cilët u kryen ordinancat i pranojnë ato, zbatojnë besëlidhjet që lidhen me to dhe vulosen prej Shpirtit të Shenjtë të Premtimit. Ordinanca të tilla kryhen sot brenda tempujve.

Çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit, në qoftë se me të vërtetë të vdekurit nuk ringjallen? **1 Kor.** 15:29. Pagëzimet për të vdekurit duhet të

kryhen në tempuj, **DeB.** 124:29–36. Shpirtrave në botën e shpirtrave iu mësua pagëzimi mëkëmbës për heqjen e mëkateve, **DeB** 138:29–34.

OSEA

Një profet i Dhjatës së Vjetër që profetizoi në mbretërinë veriore të Izraelit gjatë pjesës së mëvonshme të mbretërimit të Jeroboamit II. Ai jetoi gjatë një kohe të rënies dhe shkatërrimit kombëtar, rezultat i mëkatit të Izraelit.

Libri i Oseas: Tema themelore e librit është dashuria e Perëndisë për popullin e tij. Të gjitha ndëshkimet e tij u dhanë me dashuri dhe rivendosja e Izraelit do të vijë për shkak të dashurisë së tij (Ose. 2:19; 14:4). Në kontrast, Osea tregon për tradhëtinë dhe pabesinë e Izraelit. Por Perëndia është ende i aftë të presë me padurim shëlbimin përfundimtar të Izraelit (Ose. 11:12–14:9).

PADREJTË (I), PADREJTËSI. *Shih gjithashtu* Drejtë (i), drejtësi; Fëlliqur (i), fëlliqësi; Lig (i), ligësi; Mëkat; Paperëndishëm (i)

I lig, jo i drejtë; njerëz që nuk e duan Perëndinë ose gjërat e Perëndisë dhe të cilët nuk e përkrahin kauzën e tij.

Të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **1 Kor.** 6:9–10. Dënohen ata që gjejnë kënaqësi në padrejtësi, **2 The.** 2:12. Jezu Krishti mund të na pastrojë nga çdo paudhësi, **1 Gjo.** 1:9. Një mbret i padrejtë shtrembëron udhët e të gjithë drejtësisë, **Mosia** 29:23. Themeli i shkatërrimit po hidhet nga padrejtësia e ligjtarëve dhe gjykatësve, **Alma** 10:27. Unë ju dërgoj për ta qortuar botën për veprimet e padrejta, **DeB** 84:87. Shpirti duhet të shenjtërohet nga çdo padrejtësi, **DeB** 88:17–18. Prirja e pothuajse të gjithë njerëzve është të fillojnë të ushtrojnë sundim të padrejtë, **DeB** 121:39.

PAFAJËSI, PAFAJSHËM (I)

Që nuk ka faj ose mëkat.

Para rënies, Adami dhe Eva ishin në një gjendje pafajësie, **2 Ne.** 2:23. Gjaku i të pafajshmit do të qëndrojë si dëshmi, **Alma** 14:11. Çdo shpirt njeriu ishte i pafajshëm në fillim, **DeB** 93:38. Të pafajshmit të mos ndëshkohen me të padrejtët, **DeB** 104:7. Joseph and Hyrum Smith ishin të pafajshëm nga çdo krim, **DeB** 135:6–7. Fëmijët janë të pacënuar që nga themelimi i tokës, **Mois.** 6:54.

PAFUNDËM (I). *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Një nga emrat e Perëndisë, që tregon natyrën e tij të përjetshme (DeB 19:10–12; Mois. 1:3; 7:35).

PAGËZIM, PAGËZOJ. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë; Lindur (i) përsëri, lindur (i) nga Perëndia; Ordinanca; Pagëzim foshnje

Vjen nga një fjalë greke që do të thotë "zhys" ose "kredh". Pagëzimi me zhytje në ujë prej dikujt që ka autoritetin është ordinanca paraprirëse e ungjillit dhe është e nevojshme për t'u bërë anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ai paraprihet nga besimi në Jezu Krishtin dhe nga pendimi. Duhet të pasohet nga marrja e dhuratës së Frymës së Shenjtë, me qëllim që të jetë i plotë (2 Ne. 31:13–14). Pagëzimi nga uji dhe Shpirti është i nevojshëm përpara se dikush të mund të hyjë në mbretërinë çelestiale. Adami ishte i pari që u pagëzua (Mois. 6:64–65). Jezusi gjithashtu u pagëzua për të përmbushur gjithë drejtësinë dhe për të treguar rrugën për gjithë njerëzimin (Mt. 3:13–17; 2 Ne. 31:5–12).

Meqenëse në tokë jo të gjithë e kanë mundësinë për ta pranuar ungjillin gjatë vdekshmërisë, Zoti ka autorizuar pagëzime për të vdekurit të kryera nga mëkëmbës. Si rrjedhim, atyre që e pranojnë ungjillin në botën e shpirtrave, mund t'u jepet mundësia për të hyrë në mbretërinë e Perëndisë.

Gjëra thelbësore: Lejo të bëhet për tani, sepse në këtë mënyrë përmbushim çdo drejtësi, **Mt.** 3:15. Jezusi erdhi dhe

u pagëzua nga Gjoni, **Mr.** 1:9. Farisenjtë dhe mësuesit e ligjit e refuzuan këshillën e Perëndisë, duke mos u pagëzuar, **Llu.** 7:30. Kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Shpirti, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë, **Gjo.** 3:5. Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet, **Vep.** 2:38. Ai i urdhëron të gjithë njerëzit, që ata duhet të pagëzohen në emrin e tij, **2 Ne.** 9:23–24. Njerëzit duhet të ndjekin Krishtin, të pagëzohen, të marrin dhuratën e Frymës së Shenjtë dhe të durojnë deri në fund, që të shpëtohen, **2 Ne.** 31. Doktrina e Krishtit është që njerëzit duhet të besojnë dhe të pagëzohen, **3 Ne.** 11:20–40. Ata që nuk i besojnë fjalët e tua dhe nuk pagëzohen në ujë në emrin tim, do të mallkohen, **DeB** 84:74. Perëndia i shpjegoi Adamit përse janë të nevojshme pendimi dhe pagëzimi, **Mois.** 6:52–60.

Pagëzim me zhytje: Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji, **Mt.** 3:16 (Mr. 1:10). Gjoni pagëzonte, sepse aty kishte shumë ujë, **Gjo.** 3:23. Filipi dhe eunuku zbritën në ujë, **Vep.** 8:38. Ne varrosemi me të, nëpërmjet pagëzimit, **Rom.** 6:4 (Kol. 2:12). Ndiqeni Zotin tuaj dhe Shpëtimtarin tuaj poshtë në ujë, **2 Ne.** 31:13. Alma, Helami dhe të tjerë u varrosën në ujë, **Mosia** 18:12–16. Dhe pastaj ju duhet t'i zhytni ata në ujë, **3 Ne.** 11:25–26. Mënyra e saktë e pagëzimit shpjegohet, **DeB** 20:72–74. Ata u pagëzuan sipas mënyrës së varrosjes së tij, duke u varrosur në ujë në emër të tij, **DeB** 76:50–51. Adami u zhyt nën ujë dhe u nxor nga uji, **Mois.** 6:64. Pagëzimi është me anë të zhytjes për heqjen e mëkateve, **NeB** 1:4.

Pagëzim për heqje të mëkateve: Çohu dhe ji i pagëzuar dhe i larë nga mëkatet e tua, **Vep.** 22:16. Pas pagëzimit vjen një heqje e mëkateve tuaja me anë të zjarrit dhe me anë të Frymës së Shenjtë, **2 Ne.** 31:17. Ejani dhe pagëzohuni në pendim, që ju të mund të laheni nga mëkatet tuaja, **Alma** 7:14. Të bekuar janë ata që do të besojnë dhe do të pagëzohen, pasi do të marrin heqje të mëkateve të tyre, **3 Ne.** 12:1–2. Shpall pendim e besim në Shpëtimtarin dhe heqje të mëkateve me anë të pagëzimit, **DeB** 19:31. Ne besojmë në pagëzim me anë të zhytjes për heqjen e mëkateve, **NeB** 1:4.

Autoritet i duhur: Shkoni dhe i mësoni të gjitha kombet, duke i pagëzuar në emër të Atit, të Birit dhe Frymës së Shenjtë, **Mt.** 28:19 (DeB 68:8). Limhi dhe shumë nga njerëzit e tij dëshironin të pagëzoheshin, por nuk kishte njeri në tokë që të kishte autoritet nga Perëndia, **Mosia** 21:33. Unë ju jap fuqi që të pagëzoni, **3 Ne.** 11:19–21. Priftëria Aarone mban çelësat e pagëzimit me zhytje për heqjen e mëkateve, **DeB** 13:1. Ata janë ata që shugurohen nga unë për të pagëzuar në emrin tim, **DeB** 18:29. Gjon Pagëzori u dha Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t autoritetin për të pagëzuar, **JS—H** 1:68–69.

Cilësitë për pagëzim: Pendohuni ju dhe pagëzohuni në emrin e Birit tim të Dashur, **2 Ne.** 31:11. Ju duhet të pendoheni dhe të lindni përsëri, **Alma** 7:14. Shikoni, që të mos pagëzoheni padenjësisht, **Morm.** 9:29. Mësoju prindërve se ata duhet të pendohen dhe të pagëzohen, dhe të përulen, **Moro.** 8:10. Cilësitë e atyre që dëshirojnë të pagëzohen paraqiten, **DeB** 20:37. Fëmijët duhet të pagëzohen për heqjen e mëkateve të tyre, kur mbushin tetë vjeç, **DeB** 68:25, 27.

Besëlidhje të bëra nëpërmjet pagëzimit: Ju keni hyrë në një besëlidhje me të, se ju do t'i shërbeni atij dhe do të zbatoni urdhërimet e tij, **Mosia** 18:8–10, 13. Ata që pendohen, marrin mbi vete emrin e Krishtit dhe vendosin t'i shërbejnë atij, do të pranohen me anë të pagëzimit, **DeB** 20:37.

Pagëzim për të vdekurit: Çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit, **1 Kor.** 15:29. Pagëzimet për të vdekurit kryhen për heqjen e mëkateve, **DeB** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Jo pagëzim për foshnjat: Është një tallje solemne përpara Perëndisë, që të

pagëzoni fëmijët e vegjël, **Moro.** 8:4–23. Fëmijët duhet të pagëzohen kur mbushin tetë vjeç, **DeB** 68:27. Të gjithë fëmijët që vdesin përpara viteve të përgjegjshmërisë, shpëtohen në mbretërinë çelestiale, **DeB** 137:10.

PAGËZIM FOSHNJE. *Shih gjithashtu* Fëmijë; Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim jo për foshnja; Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri; Shpëtim—Shpëtim i fëmijëve

Praktika e panevojshme e pagëzimit të bebeve dhe fëmijëve që janë nën moshën e përgjegjshmërisë, e cila është tetë vjeç. Zoti dënon pagëzimin e foshnjave (Moro. 8:10–21). Fëmijët linden të pafajshëm dhe pa mëkat. Satani nuk ka fuqi të tundojë fëmijët, derisa ata fillojnë të bëhen të përgjegjshëm (DeB 29:46–47), kështu që ata nuk kanë nevojë të pendohen ose të pagëzohen. Fëmijët duhet të pagëzohen në moshën tetë vjeç (DeB 68:25–27).

PAGËZOR. *Shih* Gjon Pagëzori

PAHORAN

Kryegjykatësi i tretë nefit në Librin e Mormonit (Alma 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

PAL. *Shih gjithashtu* Letra të Palit

Një apostull në Dhjatën e Re. Emri hebraik i Palit ishte Saul dhe ai njihej me këtë emër deri në fillim të misionit të tij ndër johebrenjtë. Ai e kishte përndjekur më parë Kishën, por u kthye tek e vërteta e saj pasi pa një vegim për Jezu Krishtin. Pali shkoi në tre udhëtime kryesore misionare dhe u shkroi shumë letra shenjtorëve. Katërmbëdhjetë prej këtyre letrave formojnë një pjesë të Dhjatës së Re sot. Më në fund ai u çua rob në Romë dhe u vra, ndoshta në pranverën e vitit 65 pas K.

Miratoi vrasjen me gurë të Stefanit, **Vep.** 7:57–8:1. Përndoqi shenjtorët, **Vep.** 8:3. Po udhëtonte për në Damask kur iu shfaq Jezusi, **Vep.** 9:1–9. U pagëzua nga Anania, **Vep.** 9:10–18. Pas largimit në Arabi, u kthye në Damask për të predikuar, **Vep.** 9:19–25 (Gal. 1:17). Tre vjet pas kthimit të tij në besim, u kthye në Jeruzalem, **Vep.** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). Shkoi në tre udhëtime misionare duke predikuar ungjillin dhe duke organizuar degë të Kishës në pjesë të ndryshme të perandorisë romake, **Vep.** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Kur u kthye në Jeruzalem pas misionit të tij të tretë, u arrestua dhe u dërgua në Cezare, **Vep.** 21:7–23:35. Mbeti i burgosur në Cezare për dy vjet, **Vep.** 24:1–26:32. U dërgua në Romë për gjyqin dhe vuajti prishjen e anijes gjatë udhës, **Vep.** 27:1–28:11.

PAMJE (FYTYRË)

Pamja e përgjithshme e fytyrës së një njeriu, e cila shpesh pasqyron sjelljen shpirtërore dhe gjendjen e mendjes.

Pamja e tyre dëshmoi kundër tyre, **Isa.** 3:9. Pamja e mbretit ndryshoi dhe mendimet e tij e shqetësuan, **Dan.** 5:6. Pamja e tij ishte si vetëtima, **Mt.** 28:3. Fytyra e tij ishte si dielli, **Zbu.** 1:16. A e keni marrë shëmbëlltyrën e Perëndisë në pamjen tuaj, **Alma** 5:14, 19. Amoni pa se pamja e mbretit kishte ndryshuar, **Alma** 18:12. Agjëroni dhe lutuni me zemra të gëzuara dhe fytyra të ngazëllyera, **DeB** 59:14–15. Fytyra e tij shkëlqente më shumë se ndriçimi i diellit, **DeB** 110:3.

PAPASTËR (I). *Shih* Pastër (i) dhe papastër (i)

PAPERËNDISHËM (I). *Shih gjithashtu* Fëlliqur (i), fëlliqësi; Lig (i), ligësi; Mëkat; Padrejtë (i), padrejtësi

Dikush ose diçka që nuk është në pajtim me vullnetin ose urdhërimet e Perëndisë; i lig dhe i pashenjtë.

Rruga e të pabesëve të çon në shkatërrim, **Psa.** 1:6. Nëse i drejti mezi shpëton, ku do të duket i pabesi? **1 Pj.** 4:18. I mohoni vetes çdo ligësi, **Moro.** 10:32. Hakmarrja vjen me të shpejtë mbi të paperëndishmit, **DeB** 97:22. Mes të

paperëndishmëve, zëri i Shpëtimtarit nuk u ngrit, **DeB** 138:20.

PAQE. *Shih gjithashtu* Mijëvjeçar; Paqebërës; Prehje

Në shkrimet e shenjta, fjala paqe mund të kuptojë si liri prej konfliktit dhe rrëmujës, ashtu edhe qetësi dhe ngushëllim të brendshëm, të lindur nga Shpirti, që Perëndia ua jep shenjtorëve të tij besnikë.

Liri nga konflikti dhe rrëmuja: Ai bën të pushojnë luftërat, **Psa.** 46:9. As nuk do ta mësojnë më luftën, **Isa.** 2:4. Jetoni në paqe me gjithë njerëzit; mos u hakmerrni, **Rom.** 12:18–21. Kishte ende paqe në tokë, **4 Ne.** 1:4, 15–20. Hiqni dorë nga lufta e shpallni paqe, **DeB** 98:16. Ngrini një flamur paqeje, **DeB** 105:39.

Paqe nga Zoti për të bindurin: Shpëtimtari do të quhet Princi i Paqes, **Isa.** 9:6. Nuk ka paqe për të pabesët, **Isa.** 48:22. Kishte një ushtri qiellore që lavdëronte Perëndinë duke thënë: Lavdi Perëndisë në vendet më të larta dhe paqe mbi tokë, **Llu.** 2:13–14. Unë po ju lë paqen, **Gjo.** 14:27. Paqja e Perëndisë ia kalon çdo zgjuarsie, **Fil.** 4:7. Populli i mbretit Beniamin mori paqe të ndërgjegjes, **Mosia** 4:3. Sa të bukura janë mbi male këmbët e atyre që shpallin paqe, **Mosia** 15:14–18 (Isa. 52:7). Alma i thirri Zotit dhe gjeti paqe, **Alma** 38:8. Shpirtrat e të drejtëve pranohen në një gjendje paqeje, **Alma** 40:12. A nuk i fola paqe mendjes tënde lidhur me çështjen? **DeB** 6:23. Ec në butësinë e Shpirtit tim dhe ti do të kesh paqe në mua, **DeB** 19:23. Ai që bën veprat e drejtësisë duhet të marrë paqe, **DeB** 59:23. Vishuni me lidhjen e dashurisë hyjnore, që është lidhja e përsosmërisë dhe paqes, **DeB** 88:125. Biri im, paqe i qoftë shpirtit tënd, **DeB** 121:7. Ngaqë mësova se kishte paqe më të madhe, kërkova bekimet e etërve, **Abr.** 1:2.

PAQEBËRËS. *Shih gjithashtu* Paqe

Një person që sjell ose shkakton paqe (Mt. 5:9; 3 Ne. 12:9). Një paqebërës mund të jetë gjithashtu dikush që shpall ungjillin (Mosia 15:11–18).

PARA. *Shih gjithashtu* Dhjeta (të), dhjetë (e); Lëmoshë, dhënie lëmoshe; Pasuri; Qenie i Botës

Monedha, letër, vërtetime ose diçka që njerëzit e përdorin si pagesë për mallra ose shërbime. Nganjëherë është simbol i materializmit.

Do të shëlbeheni pa para, **Isa.** 52:3. Të dymbëdhjetët u urdhëruan të mos marrin asgjë tjetër udhës, as trastë, as bukë, as para, **Mr.** 6:8. Pjetri i tha Simon magjistarit, se paraja e tij do të humbiste bashkë me të, **Vep.** 8:20. Dashuria për para është rrënja e gjithë të këqijave, **1 Tim.** 6:10. Mos shpenzoni para për atë që nuk ka vlerë, **2 Ne.** 9:50–51 (Isa. 55:1–2; 2 Ne. 26:25–27). Po të punojnë për të holla, ata do të mbarojnë, **2 Ne.** 26:31. Përpara se të kërkoni pasuri, kërkoni mbretërinë e Perëndisë, **Jakobi** 2:18–19. Kishat do të thonë se për paratë tuaja do t'ju falen mëkatet tuaja, **Morm.** 8:32, 37. Ai që i jep paratë e tij për çështjen e Sionit, në asnjë mënyrë nuk do ta humbasë shpërblimin e tij, **DeB** 84:89–90.

PARACAKTIM. *Shih* Parashugurim

PARAJSË. *Shih gjithashtu* Qiell

Ajo pjesë e botës shpirtërore në të cilën shpirtrat e drejtë që janë larguar nga kjo jetë presin ringjalljen e trupit. Është një gjendje lumturie dhe paqeje.

Në shkrimet e shenjta *parajsa* gjithashtu përdoret për të nënkuptuar botën e shpirtrave (Llu. 23:43), mbretërinë çelestiale (2 Kor. 12:14) dhe gjendjen mijëvjeçare të përlëvduar të tokës (NeB 1:10).

Kujt fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është në mes të parajsës së Perëndisë, **Zbu.** 2:7. Parajsa e Perëndisë duhet të çlirojë shpirtrat e të drejtëve, **2 Ne.** 9:13. Shpirtrat e të drejtëve pranohen në një gjendje lumturie që quhet parajsë, **Alma** 40:11–12. Dishepujt e Jezusit kishin shkuar të gjithë në parajsën e Perëndisë, me përjashtim të treve, **4 Ne.** 1:14. Unë së shpejti shkoj të pushoj në parajsën e Perëndisë, **Moro.**

10:34. Krishti u shërbeu shpirtrave të drejtë në parajsë, **DeB** 138.

PARALAJMËROJ, PARALAJMËRIM. *Shih gjithashtu* Ruaj, roje

Të japësh lajm ose paralajmërim. Profetët, udhëheqësit dhe prindërit paralajmërojnë dhe i mësojnë të tjerët të jenë të bindur ndaj Zotit dhe mësimeve të tij.

Jakobi e paralajmëroi popullin e Nefit kundër çdo lloj mëkati, **Jakobi** 3:12. Zëri i paralajmërimit do të shkojë te gjithë njerëzit, **DeB** 1:4. Predikimi juaj le të jetë zëri paralajmërues, **DeB** 38:41. Kjo është një ditë paralajmërimi, **DeB** 63:58. Kushdo që është paralajmëruar, të paralajmërojë të afërmin e tij, **DeB** 88:81. Unë ju kam lajmëruar dhe paralajmëruar, duke jua dhënë këtë fjalë të urtësisë, **DeB** 89:4.

PARASHUGURIM. *Shih gjithashtu* Jetë Para Lindjes

Shugurimi para lindjes nga Perëndia i fëmijëve të tij shpirtërorë trima për të plotësuar misione të caktuara gjatë jetës së tyre të vdekshme.

Perëndia përcakoi kufijtë e popujve, **LiP.** 32:8. Para se unë të të formoja në bark, të shugurova profet, **Jer.** 1:5. Perëndia caktoi kohërat me radhë, **Vep.** 17:26. Sepse ata që i njohu që më parë, edhe i paracaktoi, **Rom.** 8:28–30. Na zgjodhi në të përpara themelimit të botës, **Ef.** 1:3–4. Jezu Krishti ishte parashuguar për të qenë Shëlbuesi, **1 Pj.** 1:19–20 (Zbu. 13:8). Ata u thirrën dhe u përgatitën që nga themelimi i botës, **Alma** 13:1–9. Unë vëzhgova fisnikët dhe të mëdhenjtë që u zgjodhën në fillim, **DeB** 138:55–56. Biri im i Dashur u zgjodh që nga fillimi, **Mois.** 4:2. Abrahami u zgjodh përpara se të lindej, **Abr.** 3:23.

PARËBIRNI. *Shih gjithashtu* Besëlidhje; Parëlindur (i)

E drejtë trashëgimie që i përket birit të parëlindur. Në një kuptim të gjerë, parëbirnia përfshin ndonjë apo të gjitha të drejtat ose trashëgiminë e kaluar një njeriu, kur ai lindet në një familje dhe një kulturë.

Më shit më parë parëbirninë tënde, **Zan.** 25:29–34 (Zan. 27:36). I parëlinduri u ul simbas së drejtës së tij të parëbirnisë, **Zan.** 43:33. Ai caktoi Efraimin përpara Manasit, **Zan.** 48:14–20 (Jer. 31:9). E drejta e parëbirnisë i takonte Jozefit, **1 Kro.** 5:2. Esau shiti të drejtën e tij të parëbirnisë, **Heb.** 12:16. Ju jeni trashëgimtarë të ligjshëm, **DeB** 86:9. Sioni ka një të drejtë të priftërisë me anë të prejardhjes, **DeB** 113:8 (Abr. 2:9–11).

PARËLINDUR (I). *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Parëbirni

Në kohën e patriarkëve të lashtë, i biri i parëlindur merrte parëbirninë (Zan. 43:33) dhe kështu trashëgonte udhëheqjen e familjes pas vdekjes së atit. I parëlinduri duhej të ishte i denjë ta merrte këtë përgjegjësi (1 Kro. 5:1–2) dhe mund ta humbte parëbirninë e tij nëpërmjet padrejtësisë.

Sipas ligjit të Moisiut, biri i parëlindur konsiderohej se i përkiste Perëndisë. I parëlinduri merrte një pjesë të dyfishtë të pronave të atit të tij (LiP. 21:17). Pas vdekjes së atit, ai ishte përgjegjës të përkujdesej për nënën dhe motrat e tij.

I parëlinduri mashkull i kafshëve gjithashtu i përkiste Perëndisë. Kafshë të pastra përdoreshin për flijime, ndërsa kafshë të papastra mund të shpëtoheshin ose shiteshin apo vriteshin (Eks. 13:2, 11–13; 34:19–20; Lev. 27:11–13, 26–27).

I parëlinduri simbolizonte Jezu Krishtin dhe shërbesën e tij tokësore, duke u kujtuar njerëzve se Mesia i madh do të vinte (Mois. 5:4–8; 6:63).

Jezusi ishte i parëlinduri i fëmijëve shpirtërorë të Atit tonë Qiellor, i Vetëmlinduri i Atit në mish dhe i pari që do të ngrihej së vdekuri në ringjallje (Kol. 1:13–18). Shenjtorët besnikë bëhen anëtarë të Kishës së të Parëlindurit në përjetësi (DeB 93:21–22).

Të parëlindurin e bijve të tu do të ma

japësh mua, **Eks.** 22:29. Unë ia shenjtërova vetvetes të gjithë të parëlindurit në Izrael, **Num.** 3:13. Ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve, **Rom.** 8:29. Ai sjell të parëlindurin në botë, **Heb.** 1:6. Ata janë ata që janë Kisha e të Parëlindurit, **DeB** 76:54, 94. Ajo më ishte dhënë nga etërit, madje e drejta e të parëlindurit, **Abr.** 1:3.

PARIM. *Shih gjithashtu* Ungjill

Një doktrinë, një e vërtetë ose një ligj bazë. Parimet e para të ungjillit janë besimi në Zotin Jezu Krisht dhe pendimi (NeB 1:4).

Duke (mos) i lënë parimet e doktrinës së Krishtit, le të synojmë përkryerjen, **Heb.** 6:1–3. Pleqtë, priftërinjtë dhe mësuesit do t'u mësojnë parimet e ungjillit tim, të cilat janë në shkrimet e shenjta, **DeB** 42:12. Të udhëzoheni në mënyrë më të përsosur në parim, në doktrinë, në të gjitha gjërat, **DeB** 88:78 (DeB 97:14). Çdo njeri të mund të veprojë në përputhje me doktrinën dhe parimin, lidhur me lirinë morale të zgjedhjes që unë i kam dhënë atij, **DeB** 101:78. Çfarëdo parimi inteligjence ne fitojmë në këtë jetë, do të ngrihet me ne në ringjallje, **DeB** 130:18–19.

PARIM(E) TË PARA TË UNGJILLIT. *Shih* Besim; Frymë e Shenjtë; Pagëzim, pagëzoj; Pendohem, pendim

PARTRIDGE, EDWARD

Një anëtar dhe udhëheqës i hershëm i Kishës pas rivendosjes së saj në kohët moderne. Edward Partridge shërbeu si peshkopi i parë i Kishës (DeB 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

PARZMORE. *Shih gjithashtu* Urim dhe Thumim

Shkrimet e shenjta përmendin dy lloje parzmoresh: (1) Pjesa ballore e veshjes ose armatimit mbrojtës të një ushtari. Në një kuptim simbolik, shenjtorët duhet të veshin një parzmore të drejtësisë, për t'u mbrojtur nga i ligu (Isa. 59:17; Ef. 6:14). (2) Një pjesë veshjeje e veshur nga prifti i lartë në ligjin e Moisiut (Eks. 28:13–30; 39:8–21). Ishte e bërë prej pëlhure të linjtë dhe kishte dymbëdhjetë gurë të çmuar. Nganjëherë përmendet në lidhje me Urimin dhe Thumimin (DeB 17:1; JS—H 1:35, 42, 52).

PASTËR (I) DHE PAPASTËR (I). *Shih gjithashtu* Fëlliqur (i), fëlliqësi; Ligj i Moisiut; Pastër (i), pastërti

Në Dhjatën e Vjetër, Zoti u zbuloi Moisiut dhe izraelitëve të lashtë se vetëm disa lloje të caktuara ushqimesh konsideroheshin të pastra, ose me fjalë të tjera, të përshtatshme për t'u ngrënë. Dallimi që izraelitët bënë midis ushqimeve të pastra dhe të papastra, pati ndikim të madh në jetën e tyre fetare dhe shoqërore. Kafshë, zogj dhe peshq të caktuar shiheshin si të pastër dhe të pranueshëm për t'u ngrënë, ndërsa të tjerë si të papastër dhe ndaloheshin të haheshin (Lev. 11; LiP. 14:3–20). Disa njerëz të sëmurë konsideroheshin gjithashtu të papastër.

Në një kuptim shpirtëror, të jesh i pastër do të thotë të jesh i lirë nga mëkatet dhe dëshirat mëkatare. Në këtë kuptim, fjala përdoret për të përshkruar një person që është i virtytshëm dhe ka zemër të pastër (Psa. 24:4). Njerëzit e besëlidhjes së Perëndisë gjithmonë kanë patur udhëzime të veçanta për të qenë të pastër (3 Ne. 20:41; DeB 38:42; 133:5).

Ai që ka duar të pastra dhe zemër të kulluar, do të ngjitet në kodrën e Zotit, **Psa.** 24:3–5. Mos e quaj askënd të rëndomtë ose të papastër, **Vep.** 10:11–28. A mund ta shikoni drejt Perëndinë, në atë ditë, me një zemër të kulluar dhe me duar të pastra? **Alma** 5:19. Zoti do ta ndëshkojë Sionin derisa të pastrohet, **DeB** 90:36. Jini të pastër, që të mbani enët e Zotit, **DeB** 133:4–5, 14 (Isa. 52:11).

PASTËR (I), PASTËRTI. *Shih gjithashtu* Pastër (i) dhe papastër (i); Shenjtërim

I lirë nga mëkati ose faji; i pafaj. Një

njeri bëhet i pastër kur mendimet dhe veprimet e tij janë të pastra në çdo drejtim. Një njeri që ka bërë mëkat mund të bëhet i pastër nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin, pendimit dhe marrjes së ordinancave të ungjillit.

Ai që ka duar të pastra dhe zemër të kulluar do të marrë bekimet e Zotit, **Psa.** 24:3–5. Pastrohuni, ju që mbani vazot e Zotit, **Isa.** 52:11 (DeB 133:4–5). Lum ata që janë të pastër në zemër, **Mt.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Të gjitha gjërat që janë të pastra, këto i mendoni, **Fil.** 4:8 (NeB 1:13). Të gjithë ju që jeni të kulluar në zemër, ngrini lart kokat tuaja dhe merrni fjalën e këndshme të Perëndisë, **Jakobi** 3:2–3. A mund ta shikoni drejt Perëndinë në atë ditë me një zemër të kulluar dhe me duar të pastra? **Alma** 5:19. U bënë të kulluar e të panjollë para Perëndisë, nuk mund ta shihnin mëkatin përveçse me urrejtje të madhe, **Alma** 13:12. Pastrohuni madje siç është i pastër Krishti, **Moro.** 7:48 (Morm. 9:6). Krishti do të ruajë për vete një popull të pastër, **DeB** 43:14. Zoti urdhëroi që një shtëpi të ndërtohej në Sion në të cilën të kulluarit do të shohin Perëndinë, **DeB** 97:10–17. Ky është Sioni—të kulluarit në zemër, **DeB** 97:21.

PASURI. *Shih gjithashtu* Krenari; Para

Begati ose bollëk. Perëndia i këshilloi shenjtorët të mos kërkojnë pasuri të botës përveçse për të bërë mirë. Shenjtorët nuk duhet ta vënë kërkimin e pasurive të botës përpara kërkimit të mbretërisë së Perëndisë, e cila mban pasuritë e përjetësisë (Jakobi 2:18–19).

Në qoftë se pasuritë rriten, mos u kushtoni zemrën, **Psa.** 62:10. Pasuritë nuk sjellin dobi në ditën e zemërimit, **Fja.** 11:4. Kush beson në pasuritë e tij, do të rrëzohet, **Fja.** 11:28. Një emër i mirë është më i mirë të zgjidhet sesa pasuri të mëdha, **Fja.** 22:1. Sa vështirë është për ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë, **Mr.** 10:23 (Llu. 18:24–25). Dashuria për para është rrënja e të gjitha të këqijave, **1 Tim.** 6:10. Mjerë të pasurit që i përbuzin të varfrit dhe thesari i të cilëve është perëndia i tyre, **2 Ne.** 9:30. Të drejtët nuk i vunë zemrat e tyre pas pasurive, por i ndanë me të gjithë, **Alma** 1:30. Njerëzit filluan të jenë krenarë për shkak të pasurive, **Alma** 4:6–8. Njerëzit u dalluan sipas rangjeve, në bazë të pasurive të tyre, **3 Ne.** 6:12. Mos kërkoni pasuri, por urtësi, **DeB** 6:7 (Alma 39:14; DeB 11:7). Pasuritë e tokës janë të Perëndisë për t'u dhënë, por ruhuni nga krenaria, **DeB** 38:39.

Pasuritë e përjetësisë: Mblidhni thesare në qiell, **Mt.** 6:19–21. Sa shpesh ju kam thirrur prej pasurive të jetës së përjetshme, **DeB** 43:25. Pasuritë e përjetësisë janë të miat për t'i dhënë, **DeB** 67:2 (DeB 78:18).

PASHENJTË (I). *Shih* Paperëndishëm (i)

PASHKË. *Shih* Jezu Krisht; Ringjallje

PASHKË JUDEASE. *Shih gjithashtu* Darkë e fundit; Qengj i Perëndisë

Festa e Pashkës u krijua për t'i ndihmuar fëmijët e Izraelit të kujtonin kur engjëlli shkatërrues kaloi mbi shtëpitë e tyre dhe i çliroi ata nga egjiptianët (Eks. 12:21–28; 13:14–15). Qengjat e pacënuar, gjaku i të cilëve u përdor si shenjë për ta shpëtuar Izraelin në lashtësi, janë simbol i Jezu Krishtit, Qengjit të Perëndisë, sakrifica e të cilit shëlbeu tërë njerëzimin.

Kjo është ordinanca e Pashkës, **Eks.** 12:43. Jezusi dhe apostujt e tij e mbajtën Pashkën në Darkën e Fundit, **Mt.** 26:17–29 (Mr. 14:12–25). Ja, Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës, **Gjo.** 1:29, 36. Krishti, Pashka jonë, u flijua për ne, **1 Kor.** 5:7. Ne shëlbehemi nga gjaku i Krishtit, si i një qengji pa të metë, **1 Pj.** 1:18–19. Kini besim në Qengjin e Perëndisë, i cili merr mëkatet e botës, **Alma** 7:14. Shenjtorët që jetojnë sipas Fjalës së Urtësisë do të ruhen sikurse fëmijët e Izraelit, **DeB** 89:21. Qengji u vra që nga themelimi i botës, **Mois.** 7:47.

PATRIARK, PATRIARKAL. *Shih gjithashtu* Atë, i vdekshëm; Bekime patriarkale; Priftëri Melkizedeke; Ungjilltar

Shkrimet e shenjta flasin për dy lloj patriarkësh: (1) një detyrë e shuguruar në Priftërinë Melkizedeke, nganjëherë i quajtur një ungjilltar; (2) etër të familjeve. Patriarkë të shuguruar u japin bekime të veçanta anëtarëve të denjë të Kishës.

Patriarkë të shuguruar: Ai dha disa profetë dhe disa ungjilltarë, **Ef.** 4:11 (NeB 1:6). Është detyra e të Dymbëdhjetëve të shugurojnë shërbestarë ungjilltarë, **DeB** 107:39. Hyrum mund të marrë detyrën e priftërisë dhe të patriarkut, **DeB** 124:91–92, 124; 135:1.

Etër: Jakobi bekoi bijtë e tij dhe pasardhësit e tyre, **Zan.** 49:11–28. Më lejoni t'ju flas haptas për patriarkun David, **Vep.** 2:29. Lehi kështilloi dhe bekoi pasardhësit e tij, **2 Ne.** 4:3–11. Unë u bëra një trashëgimtar legjitim, duke mbajtur të drejtën që u përkiste etërve, **Abr.** 1:2–4.

PATTEN, DAVID W.

Një anëtar i Kuorumit të parë të Dymbëdhjetë Apostujve të zgjedhur në periudhën e ditëve të mëvonshme. David Patten ishte martiri i parë i Kishës së rivendosur, i cili u vra në betejën e lumit Crooked në Missouri më 1838.

U thirr të rregullonte punën e tij dhe të shërbente një mision, **DeB** 114:1. U mor te Zoti, **DeB** 124:19, 130.

PAVDEKSHËM (I), PAVDEKËSI. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Ringjallje; Shlyej, shlyerje; Shpëtim; Vdekshëm (i), vdekshmëri

Gjendja e të jetuarit përgjithmonë në një gjendje të ringjallur, pa iu nënshtruar vdekjes fizike.

Ai u ringjall, **Mr.** 16:6. Kështu të gjithë do të ngjallen në Krishtin, **1 Kor.** 15:22. Vdekja u përpi kur ky i vdekshëm do të veshë pavdekësinë, **1 Kor.** 15:53–54. Krishti e ka prishur vdekjen dhe ka sjellë pavdekësinë, **2 Tim.** 1:10. Pavdekësia është rivendosje e shpirtit tek trupi, **2 Ne.** 9:13. Shpirtrat e bashkuar me trupat e tyre bëhen të pavdekshëm, për të mos vdekur më kurrë, **Alma** 11:45. Besnikët do të kurorëzohen me pavdekësi dhe jetë të përjetshme, **DeB** 75:5. Toka do të shenjtërohet dhe do të bëhet e pavdekshme, **DeB** 77:1 (DeB 130:9). Vepra dhe lavdia e Perëndisë është të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39.

PELEG

Në Dhjatën e Vjetër, biri i Eberit dhe stërnipi i Semit. Në kohën e tij toka u nda (Zan. 10:22–25).

PEMË E JETËS. *Shih gjithashtu* Eden

Një pemë në kopshtin e Edenit dhe parajsën e Perëndisë (Zan. 2:9; Zbu. 2:7). Në ëndrrën e Lehit pema e jetës përfaqëson dashurinë e Perëndisë dhe asaj i referohet si më e madhja nga të gjitha dhuratat e Perëndisë (1 Ne. 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Kerubinë dhe një shpatë flakëruese ruajnë rrugën e pemës së jetës, **Zan.** 3:24 (Alma 12:21–23; 42:2–6). Gjoni pa pemën e jetës dhe gjethet që kishin fuqi shëruese për kombet, **Zbu.** 22:2. Lehi pa pemën e jetës, **1 Ne.** 8:10–35. Nefi pa pemën që pa ati i tij, **1 Ne.** 11:8–9. Shufra e hekurt të çon te pema e jetës, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne. 15:22–24). Një humnerë e tmerrshme ndan të ligjtë nga pema e jetës, **1 Ne.** 15:28, 36. Duhej që të kishte një frut të ndalur në kundërshtim ndaj pemës së jetës, **2 Ne.** 2:15. Ejani te Zoti dhe hani nga fruti i pemës së jetës, **Alma** 5:34, 62. Nëse prindërit tanë të parë do të hanin nga pema e jetës, ata do të kishin qenë përherë të mjerë, **Alma** 12:26. Në qoftë se ju nuk do ta ushqeni fjalën, ju nuk do të mund të vilni kurrë frutin nga pema e jetës, **Alma** 32:40. Zoti e mbolli pemën e jetës në mes të kopshtit, **Mois.** 3:9 (Abr. 5:9). Perëndia e largoi Adamin nga Edeni, që të mos hante nga pema e jetës dhe të jetonte përgjithmonë, **Mois.** 4:28–31.

PEMË ULLIRI. *Shih gjithashtu* Izrael; Vaj

Një pemë e zakonshme për Izraelin dhe një burim i rëndësishëm bujqësor në tokat biblike. Rritet për drurin, frutin dhe vajin e saj. Pema e ullirit përdoret shumë shpesh në shkrimet e shenjta për të simbolizuar shtëpinë e Izraelit.

Shtëpia e Izraelit krahasohet me një pemë ulliri, degët e së cilës thyhen dhe përhapen, **1 Ne.** 10:12 (1 Ne. 15:12). Zoti e krahasoi shtëpinë e Izraelit me një pemë ulliri të butë, **Jakobi** 5–6. Joseph Smith-i e quajti zbulesën në kapitullin 88 gjethja e ullirit, **DeB** 88:kreu. Një fisnik u tha shërbëtorëve të tij të shkonin në vreshtin e tij dhe të mbillnin dymbëdhjetë pemë ulliri, **DeB** 101:43–62.

PENDOHEM, PENDIM. *Shih gjithashtu* Fal; Heqje e mëkateve; Jezu Krisht; Rrëfej, rrëfim; Shlyej, shlyerje; Zemër e thyer

Një ndryshim i mendjes dhe zemrës që sjell një qëndrim të ri ndaj Perëndisë, vetes dhe jetës në përgjithësi. Pendimi kërkon që një njeri të largohet prej së ligës dhe ta kthejë zemrën dhe vullnetin e tij te Perëndia, duke iu bindur urdhërimeve dhe dëshirave të Perëndisë dhe duke braktisur mëkatin. Pendimi i vërtetë vjen nga dashuria për Perëndinë dhe një dëshirë e sinqertë për t'iu bindur urdhërimeve të tij. Gjithë njerëzit e përgjegjshëm kanë mëkatuar dhe duhet të pendohen me qëllim që të përparojnë drejt shpëtimit. Vetëm nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit pendimi ynë mund të bëhet frytdhënës dhe i pranuar nga Perëndia.

Rrëfehuni te Zoti, **Esd.** 10:11. Largoni ligësinë e veprimeve tuaja, mos bëni më keq, **Isa.** 1:16. Pendohuni dhe braktisni tërë shkeljet tuaja, **Eze.** 18:30–31. Pendohuni, sepse mbretëria e qiellit është afër, **Mt.** 3:2. Ka gëzim në qiell për një mëkatar të vetëm që pendohet, **Llu.** 15:7. Perëndia i urdhëron të gjithë njerëzit kudo që të pendohen, **Vep.** 17:30 (2 Ne. 9:23; 3 Ne. 11:31–40; DeB 133:16). Trishtimi sipas Perëndisë sjell pendim për shpëtim, **2 Kor.** 7:10. Shpirti i Zotit të Gjithëfuqishëm ka bërë një ndryshim të madh në zemrat tona, që ne të mos kemi më prirje të bëjmë keq, **Mosia** 5:2. Në qoftë se i rrëfen mëkatet e tij dhe pendohet, atë do ta falësh, **Mosia** 26:29. Pas predikimit të Almës shumë njerëz filluan të pendohen, **Alma** 14:1. Mos e shtyni ditën e pendimit tuaj, **Alma** 34:33. Alma i mësoi Helamanit për pendimin dhe kthimin e tij në besim, **Alma** 36 (Mosia 27:8–32). Pendimi nuk mund të vinte mbi njerëzit po të mos kishte një dënim, **Alma** 42:16. Mëkatet e tua të të shqetësojnë, me atë shqetësim që do të të sjellë në pendim, **Alma** 42:29. Ju do të ofroni për fli një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, **3 Ne.** 9:20. Kushdo që pendohet dhe vjen tek unë si një fëmijë i vogël, atë do ta pranoj, **3 Ne.** 9:22. Pendohuni, të gjithë ju skajet e tokës, **3 Ne.** 27:20. Kurdoherë që pendoheshin, ata faleshin, **Moro.** 6:8. Mos i thuaj asgjë veçse pendim këtij brezi, **DeB** 6:9 (DeB 11:9). Sa i madh është gëzimi i tij për shpirtin që pendohet! **DeB** 18:13. Çdo njeri duhet të pendohet ose të vuajë, **DeB** 19:4. Ai që mëkaton e pendohet, nuk duhet të dëbohet, **DeB** 42:28. Ai që i rrëfen dhe i braktis mëkatet e tij, falet, **DeB** 58:42–43. Të vdekurit që pendohen, do të shëlbehen, **DeB** 138:58. Ne besojmë në pendimin, **NeB** 1:4.

PENTATEUK. *Shih gjithashtu* Dhjatë e Vjetër; Eksod; Levitik(u); Ligj i Përtërirë; Moisi; Numra(t); Zanafillë

Një emër i dhënë pesë librave të parë të Dhjatës së Vjetër—Zanafilla, Eksodi, Levitiku, Numrat dhe Ligji i Përtërirë. Judenjtë iu referohen këtyre librave si Tora ose ligji i Izraelit. Ata u shkruan nga Moisiu (1 Ne. 5:10–11).

PERANDORI ROMAKE. *Shih gjithashtu* Romë

Perandoria e Romës së lashtë. Në epokën e apostujve, perandoria romake ishte fuqia e vetme e madhërishme e

botës. Ajo përfshinte çdo gjë ndërmjet Eufratit, Danubit, Rinit, Atlantikut dhe shkretëtirës së Saharasë. Palestina u bë një shtet vasal më 63 para K., kur Pompeu pushtoi Jeruzalemin. Megjithëse romakët u dhanë judenjve shumë privilegje, judenjtë e urrenin sundimin romak dhe ishin vazhdimisht në kryengritje.

Pali, një qytetar romak, përdori greqishten, gjuhën e përdorur më gjerësisht të perandorisë, për të shpërndarë ungjillin në mbarë perandorinë.

Jepini Cezarit atë që është e Cezarit, **Mt.** 22:17–22. Pali i kërkoi me ngulm të drejtat e tij si qytetar romak, **Vep.** 16:37–39 (Vep. 22:25–29).

PERËNDI, KOKË E PERËNDISË.
Shih gjithashtu Atë në Qiell; Frymë e Shenjtë; Jezu Krisht; Zot

Ka tre persona të veçantë në Kokën e Perëndisë: Perëndia, Ati i Amshuar; Biri i tij, Jezu Krisht; dhe Fryma e Shenjtë. Ne besojmë në secilin prej tyre (NeB 1:1). Nga zbulesat e ditëve të mëvonshme mësojmë se Ati dhe Biri kanë trupa të prekshëm prej mishi e kocke dhe se Fryma e Shenjtë është një personazh i shpirtit, pa mish e pa kocka (DeB 130:22–23). Këta tre persona janë të bashkuar në unitet dhe harmoni të përsosur qëllimi dhe doktrine (Gjo. 17:21–23; 2 Ne. 31:21; 3 Ne. 11:27, 36).

Perëndia, Ati: Në përgjithësi është Ati, ose Elohimi, të cilit i referohemi me titullin Perëndi. Ai quhet Ati, sepse është ati i shpirtrave tanë (Mal. 2:10, Num. 16:22; 27:16; Mt. 6:9; Ef. 4:6; Heb. 12:9). Perëndia, Ati, është sundimtari më i lartë i gjithësisë. Ai është i gjithëfuqishëm (Zan. 18:14; Alma 26:35; DeB 19:1–3), di gjithçka (Mt. 6:8; 2 Ne. 2:24) dhe është i pranishëm kudo nëpërmjet Shpirtit të tij (Psa. 139:7–12; DeB 88:7–13, 41). Njerëzimi ka një lidhje të veçantë me Perëndinë, e cila e veçon njeriun nga të gjitha gjërat e tjera të krijuara: burrat dhe gratë janë fëmijë shpirtërorë të Perëndisë (Psa. 82:6; 1 Gjo. 3:1–3; DeB 20:17–18).

Ka pak raste të shënuara ku Perëndia, Ati, iu shfaq ose i foli njeriut. Shkrimet e shenjta thonë se ai i foli Adamit dhe Evës (Mois. 4:14–31) dhe ai e paraqiti Jezu Krishtin në disa raste (Mt. 3:17; 17:5; Gjo. 12:28–29; 3 Ne. 11:3–7). Ai iu shfaq Stefanit (Vep. 7:55–56) dhe Joseph Smith-it (JS—H 1:17). Më vonë ai iu shfaq si Joseph Smith-it ashtu dhe Sidney Rigdon-it (DeB 76:20, 23). Atyre që e duan Perëndinë dhe që pastrohen përpara tij, Perëndia nganjëherë u jep privilegjin që ta shohin dhe të dinë për veten e tyre se ai është Perëndi (Mt. 5:8; 3 Ne. 12:8; DeB 76:116–118; 93:1).

Perëndia im, Perëndia im, përse më ke braktisur? **Mr.** 15:34. Këta njerëz janë shërbëtorë të Perëndisë shumë të lartë, **Vep.** 16:17. Ne jemi pasardhës të Perëndisë, **Vep.** 17:28–29. Ti do t'i japësh sakramentet e tua Më të Lartit, **DeB** 59:10–12. Enoku pa shpirtrat që Perëndia kishte krijuar, **Mois.** 6:36. Njeri i Shenjtërisë është emri i tij, **Mois.** 6:57.

Perëndia, Biri: Perëndia i njohur si Jehova është Biri, Jezu Krishti (Isa. 12:2; 43:11; 49:26; 1 Kor. 10:1–4; 1 Tim. 1:1; Zbu. 1:8, 2 Ne. 22:2). Jezusi vepron nën drejtimin e Atit dhe është në harmoni të plotë me të. Tërë njerëzit janë vëllezërit dhe motrat e tij, sepse ai është më i vjetri nga fëmijët shpirtërorë të Elohimit. Disa referenca të shkrimeve të shenjta i drejtohen atij me fjalën *Perëndi*. Për shembull, shkrimi i shenjtë thotë se "Perëndia krijoi qiellin dhe tokën" (Zan. 1:1), por në fakt ishte Jezusi i cili ishte Krijuesi nën drejtimin e Perëndisë, Atit (Gjo. 1:1–3, 10, 14; Heb. 1:1–2).

Zoti e njohu veten si UNË JAM-i, **Eks.** 3:13–16. Unë jam Zoti, [Jehova], dhe përveç meje nuk ka Shpëtimtar tjetër, **Isa.** 43:11 (Isa. 45:23). Unë jam drita e botës, **Gjo.** 8:12. Para se të ishte Abrahami, unë jam, **Gjo.** 8:58. Zoti do të shërbejë mes njerëzve në një tabernakull

prej argjile, **Mosia** 3:5–10. Abinadi shpjegoi sesi Krishti është Ati dhe Biri, **Mosia** 15:1–4 (Eth. 3:14). Zoti iu shfaq vëllait të Jaredit, **Eth.** 3. Dëgjo fjalët e Krishtit, Zotit tënd dhe Perëndisë tënd, **Moro.** 8:8. Jehovai është gjykatësi i të gjallëve dhe të vdekurve, **Moro.** 10:34. Jezusi iu shfaq Joseph Smith-it dhe Sidney Rigdon-it, **DeB** 76:20, 23. Zoti, Jehovai, u shfaq në tempullin e Kirtland-it, **DeB** 110:1–4. Jehovai i foli Abrahamit, **Abr.** 1:16–19. Jezusi iu shfaq Joseph Smith-it, **JS—H** 1:17.

Perëndia, Fryma e Shenjtë: Fryma e Shenjtë është gjithashtu një Perëndi dhe quhet Shpirti i Shenjtë, Shpirti dhe Shpirti i Perëndisë, së bashku me emra dhe tituj të tjerë të ngjashëm. Me ndihmën e Frymës së Shenjtë, njeriu mund të njohë vullnetin e Perëndisë, Atit dhe të dijë se Jezusi është Krishti (1 Kor. 12:3).

Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë se ç'duhet të thoni, **Llu.** 12:12. Fryma e Shenjtë është Ngushëlluesi, **Gjo.** 14:26 (Gjo. 16:7–15). Jezusi u dha urdhërime apostujve nëpërmjet Frymës së Shenjtë, **Vep.** 1:2. Fryma e Shenjtë jep dëshmi për Perëndinë dhe Krishtin, **Vep.** 5:29–32 (1 Kor. 12:3). Fryma e Shenjtë është gjithashtu një dëshmitar për ne, **Heb.** 10:10–17. Nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë ju mund të dini të vërtetën e të gjitha gjërave, **Moro.** 10:5. Fryma e Shenjtë është shpirti i zbulesës, **DeB** 8:2–3 (DeB 68:4).

PERËNDISHMËRI. *Shih* Ekzaltim; Jetë e përjetshme; Njeriu, njerëz—Njeri, i mundshëm për t'u bërë si Ati Qiellor

PERIUDHË. *Shih gjithashtu* Çelësa të priftërisë; Priftëri; Rivendosje e Ungjillit; Ungjill

Një kohë e ungjillit është një periudhë kohore në të cilën Zoti ka të paktën një shërbëtor të autorizuar në tokë, i cili mban çelësat e priftërisë së shenjtë.

Adami, Enoku, Noeu, Abrahami, Moisiu, Jezu Krishti, Joseph Smith-i dhe të tjerë kanë filluar secili një kohë të re të ungjillit. Kur Zoti organizon një periudhë, ungjilli zbulohet sërishmi, kështu që njerëzit e asaj kohe nuk duhet të varen nga periudhat e kaluara për diturinë e planit të shpëtimit. Periudha e filluar nga Joseph Smith-i njihet si "periudha e plotësisë së kohëve".

Perëndia i qiellit do të nxjerrë një mbretëri, **Dan.** 2:44 (DeB 65). Në ditët e fundit unë do ta derdh Shpirtin tim mbi tërë mishin, **Vep.** 2:17 (Joe. 2:28). Qielli duhet ta mbajë Krishtin deri në kohët e ripërtëritjes së të gjitha gjërave, **Vep.** 3:21. Në periudhën e plotësisë së kohëve, Perëndia do të mbledhë së bashku të gjitha gjërat në Krishtin, **Ef.** 1:10. Unë do të vendos Kishën time mes tyre, **3 Ne.** 21:22. Zoti dha çelësat e mbretërisë së tij dhe një periudhë të ungjillit për kohët e fundit, **DeB** 27:13. Çelësat e kësaj periudhe janë dhënë në duart tuaja, **DeB** 110:12–16. Të gjithë çelësat e periudhave të kaluara janë rivendosur në periudhën e plotësisë së kohëve, **DeB** 128:18–21.

PERLË ME VLERË TË MADHE. *Shih gjithashtu* Kanun; Shkrime të Shenjta; Smith, Joseph, i Riu

Mbretëria e Perëndisë në tokë krahasohet me një "perlë me vlerë të madhe" (Mt. 13:45–46).

Perla me Vlerë të Madhe është gjithashtu emri i dhënë njërit prej katër vëllimeve të shkrimeve të shenjta të quajtura "veprat standarde" të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Botimi i parë i Perlës me Vlerë të Madhe u botua më 1851 dhe përmbante disa nga materiali që është sot në Doktrina e Besëlidhje. Botimet e publikuara që nga 1902 përmbajnë: (1) pjesë të shkëputura nga përkthimi i Joseph Smith-it i Zanafillës, të quajtura libri i Moisiut, dhe nga Mateu 24, të quajtur Joseph Smith—Mateu; (2) përkthimi i Joseph Smith-it i disa papiruseve egjiptiane që ai i mori më 1835, të quajtura libri i Abrahamit; (3) një pjesë e shkëputur nga historia e Joseph Smith-it për Kishën, që ai e shkroi më 1838-n, e quajtur Joseph Smith—Historia;

dhe (4) Nenet e Besimit, trembëdhjetë thëniet e besimit dhe të doktrinës.

PESHKOP. *Shih gjithashtu* Priftëri Aarone

Do të thotë "mbikqyrës", një detyrë ose pozitë përgjegjësie. Peshkop është një detyrë e shuguruar në Priftërinë Aarone (DeB 20:67; 107:87–88) dhe një peshkop është një gjykatës i përbashkët në Izrael (DeB 107:72, 74).

Fryma e Shenjtë ju ka vënë kujdestarë, **Vep.** 20:28. Përcaktohen cilësitë për peshkopët, **1 Tim.** 3:1–7 (Tit. 1:7). Një peshkop duhet të shugurohet, **DeB** 20:67. Edward Partridge duhej të shërbente si peshkop për Kishën, **DeB** 41:9. Një peshkop duhet të dallojë dhuratat shpirtërore, **DeB** 46:27, 29. Një prift i lartë mund të veprojë në detyrën e peshkopit, **DeB** 68:14, 19 (DeB 107:17). Një peshkop caktohet nga Zoti, **DeB** 72:1–26. Peshkopi duhet të kujdeset për të varfrit, **DeB** 84:112. Peshkopi duhet të administrojë të gjitha gjërat tokësore, **DeB** 107:68. Një peshkop është presidenti i Priftërisë Aarone, **DeB** 107:87–88.

PESHKOP KRYESUES

Një Autoritet i Përgjithshëm në Kishë. Ai ka përgjegjësi të përgjithshme për mirëqenien tokësore të Kishës (DeB 107:68). Peshkopi kryesues dhe këshilltarët e tij, të cilët janë gjithashtu Autoritete të Përgjithshme, kryesojnë mbi Priftërinë Aarone të Kishës (DeB 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge të shugurohet peshkop, **DeB** 41:9. Peshkopët duhet të thirren dhe të veçohen prej Presidencisë së Parë, **DeB** 68:14–15. Pasardhësit e drejtpërdrejtë të Aaronit, të cilët janë të parëlindur, kanë të drejtën të kryesojnë, nëse thirren, veçohen dhe shugurohen nga Presidencia e Parë, **DeB** 68:16, 18–20. Mund të gjykohet vetëm para Presidencisë së Parë, **DeB** 68:22–24 (DeB 107:82).

PËLLUMB, SHENJË E. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë

Një shenjë e parapërgatitur me anë të së cilës Gjon Pagëzori do ta njihte Mesian (Gjo. 1:32–34). Joseph Smith-i na mësoi se shenja e pëllumbit u caktua përpara krijimit të botës si dëshmi për Frymën e Shenjtë; si rrjedhim, djalli nuk mund të vijë në formën e një pëllumbi.

Shpirti i Perëndisë zbriti si një pëllumb, **Mt.** 3:16. Pasi Jezusi u pagëzua, Fryma e Shenjtë zbriti në formën e një pëllumbi, **1 Ne.** 11:27. Unë, Gjoni, jap dëshmi, dhe ja, qiejt u hapën dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të në formën e një pëllumbi, **DeB** 93:15.

PËRÇMOJ. *Shih* Urrej, urrejtje

PËRDHOSJE. *Shih gjithashtu* Blasfemoj, blasfemi

Mosrespekt ose përbuzje për gjëra të shenjta; veçanërisht mosnderim për emrin e Perëndisë.

Nuk duhet ta përdorësh emrin e Zotit, Perëndisë tënd më kot, **Eks.** 20:7 (2 Ne. 26:32; Mosia 13:15; DeB 136:21). Pse e përdhosim besëlidhjen e etërve tanë? **Mal.** 2:10. Për çdo fjalë të kotë që njerëzit do të thonë, ata do të japin llogari në ditën e gjyqit, **Mt.** 12:34–37. Nga e njëjta gojë del bekimi dhe mallkimi, që nuk duhet të ishte kështu, **Jak.** 3:10. Fjalët tona do të na dënojnë, **Alma** 12:14 (Mosia 4:30). Të gjithë njerëzit duhet të ruhen sesi e zënë në gojë emrin tim, **DeB** 63:61–62.

PËRGOJIM. *Shih gjithashtu* Shpifje; Thashethem

Të tregosh fakte ose informacion personal rreth një personi tjetër, pa miratimin e vetë personit.

Për çdo fjalë të kotë që njerëzit do të thonë, ata do të japin llogari, **Mt.** 12:36. Shenjtorët këshillohen që të mos jenë llafazanë e ngatërrestarë dhe të mos flasin gjëra të cilat nuk duhen, **1 Tim.** 5:11–44. Mos fol keq për të afërmin tënd, **DeB** 42:27. Forconi vëllezërit tuaj në gjithë bisedën tuaj, **DeB** 108:7.

PËRGJEGJËSI, PËRGJEGJSHËM (I), PËRGJEGJSHMËRI. *Shih gjithashtu* Zgjedhje e lirë

Zoti ka thënë që të gjithë njerëzit janë përgjegjës për motivet, qëndrimet, dëshirat dhe veprimet e tyre.

Mosha e përgjegjësisë është mosha në të cilën fëmijët konsiderohen të jenë përgjegjës për veprimet e tyre dhe të aftë për të bërë mëkat e për t'u penduar.

Do ta gjykoj secilin sipas rrugëve të tij, **Eze.** 18:30. Ata do të japin llogari për çdo fjalë të kotë, **Mt.** 12:36. Jep llogari për ato që ke administruar, **Llu.** 16:2. Secili nga ne do t'i japë llogari Perëndisë për veten e vet, **Rom.** 14:12. Të vdekurit do të gjykohen sipas veprave të tyre, **Zbu.** 20:12. Fjalët, veprat dhe mendimet tona do të na dënojnë, **Alma** 12:14. Ne jemi gjykatësit e vetvetes, si të bëjmë mirë apo keq, **Alma** 41:7. Ju lejoheni të veproni për veten tuaj, **Hel.** 14:29–31. Këtë gjë duhet t'u mësosh—pendim dhe pagëzim për ata që janë të përgjegjshëm, **Moro.** 8:10. Duhet të pendohen e të pagëzohen të gjithë ata që kanë arritur vitet e përgjegjshmërisë, **DeB** 18:42. Satani nuk mund t'i tundojë fëmijët e vegjël, derisa ata të fillojnë të bëhen të përgjegjshëm para meje, **DeB** 29:46–47. Fëmijët duhet të pagëzohen kur të bëhen tetë vjeç, **DeB** 68:27. Çdo njeri do të jetë i përgjegjshëm për mëkatet e tij në ditën e gjykimit, **DeB** 101:78. Njerëzve u jepet të njohin të mirën nga e liga; prandaj ata janë veprues për veten e tyre, **Mois.** 6:56. Njerëzit do të ndëshkohen për mëkatet e tyre, **NeB** 1:2.

PËRGJEGJSHMËRI, MOSHË E. *Shih* Fëmijë; Pagëzim foshnje; Pagëzim, pagëzoj—Jo për foshnjat; Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri

PËRKRAHJE E UDHËHEQËSVE TË KISHËS. *Shih gjithashtu* Miratim i përbashkët

Të betohesh për mbështetje për ata që shërbejnë në detyra të përgjithshme dhe lokale në udhëheqjen e Kishës. Paraqite Jozueun para tërë asamblesë dhe jepi urdhër në prani të tyre, **Num.** 27:18–19. Tërë populli lëshoi britma gëzimi dhe thirri: 'Perëndia e ruajttë mbretin', **1 Sam.** 10:24. Besoni profetët e tij dhe do të përparoni, **2 Kro.** 20:20. Bindjuni atyre që kanë sundim mbi ju, **Heb.** 13:17. Ti do të favorizohesh nga Zoti, sepse nuk ke mërmëritur, **1 Ne.** 3:6. Ata që i pranuan profetët, u kursyen, **3 Ne.** 10:12–13. U vini veshin fjalëve të këtyre Dymbëdhjetëve, **3 Ne.** 12:1. Qoftë nëpërmjet zërit tim apo nëpërmjet zërit të shërbëtorëve të mi është njësoj, **DeB** 1:38. Fjalën e tij duhet ta merrni si nga goja ime, **DeB** 21:5. Ai që pranon shërbëtorët e mi, më pranon mua, **DeB** 84:35–38. Kushdo që më pranon mua, pranon ata që unë kam dërguar, **DeB** 112:20. Nëse njerëzit e mi nuk do t'i binden zërit të këtyre njerëzve që unë i kam caktuar, ata nuk do të bekohen, **DeB** 124:45–46.

PËRKTHEJ

Të shprehësh kuptimin e një ideje të dhënë në një gjuhë, me terma të njëvlefshëm në një gjuhë tjetër (Mosia 8:8–13; NeB 1:8). Në shkrimet e shenjta shpesh flitet për të si një dhuratë nga Perëndia (Alma 9:21; DeB 8; 9:7–9). Nganjëherë ajo do të thotë të përmirësosh ose korrigjosh një përkthim ekzistues në një gjuhë ose të rivendosësh një tekst të humbur (DeB 45:60–61). Joseph Smith-i u urdhërua të ndërmarrë një përkthim të frymëzuar të Biblës së mbretit James (DeB 42:56; 76:15).

Joseph Smith-i kishte fuqi për të përkthyer nëpërmjet mëshirës së Perëndisë, me anë të fuqisë së Perëndisë, **DeB** 1:29. Ti ke dhunti për të përkthyer, **DeB** 5:4. Unë të jap ty një dhunti, në qoftë se e dëshiron nga unë, për të përkthyer, **DeB** 6:25. Perëndia i dha Joseph Smith-it fuqi nga lart për të përkthyer Librin e Mormonit, **DeB** 20:8. Me anën e Urimit dhe Thumimit unë përkthe-va disa nga karakteret, **JS—H** 1:62 (Mosia 8:13; 28:13).

PËRKTHIM I JOSEPH SMITH-IT (PJS). *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu

Një rishikim ose përkthim i variantit të mbretit Jakob të Biblës në anglisht, të cilin profeti Joseph Smith e filloi në qershor të 1830-s. Ai u urdhërua nga Perëndia të bënte përkthimin dhe e pa atë si pjesë të thirrjes së tij si profet.

Megjithëse Joseph-i e përfundoi shumicën e përkthimit deri në korrik 1833, ai vazhdoi, deri në vdekjen e tij më 1844, të bënte rregullime, ndërkohë që e përgatiste dorëshkrimin për botim. Edhe pse i botoi disa pjesë të përkthimit gjatë jetës së tij, është e mundshme që ai do të kishte bërë ndryshime shtesë, sikur të kishte jetuar për ta botuar të gjithë veprën. Kisha e Riorganizuar e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme e botoi botimin e parë të përkthimit të frymëzuar të Joseph Smith-it në 1867. Ata kanë botuar disa botime që nga ajo kohë.

Profeti mësoi shumë gjëra gjatë procesit të përkthimit. Disa seksione të Doktrina e Besëlidhje u morën për shkak të punës së tij të përkthimit (të tilla si DeB 76, 77, 91 dhe 132). Gjithashtu, Zoti i dha Joseph-it udhëzime të veçanta për përkthimin, të cilat u shënuan në Doktrina e Besëlidhje (DeB 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Libri i Moisiut dhe Joseph Smith—Mateu, tani të përfshira në Perlën me Vlerë të Madhe, u morën drejtpërsëdrejti nga Përkthimi i Joseph Smith-it.

Përkthimi i Joseph Smith-it ka rivendosur disa nga gjërat e qarta dhe të çmuara që ishin humbur nga Bibla (1 Ne. 13). Megjithëse nuk është Bibla zyrtare e Kishës, ky përkthim ofron shumë ide interesante dhe është shumë i vlefshëm në kuptimin e Biblës. Ai është gjithashtu një dëshmi për thirrjen dhe shërbesën hyjnore të profetit Joseph Smith.

PËRKUSHTOJ, LIGJ I PËRKUSHTIMIT. *Shih gjithashtu* Mbretëri e Perëndisë ose Mbretëri e qiellit; Urdhër i bashkuar

Të dedikosh, të bësh të shenjtë ose të bëhesh i drejtë. Ligji i përkushtimit është një parim hyjnor me anë të të cilit burra dhe gra, në mënyrë vullnetare, ia përkushtojnë kohën, talentet dhe pasurinë e tyre materiale ngritjes dhe ndërtimit të mbretërisë së Perëndisë.

Shenjtërojuni sot Zotit, **Eks.** 32:29. Të gjithë ata që besonin i kishin të gjitha gjërat të përbashkëta, **Vep.** 2:44–45. Ata i kishin të gjitha gjërat të përbashkëta mes tyre; prandaj nuk kishte të pasur dhe të varfër, **4 Ne.** 1:3. Zoti shpjegoi parimet e përkushtimit, **DeB** 42:30–39 (DeB 51:2–19; 58:35–36). Një njeri nuk duhet të zotërojë më shumë se një tjetër, **DeB** 49:20. Çdo njeriu iu dha një pjesë e barabartë sipas familjes së tij, **DeB** 51:3. U vendos një rregull, që Shenjtorët të mund të ishin të barabartë në lidhje me gjërat qiellore dhe gjërat tokësore, **DeB** 78:4–5. Çdo njeri duhet të ketë pretendime të barabarta lidhur me dëshirat dhe nevojat e tij, **DeB** 82:17–19. Sioni mund të ndërtohet vetëm nëpërmjet parimeve të ligjit çelestial, **DeB** 105:5. Njerëzit e Enokut ishin të një zemre dhe të një mendjeje e banonin në drejtësi dhe nuk kishte të varfër mes tyre, **Mois.** 7:18.

PËRLËVDIM. *Shih* Lavdi; Mirënjohës, falënderime, dhënie falënderimi

PËRMBYTJE NË KOHËN E NOEUT. *Shih gjithashtu* Arkë; Noe, patriark i Biblës; Ylber

Gjatë kohës së Noeut, toka u mbulua krejtësisht me ujë. Ky ishte pagëzimi i tokës dhe simbolizoi një pastrim (1 Pj. 3:20–21).

Perëndia do të sjellë përmbytje të ujërave mbi tokë për të shkatërruar tërë mishin, **Zan.** 6:17 (Mois. 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Ujërat e përmbytjes mbuluan tokën, **Zan.** 7:10. Perëndia vendosi një hark në re si shenjë të besëlidhjes, **Zan.** 9:9–17. Pasi ujërat u tërhoqën, toka e Amerikës u bë një tokë e zgjedhur,

Eth. 13:2. Të ligjtë do të shkatërrohen nga përmbytja, **Mois.** 7:38; 8:24.

PËRNDJEK, PËRNDJEKJE. *Shih gjithashtu* Mjerim

T'u shkaktosh pikëllim ose dhembje të tjerëve për shkak të bindjeve ose të gjendjes së tyre shoqërore; të shqetësosh ose shtypësh.

Lum ata që janë përndjekur për hir të drejtësisë, **Mt.** 5:10 (3 Ne. 12:10). Lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin, **Mt.** 5:44 (3 Ne. 12:44). Sepse ata janë të pasur, përndjekin të bindurit, **2 Ne.** 9:30 (2 Ne. 28:12–13). Të drejtët që presin me padurim Krishtin me gjithë përndjekjen, nuk do të vdesin, **2 Ne.** 26:8. Gjithë këto gjëra do të të japin përvojë, **DeB** 122:7.

PËRSIAT. *Shih gjithashtu* Lutje; Zbulesë

Të meditosh dhe të mendosh thellë, shpesh për shkrimet e shenjta ose gjëra të tjera të Perëndisë. Kur ndërthuret me lutjen, përsiatja për gjërat e Perëndisë mund të sjellë zbulesë dhe të kuptuar.

Maria i meditoi këto gjëra në zemrën e saj, **Llu.** 2:19. Ndërsa u ula duke menduar në zemrën time, unë u rrëmbeva, **1 Ne.** 11:1. Zemra ime i mediton shkrimet e shenjta, **2 Ne.** 4:15. Nefi mori udhën për në shtëpinë e tij, duke medituar mbi gjërat që i kishte treguar Zoti, **Hel.** 10:2–3. Shkoni në shtëpitë tuaja dhe meditoni mbi gjërat që kam thënë, **3 Ne.** 17:3. Kujtoni sa i mëshirshëm ka qenë Zoti dhe e meditoni atë në zemrat tuaja, **Moro.** 10:3. Të përsiatësh për gjërat që ke marrë, **DeB** 30:3. Ndërsa medituam për këto gjëra, Zoti preku sytë e të kuptuarit tonë, **DeB** 76:19. Unë u ula në dhomën time, duke përsiatur për shkrimet e shenjta, **DeB** 138:1–11. Mendova për të herë pas here, **JS—H** 1:12.

PËRSOSUR (I)

I zhvilluar plotësisht, tërësisht dhe krejtësisht; tërësisht i drejtë. I përsosur gjithashtu mund të kuptojë pa mëkat ose ligësi. Vetëm Krishti ishte tërësisht i përsosur. Pasuesit e vërtetë të Krishtit mund të bëhen të përsosur me anë të hirit dhe shlyerjes së tij.

Le të jetë zemra juaj e dhënë plotësisht Zotit, **1 Mbr.** 8:61. Jini, pra, të përkryer, ashtu si Ati juaj në qiell, **Mt.** 5:48 (3 Ne. 12:48). Në qoftë se dikush nuk fyhen me fjalë, është njeri i përsosur, **Jak.** 3:2. Besim nuk është të kesh njohuri të përsosur të gjërave, **Alma** 32:21, 26. Shlyerja u bë që Perëndia të mund të jetë një Perëndi i përsosur, **Alma** 42:15. Moroni ishte një njeri me kuptim të përsosur, **Alma** 48:11–13, 17–18. Shpirti i Krishtit i jepet çdo njeriu për të gjykuar dhe për të ditur me një njohuri të përsosur, nëse diçka është e Perëndisë ose e djallit, **Moro.** 7:15–17. Ejani te Krishti dhe përsosuni në të, **Moro.** 10:32. Vazhdoni me durim derisa të përsoseni, **DeB** 67:13. Këta janë ata që janë njerëz të drejtë, të bërë të përsosur nëpërmjet Jezusit, **DeB** 76:69. Detyrat në Kishë janë për përsosjen e shenjtorëve, **DeB** 124:143 (Ef. 4:11–13). Të gjallët nuk janë të përsosur pa të vdekurit e tyre, **DeB** 128:15, 18. Noeu ishte burrë i drejtë dhe i përsosur në brezin e tij, **Mois.** 8:27.

PËRTAC, PËRTACI

Joaktiv dhe i papërfshirë në punë të drejta.

Po qe se ndonjë nuk do të punojë, as të mos hajë, **2 The.** 3:10. Ata u bënë një popull përtac, plot djallëzi, **2 Ne.** 5:24. Përmbahu nga përtacia, **Alma** 38:12. Ai që është përtac nuk do të hajë bukën e punëtorit, **DeB** 42:42. Mjerë ju që nuk do të punoni me duart tuaja, **DeB** 56:17. Përfshihuni me zell në një kauzë të mirë, **DeB** 58:27. Pushoni së qeni përtacë, **DeB** 88:124.

PËRUL, PËRULËSI. *Shih gjithashtu* Dobësi; Krenari; Varfër (i); Zemër e thyer; Zemërbutë, zemërbutësi

Të bësh i bindur dhe i mësueshëm ose gjendja e të qenit i bindur dhe i mësueshëm. Përulësia përfshin pranimin e varësisë sonë nga Perëndia dhe dëshirën për t'iu nënshtruar vullnetit të tij.

Perëndia të udhëhoqi për dyzet vjet

nëpër shkretëtirë për të të përulur, **LiP.** 8:2. Unë e përula shpirtin tim me agjërim, **Psa.** 35:13. Është më mirë një fëmijë i varfër dhe i urtë sesa një mbret plak dhe budalla, **Pre.** 4:13. Zoti banon me atë që është i përulur, **Isa.** 57:15. Kush do të përulet si ky fëmijë i vogël, do jetë më i madhi në mbretërinë e qiellit, **Mt.** 18:4. Ai që do të përulë veten, do të lartësohet, **Mt.** 23:12 (Llu. 14:11; 18:14). Jezusi e përuli vetveten dhe u bë i bindur deri në vdekje, **Fil.** 2:8 (Llu. 22:42; 23:46). Perëndia i kundërshton krenarët, por u jep hir të përulurve, **1 Pj.** 5:5–6 (2 Ne. 9:42). Përulni veten në thellësitë e përulësisë, **Mosia** 4:11 (2 Ne. 9:42; 3 Ne. 12:2). A keni qenë sa duhet të përulur? **Alma** 5:27–28. Pjesa më e përulur e popullit u bë më e fortë në përulësinë e tyre, **Hel.** 3:33–35. Unë u jap njerëzve dobësi, që ata të jenë të përulur, **Eth.** 12:27. Përulësia është një cilësi për pagëzim, **DeB** 20:37. Përuluni përpara meje dhe ju do të më shihni mua e do të dini se unë jam, **DeB** 67:10. Ji i përulur dhe Zoti do t'iu japë përgjigje lutjeve të tua, **DeB** 112:10. Ai që është injorant duhet të mësojë urtësi duke e përulur vetveten, **DeB** 136:32. Shpirti dërgohet për të ndriçuar të përulurin, **DeB** 136:33.

PHELPS, WILLIAM W.

Një anëtar dhe udhëheqës i hershëm në Kishë pasi ajo u rivendos më 1830. Zoti e thirri William Phelps-in të ishte një tipograf për Kishën (DeB 57:11; 58:40; 70:1).

PI, PIRË (I). *Shih* Fjalë e Urtësisë

PILAT(I), PONC

Një sundimtar romak në Judë, vitet 26–36 pas K. (Llu. 3:1). Ai e urrente popullin judeas dhe fenë e tyre dhe vrau të paktën disa galileas (Llu. 13:1). Jezusi u akuzua dhe u dënua të kryqëzohej përpara Pilatit (Mt. 27:2, 11–26, 58–66; Mr. 15; Llu. 23; Gjo. 18:28–19:38).

PJETËR

Në Dhjatën e Re, Pjetri fillimisht njihej si Simeoni ose Simoni (2 Pj. 1:1), një peshkatar i Betsaidës që jetonte me gruan e tij në Kapernaum. Jezusi shëroi nënën e gruas së Pjetrit (Mr. 1:29–31). Pjetri u thirr me vëllanë e tij, Andrean, të ishin dishepuj të Jezu Krishtit (Mt. 4:18–22; Mr. 1:16–18; Llu. 5:1–11). Emri i tij në gjuhën aramike, Kefa, që do të thotë "shikues" ose "gur", iu dha atij nga Zoti (Gjo. 1:40–42; PJS, Gjo. 1:42). Ndërsa Dhjata e Re përmend disa nga dobësitë e vdekshme të Pjetrit, ajo gjithashtu tregon se ai i mposhti ato dhe u bë i fortë me anë të besimit të tij në Jezu Krishtin.

Pjetri rrëfeu se Jezusi ishte Krishti dhe biri i Perëndisë (Gjo. 6:68–69) dhe Zoti e zgjodhi atë të mbante çelësat e mbretërisë në tokë (Mt. 16:13–18). Në malin e Shpërfytyrimit, Pjetri pa Shpëtimtarin e shpërfytyruar, ashtu edhe Moisiun dhe Eliasin (Elijan) (Mt. 17:1–9).

Pjetri ishte apostulli kryesues i kohës së tij. Pas vdekjes, ringjalljes dhe ngjitjes në qiell të Shpëtimtarit, ai e mblodhi Kishën së bashku dhe drejtoi thirrjen e një apostulli për të zëvendësuar Judë Iskariotin (Vep. 1:15–26). Pjetri dhe Gjoni shëruan një burrë që ishte i çalë që nga lindja (Vep. 3:1–16) dhe u çliruan nga burgu në mënyrë të mrekullueshme (Vep. 5:11–29; 12:1–19). Ishte nëpërmjet shërbesës së Pjetrit që ungjilli u përhap fillimisht mes johebrenjve (Vep. 10–11). Në ditët e mëvonshme, Pjetri, me Jakobin dhe Gjonin, erdhën nga qielli dhe u dhanë Priftërinë Melkezedeke dhe çelësat e saj Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t (DeB 27:12–13; 128:20).

Letra e parë e Pjetrit: Letra e parë u shkrua nga Pjetri nga "Babilonia" (ndoshta Roma) dhe iu dërgua shenjtorëve në atë që sot quhet Azia e Vogël, pak kohë pasi Neroni filloi t'i përndiqte të krishterët.

Kapitulli 1 flet për rolin e parashuguruar të Krishtit si Shëlbuesi. Kapitujt 2–3 shpjegojnë se Krishti është guri kryesor i themelit të Kishës, se shenjtorët mbajnë një priftëri mbretërore dhe se Krishti u predikoi shpirtrave në burg. Kapitujt 4–5 shpjegojnë përse

ungjilli u predikohet të vdekurve dhe përse pleqtë duhet ta ushqejnë tufën.

Letra e dytë e Pjetrit: Kapitulli 1 i nxit shenjtorët ta bëjnë thirrjen dhe zgjedhjen e tyre të sigurt. Kapitulli 2 paralajmëron kundrejt mësuesve të rremë. Kapitulli 3 flet për ditët e mëvonshme dhe ardhjen e dytë të Krishtit.

PLAK. *Shih gjithashtu* Priftëri; Priftëri Melkizedeke

Termi *plak* përdoret në mënyra të ndryshme në Bibël. Në Dhjatën e Vjetër ai shpesh u referohet njerëzve më të vjetër të një fisi, të cilët zakonisht u ngarkuan me punë qeverisëse (Zan. 50:7; Joz. 20:4; Rut. 4:2; Mt. 15:2). Mosha dhe përvoja e tyre e bënë këshillën e tyre të vlefshme. Pozita e tyre nuk ishte domosdoshmërisht një thirrje priftërie.

Pati gjithashtu pleq të shuguruar në Priftërinë Melkizedeke në kohët e Dhjatës së Vjetër (Eks. 24:9–11). Në Dhjatën e Re, pleqtë përmenden si një detyrë priftërie në Kishë (Jak. 5:14–15). Ndër nefitët, kishte gjithashtu pleq të shuguruar në priftëri (Alma 4:7, 16; Morm. 3:1). Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery ishin pleqtë e parë që do të shuguroheshin (DeB 20:2–3).

Pati gjithashtu pleq të shuguruar në Priftërinë Melkizedeke në kohët e Dhjatës së Vjetër (Eks. 24:9–11). Në Dhjatën e Re, pleqtë përmenden si një detyrë priftërie në Kishë (Jak. 5:14–15). Ndër nefitët, kishte gjithashtu pleq të shuguruar në priftëri (Alma 4:7, 16; Mor. 3:1). Në këtë periudhë, Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery ishin pleqtë e parë që do të shuguroheshin (DeB 20:2–3).

Moisiu u shkroi të gjithë pleqve të Izraelit, **LiP.** 31:9. Barnaba u dërgoi ndihma pleqve të Kishës, **Vep.** 11:30. U shuguruan pleq në çdo kishë, **Vep.** 14:23 (Tit. 1:5). Thërrisni pleqtë që të luten për të sëmurin, **Jak.** 5:14. U shuguruan pleq nëpërmjet vënies së duarve, **Alma** 6:1. Pleqtë duhet t'i bekojnë fëmijët, **DeB** 20:70. Pleqtë duhet t'i drejtojnë mbledhjet me anë të Shpirtit të Shenjtë, **DeB** 46:2. Pleqtë duhet të japin llogari për kujdestarinë e tyre, **DeB** 72:5. Pleqtë duhet t'u predikojnë ungjillin kombeve, **DeB** 133:8.

PLAN I SHËLBIMIT. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Rënie e Adamit dhe e Evës; Shlyej, shlyerje; Shpëtim; Ungjill

Plotësia e ungjillit të Jezu Krishtit, i krijuar që të shkaktojë pavdekësinë dhe jetën e përjetshme të njeriut. Ai përmban Krijimin, Rënien dhe Shlyerjen, së bashku më tërë ligjet, ordinancat dhe doktrinat e dhëna nga Perëndia. Ky plan bën të mundur që të gjithë njerëzit të ekzaltohen dhe të jetojnë përgjithmonë me Perëndinë (2 Ne. 2, 9). Shkrimet e shenjta i referohen këtij plani si plani i shpëtimit, plani i lumturisë dhe plani i mëshirës.

Ai u plagos për shkeljet tona, **Isa.** 53:5 (Mosia 14:5). Nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell me anë të të cilit njeriu mund të shpëtohet, **Vep.** 4:12. Ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të ngjallen në Krishtin, **1 Kor.** 15:22. Ju jeni të shpëtuar me anë të hirit nëpërmjet besimit, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 25:23). Perëndia premtoi jetën e përjetshme para se bota filloi, **Tit.** 1:2. Jezusi është autori i shpëtimit të përjetshëm, **Heb.** 5:8–9. Plani i shëlbimit u shtri te të vdekurit, **1 Pj.** 3:18–20; 4:6 (DeB 138). Vdekja plotëson planin e mëshirshëm të Krijuesit të madh, **2 Ne.** 9:6. Sa i madh është plani i Perëndisë tonë! **2 Ne.** 9:13. Plani i shëlbimit bën të ndodhë ringjallja dhe heqja e mëkateve, **Alma** 12:25–34. Aaroni ia mësoi planin e shëlbimit atit të Lamonit, **Alma** 22:12–14. Amuleku shpjegoi planin e shpëtimit, **Alma** 34:8–16. Alma shpjegoi planin e shpëtimit, **Alma** 42:5–26, 31. Doktrinat e krijimit, rënies, shlyerjes dhe pagëzimit pohohen në zbulesën moderne, **DeB** 20:17–29. Plani u shugurua përpara botës, **DeB** 128:22. Vepra ime dhe lavdia ime është të bëj të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39. Ky është plani i shpëtimit për të gjithë njerëzit,

Mois. 6:52–62. Ne do t'i provojmë ata këtu, **Abr.** 3:22–26.

PLAN I SHPËTIMIT. *Shih* Plan i shëlbimit

POLIGAMI. *Shih* Martesë, martoj—Martesë e shumëfishtë

PORNOGRAFI. *Shih* Dëlirësi; Lavirësi; Shkelje kurore

PRATT, ORSON

Një nga dymbëdhjetë apostujt e parë të thirrur pas rivendosjes së Kishës në kohët e sotme (DeB 124:128–129). Ai kishte qenë anëtar i Kishës vetëm gjashtë javë, kur Zoti i dha një zbulesë nëpërmjet Joseph Smith-it (DeB 34). Orson Pratt-i ishte gjithashtu një misionar për Kishën (DeB 52:26; 75:14) dhe shërbeu si historian i Kishës për disa vjet.

PRATT, PARLEY PARKER

Vëllai më i madh i Orson Pratt-it dhe një nga Dymbëdhjetë Apostujt e parë të thirrur pas rivendosjes së Kishës në kohët e sotme (DeB 124:128–129). Parley Pratt-i u thirr në përpjekjen e parë misionare, prej shumë përpjekjeve, kur Zoti i dha një zbulesë nëpërmjet Joseph Smith-it në tetor 1830 (DeB 32; 50:37).

PREDIKIM NË MAL. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Lumturitë

Një bisedë nga Zoti Jezu Krisht për dishepujt e tij të cilët po dërgoheshin në misione (Mt. 5–7; Llu. 6:20–49). Zoti e dha predikimin pak kohë pas thirrjes së të Dymbëdhjetëve.

Predikimi qartësohet nga përkthimi i Biblës prej Joseph Smith-it dhe nga një predikim i ngjashëm i shënuar në 3 Ne. 12–14, të cilat tregojnë se pjesë të rëndësishme të predikimit janë humbur nga rrëfimi në Mateu.

PREDIKOJ. *Shih gjithashtu* Punë misionare; Ungjill

Të japësh një mesazh që sjell një kuptim më të mirë të një parimi ose doktrine të ungjillit. Zoti më ka vajosur për t'u predikuar lajme të mira të përulurve, **Isa.** 61:1 (Llu. 4:16–21). Çohu, shko në Ninive dhe predikoji atij, **Jon.** 3:2–10. Që nga ajo kohë Jezusi filloi të predikojë, **Mt.** 4:17. Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese, **Mr.** 16:15. Ne predikojmë Krishtin e kryqëzuar, **1 Kor.** 1:22–24. Ai shkoi dhe u predikoi shpirtrave në burg, **1 Pj.** 3:19. Nuk kishte asgjë, veçse predikim dhe nxitje vazhdimisht për t'i mbajtur në frikën e Zotit, **Enosi** 1:23. Ai i urdhëroi ata që nuk duhej të predikonin asgjë tjetër përveç pendimit dhe besimit në Zotin, **Mosia** 18:20. Predikimi i fjalës kishte një prirje të madhe ta çonte popullin të bënte atë që ishte e drejtë, **Alma** 31:5. Ti nuk ke nevojë të mendosh se je thirrur të predikosh, derisa ti të thirresh, **DeB** 11:15. Nuk do t'i jepet askujt që të shkojë për të predikuar ungjillin tim, përveçse nëse ai shugurohet, **DeB** 42:11. Ky ungjill do t'i predikohet çdo kombi, **DeB** 133:37. Ungjilli filloi të predikohej që nga fillimi, **Mois.** 5:58.

PREDIKUES(IT)

Një libër në Dhjatën e Vjetër që përmban mendime mbi disa prej problemeve më të thella të jetës.

Autori i librit, predikuesi, e shkruan pjesën më të madhe të librit nga pikëpamja e atyre që nuk e kanë të kuptuarin e ungjillit. Ai shkruan sipas ndjenjave të njerëzve të botës—domethënë të atyre "nën diell" (Pre. 1:9). Pjesa më e madhe e librit duket negative dhe pesimiste (Pre. 9:5, 10). Kjo nuk është sesi Zoti do të donte që ne ta mendonim jetën, por më shumë sesi predikuesi ka vërejtur që gjërat iu dukën njerëzve të pandriçuar në tokë. Pjesa më shpirtërore e librit është në kapitujt 11 dhe 12 ku shkrimtari përfundon se e vetmja gjë me vlerë jetëgjatë është bindja ndaj urdhërimeve të Perëndisë.

PREHJE. *Shih gjithashtu* Ditë e Shabatit; Paqe

Të gëzuarit e paqes dhe lirisë nga

shqetësimi dhe ngatërresa. Perëndia u ka premtuar një prehje të tillë pasuesve të tij besnikë gjatë kësaj jete. Ai gjithashtu ka përgatitur një vend prehjeje për ta në jetën e ardhshme.

Prania ime do të shkojë me ty dhe unë do të të jap prehje, **Eks.** 33:14. Ejani tek unë, ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap prehje, **Mt.** 11:28–29. Ne punuam që të mund të hynin në prehjen e tij, **Jakobi** 1:7 (Heb. 4:1–11). Kushdo që pendohet, do të hyjë në prehjen time, **Alma** 12:34. Pati shumë, jashtëzakonisht shumë, që u pastruan dhe hynë në prehjen e Zotit, **Alma** 13:12–16. Parajsa është një gjendje pushimi, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Asgjë nuk hyn në prehjen e tij, vetëm ata që i kanë larë rrobat e tyre me gjakun tim, **3 Ne.** 27:19. Shpalli pendim këtij populli, që ti të mund të pushosh me ta në mbretërinë e Atit tim, **DeB** 15:6 (DeB 16:6). Ata që vdesin, do të prehen nga gjithë punët e tyre, **DeB** 59:2 (Zbu. 14:13). Prehja e Zotit është plotësia e lavdisë së tij, **DeB** 84:24.

PRESIDENCI. *Shih* Presidenci e Parë

PRESIDENCI E PARË. *Shih gjithashtu* Çelësa të priftërisë; President; Zbulesë

Presidenti i Kishës dhe Këshilltarët e tij. Ata janë një kuorum i tre priftërinjve të lartë dhe kryesojnë mbi tërë Kishën. Presidencia e Parë mban të gjitha çelësat e priftërisë.

Çelësat e mbretërisë gjithmonë i përkasin Presidencisë së Priftërisë së Lartë, **DeB** 81:2. Presidencia e Priftërisë së Lartë ka të drejtën të kryesojë në të gjitha detyrat, **DeB** 107:9, 22. Kushdo që më pranon mua, pranon Presidencinë e Parë, **DeB** 112:20, 30. Presidencia e Parë është për të marrë orakuj [zbulesa] për tërë Kishën, **DeB** 124:126.

PRESIDENT. *Shih gjithashtu* Presidenci e Parë; Profet

Një titull për udhëheqësin drejtues të një organizate. Presidenti i Kishës është një profet, shikues e zbulues (DeB 21:1; 107:91–92) dhe anëtarët e Kishës duhet ta thërrasin profetin e Kishës me titullin "President" (DeB 107:65). Ai është i vetmi njeri në tokë i autorizuar të ushtrojë tërë çelësat e priftërisë.

Drejtuesit e kuorumeve të priftërisë dhe të organizatave të tjera të Kishës mund të kenë gjithashtu titullin e presidentit.

Perëndia i dha Joseph Smith-it çelësat e mbretërisë, **DeB** 81:1–2. Tre presidentë formojnë një kuorum të Presidencisë së Kishës, **DeB** 107:21–24. Presidentët u shuguruan sipas urdhërit të Melkizedekut, **DeB** 107:29. Detyrat e presidentëve mbi dhjakët, mësuesit, priftërinjtë dhe pleqtë përshkruhen, **DeB** 107:85–89 (DeB 124:136–38, 142). Ka shtatë presidentë mbi të gjithë të shtatëdhjetët e tjerë, **DeB** 107:93–95. Presidentët e kunjave u caktuan, **DeB** 124:133–135.

PRIFT, PRIFTËRI AARONE. *Shih gjithashtu* Aaron, vëlla i Moisiut; Prift i Lartë; Priftëri Aarone

Një detyrë e Priftërisë Aarone. Në kohët e lashta, detyra më e lartë në Priftërinë Levitike mbahej vetëm prej Aaronit dhe pasardhësve të tij. Kur Krishti plotësoi ligjin e Moisiut, ky kufizim u hoq.

Përshkruhen detyrat e një prifti në Kishën e rivendosur, **DeB** 20:46–52.

PRIFT, PRIFTËRI MELKIZEDEKE. *Shih gjithashtu* Prift i Lartë; Priftëri Melkizedeke

Një njeri që kryen rite fetare për të tjerët dhe të drejtuara Perëndisë. Shpesh në shkrimet e shenjta, priftërinjtë janë në të vërtetë priftërinj të lartë sipas urdhërit të Melkizedekut (Alma 13:2). Ata të cilët marrin plotësi të lavdisë së Perëndisë pas ringjalljes bëhen priftërinj dhe mbretër në botën çelestiale.

Melkizedeku ishte një prift i më të lartit Perëndi, **Zan.** 14:18. Ti je prift përjetë sipas urdhërit të Melkizedekut, **Psa.** 110:4 (Heb. 5:6; 7:17, 21). Krishti

na ka bërë mbretër dhe priftërinj për Perëndinë dhe Atin e tij, **Zbu.** 1:6 (Zbu. 5:10; 20:6). Kujtoni se Zoti Perëndi i shuguroi priftërinj sipas urdhërit të tij të shenjtë, **Alma** 13:1–20. Ata që vijnë në ringjalljen e të drejtëve janë priftërinj dhe mbretër, **DeB** 76:50, 55–60.

PRIFT I LARTË. *Shih gjithashtu* Priftëri Aarone; Priftëri Melkizedeke

Një detyrë në priftëri. Shkrimet e shenjta flasin për "priftin e lartë" në dy kuptime: (1) një detyrë në Priftërinë Melkizedeke; dhe (2) sipas ligjit të Moisiut, udhëheqësi kryesues i Priftërisë Aarone.

Kuptimi i parë zbatohet për Jezu Krishtin si Prifti i Lartë i madh. Adami dhe të gjithë patriarkët ishin gjithashtu priftërinj të lartë. Sot, tre priftërinj të lartë kryesues formojnë Presidencinë e Kishës dhe kryesojnë mbi të gjithë mbajtësit e tjerë të priftërisë dhe anëtarët e Kishës. Burra të tjerë të denjë shugurohen priftërinj të lartë, siç është e përshtatshme, në mbarë Kishën sot. Priftërinjtë e lartë mund të thirren, të veçohen dhe të shugurohen si peshkopë (DeB 68:19; 107:69–71).

Në kuptimim e dytë, sipas ligjit të Moisiut, udhëheqësi kryesues i Priftërisë Aarone quhej prifti i lartë. Detyra ishte e trashëguar dhe erdhi prej të parëlindurit mes familjes së Aaronit, duke qenë Aaroni vetë prifti i parë i lartë në rendin e Priftërisë Aarone (Eks. 28; 29; Lev. 8; DeB 84:18).

Melkizedeku ishte prift i Perëndisë më të lartë, **Zan** 14:18 (Alma 13:14). Priftërinj të lartë u thirrën dhe u përgatitën që nga themelimi i botës, **Alma** 13:1–10. Priftërinj të lartë administrojnë në gjëra shpirtërore, **DeB** 107:10, 12,17.

PRIFTËRI. *Shih gjithashtu* Autoritet; Betim dhe Besëlidhje e Priftërisë; Çelësa të priftërisë; Fuqi; Priftëri Aarone; Priftëri Melkizedeke; Shuguroj, shugurim

Autoriteti dhe fuqia që Perëndia i jep njeriut për të vepruar në të gjitha gjërat për shpëtimin e njeriut (DeB 50:26–27). Anëtarët meshkuj të Kishës që mbajnë priftërinë, organizohen në kuorume dhe autorizohen të kryejnë ordinanca dhe funksione të caktuara administrative në Kishë.

Vajosja e tyre sigurisht do të jetë një priftëri e përjetshme, **Eks.** 40:15 (Num. 25:13). Unë ju kam shuguruar juve, **Gjo.** 15:16. Ju ndërtoheni për të qenë një shtëpi shpirtërore, një priftëri e shenjtë, **1 Pj.** 2:5. Ju jeni një brez i zgjedhur, një priftëri mbretërore, **1 Pj.** 2:9 (Eks. 19:6). Burrat thirren si priftërinj të lartë për shkak të besimit të tyre të jashtëzakonshëm dhe të veprave të mira, **Alma** 13:1–12. Unë të jap ty fuqi që t'i pagëzosh, **3 Ne.** 11:21. Ju do të keni fuqi të jepni Frymën e Shenjtë, **Moro.** 2:2. Unë do t'ju zbuloj Priftërinë, nëpërmjet dorës së Elias, **DeB** 2:1 (JS—H 1:38). Zoti dha një priftëri mbi Aaronin dhe farën e tij, **DeB** 84:18. Kjo priftëri më e madhe administron ungjillin, **DeB** 84:19. Ai e largoi Moisiun nga mesi i tyre dhe Priftërinë e Shenjtë, **DeB** 84:25. Betimi dhe besëlidhja e priftërisë përshkruhen, **DeB** 84:33–42. Priftëria ka vazhduar nëpërmjet linjës së prejardhjes së etërve tuaj, **DeB** 86:8. Ka në Kishë dy priftëri, **DeB** 107:1. Priftëria e parë është Priftëria e Shenjtë, sipas Urdhërit të Birit të Perëndisë, **DeB** 107:2–4. Të drejtat e priftërisë lidhen në mënyrë të pandashme me fuqitë e qiellit, **DeB** 121:36. Asnjë fuqi ose ndikim nuk mund ose nuk duhet të mbahet përveçse me anë të priftërisë, **DeB** 121:41. Çdo anëtar besnik, mashkull, i denjë i Kishës mund të marrë priftërinë, **DeB** DZ—2. Ne besojmë se një njeri duhet të thirret nga Perëndia, **NeB** 1:5.

PRIFTËRI, ÇELËSA TË. *Shih* Çelësa të priftërisë

PRIFTËRI AARONE. *Shih gjithashtu* Aaron, vëlla i Moisiut; Ligj i Moisiut; Priftëri

Priftëria më e ulët (Heb. 7:11–12; DeB 107:13–14). Detyrat e saj janë peshkop,

prift, mësues dhe dhjak (DeB 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Në lashtësi, nën ligjin e Moisiut, kishte priftërinj të lartë, priftërinj dhe levitë. Priftëria Aarone iu zbulua Moisiut, sepse izraelitët e lashtë ngritën krye kundër Perëndisë. Ata nuk pranuan të shenjtëroheshin dhe të merrnin Priftërinë Melkizedeke dhe ordinancat e saj (DeB 84:23–25). Priftëria Aarone merret me ordinancat e përkohshme dhe të jashtme të ligjit dhe të ungjillit (1 Kro. 23:27–32; DeB 84:26–27; 107:20). Mban çelësat e shërbesës së engjëjve, të ungjillit të pendimit dhe të pagëzimit (DeB 13). Priftëria Aarone u rivendos në tokë në këtë periudhë kohore më 15 maj 1829. Gjon Pagëzori ua dha atë Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t në brigjet e lumit Susquehanna, pranë Harmony-së, Pennsylvania (DeB 13; JS—H 1:68–73).

Dhe ai do të ketë besëlidhjen e një priftërie të përjetshme, **Num.** 25:13. Zoti do t'i pastrojë bijtë e Levit dhe do t'i rafinojë ata, **Mal.** 3:3 (3 Ne. 24:3). Askush nuk e merr këtë nder prej vetes së vet, **Heb.** 5:4. Përkryerja nuk vjen me anë të Priftërisë Levitike, **Heb.** 7:11. Kjo priftëri nuk do të merret nga toka derisa bijtë e Levit të ofrojnë një ofertë, **DeB** 13:1. Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery u shuguruan në Priftërinë Aarone, **DeB** 27:8. Priftëria më e ulët mban çelësin e shërbesës së engjëjve, **DeB** 84:26 (DeB 13:1). Ka dy priftëri, domethënë, Melkizedeke dhe Aarone, **DeB** 107:1. Priftëria e dytë quhet Priftëria e Aaronit, **DeB** 107:13.

PRIFTËRI E LARTË. *Shih* Priftëri Melkizedeke

PRIFTËRI LEVITIKE. *Shih* Priftëri Aarone

PRIFTËRI MELKIZEDEKE. *Shih gjithashtu* Melkizedek; Plak; Priftëri

Priftëria Melkizedeke është priftëria më e lartë ose më e madhe. Priftëria Aarone është priftëria më e ulët. Priftëria Melkizedeke përfshin çelësat e bekimeve shpirtërore të Kishës. Nëpërmjet ordinancave të priftërisë më të lartë, fuqia e perëndishmërisë u shfaqet njerëzve (DeB 84:18–25; 107:18–21).

Fillimisht Perëndia ia zbuloi këtë priftëri më të lartë Adamit. Patriarkët dhe profetët në çdo periudhë kohore e kishin këtë autoritet (DeB 84:6–17). Në fillim u quajt Priftëria e Shenjtë, sipas Urdhërit të Birit të Perëndisë. Më vonë u bë e njohur si Priftëria Melkizedeke (DeB 107:2–4).

Kur fëmijët e Izraelit nuk mundën të jetonin sipas privilegjeve dhe besëlidhjeve të Priftërisë Melkizedeke, Zoti e mori ligjin më të lartë dhe u dha atyre një priftëri më të ulët dhe një ligj më të ulët (DeB 84:23–26). Këta u quajtën Priftëria Aarone dhe ligji i Moisiut. Kur Jezusi erdhi në tokë, ai ua rivendosi Priftërinë Melkizedeke judenjve dhe filloi të ngrejë Kishën ndër ta. Megjithatë, priftëria dhe Kisha u humbën përsëri nëpërmjet braktisjes. Më vonë ato u rivendosën nga Joseph Smith i Riu (DeB 27:12–13; 128:20; JS—H 1:73).

Brenda Priftërisë Melkizedeke janë detyrat e plakut, prifit të lartë, patriarkut, të shtatëdhjetit dhe apostullit (DeB 107). Priftëria Melkizedeke gjithmonë do të jetë pjesë e mbretërisë së Perëndisë në tokë.

Presidenti i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është presidenti i Priftërisë së lartë ose Priftërisë Melkizedeke dhe ai mban të gjithë çelësat që i përkasin mbretërisë së Perëndisë në tokë. Thirrja e Presidentit mbahet nga vetëm një njeri në një kohë dhe ai është i vetmi person në tokë i autorizuar të ushtrojë të gjitha çelësat e priftërisë (DeB 107:64–67; DeB 132:7).

Krishti do të jetë përjetë prift sipas urdhërit të Melkizedekut, **Psa.** 110:4 (Heb. 5:6, 10; 7:11). Priftëria Melkizedeke administron ungjillin, **Heb.** 7 (DeB 84:18–25). Melkizedeku kishte ushtruar besim të madh dhe mori detyrën e priftërisë së lartë, **Alma** 13:18. Priftëria Melkizedeke iu dha Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t, **DeB** 27:12–13 (JS—H 1:72). Kjo priftëri u

mor me anë të betimit dhe të besëlidhjes, **DeB** 84:33–42. Ka dy ndarje ose pjesë të mëdha, priftëritë Melkizedeke dhe Aarone, **DeB** 107:6. Priftëria Melkizedeke mban të drejtat për të administruar të gjitha bekimet shpirtërore, **DeB** 107:8–18. Moisiu, Eliasi dhe Elija u dhanë çelësat e priftërisë Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t, **DeB** 110:11–16. Tani unë ju jap juve, drejtuesve që i përkisni priftërisë sime, që ju të mund të mbani çelësat e saj, **DeB** 124:123.

PRINDËR. *Shih gjithashtu* Atë, i vdekshëm; Nënë

Etërit dhe nënat. Burra dhe gra të denja të cilët janë vulosur siç duhet në martesë, në një tempull të Perëndisë, mund të plotësojnë rolin e tyre si prindër gjatë përjetësisë.

Fëmijë, bindjuni prindërve tuaj, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20). Adami dhe Eva ishin prindërit tanë të parë, **1 Ne.** 5:11. Mallkimi të bjerë mbi kokat e prindërve tuaj, **2 Ne.** 4:6. Mësoju prindërve se ata duhet të pendohen dhe të pagëzohen, **Moro.** 8:10. Prindërit urdhërohen t'u mësojnë ungjillin fëmijëve të tyre, **DeB** 68:25. Gjithë fëmijët kanë të drejtë t'u kërkojnë prindërve të tyre, **DeB** 83:4. Mëkatet e prindërve nuk mund të marrin përgjigje mbi kokat e fëmijëve, **Mois.** 6:54.

PROFECI, PROFETIZOJ. *Shih gjithashtu* Profet; Profeteshë; Shikues; Zbulesë

Një profeci përbëhet nga fjalë ose shkrime të frymëzuara në mënyrë hyjnore, që një njeri i merr nëpërmjet zbulesës nga Fryma e Shenjtë. Dëshmia e Jezusit është shpirti i profecisë (Zbu. 19:10). Një profeci mund t'i përkasë së kaluarës, së tashmes ose së ardhmes. Kur një njeri profetizon, ai flet ose shkruan atë që Perëndia dëshiron që ai të dijë, për të mirën e tij ose të të tjerëve. Individët mund të marrin profeci ose zbulesa për jetën e tyre.

Dhëntë Perëndia që gjithë populli i Zotit të ishin profetë, **Num.** 11:29. Bijtë dhe bijat tuaja do të profetizojnë, **Joe.** 2:28 (Vep. 2:17–18). Ai ua zbulon sekretin e tij shërbëtorëve të tij, profetëve, **Amo.** 3:7. Asnjë profeci e shkrimeve të shenjta nuk është objekt i interpretimeve të veçanta, **2 Pj.** 1:20. Nefitët patën shumë zbulesa dhe shpirtin e profecisë, **Jakobi** 4:6; 13. Alma dhe Amuleku i dinin qëllimet e zemrës së Zizromit nëpërmjet shpirtit të profecisë, **Alma** 12:7. Mjerë ai që thotë se Zoti nuk vepron më nëpërmjet profecisë, **3 Ne.** 29:6. Kërkoni profecitë e Isaias, **Morm.** 8:23. Profecitë do të përmbushen të gjitha, **DeB** 1:37–38. Njeriu duhet të thirret nga Perëndia me anë të profecisë, **NeB** 1:5.

PROFET. *Shih gjithashtu* President; Profeci, profetizoj; Shikues; Zbulesë

Një njeri i cili thirret nga Perëndia dhe flet për të. Si lajmëtar i Perëndisë, një profet merr urdhërime, profeci dhe zbulesa nga Perëndia. Përgjegjësia e tij është t'i bëjë të njohur njerëzimit vullnetin dhe karakterin e vërtetë të Perëndisë dhe të tregojë kuptimin e marrëdhënieve të tij me ta. Një profet e denoncon mëkatin dhe paratregon pasojat e tij. Ai është një predikues i drejtësisë. Me raste, profetët mund të frymëzohen për të parashikuar të ardhmen për të mirën e njerëzimit. Megjithatë, përgjegjësia e tij kryesore është të japë dëshmi për Krishtin. Presidenti i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është sot profeti i Perëndisë në tokë. Anëtarët e Presidencisë së Parë dhe Dymbëdhjetë Apostujt mbështeten si profetë, shikues dhe zbulues.

Dhëntë Perëndia që gjithë populli i Zotit të ishin profetë, **Num.** 11:29. Nëse ka një profet, unë, Zoti, do t'i bëhem i njohur atij në vegim, **Num.** 12:6. Zoti dëshmoi kundër Izraelit me në anë të të gjithë profetëve, **2 Mbr.** 17:13 (2 Kro. 36:15–16; Jer. 7:25). Unë të shugurova profet të kombeve, **Jer.** 1:5, 7. Ai ua zbulon sekretin e tij shërbëtorëve të tij, profetëve, **Amo.** 3:7. Ai foli nëpërmjet gojës së profetëve të tij

të shenjtë, **Llu**. 1:70 (Vep. 3:21). Të gjithë profetët dëshmuan për Krishtin, **Vep.** 10:43. Perëndia ka vënë profetë në Kishë, **1 Kor.** 12:28 (Ef. 4:11). Kisha ndërtohet mbi një themel apostujsh dhe profetësh, **Ef.** 2:19–20. Njerëzit i kanë hedhur poshtë fjalët e profetëve, **1 Ne.** 3:17–18 (2 Ne. 26:3). Nëpërmjet Shpirtit të gjitha gjërat u janë bërë të njohura profetëve, **1 Ne.** 22:1–2. Krishti erdhi ndër nefitët për të përmbushur çdo gjë që e kishte bërë të thuhej nga goja e profetëve të tij të shenjtë, **3 Ne.** 1:13 (DeB 42:39). Ata që nuk do t'ua vënë veshin fjalëve të profetëve, do të shfarosen, **DeB** 1:14. Ata që besojnë fjalët e profetëve, kanë jetë të përjetshme, **DeB** 20:26. Fjalën e profetit duhet ta merrni si nga goja ime, **DeB** 21:4–6. Zbulesat dhe urdhërimet për Kishën vijnë vetëm nëpërmjet atij që është caktuar, **DeB** 43:1–7. Detyra e Presidentit është të kryesojë mbi tërë Kishën dhe të jetë si Moisiu, të jetë profeti, **DeB** 107:91–92. Ne besojmë në profetët, **NeB** 1:6.

PROFETESHË. *Shih gjithashtu* Profeci, profetizoj

Një grua që ka marrë dëshmi për Jezusin dhe gëzon shpirtin e zbulesës. Një profeteshë nuk mban priftërinë ose çelësat e saj. Megjithëse vetëm pak gra në shkrimet e shenjta thirren profetesha, shumë profetizuan si Rebeka, Ana, Elisabeta dhe Maria.

Miriami u thirr një profeteshë, **Eks.** 15:20. Debora u thirr një profeteshë, **Gjy.** 4:4. Huldahu u thirr një profeteshë, **2 Mbr.** 22:14 (2 Kro. 34:22). Ana u thirr një profeteshë, **Llu.** 2:36.

PSALM. *Shih gjithashtu* David; Muzikë

Një poemë ose himn i frymëzuar.

Libri i Psalmeve: Një libër i Dhjatës së Vjetër që përmban një mbledhje psalmesh, shumë prej të cilave janë rreth Krishtit. Libri i Psalmeve citohet shpesh në Dhjatën e Re.

Davidi shkroi shumë nga Psalmet. Psalmet u shkruan si përlëvdime për Perëndinë. Shumë u shoqëruan me muzikë.

PUNË MISIONARE. *Shih gjithashtu* Predikoj; Ungjill

Të ndash ungjillin e Jezu Krishtit me anë të fjalës dhe të shembullit.

Sa të bukura janë mbi malet këmbët e atij që shpall shpëtimin, **Isa.** 52:7. Unë do të kërkoj delet e mia dhe do të kujdesem për to, **Eze.** 34:11. I predikoni ungjillin çdo krijese, **Mr.** 16:15 (Morm. 9:22). Fushat tashmë zbardhojnë për korrjen, **Gjo.** 4:35. Dhe si do të predikojnë pa qenë dërguar, **Rom.** 10:15. U mësoni atyre fjalën e Perëndisë me gjithë zell, **Jakobi** 1:19. Zoti u jep të gjitha kombeve për të mësuar fjalën e tij, **Alma** 29:8. Ungjilli mund të shpallet nga të dobëtit dhe të thjeshtët, **DeB** 1:23. Një vepër e mrekullueshme është duke ardhur, **DeB** 4:1. Nëse punoni gjithë ditët tuaja dhe sillni një shpirt tek unë, sa i madh do të jetë gëzimi juaj, **DeB** 18:15. Të zgjedhurit e mi e dëgjojnë zërin tim dhe nuk i ngurtësojnë zemrat e tyre, **DeB** 29:7. Shkoni duke predikuar ungjillin tim, dy e nga dy, **DeB** 42:6. Tingulli duhet të shkojë nga ky vend, **DeB** 58:64. Hapni gojët tuaja në shpalljen e ungjillit tim, **DeB** 71:1. Shpallni të vërtetën sipas zbulesave dhe urdhërimeve, **DeB** 75:4. Kushdo që është paralajmëruar, të paralajmërojë të afërmin e tij, **DeB** 88:81 (DeB 38:40–41). Zoti do të sigurojë për familjet e atyre që predikojnë ungjillin, **DeB** 118:3. Shërbëtorët e Perëndisë do të shkojnë, **DeB** 133:38. Pleqtë besnikë kur largohen nga jeta e vdekshme, i vazhdojnë punët e e tyre, **DeB** 138:57.

QENGJ I PERËNDISË. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Pashkë judease; Shlyej, shlyerje

Një emër për Shpëtimtarin që i referohet Jezusit si oferta flijuese e dhënë për hirin tonë.

Ai u soll si një qengj në thertore, **Isa.** 53:7 (Mosia 14:7). Ja, Qengji i Perëndisë,

i cili heq mëkatin e botës, **Gjo.** 1:29 (Alma 7:14). Ju u shëlbuat nga gjaku i çmuar i Krishtit, si i një qengji të panjollë, **1 Pj.** 1:18–20. I denjë është Qengji që u ther, **Zbu.** 5:12. Ne e mposhtim Satanin me anë të gjakut të Qengjit, **Zbu.** 12:11. Këto janë bërë të bardha në gjakun e Qengjit për shkak të besimit të tyre në të, **1 Ne.** 12:11. Qengji i Perëndisë është Biri i Atit të Amshuar dhe Shpëtimtari i botës, **1 Ne.** 13:40 (1 Ne. 11:21). I thërrisni fuqishëm Atit në emrin e Jezusit, që ndoshta të mund të pastroheni nga gjaku i Qengjit, **Morm.** 9:6 (Zbu. 7:14; Alma 34:36). Biri i Njeriut është Qengji i vrarë që nga themelimi i botës, **Mois.** 7:47.

QENIE I BOTËS. *Shih gjithashtu* Kotë (i), kotësi; Krenari; Para; Pasuri

Dëshira dhe përpjekje të padrejta për pasuri tokësore dhe të mira materiale, ndërkohë që braktisen gjërat shpirtërore.

Ç'përfitim ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe pastaj e humb shpirtin e vet? **Mt.** 16:26. Ata i vunë zemrat e tyre mbi gjërat e kota të botës, **Alma** 4:8 (Alma 31:27). Lër mënjanë gjërat e kësaj bote, **DeB** 25:10. Zemrat e njerëzve vihen kaq shumë mbi gjërat e kësaj bote, **DeB** 121:35.

QENIE TË NGRITURA NË QIELL

Persona që ndryshohen që të mos provojnë dhembje ose vdekje, deri në ringjalljen e tyre në pavdekësi.

Enoku eci me Perëndinë dhe nuk u gjend më, sepse Perëndia e mori me vete, **Zan.** 5:24 (Heb. 11:5; DeB 107:48–49). Askush nuk e ka mësuar deri me sot vendin e varrit të Moisiut, **LiP.** 34:5–6 (Alma 45:19). Elija u ngjit në qiell në një shakullinë, **2 Mbr.** 2:11. Nëse dua që ai të mbetet derisa të vij unë, ç'të duhet? **Gjo.** 21:22–23 (DeB 7:1–3). Nuk do ta provoni kurrë vdekjen, **3 Ne.** 28:7. Që ata të mos provonin vdekje, pati ndryshim në trupat e tyre, **3 Ne.** 28:38 (4 Ne. 1:14; Morm. 8:10–11). Gjoni i Dashuri do të jetojë derisa Zoti të vijë, **DeB** 7. Unë e kam marrë Sionin e Enokut në kraharorin tim, **DeB** 38:4 (Mois. 7:21, 31, 69). Enoku dhe vëllezërit e tij janë një qytet i ruajtuar deri në një ditë drejtësie, **DeB** 45:12. Elija u mor në qiell pa provuar vdekjen, **DeB** 110:13. Fryma e Shenjtë ra mbi shumë vetë dhe ata u morën në Sion, **Mois.** 7:27.

QEVERI. *Shih gjithashtu* Kushtetutë

Kur Jezu Krishti të kthehet, ai do të vendosë një qeveri drejtësie.

Qeveria do të jetë mbi supet e tij, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Jepini Cezarit atë që i përket Cezarit, **Mt.** 22:21 (DeB 63:26). Nënshtroju pushteteve më të epërme, **Rom.** 13:1. Lutu për mbretërit dhe për të gjithë që janë në pushtet, **1 Tim.** 2:1–2. Nënshtroju principatave dhe pushteteve, dhe bindju gjyqtarëve, **Tit.** 3:1. Nënshtrojuni, për hir të Zotit, çdo pushteti njerëzor, **1 Pj.** 2:13–14. Jezu Krishti do të jetë guvernatori përfundimtar i tokës, **Zbu.** 11:15. Kini njerëz të drejtë për mbretër, **Mosia** 23:8. I bëni punët tuaja nëpërmjet zërit të popullit, **Mosia** 29:26. Krishti do të jetë sunduesi ynë kur të vijë, **DeB** 41:4. Ai që zbaton ligjet e Zotit, nuk ka nevojë të thyejë ligjet e vendit, **DeB** 58:21. Kur sundojnë të ligjtë, populli vajton, **DeB** 98:9–10. Qeveritë janë vendosur nga Perëndia për të mirën e njerëzimit, **DeB** 134:1–5. Njerëzit duhet t'i mbështesin dhe mbrojnë qeveritë, **DeB** 134:5. Ne besojmë në nënshtrimin ndaj mbretërve, presidentëve, sunduesve dhe gjykatësve, **NeB** 1:12.

QIELL. *Shih gjithashtu* Lavdi çelestiale; Mbretëri e Perëndisë ose Mbretëri e qiellit; Parajsë

Termi *qiell* ka dy kuptime bazë në shkrimet e shenjta. (1) Është vendi ku jeton Perëndia dhe shtëpia e ardhshme e shenjtorëve (Zan. 28:12; Psa. 11:4; Mt. 6:9). (2) Është hapësira përreth tokës (Zan. 1:1, 17; Eks. 24:10). Qielli në mënyrë të qartë nuk është *parajsa*, e cila është vendi i përkohshëm për shpirtrat

besnikë të atyre që kanë jetuar dhe vdekur në këtë tokë. Jezusi vizitoi parajsën pas vdekjes së tij në kryq, por në ditën e tretë, ai e njoftoi Marien se ai ende nuk kishte qenë tek Ati (Llu. 23:39–44; Gjo. 20:17; DeB 138:11–37).

Unë mendoj qiejt e tu, vepër e gishtërinjve të tu, **Psa.** 8:3. Qiejt u bënë me anë të fjalës së Zotit, **Psa.** 33:6. Si ke rënë nga qielli, o Lucifer! **Isa.** 14:12 (2 Ne. 24:12). Qiejt do të mblidhen rrotull si një pergamenë, **Isa.** 34:4. Unë krijoj qiej të rinj dhe një tokë të re, **Isa.** 65:17. Perëndia do të hapë pragjet e qiellit, **Mal.** 3:10. Ati ynë që je në qiell, u shenjtëroftë emri yt, **Mt.** 6:9 (3 Ne. 13:9). Pali u rrëmbye gjer në të tretin qiell, **2 Kor.** 12:2. Në qiell u bë heshtje, **Zbu.** 8:1 (DeB 88:95–98). Nëse qëndrojnë besnikë deri në fund, ata janë marrë në qiell, **Mosia** 2:41. Të mund të jeni fëmijët e Atit tuaj që është në qiell, **3 Ne.** 12:45. Unë do të vij në retë e qiellit, **DeB** 45:16. Elija u mor në qiell pa shijuar vdekjen, **DeB** 110:13. Të drejtat e priftërisë lidhen me fuqitë e qiellit, **DeB** 121:36. Ka dy lloj qeniesh në qiell, **DeB** 129:1. Zoti e mori Sionin lart në qiell, **Mois.** 7:23.

RAFAEL. *Shih gjithashtu* Engjëj

Një engjëll i Perëndisë që mori pjesë në rivendosjen e të gjitha gjërave (DeB 128:21).

RAKELA. *Shih gjithashtu* Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, një grua e Jakobit (Zan. 29–31, 35). Ajo ishte gjithashtu nëna e Jozefit dhe e Beniaminit.

RAMEUMPTOM

Në Librin e Mormonit një tribunë e lartë në të cilën zoramitët, nefitët që e kishin braktisur besimin, luteshin (Alma 31:8–14).

REBEKA. *Shih gjithashtu* Isak

Bashkëshortja e Isakut, një patriarku në Dhjatën e Vjetër (Zan. 24–27). Rebeka ishte nëna e Esaut dhe e Jakobit (Zan. 25:23–26).

REHOBOAM. *Shih gjithashtu* Salomon

Në Dhjatën e Vjetër, biri i mbretit Salomon. Ai pasoi atin e tij dhe mbretëroi për shtatëmbëdhjetë vjet në Jeruzalem (1 Mbr. 11:43; 14:21, 31). Gjatë mbretërimit të Rehoboamit, mbretëria u nda në mbretërinë e Izraelit në veri dhe në mbretërinë e Judës në jug (1 Mbr. 11:31–36; 12:19–20). Rehoboami sundoi mbi mbretërinë e Judës.

RËNIE E ADAMIT DHE E EVËS. *Shih gjithashtu* Adam; Evë; Jezu Krisht; Njeri i natyrshëm; Plan i shëlbimit; Shëlbej, Shëlbuar (i), shëlbim; Shlyej, shlyerje; Vdekje, fizike; Vdekje, shpirtërore; Vdekshëm (i), vdekshmëri

Proçesi me anë të të cilit njerëzimi u bë i vdekshëm në këtë tokë. Kur Adami dhe Eva hëngrën nga fruti i ndaluar, ata u bënë të vdekshëm, domethënë iu nënshtruan mëkatit dhe vdekjes. Adami u bë "mishi i parë" në tokë (Mois. 3:7). Zbulesa e ditëve të mëvonshme e bën të qartë se Rënia është një bekim dhe se Adami dhe Eva duhet të nderohen si prindërit e parë të të gjithë njerëzimit.

Rënia ishte një hap i rëndësishëm në përparimin e njeriut. Meqenëse Perëndia e dinte se Rënia do të ndodhte, ai kishte planifikuar në jetën para lindjes për një Shpëtimtar. Jezu Krishti erdhi në meridianin e kohës për të shlyer për rënien e Adamit dhe gjithashtu për mëkatet individuale të njeriut me kusht që njeriu të pendohej.

Ditën që do të hash prej saj, ke për të vdekur me siguri, **Zan.** 2:17 (Mois. 3:17). Ajo mori nga fruti i saj dhe hëngri, **Zan.** 3:6 (Mois. 4:12). Sikurse të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të ngjallen në Krishtin, **1 Kor.** 15:22. Gjithë njerëzimi ishte në një gjendje të humbur dhe të rënë, **1 Ne.** 10:6. Udha është përgatitur nga rënia e njeriut, **2 Ne.** 2:4. Pasi Adami dhe Eva hëngrën nga fruti i ndaluar, ata u dëbuan nga kopshti i Edenit, **2 Ne.** 2:19. Adami ra

që njerëzit të mund të jenë, **2 Ne.** 2:15–26. Njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë dhe ka qenë që nga rënia e Adamit, **Mosia** 3:19. Aaroni i mësoi të atit të Lamonit rreth Rënies, **Alma** 22:12–14. Duhet bërë një shlyerje, përndryshe i tërë njerëzimi është i rënë dhe i humbur, **Alma** 34:9. Prindërit tanë të parë u dëbuan si trupërisht, ashtu edhe shpirtërisht nga prania e Zotit, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). Për shkak të Rënies natyra jonë është bërë e ligë, **Eth.** 3:2. Me anë të shkeljes së këtyre ligjeve të shenjta, njeriu u bë një njeri i rënë, **DeB** 20:20 (DeB 29:34–44). Sikurse keni rënë, ju mund të shëlboheni, **Mois.** 5:9–12. Për shkak të shkeljes, vjen Rënia, **Mois.** 6:59. Njerëzit do të dënohen për vetë mëkatet e tyre, **NeB** 1:2.

RIGDON, SIDNEY

Një i kthyer në besim dhe udhëheqës i hershëm në Kishën e rivendosur në vitet 1830 dhe në fillimin e viteve 1840. Sidney Rigdon shërbeu për një farë kohe si këshilltar i parë i Joseph Smith-it në Presidencinë e Parë të Kishës (DeB 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Më vonë ai e braktisi Kishën dhe u përjashtua në shtator 1844.

RINGJALLJE. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Pavdekshëm (i), pavdekësi; Shlyej, shlyerje; Shpirt; Trup; Vdekje, fizike

Ribashkimi i trupit shpirtëror me trupin fizik prej mishi e kockash pas vdekjes. Pas ringjalljes, shpirti dhe trupi nuk do të ndahen më kurrë dhe njeriu do të bëhet i pavdekshëm. Çdo njeri i lindur në tokë do të ringjallet, sepse Jezu Krishti e mposhti vdekjen (1 Kor. 15:20–22).

Jezu Krishti ishte njeriu i parë që u ringjall në këtë tokë (Vep. 26:23; Kol. 1:18; Zbu. 1:5). Dhjata e Re jep mjaft prova që Jezusi u ngrit me trupin e tij fizik: varri i tij ishte bosh, ai hëngri peshk dhe mjaltë, ai kishte një trup prej mishi e kockash, njerëzit e prekën atë dhe engjëjt thanë se ai ishte ngritur (Mr. 16:1–6; Llu. 24:1–12, 36–43; Gjo. 20:1–18). Zbulesa e ditëve të mëvonshme pohon realitetin e ringjalljes së Krishtit dhe të të gjithë njerëzimit (Alma 11:40–45; 40; 3 Ne. 11:1–17; DeB 76; Mois. 7:62).

Të gjithë njerëzit nuk do të ringjallen në të njëjtën lavdi (1 Kor. 15:39–42; DeB 76:89–98), as nuk do të ringjallen në të njëjtën kohë (1 Kor. 15:22–23; Alma 40:8; DeB 76:64–65, 85). Shumë shenjtorë u ringjallën pas ringjalljes së Krishtit (Mt. 27:52). Të drejtët do të ringjallen përpara të ligjve dhe do të vijnë në ringjalljen e parë (1 The. 4:16); mëkatarët e papenduar do të ngrihen në ringjalljen e fundit (Zbu. 20:5–13; DeB 76:85).

Edhe pse ky trup të shkatërrohet, përsëri në mish do të shoh Perëndinë, **Job.** 19:26 (Mois. 5:10). Unë do të hap varret tuaja dhe do t'ju bëj të dilni, **Eze.** 37:12. Varret u hapën dhe shumë trupa u ngritën, **Mt.** 27:52–53 (3 Ne. 23:9). Perëndia u ngrit, **Llu.** 24:34. Një shpirt nuk ka mish e kocka, siç po më shihni se unë kam, **Llu.** 24:39. Unë jam ringjallja dhe jeta, **Gjo.** 11:25. Të dymbëdhjetë apostujt na mësuan se Jezusi ishte ngritur, **Vep.** 1:21–22 (Vep. 2:32; 3:15; 4:33). Në Krishtin të gjithë do të ngjallen, **1 Kor.** 15:1–22. Të vdekurit në Krishtin do të ngrihet të parët, **1 The.** 4:16. I lum dhe i shenjtë është ai që ka pjesë në ringjalljen e parë, **Zbu.** 20:6. Krishti e dha jetën e tij dhe e mori rishtas, që ai të mund të shkaktojë ringjalljen e të vdekurve, **2 Ne.** 2:8 (Mosia 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Pa ringjallje, ne do t'i nënshtroheshim Satanit, **2 Ne.** 9:6–9. Ringjallja do të vijë mbi të gjithë njerëzit, **2 Ne.** 9:22. Abinadi u mësoi për ringjalljen e parë, **Mosia** 15:21–26. Të ligjtë mbeten sikurse të mos kishte patur shëlbim, me përjashtim se rripat e vdekjes do të jenë zgjidhur, **Alma** 11:41–45. Alma shpjegoi gjendjen e shpirtit midis vdekjes dhe ringjalljes, **Alma** 40:6, 11–24. Në ardhjen e Zotit, të vdekurit që vdiqën në Krishtin, do

të dalin, **DeB** 29:13 (DeB 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Vajto veçanërisht për ata që s'kanë shpresë për një ringjallje të lavdishme, **DeB** 42:45. Ata që nuk njohën asnjë ligj, do të kenë pjesë në ringjalljen e parë, **DeB** 45:54. Ata do të ngrihen së vdekuri dhe nuk do të vdesin më pas, **DeB** 63:49. Ringjallja së vdekuri është shëlbimi i shpirtit, **DeB** 88:14–16. Shpirti dhe elementi, të lidhur në mënyrë të pandashme, marrin plotësi të gëzimit, **DeB** 93:33. Engjëj të cilët janë qenie të ringjallura, kanë trupa prej mishi e kockash, **DeB** 129:1. Çfarëdo inteligjencë ne fitojmë në këtë jetë, ajo do të ngrihet me ne në ringjallje, **DeB** 130:18–19.

RIPËRTËRITJE, RIVENDOSJE. *Shih gjithashtu* Rivendosje e Ungjillit

Kthimi i një gjëje ose një gjendjeje që është marrë ose humbur.

Shpirti dhe trupi do të ribashkohen në formën e tij të përsosur, **Alma** 11:43–44. Rivendosja duhet të rikthejë të ligën për të ligë, të drejtën për të drejtë, **Alma** 41:10–15. Ne besojmë në rivendosjen e Dhjetë Fiseve dhe se toka do të rivendoset në lavdinë e saj të parajsës, **NeB** 1:10 (DeB 133:23–24).

RIVENDOSJE E UNGJILLIT. *Shih gjithashtu* Braktisje; Periudhë; Smith, Joseph, i Riu; Ungjill

Rivendosja nga Perëndia e të vërtetave dhe ordinancave të ungjillit të tij mes njerëzve në tokë. Ungjilli i Jezu Krishtit humbi nga toka nëpërmjet braktisjes që ndodhi pas shërbesës tokësore të apostujve të Krishtit. Ajo braktisje bëri të nevojshme rivendosjen e ungjillit. Nëpërmjet vegimeve, shërbesës së engjëjve dhe zbulesave të njerëzve në tokë, Perëndia rivendosi ungjillin. Rivendosja filloi me profetin Joseph Smith (JS—H 1:1–75; DeB 128:20–21) dhe ka vazhduar deri më sot nëpërmjet punës së profetëve të gjallë të Perëndisë.

Shtëpia e Zotit do të vendoset në majë të maleve, **Isa.** 2:2 (Mik. 4:2; 2 Ne. 12:2). Zoti do të bëjë një punë të mrekullueshme dhe një çudi, **Isa.** 29:14 (2 Ne. 25:17–18; DeB 4:1). Perëndia do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrohet kurrë, **Dan.** 2:44. Elija duhet të vijë dhe të rivendosë çdo gjë, **Mt.** 17:11 (Mr. 9:12; DeB 77:14). Do të vijnë kohët e ripërtëritjes të të gjitha gjërave, **Vep.** 3:21 (DeB 27:6). Në periudhën e plotësisë së kohërave, Perëndia do t'i mbledhë së bashku në një të gjitha gjërat, **Ef.** 1:10. Pashë një engjëll tjetër që kishte ungjillin e përjetshëm për ta predikuar, **Zbu.** 14:6. Plotësia e ungjillit do t'u vijë johebrenjve, **1 Ne.** 15:13–18. Judenjtë do të rivendosen në Kishën e vërtetë, **2 Ne.** 9:2. Në ditën e mëvonshme e vërteta do të arrijë, **3 Ne.** 16:7. Mbi ju do të jap Priftërinë e Aaronit, **DeB** 13:1 (JS—H 1:69). U kam dhënë çelësat e mbretërisë për kohët e fundit, **DeB** 27:6, 13–14 (DeB 128:19–21). Për të mbledhur së bashku fiset e Izraelit dhe për të rivendosur çdo gjë, **DeB** 77:9. Çelësat e kësaj periudhe të kujdestarisë jepen, **DeB** 110:16 (DeB 65:2). Priftëria jepet në periudhën e plotësisë së kohërave, **DeB** 112:30. Unë pashë dy personazhe, **JS—H** 1:17. Unë do t'jua zbuloj priftërinë nga dora e Elias, **JS—H** 1:38 (Mal. 4:5–6).

ROBËRI. *Shih gjithashtu* Lirë (i), liri

Të jesh në skllavëri fizike ose shpirtërore.

Shtëpia e Izraelit shkoi në robëri për shkak të paudhësisë së tyre, **Eze.** 39:23. Kush e çon tjetrin në robëri, në robëri do të bjerë, **Zbu.** 13:10. Të ligjtë do të sillen nën robërinë e djallit, **1 Ne.** 14:4, 7. Njerëzit janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme ose robërinë dhe vdekjen, **2 Ne.** 2:27. Dëshira e mishit i jep shpirtit të djallit fuqi të robërojë, **2 Ne.** 2:29. A keni mbajtur mjaftueshëm në kujtesë robërinë e etërve tuaj? **Alma** 5:5–6. Ata që i ngurtësojnë zemrat e tyre, do të bëhen robër të djallit, **Alma** 12:11. Mbani sytë hapur dhe lutuni gjithnjë, që të mos tundoheni nga djalli dhe të mos çoheni në robëri nga ai, **3 Ne.** 18:15.

ROMAKË(VE), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Në Dhjatën e Re, një letër që Pali e shkroi drejtuar shenjtorëve në Romë. Ai po mendonte të bënte një vizitë në Jeruzalem, që siguristi ishte e rrezikshme. Në qoftë se shpëtonte gjallë, ai shpresonte që më pas të vizitonte Romën. Letra pjesërisht kishte si qëllim të përgatiste Kishën atje për ta pritur kur të vinte. Ajo mund të njihet gjithashtu se përmban një thënie të disa doktrinave, të cilat ishin nën debat dhe të cilat Pali tani i quante si përfundimisht të vendosura.

Kapitulli 1 përmban përshëndetjen e Palit drejtuar romakëve. Kapitujt 2–11 përfshijnë disa deklarata mbi doktrinën e besimit, të veprave dhe të hirit. Kapitujt 12–16 përmbajnë mësime praktike mbi dashurinë, detyrën dhe shenjtërinë.

ROMË. *Shih gjithashtu* Perandori romake

Në Dhjatën e Re, kryeqyteti i perandorisë romake, i vendosur në anët e lumit Tiber në Itali (Vep. 18:2; 19:21; 23:11). Pali u mësoi ungjillin në Romë, kur ishte i burgosur i qeverisë romake (Rom. 1:7, 15–16; Vep. 28:14–31).

RUAJ, ROJE. *Shih gjithashtu* Paralajmëroj, paralajmërim

Të jesh vigjilent, të vëzhgosh. Një njeri që ruhet dhe bindet është gati dhe i përgatitur. Rojet janë udhëheqës që thirren nga përfaqësues të Zotit për të patur përgjegjësi të veçanta për mirëqenien e të tjerëve. Ata që thirren si udhëheqës kanë një përgjegjësi të veçantë të jenë gjithashtu roje për pjesën tjetër të botës.

Të kam caktuar roje, **Eze.** 3:17–21. Rojet që ngrenë zërin paralajmërues shpëtojnë shpirtrat e tyre, **Eze.** 33:7–9. Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj, **Mt.** 24:42–43 (Mt. 25:13; Mr. 13:35–37; DeB 133:10–11). Rrini zgjuar dhe lutuni që të mos bini në tundim, **Mt.** 26:41 (3 Ne. 18:15, 18). Në qoftë se ju nuk shikoni veten tuaj, mendimet tuaja, fjalët tuaja, veprat tuaja, ju duhet të vdisni, **Mosia** 4:30. Alma shuguroi priftërinj dhe pleq që të drejtonin dhe të ruanin Kishën, **Alma** 6:1. Ai që nuk vigjëlon për Shpëtimtarin, do të flaket, **DeB** 45:44. Peshkopi dhe të tjerët thirren dhe shugurohen nga Zoti për të vëzhguar mbi Kishën, **DeB** 46:27. Zoti vendosi roje mbi vreshtin, **DeB** 101:44–58.

RUBEN. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, djali më i madh i Jakobit dhe Leas (Zan. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Megjithëse Rubeni ishte i parëlinduri, ai e humbi të drejtën e parëbirnisë për shkak të mëkatit (Zan. 35:22; 49:3–4).

Fisi i Rubenit: Bekimi i Jakobit për Rubenin gjendet në Zanafilla 49:3 dhe Ligji i Përtërirë 33:6. Popullsia e fisit dalëngadalë u zvogëlua dhe megjithëse fisi vazhdoi të ekzistojë, ai u bë politikisht më pak i rëndësishëm. E drejta e trashëgimisë e Rubenit i kaloi Jozefit dhe bijve të tij, pasi Jozefi ishte biri i parëlindur i gruas së dytë të Jakobit, Rakelës (1 Kro. 5:1–2).

RUEL. *Shih* Jethro

RUTH. *Shih gjithashtu* Boaz

Në Dhjatën e Vjetër, nusja moabite e Naomit dhe Elimelekut, të cilët ishin izraelitë. Pas vdekjes së të shoqit, Ruthi u martua me të afërmin e Naomit, Boazin. Biri i tyre, Obedi, ishte paraardhësi i Davidit dhe i Krishtit. Historia e Ruthit ilustron bukur kthimin e një joizraeliteje në vathën e Izraelit. Ruthi hoqi dorë prej perëndisë së saj të mëparshëm dhe prej jetës së saj të mëparshme për t'u bashkuar me shtëpinë e besimit në shërbim të Perëndisë të Izraelit (Rut. 1:16).

Libri i Ruthit: Kapitulli 1 përshkruan jetën e Elimelekut dhe të familjes së tij në Moab. Pas vdekjes së bashkëshortëve të tyre, Naomi dhe Ruthi shkuan në Bethlehem. Kapitulli 2 shpjegon se Ruthi mblidhte kallëza të mbetura në

fushat e Boazit. Kapitulli 3 tregon sesi Naomi e udhëzoi Ruthin të shkonte në lëmë dhe të shtrihej para këmbëve të Boazit. Kapitulli 4 është historia e martesës së Ruthit me Boazin. Ata patën një djalë, Obedin, nëpërmjet linjës familjare të të cilit erdhi Davidi dhe Krishti.

RRËFEJ, RRËFIM. *Shih gjithashtu* Fal; Pendohem, pendim

Në shkrimet e shenjta fjala *rrëfim* përdoret në të paktën dy mënyra. Në një kuptim, të rrëfesh do të thotë të paraqesësh besimin e dikujt në diçka, si për shembull, të rrëfesh që Jezusi është Krishti (Mt. 10:32; Rom. 10:9; 1 Gjo. 4:1–3; DeB 88:104).

Në një kuptim tjetër, të rrëfesh do të thotë t'ia pranosh fajin dikujt, të tillë si në rrëfimin e mëkateve. Është detyrë e gjithë njerëzve t'ia rrëfejnë mëkatet e tyre Zotit dhe të marrin faljen e tij (DeB 58:42–43). Kur është e nevojshme, mëkatet duhet t'u rrëfehen personit ose personave kundrejt të cilëve kemi mëkatuar. Mëkatet serioze duhet t'i rrëfehen një drejtuesi të Kishës (në shumicën e rasteve, peshkopit).

Ai do të rrëfejë që ka mëkatuar, **Lev.** 5:5. Ata do të rrëfejnë fëlliqësinë e tyre, **Lev.** 26:40–42. Jepi lavdi Zotit, Perëndisë së Izraelit, dhe rrëfeji atij, **Joz.** 7:19. Njerëzit pagëzoheshin nga ai në Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre, **Mt.** 3:5–6. Shkelësi që i rrëfen mëkatet e tij, do të falet, **Mosia** 26:29. Rrëfeji mëkatet e tua, përndryshe do të vuash ndëshkime, **DeB** 19:20. Të penduarit do t'i rrëfejnë dhe do t'i braktisin mëkatet e tyre, **DeB** 58:43. Zoti është i mëshirshëm për ata që i rrëfejnë mëkatet me zemra të përulura, **DeB** 61:2. Zoti i fal mëkatet e atyre që i rrëfejnë dhe kërkojnë falje, **DeB** 64:7.

RRËSHAJË. *Shih gjithashtu* Ligj i Moisiut

Si pjesë e ligjit të Moisiut, festa e Rrëshajave ose e fryteve të para mbahej pesëdhjetë ditë pas festës së Pashkëve (Lev. 23:16). Rrëshaja ishte për të festuar të korrat dhe në Dhjatën e Vjetër quhet festa e të korrave ose festa e javëve. Ishte kjo festë që po festohej kur apostujt në Jeruzalem u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe folën në gjuhë të tjera (Vep. 2; DeB 109:36–37).

RRETHPRERJE. *Shih gjithashtu* Besëlidhje e Abrahamit

Shenja e besëlidhjes së Abrahamit për të gjithë meshkujt izraelitë gjatë periudhave kohore të Dhjatës së Vjetër (Zan. 17:10–11, 23–27; PJS, Zan. 17:11). Rrethprerja kryhej duke prerë "mishin e prepucit" të foshnjave meshkuj dhe gjithashtu të të rriturve. Të gjithë ata që e pranonin atë, gëzonin privilegjet dhe pranonin përgjegjësitë e besëlidhjes. Rrethprerja si shenjë e besëlidhjes u hoq nga misioni i Krishtit (Moro. 8:8; DeB 74:3–7).

SADUCENJ. *Shih gjithashtu* Judenj

Një pjesë e vogël, por e fuqishme politikisht, ose një klasë shoqërore mes judenjve. Ata ndoshta ishin të mirënjohur për besimin e tyre të ngurtë, për bindjen ndaj shkronjës së ligjit të Moisiut dhe për mospranimin e realitetit të shpirtrave dhe engjëjve, si dhe mospranimin e doktrinave të ringjalljes dhe të jetës së përjetshme (Mr. 12:18–27; Vep. 4:1–3; 23:7–8).

SAKRAMENT. *Shih gjithashtu* Bukë e jetës; Darkë e fundit; Jezu Krisht; Kryq; Pagëzim, pagëzoj; Sakrificë; Shlyej, shlyerje; Ujë i gjallë

Për shenjtorët e ditëve të mëvonshme, *sakramenti* i referohet ordinancës së marrjes së bukës dhe të ujit në kujtim të sakrificës shlyese të Krishtit. Buka e copëtuar përfaqëson mishin e tij të copëtuar; uji përfaqëson gjakun që ai derdhi për të shlyer për mëkatet tona (1 Kor. 11:23–25; DeB 27:2). Kur anëtarët e denjë të Kishës marrin sakramentin, ata premtojnë të marrin mbi vete emrin e Krishtit, gjithmonë ta kujtojnë atë dhe të zbatojnë urdhërimet e tij. Nëpërmjet kësaj ordinance, anëtarët e Kishës përtërijnë besëlidhjet e tyre të pagëzimit.

Në Darkën e Fundit, Jezusi shpjegoi ordinancën e sakramentit, që ai hëngri me Dymbëdhjetë Apostujt (Mt. 26:17–28; Llu. 22:1–20).

Jezusi mori bukë dhe e bekoi; dhe ai mori kupën dhe falënderoi, **Mt.** 26:26–28 (Mr. 14:22–24; Llu. 22:19–20). Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme, **Gjo.** 6:54. Ai që ha dhe pi padenjësisht, ha dhe pi një dënim për qenien e tij, **1 Kor.** 11:29 (3 Ne. 18:29). Jezusi u mësoi dymbëdhjetë dishepujve të tij nefitë rreth sakramentit, **3 Ne.** 18:1–11. Jezusi u mësoi këtyre dishepujve t'i ndalonin njerëzit e padenjë të merrnin sakramentin, **3 Ne.** 18:28–29 (Morm. 9:29). Lutjet e sakramentit jepen, **Moro.** 4–5 (DeB 20:75–79). Sakramenti administrohet nga një prift ose një plak, **DeB** 20:46, 76. Mësuesit dhe dhjakët nuk kanë autoritet për të bekuar sakramentin, **DeB** 20:58. Lëngje përveç verës mund të përdoren për sakramentin, **DeB** 27:1–4.

SAKRIFICË. *Shih gjithashtu* Gjak; Jezu Krisht; Sakrament; Shlyej, shlyerje; Zemër e thyer

Në ditët e lashta, *flijimi* do të thoshte të bëje diçka ose dikë të shenjtë. Sot do të thotë të braktisësh ose të vuash humbjen e gjërave të kësaj bote për Zotin dhe mbretërinë e tij. Anëtarët e Kishës së Perëndisë duhet të jenë të gatshëm të sakrifikojnë gjithçka për Zotin. Joseph Smith-i na mësoi se "një fe që nuk kërkon sakrifikimin e të gjitha gjërave, kurrë nuk e ka fuqinë e mjaftueshme për të prodhuar besimin e nevojshëm për jetën dhe shpëtimin". Në perspektivën e përjetshme, bekimet e fituara nëpërmjet sakrifikimit janë më të mëdha se çdo gjë nga e cila u hoq dorë.

Pasi Adami dhe Eva u dëbuan nga kopshti i Edenit, Perëndia u dha atyre ligjin e sakrificës. Ky ligj përfshinte flijimin e të parëlindurit të tufave të tyre. Kjo sakrificë simbolizonte sakrificën që do të bëhej nga Biri i Vetëmlindur i Perëndisë (Mois. 5:4–8). Kjo praktikë vazhdoi deri në vdekjen e Jezu Krishtit, e cila i dha fund flijimit të kafshëve si një ordinancë e ungjillit (Alma 34:13–14). Sot në Kishë anëtarët marrin sakramentin e bukës dhe të ujit në kujtim të sakrificës së Jezu Krishtit. Anëtarëve të Kishës së Krishtit sot u kërkohet gjithashtu të japin sakrificën e një zemre të thyer dhe të një shpirti të penduar (3 Ne. 9:19–22). Kjo do të thotë se ata janë të përulur, të penduar dhe të gatshëm t'u binden urdhërimeve të Perëndisë.

Abrahami e lidhi Isakun, birin e tij, dhe e shtriu atë mbi altar, **Zan.** 22:1–18 (Jakobi 4:5). Do të ofrosh olokaustet e tua të djegura, **Eks.** 20:24. Kafshët që do të flijohen duhet të jenë pa të metë, **LiP.** 15:19–21. Të bindesh është më mirë se të flijosh, **1 Sam.** 15:22. Të duash është më shumë sesa gjithë olokaustet dhe flijimet, **Mr.** 12:32–33. Ne shenjtërohemi nëpërmjet sakrificës së Krishtit, **Heb.** 10:10–14. Krishti e ofroi veten si sakrificë për mëkatin, **2 Ne.** 2:6–7. Ai flijim i madh dhe i fundit do të jetë Biri i Perëndisë, po, i pafund dhe i përjetshëm, **Alma** 34:8–14. Mos ofroni më olokauste; i sakrifikoni Perëndisë një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, **3 Ne.** 9:19–20 (Psa. 51:16–17; DeB 59:8). E sotmja është një ditë për sakrificë, **DeB** 64:23 (DeB 97:12). Të gjithë që janë të gatshëm t'i ruajnë besëlidhjet e tyre me anë të sakrificës, pranohen nga Zoti, **DeB** 97:8. Joseph F. Smith-i pa shpirtrat e të drejtëve të cilët kishin ofruar sakrifica në ngjashmëri me sakrificën e Shpëtimtarit, **DeB** 138:13. Shëlbimi erdhi nëpërmjet sakrificës së Birit të Perëndisë në kryq, **DeB** 138:35.

SALEM. *Shih gjithashtu* Jeruzalem; Melkizedek

Qyteti në Dhjatën e Vjetër ku sundoi Melkizedeku. Ai mund të ndodhej në vendin e Jeruzalemit të sotëm. Emri "Salem" është shumë i ngjashëm me një fjalë hebraike që do të thotë "paqe".

Melkizedeku, mbreti i Salemit, shpuri bukë dhe verë, **Zan.** 14:18. Melkizedeku, mbreti i Salemit, ishte prift i shumë të lartit Perëndi, **Heb.** 7:1–2. Melkize-

deku ishte mbret mbi tokën e Salemit, **Alma** 13:17–18.

SALOMON. *Shih gjithashtu* Bath-sheba; David

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Davidit dhe Bath-shebës (2 Sam. 12:24). Për një kohë Salomoni ishte mbret i Izraelit.

Davidi e quajti Salomonin mbret, **1 Mbr.** 1:11–53. Davidi e urdhëroi Salomonin të ecte në udhët e Zotit, **1 Mbr.** 2:1–9. Zoti i premtoi atij një zemër të kuptueshme, **1 Mbr.** 3:5–15. Gjykoi midis dy nënave dhe zbuloi nënën e vërtetë të fëmijës, **1 Mbr.** 3:16–28. Shqiptoi fjalë të urta dhe kantikë, **1 Mbr.** 4:32. Ndërtoi tempullin, **1 Mbr.** 6; 7:13–51. Përkushtoi tempullin, **1 Mbr.** 8. U vizitua nga mbretëresha e Shebës, **1 Mbr.** 10:1–13. Salomoni u martua me gra joizraelite dhe gratë e tij ia kthyhen zemrën drejt adhurimit të perëndive të rreme, **1 Mbr.** 11:1–8. Zoti u zemërua me Salomonin, **1 Mbr.** 11:9–13. Vdiq, **1 Mbr.** 11:43. Davidi profetizoi për lavdinë e mbretërimit të Salomonit, **Psa.** 72. Salomoni mori shumë gra dhe konkubina, por disa nuk u pranuan nga Zoti, **DeB** 132:38 (Jakobi 2:24).

SAM. *Shih gjithashtu* Lehi, atë i Nefit

Në Librin e Mormonit, biri i tretë i Lehit (1 Ne. 2:5). Ai ishte një njeri i drejtë dhe i shenjtë i cili zgjodhi të ndjekë Zotin (1 Ne. 2:17; 2 Ne. 5:5–6; Alma 3:6).

SAMARIA. *Shih gjithashtu* Samaritanë

Në Dhjatën e Vjetër, kryeqyteti i mbretërisë veriore të Izraelit (1 Mbr. 16:23–24). Për shkak të vendndodhjes së saj të fortë ushtarake në një kodër, asirianët nuk mundën ta merrnin atë veçse pas një rrethimi prej tre vjetësh (2 Mbr. 17:5–6). Herodi e rindërtoi dhe e quajti Sebaste. Në kohët e Dhjatës së Re, Samaria ishte emri i tërë rajonit qendror të Palestinës në perëndim të Jordanit.

SAMARITANË. *Shih gjithashtu* Samaria

Populli biblik që jetoi në Samari pasi mbretëria veriore e Izraelit u pushtua prej asirianëve. Samaritanët ishin pjesërisht izraelitë dhe pjesërisht johebrenj. Feja e tyre ishte një përzjerje e besimeve dhe praktikave judease dhe pagane. Shëmbëlltyra e samaritanit të mirë në Lluka 10:25–37 tregon urrejtjen që judenjtë kishin ushqyer për samaritanët, sepse samaritanët kishin braktisur fenë izraelite. Zoti i udhëzoi apostujt që t'u mësonin ungjillin samaritanëve (Vep. 1:6–8). Filipi ia predikoi me sukses ungjillin e Krishtit popullit të Samarisë dhe bëri shumë mrekulli mes tyre (Vep. 8:5–39).

SAMSON

Në Dhjatën e Vjetër, i dymbëdhjeti i "gjykatësve" të Izraelit. Ai njihej për forcën e tij të madhe fizike, por nuk ishte i urtë në disa zgjedhje dhe veprime morale (Gjy. 13:24–16:31).

SAMUEL, PROFET I DHJATËS SË VJETËR

Bir i Elkanahut dhe Anës, Samueli lindi në përgjigje të lutjeve të nënës së tij (1 Sam. 1). Si fëmijë ai u vu nën përkujdesjen e Elit, prift i lartë në tabernakullin e Shilos (1 Sam. 2:11; 3:1). Zoti e thirri Samuelin në një moshë të re të bëhej profet (1 Sam. 3). Pas vdekjes së Elit, Samueli u bë profeti dhe gjykatësi i madh i Izraelit dhe rivendosi ligjin, rregullin dhe adhurimin e rregullt fetar në vend (1 Sam. 4:15–18; 7:3–17).

1 Samuelit 28:5–20 përmban një rrëfim të Samuelit të sjellë përsëri në jetë nga shtriga e Endorit me kërkesën e mbretit Saul. Ky nuk mund të ketë qenë një vegim nga Perëndia, sepse një shtrigë ose komunikues të tjerë shpirtërorë nuk mund të ndikojnë një profet që të shfaqet me kërkesë të tij ose të saj (1 Sam. 28:20; 31:1–4).

Librat e 1 dhe 2 Samuelit: Në disa Bibla librat 1 dhe 2 Samuelit janë një libër. Në të tjera ato janë dy libra. Librat mbulojnë një periudhë 130 vjeçare, që nga lindja e Samuelit deri pikërisht para vdekjes së mbretit David.

Libri i 1 Samuelit: Kapitujt 1–4 përshkruajnë se Zoti e mallkoi dhe e dënoi familjen e Elit dhe thirri Samuelin si prift të lartë dhe gjykatës. Kapitujt 4–6 tregojnë sesi arka e besëlidhjes ra në duart e filistinëve. Kapitujt 7–8 shënojnë paralajmërimet e Samuelit për të paturin e perëndive të rreme dhe të një mbreti të lig. Kapitujt 9–15 përshkruajnë kurorëzimin e Saulit si mbret dhe mbretërimin e tij. Kapitujt 16–31 tregojnë historinë e Davidit dhe fitimin e fuqisë së tij—Samueli e vajosi Davidin i cili kishte vrarë Goliathin. Sauli e urrente Davidin, por Davidi nuk pranoi ta vriste Saulin, edhe pse pati mundësi ta bënte këtë gjë.

Libri i 2 Samuelit: Libri përmban hollësitë e mbretërimit të Davidit si mbret i Judës dhe së fundi i të gjithë Izraelit. Kapitujt 1–4 tregojnë për një betejë të gjatë mes pasuesve të Davidit, pasi u kurorëzua nga Judea, dhe pasuesve të Saulit. Kapitujt 5–10 tregojnë se Davidi bëhet i fuqishëm anë e mbanë shumë vendeve. Kapitujt 11–21 tregojnë rënien e forcës shpirtërore të Davidit për shkak të mëkateve të tij dhe kryengritjen brenda vetë familjes së tij. Kapitujt 22–24 përshkruajnë përpjekjet e Davidit për t'u pajtuar me Zotin.

SAMUEL LAMANITI

Një profet lamanit në Librin e Mormonit i dërguar nga Zoti për t'i mësuar dhe paralajmëruar nefitët pikërisht përpara lindjes së Shpëtimtarit. Samueli profetizoi për shenja të lidhura me lindjen dhe vdekjen e Jezu Krishtit dhe për shkatërrimin e nefitëve (Hel. 13–16).

SARA. *Shih gjithashtu* Abraham

Në Dhjatën e Vjetër, gruaja e parë e Abrahamit. Në pleqërinë e saj ajo u bë nëna e Isakut (Zan. 18:9–15; 21:2).

SARIA. *Shih gjithashtu* Lehi, Atë i Nefit

Në Librin e Mormonit, gruaja e Lehit (1 Ne. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) dhe nëna e Lamanit, Lemuelit, Samit, Nefit, Jakobit, Jozefit dhe bijave (1 Ne. 2:5; 2 Ne. 5:6).

SATAN. *Shih* Djall

SAUL, MBRET I IZRAELIT

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i parë i Izraelit përpara se Izraeli të ndahej. Megjithëse ishte i drejtë në fillim të mbretërimit të tij, ai prapësepraprë u mbush me krenari dhe ishte i pabindur ndaj Perëndisë (1 Sam. 9–31).

SAUL(I) I TARSUSIT. *Shih* Pal

SETH. *Shih gjithashtu* Adam

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i drejtë i Adamit dhe i Evës.

Sethi ishte një burrë i përsosur dhe paraqitja e tij ishte paraqitja e saktë e atit të tij, **DeB** 107:42–43 (Zan. 5:3). Sethi ishte mes të fuqishmëve në botën e shpirtrave, **DeB** 138:40. Perëndia iu shfaq Sethit, **Mois.** 6:1–3, 8–14.

SËMURË (I), SËMUNDJE

Të kesh një sëmundje ose lëngatë. Në shkrimet e shenjta, sëmundja fizike nganjëherë shërben si simbol i mungesës së mirëqenies shpirtërore (Isa. 1:4–7; 33:24).

Kam dëgjuar lutjen tënde, kam parë lotët e tu; ja, unë do të të shëroj, **2 Mbr.** 20:1–5 (2 Kro. 32:24; Isa. 38:1–5). Jezusi shkonte kudo duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo lëngatë, **Mt.** 4:23–24 (1 Ne. 11:31; Mosia 3:5–6). Nuk janë të shëndoshët ata që kanë nevojë për mjekun, por të sëmurët, **Mt.** 9:10–13 (Mr. 2:14–17; Llu. 5:27–32). A është i sëmurë ndonjë nga ju? Le të thërrasë pleqtë, **Jak.** 5:14–15. Krishti do të marrë përsipër dhembjet dhe sëmundjet e popullit të tij, **Alma** 7:10–12. Jezusi shëroi të gjithë të sëmurët ndërmjet nefitëve, **3 Ne.** 26:15. I ushqeni të sëmurët gjithë butësi, me bimë dhe ushqim të lehtë, **DeB** 42:43 (Alma 46:40). Kujtoni në gjithçka të sëmurët dhe të brengosurit, **DeB** 52:40. Vër

duart mbi të sëmurët dhe ata do të shërohen, **DeB** 66:9.

SIMBOLIZËM

Të përdorësh diçka si një ngjashmëri ose shëmbëlltyrë të një diçkaje tjetër. Simbolizimi në shkrimet e shenjta përdor një objekt, ngjarje ose rrethanë të njohur për të përfaqësuar një parim ose mësim të ungjillit. Për shembull, profeti Alma i Librit të Mormonit përdori një farë për të përfaqësuar fjalën e Perëndisë (Alma 32).

Profetët nëpër tërë shkrimet e shenjta përdorën simbolizimin për të na mësuar rreth Jezu Krishtit. Disa prej këtyre simboleve përfshijnë ceremoni dhe ordinanca (Mois. 6:63), flijime (Heb. 9:11–15; Mois. 5:7–8), sakramentin (Llu. 22:13–20; PJS, Mr. 14:20–24) dhe pagëzimin (Rom. 6:1–6; DeB 128:12–13). Shumë emra biblikë janë simbolikë. Ceremonia e tabernakullit në Dhjatën e Vjetër dhe ligji i Moisiut përfaqësonin të vërteta të përjetshme (Heb. 8–10; Mosia 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Për shembuj të tjerë shih Mt. 5:13–16; Gjo. 3:14–15; Jakobi 4:5; Alma 37:38–45.

SIMEON. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, biri i dytë i Jakobit dhe gruas së tij, Leas (Zan. 29:33; 35:23; Eks. 1:2). Ai u bashkua me Levin në masakrimin e sikemitëve (Zan. 34:25–31). Profecia e Jakobit lidhur me Simeonin gjendet në Zanafilla 49:5–7.

Fisi i Simeonit: Pasardhësit e Simeonit shpesh banuan me fisin e Judës dhe brenda kufijve të mbretërisë së Judës (Joz. 19:1–9; 1 Kro. 4:24–33). Fisi i Simeonit u bashkua me Judën në betejë kundër kanaanitëve (Gjy. 1:3, 17). Më vonë ata gjithashtu u bashkuan me ushtritë e Davidit (1 Kro. 12:25).

SIMON KANAANITI

Në Dhjatën e Re, njëri nga Dymbëdhjetë Apostujt fillestarë të Jezu Krishtit (Mt. 10:2–4).

SIMON PJETRI. *Shih* Pjetër

SINAI, MALI. *Shih gjithashtu* Ligj i Moisiut; Moisi

Një mal në gadishullin Sinai, pranë të cilit Moisiu dhe izraelitët ngritën kampin tre muaj pas eksodit të tyre nga Egjipti; ai quhet gjithashtu mali Horeb (Eks. 3:1). Këtu Perëndia i dha Moisiut ligjin e tij për shtëpinë e Izraelit; këtu gjithashtu u ndërtua tabernakulli (Eks. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

SINAGOGË. *Shih gjithashtu* Judenj

Një vend mbledhjeje i përdorur për qëllime fetare. Në kohët e Dhjatës së Re, mobiljet në përgjithësi ishin të thjeshta, të përbëra nga një arkë që përmbante pergamenet e ligjit dhe shkrime të tjera të shenjta, një tavolinë leximi dhe ndenjëse për adhuruesit.

Një këshill lokal i pleqve drejtonte secilën sinagogë. Ata vendosnin cili do të pranohej dhe cili do të përjashtohej (Gjo. 9:22; 12:42). Zyrtari më i lartë i sinagogës ishte kryetari i sinagogës (Llu. 13:14; Mr. 5:22). Ai përgjithësisht ishte një skrib, kujdesej për ndërtesën dhe mbikqyrte shërbimet. Një shërbyes kryente detyrat e nëpunësit (Llu. 4:20).

Kishte një sinagogë në çdo qytet ku jetonin judenjtë, si në Palestinë dhe kudo tjetër. Kjo ishte një ndihmë e madhe në shpërndarjen e ungjillit të Jezu Krishtit, sepse misionarët e hershëm të Kishës zakonisht mund të flisnin në sinagoga (Vep. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Po kjo praktikë ekzistonte mes misionarëve në Librin e Mormonit (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1), si dhe mes misionarëve të hershëm të kësaj periudhe. (DeB 66:7; 68:1).

SINEDËR. *Shih gjithashtu* Judenj

Senati judeas dhe gjykata më e lartë judease, si në çështje civile ashtu edhe fetare. Sinedri përbëhej nga shtatëdhjetë e një anëtarë të zgjedhur prej kryepriftërinjve, skribëve dhe pleqve. Në shkrimet e shenjta shpesh quhet

këshilli (Mt. 26:59; Mr. 14:55; Vep. 5:34).

SION. *Shih gjithashtu* Enok; Jeruzalem i Ri

Të pastrit në zemër (DeB 97:21). Sioni gjithashtu do të thotë një vend ku të pastrit në zemër jetojnë. Qyteti i ndërtuar nga Enoku dhe populli i tij që u mor si përfundim në qiell për shkak të drejtësisë, u quajt Sion (DeB 38:4; Mois. 7:18–21, 69). Në ditët e mëvonshme një qytet i quajtur Sion do të ndërtohet pranë kontesë Jackson, Missouri (Shtetet e Bashkuara të Amerikës), në të cilin do të mblidhen fiset e Izraelit (DeB 103:11–22; 133:18). Shenjtorët këshillohen ta ndërtojnë Sionin kudo ku jetojnë në botë.

Qyteti i Davidit u quajt Sion, **1 Mbr.** 8:1. Nga Sioni do të dalë ligji, **Isa.** 2:2–3 (Mik. 4:2; 2 Ne. 12:2–3). Shëlbuesi do të vijë në Sion, **Isa.** 59:20. Do t'ju marr një në çdo qytet e dy nga çdo familje dhe do t'ju çoj në Sion, **Jer.** 3:14. Në malin Sion dhe në Jeruzalem do të ketë shpëtim, **Joe.** 2:32 (Abd. 1:17). Të bekuar janë ata që do të përpiqen të sjellin në dritë Sionin tim, **1 Ne.** 13:37. Bijat e Sionit janë kryelarta, **2 Ne.** 13:16 (Isa. 3:16). Mjerë ai që është i shkujdesur në Sion, **2 Ne.** 28:19–25. Kërkoni të filloni e të ngrini kauzën e Sionit, **DeB** 6:6 (DeB 11:6). Atë e kam frymëzuar të nxisë kauzën e Sionit me fuqi të madhe për mirë, **DeB** 21:7. Jeruzalemi i ri do të quhet Sion, **DeB** 45:66–67. Independence, Missouri, është vendi për qytetin e Sionit, **DeB** 57:1–3. Një ndëshkim mbetet mbi fëmijët e Sionit derisa të pendohen, **DeB** 84:58. Zoti e quajti popullin e tij Sion, sepse ata ishin të një zemre dhe të një mendjeje, **Mois.** 7:18–19. Sioni (Jeruzalemi i Ri) do të ndërtohet në kontinentin Amerikan, **NeB** 1:10.

SKRIB

Dhjata e Vjetër dhe e Re e përdorin termin në mënyra pak të ndryshme: (1) Në Dhjatën e Vjetër, përgjegjësia e parë e skribit ishte të kopjonte shkrimet e shenjta (Jer. 8:8). (2) Skribët përmenden shpesh në Dhjatën e Re dhe nganjëherë quhen doktorë të ligjit. Ata e zhvilluan ligjin me hollësi dhe ia zbatuan atë rrethanave të kohës së tyre (Mt. 13:52; Mr. 2:16–17; 11:17–18; Llu. 11:44–53; 20:46–47).

SMITH, EMMA HALE. *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu

Bashkëshorte e profetit Joseph Smith. Zoti e urdhëroi Emm-ën të bënte një zgjedhje të himneve për Kishën. Ajo gjithashtu shërbeu si presidentja e parë e Shoqatës së Ndihmës.

Zbulesë u dha lidhur me vullnetin e Zotit për Emma Smith-in, **DeB** 25. Zoti e këshilloi Emm-ën lidhur me martesën, **DeB** 132:51–56.

SMITH, HYRUM. *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu

Një vëlla më i madh dhe bashkëpunëtor besnik i Joseph Smith-it. Hyrum lindi më 9 shkurt 1800. Ai i shërben si ndihmës Joseph-it në Presidencinë e Kishës, si edhe duke qenë patriarku i dytë i Kishës. Më 27 qershor 1844, ai u martirizua së bashku me Joseph-in në burgun e Carthage-t.

Perëndia i zbuloi udhëzime Hyrum-it nëpërmjet vëllait të tij, Joseph-it, **DeB** 11; 23:3. Bekuar qoftë shërbëtori im Hyrum Smith për shkak të integritetit të zemrës së tij, **DeB** 124:15. Hyrum u urdhërua të merrte detyrën e patriarkut të Kishës, **DeB** 124:91–96, 124. Joseph-i dhe Hyrum-i u martirizuan në burgun e Carthage-t, **DeB** 135. Hyrum dhe shpirtra të tjerë të zgjedhur u ruajtën për të ardhur në plotësinë e kohërave, **DeB** 138:53.

SMITH, JOSEPH, I RIU. *Shih gjithashtu* Doktrinë e Besëlidhje; Libër i Mormonit; Përkthim i Joseph Smith-it (PJS); Perlë me Vlerë të Madhe; Rivendosje e Ungjillit; Vegim i Parë

Profeti i zgjedhur për të rivendosur Kishën e vërtetë të Jezu Krishtit në

tokë. Joseph Smith-i lindi në shtetin e Vermont-it në Shtetet e Bashkuara të Amerikës dhe jetoi nga 1805 deri 1844.

Në 1820, Perëndia Ati dhe Jezu Krishti iu shfaqën Joseph-it dhe ai mësoi se asnjë nga kishat e tokës nuk ishte e vërtetë (JS—H 1:1–20). Më vonë ai u vizitua nga engjëlli Moroni, i cili i zbuloi vendin ku fshiheshin fletët e arta që përmbanin analin e popujve të lashtë në kontinentin Amerikan (JS—H 1:29–54).

Joseph-i i përktheu fletët e arta dhe në 1830 i botoi ato si Libri i Mormonit (JS—H 1:66–67, 75). Në 1829, ai mori autoritetin e priftërisë nga Gjon Pagëzori dhe nga Pjetri, Jakobi dhe Gjoni (DeB 13; 27:12; 128:20; JS—H 1:68–70).

Siç u drejtuan nga Perëndia, në 6 prill 1830, Joseph-i dhe disa të tjerë organizuan Kishën e Rivendosur të Jezu Krishtit (DeB 20:1–4). Nën udhëheqjen e Joseph-it, Kisha u rrit në Kanada, Angli dhe në pjesën lindore të Shteteve të Bashkuara, veçanërisht në Ohio, Missouri dhe Illinois. Përndjekje e rëndë e ndoqi Joseph-in dhe shenjtorët kudo që u vendosën. Në 27 qershor 1844, Joseph-i dhe vëllai i tij Hyrum u martirizuan në Carthage, Illionis, në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Jozefi, biri i Jakobit, profetizoi për Joseph Smith-in, **2 Ne.** 3:6–15. Për shkak të diturisë së Tij për fatkeqësitë e ardhshme, Zoti thirri shërbëtorin e tij Joseph Smith, **DeB** 1:17 (DeB 19:13). Joseph Smith-i u shugurua apostull i Jezu Krishtit dhe plaku i parë i kësaj Kishe, **DeB** 20:2. Joseph-i u shugurua apostull nga Pjetri, Jakobi dhe Gjoni, **DeB** 27:12. Joseph-i dhe Sidney Rigdon dëshmuan se panë të Vetëmlindurin e Atit, **DeB** 76:23. Me Oliver Cowdery-n, Joseph Smith-i pa Zotin në vegim, **DeB** 110:1–4. Zoti e thirri Joseph-in si plak kryesues, përkthyes, zbulues, shikues dhe profet, **DeB** 124:125. Joseph Smith-i ka bërë më shumë për shpëtimin e njerëzve sesa çdo njeri tjetër, përveç vetëm Jezusit, **DeB** 135:3.

Shkrime të shenjta të nxjerra në dritë nga profeti Joseph Smith: Joseph-i përktheu pjesë nga fletët e arta që iu dhanë atij nga engjëlli Moroni, përkthim i cili u botua më 1830 si Libri i Mormonit. Ai gjithashtu mori shumë zbulesa nga Zoti që shpallnin doktrinat bazë dhe organizimin e Kishës. Shumë prej këtyre zbulesave u përmblodhën në atë që sot njihet si Doktrina e Besëlidhje. Ai ishte gjithashtu përgjegjës për nxjerrjen në dritë të Perlës me Vlerë të Madhe, që përmban përkthime të frymëzuara të disa prej shkrimeve të Moisiut, Abrahamit dhe Mateut, pjesë nga historia dhe dëshmia e tij vetjake dhe trembëdhjetë thënie të doktrinës e të besimit të cilat besohen nga Kisha.

SMITH, JOSEPH, PLAKU. *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu; Smith, Lucy Mack

Ati i profetit Joseph Smith. Ai lindi në 12 korrik 1771. U martua me Lucy Mack-un dhe patën nëntë fëmijë (JS—H 1:4). Joseph-i u bë një besimtar besnik në rivendosjen e ditëve të mëvonshme dhe patriarku i parë i Kishës. Ai vdiq në 14 shtator 1840.

Zoti i zbuloi atij udhëzime nëpërmjet birit të tij, Joseph-it, **DeB** 4; 23:5. Shërbëtori im i moshuar duhet të vazhdojë me familjen e tij, **DeB** 90:20. Shërbëtori im i moshuar Joseph rri ulur me Abrahamin në të djathtën e tij, **DeB** 124:19. Joseph Smith i Riu pa atin e tij në një vegim të mbretërisë çelestiale, **DeB** 137:5. Një engjëll e urdhëroi Joseph Smith të Riun t'i tregonte atit të tij për vegimin që kishte marrë, **JS—H** 1:49–50.

SMITH, JOSEPH F.

Presidenti i gjashtë i Kishës; i vetmi bir i Hyrum dhe Mary Fielding Smith-it. Lindi në 13 nëntor 1838 dhe vdiq në 19 nëntor 1918.

Joseph F. Smith-i mori një vegim të shëlbimit të të vdekurve, **DeB** 138.

SMITH, LUCY MACK. *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu; Smith, Joseph, Plaku

Nëna e profetit Joseph Smith dhe bashkëshorte e Joseph Smith Plakut

(JS—H 1:4, 7, 20). Lindi në 8 korrik 1776 dhe vdiq në 5 maj 1856.

Joseph-i e pa nënën e tij në një vegim të mbretërisë çelestiale, **DeB** 137:5.

SMITH, SAMUEL H. *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu

Një vëlla më i ri i profetit Joseph Smith (JS—H 1:4). Samueli lindi më 1808 dhe vdiq më 1844. Ai ishte një nga Tetë Dëshmitarët e Librit të Mormonit dhe shërbeu si një nga misionarët e parë për Kishën e rivendosur (DeB 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

SODOMË. *Shih gjithashtu* Gomorë

Në Dhjatën e Vjetër, një qytet i lig që u shkatërrua nga Zoti (Zan. 19:12–29).

SOFONIA

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili jetoi gjatë sundimit të Josias (639–608 para K.).

Libri i Sofonias: Kapitulli 1 flet për një ditë të ardhshme që do të mbushet me zemërim e trazira. Kapitulli 2 këshillon popullin e Izraelit të kërkojë drejtësi dhe përulësi. Kapitulli 3 flet për Ardhjen e Dytë, kur të gjitha kombet do të mblidhen për betejë. Megjithatë, Zoti do të mbretërojë në mes tyre.

STEFAN

Stefani ishte një martir për Shpëtimtarin dhe Kishën e tij në kohët e Dhjatës së Re. Predikimi i tij parapriu dhe ndoshta ndikoi punën e madhe të Palit, i cili ishte i pranishëm kur Stefani mbrojti vetveten përpara sinedrit (Vep. 8:1; 22:20).

Stefani ishte një nga shtatë burrat e caktuar për të ndihmuar Dymbëdhjetë Apostujt, **Vep.** 6:1–8. Stefani bëri çudi dhe mrekulli të mëdha, **Vep.** 6:8. Stefani u përfshi në debate me judenjtë, **Vep.** 6:9–10. Akuza u ngritën kundër tij dhe ai u gjykua para sinedrit, **Vep.** 6:11–15. Stefani paraqiti mbrojtjen e tij, **Vep.** 7:2–53. Duke qenë i mbushur me Frymën e Shenjtë, ai pa Atin dhe Birin në vegim, **Vep.** 7:55–56. Stefani u martirizua për dëshminë e tij, **Vep.** 7:54–60.

SY, SYRI

Në shkrimet e shenjta, syri shpesh përdoret si simbol i aftësisë së një njeriu për të marrë dritën e Perëndisë. Simbolikisht, syri i një njeriu gjithashtu tregon gjendjen shpirtërore dhe të kuptuarin e gjërave të Perëndisë.

Urdhërimi i Zotit është i pastër, të ndriçon sytë, **Psa.** 19:8. Të pamendtë kanë sy dhe nuk shikojnë, **Jer.** 5:21 (Mr. 8:18). Drita e trupit është syri, **Mt.** 6:22 (Llu. 11:34; 3 Ne. 13:22, DeB 88:67). Lum sytë tuaj që shohin, **Mt.** 13:16. Sytë e mendjes suaj do të ndriçohen, **Ef.** 1:17–18. Mjerë ata që janë të urtë në sytë e tyre, **2 Ne.** 15:21 (Isa. 5:21). Ata filluan të agjëronin dhe të luteshin, që sytë e njerëzve të mund të hapeshin, **Mosia** 27:22. Satani u verboi sytë, **3 Ne.** 2:2. Asnjë nuk do të ketë fuqi ta nxjerrë Librin e Mormonit në dritë, veçse në qoftë se me syrin të drejtuar te lavdia e Perëndisë, **Morm.** 8:15. Me anë të fuqisë së Shpirtit sytë tanë u hapën dhe të kuptuarit tonë u ndriçua, **DeB** 76:12. Drita është prej atij që i ndriçon sytë tuaj, **DeB** 88:11. Nëse syri juaj drejtohet te lavdia ime, tërë trupat tuaj do të mbushen me dritë, **DeB** 88:67.

SHADRAK. *Shih gjithashtu* Daniel

Në Dhjatën e Vjetër, Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego ishin tre të rinj izraelitë të cilët së bashku me Danielin, u sollën në pallatin e Nebukadnetsarit, mbretit të Babilonisë. Emri hebraik i Shadrakut ishte Hananiah. Të katër të rinjtë nuk pranuan ta ndotnin vetveten duke marrë nga mishi dhe vera e mbretit (Dan. 1). Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego u hodhën nga mbreti në një furrë flakëruese dhe u ruajtën nga Biri i Perëndisë (Dan. 3).

SHAJ. *Shih* Betim; Blasfemoj, blasfemi; Përdhosje

SHEM. *Shih gjithashtu* Noe, patriark i Biblës

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i drejtë i Noeut dhe, sipas traditës, stërgjyshi i popujve shemitë ose semitë, duke përfshirë arabët, hebrenjtë, babilonasit, sirianët, fenikasit dhe asirianët (Zan. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Mois. 8:12). Në zbulesën e ditëve të mëvonshme Shemit i referohen si "prifti i lartë i madh" (DeB 138:41).

SHENJ(A) TË KISHËS SË VËRTETË. *Shih* Kishë, shenjë e së vërtetës

SHENJ(A) TË KOHËRAVE. *Shih gjithashtu* Ardhje e Dytë e Jezu Krishtit; Ditë të fundit, ditë të mëvonshme; Shenjë

Ngjarje ose përvoja që Perëndia ua jep njerëzve për të treguar se diçka e rëndësishme në veprën e tij ka ndodhur ose do të ndodhë së shpejti. Në ditët e mëvonshme, shumë shenja për ardhjen e dytë të Shpëtimtarit janë profetizuar. Këto sinjale i lejojnë njerëzit besnikë të njohin planin e Perëndisë, të paralajmërohen dhe të përgatiten.

Mali i shtëpisë së Zotit do të vendoset në majën e maleve, **Isa.** 2:2–3. Zoti do të ngrejë një flamur dhe do të mbledhë Izraelin, **Isa.** 5:26 (2 Ne. 15:26–30). Dielli do të errësohet dhe hëna nuk do të përhapë më dritën e saj, **Isa.** 13:10 (Joe. 3:15; DeB 29:14). Njerëzit do të shkelin ligjin dhe do të marrin nëpërkëmbë besëlidhjen e përjetshme, **Isa.** 24:5. Nefitët do të flasin si një zë nga pluhuri, **Isa.** 29:4 (2 Ne. 27). Izraeli do të mblidhet me fuqi, **Isa.** 49:22–23 (1 Ne. 21:22–23; 3 Ne. 20–21). Perëndia do të nxjerrë një mbretëri, që nuk do të shkatërrohet, **Dan.** 2:44 (DeB 65:2). Luftë, ëndrra dhe vegime do të paraprijnë Ardhjen e Dytë, **Joe.** 2. Të gjitha kombet do t'i mbledh për të luftuar kundër Jeruzalemit, **Zak.** 14:2 (Eze. 38–39). Dita po vjen që do të djegë si furrë, **Mal.** 4:1 (3 Ne. 25:1; DeB 133:64; JS—H 1:37). Fatkeqësi të mëdha do të paraprijnë Ardhjen e Dytë, **Mt.** 24 (JS—M 1). Pali përshkroi braktisjen dhe kohët e rrezikshme të ditëve të fundit, **2 Tim.** 3–4. Dy profetë do të vriten dhe do të ringjallen në Jeruzalem, **Zbu.** 11 (DeB 77:15). Ungjilli do të rivendoset në ditët e fundit nëpërmjet shërbesës së engjëjve, **Zbu.** 14:6–7 (DeB 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Babilonia do të ngrihet dhe do të bjerë, **Zbu.** 17–18. Izraeli do të mblidhet me fuqi, **1 Ne.** 21:13–26 (Isa. 49:13–26; 3 Ne. 20–21). Kjo është një shenjë që ju të mund të dini kohën, **3 Ne.** 21:1. Libri i Mormonit do të dalë në dritë me anë të fuqisë së Perëndisë, **Morm.** 8. Lamanitët do të lulëzojnë, **DeB** 49:24–25. Të ligjtë do të vrasin të ligjtë, **DeB** 63:32–35 (Zbu. 9). Lufta do të derdhet mbi gjithë kombet, **DeB** 87:2. Shenjat, trazirat e elementëve dhe engjëjt përgatisin udhën për ardhjen e Zotit, **DeB** 88:86–94. Errësira do të mbulojë tokën, **DeB** 112:23–24. Zoti i urdhëroi shenjtorët të përgatiten për Ardhjen e Dytë, **DeB** 133.

SHENJ(A) TË LINDJES DHE TË VDEKJES SË JEZU KRISHTIT. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Ngjarje që shoqëruan lindjen dhe vdekjen e Jezu Krishtit.

Lindja: Një e virgjër do të mbetet me barrë dhe do të lindë një djalë, **Isa.** 7:14. Nga Bethlehemi do të dalë një sundues në Izrael, **Mik.** 5:2. Samuel Lamaniti profetizoi një ditë, një natë dhe një ditë me dritë, një yll të ri dhe shenja të tjera, **Hel.** 14:2–6. Shenjat u përmbushën, **3 Ne.** 1:15–21.

Vdekja: Samuel Lamaniti profetizoi errësirë, bubullima e shkreptima dhe dridhje të tokës, **Hel.** 14:20–27. Shenjat u përmbushën, **3 Ne.** 8:5–23.

SHENJË. *Shih gjithashtu* Kishë, shenjë e së vërtetës; Mrekulli; Shenj(a) të kohërave

Një ngjarje ose përvojë të cilën njerëzit e kuptojnë të jetë dëshmi ose provë e diçkaje. Një shenjë zakonisht është shfaqje e mrekullueshme nga Perëndia. Satani gjithashtu ka fuqi të tregojë

shenja në kushte të caktuara. Shenjtorët duhet të kërkojnë dhuratat e Shpirtit, por nuk duhet të kërkojnë shenja për të kënaqur kuriozitetin ose për të mbështetur besimin. Për më tepër, Zoti do t'u japë shenja, kur e sheh të përshtatshme, atyre që besojnë (DeB 58:64).

Vetë Zoti do t'ju japë një shenjë, **Isa.** 7:14 (2 Ne. 17:14). Perëndia kryen shenja dhe mrekulli në qiell dhe në tokë, **Dan.** 6:27. Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, **Mt.** 12:39 (Mt. 16:4; Llu. 11:29). Këto shenja do t'i ndjekin ata që besojnë, **Mr.** 16:17 (Morm. 9:24; Eth. 4:18; DeB 84:65). Sheremi kërkoi një shenjë, **Jakobi** 7:13–20. Korihori kërkoi një shenjë, **Alma** 30:48–60. Na trego një shenjë, atëherë do të besojmë, **Alma** 32:17. Pjesa më e madhe e njerëzve i besuan shenjat dhe çuditë, **3 Ne.** 1:22. Njerëzit i harruan shenjat dhe çuditë, **3 Ne.** 2:1. Nuk do të merrni asnjë dëshmi deri pas provës së besimit tuaj, **Eth.** 12:6. Mos kërkoni mrekulli, në qoftë se unë nuk do t'ju urdhëroj, **DeB** 24:13. Besimi nuk vjen me anë të shenjave, por shenjat i ndjekin ata që besojnë, **DeB** 63:7–11. Në ato ditë gjithashtu do të ngrihen Krishtër të rremë e profetë të rremë dhe do të tregojnë shenja e mrekulli të mëdha, **JS—M** 1:22.

SHENJTË (I). *Shih gjithashtu* Pastër (i), pastërti; Shenjtëri; Shenjtërim

Që ka karakter të perëndishëm ose i pastër shpirtërisht dhe moralisht. E kundërta e fjalës i shenjtë është i zakonshëm ose përdhosës.

Do të jeni për mua një mbretëri priftërinjsh dhe një komb i shenjtë, **Eks.** 19:5–6 (1 Pj. 2:9). Zoti e urdhëroi Izraelin: Jini të shenjtë, sepse unë jam i shenjtë, **Lev.** 11:44–45. Ata me duar të pafajshme dhe me zemër të pastër do të qëndrojnë në vendin e tij të shenjtë, **Psa.** 24:3–4. Mësojini popullit tim të dallojë atë që është e shenjtë dhe atë që është përdhosëse, **Eze.** 44:23. Perëndia na ka thirrur me një thirrje të shenjtë, **2 Tim.** 1:8–9. Që fëmijë, i ke njohur shkrimet e shenjta, **2 Tim.** 3:15. Njerëzit e shenjtë të Perëndisë folën të shtyrë nga Fryma e Shenjtë, **2 Pj.** 1:21. Të gjithë njerëzit do të gjykohen sipas së vërtetës dhe shenjtërisë që janë në Perëndinë, **2 Ne.** 2:10. Njeriu i natyrshëm bëhet një shenjtor nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, **Mosia** 3:19. Ecni sipas urdhërit të shenjtë të Perëndisë, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Tre dishepuj u shenjtëruan në mish dhe u bënë të shenjtë, **3 Ne.** 28:1–9, 36–39. Mos luaj me gjëra të shenjta, **DeB** 6:12. Ti nuk mund ta shkruash atë që është e shenjtë, veçse nëse të jepet nga unë, **DeB** 9:9. Ju duhet ta detyroni veten tuaj për të vepruar gjithë shenjtëri përpara meje, **DeB** 43;9. Dishepujt e mi do të qëndrojnë në vende të shenjta, **DeB** 45:32. Ajo që vjen nga lart është e shenjtë, **DeB** 63:64. Fëmijët e vegjël janë të shenjtë **DeB** 74:7. Do ta përkushtoj atë vend, që të bëhet i shenjtë, **DeB** 124:44. Zoti do t'i mbledhë të zgjedhurit e tij në një qytet të shenjtë, **Mois.** 7:62.

SHENJTËRI. *Shih gjithashtu* Pastër (i), pastërti; Shenjtë (i); Shenjtërim

Përsosmëri shpirtërore dhe morale. Shenjtëria tregon pastërti të zemrës dhe të qëllimit të një personi.

Anëtarët duhet të tregojnë se janë të denjë në Kishë, duke ecur në shenjtëri përpara Zotit, **DeB** 20:69. Shtëpia e Zotit është një vend i shenjtërisë, **DeB** 109:13. Njeriu i Shenjtërisë është emri i Perëndisë, **Mois**. 6:57 (Mois. 7:35).

SHENJTËRIM. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Shfajësim, shfajësoj; Shlyej, shlyerje

Procesi i çlirimit nga mëkati, i bërjes i dëlirë, i pastër dhe i shenjtë nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit (Mois. 6:59–60).

Perëndia ju ka zgjedhur të shpëtoheni me anë të shenjtërimit të Shpirtit, **2 The.** 2:13. Ne jemi shenjtëruar me anë të ofrimit të trupit të Jezusit, **Heb.** 10:10. Jezusi vuajti që të mund të shenjtëronte popullin me gjakun e vet, **Heb.** 13:12.

Priftërinj të lartë u shenjtëruan dhe rrobat e tyre u lanë nëpërmjet gjakut të Qengjit, **Alma** 13:10–12. Shenjtërimi u vjen atyre që ia dorëzojnë zemrat e tyre Perëndisë, **Hel.** 3:33–35. Pendohuni që të shenjtëroheni nëpërmjet marrjes së Frymës së Shenjtë, **3 Ne.** 27:20. Shenjtërimi përmes hirit të Jezu Krishtit është i drejtë dhe i vërtetë, **DeB** 20:31. Jezusi erdhi ta shenjtëronte botën, **DeB** 76:41. Shenjtërojeni veten tuaj që mendjet tuaja t'i përkushtohen tërësisht Perëndisë, **DeB** 88:68.

SHENJTËRORE E SHENJTËROREVE. *Shih gjithashtu* Tabernakull; Tempull, shtëpi e Zotit

Dhoma më e shenjtë në tabernakullin e Moisiut dhe më vonë në tempull. Shenjtërorja e Shenjtëroreve quhet gjithashtu "vendi më i shenjtë" (Eks. 26:33–34).

SHENJTI (I) I IZRAELIT. *Shih* Jezu Krisht

SHENJTOR. *Shih gjithashtu* Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Kishë e Jezu Krishtit; Krishterë (të)

Një anëtar besnik i Kishës së Jezu Krishtit.

Mblidhni shenjtorët e mi së bashku në mua, **Psa.** 50:5. Sauli u bëri shumë të këqija shenjtorëve në Jeruzalem, **Vep.** 9:1–21. Pjetri erdhi edhe te shenjtorët që banonin në Lida, **Vep.** 9:32. Hir dhe paqe për ju të gjithë që jeni në Romë, të thirrur për të qenë shenjtorë, **Rom.** 1:7. Ju jeni bashkëqytetarë të shenjtorëve, **Ef.** 2:19–21. Unë vura re Kishën e Qengjit, që ishin shenjtorët e Perëndisë, **1 Ne.** 14:12. Njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë, nëse ai nuk bëhet një shenjtor nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, **Mosia** 3:19. Unë, Zoti, e kam bekuar tokën për përdorimin e shenjtorëve të mi, **DeB** 61:17. Satani bën luftë me shenjtorët e Perëndisë, **DeB** 76:28–29. Punoni me zell për t'i përgatitur shenjtorët për gjykimin që do të vijë, **DeB** 88:84–85. Shenjtorët duhet t'u japin nga pasuria e tyre të varfërve dhe të munduarve, **DeB** 105:3. Drejtuesit e mësipërm jua kam dhënë për punën e shërbesës dhe për përsosjen e shenjtorëve të mi, **DeB** 124:143 (Ef. 4:12).

SHEREM. *Shih gjithashtu* Antikrisht

Një burrë në Librin e Mormonit i cili e mohoi Krishtin dhe kërkoi një shenjë (Jakobi 7:1–20).

SHËLBEJ, SHËLBUAR (I), SHËLBIM. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Rënie e Adamit dhe e Evës; Shlyej, shlyerje; Shpëtim; Vdekje, fizike; Vdekje, shpirtërore

Të çlirosh, të blesh ose të shpërblesh, në mënyrë që ta lirosh një njeri nga robëria nëpërmjet pagimit. *Shëlbimi* i referohet shlyerjes së Jezu Krishtit dhe çlirimit nga mëkati. Shlyerja e Jezusit e shëlben të gjithë njerëzimin nga vdekja fizike. Nëpërmjet shlyerjes së tij, ata që kanë besim në të dhe që pendohen, gjithashtu shëlbehen nga vdekja shpirtërore.

Unë të kam shëlbuar, **Isa.** 44:22. Unë do t'i shëlbej nga vdekja, **Ose.** 13:14 (Psa. 49:15). Kemi shëlbimin me anë të gjakut të Krishtit, **Ef.** 1:7, 14 (Heb. 9:11–15; 1 Pj. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12). Zoti ka shëlbuar shpirtin tim nga ferri, **2 Ne.** 1:15. Shëlbimi vjen në dhe nëpërmjet Mesias së Shenjtë, **2 Ne.** 2:6–7, 26 (Mosia 15:26–27; 26:26). Ata i kënduan dashurisë shëlbuese, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). Të ligjtë mbeten sikur të mos kishte patur shëlbim, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16; 42:13; Hel. 14:16–18). Jezu Krishti ka sjellë shëlbimin e botës, **Morm.** 7:5–7. Fuqia e shëlbimit vjen mbi të gjithë që nuk kanë ligj, **Moro.** 8:22 (DeB 45:54). Ata që nuk besojnë, nuk mund të shëlbehen nga rënia e tyre shpirtërore, **DeB** 29:44. Fëmijët e vegjël shëlbehen që nga krijimi i botës, **DeB** 29:46. Zoti e ka shëlbuar popullin e tij, **DeB** 84:99. Joseph F. Smith-i pa në vegim shëlbimin e të vdekurve, **DeB** 138. Adami dhe

Eva u ngazëllyen në shëlbimin e tyre, **Mois.** 5:9–11.

SHËLBIM(IT), PLAN I. *Shih* Plan i shëlbimit

SHËLBUES. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Shpëtimtar

Jezu Krishti është Shëlbuesi i madh i njerëzimit, sepse ai, nëpërmjet shlyerjes së tij, pagoi çmimin për mëkatet e njerëzimit dhe bëri të mundur ringjalljen e të gjithë njerëzve.

Unë e di se Shëlbuesi im jeton, **Job.** 19:25. Unë të ndihmoj, thotë Shëlbuesi yt, i Shenjti i Izraelit, **Isa.** 41:14 (Isa. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Unë, Zoti, jam Shpëtimtari yt dhe Shëlbuesi yt, **Isa.** 49:26 (Isa. 60:16). Vëri emrin Jezus, sepse ai do ta shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre, **Mt.** 1:21. Biri i njeriut erdhi për të dhënë jetën e tij si çmim për shëlbimin e shumë vetëve, **Mt.** 20:28 (1 Tim. 2:5–6). Zoti, Perëndia i Izraelit, ka vizituar dhe shëlbuar popullin e vet, **Llu.** 1:68. Ne u pajtuam me Perëndinë nëpërmjet vdekjes së Birit të tij, **Rom.** 5:10. Jezu Krishti e dha veten për ne, që të mund të na shëlbente nga çdo paudhësi, **Tit.** 2:13–14. Jezu Krishti na lau nga mëkatet tona me gjakun e tij, **Zbu.** 1:5. Shëlbimi vjen në dhe nëpërmjet Mesias së Shenjtë, **2 Ne.** 2:6–7, 26. Biri mori mbi vete paudhësinë dhe shkeljet e njerëzve, i shëlbeu ata dhe kënaqi kërkesat e drejtësisë, **Mosia** 15:6–9, 18–27. Krishti erdhi për të shëlbuar të gjithë ata që do të pagëzoheshin në pendim, **Alma** 9:26–27. Ai do të vijë në botë për të shëlbuar popullin e tij, **Alma** 11:40–41. Shëlbimi vjen nëpërmjet pendimit, **Alma** 42:13–26. Jezu Krishti erdhi për ta shëlbuar botën, **Hel.** 5:9–12. Krishti e shëlbeu njerëzimin nga vdekja fizike dhe shpirtërore, **Hel.** 14:12–17. Shëlbimi vjen nëpërmjet Krishtit, **3 Ne.** 9:17. Unë jam ai që u përgatit që nga themelimi i botës të shëlbejë popullin tim, **Eth.** 3:14. Zoti, Shëlbuesi juaj, vuajti vdekjen në mish, **DeB** 18:11. Krishti vuajti për të gjithë, në qoftë se pendohen, **DeB** 19:1, 16–20. Fëmijët e vegjël shëlbehen nëpërmjet të Vetëmlindurit tim, **DeB** 29:46. Unë kam dërguar Birin tim të Vetëmlindur në botë për shëlbimin e botës, **DeB** 49:5. Krishti është drita dhe Shëlbuesi i botës, **DeB** 93:8–9. Joseph F. Smith-i mori një vegim për shëlbimin e të vdekurve, **DeB** 138. Ne besojmë se nëpërmjet shlyerjes së Krishtit tërë njerëzimi mund të shpëtohet, **NeB** 1:3.

SHËMBËLLTYRË. *Shih gjithashtu* Ungjijtë—Harmoni e Ungjijve

Një tregim i thjeshtë i përdorur për të ilustruar dhe mësuar një të vërtetë ose parim shpirtëror. Një shëmbëlltyrë bazohet në krahasimin e një objekti ose ngjarjeje të zakonshme me një të vërtetë dhe kuptimi ose mesazhi i nënkuptuar i një shëmbëlltyre shpesh u fshihet dëgjuesve të cilët nuk janë të përgatitur shpirtërisht për ta marrë atë (Mt. 13:10–17).

Jezusi shpesh i mësoi me shëmbëlltyra. Për një renditje të shëmbëlltyrave të tij kyçe, shih "Ungjijtë".

SHËNDET. *Shih* Fjalë e urtësisë

SHËRBEJ. *Shih gjithashtu* Priftëri; Shërbim

Të bësh punën e Zotit në tokë. Shërbëtorët e zgjedhur të Perëndisë duhet të thirren nga Perëndia me qëllim që të shërbejnë në punën e tij. Kur shërbestarët e vërtetë bëjnë vullnetin e Zotit, ata përfaqësojnë Zotin në detyrat e tyre zyrtare dhe veprojnë si përfaqësuesit e tij (DeB 64:29), kështu duke drejtuar punën e nevojshme për shpëtimin e njerëzimit. Zoti ka dhënë apostuj, profetë, ungjilltarë, priftërinj të lartë, të shtatëdhjetë, pleq, peshkopë, priftërinj, mësues, dhjakë, ndihmës dhe qeverisje për përsosjen e shenjtorëve, për punën e shërbesës (Ef. 4:11–16; 1 Kor. 12:12–28; DeB 20;107).

Zoti e ka zgjedhur atë të shërbejë në emër të Zotit, **LiP.** 18:5. Njerëzit do t'ju quajnë shërbestarë të Perëndisë tonë, **Isa.** 61:6. Biri i Njeriut nuk erdhi që t'i

shërbejnë, por për të shërbyer, **Mt.** 20:26–28. Jam shfaqur që të të bëj shërbestar dhe dëshmitar, **Vep.** 26:16–18. Perëndia nuk është i padrejtë që të harrojë veprën tuaj të dashurisë në të cilën u keni shërbyer shenjtorëve, **Heb.** 6:10. Në qoftë se dikush shërben, le ta bëjë sipas aftësisë që i jep Perëndia, **1 Pj.** 4:10–11. Ata mësuan dhe i shërbyen njëri-tjetrit, **3 Ne.** 26:19. Është detyra e të Dymbëdhjetëve të shugurojnë shërbestarë ungjilltarë, **DeB** 107:39–40. Një prift i lartë mund të veçohet në shërbesën e gjërave tokësore, **DeB** 107:71–72. Këta të shtatëdhjetë duhet të jenë shërbestarë udhëtues, **DeB** 107:93–97. Pleq shugurohen që të jenë shërbestarë që qëndrojnë me kishën time, **DeB** 124:137.

SHËRBIM. *Shih gjithashtu* Dashuri; Mirëqenie

Kujdes i dhënë ose punë e bërë për përfitimin e Perëndisë dhe të të tjerëve. Ndërsa u shërbejmë të tjerëve, ne gjithashtu i shërbejmë Perëndisë.

Zgjidhni sot kujt doni t'i shërbeni, **Joz.** 24:15. Sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve, atë ma keni bërë mua, **Mt.** 25:35–45. I paraqisni trupat tuaj si një fli të gjallë, që është shërbesa juaj e mençur, **Rom.** 12:1. Me dashuri t'i shërbeni njëri-tjetrit, **Gal.** 5:13. Ditët e tua do të kalohen në shërbimin e Perëndisë tënd, **2 Ne.** 2:3. Kur jeni në shërbim të bashkëqenieve tuaja, ju jeni vetëm në shërbimin e Perëndisë tuaj, **Mosia** 2:17. Ata që zotërojnë tokën e premtimit duhet t'i shërbejnë Perëndisë ose do të përlahen, **Eth.** 2:8–12. Ata që hyjnë në shërbim të Perëndisë, duhet të shërbejnë me gjithë zemër, **DeB** 4:2. Zoti dha urdhërime që njerëzimi duhej ta donte atë dhe t'i shërbente atij, **DeB** 20:18–19. Në emër të Jezu Krishtit, duhet t'i shërbesh Perëndisë, **DeB** 59:5. Unë, Zoti, gëzohem t'i nderoj ata që më shërbejnë, **DeB** 76:5. Adhuroni Perëndinë, sepse vetëm atij duhet t'i shërbeni, **Mois.** 1:15.

SHËROJ, SHËRIME. *Shih gjithashtu* Administrim i të sëmurëve; Vajos

Të bëhesh mirë ose të shëndoshesh përsëri, si fizikisht ashtu edhe shpirtërisht. Shkrimet e shenjta përmbajnë shumë shembuj të shërimeve të mrekullueshme të bëra nga Zoti dhe shërbëtorët e tij.

Unë jam Zoti që të shëron, **Eks.** 15:26. Naamani u zhyt në lumin Jordan shtatë herë dhe u shërua, **2 Mbr.** 5:1–14. Për shkak të vurratave të tij ne jemi shëruar, **Isa.** 53:5 (Mosia 14:3). Dielli i drejtësisë do të lindet me shërimin në krahët e tij, **Mal.** 4:2. Jezusi shëroi të gjitha llojet e sëmundjeve, **Mt.** 4:23 (Mt. 9:35). Ai u dha autoritet të shërojnë të gjitha llojet e sëmundjeve, **Mt.** 10:1. Ai më ka dërguar për të shëruar zemërthyerit, **Llu.** 4:18. Ata u shëruan nga fuqia e Qengjit të Perëndisë, **1 Ne.** 11:31. Në qoftë se beson në shëlbimin e Krishtit, ti mund të shërohesh, **Alma** 15:8. Ai shëroi secilin, **3 Ne.** 17:9. Ai që ka besim në mua për t'u shëruar, do të shërohet, **DeB** 42:48. Në emrin tim ata do të shërojnë të sëmurët, **DeB** 84:68. Ne besojmë në dhuratën e shërimeve, **NeB** 1:7.

SHFAJËSIM, SHFAJËSOJ. *Shih gjithashtu* Shenjtërim; Shlyej, shlyerje

Të falesh nga ndëshkimi për mëkatin dhe të shpallesh i pafajshëm. Një njeri shfajësohet me anë të hirit të Shpëtimtarit nëpërmjet besimit në të. Ky besim tregohet me anë të pendimit dhe bindjes ndaj ligjeve dhe ordinancave të ungjillit. Shlyerja e Jezu Krishtit i jep mundësi njerëzimit të pendohet dhe të shfajësohet ose falet nga ndëshkimi që përndryshe ata do të merrnin.

Në Zotin do të shfajësohet tërë Izraeli, **Isa.** 45:25. Jo dëgjuesit, por bërësit e ligjit do të shfajësohen, **Rom.** 2:13. Njeriu shfajësohet nëpërmjet gjakut të Krishtit, **Rom.** 5:1–2, 9. Ju shfajësoheni në emër të Zotit Jezus, **1 Kor.** 6:11. Të shfajësuar me anë të hirit të tij, ne do të bëhemi trashëgimtarë, **Tit.** 3:7. Abrahami, ati ynë, a nuk u shfajësua me anë të veprave? **Jak.** 2:21. Me anë të veprave një njeri shfajësohet dhe jo vetëm me anë të

besimit, **Jak.** 2:14–26. Sipas ligjit asnjë mish nuk shfajësohet, **2 Ne.** 2:5. Shërbëtori im i drejtë do të shfajësojë shumë, pasi ai do të mbajë paudhësitë e tyre, **Mosia** 14:11 (Isa. 53:11). A mund të thoni se rrobat tuaja janë pastruar nëpërmjet Krishtit? **Alma** 5:27. Shfajësimi nëpërmjet hirit të Jezu Krishtit është i vërtetë, **DeB** 20:30–31 (DeB 88:39). Me anë të Shpirtit ju shfajësoheni, **Mois.** 6:60.

SHIBLON. *Shih gjithashtu* Alma, bir i Almës

Në Librin e Mormonit, një bir i Alma të Riut. Shibloni u mësoi ungjillin zoramitëve dhe u përndoq për drejtësinë e tij. Zoti e çliroi atë nga përndjekja e tij për shkak të besnikërisë dhe durimit të tij (Alma 38). Shibloni për një kohë u përkujdes edhe për analet nefite (Alma 63:1–2, 11–13).

SHIKUES. *Shih gjithashtu* Profet; Urim dhe Thumim

Një njeri i autorizuar nga Perëndia për të parë me sytë shpirtërorë gjëra të cilat Perëndia i ka fshehur nga bota (Mois. 6:35–38). Ai është një zbulues dhe një profet (Mosia 8:13–16). Në Librin e Mormonit, Amoni na mësoi se vetëm një shikues mund t'i përdorte interpretuesit e veçantë ose një Urim dhe Thumim (Mosia 8:13; 28:16). Një shikues e di të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen. Në lashtësi, një profet shpesh quhej shikues (1 Sam. 9:9; 2 Sam. 24:11).

Joseph Smith-i është shikuesi i madhërishëm i ditëve të mëvonshme (DeB 21:1; 135:3). Si shtesë, Presidencia e Parë dhe Këshilli i të Dymbëdhjetëve shugurohen si profetë, shikues dhe zbulues.

Ky është një popull rebel, që u thotë shikuesve: Mos shihni; dhe profetëve: Mos profetizoni, **Isa.** 30:9–10. Një shikues të zgjedhur do të ngre unë prej frytit të ijeve të tua, **2 Ne.** 3:6–15. Këtu është urtësi; po, që të jetë një shikues, një zbulues, një përkthyes dhe një profet, **DeB** 107:92. Zoti e caktoi Hyrum Smith-in të ishte një profet, shikues dhe zbulues i Kishës, **DeB** 124:91–94.

SHIZ. *Shih gjithashtu* Jareditë

Një udhëheqës ushtarak jaredit në Librin e Mormonit. Ai vdiq në fund të një beteje të madhe që shkatërroi gjithë kombin jaredit (Eth. 14:17–15:31).

SHKALLË TË LAVDISË. *Shih gjithashtu* Lavdi çelestiale; Lavdi telestiale; Lavdi terrestriale

Mbretëritë e ndryshme në qiell. Në gjykimin përfundimtar, çdo njeri do të caktohet në një vend banimi të përjetshëm, në një mbretëri të veçantë lavdie, përveç atyre që janë bij të Humbjes.

Jezusi tha, në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa, **Gjo.** 14:2 (Eth. 12:32). Ka një lavdi të diellit dhe një të hënës, dhe një të yjeve, **1 Kor.** 15:40–41. Pali u rrëmbye deri në të tretin qiell, **2 Kor.** 12:2. Ka një vend pa lavdi dhe dënimi të përjetshëm, **DeB** 76:30–38, 43–45. Ka tri shkallë të lavdisë, **DeB** 76:50–113; 88:20–32.

SHKATËRRUES. *Shih gjithashtu* Djall

Satani është shkatërruesi.

Zoti nuk do ta lejojë shkatërruesin të hyjë në shtëpitë tuaja, **Eks.** 12:23. Shkatërruesi udhëton mbi ujërat, **DeB** 61:19. Roja mund ta kishte shpëtuar vreshtin tim nga shkatërruesi, **DeB** 101:51–54.

SHKELJE KURORE. *Shih gjithashtu* Dëlirësi; Epshor, epsh; Homoseksualitet; Imoralitet seksual; Lavirësi

Bashkimi seksual i paligjshëm i burrave dhe grave. Megjithëse shkelja e kurorës do të thotë marrëdhënie seksuale ndërmjet një njeriu të martuar dhe një tjetri që s'është bashkëshorti(ja) e tij(saj), në shkrimet e shenjta ajo mund t'u referohet edhe të pamartuarve.

Nganjëherë shkelja e kurorës përdoret si simbol për braktisjen nga një komb ose një popull i tërë i rrugëve të Zotit (Num. 25:1–3; Eze. 16:15–59; Jer. 3:6–10; Ose. 4).

Jozefi nuk do ta bënte këtë ligësi të madhe dhe të mëkatonte kundër Perëndisë, **Zan.** 39:7–12. Nuk do të shke-

lësh besnikërinë bashkëshortore, **Eks.** 20:14. Kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e vet, **Mt.** 5:28. As kurvarët, as shkelësit e kurorës nuk do ta trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë, **1 Kor.** 6:9–10. Perëndia do t'i gjykojë si shkelësit e kurorës, ashtu edhe kurvarët, **Heb.** 13:4. Shkelja e kurorës është mëkati më i neveritshëm nga të gjithë, përveç atij të derdhjes së gjakut të pafajshëm ose mohimit të Frymës së Shenjtë, **Alma** 39:3–5. Ai që bën shkelje kurore dhe nuk pendohet, do të dëbohet, **DeB** 42:23–26. Nëse ndonjë do ta shkelë besnikërinë bashkëshortore në zemrën e tij, ata nuk do ta kenë Shpirtin, **DeB** 63:14–16.

SHKËMB. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Ungjill; Zbulesë

Në mënyrë figurative, Jezu Krishti dhe ungjilli i tij janë një themel dhe mbështetje e fortë (DeB 11:24; 33:12–13). *Shkëmbi* gjithashtu mund t'i referohet zbulesës, me të cilën Perëndia ia bën të njohur ungjillin e tij njeriut (Mt. 16:15–18).

Ai është shkëmbi, vepra e tij është e përsosur, **LiP.** 32:4. Zoti është shkëmbi im; në të unë do të besoj, **2 Sam.** 22:2–3. Një gur u shkëput pa duar, **Dan.** 2:34–35. Ajo u themelua mbi shkëmb, **Mt.** 7:25 (3 Ne. 14:25). Jezu Krishti është guri që u hodh poshtë, **Vep.** 4:10–11. Ai shkëmb ishte Krishti, **1 Kor.** 10:1–4 (Eks. 17:6). Ai që ndërtohet mbi shkëmb e pranon të vërtetën, **2 Ne.** 28:28. Judenjtë do të mohojnë shkëmbin [Krishtin] mbi të cilin mund të ndërtojnë, **Jakobi** 4:15–17. Është mbi shkëmbin e Shëlbuesit tonë që ju duhet të ndërtoni themelin tuaj, **Hel.** 5:12. Kushdo që ndërton mbi doktrinat e Krishtit, ndërton mbi shkëmbin tim dhe nuk do të bjerë kur të vijnë përmbytjet, **3 Ne.** 11:39'40 (Mt. 7:24'27; 3 Ne. 18:12'13). Një njeri i urtë e ndërton shtëpinë e tij mbi një shkëmb, **3 Ne.** 14:24. Nëse ju ndërtoheni mbi shkëmbin tim, toka dhe ferri s'mund të triumfojnë, **DeB** 6:34. Ai që ndërton mbi këtë shkëmb nuk do të bjerë kurrë, **DeB** 50:44. Unë jam Mesia, Mbreti i Sionit, Shkëmbi i Qiellit, **Mois.** 7:53.

SHKISHËRIM. *Shih gjithashtu* Braktisje; Kryengritje

Procesi i përjashtimit të një personi nga Kisha dhe marrja e të gjitha të drejtave dhe privilegjeve të anëtarësisë. Autoritetet e Kishës e përjashtojnë një person nga Kisha, vetëm kur ai ka zgjedhur të jetojë në kundërshtim me urdhërimet e Zotit dhe kështu është bërë i paaftë për anëtarësi të mëtejshme në Kishë.

Zemrat e shumë vetave u ngurtësuan dhe emrat e tyre u fshinë, **Alma** 1:24 (Alma 6:3). Në qoftë se ai nuk pendohet, nuk duhet të numërohet mes njerëzve të mi, **3 Ne.** 18:31 (Mosia 26). Kurorëshkelësit që nuk pendohen, duhet të dëbohen, **DeB** 42:24. Ai që mëkaton dhe nuk pendohet, do të dëbohet, **DeB** 42:28. Jepen procedura për zgjidhjen e vështirësive të rëndësishme në Kishë, **DeB** 102 (DeB 42:80–93). Peshkopi caktohet të jetë gjykatës në Izrael, **DeB** 107:72. Shoqëritë fetare kanë të drejtën të merren me sjelljen e parregullt të anëtarëve, **DeB** 134:10.

SHKOLLË E PROFETËVE. *Shih gjithashtu* Smith, Joseph, i Riu

Në Kirtland, Ohio (Shtetet e Bashkuara të Amerikës) gjatë dimrit të viteve 1832–33, Zoti e urdhëroi Joseph Smith-in të organizonte një shkollë me qëllimin e mësimit të vëllezërve në të gjitha gjërat që i përkisnin ungjillit dhe mbretërisë së Perëndisë. Nga kjo shkollë dolën shumë prej udhëheqësve të hershëm të Kishës. Një shkollë tjetër e profetëve ose e pleqve u drejtua nga Parley P. Pratt në kontenë Jackson, Missouri (DeB 97:1–6). Shkolla të ngjashme u mbajtën shumë shpejt pasi shenjtorët migruan drejt Perëndimit; megjithatë, këto u ndërprenë shpejt. Mësimi i ungjillit sot bëhet në shtëpi, në kuorumet e priftërisë, në organizata të ndryshme ndihmëse

dhe nëpërmjet shkollave dhe seminareve e instituteve të Kishës.

Shenjtëroni veten tuaj dhe i mësoni njëri-tjetrit doktrinat e mbretërisë, **DeB** 88:74–80. Kërkoni me zell dhe mësoni njëri-tjetrin, **DeB** 88:118–122. Urdhëri i shkollës së profetëve u vendos, **DeB** 88:127–141. Presidencia e Parë mban çelësat e shkollës së profetëve, **DeB** 90:6–7.

SHKRIME TË SHENJTA. *Shih gjithashtu* Bibël; Doktrinë e Besëlidhje; Fjalë e Perëndisë; Kanun; Kronologji; Libër i Mormonit; Perlë me Vlerë të Madhe

Fjalë, si të shkruara edhe të folura, nga njerëz të shenjtë të Perëndisë kur nxiten nga Fryma e Shenjtë. Shkrimet e shenjta të njohura zyrtarisht si të shenjta nga Kisha sot përbëhen nga Bibla, Libri i Mormonit, Doktrina e Besëlidhje dhe Perla me Vlerë të Madhe. Jezusi dhe shkruesit e Dhjatës së Re i konsideruan librat e Dhjatës së Vjetër si shkrime të shenjta (Mt. 22:29; Gjo. 5:39; 2 Tim. 3:15; 2 Pj. 1:20–21).

A nuk na digjej zemra përbrenda kur ai na hapte shkrimet e shenjta, **Llu.** 24:32. Hetoni shkrimet e shenjta, sepse mendoni të keni ndërmjet tyre jetë të përjetshme; dhe ato janë ato që dëshmojnë për mua, **Gjo.** 5:39. Fjalët e Krishtit do t'ju tregojnë të gjitha gjërat që ju duhet të bëni, **2 Ne.** 32:3. Të gjithë ata që janë drejtuar të besojnë shkrimet e shenjta, janë të vendosur dhe të paepur në besim, **Hel.** 15:7–8. Njerëzit gabojnë duke i shtrëmbëruar shkrimet e shenjta dhe nuk i kuptojnë ato, **DeB** 10:63. Këto fjalë nuk janë prej njerëzve, as prej njeriut, por prej meje, **DeB** 18:34–36. Dalja e Librit të Mormonit i provon botës se shkrimet e shenjta janë të vërteta, **DeB** 20:2, 8–12. Ia kushtoni kohën tuaj studimit të shkrimeve të shenjta, **DeB** 26:1. Shkrimet e shenjta jepen për udhëzimin e shenjtorëve, **DeB** 33:16. Shkrimet e shenjta jepen për shpëtimin e të zgjedhurve, **DeB** 35:20. U mësoni parimet e ungjillit tim, të cilat janë në Bibël dhe në Librin e Mormonit, **DeB** 42:12. Ligjet e mia lidhur me këto gjëra janë dhënë në shkrimet e mia të shenjta, **DeB** 42:28. Çfarëdo që flitet nën ndikimin e Frymës së Shenjtë është shkrim i shenjtë, **DeB** 68:4.

Shkrime të shenjta të humbura: Ka shumë shkrime të përmendura në shkrimet e shenjta që ne sot nuk i kemi, mes të cilave janë këta libra dhe shkrimtarë: besëlidhja (Eks. 24:7), luftërat e Zotit (Num. 21:14), Jasheri (Joz. 10:13; 2 Sam. 1:18), veprat e Salomonit (1 Mbr. 11:41), Samuel shikuesi (1 Kro. 29:29), Nathan profeti (2 Kro. 9:29), Shemajah profeti (2 Kro. 12:15), Ido profeti (2 Kro. 13:22), Jehu (2 Kro. 20:34), thëniet e shikuesve (2 Kro. 33:19), Enoku (Jud. 1:14) dhe fjalët e Zenokut, Neumit dhe Zenosit (1 Ne. 19:10), Zenosi (Jakobi 5:1), Zenoku dhe Eziasi (Hel. 8:20) dhe një libër kujtimi (Mois. 6:5); dhe letrat drejtuar korintasve (1 Kor. 5:9), drejtuar efesianëve (Ef. 3:3) dhe laodikasve (Kol. 4:16).

Shkrime të shenjta për t'u ruajtur: Ne duhet t'i marrim këto anale, që të mund të ruajmë fjalët e thëna prej profetëve, **1 Ne.** 3:19–20. Unë duhet t'i ruaj këto fletë, **Jakobi** 1:3. Këto gjëra janë mbajtur dhe ruajtur nga dora e Perëndisë, **Mosia** 1:5. Kujdesu për këto gjëra të shenjta, **Alma** 37:47. Shkrimet e shenjta do të ruhen të sigurta, **DeB** 42:56. Përdori të gjitha përpjekjet për t'i ruajtur ato, **JS—H** 1:59.

Vlera e shkrimeve të shenjta: Do ta lexosh këtë ligj para tërë Izraelit, **LiP.** 31:10–13. Ky libër i ligjit mos u ndaftë kurrë nga goja juaj, **Joz.** 1:8. Ligji i Zotit është i përsosur, në përtëritjen e shpirtit, **Psa.** 19:7. Fjala jote është një llampë në këmbën time, **Psa.** 119:105. Shkrimet e shenjta dëshmojnë për mua, **Gjo.** 5:39. Gjithë shkrimi i shenjtë jepet me anë të frymëzimit nga Perëndia dhe është i dobishëm për doktrinë dhe mësim, **2 Tim.** 3:15–16. Unë i përshtata të gjitha shkrimet e shenjta për ne, që ato të mund të jenë për përfitimin dhe mësimin tonë,

1 Ne. 19:23. Shpirti im kënaqet pamasë në shkrimet e shenjta, **2 Ne.** 4:15–16. Ne punojmë me zell që të shkruajmë, të bindim fëmijët tanë dhe gjithashtu vëllezërit tanë të besojnë në Krisht, **2 Ne.** 25:23. Ata kërkuan shkrimet e shenjta dhe nuk ua vunë më veshin fjalëve të këtij njeriu të lig, **Jakobi** 7:23 (Alma 14:1). Po të mos ishte për këto fletë, ne duhej të vuanim në padije, **Mosia** 1:2–7. Ata i kishin kërkuar me zell shkrimet e shenjta, që ata të mund të dinin fjalën e Perëndisë, **Alma** 17:2–3. Shkrimet e shenjta ruhen për të sjellë shpëtim, **Alma** 37:1–19 (2 Ne. 3:15). Fjala e Perëndisë do të udhëheqë njeriun e Krishtit, **Hel.** 3:29. Çfarëdo që ata flasin nëpërmjet Frymës së Shenjtë, do të jetë shkrim i shenjtë dhe fuqia e Perëndisë për shpëtim, **DeB** 68:4. Shtypni plotësinë e shkrimeve të mia të shenjta për qëllimin e ngritjes së Kishës sime dhe të përgatitjes së popullit tim, **DeB** 104:58–59. Kushdo që e mbledh fjalën time si thesar, nuk do të mashtrohet, **JS—M** 1:37.

Shkrime të shenjta të profetizuara për të ardhur: Isaia paratregoi ardhjen e Librit të Mormonit, **Isa.** 29:11–14. Merr një copë dru dhe mbi të shkruaj për Judën, **Eze.** 37:15–20. Libra të tjerë do të vijnë, **1 Ne.** 13:39. Ju nuk duhet të mendoni se Bibla përmban të gjitha fjalët e mia, **2 Ne.** 29:10–14. Mbahuni në ungjillin e Krishtit, që do t'ju nxirret para, në analet që do t'u vijnë, **Morm.** 7:8–9. Bekuar qoftë ai që do ta nxjerrë këtë gjë në dritë, **Morm.** 8:16. Shkruaji këto gjëra dhe unë do t'ua tregoj ato në kohën e përshtatshme, **Eth.** 3:27 (Eth. 4:7). Ne besojmë se ai akoma do të zbulojë shumë gjëra, **NeB** 1:9.

SHKRIME TË SHENJTA, TË HUMBURA. *Shih* Shkrime të Shenjta—Shkrime të shenjta të humbura

SHLYEJ, SHLYERJE. *Shih gjithashtu* Bij dhe bija të Perëndisë; Fal; Fëmijë të Krishtit; Gjak; Gjetseman; Heqje e mëkateve; Hir; Jezu Krisht; Kryq; Kryqëzim; Mëshirshëm (i), mëshirë; Pavdekshëm (i), pavdekësi; Pendohem, pendim; Plan i shëlbimit; Rënie e Adamit dhe e Evës; Ringjallje; Sakrament; Sakrificë; Shenjtërim; Shëlbej, Shëlbuar (i), shëlbim; Shfajësim, shfajësoj; Shpëtim

Të pajtosh njeriun me Perëndinë.

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, të shlyesh do të thotë të vuash dënimin për një vepër mëkati dhe në këtë mënyrë t'i heqësh pasojat e mëkatit prej mëkatarit të penduar dhe ta lejosh atë të pajtohet me Perëndinë. Jezu Krishti ishte i vetmi njeri i aftë për të bërë një shlyerje të përsosur për gjithë njerëzimin. Ai ishte në gjendje ta bënte këtë për shkak të zgjedhjes dhe parashugurimit të tij në Këshillin e Madh, përpara se të formohej bota (Eth. 3:14; Mois. 4:1–2; Abr. 3:27), qenies së tij Biri hyjnor dhe jetës së tij pa mëkate. Shlyerja e tij përfshiu vuajtjen e tij për mëkatet e njerëzimit në kopshtin e Gjetsemanit, derdhjen e gjakut të tij dhe vdekjen e tij e ringjalljen e mëpasshme nga varri (Isa. 53:3–12; Mosia 3:5–11; Alma 7:10–13). Për shkak të Shlyerjes, gjithë njerëzit do të ngrihen së vdekuri me trupa të pavdekshëm (1 Kor. 15:22). Shlyerja gjithashtu na jep mënyrën për ne për të na u falur mëkatet tona dhe për të jetuar përgjithmonë me Perëndinë. Por dikush që ka arritur moshën e përgjegjshmërisë dhe e ka pranuar ligjin, mund t'i marrë këto bekime vetëm nëse ai ka besim në Jezu Krishtin, pendohet për mëkatet e tij, merr ordinancat e shpëtimit dhe u bindet urdhërimeve të Perëndisë. Ata që nuk e arrijnë moshën e përgjegjshmërisë dhe ata pa ligjin, shëlbehen nëpërmjet Shlyerjes (Mosia 15:24–25; Moro. 8:22). Shkrimet e shenjta na mësojnë qartë se, nëse Krishti nuk do të shlyente për mëkatet tona, asnjë ligj, ordinancë ose flijim nuk do t'i kënaqte kërkesat e drejtësisë dhe njeriu kurrë nuk do ta rifitonte praninë e Perëndisë (2 Ne. 2; 9).

Ky është gjaku im, i derdhur për shumë

për heqjen e mëkateve, **Mt.** 26:28. Djersa e tij ishte si të ishin pika të mëdha gjaku, **Llu.** 22:39–44. Unë do ta jap mishin tim për jetën e botës, **Gjo.** 6:51. Unë jam ringjallja dhe jeta, **Gjo.** 11:25. Krishti është vepronjësi i shpëtimit të përjetshëm për të gjithë ata që i binden, **Heb.** 5:9. Ne shenjtërohemi nga derdhja e gjakut të Krishtit, **Heb.** 9; 10:1–10. Edhe Krishti ka vuajtur njëherë për mëkatet, **1 Pj.** 3:18. Gjaku i Jezu Krishtit na pastron nga çdo mëkat, **1 Gjo.** 1:7. Ai u ngrit në kryq dhe u vra për mëkatet, **1 Ne.** 11:32–33. Shëlbimi u vjen atyre që kanë një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, **2 Ne.** 2:3–10, 25–27. Ai e ofroi veten si sakrificë për mëkatin, **2 Ne.** 2:7. Shlyerja i çliron njerëzit nga Rënia dhe i shpëton ata nga vdekja dhe ferri, **2 Ne.** 9:5–24. Duhet të ketë një shlyerje të pafund, **2 Ne.** 9:7. Pajtohuni me Perëndinë nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, **Jakobi** 4:11. Gjaku i tij shlyen për ata që kanë bërë mëkat nga paditurія, **Mosia** 3:11–18. Njeriu e mori shpëtimin nëpërmjet Shlyerjes, **Mosia** 4:6–8. Po të mos ishte për Shlyerjen, ata do të mbaronin patjetër, **Mosia** 13:27–32. Ai do të shlyejë për mëkatet e botës, **Alma** 34:8–16. Perëndia vetë shlyen për mëkatet e botës, që të realizohet plani i mëshirës, **Alma** 42:11–30. Unë jam Perëndia i tërë tokës, i vrarë për mëkatet e botës, **3 Ne.** 11:14. Unë, Perëndia, i kam vuajtur këto gjëra për të gjithë, **DeB** 19:16. Fëmijët e vegjël shëlbehen nëpërmjet të Vetëmlindurit tim, **DeB** 29:46–47. Vër re vuajtjet dhe vdekjen e atij që nuk bëri asnjë mëkat, **DeB** 45:3–5. Kjo gjë është ngjashmëri e sakrificës së të Vetëmlindurit, **Mois.** 5:7. Nëpërmjet Shlyerjes së Krishtit, tërë njerëzimi mund të shpëtohet, **NeB** 1:3.

SHOQËRIM. *Shih gjithashtu* Dashuri; Unitet

Për shenjtorët e ditëve të mëvonshme, shoqërimi përfshin ofrimin e një shoqërie miqësore të tjerëve, duke i ngritur moralisht dhe duke i forcuar ata.

Duaje të afërmin tënd si veten tënde, **Lev.** 19:18 (Mt. 19:19; DeB 59:6). Kur të jesh kthyer, forco vëllezërit e tu, **Llu.** 22:32. Jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin, **Gjo.** 13:35. Kulloti delet e mia, **Gjo.** 21:15–17. Ata u lutën të pranonim pjesëmarrjen në shërbesën për shenjtorët, **2 Kor.** 8:1–5. Bashkësia jonë është me Atin dhe me Birin e tij, **1 Gjo.** 1:3. Nefitët dhe lamanitët bënë shoqëri njëri me tjetrin, **Hel.** 6:3. Çdo njeri le ta vlerësojë vëllanë e tij si veten, **DeB** 38:24–25. Nëse nuk jini një, nuk jini të mitë, **DeB** 38:27. Unë të pranoj në shoqërim për të qenë miku dhe vëllai juaj, **DeB** 88:133.

SHORT

Një mënyrë për të zgjedhur ose shmangur disa mundësi të një zgjedhjeje, shpesh e bërë duke zgjedhur një rrip letre ose një copë druri prej disa të tillave. Kjo quhet të hedhësh short.

Ata i ndanë me short rrobat e tij, **Mt.** 27:35 (Psa. 22:18; Mr. 15:24; Llu. 23:34; Gjo. 19:24). Ata hodhën short dhe shorti i ra Matiasit, **Vep.** 1:23–26. Ne hodhëm short—kush nga ne do të shkonte në shtëpinë e Labanit, **1 Ne.** 3:11.

SHPËRBËRJE. *Shih* Izrael—Shpërndarje e Izraelit

SHPËRFYTYRIM. *Shih gjithashtu* Çelësa të priftërisë; Jezu Krisht

Gjendja e njerëzve që përkohësisht ndryshohen në pamjen e jashtme dhe natyrën fizike—domethënë ngrihen në një nivel më të lartë shpirtëror—kështu që ata të mund të durojnë praninë dhe lavdinë e qenieve qiellore.

Shpërfytyrimi i Krishtit: Pjetri, Jakobi dhe Gjoni panë Zotin e përlëvduar dhe të shpërfytyruar përpara tyre. Shpëtimtari kishte premtuar më parë se Pjetri do të merrte çelësat e mbretërisë së qiellit (Mt. 16:13–19; 17:1–9; Mr. 9:2–10; Llu. 9:28–36; 2 Pj. 1:16–18). Në këtë ngjarje të rëndësishme, Shpëtimtari, Moisiu dhe Eliasi (Elija) ia dhanë çelësat e premtuar të priftërisë Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit. Me këta çelësa të priftërisë, apostujt kishin

fuqinë për të vazhduar punën e mbretërisë pas ngritjes së Jezusit në qiell.

Joseph Smith-i na mësoi se në malin e Shpërfytyrimit, Pjetri, Jakobi dhe Gjoni gjithashtu u shpërfytyruan. Ata panë një vegim të tokës sesi do të duket ajo në gjendjen e ardhshme të përlëvduar (DeB 63:20–21). Ata panë Moisiun dhe Elijan, dy qenie të ngritura në qiell, dhe dëgjuan zërin e Atit. Ati tha: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur; dëgjojeni atë" (Mt. 17:5).

Qenie të shpërfytyruara: Ata panë Perëndinë e Izraelit, **Eks.** 24:9–11. Lëkura e fytyrës së tij u ndriçua ndërsa foli me Perëndinë, **Eks.** 34:29 (Mr. 9:2–3). Fytyra e Jezusit shkëlqeu, **Mt.** 17:2 (Mr. 9:2–3). Izraeli nuk mund të vështronte me sy fytyrën e Moisiut për shkak të lavdisë, **2 Kor.** 3:7. Fytyra e Abinadit shndriti me një shkëlqim të madh, **Mosia** 13:5–9. Ata u rrethuan sikur të ishte prej një zjarri, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3 Ne. 17:24; 19:14). Ata u bënë të bardhë si fytyra e Jezusit, **3 Ne.** 19:25. Iu duk atyre sikur të ishte një transformim, **3 Ne.** 28:15. Askush s'e ka parë Perëndinë ndonjëherë në mish, përveçse i nxitur nga Shpirti, **DeB** 67:10–12. Me anë të fuqisë së Shpirtit, sytë tanë u hapën, **DeB** 76:12. Lavdia e Perëndisë ishte mbi Moisiun, **Mois.** 1:2. Lavdia e tij ishte mbi mua; dhe unë pashë fytyrën e tij, sepse isha i shpërfytyruar, **Mois.** 1:11. Pashë qiejt të hapeshin dhe u vesha me lavdi, **Mois.** 7:3–4.

SHPËRNDARJE E IZRAELIT. *Shih* Izrael—Shpërndarje e Izraelit

SHPËTIM. *Shih gjithashtu* Ekzaltim; Hir; Jezu Krisht; Plan i shëlbimit; Shëlbej, Shëlbuar (i), shëlbim; Shlyej, shlyerje; Vdekje, fizike; Vdekje, shpirtërore

Të shpëtohesh si nga vdekja fizike ashtu dhe ajo shpirtërore. Të gjithë njerëzit do të shpëtohen nga vdekja fizike me anë të hirit të Perëndisë, nëpërmjet vdekjes dhe ringjalljes së Jezu Krishtit. Çdo individ mund të shpëtohet gjithashtu nga vdekja shpirtërore, përsëri me anë të hirit të Perëndisë, nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin. Ky besim shfaqet në një jetë bindjeje ndaj ligjeve dhe ordinancave të ungjillit dhe një jetë shërbimi për Krishtin.

Zoti është drita ime dhe shpëtimi im, **Psa.** 27:1. Vetëm ai është shkëmbi im dhe shpëtimi im, **Psa.** 62:2. Ungjilli është fuqia e Perëndisë për shpëtimin, **Rom.** 1:16 (DeB 68:4). Punoni për shpëtimin tuaj me frikë, **Fil.** 2:12. Perëndia ju ka zgjedhur për t'ju shpëtuar, me anë të shenjtërimit, **2 The.** 2:13. Shpëtimi është falas, **2 Ne.** 2:4. Nuk ka dhuratë më të madhe se dhurata e shpëtimit, **DeB** 6:13. Jezu Krishti është i vetmi emër prej të cilit shpëtimi do të vijë, **Mois.** 6:52 (Vep. 4:10–12). Ne besojmë se nëpërmjet shlyerjes së Krishtit, gjithë njerëzimi mund të shpëtohet, **NeB** 1:3.

Shpëtimi i fëmijëve: Në qoftë se nuk bëheni si fëmijë të vegjël, ju nuk do të hyni në mbretërinë e qiellit, **Mt.** 18:3. Fëmijët e vegjël kanë gjithashtu jetë të përjetshme, **Mosia** 15:25. Pagëzimi i foshnjave është një neveri dhe fëmijët e vegjël janë të gjallë në Krishtin për shkak të Shlyerjes, **Moro.** 8:8–24. Fëmijët e vegjël shëlbehen nëpërmjet të Vetëmlindurit; Satani nuk mund t'i tundojë ata, **DeB** 29:46–47. Fëmijëve duhet t'u mësohet ungjilli dhe të pagëzohen kur bëhen tetë vjeç, **DeB** 68:25–28. Fëmijët e vegjël shenjtërohen nëpërmjet Jezu Krishtit, **DeB** 74:7. Njerëzit bëhen përsëri, në gjendjen e tyre foshnjore, të pafajshëm, **DeB** 93:38. Të gjithë fëmijët që vdesin përpara moshës së përgjegjshmërisë shpëtohen në mbretërinë çelestiale, **DeB** 137:10. Fëmijët janë të shëruar që nga themelimi i botës, **Mois.** 6:54.

SHPËTIM I FËMIJËVE. *Shih* Fëmijë; Shpëtim—Shpëtim i fëmijëve

SHPËTIM PËR TË VDEKURIT. *Shih gjithashtu* Gjenealogji; Libër i kujtimit; Plan i shëlbimit; Shpëtim

Mundësia për ata që kanë vdekur pa

marrë ordinancat shpëtuese të ungjillit, t'i kenë këto ordinanca të kryera për ta në tempuj prej anëtarëve të gjallë, të denjë të Kishës. Të vdekurve u mësohet ungjilli në botën e shpirtrave dhe ata mund t'i pranojnë ordinancat e kryera për ta në vdekshmëri.

Anëtarët besnikë të Kishës bëjnë kërkime dhe përgatisin historitë familjare për të përcaktuar emrat dhe datat e lindjes së paraardhësve, kështu që ordinancat shpëtuese të mund të kryhen për ta.

Për t'u thënë robërve, Dilni, **Isa.** 49:9 (Isa. 24:22; 1 Ne. 21:9). Shpall çlirimin e robërve, **Isa.** 61:1 (Llu. 4:18). Ai do t'ua kthejë zemrat e etërve fëmijëve, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5–6; DeB 110:13–16). Të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, **Gjo.** 5:25. Përse atëherë pagëzohen ata për të vdekurit? **1 Kor.** 15:29. Krishti u predikoi shpirtrave në burg, **1 Pj.** 3:18–20. Për këtë arsye ungjilli iu predikua gjithashtu atyre që kanë vdekur, **1 Pj.** 4:6. Biri vizitoi shpirtrat në burg, **DeB** 76:73. Atëherë vjen shëlbimi i atyre që e kanë marrë pjesën e tyre në atë burg, **DeB** 88:99. Nuk ka një vaskë pagëzimi mbi tokë, që shenjtorët e mi të mund të pagëzohen për ata që kanë vdekur, **DeB** 124:29. Të gjithë ata që kanë vdekur, të cilët do ta kishin pranuar ungjillin, do të jenë trashëgimtarë të mbretërisë çelestiale, **DeB** 137:7–10. Biri i Perëndisë u shfaq, duke shpallur liri për të robëruarit që kishin qenë besnikë, **DeB** 138:18. Po aq shumë shpirtra që kishin qenë në burg dolën, **Mois.** 7:57.

SHPËTIM(IT), PLAN I. *Shih* Plan i shëlbimit

SHPËTIMTAR. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Dikush që shpëton. Jezu Krishti, nëpërmjet shlyerjes së tij, dha shëlbim dhe shpëtim për gjithë njerëzimin. "Shpëtimtar" është një emër dhe një titull i Jezu Krishtit. Zoti është drita ime dhe shpëtimi im, **Psa.** 27:1 (Eks. 15:1–2; 2 Sam. 22:2–3). Unë jam Zoti; dhe përveç meje nuk ka shpëtimtar tjetër, **Isa.** 43:11 (DeB 76:1). Vëria emrin Jezus, sepse ai do ta shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre, **Mt.** 1:21. Sot lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti, **Llu.** 2:11. Perëndia e deshi aq botën sa Biri i tij i Vetëmlindur erdhi për të shpëtuar njerëzit, **Gjo.** 3:16–17. Nuk ka asnjë emër tjetër përveç emrit të Krishtit, me anë të të cilit njeriu mund të shpëtohet, **Vep.** 4:10–12 (2 Ne. 25:20; Mosia 3:17; 5:8; DeB 18:23; Mois. 6:52). Nga qielli presim Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht, **Fil.** 3:20. Ati e dërgoi Birin për të qenë Shpëtimtari i botës, **1 Gjo.** 4:14. Zoti nxori një Mesia, një Shpëtimtar të botës, **1 Ne.** 10:4. Qengji i Perëndisë është Shpëtimtari i botës, **1 Ne.** 13:40. Njohuria e një Shpëtimtari do të përhapet mes çdo kombi, fisi, gjuhe dhe populli, **Mosia** 3:20. Krishti duhej të vdiste që shpëtimi të mund të vijë, **Hel.** 14:15–16. Shfajësimi dhe shenjtërimi përmes Shpëtimtarit janë të drejtë dhe të vërtetë, **DeB** 20:30–31. Unë jam Jezu Krishti, Shpëtimtari i botës, **DeB** 43:34. I Vetëmlinduri im është Shpëtimtari, **Mois.** 1:6. Të gjithë ata që besojnë në Birin dhe pendohen për mëkatet e tyre, do të shpëtohen, **Mois.** 5:15.

SHPIFJE. *Shih gjithashtu* Gënjim; Grindje; Përgojim; Thashethem

Që thotë gjëra që janë të gabuara, lënduese dhe të liga. Shpesh në shkrimet e shenjta një e folur e tillë i drejtohet një personi me qëllimin e caktuar për t'i shkaktuar dhembje.

Mbaje gjuhën tënde larg së keqes, **Psa.** 34:13 (1 Pj. 3:10). Njeriu i keq kurdis të keqen, **Fja.** 16:27. Lum ju kur do t'ju shajnë dhe do t'ju përndjekin duke gënjyer, **Mt.** 5:11 (3 Ne. 12:11). Nga zemra dalin mendimet e mbrapshta, **Mt.** 15:19 (Mr. 7:21). Ti nuk do të flasësh keq për princin, **Vep.** 23:5. Le të flaket larg jush çdo shpifje, **Ef.** 4:31. Mos flisni keq për njëri-tjetrin, **Jak.** 4:11. Kujdesuni që të

mos ketë të folur pas shpine, as të folur dashakeqës, **DeB** 20:54.

SHPIRT. *Shih gjithashtu* Njeri, njerëz; Qenie; Ringjallje; Vdekje, fizike

Ajo pjesë e një qenie të gjallë që ekziston para lindjes së vdekshme, e cila banon në trupin fizik gjatë vdekshmërisë dhe që ekziston pas vdekjes si një qenie e veçantë deri në ringjallje. Të gjitha gjërat e gjalla—njerëzimi, kafshët dhe bimët—ishin shpirtra përpara se ndonjë formë jete të ekzistonte mbi tokë (Zan. 2:4–5; Mois. 3:4–7). Trupi i shpirtit duket si trupi fizik (1 Ne. 11:11; Eth. 3:15–16; DeB 77:2; DeB 129). Shpirti është material, por ai është më i përpunuar ose i dëlirë sesa elementi ose lënda e vdekshme (DeB 131:7).

Çdo njeri është në të vërtetë një bir ose bijë e Perëndisë, i lindur si një shpirt nga Prindër Qiellorë përpara se të lindej nga prindër të vdekshëm në tokë (Heb. 12:9). Çdo njeri në tokë ka një trup shpirtëror të pavdekshëm si shtesë e një trupi prej mishi e kockash. Siç përcaktohet nganjëherë në shkrimin e shenjtë, shpirti dhe trupi fizik së bashku përbëjnë qenien (Zan. 2:7; DeB 88:15; Mois. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7). Një shpirt mund të jetojë pa një trup fizik, por trupi fizik nuk mund të jetojë pa shpirtin (Jak. 2:26). Vdekja fizike është ndarja e shpirtit nga trupi. Në ringjallje, shpirti ribashkohet me të njëjtin trup fizik prej mishi e kockash që zotëronte si një i vdekshëm, me dy ndryshime kryesore: ata nuk do të ndahen më kurrë dhe trupi fizik do të jetë i pavdekshëm dhe i përkryer (Alma 11:45; DeB 138:16–17).

Një shpirt nuk ka mish e eshtra, si po shihni se unë kam, **Llu.** 24:39. Vetë Shpirti i dëshmon shpirtit tonë se ne jemi fëmijë të Perëndisë, **Rom.** 8:16. Përlëvdoni Perëndinë në trupin tuaj dhe në shpirtin tuaj, **1 Kor.** 6:20. Ky trup është trupi i shpirtit tim, **Eth.** 3:16. Njeriu është shpirt, **DeB** 93:33. Krishti u shërbeu shpirtrave të drejtë në parajsë, **DeB** 138:28–30 (1 Pj. 3:18–19). Ti u linde në botë prej ujit dhe gjakut, dhe shpirtit, **Mois.** 6:59. Ai qëndroi mes atyre që ishin shpirtra, **Abr.** 3:23.

Shpirtra të ligj: Jezusi dëboi shumë demonë, **Mr.** 1:27, 34, 39. Dil prej këtij njeriu, frymë e ndyrë, **Mr.** 5:2–13. Shpirti i lig e mëson një njeri të mos lutet, **2 Ne.** 32:8. Në emrin e Jezusit ai dëbonte djaj dhe shpirtra të papastër, **3 Ne.** 7:19. Shumë shpirtra të rremë janë shpërndarë duke mashtruar botën, **DeB** 50:2, 31–32. Joseph Smith-i shpjegoi tre mënyra për të përcaktuar nëse një shpirt është prej Perëndisë ose djallit, **DeB** 129.

SHPIRT. *Shih gjithashtu* Trup

Shkrimet e shenjta flasin për shpirtrat në tri mënyra: (1) qenie shpirtërore, si para lindjes ashtu dhe pas vdekjes (Alma 40:11–14; Abr. 3:23); (2) një shpirt dhe një trup të bashkuar në vdekshmëri (Abr. 5:7); dhe (3) një njeri i pavdekshëm, i ringjallur, shpirti dhe trupi i të cilit janë lidhur në mënyrë të pandashme (Alma 40:23; DeB 88:15–16).

Gjaku bën një shlyerje për shpirtin, **Lev.** 17:11. Ai ma përtërin shpirtin, **Psa.** 23:3. Duaje Zotin, Perëndinë tënd me gjithë shpirtin tënd, **Mt.** 22:37 (Mr. 12:30). Djalli gënjen shpirtrat e tyre, **2 Ne.** 28:21. Dhuroni tërë shpirtrat tuaj si një dhuratë ndaj tij, **Omni** 1:26. Fjala po fillon të zmadhojë shpirtin tim, **Alma** 32:28. Shpirti i tij nuk do të ketë kurrë uri ose etje, **3 Ne.** 20:8. Buka dhe uji i sakramentit u shenjtërohen shpirtrave të atyre që marrin prej tij, **Moro.** 4–5 (DeB 20:77–79). Punëtorët në mbretëri sjellin shpëtim për shpirtrat e tyre nëpërmjet shërbimit të tyre, **DeB** 4:2, 4. Vlera e shpirtrave është e madhe, **DeB** 18:10. Ti u linde në botë prej ujit, gjakut e shpirtit dhe kështu u bëre një shpirt i gjallë, **Mois.** 6:59.

Vlera e shpirtrave: Të gjithë njerëzit janë fëmijë shpirtërorë të Perëndisë. Ai kujdeset për secilin prej fëmijëve të tij dhe e konsideron secilin të rëndësishëm. Për shkak se janë fëmijët e tij, ata kanë mundësinë të bëhen si ai. Si rrjedhim, ata kanë vlerë të madhe.

Ka gëzim për një mëkatar që pendohet, **Llu.** 15:10. Perëndia e deshi aq botën sa dha Birin e tij, të Vetëmlindurin, **Gjo.** 3:16. Nuk mund të duronin që ndonjë shpirt njeriu të mbaronte, **Mosia** 28:3. A nuk është një shpirt në këtë kohë po aq i çmuar për Perëndinë sa do të jetë një shpirt në kohën e ardhjes së tij? **Alma** 39:17. Gjëja më me vlerë për ty është që të sjellësh shpirtra tek unë, **DeB** 15:6. Kujtoni që vlera e shpirtrave është e madhe në sytë e Perëndisë, **DeB** 18:10–15. Kjo është puna ime dhe lavdia ime—të bëjë të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut, **Mois.** 1:39.

SHPIRT, I SHENJTË. *Shih* Frymë e Shenjtë

SHPIRT I SHENJTË I PREMTIMIT. *Shih gjithashtu* Frymë e Shenjtë

Fryma e Shenjtë është Shpirti i Shenjtë i Premtimit (Vep. 2:33). Ai pohon si të pranueshme nga Perëndia veprimet, ordinancat dhe besëlidhjet e drejta të njerëzve. Shpirti i Shenjtë i Premtimit i dëshmon Atit se ordinancat shpëtuese janë kryer siç duhet dhe se besëlidhjet që i shoqërojnë ato, janë mbajtur.

Ata që vulosen nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë të Premtimit, marrin gjithçka që Ati ka, **DeB** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Të gjitha besëlidhjet dhe kryerjet duhet të vulosen nga Shpirti i Shenjtë i Premtimit, për të pasur vlerë pas kësaj jete, **DeB** 132:7, 18–19, 26.

SHPIRTRA TË LIGJ. *Shih* Shpirt—Shpirtra të ligj

SHPRESË. *Shih gjithashtu* Besim

Pritja me besim dhe dëshirë e bekimeve të premtuara të drejtësisë për shkak të drejtësisë. Shkrimet e shenjta shpesh flasin për shpresën si paraprirje e jetës së përjetshme nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin.

Lum ai njeri, shpresa e të cilit është Zoti, **Jer.** 17:7. Zoti do të jetë shpresa e popullit të tij, **Joe.** 3:16. Ne kemi shpresë me anë të durimit dhe shkrimeve të shenjta, **Rom.** 15:4. Perëndia na ka rilindur për një shpresë të gjallë në ringjalljen e Krishtit, **1 Pj.** 1:3. Kushdo që e ka këtë shpresë, pastron vetveten, **1 Gjo.** 3:2–3. Ju duhet të shkoni përpara duke pasur një ndriçim të përsosur të shpresës, **2 Ne.** 31:20. Shikoni të keni besim, shpresë dhe dashuri hyjnore, **Alma** 7:24 (1 Kor. 13:13; Moro. 10:20). Unë dëshiroj që ju t'i dëgjoni fjalët e mia duke patur shpresë se do të fitoni jetë të përjetshme, **Alma** 13:27–29. Në qoftë se keni besim, ju shpresoni për gjëra që nuk shihen, të cilat janë të vërteta, **Alma** 32:21 (Heb. 11:1). Shpresa vjen nga besimi dhe bëhet një spirancë e shpirtit, **Eth.** 12:4 (Heb. 6:17–19). Njeriu duhet të shpresojë ose ai nuk mund të marrë një trashëgim, **Eth.** 12:32. Mormoni foli në lidhje me besimin, shpresën dhe dashurinë hyjnore, **Moro.** 7:1. Duhet të keni shpresë nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit, të ngriheni në jetën e përjetshme, **Moro.** 7:40–43. Fryma e Shenjtë mbush me shpresë, **Moro.** 8:26 (Rom. 15:13). Ata ishin larguar nga jeta e vdekshme, të qëndrueshëm në shpresën e një ringjalljeje të lavdishme, **DeB** 138:14.

SHTATËDHJETË (I). *Shih gjithashtu* Apostull; Priftëri Melkizedeke

Një detyrë në të cilën burrat shugurohen në Priftërinë Melkizedeke. Sot, kuorumet e të Shtatëdhjetëve janë Autoritete të Përgjithshme të Kishës, të cilëve u jepet autoriteti apostolik, por nuk shugurohen apostuj. Ata ia përkushtojnë tërë kohën e tyre shërbesës.

Zoti caktoi shtatëdhjetë të tjerë, **Llu.** 10:1. Të Shtatëdhjetët gjithashtu thirren për të predikuar ungjillin dhe për të qenë dëshmitarë të veçantë të Jezu Krishtit, **DeB** 107:25–26. Të Shtatëdhjetët duhet të veprojnë në emër të Zotit, nën drejtimin e të Dymbëdhjetëve, në ngritjen e Kishës dhe rregullimin e gjithë punëve të saj në të gjitha kombet, **DeB** 107:34. Zgjidhni të shtatëdhjetë të tjerë, madje shtatë herë

shtatëdhjetë, në qoftë se e kërkon puna, **DeB** 107:93–97. Kuorumi i të Shtatëdhjetëve ngrihet për pleqtë udhëtues që të japin dëshmi të emrit tim në të gjithë botën, **DeB** 124:138–139.

SHTËPI. *Shih gjithashtu* Familje

Shtëpia duhet të jetë qendra e aktiviteteve të ungjillit dhe të familjes.

Një burrë do të jetë i lirë në shtëpi për ta bërë të lumtur gruan e tij, **LiP.** 24:5. Ai e nisi për në shtëpinë e tij, **Mr.** 8:26. Le të mësojnë fëmijët të tregojnë perëndishmëri në familje, **1 Tim.** 5:4. Të jenë fjalëpakta, të dëlira, mbajtëse të shtëpisë, **2 Tit.** 2:5. Shkoni në shtëpitë tuaja dhe meditoni mbi gjërat që kam thënë, **3 Ne.** 17:2–3. I nxita të luftonin për bashkëshortet e tyre dhe për fëmijët e tyre, dhe për shtëpitë e tyre, dhe vatrat e tyre, **Morm.** 2:23. Etërit urdhërohen të jenë të zellshëm dhe të përfshirë në shtëpi, **DeB** 93:43–44, 48–50.

SHTËPI E IZRAELIT. *Shih* Izrael

SHTËPI E ZOTIT. *Shih* Tempull, shtëpi e Zotit

SHTËPI RUAJTJEJE. *Shih gjithashtu* Mirëqenie

Një vend ku një peshkop pranon, mban nën kujdes dhe shpërndan ofertat e përkushtuara të varfërve nga shenjtorët e ditëve të mëvonshme. Çdo shtëpi ruajtje mund të jetë aq e madhe ose aq e vogël sa e kërkojnë rrethanat. Shenjtorët besnikë i dhurojnë talente, aftësi, materiale dhe mjete financiare peshkopit për t'u kujdesur për të varfrit në kohë nevoje. Prandaj një shtëpi ruajtjeje mund të përfshijë një listë shërbimesh të disponueshme, para, ushqime ose artikuj të tjerë. Peshkopi është përgjegjësi i shtëpisë së ruajtjes dhe shpërndan të mira materiale dhe shërbime sipas nevojës dhe ashtu siç drejtohet nga Shpirti i Zotit (DeB 42:29–36; 82:14–19).

Le të mbledhin ushqim për furnizime për shtatë vitet e zisë së bukës, **Zan.** 41:34–36, 46–57. Sillni gjithë të dhjetat në shtëpinë e thesarit, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Peshkopi duhet t'i caktojë një shtëpi ruajtjeje kësaj Kishe, **DeB** 51:13. Të mirat materiale të tepërta duhet të jepen në shtëpinë time të ruajtjes, **DeB** 70:7–8. Shenjtorët duhet të organizojnë dhe të ngrenë një shtëpi ruajtjeje, **DeB** 78:1–4. Fëmijët kanë të drejtë t'i kërkojnë shtëpisë së ruajtjes së Zotit, në qoftë se prindërit e tyre nuk kanë, **DeB** 83:5.

SHUGURIM NË PRIFTËRI. *Shih* Shuguroj, shugurim

SHUGUROJ, SHUGURIM. *Shih gjithashtu* Autoritet; Detyrë, nëpunës; Duar, vënie e; Priftëri; Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje

Të caktosh ose të japësh autoritet ose detyrë. Për të përdorur autoritetin në Kishën e Zotit, një njeri duhet të thirret nga Perëndia, me anë të profecisë dhe me anë të vënies së duarve prej atyre që janë në autoritet (NeB 1:5). Megjithëse një burrë mund të marrë autoritet me anë të shugurimit, ai e përdor atë nën drejtimin e atyre që mbajnë çelësat e veçantë për atë autoritet.

Të shugurova profet të kombeve, **Jer.** 1:5. Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve dhe ju shugurova, **Gjo.** 15:16. Duke pasur autoritet nga Perëndia, Alma shuguroi priftërinj, **Mosia** 18:18. Burrat shugurohen në priftërinë e lartë me një ordinancë të shenjtë, **Alma** 13:1–9. Jezusi thirri dhe shuguroi dymbëdhjetë dishepuj, **3 Ne.** 12:1. Pleqtë shugurojnë priftërinj dhe mësues me anë të vënies së duarve, **Moro.** 3:1–4. Duhet të prisni përsëri për pak, sepse ju nuk jeni shuguruar akoma, **DeB** 5:17. Joseph Smith-i u shugurua apostull i Jezu Krishtit, **DeB** 20:2 (DeB 27:12). Askush nuk duhet të shugurohet pa votën e Kishës, **DeB** 20:65. Nuk do t'i jepet askujt që të predikojë ungjillin tim, përveçse nëse ai shugurohet nga dikush që ka autoritet, **DeB** 42:11. Pleqtë shugurohen për të predikuar ungjillin tim, **DeB** 50:13–18.

Është detyra e të Dymbëdhjetëve të shugurojnë dhe të vënë në rregull gjithë drejtuesit e tjerë të Kishës, **DeB** 107:58. Kërkova bekimet e etërve dhe të drejtën në të cilën do të shugurohesha, **Abr.** 1:2. Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery shuguruan njëri-tjetrin në Priftërinë Aarone, **JS—H** 1:68–72.

TABERNAKULL. *Shih gjithashtu* Arkë e besëlidhjes; Shenjtërore e Shenjtëroreve; Tempull, shtëpi e Zotit

Një shtëpi e Zotit, qendra e adhurimit të Izraelit gjatë eksodit nga Egjipti. Tabernakulli ishte në fakt një tempull portativ dhe mund të çmontohej dhe rimontohej. Fëmijët e Izraelit përdorën një tabernakull derisa ndërtuan tempullin e Salomonit (DeB 124:38).

Perëndia i zbuloi Moisiut modelin e tabernakullit (Eks. 26–27) dhe fëmijët e Izraelit e ndërtuan atë sipas atij modeli (Eks. 35–40). Kur tabernakulli u përfundua, një re e mbuloi tendën dhe lavdia e Zotit e mbushi tabernakullin (Eks. 40:33–34). Reja ishte shenjë e pranisë së Perëndisë. Natën kishte pamjen e një zjarri. Kur reja qëndronte mbi tendë, bijtë e Izraelit ngrinin kampin. Kur lëvizte, ata lëviznin me të (Ex. 40:36–38; Num. 9:17–18). Fëmijët e Izraelit e morën tabernakullin me vete gjatë udhëtimeve të tyre nëpër shkretëtirë dhe në pushtimin e tokës së Kanaanit. Pas atij pushtimi, tabernakulli u vendos në Shiloh, vendi që zoti kishte zgjedhur (Joz. 18:1). Pasi fëmijët e Izraelit ndërtuan tempullin e Salomonit, tabernakulli u zhduk tërësisht nga historia.

Zoti dhe Isaia e përdorën tabernakullin si simbol të qyteteve të Sionit dhe të Jeruzalemit në kohën e Ardhjes së Dytë të Zotit (Isa. 33:20; Mois. 7:62).

TAGRAMBLEDHËS. *Shih gjithashtu* Perandori romake

Në Romën a lashtë, një mbledhës taksash për qeverinë. Tagrambledhësit urreheshin në përgjithësi nga judenjtë. Disa tagrambledhës e pranuan me dëshirë ungjillin (Mt. 9:9–10; Llu. 19:2–8).

TALENT

Një njësi e lashtë për matjen e peshës ose një shumë parash që kishte vlerë të madhe. Ai gjithashtu shërben si një simbol për diçka me vlerë të madhe, të tillë si ungjilli i Jezu Krishtit (Mt. 25:14–29; Eth. 12:35; DeB 60:2, 13).

TAYLOR, JOHN

Presidenti i tretë i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

U thirr në Këshillin e të Dymbëdhjetëve, **DeB** 118:6 (DeB 124:128–129). Shkroi rreth martirizimit të Joseph e Hyrum Smith-it, **DeB** 135. U plagos gjatë martirizimit, **DeB** 135:2. Ishte mes të fuqishmëve të parë nga Joseph F. Smith-i në botën e shpirtrave, **DeB** 138:53–56.

TEANKUM

Një udhëheqës i madh nefit në Librin e Mormonit (Alma 50:35; 51–52; 61–62).

TEMPULL, SHTËPI E ZOTIT. *Shih gjithashtu* Dhurim (indaument); Ordinanca; Shenjtërore e Shenjtëroreve; Tabernakull

Në kuptimin e drejtpërdrejtë shtëpia e Zotit. Zoti gjithmonë e ka urdhëruar popullin e tij të ndërtojë tempuj, ndërtesa të shenjta në të cilat shenjtorë të denjë kryejnë ceremoni dhe ordinanca të shenjta të ungjillit për veten e tyre dhe për të vdekurit. Zoti i viziton tempujt e tij dhe ato janë vendet me të shenjta të të gjitha vendeve të adhurimit.

Tabernakulli i ngritur nga Moisiu dhe fëmijët e Izraelit ishte një tempull i lëvizshëm. Izraelitët e përdoren atë gjatë eksodit të tyre nga Egjipti.

Tempulli më i njohur që përmendet në Bibël është ai i ndërtuar nga Salomoni në Jeruzalem (2 Kro. 2–5). Ai u shkatërrua në 600 para K. nga babilonasit dhe u rindërtua nga Zerubabeli pothuajse 100 vjet më vonë (Esd. 1–6). Një pjesë e këtij tempulli u dogj në 37 para K. dhe Herodi i Madh më vonë e

rindërtoi atë. Romakët e shkatërruan tempullin në 70 pas K.

Në Librin e Mormonit pasuesit e drejtë të Perëndisë u udhëhoqën të ndërtonin dhe të adhuronin në tempuj (2 Ne. 5:16; Mosia 1:18; 3 Ne. 11:1). Ndërtimi dhe përdorimi i një tempulli siç duhet janë shenja të Kishës së vërtetë në çdo periudhë kohore, duke përfshirë Kishën e rivendosur në ditën tonë. Tempulli i Kirtland-it ishte tempulli i parë i ndërtuar dhe i përkushtuar Zotit në këtë kohë. Që nga ajo kohë tempuj janë përkushtuar në shumë vende të tokës.

Kush do të qëndrojë në vendin e tij të shenjtë? **Psa.** 24:3–5. Ejani të ngjitemi në shtëpinë e Perëndisë së Jakobit, **Isa.** 2:2–3 (Mik. 4:1–2; 2 Ne. 12:2–3). Zoti do të hyjë menjëherë në tempullin e vet, **Mal.** 3:1 (3 Ne. 24:1; DeB 36:8; 42:36). Jezusi pastroi tempullin, **Mt.** 21:12–16 (Mr. 11:15–18; Llu. 19:45–48). Shenjtorët u urdhëruan të ndërtonin një tempull në Missouri, **DeB** 57:3 (DeB 84:3–5). Ngrini një shtëpi të Perëndisë, **DeB** 88:119 (DeB 109:8). Zoti i qortoi shenjtorët që dështuan të ndërtonin një tempull, **DeB** 95:1–12. Unë nuk do të hyj në tempuj jo të shenjtë, **DeB** 97:15–17. Unë e kam pranuar këtë shtëpi dhe emri im do të jetë këtu, **DeB** 110:7–8. Njerëzit e Zotit gjithmonë urdhërohen të ndërtojë një shtëpi për emrin e tij, **DeB** 124:39. Puna e madhe që bëhet në tempuj përfshin vulosjen e fëmijëve me prindërit e tyre, **DeB** 138:47–48. Puna e madhe e ditëve të mëvonshme përfshin ndërtimin e tempujve, **DeB** 138:53–54.

TEMPULL(I) I KIRTLAND-IT

Tempulli i parë i ndërtuar nga Kisha në kohët moderne. Shenjtorët e ndërtuan atë në Kirtland, Ohio (SH.B.A.), sipas urdhërit të Zotit (DeB 94:3–9). Një qëllim ishte që të siguronte një vend ku anëtarët e denjë të Kishës të mund të merrnin fuqi, autoritet dhe ndriçim shpirtëror (DeB 109; 110). U përkushtua më 27 mars 1836; lutja e përkushtimit u dha nga profeti Joseph Smith nëpërmjet zbulesës (DeB 109). Zoti dha disa zbulesa të rëndësishme dhe rivendosi çelësat e nevojshëm të priftërisë në këtë tempull (DeB 110; 137). Nuk u përdor për ordinancat e plota të tempullit, të dhëna në tempuj sot.

TIMOTE. *Shih gjithashtu* Pal

Në Dhjatën e Re, një shok i ri misionar i Palit gjatë shërbesës së Palit (Vep. 16:1–3; 2 Tim. 1:1–5); biri i një ati grek dhe një nëne judease; ai dhe prindërit e tij jetuan në Listra.

Pali foli për Timoteun si "birin e tij në besim" (1 Tim. 1:2, 18; 2 Tim. 1:2). Timoteu ishte ndoshta ndihmësi më i besuar dhe më i aftë i Palit (Fil. 2:19–23).

TIMOTE(UT), LETRA DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal; Timote

Dy libra në Dhjatën e Re. Të dy ishin fillimisht letra që Pali ia shkroi Timoteut.

1 Timoteut: Pali e shkroi letrën e parë pas burgosjes së tij të parë. Ai e kishte lënë Timoteun në Efes, duke pasur si qëllim të kthehej më pas (1 Tim. 3:14). Megjithatë, Pali ndjeu se mund të vonohej, kështu që i shkroi Timoteut ndoshta nga Maqedonia (1 Tim. 1:3), për t'i dhënë atij këshillë dhe kurajo për të përmbushur detyrën e tij.

Kapitulli 1 përmban përshëndetjen e Palit dhe udhëzimin e tij rreth spekullimeve të marra që po gjenin vend në Kishë. Kapitujt 2–3 japin udhëzime rreth adhurimit publik dhe rreth karakterit dhe sjelljes së shërbestarëve. Kapitujt 4–5 përmbajnë një përshkrim të braktisjes së ditëve të mëvonshme dhe këshillën për Timoteun sesi t'u shërbente atyre që po drejtonte. Kapitulli 6 është një këshillë për të provuar besnikërinë dhe për të shmangur pasuritë e botës.

2 Timoteut: Pali e shkroi letrën e dytë gjatë burgosjes së tij të dytë, pak përpara martirizimit të tij. Ajo përmban fjalët e fundit të apostullit dhe tregon kurajon dhe besimin e mrekullueshëm me të cilat ai i bëri ballë vdekjes.

Kapitulli 1 përmban përshëndetjen dhe detyrën e Palit për Timoteun. Kapitujt 2–3 japin paralajmërime dhe udhëzime të ndryshme, me një sfidë për t'i bërë ballë rreziqeve që do të hasen. Kapitulli 4 është një mesazh për miqtë e Palit, që përmban këshillë sesi të trajtohen atë që e braktisin besimin.

TIT(I). *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal; Tit(it), letër drejtuar

Në Dhjatën e Re, një i kthyer në besim grek që udhëtoi në Jeruzalem me Palin dhe më vonë u bë misionar (Gal. 2:1–4; 2 Tim. 4:10). Titi ua dorëzoi letrën e parë të Palit shenjtorëve në Korint (2 Kor. 7:5–8, 13–15).

TIT(IT), LETËR DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal; Tit(i)

Kur Pali u çlirua përkohësisht nga burgosja romake, ai shkroi letrën drejtuar Titit, i cili ishte në Kretë. Letra kryesisht drejton pyetje në lidhje me disiplinën dhe organizimin e brendshëm të Kishës.

Kapitulli 1 përmban përshëndetjen e Palit, si dhe udhëzime e cilësi të përgjithshme për peshkopët. Kapitujt 2–3 përmbajnë mësime të përgjithshme dhe mesazhe personale për Titin rreth trajtimit të grupeve të ndryshme në Kishën në Kretë. Pali i nxiti shenjtorët të mposhtin kokëfortësinë, të jenë seriozë e besnikë dhe të vazhdojnë të bëjnë vepra të mira.

TITULL I LIRISË. *Shih gjithashtu* Moroni, kapiten

Një flamur i ngritur nga Moroni, kryekomandant i ushtrive nefite në Librin e Mormonit. Moroni e bëri flamurin të frymëzojë popullin nefit për të mbrojtur fenë, lirinë, paqen dhe familjet e tij.

Moroni bëri titullin e lirisë nga pelerina e tij e grisur, **Alma** 46:12–13. Ata që do ta mbanin titullin hynë në një besëlidhje, **Alma** 46:20–22. Moroni bëri që titulli të ngrihej mbi çdo kullë, **Alma** 46:36 (Alma 51:20).

TOKË. *Shih gjithashtu* Botë; Krijoj, krijim

Planeti në të cilin jetojmë, i krijuar nga Perëndia nëpërmjet Jezu Krishtit për t'u përdorur nga njeriu gjatë provës së tij të vdekshme. Është fati i saj përfundimtar të përlëvdohet dhe të ekzaltohet (DeB 77:1–2; 130:8–9). Toka do të bëhet një trashëgimi e përjetshme për ata që kanë jetuar të denjë për një lavdi çelestiale (DeB 88:14–26). Ata do të gëzojnë praninë e Atit dhe të Birit (DeB 76:62).

Krijuar për njeriun: Perëndia i dha njeriut sundim mbi tokën, **Zan.** 1:28 (Mois. 2:28). Toka është e Zotit, **Eks.** 9:29 (Psa. 24:1). Zoti ua ka dhënë tokën fëmijëve të njerëzve, **Psa.** 115:16. Unë kam bërë tokën dhe kam krijuar njeriun mbi të, **Isa.** 45:12. Nga fuqia e fjalës së tij, njeriu erdhi mbi tokë, **Jakobi** 4:9. Toka do t'u jepet atyre që e kanë marrë Shpirtin e Shenjtë si udhërrëfyesin e tyre, **DeB** 45:56–58 (DeB 103:7). Ata që i janë bindur ungjillit shpërblehen me gjërat e mira të tokës, **DeB** 59:3. Të varfrit dhe zemërbutët e tokës do ta trashëgojnë atë, **DeB** 88:17 (Mt. 5:5; 3 Ne. 12:5). Ne do të bëjmë një tokë dhe do t'i provojmë ata, **Abr.** 3:24–25.

Një njësi e gjallë: Toka mbetet përjetë, **Pre.** 1:4. Deti i qelqtë është toka në gjendjen e saj të shenjtëruar, të pavdekshme dhe të përjetshme, **DeB** 77:1. Toka duhet të shenjtërohet dhe të përgatitet për lavdinë çelestiale, **DeB** 88:18–19. Toka vajtoi me zë të lartë, **Mois.** 7:48.

Ndarja e tokës: Le të grumbullohen ujërat së bashku në një vend, **Zan.** 1:9. Toka u nda në ditët e Pelegut, **Zan.** 10:25. Pasi ujërat u tërhoqën, ajo u bë një tokë e zgjedhur, **Eth.** 13:2. Toka do të jetë ashtu siç ishte para se të ndahej, **DeB** 133:24.

Pastrimi i tokës: Shi ra mbi tokë për dyzet ditë, **Zan.** 7:4. Toka ruhet për zjarrin për ditën e gjykimit, **2 Pj.** 3:7. Pas së sotmes vjen djegia, **DeB** 64:24. Toka dëshiron të pastrohet nga fëlliqësia, **Mois.** 7:48.

Gjendja përfundimtare e tokës: Toka do të mbështillet në vetvete si një pergamenë dhe do të marrë fund, **3 Ne.** 26:3 (DeB 29:23). Do të ketë një qiell të ri dhe një tokë të re, **Eth.** 13:9 (DeB 29:23). Deti i qelqtë është toka në gjendjen e saj të shenjtëruar, të pavdekshme dhe të përjetshme, **DeB** 77:1. Toka duhet të shenjtërohet dhe të përgatitet për lavdinë çelestiale, **DeB** 88:18–19. Kjo tokë do të bëhet si kristal dhe do të jetë një Urim dhe Thumim, **DeB** 130:8–9. Për njëmijë vjet toka do të pushojë, **Mois.** 7:64. Toka do të ripërtërihet, **NeB** 1:10.

TOKË E PREMTUAR

Toka që Perëndia e premton si trashëgim për pasuesit e tij besnikë dhe shpesh edhe për pasardhësit e tyre. Ka shumë toka të premtuara. Shpesh në Librin e Mormonit, toka e premtuar për të cilën flitet është kontinenti Amerikan.

Unë do t'ua jap këtë vend pasardhësve të tu, **Zan.** 12:7 (Abr. 2:19). Unë do të të jap ty dhe pasardhësve të tu vendin e Kanaanit, **Zan.** 17:8 (Zan. 28:13). Moisiu përcaktoi kufijtë e tokës për Izraelin në Kanaan, **Num.** 34:1–12 (Num. 27:12). Ju do të çoheni në një tokë të premtimit, **1 Ne.** 2:20 (1 Ne. 5:5). Zoti i prin të drejtët në toka të çmueshme, **1 Ne.** 17:38. Në qoftë se pasardhësit e Lehit i zbatojnë urdhërimet e Perëndisë, do të përparojnë në tokën e premtimit, **2 Ne.** 1:5–9. Izraeli do të kthehet në tokat e tyre të premtimit, **2 Ne.** 24:1–2 (Isa. 14:1–2). Cilido komb që të bëhet zot i kësaj toke të premtuar, do t'i shërbejë Perëndisë ose ata do të fshihen nga faqja e dheut, **Eth.** 2:9–12. Kjo është toka e premtimit dhe vendi për qytetin e Sionit, **DeB** 57:2. Juda mund të fillojë të kthehet në tokat e Abrahamit, **DeB** 109:64. Jeruzalemi i Ri do të ndërtohet në kontinentin Amerikan, **NeB** 1:10.

TRADITA

Besime ose praktika që kalohen nga një brez në tjetrin (2 The. 2:15). Në shkrimet e shenjta, Zoti vazhdimisht i paralajmëron të drejtët që t'i shmangin traditat e liga të njerëzve (Lev. 18:30; Mr. 7:6–8; Mosia 1:5; DeB 93:39–40).

TRASHËGIMTAR

Një person të cilit i është dhënë e drejta të trashëgojë dhurata fizike ose shpirtërore. Në shkrimet e shenjta, të drejtëve u premtohet se ata do të bëhen trashëgimtarë për gjithçka që Perëndia ka.

Abrahami dëshironte një trashëgimtar, **Zan.** 15:2–5. Abrahami u bë trashëgimtar i botës nëpërmjet drejtësisë së besimit, **Rom.** 4:13. Ne jemi fëmijët e Perëndisë dhe nëse jemi fëmijë, jemi edhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë me Krishtin, **Rom.** 8:16–17 (DeB 84:38). Ti je bir, trashëgimtar i Perëndisë me anë të Krishtit, **Gal.** 4:7. Perëndia ka caktuar Birin e tij trashëgimtar të të gjitha gjërave, **Heb.** 1:2. Ata që presin me padurim për një heqje të mëkateve të tyre, janë trashëgimtarë të mbretërisë së Perëndisë, **Mosia** 15:11. Njerëzit u bënë fëmijë të Krishtit dhe trashëgimtarë të mbretërisë së Perëndisë, **4 Ne.** 1:17. Ata që vdiqën pa një dituri të këtij ungjilli, do të jenë trashëgimtarë të mbretërisë çelestiale, **DeB** 137:7–8. Të vdekurit që pendohen janë trashëgimtarë të shpëtimit, **DeB** 138:59. Abrahami u bë një trashëgimtar legjitim nëpërmjet drejtësisë së tij, **Abr.** 1:2.

TRE DISHEPUJ NEFITË. *Shih gjithashtu* Dishepull; Nefitë; Qenie të ngritura në qiell

Tre nga dishepujt e zgjedhur të Krishtit për të cilët flitet në Librin e Mormonit.

Zoti u dha këtyre dishepujve të njëjtin bekim të dhënë Gjon të Dashurit—që ata mund të qëndronin në tokë për të sjellë shpirtra te Krishti, derisa Zoti të vijë përsëri. Ata u ngritën në qiell pa provuar vdekjen, që ata të mos ndienin dhembje dhe të mos vdisnin (3 Ne. 28).

Krishti e plotësoi dëshirën e tre dishepujve për të qëndruar deri në Ardhjen e tij të Dytë, **3 Ne.** 28:1–9. Ata nuk do

të vuajnë kurrë dhembjet e vdekjes ose të brengës, **3 Ne.** 28:7–9. Ata do të kenë plotësi të gëzimit, **3 Ne.** 28:10. Ata u morën përkohësisht në qiell, **3 Ne.** 28:13–17. Ata u shërbyen njerëzve dhe duruan përndjekje, **3 Ne.** 28:18–23. Ata i shërbyen Mormonit, **3 Ne.** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). Ata do t'u shërbejnë johebrenjve, judenjve, fiseve të shpërndara dhe të gjitha kombeve, **3 Ne.** 28:27–29. Satani nuk ka fuqi mbi ta, **3 Ne.** 28:39.

TRUP. *Shih gjithashtu* Ringjallje; Shpirt; Vdekje, fizike; Vdekshëm (i), vdekshmëri

Struktura e vdekshme fizike, prej mishi e kockash, e krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë, që bashkohet me një shpirt për të formuar një njeri të gjallë. Trupat fizikë të të gjithë burrave dhe grave do të ribashkohen përjetësisht me shpirtrat e tyre në ringjallje. Nganjëherë shkrimet e shenjta i referohen një trupi dhe një fryme, të bashkuar së bashku si një qenie (Zan. 2:7; DeB 88:15; Mois. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7).

Zoti Perëndi formoi njeriun nga pluhuri i tokës, **Zan.** 2:7 (Mois. 3:7). Më prekni dhe shikoni, sepse një frymë nuk ka mish dhe eshtra, **Llu.** 24:39. Unë e mundoj trupin tim dhe e nënshtroj, **1 Kor.** 9:27. Ka trup natyror dhe ka trup shpirtëror, **1 Kor.** 15:44. Trupi pa shpirtin është i vdekur, **Jakobi** 2:26. Trupi i vdekshëm do të ngrihet në një trup të pavdekshëm, **Alma** 11:43–45. Çdo pjesë e trupit duhet të rivendoset, **Alma** 41:2. Jezusi ua tregoi trupin e tij të ringjallur nefitëve, **3 Ne.** 10:18–19; 11:13–15. Ati ka një trup prej mishi e kockash, po aq të prekshëm sa dhe të një njeriu; Biri gjithashtu, **DeB** 130:22. Perëndia krijoi mashkullin dhe femrën sipas shëmbëlltyrës së trupit të tij, **Mois.** 6:9 (Zan. 9:6).

TUNDOJ, TUNDIM. *Shih gjithashtu* Djall; Duroj; Zgjedhje e lirë

Një provë e aftësisë së një njeriu për të zgjedhur të mirën në vend të së keqes; një joshje për të mëkatuar dhe për të ndjekur Satanin në vend të Perëndisë.

Mos na ço në tundim, por na çliro nga i ligu, **Mt.** 6:13 (3 Ne. 13:12). Perëndia nuk do të lejojë që t'ju tundojnë përtej asaj që mund të duroni, **1 Kor.** 10:13. Krishti u tundua ashtu si ne, **Heb.** 4:14–15. Lum njeriu që e duron tundimin, **Jak.** 1:12–14. Tundimet e kundërshtarit nuk mund t'i mposhtin ata që dëgjojnë fjalën e Perëndisë, **1 Ne.** 15:24 (Hel. 5:12). Njeriu nuk mund të vepronte nga vetja e tij, po të mos joshej nga njëri ose tjetri, **2 Ne.** 2:11–16. Jini vigjilentë dhe lutuni vazhdimisht, që ju të mos tundoheni mbi atë që mund të duroni, **Alma** 13:28. U mësoni t'i bëjnë ballë çdo tundimi të djallit, me besimin e tyre në Zotin Jezu Krisht, **Alma** 37:33. Lutuni gjithnjë, që të mos hyni në tundim, **3 Ne.** 18:15, 18 (DeB 20:33; 31:12; 61:39). Ruhu nga krenaria që të mos biesh në tundim, **DeB** 23:1. Adami u bë i nënshtruar ndaj vullnetit të djallit, sepse iu dorëzua tundimit, **DeB** 29:39–40. Unë u lashë në të gjitha llojet e tundimeve, **JS—H** 1:28.

THASHETHEM. *Shih* Shpifje

THESALONIKAS(VE), LETRA DREJTUAR. *Shih gjithashtu* Letra të Palit; Pal

Dy libra në Dhjatën e Re. Ato ishin fillimisht letra që Pali u shkroi thesalonikasve, ndërsa ishte në Korint, gjatë vizitës së tij të parë në Evropë rreth 50 pas K. Puna e tij në Thesaloniki përshkruhet në Veprat e Apostujve 17. Pali donte të kthehej në Thesaloniki, por nuk mundi të kthehej (1 The. 2:18). Prandaj ai dërgoi Timoteun për t'i gëzuar të kthyerit në besim dhe për t'i sjellë atij lajme sesi po ia kalonin ata. Pali e shkroi letrën e parë si rezultat i mirënjohjes së tij për kthimin e Timoteut.

Libri i parë i Thesalonikasve: Kapitujt 1–2 janë përshëndetje të Palit dhe lutja e tij për shenjtorët; kapitujt 3–5 japin udhëzim për rritjen shpirtërore, dashurinë, dëlirësinë, zellin dhe Ardhjen e Dytë të Jezu Krishtit.

Libri i dytë i Thesalonikasve: Kapitulli 1 përmban një lutje për shenjtorët. Kapitulli 2 flet për braktisjen e ardhshme. Kapitulli 3 përmban lutjen e Palit për triumfin e kauzës së ungjillit.

THËRRAS, THIRRUR (I) NGA PERËNDIA, THIRRJE. *Shih gjithashtu* Autoritet; Kujdestar, kujdestari; Shuguroj, shugurim; Zgjedh, zgjodha, zgjedhur; Zgjedhur(i) i

Të thirresh nga Perëndia është të marrësh një detyrë ose ftesë prej tij ose udhëheqësve të Kishës, të autorizuar në mënyrën e duhur, për t'i shërbyer atij në mënyrë të veçantë.

Ai vuri duart e tij mbi të dhe i dha një detyrë, **Num.** 27:23. Unë të shugurova profet, **Jer.** 1:5. Unë ju kam zgjedhur dhe ju shugurova, **Gjo.** 15:16. Pali u thirr të ishte një apostull, **Rom.** 1:1. Askush nuk e merr këtë nder prej vetes së tij, por ai që thirret nga Perëndi, **Heb.** 5:4. Jezusi u thirr nga Perëndia sipas rendit të Melkizedekut, **Heb.** 5:10. Unë u thirra që të predikoj fjalën e Perëndisë sipas shpirtit të zbulesës dhe të profecisë, **Alma** 8:24. Priftërinjtë u thirrën dhe u përgatitën që nga krijimi i botës, **Alma** 13:3. Nëse keni dëshirë t'i shërbeni Perëndisë, ju thirreni për veprën, **DeB** 4:3. Qëndro i palëkundur në punën për të cilën të kam thirrur, **DeB** 9:14. Ti nuk ke nevojë të mendosh se je thirrur të predikosh, derisa ti të thirresh, **DeB** 11:15. Pleqtë thirren për të bërë të ndodhë mbledhja e të zgjedhurve, **DeB** 29:7. Askush nuk do të predikojë ungjillin tim ose ngrerë Kishën time, nëse nuk shugurohet, **DeB** 42:11. Ka shumë që thirren, por pak zgjidhen, **DeB** 121:34. Njeriu duhet të thirret nga Perëndia, **NeB** 1:5.

THIRRJE DHE ZGJEDHJE. *Shih gjithashtu* Zgjedhje

Pasuesit e drejtë të Krishtit mund të numërohen mes të zgjedhurve të cilët fitojnë sigurinë e ekzaltimit. Kjo thirrje dhe zgjedhje fillon me pendimin dhe pagëzimin. Ajo bëhet e plotë kur ata "shkojnë përpara, duke u ushqyer me bollëk me fjalën e Krishtit, dhe durojnë deri në fund" (2 Ne. 31:19–20). Shkrimet e shenjta thonë se ky proces e bën zgjedhjen dhe thirrjen tonë të sigurtë (2 Pj. 1:4–11; DeB 131:5–6).

Do të jeni për mua një mbretëri priftërinjsh, **Eks.** 19:5–6 (Zbu. 1:6). Perëndia i ka zgjedhur që në fillim të zgjedhurit për shpëtim, **2 The.** 2:13. Përpiquni gjithnjë e më shumë ta bëni thirrjen dhe zgjedhjen tuaj të sigurt, **2 Pj.** 1:10. Zoti mund t'ju vulosë ju të tijtë, **Mosia** 5:15. Unë bëj besëlidhje me ty që ti të kesh jetë të përjetshme, **Mosia** 26:20. Mbajtësit besnikë të priftërisë bëhen Kisha dhe mbretëria dhe të zgjedhurit e Perëndisë, **DeB** 84:33–34. Fjala më e sigurt e profecisë do të thotë të dish se një njeri vuloset për jetë të përjetshme, **DeB** 131:5–6. Unë vulos mbi ty ekzaltimin tënd, **DeB** 132:49.

THJESHTËSI. *Shih gjithashtu* Përul, përulësi

Sjellje ose pamje që është e përulur, e matur dhe e hijshme. Një njeri i thjeshtë shmang teprimet dhe pretendimet.

Zoti bëri tunika prej lëkure dhe i veshi Adamin dhe Evën, **Zan.** 3:21 (Mois. 4:27). Gratë të vishen hijshëm, me thjeshtësi, **1 Tim.** 2:9. Të jenë fjalëpakta, të dëlira, t'u kushtohen punëve të shtëpisë, **Tit.** 2:5. Shumë janë ngritur në krenari për shkak të veshjeve të tyre të kushtueshme, **Jakobi** 2:13. Le të jenë të thjeshta rrobat e tua, **DeB** 42:40. Ne besojmë në të qenin të dëlirë dhe të virtytshëm, **NeB** 1:13.

THOMA (I)

Në Dhjatën e Re, një nga Dymbëdhjetë Apostujt fillestarë, të zgjedhur nga Shpëtimtari gjatë shërbesës së tij tokësore. Në greqisht emri është Didimus (Binjaku) (Mt. 10:2–3; Gjo. 14:5; 20:24–29; 21:2). Megjithëse Thomai dyshoi për ringjalljen e Jezusit, derisa ai e pa vetë Shpëtimtarin, forca e tij e karakterit e bëri atë të gatshëm t'i bënte ballë

përndjekjes dhe vdekjes me Zotin e tij (Gjo. 11:16; 20:19–25).

UDHË. *Shih gjithashtu* Ec, ec me Perëndinë; Jezu Krisht

Rruga ose shtegu që ndjek një njeri. Jezusi tha se ai ishte udha (Gjo. 14:4–6).

Zbato urdhërimet e Zotit për të ecur në rrugët e tij, **LiP.** 8:6. Mësoji fëmijës rrugën që duhet të ndjekë, **Fja.** 22:6 (2 Ne. 4:5). Zoti thotë se rrugët e tij janë më të larta se rrugët tuaja, **Isa.** 55:8–9. E ngushtë është dera dhe e vështirë është udha që të çon në jetë, **Mt.** 7:13–14 (3 Ne. 14:13–14; 3 Ne. 27:33; DeB 132:22, 25). Perëndia do t'ju japë edhe rrugëdalje që ju të mund ta përballoni tundimin, **1 Kor.** 10:13. Zoti nuk jep asnjë urdhërim pa përgatitur një udhë për fëmijët e tij që ata ta plotësojnë, **1 Ne.** 3:7 (1 Ne. 9:6; 17:3, 13). Nuk ka udhë tjetër përveç nëpërmjet portës, **2 Ne.** 9:41. Ju jeni të lirë të veproni nga vetja juaj—të zgjidhni udhën e vdekjes së pafundme ose udhën e jetës së përjetshme, **2 Ne.** 10:23. Kjo është udha dhe s'ka udhë tjetër, as emër, **2 Ne.** 31:21 (Mosia 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9). Në dhuratën e Birit të tij Perëndia ka përgatitur një udhë më të shkëlqyer, **Eth.** 12:11 (1 Kor. 12:31). Çdokush ecën në udhën e vet, **DeB** 1:16. Duhet të bëhet sipas mënyrës sime, **DeB** 104:16.

UJË I GJALLË. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Një simbol për Zotin Jezu Krisht dhe mësimet e tij. Ashtu si uji është thelbësor për të mbështetur jetën trupore, Shpëtimtari dhe mësimet e tij (uji i gjallë) janë thelbësore për jetën e përjetshme.

Me gëzim do të marrësh ujë nga burimet e shpëtimit, **Isa.** 12:3. Ata më kanë braktisur mua, burimin e ujërave të gjalla, **Jer.** 2:13. Kush pi nga uji që do t'i jap unë, nuk do të ketë më kurrë etje, **Gjo.** 4:6–15. Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë, **Gjo.** 7:37. Shufra prej hekuri më çoi në burimin e ujërave të gjalla, **1 Ne.** 11:25. Të marrin lirshëm nga ujërat e jetës, **DeB** 10:66. Urdhërimet e mia do të jenë një burim uji të gjallë, **DeB** 63:23.

ULLINJ(VE), MAL I. *Shih gjithashtu* Gjetseman

Një kodër në lindje të luginës Kidron, në lindje të Jeruzalemit. Në faqet e saj perëndimore, pranë fundit, është kopshti i Gjetsemanit. Betfageja dhe Betania ndodhen në majë dhe në faqen lindore. Ky mal ishte vendi i shumë ngjarjeve biblike (Mt. 24:3) dhe do të jetë gjithashtu një vend i rëndësishëm në ngjarjet e ditëve të mëvonshme (Zak. 14:3–5; DeB 45:48–54; 133:20).

UNË JAM. *Shih gjithashtu* Jehova; Jezu Krisht

Një nga emrat e Zotit Jezu Krisht.

Perëndia i tha Moisiut, UNË JAM AI QË JAM. **Eks.** 3:14–15. Unë jam Zoti, **Eks.** 6:2–3. Para se të ishte Abrahami, unë jam, **Gjo.** 8:56–59. Dëgjoni zërin e Jezu Krishtit, të Madhit Unë Jam, **DeB** 29:1 (DeB 38:1; 39:1).

UNGJIJTË. *Shih gjithashtu* Gjon, bir i Zebedeut; Lluka; Mark; Mateu

Të katër analet ose dëshmitë e jetës së vdekshme të Jezusit dhe të ngjarjeve që i përkasin shërbesës së tij që përmbahen në katër librat e parë të Dhjatës së Re. Të shkruara prej Mateut, Markut, Llukës dhe Gjonit, ato janë dëshmi të shënuara të jetës së Krishtit. Libri i 3 Nefit në Librin e Mormonit është i ngjashëm në shumë mënyra me këto katër Ungjij të Dhjatës së Re.

Librat e Dhjatës së Re në fillim u shkruan në greqisht. Fjala greke për *ungjill* do të thotë "lajm i mirë". Lajmi i mirë është se Jezu Krishti ka bërë një shlyerje që do ta shëlbejë tërë njerëzimin prej vdekjes dhe do ta shpërblejë çdo njeri sipas veprave të tij (Gjo. 3:16; Rom. 5:10–11; 2 Ne. 9:26; Alma 34:9; DeB 76:69).

Harmonia e Ungjijve: Mësimet e Shpëtimtarit në Mateu, Marku, Lluka dhe Gjoni mund të krahasohen me njëri-tjetrin dhe me zbulesat e ditëve të mëvonshme në mënyrën që vijon:

HARMONIA E UNGJIJVE

Ngjarja	Mateu	Marku	Lluka	Gjoni	Zbulesë e Ditëve të Mëvonshme
Gjenealogjitë e Jezusit	1:2–17		3:23–38		
Lindja e Gjon Pagëzorit			1:5–25, 57–58		
Lindja e Jezusit	2:1–15		2:6–7		1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 17:14; Mosia 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3 Ne. 1:4–22
Profecitë e Simeonit dhe të Anës			2:25–39		
Vizita në tempull (Pashka)			2:41–50		
Fillimi i shërbesës së Gjonit	3:1, 5–6	1:4	3:1–3	1:6–14	
Pagëzimi i Jezusit	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4–21
Tundimet e Jezusit	4:1–11		4:1–13		
Dëshmia e Gjon Pagëzorit				1:15–36	DeB 93:6–18, 26
Festa e dasmës në Kanë (mrekullia e parë e Jezusit)				2:1–11	
Spastrimi i parë i tempullit				2:14–17	
Takimi me Nikodemin				3:1–10	
Gruaja samaritane te pusi				4:1–42	
Jezusi i mohuar në Nazaret	4:13–16		4:16–30		

Ngjarja	Mateu	Marku	Lluka	Gjoni	Zbulesë e Ditëve të Mëvonshme
Peshkatarë thirren për të qenë peshkatarë njerëzish	4:18–22	1:16–20			
Mbushja e mrekullueshme e rrjetave të peshqve			5:1–11		
Ngritja e bijës së Jairit	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Shërimi i gruas me rrjedhje gjaku	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Thirrja e të Dymbëdhjetëve	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12, 49–53		1 Ne. 13:24–26, 39–41; DeB 95:4
Ngritja e birit të së vesë			7:11–15		
Vajosja e këmbëve të Krishtit			7:36–50	12:2–8	
Qetësimi i stuhisë		4:36–41	8:22–25		
Thirrja e të Shtatëdhjetëve				10:1	DeB 107:25, 34, 93–97
Flakja e legjionit të demonëve te derrat		5:1–20			
Predikimi në Mal	5–7		6:17–49		3 Ne. 12–14
Shëmbëlltyrat e Jezusit janë histori të shkurtra që krahasojnë objekte ose ngjarje të zakonshme me një të vërtetë. Jezusi shpesh i përdori ato për t'u mësuar të vërteta shpirtërore.					
Mbjellësi:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Egjrat:	13:24–30, 36–43				DeB 86:1–7
Fara e sinapit:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		

Ngjarja	Mateu	Marku	Lluka	Gjoni	Zbulesë e Ditëve të Mëvonshme
Majaja:	13:33		13:20–21		
Thesari në fushë:	13:44				
Perla me vlerë të madhe:	13:45–46				
Rrjeta e peshkatarit:	13:47–50				
Padroni i shtëpisë:	13:51–52				
Delja e humbur:	18:12–14		15:1–7		
Monedha e humbur:			15:8–10		
Djali plangprishës:			15:11–32		
Shërbëtori i pamëshirshëm:	18:23–35				
Samaritani i mirë:			10:25–37		
Administratori i pabesë:			16:1–8		
Llazari dhe pasaniku:			16:14–15, 19–31		
Gjykatësi i padrejtë:			18:1–8		
Bariu i mirë:				10:1–21	3 Ne. 15:17–24
Punëtorët në vresht:	20:1–16	10:31			
Minatë:			19:11–17		
Dy bijtë:	21:28–32				

Ngjarja	Mateu	Marku	Lluka	Gjoni	Zbulesë e Ditëve të Mëvonshme
Vreshtarët e këqij:	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Dasma e birit të mbretit:	22:1–14		14:7–24		
Dhjetë virgjëreshat:	25:1–13		12:35–36		DeB 45:56–59
Talentet:	25:14–30				
Delet, cjeptë:	25:31–46				
Ushqimi i pesë mijë vetëve	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Jezusi eci mbi ujë	14:22–33	6:45–52		6:16–21	
Dëshmia e Pjetrit për Krishtin	16:13–16	8:27–29	9:18–20		
Pjetrit i premtohen çelësat e mbretërisë	16:19				
Predikimi i Bukës së Jetës				6:22–71	
Shërimi i të verbërit në Shabat				9:1–41	
Shpërfytyrimi; çelësat e priftërisë jepen	17:1–13	9:2–13	9:28–36		DeB 63:20–21; 110:11–13
Bekimi i fëmijëve	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Lutja e Zotit	6:5–15		11:1–4		
Llazari i ringjallur				11:1–45	
Hyrja ngadhnjimtare	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Këmbyesit e parave të nxjerrë jashtë nga tempulli	21:12–16	11:15–19	19:45–48		

Ngjarja	Mateu	Marku	Lluka	Gjoni	Zbulesë e Ditëve të Mëvonshme
Ofrimi i gruas së ve		12:41–44	21:1–4		
Diskutim për Ardhjen e Dytë	24:1–51	13:1–37	12:37–48; 17:20–37; 21:5–38		DeB 45:16–60; JS—M 1:1–55
Shërimi i dhjetë lebrozëve			17:12–14		
Pashka e fundit e Jezusit; sakramenti fillohet; udhëzime të Dymbëdhjetëve; larja e këmbëve të dishepujve	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Vuajtja e Jezusit në Gjetseman	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2 Ne. 9:21–22; Mosia 3:5–12; DeB 19:1–24
Jezusi është hardhia				15:1–8	
Tradhëtimi i Jezusit nga Judë	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Deponimi përpara Kajafës	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Deponimi përpara Pilatit	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Deponimi përpara Herodit			23:7–10		
Jezusi u fshikullua dhe u tall	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Kryqëzimi	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–22; 10:9
Ringjallja	28:2–8	16:5–8	24:4–8		

Ngjarja	Mateu	Marku	Lluka	Gjoni	Zbulesë e Ditëve të Mëvonshme
Shfaqja e Jezusit dishepujve		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Shfaqja e Jezusit Thomait				20:24–29	
Ngjitja në qiell		16:19–20	24:50–53		

UNGJILL. *Shih gjithashtu* Doktrinë e Krishtit; Periudhë; Plan i shëlbimit

Plani i Perëndisë për shpëtimin, i bërë i mundur nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit. Ungjilli përmban të vërtetat e përjetshme ose ligjet, besëlidhjet dhe ordinancat e nevojshme që njerëzimi të rikthehet në praninë e Perëndisë. Perëndia rivendosi plotësinë e ungjillit në tokë në shekullin e nëntëmbëdhjetë nëpërmjet profetit Joseph Smith.

Dilni në mbarë botën dhe predikoni ungjillin, **Mr.** 16:15. Pjesët e qarta dhe të çmuara të ungjillit të Qengjit janë mbajtur, **1 Ne.** 13:32. Ky është ungjilli im, **3 Ne.** 27:13–21 (DeB 39:6). Libri i Mormonit përmban plotësinë e ungjillit, **DeB** 20:8–9 (DeB 42:12). Ky është ungjilli, **DeB** 76:40–43. Priftëria Melkizedeke administron ungjillin, **DeB** 84:19. Çdo njeri do ta dëgjojë plotësinë e ungjillit në gjuhën e tij, **DeB** 90:11. Biri u predikoi ungjillin shpirtrave të të vdekurve, **DeB** 138:18–21, 28–37. Ungjilli u predikua që nga fillimi, **Mois.** 5:58. Parimet dhe ordinancat e para të ungjillit përshkruhen, **NeB** 1:4.

UNGJILL, RIVENDOSJE E. *Shih* Rivendosje e Ungjillit

UNGJILLTAR. *Shih gjithashtu* Bekime patriarkale; Patriark, patriarkal

Ai që sjell ose shpall lajmin e mirë të ungjillit të Jezu Krishtit. Joseph Smith-i na mësoi se një ungjilltar ishte një patriark. Patriarkët thirren dhe shugurohen nën drejtimin e të Dymbëdhjetë Apostujve për të dhënë bekime të veçanta, të quajtura bekime patriarkale.

Zoti thërret disa burra të jenë apostuj dhe disa profetë, dhe disa ungjilltarë, **Ef.** 4:11. Kryeje punën e një ungjilltari, **2 Tim.** 4:5. Ne besojmë në apostuj, profetë, barinj, mësues, ungjilltarë, **NeB** 1:6.

UNITET. *Shih gjithashtu* Perëndi, kokë e Perëndisë

Të bëhesh një në mendim, dëshirë dhe qëllim, së pari me Atin tonë në Qiell e Jezu Krishtin dhe më pas me shenjtorë të tjerë.

Është mirë që vëllezërit të banojnë bashkë në unitet, **Psa.** 133:1. Unë dhe Ati jemi një, **Gjo.** 10:30 (DeB 50:43). Jezusi u lut që të gjithë të jenë një, ashtu sikurse ai dhe Ati i tij janë një, **Gjo.** 17:11–23 (3 Ne. 19:23). Ju bëj thirrje që të mos keni ndasi midis jush, por të jeni plotësisht të bashkuar, **1 Kor.** 1:10. Jini të vendosur në një mendje dhe në një zemër, të bashkuar në të gjitha gjërat, **2 Ne.** 1:21. Shenjtorët duhet t'i kenë zemrat e tyre të thurura së bashku në unitet, **Mosia** 18:21. Jezusi u lut për unitet mes dishepujve të tij nefitë, **3 Ne.** 19:23. Dishepujt u bashkuan në lutje të thellë dhe agjërim, **3 Ne.** 27:1. Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë janë një, **DeB** 20:27–28 (DeB 35:2; 50:43). Është detyra jote të bashkohesh me kishën e vërtetë, **DeB** 23:7. Çfarëdo që do të kërkoni me besim, duke qenë të bashkuar në lutje, do ta merrni, **DeB** 29:6. Nëse nuk jeni një, nuk jeni të mitë, **DeB** 38:27. Zoti e quajti popullin e tij Sion, sepse ata ishin të një zemre dhe të një mendjeje, **Mois.** 7:18.

UR

Në Dhjatën e Vjetër, Uri i kaldeasve ishte shtëpia fillestare e Abrahamit (Zan. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Abr. 2:1, 4).

URDHËR I BASHKUAR. *Shih gjithashtu* Përkushtoj, ligj i përkushtimit

Një organizim me anën e të cilit shenjtorët në ditët e hershme të Kishës së rivendosur përpiqeshin të jetonin ligjin e përkushtimit. Individët ndanin pasuri, të mira materiale dhe përfitime, duke i marrë këto gjëra sipas dëshirave dhe nevojave të tyre (DeB 51:3; 78:1–15; 104).

Në gjërat tuaja tokësore ju duhet të jini të barabartë, **DeB** 70:14. Shenjtorët duhej të organizoheshin që të ishin të barabartë në të gjitha gjërat, **DeB** 78:3–11 (DeB 82:17–20). Zoti i dha urdhërit të bashkuar një zbulesë dhe një urdhërim, **DeB** 92:1. John Johnson duhej të bëhej anëtar i urdhërit të bashkuar, **DeB** 96:6–9. Zoti dha udhëzime të përgjithshme për të vënë në veprim urdhërin e bashkuar, **DeB** 104. Njerëzit e mi nuk bashkohen sipas unitetit të kërkuar nga mbretëria çelestiale, **DeB** 105:1–13.

URDHËRIME TË PERËNDISË. *Shih gjithashtu* Bindje, bindur (i), bindem; Fjalë e Perëndisë; Ligj; Mëkat; Urdhërimet, dhjetë

Ligjet dhe kërkesat që Perëndia ia jep njerëzimit, si individualisht ose kolektivisht. Zbatimi i urdhërimeve do t'u sjellë bekimet e Zotit të bindurve (DeB 130:21).

Noeu bëri të gjitha ato që Perëndia e kishte urdhëruar, **Zan.** 6:22. Ecni sipas statuteve të mia dhe zbatoni urdhërimet e mia, **Lev.** 26:3. Zbatoji urdhërimet e mia dhe jeto, **Fja.** 4:4 (Fja. 7:2). Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia, **Gjo.** 14:15 (DeB 42:29). Ç'të kërkojmë, e marrim nga ai, sepse zbatojmë urdhërimet e tij, **1 Gjo.** 3:22. Urdhërimet e tij nuk janë të rënda, **1 Gjo.** 5:3. Qofsh i patundur në zbatimin e urdhërimeve, **1 Ne.** 2:10. Zoti nuk jep urdhërime pa përgatitur një udhë, **1 Ne.** 3:7. Unë duhet të bëj sipas urdhërimeve të rrepta të Perëndisë, **Jakobi** 2:10. Përderisa ju i zbatoni urdhërimet e mia, ju do të përparoni në tokë, **Jar.** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Mëso në rininë tënde të zbatosh urdhërimet e Perëndisë, **Alma** 37:35. Këto urdhërime janë nga unë, **DeB** 1:24. I kërkoni këto urdhërime, **DeB** 1:37. Ata që nuk i zbatojnë urdhërimet, nuk mund të shpëtohen, **DeB** 18:46 (DeB 25:15; 56:2). Urdhërimet e mia janë shpirtërore; ato nuk janë natyrore ose tokësore, **DeB** 29:35. Urdhërime jepen, që ne të mund të kuptojmë vullnetin e Zotit, **DeB** 82:8. Unë nuk e di, veçse Zoti më urdhëroi, **Mois.** 5:6. Zoti do t'i provojë njerëzit për të parë nëse ata do t'i bëjnë të gjitha gjërat që ai di t'i urdhërojë, **Abr.** 3:25.

URDHËRIMET, DHJETË. *Shih gjithashtu* Moisi; Urdhërime të Perëndisë

Dhjetë ligje të dhëna nga Perëndia nëpërmjet profetit Moisi për të qeverisur sjelljen morale.

Emri hebraisht për këto është "Dhjetë Fjalët". Ato gjithashtu quhen Besëlidhja (LiP. 9:9) ose Dëshmia (Eks. 25:21; 32:15). Dhënia Moisiut nga Perëndia e Dhjetë Urdhërimeve të Perëndisë, dhe nëpërmjet tij Izraelit, përshkruhet në Eks. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Urdhërimet u gdhendën në dy pllaka guri, të cilat u vendosën në Arkën; prandaj Arka u quajt Arka e Besëlidhjes (Num. 10:33). Zoti, duke cituar nga LiP. 6:4–5 dhe Lev. 19:18, i ka përmbledhur të Dhjetë Urdhërimet në "dy urdhërime të mëdha" (Mt. 22:37–39).

Të Dhjetë Urdhërimet janë përsëritur në zbulesën e ditëve të mëvonshme (Mosia 12:32–37; 13:12–24; DeB 42:18–28; 59:5–13; PJS, Eks. 34:1–2).

URIM DHE THUMIM. *Shih gjithashtu* Parzmore; Shikues

Vegla të përgatitura nga Perëndia për ta ndihmuar njeriun në marrjen e zbulesës dhe në përkthimin e gjuhëve. Në

gjuhën hebraike fjalët kanë kuptimin "dritë dhe përsosje". Urimi dhe Thumimi përbëhen nga dy gurë të lidhur me lidhëse argjendi dhe nganjëherë të përdorur me një parzmore (DeB 17:1; JS—H 1:35, 42, 52). Kjo tokë do të bëhet një Urim dhe Thumim i madh në gjendjen e saj të shenjtëruar dhe të pavdekshme (DeB 130:6–9).

Do të vësh mbi parzmoren e gjykimit Urimin dhe Thumimin, **Eks.** 28:30. Kujt fiton do t'i jap një gur të bardhë, **Zbu.** 2:17. Ai ka me se të shikojë dhe të përkthejë, **Mosia** 8:13. Këta dy gurë do të t'i jap, **Eth.** 3:23–24, 28 (Eth. 4:5). Joseph Smith-i mori zbulesa nëpërmjet Urimit dhe Thumimit, **DeB** kretë e seksioneve 6, 11, 14–16. Të ishte dhënë fuqi t'i përktheje me anë të Urimit dhe Thumimit, **DeB** 10:1. Tre Dëshmitarët do të shihnin Urimin dhe Thumimin, të cilat iu dhanë vëllait të Jaredit në mal, **DeB** 17:1. Vendi ku Perëndia banon është një Urim dhe Thumim i madh. Guri i bardhë do të bëhet një Urim dhe Thumim për çdo individ që merr një, **DeB** 130:6–11. Unë, Abrahami, kisha Urimin dhe Thumimin, **Abr.** 3:1, 4.

URREJ, URREJTJE. *Shih gjithashtu* Armiqësi; Dashuri; Hakmarrje

Urrejtja është një mospëlqim i fuqishëm për dikë ose diçka.

Unë, Perëndia, dënoj padrejtësinë e etërve mbi fëmijët e atyre që më urrejnë, **Eks.** 20:5. Këto gjashtë gjëra urren Zoti, **Fja.** 6:16. Njeriu budalla përçmon të ëmën, **Fja.** 15:20. Ai është i përçmuar dhe i hedhur poshtë nga njerëzit, **Isa.** 53:3. U bëni të mirë atyre që ju urrejnë, **Mt.** 5:44. Ose do të urrejë njërin dhe do të dojë tjetrin; ose ndryshe do t'i qëndrojë besnik njërit dhe do të përçmojë tjetrin, **Mt.** 6:24. Të gjithë do t'ju urrejnë për shkak të emrit tim, **Mt.** 10:22. Kushdo që bën gjëra të mbrapshta e urren dritën, **Gjo.** 3:20. Askush të mos e shpërfillë moshën tënde të re, **1 Tim.** 4:12. Pasi ata janë të pasur, ata përbuzin të varfrit, **2 Ne.** 9:30. Mos i përbuzni zbulesat e Perëndisë, **Jakobi** 4:8. Ata kishin një urrejtje të përjetshme kundër nesh, **Jakobi** 7:24. Njerëzit përçmojnë këshillat e Perëndisë dhe përbuzin fjalët e tij, **DeB** 3:7. Urrehesha dhe përndiqesha, sepse kisha thënë se kisha parë një vegim, **JS—H.** 1:25.

URTËSI. *Shih gjithashtu* Dije; Kuptuar(it) (të); Vërtetë (e)

Aftësia ose dhurata nga Perëndia për të gjykuar drejtësisht. Një njeri fiton urtësi nëpërmjet përvojës dhe studimit, dhe duke ndjekur këshillën e Perëndisë. Pa ndihmën e Perëndisë njeriu nuk ka urtësi të vërtetë (2 Ne. 9:28; 27:26).

Perëndia i dha Salomonit urtësi, **1 Mbr.** 4:29–30. Dituria është gjëja më e rëndësishme; prandaj fito diturinë, **Fja.** 4:7. Kush fiton urtësi, e do vetë shpirtin e tij, **Fja.** 19:8. Jezusi rritej në urtësi, **Llu.** 2:40, 52. Në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, **Jak.** 1:5 (DeB 42:68; JS—H 1:11). Unë jua them këto gjëra që ju të mund të mësoni urtësi, **Mosia** 2:17. Mëso urtësi në rininë tënde, **Alma** 37:35. Shenjtorët do të gjejnë urtësi dhe thesare të mëdha diturie, **DeB** 89:19. Ai që është injorant duhet të mësojë urtësi duke e përulur vetveten dhe duke i thirrur Zotit, **DeB** 136:32.

USHTIMË. *Shih gjithashtu* Shpifje; Thashethem

Satani shpërndan thashetheme dhe grindje—nganjëherë të bazuara pjesërisht në të vërtetën—për t'i kthyer njerëzit kundër Perëndisë dhe gjithë mirësisë (Hel. 16:22; JS—H 1:1). Një nga shenjat e ardhjes së dytë të Jezu Krishtit është se njerëzit do të flasin për luftëra dhe ushtima luftërash (Mt. 24:6; DeB 45:26; JS—M 1:23).

VAJ. *Shih gjithashtu* Administrim i të sëmurëve; Pemë Ulliri; Vajos

Zakonisht kur përmendet vaj në shkrimet e shenjta, nënkupton vaj ulliri. Që nga kohët e Dhjatës së Vjetër, vaji i ullirit u përdor për ritet e tempullit dhe të tabernakullit, për vajosjet, për t'u djegur në llampa dhe për ushqim.

Vaji i ullirit nganjëherë është simbol për pastërti dhe për Shpirtin e Shenjtë dhe ndikimin e tij (1 Sam. 10:1, 6; 16:13; Isa. 61:1–3).

Prifti do të vërë vaj mbi skajin e veshit të djathtë, **Lev.** 14:28–29. Zoti më dërgoi që të të vajos të jesh mbret mbi popullin e tij, **1 Sam.** 15:1. Ena e vajit e së vesë nuk u zbraz, **1 Mbr.** 17:10–16. Zoti vajos kokën time me vaj, **Psa.** 23:5. Vajosnin me vaj shumë të lëngatë, **Mr.** 6:13. Le të luten pleqtë mbi të, duke e lyer me vaj, **Jak.** 5:13–15. I kini llampat tuaja të rregulluara e të ndezura, dhe vaj me vete, **DeB** 33:17 (Mt. 25:1–13).

VAJOS. *Shih gjithashtu* Administrim i të sëmurëve; Vaj

Në kohët e lashta, profetët e Perëndisë vajosën me vaj ata që do të kryenin detyra të veçanta, si Aaronin ose priftërinjtë e mbretërit që do të sundonin mbi Izraelin. Sot në Kishë, të vajosësh është të vendosësh një ose dy pika vaji të shenjtëruar në kokën e dikujt si pjesë e një bekimi të veçantë. Kjo mund të bëhet vetëm nën autoritetin dhe fuqinë e Priftërisë Melkizedeke. Mbas vajosjes, një person, duke vepruar nëpërmjet autoritetit të së njëjtës priftëri, mund ta vulosë vajosjen dhe t'i japë një bekim të veçantë personit të vajosur.

Vajosi dhe shenjtëroi që të më shërbejnë, **Eks.** 28:41 (Lev. 8:6–12, 30). Vajose të jetë udhëheqës i popullit tim, Izraelit, **1 Sam.** 9:16; 10:1. Pleqtë duhet të vajosin dhe të bekojnë të sëmurët, **Jak.** 5:14–15 (DeB 42:44).

VAJOSUR(I) I. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Mesia

Jezusi quhet Krisht (një fjalë greke) ose Mesia (një fjalë aramaike). Që të dyja fjalët do të thonë "i vajosuri". Ai është i vetmi që u *vajos* nga Ati për të qenë përfaqësuesi personal i Atit në të gjitha gjërat lidhur me shpëtimin e njerëzimit.

Zoti më ka vajosur, **Isa.** 61:1–3. Ai ka vajosur një për të predikuar ungjillin, **Llu.** 4:16–22. Jezusi u vajos nga Perëndia Ati, **Vep.** 4:27. Perëndia vajosi Jezusin e Nazaretit, **Vep.** 10:38.

VAJTIME(VE), LIBËR I

Një libër në Dhjatën e Vjetër, i shkruar nga Jeremia. Është një mbledhje e poemave ose këngëve të dhembjes për shkak të rënies së Jeruzalemit dhe të kombit izraelit. Libri u shkrua pas rënies së qytetit rreth 586 para K.

VARFËR (I). *Shih gjithashtu* Agjëroj, agjërim; Blatim; Lëmoshë, dhënie lëmoshe; Mirëqenie; Përul, përulësi

Në shkrimet e shenjta, i *varfër* mund t'u referohet: (1) njerëzve që nuk kanë të mirat materiale të nevojshme, si ushqim, veshmbathje dhe strehim, ose (2) njerëzve që janë të përulur dhe pa krenari.

I varfër në të mira materiale: Ti nuk do ta mbyllësh dorën para vëllait tënd të varfër, **LiP.** 15:7. I pabesi me kryelartësinë e tij përndjek të varfrin, **Psa.** 10:2. Ai që i jep të varfrit nuk do ketë nevojë, **Fja.** 28:27. Sille në shtëpinë tënde të varfrin, **Isa.** 58:6–7. Në qoftë se do të jesh i përsosur, jepu të varfërve, **Mt.** 19:21 (Mr. 10:21; Llu. 18:22). A nuk i ka zgjedhur Perëndia të varfrit e botës? **Jak.** 2:5. Ata i përbuzin të varfrit, sepse janë të pasur, **2 Ne.** 9:30. Për të ruajtur një heqje të mëkateve tuaja, jepuni nga pasuria juaj të varfërve, **Mosia** 4:26. Ata u jepnin nga pasuria e tyre të varfërve, **Alma** 1:27. Në qoftë se ju nuk ndihmoni nevojtarët, lutja juaj është e kotë, **Alma** 34:28. Nefitët i kishin të gjitha gjërat të përbashkëta, nuk kishte të pasur dhe të varfër, **4 Ne.** 1:3. Ti do të kujtosh të varfrit, **DeB** 42:30 (DeB 52:40). Mjerë njerëzit e varfër zemrat e të cilëve nuk janë të thyera, **DeB** 56:17–18. Të varfrit do të vijnë në martesën e Qengjit, **DeB** 58:6–11. Peshkopi duhet të kërkojë të varfrit, **DeB** 84:112. Ligji i ungjillit qeveris kujdesin për të varfrit, **DeB** 104:17–18. Nuk kishte të varfër në mes tyre, **Mois.** 7:18.

I varfër në shpirt: Më të bekuar janë ata që përulen pa u detyruar për shkak të

varfërisë, **Alma** 32:4–6, 12–16. Të bekuar janë skamësit në shpirt, që vijnë tek unë, **3 Ne.** 12:3 (Mt. 5:3). Të varfërve dhe të dobtëve do t'u predikohet ungjilli, **DeB** 35:15.

VARR. *Shih gjithashtu* Ringjallje

Vendi i varrimit të trupit të vdekshëm. Për shkak të Shlyerjes, kushdo do të ringjallet nga varri.

Pas ringjalljes së Krishtit, varret u hapën dhe shumë trupa u ringjallën, **Mt.** 27:52–53 (3 Ne. 23:9–13). O varr, ku është fitorja jote? **1 Kor.** 15:55. Çdo varr duhet të çlirojë të vdekurit e tij, **2 Ne.** 9:1–13. Ata që kanë fjetur në varr, do të dalin, **DeB** 88:97–98. Një vaskë pagëzimi është simbol i varrit, **DeB** 128:12–13.

VDEKJE, E DYTË. *Shih* Vdekje, shpirtërore

VDEKJE, FIZIKE. *Shih gjithashtu* Rënie e Adamit dhe e Evës; Ringjallje; Shpëtim; Vdekshëm (i), vdekshmëri

Ndarja e trupit dhe e shpirtit. Rënia solli vdekshmërinë dhe vdekjen në tokë (2 Ne. 2:22; Mois. 6:48). Shlyerja e Jezu Krishtit e mposhti vdekjen, kështu që çdo njeri do të ringjallet (1 Kor. 15:21–23). Ringjallja është një dhuratë falas për të gjithë njerëzit pavarësisht nëse kanë bërë mirë ose keq në këtë jetë (Alma 11:42–44). Çdo njeri vuan vetëm një vdekje fizike, përderisa pasi të ringjallemi, trupat tanë nuk mund të vdesin më (Alma 11:45).

Çdo mish do të shkatërrohej dhe njeriu do të kthehej në pluhur, **Job.** 34:15. E çmueshme në sytë e Zotit është vdekja e shenjtorëve të tij, **Psa.** 116:15. Pluhuri do t'i kthehet tokës dhe shpirti do t'i kthehet Perëndisë, **Pre.** 12:7. Me anë të një njeriu erdhi vdekja, **1 Kor.** 15:21. Shpëtimtari mban çelësat e ferrit dhe të vdekjes, **Zbu.** 1:18. Nuk do të ketë më vdekje as brenga, **Zbu.** 21:4. Vdekja ka kaluar mbi të gjithë njerëzit, **2 Ne.** 9:6, 11 (Alma 12:24). Ata kurrë nuk panë mbi vdekjen me tmerr, **Alma** 27:28. Alma shpjegoi gjendjen e shpirtit midis vdekjes dhe ringjalljes, **Alma** 40:11. Ata që vdesin në mua, nuk do ta shijojnë vdekjen, **DeB** 42:46. Ata që nuk caktohen për vdekjen, do të shërohen, **DeB** 42:48. Unë do t'ju vë në provë në gjithçka, madje deri në vdekje, **DeB** 98:14. Në pluhur do të rikthehesh, **Mois.** 4:25. Adami ra dhe me anë të rënies së tij erdhi vdekja, **Mois.** 6:48.

VDEKJE, SHPIRTËRORE. *Shih gjithashtu* Bij të Humbjes; Djall; Ferr; Mallkim; Rënie e Adamit dhe e Evës; Shpëtim

Ndarje nga Perëndia dhe ndikimi i tij; të vdesësh për gjërat që çojnë drejt drejtësisë. Luciferi dhe një e treta e ushtrive të qiellit vuajtën vdekje shpirtërore kur u dëbuan nga qielli (DeB 29:36–37).

Vdekja shpirtërore iu paraqit botës me anë të rënies së Adamit (Mois. 6:48). Njerëzit e vdekshëm me mendime, fjalë dhe vepra të liga janë të vdekur shpirtërisht, ndërkohë që janë ende gjallë në tokë (1 Tim. 5:6). Nëpërmjet shlyerjes së Jezu Krishtit dhe bindjes ndaj parimeve dhe ordinancave të ungjillit, burrat dhe gratë mund të pastrohen nga mëkati dhe të mposhtin vdekjen shpirtërore.

Vdekja shpirtërore gjithashtu ndodh pas vdekjes së trupit të vdekshëm. Si qeniet e ringjallura, ashtu edhe djalli dhe engjëjt e tij do të gjykohen. Ata që me dëshirë janë ngritur kundër dritës dhe të vërtetës së ungjillit, do të vuajnë vdekje shpirtërore. Kjo vdekje shpesh quhet vdekja e dytë (Alma 12:16; Hel. 14:16–19; DeB 76:36–38).

Njerëzit e këqij do të shfarosen, **Psa.** 37:9. Mendja e kontrolluar nga mishi prodhon vdekje, **Rom.** 8:6 (2 Ne. 9:39). Epshet i plandosin njerëzit në shkatërrim dhe rrënim, **1 Tim.** 6:9. Mëkati ngjiz vdekjen, **Jak.** 1:15. Kush fiton nuk do të preket nga vdekja e dytë, **Zbu.** 2:11. Mbi ata vdekja e dytë nuk ka pushtet, **Zbu.** 20:6, 12–14. Të ligjtë do të kenë pjesën e tyre në liqenin që digjet në zjarr dhe squfur, që është

vdekja e dytë, **Zbu.** 21:8 (DeB 63:17–18). Njerëzit janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme, ose të zgjedhin robërinë dhe vdekjen, **2 Ne.** 2:27 (2 Ne. 10:23; Alma 29:5; Hel. 14:30–31). Perëndia ka përgatitur një udhë për udhëdaljen tonë nga vdekja dhe ferri, **2 Ne.** 9:10. Çlironi veten tuaj nga vuajtjet e ferrit, që ju të mos vuani vdekjen e dytë, **Jakobi** 3:11. Njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë, **Mosia** 3:19. Zoti ju dhëntë pendim, që ju të mos vuani vdekjen e dytë, **Alma** 13:30. Alma u rrethua nga zinxhirët e përjetshëm të vdekjes, **Alma** 36:18. Të ligjtë vdesin sipas gjërave që i përkasin drejtësisë, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Rënia solli mbi të gjithë njerëzimin një vdekje shpirtërore, **Alma** 42:9 (Hel. 14:16–18). Kur Adami ra, ai u bë i vdekur shpirtërisht, **DeB** 29:40–41, 44.

VDEKJE SHPIRTËRORE. *Shih* Vdekje, shpirtërore

VDEKSHËM (I), VDEKSHMËRI. *Shih gjithashtu* Botë; Rënie e Adamit dhe e Evës; Trup; Vdekje, fizike

Koha nga lindja deri në vdekjen fizike. Nganjëherë kjo quhet edhe gjendja e dytë.

Ditën që do të hash prej saj, ke për të vdekur me siguri, **Zan.** 2:16–17 (Mois. 3:16–17). Me vdekjen shpirti do t'i kthehet Perëndisë dhe trupi pluhurit të tokës, **Pre.** 12:7 (Zan. 3:19; Mois. 4:25). Le të mos mbretërojë mëkati në trupin tuaj të vdekshëm, **Rom.** 6:12. Ky trup i vdekshëm duhet të veshë pavdekësinë, **1 Kor.** 15:53 (Enosi 1:27; Mosia 16:10; Morm. 6:21). Gjendja e njeriut u bë një gjendje prove, **2 Ne.** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Adami ra që njerëzit të mund të jenë, **2 Ne.** 2:25. A prisni me padurim dhe e shihni këtë trup të vdekshëm të ngritur në pavdekshmëri? **Alma** 5:15. Kjo jetë është koha që të përgatiten të takohen me Perëndinë, **Alma** 34:32. Mos kini frikë vdekjen, sepse gëzimi juaj nuk është i plotë në këtë botë, **DeB** 101:36. Ata që e ruajnë gjendjen e tyre të dytë do të kenë lavdi, **Abr.** 3:26.

VDEKUR(IT), SHPËTIM PËR TË. *Shih* Shpëtim për të vdekurit

VE (E). *Shih gjithashtu* Mirëqenie

Një grua bashkëshorti i së cilës ka vdekur dhe që nuk është martuar përsëri.

Jetimi dhe e veja do të vijnë dhe do të hanë, **LiP.** 14:29. E veja e varfër hodhi gjithë sa kishte, **Mr.** 12:41–44. Të vizitosh jetimët dhe të vejat në pikëllimin e tyre, **Jak.** 1:27. Zoti do të jetë një dëshmitar i shpejtë kundër atyre që shtypin të vejën, **3 Ne.** 24:5 (Zak. 7:10). Të vejat dhe jetimët duhet të mbështeten, **DeB** 83:6 (DeB 136:8).

VEÇIM. *Shih gjithashtu* Duar, vënie e; Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje

Të zgjidhesh dhe të shenjtërohesh për qëllime të shenjta. Ky caktim është për një shërbim të veçantë brenda organizimit të Kishës me anë të vënies së duarve prej dikujt që ka autoritetin e duhur. Vetëm ata që kryesojnë kuorumet e priftërisë marrin çelësa kur veçohen. Njerëz të veçuar në pozita të tjera nga presidentë të kuorumeve të priftërisë mund të marrin një bekim priftërie, por nuk jepen çelësa me këtë bekim.

M'i ndani veç Barnabën dhe Saulin për veprën, **Vep.** 13:2–3. Peshkopë të tjetrë për t'u veçuar, **DeB** 68:14. Peshkopi, një gjykatës i përbashkët, do të veçohet në këtë shërbesë, **DeB** 107:17, 74. Një njeri duhet të thirret nga Perëndia me anë të profecisë dhe me anë të vënies së duarve, **NeB** 1:5.

VEGIM. *Shih gjithashtu* Ëndërr; Vegim i Parë; Zbulesë

Një zbulesë e dukshme e ndonjë ngjarjeje, personi ose gjëje nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë.

Shembuj të vegimeve të rëndësishme përfshijnë sa më poshtë: Vegimin e Ezekielit për ditët e fundit (Eze. 37–39), vegimin e Stefanit për Jezusin duke

qëndruar në të djathtën e Perëndisë (Vep. 7:55–56), zbulesën e Gjonit lidhur me ditët e fundit (Zbu. 4–21), vegimin e Lehit dhe të Nefit për pemën e jetës (1 Ne. 8, 10–14), vegimin e Alma të Riut për një engjëll të Zotit (Mosia 27), vegimin e vëllait të Jaredit për të gjithë banorët e tokës (Eth. 3:25), vegimin për lavditë (DeB 76), vegimet e dhëna Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t në tempullin e Kirtland-it (DeB 110), vegimin e Joseph F. Smith-it për shëlbimin e të vdekurve (DeB 138), vegimin e Moisiut për Perëndinë dhe krijimet e tij (Mois. 1), vegimin e Enokut për Perëndinë (Mois. 6:7), vegimin e parë të Joseph Smith-it (JS—H 1).

Ku nuk ka një vegim profetik, populli bëhet i shfrenuar, **Fja.** 29:18. Të rinjtë tuaj do të shohin vegime, **Joe.** 2:28 (Vep. 2:17). Ai më ka dhënë njohuri nëpërmjet vegimeve, **2 Ne.** 4:23. Ai ishte një lajmëtar i dërguar nga prania e Perëndisë, **JS—H** 1:33. Ne besojmë në profeci, zbulesë, vegime, **NeB** 1:7.

VEGIM I PARË. *Shih gjithashtu* Rivendosje e Ungjillit; Smith, Joseph, i Riu

Shfaqja e Perëndisë, Atit, dhe Birit të tij, Jezu Krishtit, Profetit Joseph Smith në një korije me pemë.

Në pranverën e vitit 1820, Joseph Smith i Riu ishte në moshën katërmbëdhjetë vjeç. Ai jetonte me familjen e tij në qytetin e Palmyra-s, New York. Jo larg, në perëndim të shtëpisë së familjes ishte një korije me pemë të mëdha. Joseph-i shkoi në këtë vend t'i lutej Perëndisë për të mësuar se cila kishë ishte e drejtë. Ndërkohë që lexonte Biblën, atij i kishte lënë mbresë se duhet ta kërkonte atë përgjigje nga Perëndia (Jak. 1:5–6). Në përgjigje të lutjes së tij, Ati dhe Biri iu shfaqën atij dhe i thanë të mos bashkohej me asnjë prej kishave që ishin atëherë në tokë, sepse ato të gjitha ishin të gabuara, (JS—H 1:15–20). Kjo përvojë e shenjtë filloi një sërë ngjarjesh që do të sillnin rivendosjen e ungjillit dhe të Kishës së vërtetë të Krishtit.

VEL

Një fjalë e përdorur në shkrimet e shenjta që ka kuptimin: (1) një ndarëse që veçon sipërfaqe të tabernakullit ose tempullit, (2) një simbol për një ndarje midis Perëndisë dhe njeriut, (3) një rrobë e hollë, e përdorur nga njerëzit për të mbuluar fytyrën apo kokën e tyre, ose (4) një harresë e dhënë nga Perëndia që bllokon kujtimet e njerëzve për jetën para lindjes.

Veli ndan vendin shumë të shenjtë dhe vendin e shenjtë, **Eks.** 26:33. Veli i tempullit u shqye në dy pjesë në kryqëzimin e Krishtit, **Mt.** 27:51 (Mr. 15:38; Llu. 23:45). Tani ne shohim si në pasqyrë, në mënyrë të errët, por atëherë do të shohim faqe për faqe, **1 Kor.** 13:12. Veli i errët i mosbesimit po dëbohej nga mendja e tij, **Alma** 19:6. Vëllai i Jaredit nuk mund të mbahej që të mos shihte përbrenda velit, **Eth.** 3:19 (Eth. 12:19). Veli do të copëtohet dhe ju do të më shihni mua, **DeB** 67:10 (DeB 38:8). Veli i mbulesës së tempullit tim do të hiqet, **DeB** 101:23. Veli u hoq nga mendjet tona, **DeB** 110:1. Një vel errësire do të mbulojë tokën, **Mois.** 7:61.

VEPRA

Veprimet e një njeriu, qofshin të mira ose të liga. Çdo njeri do të gjykohet sipas veprave të tij.

Zoti do t'i japë secilit sipas veprave të tij, **Fja.** 24:12. Le të shndritë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira, **Mt.** 5:16 (3 Ne. 12:16). Ai që kryen vullnetin e Atit tim, do të hyjë në mbretërinë e qiellit, **Mt.** 7:21. Besimi pa vepra është i vdekur, **Jak.** 2:14–26. Ata duhet të gjykohen për veprat e tyre, **1 Ne.** 15:32 (Mosia 3:24). Ne e dimë se është nëpërmjet hirit që shpëtohemi, pas gjithçkaje që mund të bëjmë, **2 Ne.** 25:23. Mësoju të mos lodhen kurrë nga punët e mira, **Alma** 37:34. Është në përputhje me drejtësinë e Perëndisë që njerëzit të gjykohen sipas punëve të tyre, **Alma** 41:3. Ju do t'i njihni ata nga punët e tyre, **Moro.**

7:5 (DeB 18:38). Unë, Zoti, do t'i gjykoj të gjithë njerëzit sipas punëve të tyre, **DeB** 137:9.

VEPRA STANDARD. *Shih* Kanun

VEPRA TË APOSTUJVE. *Shih gjithashtu* Lluka

Ky libër është i dyti i një vepre me dy pjesë, shkruar nga Lluka Teofilit. Pjesa e parë njihet si Ungjilli sipas Llukës. Kapitujt 1–12 shënojnë disa nga aktivitetet kryesore misionare të Dymbëdhjetë Apostujve nën drejtimin e Pjetrit, menjëherë pas vdekjes dhe ringjalljes së Shpëtimtarit. Kapitujt 13–28 rendisin disa nga udhëtimet dhe punën misionare të apostullit Pal.

VESH. *Shih gjithashtu* Vë veshin

Në shkrimet e shenjta veshi përdoret shpesh si simbol i aftësisë së një njeriu për të dëgjuar dhe për të kuptuar gjërat e Perëndisë.

Kanë veshë, por nuk dëgjojnë, **Psa.** 115:6. Zoti zgjon veshin tim, që të dëgjojë, **Isa.** 50:4–5 (2 Ne. 7:4–5). Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë, **Mt.** 11:15. Ata janë bërë të rëndë nga veshët, **Mt.** 13:15 (Mois. 6:27). Syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar gjërat të cilat Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë, **1 Kor.** 2:9 (DeB 76:10). Djalli pështpërit në veshët e tyre, **2 Ne.** 28:22. Hapini veshët tuaj, që të mund të dëgjoni, **Mosia** 2:9 (3 Ne. 11:5). Unë u thirra shumë herë dhe nuk doja të dëgjoja, **Alma** 10:6. Vëru veshin fjalëve të mia, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; DeB 58:1). Nuk ka vesh që nuk do dëgjojë, **DeB** 1:2. Veshët hapen nëpërmjet përulësisë dhe lutjes, **DeB** 136:32.

VETËBESIM. *Shih gjithashtu* Besim; Mirëbesim

Të mbështetesh ose të vesh besimin në dikë ose diçka. Në çështje shpirtërore, besimi përfshin mbështetjen te Perëndia dhe Shpirti i tij.

Edhe po të më vrasë, unë do të kem besim tek ai, **Job.** 13:15. Ki besim te Zoti me gjithë zemër, **Fja.** 3:5. Perëndia i çliroi shërbëtorët e tij që besuan tek ai, **Dan.** 3:19–28. Unë do të besoj te ti përgjithmonë, **2 Ne.** 4:34. Gëzohuni dhe vini besimin tuaj te Perëndia, **Mosia** 7:19. Kushdo që vendos besimin e tij te Perëndia, do të ngrihet në ditën e fundit, **Mosia** 23:22. Kushdo që do ta vërë besimin e tij te Perëndia, do të përkrahet në sprovat e tij, **Alma** 36:3, 27. Mos besoni në krahun e mishit, **DeB** 1:19. Vëre besimin tënd në atë Shpirt që drejton për të bërë mirë, **DeB** 11:12. Ai duhet të ketë besim tek unë dhe nuk do të ngatërrohet, **DeB** 84:116.

VETËMLINDUR (I). *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Lindur (i)

Një emër tjetër për Jezu Krishtin. Ai është Biri i Vetëmlindur i Atit (Llu. 1:26–35; Gjo. 1:14; 3:16; 1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 25:12; Alma 7:10; 12:33; Mois. 7:62).

VË VESHIN. *Shih gjithashtu* Bindje, bindur (i), bindem; Vesh

Të dëgjosh dhe t'i bindesh zërit ose mësimeve të Zotit.

Zoti do të krijojë një profet si ai vetë dhe ju duhet ta dëgjoni atë, **LiP.** 18:15. Të dëgjosh me kujdes është më mirë se dhjami i deshëve të flijimit, **1 Sam.** 15:20–23. Nuk kemi dëgjuar profetët, shërbëtorët e Zotit, **Dan.** 9:6. Të drejtët që dëgjojnë fjalët e profetëve, nuk do të vdesin, **2 Ne.** 26:8. Nëse nuk ia vini veshin zërit të bariut të mirë, ju nuk jeni delet e tij, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18). Dëgjoni, o ju populli i kishës sime, **DeB** 1:1. Ata që i binden zërit të Shpirtit ndriçohen dhe vijnë tek Ati, **DeB** 84:46–47. Ata ishin të ngadalshëm për t'iu bindur Zotit; si rrjedhim, ai është i ngadalshëm për t'i dëgjuar lutjet e tyre, **DeB** 101:7–9. Ata që nuk ua vënë veshin urdhërimeve, ndëshkohen, **DeB** 103:4 (Mois. 4:4).

VËLLEZËR, VËLLA. *Shih gjithashtu* Motër; Njeri, njerëz

Si fëmijë të Atit Qiellor, të gjithë burrat dhe gratë janë shpirtërisht vëllezër e motra. Në Kishë, anëtarët

meshkuj dhe miqtë e Kishës shpesh thirren vëllezër.

Kur të jesh kthyer, forco vëllezërit e tu, **Llu.** 22:32. Kush nuk e do vëllanë e vet, mbetet në vdekje, **1 Gjo.** 3:10–17. Mendoni për vëllezërit tuaj, si për veten tuaj, **Jakobi** 2:17. Çdo njeri le ta vlerësojë vëllanë e tij si veten, **DeB** 38:24–25. Forcoji vëllezërit e tu në të gjitha bisedat e tua, **DeB** 108:7.

VËNIE E DUARVE. *Shih* Duar, vënie e

VËRTETË (E). *Shih gjithashtu* Dije; Dritë, dritë e Krishtit; Inteligjencë, inteligjenca

Dituri për gjërat si janë, si ishin dhe si do të jenë (DeB 93:24). E vërteta gjithashtu i referohet dritës dhe zbulesës nga qielli.

E vërteta do të mbijë nga toka, **Psa.** 85:11 (Mois. 7:62). Do ta njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë, **Gjo.** 8:32. Unë jam udha, e vërteta dhe jeta, **Gjo.** 14:6. Po të themi se jemi pa mëkat, e vërteta nuk është në ne, **1 Gjo.** 1:8. Fajtorët e marrin të vërtetën të jetë e rëndë, **1 Ne.** 16:2. Të drejtët e duan të vërtetën, **2 Ne.** 9:40. Shpirti flet të vërtetën dhe nuk gënjen, **Jakobi** 4:13. Ti je një Perëndi i së vërtetës dhe nuk mund të gënjesh, **Eth.** 3:12. Nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë ju mund të dini të vërtetën e të gjitha gjërave, **Moro.** 10:5. E vërteta qëndron gjithmonë e përgjithmonë, **DeB** 1:39. Ti ke qenë ndriçuar nga Shpirti i së vërtetës, **DeB** 6:15. Libri i Mormonit përmban të vërtetën dhe fjalën e Perëndisë, **DeB** 19:26. Ngushëlluesi u dërgua për t'u mësuar të vërtetën, **DeB** 50:14. Ai që e pranon fjalën me anë të Shpirtit të së vërtetës, e pranon atë sikurse të predikohet me anë të Shpirtit të së vërtetës, **DeB** 50:17–22. Shpallni të vërtetën sipas zbulesave që unë ju kam dhënë, **DeB** 75:3–4. Çfarëdo që është e vërtetë, është dritë, **DeB** 84:45. Drita e Krishtit është drita e së vërtetës, **DeB** 88:6–7, 40. Shpirti im është e vërteta, **DeB** 88:66. Inteligjenca, ose drita e së vërtetës, nuk u krijua, **DeB** 93:29. Lavdia e Perëndisë është inteligjencë, ose dritë dhe e vërtetë, **DeB** 93:36. Unë ju kam urdhëruar t'i rrisni fëmijët tuaj në dritë e të vërtetë, **DeB** 93:40. I Vetëmlinduri im është plot hir dhe e të vërtetë, **Mois.** 1:6.

VIJ. *Shih gjithashtu* Bindje, bindur (i), bindem; Dishepull

Në shkrimet e shenjta, të afrohesh pranë dikujt duke e ndjekur ose duke iu bindur, si në frazën "ejani te Krishti dhe përsosuni në të" (Moro. 10:32).

Vini veshin dhe ejani tek unë, **Isa.** 55:3. Ejani tek unë, ju të gjithë të munduar, **Mt.** 11:28. I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë, **Mt.** 19:14. Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, **Llu.** 9:23. Kush vjen tek unë nuk do të ketë më kurrë uri, **Gjo.** 6:35. Krishti i fton të gjithë të vijnë tek ai, **2 Ne.** 26:33. Ejani tek unë dhe shpëtohuni, **3 Ne.** 12:20. Ejani te Krishti, **Moro.** 10:32. I ftoni të gjithë të vijnë te Krishti, **DeB** 20:59. Ejani tek unë dhe shpirtrat tuaj do të jetojnë, **DeB** 45:46.

VIRGJËR (I/E). *Shih gjithashtu* Maria, nënë e Jezusit

Një burrë ose grua në moshë për t'u martuar, që nuk ka pasur kurrë marrëdhënie seksuale. Në shkrimet e shenjta, i/e virgjër mund të përfaqësojë dikë që është moralisht i pastër (Zbu. 14:4).

E virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë, **Isa.** 7:14 (Mt. 1:23; 2 Ne. 17:14). Mbretëria e qiellit krahasohet me dhjetë virgjëresha, **Mt.** 25:1–13. Në qytetin e Nazaretit unë pashë një virgjëreshë, e cila ishte nëna e Birit të Perëndisë, **1 Ne.** 11:13–18. Maria ishte një virgjëreshë, një enë e çmueshme dhe e zgjedhur, **Alma** 7:10.

VIRGJËRESH(A) MARIE. *Shih* Maria, nënë e Jezusit

VIRTYT. *Shih gjithashtu* Dëlirësi; Fuqi; Integritet

Integritet dhe shkëlqyeshmëri morale,

fuqi dhe forcë (Llu. 8:46), ose pastërti seksuale (Moro. 9:9).

Ti je një grua e virtytshme, **Rut.** 3:11. Njeriu i pafajshëm nga duart dhe i pastër nga zemra do të qëndrojë në vendin e shenjtë të Zotit, **Psa.** 24:3–4. Gruaja e virtytshme është kurora e burrit të saj, **Fja.** 12:4. Vlera e një gruaje të virtytshme është shumë më e madhe nga ajo e margaritarëve, **Fja.** 31:10–31. I shtoni besimit tuaj virtytin, **2 Pj.** 1:5 (DeB 4:6). Provoni virtytin e fjalës së Perëndisë, **Alma** 31:5. Virtyti duhet të stolisë mendimet e tua pa pushim, **DeB** 121:45. Ne besojmë në të qenit të virtytshëm, **NeB** 1:13 (Fil. 4:8).

VJEDH, VJEDHJE

Të marrësh diçka prej një tjetri në mënyrë të pandershme ose të paligjshme. Zoti gjithmonë i ka urdhëruar fëmijët e tij të mos vjedhin (Eks. 20:15; Mt. 19:18; 2 Ne. 26:32; Mosia 13:22; DeB 59:6).

Mblidhni për vete thesare në qiell, ku vjedhësit nuk shpërthejnë dhe nuk vjedhin, **Mt.** 6:19–21. Humbjet e nefitëve erdhën për shkak të krenarisë, pasurive, plaçkitjes, vjedhjes, **Hel.** 4:12. Ai që vjedh dhe nuk pendohet, duhet të dëbohet, **DeB** 42:20. Ata që vjedhin do t'i dorëzohen ligjit të tokës, **DeB** 42:84–85.

VLERËSOJ. *Shih gjithashtu* Nder; Nderim

Ta konsiderosh dikë ose diçka se ka vlerë dhe të vlefshme, sidomos përsa i përket ungjillit.

Ai u përçmua dhe ne nuk e çmuam aspak, **Isa.** 53:3–4. Ajo që vlerësohet shumë ndër njerëzit është gjë e neveritshme para Perëndisë, **Llu.** 16:15. Secili ta çmojë tjetrin më shumë se vetveten, **Fil.** 2:3. Zoti i vlerëson tërë mishrat njëlloj, **1 Ne.** 17:35. Çdo njeri duhet ta çmonte fqinjin sikurse veten, **Mosia** 27:4 (DeB 38:24–25). Në ditën e paqes së tyre, ata e morën me lehtësi kështillën time, **DeB** 101:8.

VOTË. *Shih* Miratim i përbashkët

VRAS. *Shih* Dënim Kapital; Vrasje

VRASJE. *Shih gjithashtu* Dënim Kapital; Kain

Të vrasësh një person në mënyrë të paligjshme dhe me qëllim. Vrasja është një mëkat i dënuar që në kohët e hershme (Zan. 4:1–12; Mois. 5:18–41).

Cilido që derdh gjakun e një njeriu, gjaku i tij do të derdhet nga një njeri, **Zan.** 9:6 (PJS, Zan. 9:12–13; Eks. 21:12; Alma 34:12). Nuk do të vrasësh, **Eks.** 20:13 (LiP. 5:17; Mt. 5:21–22; Mosia 13:21; DeB 59:6). Jezusi i tha, mos vrit, **Mt.** 19:18. Vrasësit do të kenë pjesën e tyre në vdekjen e dytë, **Zbu.** 21:8. Ju jeni vrasës në zemrat tuaja, **1 Ne.** 17:44. Mjerë vrasësi që vret me qëllim, **2 Ne.** 9:35. Zoti ka urdhëruar që njerëzit nuk duhet të vrasin, **2 Ne.** 26:32. Vrasja është një neveri për Zotin, **Alma** 39:5–6. Ai që vret nuk do të ketë falje, **DeB** 42:18. Kushdo që vret do t'u dorëzohet ligjeve të tokës, **DeB** 42:79.

VRESHT I ZOTIT. *Shih gjithashtu* Fushë; Izrael

Një simbol për një fushë pune shpirtërore. Në shkrimet e shenjta, vreshti i Zotit zakonisht i referohet shtëpisë së Izraelit ose mbretërisë së Perëndisë në tokë. Nganjëherë i referohet popujve të botës në përgjithësi.

Vreshti i Zotit të ushtrive është shtëpia e Izraelit, **Isa.** 5:7 (2 Ne. 15:7). Jezusi dha shëmbëlltyrën e punëtorëve në vresht, **Mt.** 20:1–16. Izraeli është si një pemë ulliri të butë që ushqehet në vreshtin e Zotit, **Jakobi** 5. Shërbëtorët e Zotit do ta krasitin vreshtin e tij për herën e fundit, **Jakobi** 6. Zoti do t'i bekojë të gjithë ata që punojnë në vreshtin e tij, **DeB** 21:9 (Alma 28:14). Punoni ju në vreshtin tim për herë të fundit, **DeB** 43:28.

VULOS, VULOSJE. *Shih gjithashtu* Elija; Ordinanca; Priftëri

Të bësh të vlefshme në qiell ordinancat e kryera me anë të autoritetit të priftërisë në tokë. Ordinancat vulosen kur marrin miratimin e Shpirtit të Shenjtë të Premtimit, që është Fryma e Shenjtë.

Gjithçka që do të lidhësh në tokë, do të jetë lidhur në qiell, **Mt.** 16:19 (Mt. 18:18; DeB 124:93; 132:46). Ju u vulosët me atë Frymë të Shenjtë të Premtimit, **Ef.** 1:13. Unë të jap fuqi, që çdo gjë që ti do të vulosësh në tokë, do të vuloset edhe në qiell, **Hel.** 10:7. Atyre u jepet fuqi për të vulosur si në tokë dhe në qiell, **DeB** 1:8. Ata në lavdinë çelestiale vulosen me anë të Shpirtit të Shenjtë të Premtimit, **DeB** 76:50–70. Elija dorëzon çelësat e fuqisë vulosëse në duart e Joseph Smith-it, **DeB** 110:13–16. Kjo është fuqia vulosëse dhe lidhëse, **DeB** 128:14. Fjala më e sigurt e profecisë do të thotë të dish se dikush vuloset për jetë të përjetshme, **DeB** 131:5. Të gjitha besëlidhjet e pavulosura nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë të Premtimit mbarojnë kur njerëzit vdesin, **DeB** 132:7. Puna e madhe që duhet të bëhet në tempuj, përfshin vulosjen e fëmijëve me prindërit e tyre, **DeB** 138:47–48.

WHITMER, DAVID

Një udhëheqës i hershëm në Kishën e rivendosur dhe një nga Tre Dëshmitarët për origjinën hyjnore dhe vërtetësinë e Librit të Mormonit (DeB 14, 17–18). Zoti i dha atij udhëzime personale në DeB 14 dhe 30:1–4.

WHITMER, JOHN

Një udhëheqës i hershëm në Kishën e rivendosur dhe një nga Tetë Dëshmitarët për Librin e Mormonit. Shih "Dëshmia e Tetë Dëshmitarëve" në faqet e hyrjes së Librit të Mormonit. Ai u thirr gjithashtu të predikonte ungjillin (DeB 30:9–11).

WHITMER, PETER, I RIU

Një udhëheqës i hershëm në Kishën e rivendosur dhe një nga Tetë Dëshmitarët për Librin e Mormonit. Shih "Dëshmia e Tetë Dëshmitarëve" në faqet e hyrjes së Librit të Mormonit. Zoti i dha atij udhëzime personale në Doktrina e Besëlidhje 16 dhe 30:5–8.

WHITNEY, NEWEL K.

Një udhëheqes i hershëm në Kishën e rivendosur. Newel K. Whitney ishte peshkopi në Kirtland, Ohio (Shtetet e Bashkuara të Amerikës) dhe më vonë shërbeu si peshkop kryesues i Kishës (DeB 72:1–8; 104; 117).

WILLIAMS, FREDERICK G.

Një udhëheqës i hershëm në Kishën e rivendosur i cili shërbeu për një kohë si këshilltar në Presidencinë e Priftërisë së Lartë (DeB 81; 90:6, 19; 102:3).

WOODRUFF, WILFORD. *Shih gjithashtu* Deklaratë Zyrtare—1; Manifest

Presidenti i katërt i Kishës pas rivendosjes së ungjillit nëpërmjet profetit Joseph Smith. Ai lindi në 1807 dhe vdiq në 1898.

U thirr që të zinte një pozitë në Këshillin e të Dymbëdhjetëve, **DeB** 118:6. Ishte mes shpirtrave të zgjedhur të ruajtur për të ardhur në plotësinë e kohërave, **DeB** 138:53. Mori zbulesë për të ndaluar martesën e shumëfishtë në Kishë, **DeB** DZ—1.

XHELOZ, XHELOZI. *Shih gjithashtu* Zili

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, fjala *xheloz* ka dy kuptime: (1) të jesh i zjarrtë dhe të kesh ndjenja të thella e të holla për dikë ose diçka, dhe (2) të kesh zili për dikë ose të dyshosh se një tjetër do të fitojë një farë përparësie.

Të kesh ndjenja të zjarrta: Unë, Zoti, jam një Perëndi xheloz, **Eks.** 20:5 (LiP. 5:9; 6:15; Mosia 11:22). Unë do të jem xheloz për emrin tim të shenjtë, **Eze.** 39:25. Unë jam xheloz për Jeruzalemin dhe për Sionin, **Zak.** 1:14.

Të jesh ziliqar ose dyshues: Xhelozia është tërbim i njeriut, **Fja.** 6:32–35. Akishi filloi të ishte xheloz për të birin, **Eth.** 9:7. Zhvishuni nga xhelozitë dhe frika, **DeB** 67:10.

YLBER. *Shih gjithashtu* Arkë; Noe, patriark i Biblës; Përmbytje në kohën e Noeut

Shenja e besëlidhjes së Perëndisë me

Noeun (Zan. 9:13–17). PJS, Zan. 9:21–25 shpjegon se besëlidhja përmban premtimet se toka nuk do të mbulohet më kurrë me një përmbytje uji, se qyteti i Sionit të Enokut do të rikthehet dhe se Perëndia do të vijë përsëri të banojë në tokë.

YOUNG, BRIGHAM

Një apostull i hershëm në këtë periudhë kohore dhe presidenti i dytë i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ai i udhëhoqi shenjtorët nga Nauvoo, Illinois, drejt perëndimit për në luginën e Salt Lake-t dhe ishte një kolonizues i madh në pjesën perëndimore të Shteteve të Bashkuara.

Brigham Young u thirr të ishte presidenti mbi Dymbëdhjetë Apostujt, **DeB** 124:127. Brigham Young u përgëzua për punët e tij dhe u lirua nga udhëtimi i ardhshëm jashtë vendit, **DeB** 126. Zoti e udhëzoi Brigham Young-un si t'i organizonte shenjtorët për udhëtimin e tyre drejt perëndimit, **DeB** 136. Brigham Young ishte mes të zgjedhurve në botën e shpirtrave, **DeB** 138:53.

ZAKARIA

Një profet i Dhjatës së Vjetër i cili profetizoi rreth vitit 520 para K. Ai jetoi në të njëjtën kohë me profetin Hagai (Esd. 5:1; 6:14).

Libri i Zakarias: Libri njihet për profecitë e tij për shërbesën e vdekshme të Krishtit dhe për ardhjen e tij të dytë (Zak. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Kapitujt 1–8 përmbajnë një varg vegimesh të së ardhmes së popullit të Perëndisë. Kapitujt 9–14 përmbajnë vegime rreth Mesias, ditëve të fundit, mbledhjes së Izraelit, luftës së madhe përfundimtare dhe Ardhjes së Dytë.

ZAKARIA. *Shih gjithashtu* Elisabeta; Gjon Pagëzori

Në Dhjatën e Re, ati i Gjon Pagëzorit. Zakaria mbante detyrën e priftit dhe shërbente në tempull.

Engjëlli Gabriel u premtoi Zakarias dhe gruas së tij, Elisabetës, një djalë, **Llu.** 1:5–25 (DeB 27:7). Gjuha e tij u zgjidh, **Llu.** 1:59–79. Zakaria u vra ndërmjet tempullit dhe altarit, **Mt.** 23:35 (Llu. 11:51).

ZANAFILLË. *Shih gjithashtu* Pentateuk

Zanafilla vjen nga një fjalë greke që do të thotë "orgjinë" ose "fillim". Libri i Zanafillës është libri i parë i Dhjatës së Vjetër dhe ishte shkruar nga profeti Moisi. Ai jep një rrëfim të shumë fillimeve, të tilla si krijimi i tokës, vendosja e kafshëve dhe njeriut në tokë, rënia e Adamit dhe Evës, zbulesa e ungjillit Adamit, fillimi i fiseve dhe racave, pikënisja e gjuhëve të ndryshme në Babel dhe fillimi i familjes së Abrahamit që çoi në vendosjen e shtëpisë së Izraelit. Roli i Jozefit si ruajtës i Izraelit theksohet në librin e Zanafillës.

Zbulesa e ditëve të mëvonshme vërteton dhe sqaron analin e Zanafillës (1 Ne. 5; Eth. 1; Mois. 1–8; Abr. 1–5).

Në librin e Zanafillës, kapitujt 1–4 tregojnë krijimin e botës dhe zhvillimin e familjes së Adamit. Kapitujt 5–10 shënojnë historinë e Noeut. Kapitujt 11–20 tregojnë për Abrahamin dhe familjen e tij deri në kohën e Isakut. Kapitujt 21–35 ndjekin familjen e Isakut. Kapitulli 36 tregon për Esaun dhe familjen e tij. Kapitujt 37–50 tregojnë për familjen e Jakobit dhe japin një rrëfim të Jozefit, që u shit në Egjipt dhe të rolit të tij në shpëtimin e shtëpisë së Izraelit.

ZARAHEMLA. *Shih gjithashtu* Amon, pasardhës i Zarahemlës; Mulek

Në Librin e Mormonit, Zarahemla i referohet (1) një njeriu që udhëhoqi koloninë e Mulekut, (2) një qyteti të emërtuar sipas tij, (3) tokës së Zarahemlës, ose (4) njerëzve që e ndoqën atë.

Zarahemla u gëzua që Zoti kishte dërguar nefitët, **Omni** 1:14. Zarahemla dha një gjenealogji të etërve, **Omni** 1:18. Amoni ishte një pasardhës i Zarahemlës, **Mosia** 7:3, 13. Kisha u organizua në qytetin e Zarahemlës, **Alma** 5:2. Për shkak të të drejtëve të

ligjtë u shpëtuan në Zarahemla, **Hel.** 13:12. Qyteti i Zarahemlës u dogj kur Krishti vdiq, **3 Ne.** 8:8, 24.

ZBULESË. *Shih gjithashtu* Dritë, dritë e Krishtit; Ëndërr; Fjalë e Perëndisë; Frymë e Shenjtë; Frymëzim, frymëzoj; Profeci, profetizoj; Vegim; Zë

Komunikim nga Perëndia për fëmijët e tij në tokë. Zbulesa mund të vijë nëpërmjet Dritës së Krishtit dhe Frymës së Shenjtë me anë të frymëzimit, vegimeve, ëndrrave ose vizitave prej engjëjve. Zbulesa sjell udhërrëfim që mund ta çojë njeriun besnik drejt shpëtimit të përjetshëm në mbretërinë çelestiale.

Perëndia ua zbulon punën e tij profetëve të tij dhe u pohon besimtarëve se zbulesat për profetët janë të vërteta (Amo. 3:7). Nëpërmjet zbulesës, Perëndia jep udhërrëfim individual për çdo njeri që e kërkon atë dhe që ka besim, pendohet dhe është i bindur ndaj ungjillit të Jezu Krishtit. "Fryma e Shenjtë është një zbulues," tha Joseph Smith-i, dhe "askush nuk mund të marrë Frymën e Shenjtë pa marrë zbulesa".

Në Kishën e Perëndisë, Presidencia e Parë dhe Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve janë profetë, shikues dhe zbulues për Kishën dhe botën. Presidenti i Kishës është i vetmi njeri që Perëndia e ka autorizuar të marrë zbulesë për Kishën (DeB 28:2–7). Çdokush mund të marrë zbulesë personale për përfitim vetjak.

Njeriu rron me çdo fjalë që del nga goja e Zotit, **LiP.** 8:3 (Mt. 4:4; DeB 98:11). Zoti flet me një zë të vogël, të qetë, **1 Mbr.** 19:12. Aty ku nuk ka vegim, njerëzit shkatërrohen, **Fja.** 29:18. Sigurisht Zoti Perëndi nuk do të bëjë asgjë pa ua zbuluar sekretin e tij shërbëtorëve të tij, profetëve, **Amo.** 3:7. I lumur je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse atë nuk ta zbuloi as mishi, as gjaku, por Ati im, **Mt.** 16:15–19. Shpirti do t'ju prijë në çdo të vërtetë dhe do t'ju tregojë gjërat që do të vijnë, **Gjo.** 16:13. Në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, **Jak.** 1:5. Të gjitha gjërat do të zbulohen, **2 Ne.** 27:11. Unë do t'u jap fëmijëve të njerëzve rresht pas rreshti, **2 Ne.** 28:30. Nuk ka asnjë të fshehtë që nuk do të zbulohet, **2 Ne.** 30:17. Fryma e Shenjtë do t'ju tregojë të gjitha gjërat, **2 Ne.** 32:5. Askush nuk i di udhët e Perëndisë, veçse në qoftë se i zbulohen atij, **Jakobi** 4:8. Alma agjëroi dhe u lut për zbulesë, **Alma** 5:46. Gjërat që nuk janë zbuluar kurrë, do t'i zbulohen besnikut, **Alma** 26:22. Ata që mohojnë zbulesën, nuk e njohin ungjillin e Jezu Krishtin dhe nuk i kuptojnë shkrimet e shenjta, **Morm.** 9:7–8. Ju nuk merrni asnjë dëshmi, deri pas provës së besimit tuaj, **Eth.** 12:6. Fjala ime do të përmbushet e gjitha, **DeB** 1:38. A nuk i fola paqe mendjes tënde lidhur me çështjen? **DeB** 6:22–23. Unë do të të them në mendjen tënde dhe në zemrën tënde, **DeB** 8:2–3. Nëse është e drejtë, unë do të bëj që kraharori yt do të digjet, **DeB** 9:8. Mos e moho shpirtin e zbulesës, **DeB** 11:25. Ata që kërkojnë do të marrin zbulesë pas zbulese, **DeB** 42:61. Çfarëdo që ata do të flasin, kur nxiten nga Fryma e Shenjtë, do të jetë zëri i Zotit, **DeB** 68:4. Perëndia do t'ju japë juve dije, **DeB** 121:26. Joseph Smith-i pa Atin dhe Birin, **JS—H** 1:17. Ne besojmë gjithçka që Perëndia ka zbuluar dhe do të zbulojë përsëri, **NeB** 1:7, 9.

ZBULESË E GJONIT. *Shih gjithashtu* Apokalips; Gjon, bir i Zebedeut

Libri i fundit në Dhjatën e Re, që përbëhet nga një zbulesë e dhënë Gjon Apostullit. Ai u lejua të shihte historinë e botës, veçanërisht ditët e fundit (Zbu. 1:1–2; 1 Ne. 14:18–27; DeB 77). Zbulesa e Gjonit njihet gjithashtu si Apokalipsi.

Gjoni e mori këtë zbulesë në ditën e Perëndisë në ishullin Patmos (Zbu. 1:9–10), larg bregdetit të Azisë, jo larg nga Efesi. Data e saktë e zbulesës nuk dihet.

Çelësa për të kuptuar librin përfshihen në 1 Nefi 14:18–27 dhe DeB 77 (Eth. 4:15–16).

Kapitujt 1–3 janë një hyrje e librit dhe letra të dërguara shtatë kishave në

Azi. Gjoni i shkroi letrat për t'i ndihmuar shenjtorët të zgjidhnin disa probleme. Kapitujt 4–5 shënojnë vegimet që Gjoni mori duke treguar madhështinë dhe fuqinë e drejtë të Perëndisë dhe të Krishtit. Në kapitujt 6–9, 11, Gjoni shënoi se pa një libër të vulosur me shtatë vula, secila vulë duke paraqitur një mijë vjet të historisë së përkohshme të tokës. Këta kapituj kanë të bëjnë kryesisht me ngjarje që ndodhen në vulën e shtatë (shih Zbu. 8–9, 11:1–15). Kapitulli 10 përshkruan një libër që Gjoni e hëngri. Libri përfaqëson një mision të ardhshëm që ai do të kryente. Kapitulli 12 shënon një vegim për të keqen që filloi në qiell kur Satani ngriti krye dhe u flak jashtë. Lufta që filloi atje vazhdon të zhvillohet në tokë. Në kapitujt 13, 17–19, Gjoni përshkroi mbretëritë e liga të tokës, të kontrolluara nga Satani, dhe shënoi fatin e tyre, duke përfshirë shkatërrimin përfundimtar të së keqes. Kapitujt 14–16 përshkruajnë drejtësinë e shenjtorëve në mes të së keqes, pikërisht përpara ardhjes së dytë. Kapitujt 20–22 përshkruajnë Mijëvjeçarin, qytetin e bukur të Jeruzalemit të Ri dhe ngjarjet përfundimtare të historisë së tokës.

ZEBULUN. *Shih gjithashtu* Izrael; Jakob, bir i Isakut

Në Dhjatën e Vjetër, një bir i Jakobit dhe Leas (Zan. 30:19–20).

Fisi i Zebulunit: Jakobi bekoi fisin e Zebulunit (Zan. 49:13). Fisi i Zebulunit u bashkua me Deborën dhe Barakun për të luftuar kundër armiqve të Izraelit (Gjy. 4:4–6, 10). Ata gjithashtu u bashkuan me Gideonin për të luftuar madianitët (Gjy. 6:33–35).

ZEDEKIA. *Shih gjithashtu* Mulek

Në Dhjatën e Vjetër, mbreti i fundit i Judës (2 Mbr. 24:17–20; 25:2–7). Zedekia burgosi profetin Jeremia (Jer. 32:1–5) dhe Jeremia profetizoi skllavërimin e Zedekias (Jer. 34:2–8, 21). Lehi dhe familja e tij jetuan në Jeruzalem gjatë vitit të parë të mbretërimit të Zedekias (1 Ne. 1:4). Të gjithë bijtë e Zedekias, me përjashtim të njërit, u vranë. Biri i tij, Muleku, u arratis për në Hemisferën Perëndimore (Jer. 52:10; Omni 1:15; Hel. 8:21).

ZELL

Përpjekje e vazhdueshme, e guximshme, veçanërisht në shërbim të Zotit dhe në bindje të fjalës së tij.

Ma vini veshin me zell, **Isa.** 55:2. Perëndia është shpërblyesi i atyre që me zell e kërkojnë atë, **Heb.** 11:6. Duke dhënë gjithë zellin, i shtoni besimit tuaj virtytin, **2 Pj.** 1:5. U mësoni fjalën e Perëndisë me gjithë zell, **Jakobi** 1:19. Ata kishin kërkuar me zell shkrimet e shenjta, **Alma** 17:2. Ata donin me gjithë zell të zbatonin urdhërimet, **3 Ne.** 6:14. Të punojmë me zell, **Moro.** 9:6. Përfshihuni me zell në një kauzë të mirë, **DeB** 58:27. Mos jini dembelë, por të punoni me fuqi, **DeB** 75:3. U vini vesh me zell fjalëve të jetës së përjetshme, **DeB** 84:43. Çdo njeri duhet ta mësojë detyrën e tij dhe të veprojë gjithë zell, **DeB** 107:99.

ZEMËR. *Shih gjithashtu* Lindur (i) përsëri, Lindur (i) nga Perëndia; Zemër e thyer

Një simbol i mendjes dhe vullnetit të njeriut dhe burimi figurativ i të gjitha emocioneve dhe ndjenjave.

Duaje Zotin Perëndinë tënd me gjithë zemër, **LiP.** 6:5 (LiP. 6:3–7; Mt. 22:37; Llu. 10:27; DeB 59:5). Zoti kërkoi një njeri sipas zemrës së tij, **1 Sam.** 13:14. Njeriu shikon pamjen e jashtme, kurse Zoti shikon zemrën, **1 Sam.** 16:7. Ai që ka duar të pafajshme dhe zemër të pastër do të ngjitet në malin e Zotit dhe do të bekohet, **Psa.** 24:3–5 (2 Ne. 25:16). Ashtu si mendon në zemër të tij, ashtu është ai, **Fja.** 23:7. Elija do t'ua kthejë zemrat e etërve fëmijëve dhe zemrat e fëmijëve etërve të tyre, **Mal.** 4:5–6 (Llu. 1:17; DeB 2:2; 110:14–15; 138:47; JS—H 1:39). Lum ata që janë të pastër në zemër, **Mt.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Një njeri flet nga mirësia ose ligësia e zemrës së tij, **Llu.** 6:45. Ndiqni Birin me qëllim të plotë të zemrës, **2 Ne.**

31:13. A keni lindur shpirtërisht nëpërmjet Perëndisë dhe a keni provuar një ndryshim të fuqishëm në zemrën tuaj? **Alma** 5:14. I ofroni për fli Zotit një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, **3 Ne.** 9:20 (3 Ne. 12:19; Eth. 4:15; Moro. 6:2). Unë do të të them në mendjen tënde dhe në zemrën tënde, me anë të Frymës së Shenjtë, **DeB** 8:2.

ZEMËR E PENDUAR. *Shih* Zemër e thyer

ZEMËR E THYER. *Shih gjithashtu* Pendohem, pendim; Përul, përulësi; Sakrificë; Zemër; Zemërbutë, zemërbutësi

Të kesh një zemër të thyer, do të thotë të jesh i përulur, i penduar, i pendueshëm dhe i butë—domethënë pranues i vullnetit të Perëndisë.

Unë banoj me atë që është i penduar dhe i përulur nga fryma, **Isa.** 57:15. Krishti e ofroi veten për ata që kanë një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, **2 Ne.** 2:7. Ofroni si fli për Zotin një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, **3 Ne.** 9:20 (DeB 59:8). Vetëm ata me zemra të thyera dhe shpirtra të penduar do të pranohen në pagëzim, **Moro.** 6:2. Jezusi u kryqëzua për heqjen e mëkateve të zemrës së penduar, **DeB** 21:9. Ai, shpirti i të cilit është i penduar, pranohet, **DeB** 52:15. Shpirti i Shenjtë u premtohet atyre që janë penduar, **DeB** 55:3. Shpirti im dërgohet për ta ndriçuar të përulurin e të penduarin, **DeB** 136:33.

ZEMËRBUTË, ZEMËRBUTËSI. *Shih gjithashtu* Durim; Përul, përulësi; Zemër e thyer

Që ka frikë Perëndinë, i drejtë, i përulur, i dëgjueshëm dhe i duruar në vuajtje. Zemërbutët janë të gatshëm të ndjekin mësimet e ungjillit.

Moisiu ishte shumë zemërbutë, **Num.** 12:3. Zemërbutët do të trashëgojnë tokën, **Psa.** 37:11 (Mt. 5:5; 3 Ne. 12:5; DeB 88:17). Kërkoni Zotin, ju të gjithë zemërbutët; kërkoni drejtësinë dhe zemërbutësinë, **Sof.** 2:3 (1 Tim. 6:11). Mësoni nga unë, sepse unë jam zemërbutë dhe i përulur nga zemra, **Mt.** 11:29. Zemërbutësia është fryt i Shpirtit, **Gal.** 5:22–23. Shërbëtori i Zotit duhet të jetë i butë, i aftë për t'i mësuar, i durueshëm, duke i mësuar me zemërbutësi kundërshtarët, **2 Tim.** 2:24–25. Një shpirt i qetë dhe i butë ka vlerë të madhe në sytë e Perëndisë, **1 Pj.** 3:4. Zhvish njeriun e natyrshëm dhe bëhu i përulur, **Mosia** 3:19 (Alma 13:27–28). Perëndia urdhëroi Helamanin t'u mësojë njerëzve të jenë të bindur, **Alma** 37:33. Hiri i Zotit është i mjaftueshem për të përulurit, **Eth.** 12:26. Ju keni besim në Krishtin për shkak të zemërbutësisë suaj, **Moro.** 7:39. Askush nuk pranohet para Perëndisë, në qoftë se nuk është i bindur dhe i përulur në zemër, **Moro.** 7:44. Heqja e mëkateve sjell përulësi në zemër dhe për shkak të përulësisë në zemër vjen vizitimi i Frymës së Shenjtë, **Moro.** 8:26. Ec në butësinë e Shpirtit tim, **DeB** 19:23. Qeverise shtëpinë tënde me butësi, **DeB** 31:9. Fuqia dhe ndikimi i priftërisë mund të mbahen nëpërmjet mirësjelljes e zemërbutësisë, **DeB** 121:41.

ZEMËRIM. *Shih gjithashtu* Dashuri; Urrej, urrejtje

Zemërimi është shprehje e temperamentit. Zoti i porositi shenjtorët e tij ta kontrollonin zemërimin e tyre (Mt. 5:22). As prindi, as fëmija nuk duhet të abuzojnë me të tjerët në familje. Në shkrimet e shenjta zemërimi shpesh ka shëmbëlltyrën figurative të zjarrit (2 Ne. 15:25; DeB 1:13).

Dhe Kaini u pezmatua shumë dhe fytyra e tij u dëshpërua, **Zan.** 4:5. Zoti është i ngadalshëm në zemërim dhe i madh në mëshirë, **Psa.** 145:8. Përgjigjja e ëmbël e fashit zemërimin, **Fja.** 15:1. Njeriu gjaknxehtë nxit grindje, por ai që nuk zemërohet shpejt, i qetëson grindjet, **Fja.** 15:18 (Fja. 14:29). Për hir të emrit tim do ta shtyj për më vonë zemërimin tim, **Isa.** 48:9. I shtriva duart e mia në drejtim të një populli që vazhdimisht provokon zemërimin tim, **Isa.** 65:2–3. Në qoftë se dikush të qëllon në

faqen e djathtë, ktheja edhe tjetrën, **Mt.** 5:39. Ju etër, mos provokoni për zemërim fëmijët tuaj, **Ef.** 6:4. Meqë unë ju kam thënë të vërtetën, jeni zemëruar me mua, **Mosia** 13:4. Unë do ta vizitoj këtë popull me zemërimin tim, **Alma** 8:29. Kundër askujt nuk ndizet zemërimi i tij, përveç atyre që nuk e pohojnë dorën e tij në gjithçka, **DeB** 59:21. Unë, Zoti, jam i zemëruar me të ligjtë, **DeB** 63:32.

ZENIF

Në Librin e Mormonit, një njeri që udhëhoqi grupin që u kthye në tokën e Nefit. Ai u bë mbreti i tyre dhe i udhëhoqi ata me drejtësi (Mosia 9–10).

ZENOK

Një profet i Izraelit në kohët e Dhjatës së Vjetër, i cili përmendet vetëm në Librin e Mormonit.

Profetizoi për vdekjen e Krishtit, **1 Ne.** 19:10. Foli për Birin e Perëndisë, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). Ishte një martir për të vërtetën, **Alma** 33:17. Profetizoi në lidhje me ardhjen e Mesias, **Hel.** 8:20.

ZENOS

Një profet i Izraelit në kohët e Dhjatës së Vjetër, profecitë e të cilit për misionin e Krishtit gjenden vetëm në Librin e Mormonit.

Profetizoi për varrimin e Krishtit dhe tri ditët e errësirës, **1 Ne.** 19:10, 12. Parashikoi mbledhjen e Izraelit, **1 Ne.** 19:16. Jakobi citoi shëmbëlltyrën e Zenosit për pemët e ullirit të butë dhe të egër, **Jakobi** 5. Jakobi shpjegoi alegorinë e Zenosit, **Jakobi** 6:1–10. U mësoi lidhur me lutjen dhe adhurimin, **Alma** 33:3–11. U mësoi se shëlbimi vjen nëpërmjet Birit, **Alma** 34:7. U vra për dëshminë e tij të guximshme, **Hel.** 8:19. Foli për rivendosjen e lamanitëve, **Hel.** 15:11. Dëshmoi për shkatërrimin kur Krishti të vdiste, **3 Ne.** 10:15–16.

ZERUBABEL

Në Dhjatën e Vjetër, kur Kiri dha leje për judenjtë të ktheheshin në Palestinë, Zerubabeli u caktua guvernator ose përfaqësues i shtëpisë mbretërore izraelite. Emri i tij persian ishte Sheshbatsar (Esd. 1:8). Ai u përfshi në rindërtimin e tempullit në Jeruzalem (Esd. 3:2, 8; 5:2).

ZË. *Shih gjithashtu* Zbulesë

Siç përdoret në shkrimet e shenjta, nganjëherë një mesazh i dëgjueshëm, i thënë nga Zoti ose nga lajmëtarët e tij. Zëri i Shpirtit gjithashtu mund të jetë i padëgjueshëm dhe i drejtuar zemrës ose mendjes.

Adami dhe Eva dëgjuan zërin e Zotit Perëndi, **Zan.** 3:8 (Mois. 4:14). Zoti i foli Elias me një zë të vogël, të qetë, **1 Mbr.** 19:11–13. Të drejtët e ndjekin zërin e Bariut të Mirë, **Gjo.** 10:1–16. Kush është për të vërtetën, e dëgjon zërin tim, **Gjo.** 18:37. Unë iu binda zërit të Shpirtit, **1 Ne.** 4:6–18. Erdhi një zë tek unë duke thënë: Enos, mëkatet e tua të janë falur, **Enosi** 1:5. Ishte një zë i qetë i një butësie të përsosur dhe depërtoi deri në thellësinë e shpirtit, **Hel.** 5:29–33 (3 Ne. 11:3–7). Qoftë nëpërmjet zërit tim apo nëpërmjet zërit të shërbëtorëve të mi është njësoj, **DeB** 1:38. Çfarëdo që ata do të flasin kur nxiten nga Fryma e Shenjtë, do të jetë zëri i Zotit, **DeB** 68:2–4. Çdo shpirt që i bindet zërit tim, do ta shikojë fytyrën time dhe do të dijë që unë jam, **DeB** 93:1.

ZËNKË. *Shih* Grindje

ZGJEDH, ZGJODHA, ZGJEDHUR.
Shih gjithashtu Lirë (i), liri; Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje; Zgjedhje e lirë

Kur Zoti veçon, ose zgjedh, një individ ose një grup, ai zakonisht gjithashtu i thërret ata për të shërbyer.

Zgjidhni sot kujt doni t'i shërbeni, **Joz.** 24:15 (Alma 30:8; Mois. 6:33). Unë të kam zgjedhur ty në furrën e pikëllimit, **Isa.** 48:10 (1 Ne. 20:10). Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve, **Gjo.** 15:16. Perëndia ka zgjedhur gjërat e marra të botës për të turpëruar të urtët, **1 Kor.** 1:27. Ai na ka zgjedhur para themelimit të botës, **Ef.**

1:4. Ne jemi të lirë të zgjedhim lirinë dhe jetën e përjetshme, ose robërinë dhe vdekjen, **2 Ne.** 2:27. Fisnikët dhe të mëdhenjtë u zgjodhën nga fillimi, **DeB** 138:55–56. Izraeli u zgjodh nga Perëndia, **Mois.** 1:26. Abrahami u zgjodh përpara se të lindej, **Abr.** 3:23.

ZGJEDHË. *Shih gjithashtu* Dishepull

Një mjet i vendosur rreth qafës së kafshëve ose njerëzve për t'i shfrytëzuar ata së bashku. Zgjedha e Krishtit është një simbol i të qenit dishepull, kurse zgjedha e skllavërisë është një simbol i shtypjes.

Zgjedha ime është e ëmbël dhe barra ime është e lehtë, **Mt.** 11:29–30. Mos hyni në një zgjedhë bashkë me të pabesët, **2 Kor.** 6:14. Mos hyni në zgjedhën e skllavërisë, **Gal.** 5:1. As nuk dëshirojmë të sjellim ndonjë në zgjedhën e robërisë, **Alma** 44:2. Vuajtjet e shenjtorëve janë një zgjedhë e hekurt, një lidhje e fortë dhe zinxhirët e ferrit, **DeB** 123:1–3, 7–8.

ZGJEDHJE. *Shih gjithashtu* Thirrje dhe zgjedhje; Zgjedh, zgjodha, zgjedhur; Zgjedhje e lirë

Bazuar në denjësinë në jetën para lindjes, Perëndia zgjodhi ata që do të ishin fara e Abrahamit dhe shtëpia e Izraelit, dhe që do të bëheshin populli i besëlidhjes (LiP. 32:7–9; Abr. 2:9–11). Këtyre njerëzve u jepen bekime dhe detyra të veçanta që ata të mund të bekojnë të gjitha kombet e botës (Rom. 11:5–7; 1 Pj. 1:2; Alma 13:1–5; DeB 84:99). Megjithatë, edhe këta të zgjedhur duhet të thirren dhe të zgjidhen në këtë jetë që të fitojnë shpëtim.

ZGJEDHJE E LIRË. *Shih gjithashtu* Lirë (i), liri; Përgjegjësi, përgjegjshëm (i), përgjegjshmëri; Zgjedhje

Aftësia dhe privilegji që Perëndia u jep njerëzve për të zgjedhur dhe vepruar për veten e tyre.

Nga çdo pemë ha lirisht, **Zan.** 2:16. Njeriu nuk do të mund të vepronte nga vetja e tij, po të mos ishte që ai të joshej, **2 Ne.** 2:15–16. Njerëzit janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme, ose robërinë dhe vdekjen, **2 Ne.** 2:27. Ju jeni të lirë; ju jeni të lejuar të veproni nga vetja juaj, **Hel.** 14:30. Një të tretën e ushtrive të qiellit ai i largoi për shkak të zgjedhjes së tyre të lirë, **DeB** 29:36. Do të duhej që djalli t'i tundonte fëmijët e njerëzve ose ata nuk mund të ishin vetëveprues, **DeB** 29:39. Le të zgjedhë çdokush vetë, **DeB** 37:4. Çdo njeri mund të veprojë në përputhje me lirinë morale të zgjedhjes që unë i kam dhënë atij, **DeB** 101:78. Satani kërkoi të shkatërrojë lirinë e zgjedhjes së njeriut, **Mois.** 4:3. Zoti i dha njeriut lirinë e tij të zgjedhjes, **Mois.** 7:32.

ZGJEDHUR(I) I. *Shih gjithashtu* Thërras, thirrur (i) nga Perëndia, thirrje

Ata të veçuar nga Perëndia për përgjegjësi të veçanta.

Unë kam lidhur një besëlidhje me të zgjedhurin tim, **Psa.** 89:3. Shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur, **Mt.** 22:14 (Mt. 20:16; DeB 95:5; 121:34, 40). Shenjtorët janë një brez i zgjedhur, një priftëri mbretërore, **1 Pj.** 2:9. Krishti ishte i Dashuri dhe i Zgjedhuri i Perëndisë që nga fillimi, **Mois.** 4:2.

ZGJEDHUR(IT) TË

Të zgjedhurit janë ata që e duan Perëndinë me gjithë zemër dhe jetojnë jetë që janë të kënaqshme për të. Ata që bëjnë jetë të tilla dishepulli, një ditë do të zgjidhen nga Zoti për të qenë mes fëmijëve të tij të zgjedhur.

Po të ishte e mundur, ata do të mashtrojnë të zgjedhurit, **Mt.** 24:24. Gjoni u ngazëllye, sepse fëmijët e zonjës së zgjedhur ishin të vërtetë dhe besnikë, **2 Gjo.** 1. Mëkatet e tua të janë falur dhe ti je një zonjë e zgjedhur, **DeB** 25:3. Të zgjedhurit e mi e dëgjojnë zërin tim dhe nuk i ngurtësojnë zemrat e tyre, **DeB** 29:7. Po kështu do t'i mbledh unë të zgjedhurit e mi nga të katër anët e dheut, **DeB** 33:6. Shkrimet e shenjta do të jepen për shpëtimin e të zgjedhurve të mi, **DeB** 35:20–21. Ata që i lartësojnë thirrjet e priftërisë bëhen

të zgjedhurit e Perëndisë, **DeB** 84:33–34. Për hir të të zgjedhurve të mi, ditët e mundimit do të shkurtohen, **JS—M** 1:20.

ZILI. *Shih gjithashtu* Lakmoj; Xheloz, xhelozi

Sipas shkrimeve të shenjta, të dëshirosh diçka që i përket një tjetri është gabim.

Patriarkët, duke e patur smirë, e shitën Jozefin në Egjipt, **Vep.** 7:9. Dashuria hyjnore nuk ka smirë, **1 Kor.** 13:4 (Moro. 7:45). Smira vjen nga krenaria, **1 Tim.** 6:4. Atje ku ka smirë, ka trazirë dhe gjithfarë veprash të këqija, **Jak.** 3:16. Zoti i urdhëroi njerëzit se ata nuk duhet të kenë zili, **2 Ne.** 26:32. Nuk kishte zili mes popullit të Nefit, **4 Ne.** 1:15–18. Zilia dhe zemërimi i njeriut kanë qenë diçka e zakonshme gjatë gjithë ditëve të jetës sime, **DeB** 127:2.

ZIPORAH. *Shih gjithashtu* Moisi

Në Dhjatën e Vjetër, bashkëshortja e Moisiut dhe bija e Jethros (Eks. 2:21; 18:2).

ZIZROM

Në Librin e Mormonit, një doktor i ligjit në qytetin e Amonihës. Alma dhe Amuleku e kuptuan me anën e Shpirtit se Zizromi po gënjente. Më pas ai u kthye në ungjillin e Krishtit (Alma 11:21–46; 15:1–12).

ZJARR. *Shih gjithashtu* Ferr; Frymë e Shenjtë; Pagëzim, pagëzoj; Tokë—Pastrim i tokës

Një simbol për pastrimin, dëlirësinë ose shenjtërimin. Zjarri mund të shërbejë gjithashtu si simbol i pranisë së Perëndisë.

Perëndia yt është një zjarr që të konsumon, **LiP.** 4:24. Zoti i bën shërbestarët e tij një zjarr me flakë, **Psa.** 104:4. Zoti i ushtrive do t'i vizitojë ata me flakë zjarri përvëlues, **Isa.** 29:6 (2 Ne. 27:2). Zoti do të vijë me zjarr, **Isa.** 66:15. Ai është si zjarri i shkrirësit, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; DeB 128:24). Ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarrin, **Mt.** 3:11 (Llu. 3:16). Të drejtët do të shpëtohen me anë të zjarrit, **1 Ne.** 22:17. Të ligjtë do t'i shkatërrojë me zjarr, **2 Ne.** 30:10. Nefi shpjegoi sesi ne marrim pagëzimin e zjarrit dhe të Frymës së Shenjtë, **2 Ne.** 31:13–14 (3 Ne. 9:20; 12:1; 19:13; Eth. 12:14; DeB 33:11). Ti duhet të shpallësh heqje të mëkateve me anë të pagëzimit dhe me anë të zjarrit, **DeB** 19:31. Kisha e madhe dhe e neveritshme do të shkatërrohet me një zjarr përvëlues, **DeB** 29:21. Toka do të kalojë ashtu si prej zjarrit, **DeB** 43:32. Prania e Zotit do të jetë si zjarr shkrirës, **DeB** 133:41. Adami u pagëzua me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë, **Mois.** 6:66.

ZORAM, ZORAMITË

Në Librin e Mormonit, shërbëtori i Labanit i cili u bashkua me Nefin dhe Lehin për të ardhur në tokën e premtuar (1 Ne. 4:31–38). Për shkak të besnikërisë së Zoramit, Lehi e bekoi atë së bashku me vetë bijtë e tij (2 Ne. 1:30–32). Pasardhësit e tij njiheshin si zoramitët (Jakobi 1:13).

ZOT. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht; Perëndi, kokë e Perëndisë

Një titull respekti dhe nderimi të thellë për Perëndinë, Atin, dhe Shpëtimtarin Jezu Krisht. Titulli u drejtohet pozitave të tyre si zotër të epërm, të dashur mbi krijesat e tyre.

Asgjë nuk është shumë e vështirë për Zotin, **Zan.** 18:14. Zoti fliste me Moisiun ballë për ballë, **Eks.** 33:11. Ti do ta duash Zotin, Perëndinë tënd, **LiP.** 6:5 (Mt. 22:37; Mr. 12:30). Sa për mua dhe shtëpinë time, do t'i shërbejmë Zotit, **Joz.** 24:15. Zoti është bariu im, **Psa.** 23:1. Zoti është i fortë dhe i fuqishëm, i fuqishëm në betejë, **Psa.** 24:8. Zoti Jehova është forca ime, **Isa.** 12:2 (2 Ne. 22:2). Unë Zoti jam Shpëtimtari yt dhe Shëlbuesi yt, **Isa.** 60:16. Adhuro Zotin, Perëndinë tënd, **Mt.** 4:10 (Llu. 4:8). Sa gjëra të mëdha ka bërë Zoti, **Mr.** 5:19. Ka vetëm një Zot, Jezu Krishti, **1 Kor.** 8:6. Ka vetëm një Zot, një besim, një pagëzim, **Ef.** 4:5. Zoti vetë do të zbresë nga qielli, **1 The.** 4:16. Unë do të

shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar, **1 Ne.** 3:7. Zoti do të gjykojë të varfrin me drejtësi, **2 Ne.** 30:9. Zoti Perëndi, Perëndia i Abrahamit, i çliroi izraelitët nga robëria, **Alma** 29:11. Asgjë nuk mund ta shpëtojë popullin, veçse pendimi dhe besimi në Zotin, **Hel.** 13:6 (Mosia 3:12). Dëgjo fjalët e Jezu Krishtit, Zotit tënd, **DeB** 15:1. Kërkoni fytyrën e Zotit gjithmonë, **DeB** 101:38. Zoti do të vishet me rrobën e tij të kuqe në Ardhjen e Dytë, **DeB** 133:48 (Isa. 63:1–4). Abrahami foli me Zotin ballë për ballë, **Abr.** 3:11. Ne besojmë se parimi i parë i ungjillit është besim në Zotin Jezu Krisht, **NeB** 1:4.

ZOT I USHTRIVE. *Shih gjithashtu* Jezu Krisht

Një emër tjetër për Jezu Krishtin. Ai mbretëron mbi ushtritë e qiellit e të tokës dhe udhëheq të drejtët kundër të ligjve (DeB 29:9; 121:23).

Zoti i Ushtrive është Mbreti i lavdisë, **Psa.** 24:10. Perëndia i Izraelit është Zoti i Ushtrive, **1 Ne.** 20:2. Shpirti im nuk do të ndeshet gjithmonë me njeriun, thotë Zoti i Ushtrive, **DeB** 1:33.

ZHYTJE. *Shih* Pagëzim, pagëzoj—Pagëzim me anë të zhytjes

PËRZGJEDHJE NGA PËRKTHIMI I BIBLËS PREJ JOSEPH SMITH-IT

Më poshtë janë pjesë të përzgjedhura nga Përkthimi i Joseph Smith-it i versionit të mbretit James të Biblës (PJS). Zoti e frymëzoi Profetin Joseph Smith të rivendoste të vërtetat në tekstin e Biblës, të cilat ishin humbur ose ndryshuar që kur u shkruan fjalët origjinale. Këto të vërteta të rivendosura qartësuan doktrinën dhe përmirësuan të kuptuarin e shkrimeve të shenjta. Pjesët e përzgjedhura për Udhëzuesin do të ndihmojnë në përmirësimin e të kuptuarit tuaj për shkrimet e shenjta, pavarësisht nga gjuha në të cilët ato përkthehen.

Ngaqë Zoti i zbuloi Joseph-it disa të vërteta që i kishin shënuar dikur autorët origjinalë, Përkthimi i Joseph Smith-it është i ndryshëm nga çdo përkthim tjetër i Biblës në botë. Në këtë kuptim, fjala *përkthim* përdoret në një mënyrë më të gjerë dhe të ndryshme nga mënyra e zakonshme, pasi përkthimi i Joseph-it ishte më shumë një zbulesë sesa një përkthim fjalë për fjalë nga një gjuhë në një tjetër. Për më shumë informacion rreth PJS, shih "Përkthimi i Joseph Smith-it (PJS)" në renditjen alfabetike të temave në Udhëzues.

Ilustrimi i mëposhtëm tregon një përzgjedhje model nga PJS:

Kjo referencë në shkronja të errësuara është pjesa në përkthimin e Joseph Smith-it të Biblës së mbretit James. Ngaqë përkthimi i tij rivendosi fjalë të tekstit të Biblës, numrat e vargjeve mund të ndryshojnë nga botimi që ju po përdorni.

PJS, Mateu 4:1, 5–6, 8–9 (krahaso Mateu 4:1, 5–6, 8–9; ndryshime të ngjashme u bënë në Lluka 4:2, 5–11)

Në kllapa është referenca në Biblën tuaj, me të cilën ju duhet të krahasoni përkthimin e Joseph Smith-it.

(Jezusi u drejtua nga Shpirti, jo nga Satani.)

Kjo thënie shpjegon çfarë doktrine sqaroi Joseph Smith-i me përkthimin e tij.

1 Atëherë Jezusi u drejtua nga Shpirti për në shkretëtirë, për të qenë me Perëndinë.

5 Atëherë Jezusi u çua në qytetin e shenjtë dhe Shpirti e vendosi në majë të tempullit.

6 Atëherë djalli erdhi tek ai dhe tha: Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë; sepse është shkruar, Ai do t'u japë urdhër engjëjve të tij për ty; dhe në duart e tyre do të të mbajnë, që asnjëherë të mos ndeshësh me këmbën tënde ndonjë gur.

8 Dhe përsëri, Jezusi ishte në Shpirt dhe ai e çoi në një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre.

9 Dhe djalli erdhi tek ai sërish dhe tha: Të gjitha këto gjëra do të t'i jap, nëse bie përmbys dhe më adhuron.

Ky është teksti siç e përktheu Joseph Smith-i.

PJS, Zanafilla 9:10–15 (krahaso Zanafilla 9:3–9)

(Njeriut do t'i kërkohet llogari për vrasjen dhe gjithashtu për shpërdorimin e jetës së kafshëve.)

10 Por, gjaku i të gjithë mishit, të cilin jua kam dhënë për ushqim, do të derdhet mbi tokën, që merr jetën e tij, dhe gjakun ju nuk do ta hani.

11 Dhe sigurisht, gjaku nuk do të derdhet, veçse për ushqim, për të shpëtuar jetët tuaja; dhe gjakun e çdo kafshe do ta kërkoj nga duart tuaja.

12 Dhe cilido që derdh gjakun e njeriut, nga njeriu do të derdhet gjaku i tij; sepse njeriu nuk duhet të derdhë gjakun e njeriut.

13 Sepse një urdhërim jap, që vëllai i çdo njeriu duhet ta ruajë jetën e njeriut, sepse sipas shëmbëlltyrës sime e kam bërë njeriun.

14 Dhe një urdhërim ju jap: Jini frytdhënës dhe shumëzohuni; rrituni me shumicë në tokë dhe shumohuni në të.

15 Dhe Perëndia i foli Noeut dhe bijve të tij me të, duke thënë: Dhe unë, vini re, unë do të vendos besëlidhjen time me ju, të cilën e bëra me atin tuaj, Enokun, lidhur me farën tuaj pas jush.

PJS, Zanafilla 9:21–25 (krahaso Zanafilla 9:16–17)

(Ylberi u vendos në qiell si një kujtues i besëlidhjes së Perëndisë me Enokun dhe Noeun. Në ditët e fundit kuvendi i përgjithshëm i Kishës së të Parëlindurit [Sioni i Zotit në kohën e Enokut; shih Moisiu 7] do të bashkojë të drejtët mbi tokë.)

21 Dhe harku do të jetë në re; dhe unë do të vështroj mbi të, që të mund të kujtoj besëlidhjen e përjetshme që e bëra me atin tuaj, Enokun; që, kur njerëzit do t'i zbatonin të gjitha urdhërimet e mia, Sioni do të vinte përsëri në tokë, qyteti i Enokut të cilin unë e kam marrë pranë vetes.

22 Dhe kjo është besëlidhja ime e përjetshme, që kur pasardhësit e tu të përqafojnë të vërtetën dhe të shikojnë lart, atëherë Sioni do të shikojë poshtë dhe të gjithë qiejt do të tunden nga kënaqësia dhe toka do të dridhet nga gëzimi;

23 Dhe kuvendi i përgjithshëm i Kishës së të Parëlindurit do të zbresë nga qielli e do të zotërojë tokën dhe do të ketë vend derisa të vijë fundi. Dhe kjo është besëlidhja ime e përjetshme, të cilën e bëra me atin tënd, Enokun.

24 Dhe harku do të jetë në re dhe unë do të caktoj besëlidhjen time me ty, të cilën e kam bërë midis meje dhe teje, për çdo krijesë të gjallë të të gjithë mishit që do të jetë mbi tokë.

25 Dhe Perëndia i tha Noeut: Kjo është shenja e besëlidhjes që kam caktuar midis meje dhe teje; për të gjithë mishin që do të jetë mbi tokë.

PJS, Zanafilla 14:25–40 (krahaso Zanafilla 14)

(Shërbesa e madhe e Melkizedekut përmendet; fuqitë dhe bekimet e Priftërisë Melkizedeke përshkruhen.)

25 Dhe Melkizedeku foli me zë të lartë dhe bekoi Abramin.

26 Tani Melkizedeku ishte një njeri i besimit, që solli drejtësi; dhe kur ishte fëmijë, ai e kishte frikë Perëndinë dhe u zuri gojët e luanëve dhe e fiku fuqinë e zjarrit.

27 Dhe kështu, duke qenë i miratuar nga Perëndia, ai u shugurua prift i lartë sipas urdhërit të besëlidhjes që Perëndia bëri me Enokun,

28 Duke qenë sipas urdhërit të Birit të Perëndisë; urdhër i cili nuk erdhi nga njeriu, as nga vullneti i njeriut, as nga ati apo nëna, as nga fillimi i ditëve, as nga mbarimi i viteve, por nga Perëndia;

29 Dhe iu dorëzua njerëzve me anë të thirrjes së zërit të tij, sipas vetë vullnetit të tij, për të gjithë ata që besuan në emrin e tij.

30 Sepse Perëndia i ishte betuar Enokut dhe farës së tij me një betim për veten e tij, që secili që shugurohet sipas këtij urdhëri dhe thirrjeje do të ketë pushtet, me anë të besimit, të çajë male, të ndajë dete, të thajë ujëra, t'u ndryshojë atyre rrjedhën;

31 Të sfidojë ushtritë e kombeve, të

ndajë tokën, të prishë çdo lidhje, të qëndrojë në praninë e Perëndisë; t'i bëjë të gjitha gjërat sipas vullnetit të tij, sipas urdhërit të tij, të nënshtrojë principata dhe pushtete; dhe këtë me anë të vullnetit të Birit të Perëndisë, i cili ishte që përpara themelimit të botës.

32 Dhe njerëzit që e kishin këtë besim, që e kishin marrë këtë urdhër të Perëndisë, u ngritën dhe u morën në qiell pa provuar vdekje.

33 Dhe tani, Melkizedeku ishte një prift i këtij urdhëri; prandaj ai siguroi paqe në Salem dhe u quajt Princi i Paqes.

34 Dhe populli i tij solli drejtësi dhe fitoi qiellin, dhe kërkoi qytetin e Enokut që Perëndia e kishte marrë më parë, duke e ndarë atë nga toka, duke e ruajtur atë për ditët e mëvonshme ose për mbarimin e botës;

35 Dhe ka thënë dhe është betuar me një betim, se qiejt dhe toka do të vijnë së bashku dhe bijtë e Perëndisë do të provohen si me anë të zjarrit.

36 Dhe ky Melkizedek, pasi kishte vendosur kështu drejtësi, u quajt nga populli i tij mbreti i qiellit ose, me fjalë të tjera, Mbreti i Paqes.

37 Dhe ai ngriti lart zërin dhe e bekoi Abramin, duke qenë prifti i lartë dhe mbajtësi i shtëpisë së ruajtjes së Perëndisë;

38 Ai që Perëndia e kishte caktuar të merrte të dhjetat për të varfrit.

39 Si rrjedhim, Abrami i pagoi atij të dhjetat e gjithçka kishte, të të gjitha pasurive që zotëronte, të cilat Perëndia ia kishte dhënë, më shumë sesa i nevojiteshin.

40 Dhe ndodhi që Perëndia e bekoi Abramin dhe i dha atij pasuri, dhe nder, dhe toka për një zotërim të përjetshëm, sipas besëlidhjes që ai kishte bërë dhe sipas bekimit me të cilin Melkizedeku e kishte bekuar atë.

PJS, Zanafilla 15:9–12 (krahaso Zanafilla 15:1–6)

(Abrahami pa në vegim Birin e Perëndisë dhe mësoi rreth Ringjalljes.)

9 Dhe Abrami tha: Zot Perëndi, si do të ma japësh këtë tokë për një trashëgim të përjetshëm?

10 Dhe Zoti tha: Edhe sikur të ishe i vdekur, përsëri nuk jam në gjendje të ta jap atë?

11 Dhe nëse do të vdesësh, përsëri do ta zotërosh atë, sepse vjen dita që Biri i Njeriut do të jetojë; por si mund të jetojë ai, nëse nuk është i vdekur? Fillimisht duhet të ngjallet.

12 Dhe ndodhi që Abrami hodhi vështrimin përpara dhe pa ditët e Birit të Njeriut, dhe ishte i kënaqur, dhe shpirti i tij gjeti prehje, dhe ai besoi në Zotin; dhe Zoti ia llogariti atij për drejtësi.

PJS, Zanafilla 17:3–7, 11–12 (krahaso Zanafilla 17:3–12)

(Perëndia vendosi një besëlidhje rrethprerje me Abrahamin. Ordinanca e pagëzimit dhe mosha në të cilën fëmijët bëhen të përgjegjshëm iu zbuluan Abrahamit.)

3 Dhe ndodhi që Abrami ra me fytyrë përtokë dhe i thirri emrit të Zotit.

4 Dhe Perëndia foli me të, duke thënë: Njerëzit e mi janë larguar nga udhëzimet e mia dhe nuk i kanë mbajtur ordinancat e mia, që unë ua dhashë etërve të tyre;

5 Dhe ata nuk e kanë mbajtur vajosjen time dhe varrimin ose pagëzimin me të cilin i urdhërova ata;

6 Por janë larguar nga urdhërimi dhe kanë marrë mbi vete larjen e fëmijëve dhe gjakun e spërkatjes.

7 Dhe kanë thënë se gjaku i Abelit të drejtë u derdh për mëkate; dhe nuk kanë ditur se në ç'mënyrë janë përgjegjës para meje.

11 Dhe unë do të vendos një besëlidhje rrethprerjeje me ty dhe do të jetë besëlidhja ime midis meje e teje dhe farës tënde pas teje, në brezat e tyre; që ti të mund të dish përgjithmonë se fëmijët nuk janë të përgjegjshëm përpara meje derisa të jenë tetë vjeç.

12 Dhe ti do të vëzhgosh që të zbatosh të gjitha besëlidhjet e mia, të cilat i lidha me etërit e tu; dhe ti do të zbatosh urdhërimet që t'i kam dhënë me gojën time dhe unë do të jem Perëndi për ty dhe për farën tënde pas teje.

PJS, Zanafilla 17:23 (krahaso Zanafilla 17:17)

(Abrahami u gëzua kur u parashikua lindja e Isakut.)

23 Atëherë Abrahami ra me fytyrë përtokë dhe u gëzua, dhe tha në zemrën e tij: Do t'i lindet një fëmijë atij që është njëqind vjeç dhe Sara që është nëntëdhjetë vjeç, do të lindë.

PJS, Zanafilla 19:9–15 (krahaso Zanafilla 19:5–10)

(Loti i bëri ballë ligësisë së Sodomës.)

9 Dhe ata i thanë: Shko tutje! Dhe ata ishin të inatosur me të.

10 Dhe thanë mes tyre: Ky njeri erdhi të banojë mes nesh dhe tani dëshiron të bëhet gjykatës; tani do të sillemi më keq me të se me ta.

11 Prandaj ata i thanë njeriut: Ne do t'i kemi njerëzit, dhe bijat e tua gjithashtu; dhe do të bëjmë me ta si të na duket mirë.

12 Tani kjo ishte sipas ligësisë së Sodomës.

13 Dhe Loti tha: Dëgjoni tani, unë kam dy bija që nuk kanë njohur burrë; më lejoni, ju lutem, t'ju kërkoj vëllezërve të mi, që të mos t'i nxjerr ato tek ju; dhe ju nuk do t'u bëni atyre siç ju duket e mirë në sytë tuaj;

14 Pasi Perëndia nuk do ta shfajësojë shërbëtorin e tij në këtë gjë; prandaj, më lini t'ju kërkoj vëllezërve të mi, vetëm këtë herë, që të mos ju bëni gjë këtyre njerëzve, që ata të mund të kenë paqe në shtëpinë time; pasi prandaj erdhën ata nën hijen e çatisë sime.

15 Dhe ata ishin të inatosur me Lotin dhe u afruan që të thyenin derën, por engjëjt e Perëndisë, që ishin njerëz të shenjtë, zgjatën dorën e tyre dhe e tërhoqën Lotin brenda në shtëpi bashkë me ta dhe mbyllën derën.

PJS, Zanafilla 48:5–11 (krahaso Zanafilla 48:5–6)

(Fara e Jozefit do të jenë udhëheqësit në mbledhjen e Izraelit në ditët e mëvonshme.)

5 Dhe tani, nga dy bijtë e tu, Efraimi dhe Manasi, që t'u lindën në vendin e Egjiptit, para se unë të vija tek ti në Egjipt; vër re, ata janë të mitë dhe Perëndia i etërve të mi do t'i bekojë; ashtu sikurse Rubeni dhe Simeoni do të bekohen ata, sepse janë të mitë; si rrjedhim, ata do të thirren sipas emrit tim. (Prandaj ata u quajtën Izrael.)

6 Dhe bijtë e tu, që të janë lindur pas tyre, do të jenë të tutë dhe do të thirren sipas emrit të vëllezërve të tyre në trashëgiminë e tyre, në fiset; prandaj ata u quajtën fiset e Manasit dhe të Efraimit.

7 Dhe Jakobi i tha Jozefit: Kur Perëndia i etërve të mi m'u shfaq në Luz, në vendin e Kanaanit, ai m'u betua se do të ma jepte mua dhe farës sime tokën për një zotërim të përjetshëm.

8 Prandaj, O biri im, ai më ka bekuar që të të rrit ty të jesh një shërbëtor për mua, për ta shpëtuar shtëpinë time nga vdekja;

9 Për ta çliruar popullin tim, vëllezërit e tu, nga zija e bukës që ishte e rëndë në tokë; si rrjedhim, Perëndia i etërve të tu do të të bekojë ty dhe frytin e ijëve të tua, që ata do të bekohen mbi vëllezërit e tu dhe mbi shtëpinë e atit tënd;

10 Sepse ti ke triumfuar dhe shtëpia e atit tënd është përkulur para teje, madje siç t'u tregua, përpara se të shiteshe në Egjipt nga duart e vëllezërve të tu; si rrjedhim, vëllezërit e tu do të përkulen para teje, nga brezi në brez, para frytit të ijëve të tua përgjithmonë;

11 Sepse ti do të jesh një dritë për popullin tim, për t'i çliruar ata në ditët e robërisë së tyre, nga skllavëria, dhe për t'u sjellë shpëtim, kur ata të përkulen të gjithë së bashku nga mëkati.

PJS, Zanafilla 50:24–38 (krahaso Zanafilla 50:24–26; shih gjithashtu 2 Nefi 3)

(Moisiu, Aaroni dhe Joseph Smith-i u përmendën të gjithë në këtë profeci të Jozefit në Egjipt. Gjithashtu Jozefi profetizoi se Libri i Mormonit do të bëhej bashkëshoqërues i analit të Judës.)

24 Dhe Jozefi u tha vëllezërve të tij: Unë po vdes dhe po shkoj tek etërit e

mi; dhe unë po zbres në varrin tim me gëzim. Perëndia i atit tim, Jakobit, qoftë me ju, për t'ju çliruar nga mjerimi në ditët e robërisë tuaj; sepse Zoti më ka vizituar dhe unë kam marrë një premtim nga Zoti se nga fryti i ijëve të mia, Zoti Perëndi do të rrisë një degë të drejtë nga ijët e mija; dhe nga ty, që ati im Jakobi të ka quajtur Izrael, një profet; (jo Mesian që quhet Shilo;) dhe ky profet do ta çlirojë popullin tim nga Egjipti në ditët e robërisë sate.

25 Dhe do të ndodhë që ata do të shpërndahen përsëri; dhe një degë do të thyhet dhe do të çohet në një vend të largët; megjithatë ata do të kujtohen në besëlidhjet e Zotit, kur Mesia të vijë; pasi ai do t'u shfaqet ditët e fundit, në Shpirtin e fuqisë; dhe do t'i nxjerrë ata nga errësira në dritë, nga errësira e fshehur dhe nga skllavëria në liri.

26 Një shikues do të ngrejë Zoti, Perëndia im, i cili do të jetë një shikues i zgjedhur për frytin e ijëve të mia.

27 Kështu më tha Zoti, Perëndia i etërve të mi: Një shikues të zgjedhur do të rris nga fryti i ijëve të tua dhe ai do të vlerësohet shumë mes frytit të ijëve të tua; dhe atij unë do t'i jap një urdhërim, që ai duhet të bëjë një punë për frytin e ijëve të tua, vëllezërit e tij.

28 Dhe ai do t'i sjellë ata në njohurinë e besëlidhjeve që unë kam bërë me etërit e tu; dhe ai do të bëjë çfarëdo pune që unë do ta urdhëroj.

29 Dhe unë do ta bëj atë të madh në sytë e mi, sepse ai do të bëjë punën time; dhe ai do të jetë i madh si ai të cilin kam thënë se do ta rrisja për ju, për të çliruar popullin tim, O shtëpi e Izraelit, nga vendi i Egjiptit; sepse një shikues do të rris për ta çliruar popullin tim nga vendi i Egjiptit; dhe ai do të quhet Moisi. Dhe nga ky emër ai do ta dijë se është nga shtëpia jote; sepse ai do të rritet nga bija e mbretit dhe do të quhet biri i saj.

30 Dhe përsëri, një shikues do të rris nga fryti i ijëve të tua dhe atij do t'i jap fuqi ta nxjerrë fjalën time për farën e ijëve të tua; dhe jo vetëm për nxjerrjen e fjalës sime, thotë Zoti, por për t'i bindur ata për fjalën time, e cila do të ketë shkuar tashmë mes tyre në ditët e fundit;

31 Si rrjedhim, fryti i ijëve të tua do të shkruajë dhe fryti i ijëve të Judës do të shkruajë; dhe ajo që do të shkruhet nga fryti i ijëve të tua dhe gjithashtu ajo që do të shkruhet nga fryti i ijëve të Judës, do të rriten së bashku në ngatërrimin e doktrinave të rreme dhe në heqjen dorë nga grindjet, dhe në vendosjen e paqes mes frytit të ijëve të tua, dhe në sjelljen e tyre në njohurinë e etërve të tyre në ditët e mëvonshme; dhe gjithashtu në njohurinë e besëlidhjeve të mia, thotë Zoti.

32 Dhe nga dobësia ai do të bëhet i fortë, në atë ditë kur vepra ime do të përhapet mes gjithë popullit tim, që do t'i rivendosë ata që janë të shtëpisë së Izraelit, në ditët e fundit.

33 Dhe atë shikues unë do ta bekoj dhe ata që përpiqen ta shkatërrojnë atë do të ngatërrohen; sepse këtë premtim ta jap; pasi unë do të të kujtoj nga brezi në brez; dhe emri i tij do të quhet Jozef dhe do të jetë sipas emrit të atit të tij; dhe ai do të jetë si ti; sepse gjëja që Zoti do të nxjerrë nga dora e tij do ta sjellë popullin tim në shpëtim.

34 Dhe Zoti iu betua Jozefit se ai do ta ruante farën e tij përgjithmonë, duke thënë: Unë do të ngre Moisiun dhe një shkop do të jetë në dorën e tij, dhe ai do ta mbledhë popullin së bashku, dhe ai do t'i udhëheqë ata si një tufë, dhe ai do t'i godasë ujërat e Detit të Kuq me shkopin e tij.

35 Dhe ai do të ketë gjykim e do të shkruajë fjalën e Zotit. Dhe ai nuk do të flasë shumë fjalë, sepse unë do t'ia shkruaj ligjin tim me anë të gishtit të dorës sime. Dhe unë do të bëj një zëdhënës për të dhe emri i tij do të quhet Aaron.

36 Dhe do të bëhet për ty në ditët e fundit gjithashtu, madje siç jam betuar. Si rrjedhim, Jozefi u tha vëllezërve të tij: Perëndia me siguri do t'ju vizitojë dhe do t'ju nxjerrë nga kjo tokë për në tokën që ai iu betua Abrahamit dhe Isakut, dhe Jakobit.

37 Dhe Jozefi u pohoi shumë gjëra të tjera vëllezërve të tij dhe u mori një betim fëmijëve të Izraelit, duke u thënë: Perëndia me siguri do t'ju vizitojë dhe ju do t'i hiqni kockat e mia që këtej.

38 Kështu Jozefi vdiq kur ishte njëqind e dhjetë vjeç; dhe ata e balsamosën dhe e futën në një arkivol në Egjipt; dhe ai nuk u varros prej fëmijëve të Izraelit që të mund të çohej dhe të vendosej në varr me atin e tij. Dhe kështu ata e kujtuan betimin me të cilin iu betuan atij.

PJS, Eksodi 4:21 (krahaso Eksodi 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; Ligji i Përtërirë 2:30)

(Zoti nuk ishte përgjegjës për ngurtësinë e zemrës së faraonit. Shih gjithashtu PJS, Eksodi 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; çdo referencë, kur përkthehet saktësisht, tregon se faraoni e ngurtësoi vetë zemrën e tij.)

21 Dhe Zoti i tha Moisiut: Kur të shkosh për t'u kthyer në Egjipt, sigurohu që t'i bësh përpara faraonit të gjitha ato mrekulli, që unë i kam vënë në dorën tënde, dhe unë do të të begatoj; por faraoni do ta ngurtësojë zemrën e tij dhe nuk do ta lejojë popullin të shkojnë.

PJS, Eksodi 18:1 (krahaso Eksodi 18:1)

(Jethro ishte një prift i lartë.)

1 Kur Jethro, prifti i lartë i Madianit, vjehrri i Moisiut, dëgjoi gjithçka që Perëndia kishte bërë për Moisiun dhe për Izraelin, popullin e tij, dhe që Zoti e kishte nxjerrë Izraelin nga Egjipti;

PJS, Eksodi 22:18 (krahaso Eksodi 22:18)

(Vrasësit nuk duhet të jetojnë.)

18 Mos e lejo një vrasës të jetojë.

PJS, Eksodi 33:20, 23 (krahaso Eksodi 33:20, 23)

(Asnjë njeri mëkatar s'mund ta shohë fytyrën e Perëndisë dhe të jetojë.)

20 Dhe ai i tha Moisiut: S'mund ta shohësh fytyrën time në këtë kohë, pa u ndezur inati im kundër teje gjithashtu, dhe unë të shkatërroj ty dhe njerëzit e tu; sepse askush mes tyre nuk do të më shohë në këtë kohë dhe do të jetojë, sepse ata janë jashtëzakonisht mëkatarë. Dhe asnjë njeri mëkatar s'e ka parë ndonjëherë, as nuk do të jetë që ndonjë njeri mëkatar në çdo kohë, të shohë fytyrën time dhe të jetojë.

23 Dhe unë do ta tërheq dorën time dhe ti do të më shikosh pjesët e kurrizit, por fytyra ime nuk do të shihet, si herët e tjera; pasi unë jam i inatosur me popullin tim, Izraelin.

PJS, Eksodi 34:1–2, 14 (krahaso Eksodi 34:1–2, 14; Doktrina e Besëlidhje 84:21–26)

(Kompleti i dytë i pllakave prej guri të dhëna Moisiut përmbante një ligj më të vogël sesa kompleti i parë.)

1 Dhe Zoti i tha Moisiut: Pre dy pllaka të tjera guri, sikurse të parat, dhe unë do të shkruaj mbi to gjithashtu, fjalët e ligjit, siç ishin shkruar në fillim mbi pllakat që ti theve; por nuk do të jetë sipas të parave, sepse unë do ta largoj priftërinë nga mesi i tyre; prandaj urdhëri im i shenjtë dhe ordinancat e tij nuk do të shkojnë para tyre; sepse prania ime nuk do të udhëtojë në mes tyre, që unë mos t'i shkatërroj ata.

2 Por do t'u jap atyre ligjin sikurse në fillim, por do të jetë sipas ligjit të një urdhërimi trupor; sepse jam betuar në zemërimin tim, që ata nuk do të hyjnë në praninë time, në prehjen time, në ditët e shtegëtimit të tyre. Prandaj bëj siç të kam urdhëruar dhe ji gati në mëngjes, dhe ngjitu në mëngjes në malin Sinai, dhe paraqitu atje tek unë, në majë të malit.

(Jehova ishte një emër me anë të të cilit njerëzit e Dhjatës së Vjetër njihnin Zotin Jezu Krisht.)

14 Sepse nuk do të adhurosh perëndi tjetër; sepse Zoti, emri i të cilit është Jehova, është një Perëndi xheloz.

PJS, Ligji i Përtërirë 10:2 (krahaso Ligji i Përtërirë 10:2)

(Në kompletin e parë të pllakave Perëndia zbuloi besëlidhjen e përjetshme të priftërisë së shenjtë.)

2 Dhe unë do të shkruaj mbi pllakat fjalët që ishin mbi pllakat e para, të cilat ti i copëtove, përveç fjalëve të besëlidhjes së përjetshme të priftërisë së shenjtë, dhe duhet t'i vësh ato në arkë.

PJS, 1 Samuelit 16:14–16, 23 (krahaso 1 Samuelit 16:14–16, 23; ndryshime të ngjashme u bënë në 1 Samuelit 18:10 dhe 19:9)

(Shpirti i lig që erdhi mbi Saulin nuk ishte nga Zoti.)

14 Por Shpirti i Zotit u largua nga Sauli dhe një shpirt i lig, që s'ishte nga Zoti, e shqetësoi atë.

15 Dhe shërbëtorët e Saulit i thanë atij: Vër re tani, një shpirt i lig, që s'është nga Perëndia, të shqetëson.

16 Tani le të urdhërojë zotëria ynë shërbëtorët e tu, që janë para teje, për të kërkuar një njeri, që është një instrumentist i mirë i harpës; dhe do të ndodhë që kur shpirti i lig, që nuk është nga Perëndia, të jetë mbi ty, ai do t'i bjerë me dorën e tij dhe ti do të jesh mirë.

23 Dhe ndodhi që kur shpirti i lig, që nuk ishte nga Perëndia, ishte mbi Saulin, Davidi merrte harpën dhe i binte; kështu Sauli qetësohej dhe ishte mirë, dhe shpirti i lig largohej prej tij.

PJS, 2 Samuelit 12:13 (krahaso 2 Samuelit 12:13)

(Mëkati i rëndë i Davidit nuk u hoq nga Perëndia.)

13 Dhe Davidi i tha Nathanit: Kam mëkatuar kundër Zotit. Dhe Nathani i tha Davidit: Zoti gjithashtu nuk e ka hequr mëkatin tënd, që ti të mos vdesësh.

PJS, 2 Kronikave 18:22 (krahaso 2 Kronikave 18:22)

(Zoti nuk vë një shpirt gënjeshtar në gojën e profetëve.)

22 Tani si rrjedhim, vini re, Zoti ka gjetur një shpirt gënjeshtar në gojën e këtyre profetëve të tu dhe Zoti ka folur keq kundër teje.

PJS, Psalmi 14:1–7 (krahaso Psalmi 14:1–7)

(Shkruesi i psalmit gëzohet në ditën e rivendosjes.)

1 I pamendi ka thënë në zemrën e tij: Nuk ka njeri që ka parë Perëndinë. Sepse ai nuk na shfaqet, prandaj nuk ka Perëndi. Vini re, ata janë të korruptuar; ata kanë bërë punë të neveritshme dhe askush prej tyre s'bën mirë.

2 Sepse Zoti hodhi vështrimin nga qielli mbi fëmijët e njerëzve dhe me anë të zërit të tij i tha shërbëtorit të tij: Kërko mes fëmijëve të njerëzve për të parë nëse ka ndonjë që vërtet e kupton Perëndinë. Dhe ai e zgjidhi gojën para Zotit dhe tha: Vëri re të gjithë këta që thonë se janë të tutë.

3 Zoti u përgjigj dhe tha: Ata të gjithë kanë devijuar, ata së bashku janë bërë të fëlliqur, ti s'mund të shohësh asnjë prej tyre që të bëjë mirë, jo, as edhe një.

4 Të gjithë ata që kanë për mësues janë punëtorë të paudhësisë dhe nuk ka dituri në ta. Ata janë ata që e hanë popullin tim. Ata hanë bukë dhe nuk i bëjnë thirrje Zotit.

5 Ata kanë frikë të madhe, sepse Perëndia banon në brezin e të drejtëve. Ai është këshilluesi i të varfërve, sepse ata kanë turp nga të ligjtë dhe ikin te Zoti për strehën e tyre.

6 Ata kanë turp nga këshilluesi i të varfërit, sepse Zoti është streha e tij.

7 Oh, që Sioni të ngrihej nga qielli, shpëtimi i Izraelit. O Zot, kur do ta ngresh Sionin? Kur Zoti do ta kthejë popullin e tij nga robëria, Jakobi do të ngazëllejë, Izraeli do të gëzohet.

PJS, Psalmi 24:7–10 (krahaso Psalmi 24)

(Ky psalm feston Ardhjen e Dytë të Krishtit.)

7 Ngrini kokat, o ju breza të Jakobit; dhe ngrihuni; dhe Zoti i fortë dhe i

fuqishëm; Zoti i fuqishëm në betejë, që është Mbreti i Lavdisë, do t'ju vendosë përgjithmonë.

8 Dhe ai do të rrokullisë tej qiejt; dhe do të zbresë të shëlbejë popullin e tij; do t'ju bëjë një emër të përjetshëm; do t'ju vendosë mbi shkëmbin e tij të përjetshëm.

9 Ngrini kokat, o ju breza të Jakobit; ngrini kokat, ju breza të përjetshëm, dhe Zoti i ushtrive, Mbreti i Mbretërve;

10 Madje Mbreti i Lavdisë do të vijë tek ju; dhe do ta shëlbejë popullin e tij e do t'i vendosë ata në drejtësi. Sela.

PJS, Psalmi 109:4 (krahaso Psalmi 109:4)

(Ne duhet të lutemi për kundërshtarët tanë.)

4 Dhe, pavarësisht nga dashuria ime, ata janë kundërshtarët e mi; megjithatë unë do të vazhdoj në lutje për ta.

PJS, Isaia 42:19–23 (krahaso Isaia 42:19–22)

(Zoti do ta dërgojë shërbëtorin e tij tek ata që janë të verbër.)

19 Sepse unë do ta dërgoj shërbëtorin tim tek ju që jeni të verbër; po, një lajmëtar për të hapur sytë e të verbërve dhe për të zhbllokuar veshët e të shurdhërve;

20 Dhe ata do të bëhen të përsosur megjithë verbërinë e tyre, nëse do t'ia vënë veshin lajmëtarit, shërbëtorit të Zotit.

21 Ti je një popull, që sheh shumë gjëra, por nuk u kushton vëmendje; i hap veshët për të dëgjuar, por nuk dëgjon.

22 Zoti nuk është i kënaqur me një popull të tillë, por për hir të drejtësisë së tij, ai do ta lartësojë ligjin dhe do ta bëjë të nderuar.

23 Ti je një popull që të kanë vjedhur dhe grabitur; armiqtë e tu, që të gjithë, të kanë zënë në leqe dhe të kanë fshehur në burgje, të kanë bërë pre dhe askush s'të çliron; për grabitje dhe askush nuk thotë: Ktheji.

PJS, Jeremia 26:13 (krahaso Jeremia 26:13)

(Zoti nuk pendohet; njerëzit pendohen.)

13 Prandaj tani, korrigjoni udhët dhe veprimet tuaja dhe bindjuni zërit të Zotit, Perëndisë tuaj, dhe pendohuni, dhe Zoti do ta heqë të ligën që ka shqiptuar kundër jush.

PJS, Amosi 7:3 (krahaso Amosi 7:3)

(Zoti nuk pendohet; njerëzit pendohen.)

3 Dhe Zoti tha, lidhur me Jakobin: Jakobi duhet të pendohet për këtë, prandaj unë nuk do ta shkatërroj tërësisht, thotë Zoti.

PJS, Mateu 3:24–26 (krahaso Mateu 2:23)

(Përshkruhen rinia dhe fëmijëria e Jezusit.)

24 Dhe ndodhi që Jezusi u rrit me vëllezërit dhe motrat e tij, dhe u bë i fortë, dhe priti nga Zoti që koha e shërbesës së tij të vinte.

25 Dhe ai shërbeu nën atin e tij dhe nuk fliste si njerëzit e tjerë, as nuk mund të mësohej; pasi s'kishte nevojë që dikush ta mësonte.

26 Dhe pas shumë vitesh, ora e shërbesës së tij u afrua.

PJS, Mateu 3:43–46 (krahaso Mateu 3:15–17)

(Jezusi u pagëzua nga Gjoni me anë të zhytjes.)

43 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha atij: Lejomë të pagëzohem nga ty, sepse është e përshtatshme për ne të përmbushim çdo drejtësi. Atëherë ai e lejoi.

44 Dhe Gjoni zbriti në ujë dhe e pagëzoi atë.

45 Dhe Jezusi kur u pagëzua, doli menjëherë nga uji; dhe Gjoni pa dhe ja, qiejt iu hapën atij dhe ai pa Shpirtin e Perëndisë duke zbritur si një pëllumb dhe duke qëndruar mbi Jezusin.

46 Dhe ja, ai dëgjoi një zë nga qielli, duke thënë: Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam i kënaqur. Dëgjojeni atë.

PJS, Mateu 4:1, 5–6, 8–9 (krahaso Mateu 4:1, 5–6, 8–9; ndryshime të ngjashme u bënë në Lluka 4:2, 5–11)

(Jezusi u drejtua nga Shpirti, jo nga Satani.)

1 Atëherë Jezusi u drejtua nga Shpirti për në shkretëtirë, për të qenë me Perëndinë.

5 Atëherë Jezusi u çua në qytetin e shenjtë dhe Shpirti e vendosi në majë të tempullit.

6 Atëherë djalli erdhi tek ai dhe tha: Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë; sepse është shkruar: Ai do t'u japë urdhër engjëjve të tij për ty; dhe në duart e tyre ata do të të mbajnë, që asnjëherë të mos ndeshësh me këmbën tënde ndonjë gur.

8 Dhe përsëri, Jezusi ishte në Shpirt dhe ai e çoi në një mal shumë të lartë dhe i tregoi të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre.

9 Dhe djalli erdhi tek ai sërish dhe tha: Të gjitha këto gjëra do të t'i jap, nëse bie përmbys dhe më adhuron.

PJS, Mateu 4:11 (krahaso Mateu 4:11)

(Jezusi dërgoi engjëj për t'i shërbyer Gjon Pagëzorit.)

11 Dhe tani Jezusi e dinte se Gjoni ishte futur në burg dhe dërgoi engjëj, dhe ja, ata erdhën dhe i shërbyen atij.

PJS, Mateu 4:18 (krahaso Mateu 4:19)

(Profetët e Dhjatës së Vjetër folën për Jezusin.)

18 Dhe ai u tha atyre: Unë jam ai për të cilin është shkruar nga profetët; më ndiqni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish.

PJS, Mateu 4:22 (krahaso Mateu 4:23)

(Jezusi shëroi njerëz mes atyre që besonin në emrin e tij.)

22 Dhe Jezusi shkonte kudo nëpër Galile, duke dhënë mësim në sinagogat e tyre dhe duke predikuar ungjillin e mbretërisë; dhe duke shëruar çdo lloj sëmundjeje dhe çdo lloj lëngate mes njerëzve që besonin në emrin e tij.

PJS, Mateu 6:14 (krahaso Mateu 6:13; ndryshime të ngjashme u bënë në Lluka 11:4)

(Zoti nuk na çon në tundim.)

14 Dhe mos lejo të biem në tundim, por na çliro nga ligësia.

PJS, Mateu 6:22 (krahaso Mateu 6:22)

(Në qoftë se sytë tanë drejtohen vetëm te lavdia e Perëndisë, gjithë trupat tanë do të mbushen me dritë.)

22 Drita e trupit është syri; prandaj nëse syri yt drejtohet vetëm tek lavdia e Perëndisë, gjithë trupi yt do të mbushet me dritë.

PJS, Mateu 6:38 (krahaso Mateu 6:33)

(Para së gjithash ne duhet të kërkojmë të ndërtojmë mbretërinë e Perëndisë.)

38 Si rrjedhim, mos kërkoni gjërat e kësaj bote, por para së gjithash kërkoni të ndërtoni mbretërinë e Perëndisë dhe të vendosni drejtësinë e tij, dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.

PJS, Mateu 7:1–2 (krahaso Mateu 7:1–2)

(Mos gjykoni padrejtësisht.)

1 Tani këto janë fjalët që Jezusi u mësoi dishepujve të tij, që ata duhej t'ua thonin njerëzve.

2 Mos gjykoni padrejtësisht, që ju të mos gjykoheni; por gjykoni me gjykim të drejtë.

PJS, Mateu 7:9–11 (krahaso Mateu 7:6)

(Mos i ndani misteret e mbretërisë me botën.)

9 Shkoni në botë, duke u thënë të gjithëve: Pendohuni, sepse mbretëria e qiellit ka ardhur pranë jush.

10 Dhe misteret e mbretërisë duhet t'i mbani brenda vetes; sepse nuk është e përshtatshme t'u jepni qenve ç'është e shenjtë, as mos ua hidhni perlat tuaja derrave, që të mos i shkelin me këmbë.

11 Sepse bota nuk mund të marrë atë që ju, vetë, nuk jeni në gjendje ta mbani; prandaj ju nuk do t'ua jepni atyre perlat tuaja, që të mos kthehen dhe t'ju shqyejnë.

PJS, Mateu 9:18–21 (Ky është tekst i rivendosur nga profeti Joseph Smith, i shtuar midis Mateu 9:15 dhe Mateu 9:16)

(Jezusi nuk e pranoi pagëzimin e farisenjve; ai dha ligjin e Moisiut.)

18 Atëherë farisenjtë i thanë atij: Pse nuk do të na pranosh me pagëzimin tonë, përderisa ne e zbatojmë tërë ligjin?

19 Por Jezusi u tha atyre: Ju nuk e zbatoni ligjin. Po ta kishit zbatuar ligjin, do të më kishit pranuar, pasi unë jam ai që e dha ligjin.

20 Unë nuk ju pranoj me pagëzimin tuaj, sepse ai nuk ju vlen për gjë.

21 Pasi kur vjen ajo që është e re, e vjetra është gati për t'u lënë mënjanë.

PJS, Mateu 16:25–26 (krahaso Mateu 16:24)

(Kuptimi i shprehjes "të marrë kryqin e Jezusit" është të mohojë paperëndishmërinë.)

25 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të tij: Në qoftë se dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten dhe të marrë kryqin e tij e të më ndjekë.

26 Dhe tani për një njeri të marrë kryqin e tij, do të thotë t'i mohojë vetes gjithë paperëndishmërinë e çdo lakmi të botës dhe të zbatojë urdhërimet e mia.

PJS, Mateu 17:10–14 (krahaso Mateu 17:11–13)

(Dy Elias ishin për të ardhur—një për të përgatitur dhe një për të rivendosur.)

10 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Eliasi vërtet duhet të vijë më parë dhe të rivendosë çdo gjë, siç kanë shkruar profetët.

11 Dhe përsëri unë ju them se ka ardhur tashmë Eliasi, në lidhje me të cilin është shkruar: Vini re, unë do ta dërgoj lajmëtarin tim dhe ai do të përgatisë udhën para meje; dhe ata nuk e njohën dhe kanë bërë me të çfarë deshën.

12 Në të njëjtën mënyrë do të vuajë edhe Biri i Njeriut prej tyre.

13 Por unë ju them: Kush është Eliasi? Ja, ky është Eliasi, të cilin unë e dërgoj për të përgatitur udhën para meje.

14 Atëherë dishepujt e kuptuan se u foli për Gjon Pagëzorin dhe gjithashtu për një tjetër që duhet të vijë dhe të rivendosë gjithçka, siç është shkruar nga profetët.

PJS, Mateu 18:11 (krahaso Mateu 18:11; shih gjithashtu Moroni 8)

(Fëmijët e vegjël nuk kanë nevojë për pendim.)

11 Sepse Biri i Njeriut vjen për të shpëtuar atë që ishte humbur dhe për t'u bërë thirrje mëkatarëve për pendim; por këta të vegjël nuk kanë nevojë për pendim dhe unë do t'i shpëtoj ata.

PJS, Mateu 19:13 (krahaso Mateu 19:13)

(Fëmijët e vegjël do të shpëtohen.)

13 Atëherë i sollën atij fëmijë të vegjël, që të vinte duart mbi ta dhe të lutej. Dhe dishepujt i qortuan duke thënë: Nuk ka nevojë, sepse Jezusi ka thënë: Të tillët do të shpëtohen.

PJS, Mateu 21:33 (krahaso Mateu 21:32–33)

(Njeriu duhet të pendohet përpara se të mund të besojë në Krisht.)

33 Sepse ai që nuk e besoi Gjonin në lidhje me mua, nuk mund të më besojë mua, veçse nëse fillimisht pendohet.

PJS, Mateu 21:47–56 (krahaso Mateu 21:45–46)

(Jezusi shpalli se ai është guri kryesor i qoshes. Ungjilli iu ofrohet judenjve dhe më pas johebrenjve. Të ligjtë do të shkatërrohen kur Jezusi të kthehet.)

47 Dhe kur kryepriftërinjtë dhe farisenjtë i kishin dëgjuar shëmbëlltyrat e tij, ata e kuptuan se po fliste për ta.

48 Dhe thanë mes tyre: A do të mendojë ky njeri se ai i vetëm mund ta

prishë këtë mbretëri të madhe? Dhe ishin të zemëruar me të.

49 Por kur u përpoqën të vënë duart mbi të, ata e patën frikë turmën, sepse mësuan se turma e mbante atë për profet.

50 Dhe tani dishepujt e tij erdhën tek ai dhe Jezusi u tha atyre: A çuditeni me fjalët e shëmbëlltyrës që unë u thashë atyre?

51 Në të vërtetë, unë ju them: Unë jam guri dhe ata të ligj më mohuan.

52 Unë jam kreu i qoshes. Këta judenj do të bien mbi mua dhe do të thyhen.

53 Dhe mbretëria e Perëndisë do të merret prej tyre dhe do t'i jepet një kombi duke nxjerrë frytet e saj; (domethënë johebrenjve.)

54 Prandaj, mbi këdo që do të bjerë ky gur, do ta bluajë atë në pluhur.

55 Dhe, si rrjedhim, kur Zoti i vreshtit vjen, ai do t'i shkatërrojë ata njerëz të mjerë, të ligj dhe do t'ua lërë përsëri vreshtin e tij bujqve të tjerë, madje në ditët e fundit, të cilët do t'i japin atij frutat në stinët e tyre.

56 Dhe atëherë ata e kuptuan shëmbëlltyrën që ai u tha atyre, se johebrenjtë do të shkatërroheshin gjithashtu, kur Zoti të zbriste nga qielli për të mbretëruar në vreshtin e tij, që është toka dhe banorët e saj.

PJS, Mateu 23:6 (krahaso Mateu 23:9)

(Ai që është në qiell është Krijuesi ynë.)

6 Dhe mos e thërrisni askënd krijuesin tuaj mbi tokë, ose Atin tuaj qiellor; sepse një është Krijuesi dhe Ati juaj qiellor, madje ai që është në qiell.

PJS, Mateu 26:22, 24–25 (krahaso Mateu 26:26–29; PJS, Marku 14:20–25)

(Jezusi filloi sakramentin.)

22 Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukë dhe e copëtoi, dhe e bekoi atë, dhe u dha dishepujve të tij, dhe tha: Merrni, hani; kjo është në kujtim të trupit tim që e jap si shpërblesë për ju.

24 Sepse kjo është në kujtim të gjakut tim të dhjatës së re, i cili derdhet për të gjithë ata që do të besojnë në emrin tim, për faljen e mëkateve të tyre.

25 Dhe unë ju jap një urdhërim, që të kujdeseni të bëni gjërat që më keni parë të bëj dhe të dëshmoni për mua madje deri në fund.

PJS, Mateu 27:3–6 (krahaso Mateu 27:3–5; Veprat e Apostujve 1:18)

(Vdekja e Judës përshkruhet.)

3 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se ai u dënua, u pendua dhe ua ktheu tridhjetë monedhat prej argjendi krerëve të priftërinjve dhe pleqve,

4 Duke thënë: Kam mëkatuar ngaqë e kam tradhtuar gjakun e pafajshëm.

5 Por ata i thanë: Po ne ç'na duhet? Punë për ty; mëkatet e tua qofshin mbi ty.

6 Dhe ai i hodhi monedhat prej argjendi në tempull, dhe u largua, dhe shkoi e vari veten në litar në një pemë. Dhe menjëherë ai ra poshtë, dhe të përbrendshmet e tij u derdhën dhe ai vdiq.

PJS, Marku 9:3 (krahaso Marku 9:4)

(Gjon Pagëzori ishte në malin e Shpërfytyrimit.)

3 Dhe atje iu shfaqën atyre Eliasi me Moisiun, ose në fjalë të tjera, Gjon Pagëzori dhe Moisiu; dhe ata po bisedonin me Jezusin.

PJS, Marku 9:40–48 (krahaso Marku 9:43–48)

(Prerja e një dore ose këmbe fyerëse krahasohet me eliminimin e shoqërive që mund ta çojnë dikë në rrugë të shtrembër.)

40 Prandaj, nëse dora jote të bën të mëkatosh, preje; ose nëse vëllai yt mëkaton kundër teje dhe nuk e rrëfen dhe nuk e braktis, ai do të përjashtohet. Është më mirë për ty të hysh në jetë i gjymtuar, sesa të kesh dy duar për të shkuar në ferr.

41 Sepse është më mirë për ty të hysh në jetë pa vëllanë tënd, sesa ti dhe vëllai yt të flakeni në ferr; në zjarrin që nuk do të shuhet kurrë, ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet.

42 Dhe përsëri, nëse këmba jote të

bën të mëkatosh, preje; pasi ai që është shembulli yt, me anë të të cilit ti ecën, nëse bëhet shkelës, do të përjashtohet.

43 Është më mirë për ty të hysh i çalë në jetë, sesa të kesh dy këmbë dhe të hidhesh në ferr; në zjarrin që kurrë s'do të shuhet.

44 Prandaj, lëreni çdo njeri të qëndrojë më këmbë ose të bjerë, vetë dhe jo për një tjetër; ose duke mos i besuar një tjetri.

45 I kërkoni Atit tim dhe do të bëhet tamam në atë çast ajo që do të kërkoni, nëse kërkoni me besim, duke besuar se do të merrni.

46 Dhe nëse syri yt që sheh për ty, ai që është caktuar të kujdeset për ty që të të tregojë dritë, bëhet një shkelës dhe të bën të mëkatosh, nxirre.

47 Është më mirë për ty të hysh në mbretërinë e Perëndisë me një sy, sesa të kesh dy sy për t'u flakur në zjarrin e ferrit.

48 Sepse është më mirë që vetja jote të shpëtohet, sesa të hidhesh në ferr me vëllanë tënd, ku krimbi i tyre nuk vdes dhe ku zjarri nuk shuhet.

PJS, Marku 12:32 (krahaso Marku 12:27)

(Perëndia nuk është një Perëndi i të vdekurve, sepse ai i ngre të vdekurit nga varret e tyre.)

32 Prandaj ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por Perëndia i të gjallëve; sepse ai i ngre ata nga varret e tyre. Ju pra, po gaboni shumë.

PJS, Marku 14:20–25 (krahaso Marku 14:22–25; PJS, Mateu 26:22, 24–25)

(Jezusi filloi sakramentin.)

20 Dhe ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukë dhe e bekoi atë, dhe e copëtoi, dhe ua dha atyre, dhe tha: Merreni dhe hani.

21 Vini re, kjo është për ju ta bëni në kujtim të trupit tim; sepse aq shpesh sa do ta bëni këtë, ju do të kujtoni këtë orë që isha me ju.

22 Dhe ai mori kupën, dhe pasi kishte dhënë falënderime, ua dha atyre; dhe ata të gjithë pinë prej saj.

23 Dhe ai u tha atyre: Kjo është në kujtim të gjakut tim që derdhet për shumë vetë dhe dhjata e re që unë ju jap; sepse për mua ju do t'i jepni dëshmi gjithë botës.

24 Dhe aq shpesh sa e bëni këtë ordinancë, ju do të më kujtoni në këtë orë, se unë isha me ju dhe piva me ju nga kjo kupë, madje herën e fundit në shërbesën time.

25 Në të vërtetë po ju them: Për këtë ju do të dëshmoni; sepse unë nuk do të pi më prej frutit të hardhisë me ju, deri në atë ditë kur do ta pi të ri në mbretërinë e Perëndisë.

PJS, Marku 14:36–38 (krahaso Marku 14:32–34)

(Në Gjetseman, madje disa nga të Dymbëdhjetët nuk e kuptuan plotësisht rolin e Jezusit si Mesia.)

36 Dhe ata arritën në një vend që quhej Gjetseman, i cili ishte një kopsht; dhe dishepujt filluan të jenë tepër të shqetësuar e të jenë shumë të trazuar, dhe të ankohen në zemrat e tyre duke pyetur veten nëse ky ishte Mesia.

37 Dhe Jezusi duke njohur zemrat e tyre, u tha dishepujve të tij: Uluni këtu, ndërsa unë do të lutem.

38 Dhe ai mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin dhe i qortoi ata e u tha: Shpirti im është thellësisht i trishtuar, madje deri në vdekje; qëndroni këtu dhe vështroni.

PJS, Marku 16:3–6 (krahaso Marku 16:4–7; ndryshime të ngjashme u bënë në Mateu 28:2–8; krahaso Lluka 24:2–4)

(Dy engjëj i përshëndetën gratë te varri i Shpëtimtarit.)

3 Por, kur ngritën sytë, panë se guri ishte rrokullisur, (megjithëse ishte shumë i madh), dhe dy engjëj të ulur mbi të, të veshur me rroba të bardha, të gjata; dhe ato u frikësuan.

4 Por engjëjt u thanë atyre: Mos u trembni; ju kërkoni Jezusin nga Naza-

reti që u kryqëzua; ai është ngritur, ai nuk është këtu; ja vendi ku e kishin vënë;

5 Dhe shkoni, u thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai po shkon përpara jush në Galile; atje do ta shihni, ashtu siç ju tha.

6 Dhe ato, duke hyrë në varr, panë vendin ku e vendosën Jezusin.

PJS, Lluka 1:8 (krahaso Lluka 1:8)

(Zakaria, ati i Gjon Pagëzorit, po kryente detyra priftërore.)

8 Dhe ndërsa po ushtronte detyrën e priftit para Perëndisë, sipas urdhërit të priftërisë së tij,

PJS, Lluka 2:46 (krahaso Lluka 2:46)

(Doktorët e ligjit në tempull po dëgjonin Jezusin dhe po i bënin pyetje.)

46 Dhe ndodhi që, pas tri ditësh ata e gjetën atë në tempull, të ulur në mes të doktorëve të ligjit, dhe ata po e dëgjonin dhe po i bënin pyetje.

PJS, Lluka 3:4–11 (krahaso Lluka 3:4–6)

(Krishti do të vijë të përmbushë profeci, të heqë mëkate, të sjellë shpëtim e të jetë një dritë dhe ai do të vijë në ditën e fuqisë dhe të plotësisë së kohërave.)

4 Siç shkruhet në librin e profetit Isaia; dhe këto janë fjalët, që thonë: Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Përgatisni ju udhën e Zotit dhe i drejtoni shtigjet e tij.

5 Sepse vini re, dhe ja, ai do të vijë, siç shkruhet në librin e profetëve, për të hequr mëkatet e botës dhe për t'u sjellë shpëtim kombeve pagane, për të mbledhur tok ata që kanë humbur, të cilët janë të vathës së Izraelit;

6 Po, madje të shpërndarët dhe të vuajturit; dhe gjithashtu për të përgatitur udhën dhe për të bërë të mundur predikimin e ungjillit te johebrenjtë;

7 Dhe për të qenë një dritë për gjithë ata që ulen në errësirë, në pjesët më të largëta të tokës; për të bërë të ndodhë ringjallje së vdekuri dhe për t'u ngjitur lart, për të banuar në anën e djathtë të Atit,

8 Derisa plotësia e kohës dhe ligji e dëshmia do të vulosen dhe çelësat e mbretërisë do t'i dorëzohen përsëri Atit;

9 Për t'u administruar drejtësi të gjithëve; për të zbritur në gjykim mbi të gjithë dhe për t'i bindur të gjithë të paperëndishmit për punët e tyre të paperëndishme, të cilat i kanë kryer; dhe e gjithë kjo në ditën që ai do të vijë;

10 Sepse është një ditë fuqie; po, çdo luginë do të mbushet dhe çdo mal e kodër do të sheshohet; vendet dredha--dredha do të drejtohen dhe rrugët e vështira do të sheshohen;

11 Dhe çdo mish do të shohë shpëtimin e Perëndisë.

PJS, Lluka 11:53 (krahaso Lluka 11:52)

(Plotësia e shkrimeve të shenjta është çelësi i diturisë.)

53 Mjerë ju, doktorë të ligjit! Sepse ju e keni larguar çelësin e diturisë, plotësinë e shkrimeve të shenjta; ju vetë nuk hyni në mbretëri dhe ata që po hynin i penguat.

PJS, Lluka 12:9–12 (krahaso Lluka 12:9–10)

(Blasfemia kundër Frymës së Shenjtë nuk do të falet.)

9 Por ai që më mohon përpara njerëzve, do të mohohet përpara engjëjve të Perëndisë.

10 Tani dishepujt e tij e dinin se ai e tha këtë, sepse ata kishin folur keq kundër tij përpara njerëzve; sepse ata kishin frikë të rrëfenin për të përpara njerëzve.

11 Dhe ata arsyetuan mes tyre, duke thënë: Ai i njeh zemrat tona dhe ai flet për mallkimin tonë dhe ne nuk do të falemi. Por ai iu përgjigj atyre dhe u tha:

12 Kushdo që do të flasë një fjalë kundër Birit të Njeriut dhe pendohet, do t'i falet atij; por atij që blasfemon kundër Frymës të Shenjtë, nuk do t'i falet atij.

PJS, Lluka 12:41–57 (krahaso Lluka 12:38–48)

(Ne duhet të jemi gjithmonë gati për ardhjen e Zotit.)

41 Sepse, vini re, ai vjen në rojën e parë të natës dhe ai do të vijë gjithashtu në rojën e dytë dhe sërish ai do të vijë në rojën e tretë.

42 Dhe në të vërtetë unë ju them: Ai ka ardhur tashmë, siç është shkruar për të; dhe përsëri kur ai do të vijë në rojën e dytë, ose në rojën e tretë, lum ata shërbëtorë kur ai të vijë, të cilët do t'i gjejë duke bërë kështu;

43 Sepse Zoti i atyre shërbëtorëve do të ngjeshet dhe do t'i bëjë ata të ulen për të ngrënë dhe do të vijë e do t'u shërbejë.

44 Dhe tani, në të vërtetë unë jua them këto gjëra që ju të mund ta dini këtë, se ardhja e Zotit është si një vjedhës natën.

45 Dhe është si me një njeri që është i zoti i shtëpisë, i cili, në qoftë se nuk i ruan të mirat e tij, vjedhësi vjen në një orë për të cilën ai nuk është në dijeni, dhe ia merr të mirat e tij dhe i ndan ato mes shokëve të tij.

46 Dhe ata thanë mes tyre: Po ta dinte zoti i mirë i shtëpisë në ç'orë do të vinte vjedhësi, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të lejonte t'ia shpërthenin shtëpinë dhe humbjen e të mirave të tij.

47 Dhe ai u tha atyre: Në të vërtetë unë ju them, si rrjedhim, jini ju gati gjithashtu; sepse Biri i Njeriut vjen në një orë kur ju s'e mendoni.

48 Dhe Pjetri i tha: Zot, a na e thua këtë shëmbëlltyrë neve apo të gjithëve?

49 Dhe Zoti tha: Unë u flas atyre që Zoti do t'i bëjë sundimtarë mbi shtëpinë e tij, për t'u dhënë fëmijëve të tij pjesën e tyre të ushqimit në stinën e duhur.

50 Dhe ata thanë: Kush është, pra, ai shërbëtor besnik dhe i mençur?

51 Dhe Zoti u tha atyre: Është ai shërbëtor që kujdeset ta ndajë pjesën e tij të ushqimit në stinën e duhur.

52 Bekuar ai shërbëtor të cilin Zoti i tij do ta gjejë, kur të kthehet, duke bërë kështu.

53 Në të vërtetë ju them se ai do ta bëjë atë sundimtar mbi gjithçka ai ka.

54 Por shërbëtori i lig është ai që nuk gjendet duke ruajtur. Dhe nëse ai shërbëtor nuk gjendet duke ruajtur, ai do të thotë në zemrën e tij: Zoti im e vonon ardhjen e tij; dhe do të fillojë t'i rrahë shërbëtorët e shërbëtoret, dhe të hajë, dhe të pijë, dhe të dehet.

55 Zoti i atij shërbëtori do të vijë në një ditë që ai s'e pret dhe në një orë që ai s'e di, dhe do ta shkatërrojë e do t'i caktojë atij pjesën e tij me të pabesët.

56 Dhe shërbëtori që e dinte vullnetin e Zotit të tij dhe nuk u përgatit për ardhjen e Zotit të tij, as nuk bëri sipas vullnetit të tij, do të rrihet me shumë kamzhikë.

57 Por ai që nuk e dinte vullnetin e Zotit të tij dhe bëri gjëra të denja për t'u rrahur, do të rrihet më pak. Sepse kujt i jepet shumë, atij shumë do t'i kërkohet; dhe kujt Zoti i besoi shumë, atij njerëzit do t'i kërkojnë më shumë.

PJS, Lluka 16:16–23 (krahaso Lluka 16:16–18)

(Jezusi dha rrethanat për shëmbëlltyrën e pasanikut dhe të Llazarit.)

16 Dhe ata i thanë: Ne kemi ligjin dhe profetët; por sa për këtë njeri, ne nuk do ta pranojmë të jetë udhëheqësi ynë; sepse ai e bën vetveten të jetë gjykatës mbi ne.

17 Atëherë Jezusi u tha: Ligji dhe profetët dëshmojnë për mua; po, dhe të gjithë profetët që kanë shkruar, madje deri Gjoni, kanë parashikuar për këto ditë.

18 Që nga ajo kohë, mbretëria e Perëndisë predikohet dhe kushdo që kërkon të vërtetën, përpiqet të hyjë në të.

19 Dhe është më lehtë që qielli dhe toka të mbarojnë, sesa një grimcë e ligjit të dështojë.

20 Dhe përse u mësoni ligjin dhe mohoni atë që është shkruar; dhe mallkoni atë që Ati e ka dërguar për të përmbushur ligjin, që ju të gjithë të mund të shëlbeheni?

21 O budallenj! Sepse ju keni thënë në zemrat tuaja: Nuk ka Perëndi. Dhe shtrembëroni udhën e drejtë; dhe mbre-

tëria e qiellit pëson dhunë nga ju; dhe i përndiqni të përulurit; dhe në dhunën tuaj kërkoni të shkatërroni mbretërinë; dhe i merrni fëmijët e mbretërisë me forcë. Mjerë ju, ju kurorëshkelës!

22 Dhe ata e shanë përsëri, duke qenë të inatosur për thënien se ishin kurorëshkelës.

23 Por ai vazhdoi, duke thënë: Kush e lëshon gruan e vet dhe martohet me një tjetër, bën shkelje të kurorës; dhe kush martohet me atë që është lëshuar nga burri i saj, bën shkelje të kurorës. Në të vërtetë unë ju them: Unë do t'ju krahasoj me pasanikun.

PJS, Lluka 17:21 (krahaso Lluka 17:20–21)

(Mbretëria e Perëndisë ka ardhur tashmë.)

21 As nuk do të thonë: "Shih, këtu!" ose "Shih, atje!" Sepse, vini re, mbretëria e Perëndisë ju ka ardhur tashmë.

PJS, Lluka 17:36–40 (krahaso Lluka 17:37)

(Jezusi shpjegoi një shëmbëlltyrë lidhur me mbledhjen e të drejtëve.)

36 Dhe ata iu përgjigjën dhe i thanë: Ku, o Zot, do të çohen ata?

37 Dhe ai u tha atyre: Ku të mblidhet trupi; ose me fjalë të tjera, kudo ku mblidhen shenjtorët, atje do të mblidhen së bashku shqiponjat; ose, atje do të mblidhet së bashku pjesa e mbetur.

38 Këtë tha ai, për të treguar mbledhjen e shenjtorëve të tij, dhe për engjëjt që do të zbresin dhe do të mbledhin pjesën e mbetur tek ata; njërin nga shtrati, tjetrin nga mulliri dhe tjetrin nga fusha, kudo që ai dëshiron.

39 Pasi me të vërtetë do të ketë qiej të rinj dhe një tokë të re ku banon drejtësia.

40 Dhe nuk do të ketë asgjë të papastër; sepse toka duke u plakur, madje si një rrobë, duke u rritur në prishje, si rrjedhim, ajo venitet dhe stoli i këmbës mbetet i shenjtëruar, i pastruar nga gjithë mëkati.

PJS, Lluka 18:27 (krahaso Lluka 18:27)

(Besimi te pasuritë e pengon një njeri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.)

27 Dhe ai u tha atyre: Është e pamundshme për ata që besojnë në pasuri, të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë; por ai që i braktis gjërat që janë të kësaj bote, është e mundur për Perëndinë që ai të hyjë.

PJS, Lluka 21:24–26 (krahaso Lluka 21:24–26)

(Jezusi shpjegoi shenjat e ardhjes së tij.)

24 Tani këto gjëra u foli ai atyre, lidhur me shkatërrimin e Jeruzalemit. Dhe atëherë dishepujt e tij e pyetën, duke thënë: Mësues, na trego lidhur me ardhjen tënde?

25 Dhe ai iu përgjigj atyre dhe tha: Në brezin në të cilin kohërat e johebrenjve do të përmbushen, do të ketë shenja në diell dhe në hënë, dhe në yje; dhe mbi tokë ankth kombesh me shushatje, sikurse deti dhe valët duke rënkuar. Toka gjithashtu do të shqetësohet dhe ujërat e thellësisë së madhe;

26 Zemrat e njerëzve do të mpaken nga frika dhe nga pritja e atyre gjërave që do të vijnë në tokë. Sepse fuqitë e qiellit do të lëkunden.

PJS, Lluka 21:32 (krahaso Lluka 21:32)

(Gjithçka do të plotësohet kur të plotësohen kohërat e johebrenjve.)

32 Në të vërtetë unë ju them, ky brez, brezi kur kohërat e johebrenjve të plotësohen, nuk do të kalojë derisa gjithçka të plotësohet.

PJS, Lluka 23:35 (krahaso Lluka 23:34)

(Jezusi kërkoi falje për ushtarët romakë që e kryqëzuan.)

35 Dhe Jezusi tha: Atë, fali; sepse nuk dinë se ç'bëjnë. (Domethënë ushtarët që e kryqëzuan,) dhe ata i ndanë rrobat e tij dhe hodhën short.

PJS, Gjoni 1:1–34 (krahaso Gjoni 1:1–34)

(Ungjilli i Jezu Krishtit është predikuar

që nga fillimi. Një Elias [Gjon Pagëzori] duhej për të përgatitur udhën për Krishtin dhe një Elias tjetër [Krishti] duhej për të rivendosur të gjitha gjërat.)

1 Në fillim ungjilli u predikua nëpërmjet Birit. Dhe ungjilli ishte fjala, dhe fjala ishte me Birin, dhe Biri ishte me Perëndinë, dhe Biri ishte nga Perëndia.

2 Po ai ishte në fillim me Perëndinë.

3 Të gjitha gjërat u bënë prej tij; dhe pa të nuk u bë asnjë nga ato që u bënë.

4 Në të ishte ungjilli dhe ungjilli ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njerëzve;

5 Dhe drita shkëlqen në botë dhe bota nuk e kupton atë.

6 Ishte një njeri i dërguar nga Perëndia, emri i të cilit ishte Gjon.

7 Po ai erdhi në botë si dëshmitar, për t'u dhënë dëshmi për dritën, për t'u dhënë dëshmi për ungjillin, nëpërmjet Birit, të gjithëve, që nëpërmjet tij njerëzit të mund të besonin.

8 Ai nuk ishte ajo dritë, por erdhi për të dëshmuar për atë dritë,

9 Që ishte drita e vërtetë, që ndriçon këdo që vjen në botë;

10 Madje Biri i Perëndisë. Ai që ishte në botë dhe bota u bë prej tij, dhe bota nuk e njohu atë.

11 Ai erdhi tek të vetët dhe të vetët nuk e pranuan.

12 Por të gjithë ata që e pranuan, atyre u dha pushtet për t'u bërë bijtë e Perëndisë; vetëm atyre që besojnë në emrin e tij.

13 Ai u lind, jo nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i njeriut, por nga Perëndia.

14 Dhe e njëjta Fjalë u bë mish dhe banoi ndër ne, dhe ne vështruam lavdinë e tij, lavdi si e të Vetëmlindurit të Atit, plot hir e të vërtetë.

15 Gjoni dha dëshmi për të dhe thirri duke thënë: Ky është ai, për të cilin fola; Ai që vjen pas meje, është më i preferuar se unë; sepse ishte përpara meje.

16 Sepse në fillim ishte Fjala, madje Biri, që bëhet mish dhe dërgohet me anë të vullnetit të Atit. Dhe të gjithë ata që besojnë në emrin e tij do të marrin nga plotësia e tij. Dhe nga plotësia e tij ne të gjithë kemi marrë, madje pavdekësi dhe jetë të përjetshme, nëpërmjet hirit të tij.

17 Pasi ligji u dha nëpërmjet Moisiut, por jeta dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezu Krishtit.

18 Sepse ligji ishte sipas një urdhërimi trupor, në administrimin e vdekjes; por ungjilli ishte sipas fuqisë së një jete të pafundme, nëpërmjet Jezu Krishtit, Birit të Vetëmlindur, që është në gjirin e Atit të tij.

19 Dhe askush s'e ka parë Perëndinë ndonjëherë, veçse nëse ai ka dhënë dëshmi për Birin; sepse, nëse nuk është nëpërmjet tij, askush nuk mund të shpëtohet.

20 Dhe kjo është dëshmia e Gjonit, kur judenjtë dërguan priftërinj dhe levitë nga Jeruzalemi për ta pyetur: Kush je ti?

21 Dhe ai rrëfeu dhe nuk e mohoi se ishte Eliasi; por rrëfeu, duke thënë: Unë nuk jam Krishti.

22 Atëherë ata e pyetën, duke thënë: Si, pra, je ti Eliasi? Dhe ai tha: Unë nuk jam ai Elias që ishte për të rivendosur të gjitha gjërat. Dhe ata e pyetën, duke thënë: Je ti ai profet? Dhe ai u përgjigj: Jo.

23 Atëherë ata i thanë: Kush je ti? Që t'u japim përgjigje atyre që na dërguan. Ç'thua për veten tënde?

24 Ai tha: Unë jam zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Bëjeni të drejtë udhën e Zotit, sikurse thotë profeti Isaia.

25 Dhe ata që u dërguan, ishin nga farisenjtë.

26 Dhe ata e pyetën dhe i thanë: Atëherë përse pagëzon ti, nëse nuk je Krishti, as Eliasi që do të rivendoste të gjitha gjërat, as ai profet?

27 Gjoni iu përgjigj atyre, duke thënë: Unë pagëzoj me ujë, por ka një mes jush që ju s'e njihni;

28 Ai, është për të që unë jap dëshmi. Ai është ai profet, madje Eliasi, i cili, duke ardhur pas meje, është më i preferuar se unë, lidhësen e sandaleve të të cilit unë nuk jam i denjë ta zgjidh, ose vendin e të cilit unë nuk jam në gjendje ta zë; sepse ai do të pagëzojë, jo vetëm me ujë, por edhe me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë.

29 Të nesërmen Gjoni e pa Jezusin duke ardhur tek ai dhe tha: Ja, Qengji i Perëndisë, që largon mëkatin e botës!

30 Dhe Gjoni u dha dëshmi për të njerëzve, duke thënë: Ky është ai për të cilin unë thashë, Mbas meje vjen një njeri që është preferuar përpara meje; sepse ai ishte përpara meje dhe unë e njihja atë dhe se ai do t'i shfaqet Izraelit; prandaj erdha unë, duke pagëzuar me ujë.

31 Dhe Gjoni dha dëshmi duke thënë: Kur ai u pagëzua nga unë, unë e pashë Shpirtin duke zbritur nga qielli si një pëllumb dhe qëndroi mbi të.

32 Dhe unë e njoha; sepse ai që më dërgoi mua të pagëzoj me ujë, po ai më tha: Ai mbi të cilin do të shohësh të zbresë Shpirti, dhe të qëndrojë mbi të, po ai është ai që pagëzon me Frymën e Shenjtë.

33 Dhe unë pashë dhe dhashë dëshmi se ky është Biri i Perëndisë.

34 Këto gjëra u bënë në Bethabara, përtej Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte.

PJS, Gjon 1:42 (krahaso Gjoni 1:42)

(Kefa do të thotë "shikues" ose "gur".)

42 Dhe ai e solli te Jezusi. Dhe kur Jezusi e pa atë, ai tha: Ti je Simoni, biri i Jonas, ti do të quhesh Kefa, që është, me atë të interpretimit, një shikues ose një gur. Dhe ata ishin peshkatarë. Dhe ata menjëherë lanë gjithçka dhe ndoqën Jezusin.

PJS, Gjoni 4:1–4 (krahaso Gjoni 4:1–2)

(Jezusi kreu pagëzime.)

1 Prandaj, kur farisenjtë kishin dëgjuar se Jezusi bëri dhe pagëzoi më shumë dishepuj sesa Gjoni,

2 Ata kërkuan me më shumë zell ndonjë mjet që ta vrisnin; sepse shumë e pranuan Gjonin si profet, por ata nuk besuan në Jezusin.

3 Tani Zoti e dinte këtë, megjithëse ai vetë nuk pagëzoi aq shumë sa dishepujt e tij;

4 Sepse ai i lejoi ata për një shembull, duke respektuar njëri-tjetrin.

PJS, Gjoni 4:26 (krahaso Gjoni 4:24)

(Perëndia u ka premtuar Shpirtin e tij besimtarëve të vërtetë.)

26 Sepse të tillëve Perëndia ua ka premtuar Shpirtin e tij. Dhe ata që e adhurojnë, duhet ta adhurojnë në shpirt dhe në të vërtetë.

PJS, Gjoni 13:8–10 (krahaso Gjoni 13:8–10)

(Jezusi lau këmbët e apostujve.)

8 Pjetri i tha atij: Ti nuk ke nevojë të më lash këmbët. Jezusi iu përgjigj: Po nuk të lava, ti nuk ke pjesë me mua.

9 Simon Pjetri i tha atij: Zot, jo vetëm këmbët e mia, por edhe duart dhe kokën time.

10 Jezusi i tha atij: Ai që i ka larë duart dhe kokën, s'ka nevojë veçse të lajë këmbët e tij, përsëri është i tëri i pastër; dhe ju jeni të pastër, por jo të gjithë. Tani ky ishte zakoni i judenjve sipas ligjit të tyre; si rrjedhim, Jezusi e bëri këtë që ligji të mund të përmbushej.

PJS, Gjoni 14:30 (krahaso Gjoni 14:30)

(Princi i errësirës, ose Satani, është i kësaj bote.)

30 Pas kësaj nuk do të flas shumë me ju; sepse princi i errësirës, që është i kësaj bote, vjen, por nuk ka fuqi mbi mua, por ai ka fuqi mbi ju.

PJS, Veprat e Apostojve 9:7 (krahaso Veprat e Apostujve 9:7; Veprat e Apostujve 22:9)

(Ata që ishin me Palin më kthimin e tij panë dritën, por nuk e dëgjuan zërin ose nuk e panë Zotin.)

7 Dhe ata që po udhëtonin me të, panë me të vërtetë dritën dhe u frikësuan; por nuk e dëgjuan zërin e atij që i foli atij.

PJS, Romakëve 4:16 (krahaso Romakëve 4:16)

(Si besimi ashtu edhe veprat, nëpërmjet hirit, janë të nevojshme për shpëtim.)

16 Prandaj ju shfajësoheni nga besimi dhe veprat, nëpërmjet hirit, me

qëllim që premtimi të mund të jetë i sigurt për të gjithë farën; jo vetëm për ata që janë nga ligji, por edhe për ata që janë nga besimi i Abrahamit, i cili është ati i ne të gjithëve,

PJS, Romakëve 7:5–27 (krahaso Romakëve 7:5–25)

(Krishti ka fuqi të ndryshojë shpirtrat e njerëzve.)

5 Sepse kur ishim në mish, pasionet e mëkatit që nuk ishin sipas ligjit, vepronin në gjymtyrët tona për të sjellë fryt për vdekje.

6 Por tani ne çlirohemi nga ligji me të cilin mbaheshim, duke qenë të vdekur te ligji, që ne të shërbejmë në risinë e shpirtit dhe jo në vjetërsinë e shkronjës.

7 Çfarë do të themi, pra? A është ligji mëkat? Perëndia e ndaloftë! Jo, nuk do ta kisha njohur mëkatin, veçse me anë të ligjit; sepse nuk do ta kisha njohur lakminë, po të mos kishte thënë ligji: Mos lakmo.

8 Por mëkati, duke marrë shkas nga urdhërimi, ngjalli në mua çdo lloj lakmie. Sepse pa ligjin mëkati ishte i vdekur.

9 Sepse dikur unë isha i gjallë pa shkeljen e ligjit, por kur erdhi urdhërimi i Krishtit, mëkati u rigjallërua dhe unë vdiqa.

10 Dhe kur nuk e besova urdhërimin e Krishtit që erdhi, që u shugurua në jetë, zbulova se ai më mallkoi me vdekje.

11 Sepse mëkati, duke gjetur rastin, mohoi urdhërimin dhe më mashtroi; dhe me anë të tij unë u vrava.

12 Megjithatë unë e zbulova ligjin të jetë i shenjtë dhe urdhërimin të jetë i shenjtë, dhe i drejtë, dhe i mirë.

13 A u bë, pra, ajo që është e mirë, vdekje për mua? Perëndia e ndaloftë. Por mëkati, që mund të duket mëkat, me anë të asaj që është e mirë, duke sjellë vdekje në mua; që mëkati, me anë të urdhërimit, të mund të bëhen jashtëzakonisht mëkatar.

14 Pasi ne e dimë se urdhërimi është shpirtëror; por kur isha nën ligj, unë isha ende i kontrolluar prej mishit, i shitur mëkatit.

15 Por tani jam shpirtëror; sepse atë që jam urdhëruar ta bëj, unë e bëj; dhe atë që jam urdhëruar të mos e lejoj, unë nuk e lejoj.

16 Sepse atë që e di se nuk është e drejtë, nuk do ta bëja; sepse atë që është mëkat, e urrej.

17 Nëse, pra, nuk e bëj atë që nuk do ta lejoja, unë e pranoj se ligji është i mirë; dhe unë nuk mallkohem.

18 Tani, pra, nuk jam më unë që mëkatoj; por unë përpiqem ta nënshtroj atë mëkat që banon në mua.

19 Sepse e di se në mua, domethënë në mishin tim, nuk banon asgjë e mirë; sepse forca e vullnetit është e pranishme në mua, por të kryej atë që është e mirë nuk e gjej dot, veçse në Krishtin.

20 Sepse e mira që do të kisha bërë kur isha nën ligjin, nuk më duket më e mirë; prandaj, nuk e bëj atë.

21 Por të ligën që nuk do ta bëja nën ligj, më duket të jetë e mirë; atë, e bëj.

22 Tani nëse e bëj atë, nëpërmjet ndihmës së Krishtit, unë nuk do ta bëja nën ligj, unë nuk jam nën ligj; dhe nuk është më, që unë kërkoj të bëj keq, por të nënshtroj mëkatin që banon në mua.

23 Atëherë unë zbuloj se nën ligjin, se kur të dëshiroja të bëj mirë, e liga gjendej në mua; sepse unë kënaqem në ligjin e Perëndisë sipas njeriut të brendshëm.

24 Dhe tani unë shoh një ligj tjetër, madje urdhërimin e Krishtit, dhe është shënuar në mendjen time.

25 Por gjymtyrët e mia po luftojnë kundër ligjit të mendjes sime dhe po më sjellin në skllavërinë e ligjit të mëkatit, i cili është në gjymtyrët e mia.

26 Dhe nëse nuk e nënshtroj mëkatin që është në mua, por me mishin i shërbej ligjit të mëkatit; Oh, ç'njeri fatkeq që jam! kush do të më çlirojë mua nga trupi i kësaj vdekjeje?

27 Unë falënderoj Perëndinë nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë, pra, kështu që me mendjen unë vetë t'i shërbej ligjit të Perëndisë.

PJS, Romakëve 8:8 (krahaso Romakëve 8:8)

(Ata që ndjekin udhët e mishit nuk mund ta kënaqin Perëndinë.)

8 Kështu pra, ata që janë sipas mishit nuk mund ta kënaqin Perëndinë.

PJS, 1 Korintasve 7:1–2, 5, 26, 29–33 (krahaso 1 Korintasve 7:1–2, 5, 26, 29–33)

(Pali iu përgjigj pyetjeve rreth martesës mes atyre të thirrur në misione.)

1 Tani lidhur me ato që më shkruat, duke thënë: Mirë është për burrin të mos prekë grua.

2 Megjithatë, unë them, të shmangni lavirësinë, çdo burrë le të ketë gruan e vet dhe çdo grua të ketë burrin e vet.

5 Mos u largoni njëri nga tjetri, veçse me marrëveshje për një farë kohe, që ju të mund t'i kushtoheni agjërimit dhe lutjes; dhe ejani së bashku përsëri, që Satani të mos ju tundojë për shkak të mungesës së vetëkontrollit tuaj.

26 Prandaj mendoj se kjo është e mirë për shqetësimin e tanishëm, për një njeri të mbetet, që të mund të bëjë mirësi më të madhe.

29 Por unë ju flas juve që thirreni në shërbesë. Sepse ketë them, vëllezër, koha që mbetet është e shkurtër, që ju të dërgoheni në shërbesë. Edhe ata që kanë gra, do të jenë sikurse ata që nuk kishin; sepse ju thirreni dhe zgjidheni për të bërë punën e Zotit.

30 Dhe do të jetë me ata që vajtojnë, sikur të mos vajtonin; dhe me ata që gëzohen, sikur të mos gëzoheshin, dhe me ata që blejnë, sikur të mos zotëronin;

31 Dhe me ata që e përdorin këtë botë, sikur të mos e përdorin; sepse forma e kësaj bote mbaron.

32 Por unë dëshiroj, vëllezër, që ju ta lartësoni thirrjen tuaj. Unë dëshiroj që ju të jeni pa merak. Sepse ai që është i pamartuar, merakoset për gjërat që i përkasin Zotit, si të mund ta kënaqë Zotin; prandaj ai triumfon.

33 Por ai që është i martuar, merakoset për gjërat që janë të botës, si të mund ta kënaqë gruan e tij; prandaj ka ndryshim, sepse ai pengohet.

PJS, 1 Korintasve 15:40 (krahaso 1 Korintasve 15:40)

(Ka tre shkallë lavdie në ringjallje.)

40 Gjithashtu trupa çelestialë dhe trupa terrestrialë dhe trupa telestialë; por lavdia e çelestialit, një; dhe terrestriali, një tjetër; dhe telestiali, një tjetër.

PJS, 2 Korintasve 5:16 (krahaso 2 Korintasve 5:16)

(Pali këshilloi shenjtorët të mos jetojnë sipas mënyrës së mishit.)

16 Prandaj tani e tutje të mos jetojmë më sipas mishit; po, megjithëse dikur jetuam sipas mishit, përsëri që kur kemi njohur Krishtin, që tani e tutje, të mos jetojmë më sipas mishit.

PJS, Galatasve 3:19–20 (krahaso Galatasve 3:19–20)

(Krishti është ndërmjetësi i besëlidhjes së re. Ligji i Moisiut [besëlidhja e vjetër] dhe ungjilli i përjetshëm [besëlidhja e re] krahasohen.)

19 Si rrjedhim atëherë, ligji u shtua për shkak të shkeljeve, derisa të vinte fara të cilëve premtimi iu bë në ligjin e dhënë Moisiut, që u shugurua nga dora e engjëjve për të qenë ndërmjetës i kësaj besëlidhjeje të parë, (ligjit).

20 Tani ky ndërmjetës nuk ishte një ndërmjetës i besëlidhjes së re; por ka një ndërmjetës të besëlidhjes së re, që është Krishti, siç është shkruar në ligjin lidhur me premtimet e bëra Abrahamit dhe farës së tij. Tani Krishti është ndërmjetësi i jetës; pasi ky është premtimi që Perëndia i bëri Abrahamit.

PJS, Efesianëve 4:26 (krahaso Efesianëve 4:26)

(Zemërimi i padrejtë është mëkat.)

26 A mund të zemëroheni dhe të mos mëkatoni? Mos e lini diellin të perëndojë mbi zemërimin tuaj;

PJS, 1 Thesalonikasve 4:15 (krahaso 1 Thesalonikasve 4:15)

(Ata njerëz të drejtë që janë gjallë në ardhjen e Zotit nuk do të kenë përparësi mbi të vdekurit e drejtë.)

15 Sepse këtë jua themi nëpërmjet fjalës së Zotit, se ata që janë gjallë në ardhjen e Zotit, nuk do t'i paraprijnë ata që mbeten në ardhjen e Zotit, të cilët janë të fjetur.

PJS, 2 Thesalonikasve 2:2–3, 7–9 (krahaso 2 Thesalonikasve 2:2–9)

(Pali profetizoi braktisje përpara se Zoti të kthehet.)

2 Që të mos ju prishet shpejt mendja, apo të trazoheni nga letra, që nuk e merrni prej nesh; as nga shpirti, as nga fjala, ngaqë dita e Krishtit është pranë.
3 Askush të mos ju gënjejë kurrsesi; sepse do të vijë një rënie më parë dhe do të shfaqet ai njeri i mëkatit, biri i humbjes;
7 Pasi misteri i paudhësisë tashmë vërtet vepron dhe ai është, që tani vepron, dhe Krishti e lejon atë të veprojë, derisa plotësohet koha që ai të hiqet qafe.
8 Dhe atëherë do të shfaqet ai i paudhë, të cilin Zoti do ta asgjësojë me shpirtin e gojës së tij dhe do të shkatërrojë me të shkëlqimin e ardhjes së tij.
9 Po, Zoti, madje Jezusi, ardhja e të cilit nuk është deri pasi të vijë një rënie, për shkak të veprimit të Satanit me gjithë fuqinë, dhe shenja, dhe mrekulli gënjeshtare,

PJS, 1 Timoteut 2:4 (krahaso 1 Timoteut 2:4)

(Krishti është Biri i Vetëmlindur dhe Ndërmjetësi.)

4 I cili është i gatshëm t'i bëjë të gjithë njerëzit të shpëtohen dhe të vijnë te njohja e së vërtetës që është në Krishtin Jezus, i cili është Biri i Vetëmlindur i Perëndisë dhe u shugurua të jetë Ndërmjetës midis Perëndisë dhe njeriut; që është një Perëndi dhe ka fuqi mbi të gjithë njerëzit.

PJS, 1 Timoteut 6:15–16 (krahaso 1 Timoteut 6:15–16)

(Ata që kanë dritën e pavdekësisë duke banuar në ta, mund të shohin Jezusin.)

15 Që në kohën e tij ai do të tregojë, që është Sundimtari i bekuar dhe i vetëm, Mbreti i mbretërve dhe Zoti i Zotërve, tek i cili qoftë nderi dhe fuqia e përjetshme;
16 Të cilin askush nuk e ka parë, as nuk mund ta shohë, tek i cili askush s'mund të afrohet, vetëm ai që ka dritën dhe shpresën e pavdekësisë duke banuar në të.

PJS, Hebrenjve 1:6–7 (krahaso Hebrenjve 1:6–7)

(Engjëjt janë shpirtra shërbestarë.)

6 Dhe përsëri, kur sjell të Parëlindurin në botë, ai thotë: Dhe të gjithë engjëjt e Perëndisë le ta adhurojnë atë, që i bën shërbesëtarët e tij si një flakë zjarri.
7 Dhe për engjëjt thotë: Engjëjt janë shpirtra shërbestarë.

PJS, Hebrenjve 4:3 (krahaso Hebrenjve 4:3)

(Veprat e Perëndisë u përgatitën që nga themelimi i botës.)

3 Sepse ne që besuam, vërtet hyjmë në prehje, siç tha ai: Siç u betova në zemërimin tim: Në qoftë se i ngurtësojnë zemrat e tyre, ata nuk do të hyjnë në prehjen time; gjithashtu, unë jam betuar: Në qoftë se nuk do t'i ngurtësojnë zemrat e tyre, ata do të hyjnë në prehjen time; edhe pse veprat e Perëndisë u përgatitën, (ose u mbaruan,) që nga themelimi i botës.

PJS, Hebrenjve 5:7–8

(Një shënim në dorëshkrimin e PJS thotë që vargjet 7 dhe 8 i referohen Melkizedekut dhe jo Krishtit. Përveç kësaj, tekstet në versionin e mbretit James të Biblës dhe në PJS janë njësoj.)

PJS, Hebrenjve 6:1, 3 (krahaso Hebrenjve 6:13)

(Parimet e Krishtit çojnë në përsosje.)

1 Prandaj duke mos i lënë parimet e

doktrinës së Krishtit, le të vazhdojmë drejt përsosjes; duke mos ngritur përsëri themelin e pendimit nga vepra të vdekura dhe të besimit ndaj Perëndisë.

3 Dhe ne do të shkojmë drejt përsosjes në e lejoftë Perëndia.

PJS, Hebrenjve 7:3 (krahaso Hebrenjve 7:3)

(Priftëria e shenjtë sipas urdhërit të Birit të Perëndisë është pa atë ose pa nënë dhe nuk ka as fillim dhe as mbarim të ditëve.)

3 Sepse ky Melkizedek u shugurua prift sipas urdhërit të Birit të Perëndisë, urdhër që ishte pa atë, pa nënë, pa pasardhës, duke mos pasur as fillim ditësh, as mbarim jete. Dhe të gjithë ata që shugurohen në këtë priftëri bëhen të ngjashëm me Birin e Perëndisë, duke mbetur prift vazhdimisht.

PJS, Hebrenjve 7:25–26 (krahaso Hebrenjve 7:26–27)

(Shpjegohet roli i Krishtit si ndërmjetës.)

25 Sepse na duhej një prift i lartë i tillë, që është i shenjtë, i padëmshëm, i papërlyer, i veçuar nga mëkatarët dhe i bërë sundimtar mbi qiejt;

26 Dhe jo si ata priftërinj të lartë që ofrojnë flijime çdo ditë, fillimisht për mëkatet e tyre dhe më pas për mëkatet e njerëzve; sepse ai nuk ka nevojë të ofrojë flijim për mëkatet e veta, pasi ai nuk e njihte mëkatin; por për mëkatet e njerëzve. Dhe këtë e bëri një herë, kur ofroi vetveten.

PJS, Hebrenjve 11:1 (krahaso Hebrenjve 11:1)

(Besimi është siguria e gjërave që shpresohen.)

1 Tani besimi është siguria e gjërave që shpresohen, prova e gjërave që nuk shihen.

PJS, Hebrenjve 11:35 (krahaso Hebrenjve 11:35)

(Besnikët që torturohen për Krishtin, fitojnë ringjalljen e parë.)

35 Gratë i morën të vdekurit e tyre të ngritur përsëri në jetë; dhe të tjerët u torturuan, duke mos e pranuar çlirimin; që ata të mund të fitonin ringjalljen e parë;

PJS, Jakobi 1:2 (krahaso Jakobi 1:2)

(Fatkeqësitë, jo tundimet, ndihmojnë për të na shenjtëruar.)

2 Vëllezërit e mi, konsideroheni të gjithë gëzim, kur të bini në shumë fatkeqësi;

PJS, Jakobi 2:1 (krahaso Jakobi 2:1)

(Anëtarët nuk duhet ta konsiderojnë një person më lart sesa një tjetër.)

1 Vëllezërit e mi, ju s'mund ta keni besimin e Zotit tonë Jezu Krisht, Zotit të lavdisë, dhe përsëri të bëni dallime midis njerëzve.

PJS, 1 Pjetrit 3:20 (krahaso 1 Pjetrit 3:20)

(Disa nga shpirtrat në burg kishin qenë të padrejtë në ditët e Noeut.)

20 Disa prej të cilëve ishin të pabindur në ditët e Noeut, ndërsa durimi i gjatë i Perëndisë priste, ndërsa arka po përgatitej, në të cilën pak vetë, domethënë tetë shpirtra u shpëtuan me anë të ujit.

PJS, 1 Pjetrit 4:6 (krahaso 1 Pjetrit 4:6)

(Ungjilli u predikohet atyre që kanë vdekur.)

6 Për shkak të kësaj, ungjilli u predikohet atyre që kanë vdekur, që ata të mund të gjykohen sipas njerëzve në mish, por të jetojnë në shpirt sipas vullnetit të Perëndisë.

PJS, 1 Pjetrit 4:8 (krahaso 1 Pjetrit 4:8)

(Dashuria na parandalon nga mëkatimi.)

8 Dhe mbi gjithçka kini dashuri hyjnore të përzemërt mes njëri-tjetrit; sepse dashuria hyjnore parandalon një shumicë mëkatesh.

PJS, 1 Gjoni 2:1 (krahaso 1 Gjoni 2:1)

(Krishti do të jetë mbrojtësi ynë me Atin, nëse pendohemi.)

1 Fëmijët e mi të vegjël, këto gjëra

jua shkruaj që të mos mëkatoni. Por në qoftë se dikush mëkaton dhe pendohet, ne kemi një mbrojtës me Atin, Jezu Krishtin, të drejtin;

PJS, 1 Gjoni 3:9 (krahaso 1 Gjoni 3:9)

(Kush lindet nga Perëndia nuk vazhdon në mëkat.)

9 Kush lindet nga Perëndia nuk vazhdon në mëkat; sepse Shpirti i Perëndisë qëndron në të; dhe ai nuk mund të vazhdojë në mëkat, sepse ai lindet nga Perëndia, duke marrë atë Shpirt të shenjtë të premtimit.

PJS, 1 Gjoni 4:12 (krahaso 1 Gjoni 4:12)

(Vetëm njerëzit që besojnë në Perëndinë mund ta shohin atë.)

12 Askush s'e ka parë ndonjëherë Perëndinë, përveç atyre që besojnë. Po ta duam njëri-tjetrin, Perëndia banon në ne dhe dashuria e tij përsoset në ne.

PJS, Zbulesa 1:1–4 (krahaso Zbulesa 1:1–4)

(Gjoni mori një zbulesë nga Jezu Krishti dhe ua dha atë udhëheqësve mbi shtatë kishat në Azi.)

1 Zbulesa e Gjonit, një shërbëtor i Perëndisë, që iu dha atij nga Jezu Krishti, për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjëra që së shpejti duhet të vijnë të ndodhin, të cilën ai ia dërgoi dhe ia bëri të njohur nëpërmjet engjëllit të tij shërbëtorit të vet Gjon,

2 I cili dha dëshmi për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezu Krishtit e të gjitha gjërat që ai pa.

3 Bekuar janë ata që lexojnë dhe ata që dëgjojnë e kuptojnë fjalët e kësaj profecie, dhe që zbatojnë ato gjëra që shkruhen në të, pasi koha e ardhjes së Zotit po afrohet.

4 Tani kjo është dëshmia e Gjonit për shtatë shërbëtorët që janë mbi shtatë kishat në Azi. Hir mbi ju dhe paqe prej atij që është, dhe që ishte, dhe që do të vijë; që ka dërguar engjëllin e tij prej përpara fronit të tij, për t'u dëshmuar atyre që janë shtatë shërbëtorët mbi shtatë kishat.

PJS, Zbulesa 2:22 (krahaso Zbulesa 2:22)

(Të ligjtë do të flaken në ferr.)

22 Ja, unë do ta flak atë në ferr dhe ata që bëjnë shkelje kurore me të, në vuajtje të madhe, përveç nëse ata pendohen për veprat e tyre.

PJS, Zbulesa 5:6 (krahaso Zbulesa 5:6)

(Dymbëdhjetë shërbëtorë të Perëndisë i dërgohen të gjithë tokës.)

6 Dhe unë pashë, dhe, ja, në mes të fronit dhe të katër bishave, dhe në mes të pleqve, qëndronte një Qengj sikur të ishte therrur, duke patur dymbëdhjetë brirë dhe dymbëdhjetë sy, që janë dymbëdhjetë shërbëtorët e Perëndisë, të dërguar në të gjithë tokën.

PJS, Zbulesa 12:1–17 (krahaso Zbulesa 12:1–17; Doktrina e Besëlidhje 77)

(Gruaja [Kisha], fëmija [mbretëria e Perëndisë], shufra e hekurit [fjala e Perëndisë], dragoi [Satani] dhe Mikaeli shpjegohen. Lufta në qiell vazhdohet në tokë.)

1 Dhe atje u shfaq një shenjë e madhe në qiell, në ngjashmërinë e gjërave mbi tokë; një grua e veshur me diellin dhe hënën nën këmbët e saj, dhe mbi krye një kurorë me dymbëdhjetë yje.

2 Dhe gruaja ngaqë priste një fëmijë, bërtiti nga mundimet e lindjes dhe pati dhembje gjatë saj.

3 Dhe ajo lindi një fëmijë mashkull, i cili duhej t'i sundonte të gjitha kombet me një shufër prej hekuri; dhe fëmija i saj u rrëmbye pranë Perëndisë dhe fronit të tij.

4 Dhe u shfaq një shenjë tjetër në qiell; dhe ja, një dragua i madh, i kuq, me shtatë kokë dhe dhjetë brirë, dhe me shtatë kurora mbi kokat e tij. Dhe bishti i tij tërhoqi pas vetes një të tretën pjesë të yjeve të qiellit dhe i hodhi ata mbi tokë. Dhe dragoi qëndroi përpara gruas që kishte lindur,

gati për të gllabëruar fëmijën e saj pasi të lindej.

5 Dhe gruaja iku në shkretëtirë, ku kishte një vend të përgatitur nga Perëndia, që ata ta ushqenin atje për njëmijë e dyqind e gjashtëdhjetë vjet.

6 Dhe pati luftë në qiell; Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit; dhe dragoi dhe engjëjt e tij luftuan kundër Mikaelit;

7 Dhe dragoi nuk triumfoi kundër Mikaelit, as kundër fëmijës, as kundër gruas që ishte kisha e Perëndisë, që ishte çliruar nga dhembjet e saj dhe solli mbretërinë e Perëndisë sonë dhe të Krishtit të tij.

8 As nuk u gjet vend në qiell për dragoin e madh, i cili u dëbua; ai gjarpër i lashtë, i quajtur djalli, dhe gjithashtu i quajtur Satan, që mashtron të tërë botën; ai u flak në tokë; dhe engjëjt e tij u flakën me të.

9 Dhe unë dëgjova një zë të lartë duke thënë në qiell: Tani erdhi shpëtimi dhe fuqia, dhe mbretëria e Perëndisë tonë, dhe fuqia e Krishtit të tij;

10 Sepse u flak poshtë paditësi i vëllezërve tanë, që i paditi ata përpara Perëndisë tonë ditë e natë.

11 Sepse ata e kanë mposhtuar atë me anë të gjakut të Qengjit dhe me anë të fjalës së dëshmisë së tyre; sepse ata nuk i deshën jetët e tyre, por e ruajtën dëshminë madje deri në vdekje. Prandaj, gëzohuni, o qiej, dhe ju që banoni në ta.

12 Dhe pas këtyre gjërave dëgjova një zë tjetër duke thënë: Mjerë banorët e tokës, po, dhe ata që banojnë në ishujt e detit! Sepse djalli ka zbritur tek ju, duke pasur zemërim të madh, sepse ai e di se nuk ka veçse pak kohë.

13 Pasi, kur dragoi pa se u flak në tokë, ai e përndoqi gruan që lindi fëmijën mashkull.

14 Si rrjedhim, iu dhanë gruas dy krahë të një shqiponje të madhe, që të fluturojë në shkretëtirë, në vendin e saj, ku ajo ushqehet një kohë, dhe kohërat, dhe gjysmën e një kohe, larg nga prania e gjarprit.

15 Dhe gjarpri flak nga goja e tij ujë si përmbytje prapa gruas, që të mund të bëjë që ajo të merret nga përmbytja.

16 Dhe toka e ndihmon gruan, dhe toka hap gojën e saj dhe përpin lumin që dragoi e nxjerr nga goja e vet.

17 Si rrjedhim, dragoi u zemërua me gruan dhe shkoi të bëjë luftë me pjesën e mbetur të farës së saj, të cilët i zbatojnë urdhërimet e Perëndisë dhe kanë dëshminë e Jezu Krishtit.

PJS, Zbulesa 19:15, 21 (krahaso Zbulesa 19:15, 21)

(Perëndia e përdor fjalën e Krishtit për të goditur kombet.)

15 Dhe nga goja e tij del fjala e Perëndisë dhe me të ai do të godasë kombet; dhe ai do t'i sundojë ata me fjalën e gojës së tij; dhe ai e shtyp vozën e verës në egërsinë dhe zemërimin e Perëndisë së Plotfuqishëm.

21 Dhe pjesa e mbetur u vra me fjalën e atij që u ul mbi kalë, fjalë e cila doli nga goja e tij; dhe të gjithë shpendët u ngopën me mishin e tyre.

KRONOLOGJIA E HISTORISË SË KISHËS, HARTA DHE FOTOGRAFI

23 dhjetor 1805
Joseph Smith-i (1805–44) iu lind Joseph Smith Plakut dhe Lucy Mack Smith-it, në Sharon, Vermont (shih JS—H 1:3).

Pranverë e hershme e 1820-ës
Profeti Joseph Smith mori Vegimin e Parë në një korije pemësh në rrethet e Palmyra-s dhe Manchester-it, New York, pranë shtëpisë së tij (shih JS—H 1:15–17).

21–22 shtator 1823
Joseph Smith-i u vizitua nga engjëlli Moroni dhe iu tregua për analin e Librit të Mormonit. Joseph-i pa fletët e arta të varrosura në një kodër pranë (Kumorah) (shih JS—H 1:27–54).

22 shtator 1827
Joseph Smith-i i mori fletët e arta nga Moroni në kodrën Kumorah (shih JS—H 1:59).

15 maj 1829
Gjon Pagëzori u dha Priftërinë Aarone Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery-t në Harmony, Pennsylvania (shih DeB 13; JS—H 1:71–72).

maj 1829
Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery morën Priftërinë Melkizedeke nga Pjetri, Jakobi dhe Gjoni pranë lumit Susquehanna ndërmjet Harmony, Pennsylvania dhe Colesville, New York (shih DeB 128:20).

qershor 1829
Përkthimi i Librit të Mormonit përfundoi. Tre Dëshmitarëve dhe Tetë Dëshmitarëve u tregohen fletët e arta (shih 2 Ne. 11:3; 27:12–13; DeB 17).

26 mars 1830
Kopjet e para të botuara të Librit të Mormonit në dispozicion në Palmyra, New York.

6 prill 1830
Kisha u organizua në qytetin Fayette, New York.

shtator–tetor 1830
Misionarët e parë thirren për t'u predikuar lamanitëve (amerikanëve vendas) (shih DeB 28; 30; 32).

dhjetor 1830–janar 1831
Shenjtorët u urdhëruan të mblidhen në Ohio (shih DeB 37; 38:31–32).

20 korrik 1831
Vendi për qytetin e Sionit (Jeruzalemin e Ri) në Independence, Missouri, i zbulohet profetit Joseph Smith (shih DeB 57; NeB 1:10).

18 mars 1833
Sidney Rigdon dhe Frederick G. Williams u veçuan si këshilltarë në Presidencinë e Kishës (shih DeB 81 kreu) dhe iu dhanë çelësat e kësaj mbretërie të fundit (shih DeB 90 kreu; vargu 6).

7 nëntor 1833
Shenjtorët filluan të arratisen prej turmave në kontenë Jackson, Missouri, përmes lumit Missouri dhe në drejtim të kontesë Clay.

5 maj 1834
Presidenti Joseph Smith u largua nga Kirtland, Ohio, për në Missouri si udhëheqës i Kampit të Sionit për t'u sjellë ndihmë shenjtorëve të përzënë nga konteja Jackson.

14 shkurt 1835
Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve u organizua, në Kirtland, Ohio (shih DeB 107:23–24).

28 shkurt 1835
Organizimi i Kuorumit të Parë të të Shtatëdhjetëve filloi në Kirtland, Ohio.

18 gusht 1835
Doktrina e Besëlidhje u pranua si një vepër standarde e Kishës në Kirtland, Ohio.

27 mars 1836
Tempulli i Kirtlandit u përkushtua (shih DeB 109).

3 prill 1836
Jezu Krishti iu shfaq Joseph Smith-it dhe Oliver Cowdery-t në tempullin e Kirtland-it. Moisiu, Eliasi dhe Elija u shfaqën dhe dorëzuan çelësat e priftërisë (shih DeB 110).

19 korrik 1837
Heber C. Kimball dhe gjashtë të tjerë arritën në Liverpool, Angli, në misionin e parë të Kishës jashtë Shteteve të Bashkuara.

26 prill 1838
Emri i Kishës u përcaktua me anë të zbulesës (shih DeB 115:4).

1 dhjetor 1838
Profeti Joseph Smith dhe të tjerët u burgosën në burgun Liberty, në Liberty, konteja Clay, Missouri (shih DeB 121–123).

15 gusht 1840
Pagëzimi për të vdekurit shpallet publikisht nga profeti Joseph Smith.

24 tetor 1841
Plaku Orson Hyde përkushtoi Tokën e Shenjtë për kthimin e fëmijëve të Abrahamit (shih DeB 68:1–3; 124:128–129).

17 mars 1842
Shoqata e Ndihmës së Grave u organizua në Nauvoo, Illinois.

4 maj 1842
Indaumentet e para të tempullit u dhanë.

27 qershor 1844
Joseph Smith-i dhe Hyrum Smith-i u martirizuan në burgun e Carthage-t (shih DeB 135).

4 shkurt 1846
Shenjtorët e Nauvoo-së filluan të kapërcenin lumin Mississippi për t'u zhvendosur drejt perëndimit. Disa shenjtorë nga lindja lundruan nga qyteti i New York-ut për në California me anijen *Brooklyn.*

16 korrik 1846
Batalioni Mormon u thirr në shërbimin ushtarak të Shteteve të Bashkuara në Iowa.

prill 1847
Kompania pioniere e presidentit Brigham Young u largua nga Winter Quarters (Lagjet Dimërore) në udhëtimin e tyre drejt perëndimit (shih DeB 136).

24 korrik 1847
Presidenti Brigham Young hyri në luginën e Salt Lake-ut.

27 dhjetor 1847
Konferenca e Kishës i mbështeti presidentin Brigham Young, plakun Heber C. Kimball dhe plakun Willard Richards si Presidencinë e Parë.

maj–qershor 1848
Bulkthat në luginën e Salt Lake-ut i shkatërruan të mbjellat. Fushat u shpëtuan nga shkatërrimi i plotë, ndërkohë që tufat e pulëbardhave i konsumuan bulkthat.

9 dhjetor 1849
Shkolla e së Dielës u organizua nga Richard Ballantyne.

15 qershor 1850
Gazeta *Deseret News* filloi botimin në qytetin e Salt Lake-ut.

tetor 1856
Kompanitë e karrocave të dorës Willie dhe Martin u vonuan nga stuhitë e hershme të dëborës. Ato u gjetën nga grupi i shpëtimit nga lugina e Salt Lake-ut.

8 dhjetor 1867
Shoqata e Ndihmës u riorganizua nën drejtimin e presidentit Brigham Young.

28 nëntor 1869
U organizua Shoqata e Mbledhjes së Zonjave të Reja, pararendësja e programit të Vajzave të Reja.

10 qershor 1875
U organizua Shoqata e Përmirësimit të Përbashkët të të Rinjve, pararendësja e programit të të Rinjve.

6 prill 1877
Tempulli i St. George-it u përkushtua. Presidenti Brigham Young mori zbulesën për të vendosur në rregull organizatën e priftërisë dhe kunjat e Sionit.

25 gusht 1878
Aurelia Spencer Rogers mbajti mbledhjen e parë të Fillores në Farmington, Utah.

10 tetor 1880
John Taylor u mbështet si presidenti i Kishës. Perla me Vlerë të Madhe u pranua si vepër standarde.

14 prill 1883
Zbulesë dhënë presidentit John Taylor për organizimin e të Shtatëdhjetëve.

7 prill 1889
Wilford Woodruff u mbështet si presidenti i Kishës.

6 tetor 1890
"Manifesti" u mbështet në konferencën e përgjithshme, duke shpallur mbarimin e praktikës së martesës me shumë gra (shih DZ—1).

6 prill 1893
Presidenti Wilford Woodruff përkushtoi tempullin e Salt Lake-ut, 40 vjet në ndërtim.

13 shtator 1898
Lorenzo Snow u bë presidenti i Kishës.

17 maj 1899
Presidenti Lorenzo Snow mori zbulesë në St. George, e cila e nxiti të theksonte të dhjetën (shih DeB 119).

17 tetor 1901
Joseph F. Smith u bë presidenti i Kishës.

3 tetor 1918
Presidenti Joseph F. Smith mori vegimin e shëlbimit të të vdekurve (shih DeB 138).

23 nëntor 1918
Heber J. Grant u bë presidenti i Kishës.

prill 1936
Programi i Sigurimit të Kishës u fillua për të ndihmuar të varfërit gjatë Depresionit të Madh; u bë programi i mirëqenies së Kishës. Ky program u fillua nga një zbulesë e marrë më parë nga Presidenti Heber J. Grant.

6 prill 1941
Ndihmësit e të Dymbëdhjetëve u thirrën për herë të parë.

21 maj 1945
George Albert Smith u bë presidenti i Kishës.

9 prill 1951
David O. McKay u mbështet si presidenti i Kishës.

30 shtator 1961
Plaku Harold B. Lee, nën drejtimin e Presidencisë së Parë, shpalli se të gjitha programet e Kishës duhej të ishin të bashkërenditura nëpërmjet priftërisë për të forcuar familjen dhe individët.

tetor 1964
Mbajtja e mbrëmjes familjare të shtëpisë u theksua.

23 janar 1970
Joseph Fielding Smith u bë presidenti i Kishës.

janar 1971
Revista të reja të Kishës—*"Ensign"* (Shenja), *"New Era"* (Era e Re) dhe *"Friend"* (Miku)—filluan botimin.

7 korrik 1972
Harold B. Lee u bë presidenti i Kishës.

30 dhjetor 1973
Spencer W. Kimball u bë presidenti i Kishës.

3 tetor 1975
Presidenti Spencer W. Kimball shpalli riorganizimin e Kuorumit të Parë të të Shtatëdhjetëve.

3 prill 1976
Dy zbulesa iu shtuan Perlës me Vlerë të Madhe. Në 1981, ato u lëvizën për t'u bërë DeB 137 dhe 138.

30 shtator 1978
Zbulesë e mbështetur nga Kisha për t'i dhënë priftërinë çdo anëtari të denjë mashkull pa dallim race apo ngjyre (shih DZ—2).

gusht 1979
U publikua botimi SHDM i Biblës së mbretit James me ndihmësit për studim.

shtator 1981
Botimet e reja të Librit të Mormonit, Doktrina e Besëlidhjeve, Perlës me Vlerë të Madhe u botuan në gjuhën angleze.

qershor 1984
Presidencitë e Zonave fillohen, me anëtarë të thirrur nga të Shtatëdhjetët.

10 nëntor 1985
Ezra Taft Benson u bë presidenti i Kishës.

1 prill 1989
Kuorumi i Dytë i të Shtatëdhjetëve u organizua.

5 qershor 1994
Howard W. Hunter u bë Presidenti i Kishës.

12 mars 1995
Gordon B. Hinckley u bë presidenti i Kishës.

1 prill 1995
Detyra e përfaqësuesve krahinorë u ndërpre. Shpallja e detyrës së re të udhëheqjes që do të njihej si një Autoritet i Përgjithshëm.

23 shtator 1995
U botua "Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës" nga Presidencia e Parë dhe Këshilli i Dymbëdhjetë Apostujve.

5 prill 1997
Autoritetet e Zonave u shuguruan të Shtatëdhjetë. Kuorumet e Tretë, të Katërt dhe të Pestë të të Shtatëdhjetëve u shpallën.

4 tetor 1997
Presidenti Hinckley shpalli ndërtimin e tempujve më të vegjël.

nëntor 1997
Anëtarësia e Kishës arrin 10 milion.

prill 1998
Presidenti Hinckley shpalli qëllimin e të paturit të 100 tempujve në shërbim deri në vitin 2000.

Këto fotografi të vendeve të rëndësishme të historisë së Kishës paraqesin vendet ku ecën shenjtorët e hershëm të ditëve të mëvonshme, ku kanë jetuar dhe dhënë mësim profetët modernë dhe ku ndodhën shumë ngjarje të shkrimeve të shenjta. Për t'ju ndihmuar t'i përdorni më mirë këto fotografi në studimin tuaj, çdo fotografi shoqërohet nga një përshkrim i shkurtër. Numri i përshkrimit dhe titulli i korrespondojnë fotografisë duke patur të njëjtin numër dhe titull. Paragrafi i parë pas titullit të përshkrimit shpjegon vendndodhjen e fotografisë, duke përfshirë gjëra të rëndësishme për t'i parë dhe shpesh në cilin drejtim po shihte fotografia. Ngjarje të rëndësishme të shkrimeve të shenjta nga ajo zonë renditen më pas, së bashku me referenca të shkrimeve të shenjta që ju të mund të dini se ku të lexoni më shumë për ato ngjarje.

1. Korija e Shenjtë

Korija e Shenjtë ndodhet në qytetet e Palmyra-s dhe Manchester-it, New York. Kjo korije pemësh ndodhet pikërisht në perëndim të vendit ku ndodhej në vitin 1820 shtëpia e vogël prej druri e familjes Smith.

Ngjarje Domethënëse: Shfaqja e Perëndisë Atit dhe Birit të Tij, Jezu Krishtit, profetit Joseph Smith ndodhi në këtë korije (JS—H 1:14–20).

2. Kodra Kumorah dhe Zona e Manchester—Palmyra-s

Duke parë drejt veriut, kjo fotografi tregon kodrën Kumorah, në Manchester, New York. Kodra shfaqet në cepin e djathë, të poshtëm të fotografisë dhe vazhdon deri gati drejt gjysmës së kreut së fotografisë. Monumenti i bardhë, i dukshëm në cepin verior të kodrës nderon engjëllin Moroni dhe daljen në dritë të Librit të Mormonit. Kodra Kumorah ndodhet rreth pesë kilometra në juglindje të Korijes së Shenjtë. Pranë majës së fotografisë është Palmyra, gjashtë kilometra e gjysmë larg. Ferma e familjes Smith dhe Korija e Shenjtë ndodhen në pjesën e sipërme majtas të fotografisë.

Ngjarje Domethënëse: Familja e profetit Joseph Smith jetoi në këtë zonë në kohën e Vegimit të Parë (JS—H 1:3). Në vitin 421 pas K., Moroni varrosi një komplet fletësh të arta në kodrën Kumorah, të cilat përmbanin historinë e shenjtë të popullit të tij (FeM 1:1–11; Morm. 6:6; Moro. 10:1–2). Po ky Moron i tha Joseph Smith-it ku t'i gjente fletët—drejt rrëzës veriore të kodrës, në anën perëndimore, pranë majës. Moroni ia dorëzoi ato atij në vitin 1827 (DeB 27:5; 128:20; JS—H 1:33–35, 51–54, 59).

3. Shtëpia prej Druri e Joseph Smith Plakut

Kopje e shtëpisë së Joseph Smith Plakut, e ndërtuar në vendin e shtëpisë origjinale prej druri pranë Palmyra-s, New York. Familja Smith e ndërtoi shtëpinë origjinale prej druri me një kat e gjysmë, jo shumë kohë pasi ata mbërritën në Palmyra.

Ngjarje Domethënëse: Profeti Joseph Smith studioi Biblën në këtë shtëpi, ndërsa po përpiqej të mësonte se cila kishë kishte të drejtë (JS—H 1:11–13). Moroni iu shfaq Joseph-it dhe i tregoi atij për fletët e Librit të Mormonit (JS—H 1:30–47).

4. Presa dhe Shtypshkronja Grandin

Shtypshkronja e restauruar e ndërtesës historike Egbert B. Grandin, ku kopjet e para të Librit të Mormonit u botuan në vitin 1830. Martin Harris vuri në ankand fermën e tij dhe shiti pjesë të saj për të paguar koston e shtypjes së 5.000 kopjeve të Librit të Mormonit. Shtypshkrimi filloi në gusht të 1829-s dhe kopjet e mbaruara ishin në dispozicion më 26 mars 1830.

Ngjarje Domethënëse: Martin Harris-i u urdhërua të jepte lirisht nga pasuria e tij për të paguar borxhin për botimin e Librit të Mormonit (DeB 19:26–35).

5. Lumi Susquehanna

Kjo fotografi tregon lumin Susquehanna në qytetin e Harmony-së, Pennsylvania.

Ngjarje Domethënëse: Joseph Smith i Riu fillimisht erdhi në Harmony në vitin 1825 për të gjetur punësim. Ai dhe ati i tij banuan këtu pranë në shtëpinë e Isaac Hale-t, ku Joseph-i për herë të parë u takua me Emma Hale-n, gruan e tij të ardhshme (JS—H 1:56–57). Joseph-i dhe Emma u martuan më 18 janar 1827. Profeti i mori fletët e arta më 22 shtator 1827 në Manchester, New York dhe shpejt pas kësaj u largua me Emma-n për në Harmony, ku filloi përkthimin e fletëve në shtëpinë e tyre të vogël pranë lumit. Gjatë përkthimit të

Librit të Mormonit, Joseph-i dhe Oliver Cowdery dëshironin të dinin më shumë rreth pagëzimit dhe shkuan tek lumi për t'iu lutur Zotit lidhur me çështjen. Në përgjigje të kësaj lutjeje, Gjon Pagëzori u shfaq më 15 maj 1829 (JS—H 1:66–74; DeB 13). Ai u dha Priftërinë Aarone Joseph-it dhe Oliver-it. Ata më pas shkuan brenda në lumë dhe pagëzuan njëri-tjetrin për shlyerjen e mëkateve. Joseph-i dhe Oliver-i më pas u drejtuan nga Gjon Pagëzori për të shuguruar njëri--tjetrin në Priftërinë Aarone. Shpejt pas kësaj, Pjetri, Jakobi dhe Gjoni u shfaqën në brigjet e këtij lumi dhe i dhanë Joseph-it dhe Oliver-it Priftërinë Melkizedeke (DeB 27:12–13; 128:20).

6. Shtëpia prej Druri e Peter Whitmer Plakut

Rindërtimi i shtëpisë prej druri të Peter Whitmer Plakut, e ndërtuar në vendin e ngritjes së shtëpisë origjinale në Fayette, New York.

Ngjarje Domethënëse: Joseph Smith-i e përfundoi përkthimin e Librit të Mormonit këtu në fund të qershorit 1829. Në pyllin pranë kësaj shtëpie, Tre Dëshmitarët panë engjëllin Moroni dhe fletët e arta. Dëshmia e tyre është tashmë e botuar në të gjitha kopjet e Librit të Mormonit. Në 6 prill 1830, rreth 60 vetë u mblodhën në shtëpinë e Peter Whitmer-it për të dëshmuar organizimin zyrtar të Kishës së Jezu Krishtit. Mbledhjet dhe konferencat e para të Kishës së re u mbajtën këtu. Njëzet prej zbulesave që përmbahen në Doktrina e Besëlidhje u morën në shtëpinë e Peter Whitmer-it.

7. Dyqani i Newel K. Whitney-t dhe i Shoqërisë

Ky dyqan luajti rol të rëndësishëm në historinë e Kishës në Kirtland. Joseph dhe Emma Smith jetuan këtu për një kohë të shkurtër. Ai u bë qendra e Kishës në 1832. Shumë zbulesa domethënëse u morën këtu. Shkolla e Profetëve u mbajt në dyqan nga 24 janar 1833 deri në një kohë në prill 1833.

Ngjarje Domethënëse: Profeti Joseph mori zbulesën mbi Fjalën e Urtësisë (DeB 89). Ai bëri shumicën e punës të përkthimit të Biblës këtu.

8. Shtëpia e John Johnson-it

Shtëpia e John dhe Alice Johnson-it ishte e vendosur në Hiram, Ohio. Kjo dhomë është në katin e dytë.

Ngjarje Domethënëse: Profeti Joseph Smith dhe gruaja e tij, Emma, jetuan në këtë shtëpi. Joseph-i dhe Sidney Rigdon-i morën vegimin e mrekullueshëm të shkallëve të lavdisë në praninë e shumë të tjerëve më 16 shkurt 1832 (DeB 76). Profeti Joseph gjithashtu punoi me Përkthimin e Joseph Smith-it të Biblës (PJS) në këtë shtëpi. Më 24 mars 1832, ndërsa Joseph-i dhe Emma po jetonin këtu, një turmë braktisësish dhe kundërshtarësh të Kishës i rrahën shumë dhe i mbuluan me zift e pupla Joseph-in dhe Sidney-n.

9. Tempulli i Kirtland-it

Tempulli i Kirtland-it ndodhet në Kirtland, Ohio.

Ngjarje Domethënëse: Tempulli i Kirtland-it ishte tempulli i parë i ndërtuar në këtë periudhë kujdestarie (DeB 88:119; 95). Në këtë tempull, Joseph Smith-i pa një vegim për mbretërinë çelestiale (DeB 137). Ai u përkushtua më 27 mars 1836 (DeB 109). Më 3 prill 1836, Shpëtimtari u shfaq dhe e pranoi tempullin si një vend në të cilin ai do t'i zbulonte fjalën e tij këtij populli (DeB 110:1–10). Pas shfaqjes së tij, Joseph Smith-i dhe Oliver Cowdery patën vizita nga Moisiu, Eliasi dhe Elija, që të gjithë të cilët u dhanë atyre çelësa të caktuara të priftërisë dhe informacion të rëndësishëm (DeB 110:11–16). Ky tempull u shërbeu shenjtorëve për gati dy vjet përpara se t'u duhej të largoheshin nga Kirtland-i për shkak të përndjekjes.

10. Lugina e Adam-ondi-Ahman-it

Duke vështruar drejt lindjes përmes luginës së Adam-ondi-Ahman-it, një luginë e qetë, e bukur e vendosur në Missouri-n veriperëndimor pranë komunitetit të Gallatin-it.

Ngjarje Domethënëse: Tre vjet përpara se të vdiste, Adami i thirri pasardhësit e tij të drejtë në këtë luginë dhe dha mbi ta bekimin e tij të fundit (DeB 107:53–56). Në vitin 1838 Adam--ondi-Ahman-i ishte vendndodhja e një kolonie të rreth 500 deri 1.000 shenjtorësh të ditëve të mëvonshme. Shenjtorët e braktisën këtë koloni kur u zbuan nga Missouri. Përpara Ardhjes së Dytë të Krishtit në lavdi, Adami dhe pasardhësit e tij të drejtë, që përfshijnë shenjtorët e të gjitha periudhave kohore, do të

mblidhen përsëri në këtë luginë për t'u takuar me Shpëtimtarin (Dan. 7:9–10, 13–14; DeB 27; 107:53–57; 116:1).

11. Vendi i Tempullit të Far West-it

Kolonia e Far West-it, Missouri, u bë shtëpi për 3.000 deri në 5.000 shenjtorë që kërkuan strehim nga përndjekja në kontetë Jackson dhe Clay. Më 31 tetor 1838 profeti Joseph Smith dhe udhëheqës të tjerë të Kishës u arrestuan dhe pas një gjyqi për t'i dënuar në Richmond, u burgosën në burgun e Libertysë. Gjatë dimrit të 1838–39-s, shenjtorët e ditëve të mëvonshme u larguan nga Far West-i dhe vendet e tjera në Missouri dhe u rivendosën në Illinois.

Ngjarje Domethënëse: Një vend tempulli u përkushtua dhe gurët e themelit të tij u vunë. Shtatë zbulesa të botuara në Doktrina e Besëlidhje u morën (seksionet 113–115; 117–120). Joseph F. Smith, presidenti i gjashtë i Kishës, u lind më 13 nëntor 1838 në Far West. Far West-i shërbeu për një kohë të shkurtër si zyrat qendrore të Kishës nën drejtimin e profetit Joseph Smith.

12. Burgu Liberty

Një burg i vogël i vendosur në Liberty, Missouri. Joseph Smith-i dhe pesë vëllezër të tjerë u mbajtën të burgosur brenda mureve të tij 1,2 metra të trasha nga 1 dhjetor 1838 deri më 6 prill 1839. (Sidney Rigdon u lirua në fund të shkurtit.) Të mbyllur në nivelin e poshtëm ose në pjesën e burgut të ndërtesës, ata fjetën mbi gurët e ftohtë, në një dysheme të shtruar me kashtë me pak dritë dhe me një mbrojtje të pamjaftueshme nga dimri i ftohtë.

Ngjarje Domethënëse: Profeti Joseph, duke u përgjëruar për mijëra shenjtorë të ditëve të mëvonshme që po dëboheshin nga Missouri, mori një përgjigje të lutjes së tij, të cilën ai e shkroi në një letër drejtuar shenjtorëve të mërguar (DeB 121–123).

13. Shtëpia Pallat në Nauvoo

Joseph Smith i Riu dhe familja e tij u vendosën në shtëpinë Pallat në Nauvoo në gusht 1843. Më vonë një pjesë u shtua në anën lindore të ndërtesës kryesore për të bërë gjithsej 22 dhoma. Duke filluar në janar 1844, Ebenezer Robinson e organizoi shtëpinë si hotel dhe Profeti mbajti 6 nga dhomat për familjen e tij. Shtëpia shërbeu në një farë mënyre si një qendër sociale e shoqërisë së Nauvoo-së. Udhëheqës të rëndësishëm u pritën këtu nga Profeti.

Ngjarje Domethënëse: Më 27 qershor 1844 profeti Joseph dhe vëllai i tij Hyrum u qëlluan e u vranë në Carthage, Illinois, dhe trupat e tyre u sollën në këtë shtëpi për nderimet e fundit përpara varrimit. Ata u varrosën në një varrezë të vogël familjare në anën tjetër të rrugës kryesore, në perëndim të shtëpisë së vjetër prej druri ku Joseph-i jetoi kur erdhi fillimisht në Nauvoo. Emma Smith jetoi në shtëpinë Pallat deri në 1871. Më pas ajo u vendos në shtëpinë Nauvoo, ku vdiq në vitin 1879.

14. Dyqani me Tulla të Kuqe i profetit Joseph Smith

Ky rindërtim i dyqanit dhe i zyrës së Joseph Smith-it ndodhet në Nauvoo, Illinois. Ai ishte një nga ndërtesat më të rëndësishme të Kishës gjatë periudhës së Nauvoo-së. Jo vetëm që shërbente si dyqan i përgjithshëm, por ai u bë qendra e aktiviteteve shoqërore, ekonomike, politike dhe fetare. Joseph Smith-i mbajti një zyrë në katin e dytë.

Ngjarje Domethënëse: Përpara se të mbarohej tempulli, dhoma e sipërme e dyqanit u përdor si dhomë ordinancash, ku u dhanë indaumentet e para të plota. Më 17 mars 1842, profeti Joseph organizoi gratë e Kishës në Shoqatën e Ndihmës.

15. Tempulli Nauvoo

Ky model i së njëjtës shkallë të tempullit të Nauvoo-së ndodhet në vendin e tempullit origjinal. Tempulli u ndërtua nga gurë gëlqerorë me ngjyrë gri në të bardhë. Ndërtesa ishte 39 metra e gjatë dhe 27 metra e gjerë. Maja e kullës qëndronte 48 metra mbi nivelin e tokës. Anëtarët e Kishës bënë sakrifica të mëdha për ta ndërtuar këtë tempull të bukur, duke e filluar punën në 1841. Disa vetë punuan për muaj në godinë; të tjerët sakrifikuan paratë e tyre. Edhe pse i pambaruar tërësisht, tempulli u mbush plot nga anëtarët që vinin për ordinanca gjatë muajve përpara largimit të tyre drejt Perëndimit. Ndërsa shumë shenjtorët u larguan nga Nauvoo në fillimin e pranverës së 1846 nën kërcënimet e dhunës së turmave, një ekip i veçantë u la prapa për të mbaruar tempullin. Më 30 prill 1846, pleqtë Orson Hyde e Wilford Woodruff dhe përafërsisht 20 vetë të tjerë ia përkushtuan këtë shtëpi Zotit.

Tempulli u braktis në shtator kur anëtarët e mbetur të Kishës u nxorën jashtë nga Nauvoo; forcat e turmave më pas e çshenjtëruan dhe e përdhosën ndërtesën e shenjtë. Ajo u shkatërrua nga zjarri në tetor 1848.

Ngjarje Domethënëse: Konferenca e përgjithshme u mbajt në dhomën e kuvendit të tempullit më 5 tetor 1845. Puna për indaumentin filloi më 10 dhjetor 1845 dhe vazhdoi deri më 7 shkurt 1846. Mbi 5.500 shenjtorë të ditëve të mëvonshme morën indaumentet e tyre dhe shumë pagëzime për të vdekurit e vulosje u kryen.

16. Burgu i Carthage-t

Shtëpia burg në qytetin e Carthage-t, Illinois.

Ngjarje Domethënëse: Joseph Smith-i dhe vëllai i tij Hyrum shkuan për në Carthage më 24 qershor 1844. Ata u futën në këtë burg më 25 qershor nën akuza të rreme për tradhëti. Më 27 qershor një turmë me fytyra të mbuluara sulmoi burgun. Që të dy, Joseph-i dhe Hyrum-i, u goditën për vdekje dhe John Taylor u plagos disa herë. Në mënyrë të pabesueshme Willard Richards nuk u plagos. John Taylor më vonë shkroi përkujtimoren e frymëzuar që tani gjendet në Doktrina e Besëlidhje 135.

17. Eksodi drejt Perëndimit

Fillimi i evakuimit nga Nauvoo, Illinois, u planifikua për mars–prill, por për shkak të kërcënimeve të turmave presidenti Brigham Young udhëzoi që eksodi i shenjtorëve përmes lumit Mississippi të fillonte më 4 shkurt 1846. Presidenti Young qëndroi prapa për të administruar indaumentet e shenjtorëve që nuk u larguan nga Nauvoo deri në mes të shkurtit.

Ngjarje Domethënëse: Përpara vdekjes së tij profeti Joseph Smith profetizoi: "Disa nga ju do të jetoni për të shkuar dhe për të ndihmuar në bërjen e kolonive e në ndërtimin e qyteteve dhe për t'i parë shenjtorët të bëhen një popull i fuqishëm në mes të maleve Shkëmbore". Afërsisht 12.000 shenjtorë u larguan nga Nauvoo prej shkurtit deri në shtator 1846. Pasi shenjtorët u larguan nga Winter Quarters (Lagjet Dimërore) dhe kolonitë e mëvonshme, ata u organizuan në kompani prej dhjetë, pesëdhjetë dhe qindra vetësh, nën drejtimin e një kapiteni të kompanisë (DeB 136:3). Në shtator 1846 një turmë prej afërsisht 800 burrash të pajisur me gjashtë topa rrethuan Nauvoo-në. Pas disa ditë luftimesh, pjesa e mbetur e shenjtorëve u detyrua të dorëzohej me qëllim që të shpëtonin jetën dhe për të patur mundësi të kapërcenin lumin. Pesë deri gjashtëqind burra, gra dhe fëmijë kapërcyen lumin dhe e ngritën kampin buzë lumit. Presidenti Brigham Young dërgoi skuadra shpëtimi me pajisje për t'i larguar këta "shenjtorë të mjerë".

18. Tempulli i Salt Lake-ut

Pak ditë pasi kompania e parë pioniere e shenjtorëve të ditëve të mëvonshme hyri në luginën e Salt Lake-ut, presidenti Brigham Young goditi tokën me bastunin e tij dhe shpalli: "Këtu do të ndërtojmë tempullin e Perëndisë sonë". Themelet u hapën më 14 shkurt 1853. Më 6 prill 1853, gurët e themelit u vendosën. Tempulli u mbarua dhe u përkushtua 40 vjet më vonë në 6 prill 1893. Presidencia e Parë dhe Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve takohen këtu çdo javë për të shqyrtuar me kujdes dhe për të kërkuar drejtim nga Zoti në administrimin dhe ndërtimin e mbretërisë së Perëndisë.

Ngjarje Domethënëse: Zoti u ka dhënë presidentëve të Kishës dhe autoriteteve të tjera të përgjithshme një derdhje të shpirtit të zbulesës këtu, duke përfshirë Deklaratën Zyrtare—2. Më e fundit, Presidencia e Parë dhe Këshilli i Dymbëdhjetë Apostujve njëzëri miratuan dhe botuan "Familja: Një Proklamatë Drejtuar Botës". Ordinancat e tempullit të kryera si për të gjallët dhe të vdekurit kanë bekuar jetët e miliona vetëve.

Adam-ondi-Ahman-i, Missouri, 5:D3
Afrika, 7:E2
Albany, New York, 1:C3
Amerika e Jugut, 7:C3
Amerika e Veriut, 7:B2
Amerika Qendrore, 7:B2
Amherst, Ohio, 3:C4
Antarktida, 7:E4
Australia, 7:G3
Azia, 7:F2

Bainbridge Jugor, New York, 3:H3
Banka, Kirtland, 4:B4
Boston, Massachusetts, 1:D3
Buffalo, New York, 3:E2

California, 6:A3
Carthage, Illinois, 5:G2
Cleveland, Ohio, 3:C4
Colesville, New York, 1:B3, 3:H3
Connecticut, 1:C3
Council Bluffs (Kanesville), Iowa, 5:C1, 6:E2

DeWitt, Missouri, 5:E3
Diga, Kirtland, 4:B2
Dyqani i Newel K. Whitney-t, Kirtland, 4:B2
Dyqani i shumëllojshëm i Joseph Smith të Riut, Kirtland, 4:B3

Europa, 7:E1

Far West, Missouri, 5:D3, 6:E2
Fayette, New York, 1:A3, 3:G2, 6:G1
Ferma e Isaac Morley-t, Kirtland, 4:D1
Ferma e Joseph Smith Plakut, zona e Palmyra-s, 2:B3
Ferma e Martin Harris-it, zona e Palmyra-s, 2:B1
Fortesa Bridger, 6:C2
Fortesa Hall, 6:B1
Fortesa Laramie, 6:C2
Fortesa Leavenworth, 5:D4, 6:E2
Freedom, New York, 3:F2
Fshati Palmyra, New York, 2:C2

Gallatin, Missouri, 5:D3
Garden Grove, Iowa, 5:D2
Gilsum, New Hampshire, 1:D2
Grandin, E. B., Shtypshkronja, Palmyra, 2:C2

Hani i John Johnson-it, Kirtland, 4:B2
Harmony, Pennsylvania, 1:B3, 3:H3
Haun's Mill, Missouri, 5:D3
Hiram, Ohio, 3:C4

Illinois, 5:G3, 6:F2
Independence, Missouri, 5:D4, 6:E2
Indiana, 6:F2
Iowa, 5:E1, 6:E2

Kanada, 1:C1, 3:C3, 3:D2, 6:F1
Kanali Erie, New York, 2:B2, 3:F1
Kirtland, Ohio, 3:C3, 6:F2
Kodra Kumorah, zona e Palmyra-s, 2:C4
Konteja Jackson, Missouri, 5:D4
Konteja Ontario, New York, 2:A3, 2:C3
Konteja Wayne, New York, 2:A3, 2:C2
Kopshti me Tulla, Kirtland, 4:A2
Korija e Shenjtë, zona e Palmyra-s, 2:B3

Lebanon, New Hampshire, 1:D2
Liberty, Missouri, 5:D4, 6:E2
Liqenet Finger, New York, 1:A3, 3:G2
Liqeni Erie, 3:C3
Liqeni Huron, 3:C1
Liqeni i Madh i Kripur, 6:B2
Liqeni Ontario, 1:A2, 3:E1
Los Angeles, 6:A3
Lumi Arkansas, 6:D3
Lumi Canadian, 6:D3
Lumi Chagrin, dega lindore, Kirtland, 4:B1
Lumi Chariton, Missouri, 5:E2
Lumi Connecticut, 1:D1
Lumi Delaware, 1:B4
Lumi Fishing, Missouri, 5:D3
Lumi Gila, 6:B4
Lumi Grand, Missouri, 5:D2
Lumi Hudson, New York, 1:C3
Lumi Mississippi, 5:G3
Lumi Missouri, 5:C2, 5:F4
Lumi Pecos, 6:C4
Lumi Platte i Jugut, 6:C2
Lumi Platte i Veriut, 6:C2
Lumi Platte, 5:B1
Lumi Rio Grande, 6:C4
Lumi Snake, 6:B1
Lumi Susquehanna, Pennsylvania, 1:A4, 3:G3

Maine, 1:D2
Mali Pisgah, Iowa, 5:D1
Massachusetts, 1:C3
McIlwaine's Bend, Missouri, 5:E3
Meksika, 6:B3
Mendon, New York, 3:F2
Misioni i San Luis Rey-t, 6:A4
Missouri, 5:F3, 6:E3
Montrose, Iowa, 5:F2
Mulliri, Kirtland, 4:B2

Nauvoo, Illinois, 5:F2, 6:E2
New Hampshire, 1:D2
New Jersey, 1:B4
New York, 1:B3, 3:F3, 6:G1
Norwich, Vermont, 1:D2

Ohio, 3:B4, 6:F2

Oqeani Atlantik i Jugut, 7:D4
Oqeani Atlantik, 1:D4, 6:H2
Oqeani Atlantik i Veriut, 7:D2
Oqeani Indian, 7:F3
Oqeani Paqësor i Jugut, 7:A4
Oqeani Paqësor, 6:A1, 7:A3
Oqeani Paqësor i Veriut, 7:A2, 7:H2
Orange, Ohio, 3:C4

Pennsylvania, 1:B3, 3:E3, 6:G2
Përroi Shoal, Missouri, 5:D3
Perrysburg, New York, 3:E2
Philadelphia, Pennsylvania, 1:B4, 6:G2
Pueblo, 6:C3
Punishtja e hirit, Kirtland, 4:B3
Punishtja e Lëkurëve, Kirtland, 4:B2

Quincy, Illinois, 5:F2, 6:E2
Qyteti i New York-ut, 1:C4, 6:G1
Qyteti i Palmyra-s, New York, 1:A3, 2:D1, 3:F2

Ramus, Illinois, 5:G2
Red Creek, zona e Palmyra-s, 2:D2
Rhode Island, 1:D3
Richmond, Missouri, 5:D4
Rochester, New York, 3:F1
Rrëkeja Hathaway, zona e Palmyra-s, 2:B2, 2:D4
Rrethi i Farmington-it, zona e Palmyra-s, 2:A4
Rrethi i Manchester-it, New York, 1:A3, 2:D3, 3:F2
Rrethi Macedon, zona e Palmyra-s, 2:A1
Rruga Canandaigua, zona e Palmyra-s, 2:C3
Rruga Chillicothe, Kirtland, 4:B4
Rruga Cowdery, Kirtland, 4:A3
Rruga Fox, zona e Palmyra-s, 2:A3
Rruga Joseph, Kirtland, 4:A4
Rruga Markell, Kirtland, 4:A2
Rruga për në shtëpinë shkollë në Armington, zona e Palmyra-s, 2:D3
Rruga Stafford, zona e Palmyra-s, 2:B4
Rruga Whitney, Kirtland, 4:A3

Sacramento, 6:A2
Salem, Massachusetts, 1:D3
Salt Lake City, 6:B2
San Bernardino, 6:B3
San Diego, 6:A4
San Francisco, 6:A2
Santa Fe, 6:C3
Springfield, Illinois, 5:H2
St. Louis, Missouri, 5:H4
Sharon, Vermont, 1:C2
Shkolla, Kirtland, 4:B3
Shtegu i California-së, 6:B2
Shtëpia e Hyrum Smith-it, Kirtland, 4:B4
Shtëpia e Joseph Knight Plakut, Qyteti i Colesville-t New York, 3:H3
Shtëpia e Joseph Smith të Riut, 3:H3, 4:B3
Shtëpia e Martin Harris-it, Kirtland, 4:D4
Shtëpia e Newel K. Whitney-t, Kirtland, 4:B2
Shtëpia e Parley P. Pratt-it, Kirtland, 4:A3
Shtëpia e Sidney Rigdon-it, Kirtland, 4:B4
Shtëpia e Vinson Knight-it, Kirtland, 4:A4
Shtëpia prej Druri e Joseph Smith Plakut, zona e Palmyra-s, 2:B3
Shtëpia Skelet e Joseph Smith Plakut, zona e Palmyra-s, 2:B3

Tempulli i Kirtland-it, 4:B4
Territori i Oregon-it, 6:A1
Territori Indian, 5:B2, 6:C1, 6:D3
Topsfield, Massachusetts, 1:D3
Toronto, Kanada, 3:E1
Tucson, 6:B4
Tunbridge, Vermont, 1:C2
Thompson, Ohio, 3:D3

Varreza, Kirtland, 4:B3
Vendi i pagëzimit, Kirtland, 4:B2
Vendi i varrit të Alvin Smith-it, Palmyra, 2:C2
Vermont, 1:C2

Washington, D.C., 6:G2
Whitingham, Vermont, 1:C3
Winter Quarters, Territori Indian, 5:B1, 6:E2

Zdrukthtaria, Kirtland, 4:B2
Zyra e botimit, Kirtland, 4:B4

Hartat e mëposhtme mund t'ju ndihmojnë të kuptoni më mirë historinë e hershme të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme dhe shkrimet e shenjta të zbuluara nëpërmjet profetit Joseph Smith dhe profetëve që e pasuan atë. Duke njohur gjeografinë e vendeve të diskutuara në shkrimet e shenjta, ju mund të kuptoni më mirë ngjarjet e shkrimeve të shenjta.

1. PJESA VERILINDORE E SHTETEVE TË BASHKUARA
2. PALMYRA-MANCHESTER, 1820–31
3. ZONA E NEW YORK-UT, PENNSYLVANIA-S DHE OHIO-S NË SHBA
4. KIRTLAND, OHIO, 1830–38
5. ZONA E MISSOURI-T, ILLINOIS DHE E IOWA-S NË SHBA
6. LËVIZJA DREJT PERËNDIMINT E KISHËS
7. HARTA E BOTËS

Lista alfabetike e vendeve-emrave mund t'ju ndihmojë të gjeni një vend të veçantë në harta. Çdo emër jep numrin e hartës të pasuar nga një referencë katrori, një kombinim shkronjë-numër. Për shembull, vend-ndodhja e fortesës Hall jepet si 6:B1; që është harta 6, katrori B1. Ju mund të gjeni katrorët specifikë në secilën hartë duke iu referuar koordinatave në pjesën e sipërme dhe anësore të hartës. Emrat alternativë të vendeve renditen në kllapa; për shembull, Council Bluffs (Kanesville).

Më poshtë është një kyç për të kuptuar simbolet dhe llojet e ndryshme të shkrimeve të përdorura në hartat. Përveç kësaj, harta të veçanta mund të përmbajnë kyçe me shpjegime për simbole shtesë që lidhen me atë hartë të caktuar.

Një pikë e kuqe përfaqëson një qytet. Një vijë nganjëherë mund të tregojë nga pika tek emri i qytetit ose vendit.

Oqeani Atlantik — Ky lloj shkrimi përdoret për të shënuar vende gjeografike, të tilla si oqeane, dete, liqenj, lumenj, male, vende të shkreta, lugina, shkretëtira dhe ishuj.

Palmyra — Ky lloj shkrimi përdoret për të gjitha qytetet.

NEW YORK — Ky lloj shkrimi përdoret për ndarjet më të vogla politike, të tilla si krahina dhe shtete e territore të SHBA-së.

KANADA — Ky lloj shkrimi përdoret për ndarje më të mëdha politike, të tilla si kombe, vende dhe kontinente.

SHTETET LINDORE DHE VERIORE TË SHTETEVE TË BASHKUARA

HARTA 1

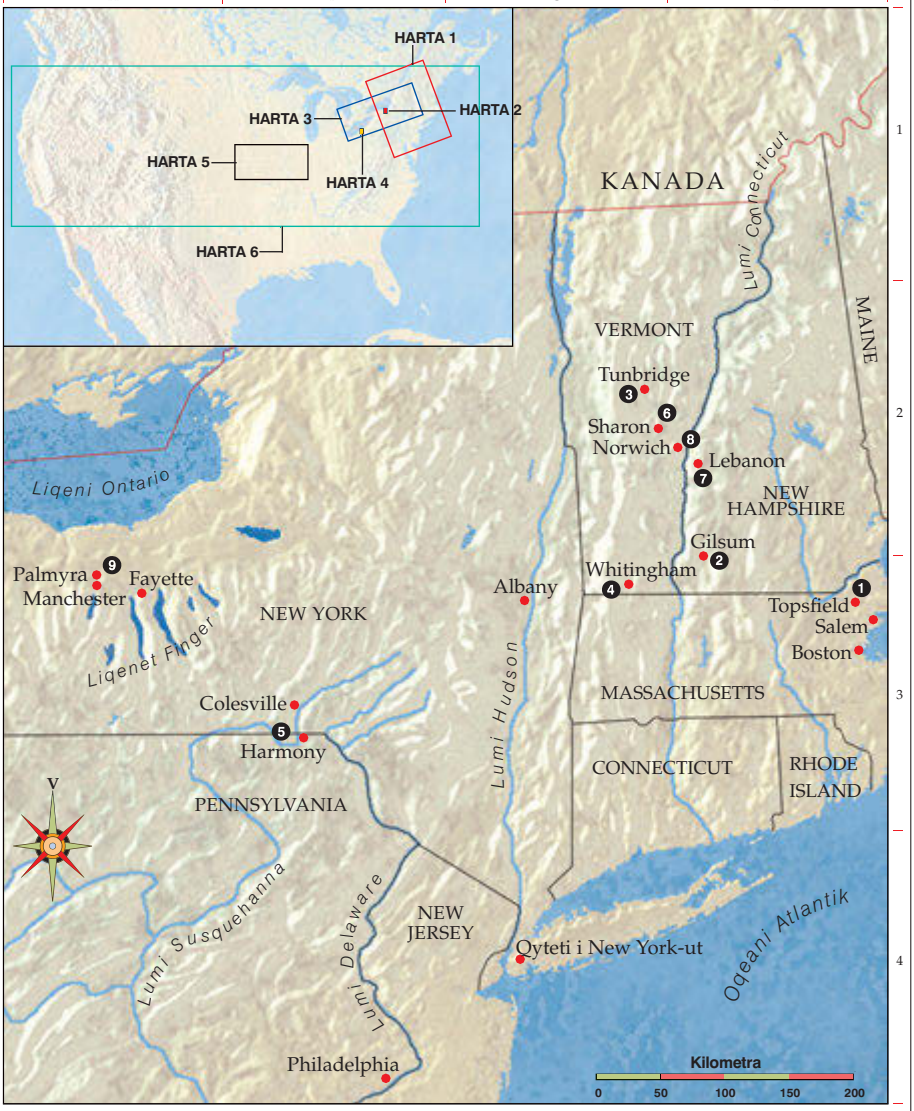

1. **Topsfield** Vendi i lindjes së Joseph Smith Plakut, i lindur më 12 korrik 1771.
2. **Gilsum** Lucy Mack u lind këtu më 8 korrik 1775.
3. **Tunbridge** Joseph Smith Plaku dhe Lucy Mack u martuan këtu më 24 janar 1796.
4. **Whitingham** Vendlindja e Brigham Young-ut, i lindur më 1 qershor 1801.
5. **Harmony** Emma Hale u lind në qytetin e Harmony-së më 10 korrik 1804.
6. **Sharon** Joseph Smith i Riu u lind këtu më 23 dhjetor 1805 (shih JS—H 1:3).
7. **Lebanon** Familja Smith jetoi në qytetin Lebanon nga viti 1811 deri në 1813, kohë gjatë së cilës Joseph Smith i Riu pati një seri operacionesh në këmbë.
8. **Norwich** Familja Smith jetoi këtu nga viti 1814 deri në 1816 përpara se të zhvendosej në Palmyra.
9. **Palmyra** Familja Smith u zhvendos këtu në vitin 1816 (shih JS—H 1:3).

HARTA 2

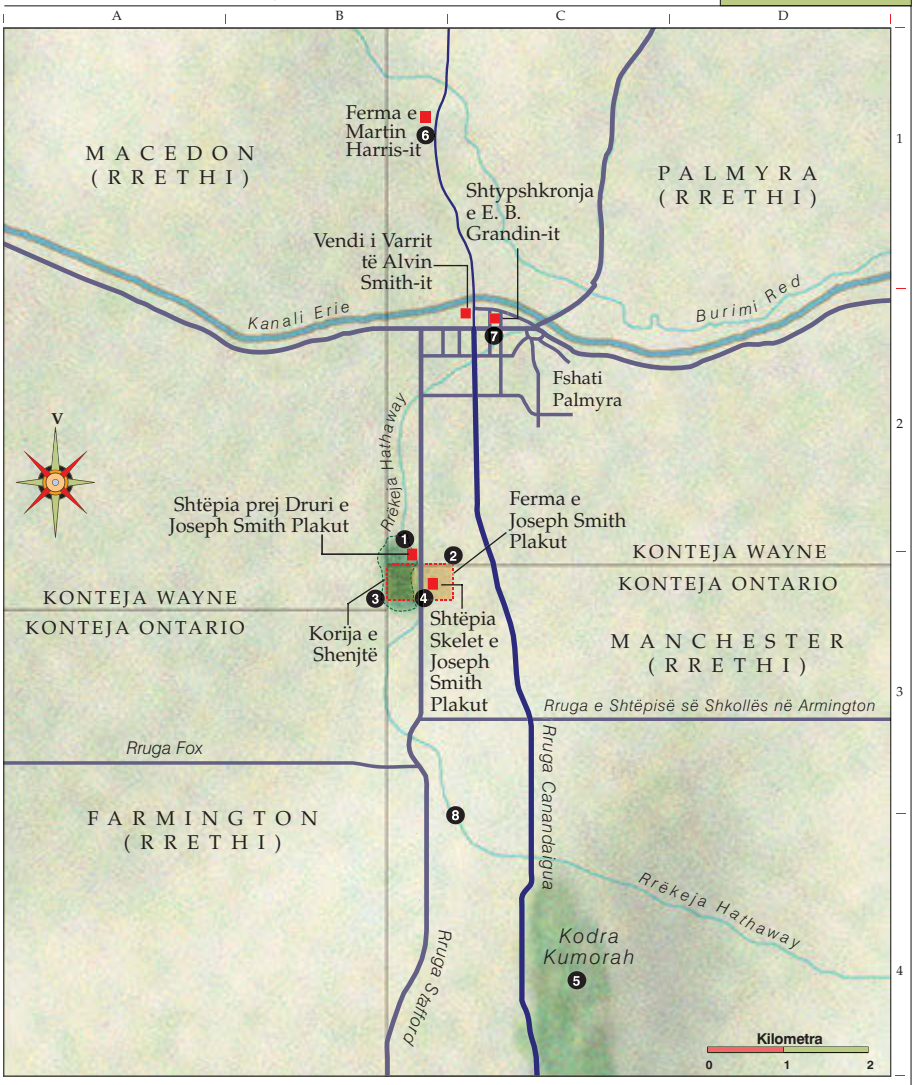

1. **Shtëpia prej Druri e Joseph Smith Plakut** Engjëlli Moroni iu shfaq Joseph Smith-it në një dhomë të sipërme të kësaj shtëpie më 21–22 shtator 1823 (shih JS—H 1:29–47).

2. **Ferma e Joseph Smith Plakut** Kjo fermë prej 4,7 hektarësh u zhvillua nga familja Smith nga viti 1820 deri në 1829.

3. **Korija e Shenjtë** Vegimi i Parë i Joseph Smith të Riut ndodhi në këtë pyll në pranverën e hershme të vitit 1820 (shih JS—H 1:11–20).

4. **Shtëpia Skelet e Joseph Smith Plakut** Kjo shtëpi u fillua në vitin 1822 nga Alvin Smith-i dhe u banua prej familjes Smith nga viti 1825 deri në 1829.

5. **Kodra Kumorah** Këtu engjëlli Moroni i dha profetit Joseph Smith fletët e arta më 22 shtator 1827 (shih JS—H 1:50–54, 59).

6. **Ferma e Martin Harris-it** Kjo fermë u vu si peng dhe pjesë të zonës së saj u shitën për të paguar shtypjen e Librit të Mormonit.

7. **Shtypshkronja e E. B. Grandin-it** 5.000 kopje të Librit të Mormonit u shtypën këtu 1829–30.

8. **Rrëkeja Hathaway** Në këtë rrëke u kryen disa nga pagëzimet e hershme të Kishës.

ZONAT E NEW YORK-UT, PENNSYLVANIA-S DHE OHIO-S TË SHBA-SË

1. **Bainbridge Jugor** Joseph Smith i Riu dhe Emma Hale u martuan këtu më 18 janar 1827 (shih JS—H 1:57).
2. **Colesville** Dega e parë e Kishës u organizua në shtëpinë e Joseph Knight Plakut, në qytetin e Colesville-t në vitin 1830.
3. **Shtëpia e Joseph Smith të Riut në Harmony** Shumica e përkthimit të Librit të Mormonit u përfundua këtu. Në brigjet e lumit Susquehanna u rivendos priftëria në vitin 1829 (shih DeB 13; 128:20; JS—H 1:71–72).
4. **Fayette** Tre Dëshmitarët panë fletët e arta dhe engjëllin Moroni (DeB 17). Përkthimi i Librit të Mormonit u përfundua këtu në qershor 1829. Kisha u organizua këtu më 6 prill 1830 (shih DeB 20; 21).
5. **Mendon** Shtëpia e hershme e Brigham Young-ut dhe Heber C. Kimball-it.
6. **Kirtland** Misionarët që ishin dërguar te lamanitët ndaluan këtu në vitin 1830 dhe pagëzuan Sidney Rigdon-in dhe të tjerët në zonën e Kirtland-it. Ai ishte qendra e Kishës nga 1831 deri në 1838. Tempulli i parë i kësaj periudhe kujdestarie u ndërtua në Kirtland dhe u përkushtua më 27 mars 1836 (shih DeB 109).
7. **Kanali Erie** Tre degët e Kishës në New York emigruan nëpërmjet kanalit Erie dhe liqenit Erie për në Kirtland, Ohio, në prill dhe maj 1831.
8. **Hiram** Joseph-i dhe Emma jetuan këtu nga shtatori i vitit 1831 deri në shtatorin e vitit 1832. Joseph-i dhe Sidney Rigdon punuan për Përkthimin e Biblës nga Joseph Smith-i (PJS). Zbulesa u morën këtu: DeB 1, 65, 67, 68, 69, 71, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 81, 99, 133.
9. **Amherst** Joseph Smith-i u mbështet si Presidenti i Priftërisë së Lartë më 25 janar 1832 (shih DeB 75).
10. **Toronto** Shtëpia e John Taylor-it, presidentit të tretë të Kishës dhe e Mary Fielding Smith-it, gruas së Hyrum Smith-it.

KIRTLAND, OHIO, 1830–38

HARTA 4

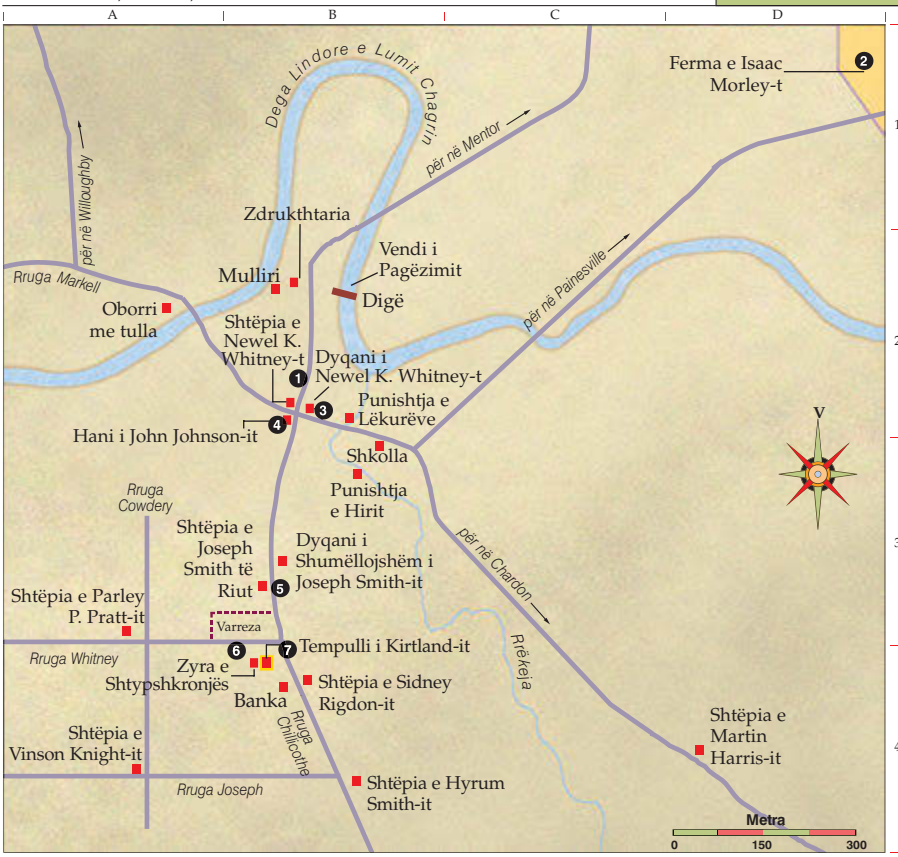

1. **Shtëpia e Newel K. Whitney-t** Joseph-i dhe Emma jetuan këtu për disa javë pasi ata u vendosën fillimisht në Kirtland në 1831.

2. **Ferma e Isaac Morley-t** Joseph dhe Emma Smith jetuan këtu nga marsi deri në shtator 1831. Priftërinjtë e parë të lartë u shuguruan këtu. Joseph-i punoi për Përkthimin e Joseph Smith-it (PJS).

3. **Dyqani i Newel K. Whitney-t** Këtu iu dhanë çelësat e mbretërisë Presidencisë së Parë të Kishës. Shkolla e profetëve fillimisht mblidhej këtu. PJS ishte në përfundim këtu në 1833. Joseph-i dhe Emma jetuan këtu nga viti 1832 deri në 1833. Joseph-i mori shumë zbulesa këtu.

4. **Hani i John Johnson-it** Joseph Smith Plaku u thirr si patriarku i parë i Kishës këtu në vitin 1833. Hani përfshinte zyrën e parë të shtypjes në Kirtland. *"The Evening and the Morning Star"* u shtyp këtu pas shkatërrimit të shtypshkronjës në kontenë Jackson, Missouri. Dymbëdhjetë Apostujt u larguan që këtu më 4 maj 1835 për misionet e tyre të para.

5. **Shtëpia e Joseph Smith të Riut** Joseph-i dhe Emma jetuan këtu nga viti 1834 deri në vitin 1837. Përkthimi i librit të Abrahamit u fillua.

6. **Zyra e Botimit** *"The Lectures on Faith"* (Leksionet e Besimit) u dhanë nga kjo ndërtesë. Dymbëdhjetë Apostujt dhe Kuorumi i Parë i të Shtatëdhjetëve u thirrën dhe u shuguruan këtu. Doktrina e Besëlidhje (botimi i parë), Libri i Mormonit (botimi i dytë), *"The Evening and the Morning Star"*, *"Latter Day Saints' Messenger and Advocate"* dhe botimet e para të *"Elders' Journal"* u shtypën këtu.

7. **Tempulli i Kirtland-it** Ky tempull ishte i pari në këtë periudhë kohore. Jezu Krishti u shfaq dhe e pranoi tempullin. Moisiu, Eliasi dhe Elija u shfaqën dhe rivendosën çelësa të caktuar të priftërisë (shih DeB 110). Shkolla e Profetëve u mbajt këtu gjithashtu. Zbulesa u morën këtu: DeB 109, 110, 137.

Kirtland (vendndodhje të paspecifikuara) Më 17 gusht 1835 Doktrina e Besëlidhje u pranua si shkrim i shenjtë. Zbulesat e marra në Kirtland përfshijnë DeB 41–50, 52–56, 63–64, 102–104, 106–110, 134 dhe 137. Seksioni 104 përcakton prona të caktuara që t'u jepen si kujdestari anëtarëve të Kishës që merrnin pjesë në urdhërin e bashkuar (shih vargjet 19–46).

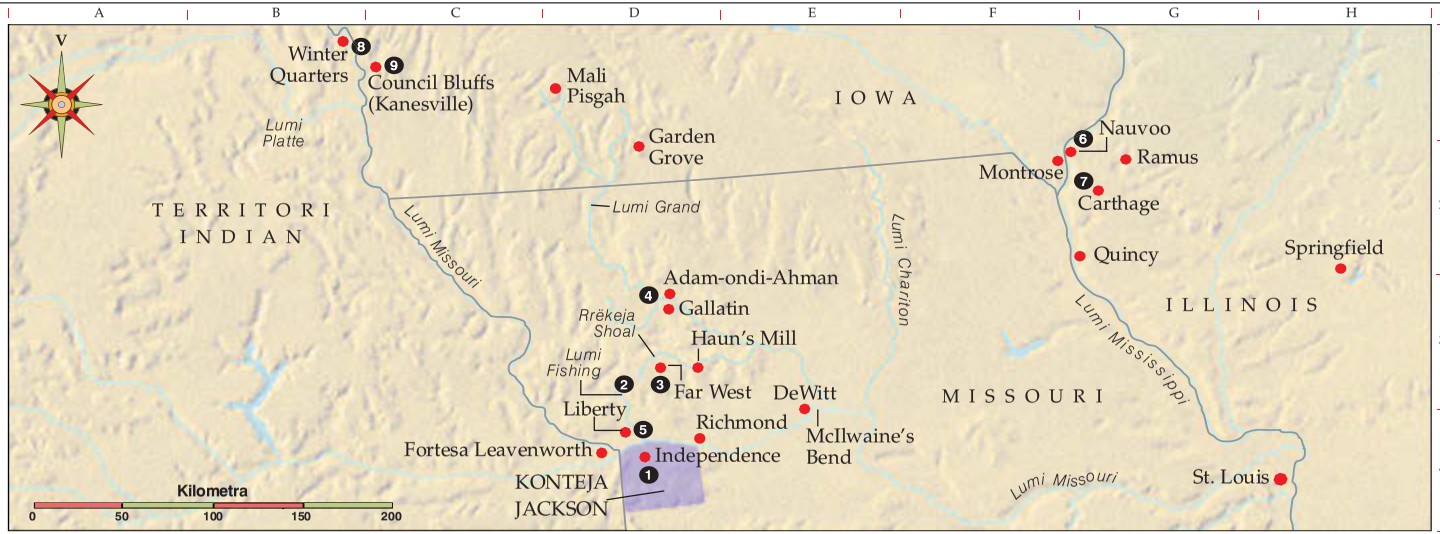

1. **Independence** E përcaktuar si vendi qendror i Sionit (shih DeB 57:3). Një vend tempulli u përkushtua më 3 gusht 1831. Shenjtorët u dëbuan nga këtu në vitin 1833.

2. **Lumi Fishing** Joseph Smith-i dhe Kampi i Sionit udhëtuan nga Kirtland, Ohio, për në Missouri në vitin 1834 për të rivendosur shenjtorët e kontesë Jackson në tokat e tyre. DeB 105 u dha në brigjet e këtij lumi.

3. **Far West** Kjo ishte kolonia më e madhe mormone në Missouri. Një vend për një tempull u përkushtua në këtë vend (shih DeB 115). Më 8 korrik 1838, Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve mori një thirrje nga Zoti për të shërbyer misione në ishujt Britanikë (shih DeB 118).

4. **Adam-ondi-Ahman-i** Zoti e përcaktoi këtë vend në Missouri-n e sipërm si vendi ku një grumbullim i madh i ardhshëm do të ndodhë, kur Jezu Krishti të vijë për t'u takuar me Adamin dhe pasardhësit e tij të drejtë (shih DeB 78:15; 107:53–57; 116).

5. **Burgu Liberty** Joseph Smith-i dhe të tjerët u burgosën padrejtësisht këtu nga dhjetor 1838 deri në prill 1839. Në mes të kohërave të shqetësuara për Kishën, Joseph-i iu drejtua Zotit për udhëheqje dhe mori DeB 121–123.

6. **Nauvoo** E vendosur mbi lumin Mississippi, kjo zonë ishte vendi i mbledhjes për shenjtorët nga viti 1839 deri në 1846. Këtu u ndërtua një tempull dhe ordinanca të tilla si pagëzimi për të vdekurit, indaumenti dhe vulosja e familjeve filluan. Këtu Shoqata e Ndihmës u organizua në vitin 1842. Zbulesat e marra përfshijnë DeB 124–129.

7. **Carthage** Këtu profeti Joseph Smith dhe vëllai i tij Hyrum u martirizuan më 27 qershor 1844 (shih DeB 135).

8. **Winter Quarters** Kolonia qendrore për shenjtorët (1846–48) në rrugë për në luginën e Salt Lake-ut. Kampi i Izraelit u organizua për udhëtimin drejt perëndimit (shih DeB 136).

9. **Council Bluffs** (Kanesville) Presidencia e Parë u mbështet këtu më 27 dhjetor 1847, me Brigham Young-un si President.

1. **Fayette** Profeti Joseph Smith u largua nga Fayette për në Kirtland, Ohio, në janar 1831. Të tre degët e New York-ut e ndoqën Profetin në prill dhe maj 1831 nën urdhërin e Zotit për t'u mbledhur (shih DeB 37; 38).
2. **Kirtland** Zyrat qendrore të Kishës nga 1 shkurt 1831 deri më 12 janar 1838, kur Profeti u zhvendos për në Far West, Missouri.
3. **Independence** Zoti e përcaktoi Independence-n (në kontenë Jackson, Missouri) si vendi qendror i Sionit në korrik 1831 (shih DeB 57:3). Turmat i detyruan shenjtorët të largohen nga konteja Jackson në nëntor 1833.
4. **Liberty** Shenjtorët nga konteja Jackson u mblodhën në kontenë Clay nga viti 1833 deri në 1836, kur atyre iu kërkua përsëri të largoheshin. Profeti Joseph Smith dhe të tjerët u burgosën këtu.
5. **Far West** Një strehim u ngrit këtu për shenjtorët gjatë 1836–38. Ai ishte zyrat qendrore të Kishës në vitin 1838. Gjatë 1838–39 shenjtorët u detyruan të largohen nga Illinois-i.
6. **Nauvoo** Zyrat qendrore të Kishës gjatë 1839–46. Pas martirizimit të Profetit dhe vëllait të tij Hyrum, shenjtorët u zhvendosën për në perëndim.
7. **Council Bluffs** Pionierët arritën këtu në qershor 1846. Anëtarët e Batalionit Mormon u nisën më 21 korrik 1846 nën udhëheqjen e James Allen-it.
8. **Winter Quarters** Zyrat qendrore të Kishës gjatë 1846–48. Kompania udhërrëfyese nën drejtimin e Presidentit Brigham Young u nis për në perëndim në prill 1847.
9. **Fortesa Leavenworth** Batalioni Mormon u pajis këtu me veshje përpara se të niste marshimin drejt perëndimit në gusht 1846.
10. **Santa Fe** Philip Cooke udhëhoqi Batalionin Mormon, ndërsa po marshonte nga ky vend më 19 tetor 1846.
11. **Pueblo** Tre kompani të sëmura u urdhëruan të shkonin në Pueblo për t'u shëruar, ku ata kaluan dimrin e 1846–47-ës me shenjtorët nga Mississippi. Këto grupe hynë në luginën e Salt Lake-ut në korrik 1847.
12. **San Diego** Batalioni Mormon e përfundoi marshimin e tij prej 3.200 kilometrash këtu më 29 janar 1847.
13. **Los Angeles** Këtu Batalioni Mormon u lirua nga shërbimi më 16 korrik 1847.
14. **Sacramento** Disa anëtarë të liruar nga shërbimi në Batalion punuan këtu dhe në mullirin e Sutter-it në pjesën më lindore të lumit Amerikan, ku ndihmuan për të zbuluar ar.
15. **Salt Lake City** Brigham Young arriti në luginën e Salt Lake-ut më 24 korrik 1847.

HARTA 7

Oqeani Paqësor i Veriut
AUSTRALIA
AZIA
Oqeani Indian
EUROPA
AFRIKA
V
Oqeani Atlantik i Jugut
ANTARKTIKA
Oqeani Atlantik i Veriut
AMERIKA E JUGUT
AMERIKA E VERIUT
AMERIKA QENDRORE
Oqeani Paqësor
Oqeani Paqësor i Veriut
Oqeani Paqësor i Jugut
A B C D E F G H
1 2 3 4

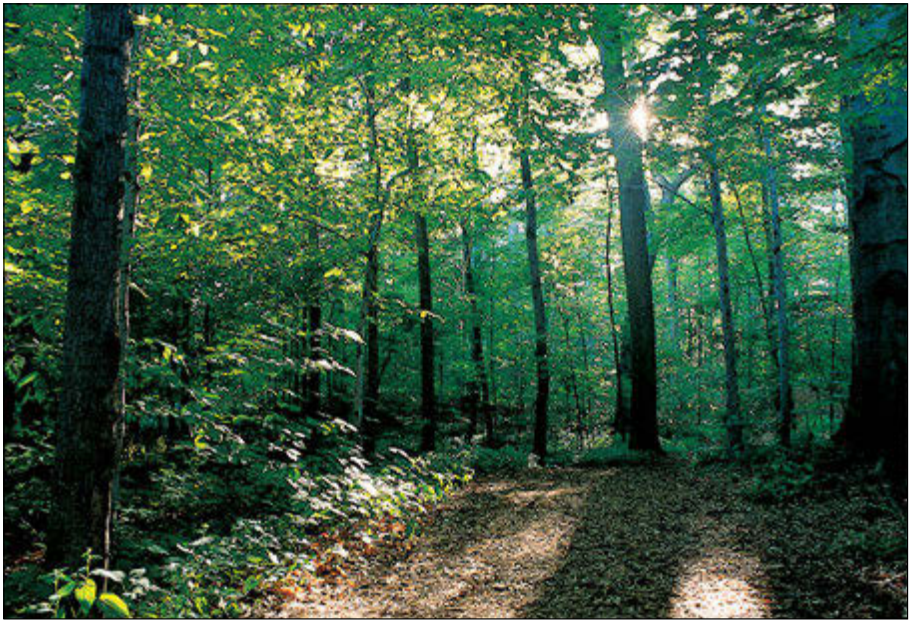

1. Korija e Shenjtë Në këta drurë pranë shtëpisë së tij, profeti Joseph Smith pati Vegimin e Parë.

2. Kodra Kumorah dhe Zona e Manchester—Palmyra-s Engjëlli Moroni e drejtoi Joseph Smith-in për të gjetur fletët e arta që ai i kishte varrosur në këtë kodër. (Kodra është në qendër djathtas.)

3. Shtëpia prej Druri e Joseph Smith Plakut Kjo është një kopje e shtëpisë ku jetoi dikur familja Smith.

4. Presa dhe Shtypshkronja Grandin Shtypja e parë e Librit të Mormonit ndodhi këtu.

5. Lumi Susquehanna Priftëria Aarone dhe Melkizedeke u rivendosën në brigjet e këtij lumi (shih DeB 13; 128:20).

6. Shtëpia prej Druri e Peter Whitmer Plakut Kjo kopje u ndërtua në vendin ku Kisha u organizua më 6 prill 1830.

7. Dyqani i Newel K. Whitney-t dhe i Shoqërisë Zbulesa që u bë e njohur si Fjala e Urtësisë (shih DeB 89) u mor këtu, së bashku me zbulesa të tjera.

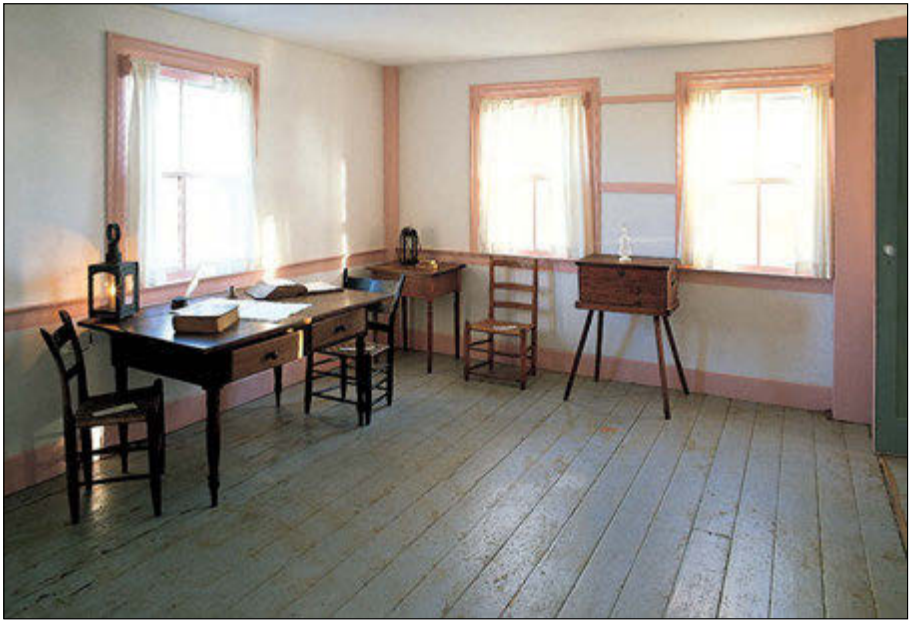

8. Shtëpia e John Johnson-it Ndërsa ndodhej në këtë shtëpi duke punuar për përkthimin e Biblës, profeti Joseph Smith dhe Sidney Rigdon morën zbulesën tani të shënuar në Doktrina e Besëlidhje 76, së bashku me zbulesa të tjera.

9. Tempulli i Kirtland-it Tempulli i parë i ndërtuar në këtë periudhë kujdestarie, viti 1836. Në këtë tempull, Jezu Krishti, Moisiu, Eliasi dhe Elija u shfaqën dhe rivendosën çelësat e priftërisë (shih DeB 110).

10. Lugina e Adam-ondi-Ahman-it Këtu Adami dhe pasardhësit e tij të drejtë u takuan (shih DeB 107:53–57). Adami, profetët e tjerë dhe shenjtorët besnikë nga të gjitha moshat do të takojnë Shpëtimtarin përpara Ardhjes së tij të Dytë.

11. Vendi i Tempullit të Far West Në 1838 Zoti i urdhëroi shenjtorët të ndërtonin një tempull këtu (shih DeB 115:7–8). Përndjekja e turmave nuk i lejoi ta bënin këtë.

12. Burgu Liberty Ndërsa ishte i burgosur padrejtësisht këtu (1838–39), profeti Joseph Smith mori zbulesën tani të regjistruar në Doktrina e Besëlidhje 121–123.

13. Shtëpia Pallat të Nauvoo Shtëpia e familjes së profetit Joseph Smith në fillim të vitit 1843. Në ditët e hershme të Kishës, kjo ishte një qendër e jetës shoqërore mes shenjtorëve.

14. Dyqani me Gurë të Kuq i Profetit Joseph Smith Në këtë ndërtesë, Shoqata e Ndihmës u organizua më 17 mars 1842.

15. Tempulli i Nauvoo-së Ky model tregon bukurinë fillestare të ndërtesës përpara se ajo të digjej në vitin 1848.

16. Burgu i Carthage-t Këtu profeti Joseph Smith dhe vëllai i tij Hyrum u martirizuan më 27 qershor 1844 (shih DeB 135).

17. Eksodi drejt Perëndimit Më 4 shkurt 1846 karrocat e para kapërcyen lumin Mississippi për të filluar udhëtimin historik drejt perëndimit.

18. Tempulli i Salt Lake-ut Kësaj ndërtese të shquar në luginën e Salt Lake-ut iu deshën 40 vjet për t'u ndërtuar.

HARTA E FOTOGRAFI TË BIBLËS

Këto fotografi të vendeve të rëndësishme janë shembuj të vendeve ku eci Jezusi, ku profetët e Biblës jetuan e i mësuan njerëzit dhe ku ndodhën shumë ngjarje të shkrimeve të shenjta. Për t'ju ndihmuar t'i përdorni më mirë fotografitë në studimin tuaj, një përshkrim i shkurtër shoqëron çdo fotografi. Numri e titulli i përshkrimit dhe numri e titulli i fotografisë janë të njëjtë. Paragrafi i parë që pason titullin e përshkrimit shpjegon vendndodhjen e fotografisë, duke përfshirë gjëra të rëndësishme për t'i parë dhe shpesh në cilin drejtim po shihte fotografi. Ngjarje domethënëse të shkrimeve të shenjta nga ajo zonë renditen më pas, së bashku me referencat e shkrimit të shenjtë me qëllim që ju të mund të dini se ku të lexoni më shumë rreth atyre ngjarjeve.

1. Lumi Nil dhe Egjipti

Bimësia që rritej përgjatë brigjeve të lumit Nil. Përtej janë zonat e shkreta që mbulojnë pjesën dërmuese të Egjiptit.

Ngjarje Domethënëse: Toka u zbulua nga Egiptusi (Abr. 1:23–25). Abrahami shkoi në Egjipt (Zan. 12:10–20; Abr. 2:21–25). Jozefi u shit në Egjipt, u bë sundimtar dhe shpëtoi familjen e tij nga uria (Zan. 37; 39–46). Pasardhësit e Jakobit jetuan në Egjipt (Zan. 47; Eks. 1; 12:40). Bija e faraonit gjeti Moisiun foshnjë në lumë dhe e rriti atë (Eks. 2:1–10). Moisiu i nxori izraelitët nga Egjipti (Eks. 3–14). Maria, Jozefi dhe Jezusi shkuan në Egjipt për pak kohë për të shpëtuar nga Herodi (Mt. 2:13–15, 19–21). Në ditët e fundit, egjiptianët do ta njohin Zotin dhe Zoti do ta bekojë Egjiptin (Isa. 19:20–25). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Egjipt".)

2. Mali Sinai (Horeb) dhe Shkretëtira e Sinait

Malet e dukshme janë majat e Jebel Musës (malet e Moisiut). Ka disa vende të mundshme për malin e Sinait. Një nga vendndodhjet më të preferuara është Jebel Musa.

Ngjarje Domethënëse: Perëndia iu shfaq Moisiut dhe i dha atij Dhjetë Urdhërimet (Eks. 19–20). Moisiu, Aaroni, dy bijtë e Aaronit dhe 70 pleq panë dhe biseduan me Perëndinë (Eks. 24:9–12). Perëndia i dha Moisiut udhëzime për ndërtimin e tabernakullit (Eks. 25–28; 30–31). Izraelitët adhuronin një viç të artë, që e kishin bindur Aaronin ta bënte (Eks. 32:1–8). Elija u arratis për në këtë tokë nga lugina e Jezreelit, ku jetonte mbretëresha Jezebel (1 Mbr. 19:1–18). Ky është gjithashtu vendi ku Elia foli me Perëndinë (1 Mbr. 19:8–19).

3. Shkretëtira Judease dhe Deti i Vdekur

Duke parë drejt jugut mbi shkretëtirën judease. I dukshëm në sfond është Deti i Vdekur.

Ngjarje Domethënëse: Shkretëtira judease ishte një vendstrehim i rëndësishëm në shumë periudha të historisë së hershme. Davidi u fsheh nga mbreti Saul (1 Sam. 26:1–3). Jezusi agjëroi për 40 ditë dhe 40 net (Mt. 4:1–11; Mr. 1:12–13). Jezusi përdori rrugën nga Jeruzalemi në Jeriko nëpërmjet shkretëtirës judease si një vendndodhje për shëmbëlltyrën e tij të samaritanit të mirë, sepse udhëtarët e vetmuar ishin një pre e lehtë në atë zonë (Llu. 10:25–37). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Deti i Vdekur".)

4. Kadesh-Barnea

Kjo është një pamje veriperëndimore e luginës së madhe, të shkretë (gjithashtu e quajtur oaz) ku është e vendosur Kadesh-Barnea. Rrëkeja që kalon këtu gjatë stinës së shirave e bën këtë një vend të ujitur mirë dhe të frytshëm në shkretëtirën e Zinit.

Ngjarje Domethënëse: Ky është vendi i mundshëm nga i cili Moisiu dërgoi 12 burra për të spiunuar për tokën e Kanaanit (Num. 13:17–30). Ai shërbeu si një fushim bazë për izraelitët gjatë 38 vjetëve nga pothuaj 40 vjet sorrollatjeje nëpër shkretëtirë (LiP. 2:14). Miriami vdiq dhe u varros këtu (Num. 20:1). Kjo ishte skena e kryengritjes së Korahut, mërmëritjes së popullit dhe lulëzimit të shufrës së Aaronit (Num. 16–17). Këtu pranë Moisiu goditi një shkëmb dhe ujë doli prej tij (Num. 20:7–11).

5. Varret e Patriarkëve

Një nga ndërtesat më të famshme në të gjithë Tokën e Shenjtë. U ndërtua në Hebron nga mbreti Herod mbi vendin tradicional të shpellës së Makpelahut, që u ble nga Abrahami si një vend varrimi familjar (Zan. 23).

Ngjarje Domethënëse: Vendi i varrimit të Sarës (Zan. 23) dhe Abrahamit (Zan. 25:9). Isaku, Rebeka dhe Lea u varrosën këtu gjithashtu (Zan. 49:30–31). Trupi i Jakobit u soll nga

Egjipti në Kanaan dhe u varros në shpellë (Zan. 50).

6. Vendi Kodrinor i Judesë

Vendi kodrinor i Judesë është rreth 56 kilometra i gjatë dhe 27 kilometra i gjerë. Pjesa dërrmuese e tokës është me gurë dhe e vështirë për t'u kultivuar. Kodrat ndahen nga lugina në të cilat toka është mjaft e frytshme. Izraelitët e hershëm jetuan në këto kodra, duke i përdorur ato për mbrojtje kundër pushtuesve. Jeruzalemi është i vendosur në këtë zonë.

Ngjarje Domethënëse: Zoti ia premtoi këtë tokë Abrahamit dhe farës së tij (Zan. 13:14–18; 17:8). Sara dhe Abrahami u varrosën në shpellën e Makpelahut, në Hebron (Zan. 23:19; 25:9). Davidi e pushtoi Jeruzalemin nga jebuzitët (2 Sam. 5:4–9). Akoma më tepër ngjarje të Dhjatës së Vjetër shënohen se ndodhën në këto kodra më shumë sesa në ndonjë krahinë tjetër.

7. Bethlehemi

Kjo fotografi tregon kodrat shkëmbore dhe fushat e barinjve në rrëzë, me qytetin modern të Bethlehemit në sfond.

Ngjarje Domethënëse: Rakela u varros këtu pranë (Zan. 35:16–20). Ruthi dhe Boazi jetuan këtu (Rut. 1:19–2:4). Mbreti David u lind dhe u vajos mbret këtu (1 Sam. 16:1–13). Shpëtimtari u lind këtu dhe barinjtë e dijetarët e adhuruan atë (Mt. 2:1–11; Llu. 2:4–16). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Bethlehem".)

8. Jeruzalemi

Duke parë drejt veriut. Në qendër të fotografisë është faltorja muslimane me një kube të mbuluar me ar, e quajtur Kubeja e Shkëmbit. Judeasit adhuruan në kohët e lashta në tempuj të vendosur këtu. Muret pranë Kupolës së Shkëmbit rrethojnë qytetin e vjetër të Jeruzalemit. Në të djathtë të murit është lugina e Kidronit. Në të djathë lart është mali i Ullinjve. Në veri, përtej Kubesë së Shkëmbit, është një vend i mundshëm i quajtur Golgota ose Kalvar.

Ngjarje Domethënëse: Jeruzalemi quhej në lashtësi Salem (Psa. 76:2). Abrahami i pagoi të dhjeta Melkizedekut (Zan. 14:18–20). Abrahami erdhi të flijonte Isakun (Zan. 22:2–14). Mbreti David e pushtoi Jeruzalemin nga jebuzitët (2 Sam. 5:4–9). Mbreti Salomon ndërtoi një tempull (1 Mbr. 6–7). Lehi u largua për të shkuar në tokën e premtimit (1 Ne. 1:4; 2). Shpëtimtari shërbeu, shleu për mëkatet tona dhe u ringjall (Mt. 21–28). Sikurse profetizoi Shpëtimtari, Jeruzalemi u shkatërrua pak kohë pas vdekjes së tij (JS—M 1:3–20). Jeruzalemi do të pushtohet në ditët e fundit (Eze. 38–39; Joe. 2–3; Zbu. 11; 16). Shpëtimtari do të shfaqet këtu pikërisht përpara Ardhjes së Dytë (Zak. 12–14; DeB 45:48–53). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Jeruzalem", "Salem".)

9. Tempulli i Herodit

Kjo fotografi tregon një model të zvogëluar të tempullit të Herodid, sikurse mendohej të ishte në vitin 67 pas K.. Muri rrethues i kompleksit të tempullit përfshin shenjtëroren, duke përmbajtur Shenjtëroren e Shenjtëroreve, vendin e shenjtë dhe tre oborre të mëdha.

Ngjarje Domethënëse: Jozefi dhe Maria e paraqitën Jezusin fëmijë në tempull (Llu. 2:22–38). Shpëtimtari dha mësime në tempull në moshën 12 vjeçare (Llu. 2:41–46). Shpëtimtari i zboi shkëmbyesit e parave nga tempulli (Mt. 21:12–13) dhe profetizoi për shkatërrimin e tempullit (Mt. 24:1–2). Një tempull i ardhshëm do të ndërtohet në Jeruzalem (Eze. 40–48; Zak. 8:7–9). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Tempull, Shtëpi e Zotit".)

10. Shkallët e Tempullit

Zona e tempullit ndahej në oborre dhe oborret e jashtme ndodheshin në pjesën më të ulët. Adhuruesit hynin nëpërmjet portave të ndryshme, duke përfshirë ato që të udhëhiqnin lart nga këto shkallë për në oborret e jashtme dhe më pas për në oborret e brendshme. Mijëra njerëz i kanë ngjitur këto shkallë gjatë kohërave, duke përfshirë Birin e Perëndisë. Kur ushtria e Titit e shkatërroi tempullin në vitin 70 pas K., shkallët u mbuluan me hi. Ato u zbuluan gjatë gërmimit të një pjese të qytetit të vjetër të Jeruzalemit.

Ngjarje Domethënëse: Ezekieli pa në vegim madhësinë dhe formën e tempullit të ardhshëm (Eze. 40). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Tempull, Shtëpi e Zotit".)

11. Mali i Ullinjve, Parku i Orson Hyde-t

Kjo pamje sheh drejt jugperëndimit nga parku i Orson Hyde-t në malin e Ullinjve drejt

Jeruzalemit. Në faqen perëndimore të malit të Ullinjve është kopshti i Gjetsemanit. Më 24 tetor 1841, Plaku Orson Hyde u ngjit në malin e Ullinjve dhe ofroi një lutje profetike për përkushtimin e kthimit të fëmijëve të Abrahamit dhe për ndërtimin e tempullit.

Ngjarje Domethënëse: Roma e shkatërroi Jeruzalemin në vitin 70 pas K. sikurse u parashikua nga Shpëtimtari (shih JS—M 1:23). Shpëtimtari do të qëndrojë në malin e Ullinjve përpara shfaqjes së tij për të gjithë botën. (Shih Zak. 14:3–5; DeB 45:48–53; 133:19–20; Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Ullinj(ve), Mal i".)

12. Kopshti i Gjetsemanit

Kjo fotografi e një peme të lashtë ulliri u mor në vendin tradicional të kopshtit të Gjetsemanit. Shpëtimtari u lut këtu pranë, pasi u largua nga dhoma e sipërme në natën që u tradhëtua.

Ngjarje Domethënëse: Këtu Jezu Krishti filloi të vuante për mëkatet e njerëzimit (Mt. 26:36–44; Mr. 14:32–41; DeB 19:16–19). Pas lutjes së tij ai u tradhëtua nga Judë Iskarioti dhe dishepujt e tij përkohësisht e braktisën pas arrestimit të tij në kopsht (Mr. 14:50). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Gjetseman".)

13. Golgota

Ky shkëmb i ngjan një kafke dhe ndodhet pikërisht jashtë portës së Damaskut në Jeruzalem. Kjo është një vendndodhje e mundshme për vendin ku Jezu Krishti u kryqëzua.

Ngjarje Domethënëse: Ngjarje Domethënëse: Pasi Jezusi u rrah me kamzhik dhe u përqesh, ai u soll në "një vend të quajtur Golgota,. . .një vend si një kafkë," ku u kryqëzua (Mt. 27:26–35; Gjo. 19:17–18). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Golgota".)

14. Varri i Kopshtit

Ky është një vend tradicional i varrimit të Shpëtimtarit. Shumë profetë modernë kanë ndier se trupi i Shpëtimtarit u vendos në këtë varr të kopshtit.

Ngjarje Domethënëse: Pasi Shpëtimtari vdiq në kryq, trupi i tij u vendos në një varr të ri, të hapur në shkëmb (Mt. 27:57–60). Në ditën e tretë, disa gra shkuan te varri dhe mësuan se trupi i Shpëtimtarit nuk ishte atje (Mt. 28:1; Gjo. 20:1–2). Apostujt Pjetër dhe Gjon gjithashtu shkuan te varri dhe panë se trupi i Shpëtimtarit nuk ishte atje (Gjo. 20:2–9). Shpëtimtari i ringjallur iu shfaq Maria Magdalenës (Gjo. 20:11–18).

15. Jeriko

Kjo fotografi tregon bimësinë e Jerikos së tanishme. Në lashtësi ai ishte një qytet i rrethuar me mure në luginën e lumit Jordan, 252 metra nën nivelin e detit. Ajo është një zonë e pasur bujqësore ku lulëzojnë korije me hurma dhe agrume. Në sfond është mali tradicional i Tundimit (Mt. 4:1–11).

Ngjarje Domethënëse: Pranë këtij vendi, Jozueu dhe fëmijët e Izraelit kaluan fillimisht lumin Jordan, duke hyrë në tokën e premtuar (Joz. 2:1–3; 3:14–16). Zoti në mënyrë të mrekullueshme i bëri të bien përtokë muret përpara forcave izraelite (Joz. 6; shih gjithashtu Heb. 11:30). Jozueu vuri mallkim mbi qytetin (Joz. 6:26), i cili u përmbush (1 Mbr. 16:34). Elizeu shëroi ujërat e Jerikos (2 Mbr. 2:18–22). Shpëtimtari kaloi përmes këtij vendi në vizitën e tij të fundit në Jeruzalem, duke shëruar të verbrin Bartime dhe duke qëndruar me Zakeun, tagrambledhësin (Mr. 10:46–52; Llu. 18:35–43; 19:1–10). Rruga për në Jeriko nga Jeruzalemi u paraqit në shëmbëlltyrën e samaritanit të mirë (Llu. 10:30–37).

16. Shilohu

Në këtë pamje perëndimore, rrënojat e qytetit të lashtë janë pikërisht në të majtë të qendrës. Ato ndodhen në një kodër të vogël, të rrumbullaktë, të rrethuar nga kodra më të gjata.

Ngjarje Domethënëse: Fiset e Izraelit u mblodhën dhe morën pjesën e tyre të territorit (Joz. 18–22). Tabernakulli dhe arka e besëlidhjes u vendosën këtu dhe mbetën për shekuj (Joz. 18:1). Këtu Ana u lut dhe e përkushtoi birin e saj Samuelin në shërbim të Zotit (1 Sam. 1). Izraelitët e morën arkën nga Shilohu dhe u mundën nga filistinët, të cilët e morën peng arkën (1 Sam. 4:1–11).

17. Mali Gerizim dhe Mali Ebal

Duke parë drejt perëndimit. Në të majtë është mali Gerizim dhe në të djathtë mali Ebal. Qyteti i tanishëm i Nablusit është në këtë fotografi. Qyteti i lashtë i Shikemit ishte i vendosur midis këtyre dy maleve në luginën poshtë (pikërisht në të djathtë të kësaj fotografie).

Ngjarje Domethënëse: Abrahami ngriti fushimin në Shikem (Zan. 12:6–7). Jakobi ngriti

kampin këtu dhe bleu një pjesë të tokës (Zan. 33:18–20). Mali Gerizim ishte mali i bekimit, ndërsa, mali Ebal ishte mali i mallkimit (LiP. 27–28). Në malin Ebal, Jozueu ngriti një monument që dëshmonte për ligjin e Moisiut dhe më pas ua lexoi ligjin izraelitëve (Joz. 8:30–35). Kockat e Jozefit u varrosën në Shikem (Joz. 24:32).

18. Dothani në Samari

Kjo krahinë në Tokën e Shenjtë karakterizohet nga pjesë të thepisura dhe lugina. Është një tokë e mirë kullote. Kur izraelitët u vendosën në vend, kjo krahinë iu dha Manasit.

Ngjarje Domethënëse: Në luginën e Dothanit Jozefi u shit për në Egjipt (Zan. 37:12–28). Abdia shpëtoi njëqind profetë duke i fshehur ata në shpella kur Jezebela u përpoq të vriste profetët në Izrael (1 Mbr. 18:13). Ushtria siriane rrethoi Elizeun dhe shërbëtorin e tij, të cilët Zoti i shpëtoi në mënyrë të mrekullueshme (2 Mbr. 6:13–23).

19. Cezarea dhe Rrafshnalta e Sharonit në drejtim të Karmelit

Duke parë drejt veriut, përmes portit të lashtë të Cezaresë. Gjithashtu në pamje përgjatë pjesës së sipërme të fotografisë është shtrirja e malit të Karmelit.

Ngjarje Domethënëse: Elija debatoi me profetët e rremë të Baalit në malin Karmel (1 Mbr. 18). Via Maris (Udha e Detit), një rrugë e rëndësishme në kohët e lashta, shtrihet në lindje të Cezaresë. Pas një vegimi të mrekullueshëm, ndërkohë që ishte në Jopa, Pjetri filloi shërbesën mes johebrenjve duke i dhënë mësim një centurioni romak të quajtur Kornelius në Cezare (Vep. 10). Filipi predikoi dhe jetoi këtu dhe pati katër bija që profetizuan (Vep. 8:40; 21:8–9). Pali ishte një i burgosur në qytet për dy vjet (Vep. 23–26). Ai i predikoi Feliksit, Festit dhe Herod Agripës II, i cili tha: "Për pak po ma mbush mendjen të bëhem i krishterë" (Vep. 26:28).

20. Jopa

Duke parë drejt veriperëndimit mbi qytetin port të Jopës.

Ngjarje Domethënëse: Jona shkoi në Jopa për të marrë një anije për në Tarshish (Jona 1:1–3). Jopa ishte porti detar që Salomoni dhe më vonë Zorobabeli e përdorën kur sillnin dru nga pyjet e kedrit të Libanit për të ndërtuar tempujt e tyre (2 Kro. 2:16; Ezd. 3:7). Këtu Pjetri e ngriti Tabithën, të njohur gjithashtu si Dorka, përsëri në jetë (Vep. 9:36–43). Pjetri gjithashtu pati vegimin e kafshëve të pastra dhe të papastra, duke i zbuluar atij nevojën për të filluar shërbesën mes johebrenjve (Vep. 10). Orson Hyde arriti këtu për të përkushtuar Tokën e Shenjtë në 1841.

21. Lugina e Jezreelit

Duke parë drejt perëndimit nga maja e malit Tabor drejt një pjese të luginës së Jezreelit. Edhe pse lugina e Jezreelit shpesh mendohet si një nga luginat e mëdha, ajo është në të vërtetë një seri luginash që lidhin rrafshnaltën e Akos me luginën e Jordanit dhe krahinën e detit të Galilesë. Lugina e Megidos, për shembull, është në pjesën perëndimore të kësaj lugine. Lugina e Jezreelit ishte rruga kryesore përmes Tokës së Shenjtë midis detit Mesdhe në perëndim dhe luginës së Jordanit në lindje.

Ngjarje Domethënëse: Rruga kryesore që lidhte Egjiptin dhe Mesopotaminë kalonte përmes kësaj lugine dhe shumë beteja u zhvilluan atje (Gjy. 1:22–27; 5:19; 2 Mbr. 23:29–30). Konflikti i madh përfundimtar në këtë tokë fillon me betejën e Armagedonit, e cila do të zhvillohet pak përpara Ardhjes së Dytë të Shpëtimtarit; e merr emrin e saj nga Har Megidoni ose mali i Megidonit (Eze. 38; Joe. 3:9–14; Zak. 14:2–5; Zbu. 16:14–16).

22. Mali Tabor

Duke parë drejt veriperëndimit. Ultërsira që rrethon malin Tabor është lugina e Jezreelit, gjithashtu e njohur si rrafshnalta e Esdraelonit. Nazareti shtrihet në kodrat përtej malit Tabor.

Ngjarje Domethënëse: Debora dhe Baraku mblodhën forcat e Zotit kundër Jabinit, mbretit të Hazorit (Gjy. 4:4–14). Mali Tabor është një nga vendet tradicionale të Shpërfytyrimit të Shpëtimtarit (Mt. 17:1–9); tjetri është mali i Hermonit. (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Shpërfytyrim".)

23. Deti i Galilesë dhe Mali i Lumturive

Duke parë drejt jugperëndimit mbi cepin veriperëndimor të detit të Galilesë, një liqeni me ujë të freskët. Tiberia është i vendosur në pjesën e largët të bregdetit dhe në pjesën e majtë në largësi në fotografi. Kodra në qendër të bazës së fotografisë është vendi tradicional i

malit të Lumturive. Kapernaumi është në të majtë, jashtë fotografisë.

Ngjarje Domethënëse: Shpëtimtari kaloi shumë prej shërbesës së tij të vdekshme në këtë luginë. Këtu ai thirri dhe shuguroi dymbëdhjetë apostujt (Mt. 4:18–22; 10:1–4; Mr. 1:16–20; 2:13–14; 3:7; 13–19; Llu. 5:1–11), u mësoi Predikimin në Mal (Mt. 5–7) dhe i mësoi me shëmbëlltyra (Mt. 13:1–52; Mr. 4:1–34). Mrekullitë që kreu përfshijnë sa vijon: ai shëroi një lebroz (Mt. 8:1–4); qetësoi një stuhi (Mt. 8:23–27); nxori nga një i ri një legjion me demonë, të cilët më pas hynë në derra dhe vrapuan drejt detit (Mr. 5:1–15); ngriti së vdekuri bijën e Jaredit (Mt. 9:18–19, 23–26; Mr. 5:22–24, 35–43); ushqeu 5.000 dhe 4.000 vetë (Mt. 14:14–21; 15:32–38); i urdhëroi dishepujt e tij të hidhnin rrjetat e tyre, me të cilat ata kapën shumë peshq (Llu. 5:1–6); shëroi shumë vetë (Mt. 15:29–31; Mr. 3:7–12); dhe u shfaq pas Ringjalljes së tij për t'i mësuar dishepujt e tij (Mr. 14:27–28; 16:7; Gjo. 21:1–23).

24. Kapernaumi

Kapernaumi, i vendosur në bregdetin verior të detit të Galilesë, ishte qendra e shërbesës së Jezusit në Galile (Mt. 9:1–2; Mr. 2:1–5). Një qendër e rëndësishme dhe e suksesshme peshkimi dhe tregëtie, ai ishte shtëpia e johebrenjve si dhe e judenjve. Popullsia e shekullit të parë ndoshta kurrë nuk e kaloi 1.000 vetë. Kapernaumi ishte i vendosur në kryqëzimin e rrugëve të rëndësishme tregëtare, me toka pjellore që e rrethonin atë. Ushtarët romakë ndërtuan shtëpi banje dhe ndërtesa të tjera ruajtjeje këtu, duke kontribuar në strukturat shoqërore të organizuara me ndërtesa publike të ndërtuara mirë. Pavarësisht nga shumë mrekulli të kryera këtu, njerëzit në përgjithësi e mohuan shërbesën e Shpëtimtarit. Si rrjedhim, Jezusi e mallkoi qytetin (Mt. 11:20, 23–24). Me kalimin e kohës, Kapernaumi u shndërrua në rrënoja dhe mbetet i pabanuar.

Ngjarje Domethënëse: Kapernaumi njihej si "qyteti i vet" Shpëtimtarit (Mt. 9:1–2; Mr. 2:1–5). Ai kreu shumë mrekulli në atë vend. Për shembull, ai shëroi shumë vetë (Mr. 1:32–34), duke përfshirë shërbëtorin e centurionit (Llu. 7:1–10), vjehrrën e Pjetrit (Mr. 1:21, 29–31), të paralizuarin shtrati i të cilit u fut nëpërmjet çatisë (Mr. 2:1–12) dhe burrin me dorën e tharë (Mt. 12:9–13). Këtu Jezusi gjithashtu largoi shumë shpirtra të ligj (Mr. 1:21–28, 32–34), ngriti së vdekuri bijën e Jairit (Mr. 5:22–24, 35–43) dhe dha predikimin e bukës së jetës në sinagogë në Kapernaum (Gjo. 6:24–59). Shpëtimtari e drejtoi Pjetrin të kapte një peshk nga deti i Galilesë, t'i hapte gojën dhe të gjente një monedhë me të cilët të paguante një taksë (Mt. 17:24–27).

25. Lumi Jordan

Lumi Jordan fillon në veri të detit të Galilesë, rrjedh nëpër të dhe më pas vazhdon deri në Detin e Vdekur.

Ngjarje Domethënëse: Loti zgjodhi rrafshnaltat e Jordanit për veten e tij (Zan. 13:10–11). Jozueu i ndau ujërat, duke i lejuar izraelitët të kapërcenin për në tokën e premtuar (Joz. 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Elija dhe Eliseu ndanë ujërat (2 Mbr. 2:5–8, 12–14). Naamani u shërua nga lebroza (2 Mbr. 5:1–15). Gjon Pagëzori pagëzoi shumë vetë, përfshirë Shpëtimtarin (Mt. 3:1–6, 13–16). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Lumi Jordan".)

26. Cezarea e Filipisë

Ky përrua është i vendosur në rrëzë të malit Hermon. Është një nga rrëketë që e ka burimin në lumin Jordan. Herod Filipi, që sundoi në këtë zonë, ndërtoi një qytet këtu për nder të Cezarit (perandorit të tij) dhe të vetes së tij; qyteti quhej më përpara Panias dhe sot quhet Banias ose Cezarea e Filipisë.

Ngjarje Domethënëse: Shpëtimtari u takua me disheput e tij në Cezarenë e Filipisë. Këtu Pjetri shpalli se Shpëtimtari ishte "Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë". Shpëtimtari atëherë i premtoi Pjetrit "çelësat e mbretërisë së qiellit" (Mt. 16:13–20).

27. Nazareti

Kjo pamje e qytetit modern të Nazaretit sheh drejt jugut. Nazareti ishte një fshat i vogël në kohët biblike.

Ngjarje Domethënëse: Nefi pa në vegim nënën e Shpëtimtarit në Nazaret (1 Ne. 11:13–22). Engjëlli Gabriel i tha Maries se ajo do të lindte Shpëtimtarin (Llu. 1:26–35). Gabrieli i tha Jozefit ta merrte Marien për grua dhe ta quante birin e saj Jezus (Mt. 1:18–25). Jezusi u rrit në Nazaret (Mt. 2:19–23; Llu. 2:4–40; 4:16). Ai predikoi dhe shpalli në sinagogë se ishte Mesia (Llu. 4:16–21), por njerëzit e Nazaretit e mohuan atë (Mt. 13:54–58; Llu. 4:22–30).

28. Dani

Ky qytet i lashtë quhej Leshem (Joz. 19:47) ose Laish (Gjy. 18:7, 14) përpara se izraelitët të pushtonin tokën. Burimet e vendosura në këtë vend, së bashku me burimet e Cezaresë së Filipisë, janë burimet kryesore të lumit Jordan.

Ngjarje Domethënëse: Abrahami e shpëtoi Lotin (Zan. 14:13–16). Fisi i Danit pushtoi zonën dhe e quajti atë Dan (Joz. 19:47–48). Jeroboami ngriti një viç të artë që luajti rol në rënien e 10 fiseve veriore (1 Mbr. 12:26–33). Dani ishte qyteti më verior i Izraelit—megjithatë shkrimet e shenjta i referohen tokës së Izraelit "nga Beer-Sheba deri në Dan" (2 Kro. 30:5; Beer--Sheba ishte qyteti më jugor). (Shih Udhëzuesi i Shkrimeve të Shenjta, "Dan ".)

29. Athina

Kjo fotografi tregon rrënojat e Partenonit në Athinë. Athina ishte kryeqyteti i lashtë grek i Atikës dhe në kohët e Dhjatës së Re ishte në provincën romake të Akaisë. Ishte quajtur për nder të perëndeshës pagane greke Athinasë. Në kohët e Dhjatës së Re, Athina kishte humbur shumë nga madhështia dhe lavdia e saj e dikurshme, por përsëri përmbante statujat dhe monumentet e shumë perëndive dhe perëndeshave, duke përfshirë "perëndinë e panjohur" (Vep. 17:23).

Ngjarje Domethënëse: Apostulli Pal vizitoi qytetin dhe predikoi në kodrën e Marsit, pranë Partenonit (Vep. 17:15–34). Misionarë u dërguan nga Athina për në pjesët e tjera të Greqisë (1 Thes. 3:1–2).

30. Korinti

Qyteti kryesor i provincës romake të Akaisë. Ishte i vendosur në istmin që lidhte Peloponezin me tokën kryesore të Greqisë, duke zotëruar një port në të dyja anët lindore dhe perëndimore. Ai ishte një qytet port me pasuri dhe ndikim.

Ngjarje Domethënëse: Pali jetoi në Korint për një vit e gjashtë muaj dhe ngriti Kishën atje (Vep. 18:1–18). Pali u shkroi disa letra anëtarëve të Kishës në zonën e Korintit, dy prej të cilave janë tani në Dhjatën e Re (1 dhe 2 Korintasve).

31. Efesi

Rrënojat e teatrit grek në Efes, ku predikoi apostulli Pal. Gjatë kohërave të Dhjatës së Re, Efesi ishte i mirënjohur në të gjithë botën që njihej, për tempullin e tij të mrekullueshëm të ndërtuar për nder të perëndeshës pagane romake Diana. Tani në rrënoja, Efesi ishte dikur kryeqyteti i provincës romake të Azisë dhe një qendër e madhe tregëtare. Farkëtarët e qytetit zhvilluan një tregëti në lulëzim duke shitur shëmbëlltyra të Dianës.

Ngjarje Domethënëse: Apostulli Pal vizitoi Efesin pranë fundit të udhëtimit të tij të dytë misionar (Vep. 18:18–19). Në udhëtimin e tij të tretë ai qëndroi në qytet për dy vjet. Ai u detyrua të largohej për shkak të rrëmujës së shkaktuar nga farkëtarët që po humbisnin fitimin, ndërsa Pali predikonte kundër adhurimit të perëndeshës së rremë Diana (Vep. 19:1, 10, 23–41; 20:1). Teatri i Efesit ishte më i madhi i ndërtuar ndonjëherë nga grekët dhe vendi ku shokët e Palit u ndeshën me turmën (Vep. 19:29–31). Pali u shkroi një letër anëtarëve të Kishës në Efes gjatë burgimit të tij në Romë. Një nga shtatë degët e Kishës në Azi, të cilave u drejtohet libri i Zbulesës, ishte e vendosur në Efes (Zbu. 1:10–11; 2:1).

32. Ishulli i Patmosit

Një ishull në detin Egje në të cilin Gjoni u syrgjynos (Zbu. 1:9). Sipas traditës, ai punoi atje në minierat e mermerit.

Ngjarje Domethënëse: Gjoni pa vegimin e madh, të njohur si Apokalipsi (libri i Zbulesës). Zoti i tha atij t'ua dërgonte atë të shtatë kishave në Azi (Zbu. 1:11).

Hartat që pasojnë mund t'ju ndihmojnë për të kuptuar më mirë shkrimet e shenjta. Duke njohur gjeografinë e tokave të diskutuara në shkrimet e shenjta, ju mund të kuptoni më mirë ngjarjet e shkrimeve të shenjta.

1. HARTAT FIZIKE TË TOKËS SË SHENJTË
2. EKSODI I IZRAELIT NGA EGJIPTI DHE HYRJA NË KANAAN
3. NDARJA E TË DYMBËDHJETË FISEVE
4. MBRETËRIA E DAVIDIT DHE E SALOMONIT
5. PERANDORIA ASIRIANE
6. PERANDORIA E RE BABILONASE (Nebukadnetsari) DHE MBRETËRIA E EGJIPTIT
7. PERANDORIA PERSIANE
8. PERANDORIA ROMAKE
9. BOTA E DHJATËS SË VJETËR
10. KANAANI NË KOHËT E DHJATËS SË VJETËR
11. TOKA E SHENJTË NË KOHËT E DHJATËS SË RE
12. JERUZALEMI DHE KOHA E JEZUSIT
13. UDHËTIMET MISIONARE TË APOSTULLIT PAL
14. NIVELET E NDRYSHME TË TOKËS SË SHENJTË NË KOHËT E BIBLËS

Indeksi alfabetik i vendeve-emrave mund t'ju ndihmojë të gjeni në harta një vend të caktuar. Çdo hyrje përfshin numrin e hartës të pasuar nga referenca që përbëhen nga një kombinim shkronjë-numër. Për shembull, hyrja për Rabahun (Ammanin) në hartën e parë renditet si 1:D5; që është, harta 1, katrori D5. Ju mund t'i gjeni katrorët specifikë në secilën hartë duke iu referuar koordinatave në krye dhe në anë të asaj harte. Emra të vendeve alternative renditen në kllapa; për shembull, Rabahu (Ammani). Një pikëpyetje pas një emri tregon se vendndodhja e treguar në hartë është e mundshme, por ende e pasigurt.

Më poshtë është një kyç për të kuptuar simbolet dhe format e ndryshme të shkronjave të përdorura në hartat. Përveç kësaj, hartat individuale mund të përmbajnë kyçe me shpjegime të simboleve shtesë që lidhen me një hartë të veçantë.

●	Një pikë e kuqe rrumbullake përfaqëson një qytet. Një vijë nganjëherë mund të tregojë nga një pikë në drejtim të emrit të një qyteti ose vendi.
▲	Një trekëndësh i vogël, i zi përfaqëson një mal.
Deti i Vdekur	Ky lloj shkrimi përdoret për vende gjeografike të tilla si oqeane, dete, liqene, lumenj, male, vende të shkreta, lugina, shkretëtira dhe ishuj.
Jeruzalemi	Ky lloj shkrimi përdoret për të gjitha qytetet (dhe për vendodhjet e hollësishme të hartës së qytetit të Jeruzalemit).
MOABI	Ky lloj shkrimi përdoret për ndarje më të vogla politike të tilla si krahina, popuj dhe fise.
JUDEA	Ky lloj shkrimi përdoret për ndarje më të mëdha politike, të tilla si kombe, shtete dhe kontinente.

HARTË SHEMBULL

HARTË UDHËZUESE

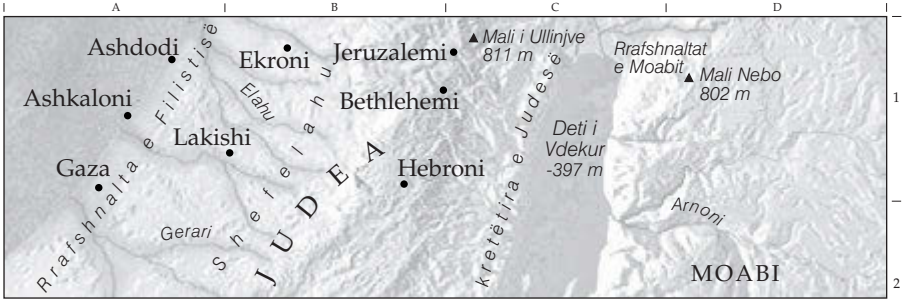

Ai, 2:D1, 10:B5
Aijaloni, 1:B5, 10:B5, 11:B5
Akosi (Ptolemaida), 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B2, 11:B3
Aleksandria, 8:C3, 13:F4
Amani (Rabahu), 1:D5, 10:D5, 14:D2
Antiokia në Pisidi, 13:F2
Antiokia në Siri, 8:C3, 13:H2
Arabahu (Lugina e Thyer), 1:B8, 2:D2, 4:C7, 10:C8
Arabia, 5:C3, 8:D4
Aradi, 2:D1, 3:A5, 4:C5
Arimatea, 11:B5
Arnoni, 2:D1
Asiria, 9:F2
Ashdodi (Azoti), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6
Ashkaloni, 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6, 11:A6
Ashuri, 5:C3, 9:F2
Athina, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2
Azoti, 11:A6

Babeli (Shinari), 9:G3
Babilonia, 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3
Beer-Sheba, 1:B7, 2:C1, 3:A5, 4:C6, 9:D4, 10:B7, 11:B8
Berea, 13:D1
Betabara, 11:C6
Betania, 11:B6
Betsaida, 11:C3
Betseta, 12:B2
Betheli (Luci), 3:A5, 4:C5, 10:B5, 11:B6
Bethfageja, 11:B6
Bethlehemi, 1:B6, 3:A5, 4:C5, 10:B6, 11:B6
Beth-Shani, 3:B4, 4:D4, 10:C4
Bozrahu, 3:B6, 4:D6
Burimi i Gihonit, në Jeruzalem, 12:D6

Cezarea e Filipisë, 11:C2
Cezarea, 11:B4, 13:H3

Damasku, 1:D1, 3:B2, 4:D2, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:H3
Dani (Laishi), 1:C2, 3:B3, 4:D3, 10:C2
Delta e Nilit, 2:A2, 9:C4
Dera e Bukur, 12:C4
Derba, 13:G2
Deti Adria, (Adriatik), 8:B2
Deti Arab, 6:D4
Deti Aral, 5:D1, 6:D1, 7:C2
Deti i Kirenethit, 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3
Deti i Kripur (Deti i Vdekur), 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 9:D4
Deti i Kuq, 2:D4, 5:B4, 6:B4, 7:B4, 8:C4, 9:D4
Deti i Madh (Mesdheu i Sipërm), 1:A4, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6
Deti i Poshtëm (Deti Lindor, Gjiri Persik), 5:C4, 6:C4, 7:B4, 8:D3, 9:H3
Deti i Sipërm (i Madh, Mesdheu), 7:A3, 9:B3
Deti i Vdekur (Deti i Kripur), 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 9:D4, 10:C6, 11:C7, 14:A7, 14:C3
Deti i Zi, 5:B1, 6:B1, 7:A2, 8:C2, 9:B1, 13:F1
Deti Kaspik, 5:C1, 6:C1, 7:B2, 8:D2, 9:G1
Deti Lindor (i Ulët), 5:C4, 6:C4
Deti Mesdhe (i Madh, i Sipërm), 1:A5, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6
Diboni, 2:D1
Dofkahu, 2:C4
Dori, 3:A4, 4:C4
Dothani, 10:B4
Dhoma e Sipërme, në Jeruzalem, 12:B6

Efesi, 8:C2, 13:E2
Ekroni, 1:B6, 10:A6
Elahu, 1:A6, 10:B6, 11:B6
Elimi, 2:C3
Emausi, 11:B6
En-Dori, 10:C3
Engedi, 4:D5, 10:C7
Enoni, 11:C4
Etsion-Geberi, 2:D3, 3:A8, 4:C8, 9:D4

Filadelfia, 11:D6
Filipia, 13:D1
Fisi i Asherit, 3:A3
Fisi i Beniaminit, 3:A5
Fisi i Danit, 3:B3, 3:A5
Fisi i Efraimit, 3:A4
Fisi i Gadit, 3:B4
Fisi i Isakarit, 3:B4
Fisi i Judës, 3:A5
Fisi i Manasit, 3:A4, 3:B3
Fisi i Naftalit, 3:B3
Fisi i Rubenit, 3:B5
Fisi i Simeonit, 3:A6
Fisi i Zabulonit, 3:A3
Fori Apian, 13:B1
Fortesa Antonia, në Jeruzalem, 12:C3
Fundi i Detit të Vdekur, 14:C3

Gabaoni, 10:B5
Gadara, 11:C4
Gadishulli i Sinait, 2:C3
Galilea, deti i (Kirenethit), 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7
Gath-heferi, 10:B3
Gathi, 3:A5, 4:C5, 10:A6
Gaza, 1:A6, 2:C1, 3:A5, 4:C5, 10:A7, 11:A7, 13:H4
Gerari, 10:A7
Gezeri, 4:C5
Gibeahu, 4:C5
Gilgali, 1:C5, 2:D1, 4:D5
Golgota, në Jeruzalem, 12:B3
Gomora, zona e Sodomës dhe, 10:C8
Greqia, 7:A2

Gjiri i Akabës, 2:D4
Gjiri i Suezit, 2:B3
Gjiri Persik (Deti i Poshtëm), 9:H3

Harani (Paddan-Arani), 9:E2
Hatsori, 3:B3, 4:D3, 10:C2
Hebroni, 1:B6, 2:D1, 3:A5, 4:C5, 10:B7, 11:B7
Heliopolisi (Oni), 2:A3
Heshboni, 4:D5
Horeb (mali Sinai), 2:C4, 9:D4
Hormahu, 2:D1, 4:C6

Ikoni, 13:G2
Ishulli i Hiosit, 13:E2
Ishulli i Kaftorit (Kretës), 9:A3
Ishulli i Kitimit (Qipros), 9:C3
Ishulli i Knidit, 13:E2
Ishulli i Kretës (Kaftorit), 8:C3, 9:A3, 13:D3
Ishulli i Maltës, 13:B3
Ishulli i Melitës (Maltës), 13:B3
Ishulli i Patmosit, 13:E2
Ishulli i Qipros (Kitimit), 8:C3, 9:C3, 13:G3
Ishulli i Rodit, 9:B3, 13:E3
Ishulli i Samotrakës, 13:E1

Jabesh-Galaadi, 3:B4
Jeriko, 1:C5, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C5, 11:C6, 14:A7, 14:C3
Jeruzalemi (Salemi), 1:B6, 2:D1, 3:A5, 4:C5, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3, 9:D3, 10:B6, 11:B6, 13:H3, 14:B2, 14:B6
Jeruzalemi, Qyteti i Poshtëm, 12:C6
Jeruzalemi, Qyteti i Sipërm, 12:B6
Jezreeli, 4:D4, 10:B4
Jopa, 1:A5, 3:A4, 4:C4, 10:A5, 11:A5, 13:H3

Kadesh-Barnea, 2:C2, 3:A6, 4:C6
Kampet e Shkretëtirës, 2:C3
Kana, 11:C3
Kapernaumi, 11:C3
Karkemishi, 5:B2, 6:B2, 9:D2
Kartaga, 8:B3
Kirena, 13:D3
Kir-Haresethi, 10:C7
Kodra e Morehut, 1:C3, 10:B3
Kopshti i Gjetsemanit, në Jeruzalem, 12:D4
Korazini, 11:C3
Korinti, 13:D2
Krahina Abilena, 11:D1
Krahina Akadi, 9:G2
Krahina Amalek, 4:C6
Krahina Amon, 1:D6, 3:B5, 4:D4, 10:D6
Krahina Aram-Damask, 4:D2
Krahina Argobi, 4:D3
Krahina e Babilonisë, 9:F3
Krahina e Bashanit, 1:C3, 10:C2
Krahina e Bitinisë, 13:F1
Krahina e Britanisë, 8:A1
Krahina e Dakias, 8:C2
Krahina e Dekapolit, 11:C4
Krahina e Edomit, 1:C8, 2:D2, 3:B6, 4:D7, 10:C8
Krahina e Egjiptit, 2:A3, 5:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4, 13:F4
Krahina e Elamit, 5:C3, 6:C3, 7:C3, 9:H3
Krahina e Fenisisë, 1:C1, 4:D2, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3
Krahina e Filistisë, 4:C5
Krahina e Frigjisë, 13:F2
Krahina e Galaadit, 1:C4, 10:C4
Krahina e Galatisë, 13:G1
Krahina e Galilesë së Poshtme, 1:C3
Krahina e Galilesë së Sipërme, 1:C2

Krahina e Galilesë, 11:C2
Krahina e Gaulit, 8:A1
Krahina e Germanisë, 8:B1
Krahina e Geshurit, 4:D3
Krahina e Goshenit, 2:A2, 9:C4
Krahina e Hispanisë, 8:A2
Krahina e Idumesë, 1:B7, 10:B7, 11:B7
Krahina e Izraelit, 4:C4
Krahina e Judesë, 1:B6, 11:B7
Krahina e Judesë, 5:B3, 10:B7
Krahina e Kanaanit, 2:C1, 9:D3
Krahina e Kapadokisë, 13:H2
Krahina e Kilikisë, 13:G2
Krahina e Lidias, 13:E2
Krahina e Likisë, 13:F2
Krahina e Madianit, 2:D4, 9:D4
Krahina e Maqedonisë, 7:A2, 8:C2, 13:D1
Krahina e Misisë, 13:E2
Krahina e Moabit, 1:C7, 2:D1, 3:B6, 4:D6, 10:C7
Krahina e Nabatesë, 11:C8
Krahina e Negevit, 1:A8, 10:A8
Krahina e Pamfilisë, 13:F2
Krahina e Pisidisë, 13:F2
Krahina e Pontit, 13:G1
Krahina e Samarisë, 1:B4, 10:B4, 11:B4
Krahina e Sarmatisë, 8:C1
Krahina e Sirisë, 6:B3, 8:C3, 9:D3, 11:C2, 13:H3
Krahina e Urartit, 9:E1

Laishi (Dani), 10:C2
Lakishi, 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6
Laodicea, 13:F2
Libia, 8:B3, 13:C4
Liqeni Huleh (Ujërat e Meromit), 10:C2, 14:C6
Listra, 13:G2
Luci (Betheli), 10:B5

Lugina e Jezreelit (Esdraloni), 1:B3, 10:B3
Lugina e Esdralonit, 1:B3, 10:B3
Lugina e Hinonit, në Jeruzalem, 12:B7
Lugina e Hulehut, 1:C2, 11:C2
Lugina e Kidronit, në Jeruzalem, 12:D6
Lumi Abana, 1:D1
Lumi Arnon, 1:C7, 3:B5, 4:D5, 10:C7, 11:C7
Lumi Besor, 1:A7, 10:A7, 11:A8
Lumi Eufrat, 5:B3, 6:C3, 8:D3, 9:E2
Lumi Farpar, 1:D1, 10:D1, 11:D2
Lumi Gerar, 1:A7, 10:A7, 11:A7
Lumi i Egjiptit, 2:C2
Lumi i Nilit, 2:A3, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4
Lumi Indus, 7:D4
Lumi Jabbok, 1:C5, 3:B4, 4:D4, 10:C5, 11:C5
Lumi Jarmuk, 1:C3, 10:C3, 11:C3
Lumi Jordan, 1:C5, 2:D1, 3:B4, 4:D4, 10:C5, 11:C5
Lumi Kishon, 1:B3, 10:B3, 11:B3
Lumi Litan, 1:C1, 10:C1, 11:C2
Lumi Sorek, 1:B6, 10:B6, 11:B6
Lumi Tigër, 5:C2, 6:C2, 8:D3, 9:G3
Lumi Zered, 1:C8, 2:D2, 3:B6, 4:D6, 10:C8, 11:C8

Magdala, 11:C3
Mahanaimi, 10:C4
Maja e Tempullit, në Jeruzalem, 12:D5
Makarea, 11:C7
Malet e Libanit, 1:C1, 10:C1, 11:C1
Malet Kaukaze, 5:C1, 8:D2, 9:F1
Mali Ararat, 9:F1
Mali Ebal, 1:B4, 3:A4, 4:C4, 10:B4, 11:B5, 14:B6
Mali Gerizim, 1:B5, 3:A4, 4:C4, 10:B5, 11:B5, 14:B6
Mali Gilboa, 1:C4, 3:B4, 10:C4, 11:C4, 14:C6
Mali Hermon, 1:C1, 3:B2, 4:D2, 10:C1, 11:D1, 14:D5
Mali Hor, 2:D2
Mali i Ullinjve, 1:B6, 10:B6, 11:B6, 12:D4, 14:B6
Mali Karmel, 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B3, 11:B3
Mali Moriah, 14:B6
Mali Nebo, 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C6, 11:C6
Mali Sinai (Horeb), 2:C4, 9:D4
Mali Sion, 14:B6
Mali Tabor, 1:C3, 3:B4, 4:D4, 10:C3, 11:C3, 14:C6
Mara, 2:B3
Mare Internum (Deti i Madh, Mesdhetar, i Sipërm), 8:B3
Mbretëria e Egjiptit, 6:A3
Medeba, 4:D5
Megido, 1:B3, 3:A4, 4:C4, 6:B3, 9:D3, 10:B3
Memfisi (Nofi), 2:A3, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3
Mesopotamia, 8:D3, 9:E2
Militina, 13:E2
Mira, 13:F2
Misena, 5:A2

Naini, 11:C4
Nazareti, 1:B3, 11:B3
Ninivea, 5:C2, 9:F2
Niveli i detit Mesdhe, 14:A2, 14:A6
Niveli i Detit të Vdekur, 14:A7, 14:C3
Nofi (Memfisi), 2:A3

Oni (Heliopolisi), 2:A3, 9:C4

Padan-arami (Harani), 9:E2
Pafo, 13:G3
Pallati Hasmonean, në Jeruzalem, 12:C5
Pallati i Herodit, në Jeruzalem, 12:B5
Pellgu i Betesdës, në Jeruzalem, 12:C3
Pellgu i Gjarpërit, në Jeruzalem, 12:A6
Pellgu i Izraelit, në Jeruzalem, 12:C4
Pellgu i Kullës, në Jeruzalem, 12:B5
Pellgu i Siloes, në Jeruzalem, 12:C7
Penueli, 10:C4
Perandoria Asiriane, 5:C3
Perandoria e Re Babilonase, 6:C3
Perandoria Mediane, 6:D3
Perandoria Partiane, 8:D3
Perea, 11:C5
Perga, 13:F2
Pergami, 13:E2
Persia, 5:D4, 6:D4
Pi-Hahirothi, 2:B3
Pitomi, 2:B2
Populli i filistinëve, 2:C2
Populli i hititëve, 9:D2
Populli i hivitëve, 3:B2
Populli i horitëve, 9:E2
Porta e Deleve, në Jeruzalem, 12:C4
Porta e Peshqve, në Jeruzalem, 12:B3
Porta e Susës, në Jeruzalem, 12:D4
Porta e Ujërave, në Jeruzalem, 12:C7
Porti i Limaneve të Bukura, 13:E3
Portiku i Salomonit, në Jeruzalem, 12:D4
Portiku Mbretëror, në Jeruzalem, 12:C5
Provinca romake e Akaisë, 8:C2, 13:D2
Provinca romake e Azisë, 8:C2, 13:F2
Provinca romake e Italisë, 8:B2, 13:A1

Ptolemaida (Akosi), 1:B3, 11:B3, 13:H3
Pucuoli, 13:B1

Rabahu (Ammani), 1:D5, 3:B5, 10:D5
Rafshnalta e Durës, 9:F2
Ramoth-Gaaladi, 3:B4, 4:D4
Ramsesi (Tanisi), 2:B2
Refidimi, 2:C4
Rexho, 13:B2
Roma, 8:B2, 13:A1
Rrafshnalta e Filistisë, 1:A6, 10:A6
Rrafshnalta e Sharonit, 1:B4, 10:B4, 11:B5
Rrafshnaltat e Moabit, 1:C6, 11:C6
Rrëkeja En-Rogel, 12:C7
Rruga për në Betani, 12:D5
Rruga për në Bethlehem, 12:A7
Rruga për në Detin e Vdekur, 12:C8
Rruga për në Emaus, 12:A4
Rruga për në Hebron, 12:A7
Rruga për në Jeriko, 12:D5
Rruga për në Jopa, 12:A4
Rruga për në Samari, 12:B1

Salaminë, 13:G3
Salemi (Jeruzalemi), 9:D3
Salimi, 11:C4
Samaria, 1:B4, 5:B3, 10:B4, 11:B5, 13:H3
Sarepta, 11:B1
Sidoni, 1:C1, 3:A2, 4:D2, 9:D3, 10:C1, 11:C1, 13:H3
Sihari, 11:B5
Sirakuza, 13:B2
Smirna, 13:E2
Sparta, 6:A2, 7:A2
Sukothi, në Egjipt, 2:B2
Sukothi, në Izrael, 3:B4, 4:D4
Susa (Shushani), 6:C3, 7:B3, 9:G3
Shefelahu, 1:B6, 10:B6, 14:B2
Shikemi, 3:A4, 4:C4, 10:B4
Shilohu, 3:A4, 4:D4, 10:B5
Shinari (Babeli), 9:G3
Shkallët e Tempullit, në Jeruzalem, 12:D5
Shkretëtira Arab, 9:F3
Shkretëtira e Ethamit, 2:B3
Shkretëtira e Judesë, 1:B7, 11:B7
Shkretëtira e Libisë, 9:B4
Shkretëtira e Paranit, 2:C3
Shkretëtira e Shurit, 2:B2
Shkretëtira e Sinait, 2:C4
Shkretëtira e Sinit, 2:C4
Shkretëtira e Zinit, 2:C2
Shkretëtira Lindore, 2:D3
Shpëtia e Kajafës, në Jeruzalem, 12:B6
Shushani (Susa), 6:C3, 7:B3, 9:G3

Tanisi (Ramsesi), 2:B2
Tarsi, 13:G2
Tebesi, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4
Tekoa, 10:B6
Tempulli, në Jeruzalem, 12:C4
Tiberiada, 11:C3
Tiro, 1:B2, 3:A3, 4:C3, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3
Trans-Jordani, tokat e sheshta të Lindjes, 14:D2
Tri Tavernat, 13:B1
Troasi, 6:A2, 7:A2, 13:E2
Troi, 9:B2
Tsiklagu, 4:C5
Tuneli i Ezekias, në Jeruzalem, 12:C6
Thesalonika, 8:C2, 13:D1

Ujërat e Meromit (Liqeni Huleh), 10:C2
Uri, 5:C3, 9:E2, 9:G3

Varri i Kopshtit, në Jeruzalem, 12:B3
Vendi kodrinor i Judesë, 14:B2

Zona e Sodomës dhe Gomorës, 10:C8

UDHËZUESI I HARTËS

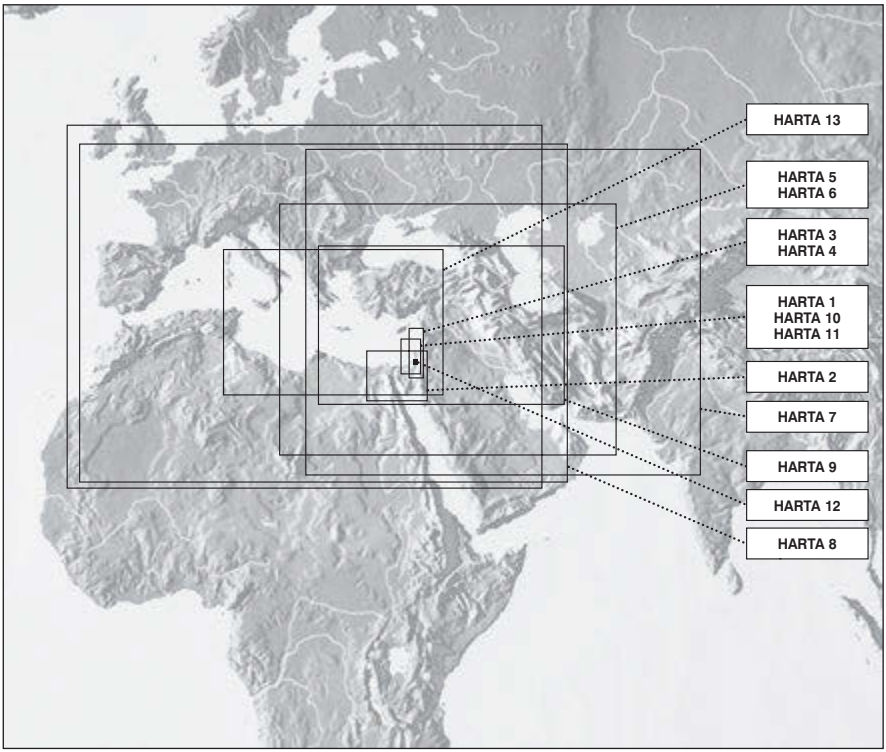

HARTA TË LIDHURA ME BIBLËN

Hartat e mëposhtme jepen për të ndihmuar në studimin e shkrimeve të shenjta dhe ndërtohen për të përmirësuar paraqitjet e përfshira në kurset për udhëzim të Kishës.

Skicimet e hartave të mësipërme tregojnë fokusin e secilës nga hartat e numëruara që pasojnë. Këto harta përbëhen nga krahina të gjera, si edhe zona gjeografike shumë të kufizuara.

HARTA 1 HARTA FIZIKE E TOKËS SË SHENJTË

HARTA 2 EKSODI I IZRAELIT NGA EGJIPTI DHE HYRJA NË KANAAN

HARTA 3 NDARJA E 12 FISEVE

HARTA 4 PERANDORIA E DAVIDIT DHE E SALOMONIT

HARTA 5 PERANDORIA ASIRIANE

HARTA 6 PERANDORIA E RE BABILONASE (Nebukadnetsari) DHE MBRETËRIA E EGJIPTIT

HARTA 7 PERANDORIA PERSIANE

HARTA 8 PERANDORIA ROMAKE

HARTA 9 BOTA E DHJATËS SË VJETËR

HARTA 10 KANAANI NË KOHËT E DHJATËS SË RE

HARTA 11 TOKA E SHENJTË NË KOHËT E DHJATËS SË RE

HARTA 12 JERUZALEMI NË KOHËN E JEZUSIT

HARTA 13 UDHËTIMET MISIONARE TË APOSTULLIT PAL

HARTA 14 NIVELET E NDRYSHME TË TOKËS SË SHENJTË NË KOHËT BIBLIKE

HARTA FIZIKE E TOKËS SË SHENJTË

HARTA 1

EKSODI I IZRAELIT NGA EGJIPTI DHE HYRJA NË KANAAN

HARTA 2

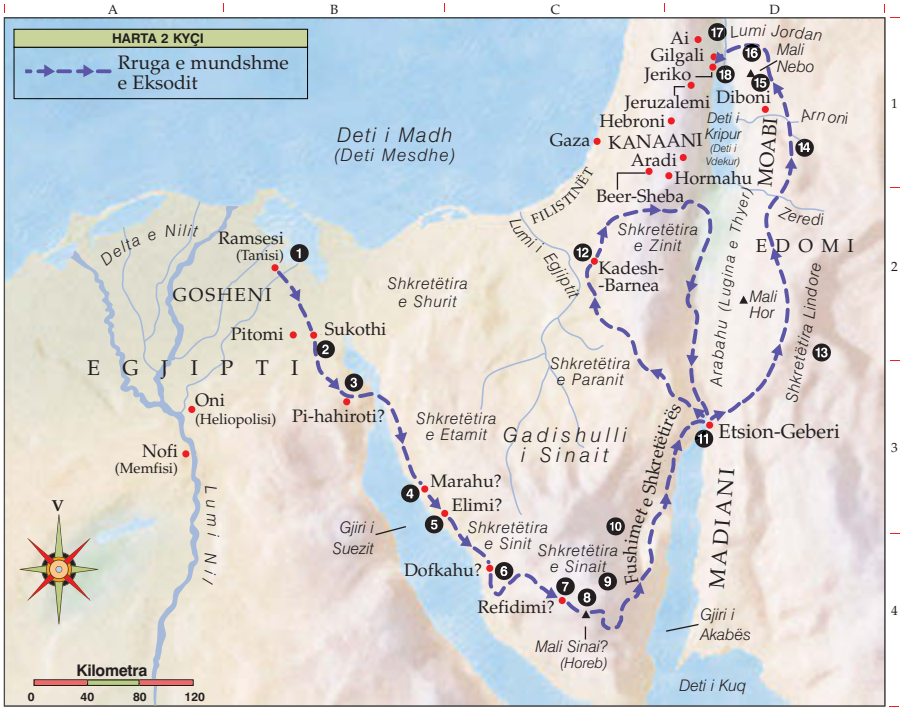

1. **Ramsesi** Izraeli u dëbua nga Egjipti (Eks. 12; Num. 33:5).
2. **Sukothi** Pasi hebrenjtë u larguan nga ky fushim, Zoti i shoqëroi ata në një re gjatë ditës dhe në një shtyllë zjarri gjatë natës (Eks. 13:20–22).
3. **Hahirothi** Izraeli kaloi përmes Detit të Kuq (Eks. 14; Num. 33:8).
4. **Mara** Zoti i shëroi ujërat e Marës (Eks. 15:23–26).
5. **Elimi** Izraeli e ngriti fushimin pranë 12 burimeve (Eks. 15:27).
6. **Shkretëtira e Sinit** Zoti dërgoi mana dhe shkurta për të ushqyer Izraelin (Eks. 16).
7. **Refidimi** Izraeli luftoi kundër Amalekut (Eks. 17:8–16).
8. **Mali Sinai (Mali Horeb ose Jebel Musa)** Zoti zbuloi Dhjetë Urdhërimet (Eks. 19–20).
9. **Sinai** Shkretëtira ku Izraeli ngriti tabernakullin (Eks. 25–30).
10. **Fushimet e Shkretëtirës** Shtatëdhjetë pleq u thirrën për të ndihmuar Moisiun të qeveriste popullin (Num. 11:16–17).
11. **Etsion-Geberi** Izraeli kaloi përmes tokave të Ezaut dhe Amonit në paqe (LiP. 2).
12. **Kadesh-Barnea** Moisiu dërgoi spiunë për në tokën e premtuar; Izraeli ngriti krye dhe dështoi për të hyrë në tokën e premtuar; Kadeshi shërbeu si një fushim kryesor i Izraelit për shumë vjet (Num. 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; LiP. 2:14).
13. **Shkretëtira Lindore** Izraeli iu shmang konfliktit me Edomin dhe Moabin (Num. 20:14–21; 22–24).
14. **Arnoni** Lumi ku Izraeli shkatërroi amonitët që luftuan kundër tij (LiP. 2:24–37).
15. **Mali Nebo** Moisiu pa tokën e premtuar (LiP. 34:1–4). Moisiu dha tre predikimet e tij të fundit (LiP. 1–32).
16. **Rrafshnaltat e Moabit** Zoti i tha Izraelit ta ndante tokën dhe t'i dëbonte banorët (Num. 33:50–56).
17. **Lumi Jordan** Izraeli kapërceu lumin Jordan në tokë të thatë. Pranë Gilgalit, gurë nga fundi i lumit Jordan u vendosën si monument i ndarjes së ujërave të Jordanit (Joz. 3–5:1).
18. **Jeriko** Fëmijët e Izraelit pushtuan dhe shkatërruan qytetin (Joz. 6).

NDARJA E 12 FISEVE; PERANDORIA E DAVIDIT DHE E SALOMONIT

HARTA 3 & 4

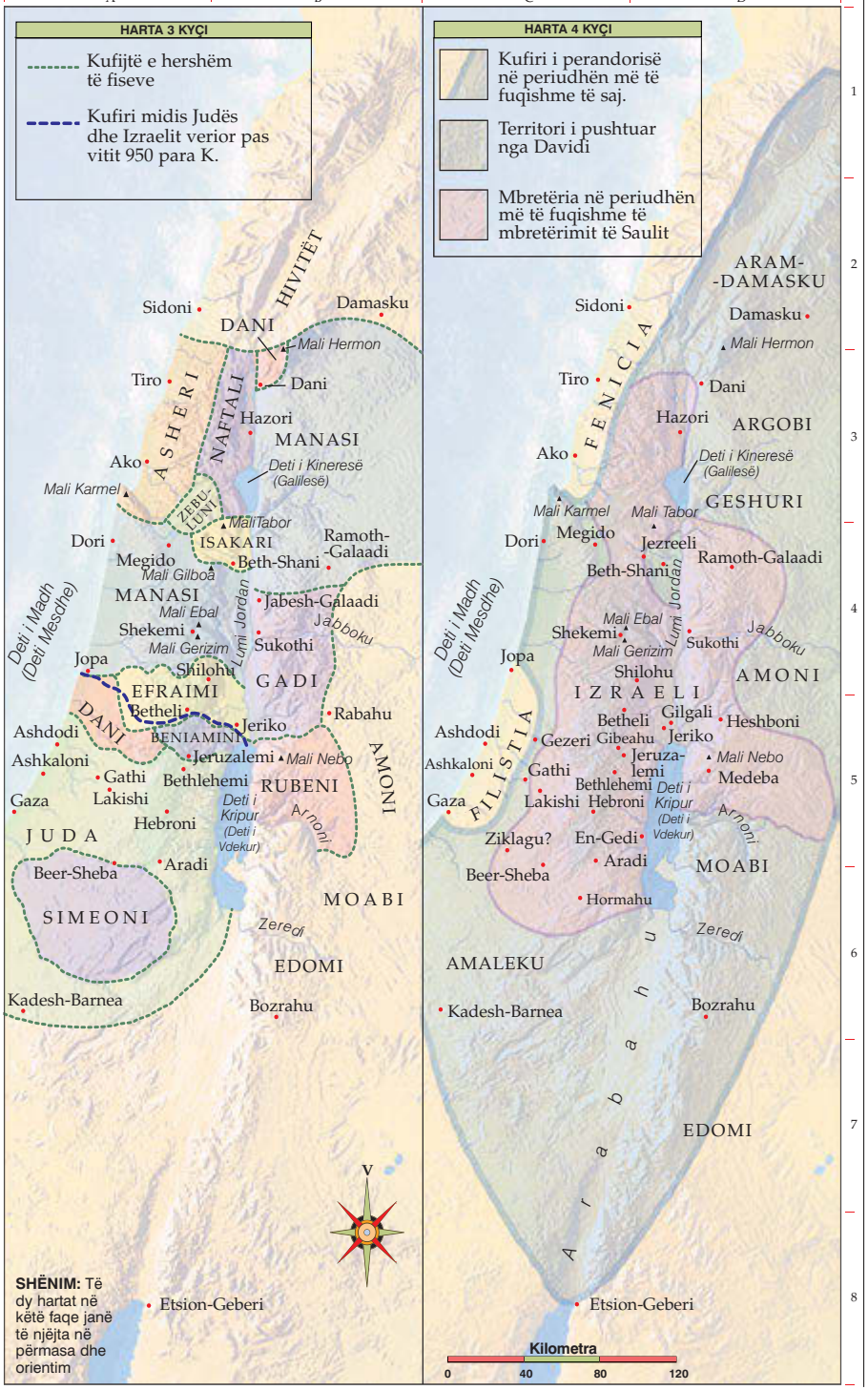

PERANDORIA ASIRIANE

HARTA 5

Rreth 721 para K. (2 Mbretërve 17:1–6)

PERANDORIA E RE BABILONASE (Nebukadnetsari) DHE MBRETËRIA E EGJIPTIT

HARTA 6

Rreth 600–587 para K. (2 Mbretërve 24–25)

PERANDORIA PERSIANE

HARTA 7

537–440 para K. (Esteri; Esdra; Nehemia)

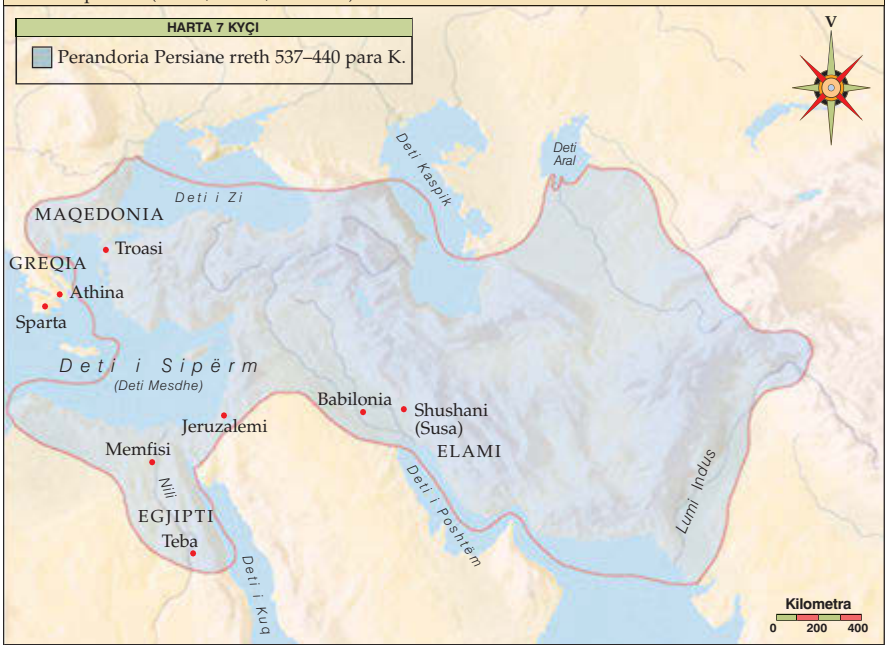

PERANDORIA ROMAKE

HARTA 8

Rreth Lindjes së Jezu Krishtit

HARTA 9

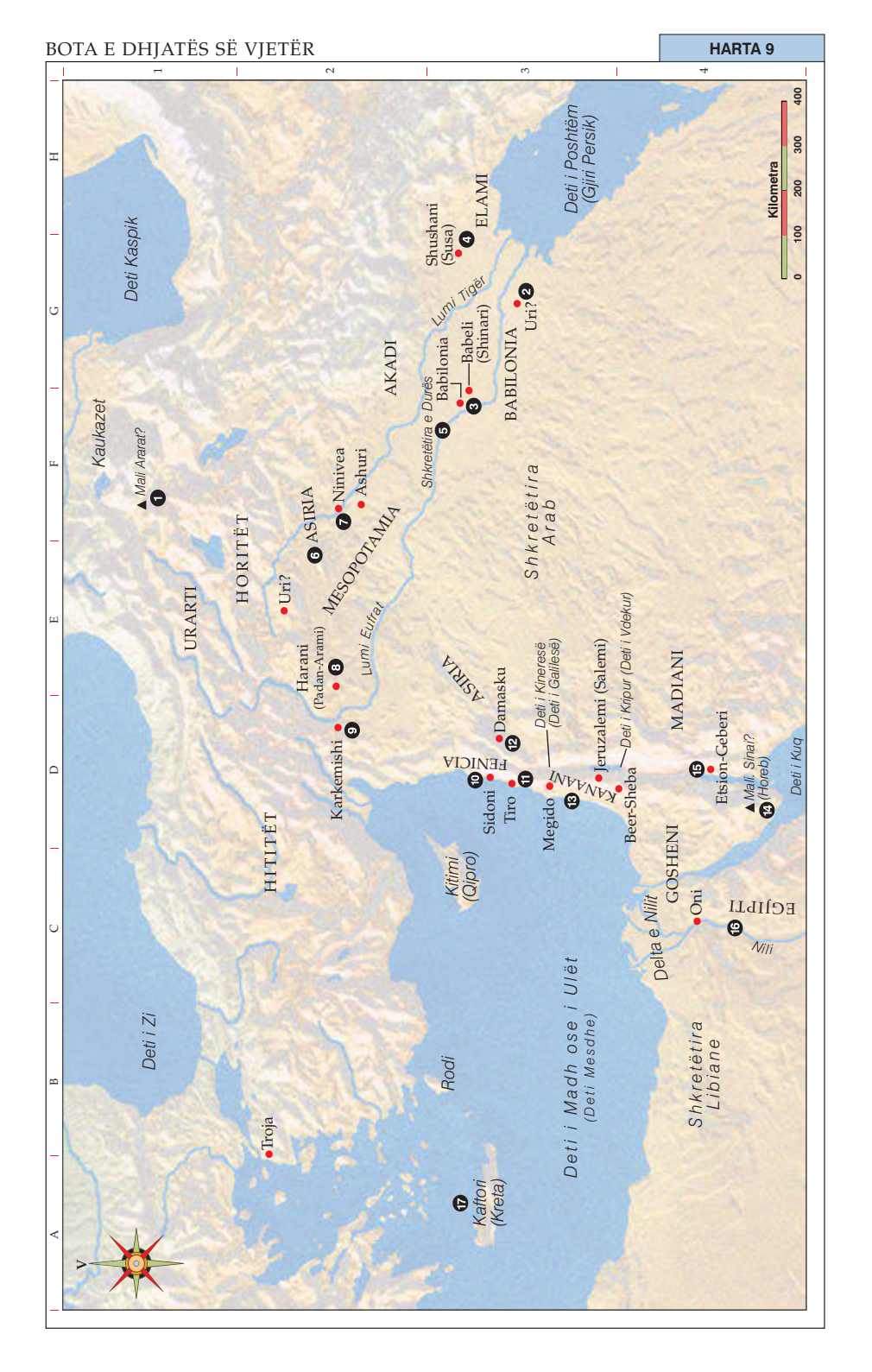
Deti Kaspik
Kaukazet
Mali Ararat?
URARTI
HORITËT
Uri?
ASIRIA
Ninivea
Ashuri
MESOPOTAMIA
Lumi Eufrat
Harani
(Padan-Arami)
Karkemishi
HITITËT
Troja
Deti i Zi
Rodi
Kaftori
(Kreta)
Kitimi
(Qipro)
Deti i Madh ose i Uliët
(Deti Mesdhe)
Shkretëtira e Durës
AKADI
Babilonia
Babeli
(Shinari)
Lumi Tigër
Shushani
(Susa)
ELAMI
Deti i Poshtëm
(Gjiri Persik)
BABILONIA
Uri?
Shkretëtira
Arab
ASIRIA
Damasku
FENICIA
Sidoni
Tiro
Megido
Deti i Kineresë
(Deti i Galilesë)
KANAANI
Jeruzalemi (Salemi)
Deti i Kripur (Deti i Vdekur)
Beer-Sheba
MADIANI
Etsion-Geberi
Mali Sinai?
(Horeb)
Deti i Kuq
GOSHENI
Oni
Delta e Nilit
EGJIPTI
Nili
Shkretëtira
Libiane
Kilometra
0
100
200
300
400
V
A
B
C
D
E
F
G
H
1
2
3
4

1. **Mali Ararat** Vendi tradicional ku mbërriti arka e Noeut (Zan. 8:4). Vendndodhja e saktë është e panjohur.

2. **Uri** Vendbanimi i parë i Abrahamit, ku ai pothuajse u bë viktimë e një flijimi njerëzor, pa engjëllin e Jehovait dhe mori Urimin dhe Thumimin (Zan. 11:28–12:1; Abr. 1; 3:1). (Vini re edhe një vendndodhje tjetër të mundshme për Urin në Mesopotaminë veriore.)

3. **Babilonia, Babeli (Shinari)** U krijua fillimisht nga Kushi, biri i Hamit dhe i Nimrodit. Zona e origjinës së jareditëve në kohën e kullës së Babelit në rrafshnaltat e Shinarit. Më vonë kryeqyteti i provincës së Babilonisë dhe vendbanimi i mbretërve babilonas, duke përfshirë Nebukadnetsarin që çoi shumë judenj robër në këtë qytet pas shkatërrimit të Jeruzalemit (587 para K.). Judenjtë mbetën në robëri në Babiloni për 70 vjet, deri në kohën e mbretit Kir, i cili i lejoi judenjtë të kthehen në Jeruzalem për të ndërtuar tempullin. Profeti Daniel gjithashtu banoi këtu nën Nebukadnetsarin, Belshatsarin dhe Darin I (Zan. 10:10; 11:1–9; 2 Mbr. 24–25; Jer. 27:1–29:10; Eze. 1:1; Dan. 1–12; Omni 1:22; Eth. 1:33–43).

4. **Shushani (Suza)** Kryeqyteti i Perandorisë Persiane nën mbretërimet e Darit I (Dari i Madh), Kserksit (Asuerosit) and Artakserksit. Vendbanimi i mbretëreshës Ester, kurajoja dhe besimi i të cilës i shpëtuan judenjtë. Danieli dhe më pas Nehemia shërbyen këtu (Neh. 1:1; 2:1; Est. 1:1; Dan. 8:2).

5. **Rrafshnalta e Duras** Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego u hodhën në një furrë të zjarrtë, kur ata nuk pranuan të adhuronin një shëmbëlltyrë të artë të krijuar nga Nebukadnetsari; Biri i Perëndisë i ruajti dhe ata dolën nga furra të padëmtuar (Dan. 3).

6. **Asiria** Ashuri ishte kryeqyteti i parë i Asirisë, i pasuar nga Ninivea. Sundimtarët asirianë Shalmaneseri V dhe Sargoni II pushtuan mbretërinë veriore të Izraelit dhe i morën robër 10 fiset më 721 para K. (2 Mbr. 14–15, 17–19). Asiria ishte një kërcënim për Judën deri 612 para K., kur Asiria u pushtua nga Babilonia.

7. **Ninivea** Kryeqyteti i Asirisë. Asiria e sulmoi tokën e Judës gjatë mbretërimit të Ezekias dhe shërbesës së profetit Isaia. Jeruzalemi, kryeqyteti i Judesë, u shpëtua në mënyrë të mrekullueshme kur një engjëll goditi 185.000 ushtarë asirianë (2 Mbr. 19:32–37). Zoti i tha profetit Jona t'i bënte thirrje këtij qyteti për pendim (Jon. 1:2; 3:1–4).

8. **Harani** Abrahami u vendos këtu për një farë kohe përpara se të shkonte në Kanaan. Ati dhe vëllai i Abrahamit mbetën atje. Rebeka (gruaja e Isakut) dhe Rakela, Lea, Bilhahu dhe Zilpahu (gratë e Jakobit) erdhën në këtë zonë (Zan. 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Abr. 2:4–5).

9. **Karkemishi** Faraoni Neko u mund këtu nga Nebukadnetsari, i cili i dha fund pushtetit egjiptian në Kanaan (2 Kro. 35:20–36:6).

10. **Sidoni** Ky qytet u themelua nga Sidoni, një nip i Hamit, dhe është qyteti më verior kanaanit (Zan. 10:15–20). Ishte shtëpia e Jezebelës, që futi adhurimin e Baalit në Izrael (1 Mbr. 16:30–33).

11. **Tiro** Ky ishte një qytet dhe port i rëndësishëm tregëtar në Siri. Hirami i Tiros dërgoi dru kedri e ar dhe punëtorë për të ndihmuar Salomonin në ndërtimin e tempullit të tij (1 Mbr. 5:1–10, 18; 9:11).

12. **Damasku** Abrahami e shpëtoi Lotin prej këtij vendi. Ishte qyteti kryesor i Sirisë. Gjatë mbretërimit të mbretit David izraelitët pushtuan qytetin. Elija vajosi Hazaelin të ishte mbret mbi Damaskun (Zan. 14:14–15; 2 Sam. 8:5–6; 1 Mbr. 19:15).

13. **Kanaani** Abrahamit dhe fëmijëve të tij iu dha kjo tokë për një zotërim të përjetshëm (Zan. 17:8).

14. **Mali Sinai (Horeb)** Zoti i foli Moisiut nga një shkurre që digjej (Eks. 3:1–2). Moisiut iu dha Ligji dhe Dhjetë Urdhërimet (Eks. 19–20). Zoti i foli Elijas me një zë të vogël, të qetë (1 Mbr. 19:8–12).

15. **Etsion-Geberi** Mbreti Salomon ndërtoi një "flotë anijesh" në Etsion-Geber (1 Mbr. 9:26). Ndoshta në këtë port mbretëresha e Shebës, pasi dëgjoi për famën e Salomonit, mbërriti që ta shihte atë (1 Mbr. 10:1–13).

16. **Egjipti** Abrahami udhëtoi këtu për shkak të një zije të madhe buke në Ur (Abr. 2:1, 21). Zoti i tha Abrahamit t'u mësonte egjiptianëve atë që ai do t'i zbulonte atij (Abr. 3:15). Vëllezërit e Jozefit e shitën atë si sklav (Zan. 37:28). Jozefi u bë administrator i shtëpisë së Potifarit këtu. Ai u hodh në burg. Ai interpretoi ëndrrën e faraonit dhe atij iu dha pozitë dhe autoritet në Egjipt. Jozefi dhe vëllezërit e tij u sollën së bashku. Jakobi dhe familja e tij u zhvendosën këtu (Zan. 39–46). Fëmijët e Izraelit banuan në Goshen gjatë udhëtimit të tyre në Egjipt (Zan. 47:6).

    Izraelitët u shumëzuan "dhe mbushën tokën"; ata më pas u vunë nën robëri nga egjiptianët (Eks. 1:7–14). Pas një seri plagësh faraoni e lejoi Izraelin të largohej nga Egjipti (Eks. 12:31–41). Jeremia u mor në Egjipt (Jer. 43:4–7).

17. **Kaftori (Kreta)** Qyteti i lashtë i minoanitëve.

1. **Dani (Laishi)** Jeroboami ngriti një viç të artë për mbretërinë veriore për ta adhuruar (1 Mbr. 12:26–33). Dani ishte kufiri verior i Izraelit të lashtë.

2. **Mali Karmel** Elija sfidoi profetet e Baalit dhe hapi qiejt për shiun (1 Mbr. 18:17–46).

3. **Megido** Një vend i shumë betejave (Gjy. 4:13–16; 5:19; 2 Kro. 35:20–23; 2 Mbr. 23:29). Salomoni mblodhi një grup levitësh për të ngritur Megidon (1 Mbr. 9:15). Mbreti Josia i Judës u plagos për vdekje në një betejë kundër faraonit Neko të Egjiptit (2 Mbr. 23:29–30). Në Ardhjen e Dytë të Zotit, një konflikt i madh dhe përfundimtar do të ndodhë në luginën e Jezreelit si pjesë e betejës së Armagedonit (Joe. 3:14; Zbu. 16:16; 19:11–21). Emri *Armagedon* është fjalëzim në greqisht i emrit hebraik Har Megidon ose mali i Megidos.

4. **Jezreeli** Emri i një qyteti në luginën më të gjerë dhe më pjellore të Izraelit, e cila ka të njëjtin emër. Mbretërit e mbretërisë së veriut ndërtuan atje një pallat (2 Sam. 2:8–9; 1 Mbr. 21:1–2). Mbretëresha e ligë Jezebel jetoi dhe vdiq atje (1 Mbr. 21; 2 Mbr. 9:30).

5. **Beth-sheani** Izraeli u vu përballë kanaanitëve këtu (Joz. 17:12–16). Trupi i Saulit u lidh në muret e kësaj fortese (1 Sam. 31:10–13).

6. **Dothani** Jozefi u shit në skllavëri nga vëllezërit e tij (Zan. 37:17, 28; 45:4). Eliseu pati një vegim të malit plot me kuaj dhe karroca (2 Mbr. 6:12–17).

7. **Samaria** Kryeqyteti i mbretërisë së veriut (1 Mbr. 16:24–29). Mbreti Ashab i ndërtoi një tempull Baalit (1 Mbr. 16:32–33). Elija dhe Eliseu kryen shërbesa (1 Mbr. 18:2; 2 Mbr. 6:19–20). Më 721 para K. asirianët e pushtuan atë, duke përfunduar robërimin e 10 fiseve (2 Mbr. 18:9–10).

8. **Shikemi** Abrahami ndërtoi një altar (Zan. 12:6–7). Jakobi jetoi pranë këtij vendi. Simeoni dhe Levi i masakruan të gjithë meshkujt e këtij qyteti (Zan. 34:25). Nxitja e Jozueut të "zgjedhin. . .këtë ditë" për t'i shërbyer Perëndisë ndodhi në Shikem (Joz. 24:15). Këtu Jeroboami ngriti kryeqytetin e parë të mbretërisë së veriut (1 Mbr. 12).

9. **Mali Ebal dhe Mali Gerizim** Jozueu e ndau Izraelin në këto dy male—bekimet e ligjit u shpallën nga mali Gerizim, ndërsa mallkimet erdhën nga mali Ebal (Joz. 8:33). Samaritanët më vonë ndërtuan një tempull në Gerizim (2 Mbr. 17:32–33).

10. **Penueli (Penieli)** Këtu Jakobi u ndesh gjatë gjithë natës me një lajmëtar të Zotit (Zan. 32:24–32). Gideoni shkatërroi një fortesë madianite (Gjy. 8:5, 8–9).

11. **Jopa** Jona lundroi nga këtu drejt Tarshishit për t'iu shmangur misionit të tij për në Ninive (Jon. 1:1–3).

12. **Shilohu** Gjatë kohës së Gjyqtarëve, kryeqyteti i Izraelit dhe tabernakulli ishin vendosur atje (1 Sam. 4:3–4).

13. **Betheli (Luci)** Këtu Abrahami u nda nga Loti (Zan. 13:1–11) dhe pati një vegim (Zan. 13; Abr. 2:19–20). Jakobi pati një vegim të një shkalle që arrinte në qiell (Zan. 28:10–22). Tabernakulli u vendos këtu për një farë kohe (Gjy. 20:26–28). Jeroboami ngriti një viç të artë që mbretëria veriore ta adhuronte (1 Mbr. 12:26–33).

14. **Gabaoni** Populli hivit nga këtu e mashtroi Jozueun për një armëpushim (Joz. 9). Dielli qëndroi i palëvizur derisa Jozueu e fitoi betejën (Joz. 10:2–13). Ky ishte gjithashtu një vend i përkohshëm i tabernakullit (1 Kro. 16:39).

15. **Gaza, Ashdodi, Ashkaloni, Ekroni, Gathi (pesë qytetet e filistinëve)** Nga këto qytete filistinët shpesh filluan luftë kundër Izraelit.

16. **Bethlehemi** Rakela u varros pranë këtij vendi (Zan. 35:19). Ruthi dhe Boazi jetuan këtu (Ruth 1:1–2; 2:1, 4). U quajt qyteti i Davidit (Llu. 2:4).

17. **Hebroni** Abrahami (Zan. 13:18), Isaku, Jakobi (Zan. 35:27), Davidi (2 Sam. 2:1–4) dhe Absalomi (2 Sam. 15:10) jetuan këtu. Ky ishte kryeqyteti i parë i Judës nën mbretin David (2 Sam. 2:11). Besohet se Abrahami, Sara, Isaku, Rebeka, Jakobi dhe Lea u varrosën këtu në shpellën e Makpelahut (Zan. 23:17–20; 49:31, 33).

18. **En-Gedi** Davidi u fsheh nga Sauli dhe ia kurseu jetën Saulit (1 Sam. 23:29; 24:1–22).

19. **Gerari** Abrahami dhe Isaku jetuan këtu për një farë kohe (Zan. 20–22; 26).

20. **Beer-Sheba** Abrahami gërmoi një pus këtu dhe lidhi besë me Abimelekun (Zan. 21:31). Isaku pa Zotin (Zan. 26:17, 23–24) dhe Jakobi jetoi këtu (Zan. 35:10; 46:1).

21. **Sodoma dhe Gomora** Loti zgjodhi të jetonte në Sodomë (Zan. 13:11–12; 14:12). Perëndia e shkatërroi Sodomën dhe Gomorën për shkak të ligësisë (Zan. 19:24–26). Jezusi më vonë i përdori këto qytete si simbole të ligësisë (Mt. 10:15).

HARTA 10

A
B
C
D
1
2
3
4
5
6
7
8
Sidoni
Malet e Libanit
Damasku
Mali Hermon
Litani
Farpari
FENICIA
Tiro
Dani
(Laishi)
Hazori
Liqeni Huleh
(Ujërat e Meromit)
Ako
BASHANI
Deti i Kineresë
(Deti i Galilesë)
Kishon
Lugina e Jezreelit
(Esdralonit)
Gath-Heferi
Mali Karmel
Endori
Mali Tabor
Jarmuku
Megido
Kodra e Morehut
Jezreeli
Beth-Shani
Mali Gilboa
Dothani
GALAADI
Rrafshnalta e Sharonit
SAMARIA
Samaria
Mali Ebal
Shekemi
Mali Gerizim
Penueli
Mahanaimi
Jabboku
Deti i Madh (Deti Mesdhe)
Jopa
Aijaloni
Shilohu
Betheli
(Luci)
Ai
Lumi Jordan
Rabahu
(Amani)
Gibeoni
Jeriko
AMONI
Soreku
Rrafshnalta e Filistisë
Ashdodi
Ekroni
Gathi
Jeruzalemi
Mali i Ullinjve
Bethlehemi
Mali Nebo
Ashkaloni
Elahu
Shefelahu
JUDA
Tekoa
Deti i Vdekur
Gaza
Lakishi
Hebroni
En-Gedi
Arnoni
Gerari
Gerari
MOABI
Besori
Beer-Sheba
IDUMEA
Kir-Haresethi
V
Zona e Sodomës
dhe Gomorës
Negev
Zeredi
Arabahu
EDOMI
Kilometra
0
20
40
60

1. **Tiro dhe Sidoni** Jezusi e krahasoi Korazinin dhe Betsaidën me Tiron dhe Sidonin (Mt. 11:20–22). Ai shëroi bijën e një gruaje johebrease (Mt. 15:21–28).

2. **Mali i Shpërfytyrimit** Jezusi u shpërfytyrua përpara Pjetrit, Jakobit e Gjonit dhe ata morën çelësat e mbretërisë (Mt. 17:1–13). (Disa vetë besojnë që mali i Shpërfytyrimit është mali Hermon; të tjerët besojnë se është mali Tabor.)

3. **Cezarea e Filipisë** Pjetri dëshmoi se Jezusi është Krishti dhe atij iu premtuan çelësat e mbretërisë (Mt. 16:13–20). Jezusi ritregoi vdekjen dhe Ringjalljen e tij (Mt. 16:21–28).

4. **Krahina e Galilesë** Jezusi harxhoi pjesën më të madhe të jetës dhe shërbesës së tij në Galile (Mt. 4:23–25). Këtu ai dha Predikimin në Mal (Mt. 5–7); shëroi një lebroz (Mt. 8:1–4); dhe zgjodhi, shuguroi dhe dërgoi Dymbëdhjetë Apostujt, prej të cilëve vetëm Juda Iskarioti nuk dukej të ishte galileas (Mr. 3:13–19). Në Galile Krishti i ringjallur iu shfaq apostujve (Mt. 28:16–20).

5. **Deti i Galilesë, më vonë i quajtur Tiberiasi** Jezusi u dha mësim nga varka e Pjetrit (Llu. 5:1–3) dhe thirri Pjetrin, Andrean, Jakobin dhe Gjonin të ishin peshkatarë njerëzish (Mt. 4:18–22; Llu. 5:1–11). Ai gjithashtu qetësoi furtunën (Llu. 8:22–25), i mësoi me anë të shëmbëlltyrave që nga varka (Mt. 13), eci mbi det (Mt. 14:22–32) dhe iu shfaq dishepujve të tij pas Ringjalljes së tij (Gjo. 21).

6. **Betsaida** Pjetri, Andrea dhe Filipi u lindën në Betsaida (Gjo. 1:44). Jezusi u largua për të qenë vetëm me apostujt pranë Betsaidës. Turmat e ndoqën atë dhe ai ushqeu 5.000 vetë (Llu. 9:10–17; Gjo. 6:1–14). Këtu Jezusi shëroi një të verbër (Mr. 8:22–26).

7. **Kapernaumi** Ky ishte shtëpia e Pjetrit (Mt. 8:5, 14). Në Kapernaum, të cilin Mateu e quajti "qyteti i vet" Jezusit, Jezusi shëroi një të paralizuar (Mt. 9:1–7; Mr. 2:1–12), kuroi shërbëtorin e një centurioni, shëroi nënën e gruas së Pjetrit (Mt. 8:5–15), e thirri Mateun të ishte një nga apostujt e tij (Mt. 9:9), hapi sytë e verbuar, zboi një demon (Mt. 9:27–33), shëroi dorën e tharë të një burri në Shabat (Mt. 12:9–13), dha predikimin e bukës së jetës (Gjo. 6:22–65) dhe ra dakort të paguante taksat, duke i thënë Pjetrit të merrte para nga goja e një peshku (Mt. 17:24–27).

8. **Magdala** Kjo ishte shtëpia e Maria Madgalenës (Mr. 16:9). Jezusi erdhi këtu pasi ushqeu të 4.000 vetët (Mt. 15:32–39) dhe farisejtë dhe saducejtë kërkuan që ai t'u tregonte atyre një shenjë nga qielli (Mt. 16:1–4).

9. **Kana** Jezusi ktheu ujin në verë (Gjo. 2:1–11) dhe shëroi birin e një fisniku që ishtë në Kapernaum (Gjo. 4:46–54). Kana ishte gjithashtu shtëpia e Natanaelit (Gjo. 21:2).

10. **Nazareti** Shpalljet drejtuar Maries dhe Jozefit ndodhën në Nazaret (Mt. 1:18–25; Llu. 1:26–38; 2:4–5). Pasi u kthye nga Egjipti, Jezusi e kaloi fëmijërinë dhe rininë e tij atje (Mt. 2:19–23; Llu. 2:51–52), shpalli se ishte Mesia dhe të vetët nuk e pranuan atë (Llu. 4:14–32).

11. **Jeriko** Jezusi i dha shikimin një të verbri (Llu. 18:35–43). Ai gjithashtu hëngri me Zakeun, "kryetarin e tagrambledhësve" (Llu. 19:1–10).

12. **Betabara** Gjon Pagëzori dëshmoi se ai ishte "zëri i atij që bërtet në shkretëtirë" (Gjo. 1:19–28). Gjoni pagëzoi Jezusin në lumin Jordan dhe dëshmoi se Jezusi është Qengji i Perëndisë (Gjo. 1:28–34).

13. **Shkretëtira e Judesë** Gjon Pagëzori predikoi në këtë shkretëtirë (Mt. 3:1–4) ku Jezusi agjëroi 40 ditë dhe u tundua (Mt. 4:1–11).

14. **Emausi** Krishti i ringjallur eci në rrugën për në Emaus me dy prej dishepujve të tij (Llu. 24:13–32).

15. **Betfageja** Dy dishepuj i sollën Jezusit një gomare mbi të cilën ai filloi hyrjen e tij ngadhnjimtare në Jeruzalem (Mt. 21:1–11).

16. **Betania** Kjo ishte shtëpia e Maries, Martës dhe Llazarit (Gjo. 11:1). Maria i dëgjoi fjalët e Jezusit dhe Jezusi i foli Martës lidhur me zgjedhjen e "pjesës më të mirë" (Llu. 10:38–42); Jezusi ngriti Llazarin së vdekuri (Gjo. 11:1–44); dhe Maria i vajosi këmbët e Jezusit (Mt. 26:6–13; Gjo. 12:1–8).

17. **Bethlehemi** Jezusi u lind dhe u vendos në një grazhd (Llu. 2:1–7); engjëjt u dhanë barinjve lajmin e lindjes së Jezusit (Llu. 2:8–20); dijetarët u drejtuan nga një yll për te Jezusi (Mt. 2:1–12); dhe Herodi vrau fëmijët (Mt. 2:16–18).

HARTA 11

HARTA 11 KYÇI
Kufijtë politikë
A
B
C
D
1
2
3
4
5
6
7
8
Sidoni
Malet e Libanit
ABILENA
Damasku
Sarepta
Mali Hermon
Farpati
SIRIA
Litani
FENICIA
Tiro
Cezarea e Filipisë
Lugina e Hulehut
GALILEA
Ptolemaia (Ako)
Korazini
Betsaida
Kapernaumi
Magdala
Deti i Galilesë (Kinerea)
Kana
Kishoni
Mali Karmel
Tiberia
Nazareti
Mali Tabor
Jarmuku
Naini
Gadara
Cesarea
DEKAPOLI
Mali Gilboa
Salimi?
SAMARIA
Aenoni?
Rrafshnalta e Sharonit
Deti i Madh (Deti Mesdhe)
Samaria
Sikari
Mali Ebal
Mali Gerizim
Jabboku
Jopa
Lumi Jordan
PEREA
Arimatea?
Aijaloni
Betheli
Filadelfia
Jeriko
Emausi
Betabara
Soreku
Azoti
Jeruzalemi
Mali i Ullinjve
Betfageja
Betania
Rrafshnalta e Moabit
Mali Nebo
Ashkaloni
Elahu
Bethlehemi
JUDEA
Shkretëtira e Judesë
Makarea
Gaza
Hebroni
Deti i Vdekur
Arnoni
Gerari
IDUMEA
Besori
Beer-Sheba
NABATEA
Zeredi
V
Kilometra
0
20
40
60

1. **Golgota** Një vend i mundshëm për kryqëzimin e Jezusit (Mt. 27:33–37).
2. **Varri i Kopshtit** Jezusi u varros (Gjo. 19:38–42). Krishti i ringjallur iu shfaq Maria Magdalenës në kopsht (Gjo. 20:1–17).
3. **Fortesa Antonia** Jezusi mund të jetë akuzuar, dënuar, tallur dhe përqeshur në këtë vend (Gjo. 18:28–19:16). Pali u arrestua dhe ritregoi historinë e kthimit të tij në besim (Vep. 21:31–22:21).
4. **Pellgu i Betesdës** Jezusi shëroi një të paralizuar në Shabat (Gjo. 5:2–9).
5. **Tempulli** Gabrieli i premtoi Zakarias se Elisabeta do të lindte një djalë (Llu. 1:5–25). Veli i tempullit u ça në vdekjen e Shpëtimtarit (Mt. 27:51).
6. **Portiku i Salomonit** Jezusi shpalli se ishte Biri i Perëndisë. Judenjtë u përpoqën ta godasin me gurë (Gjo. 10:22–39). Pjetri predikoi pendim pas shërimit të një të çali (Vep. 3:11–26).
7. **Dera e Bukur** Pjetri dhe Gjoni shëruan një të çalë (Vep. 3:1–10).
8. **Maja e Tempullit** Jezusi u tundua nga Satani (Mt. 4:5–7). (Ka dy vendndodhje tradicionale për këtë ngjarje.)
9. **Mali i Shenjtë** (vendndodhje të paspecifikuara)
   - *a.* Tradita thotë se këtu Abrahami ndërtoi një altar për flijimin e Isakut (Zan. 22:9–14).
   - *b.* Salomoni ndërtoi tempullin (1 Mbr. 6:1–10; 2 Kro. 3:1).
   - *c.* Babilonasit e shkatërruan tempullin rreth vitit 587 para K. (2 Mbr. 25:8–9).
   - *d.* Zorobabeli e rindërtoi tempullin rreth 515 para K. (Esd. 3:8–10; 5:2; 6:14–16).
   - *e.* Herodi e zgjeroi sheshin e tempullit dhe rindërtoi tempullin duke filluar në vitin 17 para K. Jezusi u paraqit si një foshnjë (Llu. 2:22–39).
   - *f.* Në moshën 12 vjeçare, Jezusi dha mësim në tempull (Llu. 2:41–50).
   - *g.* Jezusi pastroi tempullin (Mt. 21:12–16; Gjo. 2:13–17).
   - *h.* Jezusi dha mësim në tempull në disa raste (Mt. 21:23–23:39; Gjo. 7:14–8:59).
   - *i.* Romakët nën drejtimin e Titit e shkatërruan tempullin në vitin 70 pas K.
10. **Kopshti i Gjetsemanit** Jezusi vuajti, u tradhëtua dhe u arrestua (Mt. 26:36–46; Llu. 22:39–54).
11. **Mali i Ullinjve**
    - *a.* Jezusi parashikoi shkatërrimin e Jeruzalemit dhe të tempullit. Ai gjithashtu foli për Ardhjen e Dytë (Mt. 24:3–25:46; shih gjithashtu JS—M).
    - *b.* Nga këtu Jezusi u ngjit për në qiell (Vep. 1:9–12).
    - *c.* Në 24 tetor 1841 Plaku Orson Hyde e përkushtoi Tokën e Shenjtë për kthimin e fëmijëve të Abrahamit.
12. **Burimi i Gihonit** Salomoni u vajos mbret (1 Mbr. 1:38–39). Ezekia bëri të gërmohej një tunel për të sjellë ujë nga burimi në qytet (2 Kro. 32:30).
13. **Porta e Ujërave** Esdra u lexoi dhe u interpretoi ligjin e Moisiut njerëzve (Neh. 8:1–8).
14. **Lugina e Hinomit** Perëndia i rremë Molek u adhurua, gjë që përfshinte flijimin e një fëmije (2 Mbr. 23:10; 2 Kro. 28:3).
15. **Shtëpia e Kajafës** Jezusi u çua përpara Kajafës (Mt. 26:57–68). Pjetri mohoi se e njihte Jezusin (Mt. 26:69–75).
16. **Dhoma e Sipërme** Vendndodhja tradicionale ku Jezusi hëngri darkën e Pashkës dhe filloi sakramentin (Mt. 26:20–30). Ai lau këmbët e të Dymbëdhjetëve (Gjo. 13:4–17) dhe i mësoi ata (Gjo. 13:18–17:26).
17. **Pallati i Herodit** Krishti u çua përpara Herodit, ndoshta në këtë vendndodhje (Llu. 23:7–11).
18. **Jeruzalemi** (vendndodhje e pacaktuar)
    - *a.* Melkizedeku sundoi si mbret i Salemit (Zan. 14:18).
    - *b.* Mbreti David e pushtoi qytetin nga jebusenjtë (2 Sam. 5:7; 1 Kro. 11:4–7).
    - *c.* Qyteti u shkatërrua nga babilonasit rreth vitit 587 para K. (2 Mbr. 25:1–11).
    - *d.* Fryma e Shenjtë mbushi shumë vetë në ditën e Rrëshajave (Vep. 2:1–4).
    - *e.* Pjetri dhe Gjoni u arrestuan dhe u sollën përpara këshillit (Vep. 4:1–23).
    - *f.* Anania dhe Safira e gënjyen Zotin dhe vdiqën (Vep. 5:1–10).
    - *g.* Pjetri dhe Gjoni u arrestuan, por një engjëll i çliroi ata nga burgu (Vep. 5:17–20).
    - *h.* Apostujt zgjodhën shtatë vetë për t'i ndihmuar ata (Vep. 6:1–6).
    - *i.* Dëshmia e Stefanit drejtuar judenjve u mohua dhe ai u godit me gurë deri në vdekje (Vep. 6:8–7:60).
    - *j.* Jakobi u martirizua (Vep. 12:1–2).
    - *k.* Një engjëll e çliroi Pjetrin nga burgu (Vep. 12:5–11).
    - *l.* Apostujt morën vendim për problemin e rrethprerjes (Vep. 15:5–29).
    - *m.* Romakët nën drejtimin e Titit e shkatërruan qytetin në vitin 70 pas K.

HARTA 12

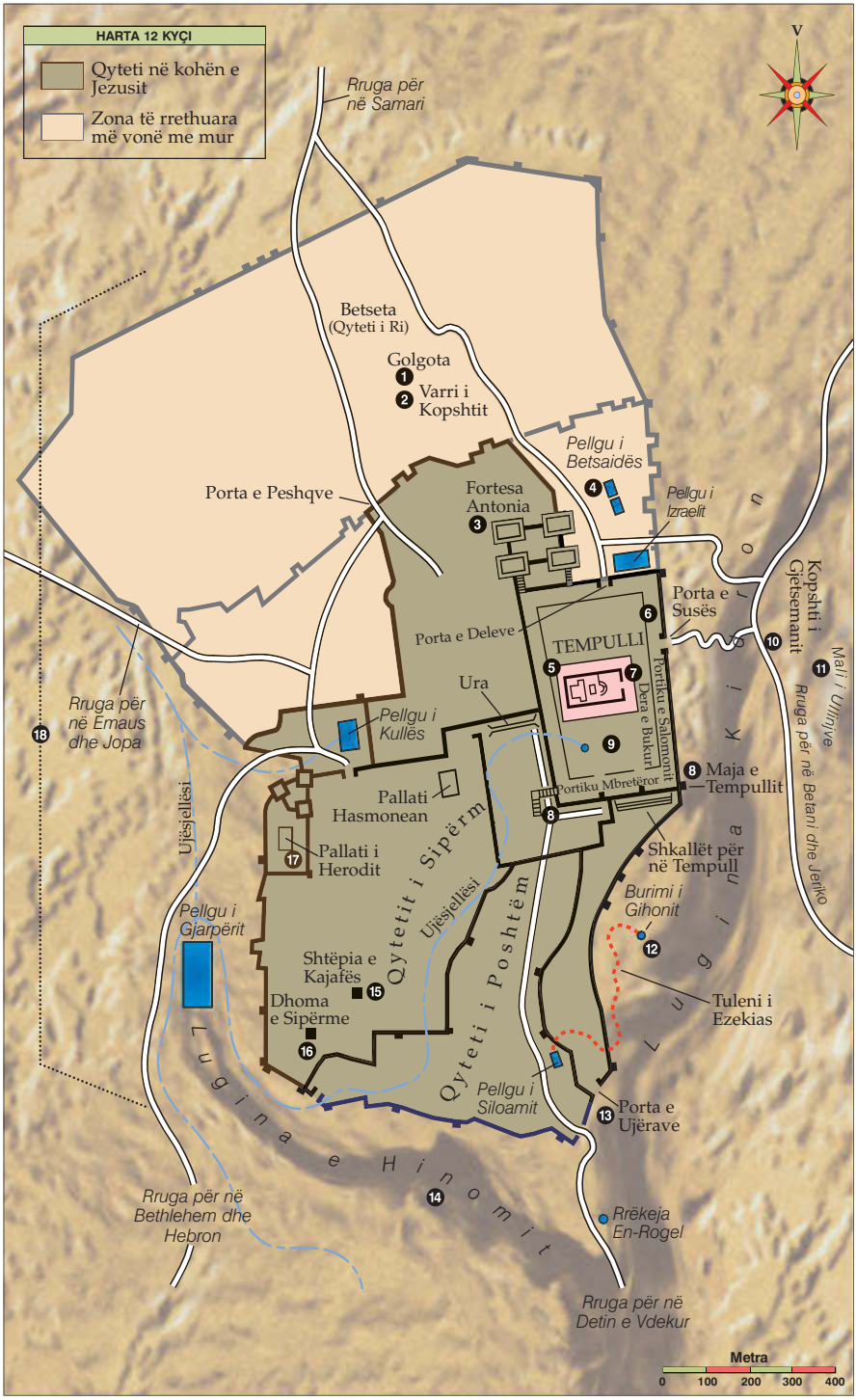
A
B
C
D
1
2
3
4
5
6
7
8
HARTA 12 KYÇI
Qyteti në kohën e Jezusit
Zona të rrethuara më vonë me mur
V
Rruga për në Samari
Betseta
(Qyteti i Ri)
Golgota
1
2
Varri i Kopshtit
Pellgu i Betsaidës
4
Pellgu i Izraelit
Porta e Peshqve
Fortesa Antonia
3
Porta e Deleve
TEMPULLI
5
6
7
Porta e Susës
Portiku e Salomonit
Dera e Bukur
Portiku Mbretëror
Ura
9
8
Maja e Tempullit
Pellgu i Kullës
Pallati Hasmonean
Pallati i Herodit
17
Qytetit i Sipërm
Ujësjellësi
Qyteti i Poshtëm
Shkallët për në Tempull
Burimi i Gihonit
12
Tuleni i Ezekias
Pellgu i Gjarpërit
Shtëpia e Kajafës
15
Dhoma e Sipërme
16
Pellgu i Siloamit
13
Porta e Ujërave
Lugina e Hinomit
Lugina e Kidronit
Kopshti i Gjetsemanit
10
11
Mali i Ullinjve
Rruga për në Betani dhe Jeriko
18
Rruga për në Emaus dhe Jopa
14
Rruga për në Bethlehem dhe Hebron
Rrëkeja En-Rogel
Rruga për në Detin e Vdekur
Metra
0
100
200
300
400

HARTA 13

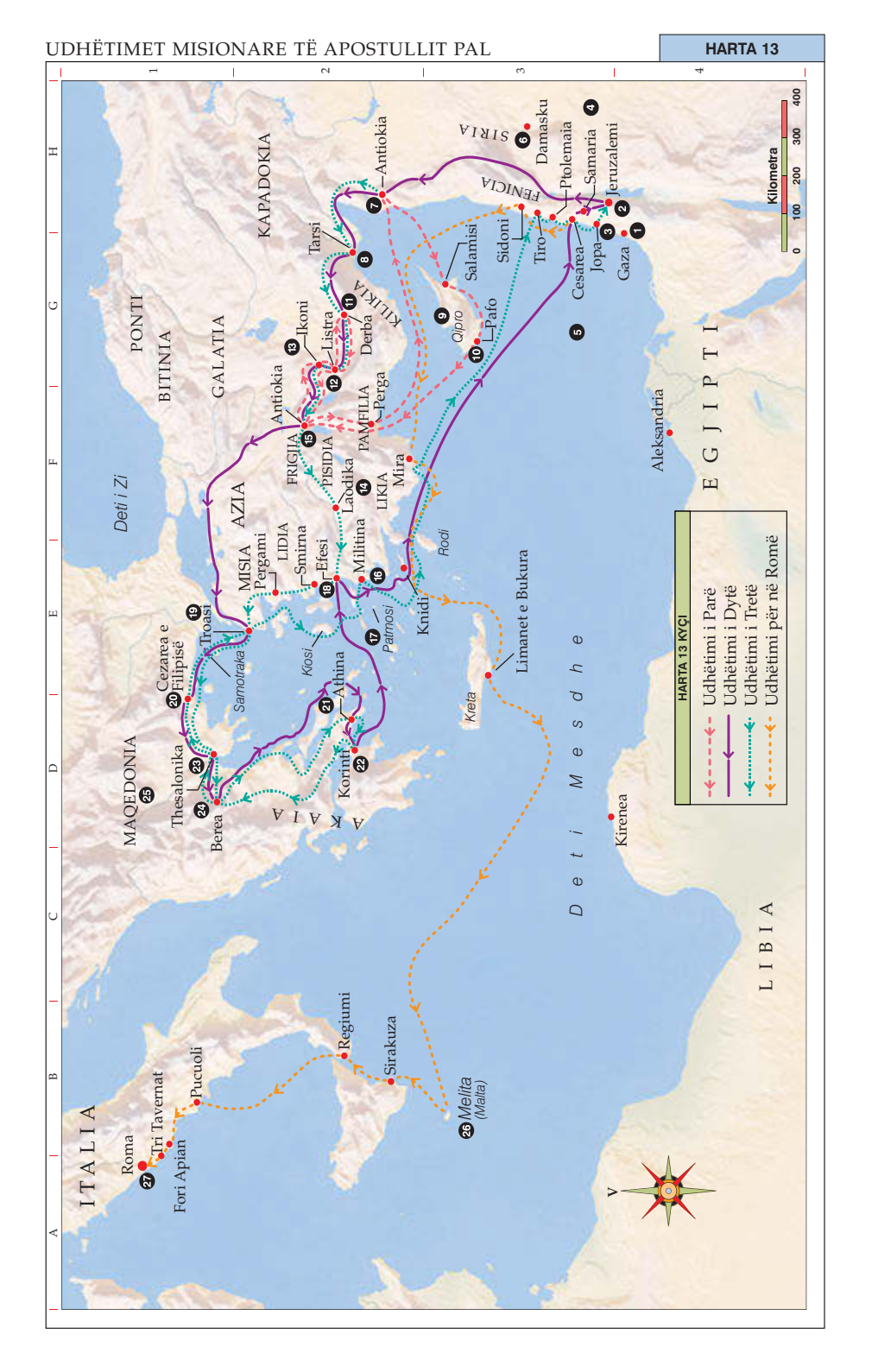
ITALIA
Roma
Tri Tavernat
Fori Apian
Pucuoli
Regjiumi
Sirakuza
Melita
(Malta)
Deti i Zi
PONTI
BITINIA
GALATIA
KAPADOKIA
KILIKIA
SIRIA
FENICIA
AZIA
MISIA
LIDIA
FRIGJIA
PISIDIA
PAMFILIA
LIKIA
MAQEDONIA
AKAIA
Cezarea e Filipisë
Thesalonika
Berea
Troasi
Samotraka
Pergami
Smirna
Efesi
Kiosi
Athina
Korinti
Militina
Laodika
Mira
Patmosi
Knidi
Rodi
Kreta
Limanet e Bukura
Kirenea
Aleksandria
EGJIPTI
Deti i Mesdhe
LIBIA
Tarsi
Ikoni
Listra
Derba
Antiokia
Perga
Qipro
Salamisi
Pafo
Sidoni
Tiro
Cesarea
Jopa
Gaza
Jeruzalemi
Samaria
Ptolemaia
Damasku
Kilometra
0 100 200 300 400
HARTA 13 KYÇI
Udhëtimi i Parë
Udhëtimi i Dytë
Udhëtimi i Tretë
Udhëtimi për në Romë

1. **Gaza** Filipi predikoi për Krishtin dhe pagëzoi një eunuk etiopas në udhën e tij për në Gaza (Vep. 8:26–39).
2. **Jeruzalemi** Shih harta 12 për ngjarje në Jeruzalem.
3. **Jopa** Pjetri mori një vegim që Perëndia u jep dhuratën e pendimit johebrenjve (Vep. 10; 11:5–18). Pjetri e ngriti Tabithën së vdekuri (Vep. 9:36–42).
4. **Samaria** Filipi shërbeu në Samari (Vep. 8:5–13) dhe Pjetri e Gjoni më vonë i mësuan njerëzit atje (Vep. 8:14–25). Pasi dhanë dhuratën e Frymës së Shenjtë, Simon magjistari kërkoi ta blinte këtë dhuratë prej tyre (Vep. 8:9–24).
5. **Cezarea** Këtu, pasi një engjëll i shërbeu një centurioni të quajtur Kornel, Pjetri e lejoi atë të pagëzohej (Vep. 10). Këtu Pali bëri mbrojtjen e tij përpara Agripës (Vep. 25–26; shih gjithashtu JS—H 1:24–25).
6. **Damasku** Jezusi iu shfaq Saulit (Vep. 9:1–7). Pasi Anania i riktheu shikimin Saulit, ai u pagëzua dhe filloi shërbesën e tij (Vep. 9:10–27).
7. **Antiokia (në Siri)** Këtu dishepujt fillimisht u quajtën të krishterë (Vep. 11:26). Agabi profetizoi për zinë e bukës (Vep. 11:27–28). Shumë grindje u përhapën në Antioki lidhur me rrethprerjen (Vep. 14:26–28; 15:1–9). Në Antioki Pali filloi misionin e tij të dytë me Silën, Barnabën dhe Judë Barnabën (Vep. 15:22, 30, 35).
8. **Tarsi** Qyteti i lindjes së Palit; Pali u dërgua këtu nga vëllezërit për të mbrojtur jetën e tij (Vep. 9:29–30).
9. **Qipro** Pasi u përndoqën, disa shenjtorë u arratisën për në këtë ishull (Vep. 11:19). Pali udhëtoi përmes Qipros në udhëtimin e tij të parë misionar (Vep. 13:4–5), ashtu sikurse bënë Barnaba dhe Marku më vonë (Vep. 15:39).
10. **Pafo** Pali mallkoi një magjistar këtu (Vep. 13:6–11).
11. **Derba** Pali dhe Barnaba predikuan ungjillin në këtë qytet (Vep. 14:6–7, 20–21).
12. **Listra** Kur Pali shëroi një të paralizuar, ai dhe Barnaba u përshëndetën si perëndi. Pali u godit me gurë dhe u mendua i vdekur, por u ringjall dhe vazhdoi predikimin (Vep. 14:6–21). Shtëpia e Timoteut (Vep. 16:1–3).
13. **Ikoni** Në misionin e tyre të parë, Pali dhe Barnaba predikuan këtu dhe u kërcënuan se do të vriteshin me gurë (Vep. 13:51–14:7).
14. **Laodika dhe Kolosi** Laodika është një nga degët e Kishës që Pali vizitoi dhe nga e cila mori letra (Kol. 4:16). Ajo është gjithashtu një nga shtatë qytetet e renditura në librin e Zbulesës (të tjerët janë Efesi, Smirna, Pergami, Tiatira, Sarda dhe Filadelfia; shih Zbu. 1:11). Kolosi shtrihet 18 kilometra në lindje të Laodikës. Pali u shkroi shenjtorëve që jetonin atje.
15. **Antiokia (në Pisidi)** Në misionin e tyre të parë, Pali dhe Barnaba u mësuan judenjve se Krishti erdhi nga fara e Davidit. Pali ia ofroi ungjillin Izraelit, më pas johebrenjve. Pali dhe Barnaba u përndoqën dhe u dëbuan (Vep. 13:14–50).
16. **Militina** Ndërsa ishte këtu në misionin e tij të tretë, Pali i paralajmëroi pleqtë e Kishës se "ujqër grabitqarë" do të hynin në tufë (Vep. 20:29–31).
17. **Patmosi** Gjoni ishte i burgosur në këtë ishull kur ai pati vegimet që ndodhen tani në librin e Zbulesës (Zbu. 1:9).
18. **Efesi** Apollo predikoi këtu me fuqi (Vep. 18:24–28). Pali, në misionin e tij të tretë, dha mësime në Efes për dy vjet, duke kthyer shumë njerëz (Vep. 19:10, 18). Këtu ai u dha dhuratën e Frymës së Shenjtë me anë të vënies së duarve (Vep. 19:1–7) dhe kreu shumë mrekulli, duke përfshirë largimin e shpirtrave të ligj (Vep. 19:8–21). Këtu adhuruesit e Dianës ngritën një thashethem kundër Palit (Vep. 19:22–41). Një pjesë e librit të Zbulesës iu drejtua Kishës në Efes (Zbu. 1:11).
19. **Troasi** Ndërsa Pali ishte këtu gjatë udhëtimit të tij të dytë misionar, ai pa një vegim të një njeriu në Maqedoni duke kërkuar ndihmë (Vep. 16:9–12). Ndërsa ishte këtu gjatë misionit të tij të tretë, Pali ngriti Eutikun nga vdekja (Vep. 20:6–12).
20. **Filipia** Pali, Sila dhe Timoteu kthyen në besim një grua të quajtur Lidia, zbuan një shpirt të lig dhe u rrahën (Vep. 16:11–23). Ata morën ndihmë hyjnore për t'u larguar nga burgu (Vep. 16:23–26).
21. **Athina** Pali, ndërsa ishte në misionin e tij të dytë për në Athinë, predikoi në kodrën Mars (Areopagu) rreth "perëndisë së panjohur" (Vep. 17:22–34).
22. **Korinti** Pali shkoi në Korint në misionin e tij të dytë, ku qëndroi me Akuilën dhe Priskilën. Ai predikoi këtu dhe pagëzoi shumë vetë (Vep. 18:1–18). Nga Korinti, Pali shkroi letrën e tij drejtuar romakëve.
23. **Thesalonikia** Pali predikoi këtu gjatë udhëtimit të tij të dytë misionar. Grupi i tij misionar u nis nga Berea, pasi judenjtë kërcënuan sigurinë e tyre (Vep. 17:1–10).
24. **Berea** Pali, Sila dhe Timoteu gjetën shpirtra fisnikë për t'i mësuar gjatë udhëtimit të dytë misionar të Palit. Judenjtë nga Thesalonikia i ndoqën dhe i persekutuan ata (Vep. 17:10–13).
25. **Maqedonia** Pali i mësoi njerëzit këtu në udhëtimet e tij të dytë dhe të tretë misionare (Vep. 16:9–40; 19:21). Pali përlëvdoi zemërgjerësinë e shenjtorëve maqedonas, të cilët i dhanë atij dhe shenjtorëve të varfër në Jeruzalem (Rom. 15:26; 2 Kor. 8:1–5; 11:9).
26. **Melita** Palit iu mbyt anija në këtë ishull në udhën e tij për në Romë (Vep. 26:32; 27:1, 41–44). Ai ishte i padëmtuar nga kafshimi i një gjarpri dhe shëroi shumë vetë që ishin të sëmurë në Melita (Vep. 28:1–9).
27. **Roma** Pali predikoi këtu për dy vjet ndërsa ishte në arrest shtëpie (Vep. 28:16–31). Ai gjithashtu shkroi letra drejtuar efesianëve, filipianëve e kolosianëve dhe Timoteut e Filemonit, ndërsa ishte i burgosur në Romë. Pjetri e shkroi letrën e tij të parë nga "Babilonia", që ndoshta ishte Roma, pak kohë pas përndjekjeve të Neros ndaj të krishterëve në vitin 64 pas K.. Në përgjithësi besohet se Pjetri dhe Pali u martirizuan këtu.

A B C D

1 2 3 4 5 6 7 8

Orientimi Jug–Veri*

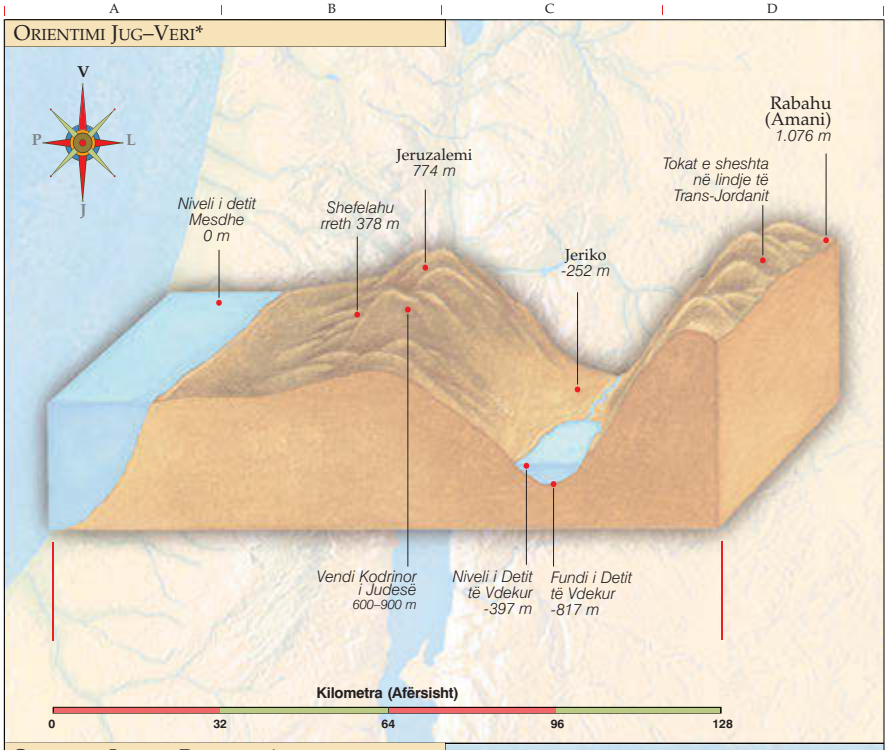

Orientimi Lindje–Perëndim*

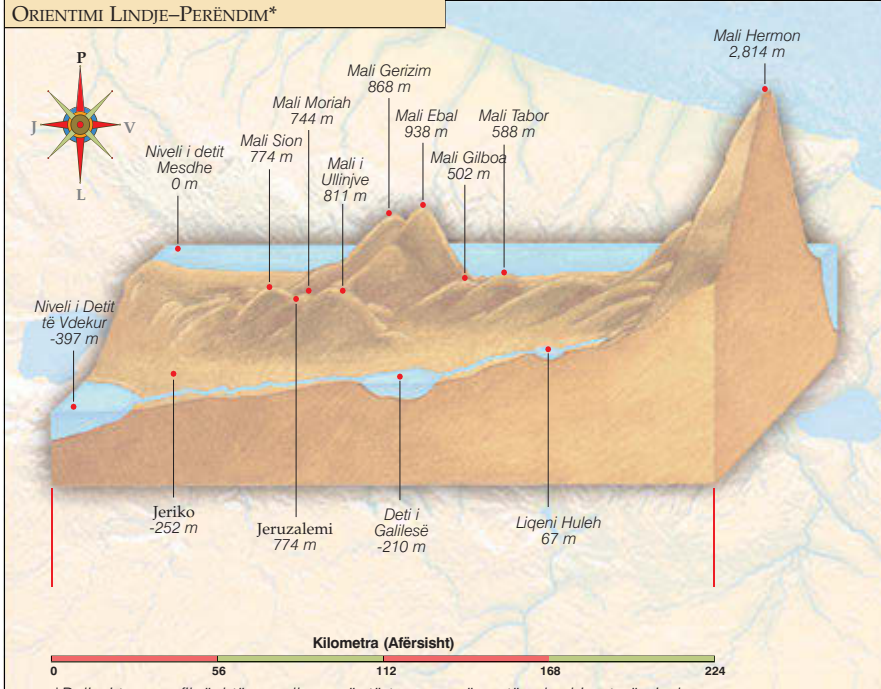

*Relievi topografik është zmadhuar për të treguar më qartë ndryshimet në nivele.

1. Lumi Nil dhe Egjipti Në një vend si ky, nëna e Moisiut fshehu birin e saj foshnjë. Bija e faraonit e gjeti atë dhe e rriti në oborret mbretërore të Egjiptit.

2. Mali Sinai (Horeb) dhe Shkretëtira e Sinait Me anë të urdhërimit Moisiu i solli izraelitët në këtë mal për të marrë ligjin e Perëndisë. Kjo fotografi tregon një vendndodhje tradicionale të malit Sinai.

3. Shkretëtira Judease dhe Deti i Vdekur Shpëtimtari shkoi në shkretëtirë për të komunikuar me Atin e tij.

4. Kadesh-Barnea Kjo krahinë, e njohur si Kadesh-Barnea, është e mundur të jetë vendi ku izraelitët ngritën kampin gjatë 40 viteve të tyre në shkretëtirë.

5. Varri i Patriarkëve Kjo ndërtesë në Hebron thuhet të jetë ndërtuar mbi vendndodhjet e varreve të Abrahamit, Isakut dhe Jakobit.

6. Vendi Kodrinor i Judesë Pamje të ashpra si kjo mbulojnë pjesën më të madhe të Tokës së Shenjtë në jug dhe në lindje të Jeruzalemit.

7. Bethlehemi Në këtë qytet u lind Zoti Jezu Krisht.

8. Jeruzalemi Ky qytet konsiderohet i shenjtë për tre besime fetare—krishtërimin, judaizmin dhe islamizmin.

9. Tempulli i Herodit Ky model thuhet të jetë një kopje në shkallën e saktë të tempullit të lashtë.

10. Shkallët e Tempullit Duke çuar drejt tempullit të Herodit, këto shkallë janë zbuluar nga arkeologët vetëm në kohët e fundit.

11. Mali i Ullinjve, Parku Orson Hyde Pranë këtij vendi më 1841, Plaku Orson Hyde e përkushtoi Tokën e Shenjtë për kthimin e fëmijëve të Abrahamit.

12. Kopshti i Gjetsemanit Pemët e lashta të ullinjve mund të kenë ardhur nga ato në kopshtin ku Shpëtimtari u lut dhe gjaku i doli nga poret e tij si djersë në fillimin e Shlyerjes.

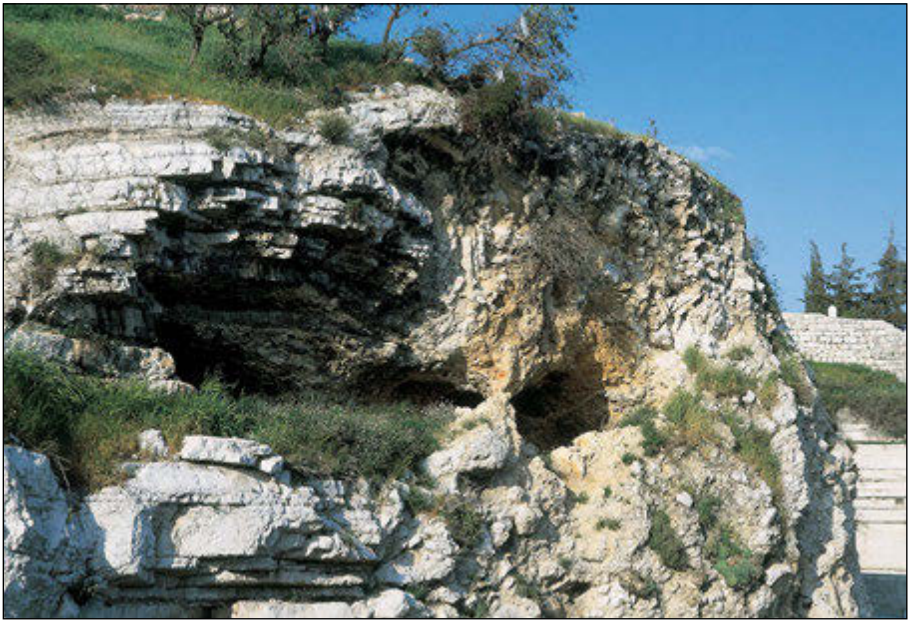

13. Golgota Një traditë e mirënjohur shpjegon se Zoti Jezu Krisht u kryqëzua këtu pranë.

14. Varri i Kopshtit Shumë profetë modernë kanë shprehur ndjenjat e tyre se ky është vendi ku trupi i Shpëtimtarit u vendos në varrin e Jozefit nga Arimatea pas Kryqëzimit.

15. Jeriko Ky ishte qyteti i parë i pushtuar nga Jozueu (shih Joz. 6:2–20); Jeriko është një nga qytetet më të vjetra në tokë.

16. Shilohu Tabernakulli që përmbante arkën e besëlidhjes u ngrit në këtë zonë dhe mbeti këtu për shekuj.

17. Mali Gerizim dhe Mali Ebal Këta dy male shohin mbi qytetin e lashtë të Shikemit, ku u varrosën eshtrat e Jozefit (shih Joz. 24:32).

18. Dothani në Samari Në këtë luginë pjellore vëllezërit e Jozefit kishin ardhur për t'u kujdesur për tufat kur ata ua shitën vëllanë e tyre tregtarëve madianitë dhe ishmaelitë.

19. Cezarea dhe rrafshnalta e Sharonit në drejtim të Karmelit Pali i predikoi mbretit Agripa në këtë qytet (shih Vep. 26).

20. Jopa Këtu Pjetri mori vegimin që e udhëzoi atë t'ua çonte ungjillin johebrenjve (shih Vep. 10).

21. Lugina e Jezreelit Të gjitha kombet do të mblidhen këtu në betejën e Armagedonit (shih Zak. 11–14; Zbu. 16:14–21).

22. Mali Tabor Në majë të kësaj vendndodhjeje të dallueshme është një vend tradicional i Shpërfytyrimit të Krishtit përpara apostujve të tij, Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit (shih Mt. 17:1–9).

23. Deti i Galilesë dhe Mali i Lumturive Kjo kodër është vendi tradicional i Predikimit të Shpëtimtarit në Mal (shih Mt. 5–7).

24. Kapernaumi Vetëm pak rrënoja mbeten për të treguar vendndodhjen e qytetit ku Shpëtimtari kreu shumë nga mrekullitë e tij.

25. Lumi Jordan Kjo fotografi u mor pranë grykëderdhjes së lumit në detin e Galilesë.

26. Cezarea e Filipisë Jezu Krishti i premtoi Pjetrit çelësat e mbretërisë ndoshta pranë kësaj vendndodhjeje (shih Mt. 16:19).

27. Nazareti Jezusi u rrit deri në pjekuri në këtë qytet.

28. Dani Qytet i Dhjatës së Vjetër, dikur i vendosur këtu, shënonte kufirin më verior të Izraelit.

29. ATHINA Partenoni, i pikturuar këtu, është pranë kodrës së Marsit, ku Pali dha predikimin e tij për "perëndinë e panjohur" (shih Vep. 17:15–34).

30. KORINTI Pali e shkroi letrën e tij drejtuar romakëve nga ky qytet.

31. Efesi Këtu Pali predikoi kundër adhurimit të idhujve dhe i zemëroi farkëtarët që e fitonin jetesën e tyre duke shitur shëmbëlltyra të perëndeshës Diana (shih Vep. 19:24–41).

32. Ishulli i Patmosit Gjithë ky terren është pjesë e ishullit mesdhetar në të cilin Gjon Zbuluesi u syrgjynos (shih Zbu. 1:9).